

ΤΟ ΦΥΧΟΣΩΤΗΡΙΟΝ

ΨΑΛΤΗΡΙΟΝ

ΔΑΒΙΔ

Τ Ο Τ

ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΩΣ.

Εξηγηθεὶ παρὰ τῷ Μακαριωτάτῳ καὶ Σοφωτάτῳ
ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΥΡΟΥ.

Καὶ Μεταλωττιθεὶ παρὰ

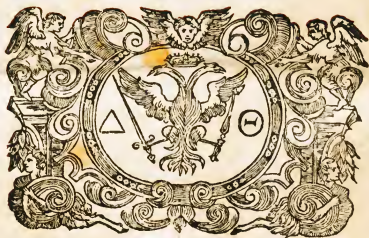
ΑΓΑΠΙΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ ΤΟΥ ΚΡΗΤΟΣ,

Ἐκ τῆς ἱεῖς Ἑλληνῶν εἰς τὴν κοινὴν ἡμετέραν Διάλεκτον.

Ἐνθα προσεδάκαμεν καὶ τὰς Ἑννέα Ὠδὰς ἕως τεζῶ φράσιν,
χάριν ἱεῖς ἀναγινωσκόντων.

Νεωσὶ μεν τυπωθεὶ, ἱπιμελῶς δὲ διορθωθεὶ παρὰ

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΓΕΡΟΔΙΑΚΟΝΟΥ τῷ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ.

αψό. ΕΝΕΤΙΗΣΙΝ, 1770.

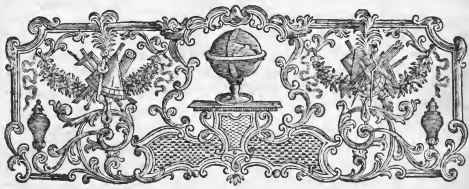
Παρά Δημητρίῳ Θεοδοσίῳ τῷ Ἰωαννίνων.

CON LICENZA DE' SUPERIORI.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

17783

Α Γ Α Π Ι Ο Σ

ΤΟΥΣ ΕΝΤΕΤΘΟΜΕΝΟΙΣ ΧΑΙΡΕΙΝ.

Αθώς ὁ Ἅγιος ὑπερβαίνει τὰς ἐπιλόκιπες φω-
σῆρας εἰς τὴν λάμπειν καὶ ἀραιότητα, ἔτι καὶ
Δαβὶδ ὁ θαυμάσιος τὰς ἄλλας Προφήτας εἰς
τὴν ἡμῶν λόγων ἐκείβηται, καὶ σαφυνεῖται τῆς
Θείας Ἐνανθρωπήτους. Ὅτι αὐτὸς ὁ Θεοπά-
τις Προφήτης ἐπαροκήρυξε πάντα τὰ τῆς Ἐν-
σάρχεις Οἰκονομίας τῆ Σωτῆρος Χειρὸς, μὲ τρό-
που τόνον ἐκλεκτότερον ἀπὸ τὰς ἄλλας καὶ ἐμφαι-

νέστερον, ὅτι καθολικὰ φάνεται, πῶς τὸ Ἅγιον Πνεῦμα τὸ εἶλεγε
τὰς ρήσεις, καὶ τὰς ὑπέγραψεν, ὡς κάλαμος αὐτὸς καὶ χηλῖμον ὄρ-
γανον. Καὶ περὶ μετ' τῆς αἰάρχου τῆ Δεσπότη Χειρὸς Γεννήτους,
λέγει ταῦτα. Κύριε εἶπα πρὸς με, Τίός με εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον
γεγευήκασι. Περὶ δὲ τῆς Ὁμοσιότητος αὐτῶ καὶ τῆ Πατρὸς· Εἶ-
πεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, κάθισ ἐκ δεξιῶν μου. Περὶ τῆς Θείας
Σαρκώτους· Καταβήσεται ὡς νετὸς ἐπὶ πόκον. Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς
αὔτειλε, καὶ δικαιοσύνη ἐκ τῆ Οὐρανῶς διέκυψε. Περὶ τῆς ἡμῶν Μά-
γων Προσκλήτους· Βασιλεῖς Ἐαρτεῖς Ἀράβων, καὶ Σαβὰ δῶρα
προσάξουσι. Περὶ τῆ Πάδου. Ὡρῶσαν χεῖράς μου καὶ πόδας μου. Ἐγε-
νήθην ὡσεί ἀνθρωπὸς ἀβοήθητος. Περὶ τῆς ἐνδόξης Ἀναστάτους,
καὶ Ἀναλήτους. Ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν
ἀλαλαγῶ. Ἀρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ εἰτελεύτεται ὁ
Βασιλεὺς τῆς δόξης. Περὶ τῆς Δεσπότης Παρθίας. Ὁ Θεὸς ἐμψανῶς

ἦξει. Γινώσκειται Κύριος κείμενα ποιῶν. καὶ ἀπλῶς εἶπεν εἰς πολ-
 λὰς ρήσεις εἶναι ὁ Προφήτης ὅτος ἀξιοθαύμας. Διατίττω περιού-
 τως, καὶ εὐλογοῦν οἱ Ἅγιοι Πατέρες ἐπαύρασαν νὰ ἀναγινώσκεται
 ὅλον τὸν χρόνον εἰς τὰς Γεράς Ἐκκλησίας, καὶ νὰ ψάλλεται μὲ
 πολλὴν δόξαν τὸ Θεόπνευστον τὸ Ψαλτήριον. διατί εἶναι κα-
 ταπολλὰ ψυχοφελὴς, καὶ σωτήριον ἢ τότε ἀνάγνωσις. Τὸ ὅποιον ὁ
 φθονερός καὶ ψυχοφθόρος γινώσκοντας, ρίπτει τὰς ἀναγινώσκοντας
 εἰς ἀμέλειαν, διὰ νὰ τὰς ὑπερήση τοσαύτης καρπώσεως. Καὶ ἄλλες
 μετὰ παρακινῶν, νὰ ἀκηδιῶσιν εἰς τὴν τότε ἀνάγνωσιν, ἀκρυβίζον-
 τες εἰς τὰ σαπίδια, καὶ νὰ κοιμῶνται, ὡς περὶ νὰ ἦσαν ἀσθενεῖς, καὶ
 ἀδιώασι. Ἄλλες κάμνει καὶ τὸ ἀφύπνιστον ὁλότελα ἀδιάβασον.
 Τινὲς δὲ πάλιν ἀνοήτοτεροι ἀρήκασιν μίαν ἀτιμωτέον μέθοδον, (Ἐφ-
 ρῶν ὁ πατὴρ τῶ ψάλλου τὸς τὴν ἐπιμύθε) καὶ ἀναγινώσκει ὁ εὖας
 τὸ Μηνῆον, ὁ ἄλλος τὴν Παρακλητικὴν, καὶ ἕτερος τὸ Ψαλ-
 τήριον. Αὕτη εἶναι μεγαλήτερη πλάνη, παρέξ νὰ τὸ ἀφήτης ὁλότε-
 λα. Ὅτι ἐὰν ἔχῃς ἀνάγκην, καὶ ἀφήσεις το, καὶ ἡξήσεις πῶς εἶ-
 σαι χρεώσης, καὶ ἢ ἀναγνώσεις το ἄλλην φοράν, ὅταν ἔχῃς ἀδειαν,
 ἢ ἔξομολογᾶσαι πῶς τὸ ἀφήκες, καὶ κανονίζεται. Ἀμὴ νὰ τὸ ἀνα-
 γνώσῃ ἄλλος, καὶ νὰ θάρρῃς πῶς μετέχῃς ἐσὺ εἰς τὸν μισθὸν ἐκεί-
 νης τῆς ἀναγνώσεως, εἶναι πολλὴ ἀγνωσία σου. Καὶ κατάλαβε αὐτὸ
 τὸ μικρὸν ὑπόδειγμα τὴν ἀλήθειαν. Εἰς μίαν τράπεζαν κα-
 θίζονται τρεῖς ἄνθρωποι, ἔχοντες ἄρτον, καὶ οἶνον, καὶ βρώσιμον.
 Εἶναι περιέρον, νὰ τρώγῃ ὁ εὖας τὸν ψωμὸν, ὁ ἄλλος τὴν βρω-
 σιν μόνον, καὶ νὰ πίνῃ τὸν οἶνον ὁ ἕτερος; Τράπεζα εἶναι ἡ Ἐκ-
 κλησία, ἄρτος τὸ Ψαλτήριον, οἶνος ἡ Παρακλητικὴ, καὶ ἡ ἄλλη
 ἀκολουθία τὸ βρώσιμον. Λοιπὸν εἶτι ἀναγνώσει πᾶς εὖας, μόνον
 ἐκεῖνο καρπώεται. Καὶ φυλάγεσθε ὅσοι ἐπέτετε εἰς τὴν πλάνην
 ταύτην, νὰ διορθωθῆτε μετανοήτες τὰ φρότερα, ἵνα μὴ θρηνῆτε
 αὐτοφίλτα ὑσερα. Ὅτι ἐπιταυτὲ διὰ νὰ ἐλαβῆτε τὸ Ψαλτήριον,
 νὰ τὸ ἀναγνώσετε μὲ καταούξιν, ἔβαλα κόπον, καὶ τὸ ἐμεταγλωτ-
 τισα μὲ πολλὴν ἐπιμέλειαν εἰς κοινὴν ὠφέλειαν, καὶ ἐτόλμησα νὰ
 διαπλάσω ὁ ἀμαθὴς, καὶ ἀγράμματος, τοσῦτο βαθυτάτον, καὶ ἀνε-
 ξαύτητον πέλαγος, τὸ ὅποιον οἱ ἐμπειροὶ, καὶ μαθηματικοὶ δι-
 δασκαλοὶ δειλιῶσι νὰ ἐξηγήσωσιν. Ἐγὼ δὲ ὁ πάντων ἐλαχιστότε-
 ρος δὲν ἐθάρρῃσα εἰς τὴν ὀλίγην μὲ μάθησιν, ἀλλὰ παρῶτον μετὰ
 ἡλπίσιν εἰς τὴν αὐτὴν Σοφίαν, καὶ δακρύων δέομενος νὰ μὲ φωτί-
 σῃ ὁ Κύριος, ὡς περὶ ποτὲ καὶ τὰ ψελλίζοντα ἐσέρισε νῆπια. Δύ-
 τερον δὲ ἤρηκα μίαν ὠραίαν, καὶ βραχυτάτην ἐξηγήσιν, ὅτῃ ἐγρα-
 ψεν ὁ Μακαριώτατος, καὶ Σοφώτατος Ἐπίσκοπος Κύριος ὁ Θεοδώ-

ρητος, ἥτις μὲ ἤρξετε περισσότερον, παρά τῶν μακρῶν ἐρμηνείαις, ὅτι ἄλλοι Διδάσκαλοι ἔγραψαν. Ἀλλήθια εἰς μερικὸν Φαλμὸς τὸ ἔχει τόσον βραχυτάτον, ὅτι ἀφίλει πολλὰς εἰχὺς χρεῖς ἔξηγησιν, καὶ μόνον τὰ δεινότερα ἐσημείωσι. Λοιπὸν ὅσα ἀφίκεν αὐτὸς ἀερμηνεύματα, ἀεπιλήρυστα, δεῖ λέγεύοντας ἀπὸ τῆν ῥῆσιν τῆ ζράμματος, διὰ τὰ τὸ ζροικῆν οἱ ἀζράμματοι. Ἐὰν ἔν τύχη εἰς τινὰς ῥήσεις, καὶ τὸ ἔξηγᾷ διαφόρως ἄλλῳ Διδάτκαλῳ, δεῖ εἶναι παρᾶξενον, ὅτι ὅλοι μὲ γνώμην φιλόθεον ἰκοπίασαν, καὶ ἔξηγήσαν τῆν Θεῖαν Γραφήν· ἀλλὰ πολλάκις συμβαίνει εἰς μερικὸς εἰχὺς, καὶ τὸ ἔξηγᾷ ὁ εἷας ἀπὸ τὸν ἄλλον ἀνόμοια. Πλὴν καὶ αἱ δύο ἔξηγητικὲς εἰσὶν εὐλογοὶ, καὶ ἀρμόδιοι. Ὡς περ εἰς τὸν λέ. Φαλμὸν ὅτι λέγει· ἀνθρώπος καὶ κτηνὴ σώσεις Κύριε, καὶ ὁ εἷας Διδάσκαλῳ τὸ ἔξηγᾷ ἀπλῶς καὶ τὸ ζράμμα λέγων. Τότῳ ῥωρόνιον ἔχει ὁ Θεὸς εἰς τὰ ποιημάτα. ὅτι ἔ μόνον τὰς ἀνθρώπων ζωτροφὰ, καὶ σώνεται εἰς τῆν χείαντως, ἀλλὰ καὶ τὰ κτηνὴ ὡς εὐσπλαγχνος. Ἄλλος πάλιν λαμβάνει τὸ σώσεις περὶ ψυχῆς, λέγωντας. Οὐ μόνον τὰς καλὰς ἀνθρώπων σώνει ὁ Θεὸς, ἀλλὰ καὶ τὰς πύρους, καὶ ἀσώτους, ὅτι διὰ τῆς ἀμαρτίας ἔγιναν ὡς κτηνὴ ἀνόητα, ἔπειτα σώνεται, καὶ αὐτοὶ ἐπιστρέφοντες. Ἡξᾶρετε καὶ τὸτο, ὅτι οἱ Φαλμοὶ τῶρα δεῖ εἶναι εἰς τῆν τάξιν ὅτι τὰς ἔκαμαν. Ὅτι ὁ ῥωτός Φαλμὸς τῆ Δαβιδ εἶναι ὁ ριβ. Τὸν ὁπῶιον ὅταν ἦτον Νέος ἐσώθησε, νικῆσας τὸν Γολιάθ, ὡς φαίνεται εἰς τῆν ἀ. Βίβλον ἦν Βασιλειῶν, Κεφ. ιζ. Ὁμοίως καὶ ὁ μέ. ἔωρετε νὰ εἶναι καὶ αὐτὸς εἰς τῆν ἀρχὴν τῆ Φαλπῆ. Ἐπειδὴ τὸν ἔκαμαν οἱ Υἱοὶ τῆ Κορὲ εἰς τῆν ἔρημον, ὅταν ὁ Πατὴρ αὐτῶν ἀποσάσπει ἀπὸ τὸν Μωϋσῶν μὲ τῆν σιωδῖαντες, καὶ τὸν ἔκατέπειν ἡ γῆ σύστωμον, ὡς φαίνεται εἰς τὸ ῥωτόν Κεφ. ἦν Ἀειθμῶν. Οὕτω καὶ ἄλλοι Φαλμοὶ ἔγιναν ῥωτότερον, καὶ τὰς ἔβαλαν ἀπὸ ἄλλης ὑσερώτερα. Ἀλλὰ ἡ αἰτία εἶναι τῆσι. Ὅταν ἠχμαλώτισαν τὰς Ἰουδαίαις οἱ Βαβυλώνιοι, ἔβεβήλωσαν τὰ Ἄγια, καὶ τῆν Βιβλιοθήκην κατέκαυσαν. Μετὰ δὲ καιρὸν ὁ Προφήτης Ἐσδρας ἐγύρωσε ὡς Φιλομαθῆς, καὶ ἦρεν ὅσος ἠμπόρετε, καὶ καθὼς εὐερισκεν εἷα καθ' εἷα, τὸν ἔγραφε. Ἦσενον πάλιν ὁ Βασιλεὺς Ἐζεκίας τὰς ἐμετάγραφε, καθὼς τὰς ἦρε, καὶ δεῖ ἀλλάξει τῆν τάξιντες. Ἐμεταγλωττίσθησαν δὲ οἱ Φαλμοὶ, καὶ ὅλη ἡ Παλαιὰ Γραφή ἀπὸ τὸ Ἐβραϊκὸν εἰς τῆν Ἐλληνικὴν γλώσσαν, ῥωτόν μετ' εἰς τὸν καιρὸν τῆ Βασιλείας Πτολεμαῖς τῆ Φιλαδέλφου, ὅστις ἐνεύρισε τῆν Αἴγυπτον ὑσερα ἀπὸ τὸν Ἀλέξανδρον τῆ Φιλίππου, χροῖος τ'. ῥω τῆς Χειρῶ Γεωμήσεως, καὶ ἔβαλεν οβ. Ἐβραῖος Διδασκάλος, ἀπὸ πᾶσαν φυλῆν

τῷ Ἰσραὴλ ἔζη. Τὸς ὁποῖς ἐτίμητε πολλὰ, καὶ τὸς ἐφιλοδώρητε, διὰ τὰ νὰ βάλλωσιν ἐπιμέλειαν. καὶ τὸς ἔβαλεν Ἰεζαχάριαν, διὰ τὰ μὴ γράψῃ τινὰς ψάσματα· καὶ ἔτις ἐποίησαν χωρὶς δόλου τὴν Ἰεζαχάριαν. Ἡ ἴστωια δὲ ἀλλάξε ποσῶς, ἀλλὰ ἐλονῶν ἦσαν ὁμοιαί. Οἱ δὲ Ἀκύλας ἦτον καὶ τὸς χρόνους Ἀδελφῶν τῷ Βασιλέως, Ἑλληνας, ἀπὸ τὴν Σινώπην τῷ Πόντῳ, καὶ ἐβαπτίσθη εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα. Ἐπειτα ἠρώδη μετὰ τὸς Ἰουδαίους, καὶ ἐμεταγλώττισε τὴν Θεῖαν Γραφὴν ἀπὸ τὸ Ἑβραϊκὸν εἰς Ἑλληνικὸν ἐπιμελέσαστα. Οἱ δὲ Σύμμαχοι ἦτον Σαμαρείταις. καὶ διατὶ δὲ τον ἐτιμῶσαν οἱ ὁμόφυλοι, ἐπαρόδραμεν εἰς τὸς Ἰουδαίους, καὶ ἐπειετημήθη πάλιν δέτερον. Οὗτοι ἔν τωρος αὐτιπάθειαν ἦν Σαμαρειτῶν, ἱρμιλώσσε τὴν Θεῖαν Γραφὴν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἀπὸ τὸ Ἑβραϊκὸν, ὑστερα ἀπὸ τὸν Ἀκύλαν χρόνους νϛ'. τὸν καιρὸν τῷ Βασιλέως Σεβήρου. Οἱ δὲ Θεοδοτίων ἦτον ἀπὸ τὴν Ἐφέσον, καὶ τὸς χρόνους Κομμωδῶν τῷ Βασιλέως, καὶ ἐμεταγλώττισε καὶ αὐτὸς τὴν Γραφὴν, διὰ τὰ κάμη καλοσώμω εἰς τὸς Μααριωνίτας τὸς σωμαίρετας τῶ. Ἰσπερον δὲ πάλιν ὁ Μέγας Ἀσκητῆς, καὶ Μάρτυς Λακκιανός, ἐμεταγλώττισε καὶ ἔτις ὄλλω τὴν παλαιὰν Γραφὴν ὡς σοφώτατος, καὶ Ἰεζεκιῶν τῶν, ἀρέθη ὁμοία μετὰ ἦν Ἑβδομήκοντα. Ἀλλ' ἐπὶ τὸ ποροκείμενον ἐπαυέλθωμεν.

Ψαλτίειον ἦτον εἷς Ὀργανον Μυσικόν, παρόμοιον τῆς Κιθάρας, τὴν φωνὴν τοῦ ὁποῖου ἔλεγον ὠδὴν Ψαλμῶν. Ὡδὴν δὲ πάλιν λέγου τὸ μέλος, ὅτῳ ψάλλομεν χωρὶς Ὀργανου, καὶ τὴν τέχνην τῆς Μουσικῆς. Ψαλμὸς δὲ ὠδῆς λέγεται, ὅταν πορογηται αὐτὸ τὸ τῆς ὠδῆς, μετὰ τὸν ἦχον τῶ Ψαλμῶν. Ὡδὴ δὲ Ψαλμῶν, τὸ ἀνάπαλιν, τὸ δὲ Διάψαλμα, δέλει νὰ εἴπῃ ἐναλλαγή τῆς ὠδοῖας, ἢ τὸ μέλος, ὅτῳ ἀλλασσασαν τὴν φωνὴν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀλλασσομεν τὸν ἦχον εἰς μερικὰ Ἰδιόμελα. Περὶ δὲ Αἴνων, καὶ ἄλλων ὁμοίων, γινώσκετε, ὅτι Ἰσχυρῶς λέγεται ἢ ἀπλωμεύη δόξολογία. Αἴνω δὲ σωτομῶν ἔπανοι. Ἀμὴ Ἰσομολόγησις εἶναι μαρτυρεῖα, ἢ διὰ τὰ καλά ὅτῳ μᾶς ἔδωκεν ὁ Θεός, ἢ διὰ τὰς ἀμαρτίας ὅτῳ ἐπαράξασαν. Καὶ ποροσλήχῃ μετὰ εἶναι ἢ δέησις. Εὐχὴ δὲ τὸ τάξιμον. Οἱ δὲ Ἀναβαθμὸς καὶ μετὰ τὴν Ἰσοειάν ποροερίωνε τὸν ἐρχομὸν ἀπὸ τὴν Βαβυλῶνα εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ. ὅτι καὶ τὴν τοποθεσίαν, αὐτὴ εἶναι ὑψηλότερα τῆς Βαβυλῶν. Κατὰ ἀναγωγὴν δὲ, ἦγον ὑψηλότερα εἶνοιαν, ὁ ἀναβαθμὸς ποροερίωνε τὴν ἀνάβασιν τῆς Θεωρίας, καὶ τὴν ἰλαθεσίαν ἀπὸ τὰ πάθη τῆς σαρκὸς εἰς τὴν ἀπαθῆ ζωὴν καὶ μακαρίαν τῶ Πνεύματι. Πολλάκις οὖν ὑμῶσαν τὸν Θεὸν μετὰ τὴν ζῶσαν φωνὴν, ὡς καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν, καὶ τὸτο ἐλέγετο ἄσμα. Ἀλλω ποροῦ ἔπαυζαν

μέ τὰς χεῖρας τὸ δεκάχορδον Ψαλτήριον, καὶ αὐτὸ ἐλέγασι Ψαλμῶν. Ὅτι ἀφ' ἧ ὁ Σααὺλ ἐτελλήθησεν, ἤφερον ὁ Προφήτης Δαβὶδ τὴν Κιβωτὸν εἰς τὰ Ἱερουσόλυμα, καὶ ἐδιάλεξεν ἀπὸ τῆς φυλῆς τῆς Λαὶ ὡς Ἀλαβῆς, Ψάλλας χορῆς τέσσαρας, καὶ ψάλλον τῷ Θεῷ ἔμπροσθεν τῆς Κιβωτῆς μετὰ Κινύρας, Τύμπανα, μετὰ Κύμβαλα εὐχεῖα, καὶ Ψαλτήριον, καὶ μετὰ ἕτερα ὄργανα. Ἦσαν δὲ εἰς καθὲν Χορὸν οβ. ὄλοι σοη. Οἱ δὲ Πρωτοψάλται τῆς Χορῶν, καὶ ἑξαρχοὶ, ἦσαν ἕτοι. Ἀσάφ, Αἰμαὺ, Αἰδάμ, καὶ Ἰδιθὲμ· οἵτινες ἐσκεσαν ἀνώπιον τῆς Κιβωτῆς ψάλλοντες μετὰ διάφορα ὄργανα. Μέσον δὲ πάντων, καὶ πρώτιστον ἀρχῶν ἀρχόντων ἐσέκετο αὐτὸς ὁ Μακάριος Δαβὶδ, τεταγμένον ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι, ἄδοντες ὄλοι συμφῶνως εἰς δόξαν Κυρίου, καὶ αἰνεσῶν.

Εἰ μὴ οὖν αὐτοὶ οἱ Μακάριοι εἶχασιν πότῳ ἀλάβειαν εἰς ἐκεῖνον τὴν Κιβωτὸν, ἥτις ἦτον μόνον σκιά τῆς ἀληθείας, καὶ φορηκόνισμα, πότῳ πρέπει νὰ εἶχωμεν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἡμεῖς οἱ Χριστιανοί, ὁ Νέος Ἰσραὴλ τῆς Δεσποτῆς Χριστοῦ ὁ ἐκλεκτός, καὶ καμπόδητος; Ὡς τῆς ἀνάστασης τινῶν, ὅπως σέκεσιν εἰς τὰς Ἀγίας σωμαίσεις μετὰ πότῳ ἀνάδειαν, ὡς περ νὰ ἐκάρθωνται εἰς τὸν οἰκόντως, σωτυχεύοντες ἀιχρὰ, καὶ μάταια λόγια. Ὁ Μέγας Βασίλειος λέγει ταῦτα. Προσάχη εἰς τὸν δὲχομεῖον κειθελιον Χριστοῦ, πρὸ τῆς μέλλουσι βήματος. Ὁ πότῳ ὡς δεῖ σῆταυθα δὲχομεῖον, ἐν τῷ μέλλουσι εἰ κειθίηται. Ἦ γὰρ προσάχη εἶναι εἰς ἐκεῖνον ὅπως προσάχεται, ὡς τὴν εἰς κειθελιον πρὸ τῆς Διπῆρας τῆς Χριστοῦ Παρθίας· καὶ ὅστις εὐχεται εἰδῶ, καθὼς πρέπει, δεῖ θίλει κατακερῆ ἀπὸ τῶν Χριστῶν εἰς ἐκεῖνον τὸ φοβερὸν κειθελιον. Μακάριοι λοιπὸν ὅσοι σέκεσιν εἰς τὸν Ναὸν τῆς Κυρίου μετὰ τὸσον φόβον, καὶ ἀλάβειαν, μετὰ σωτηριεβλιῶν καρδίας, καὶ δάκρυα, καθὼς οἱ κλέπται, καὶ φουεῖς παρῆσανται ἔμπροσθεν τῆς ἐπιγείης Κειτῆς, μετὰ χῆμα ταπεινῶν, καὶ ἐλεηνότατον, διὰ νὰ τὸς λυπηθῆ, καὶ τὸς δῶτη ἐλαφροτέρων τῆς παίδωσιν. Οὕτως ἔωρεπεν ἐπ' ἀληθείας, καὶ σέκόμεσθε καὶ ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι εἰς τὰς Ἀκολουθίας τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἰξόχως εἰς τὴν τῆς Ψαλτῆρος ἀνάγνωσιν· ἥτις εἶναι προτιμωτέρα τῆς Τροπαείων, καὶ πλέον ὠφέλιμος. Ἐπειδὴ οἱ Ψαλμοὶ εἰσὶν ὅλως προσάχη πρὸς τὸν Κτίσιον, καὶ δέσις.

Ταῦτα Ἀδελφοὶ γινώσκοντες, ἀναγινώσχετε μετὰ ἀλάβειαν τὸ Ψυχωσώτιον Ψαλτήριον. Καὶ καθὼς εἶσε πρὸθυμοι εἰς τὸ κέρδος τῆς σώματος, καὶ κοπιᾶτε ποσῆτον, καὶ βασιανίζεσθε μετὰ πολλὰς κινδύνους θαλάσσης, καὶ σερειᾶς ἢ ἀποκτῆτε πλῆτον ρέοντα, καὶ ἄσαντον. Οὕτως ἔωρεπε νὰ ἐπιμελεῖσθε τὸν Οὐραῖον, καὶ ἄστυλον πλῆτον, ἐπεὶ δεῖ φθείρεται, ἔτε τινὰς

ἢμπορεῖ νὰ σᾶς τὸν κλέψῃ, ἀλλὰ τὸν ἔχετε πάντοτε. Μὴ ἀμε-
 λᾶτε λοιπὸν τὴν Ἀκολουθίαν ἢ τὰς λοιπὰς ἀρετὰς, ἀλλὰ μικρὸν
 κοπιᾶσατε, νὰ λάβετε πλοσίαν αὐτάμεψιν. Ὁλίγον κακοπαθῆ-
 σατε, διὰ νὰ ἄρῃτε ἀνάπαυσιν αἰώνιον. Δεχθῆτε τὸ ψυχοφελές
 τὸτο δῶρον ὡς χρησιμώτατον, καὶ παρακαλεῖτε παρακαλῶσας, καὶ
 δέομαι, ἱκετῶντες τὸν Συμπαθῆ, ἢ Παντελήμονα, νὰ μὲ ἐλεήσῃ
 τὸν ἔμπαθῆ, ἢ ἀνελήμονα, ἕως ρυθῶ τῆς πανοδιῶς κολάσεως,
 καὶ ἐπιτύχω τῆς αὐδιῶς, ἢ πανήφροτιῶς ἀγαθιάσεως. Ἀρχο-
 μαί δὲ τὴν Ἐρήνην, ἐπικαλούμεσθαι τὸν εἰς Γελάδι Θεόν, νὰ μὲ
 φωτίσῃ τὸν ἀνάξιον, διὰ ὡρεσβειῶν τῆς Ἀεταρθεύς Δεσποίνης
 ἡμῶν Θεοτόκῃς, τῆς Ἱερῶν Ἀποστόλων, τῶ ὡρεοτάτῃ Δαβίδ, καὶ
 Παμμάρκαρθ, ἢ πάντων τῆς Ἀγίῶν Διδασκάλων τῆς Ἐκκλησίας
 μας, νὰ μὴ σφάλω εἰς τοιαύτην ἐρμυειῶν· ἀλλὰ κατὰ τὴν γνώ-
 μιν τῶ Ψαλμοῦδῃ νὰ γένη ἢ ἡ Ἐρήνησι. Ἐῤῥώθε.

Π Ι Ν Α Ξ

Τ Ω Ν Φ Α Λ Μ Ω Ν.

ΚΑΤΑ' ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ.

Α

Α	Ταθὲν τὸ Ἰσομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ. Φαλμὸς	υά.	Φύλ.	227
	Αγαπήτωσε Κύριε ἡ ἰχθύς μου.	ιζ.		32
	Αγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.	λβ.		70
	Αγαλλιᾶσθε τῷ Θεῷ τῷ βοηθῶ ἡμῶν.	π.		200
	Αἰνεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.	ρμέ.		368
	Αἰνεῖτε Παῖδες Κυρίου.	ριβ.		288
	Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ Ἔθνη.	ρισ.		295
	Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου.	ρλδ.		340
	Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ὅτι ἀγαθός.	ρμς.		370
	Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς Οὐρανῶν.	ρμη.		374
	Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.	ρν.		378
	Ἀκύστατε ταῦτα πάντα τὰ Ἔθνη.	μη.		112
	Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πάντα ἡ γῆ.	ξε.		149
	Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πάντα ἡ γῆ.	υθ.		244
	Ἄνασθητω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθῆτωσαν.	ξζ.		153
	Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν. ἄσατε τῷ Κυρίῳ.	υέ.		236
	Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ὅτι θαυμαστόν.	υζ.		241
	Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἡ αἰνεῖς αὐτοῦ.	ρμδ.		377

Γ

Γνωστὸς ἐν τῇ Γεδαιά ὁ Θεός. οέ. 181

Δ

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ.	υδ.	234
Δίκασον Κύριε τοὺς ἀδικητάς με.	λδ.	76

Ε

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήτῃ οἶκον.	ρκς. φύλ.	329
Εἰ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνην.	νζ.	133
Εἰμὴ ὅτι Κύριος ἡμεῖς ἐσμ.	ρκγ.	326
Εἶτα φυλάξω τὰς ὁδοὺς μου.	λη.	90
Εἶπερ ἄφρων ἐστὶν καρδία αὐτῶν. Οὐκ ἔστι Θεός.	ιγ.	26
Εἶπερ ἄφρων ἐστὶν καρδία αὐτῶν.	νβ.	124
Εἶπερ ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.	ρθ.	282
Εἰσάκουστον Κύριε δικαιοσύνης μου.	ις.	30
Εἰσάκουστον ὁ Θεὸς τῆς δεήσεώς μου.	ξ.	140
Εἰσάκουστον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.	ξγ.	145
Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι Κύριε.	ρκθ.	333
Ἐλήσάν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.	ι.	119
Ἐλήσάν με ὁ Θεός, ὅτι κατεκάτησέ με ἀνθρώπος.	νδ.	130
Ἐλήσάν με ὁ Θεός, ἐλήσάν με.	νς.	131
Ἐλεον καὶ κρείσσιν ἀτομαίσοι Κύριε.	ρ.	245
Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ Ἱδοὺ Θεῶν.	κη.	60
Ἐν Ἰερουσαλὴμ Ἰσραὴλ ἔξ Αἰγύπτου.	ριγ.	289
Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι.	δ.	6
Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον.	ρκε.	328
Ἐνώτισαι ὁ Θεὸς τῷ πρῶτῳ χιλῶν.	νδ.	126
Ἐξελθὲ ἐκ τῆς ἐχθρότητός σου ὁ Θεός.	νη.	136
Ἐξελθὲ Κύριε ἐξ ἀνθρώπων πονηρῶν.	ρλθ.	353
Ἐξηράξατο ἡ καρδία μου.	μδ.	104
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε.	ρδ.	259
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι κησός.	ρε.	265
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι κησός.	ρς.	271
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός.	ριζ.	295
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός.	ρλε.	343
Ἐξομολογήσασθε Κύριε.	ρ.	16
Ἐξομολογήσασθε Κύριε ὁ Θεός.	οδ.	179
Ἐξομολογήσασθε Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.	ρι.	284
Ἐξομολογήσασθε Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.	ρλζ.	348
Ἐπαινῆτε Ἱερουσαλὴμ τὸν Κύριον.	ρμζ.	372
Ἐπαύσαί σοι Κύριε.	ισ.	41
Ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἐπίσταντα.	ι.	21
Ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα.	λ.	64

Ἐπί σοι Κύριε ἠλίπισα, μὴ καταχωθεύω.	ὁ.	φύλ.	165
Ἐπίστα, διὸ ἐλάλησα.	ριέ.		293
Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶν.	ρλς.		346
Ἐπίμη ἡ καρδία μου ὁ Θεός.	ρζ.		276
Εὐδόκησας Κύριε τὴν γλῶσσαν.	πδ.		208
Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ πάντα.	ρβ.		250
Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου.	ργ.		253
Εὐλογῆσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ.	λγ.		73
Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεός μου.	ρμγ.		362
Εὐφρανθήτω ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι.	ρκά.		323
Ἐως ποτε Κύριε ἐπιλήθημι.	ιβ.		24

Η

Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται.	ριδ.		292
Ἠρα τὸς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη.	ρκ.		322

Θ

Θεὸς ἐκδικήσεων Κύριος.	γγ.		231
Θεὸς Θεῶν Κύριος ἐλάλητε.	μθ.		116

Ι

Ἰδὲ δὴ τί καλόν.	ρλβ.		338
Ἰδὲ δὴ ἄλογεῖτε τὸν Κύριον.	ρλγ.		339
Ἰνα τί ἐφράσαμ Ἐθνη.	β.		3
Ἰνα τί ὁ Θεὸς ἀπώσω εἰς τέλος;	ογ.		175

Κ

Κλῆνον Κύριε τὸ ὄσους.	πι.		210
Κεῖνόν μοι Κύριε, ὅτι ἐγώ.	κί.		55
Κεῖνόν μοι ὁ Θεός, καὶ δίκαστον.	μβ.		100
Κύριε ἐδοκίμασάς με, καὶ ἐγνώσ με.	ρλη.		350
Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.	ρά.		249
Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, σὴν ὄψισται.	ρμβ.		356
Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σὲ εἰσάκουσόν μου.	ρμ.		356
Κύριε ἐν τῇ διωάμεισιν ἠφρανήσεται.	κ.		42

Κύελε καταφυγή ἐγενήθης ἡμῶν.	πδ'. φύλ.	222
Κύελε μὴ τῷ θυμῶσιν ἐλέγξῃς με.	ς'.	10
Κύελε μὴ τῷ θυμῶσιν. Ὅτι τὰ βέλησιν.	λζ'.	87
Κύελε ὁ Θεὸς μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.	ζ'.	12
Κύελε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.	πζ'.	213
Κύελε, ὁ Κύελε ἡμῶν, ὡς θυμασῶν.	η'.	14
Κύελε ἐκ ὑψώθη ἡ καρδιά μου.	ρλ'.	334
Κύελε τί ἐπληθύνθησαν.	γ'.	4
Κύελε, τίς παροικήσει ἐν τῷ σκηνώματί σου.	ιδ'.	27
Κύελε φωτισμός μου, καὶ Σωτήρ μου.	κς'.	56

Μ

Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς ἐκ ἐπορεύθη.	α'.	1
Μακάριος ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος.	ρια'.	286
Μακάριος ὁ σωίων ἐπὶ πτωχῶν.	μ'.	95
Μακάριοι οἱ ἄμωμοι.	ρηή'.	299
Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι.	ρκζ'.	331
Μακάριοι ὧν ἀφείθησαν αἱ ἀνομίαι.	λα'.	68
Μέγας Κύελε, καὶ αἰνετός σφόδρα.	μζ'.	110
Μὴ παραζήλῃς ἐν πονηρομένοις.	λς'.	81
Μνήσθητι Κύελε τῷ Δαβίδ.	ρλα'.	335

Ο

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου ἀπόχεσθε μοι.	κα'.	44
Ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ὠσίν ἡμῶν ἠκούσαμεν.	μγ'.	101
Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγή.	με'.	107
Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶτόν με.	νγ'.	125
Ὁ Θεὸς ἀπόσω ἡμᾶς, καὶ καθείλες.	νδ'.	138
Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, ὡς σὲ ἔρδειξω.	ξβ'.	143
Ὁ Θεὸς οἰκτερήσατε ἡμᾶς.	ξγ'.	152
Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου ἀπόχεσθε.	ξδ'.	164
Ὁ Θεὸς τὸ κέμασθαι τῷ Βασιλεῖ δός.	οα'.	168
Ὁ Θεὸς ἤλθασαν Ἐθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου.	οη'.	195
Ὁ Θεὸς ἐση ἐν συναγωγῇ Θεῶν.	πα'.	202
Ὁ Θεὸς τίς ὁμοιωθήσεται σοί.	πβ'.	203
Ὁ Θεὸς τὴν ἀνεσίμην μὴ παρασώπησης.	ρη'.	278
Οἱ θεμέλιοι αὐτῶ ἐν τοῖς ἄρεσι.	πς'.	212

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον ὡς ὄρϑ.	ρ κ δ.	327
Οἱ Οὐρανοὶ διηγῶνται δόξαν Θεῷ.	ι η.	38
Οἱ κατοικῶν ἐν βοήθειᾳ τῶ ὑψίστου.	υ.	225
Ο Κύριε ἐβασίλευσεν, διωρέπειαν.	υ β.	229
Ο Κύριε ἐβασίλευσεν ἀγαλλιᾶσθω ἡ γῆ.	υ γ.	238
Ο Κύριε ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν.	υ δ.	242
Οὗ τῶ τρόπου ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφ.	μ α.	98
Ο ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ ὠρόχες.	ο θ.	197
Οὐχὶ τῷ Θεῷ ὑποταγῆσεται ἡ ψυχὴ μου.	ξ α.	141

Π

Πάντα τὰ Ἐ΄θνη κροτήσατε.	μ γ.	109
Πλευράκις ἐπολέμησαί με.	ρ κ η.	332
Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι με.	ρ ι θ.	321
Πρὸς σὲ ἦρα τὰς ὀφθαλμούς μου.	ρ κ β.	325
Πρὸς σὲ Κύριε ἦρα τὴν ψυχὴν μου.	κ δ.	52
Πρὸς σὲ Κύριε κεκραύξομαι.	κ ζ.	59
Προσέχετε λαός μου τῷ Νόμῳ μου.	ο ς.	185

Σ

Σοὶ ὠρέπει ἡμῶν ὁ Θεός.	ς δ.	147
Σώτάν με Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν Ὀ΄σι.	ι α.	23
Σώτάν με ὁ Θεός, ὅτι εἰσῆλθουσαν ὕδατα.	ς η.	159

Τ

Τὰ ἐλήσθω Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα ἄσονται.	π η.	216
Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισται Κύριε.	θ.	8
Τί ἐγκραυχᾶ ἐν κακίᾳ ὁ διωκτὸς, ἀνομίᾳ.	μ α.	122
Τὸ Κυεῖς ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.	π γ.	50

Τ

Τπομελῶν ὑπέμεινα τὸν Κύριον.	λ θ.	92
Τ΄ψώσωσε Κύριε, ὅτι ὑπέλαβίς με.	κ θ.	62
Τ΄ψώσωσε ὁ Θεός μου ὁ Βασιλεύς μου.	ρ μ δ.	365

Φ

Φησὶν ὁ παράνομος τὸ ἀμαρτάνειν.	λβ.	80
Φύλαξόν με Κύριε, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα.	ιε.	28
Φωνῆς πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῆς.	ος.	182
Φωνῆς πρὸς Κύριον ἐκέκραξα.	ρμ. α.	358

Ω

Ὡς ἀγαθὸς ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραήλ.	οβ.	172
Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου Κύριε.	πγ.	206

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΩΔΩΝ.

Ἀσπασμεν τῷ Κυρίῳ, σὺ δόξως.	Ω, δὴ Α.	383
Πρόσεχε Οὐρανὲ, καὶ λαλήσω.	Ω, δὴ Β.	387
Ἐξερῶθι ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ.	Ω, δὴ Γ.	395
Κύριε εἰσακήκου πλὴ ἀκολύσῃ.	Ω, δὴ Δ.	399
Ἐκ νυκτὸς ὀρθεῖται τὸ Πνεῦμά μου.	Ω, δὴ Ε.	405
Ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον.	Ω, δὴ ς.	409
Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεός.	Ω, δὴ Ζ.	412
Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ Πατέρων.		417
Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου.	Ω, δὴ Η.	418
Μεγαλιῶναι ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.	Ω, δὴ Θ.	421
Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραήλ.		422

ρά τὰς διεξόδους τῆς ὑδάτων. Ὁ πῦν καρπὸν αὐτῆ δώσῃ ἐν καιρῷ αὐτῆ.

4. Καὶ τὸ φύλλον αὐτῆ οὐκ ἀπορρῦνεται· καὶ τὰ πάντα ὅσα αὐ ποίῃ, καταλόδωθήσεται.

5. Οὐχ ἔτις οἱ ἀσεβεῖς, ἔχ' ἔτις. ἀλλ' ἢ ὡσεὶ χνῆς, ἐν ἐκείπῃ ὁ αἶμος ἀπὸ προσώπῃ τῆς γῆς.

6. Διὰ τῆτο ἐκ αἰσῆς ἴσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, ἔδ' ἀμαρτωλοὶ ἐν βυλῇ Δικαίου.

7. Ὅτι γνωσθεὶς Κύριος ὁδὸν δικαίου· καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

Ἄλλα βραβεία κατ' εὖα, καὶ τὸν αὐταμῆει κατὰ τὰ ἔργα τε, δίδωντας τοῖς ἐσχετέοις ὅτ' ἐφύλαξαν τὰς ἐπιτολάς τε, ἀπόλασιν αἰώνιον, καὶ χαρὰν ἀτελείτητον. Τὰς δὲ ἀσεβεῖς, ὅτ' δὲ τὸν ἀμολογῆσται διὰ Θεὸν μετὰ τὰ ἔργα, καὶ λόγια, κατακρίνωστας εἰς κόλασιν ἀτελείτητον, καὶ ἔχων καθημερόσπον, καὶ ἀθάνατον θάνατον, καὶ οὐδύρωσται ματαίως, καὶ ἀνωφέλητα. ὅτι διὰ προσέκτιστον ἠδονῶν, ἐκληρονόμησται ἀπώλειαν αἰωνίζεσται.

καὶ καὶ ἀποκόπτῃ πάντοτε εἰς τὰς ἀρετέας· ὡς τὸ δεῦδρον ἐκείνο, ὅτ' εἶναι πεφυτρωμένον πλησίον τῆ ὑδάτος, καὶ ποτιζόμενον, ἀποδίδει τὸν καρπὸν αὐτῆ κατὰ καιρὸν ἀρμόδιον.

4. Καὶ ποτὲ ἀπὸ κανεῦα χειμῶν πειρασμῶ δὲν θέλειν μαραθῆ, καὶ τίσταν τὰ φύλλα τε. Ἀλλ' ἔχωντας τὴν ταπεινοφροσύνῃν τωπρωθῆσται, καὶ σκέπησται τὴς ἐσχετέας πρῆξῃς αὐτῆ, διὰ καὶ μὴ τελέσῃ κανεῦα πταίσμων. ἀλλὰ καὶ εἶναι ὅλα τὰ ἔργα τε. εἰς τὸ θέλειν τῆ Κυρία κατὰ ὁδοῦσται.

5. Οἱ δὲ ἀσεβεῖς μὴ ἔχοντες καμμίαν σφερότητα, περιφέρονται ἀπὸ ἐκαστέας αἰέμας τῆς παθῶν, ὡς ὁ κοινοστός τῆς γῆς. καὶ εἰσέρχονται εἰς τὰς ὀφθαλμῆς τῆς ἄλλων μετὰ τὸ κακὸν τῶν ὑπόδειγμα.

6. Ὁ Θεὸς ἡ αἰσῆσιν αὐτῶν τῆς ἀσεβῶν εἰς τὴν δαλπῆραν τῆ Χριστῆ Παρθύσται, θέλει εἶσαι μῆλλον κατὰ πτωσῆς, καὶ κατὰ κριτίσται. Ἐπειδὴ δὲ καὶ χρειάζοσται ἐλέγχων, ἔχοντες φανεραὶ τὴν ἀτέθειαν. Οὐτὲ ὑπάγῃν μετὰ τῆς Δικαίας εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἀλλὰ πῆπτωσιν ἐλεεινῶσ εἰς τὸν βυθόν τῆ ἀδῆ, καὶ καλῶσται ἀτελείτητα.

7. Διότι ὁ δικαίος Κριτίσ, καὶ ἀλάθῃτος, ἠξῆρει καὶ παρὰ τῆς κριτέως ὅλας τὰς πρῆξῆς τῆς ἀνθρώπων, καὶ δὲ καὶ χρειάζεται τότε ἀποδει-

ΠΡΟΟΓΜΙΟΝ ΕἰΣ Τὸν Β'. ΨΑΛΜΟΝ.

Τὸν παρῶν Ψαλμόν, καὶ ἐτῶν τὸν δαλπῆρον ἀρήκασιν οἱ Ὁ. Ἐξηγηταὶ ἀπετίραφον. Οἱ τινεσ ἐμετκαλωτήσται ὅλῃν τὴν Παλαιὰν τὸν καιρὸν τῆ Φιλαδέφῃ Πτολεμαίῃ. Ὁ Θεὸς δὲ ἐτόλμησε τινὰσ καὶ τὴν καμῆ ἐπιγραφῶν ἀπὸ λόγια τε, ἀλλὰ τῆς ἀφῆκων ἔτις ἀπετίραφῆσ, κατὰ τῆσ τῆσ ἡύρασι. Δηλοὶ δὲ ὁ παρῶν Ψαλμὸσ τὴν ἀγνωσίαν τῆς Ἐθῶν, καὶ Ἰουδαίων· ὅτι παρὰ ἀπετίραφον φανερώσται ἀγνωσίαν. Ἡ δὲ εὐνοια τῆσ τῆσ Ψαλμῶ εἶναι αὐτῆ. Εἰσ τὸ ε. Κεφ. τῆσ β'. τῆς Βασιλειῶν φαίνεται, ὅτι ἀκόντες οἱ Ἀλφούλοὶ πῶσ ὁ Δαβὶδ ἔγινε Βασιλεὺσ, ἐφοβῆσται, μή τῆσ ἀίχμαλατίσῃ· καὶ σιωαχθεῶσ ὅλοι, ἐτυμβωλῆσται καὶ τὸν φονῆσται. Καὶ ὁ μόνον τὰ Ἐθῆν, ἀλλὰ καὶ τινεσ Ἰουδαίσι, καὶ τὸν θάνατον τῆ Σαυλ, λωῶσται μετὰ τὸν Τίόν τε, καὶ ἔπαχον καὶ θανατώσται τὸν Δαβὶδ, ὅστισ

λέγεται Χριστός, ἦγον χρισμέος Βασιλέος. Ἀλλ' αὐτός, τῷ Θεῷ βοηθῶντος, ἐκίχησε ἅπαντας. Καὶ τότε ἔγραψε τῶτον τὸν Ψαλμὸν, προφητεύωντας τὰ ἀνθρώπινα πάθη τῷ Δεσπότη Χριστῷ, καὶ τῷ αὐτῷ Βασιλείᾳ, τῷ τετρακλιῷ τῆς Γαδίας, καὶ τὸν Θόρυβον, καὶ τῷ ἀπιστίᾳ αὐτῶν. Οἰμοίως καὶ τῷ κλήπῳ τῆς Ἐθῶν, καὶ τελευταῖον τῷ δατίῳ αὐτῷ, καὶ φοβεραῖ Πηρσίᾳ.

Ἡ Ἐξήγησις.

1. **Δ** Ιχτί ἕκαμαν τὰ Ἐθῆ Θόρυβον τοῖτον, καὶ τότε σύγχυση; καὶ οἱ Λαοὶ ἐμελέτῃται κερά, καὶ μέγιστα παράγμιστα;

2. Οἱ Βασιλεῖς τῆς γῆς ἐσωχῆθησαν ἐπιταυτῷ, καὶ ἠγέρθησαν κατὰ τῷ Κυεῖς, καὶ κατὰ τῷ Χριστῷ, ὅπῃ αὐτός ὁ Θεὸς καὶ Πητῆρ ἔγραψε Βασιλέα τῆς Βασιλείᾳ πάτης τῆς Κτίσεως.

3. Ταῦτα ἐγκελεύεται τὸ Ἄγιον Πνεῦμα, καὶ ὁμολογῶμεν οἱ Πιστοὶ λέγοντες. Ἄς κόψωμεν τὰ δεσμὰ τῆς δουλεῶν Ἐθῶν, ἀπορρίπτοντες τὸν ἀδικὸν ζυγὸν τῆς πικρῆς Ἐβραίων· καὶ ἄς λάβωμεν τὸν τῷ Κυεῖς ζυγὸν ὡς γλυκύτατον. Ταῦτα λέγειν οἱ Γαδαῖοι διὰ τὸν Τίον τῷ Θεῷ, νομίζοντες ὅτι τιμῶσι τὸν Πητῆρα. Ἀλλ' ἡμέτερος, ὅτι ὅς τις δεῦ τιμᾷ τὸν Τίον, ἠδὲ τὸν Πητῆρα σέβεται.

4. Ὡς ἀφρονες αὐτοὶ, καὶ τελαίπωροι. Ὅτι ὁ ὑπ' αὐτῶν σαυραθεῖς, καὶ κατοικῶν εἰς τὴς Οὐρανῶς, καὶ βλέπων τὰ πάντα, θέλει μετανοῶσει τὰς βουλὰς αὐτῶν, καὶ καὶ τὰς κέμη εἰς ὅλον τὸν Κόσμον παίγνιον.

5. Καὶ ἔ μόνον ἐδῶ καὶ τὰς παιδῆστη μετὰ τῷ μέγιστον τῆς Ρωμῶν παρῶκουρα· ἀλλὰ καὶ τότε τῷ ἡμέρα τῆς Κτίσεως καὶ ἐκφωνήθη κατὰ αὐτῶν τῷ φοβεραῖ ἀπόφρη, καὶ μετὰ τὸν δίκαιόν τῃ θυμὸν καὶ τὰς ἐκφροήτη, καὶ καὶ τὰς καταπίτηση ποστῆτον, ὅσον καὶ μὲν ἠξῆρησι πῆ δέριτκονται.

6. Κατὰ τὸ ἀνθρώπινον λέγει, πῶς ἐγινε Βασιλέος ὑπὸ τῷ Πατρός· ὅτι ὡς Θεὸς ἔχει τῷ Βασιλείᾳ ἔμφυτον. Εἰς τῷ Γαδαῖα μετὰ ἐδίδαξεν ὁ Χριστὸς, εἰς δὲ τὸν Κόσμον ὅλον οἱ Θεοὶ Ἀπόστολοι, διαγγέλλοντες τὰ Ἄγια τε παρῶκουρα.

7. Πρὸς ἐμεῦ εἶπεν ὁ Κύριος. Ἐσὺ εἶσαι ὁ Τίός μου, ὅπῃ σὲ ἐγεύνησα πρὸ τῆς αἰώνων, καὶ παύποτε σὲ γενῶ ὑπερῶσις.

Τὸ Κείμενον.

1. **Ι** "Να τί ἐφρύαξαν Ἐθῆ, καὶ Λαοὶ ἐμελέτῃται κερά;

2. Παρέστησαν οἱ Βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ Ἀρχοντες σιωπήθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τῷ Κυεῖς, καὶ κατὰ τῷ Χριστῷ αὐτῷ.

3. Διαρρήξωμεν τὰς δεσμὰς αὐτῶν, καὶ ἀπορρίψωμεν ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

4. Ὁ κατοικῶν ἐν Οὐρανῶσι ἐγγελιάσεται αὐτὸς, καὶ ὁ Κύριος ἐκμηκτερεῖ αὐτὸς.

5. Τότε λαλήσει πρὸς αὐτὸς ἐν ὀργῇ αὐτῷ, καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτῷ παραξήσει αὐτὸς.

6. Ἐγὼ δὲ κατεσάθην Βασιλέος ὑπ' αὐτῷ, ἐπὶ Σιών ὄρω τὸ Ἄγιον αὐτοῦ, διαγγέλλων τὸ παρῶκουρα Κυεῖς.

7. Κύριος εἶπε πρὸς με· Τίός μου εἶ σὺ, ἐγὼ σήμερον γεγεύνηκά σε.

8. Αἰτήσαι παρ' ἐμῶ, καὶ δώσω σοι Ἐ΄θνη τὴν κληρονομίαν σου, καὶ τὴν κατάχεσιν σου τὰ πέρατα τῆς Γῆς.

9. Ποιμανεῖς αὐτὸς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· ὡς σκλήη κεραμῆως σιωτρίψεις αὐτούς.

10. Καὶ νῦν Βασιλεῖς σιώετε· παιδέθητε πάντες οἱ κείνοντες τῷ Γαῶ.

11. Δαδύσατε τῷ Κυεῖν ἐν φόβῳ, καὶ ἀγαλλιάσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

12. Δράξαθε παιδείας, μή ποτε ὀργισθῆ Κύριος, καὶ ἀπολείθε ἕξ ὁδοῦ δικαίας.

13. Ὅταν ἐκκαυθῆ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ. Μακάριοι πάντες οἱ ποιηδοὶ ἐπ' αὐτῷ.

8. Ἐπεὶ δὲ οἱ Γεδάοι, ὅτι ἦσαν πρότερον μερῶς μὲν, καὶ Λαὸς περιπότος, ἀπεβλήθησαν διὰ τὴν παρανομίαν τῶν· σὺ δὲ ἔλω δώσει εἰς κληρονομίαν τὰ Ἐ΄θνη· καὶ φθάσει τὰ ὅρια τῆς Βασιλείας σου εἰς ὅλα τὰ Κόσμη τὰ πέρατα.

9. Ἀπειλητικῶς λέγει ταῦτα καὶ Γεδάων, πῶς τὸς θελεῖ παιδέσει ὅτι αὐτῶν σαυρωθεῖς Χριστός, μετὰ τὴν ῥάβδον τῆς Βασιλείας τῆς Ρωμαίων. Ἡ δὲ πάλιν αὐτῶν χροικᾶται διὰ τὰ Ἐ΄θνη, λέγομεν ῥάβδον σιδηρᾷ τῷ Βασιλείῳ τῷ Χριστῷ· καὶ σιωτρίβω, τῷ μετὰ πλάσιν τῆς Πιστῶν, τῷ διὰ τῶν Ἁγίων Βαπτίσματος.

10. Καὶ ἐπειδὴ ἔπος ἔχει, λάβετε οἱ Βασιλεῖς, καὶ Ἄρχοντες γνώσιν, καὶ σιώσει, καὶ παιδέθητε εἰς τὸν σωτήριον τῶν Κυεῖν Νόμον, πρὸς ψυχικῶς ὠφέλειαν.

11. Δαδύσατε τῷ Θεῷ μετὰ φόβον, καὶ μὴ μελετήτε μόνον τῷ φιλαυθροπῶν αὐτῶ, ἀλλὰ καὶ τῷ δικαιοσύνην. Καὶ ἐλπίζοντες μετὰ τῷ σωτηρίῳ, ἀγαλλιάσθε. Φοβούμενοι δὲ τῷ πτωσῶν, φυλάξασθε ἀκροβῶς. Ὁ γὰρ δοκῶν ἐσαῖα, βλεπέτω μὴ πέσει.

12. Δεὸ φθαίνει μόνη ἡ Πίστις, ἀλλὰ καὶ ἡ πράξις· τῷ ὁποίῳ ἐπιλαθόμενοι ὁδύσατε τῷ ἀπλανῆ ἑστάτω, διὰ καὶ μήσας ὀργισθῆ ὁ Κύριος, καὶ ἀπολείθητε πλεῖα.

13. Ὅτι μέλλει καὶ εἰσεῖν μετὰ πολλῷ θυμῶν τῶν χριστῶν, τῷ φοβερῶν ἡμέραν τῆς κρίσεως, καὶ ἕξετάσει τὰς πράξεις μᾶς. Καὶ τότε Μακάριοι ὅσοι κατεφρόνησαν πάντων ἀνθρώπων τῶν βοήθειαν, καὶ μόνον εἰς αὐτῶν εἶχασιν τὸ θαῖμα, καὶ τῷ ἐλπίδατος.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ, ὅποτε ἀπεδίδρασκον ἀπὸ πορωπῶν Ἀβουσαλὼμ τῷ Τεῖν αὐτῶ ἐν τῇ ἐρήμῳ. Γ΄.

Ἐἰς τὴν β΄ Βίβλον τῆς Βασιλείων Κεφαλῆ. ἰ. φαίνεται, ὅτι ὁ Τεῖν τῷ Δαβίδ Ἀβουσαλὼμ ἠγέρθη καὶ τῷ Πατρός τῶν, καὶ τὸν ἐδίωκε καὶ τῷ πάτρῳ τῷ Βασιλείῳ. Ὁ δὲ Δαβίδ ἐφάγε τὸν Πατραλοῖον, φοβόμενος μὴ τὸν φονεύσῃ. Καὶ ἀγέσωντας ἀπὸ τῷ Γερσαλὴμ μετὰ τὸς ἀνθρώπων τῶν, ἐπερπάτει πρὸς τῷ ἐρημῶν μετὰ πολλῶν ταπεινώσεων, καὶ καταυξῆν. γνωρίζωντας ὅτι αὐτὰ ἀνὰ θλίψεως τῶν ἠλθασιν ἐκ Θεοῦ διὰ τῶν μοιχείων, καὶ

φόνον, ὅτῃ εἰς τὸν Οὐρανὸν ἐτέλεσε. Καθὼς οὖν ἔφθασαν εἰς εὖα τόπον ἔρημον, ἔδωσαν πόλεμον, καὶ ἐκίκησε ὁ Δαβὶδ μετὰ τὴν θείαν βοήθειαν. Καὶ φάγωντας ὁ Ἀβουθαλιμὸν κατεζόμεθ' εἰς μιλῆρον, ἔτυχεν εὖα Δρὺς πυκνὸς μετὰ ξηράδια, εἰς τὰ ὅποια ἑκατημπεδέσσαν αἱ τείχες τῆς κεφαλῆς τῆς Δαβὶδ, ἔδραμεν ἄδρυσ, καὶ τὸν ἐφρόνισεν. Ὡς φαίνεται εἰς τὸ 1 ἢ Κεφ. τῆς αὐτῆς Βίβλου. Ὁ Θεὸς ἔστρεψε πάλιν ὁ Προφήτης εἰς τὸ Βασιλείον. Καὶ ἀπαύω εἰς αὐτῷ τὴν ὑπόθεσιν, ἔγραψε τὸν Ψαλμὸν τῆτον. Ὁ ὁποῖος ληροκᾶται διὰ τὸ πάθος τῆ Σωτῆρος, καὶ τὴν Ἀνάστασιν· ἐπειδὴ ὁ Δαβὶδ ἦτον εἰκὼν τῆ Χριστοῦ, καὶ σωτηριώτης.

Ἡ Ἐξήγησις.

1. **Δ** Ιατί Κύριε ἐγείρονται κατ' ἐμὲ τόσοι ἐχθροί, καὶ πολέμιοι; δίδόντές με θλίψιν πολλῶν, καὶ μεγάλῃν ἐτόχλησιν;

2. Καὶ μὴ λέγουσιν, ὅτι ἐγυμνώθηκα τῆς σῆς βοηθείας, καὶ παραμοιχείας. Καὶ γὰρ μὴ ἔχω πλέον καμμίαν ἐλπίδα σωτηρίας καὶ χάριτος.

3. Ὅμως ἐστὶ Κύριε εἶσαι ἡ καταφυγὴ, ὁ βοηθός, καὶ ἡ δόξα μου. ὅτῃ με ὑψοῖς, καὶ λυτρώσεις ἀπὸ κάθε κίνδυνου πάντοτε.

4. Δεὸ ληροκᾶται ἐδῶ ἡ Φωνὴ διὰ κραυγῶν, καὶ βοῶν τῆ σώματος, ἀλλὰ τῆς ψυχῆς ἡ παραθυμίατε, καὶ διάθεσις. Λέγει ἔν, ὅτι ὅσάντις ἐζήτησα τινὰ χάριν παρὰ Θεοῦ, ἄδρυσ με ἐπήκασεν ἀπὸ τοῦ Ἁγίου ὄρους τῆ. Τὸτο λέγει κατὰ τὴν Παλαιὰν γνώμην τῆς Γεδαιῶν. Οἱ τινες ἐνόμιζον, ὅτι εἰς τὴν Συλιῶν ἑκατοῖκα ὁ Θεός. ἐπειδὴ ἀπ' ἐκεῖ ἔδιδε τοῖς Γερευτοῖς τὰς ληρημάς, καὶ ἀποκρίσεις κατὰ τὴν αὐτήσιν.

5. Τὰς θλίψεις, καὶ συμφορὰς, καλεῖ νύκτας ἡ θεία Γραφή. Λέγει ἔν, ὅτι εἰς τὰς μεγάλας με διωγμὰς ἐκοιμήθηκα, καὶ ζήυτησα. Ὅτι ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ εἶχε τὴν φροντίδα μου, καὶ ἀπὸ τὸν θανάτου με αἰέησε.

6. Λοιπὸν ἔχωντας ἐλπίδα ἀπὸ τὰς προλαβίστας ἰεργεσίας, δεὸ φοβῆμαι πλέον τὰς μεριάδας τῆς Λαῶν καὶ Ἐθῶν, ὅτῃ με ποτηρῶ καρδία με θείαν τετρακυκλώσει· ἀλλὰ εἰς κάθε κίνδυνου με φθαίει γὰρ εἰπῶ. Ἐγείραι Κύριε, καὶ σωτῶν με.

Τὸ Κείμενον.

1. **Κ** Υριε τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπαύσανται ἐπ' ἐμέ.

2. Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῆ μου· ἔκ ἐσι σωτηρία αὐτῷ ὡς τῷ Θεῷ αὐτῆ.

3. Σὺ δὲ Κύριε αὐτιλήπτωρος εἶ δόξα μου, καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

4. Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκασέ με ἔξ ὄρους Ἁγίου αὐτῆ.

5. Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην, καὶ ὑπνώσα· ζήυγέρθην, ὅτι Κύριε αὐτιλήψεταιί με.

6. Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μεριάδων Λαῶν, τῆς κύκλω σιωεπιτιθήμεῶν μοι. Ἀνάστα Κύριε, σωσον με ὁ Θεός μου.

7. Ὅτι σὺ ἐπάταξας πᾶντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως. ὁδόντας ἀμαρτωλῶν σωτέτερας.

8. Τῷ Κυρίῳ ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν Λαόν σου ἡ ἀλογία σου. Δόξα.

7. Ὅτι ἐν ἔμφυσι γίνωσες, καὶ ἐπαϊδάσῃς ὅσους μὲ ἐχθραίνοντα ἀδικᾷ. Καὶ τότεν ἐταπεινώσῃς τὴν ἔπαρσιν αὐτῶν, ὅπως πλέον δὲν δύωται νὰ μὴ βλάψῃσι.

8. Καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν, ἢ μόνον ἐγώ, ἀλλὰ καὶ ὁ λαός μου ὁ Θεός, ὁ μετ' ἐμοῦ πολεμῶμενος, δαὴ ἔχομεν εἰς αὐθροπὸν τὸ θάρρος μας, ἀλλὰ μόνον εἰς ἐτεῦχος τὸν Κύριον ἐλπίζομεν. Καὶ ἡμεῖς δὲν βίβαιοι δι' αὐτὸ, νὰ ἐπιτύχωμεν παντός ἀγαθῆς, ἀλογίας τῆς σῆς, καὶ μακαριότητος.

Εἰς τὸ τέλος ὡς ὕμνοις, Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ. Δ'.

Γινώσκετε οἱ ἀσχυινώτκοντες, ὅτι εἰς τὴν Γραφῶν χροικᾶται τὸ τέλος μετ' ἑνὸς τρόπου· εἷνα μετ' ὅταν λέγομεν, ἐτελειώθη ἡ Ρίβλ, καὶ παῦν ἄλλο ἐργόχειρον ἔλαβε τέλος. Δάπερον δὲ σημαίνει ἀφαισίαν, ἡγοῦν εἷνα Κάστρον, ἢ Δεῦδρον, ἢ ἄλλο ὅμοιον ἤλθεν εἰς τὸ τέλος, τρεῖσιν ἡφάνισα. Ὅταν ἂν λέγει ἡ ἐπιγραφή τινὸς Ψαλμοῦ εἰς τὸ τέλος, δαὴ σημαίνει ἀφαισίαν, ἀλλὰ ἐκπλήρωσιν, καὶ τελείωσιν, ὅπως εἶναι ὁ Χρυσὸς τὸ τέλος πάντων ἡμῶν, τὸ ἐφετὸν τῆς ψυχῶν, καὶ μακαριότης ἡμῶν. Καθὼς γράφει εἰς τὴν Α' ποκάλυψιν. Ἐγὼ εἰμὶ ἀρχὴ, καὶ τέλος. Ὁ δὲ Ἀκύλας, καὶ Θεοδοσίον, αὐτὶ τέλος, ἔγραψαν τῷ νικοποῖ. Ὁ δὲ Σύμμαχος, καὶ οἱ λοιποὶ, ὕμνος ἐπινίκιος. Καὶ σημαίνει, ὅτι ὁ Χρυσὸς εἶναι τὸ τέλος ἡμῶν, ἡ ἀφροσύνη, καὶ ἡ αἰώνιος ἀγαλλίασις. Διδάσκει δὲ εἰς τῶτον τὸν Ψαλμὸν τὰς ἀσβεῖς, καὶ ἀφρονάς, ὅπως δὲν πισδῶν τὰ αἰώνια ἀγαθὰ, μόνον ποθεῖσι τὰ μέτακα, νὰ καταλάβῃν τὴν αἰουδήσιαν, καὶ ἀγνωσίαν τως.

Τὸ Κείμενον.

1. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι μὲ, εἰσέκησάς με ὁ Θεός τῆς δικαιοσύνης μου. Ἐν θλίψει ἐπλάτωσάς με.

2. Οἰκτεῖρήσόν με, καὶ εἰσάκυσσον τῆς προσδχίης μου.

3. Τί οἱ ἀνθρώπων ἕως ποτε βαρυκαρδιοὶ; Ἴνα τί ἀγαπάτε ματαιότητα, καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

Ἡ Ἐξήγησις.

1. Ὅσας φορές ἠθέλα ἐπικαλεῖσθαι τὸν Θεόν, μετ' ἐπήκε τὴν δικαίαν μου ζήτησιν (τῶτον λέγει δικαιοσύνην, ἡγαν τὴν εὐλογον αἴτησιν) καὶ εἰς αὐτὰς τὰς θλίψεις, μετ' ἐπλάτωσε τὴν ὁδὸν, ἀναψυχῶν, καὶ βοήθειαν.

2. Οὕτω καὶ τῶρα δέομά σου πολυέλεε Κύριε, ἀπλαγχίστε με, καὶ ἐπάκυσσον τὴν δέσησιν μου.

3. Ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι, θεωρῶντες τῷ Θεῷ τὴν φρόνησιν ἀπὸ ὅσα ἐπέτετε εἰς τὸ λόγος μου, ἀπορρίψατε τὰς μεταίστεσας λογισμὰς, καὶ μὴ ποθεῖτε ψάδῃ, καὶ μέτακα. Ταῦτα λέγει πρὸς τὰς ἀπίστες, καὶ συμβιβάλει τως, νὰ μὴ πισδῶν εἰς τὰ ψάδῃ, καὶ μέτακα εἰδῶκα.

4. Καὶ νὰ γνωρίσῃτε, ὅτι ὁ Κύριος ἐμεγαλίωσεν αὐτὸν ὡς Ὅσιον, ἤγαγον ὡς ἀψῶνον, καὶ ἐπαυκῆται τὰς δόξας, καὶ δεήσῃται πάντοτε.

5. Ἐὰν καὶ ἀγαπηκτῆτε, βλέποντες τὰς ἀδικίας διημερημένους, πλὴν μὴ αὐξᾶτε κακῶς τὸ κακόν, νομίζοντες πῶς ὁ Θεὸς δεῦ ἔχει εἰς τὰ ὄντα κερδοφόρον. Καὶ ἀφ' ἧς νυκτῶται, ὅταν εἴσῃ ἡσυχία, καὶ ἀτίραχοι, ἰκτραύσατε τὰ ἡμερῶν πταίσματα μὲ τὸ φάρμακον τῆς μετανοίας, καὶ μὲ δάκρυα κτανυξέως.

6. Τῶ νομικῶ Λατρείαν ἀποπέμπεται μὲ ταῦτα, καὶ φροτρίεται ἡμῖς νὰ φροτφέρωμεν δικαιοσύνην, καὶ ἄλλας ἀρετὰς, ὅπῃ εἶναι ἀφροσδεκτόπρα τῷ Κυρίῳ, παρὸ θυσιῶν. Μόνον νὰ ἔχωμεν εἰς αὐτὸν βεβαίαν ἐλπίδα, καὶ ἀπεισον, καὶ πῖσιν ἀκράδαντον. Ἐπειδὴ πολλοὶ ἐπιπιδῶσι τὸ καλόν, ἀλλ' ὄχι διὰ δὲτέθειν.

7. Τὰς βρυκαρδίας λέγει, ὅπῃ δυσχερίανσιν εἰς τὰ λυπηρά, καὶ ἀμφιβάλοντες λέγουσι· Πῶ φαίνεται πῶς ὁ Θεὸς μῖς θέλει χαρίσῃ τὰ ἀγαθὰ παντὸ φρόσῃ;

8. Καὶ ταῦτα μετ' αὐτοί. Ἡμεῖς δὲ ὅπῃ μὲ τῶ θεογνωσίαν σῃ ἐφωτίσῃμεν, ἔχομεν ἀναψυχῶν, καὶ παραύλησιν, ἐλπίζοντες νὰ ἀπολαύσωμεν τῶ αἰώνιον Βασιλείαν σῃ. καθὼς καὶ ἐδῶ συνέλητας ἀφροσύνην τῶ καρδίαμῃς.

9. Πάλιν κατηγορεῖ τὰς αὐτῶν, ὅπῃ λέγαν, τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ; ὅτι ἔλαβαν τὸτα καλὰ, καὶ συνέπλησθησαν καρπὸς, σιτήρι, οἶνον καὶ ἔλαιον· καὶ πάλιν μένῃ παρὸς τὸν πλεσπῶρον Εὐεργέτην ἀχάριστοι.

10. Ὁ Θεὸς ἐπειδὴ πολλοὶ ἐδῶ εἰς τὸν Κόσμον ἠδικήθησαν, καὶ ἐτελεύτησαν χωρὶς νὰ λάβῃν τῶ ἀμοιβῶν τῆς ἀγῶνων αὐτῶν, καὶ τῶ πληρωμῶν τῶ κόπῃ τῶς μῖς διδάσκει ἐδῶ, ὅτι μὲ τῶ δαύατον εἶναι ἡ ἐλπίδα τῆς ἀγαθῶν. Καὶ τότε πᾶς εὐας λαμβανῆται ἀπὸ τὸν δίκαιον Κετῶν τῶ τῆς ἔργων αὐτῶ ἀνταπόδοσιν.

4. Καὶ γνωστῆ, ὅτι ἔθαυμάσῃτε Κύριος τὸν ὅτιον αὐτῶ. Κύριος εἰσακῆται ταίμῃς ἐν τῶ κεκραγεῶν με παρὸς αὐτόν.

5. Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἀμαρτανεῖτε. Ἄ λέγετε ἐν τῆς καρδίας ὑμῶν, ἐπὶ τῆς κοίταις ὑμῶν κτανυγῆτε.

6. Θύσατε θυσίαν Δικαιοσύνης, καὶ ἐλπῖσατε ἐπὶ Κύριον.

7. Πολλοὶ λέγουσι, τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ;

8. Ἐσημειάθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τῶ φροτῶν σῃ Κύριε. ἔδωκας ἀφροσύνην εἰς τῶ καρδίαμῃς.

9. Ἀπὸ καρπῶ, σιτῆ, οἶνον, καὶ ἔλαιον αὐτῶν ἐπληθῶθησαν.

10. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι, καὶ ὑπνώσω. Ὅτι σὺ Κύριε κτανυ μόνος ἐπ' ἐλπίδι κτανυ κτανυτάς με.

Ἐπὲρ τῆς κληρονομίας, Ψαλμός τῷ Δαβίδ. Ε΄.

Κληρονόμον ὁ Θεὸς Λόγος ἀποκαλεῖ κοινῶς μετὰ τῷ Θεῷ Ἐκκλησίαν, ἰδικῶς δὲ πᾶσαν Ψυχὴν ἀσθεῖν καὶ ἐνάρετον. Ἡ ἐνοικία τοῦ τῆς τῷ Ψαλμῷ εἶναι αὕτη. Εἰς τὸ κ.α. Κεφ. τῆς Γενέσεως φηίνεται, ὅτι ὁ Ἀβραάμ εἶχε δύο υἱούς, τὸν Ἰσμαὴλ ἀπὸ τῆς σκλάβου Ἀγάρ, καὶ τὸν Ἰσαὰκ ἀπὸ τῆς Σάρρας. Ἡ τὶς βλέπεται ὅτι ὁ Ἰσμαὴλ ἔπαυσε μετὰ τὸν Ἰσαὰκ, καὶ τὸν ἔδερνε ὡς τρανήτερος, ἐγκαυδαλίωσεν, καὶ εἶπε τῷ Ἀδρὸς τῆς, καὶ διώξῃ τῷ Ἀγάρ μετὰ τὸ Πυθιόν τῆς. Καὶ ἔτις ἐποίησεν. Ὁ Θεὸς ἔμεινε ὁ Ἰσαὰκ κληρονόμος τῷ Πατρὸς τῆς, ὡς υἱὸς νόμιμος. Τὸ τὸ ζῆλον φεῖ καὶ ὁ Ἀπόστολος εἰς τὸ δ. Κεφ. πρὸς Γαλάτας. Λοιπὸν καὶ τῷ ἐνοικίῳ τῷ Ψαλμῷ, ἡ Σάρρα ἐπροσκόνιζε τῷ Ἐκκλησίᾳ τῷ Χριστῷ, ὅτι καθὼς ἡ σείρα ἐκείνη, καὶ γηραλῆα σιμῆλαθεν ἐχὶ καὶ φύσιν, ἀλλὰ ἀπὸ Θεῶν βοήθειαν. Οὕτω καὶ ἡ ἔξ Ἐθῶν Ἐκκλησία ἐγέννησε τῷ Θεῷ ἐχὶ σαρκικῶς, ἀλλὰ πνευματικῶς υἱὸς ἀπείρους, οἱ τινες νομίμως κληρονομήσαν τῷ Οὐρανίῳ Πατρὸς ἡμῶν τῷ αἰώνιῳ Βασιλείᾳ. Ἡ δὲ Ἀγάρ ἐκόνιζε τῷ Σαυαγωγῷ τῆς Ἰσραήλων, καὶ ὅλον τὸ σῶμα τῆς Ἀσθεῶν, οἱ ὅποιοι κλυτῶντες μετὰ ἀγαθὰ πρόσκειρα, διώκον τῷ Ἐκκλησίᾳ μετὰ ἐμπαιγμῶς, καὶ κολασήρα. Ἀλλὰ εἰς τὸ τέλος ἡμεῖς ὡς τέκνα νόμιμα, θέλομεν κληρονομήσει τὰ ἀεικλάλητα ἀγαθὰ διὰ τῆς προσκίρων τῶν ἑλίψων.

Τὸ Κείμενον.

1. **Τ**ὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι Κύριε, σωῆς τῆς κρυφῆς μου. Πράξεις τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεὺς μου, καὶ ὁ Θεός μου.

2. Ὅτι πρὸς σὲ προσέξομαι Κύριε. Τὸ πρῶτον εἰσακῆσθαι τῆς φωνῆς μου.

3. Τὸ πρῶτον παρασησομίσσοι, καὶ ἐπόψοι με. Ὅτι ἐχὶ Θεὸς θέλω ἀνομίᾳ σὺ εἶ.

4. Οὐ παροικήσει σοὶ πληρόμενος. Οὐδὲ δια-

Ἡ Ἐξήγησις.

1. **Δ**ὲ ὁμοίως Κύριε μετὰ τὸν πολλὸν, καὶ παρακαλῶ σε, καὶ ἀπροκαθῆς τὸ ἐγκαλίσσοντά με πρὸς σὲ, καὶ ἐπακῆσθαι τῷ δέησίν μου, ὡς Βασιλεὺς μου ὅπως εἶται, καὶ Κτίστης μου. Σιωπήθειν ἔχει ἡ Γραφή, καὶ καλῆ τὰς θεῖας ἐργείας ἀπὸ τὰ ἀνθρώπινα μόρα. Διὰ αὐτὸ λέγει, ἐνώτισαι. Ἀμὴ ὁ Θεὸς ἀφῆα ὑλικὰ δεῦ ἔχει, ἔτε ἄλλα μέλη εὐνά, ὡς ἀνώμιστος.

2. Ὅτι ἔχωντας Σάρρα, πῶς ὑποδέχεται τὰς αἰτήσεις μου, εὐχόμεν κατὰ καιρὸν, καὶ ἐξόχως τὸ πρῶτον, ὅπως εἶναι ἡσυχία ἀρμόδιος διὰ τῆς Ἀγίας ὑμνεσθαι, καὶ ἐπακῆσθαι τῷ φωνῷ μου, καὶ τῷ δέησιν.

3. Δεῦ ἡμπορεῖ πᾶς εἶνα καὶ εἰπῆ ταῦτα πρὸς τὸν Ἰψίον, πῶς θέλει παρρησιασθῆναι καὶ τὸν εἰδῆ· εἰμὴ μόνον ὅταν εἶναι ἐνάρετος δούλος τῆς, ὡς ὁ Δαβὶδ, καὶ Ἡλίας, ὅπως ἔλεγε. Ζῆ Κύριος, ὃ παρέλῳ. Καὶ τὰ ἐξῆς.

4. Τὸν κατὰλογον τῆς κακίας φέρει εἰς τὸ μέσον, ἀποδείχωντας, ὅτι ὁ Θεὸς εἶ μόνον

μισᾶ τῷ πονηρίῳ, παρνομίῳ, δόλῳ, καὶ φόνοῦ· ἀλλὰ καὶ τὸς τῶν ἐργάτας, ὅταν δευ ἐπιστρέψωσι εἰς μετανοίαν. Καὶ ἀπολεῖ, καὶ ἐξολοθράσει ὅσους λέγουσι ψάμματα, καὶ ῥάπτωσι δόλους καὶ τὴν Πλησίον, καὶ πανουργήματα.

5. Ὅτι αὐτὸς τὸς τρεῖς βδελύσεται περίτω οὗ Κύριος. Τὸν φονέα, καὶ ἀνελεήμονα. Τὸς ὁποῖος αὐδρας αἱμάτων ἐκάλεσεν, ὅτι ὁ εἶπας φονεὺς με τῷ πρᾶξι, καὶ ὁ ἄλλος ὁμοίως πίνει τὸ αἷμα τῆ Πλησίον με τὸν Τόκον. Ἔτι δὲ καὶ τὸν δολερὸν, καὶ δύστροπον, ὅπως προσποιεῖται φίλιον, καὶ φροδίδει, ὡς ὁ Γάδας, τὸν φίλον τε.

6. Ἐγὼ δὲ ἔχοντας εἰς τῷ πολλῷ φίλων θρωπίαν τε τῷ ἐλπίδα μου, θέλω εἰτέλθῃ με θάρρος εἰς τὸν Γερὸν οἰκόν τε, καὶ προσκωησῶ με τὸν προσήκοντα φόβον τῷ δόξαν τε.

7. Δέομαί σε Κύριε ὁδήγησόν με εἰς τὰ δίκαια σε προσάγματα, καὶ ὁμάλιστον τῷ ὁδόν μου εἰς τὸ Ἄγιόν σε θέλημα· τοικιτρόπως ὅπως καὶ κατακωηθῶν οἱ ἐχθροί μου. Ταῦτα λέγει ὡς ἐκ φροσώπης τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τῷ ὀρθοτομήτῃ ὁ Κύριος, εἰς ἔλεγχον τῆς δυσσεβῶν ἐχθρῶν, ὅπως τῷ πολемоῦ ἀδίκου.

8. Οἱ τινες μολλησῶσι με τὸ ψεῦδος τῷ γλωτταν, καὶ ποσῶς δεῦ εἶναι ἀλήθεια εἰς τὸ στόμα· ἀλλὰ καὶ οἱ διαλογισμοὶ τῆς καρδίας αὐτῶν, εἶναι πονηροὶ, καὶ μετῆται.

9. Ὁμοίως καὶ οἱ λάρυγγες αὐτῶν εἶναι ὡππερ τὰ αὐοικτὰ μνησῶτα, ὅπως ἀγαθῶν δυτωδίων ἀμετρον. Ἐπειδὴ λαλῶσι βλασφημίας, καὶ ἀσελγείας, αἰχρὰ, καὶ ῥερωπωμέα λογία. Καὶ ῥάπτωσι δόλους καὶ τῶν δόλων τε. Λοιπὸν κείνον αὐτὸς Κεῖντὰ δικαιοσύνη.

10. Ἄς ἀποπέσῃ ἀπὸ τῷ μετῆται ἐλπίδα τις, ἄς διακωηθῶσῃν αἱ διαβολαὶ αὐτῶν, καὶ τὰ πανουργήματα· δίδοντες ἀξίαν δίκην τῆς πολημῶν αὐτῶν, καὶ ἀσεβειῶν. Καὶ διώξῶν τις με θυμὸν ἀπὸ φροσώπης· ἐπειδὴ καὶ σὲ ἐκίνησαν τὸν πόλεμον, καὶ πολλὰ σε παρεπικρασαν οἱ αὐόντοι.

μεῦνοι παρανομοὶ κατέναντι τῆς ὀφθαλμῶν σε. Ἐμίσητας πάντας τὸς ἐργαζομένους τῷ αὐομίῳ· ἀπολεῖς πάντας τὸς λαλῶντας τὸ ψεῦδος.

5. Ἄνδρα αἱμάτων, καὶ δόλιον βδελύσεται Κύριος.

6. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τῶ ἐλέος σε εἰτέλθῶ σομαι εἰς τὸν οἰκόν σε, φροσκωησῶ φρός Ναὸν Ἄγιόν σε ἐν φόβῳ σε.

7. Κύριε ὁδήγητόν με ἐν τῇ δικαιοσύνη σε· εὐεκα τῆς ἐχθρῶν μου, κατέλθω σου ἐνώπιόν σου τῷ ὁδόν μου.

8. Ὅτι ἐκ ἔσιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν μετῆται.

9. Τὰς ἀνερωγμένους ὁ λάρυγξ αὐτῶν. Ταῖς γλώσσας αὐτῶν ἐδολιῶσαν. Κεῖνον αὐτοὺς ὁ Θεός.

10. Ἀποπετάπτωσαν ἀπὸ τῆς διαβελίων αὐτῶν· καὶ τὸ πλήθος τῆς ἀσεβειῶν αὐτῶν ἐξωστον αὐτὸς, ὅτι παρεπικραναῶσε Κύριε.

11. Καὶ ἄφραυθήσεται πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ, Εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσῃς ἐν αὐτοῖς.

12. Καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.

13. Ὅτι σὺ λόλοῖς δικαίον Κύριε· ὡς ὄπλο ἀδοκίας ἐσφαιώσας ἡμᾶς.

11. Ὅτι τὸ θεῖον θέλει ἀφραῖναι ὅλους τὸς εἰς τὸ δάσασα, καὶ τὸς δώστη αἰῶνιον ἀγαλλίασιν. Ὅχι διὰ τὴν ἀπώλειαν ἐπεινῶν, καὶ ὀλεθρον· ἀλλὰ διὰ τὴν προμήθειάν σου. Ἐπειδὴ πείθονται πῶς κητοικεῖς εἰς αὐτὲς, καὶ χαρίζεις πῶς τὴν σὴν λόλοῖαν, καὶ ῥόνοῖαν.

12. Καὶ γενομένοι ἐρξασὶ τὸ Ἀγίον σου Ὁνόματος, καὶ καυχῶνται εἰς τὴν κηδεμονίαν σου, τὴν μεγάλῃ σου δωίκμιν διηγήμενοι.

13. Εὐδοκίαν καλεῖ ἡ Θεία Γραφή τὸ ἀγαθὸν τὸ Θεῖο θέλημα. Λέγει ἄν, ὅτι τὸ ἀγαθόν σου θέλημα Κύριε, καὶ ἡ περὶ ἡμῶν φιλοσοργία, καὶ ἡ πολλή σου ἀγάπη, μὲν ἔγνευ ὄπλον σωτηρίας πρόξενον, καὶ σέφηνθ' ἐπιπίκνθ'.

Εἰς τὸ τέλοθ' ἐν ὑμῖνοις ὑπὲρ τῆς ὀγδοῆς.
Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. 5'.

Ο Ἰδοὺν καλεῖ τὴν τὴν μέλλοντος αἰῶνος κατῆσασιν. Ὅτι ὁ παρῶν βίος ἀνκνυκλεῖται μετὰ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας τῆς ἐβδομῆδος. Ἡ δὲ αἰτία ὅτι ἔγραψε τὸν Ψαλμὸν αὐτὸν εἶναι ἐπὶ τῆ. Εἰς τὴν β'. Βίβλον τῆ Βασιλείων Κεφάλ. ὕσπερον, φαίνεται πῶς ὁ Δαβὶδ ὑπερηφανώθη διὰ τὸν πολὺν Λαὸν ὅτι εἶχε, καὶ ἔσειλε τὸν στρατηλάτην Γιωᾶβ, καὶ μετρήσῃ τὸς αὐθρόους. Καὶ ἔπως ἐποίησεν. Ὁ δὲ Θεὸς ἐπαρωξιώθη, καὶ ἐμίωσεν τὸν Δαβὶδ, καὶ ῥοκρένη εὐα ἀπὸ τὰ τρεῖς ταῦτα. Ἡ" καὶ γένη πῆνα μεγάλη τρεῖς χρόνος εἰς ὅλους τὸς τόπος τῆ. Ἡ" καὶ τὸν δώκην οἱ ἐχθροὶ τῆ τρεῖς μῶως. Ἡ" καὶ γένη θανατικὸν εἰς τὸν Λαόν τῆ ἡμέρας τρεῖς. Καὶ ἐφοτίμησε τὸ ὕσπερον. Καὶ παρῶθ' Ἀγγελθ' Κυρία ἐφόνδεν εἰς ὀλίγον διάστημα, χιλιάδας ἐβδομήκοντα. Τότες ὁ Δαβὶδ ἐκλαυσε πικρῶς, βλέπωντας τὸν Ἀγγελοῦ πῶς τὸς ἐφόνδεν, ὡς ἀσραπὴ μετὰ πολλῇ ταχύτητι. Καὶ λέγων ταῦτα, εἶδετο τὸ Θεῖο, καὶ παύσῃ τὸν θυμόν τῆ ὡς εὐσπλαγχνιθ'. Ἐγὼ ἔπραξα τὴν ἀμαρτίαν, Πανοικτίρμων, καὶ Πολυέλεε Κύριε, λοιπὸν παιδάσον ἐμὲ τὸν ἀγνώμονα, καὶ ὄχι τὰ ῥόβοτα τῆτα, ὅτι δὲν ἔπτασται. Οὕτως ἄν ὁ ἐλεήμων Θεὸς ἐσπλαγχνιόθῃ, καὶ ἔπαυσεν ὁ θανάτος. Ὁ θεὸς ὁ Προφήτης ἔγραψε τῶτον τὸν Ψαλμὸν, καὶ δέεται μετὰ πολλῇ καταύξειν, καὶ μὴ τὸν παιδάσῃ μετὰ θυμόν τῆ ἄρα τῆς Κρίσεως διὰ τὴν ἀμαρτίαν ταύτην, καὶ διὰ τοῖς ἄλλαις δύο ὅτι ἐτέλεσε.

Τὸ Κείμενον.

1. **Κ** Ἔγρει, μὴ τῷ θυμῶσ σου ἐλέγξῃς

Ἡ' Ἐξήγησις.

1. **Π** Ολυέλεε Κύριε, δέομαί σου μὴ με κολάσῃς ὡς δικασθῆς θυμωμένθ'. Μὴ τε

ιτομετρήτης με τὴν ἀμνηστίαν τὴν τιμωρίαν, ὡς κριτὴς ὀργιζόμενος. Ἀλλὰ συκέραιον με τὴν φιλανθρωπίαν τὸ δίκαιον, ὡς Πατὴρ εὐσπλαγγῆς, καὶ φιλόσοργος.

2. Ἐὰν δὲ ἀδελφεῖς τὸ λογικὸν εἰς τὸν ἀνθρώπον, τὰ πάθη δὲ σασιάζει. Δι' αὐτὸ λέγει, ἀδελφεὲς εἶμι, καὶ θεράπεύοντε Κύριε. Ὅτι τὰ κόκηλάμια, ἤτοι οἱ λογισμοὶ ἐταράχθησαν.

3. Δὲ εἶναι μέρος εἰς ἐμὲ, καὶ μὴ ἔχει μεγάλην θλίψιν, καὶ βίατον. Λοιπὸν Κύριε τί βραδίωσις, καὶ δεῦτε θεράπευε τὸν ἄθλιον;

4. Ὅταν τινὰς πταίῃ μεγάλα εἰς ἄλλον, τὸν μισθὸν, καὶ σφίθει ἐκεῖθεν τὸ πρῶτον. Διὰ τὸ λέγει παρόχες μοι Κύριε, λύτρωσαι ἀπὸ τὰ δεινὰ τὴν ψυχὴν μου, καὶ σῶτόν με. Ὅχι διὰ τὰς ἀρετάς μου (ὅτι κανεὶα καλὸν δεῦ ἐπίλετα) ἀλλὰ μόνον διὰ τὸ μέγα σὺ ἔλεος.

5. Ναὶ πολυδύσπλαγγε, δεῖξά μου τὴν ἔξομολόγησιν, καὶ τὴν μετανοίαν πῶρα ὅπῃ ὠφέλησι τὰ δάκρυα. Ὅτι μὴ θανάκτον, σφαλίζει ἡ θύρα τῆς μετανοίας, καὶ μέσσω οἱ σεναιμοὶ ἀνωφέλωτοι.

6. Διὰ τὸ ἐπειθὲν μεγάλας ἀμνηστίας ἐπραξα, ἐκοπίασα πολλὰ, καὶ ἐθλίβηκα, καταβρέχων τὴν μισανθεϊσάν μου κλίνην με δάκρυα, ἐθυμώμενος τὸ βάρος τῆς ἀνομίας μου. Καὶ δεῦ θέλω πάυσει ἔγω ποιῶν, ὡς καὶ τύχῳ συγχωρήσεως.

7. Ἐσκοτίσθη τὸ ὀπτικὸν τῆς διανοίας μου, διὰ τὴν ἀγανάκτησιν, Δέσποτα. καὶ εἰς ὀλίγας ἡμέρας ἐγήρασα ἀπὸ αἰτίας τῆς δαμώνων, ὅπῃ εἰς τὴν ἀμνηστίαν με παρεκίνησαν. Ἡ δὲ σαρκικὴ ἐχθρὸς λέγει· ὅτι τὰ ὀνειδι αὐτῶν τὸν ἀδυναμήσαν, καὶ ἐγήρασαν ἄωρα. Ὁ θεὸς λέγει πάλιν πρὸς αὐτὸς τὰ τοιαῦτα.

8. Φύγετε ἀπὸ ἐμεῖα παρανομοὶ, ὅπῃ κατακρίνετε τὰ πταίσματά μου περιγελοῦντές με, καὶ τὰ ἐδικάσας δεῦ βλέπετε· πώτατε τῆς κατηγορίας, ὅτι ἐπήρασε τὴν φωνὴν τῆ κλαυθμῆ μου ὁ Κύριος.

9. Καὶ πρῶτος δεξάμενος τὴν ταπεινίαν μου δέησιν, ὡς εὐσπλαγγῆς μὴ ἔδωκε τὴν συγχωρήσιν.

με· Μηδὲ τῆ ὀργῆ σου παιδίσθη με.

2. Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι ἀδελφεὲς εἶμι. Ἰασαί με Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὄσά μου.

3. Καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα. καὶ σὺ Κύριε ἕως πότε;

4. Ἐπίσρεψον Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου. Σῶτόν με εὐεκεν τὸ ἔλεός σου.

5. Ὅτι ἐκ ἔσιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονώων σου. Ἐν δὲ τῷ αἵθ τὴς ἔξομολογήτεταί σοι;

6. Ἐκοπίασα ἐν τῷ σεναιμῶν μου· Λύτρω καὶ ἐκάσλιον ῥύκα τὴν κλίνην μου· Ἐν δάκρυσί μου τὴν σρωμνίαν μου βρέξω.

7. Ἐταράχθη ἀπὸ θυμῶ ὁ ὀφθαλμὸς μου· ἐπαλαιώθη ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

8. Ἀπόσητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν. Ὅτι εἰπήκατε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμῶν μου.

9. Ἡκούσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου. Κύριος τὴν

προσέχλωμυ προσεδί-
ξατο.

10. Αἰχλωθείησαν καὶ
παρὰχθείησαν πάντες οἱ
ἐχθροί μου. Ἀποσραφεί-
σαν, καὶ καταχλωθείη-
σαν σφόδρα διὰ τῆς
Δόξας.

10. Λοιπὸν πάντα μεν ἐμὲ οὐκ ἐπίδοτες,
θρηνήσατε δὲ τὰς ἀμαρτίας σας ἀχλωόμε-
νοι, καὶ κάμετε τυχῶς μεταύσιον· ὅτι φοβε-
ρὸν, καὶ δίκαιον τὸ Θεῖον Κελεύειον.

Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ Ζ΄.

Ὁν ᾄσει τῷ Κυρίῳ ὑπὲρ τῆς Λόγων Χριστὶ Γίῃ Γεμενῇ.

Ψεύγων ὁ Θεὸς Δαβὶδ τὸν πατραλοῖον Γίοντε, ἔστειλε τὸν Χριστὸν, νὰ
δικασθῆται τὰς βλαβὰς τῆς Ἀχίτοφελ. Καὶ ἔτις ἐποίησε, καταπέ-
σαντας τὸν Ἀβουσαλοὺμ νὰ μὴ διώξῃ ἀπὸ τοῦ Πατέρα τε, ἀλλὰ νὰ τῷ
δώσῃ ὀλίγη διοίκησι. Καὶ ἔτις ὁ Θεὸς Δαβὶδ, μετὰ τὴν ἀναβολὴν αὐ-
τῷ, σωτηρίας ἔτις. Τότε γοῦν προσέφερε τῷ Θεῷ τῶν Ψαλμῶν,
ὡσπερ ἕμνον, καὶ προσέχλωμυ διάρμοςον. Καὶ μετὰ τὸν διδάσκει μετὰ τῆς
ἀδικημένους, νὰ ἔχωσι εἰς τὸν Θεὸν τὴν ἐλπίδα τῶν· τὰς δὲ ἀδικητάς,
ὅπως δικάσῃ τὸν Πλησίον χωρὶς αἰτίαν, νὰ φοβηθῶσι τὴν μέλλουσαν κρί-
σιν, καὶ φοβεραὺ ἀνταποδοσῶσι, καὶ νὰ μετανοήσωσι τὰς ἀμαρτίας τῶν,
πρὶν νὰ τῆς ἐλθῇ ὁ Θάνατος.

Τὸ Κείμενον.

1. **Κ**ύριε ὁ Θεός μου
ἐπὶ σοὶ ἠλιπ-
ισα. Σώσον με ἐκ πάν-
των τῶν διωκόντων με· καὶ
ῥυσά με.

2. Μὴ ποτε ἀρπάξῃ ὡς
λέων τὴν ψυχλήν μου,
μὴ ὅστος λυτρωμένος, μὴ
δὲ σώζουτ.

3. Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ
ἐποίησα τὸτο, εἰ ἔστιν
ἀδικία ἐν χερσίν μου.

4. Εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς

Ἡ Ἐξήγησις.

1. **Δ**ὲν ἔχω τὸ θάρρος, καὶ τὴν ἐλπίδα
μου, Δίπλοτα, εἰς ἀνθρώπων βοή-
θειαν, ἀλλὰ μόνον εἰς σὲ ἐλπίζω ὁ ἀχρεῖς
οἰκέτης σου, νὰ με λυτρώσῃς μετὰ τὴν Παντοδύ-
ναμον χεῖρά σου ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν, ὅτι με
δικάσῃ.

2. Ναὶ Πολυδάσπληγγε, σκέπασόν με μετὰ
τὴν κηδεμονίαν σου, διὰ νὰ μὴ ἀρπάξῃ ὁ
αὐτίδικος τὴν ψυχλήν μου ὡς λέων ἄγριος, δι-
εσπώνωντάς με ἕρμον τῆς σῆς προνοίας, καὶ πα-
τελῶς διασφείρη με.

3. Τῆς ἀρετῆς οἱ τρόποι εἶναι πολλοί· διὰ τὸ
δὲν κωχάται ἐδῶ, πῶς δὲ ἐπαρξέτω ποτε τὸ
κακόν, ἀλλ' ὅτι δὲν ἀδικήσῃ τὸς ἐχθρῶν τῶν
πώποτε. Ὁ Θεὸς λέγει μετὰ θάρρος ταῦτα ὡς
παρὰ, καὶ ἀμνησικατ.

4. Κύριε μου, ἐὰν ἀπέδωκα ποτε τοῖς ἐχθροῖς

μη κκκὸν αὐτὶ κακῶν , γύμνωσάμε τῆς κηδεμονίας , ἢ βοηθείας σου .

5. Καὶ παρὰ Θεοῦ ἐμὲ εἰς τὰς δυσμενεῖς ἐχθρὸς μου ὑποχείριον . Καὶ ἔμὸνον ἄς ὑπερηθῶ τῆς παρήτης δόξης , ἢ Βασιλείας , ἀλλὰ καὶ νὰ παραδοθῶ εἰς ἄτιμον , καὶ καταγέλαστον θανάτων .

6. Ἐπειδὴ γὰρ μὲ καταδιώκουν ἀδίκαι , μὴ μικροθυμότης πλέον , ἀλλὰ ἐγείρω μὲ δικαίαν ὀργῇ , δεῖξαι εἰς αὐτὸς τὴν θαυμάσιον σου δυνάμιν , ἢ κάμε τὸν νὰ γνωρίσῃν πόσον ὑπερβαίνει τὰ πέρατα , καὶ τὰ ὅρα αὐτῶν ἢ μεγαλειότης σου .

7. Καὶ καθὼς ἐνὶ σνομοφείτητας τὸς ἐπιγεῖας Κελτίας , νὰ ἐκδικῆσι τὸς ἀδικημένους , δεῖξον τὴν κωρόνοιά σου καὶ εἰς τὸ λόγῃ σου . Ὅτι μὲ τὸν τρόπον τῶν βλέποντες οἱ λαοὶ τὴν ἀξίαν δικίαν , ὅπῃ ἔδωκες τοῖς ἀδίκοις , οὐξ αἰεταὶ ἢ λατρεία σου , πληθεύῃ ἢ σωπαγωγῇ τῆς Δικαίων , ἀπείρηκτο ἀπὸ τὸς ἐχθρὸς σου , διὰ νὰ σὲ δοξάζῃσι .

8. Καὶ ἐπειδὴ εἶται μετ' Ἑψισθεῦ , καὶ Θεὸς Παντοδυνάμιθε , ἀπὸ πολλὰς δὲ ἀγνοήμεθε , ἐμφανῆτα ποταπὸς εἶται μὲ αὐτῷ τὴν κηδεμονίαν σου , νὰ γνωρίσῃν , ὅτι ἐδική σου εἶναι ἢ ὄψια , νὰ κέρῃς ἀπαντες .

9. Δικαιοσύνη λέγει , πὼς δεὸ ἀδίκητε ποσῶς τὸν Ἀβρογαλάμ , καὶ τὸν Ἀχιτόφελ , ὅπῃ αὐτοὶ ἐγύρῃσαν νὰ τὸν φονάσῃν , χωρὶς νὰ τὸς πταίτη . Λέγει ἔν , καὶ τὴν ἀκακίαν σου ταύτην , σὲ παρακαλῶ νὰ μὲ κέρῃς , καὶ ὄχι διὰ τὰ λοιπὰ σου πταίσματα .

10. Ὁ Σύμμοχος εἶπεν , ἀπαρτιοθῆτω , ἄς φανῇ μετὰ ἢ πονηρία τῆς κακῶν αὐθρόπων , καὶ μὴ κωροκόψῃν εἰς τοῖς ἀτυχίαις , διὰ νὰ γένοιω οἱ Δίκαιοι εἰς τὴν ἀρετῇ σου σπουδαίτεροι , βοηθήμενοι ὑπὸ τῷ Κεῖρι , ὅστις γινώσκει τὸς λογισμὸς τῆς καρδίας . Τὸς ὁποῖος λέγει νεφρὸς ἔπειδὴ αὐτοὶ διεγείραν τὸς λογισμὸς τῆς ἐπιθυμίας .

11. Οἴτω καὶ ἐγὼ θέλω βοηθηθῆν ἀπὸ τὸν Θεόν , ὅστις σώζει ὅλας τὸς Δικαίους , καὶ ἀ-

αὐταποδιδόσιμοι κακὰ , ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῆς τῆς ἐχθρῶν μου κενός .

5. Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχίαν μου . Καὶ καταλάβοι , καὶ καταπατήσαι εἰς γλῶ τὴν ζωίαν μου , καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χεῖρ κατακτηνῶται .

6. Ἀνάσθητι Κύριε ἐν ὀργῇ σου , ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῆς ἐχθρῶν σου .

7. Καὶ ἐξεργέρθητι Κύριε ὁ Θεός μου , ἐν κωροσάγματι ἢ ἐπέτειλῶ . Καὶ σωπαγωγῇ λαῶν κυκλώσει σε .

8. Καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐτίσρεψον . Κύριος κερνεῖ λαὸς .

9. Κεῖνόν μοι Κύριε κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου , καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί .

10. Σιωπηλεθῆτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν . Καὶ καταθωεῖς Δίκαιον , ἐπὶ τῶν καρδίας καὶ νεφρὸς ὁ Θεός δικηγῶς .

11. Ἡ Βοηθεία μου παρὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ σώζον-

τὸ πὸς ἀΐεις τῇ καρδίᾳ.

12. Ὁ Θεὸς κελτὴς δίκαιος, καὶ ἰχυρὸς, καὶ μακροθύμος, καὶ μὴ ὀργιῶν ἐπάγων καθ' ἑκάστω ἡμέρᾳ.

13. Ἐὰν μὴ ἐπιστραφήτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτῶν σιλβώσεται. Τὸ τόξον αὐτῶν σιέτεινε, καὶ ἠτοιμάσεν αὐτό.

14. Καὶ ἐν αὐτῷ ἠτοιμάτε σκῆπη θανάτου. Τὰ βέλη αὐτῶν τοῖς κλομένοισι ἔχειράγατατο.

15. Ἰδὲ ὠδίνησεν ἀδικίαν· Σιπέλαβε πόνον, καὶ ἔπευ ἀνομίαν. Λάκκον ὤρυξε, καὶ ἀπέσκαψεν αὐτόν, καὶ ἐμπεσέται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο.

16. Ἐπισρέψει ὁ πόνος αὐτῶν εἰς κεφαλῶν αὐτῶν. Καὶ ἐπὶ κορυφῶν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτῶν καταβήσεται.

17. Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ, καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτῶν, καὶ ψαλῶν τῷ ὀνόματι Κυρίου τῶν ὑψίστων.

ΐεις τῇ καρδίᾳ, ὅτι δὲ ἔχωμ δυσροτίας, καὶ πικρυδύστα.

12. Ἐΐεις δὲ ἀσεβεῖς, καὶ παρανομοὶ γινώσκετε, ὅτι ὁ δικαιοκρῆτης Θεὸς εἶναι μεγάλος, καὶ Παντοδύναμος. Ὁ Θεὸς μέλει γὰρ τῶν κολάων ἕξ ἀποφάσεως. Ἀμὴ ὡς μακροθύμος δὲ δεῖχεται τὴν ὀργὴν αὐτῶν καθ' ἡμέραν, γὰρ τῶν παιδῶν εἰς παῦ ἀμάρτημα.

13. Ἀλλὰ κερτερεῖ ἕως ὑστερα, ἐὰν δὲ μετανοήσετε, γὰρ ἀκονίστη τὴν μάχαιραν τῆς δικαιοσύνης τῆς. Ὅτι τὸ τόξον ἔχει κορδισμένον, καὶ ἔτοιμον.

14. Τὴν πικρυδύσαν τῆς ἀμάρτωνῶν δηλοῖ με ταῦτα. Οἵτινες ἐπειδὴ τὴν εὐφροσύνην ὑλῆν τῆς ἀμαρτίας ἐδέχθησαν, καὶ ὠκοδόμησαν ξύλα, καὶ χόρτον, καὶ καλάμην, καὶ τὸν Ἀπόστολον, δικαίως θέλωμ καταβληθῆ με πυρφόρα βέλη θανάτου εἰς ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν.

15. Διὰ τὸν Ἀχιτόφελ εἶπε ταῦτα εἰς τὴν πονηρὰν ἐκείνην Βυλλῶν, ὅτι ἐκατασκάσατε ἀδικα καὶ τὴν Δαβιδ ὁ παρανομὸς. Λέγει ἔν. Αὐτὸς ἔσκαψε λάκκον, γὰρ με παγιδάστη, ἀλλὰ με δικαιοκρῆσιαν Θεῶν ἔπευ αὐτὸς εἰς τὸν βόθρον, ὅτι ἔκαμε διὰ λόγους.

16. Καὶ ὅτι κακὰ ἐμελέτα γὰρ τελέστη εἰς ἐμὲ, ὅτι δὲ τὸν ἀδίκητα, ἔσρεψαν δικαίως ἀποιώτε. Καὶ ἡ ἀμάρτία τῆς, ἔπευ εἰς τὴν κεφαλῶν αὐτῶν με θείαν νεῦσον, καὶ βέλησιν.

17. Ἐπειδὴ λοιπὸν ὁ Πανάγαθος Κύριος, εὐδὲξεν εἰς ἐμὲ τὴν πρόνοιαν, δὲ θέλωμ φανῆ περὶ τὸν διεργῆτιν ἀχάριστος. Ἀλλὰ γὰρ τὸν ἀχάριστῶ καθ' ἑκάστω, τὴν δικαίαν κρίσιν αὐτῶν διηγέμενος. Καὶ γὰρ ψάλλω, δοξάζωντας τὸ Ἄγιον αὐτῶν, καὶ ὑπερύμνητον ὄνομα.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῆς Λευῶν. Ψαλμὸς τῷ Δαβιδ. Η'.

ἘΓὼ ὅσους Ψαλμοὺς ἔγραψαν εἰς τὸ τέλος, οἱ ἑβδομήκοντα, ὁ Ἀκύλας, καὶ Θεοδοτίων, τῷ Νικοποίῳ ἡρμηνεύσαν· ὁ δὲ Σύμμαχος, Ἐπιβίσιος. Καθὼς καὶ ἕτος προσφέρεται τῷ Νικοποίῳ Χριστῷ. Ὅστις ἐκατά-

λυσε τὸν ἔχθρον, καὶ ἀδικητῶν, λυτρώσας τῆς τυραννίδος αὐτῶ τὸ αὐθρόπινον. Ἄλλως δὲ τὰς Ἐκκλησίας ἐπωνόμασεν, ἐπειδὴ καὶ τὸν Κύριον ἀμπελον λέγομεν. Αὐτὴ ἡ προσωποποιεῖα εἶναι εἰς μεγάλην κατηγορίαν τῆς ἀπίστους τῆς τυφλῶν Ἰουδαίων. Οἵτινες ἀκούσαντες τῆς φωνῆς τῆς Λιλιῶν, καὶ ἤξάντες, ὅτι ἐκείνων δὲν ἐδόθη παρά μία Ἐκκλησία, ἢ μάλλον εἶπεν, καὶ τὸν μέγαν Ἡσαΐαν, πορρωτέρω· πάλιν δὲ ἐνοῶσι τὴν ἀλήθειαν, πῶς ἔπαυσε τὸ σκιδώδες τῶ Νόμου εἰκότισμα, ἐπεφάνη δὲ ἡ χάρις τῆς Νέας Διαθήκης, καὶ πάντας αὐθρόπως ἐφώτισεν. Οἱ δὲ Λιλιῶι λέγονται κοινῶς Πιπιτήμα.

Ἡ Ἐξήγησις.

1. **Κ**Υριε, ὅπως δευπόεις ἀπαύτων τῆς κτισμάτων, καὶ ἰσχύως ἡμῶν τῆς δόλων σα, πόσον εἶναι τὸ ὄνομασεν πανταχῶ σε βασιμώτατον, καὶ θαυμάσιον; Ταῦτα λέγει ἡ διὰ τὸ μεγαλεῖον τῆς ποιημάτων τῶ Θεῷ, ἢ διατὶ ἐκπύχθη εἰς ὄλλω τὴν Γῶν τὸ σωτήριον Εὐαγγέλιον.

2. Ἀντὶ τῷ ἐγγνώμαται ἅπαντες, ὅτι ἰσχυρίζεις τὸν Οὐρανόν, καὶ τὴν Γῶν, καὶ πάντα τὴν κτίσιν. Ὅτι εἶχε μεν τὴν μεγαλοπρέπειαν πάντοτε, ἀλλὰ οἱ αὐθρόποι δὲν τὴν ἐγγνώμαζαν· ἢ διὰ τὴν τῆς Ἀγγέλων λέγει προσκύνησιν, καὶ τὴν τῶ Σωτήριῳ αὐάληψιν.

3. Νηπίος, καὶ θηλαζόντας λέγει τὰς Ἀποστόλους. Οἵτινες μεν τὴν ἀμειδευαίως, καὶ ἀτλήτητα, ἐκπέλυσαν τὸν διάβολον. Ἡ καὶ τὴν Ἰστορίαν, εἰς ἔλεγχον τῆς Ἰουδαίων τὸ λέγει. Ὅτι οἱ μεν πύδες ἀδάφημα τὸν Χριστόν, οἱ δὲ Πατέρες τὸν Σωτήρα, καὶ ἀεργίτῶν ἐσαύρωσαν.

4. Ἐγὼ δὲ σοχαζόμενος τῆς σοιχείων, καὶ φως ἦρων τὴν διανομίαν, καὶ ὠραϊότητα, καταλαμβαίνω τὴν τὴν μεγαλοπρέπειαν, καὶ περίσσια ἀπορῶ, καὶ θαυμάζω.

5. Καὶ ἰσχύως τὴν πολλῶν κηδεμονίαν, καὶ ὠρονοίαν, ὅπως δείχνεις εἰς τὰς ἀτελεῖς ἡμῶν. Νὰ ἐνθυμῆσαι, καὶ νὰ μῶς τιμῶς ποσῶτον, μεν τὴν Ἀγίαν σα ἐπίσκεψιν, μεν ὄλον, ὅπως ποσῶν σα πτοίσομεν.

6. Τῶτον τὸν αὐθρόποιν ἐποίησας καὶ τὴν φύσιν μεν, ἀπὸ τῶν Ἀγγέλων μικρότερον, εἰς δὲ

Τὸ Κείμενον.

1. **Κ**Υριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστόν τὸ ὄνομά σε ἐπάτη τῆ Γῆ.

2. Ὅτι ἐπύρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σε ὑπεράνω τῆς Οὐρανόων.

3. Ἐκ σώματος νηπίων, καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον, εὐεκα τῆς ἐχθρόων σα. Τὰ καταλυσαι ἐχθρόν, καὶ ἐκδικητῶν.

4. Ὅτι ὕψωμα τοῦς Οὐρανόων, ἔργα τῆς δακτύλων σα. Σελιῶν, καὶ ἀσέρας, ἃ σὺ ἐτεμελιώσας.

5. Τί ἐσιν αὐθρόποι, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ Τί ὅς αὐθρόπος; ὅτι ἐπισκέπη αὐτοῦ;

6. Ἡλάττωσας αὐτὸν βραχύτι παρ Ἀγγέλων.

Δόξη, ἢ τιμῇ ἐσεφραύσας αὐτὸν. Καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς χειρῶν σου.

7. Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῆς ποδῶν αὐτῆς, ὑψώματα, ἢ βόας ἀπάσας. Ἐπι τὴν δὲ ἢ τὰ κτήνη τῶ πεδίου, τὰ πετεινὰ τῶ Οὐρανοῦ, καὶ τὰς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, τὰ διασκορπισμένα τείβας θαλασσῶν.

8. Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομα σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ.

τῶ χάριν χωρητικὸν τῆς μεγαλειότητος, καὶ εἰς τῶ ἀξίαν ἔξουσιαν, καὶ δεσποτικῶν πάντων τῆς Κτίσεως. Καὶ τὸν σὸν Υἱὸν πρὸς ὀλίγον καιρὸν ἔδειξες μικρότερον τῆς Ἀγγέλων, διὰ τῶ Σάρκωσιν, ἀμὴν καὶ ἄλλοις τὸν ἐδόξατες τόσον, καὶ ὑψώτες, ὅτε ὑπερβαίνει ὅλα τὰ κτίσματα, καὶ τὰ Οὐραῖα τῶν κτίσματα.

7. Καὶ αὐτὴ ἀποδείξεις τῆς μεγίστης σου δυνάμεως, τὸ νὰ ὑποτάξῃς εἰς τῶ ἀπελήμεις φύσιν ὅλα τὰ πλάσματα ἐπίγεια, ἀέρια, καὶ θαλάσσια. Καὶ ὑπὸ τῶ Βασιλείαν τῆς Χριστοῦ ὑπέκλινας τὰς πνευματικὰς Δικαίας, καὶ τὰς καλὰς θεωρητικὰς, καὶ ἀπλῶς τῶ ὀρατικῶν κτίσιν, καὶ ἀόρατων. Οὗτος ἢ ὁ Ψαλμὸς προλέγει τῶ θεῖον Ἐνανθράπωσην, καὶ τῶ σωτηρίαν τῆς Οἰκουμενῆς, καὶ τῶ περὶ τῆς ἀνθρώπου τῆ Θεοῦ κυριότητα διδάσκει ὁ Προφήτης.

8. Ὁ Θεὸς ἐκπληττόμενος, ἔθηκε πάλιν εἰς τὸ τέλος τῆς Ψαλμοῦ τὸ προσομιῶν. Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν.

Δόξα. Κάθισμα Α'.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῆς Κρυφίων τῶ Υἱοῦ.
Ψαλμὸς τῶ Δαβίδ. Θ'.

Ὁταν ἀναφέρῃ εἰς τῶ ἐπιγραφῶν διὰ Υἱὸν, ἡρσιῶται διὰ τὸν Χριστὸν εἰς τὰς Ψαλμοῦ ὅλους, ὅτε τὸ λέγει. Ὁταν δὲ ἔχει καὶ ἄλλων τινὰ λέξει, καθὼς τώρα ὅτε λέγει ὑπὲρ τῆς κρυφίων, ἡρσιῶται διὰ τῶ θεοῦ τῶ Χριστοῦ ἀνάμνησις, καὶ ἀνθρωπότητα, ὅτι αἱ κρίσεις τῆ Θεοῦ εἰσὶν ἀκατάληπτοι. Τῶτον τὸν Ψαλμὸν ἔκαμεν ὁ Δαβίδ. Καὶ προσφητὰς τῶ νικίω ὅτε ἐπῆσεν ὁ Χριστὸς καὶ τῶ θανάτῳ. Κρυφίον δὲ τῶτο τὸ μυστήριον ἀνόμισαν οἱ Ὁ. ἔζηγῆται. Ὅτι πρὸ τῆς τέλους, καὶ αὐτὸς τῆς Ἀποστόλου ἐλαύσανεν. Ἐπι ἡρσιῶται καὶ διὰ τῶ φοβεράν κρῆσιν ὅτε θέλει κάμει τῶ β'. Παρῆσιν αὐτῆ, νὰ δώτῃ κατ' ἐὸς καὶ τὰ ἔργα τῆ. Ἐπι ἡρσιῶται καὶ διὰ τὸν Κόσμον, πῶς κυβερνᾶται μετὰ τὰς ἀποκρύφους κρίσεις τῆ Θεοῦ, καὶ ὅχι ἀπὸ τῶ τύχῳ, καθὼς ἐφρονῆσαν οἱ μαρτοῖ Ἐλλῆνες.

Τὸ Κείμενον.

1. Ἐξομολογήσομαι σοι Κύριε ἐν ὅλη καρδίᾳ μου. Διηγῆ-

Ἡ Ἐξήγησις.

1. Τῶν σακρέτων, καὶ τελείων ἀνδρῶν εἶναι τῶτο ἴδιον, νὰ ἀφιερῶν ὅλην τῶν καρδίαν αὐτῶν, καὶ διανοίω τῶ Κυρίου, καὶ αὐ-

τὸν μόνον καὶ ἔχον ἀγαλλιάσεως ἀφ' ἑαυτοῦ, καὶ ὑμνοδίας ὑπόθετον, ψάλλοντες εἰς δόξαν αὐτῆς, καὶ ἀνεστη, καὶ διηγήμενοι πάντα τὰ θεῖα θαυμάσια.

2. Οἱ Σύμμοχοι ἐριμύλιωσθε ταῦτα, ἕτως. Ἀσώ τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε· βλέπων τὸς ἐχθρούς μου, πῶς ἐσφραγίσθησαν ὀπίσω ὡς ἀδελφεοί, καὶ ὑπὸ σοῦ ἀπωλέωθησαν.

3. Οἷον μὴ ὑποφέρων ὡς εὐσπλαγχνῶς, καὶ θεωρῆς τὴν αἰθροπίνην φύσιν τυραννημεύων ὑπὸ τῆς δαίμονος, ἐκάθιστες ὡς ἐπὶ θρόνον δίκης ὁ δίκαιο· Κερατῆς, καὶ λυτρώτης τὴν αἰχμάλωτον.

4. Καὶ ἐπέτιμησες τὰ Ἐθνη. Ἡ γὰρ, ἐπίστροφες ἀπὸ τῆς πλαιῖν τὸν αἰθροπῶν, διὰ μέγα τῆς Κηρύκων, καὶ Ἀποστόλων σου. Καὶ ἕτως ἀπώλεσεν ὁ ἀσεβὴς διαβόλος ἐκεῖνος, ὅπῃ τῆς ἐπέθρονται πρότερον, καὶ ἤλαίφθη ἡ δόξα τῆς τέλει, μεύοντας κατηχημμεύσθαι αἰώνια.

5. Ἐγυμνώθη ἀπὸ ὅλα τὰ ὄπλατα, μὴ ἔχων πλέον τὸς ὑπεροχῆς τῆς ἀσεβείας. Ἡ ὅποια ἐκαταλύθη εἰς ὅλας τὰς πόλεις, ὅπῃ ἐπολιτῶνται. καὶ πανταχῶς ἐδέχθησαν τὴν ἀσέβειαν.

6. Καὶ ἡ μετὰ ἐπιθυμῶν τῆς πλαιῖν ἐκεῖνον ἐχάθη ὡσάν εὖας κτύπος, ὅπῃ ἀκίετα, καὶ ἀδύς ἀπόλλυται.

7. Οἷον δὲ ἡμέτερος Δεσπότης ἔχει τὸ κράτος αἰώνιον. Οἷον τὸν μόνον εἰς τὸν παρόντα αἰῶνα ἔδειξε τὴν μεγαλίαν τῆς δωσῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν μέλλοντα τὴν θέλει φανερώσει εἰς τὸ φανερόν ἐκεῖνο κερῆλον, ὅταν κερῆ δικαίως τὴν Κτίσιν ἀπαταῖ.

8. Πεύητα λέγει τὴν φύσιν τῆς αἰθροπῶν, διὰ τὴν πολλὴν πτωχείαν τῆς παρκομίας. Τὴν ὅποιαν φύσιν ἠλέησε, δίδωντάς μιν εἰς τὰς πολλὰς θλίψεις βοήθειαν εὐκαιρον, ἥγυν πρῶσφορον, καὶ ἀρμόδιον.

9. Λοιπὸν ὡς ἔχωμι εἰς αὐτὸν τὸν ἐλεήμονα τὴν ἐλπίδα τὸς ὅσοι τὸν ὁμολογοῦσι Θεόν, καὶ σωτῆρα. Οἷον ποτὲ δεῶ θέλει ἐγκατα-

σομαι πάντα τὰ θαυμάσια σου. Εὐφρανθήσομαι, καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί. Φαλῶ τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε.

2. Ἐν τῷ ἀποσφραγίσθαι τὸν ἐχθρόν μου εἰς τὰ ὀπίσω, ἀδελφῆται, καὶ ἀπολῶνται ἀπὸ πρῶσφωσῶν.

3. Οἷον ἐποίησας τὴν κρίσιν μου, καὶ τὴν δίκην μου. Ἐκάθισας ἐπὶ θρόνον ὁ κείνων δικαιοσύνην.

4. Ἐπέτιμησας ἔθνη, καὶ ἀπώλετο ὁ ἀσεβὴς. Τὸ ὄνομα αὐτῶν ἤλειψας εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τῶ αἰῶνος.

5. Τῆς ἐχθρῆς ἤελικον αἱ ῥομφαλαὶ εἰς τέλη, καὶ πόλεις καθεΐλες.

6. Ἀπώλετο τὸ μνημόσμων αὐτῶ μετ' ἡχῶν.

7. Καὶ ὁ Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα μενεῖ. Ἡ τῶν ἰμασῶν σου κείσει τὸν θρόνον αὐτῶ. Καὶ αὐτὸς κερνεῖ τὴν οἰκουμενὴν σου δικαιοσύνην, κερνεῖ λαὸς σου δ' ὑμῖντι.

8. Καὶ ἐγένετο Κύριος καταφυγὴ τῷ πεύητι, βοηθὸς σου δικαιοσύνης σου θλίψεσι.

9. Καὶ ἠλπισάτωσαν ἐπὶ σοί οἱ γινώσκοντες τὸ ὄνομά σου. Οἷον ἐκ ἐγ-

κατέλιπες τὸς ἐκζητῶντας
σε Κύριε.

10. Ψάλατε τῷ Κυ-
ρίῳ τῷ κατοικοῦντι ἐν
Σιών.

11. Ἀναγγεῖλατε ἐν
τοῖς Ἐθνεσι τὰ ἐπιτη-
δέματα αὐτῶ.

12. Ὅτι ὁ ἐκζητῶν πᾶ-
σιν αἵματα αὐτῶν ἐμνήσθη.
Οὐκ ἐπέλαβeto τῆς κρω-
γῆς τῆς πενήτων.

13. Ἐλίθωσάν με Κύριε,
ἴδε τὴν ταπεινώσάν με ἐκ
τῆς ἔχθρῶν μου. Ὁ ὑψῶν
με ἐκ τῆς πυλῶν τῆς θα-
νάτου.

14. Ὅπως αὐτὸς ἔλαγ-
γείλω πάσας τὰς ἀνέ-
σεις σου ἐν ταῖς πύλαις
τῆς θυγατρὸς Σιών.

15. Ἀγαλλιασώμεθα
ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου. Ἐνε-
πάγησαν Ἐθνη ἐν δια-
φορᾷ ἢ ἐποίησαν, ἐν
παγίδι ταύτῃ, ἢ ἔκρυ-
ψαν, σιωελήφθη ὁ πῶς
αὐτῶν.

16. Γινώσκειται Κύριος
κρίματα ποιῶν. Ἐν τοῖς
ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶ
σιωελήφθη ὁ ἀμαρτω-
λός.

17. Ἀπογραφήτωσαν οἱ
ἀμαρτωλοὶ εἰς τὸν ἄδην.

λείψει ἐκείνος, ὅπῃ τὸν ποῦν, ἢ ζητῶσι
τον.

10. Κατὰ τὴν γνώμην τῆς Ἰουδαίων λέγει πῶς
κατοικᾷ εἰς τὴν Σιών ὁ Θεός. Ἡμεῖς δὲ λέ-
γομεν πάλιν Σιών, ἢ Γερουσαλήμ ἑβραϊοῦν,
καθὼς ὑπὸ τῆς Ἀποστόλων ἐμψάμεν.

11. Τὰ ἐπιτηδέματα, λέγει ὁ Σύμμεχθ
μηχαναὸς. Ὁ δὲ Ἀκύλας ἑλληνας. Καὶ ὄν-
τως μεγάλων παραμύθων ἐκκαταλήγει εὐετό
διὰ τῆς σωτηρίας τῶν Κυρίῳ ἐκκαταρωπῆσεως.
Οἱ ἐχθροὶ φίλοι, ἢ οἱ κύνες ἴδιοι, ἢ αἱ μη-
χαναὶ θεωρετικαί. Ἡ ἢ ἀτιμία μὲς ἤφερε
τὴν τιμὴν, ἢ τὴν ζωὴν ὁ θάνατος.

12. Ὅτι ἐκεῖνος ὅπῃ βλέπει τὰ πάντα,
ἐζητῆται ἀνεπὶ ἀπολογίᾳ διὰ τὰ αἵματα
ὅπῃ ἔχυσαν ἀδίκῃ οἱ ἄνομοι, ἀπατηθεύτες
ὑπὸ τῶν δόμοι. Καὶ τὴν ταλαιπωρίαν τῆς
πτωχῶν δὲ ἀσύχηται.

13. Ἐπειδὴ ἤκουσε τὴν ἑλεεινὴν, ἢ θρηνηθῆ-
σεν, ὅπῃ ἐκράσαν οἱ ἑθνοὶ καθήμε-
νοι, λέγοντες. Ἐλίθον ἡμῶν τὴν ταπεινώσων,
ἢ λύτρωσάι μὲς ἀπὸ τῶν θανάτων.

14. Διὰ τὴν κηρύττειται μεγαλοφώνως τὸ κρά-
τος σου εἰς ὅλας τὰς Ἐκκλησίας, ἢ γὰρ ὑμνο-
λογῶνται τὸ μεγαλοπρεπὲς ὄνομα σου τὸ Ἀ-
γιον, ἢ σεβασμιον.

15. Καὶ ὅτι γὰρ χαρῶμεθα ἀγαλλιώμενοι
διὰ τὴν σωτηρίαν, ὅπῃ ἐλάβαμεν, καὶ γὰρ
λέγομεν, ὅτι οἱ δόμοι ἐπεσον εἰς τὴν πα-
γίδα ὅπῃ ἐκρύβαν. Καὶ ἀπολέθησαν μετὰ τὸν
σταυρὸν, ὅπῃ αὐτοὶ κτίμασαν, διὰ τὴν ἐμ-
ποδίσαν τὴν σωτηρίαν μὲς, καὶ ἐπίωθησαν
εἰς τὰς βροχὰς οἱ ποδες τῶν.

16. Ἡ δὲ διὰ τὴν ἀπιστία Ἐθνη λέγει. ὅπῃ
ἐφόνεον τὰς Ἀποστόλους, καὶ Μάρτυρας, διὰ
τὴν ἀφανίσαν τὴν Πίσιν, ἢ τις μάλλον ἐξερῶ-
θη. Καὶ ὅτι ἐγνώθη ὁ Κύριος σοφῶς, ἢ
δικαίως κρίνων, ἢ ἀνομόμησε γὰρ ἀπολεῖται ὁ
ἀσεβὴς εἰς τὰς πανουργίας τῶν.

17. Ὅσοι δὲ ἐτίθησαν εἰς τὸ κήρυγμα,
ἤγαν ὅλα τὰ Ἐθνη, ὅπῃ δὲ ὁμολογῶσι τὸν

Θεόν, να καταγραφῶν εἰς τὸν ἄδην τάχι-
σα, χωρὶς να διωθῶν, να βλάβην ποτὸς
τὸς πισδόντας.

18. Οὔτι δὲν ἀσοχᾶ ὁ Θεὸς τῆς πενήτων,
ἔπε ἀφῆκε, να ἀπολεθῆ ἡ ὑπομονή τως ἕως τὸ
ὑςερν. Αἰμ' αὐτὸς μεν πληρώνει, κ' βραβδᾶει
πλαστοπόροχα. Τὸς δὲ ἀδικες, ὅπῃ τὸς ἐπι-
γαν θείει παιδᾶσει ἐπόξια.

19. Ταῦτα εἰπὼν ὁ Προφήτης, ἐπρόβλεφε με
τὸν προρατικὸν ὀφθαλμὸν τὰς παιδᾶσει, ὅπῃ
ἔμελλον να παθῶν ὑπὸ τῆς ἀσεβῶν, τῆς ἀσε-
βείας οἱ Κήρυκες. Οὔθεν δικτικῶς λέγει πρὸς
Κύριον, να ἐγερθῆ εἰς κρίσιν κτ' τῆς Εὔθων.

20. Καὶ να τὸς δώτῃ ἡγεμόνα, κ' νομοθέ-
την, να τὸς ταπεινώσῃ, να γνωριστῶν πὸς
ἔνωι αἰθρωποι, ἀφῶντες τὸν θεριμῶν βίον
αὐτῶν.

21. Διατί Κύριε μες ἐγκατέλιπες; κ' φαί-
νεται πὸς ἐσθάρωτες ἀπὸ τὸς ἀδικημέους, κ'
δὲν τὸς ἐκδικεῖς. Οἱ τινες βλέποντες τῶν ἀλα-
ζονίαν τῆς ἀδικῶντων, κατακλύουσαι ὡς ὑπὸ
πυρός. Καὶ σεοᾶζοντες, ἀγεύει κενὸς ἀπὸ
τὴν θλίψιν ὅπῃ ἔχου.

22. Καὶ χεδὸν ἀμφιβάλλουσι περὶ τῆς θείας
προνοίας σου, συλλογιζόμενοι διάφορα πράγ-
ματα, βλέποντες τὸς ἀμαρτωλὸς να παρᾶτι-
σι μύλα παρανομι, κ' να τὸς ἐπανοιῶ οἱ
τάλαους, δοξάζοντες αὐτὸς εἰς τὰς ἀδικίας,
κ' ἀχρηργίας τως.

23. Καὶ ἔχει τὸς τῶν μαυίαν, κ' λύουσαι ἀχόρ-
ταγον εἰς τὰ κακὰ ὁ ἀμαρτωλὸς, ὅπῃ θαρ-
ρεῖ, πὸς δὲν θείεις κἀμει ἔξέτασιν κατ' αὐτῶ
ὀργιζόμενῃ, κ' ὅτι δὲν ἔξέρπει τὰς παρᾶ-
ξεις τω. Διὰ τῶτο δαπανᾶ, κ' ἔξοδιάζει ὅλον
τὸν καιρὸν τῆς ζωῆς τω εἰς ἔργα βέβηλα, ἀ-
χρᾶ, κ' παρανομιώτατα.

24. Παντελῶς καταφρονεῖ τὸς νόμους σου. Καὶ
με ὅλον ἐπὶ το φαίνεται πὸς καταδοδᾶται. Νι-
κᾶ τὸς ἐχθρὸς τω, ἔχει δήμερίαν, κ' πᾶσαν
ἀπόλαυσιν παρᾶκαιρον.

Παῦτα τὰ Εὔθην τὰ ἐπι-
λανθανόμενα τῷ Θεῷ.

18. Οὔτι ἐκ εἰς τέλος
ἐπιληθῆσεται ὁ πτωχός.
Ἡ ὑπομονὴ τῆς πενήτων
ἐκ ἀπολεῖται εἰς τέλος.

19. Ἀνάσθη Κύριε,
μὴ κραταίουδῶ αἰθρω-
πῶ. Κερίθῆτῶν Εὔ-
θην σῶπίου σου.

20. Κατάστητον Κύριε
νομοθέτην ἐπ' αὐτὰς. Γνω-
τῶν Εὔθην, ὅτι αἰ-
θρωποι εἰσιν.

21. Γ' να τί Κύριε ἀφέ-
σηκας μακρόθεν; Ἐπε-
ρορῆς εἰ δικαίειας, εἰ
θλίψου; Ἐν τῷ ὑπε-
ρηφανῆσαι τὸν ἀσεβῆ,
ἐμπυεῖζεται ὁ πτωχός.

22. Συλλαμβάνονται εἰ
διαβηλίοις, οἰς διαλογί-
ζονται. Οὔτι ἐπανειται
ἡ ἀμαρτωλὸς εἰ τὰς ἐπι-
θυμίας τῆς ψυχῆς αὐ-
τῆ, κ' ὁ ἀδικῶν σῶδη-
λοῖται.

23. Παρώξωσε τὸν Κύ-
ριον ὁ ἀμαρτωλός· κτ'
τὸ πλῆθος τῆς ὀργῆς αὐ-
τῆ ἐκ ἐκλήθηται· ἐκ εἰσιν
ὁ Θεὸς σῶπίου αὐτοῦ.
Βεβηλῶνται αἱ ὁδοὶ αὐτῆ
εἰ παντὶ καιρῷ.

24. Ἀνταναρῆται τὰ
κεῖματά σου ἀπὸ παρᾶ-
πῆ αὐτῆ, πάντων τῆς ἐχ-
θρῶν αὐτῆ κατακυριεύσει.

25. Εἶπε ᾧ ἐν καρδίᾳ αὐτῷ, ἢ μὴ σαλευθῶ, ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεαὴν ἀλλὰ κακῶς.

26. Οὐ ἀράς τὸ σῶμα αὐτῷ γίμει, ἢ πικρίας, ἢ δόλου. Ὑπὸ τλίῳ γλώσσαν αὐτῷ κόπῃ, ἢ πόνῃ.

27. Ἐγκάθηται ἐνέδρα μετὰ πλοσίων ἐν ἀποκρύφοις, τῷ ἀποκτεῖναι ἀδῶον.

28. Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῷ εἰς τὸν πενήτη ἀποβλέψων. Ἐνεδράει ἐν ἀποκρύφῳ ὡς Λέων ἐν τῇ μαύρᾳ αὐτῷ. ἐνεδράει τῷ ἀρπάσαι πτωχόν, ἀρπάσαι πτωχόν ἐν τῷ ἐλκῷ αὐτῷ.

29. Ἐν τῇ παγίδι αὐτῷ ταπεινώσει αὐτόν. Κύψει καὶ πεσέεται ἐν τῷ αὐτῷ κατακυριεύεται τῷ πενήτων.

30. Εἶπε ᾧ ἐν καρδίᾳ αὐτῷ, ἐπιλέησαι ὁ Θεός. Ἀπίστευε τὸ πρόσωπον αὐτῷ, τῷ μὴ βλέπειν εἰς τέλος.

31. Ἀνάσθητι Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψώθητι ἡ χεὶρ σου. Μὴ ἐπιλάθῃ τῷ πενήτων σε εἰς τέλος.

32. Ἐνεκεν τίνος παρῶργισεν ὁ ἀσεβὴς τὸν Θεόν; Εἶπε ᾧ ἐν καρδίᾳ αὐτῷ ἕκ ἐκζητήσει.

25. Ὁ Θεὸς ὡς ἄφρων ἐπαίρεται μόλις, ποιῶντα εἰς τλίῳ καρδίᾳ συλλογιζόμενος. Δεὴ θέλω περιτραπέει εἰς κήμιον γενεαῶν, ἕτε γὰρ μὴ ἔλθῃ θλίψις, ἢ κακῶσις πώποτε.

26. Καὶ ἕως ἔχει πάντα γεμίστο πικρίας, ἢ δόλου τὸ σῶμα, καὶ δεὴ ἀγγεῖται λόγῃ ἀπὸ τλίῳ γλώσσῳ αὐτῷ, γὰρ μὴ εἶναι εἰς πόνον τῷ Πλοσίον, ἢ κήμιον.

27. Καθήμενός με τὸς πλοσίους, καὶ διωξέας εἰς τὰ σινέδρα, κατακτείνει μηχανῶς, ἢ ἐνέδρας, γὰρ θανατότη ἀνατίς, ὅτῃ δεὴ ἔπταται.

28. Καὶ καθὼς τὸ Λεοντῆα κοιτάζει ἀπὸ τλίῳ μαύρῳ αὐτῷ εἰς εὐχ, ἢ ἄλλο μέρος τῶ ἡμέριον, γὰρ εὐρη κωληγιον. Οὕτω καὶ αὐτὸς ἡμέριον, ἢ νύκτα ζητᾷ μηχανῶς, γὰρ ἀρπάτη ὡς πλεονέκτης τὸν πενήτη, καὶ γὰρ τὸν τραβίξῃ παρὸς αὐτόν, γὰρ ἀγάλη τὸ πνεῦμά τε.

29. Ἀλλὰ ταῦτα μεν ποιεῖ ὁ ἀφρονέσας πλοσιος, ἢ ταπεινώνει εἰς τὰς παγίδας αὐτῷ τὸν πενήτην, νομιζώντας, ὅτι δεὴ δίδει δίκην τῷ ἔργων τε. Πλὴν εὐαίτη. Ὅτι ἀφῶς ἐπὶ καταδιωξέεται τὸν πτωχόν, θέλει πείσει ἢ αὐτὸς φοβερῶς εἰς ἀπόστειρον, ἢ αἰώνιον θανάτου.

30. Διατί δεὴ ἐπίστανε τλίῳ θεῖον πρόνοιαν. Ἀλλὰ ἔλεγε, ὅτι ὁ Θεὸς ἀληθιμόνητε, καὶ σρέφων τλίῳ ὄψιν ἀλαχόθεν, δεὴ βλέπει τὰς ἀνομίας τε. Διὰ τῷ θεῖοι γνωρίζεται ὁ ἀφρων, με τλίῳ ζημιῶν τε, ὅτι ὅλας τὰς πράξεις τῷ ἀνθρώπων γινώσκει ὡς Θεὸς ἀπερίγραπτος.

31. Ἐπειδὴ οἱ ἀσεβεῖς διὰ γὰρ κήμιον τὰ κακά τε θελήματα, λέγουσι ὅτι ἀσόχητες, ἐγεῖρα εἰς ἐκδίκησην τῷ ἀδικησῶν δόλων τε.

32. Ὅτι καὶ μωραῖς ἔπωπον οἱ ἀσεβεῖς, ὅτι ἕκ ἐπιβλέπει τὰ ἀνθρώπινα· πλὴν ἡμεῖς γινώσκωμεν βέβαια, πῶς ἐποπτεύει τὰς ἀνομίας τε, ἢ θέλει καίμει δικαίαν ἐκδίκησην.

33. Λοιπόν ἐπειδὴ εἰς τὴν σκέπῃ σου καὶ κηδεμονίᾳ παρεδόθη ὁ πτωχός, καὶ εἶται ἡμερῶν βοηθός, δέομαί σου, ἀφανίτων ἡμῶν ἀμαρτιῶν, καὶ ποιητῶν τῶν δυνάμεων. Τέτο δὲ γίνεται, ἐὰν μόνον θελήσῃς, καὶ ζητήσῃς τὴν ἀμαρτίαν αὐτῶν. Ὅτι τότε παράδυσ ἀφανίζεται ὁ ἀσεβής. (Ὅταν δὲ ἀρεθῇ μετ' αὐτῆς ἡ ἀμαρτία τῆς ἡγῆς καὶ μὴ ἔχῃ ἀπὸ ταύτης τινὰ ἀπόλαυσιν) καὶ δίδεται εἰς τανώλεθρον ἀπώλειαν.

34. Ἐπειδὴ οἱ ἀσεβεῖς ἔλεγον, ὅτι ὁ Θεὸς ἐζητεῖ, καὶ εἶδε βλέπει τὰ κρυπόμενα· διὰ τὸ λέγει προπόντως ὁ Πραφήτης, ὅτι εἶναι Βασιλεὺς αἰώνιος. Τῷ δὲ Βασιλεὺς εἶναι ἴδιον, καὶ ἔχῃ εἰς τὸν λαόν σου ἐπισημασθεῖν. Ἐ΄θνη δὲ λέγει ὅσας δὲ ἐδέχθησαν τὸ σωτήριο κήρυγμα. Οἵτινες θέλουσ ἀπολεισθῆ ἀπὸ τῆς γῆς ἐπιτῶν πορτοκαρα, καὶ ἀπὸ τῆς γῆς ἡμῶν πράξιν καὶ ἡμεροδουλίαν αἰώνια.

35. Τῶ ἐτοιμασίᾳ εἶπεν ὁ Σύμμεχος Πρόφθην. Γινώσκεις, λέγει, ἀκριβῶς Κύριε πόσῳ ἐπιθυμίᾳ, καὶ ποταπῶν πορθέσιν ἔχουσι οἱ πούητες, καὶ κενῆς τῆς ὀφθαλμοῦ, καὶ ποταπῆς. Ὅτι τῶ κοινῶς πορθέσιν ὅλοι οἱ ἀδικήμενοι. Τὸ ὅποσον εἶναι μέγα ὄφελος ἡμῶν λοιπῶν ἀνθρώπων, διατὶ βλέποντες τῆς κεραιώμενης κολαζομένης, δὲ πολυμῆσι καὶ πράξιν τῶ ὅμοια.

Βλέπετε ὅτι σὺ πόνον, καὶ θυμὸν κατανοεῖς, τῶ παραδῆναι αὐτῶν εἰς χεῖρας σου.

33. Σοὶ ἐγκαταλείπεται ὁ πτωχός. Ὁρρανωὺ σὺ ἡοθα βοηθός. Σωτήριον τῶν βραχίονα τῶ ἀμαρτιῶν, καὶ ποιητῶν. Ζητηθήσεται ἡ ἀμαρτία αὐτῶ, καὶ ἐ μὴ ἀρεθῇ.

34. Κύριε Βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τῶ αἰῶνος. Ἀπολεισθε Ἐ΄θνη ἐκ τῆς γῆς αὐτῶ.

35. Τῶ ἐπιθυμίᾳ ἡμῶν κενῶν εἰσῆκτος Κύριε. Τῆ ἐτοιμασίᾳ τῆς καρδίας αὐτῶν πορθέσιν τὸ ὅσον. Κενῶν ὀφθαλμῶν, καὶ ταπεινῶν· ἵνα μὴ πορθεθῇ ἐτι τῶ μεγαλωκῆν ἀνθρώπος ἐπὶ τῆς γῆς.

Εἰς τὸ τέλος. Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Γ΄.

Ὅτ' ἄπλως, καὶ ὡς ἔτυχε ἰώσωσεν ἐπὶ τὸν Ψαλμὸν μετὸν αὐθῶν ὁ Μακάριος Προφήτης, ἀλλὰ θέλει καὶ ἀποδείξῃ κεραιῶν μετ' αὐτῶν ἀριστομένη ἡ φύσις τῆς ἀνθρωπότητος, περρωτισμένη, καὶ αὐθῶν τῶν διατὶ τὴν παράβασιν, ἐπίτυγε θεραπειῶν, διατὶ τῆς τῶ σωτῆρος Χερσῆ Σαρκώσεως. Δάπτει δὲ μετ' αὐτῶν διδάσκει σοφώτατα, ὅτι ὅσοι δὲ γινώσκουσιν τῶν μεγίστων ταύτων ἀργυσίαν, ἔπι ἀχαιῶν ἡσσαν μετ' αὐτῶν ἀργαζῶν δὲ αὐτῶ, ὡς ἀγνώμονες, καὶ μόνον δὲ ἀφαιρῶνται, ἀλλὰ καὶ εἰς μεγα-

λήτερα, καὶ φοβερὰ κολασήμα τὰς θέλει παραδώσει ὁ δίκαιος Θεός, τὴν ἡμέραν τῆς β. Πανοσιότητας. Ἐγραψε δὲ τὸν Ψαλμὸν τῆτον ὁ Θεὸς Δαβὶδ, ὅταν ὁ Σαὺλ τὸν ἐδίωκε. Καὶ ἀποκρίνεται εἰς τινὰς φίλους, ὅτι τὸν ἐσυμβέλλουσαν, καὶ φύγη εἰς τόπον ἀπόκρυφον. Ἀρμύζει δὲ καὶ τὸν λέγει πᾶς ἀδικήμενος, ἔχων εἰς τὸν Θεὸν τὴν ἐλπίδα τῆ.

Τὸ Κείμενον.

1. **Ε**πὶ τῷ Κυρίῳ πίποιθα· πῶς ἐρεῖτε τῇ ψυχῆ μου· Μετανασθένου ἐπὶ τὰ ὄρη ὡς σβαΐδιον;

2. Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἀμαρτωλοὶ ἐστένουν τόξον, ἠτόμασαν βέλη εἰς φαρέτραν, τὸ κατατοξεύουσι ὡς σκοτομύνη τὰς ἀψείδης τῆ καρδίης.

3. Ὅτι ἂν σὺ καταρτίσω, αὐτοὶ καθεύδον.

4. Ὁ δὲ δίκαιος τί ἐποίησεν; Κύριος ἐν Ναὺ Ἀγίῳ αὐτὸ· Κύριος ἐν Οὐρανῷ ἡ θρόνον αὐτὸ· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πύθον ἐπιβλέπουσιν. Τὰ βλέφαρα αὐτοῦ ἔρετάζει τὰς ἴσους τῶν ἀνθρώπων. Κύριος ἔρετάζει τὸν δίκαιον, καὶ τὸν ἀπεβή.

5. Ὁ δὲ ἀγαπῶν τὴν ἀδικίαν, μισεῖ τὴν ἰσότην ψυχῆ.

6. Ἐπιβρέζει ἐπὶ ἀμαρτωλὸς παγίδας, πῶρ, καὶ θείον, καὶ πνεῦμα κακῶν.

Ἡ Ἐξηγήσις.

1. **Ε**ἰς τὸν Θεὸν ἔχω τὰς ἐλπίδας, καὶ μὴ βοηθήτη ὡς Παντοδύναμος· καὶ μὴ συμβαλέετε φίλοι μου, καὶ φάγω ὡταν εἶσα κτετινὸν εἰς ὄρη, καὶ δάση.

2. Ἐδὼ σρέφει ὁ Προφήτης τὸν λόγον πρὸς τὸν Θεὸν δ'χόμενος, βλέπωντας πῶς εἴχασι ἀτρεπισμένα τὰ τόξα, καὶ βέλη οἱ πολέμιοι, μελετώντες τὴν νύκτα κρυφὰ καὶ παρᾶσιν τὴν ἐπιβολῆν, καὶ τὸν φονάσιν μετὰ τὸς συμμάχους τῆ. Ὅθεν τὸ μετὰ λαθραίων τῆς ἐπιβολῆς σκοτομύνη ἐκάλεσεν. Εὐθεὶς δὲ τὴν καρδίαν ἐπέπερ, ὅτι τὴν ἀκραν ἀρετῶν αὐτῶν μαρτυρῶν, ἀλλ' ὅτι τὸν Σαὺλ εἶδεν ἠδίκησεν.

3. Δεδ' ἤρατα λέγει τυραννικῶς τὴν Βασιλείαν, ἀλλὰ σὺ με εἰς χειροτόνητες. Καὶ αὐτοὶ παραβαίντες τὰ νόμους, βόλονται καὶ μὴ πάρα τὴν ἔρεσίαν, ὅτι μὴ ἔδωκες.

4. Ἀλλ' ἐκείνοι μετ' ὡς ἀδικοὶ με διαώκῃ. Σὺ δὲ ὡς δίκαιος κρατῆς εἰς τὸν Οὐρανίον θρόνον καθήμενος, ἐποπτεύεις πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην. Καὶ κοιτάζοντας με ὄμμα διαπλάγχιος τὰς πύθους, γινώσκεις ἀκριβῶς πάντων τῶν ἀνθρώπων τὰς πράξεις, καὶ ἔρετάζεις δίκαιους, καὶ ἀμαρτανόντας.

5. Ὅστις οὐκ ἀγαπᾷ τὴν ἀδικίαν, καὶ ἄλλα ἀμαρτήματα, τραβίζει τὴν θείαν ὀργὴν κατακαύω τῆ. Καὶ ὑπερον θέλει γνωεῖσαι, ὅτι τὴν ψυχῆ τῆ ἐξημίστε, καὶ ἔρετάτωσε μόνον τῆ.

6. Ἡ γυν, ὅπόταν βρέξη ἀπάνω τῆ παγίδας τιμωρῶν, καὶ θλίψων εἰς τῆταν τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν μέλλοντα σῖαν, καὶ θείαφι, καὶ αὐε-

μον βίαιον παύτος πόνυ· ὅταν γὰρ τῷ τὸ πικρὸν ἐκεῖνο ποτήριον τῆς πανοδμῆς, καὶ ἀτελελήτης κολάσεως.

7. Ταῦτα πάντα ἀποδίδει εἰς τὸς ἀδίκους ὁ δίκαιος Κύριος. Ἐπειδὴ μὲ τὸ τηρόν τῆς δικαιοσύνης, καὶ ἀδύτητος κυβερνᾷ πανσόφως τὰ σύμπαντα. Ὁ Θεὸς καθὼς βραβείει τὸς ἐπαίρους, ἔτω πάλιν κολάζει τὸς ἀμαρτήσαντας.

ταυγίδος, ἡ μερὶς τῶ ποτρεις αὐτῶν.

7. Ὅτι δίκαιος Κύριος, καὶ δικαιοσύνας ἠγάπησεν. Εὐθύτητας εἶδε τὸ φρόσῳπον αὐτῶ. Δόξα.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς ὀγδόης. Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. ΙΑ΄.

Τὴν αὐτῶν εὐνοίαν ἔχει καὶ ἔτος ὡσπερ τὸν αἰῶνα. Ἐπειδὴ λέγει ἡ ἐπιγραφή, εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς ὀγδόης, τὸ ὅποιον πολλοὶ τῶ μέλλουσαν κερῖν τῷ Θεῷ, ὅτῃ μέλλει νὰ γένη τὸν ὀγδοὺν αἰῶνα εἰς τὸ τέλος τῆς παρθένου βιωτέως. Διαβάλλει δὲ καὶ κατακρίνει ὁ Προφήτης ἐκεῖνος, ὅτῃ εἶναι διαφρόσῳποι, καὶ δείχνει φιλίαν ἔμπαροσεν τῷ αὐθρόπῳ, καὶ ὀπιδεν τῷ ξετρέχον ζημίαν, καὶ θάνατον. Τῆτοι εἶναι χειρότεροι ἀπὸ τῶς ἐχθρῶς: τῶς ὅποιος ἠμπορεῖ νὰ φύγη γινώσκων τὸ μίσος, ἀμὴ ἀπὸ τῶς δολίος φίλος ζημιῶται χειρότερα, τίπτωντας εἰς τὰς ἐνέδρας αὐτῶν, καὶ μηχανήματα.

Ἡ Ἐξήγησις.

1. **Τ**ῆς παρὰ τῷ Κυρίῳ σωτηρίας ἀπολαύται παρακαλεῖ, ἐπειδὴ κινδυνῶει, μὴ σθεσθῆ ἡ ἀλήθεια. Καὶ δεῶ εἶναι πίστις εἰς τὸς σημερανὸς αὐθρόπῳς, ἔτε ὀρθότης ὀλότελα.

2. Ἀλλὰ ὑποκρίνονται φιλίαν, καὶ τὰ τῆς πολεμίων ἐργάζονται. Μετὰ δόλε πρὸς ἀλλήλους διαλέγονται, καὶ πᾶσαι νὰ παγιδῶτη εὐς τὸν αἰλοντως. Καὶ παντῶν αἱ καρδία γέμισι βδιουργίας, καὶ πανουργίματα.

3. Ὁ Κύριος νὰ ἔξολοθρήτη ὄλα τὰ δόλια χεῖλη, ὅτῃ λέγουν ἀλλὰ, καὶ ἡ καρδία μελετᾷ πονηρίας. Ἐτὶ δὲ καὶ τὰς γλώσσας, ὅτῃ κωχῶνται, καὶ λέγουν κατὰ τῆς Θεῶν Νόμων ὑπερφανὰ ῥήματα, καταφρονῶντες τῶ θείαν μαροσῳμίας. καὶ λέγουν ὅσα βῶλονται, νομίζοντες ὅτι δεῶ εἶναι τινὰς ἔξουσιασῆς αὐτῶν, καὶ Κύριος.

Τὸ Κείμενον.

1. **Σ**ὺ σὺν με Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὄσιος. Ὅτι ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῆς γῆς αὐθρόπῳν.

2. Μάταια ἐλάλησεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτῶ. Χεῖλη δόλια ἐν καρδία, καὶ ἐν καρδίᾳ ἐλάλητε κακά.

3. Ἐξολοθρήσαι Κύριος πάντα τὰ χεῖλη τὰ δόλια, γλώσσων μεγαλορρήμονα. Τὰς κίτωντας, τῶ γλώσσων ἡμῶν μεγαλιωῆμεν. Τὰ χεῖλη ἡμῶν παρῆμιν. Ἐτί τίς ἡμῶν Κύριος ἐστίν;

4. Ἐνεκεν τῆς ταλαιπωρίας ἢ πτωχῶν, καὶ τῶ σεραγμῶ ἢ πενήτων, νῦν αἰσῆτομαι λέγει Κύριε.

5. Οἴητομαι ὡς σωτήρην, παρρησιάτομαι ὡς αὐτῆ.

6. Τὰ λόγια Κυρίου, λόγια ἀγνά· ἀργύριον πεπυρωμένον, δοκιμιον τῆ γῆ, κεκαθαρισμένου ἐπιπλασίου.

7. Σὺ Κύριε φυλάξαις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα.

8. Κύκλω οἱ ἀτεβεῖς περπατᾷ. Κατὰ τὸ ἔλθετε, ἐπολιώρησας τὸς Ἰὺς ἢ αἰθρώπων.

4. Ἀμὴ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ὁ Θεὸς ἀποκρίνεται λέγωντας. Σπλαγχνιζόμενος τῷ ταλαιπωρίαν, καὶ τὸς σεραγμῶ ἢ πενήτων, θεῶ ἐγενήθη· νὰ κάμω τὸς ὑπερφηῶς ἐκείνους νὰ γνωρίσῃν τῷ μοχθηρίαν τως.

5. Τὸς δὲ πτωχῶς νὰ μὴ ἀφήσω ὀλοφυρομένους, καὶ σευάζοντας· ἀλλὰ ὡς ὑπὸν τῷ μικροθυμίαν ἀποσεισάμενον, νὰ κάμω τῷ σωτηρίαν. Ἔτω λέγει ὁ Σύμμαχος. Ἐπὸς δὲ λέγει· Νὰ σείλω τὸν σωτήρα, μὲ τὸν ὅποιον νὰ δεῖξω καθὼς πρέπει τῷ διώκῃν μὲ, νὰ ταπεινώσω τὸσαύτῳ ὑπερφηῶναιαν.

6. Καὶ ἔτις ἐμείθετε χρεῶσαι νὰ πισδῶμεθ ἀδιδάκτους τὰ Δεσποτικά λόγια. Ὅτι ὅσα ὑποχεθῆ, καὶ ταξήμεις, εἶναι οἱ λόγοι τῶ ἀφάδεις αἰοι, καθαροί, καὶ ἀδαοι περλογότερον ἀπὸ τὸ ἀργύριον δοκιμιον εἰς τῷ σίαν, καὶ πολλαίς καθαρισμένον.

7. Ναι· ἀφάδεις αἰοι, καθὼς ἔταξες. ἔτω νὰ μὲς φυλάγῃς ἀπὸ τὸ κακὸν γένος τῶτο, καὶ νὰ μὲς βοηθῆς πάντοτε.

8. Ὅτι οἱ μεθ ἀτεβεῖς, καὶ παραύμοι, καταλιπόντες τῷ θεῶν ὁδόν σε, περιπλαυῶνται ἄθε, κηκίετε, δοκιμαζόντες νὰ καταπατήσω τὸς δόλους σε. Σὺ δὲ ἔξ ἕψης φανόμενον, μὲς διαφυλάττεις ὡς εὐπλάγχθος, νῦν μεθ ψυχαγωγῶν εἰς τὸς θλίψεις, καὶ μετ ὀλίγον τελείαν τῷ σωτηρίαν δωρέμενος.

Εἰς τὸ τέλος. Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. ΙΒ΄.

ΚΑὶ τῶτον τὸν Ψαλμὸν διακόμενος ἐσύγραψεν, ἐχὶ δὲ ὑπὸ Σαυλ, ἀλλὰ ὑπὸ τῷ Ἀβροθαλῶμ πολεμύμενος. Ὅτι αἱ θλίψεις, καὶ οἱ διαγωμοὶ τῷ Σαυλ ἔγιναν παρὸ τῷ νὰ ἀμνηστῆ εἰς τὸν Οὐρίαν· δια τῶτο καὶ με πολλῶ παρρησίαν προσήνετο. Οἱ δὲ πόλεμοι τῷ Ἀβροθαλῶμ μετ τῷ ἀμνηστῆν ἐπαράχθησαν. ὅθεν καὶ τὸς δὲ χάς ἐτυγκέρνα με σεραγμῶς ἐκ καρδίας, καὶ δάκρυα, λέγωντας.

Τὸ Κείμενον.

1. Ἐὼς τότε Κύριε ἐτίληθον μου εἰς

Η' Ἐξήγησις.

1. Ἐὼς τότε Κύριε καμῶνεσαι πῶς μὲ ἀσέχης, καὶ σρέφεις ἀπὸ ἐμεῦ τὸ πο-

Θεῖον, ἢ σωτηριαδὲς σε πρόσωπον; Τὴν ἀρ-
γῆται τῆς βοήθειάς λέγει ἐπιληθμονίῳ· καὶ
παρακαλεῖ, νὰ μὴ γυμνωθῇ παντελῶς τῆς
Θεῖας παρονοίας.

2. Ἐὼς πότε νὰ βουῶ τίτας ἀμφιβολίας, ἢ
λογισμῶς εἰς τὴν ψυχλή μου; ποτὲ μὲν ἐλπί-
ζοντας νὰ τύχω φιλανθρωπίας, ποτὲ δὲ δι-
σάξοντας. Καὶ ἔτι νὰ ἔχω ἡμέραν, ἢ νύκτα
πόνου, ἢ ὀδύνας εἰς τὴν καρδίαν μου;

3. Καὶ ἔως πότε νὰ ὑψώνονται οἱ ἐχθροί μου,
νὰ μὲ πειράξουσι; Δέομαι σε Κύριε, κοίταξόν
μέ, ἢ ἐπάκουσον τὴν προσέχλω μου.

4. Καὶ εἰς τὴν ὁδοποισίαν τῆ σκότους ἤθι
θλίψεων, δός μοι τόσον φῶς τῆς χάριτός σου,
ὅπως νὰ μὴ πέσω εἰς ἀμερτίαν. διὰ νὰ μὴ
καυχῆθῃν, πῶς με εἰρήνησαν.

5. Ὅτι βέβαια ἤξάρω πῶς ἐκεῖνοι, ὅπως μὲ
θλίβουσι (καὶν ἀνθρώποι, καὶν δαίμονες) κα-
ταπολλὰ θέλωσι χαρῆ, ἐὰν ἀμερτήσω. Ἀλλὴ
ἐγὼ ἔχω τὰς ἐλπίδας μου εἰς τὴν ἀπυλά-
χικιν σου, νὰ μὲ δώσης βοήθειαν.

6. Ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας ἀπολαύσας, ἢ λυ-
τρωθεὶς τῆς ἀθυρίας, σὲ θέλω ὑμνεῖ με θυ-
μηδίου ἀγαλλιώμενος. Εἰ γὰρ ἢ τὴν ἀρρήτων
σε φύσιν ἐκ ἐπίταμα, πλὴν φθαίει νὰ προ-
σκυῶ τὸ σεβάσιμόν σου ὄνομα, καὶ νὰ σὲ
δοξάζω χρεωστικῶς, ὅτι τοσῶτον με ἀπεργέτητες.

τέλθ; Ἐὼς πότε ἀπο-
σρέφεις τὸ πρόσωπόν σου
ἀπ' ἐμοῦ;

2. Ἐὼς τίνας θήσομαι
βελὰς ἐν ψυχῇ μου; ὀδυ-
νας ἐν καρδίᾳ μου ἡμέ-
ρας, ἢ νυκτός;

3. Ἐὼς πότε ὑψοθή-
σεται ὁ ἐχθρός μου ἐπ'
ἐμέ; Ἐπίβλεψον εἰσά-
κουσόν μου Κύριε ὁ Θεός μου.

4. Φώτισον τὰς ὀφθαλ-
μούς μου, μήποτε ὑπνώσω
εἰς θάνατον· μήποτε ἐ-
πη ὁ ἐχθρός μου, ἴχυστα
πρὸς αὐτόν.

5. Οἱ θλίβοντές με ἀ-
γαλλιᾶσονται, ἐὰν σα-
λαθῶ. Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ
ἐλείεσθαι ἠλίπιστα.

6. Ἀγαλλιᾶται ἡ καρ-
δία μου ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ
σου. Ἄσω τῷ Κυρίῳ τῷ
ἀπεργετήσαντί με, ἢ ψα-
λῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τῷ
ὑψίστου.

Εἰς τὸ τέλος. Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. ΙΓ'.

Επιστραφύσας ὁ Βασιλεὺς Ἀσσυρίων Σαναχηρείμ εἰς τὴν Γουδαίαν,
ἐχάλασε πόλεις πολλὰς. Ἐστειλε δὲ ἢ τὸν Ραφαήλιν πρὸς τὸν Βα-
σιλέα τῆς Γερουσαλήμ Ἐζεκίαν, νὰ τῷ εἰπῇ ταῦτα. Μήσε ἀπατᾶ ἢ ἐλπί-
δα ὅπως ἔχεις εἰς τὸν Θεόν σου, νὰ λυτρώσῃ τὴν Γερουσαλήμ ἀπὸ τὰς χεῖ-
ράς μου, ὅτι αἴμενον σᾶς παραδίδω ὅλος εἰς θάνατον, καὶ νὰ κατασρέψω
τὴν Πόλιν σου. Ταῦτα ἀκούσας ὁ ἀσεβὴς Ἐζεκίας, ἰδεῖθι τὸ Θεῷ, καὶ
τῷ ἔδωκε βοήθειαν, ἢ εἰρήνησεν ἐκεῖνον τὸν ὑπερήφανον. Ἀπαύω γὰρ εἰς
αὐτῷ τὴν ὑπόθεσιν ἐγραφε τῶν τῶν Ψαλμῶν ὁ Προφήτης, σηλιτῶν
τὴν ἀγνωσίαν ἤθι ἀσεβῶν, ὅπως ἐπαίρονται εἰς τὴν μεγαλίαν τῆς διώσεως.
Τὴν ὁμοίαν εἰρήνησεν τῷ Ψαλμῷ ἔχει καὶ ὁ δέκατος εἰρηναῖος, καθὼς
εἰς αὐτὸν μὲ βραχυλογίαν φαίνεται.

Τὸ Κείμενον.

1. **Ε**ἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτῆ, ἕκ ἐστὶ Θεός.

2. Διεφθάρησαν, καὶ ἰβδελύθησαν ἐν ἐπιτηδάζμασιν. Οὐκ ἐστὶ ποιῶν χρηστότητα.

3. Κύριος ἐκ τῆ Οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τὸς Υἱὸς τῆς ἀνθρώπων, τὸ ἰδεῖν, εἰ ἐστὶ σωτῆρ, ἢ ἐκζητῶν τὸν Θεόν.

4. Πάντες ἤξελιναν, ἅμα ἠχρηώθησαν. Οὐκ ἐστὶ ποιῶν χρηστότητα, ἕκ ἐστὶν ἕως εὐσός.

5. Οὐχὶ γινώσκονται πάντες οἱ ἐραζόμενοι τὴν ἀνομίαν. Οἱ ἐοδίοντες τὸν Λαόν μου ἐν βρώσει ἄρτου.

6. Τὸν Κύριον ἕκ ἐπεκαλέσατο. Ἐκεῖ ἔδειλιάσθη φόβον, ἕκ ἐκ τῷ φόβῳ.

7. Ὅτι Κύριος ἐν γενεᾷ δικαίων. Βαλλῶ πτωχὸν κατηχυίατε, ὁ δὲ Κύριος ἐλπὶς αὐτῆ ἐστὶ.

8. Τίς δώσει ἐκ Σιών τὸ σωτήριον τῆ Ἰσραὴλ; Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον πῶν αἰχμαλωσίαν τῆ λαῶν αὐτῆ, ἀγαλλιάσεται Ἰακώβ, καὶ ἀφρανθήσεται Ἰσραὴλ. Δόξα.

Ἡ Ἐξήγησις.

1. **Δ**ιὰ τὰ ἀφρονέστατα λόγια τῆ Σευραχη-
εἰμ, καὶ τῆ Ρ'αφάη λέγει ταῦτα· ἢ καὶ διὰ τὸς ἄλλους υπερηφάνεις, ὅτι διὰ τὸ κάμνοντι τὰ κακά τας θελήματα, νομίζουσι οἱ αἰώητοι, ὅτι θεὸς εἶναι, ἕτε κολάσις.

2. Ὅθεν κατεφάρησαν, καὶ ἔγιναν συχαδερῶι εἰς τὰς ἀχρηγίας τας, τῶτον, ὅτι χεδὸν θεὸς εἶναι τινὰς ἀγαθός, καὶ ἐνάρετος.

3. Τῶτων ἕτως ἐχόντων, ἕ περιεῖδεν ὁ ἐν ὀφλοῖς κατοικῶν Κύριος, ἀλλὰ ἀκρεβλῶ ἤξε-
τασιν ποιήσας, εἶδεν ἅπαντας εἰς τὰς τῆ βίαι παρανομίας βεβουδιμεύς.

4. Ὅλοι ἤξελιναν εἰς τὴν ἀμυρτίαν, καὶ ἔγιναν ἀνωφελῆς δόλοι, καὶ ἀχρηστοί. Καὶ θεὸς εἶναι ὡς αἰώθεο καὶ εὐσός πωρὸς τὸν Ποιητῆν ἀγνώμων, καὶ εὐχρηστος.

5. Θεὸς ἐθελήσασιν λέγει, καὶ γνωρίζετε τὰ πρέποντα αἰῶμοι. Ἀλλὰ καὶ ἰδῆτε με τὴν ζημίανσας, ὅτι θεὸς εἶναι ὁ λάσος τῶτον ἀχρη-
μῶς, καὶ ἀλάωτῳ, καὶ τὸν δαπανήσας ὡς ἄρτον τινὰ ἐοδίωμενον, καταφρονουῖτες τῆς πορομηθείας μου.

6. Διὰ τῶτο ἐπειδὴ ἀπιστεῖτε, καὶ ἐναντιοῦθε τῷ νόμῳ μου, θέλω σὰς δώσει τῶτω δειλίαν, ὅτι καὶ φοβᾶσθε τὸς ἀδωμάτας, καὶ φέγετε.

7. Ταῦτα ποιεῖ ὁ Θεὸς διὰ τὴν ἀρετῶν τῆ Ἐξεκίαι· καὶ διὰ τὴν γενεᾶν, καὶ τὸν λαόν ὅτι αὐτὸς ἀτεβῶς ἐποιμανε. Τῆ ὅποις τὴν ἀγαθὴν βαλλῶ, καὶ πεποίθησιν τῆν εἰς ἐμε, λέγει Κύριος, ἐπεσεγάτετε κατασχυώωντες. Ἀλλ' αὐτὸς ἔτυχε σωτηρίας, καθῶς ἤλπισε.

8. Τῶτο τὸ ῥητὸν ἔχει διπλῶν τὴν Προφητείας. Ὅτι ἕ μόνον τὴν νίκῶν πορολέγει, καὶ σωτηρίας τῆ Ἰσραὴλ, ὅταν τὸς ἐλύτρωσεν ἀπὸ τὴν αἰχμαλωσίαν ὁ Κύριος, ἀλλὰ καὶ τὸν ἕτερον γεσομεῖν τῆ Σωτῆρος Χρηστῆ Ἐπιφανείαν. Ἐπειδὴ δὲ αἱ δέκα φυλοὶ ἦσαν αἰχμαλωτοί, καὶ πολλαὶ πόλεις τῆς Ἰουδαίας, ἐπάχεται ἕνα λάβον καὶ αὐτὰ τὴν ἐλευθερίαν, διὰ καὶ ἔχῃ ὁ Λαὸς διπλῶν ἀγαλλιάσι.

Εἰς τὸ τίλθ. Φαλμὸς τῷ Δαβίδ. ΙΔ'.

ΟΥ^τος ὁ Φαλμὸς εἶναι μία διδαχὴ, καὶ δεῦ ἔχει τινὰ ἄλλω εὐνοίαν ἀπόκρυφον· μόνον καὶ τὸ ἠθικόν, ἐρμηνεύει πᾶς ᾧρεῖται νὰ πολιτεύεται, ὅστις ἐπιποθεῖ νὰ ἀπολαύσῃ ζωῆν αἰώνιον.

Ἡ Ἐξήγησις.

1. **Ε**Πεδῆ πραινῶν προφήτατε τῷ Λαῷ τῷ ἀνάκλησιν, καὶ λύτρωσιν, ὑποβάλλει τῶρα πραινέσιν πρὸς βίον σῶαρετον, καθὼς πρέπει νὰ πολιτεύωνται οἱ Τίοι τῷ Θεῷ, διὰ νὰ ἀπολαύσων αὐτῷ τῷ μακαριότητι. Καὶ χρηματίζει τὸν λόγον εἰς ἐρώτησιν, καὶ ἀποκρίσιν. Τίς εἶμι ἄξιος Δέσποτα, νὰ ποροτεδράῃ εἰς τὸν Ἄγιον Νάοντα; καὶ εἰς τῷ Γερουταλήμ, ἥτις εἶναι Ἄγιον Οὔροστα; καὶ νὰ οἰκῆσῃ αἰώνιος εἰς τὸν Παραδέσιν;

2. **Ε**κείνος μόνον ὅτῃ πορᾶθῃ ἀναμάρτητα, καὶ σῶαρετα, ἔχωντας παρώτον τὸ θεμέλιον τῆς Πίσεως, ἔπειτα τῷ παρέπταται δικαιοσύλῃ. καὶ λαλεῖ ἀληθῆ, καὶ ἀδοξα λόγια, ἢ μόνον μετῷ γλωσσῶσαι ποροφικῶς, ἀλλὰ καὶ σῶαρετα εἰς τῷ καρδίαντα.

3. Πλησίον εἶμοθεν εὐλας τῷ ἄλλω, εἰς τῷ φύσιν τῆς αὐθρωπότητος, ἢ εἰς τῷ πίσιν, ἢ εἰς τῷ χέσιν τῷ γεύσῃ. Ὅστις ἔν δεῦ ἔβλαψε τὸν γείτονα, ἢ μετῷ πράξιν νὰ τὸν ζημιώσῃ, ἢ νὰ τὸν ὀνειδίσῃ (ἐμπαικτικῶς δηλονότι) πλημμελήσαντα (ὁ ὃ ἔλεγχος ἐπὶ καλῶ λαμβανέται πρὸς διόρθωσιν, τὸ δὲ ὀνειδος πρὸς περιγέλασμα) ἔτος ἀρήσει ζωῆν τῷ αἰώνιον.

4. **Ε**κείνος λέγω, ὅτῃ φαυλίζει τὸν πονηρὸν, καὶν ἀγευῆς ὑπάρχῃ, καὶ πλάσιος· τὲς δὲ σῶαρεταίς μεγαλιῶν, ὅτῃ φοβῶνται τὸν Κύριον.

5. Τὸ ὀμνῶν, αὐτῷ τῷ διαβεβαιῶσθαι οἱ Παλαιοὶ ἔλεγον. Ὅτι ὁ ὅρκος ἄλλο δεῦ εἶναι, παρὲξ τῷ λόγῳ βεβαίωσις, τὸν Θεὸν λαμβανέτα μαρτυρα. Ἡ ἴσως νὰ ἦτον τότε συγχωρημέσος ὁ ἀληθῆς ὅρκος, διὰ νὰ μὴ πλανῶνται εἰς τὰ εἰδωλα. Ἀμὴ τῶρα δεῦ παρέπει νὰ ὀμῶσῃ ποσῶς ὁ ἀληθῆς δὲλθ τῷ Χριστῷ, κατὰ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον.

Τὸ Κείμενον.

1. **Κ**Τελε τίς παροικῆσει σὺ τῷ σκηνώματίσῃ, ἢ τίς κατασκηνώσῃ σὺ ὄρει Ἁγίῃ σου;

2. Πορᾶόμεθ ἀμωμῶ, καὶ ἐργαζόμεθ δικαιοσύλῃ. Λαλῶν ἀλήθειαν σὺ καρδίαν αὐτῷ ὅς ἐκ ἐδόλωσεν σὺ γλώσσῃ αὐτῷ.

3. Καὶ ἐκ ἐποίησεν τῷ Πλησίον αὐτοῦ κακόν. Καὶ ὀνειδισμόν ἐκ ἔλαβεν ἐπὶ τοῖς ἔγγισα αὐτῷ.

4. Ἐξυδεύεται σὺ ὀπίον αὐτῷ πονηρῶμεθ· τὲς δὲ φοβημέσος τὸν Κύριον δόξάζει.

5. Ὁ ὀμνῶν τῷ Πλησίον αὐτῷ, καὶ ἐκ ἀθετῶν.

6. Τὸ ἀργύριον αὐτοῦ οὐκ ἔδωκεν ἐπὶ τόκῳ· καὶ δῶρα ἐπ' αἰθώϊς ἐκ ἔλαβε.

Ὅποιῶν ταῦτα, ἡ σαλπαστήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.

6. Οἱ Ἀρχαῖοι εἶχασιν τὴν ἀσχηροκέρδειαν, καὶ τὸν τόκον, μεγάλῳ ἀνομίᾳ, καὶ ἐπονείδισον. Καὶ ἔτω πρέπει νὰ κάμῃ ὅστις ποθεῖ νὰ εὐρῆ ἔλεος. Νοεῖται δὲ καὶ ἔπως. Τὸν περὶ ἀσθεΐας λόγον (ὅστις εἶναι ἀργύριον δόκιμον) δεῦρ' ἔδωκεν εἰς τὴν γῆν διὰ σωματικὸν δῶρον, καὶ μίσθωμα. Οὔτε δωρεάς, καὶ χάρισματα ἔλαβε, νὰ συγχωρήσῃ τὸν πταίστην, ἢ νὰ κατακρίνῃ τὸν ἀδίκῳ. Ὅτι ὅστις ταῦτα φιλάξει, δεῦρ' ἔλεει παρσαλάδῃ ἀπὸ τῆς βλάστη τῆς ἀληθοῦς Πίστεως, ἀλλὰ νὰ ἀξιωθῇ τῆς αἰωνίᾳ μακαριότητι.

Σηλογραφία τῷ Δαβίδ. Ψαλμός. ΙΕ'.

Ὁ Ὑψος ὁ Ψαλμός προφητεῖαι τῷ Δεσσότῃ τῷ Πάθῳ, καὶ τῷ Ἀνάσασιν, καὶ τῷ σωτηρίῳ ἐκείνων ὅπῃ εἰς αὐτὸν ἐπίσταται. Ἡ δὲ ἐπιγραφή δηλοῖ τὴν καὶ θανάτου νίκην. ἅτι ἡ μόνον εἰς τὴν τάφῳ βαύσσι σήλας, καὶ τρώπαια, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς βύμας τῶν πόλεων τὰ γεύσιν· εἰς δόξαν τῆς ἀνδρείων, καὶ αἰνεσιν. Προσφέρεται δὲ ὁ Ψαλμός ἐκ πορωπῆς τῷ Δεσσότῃ Χριστῷ καὶ τῷ ἀνθρώπῳ.

Τὸ Κείμενον.

1. **Φ**τλάξόν με Κύριε, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα. Εἶπα τῷ Κυρίῳ, Κύριός μου εἶ σύ.

2. Ὅτι τῆς ἀγαθῶν μου ἡ χρεία ἔχεις.

3. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτῆς ἐθαυμάσωσεν ὁ Κύριος, πάντα τὰ τελεήματα αὐτῆς ἐν αὐτοῖς.

4. Ἐπληθύνθησαν αἱ ἀσθένειαι αὐτῶν· μετὰ ταῦτα ἐτάχθησαν.

5. Οὐ μὴ σωμαγάγω τὰς σωμαγωγὰς αὐτῶν ἕξ αἰ-

Ἡ Ἐξήγησις.

1. **Ω**ς μετ' ἀνθρώπων αὐτῆς ὁ Χριστὸς πρὸς τὸν Πατέρα τὴν φιλάξιν· ὡς δὲ Θεὸς τὴν αἴτησιν δίδωσιν.

2. Ὁ Σύμμοχος· Ἀγαθόν μοι εἶναι αὐτῶν σὺ. Ἀμφότερα δὲ ἀληθῆσιν, Ὅτι ἡμεῖς μετ' ἀπολαμβανόμεν παῦ ἀγαθὸν ἀπὸ τὸν Θεόν, αὐτὸς δὲ ἀπὸ τὰς δικαιοπραγίας, καὶ ἀγαθὰ σοεργίας μου δεῦρ' ἔχειται.

3. Διὰ τὴν Ἀποστόλης λέγει, καὶ τὴν ἀλλῃς, ὅπῃ δι' αὐτῶν θαυμάσιος ἐπίσταται, καὶ ἐπέλεσαν τὰ θεῖα τελεήματα.

4. Πολλὰ προσβολαὶ, καὶ θλίψεις τὴν ἐπανέστηται, ἀλλὰ ὅλας τὰς ἐνίκηται μετὰ τὴν θεῖαν βοήθειαν, ταχίως τὸν δρόμον τελείσαστες.

5. Δεῦρ' ἔλεω σωμαξίς τὴν ἐχθρὸς, καὶ ἀντιπάλης αὐτῶν τῆς δόλων μου. Ἡ γὰρ τὴν ἐλέω

παρχωῶτε εἰς τιμωρίας, καὶ βάσανα, καὶ γὰρ κατὰ κράτος εἰς τὴν λήθην τὰ τέτων ὀνόματα.

6. Κληρονομίαν ὁ Κύριος αὐθροπίνως τῷ τῷ Ἐθνῶν Βασιλείαν λέγει. Ποτήριον δὲ τὸν θάνατον, ὅπερ ὑπέμεινε διὰ λόγους. Δεῦρ' εἶπε ὁ διδῶς, ἀλλ' ὁ ἀποκαθιστῶν. Καὶ αὐτῷ γὰρ ἀπολαύσωμεν τῷ προτέρῳ ζωῷ.

7. Ὅτι διὰ τῷ κληρονομίαν αὐτῷ ἐδέχθη πῶς ἐπιβλαῖς, καὶ παθήματα· τὰ ὅποια ὀνομαζέται χροινία. Κρατίστη δὲ αὐτῷ ἡ ἡμῶν σωτηρία.

8. Εὐλογῶ, καὶ ἀγαλλιάω τὸν Θεόν, καὶ Πατέρα, ὅπερ μὲν ἔδωκε σιῶσιν, γὰρ λάβω τὸ πάθος παντόφως· Καὶ ἕως τῷ νύκτα τῷ θανάτῳ, δεῦρ' ἔβλεπεν πάντες οἱ νεφροί μου, ἦσαν ἡ ἀδυσία τῆς σαρκός, γὰρ μὲν δίδεν ἔσθωσαν πόλεμον.

9. Ὡς αὐθροπῶ λέγει καὶ ταῦτα ὁ Κελεύς, καθὼς καὶ τὰ αὐθροπῶ· ὅτι ὑπὸ τῆς θείας φύσεως σπυριζόμενος, θέλω νικήσει τὸν πολέμιον.

10. Ὅθεν ὑπάγω γὰρ λάβω τὸ σωτήριο πάθος παρόψωκα, καὶ ἀγαλλόμενος. Ὅτι ἐπὶ ἡ ψυχὴ μου θέλει μείνει εἰς τὸν ἄδην, κομρὸν πολῷ, γὰρ κρατηθῆ ὡς τῷ λοιπῶν αὐθροπῶν ἀχμάλωτος. Οὔτε τὸ σώμα μου γὰρ πάθη πῶς εἰς τὸν τάφον διαφθορῶ, τῆς γὰρ σαπῆθῆ, καὶ γὰρ ἀφανισθῆ ὡς τὰ λοιπὰ σώματα.

11. Ἐφανέρωσέ μου τῷ ὁδὸν τῆς ζωῆς, ἦσαν γὰρ αὐθροπῶ εἰς τὸν Οὐρανόν, καὶ ἡ ἀπολαύτω πρῶτος τῷ ἀφροσιῶν μὲν σὲ, καὶ περὶ τῆς πῶς, καθεζόμενος ἐκ δεξιῶν σου αἰώνια.

Ἐπειδὴ εἰς τὸ Πάθος ἔβλεπε, περιλυτός εἰμι, περὶ τῶν λέγει ταῦτα, φανερώωντας, ὅτι καὶ τῷ αὐθροπίνῳ φύσιν ἀπαθῆς, καὶ ἄτρεπτος, καὶ ἀθάνατος. Ὡς γὰρ Θεὸς ἔτις ἦσαν πῶς. Καὶ ἐδίωκετο γὰρ εἶναι, καὶ ἐκ μήτρας τῆς Μητρός τε. Ἀλλὰ ἠθέλησε γὰρ πάθη διὰ γὰρ πῶς (καταλύσας τῷ ἀμαρτίαν) τῷ τυραννίδι τῷ Δαίμονι.

μάτων· Οὐδ' ἔμῃ μὴ μὴ θῶ ἢ ὀνομάτων αὐτῶν διὰ χειλέων μου.

6. Κύριος μελὸς τῆς κληρονομίας μου, καὶ τὸ ποτήριον μου. σὺ εἶ ὁ ἀποκαθιστῶν τῷ κληρονομίαν μου ἐμοί.

7. Σχοινία ἐπέπετέ μοι ἐν τοῖς κρατίσις μου. Καὶ γὰρ ἡ κληρονομία μου κρατισημοί ἐσίν.

8. Εὐλογῶ τὸν Κύριον τὸν σωτήριον τῶν ἐπιβλαῖς μου. Ἐπὶ δὲ καὶ ἕως νυκτός ἐπαίδουσάμε οἱ νεφροί μου.

9. Προωρῶμῳ τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διαπατός. Ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἐσίν, ἵνα μὴ σαλευθῶ.

10. Διὰ τὸτο ἀφροσιῶν ἡ καρδία μου, καὶ ἡγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου. Ἐπὶ δὲ καὶ ἡ σὰρξ μου κατακλιώσεται ἐπ' ἐλπίδι. Ὅτι ἐκ ἐγκαταλείψεις τῷ ψυχλῷ μου εἰς ἄδην· εἰ δὲ δώσεις τὸν ὀπίσθησιν ἰδεῖν διαφθορῶν.

11. Ἐγνώρισάς μοι ὁδὸς ζωῆς. Πληρώσεις με ἀφροσιῶν μὲν τῶν φροσῶν σου. τερπνότης ἐν τῇ δεξιᾷ σου εἰς τέλος.

Προσέχη τῷ Δαβίδ. Ψαλμός. Ις'.

Διωκόμενος ὑπὸ τῷ Σαῦλ, τῶτον τὸν Ψαλμὸν τῷ Κυρίῳ προσέφερε, τῷ θεῶν ἐπικελεύων καλῶν, καὶ βοηθεῖαν. Καὶ διηγεῖται τῷ οἰκειῶν αὐτῷ ἀμνηστικαίαν, καὶ πραότητα ὅτῃ εἶχε κατὰ τῷ Πρωτοτύπῳ, ὅς τις ἐξήτα νὰ φονέσῃ τὸν Δαβίδ. Καὶ αὐτὸς διωκόμενος νὰ θανατώσῃ ἐκείνον τὸν αἰῶμον, δὲν ἠθέλησε. Ταῦτα ἀναφέρει πρὸς τὸν Θεὸν ὁ Μακάριος εἰς τὰς Θλίψεις τε, διὰ νὰ τὸν λυπηθῇ, νὰ τὸν λυτρώσῃ ἀπὸ τὸν κίνδυνον.

Τὸ Κείμενον.

1. **Ε**ἰσάκουσον Κύριε δικαιοσύνης μου, ὡς ἠρώχοις τῇ δεήσει μου.

2. Ἐνώτισαι τῷ προσάχλῳ μου, ὅτι ἐν χεῖλεσι δολίῳις.

3. Ἐκ προσώπου σου τὸ κρίμα μου ἔξέλθοι· οἱ ὀφθαλμοί μου ἰδέτωσαν δόξαν σου.

4. Ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου, ἐπεσκέψω νυκτός. Ἐπύρωσάς με, καὶ ἔχ' ἄρεθῆ ἐν ἐμοὶ ἀδικία.

5. Ὅπως αὐτὸ μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου τὰ ἔργα τῶν ἀσέβων. Διὰ τὰς λόγους τῶν χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδὸς σκληραίας.

6. Κατάρτισαι τὰ διαβήματά μου ἐν ταῖς τειβοῖς σου, ἵνα μὴ σα-

Ἡ Ἐξήγησις.

1. **Ε**πάκουσον Κύριε τῷ δικαίῳ αἰτησίαν· καὶ ὡς ἠρώχοις δικαιοσύνην τῷ δέητιν.

2. Καὶ ἀνοήτως ταύτιν τῷ προσάχλῳ· Ἡ ὅποια (καθὼς γινώσκεις) ἔξέρχεται ἀπὸ χεῖλη ἀληθινὰ, καὶ ἄδολα.

3. Κάμε τῷ κρίνον μου ὡς κερτὴς δικαιοσύνης, διὰ νὰ γνωρίσῃ ὁ Κόσμος, ὅτι ἀδικῶν, καὶ καθαρίζεις τὸ δίκαιον ἀπὸ τὸ ἀδικον. Αὐτὸ, καὶ τὰ κατώτερα λέγει, διὰ τὴν μερικαίαν φοβῆν ἐδωθήθη νὰ θανατώσῃ τὸν Σαῦλ, καὶ δὲν ἠθέλησεν, ἀλλ' ἄφηκε νὰ κάμῃ ὁ Θεὸς τῷ κρίνον ὡς Παντοδύναμος.

4. Ἐγνώριστε τῷ γνώμῳ μου, ὅταν με ἐδοκίμασες, τῷ νύκτα ὅτῃ ἔτυχεν ὁ Σαῦλ εἰς τὰς χεῖράς μου, καὶ δὲν τὸν ἐθανάτωσα. Ἡ ἴσως νὰ τὸ λέγῃ μεταφορικῶς· ἐπέσκεψέ με εἰς τῷ νύκτα τῶν θλίψεων, καὶ με ἐδοκίμασας με τὸ πῦρ ἐκεῖνο τῶν βασάνων (εἰς τὸ ὅποιον ὀλίγοι μέσου ἀτάλατοι) καὶ δὲν ἄρεθῆ νὰ ἐκαίμαι πῶς ἀδικίαν.

5. Οὐ μόνον δὲ ταῦτα, ἀλλὰ καὶ ὡς πρόβατον πᾶσι δὲν ἐγόνγυσσα ποτὲ εἰς τὰς ὕβρεις, ὅτῃ μὲ κάμην, ἕτε τὰς διακονίας ἐλοιδορήσα. Πρᾶγμα δύσχερες, νὰ τὸ κάμῃ πᾶς εὐαί, καὶ δύσκολον· ἀλλὰ ἐγὼ τὸ ἐτέλεσα, διὰ νὰ φυλάξω τὰς λόγους τῶν προσαχμῶν σου.

6. Λοιπὸν ἐκετάω σε, νὰ μὲ βοηθήσῃς (ὅτι χωρὶς σε δὲν διωκόμεσθε νὰ πράξωμεν εὐδυνα καλῶν) κατάρτιζον εἰς προκοπὴν τὸν σκο-

πὸν, καὶ τὰς πράξεις μου, νὰ μὴ παρασρατήσω ἀπὸ τῆς σωτηρίου ὁδόν σου.

7. Ἐπειδὴ πολλὰς με ἐπήκτες ὡς φιλάφρωντος, δέομαι τῆς σῆς ἀγαθότητος, πρόσδεξάμε καὶ τώρα τὰ μικρὰ ῥήματα.

8. Κίνητον πολλὰς γλώσσας εἰς ὑμνωδίαν, ὅτι οἱ βλέποντές με ἐλεήμενον, ὑμνήσουσι θαυμάζοντες τὴν σὴν πρόνοιαν. Ἐπειδὴ ἐκτείνεις τὴν χεῖρα, καὶ σώσεις τὸς πεποιθότας σοι.

9. Ἀνθροπόκτος τῇ δεξιᾷ τῆ Θεοῦ καλεῖ ἐκείνης, ὅπως τὸν ἐπολεμήσαν. Ἐπειδὴ ὁ Θεὸς τὸν ἔχευε, καὶ ἐκείνοι τὸν ἐδίωκαν. Παρακαλεῖ δὲ νὰ τὸν φυλάξῃ ὡς τὴν κόρην τῆ ὄμμουτος.

10. Σκέπατόν με με τὴν ὄξειαν, καὶ σωτόμον τῆς σῆς κηρονοίας ἀσφάλειαν· καὶ μὴ ἀφήσης τὸς ἀσεβεῖς νὰ με βασανίσουσιν.

11. Ὅτι καθ' ἐκαστὴν με τεθυρίζον οἱ ἐχθροί μου, νὰ με φονέωσι. καὶ ἀποκλείουσι πᾶσαν φυσικὴν ἀσπλαγχνίαν, ὡςμισαδέλφοι, λαλοῦσιν ὑψηλά, καὶ ὑπέρογκα ῥήματα, καὶ μὲ σέβων ἐνέδρας, καὶ πανουργήματα.

12. Αὐτοὶ με εὐγαλιαν ἀπὸ τῆς πατρίων γῆς, καὶ πάλιν με περικυκλώουσιν ἐδῶ, καὶ ἐκεῖ, νὰ με πιάσιν οἱ ἀδικοὶ, ἔχοντες ἐπεροκλιῆ τῆς διανοίας τὰ ὄμματα.

13. Μάλιστα κατὰ τὴν θηροδοῦ γινώμην, καὶ ὄρεξίντως, καθὼς σέβων ἔτοιμα. τὰ Λεοντάκια κεκρυμμένα νὰ κινήσιν, ὅπως αὐτοὶ νομίζον, ὅτι με ἀρπάξω, καὶ κατέφαγον.

14. Λοιπὸν (δέομαί σου Κύριε) πρόφρασον, καὶ ἐμπόδισον τὸς ἀσεβεῖς αὐτὸς, καὶ λύτρωσαι ἀπὸ λόγους τῆς ζωῆς μου. Ἐπαρέ τῆς τῆς μαχαίρας σου, ἦγον τὴν διώκων, ὅπως συχωρεῖς νὰ ἔχῃσι κατ' ἐμὲ. Ἄλλος λέγει. Λύτρωσαί με ἀπὸ τῆς ἐπιβολῆς αὐτῶν με τὴν ῥομφαίαν τῆς χειρός σου.

15. Καὶ διαμέρισά τένας, ἦγον ἄς διασκεδαθῆ, καὶ ἄς διαλυθῆ ἡ κακὴ συμφωνία, ὅπως κατ' ἐμὲ ἐμελέησαν. Καὶ ἄς χορτάσιν τὰς τιμωρίας ὅπως

λαθῶσι τὰ διαβήματα μου.

7. Ἐγὼ ἐκέκραξα, ὅτι ἐπήκτας με ὁ Θεός. Κλίνον τὸ ὄσ σου ἐμοί, καὶ ἐίσάκητον τῆ ῥημάτων μου.

8. Θαυμάσων τὰ ἐλήθη σου, ὁ σώζων τὸς ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ.

9. Ἐκ τῆς ἀνθροπόκτων τῆ δεξιᾷ σου, φύλαξόν με Κύριε, ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ.

10. Ἐν σκέπη τῆς περὶ ὄμων σου σκεπάσεις με ἀπὸ κηρονοίας ἀσεβῶν τῆς ταλαιπωρησάντων με.

11. Οἱ ἐχθροί μου τὴν ψυχλήν μου περιέχον. Τὸ σῆμα αὐτῶν σιωκλείουσι· τὸ σῆμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν.

12. Ἐκβάλλοντές με, νηὶ περιεκύκλωσάν με. Τὸς ὀφθαλμοῦ αὐτῶν ἐθευτο ἐκκλίνειν ἐπὶ τῆ γῆ.

13. Ἐπέλαβόν με ὡσεὶ Λέων ἔτοιμος εἰς θήραν, καὶ ὡσεὶ σκύμνος οἰκῶν ἐπὶ ἀποκρύφους.

14. Ἀνάστηθι Κύριε, κηροφρασσον αὐτὸς, καὶ ὑποσκέλισον αὐτὸς. Ρύσαι τὴν ψυχλήν μου ἀπὸ ἀσεβῶν, ῥομφαίαν σου ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χειρός σου.

15. Κύριε ἀπὸ ὀλίγων ἀπὸ γῆς διαμέρισον αὐτὸς ἐπὶ τῆ ζωῆ αὐτῶν.

Καὶ ἦν κεκρυμμένον σε ἐπλήθη ἢ γαστρῶν αὐτῶν.

16. Ἐχορτάσθησαν Ἰϊῶν, καὶ ἀρῆκαν τὰ κατάλοιπα τοῖς υἱίοις αὐτῶν.

17. Ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσυνῇ ὀφθήσομαι τῷ πορνώσῃ σε. Χορτασθήσομαι ἐν τῷ ὀφθιυαί μοι τῷ δόξαν σε.

Δόξα:

ἔχεις κεκρυμμένας παρὰ σοί. Ἡξάρω πῶς δύνασαι νὰ τὴς δώσης φοβερόν θάνατον· ἀλλὰ δεῦσε ζητῶ πέτο, μόνον νὰ τὴς παιδάσης ὀλίγον, διὰ νὰ γνωρίσῃ τὸ σφάλμα της.

16. Ὁ Σύμμοχος λέγει ἕτως. Χορτασθήσονται Ἰίοι, καὶ ἀρῆσονται τὰ λείψανα αὐτῶν τοῖς υἱίοις αὐτῶν. Ἡγὼν Ἡξάρω πῶς εἰ μόνον εἰς αὐτὴς θέλεις δώσει τῷ δικαίῳ σε παιδάσει, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴς Ἰίους της, καὶ ἔγγονος. Οἵτινες αἶς χορτάσθη τὰς τιμωρίας, ἐπεὶ δὴ θέλῃν μιμηθῆ τῷ κακίῳ, καὶ πονηρίᾳ τῆς πορογόνου της.

17. Οὕτως ἐν αὐτοῖς μεν νὰ παιδάθῃσι δικαίως ὡς ἀδικοί, ἐγὼ δὲ ἐπεὶ δὴ δεῦ ἔπτωσα τίποτας, νὰ ἀξιώθῃ παρὰ τῆς δικαίας πορονοίας σε, νὰ στρυφῆτω, καὶ νὰ χορτάσῃ τῷ δόξαν σε, δεξάμεθα τῷ μεγάλῳ ἀεργεσίαν σε.

Κάθισμα β'.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Παιδὶ Κυρίῳ τῷ Δαβὶδ. Α' ἐλάλητε τῷ Κυρίῳ τὸς λόγους τῆς ἀδῆς ταύτης, ἐν ἡμέρᾳ ἣ ἐρρύσατο αὐτὸν ὁ Κύριος ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτῶ, καὶ ἐκ χειρὸς Σαουλ, καὶ εἶπε. Ψαλμός. ΙΖ.

Ατῆ ἢ ἐπιγραφῇ εἶναι φανερὴ ἀπὸ λόγου της, καὶ ἐρμηνείᾳ δεῦ χρειάζεται. Μόνον τῷ φιλοσοφίᾳ τῷ Μακαρίῳ Προφήτῃ, καὶ τῷ ἀμετρον ποραύτητα πορέπει νὰ θαυμάζωμεν ἐκπληττόμενοι. Πῶς τῷ ἔδωκεν ὁ Περθερός τὴν τότας θλίψεις, καὶ τοιαύτας ἐπιβλάς, καὶ σιέδρας τῷ ἔσησε, καὶ πάλιν δεῦ τον ἐμίσησεν ὁ ἀκακος, καὶ ἀμνησικαχῶ, ὁ πρὸ Χριστοῦ χρεσόμεντος· ἔπε ἠθέλησε νὰ τὸν θανατώσῃ ὅσας φοροῖς ὁ καιρὸς τῷ ἐβόλητεν, ἀλλὰ ἀφῆκε καὶ τῷ κάμῃ ὁ Δίκαιος Κερίς τῷ ἐκδικῆται. Καθὼς καὶ ἐγένετο. εἰς τέλος δὲ λέγει ἢ ἐπιγραφῇ, ἐπεὶ δὴ Προφητεία ἔχει ὁ Ψαλμός περὶ τῆς τῆς Ἐθῶν κλήσεως, καὶ τῆς τῆς Ἰουδαίων ἀλλοτελειώσεως. Τὰ ὅποια ὑπερον χρόνος χιλίους ἐγένοντο.

Τὸ Κείμενον.

1. Ἀταπίσωσε Κύριε ἢ ἰχὺς μου. Κίεσε σερίωμά μου, καὶ καταφυγί μου, καὶ ρυψί μου. Ὁ Θεός μου βοηθός

ἢ Ἐξήγησις.

1. Ὁ Στις λάβῃ πολλὰς ἀεργεσίας ἀπὸ τὸν Θεόν, δεῦ ἠμπορεῖ νὰ τὸν ἀνταμείψῃ με ἄλλον τρόπον, εἰμὴ με ἀγάπῃ. Καθὼς λέγει ἐδῶ ὁ Προφήτης, καὶ ὑπόχεται νὰ τὸν ἀγαπᾷ ὀλοψύχως· ὅχι πῶς δεῦ τὸν ἠγάπα καὶ πρῶτον, ἀλλὰ δηλοῖ τὸ τῆς ἀγάπης ἀκόρεςον. Εἶτα καὶ

μει τὸς θεῖς ἀεργεσίας προσηγορίας, καὶ καλεῖ τὸν Θεὸν ἰχώ, ὅτι ἐκείνος τῷ ἔδωσε τὴν διώξιμιν, καὶ γενόμενος βοηθὸς αὐτῷ, καὶ σερέωμι, καὶ τείχος ἀπρωμέχτητον, ἀπὸ τῶν πολεμίων αὐτὸν ἐλύτρωσε. Κέρως δὲ σωτηρίας τὸν ὀνομάζει ἀπὸ τῆς τῆς ζώων μεταφορᾶς, ὅτῃ ἔχον τὴν δύναμιν εἰς τὰ κέρατα, καὶ νικῶσι τὸς ἐναντίους.

2. Ἐδῶ διδασκόμεθα γὰρ ἀχαλεσθῆμεν εἰς ὅσα ἀγαθὰ ἐτύχασμεν, καὶ γὰρ ζητῶμεν τὰ δεύοντα, καὶ παρέποντα. καὶ τότε λυτρώμεσθε ἀπὸ κάθε κίνδυνου.

3. Ὅτι πολλὰ μεγάλοι, καὶ θανατιφόροι κίνδυνοι με ἀρήκασιν· καὶ ὥρμηται τῆς αἰσίων οἱ διωγμοὶ καταπονώμεν με θυμὸν πελοσόπρον, παρὰ ὅτῃ τρέχον τὸν χειμῶνα τὰ τῆς ποταμῶν ὕδατα. Καὶ τότες ἐπέδρας, καὶ βρόχους με ἔστησαν, ὅτῃ ἡμπορῶ γὰρ εἶπῶ, ὅτι αἱ παγίδες τῷ θανάτῳ, καὶ οἱ τόνοι τῷ ἄδῃ με ἐκύνκλωσαν.

4. Ὁ Θεὸς εἰς ποσάτιν θλίψιν, καὶ σεύωσιν ἐπικαλέσθηκα τὴν θεῖαν βοήθειαν, φωνάζων πρὸς Κύριον, ἀπὸ τῆς ἀμετρον ὀδύων βλασηζόμενος. Ὁ δὲ Δεὺς ἐπήκασε τῆς φωνῆς μου ἀπὸ τὸν Ἅγιον Νχὸν αὐτῶν τὸν Οὐρανιον, καὶ ἀκροάθη με τὴν κραυγῇ, καὶ ἐγκάλεσιν.

5. Καὶ καθὼς ποτὶ ὅταν ἐλύτρωσε τὸν Λαόν τε ἀπὸ τῆς Αἴγυπτον με θυμὸν πολίῳ, καὶ σημεῖα, ὅτῃ ἡ γῆ, καὶ τὰ ὄρη ἐτρόμαξαν. ἔπα καὶ πύρα ἀπὸ τῆς μαύνητα τῷ Θεῷ ἐγένηκεν ἡ γῆ εὐτρομος, καὶ τὰ θεμέλια τῆς βανῶν ἐταράχθησαν, καὶ ἐτάλδσαν ἀπὸ τὸν τέποντως, διατὶ ὁ Θεὸς τὰ ὠργίσθηκε.

6. Καὶ ἀπὸ τὸν θυμὸν τῷ χεδὸν εὐγενεστία ἀπὸ τὸ πρόσωπον αὐτῷ καταφλέγυστα, καθὼς ἀγίνει φλόγα ἀπὸ τῶν ἀφθρακας. Ταῦτα λέγει ὁ Προφήτης ἔχ ὡς κυρίως γεγενημένα, ἀλλ' ὡς ἔπα τῆ πίσει πεποιημένα. Ὅτι ὁ Θεὸς ἐαυ καὶ κημία φοραὸ ποιήσῃ τοιαῦτα, δεύτα κάμνει διὰ γὰρ τιμωρήσῃ, ἀλλὰ διὰ φόβον πρὸς διόρθωσιν.

7. Πάλιν ἐδῶ τῷ τῷ Θεῷ ἐπιφάνειαν διηγέμενος λέγει ταῦτα, διὰ γὰρ φοβηθῶν οἱ ἀκροαταί.

με, καὶ ἐλπῶ ἐπ' αὐτὸν. Ἰπεραασίτης μου, καὶ κέρως σωτηρίας μου, καὶ αὐτιλήπτω μου.

2. Αἰνῶν ἐπικαλέσομαι τὸν Κύριον, καὶ ἐκ τῆς ἐχθρῶν μου σωθήσομαι.

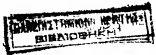
3. Πεελέχον με ὠδίνες θανάτου, καὶ χεῖμαρροι αἰσίου ἐξετάραξά με. Ὡδίνες ἄδῃ περιεκύκλωσά με, παρέφθασά με παγίδες θανάτου.

4. Καὶ ἐν τῷ θλίβεσθῆναι με, ἐπικαλεσάμην τὸν Κύριον, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν μου ἐκέκραξα. Ἡ κύβητεν ἐκ Ναῦ Ἁγίου αὐτῷ φωνῆς μου· καὶ ἡ κραυγῆ μου σῶσιον αὐτῷ, εἰσελδέσεται εἰς τὰ ὦτα αὐτῷ.

5. Καὶ ἐσαλδῆθη, καὶ εὐτρομο ἐγενήθη ἡ γῆ. Καὶ τὰ θεμέλια τῆς ὀρέων ἐταράχθησαν, καὶ ἐσαλδῆθησαν, ὅτι ὠργίσθη αὐτοῖς ὁ Θεός.

6. Ἀνέβη καπνὸς ἐκ ὀρη γῆ αὐτῷ, καὶ πῦρ ἀπὸ προσώπου αὐτῷ καταφλέγησεται. Ἀνθρακες ἀνῆφθησαν ἀπ' αὐτῷ.

7. Καὶ ἐκλίεν Οὐρανὸς, καὶ κατέβη· καὶ γνῆ

φ[Ⓞ] ὑπὸ τὰς πόδας αὐ-
τῶ. Καὶ ἐπέβη ἐπὶ Χε-
ρσβίμ, καὶ ἐπετάσθη,
ἐπετάσθη ἐπὶ πτερυγῶν
αἰέμων. Καὶ ἔθετο σκό-
τ[Ⓞ] ἀποκρυφίῳ αὐτοῦ.
Κύκλω αὐτοῦ ἢ σκλήῃ
αὐτῶ.

8. Σκοτεινὸν ὕδωρ ἐν
νεφέλαις αἰέρων. Ἀπὸ τῆς
πληρωγῆς ἐνώπιον αὐ-
τῶ, αἱ νεφέλαι διήλθον,
χάλαζα, καὶ αἰθρακες
πυρός.

9. Καὶ ἐβρόντησεν Ἡ-
οὐρανῷ ὁ Κύριος, καὶ ὁ
ὕψις[Ⓞ] ἔδωκε φωνὴν αὐ-
τῶ. Ἐξαπέστειλε βέλη,
καὶ ἐκτόρπισεν αὐτὸς, καὶ
ἀστραπὴς ἐπληθύνει, καὶ
συνετίραξεν αὐτὸς.

10. Καὶ ὤφθησαν αἱ
πηγαὶ τῆς ὑδάτων, καὶ
ἀνεκαλύφθη τὰ θεμέλια
τῆς οἰκουμένης.

11. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεως
σε Κύριε, ἀπὸ ἐμπύλ-
σεως πνεύματος ὀργῆς σε.

12. Ἐξαπέστειλεν Ἡ-
ὕψος, καὶ ἐλαβέμε. Προ-
σελάβετό με Ἡ ὑδάτων
πολλῶν.

13. Ρύσεταιί με Ἡ ἐχ-
θρῶν μου διωκτῶν, καὶ ἐκ
τῆς μισούντων με, ὅτι ἐσε-
ρεῦθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Ὁμῶς ἡμεῖς ἐπι ἀνάβασιν Θεοῦ, ἐπι κατάβασιν
λέγομεν· ἀπερίζεσθαι ἢ πανταχῶ παρῶν, καὶ
τὰ πάντα πληρῶν, καὶ κατέχων. Διὰ τὸ ἐκλι-
γεν ἐν, καὶ κατέβη, νοεῖ, ὅτι τῷ οἰκείῳ ἐπι-
φανείῳ ἔδειξε. Τὸν γνόφον, διὰ τὸ τῆς παρ-
οίας ἀόρατον. Τῷ ἐπὶ Χερσβίμ, καὶ αἰέμων
ἐπίβασιν, τὸ ὄξύ τῆς ἐπιφανείας. Τὸ δὲ ἔθετο
σκότος ἀποκρυφίῳ, τὸ τῆς φύσεως ἀθεώρητον,
καὶ τὸ περὶ αὐτὸν φῶς. Ὡς καὶ ὁ Παῦλος εἶπεν· ὁ
μόνος ἔχων ἀθάνατον φῶς οἶκον ἀφρόσιτον.

8. Καθὼς (λέγει) ἀπὸ τῷ πυκνότητι τῆς νε-
φῶν, γίνεται ὁ ἀήρ σκοτεινός, καὶ πέμπει τῷ
λάμπει τῆς ἀστραπῆς. ἔτω καὶ ὁ ἀόρατος Θεός
ἀποπέμπει τὴν νοεῖ τῆς ἀκτίνης, καὶ μὴ τὸ κολα-
σικὸν πῦρ παιδεύει τὴν πονηρῆς. Διατίθεται εἶπε
χάλαζα, καὶ αἰθρακες πυρός. Τινὲς δὲ λέγουσι
διὰ τὸ, αἰθρακες αὐήθησαν, τὴν Γερῶν Ἀπο-
στόλου, πῦρ ἢ ὁ Θεός.

9. Καὶ ἔδωκεν ἀπὸ τῆς οὐρανῶν τῷ φωνῆ
τῶ ὡς βροντῆ φωνῆν ὁ Κύριος. Ἐῤῥήξε
σαίταις, καὶ τὴν ἐκλωθράτε. Καὶ ἐσφενδύ-
νηται ἀστραπὴς φοβερῆς, καὶ ἐσυντίραξεν αὐ-
τὸς, καὶ τὴν ἔξηφανίσει.

10. Καὶ (τὸ Ἡερασιώτερον) ἔκαμε καὶ ἐφάνη-
σαν αἱ πηγαὶ τῆς ὑδάτων, ἦγγεν ὁ Βυθός τῆς
θαλάσσης. καὶ ἔξεκκεπάσθησαν ὅλης τῆς γῆς
τὰ θεμέλια.

11. Μὴ εὐχθε νεῦμα μόνον, καὶ πορῶσα-
μα Κύριε, ἠγέρθη τόσον διωκτῶν αἰέμα[Ⓞ],
ὅπῃ ἔξηρνε, καὶ ἐχώρησαν εἰς δύο τῷ θά-
λασσαν.

12. Τῶτο γέγονεν ἐν Αἰγύπτῳ εἰς τῷ εὐ-
δοξῶν νίκῃ ἐκείνῳ (λέγει ὁ Δαβὶδ, ἢ ὁ
Χερσός, ἢ πᾶς Δίκαιος) καὶ τὰρα πάλιν αὐ-
τὸς μὴ ἐτήκητε, καὶ μὴ ἐλύτρωσαν ἀπὸ ἐπι-
ρα ὑδάτα.

13. Ἡ γοῦν ἐσφόμε ἀπὸ τῆς διωκτῶν ἐχ-
θρῶν μου μὴ τῷ πορῶθησαν ὅπῃ μὴ ἔζησαν
ἐρανόθεν. Ὅτι αὐτοὶ ὡς ἰχυρότεροί μου ἐβη-
λάνταν νὰ μὴ κοκοποιήσω με τῷ πονη-
ρίῳ, καὶ διωκτοί μου.

14. Φαίνεται μὲν νὰ λέγῃ ἐδῶ τὴν ἐπανόσασ-
 σιν ὅπῃ ἔκαμεν ὁ Ἀβελσαλὸς ἀφ' ἧς ἡμέρτι-
 σεν . Ὅτι ὁ Σύμμοχος λέγει, Ταλαπωρὶς,
 αὐτὴ κακώσεως, καὶ δηλοῖ τῆς ψυχῆς τὴν ἀ-
 δεύειαν . Λέγει ἔν, ὁ Θεὸς μὲ ἔγινε σπρωγ-
 μός, δίδωντάς μιν εἰς τὴν γεροχωρίαν Ἀρχω-
 ρίαν . καὶ αὐτὴ τῷ προσδοκωμένῳ θανάτῳ,
 τὴν ζωὴν μὲ ἔχρατε, διὰ τὴν ἀγάπην ὅπῃ
 μὲ ἔχει ὡς εὐαγγέλιον .

15. Αὐτὴ νομίζω νὰ λέγῃ διὰ τὸν Χριστόν,
 ὅτι ἐπειδὴ εἶμαι δίκαιος, καὶ ἀμερτίαν ποτῶς
 δεῦ ἔπραξα, μὲ θέλει ἀταποδώσει ὁ Θεὸς καὶ
 Πιπὴρ καὶ τὴν δικαιοσύνην μου . Ἡ ἡ πάλιν ἐαυ-
 τὸ λέγει καὶ διὰ λόγους, διὰ νὰ παρακινήσῃ
 πρὸς ἀρετὴν τῆς ἀκούσας, ἡδὲ θωμωσόν .
 Ἐπειδὴ νθετῶ, καὶ διδάσκει κατ' εὐὰ νὰ πο-
 ρέται ἀμεμπτα, φυλάττων (ὡς καὶ αὐτὸς) τῆς
 σωτηρίας ἐπιτολῆς τῆ Κυρίου, ἐαυ ὀρέγεται, νὰ
 τῷ ἐποικῆ καὶ αὐτὸ ὁ Θεὸς, καὶ νὰ τὸν λυτρώσῃ
 ἀπὸ πᾶσαν ἀνάγκῃ, καὶ κίνδυνον .

16. Διατὶ ἐφύλαξα τὸν Νόμον τῆ Θεῶ, καὶ
 ποτὲ δεῦ ἔπραξα κατ' αὐτὴ κανεὺς ἀνόμημα .

17. Ὅτι ὅλας τῆ αἰ κρείταις, καὶ τὰ προσάγ-
 ματα εἶναι ἐμπροσθέν μου . Καὶ ποτὲ δὲν ἐπα-
 ρέθηκα τὰ δικαιώματά, καὶ τὸς νόμους τῆ .

18. Εἶδὲ καὶ ἔπαυσά τε κανεὺς καιρὸν ὡς αὐ-
 θρωπῶ, καὶ ἀπὸ τώρα καὶ ἐμπροσθεν, θέλω
 φυλαχθῆ εἰς αὐτὸν καθαρὸς, καὶ ἀμωμος, νὰ
 μὴ πλέσω κανεὺς ἀνόμημα .

19. Καὶ τότε ὅταν γινώσκω παντελῶς ἀμωμος,
 θέλω ἀπολαύσει τὰ τέλει ἀγαθά . Ὅτι ὁ
 Κύριος ὅπῃ ἐπιβλέπει τὰς ἀγαθὰς πράξεις,
 καὶ τὸν ὀσεβῆ σκοπὸν τῆς διανοίας, δίδει τὰς
 ἀντιδόσεις, καὶ βραβεία τῆς κοπιᾶσαντας .

20. Κατὰ τὴν γνώμην τῆ καθ' εἰσὸς παρέ-
 χεις ἀρμόδιον τὴν ἀντιδοσιν . τοῖς μὲν ὅσοις
 δίδεις τὰ τῆς ὀσιότητος ἀξία . τοῖς ἀδύοις τὰ
 πρὸςφορὰ, καὶ τοῖς ἐλλεκτοῖς, καὶ κλειοῖς τὰ
 τέλει . Τὸς δὲ σρεβλῶς, ὅπῃ δεῦ ἐπορεύθη-

14. Προφθασά με ἐν
 ἡμέρῃ κακώσεώς μου . Καὶ
 ἐγενέτο Κύριος αὐτίς ἡ-
 ελιγμάς μου, καὶ ἔξήγαγέ
 με εἰς πλατυσμόν . Ρύ-
 σεται με, ὅτι ἠθέλησέ
 με .

15. Καὶ ἀταποδώσει
 μοι Κύριος κατὰ τὴν
 δικαιοσύνην μου, καὶ κα-
 τὰ τὴν καθαρειότητα τῆ
 χειρῶν μου ἀταποδώσει
 μοι .

16. Ὅτι ἐφύλαξα τὰς
 ὁδὸς Κυρίου, καὶ ἐκ ἠσέ-
 βησα ἀπὸ τῆ Θεῶς μου .

17. Ὅτι πάντα τὰ κρεί-
 ματα αὐτῆ ἐνώπιόν μου, καὶ
 τὰ δικαιώματα αὐτῆ ἐκ
 ἀπέστησαν ἀπ' ἐμοῦ .

18. Καὶ ἔσομαι ἀμω-
 μος μετ' αὐτῆ, καὶ φυ-
 λάξομαι ἀπὸ τῆς ἀνο-
 μίας μου .

19. Καὶ ἀταποδώσει
 μοι Κύριος κατὰ τὴν δι-
 καιοσύνην μου, καὶ κατὰ
 τὴν καθαρειότητα τῆ
 χειρῶν μου, ἐνώπιον τῆ
 ὀφθαλμῶν αὐτῆ .

20. Μετὰ ὅσους, ὅσους
 ἔστη . Καὶ μετὰ ἀνδρὸς ἀ-
 θῶς, ἀθῶς ἔστη . Καὶ
 μετὰ ἐλλεκτῶ, ἐλλεκτῶς

ἔση· Καὶ μὲν ἐρεβλοῦ διασρέψεις. Ὅτι σὺ λαὸν ταπεινὸν σώσεις, καὶ ὀφθαλμοὺς ὑπερηφάνων ταπεινώσεις.

21. Ὅτι σὺ φωτιῆς λύχνον μὲν Κύριε, ὁ Θεὸς μὲν, φωτιῆς τὸ σκότος μὲν. Ὅτι ἐν σοὶ ῥυσθίσομαι ἀπὸ πειρατῶν, καὶ ἐν τῇ Θεῶν ὑπερήφανα τείχῃ.

22. Ὁ Θεὸς μὲν ἀμωμος ἢ ὁδὸς αὐτῶν. Τὰ λόγια Κυρίου πεπυρωμένα. Ἰσπερ αἰσθῆσις ἐστὶ πάντων τῶν ἐλπίζοντων ἐπ' αὐτόν.

23. Ὅτι τίς Θεὸς πάρεξ τῷ Κυρίῳ; ἢ τίς Θεὸς πλὴν τῷ Θεῷ ἡμῶν;

24. Ὁ Θεὸς ὁ περὶ ζωνῶν μὲν διώκει, καὶ ἔθετο ἀμωμον τῷ ὁδόν μὲν. Καταρτιζόμενος τὸς πόδας μὲν ὡς Ἐλάφος, καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἰσῶν μὲν.

25. Διδάσκων χεῖρας μὲν εἰς πόλεμον, καὶ ἔθετο τῶν χαλκῶν τὸς βραχιονά μὲν.

26. Καὶ ἰδωκάς μοι ὑπερασπιστὸν σωτηρίας, καὶ ἡ δεξιὰ σου αὐτελάβετό μὲν, καὶ ἡ παιδεία σου ἀνώρθωσέ με εἰς τέλος, καὶ ἡ παιδεία σου αὐτί με διδάξει.

σαν τῷ Διδῆσαν ὁδόν μὲν, ἀλλὰ ἐπολιτῶσαν διετραμμεῖα, καὶ πλάγια, θέλεις παιδάσει με θυμὸν πλάγιον. Ὅτι καθὼς ὑψώεις τὸς ταπεινούς, ὅτω ταπεινοὺς τὸς ὑπερηφάνους ὡς δικαίῃ.

21. Ἐπειδὴ σκότος τὰς θλίψεις ἐκάλεσε, πρῶτόν τινος ὀνομάζει φῶς τῷ ἐκείνων λύχνον τῷ ὁποῖαν ὀμολογᾷ, ὅτι διὰ τῶ Θεῶ ἀπῆλυνται. Ἡ ἴσως καὶ λέγει φῶς τῷ Θεότητι τῶ Χριστοῦ, καὶ λύχνον τῷ σάρκωσιν. Καθὼς λέγει εἰς ἄλλον Ψαλμὸν ἠψύχομαι λύχνον τῶ Χριστοῦ μὲν. Πειρατῶν δὲ, καὶ Τείχῃ λέγει τῷ εὐδελῶν, ἀπὸ τῷ ὁποῖαν ἐλυτρώθη ὑπὸ Θεῶ βοηθῆμεν.

22. Θεῶς δικαίῃ ἰδιώεις τὰ σύμπαντα, καὶ ὅλα τὰ ἔργα σου εἶναι καθάρῃ, καὶ ἀμώματα· τὰ λόγια σου ἀληθῆ, καὶ ἀδοξα, καὶ βοηθῆς ὅλης ἐκείνης, ὅτῃ εἰς ἐσθῆν ἐλπίζουσιν.

23. Ὅτι τίς εἶναι Αὐθεύτης, καὶ Βασιλεῖς, εἰμὴ μόνος ὅτος ὁ Κύριος; καὶ τίς ἄλλος εἶναι Θεός, εἰμὴ μόνον ὅτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτῃ δεσπόζει τῷ κτίσιν ἅπασαν;

24. Ἐὰν ἔχω διώκειν τινὰ, ἢ ἄλλῳ καλοσυνῶν ἀπαύωμ, ὅτος ὁ Θεὸς εἶναι, ὅτῃ μὲν δίδει τῷ χάριν, καὶ βοηθεῖν, καὶ φυλάγει τὰ Ἄγία σου προσάγματα, καὶ καταρτίζει τὸς πόδας μὲν, καὶ διαβαίνει τὸς κινδύνους, καθὼς καταπατεῖ τὰ ἰοβόλα θηρία ἢ Ἐλάφος· καὶ καὶ γίνωμαι τῶ πολεμίων ὑψηλόπῃ.

25. Διωκόμενος τὰς χεῖρας, καὶ βραχιονά μὲν, ὡς τῶν χαλκῶν, εἰς τὸν πόλεμον, καὶ τροπῆμαι τὸς ἐναντίας, καὶ δεῦ διώκονται καὶ με κεντήσιν τὰ βέλῃ τως.

26. Ἐστὶ φροντίζων διὰ τῷ σωτηρίαν μὲν, με ἐπαίδαστες ἡμερτηρότα, καὶ πεπτωκότα ἀνώρθωσας· καὶ με τῷ δικαίαν σου παιδείαν με ἐνδύσῃ, πόσον κακὸν εἶναι ἡ ἀμαρτία, ὡς νόμος παράβασις.

27. Εἰς τὴν γενουχελαν τῆς θλίψεως, μὴ ἔδωκες τὴν ἀρουχελαν τῆς παρακλήτεως. ἀπὸ τῆς ὁποίας ψυχαγωγούμεθα, ἐφθασα ἕως τῆς σήμερον ὑγιῆτε, καὶ ἄτρωτος.

28. Καὶ ὅπως ἀπὸ τῆς παρόνοιαίσε διωκόμεθα, ἐλπίζω καὶ νικῶ τὴν δυσμεθεῖς ἐχθρῆμα. καὶ νὰ μὴ ὑποσρέψω, ἕως νὰ τὴν καταθρῶσω, καὶ καὶ τὴν βατανίσω τότε, ὅπως νὰ μὴ γενοῦν καὶ γανικῶς τὴν ὑπήκοι.

29. Ταῦτα πράξας ὁ Θεὸς Δαβὶδ, καὶ τὴν τῶν τῶν ἐναντίας, ὡς ἠλπίζω, ἀχαιεῖα τῶν Κυρίων, λέγωντας. Διὰ νὰ δείξῃς τὴν ἀγαθότητα, καὶ ἀσπλαγχνίαν σου Δέσποτα, ἔδωκες ἐμένα τὴν δούλο σου ἀνδρείαν πλείω, καὶ δυνάμει τὸν δὲ Γολιάθ, καὶ Σαῦλ, καὶ τὴν ἄλλης ἐχθρῆμα ἐπιπόδιες. Καὶ τὸς τὸν ἀδελφεῖς, καὶ δειλιῶντας ἐποίησας, ὅπως ἐφυγον ὅλοι μὲν φόβη πολλῶ ἀπὸ λόγου μου, καὶ πλείως τὴν Ἰεζωλόθρῶσας.

30. Ὅτι ἔπει οἱ Ἀλλόφυλοι ἐπικαλῶντες τὴν θεὸς αὐτῶν, ἔτυχον βοηθείας τινός. ἔπει ὁ Σαῦλ, ὁ Ἀβροσαλαῖμ, καὶ οἱ λοιποὶ τῆς Ἐβραίων, ὅπως μὴ ἐπολέμην, σὲ εἶχασιν βοηθόν. ὅτι ὡς ἀδικοὶ ὅπως ἦσαν, δεύτης ἐπήκτες. ἀλλὰ εἰς μάτην, καὶ ἀσφελῆτα ἐπραξον.

31. Μάλιστα μὴ ἐβοήθητες τότε, ὅπως τὴν ἐσκόρπισα ὡς χῶμα λεπτὸν ἀπὸ τὸν αἴεμον, καὶ ὡς τὸν πηλὸν τῆς γῆς τὴν ἐκαταπάτησα.

32. Ἐδὼ προλέγει τὴν μανίαν τῆς Ἰουδαίων καὶ τὴν Σωτῆρος Χριστοῦ, καὶ τὴν τῆς Ἐθῶν σωτηρίαν. Καὶ παρακαλεῖ, νὰ μὴ ἐχῇ μετὰ τὴν ἀντιλογίαν αὐτῶν τινὰ κοινωίαν. Ὁμοίως καὶ τὸ, καταστήσει με εἰς κεφαλὴν Ἐθῶν, εἰς τὸν Σωτῆρα πληρῶται, ὡς ἐκ Δαβὶδ καὶ σάρκα γεννηθεῖντα. ὅτι ὁ Δαβὶδ δευ ἐβασίλευσεν εἰς τὰ Ἐθνη.

33. Ὡς ἐκ πρώτης Χριστοῦ λέγει καὶ ταῦτα. Ὅτι ὁ Λαὸς ὅπως δευ ἐγνώρισαν νομοθέτας, ἔπει Προφήτας, χωρὶς νὰ μὴ ἴδωσι, μόνον ἀκόντες τὸ σωτήριον Εὐαγγέλιον, δέλαν τὴν δέσει, νὰ μὴ ὑποτάσσωνται.

27. Ἐπλάτυνας τὰ διαβήματά μου ὑποκάτω μου, καὶ ἐκ ἠδελφῆτε τὰ ἔχη μου.

28. Καταδιώξω τὴν ἐχθρῆμα, καὶ καταλήψομαι αὐτὸς, καὶ ἐκ ἀπογραφίσομαι, ἕως αὐτὸν ἐκλείψω. Ἐκθλίψω αὐτὸς, καὶ ἐ μὴ διώωνται εἰς αἶμα. Πέσονται ὑπὸ τὴν πόδας μου.

29. Καὶ περιέξωσάς με δυνάμει εἰς πόλεμον. Σιωπέδισας πάντας τὴν ἐπανισαμένους ἐπ' ἐμὲ ὑποκάτω μου. Καὶ τὴν ἐχθρῆμα μου ἔδωκάς μοι νωτον, καὶ τὴν μισκυντάς με Ἰεζωλόθρῶσας.

30. Ἐπέκραξαν, καὶ ἐκ τῶν ὁ σώζων. πρὸς Κύριον, καὶ ἐκ ἐστήκσεν αὐτῶν.

31. Καὶ λεπτινῶ αὐτὸς ὡς τὴν χῶμα καὶ τὴν σπορον αἴεμα. ὡς πηλὸν πλατεῖων λεανῶ αὐτὸς.

32. Ρῦσαί με ἔξ ἀντιλογίας λαοῦ, καταστήσεις με εἰς κεφαλὴν Ἐθῶν.

33. Λαὸς, ὃν ἐκ ἔγνω, ἐδῆλδσέ μοι. εἰς ἀκοίω ὡς τὴν ὑπήκσέ μου.

34. Τιοὶ ἀλλότριοι ἐψέδασάντο μοι· Τιοὶ ἀλλότριοι ἐπαλαυώθησαν, καὶ ἐχώλωσαν ἀπὸ τῆς τρεῖβων αὐτῶν.

35. Ζῆ Κύριε, καὶ ἀλογητὸς ὁ Θεός, καὶ ὑψωθήτω ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

36. Ὁ Θεός, ὁ διδὸς ἐκδικήσεις ἑμοί, καὶ ὑποτάξας Λαὸς ὑπ' ἐμέ. Ὁ ῥύσῃς μου ἔξ ἐχθρῶν μου ὀργίλων. Ἀπὸ τῆς ἐπανισαμεθῶν ἐπ' ἐμέ ὑψώσεις με· ἀπὸ ἀνδρῶν ἀδικῶν ῥυσαίμε.

37. Διὰ τὸτο ἔξομολογήσομαί σοι ὦ Ἐξουσι Κύριε, καὶ τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ.

38. Μεγαλιῶν τὰς σωτηρίας τῆ Βασιλείας, καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ Χριστῷ αὐτῷ, τῷ Δαβίδ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶν.

Δόξα.

34. Τὸς δὲ Ἰουδαίους, ὅτι κωχῶνται πῶς εἶναι Τιοὶ νόμιμοι, ἔκαμεν ὁ Θεὸς ἀλλοτρίους αὐτῷ, καὶ τὸς ἀπεξέσωσεν ὡς ἀχαιῖστας πρὸς τὰς πολλὰς ἔργεσιαι· καὶ διατὶ ἐχώλωσαν ἀπὸ τῆς κελῶν, καὶ ἀληθῆ ὁδόν, καὶ ἐσραβίωσαν. Τὸ δὲ, ἐπαλαυώθησαν, λέγει ὁ Σύμμεχος ἀτιμωθήσονται, καὶ ἐστραπήσονται.

35. Μνημονεύσας τῆς αὐτιλογίας τῆς Ἰουδαίων, ἀνίπτεται τὸ πάθος, καὶ ἀποφητῆται τῷ ἀνάσχειν λέγωντας. Οὐ μόνον ζῆ ὁ Δεσπότης Χριστός, ἀλλὰ καὶ εἰς Οὐρανοῖς ἀειλήλυθε, καὶ σώζει τὸς εἰς αὐτὸν πισθόντας.

36. Σὺ Κύριε ὁ Θεός, καὶ Πατήρ μου, ὅτι ἐπέλεσες ποιᾶντα θαυμάσια, ὑπερὸν χρόνος τοσούτους, καὶ μὴ ὑπέταξες τόσον λαόν, ἐκδικησαίμε, καὶ λύτρωσαίμε ἀπὸ τῶν ὀργίλων ἐχθρῶν μου, ὅτι μὲ πολεμῶν ἀδικῶν.

37. Διὰ τὸ ὕμνολογᾶσαι ἀπὸ τῆς Ἐξουσι, ὅτι πισθίστω ὑστερα. Ἦγεν, ὅταν ψάλλῃ πᾶς πιστός ἐπὶ ταῖς λόγια τῆς Ψαλμῶν, καὶ τῷ ἐπίλοιπον Γραφῶν εἰς δόξαν τῷ σὺ ὀνόματι σου.

38. Καὶ τὸ μεγαλιῶν τὰ σὰ θαυμάσια, ὅτι ἐσύ με ἔχρησες εἰς Βασιλεία, σώξεις με, καὶ μὲ κάμνεις πανταχῶ περιβλεπτον· ὁμοίως καὶ ὅλος τὸς ἐκ τῆς ἐμῆς Γενεᾶς αἰώνια. Φανερόν εἶναι γὰρ, ὅτι διὰ τὸν Χριστὸν λέγει, καὶ ὄχι τὸν Δαβίδ. Ὅτι τὸ γένος τῆ Δαβίδ ἕως τῆς ἀχμελωσίαις μόνον, καὶ ἕως τῆ Ζοροβὰβελ, ἠγεμονεῦσαν ἐπαύτατο. Ὁ δὲ Χριστός ζῆ, καὶ Βασιλεύει αἰώνια.

Εἰς τὸ τέλος. Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. ΙΗ΄.

ΤΡίκα εἶδη τῆς Θεῶν Νόμων εἶσι, καθὼς λέγει ὁ Μέγας Παῦλος. Πρῶτον, ὁ Φυσικός. β. ὁ Γραπτός. καὶ γ. ὁ τῆς Χάριτος. Σύμφωνά τούτοις εἰς τὸν παρόντα Ψαλμὸν διδάσκει καὶ Δαβὶδ ὁ Θεωσιτός. Κηρύττωντας πρῶτον τὸν Δημιουργόν πάντης τῆς κτίσεως, ἔπειτα καὶ τὸς ἄλλους δύο. Ὁ Θεὸς καὶ εἰς τὸ τέλος ἐπιγέγραπται, ἐπειδὴ ἀποφητῆται τῷ Νέαν Διαθήκῃ, ἦγεν τὸ Γερόν, καὶ σωτήριον Εὐαγγέλιον, λέγωντας.

Η Εξήγησις .

1. Ο "Στις ἐπιθυμᾷ, νὰ ἰδῇ ἰσορρομῶν τὴν δόξαν, καὶ διώκων τῷ Θεῷ, ἄς σοχαρῶν τὰ ποιήματα, ἃ μόνον πῶς ἐμφύχως Οὐρανῶς, καὶ Ἀποστόλων αὐτῶν, ὅτῃ κηρύττων τὴν δόξαν τῆς, ἀλλὰ καὶ τὸ σερῶμα, εἰς τὸ ὅποιον εἶναι τόσοι φως ἤρες λαμπρότατοι, ὅτῃ κηρύττων ἀφῶνως τὴν σοφίαν, καὶ διώκων τῷ ποιήσαντος.

2. Η ἡμετέραν διαδοχὴ τῆς ἡμέρας καὶ νυκτός, δείχνει πῶς ὅρας καὶ ἁπορήθειαν, ὅτῃ ὁ Κύριος ὤματε. Τὸ δὲ ἐράγεται, τὸ ἀναγγέλλει, καὶ διηγῶνται, ἔχ ὡς ἐμφύχα, ἀλλὰ προσωποποιᾷ τίς εἶναι, καὶ μὴς νηθετᾷ, καὶ ὁδηγᾷ ἀπὸ τὰ φωνόμενα, καὶ θαυμάζωμεν τὸν Ἀόρατον.

3. Καὶ καθὼς δὲ ἔμεινε Ε"θνος, νὰ μὴν ἀκῆση τὴν διδαχὴν τῆς Ἀποστόλων, ἀλλὰ ἠκόσθη ἢ φωνήτως εἰς ὅλης τῆς Οἰκουμενῆς τὰ πέρατα ἔως οἱ ἀλλοιοὶ γλώσσαι τῆς Οὐρανῶν, διηγῶνται ἀφῶνως τῷ Θεῷ τὰ θαυμάσια, καὶ δείχνοντας τὴν τάξιν αὐτῶν, καὶ ἀπορήθειαν, ἁπορηκαλῶσι πάντων τὴν κτίσιν πρὸς ὑμῶν διὰ τὸ Κτίσαντος.

4. Οἱ τρεῖς Εξήγηται λέγαν· τῷ Ἡλίῳ ἔθετο σκλιώμα, ἔν αὐτοῖς ἠγῶν, εἰς τὸς Οὐρανῶς ἔβαλεν ὁ Θεὸς τὸ σκλιώμα αὐτῶν. Ὁ δὲ Γωαῖνης ὁ Δαμωσκλιῶς εἶπεν, ὅτι τὴν Θεοτόκον λέγει Ἡλίον, εἰς τὴν ὅποιαν ὁ Θεὸς ἐκατοίκησεν. Ἡ ἴτως νὰ λέγη δι' αὐτὸν τὸν νοητὸν τῆς δικαιοσύνης Ἡλίον, ὅστις αὐτεῖλεν ὡς νυμφίος ἀπὸ τὸς Πατρῶς κόλπος, καὶ μὴς ἐφώτισε.

5. Καὶ ὡσαύτως εὐας ἀνδρειωμένῳ γίγαντις Σέλεα δρᾶμη εἰς μίαν σιγμῶν ἀπὸ τὸν Οὐρανὸν εἰς τὴν Γῆν χαρῆμενος, νὰ νικήσῃ τὸν δαίμονα. Καὶ καθὼς ὁ Ἡλίος ἀγεύαντας ἀπὸ τὴν ἀνατολῆν, φωτίζει καὶ θερμαίνει ὅλην τὴν κτίσιν ἔτω καὶ ὁ Κύριος καταβαίνων ἀπὸ τὸς Οὐρανῶς, ἐφώτισεν ὅλον τὸν Κόσμον μὲ τὴν χάριτον, καὶ δὲ ἔμεινε τινὰς ἀμέτοχῳ τῆς Θέρμης αὐτῶν ἦγαν νὰ μὴν ἀκῆση τὸ σωτήριον κηρύγμα.

6. Ἐπειδὴ εἶπε διὰ τὸν φυσικὸν νόμον τῆς κτισμάτων, ἵνα ἀποδείξῃ τὸν Κτίσιν, λέγει πῶρα καὶ διὰ τὸν γραπτὸν, ὅτῃ ἔδωκεν ὁ Κύριος, νὰ ἐπιστρέψῃ πῶς πλανωμένους, ἦγαν τὸν Μωσαικόν. Τὸν ὅποιον καλεῖ μετ' νόμον, διατὶ μὴ

Τὸ Κείμενον .

1. Οἱ Οὐρανοὶ διηγῶνται δόξαν Θεῷ· ποιῶν δὲ χειρῶν αὐτῶ ἀναγγέλλει τὸ σερῶμα.

2. Ἡμεῖρα τῇ ἡμέρα ἐράγεται ῥήμα, καὶ νύξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνώσιν.

3. Οὐκ εἰσὶ λαλιαὶ, ἔδὲ λόγοι, ὧν ἐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν. Εἰς πάντων τὴν γῆν ἔξηλθεν ὁ φθόγγῳ αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς Οἰκουμῆς τὰ ῥήματα αὐτῶν.

4. Ἐν τῷ Ἡλίῳ ἔθετο τὸ σκλιώμα αὐτῶν. Καὶ αὐτὸς, ὡς νυμφίῳ ἐκπορόμενῳ ἐκ πασοῦ αὐτῶν.

5. Ἀγαλλιᾶσεται ὡς γίγας δραμῆν ὁδόν. Ἀπ' ἄκρῃ τῶ Οὐρανῶ ἢ ἐξόδος αὐτῶ, καὶ τὸ καταπτήμα αὐτῶ ἔως ἄκρῃ τῶ Οὐρανῶ. Καὶ ἐκ εἰν ὅς ἀποκρυβήσεται τῆς Θέρμης αὐτοῦ.

6. Ὁ Νόμῳ Κυεῖου ἄμωμος, ἐπιστρέφωι ψυχὰς. Ἡ μαρτυρεῖα Κυεῖου πιστῇ, σοφίζετα νηπία.

Τὰ δικαιώματα Κυρίου
δ'εία, ἀφραίνονται καρ-
δίαν. Ἡ ἐπιτολή Κυρίου
πληρωγῆς, φωτίζεσθα ὀφ-
θαλμοῖς.

7. Ὁ φόβος Κυρίου ἀ-
γνός διαμερών εἰς αἰῶνα
αἰῶν. Τὰ κείμενα
Κυρίου ἀληθινὰ δεδικαιω-
μέα ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐπι-
θυμητὰ ὑπὲρ χρυσίου, καὶ
λίθου τίμιου πολὺ. Καὶ
γλυκύτερα ὑπὲρ μέλι,
καὶ κηρίου.

8. Καὶ ὅ ὁ δὸς σε
φυλάσσει αὐτὰ. Ἐν τῷ
φυλάσσει αὐτὰ αὐταπο-
δοσις πολλή.

9. Παραπτώματα τίς
σωθήσει, ἐκ τῆς κρυφίου
με καθάρειόν με. καὶ
ἀπὸ ἀλλοτέρων φέσται τὸ
δύλασθαι.

10. Ἐὰν μή τις κατα-
κελεύσῃ, τότε ἄνω-
μ. ἔσομαι. Καὶ κα-
θαριθῆτομαι ἀπὸ ἀμαρ-
τίας μεγάλης.

11. Καὶ ἔσονται εἰς δό-
δοκίαν τὰ λόγια τῶ στό-
ματός μου. Καὶ ἡ μελέτη
τῆς καρδίας μου ἐνώπιόν σου
διαπαντός. Κύριε βοηθέ
μου, καὶ λυτρωτά μου.

Ζημίσει, καὶ νομοθετῶ τῷ ἐκάρτερον πολιτείας.
Μαρτυρίας δὲ, ὅτι μαρτυρῶ τῷ τιμωρίαν τῆς
παραβάσεως. Δικαιώματα, ὅτι δείχνει τῷ
διαφορᾷ ἀπὸ τὸν δίκαιον ἕως τὸν ἀδίκον. Ἐντο-
λῷ, ὅτι τὰς πράξεις ἐπιτέλειται. Κείμενα
δὲ, ὅτι διδάσκει τὰς κρίσεις, καὶ ψῆφος τῷ
Θεῷ. Νήπια λέγει τὸς ἀγνώστους. Ὁφθαλ-
μοῖς, τὸ ὀπτικὸν τῆς διανοίας.

7. Πρεπόντως δὲ ὀνομάζει τὸν φόβον τῷ Κυ-
ρίῳ ἀγνόν, ἡγῶν καθαρὸν, καὶ ἀδόλον. Καὶ
ὅστις φυλάττει τὸν Θεῖον Νόμον ὡς ἀληθῆ,
καὶ δίκαιον, ἀφραίνεται ἡ καρδία τε μετὰ τὴν ἐλ-
πίδα τῆς μελλούσης αὐταποδόσεως. Καὶ ποθεῖ
τὰς δικαίας κρίσεις, καὶ προσάγμετα τῷ Θεῷ
περισσότερον ἀπὸ χρυσίου, καὶ ἄλλον πλε-
ον ἐπικηρον, καὶ τῷ φάνοισται γλυκύτερα
μέλιτι.

8. Καὶ πρεπόντως ὅτι ὅποιος τὸ φυλάσ-
σει, μέλλει καὶ λάβῃ πλησίον παρὰ Θεῷ τῷ
αὐτάμειψιν.

9. Ἀφότις εἶπεν ὁ Προφήτης, πῶς ἐφύλαγεν
αὐτὸς τὰς θείας ἐπιτολάς, ἐθυμήθη τῷ αὐ-
θροπίνῳ ἀδελφείαν, ἐφοβήθη πῶς ἐκαυχῆ-
θη, καὶ λέγει τίνα. Παραπτώματα τίς σωθή-
σει; Ἡγῶν καλὰ καὶ ἐγκρατέωμαι με πολλῶν
ἐπιμέλειαν, πλὴν ἀπὸ τὸ χαῖνον τῆς φύσεως νι-
κῶμαι πολλάκις· καὶ ἐὰν δεῦ κάμω ἀμνηστῆραν με
τῷ πράξει, καὶ οἱ πονηροὶ λογισμοὶ με ῥυτῶ-
ναι. Λοιπὸν δέομαί σου Ἀμόλυπη, καθάρειόν μου
με ἀπὸ τῶς ῥυπαρῶς λογισμῶς, ὅπως με ὑπο-
βάλλωμαι οἱ ἀλλότεροι δαίμονες.

10. Τὴν καινὴν Διαθήκην προφητεύει ἐδῶ,
καὶ τὴν χάριν τῷ Βαπτίσματι, καὶ τῷ δω-
ρεᾷ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, ἀπὸ τῆς ὁποίας
δίδεται ἡ τῆς ὑπεριώτερων ἀμνηστῆμάτων συγ-
χώρησις.

11. Διαπύτο ἀρμόδια εἶπεν εἰς τὸ τέλος τῷ
Ψαλμῷ, τὸ, Κύριε βοηθέ μου. Ὀνομάζων τὸν
Θεὸν Κύριον μετ', ὡς δημιουργόν. Λυτρωτὴν
δὲ, ἐπειδὴ μετ' ἐλευθερώνει τῆς φθορᾶς, καὶ
τῆς τῆς δαιμόνων δουλείας, μετὰ τὸ λυτρὸν τῷ
Βαπτίσματι.

Εἰς τὸ τέλος . Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ . ΙΘ΄ .

Οπόταν ὁ Σουναχημ ἐπεσράδῃ εἰς τὴν Γερταλήμ , ἔδραμεν ὁ Βασιλεὺς Ἐζεκίας μετὰ τὸν Προφῆτὴν Ἡσαΐαν εἰς τὸν Ναὸν , καὶ προσήξαντο τῷ Θεῷ μὲν Σερμῶν δακρυῶν , καὶ ἔδειξον αὐτῷ τὴν βλάσφημον Ἐπιστολὴν τῆ ὑπερφανείας , ζητῶντες βοήθειαν . Ταῦτα θεωρῶν ὁ Θεὸς Δαβὶδ ἀπὸ Πνεύματος Ἁγίου , ἐρωοῖται ἐκεῖνα ὅπως ἔμελλε νὰ σωθῆσιν ὕστερον .

Ἡ Ἐξήγησις .

1. **Ο** Θεὸς νὰ σὲ ἐπακῆσθαι τὸν καιρὸν τῆς ἀνάγκης σου , καὶ θλίψεώς σου . Καὶ αὐτὸς νὰ σὲ περικτέη , καὶ νὰ σὲ βλέπη , καὶ δὴς ἐφύλαττε τὸν Ἰσραὴλ πάντοτε .

2. Καὶ νὰ σὲ στείλῃ ἀπὸ τὸν Ἁγίον Ναὸν αὐτῷ βοήθειαν , καὶ αὐτίληψιν .

3. Παρηκαλῆσθαι τὸν Θεὸν νὰ ἐπιβλέψῃ τῷ Βασιλεῖσι τῶν ἀσέβειαν , νὰ ἐνθυμηθῆ τὰς πολλὰς τῆς ἱερουργίας καὶ θυμίας , καὶ νὰ τῷ δώσῃ εἰρήνην , διὰ νὰ τῷ θυσαζῇ ὕστερα ὀλοκαυτώματα παχύτερα .

4. Ὁ Κύριος νὰ σὲ δώσῃ ὅσα ὀρέγεται , καὶ ἐπιποθεῖ ἡ καρδίαν σου , καὶ νὰ πλέσῃ ὅλα σου τὰ θελήματα .

5. Ὅτι λαμβανῶντας ἐσὺ τὰς αἰτήσεις ἀπὸ τὸν Κύριον , καὶ ἐπιτυχῶν σωτηρίας , δόλομεν χαρῆν καὶ ἡμεῖς κοινωνῶντες τῆς ἀφροσύνης σου . καὶ νὰ γενηθῆ μετὰ τὴν θείαν δυνάμειν , περὶφανῆς καὶ περιβλεπτοῦ .

6. Καὶ ἡμεῖς δευ βέβαιοι , καθὼς ἔξ αὐτῶν ἤδη πραγμάτων ἐγνωρίσαμεν , πῶς ὁ Θεὸς θέλει ἐπακῆσαι τῷ Βασιλεῖσιν τῶν ἰκέσιον δέησιν , ἀπὸ τὸν Ἁγίον αὐτῷ Ναὸν τὸν Οὐραῖον , νὰ τῷ στείλῃ σωτηρίαν καὶ λύτρωσιν .

7. Καὶ μετὰ τὴν Παντοδύναμον δεξιᾶν αὐτοῦ , νὰ μῶς στείλῃ τῷ σωτηρίαν . Καθὼς ἔχει σω-

Τὸ Κείμενον .

1. **Ε**πακῆσαι σου Κύριε ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως . Ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τῷ Θεῷ Ἰακώβ .

2. Ἐξαποστείλαι σοὶ βοήθειαν ἔξ Ἁγίου , καὶ ἐκ Σιὼν ἀντιλάβοιτό σε .

3. Μνησθεῖν πάσης θυσίας σου , καὶ τὸ ὀλοκαυτώματός σου πικράτω .

4. Δώη σοὶ Κύριος καὶ τῷ καρδίαν σου , καὶ πασαν τὴν βολήν σου πληρῶται .

5. Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου , καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου τῷ Θεῷ ἡμῶν μεγαλιωθησόμεθα . Πληρῶσαι Κύριε πάντα τὰ αἰτήματά σου .

6. Νῦν ἔγνων , ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν Χεϊζὸν αὐτῷ . Ἐπακῆσεται αὐτῷ ἔξ Οὐρανοῦ Ἁγίου αὐτῷ .

7. Ἐν δυναστείᾳς ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ .

Οὗτοι

Οὔτοι ἐν ἄρμασι, καὶ ἔστι
ἐν ἵπποις. Ἡμεῖς δὲ ἐν
ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν
ἐπικαλεσόμεθα.

8. Αὐτοὶ σωπεποδίστη-
σαν, καὶ ἔπετον. Ἡμεῖς
δὲ αὐέσημεν, καὶ ἀνωρ-
θώθημεν.

9. Κύριε σῶσον τὸν Βα-
σιλέα. καὶ ἐπάκουσον
ἡμῶν, ἐν ἡ αὐτῆς ἡμέρας
ἐπικαλεσώμεθα σε.

νήθειαν ὡς εὐσπλαγγος, καὶ δίδῃ τοῖς ἀδυνατοῖς
βοήθειαν. Τὰ ὅποις τὸ ὄνομα ἐπικαλούμεθα
καὶ πίστεως, καὶ εἰς αὐτὸν μόνον ἐλπίζομεν.
Οἱ δὲ ἐχθροί μας ἔχωμε ὅλον τὸ θάρρος εἰς
τὰ ἄρματα τῆς, καὶ εἰς τὰ ἄλλα.

8. Ὅθεν αὐτοὶ μετὰ θάρρους εἰς ψαδῆ,
καὶ μάταια, θέλην σκοντάξει καὶ πέσουν. Ἡμεῖς
δὲ οἱ εἰς τὸν ὄντως Θεὸν ἐλπίζοντες, καὶ αὐ-
σηθῆμεν σίεροί, καὶ ἀήττητοι.

9. Ναὶ Κύριε, δεόμεθα τῆς σῆς ἀγαθότη-
τος, σῶσον τὸν Βασιλέα, καὶ ἡμεῖς τὴν δόξασ-
τα. Καὶ εἰ μόνον τῆρας, ἀλλὰ καὶ πάσαι φο-
ραὶ, ὅπως σὲ ἐπικαλοῦμεν, ἐπάκουε τῆς
δέησίν μας ὡς πολυέλεος.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Κ'.

Εἶς τὸ λή. Κεφ. τῷ Προφῆτῃ Ἡσαΐα φάνεται, ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἔξε-
κίας ἔπετεν εἰς βρεῖαν ἀσθένειαν. Καὶ ἐλθὼν Ἡσαΐας ὁ Προφῆτης
ἀπεσπασμένῳ ἀπὸ τὸν Θεὸν, εἶπεν αὐτῷ. Κάμε διάταξιν εἰς τὸν οἶκόν
σε, ὅτι ἀποθαίνεις ἕξ ἀποφάτους, καθὼς ὁ Κύριος μὲ ἐδήλωσεν. Ὁ
δὲ ἔξεκίας ταῦτα ἀκούσας, ἔσπεψε πρὸς τὸν τοῖχον τὸ πρόσωπον, καὶ
ἔκλαυτε πρὸς Κύριον, ἔτι λέγων. Ενθυμήθη Κύριε, ὅτι ἐπορεύθηκα
εἰς τὸ θάλημα, καὶ ἐφύλαξα τὰς ἐπιτολάσας με ἀληθεῖαν. Λοιπὸν δεό-
μαι τῆς Βασιλείας σου χάρισταιμῃ ἀκόμη ὀλίγῳ ζωῷ, ἐὰν εἶνα θάλημα
σε. Τότε ὁ Κύριος τὸν ἐλυπήθη ὡς εὐσπλαγγῆ, καὶ τὴν ἐμύνησε πάλιν
μετὰ τὸν Ἡσαΐαν λέγωντας. Τὰ δε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Δαβίδ τῷ Πα-
τρὸς σε. Ἡκουσα τῆς προσάχῃς σου, καὶ εἶδον τὰ δάκρυά σου, καὶ δίδω σοι
ἀκόμη ζωῷ ἔτη ἄλλα πεντεκάδεκα. Καὶ καὶ φυλάξω τῷ πόλιν ταύτῃ
καὶ σὲ λυτρώσω ἀπὸ τῆς χειρας τῆ Βασιλείας τῆς Ἀσσυρίων. Καὶ ἔτι
ἐγενέτο, καθὼς ὁ Κύριος ὑποχέθη. Ταῦτα λοιπὸν ἐγνωρίσας ὁ Προφη-
τικώτατος Δαβὶδ ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, ἔγραψεν ὡς ἐκ προσώπου τῷ Λαῷ
τῶτον τὸν Ψαλμὸν; αὐτῶν τὸν Θεὸν, διὰ τῆς ὑγείας τῆ Βασιλείας.

Τὸ Κείμενον.

1. **Κ**ύριε ἐν τῇ δυ-
νάμει σου ἄφραν-
θήσεται ὁ Βασιλεὺς. Καὶ
ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλ-
λιάσεται σφόδρα.

Ἡ Ἐξήγησις.

1. Ὅς δυνατὸς ὅπως εἶσαι Θεέμ, καὶ λίαν
φιλανθρωπῆ, ἐδέχθης τῷ ἰκεσίῳ
τῷ Βασιλέως μας. Ὅστις ἔμεινε εἰς ἀφροσύ-
νην μεγάλῃ, καὶ ἀγαλλίασιν, διὰ τῆς ὑγείας,
καὶ σωτηρίας, ὅπως τῷ ἔδωκες.

2. Οτι δευ ἐπεθύμησεν ἡ καρδιά τῆς τίποτες, ὅτε ἐζήτησε θέλημα, ὅπως γὰρ μή το τελέσῃς πληρέστατα.

3. Μάλιστα καὶ περισσοτέρας δωρεάς τῆ ἐχάρτες, καὶ πρό τῆς αἰτήσεως ἐπρόφρατες αὐτὸν, με δλογίας, καὶ λειτουργίας γλυκύτητας. Καὶ χωρὶς γὰρ σὺ ζητήσῃ τῷ Βασιλείῳ, τῆ τῷ ἐχάρτες ὡς ἀγαθός, καὶ φιλότιμος, κοσμήσας τῷ κεφαλῷ αὐτῆ με δωρετικῆ, καὶ πολυτίμον σέφρονον.

4. Ἐλαβε δὲ, καὶ πετύχηκεν ἐκεῖνῳ τὴν ζωὴν, ὅπως σὺ ἐζήτησε. Καὶ ἂ μόνον ἐδῶ εἰς τὸν παρόντα αἰῶνα τὸν ἐπίκαιρον, τῆ ἐχάρτες τὰς δεκαπέπε χρόνος, ὅπως ὤρετες, ἀλλὰ καὶ εἰς τῷ Οὐραίνιον Βασιλείῳ σὺ τὸν ἠξιώσας τῆς αἰωνίου μακαριότητος.

5. Οὕτως ἐμεγαλύνθη ἡ δόξα τῆ. ἐπειδὴ τὸν ἔκαμες περιφανῆ, καὶ περιβλεπτον, φονδύτας τὰς ἐχάρτες, καὶ κάμνωτας τὸν Ἡλιον γὰ δράμῃ ἀνάποδα. Καὶ ἀπὸ τῆτο τὸ σημεῖον θαυμάσιον τὸν Ἐξεκίαν οἱ Βαβυλωνιοί, τῆ ἐδίδαξον δῶρα ὑσέρα, ἰδόντες τῆ Ἀουσεῖων τὸν ἀπροσδόκητον θαύματον.

6. Καὶ τῶτῳ δλογίαν τῆ θέλεις δώσει, ὅπως γὰρ γένη εἰς ὅλους τὰς γενεὰς πολυφύλητος, καὶ αἰδιδμος. γὰρ ἔχη πολλῷ θυμηδίαν, καὶ παρρησίαν ἐνώπιόν σου, ἀπολαβῶν τῆς σῆς ἀμεινείας. Καὶ τῆτο, διατὶ δευ ἠλπισεν εἰς ἀνθρώπον, ἀλλὰ μόνον εἰς τῷ ἀσπλαγχνίαν σὺ τῆ ἴψισα, καὶ Παντοδυναμῆ Θεῷ. Ὅθεν ἐκ ἀπέτυχε τῆς ἐλπίδος, ἀλλὰ με τῷ τῷ βοήθειαν σπερέμενος, δευ θέλει σαλῶθῃ πάντοτε.

7. Ὁ Σύμμεχος λέγει· Καταλήφεται ἡ χεὶρ σου πάντας τῆς ἐχάρτες· ἡ δεξιὰ σου ἀρῆσει. Ἡ γὰρ ἐπειδὴ ὁ Βασιλεὺς ἐλπίζει εἰς τὴν διωκμίαν σου, αὐτῆ θέλει προφθάσει γὰρ ἔξολοθράσῃ τῆς ἐναντίας ἀπαντας.

8. Οτι ὡς Παντοδυναμῆ ἠμπορεῖς γὰρ τῆς κάμης εἰς τὸν καιρὸν τῆς ὀργῆς σου περκαύσας, καὶ τῶς χωνάει ὁ φῆρνος τὰ φρύγανα. Ἡ

2. Τῷ ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτῆ ἐδωκας αὐτῷ. Καὶ τῷ θέλησιν τῆ χειλέων αὐτοῦ, ἐκ ἐσέρησας αὐτὸν.

3. Οτι προέφρατας αὐτὸν ἐν δλογίαις χρηστότητος. Ἐθῆκας ἐπὶ τῷ κεφαλῷ αὐτῆ σέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

4. Ζωὴν ἠτίτατό σε, καὶ ἐδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

5. Μεγάλη ἡ δόξα αὐτῆ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου. Δόξαν καὶ μεγαλοφρέπειαν ἐπίθῃς ἐπ' αὐτὸν.

6. Οτι δῶκες αὐτῷ δλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Εὐφρανεῖς αὐτὸν ἐν χαρῇ καὶ τῷ προσώπῳ σου. Οτι ὁ Βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κυρίῳ. Καὶ ἐν τῷ ἔλεει τῆ ὑψίσεως ἢ μὴ σαλῶθῃ.

7. Εὐρεθεῖ ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου. Ἡ δεξιὰ σου εὐροί πάντας τοὺς μισθῶντάς σε.

8. Οτι θῆσεις αὐτῆς ὡς κλίβανον πυρός εἰς καιρὸν τῆ προσώπῳ σου. Κύ-

εἰς ὅργην αὐτῶν σω-
ταράξει αὐτὸς, καὶ κατα-
φάγεται αὐτὸς πῦρ.

9. Τὸν καρπὸν αὐτῶν
ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολείς,
καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ
τῶν ἀνθρώπων.

Ὅτι ἐκλινῶν εἰς σέ κα-
κά. Διελογίσαντο Βε-
λαῖς, αἷς ἢ μὴ διώκονται
ἐγὼ.

10. Ὅτι θῆσεις αὐτὸς
νῶτον, εἰ τοῖς περιλοι-
ποῖς σου ἐτοιμάσεις τὸ
πρῶτον αὐτῶν.

· 11. Ἐψάθητι Κύριε
εἰ τῇ δικαίᾳ σου, ἀτο-
μεν, καὶ ψαλῶμεν τὰς
δικαιοσύνας σου.

Δόξα.

ἴσως νὰ λέγῃ διὰ τὴν ἀπόφασιν, ὅτι δώστε
ὁ φοβερός Κεῖς κατ' αὐτῶν θυμωμένος, νὰ
φλογίζωνται εἰς τὸν ἄσβηστον ἐκείνον κλίβανον
τῆς αἰωνίης κολάσεως.

9. Οὐ μόνον δὲ αὐτὸς, ἀλλὰ καὶ τὰ τέκνα
αὐτοῦ θείλεις ἀπολέσει· καὶ νὰ ἐξολοθρεύσῃς
ἀπὸ τὸν Κόσμον ὅλον τὸ σπέρμα αὐτοῦ.

Διατί κατ' ἐκείνησαν τὴν γλῶσσαν κακῶς,
λαλῶντες ὑπερήφανα ῥήματα, καὶ βλασφημίας,
μελετώντες μετὰ τὰς βουλὰς· τὰς ὁποίας, ὡς
ἀδιώκτοι, δεῦθ' ἐλθῶν ἠμποροῦσαι, νὰ τελέ-
σωσι οἱ ἄφρονες.

10. Ὁ δὲ Σύμμοχ^θ αὐτὴν νῶτον, λέγει
ἀποστροφῆς. Ἡ γὰρ, μέλιστα νὰ τὴν καίμῃς
νὰ φύγῃ κατ' ἡχοιμῆμοί ἐδῶ πρὸς ὄρας. Ἐπει-
τα πάλιν, νὰ τὴν βάλλῃς εἰς τὰς ὑπολοιπὰς
σὺ τιμωρίας, νὰ τὴν κολάσῃς αἰώνια.

11. Ἀλλὰ σὺ Κύριε δεῖξαι εἰς τὸτο τὴν δύ-
ναμίν σου εἰς δόξαν σου. Καὶ ἡμεῖς νὰ ψαλ-
λωμεν μεγαλιώοντες, καὶ ὑμνολογοῦντες τὸ
κράτ^θ σου.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς Ἀντιλήψεως τῆς Ἐωθινής.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. ΚΑ΄.

Ὁ γὰρ ὁ Ψαλμὸς προκηρύπτει σαφέστατα τὴν Δεσπότην Χεῖς ὡς τὸ Παύ-
σος, καὶ τὴν Ἀνάστασιν· τὴν κλῆσιν ἔβλ' Ἐθῶν, καὶ τῆς Οἰκουμενῆς
τὴν σωτηρίαν, κατ' τὴν ἐπιγραφὴν. Ὅτι τὸ Σωτῆρ^θ ἡ ἐπιφάνεια εἶναι
Ἐωθινὴ Ἀντιλήψις, ἥτις ὡς φῶς διώκει τὸ σκότος, καὶ φωτίζει τὰ ζοφῶν
δη, καὶ ἐκλαμψοῦνται.

Τὸ Κείμενον,

1. Ὁ Θεός, ὁ Θεός
μα πρόξες μοι,
ἵνα τί ἐγκατέλιπες με;

2. Μακρὰ ἀπὸ τῆς σω-

Ἡ Ἐξήγησις.

1. Προσηλωμένος εἰς τὸν Σταυρὸν ὁ Δεσπό-
της Χεῖς, εἶπε ταῦτα. ἐγκατέλι-
ψιν εἶπεν, ἢ τὸν χωρισμὸν τῆς ἰωμενῆς Θεότη-
τος, ἀλλὰ τὴν τὴν πάθος συγχώρησιν. Ὅτι ἡ
Θεότης ἦτον αὐτῆς μετ' αὐτῶν ἀνθρώπων. ἀλλ'
αὐτὴ μετ' ἔμεινε ἀπαθῆς, τὴν δὲ σάρκα ἐσυ-
χώρησε νὰ πάθῃ διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

2. Ταῦτα λέγει ὡς ἄνθρωπος, καὶ ἐπειδὴ ἐμε-

δύθῃ τῷ σάρκα μὲς, παρακαλεῖ διὰ ὅλων τῶν ἀνθρώπων, λέγωντας. Μὴ ἀποβλέψῃς εἰς τὰ τῆς φύσεως πλημμελήματα, ἀλλὰ δός τῃς τῷ σωτηρίαν διὰ τὰ πάθημα.

3. Οἰκονομικῶς πολλάκις προσήυξατο παρελθεῖν τὸ ποτήριον. Διὰ τοῦτο λέγει. Ἡμέραν καὶ νύκτα ἀχόμενός σε, δεύμε ἐπήκυστας. Ἀλλὰ εἰς τὸ πᾶθος με παρέδωκας. Πλὴν ἤξάρω τὸ τῆς οἰκονομίας μυστήριον.

4. Καὶ τὸ παράδοξον, ὅτι καὶ ἐν τῷ τῶρα ὅπου πάσῃ κατοικεῖς εἰς τὸ Ἅγιον σῶμά μου, ὁ ὑμνημενος ὑπὸ τῆ Ἰσραήλ.

5. Εἰς ἑτέρα εἶχασι οἱ Πατέρες μὲς τῶν ἐλπίδα, καὶ τῆς ἐλύτρωτας. Καὶ ὅταν ἤθελαν φωνάζῃ πρὸς σέ, δεύ ἔμεναν κατηχημμενοί, καὶ ἀπορακτοί, ἀλλὰ ταχέως τῆς ἴσωνες.

6. Ἐγὼ δὲ ἔγινα ἄπληθῆ καὶ καταφρονημένος. ὄνειδος καὶ περιγέλασμα διὰ τὸν ἀνθρώπον. Τινὲς μεὺ διὰ τῆ σκώλικος, ὅστις χωρὶς σωνισίας γίνεται, ἐνόησαν τῷ ἐκ Παρθένου τῆ Κυρίας γεννησιν. Ἀμὴ ἐγὼ νῶ μόνον τῷ ἄτελειαν.

7. Ὅσοι με βλέπεν, χλευάζεν καὶ μνηστρίζουσι καὶ σείοντες τὰς κεφαλὰς λέγουσιν.

8. Ἰδὼ ἤλπισεν εἰς τὸν Θεὸν ὄτ, ὅπου ἔκαυχατο πῶς εἶμαι τίοςτι ἀγκνητός. Λοιπὸν ἄς τὸν σῶσῃ τῶρα, γὰ τὸν δῶαλῃ ἀπὸ τὸν Σταυρόν.

9. Στρέφει πάλιν τὸν λόγον πρὸς τὸν Πατέρα λέγωντας. Ἐσὺ εἶσαι Κύριε ὅπου μόνος χωρὶς ἀνθρωπίνῃ βοήθειαν, με ἔκαμες γὰ γεννηθῶ ἀπὸ μίαν Γυνᾶκα Παρθένου. Εἰς τῷ πρόνοιάν τε ἀπέριψα τῷ ἐλπίδα μου, ἀπὸ τῷ ὄρα ὅπου ἐγενήθηκα ἐκ τῆς Μητρός μου, ὡς ἀνθρώπος.

10. Λοιπὸν καθὼς ἦταν πάντοτε βοηθός μου ὡς Θεὸς καὶ Πατὴρ μου, μὴ μακρῶς καὶ τῶρα

πείρας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου.

3. Ὁ Θεὸς μου κεκραξομαι ἡμέρας, καὶ ἐκ ἐπισκαύση, καὶ νυκτός, καὶ ἐκ εἰς ἀνοίαν ἐμοί.

4. Σὺ δὲ ὦ Ἅγιον κατοικεῖς ὁ ἔπαυ τῆ Ἰσραήλ.

5. Ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν οἱ Πατέρες ἡμῶν. Ἠλπιστα, καὶ ἐρύτω αὐτός. Πρὸς σέ ἐκεκραξαν, καὶ ἐσώθησαν. Ἐπὶ σοὶ ἤλπιστα, καὶ ἐκατηχύνθησαν.

6. Ἐγὼ δὲ εἰμι σκώληξ, καὶ ἐκ ἀνθρώπων, ὄνειδος ἀνθρώπων, καὶ χλευαστήριον λαῶν.

7. Πάντες οἱ θεωρῶντές με, χλευαστήριον ἐποίησαν. Ἐλάλησαν ὡς χεῖλειον, ἐκίνησαν κεφαλῶν.

8. Ἠλπισεν ἐπὶ Κύριον, ρυσάσω αὐτὸν, σωσάτω αὐτὸν, ὅτι θέλει αὐτὸν.

9. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐκατάσας με ἐκ γαστρὸς ἢ ἐλπίσμου, ἀπὸ μασῶν τῆς μητρός μου. Ἐπὶ σέ ἐπέριψῶν ἐκ μητρός. Ἀπὸ γαστρὸς μητρός μου. Θεὸς μου εἶ σὺ.

10. Μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι θλίψις ἐγγύς

ὅτι

ὅτι ἐκ ἔσιν ὁ βοηθῶν μοι.

11. Περιεκύλωσαί με μοχοὶ πολλοί, ταῦροι πίονες περιέχου με. Ἦνοιζαν ἐπ' ἐμέ τὸ σῶμα αὐτῶν, ὡς λέων ἀρπάζων, καὶ ὠρούμεθα.

12. Ὡσεί ὕδωρ ξεχύθη, καὶ διεσκορπίθη πάντα τὰ ὄσα ἡμῶν.

13. Ἐγενήθη ἡ καρδία μου ὡσεί κηρὸς τρεχόμενος, ὡς μίσω τῆς κοιλίας μου.

14. Ἐξηραύθη ὡς ὄρακον ἡ ἰσχὺς μου, καὶ ἡ γλώσσά μου κεκόλληται τῷ λάρυγγί μου· καὶ εἰς χυλὸν θάνατον κατήγαγέ με.

15. Ὅτι ἐκύλωσαί με κωίτες πολλοί. Σιωπηγῆ ποιηρόμενων περιέχου με.

16. Ὡρῆσαν χεῖράς μου, καὶ πόδας μου· ἤξηλθμισαν πάντα τὰ ὄσα ἡμῶν.

17. Αὐτοὶ δὲ κατενόησαν, καὶ ἐπεῖδόν με. Διημερίσαντο τὰ ἰμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κληρῶν.

18. Σὺ δὲ Κύριε μὴ μακρῶς τῷ βοηθῆσαις ἀπ' ἐμοῦ, εἰς τῷ αὐτίληψίν μου πρὸς ἐς.

ἀπ' ἐμοῦ δεομένης σου. ὅτι θλίψιν ἔχω πολλήν, καὶ δεὸ εἶναι τινὰς βοηθός μου.

11. Ἰδοὺ Κύριε ὁ ἀγνωστος λαός, καὶ ἀχάριστος, μὴ ἐτερογύμεται, ὡς παχοὶ καὶ ἀγροὶ ταυροὶ γὰρ μὴ φονιάται. Καὶ ἠνοίζαν τὸ σῶμα τῶν φωνάζοντες ὡς ἀρπαγοὶ λέοντες. Ταῦρος λέγει τὰς Γερεῖς, καὶ Γραμμυτεῖς ὡς θραστεῖς. Μόχως δὲ τὸν ἐπίλοιπον λαόν. Καὶ τὰς καλεῖ πίονας, ὅτι μὴ τὰ ἀγαθὰ, ὅπως τὰς ἐχάρισεν ἑσπατάλησαν. Κατὰ τὸ, ἐλιπαύθη, ἐπαχύνθη, καὶ ἐγκατέλιπε Θεόν.

12. Ὡσεί αὐτὸ καλεῖ τὰς Γερεῖς Ἀποσόλους. Ἐπειδὴ εἶναι τῆς Ἐκκλησίας σώματα· τὰ δὲ κόκαλα εἶναι ἡ διώκρισις τῶ σώματος. Οἱ τίνες ἐσκορπίσαν τὸν καιρὸν τῷ πάθει, καὶ ὡς ὕδωρ ἐδώ, καὶ ἐκεῖ διεχύθησαν.

13. Ἡ καρδία μου ἀπὸ τῶν φόβων καὶ πόνων ἀνέλυτον ὡσαύτῃ κερὶ εἰς τὸ σῆθός μου.

14. Πᾶτά μου ἡ διώκρισις ξηραύθη, καὶ ἤξηφανίσαι. Ἡ γλώσσά μου ἀπὸ τῷ δίψῳ ἐκόλλησεν εἰς τὸν λάρυγγα. Καὶ χεδὸν ἔμεινα ὡσαύτῃ εἰς νεκρὸς ἀνεύρητος.

15. Τὰς μετὰ Ἰουδαίαις εἶπε ταῦρος, ἐπειδὴ ἦσαν ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῷ νόμῳ, τὸν ὅποιον οἱ παρανόμοι παρέβησαν. Τὰς δὲ Ἐθνικὰς ἀνόμασε σκύλας, ἐπειδὴ ἦσαν κατὰ τὸν νόμον ἀκάθαρτοι. Διὸ καὶ ὁ Κύριος τῷ Χαιουαίῳ ἔτω προστηγόρῃτεν.

16. Ἐτρυπήσαν με καρφία χεῖρας, καὶ πόδας μου, καὶ τότε μου ἐταύσαν εἰς τὸν Σταυρὸν ὅπως ἐδιδύνταν γὰρ μετρηθῆσι τὰ κόκαλά μου.

17. Καὶ πάλιν δεὸ ἐχάρτασαν οἱ ἀγνωμόνες. Ἀλλὰ κοιτάζοντες με σπένταζον· καὶ τὰ ῥόχά μου ἐμοίρασαν, εἰς δὲ τὸν χιτῶνά μου ἔβαλαν κληρῶν, τίνος γὰρ τύχη.

18. Λοιπὸν Κύριε, ἐπειδὴ αὐτοὶ δεὸ με ἐσπλαγχνίσθησαν, καὶ ἐστὶ δός μου βοηθῆσαι, καὶ αὐτιπολέμητον διὰ λόγῳ μου.

19. Καὶ λύτρωσαι ἀπὸ τῆς ῥομφαίας τῆς ἁδῆς τῆς ψυχῆ μου, καὶ σῶσόν με ἀπὸ τῶν ἄγγελου κινῶν, καὶ λέοντα διάβολου. Ὅστις ἦλθε κατ' ἐμὲ ὡς Μονόκερ^Θ ἄγγελ^Θ, νομίζωντας ὅτι θέλει εὑρεῖ ἀμνηστίαν εἰς τὴν λόγῃ μου.

20. Φανερόν ἐστίν ὅτι ὡς αὐθροπ^Θ ταῦτα ἔλεγεν, ἐπεὶ καλεῖ Ἀδελφὸς τὸς εἰς αὐτὸν πεπισθότας. καὶ διὰ μέσων αὐτῶν τάσσει τὰ ὑμολογᾶ τὸν Θεόν, καὶ Πατέρα Ἐκκλησίας. Καθὼς ἡμεῖς σήμερον οἱ πιστοὶ πληρῶμεν αὐτῶν τῶν τῶ Σωτῆρος ὑπόχεσιν, δοξάζοντες αὐτὸν σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

21. Ἐπεὶ ἡ Ἐκκλησία εἶναι σινεζαυμένη ἀπὸ Ἰουδαίῳ, καὶ Ἑλλήνων, ποροκαλεῖται πάντας, καὶ δοξάζουσι τὸν Θεόν. Καὶ τὸς μετ' Ἰουδαίῳ λέγει σπέρμα τῶ Ἰακώβ, τὸς δὲ Ἑλλήνων φοβημένους τὸν Κύριον. Ὡς μαρτυρεῖ Πέτρος. Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβήμενοι τὸν Θεόν.

22. Φοβηθῆτε, καὶ ὑμνήσατε ὅλοι τῷ Ἰσραὴλ οἱ ἀπόγονοι τῶν τῶ σωτηρίας Αἰτίων. Ἐπεὶ ὡς εὐαγγελιστῶν δὲν ἐκαταφρόνιστε, ἔπε παρεῖδε τῶν Ἀτελῆσας φύσιν, ἀλλὰ εἰσηκασέσας τῶν δέησιν, καὶ μετ' ἐμὲ τῶν σάσωσιν, καὶ αὐάσασιν, ἐπαγγελάσσε παντόφως τῶν σωτηρίων σας, καὶ αὐάπλασιν.

23. Ταῦτα εἰπὼν, ἔρεφει ὁ Χριστὸς τὸν λόγον πρὸς τὸν Πατέρα, διὰ τὰ δειξῆ τῶν ἰσότητων ὅπῃ ἔχει πρὸς αὐτὸν λέγωντας. Καθὼς ἐγώσσε εἰς τὸς αὐθροπῆς δηλοποιῶ, ἔτω καὶ σὺ διδάσκεις αὐτὸς, καὶ μὴ ποροσφέρῃν τῶν αὐτῶν τιμῶν, καὶ μαρτυρεῖς με ὁμολογῶνσιν, καὶ σὺ φρονον. Μετ' ὅ, ἔπος ἐστὶν ὁ Τίσις μου, καὶ τὰ ἐξῆς. Τὸ δὲ Διχάσις, δὲν χροικᾶται ἐδῶ διὰ προσάχαις, ἀλλὰ τὸς ὑποχέσσει λέγει. Ἐπεὶ δὲ ἔταξε, καὶ τὸν ὑμνῆ διὰ μέσων μου, λέγει τῶν πατέρα, καὶ πληρώσσει τὰς ἐπαγγελίας μετ' ὅς εἰς αὐτὸν πισθόντας.

19. Ρῦσαι ἀπὸ ῥομφαίας τῆς ψυχῆ μου. καὶ ἐκ χειρὸς κινῶν τῶν μονοκερῆ μου. Σῶσόν με ἐκ σώματος λέοντος, καὶ ἀπὸ κεράτων μονοκερῶν τῶν ταπεινώσῶν μου.

20. Διηγῆτομαι τὸ ὄνομα ἡμῶν τοῖς Ἀδελφοῖς μου. Ἐν μέσῳ Ἐκκλησίας ὑμνήσωσε.

21. Οἱ φοβήμενοι τὸν Κύριον αἰνέσατε αὐτὸν. Ἄπαν τὸ σπέρμα Ἰακώβ, δοξάζσατε αὐτὸν.

22. Φοβηθήτω δὲ ἅπῃ αὐτῷ ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰσραὴλ, ὅτι ἐκ Ἰερουσαλῶν ἔβη, καὶ ἐδὲ ποροσώχθητε τῆ δέησιν τῶν πτωχῶν. Ὅσ δὲ ἀπέσρεψε τὸ ποροσῶπον αὐτῶ ἀπ' ἐμῶ. Καὶ ἐν τῷ κεκραγεῖν με πρὸς αὐτὸν, εἰσηκασέμεν.

23. Παρὰ σὺ ὁ ἔπαινος μου. Ἐν Ἐκκλησία μεγάλη Ἰερομολογητομαί σοι. Τὰς Διχάσις ἀποδώσω σὺν τῶν τῶν φοβημένων σου.

24. Φάγονται πρέσβυτες, ἢ ἐμπληθίζονται, καὶ αἰεῖσθε Κύριον. Οἱ ἐκζητῶντες αὐτὸν, ζήτουνται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰῶν.

25. Μνησθήσονται, ἢ ἐπιστραφήσονται πρὸς Κύριον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. Καὶ προσκυνήσουσι σιῶπιον αὐτῷ παῖσαι αἱ πατεῖαι τῆς Ἐθῆν. Ὅτι τῷ Κυρίῳ ἡ Βασιλεία, καὶ αὐτὸς δεσπόζει τῆς Ἐθῆν.

26. Ἐφαγον, ἢ προσκυνηθήσονται πάντες οἱ πίνες τῆς γῆς.

27. Ἐνώπιον αὐτοῦ ὠραπεύονται πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς γῆν. Καὶ ἡ ψυχὴ μου αὐτῷ ζῆ, καὶ τὸ σπέρμα μου δόξαι αὐτῷ.

28. Ἀναγγελήσετε τῷ Κυρίῳ γενεὰ ἢ ἐρχομένη. Καὶ ἀναγγελήσιν τῷ δικαιοσύνῳ αὐτοῦ λαῶν τῷ πεχθησομένῳ, ὃν ἐποίησεν ὁ Κύριος.

24. Πρέσβυτας καλεῖ ἡμεῖς τὸς ἕξ Ἐθῶν πινόμενους. Ἐπειδὴ δὲ εἶχαμεν τὸν πλεοντῆς λιτεβείας ὑπερπλέον, ἀλλὰ ἐμμεδον πενακμενοί, καὶ ὑπερημενοί τῆς θείας τροφῆς, τῷ ὁποίῳ τρώγομεν τώρα ἢ ἐμπίπλαται ἡ ψυχὴ μου καὶ τὸ σπέρμα μου. Καὶ ὅσοι τὸν ὑποδέχονται ἀξίως, καὶ τὸν ὑμῶσι θεοσπερπῶς, θέλω εὖρει εἰς ταύτῃ τῷ κοινωνίᾳ ζωῆς αἰώνιον.

25. Διὰ μέγα τῆς τῆς Ἁγίας Ἀρτῆς θέλω ἐπιστρέφειν πρὸς τὸν Θεὸν ὅλοι ἐκεῖνοι, ὅτι ἀσώχηταν τὸ σέβας αὐτῷ τῷ Κτίστῃ, προσκυνήσαντες ὡς ἀγνωστοὶ κτίσματα. Καὶ μετανοῶντες τὰ πρότερα, γὰρ τὸν προσκυνῶντων ὅλα τὰ Ἐθῆ, γνωρίζοντες, ὅτι ἡμεῖς αὐτὸν τὸν ὀλίγον Ἄρτον περιέχεται, καὶ δέσποζειται κυρίου ὁ Βασιλεὺς, ὅτι ὀρίζει τῷ Οἰκουμενῶν ἅπασαν.

26. Καὶ ὅσοι ἐμπληθῶσι ἀπὸ ταύτῃ τῷ θείῳ τροφῷ, θέλω προσκυνῆσαι τὸν Κύριον, ἢ γοῶν γὰρ δὲ χαλεσοῦ εἰς τῷ μεγίστῳ δειργεσίαν ταύτῃ.

27. Μετὰ τῷ ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν ὅσοι δὲ τῷ ἐπίστασαν, τώρα Θεὸν θέλῃ τὸν προσκυνῆσαι ἢ ἀκοντες εἰς τὸ πείσματός, ἀλλὰ αὐτοφάλατα. Καὶ τὸ σπέρμα τῷ Χριστῷ, ἢ γοῶν ἡμεῖς ὅτι μετὰ τῷ ὑποδείσαν ἤξιώθημεν γὰρ γενῆμεν γίοιτι, γὰρ τῷ δουλώμεν πάντοτε. Ἡ δὲ ψυχὴ τῷ Χριστῷ εἶναι μετὰ τῷ Πατρὸς ζωῆς, ὡς ὁμοῦπος τῷ, ἢ ὁμοτίμος.

28. Δεὴ προφητῶν ταῦτα ἐγὼ ὁ Δαβὶδ διὰ τῷ γενεῶν ταύτῃ, ἀλλὰ διὰ τὸν λαόν, ὅτι μέλλει γὰρ γεννηθῆ μετὰ χιλίους χρόνους, τὸν ὁποῖον αὐτὸς ὁ Θεὸς ἐποίησεν ὡς πολυέλεος. Ἀς θρηλήσαν ἔδοι οἱ Ἰουδαῖοι, ὅτι λέγαν ὅτι δι' αὐτὸν τὸν Δαβὶδ λέγει ὁ αἰῶθεν Ψαλμός. Καὶ βλέποντες τῷ ἀληθείαν διαλάμπωσαν, μέγαν τυφλοὶ ἢ αἰῶντοι.

Ψαλμός τῷ Δαβίδ. ΚΒ΄.

ΕΓὼ τῷ α΄ ᾠῆ Βασιλειῶν Κεφάλ. κβ΄ φαίνεται, ὅτι διωκόμενος ἀπὸ τὸν Σαὺλ ὁ Δαβίδ, ἐκρύβη εἰς τὸ σπήλαιον Ὀδολάμ. Τῆτο μετὰ τὸν Σαὺλ οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι, ἠνώθησαν μετ' αὐτῷ, τὸν ἀρμυρῶν πετρακόσιοι. Καὶ φάγοντες ἀπὸ τῷ Βασιλείῳ τῷ Σαὺλ, ἐψήφισαν Ἀρχηγὸν τὸν Δαβίδ· ὅστις ἀπῆλθεν εἰς εἷα τόπον, ὅπου ἔνυρε ζωτροφίαν παρὸς αὐτάρκειαν. Ὁ Θεὸς ἔγραψε τὸν Ψαλμὸν αὐτὸν δι' ἁμαρτωλοῦ τὸν Κύριον. Τῷ αὐτῷ γὰρ εὐνοίαν τῷ προτέρῳ ἔχει καὶ ἄτος ὁ Ψαλμός, καὶ ἀποδείχνει τὸν Χριστὸν τροφεία μας, καὶ ποιμένα, ὅπου μᾶς βόσκει μετὰ τῷ Διδασκαλείῳ, καὶ μετὰ τὰ Θεῖα Μυστήρια. Λοιπὸν ἅπαντες ὅσοι ἀπολαμβάνουν τοιαύτῳ τροφῷ ψυχωσώτερον, ἀγαλλιώμενοι λέγουσι.

Ἡ Ἐξήγησις.

1. **Ε**'Αν ὁ Χριστὸς εἶναι βροσὸς μου, καὶ μετὰ ποιμαίνει εἰς δικαιοσύνην νομῶν τῆς Διδασκαλείας τῆς, τί ἠμπορεῖ νὰ μὴ λείψῃ πώποτε;

2. Ἀπὸ τῷ προκατορθῶν ἀμαρτανίῳ μετὰ ἐκαθάρισε μετὰ τὸ ὕδωρ τῆς Ἁγίας Βαπτίσματος. Καὶ πάλιν ἐὰν μετὰ παρᾶξιν ἠμαρτανίατα, μὴ ἔχαριστε τῷ μετανοίῳ, νὰ ἐπιστρέφω, νὰ δικαιοῦμαι.

3. Ταύτας δὲ τὰς μεγάλας ἀργεσίας μου ἔκαμα, νὰ με λυτρώσῃ τῆς πλάνης, καὶ νὰ με ὀδηγήσῃ εἰς τῷ ἀθέῳ ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης, ὅχι διὰ τινὰ ἀρετῶν, ἀλλὰ μόνον διὰ τῷ πολλῷ αὐτῷ ἀγαθότητι.

4. Λοιπὸν ἔχοντας τοῖτον ἐπίκρυον καὶ φύλακα, δεὸ θέλω δευλιάσει, τὰς πύλας τῆς θανάτου, ἢ ἄλλης κινδυνῆς πώποτε.

5. Ἡ ράβδος ᾠῆς ἐλπίων καὶ ἡ σφραγὶς καὶ ἐνδύμωσις τῆς ζωτικῆς Σταυρώσεως, μετὰ τῷ ὅποιον σπείρομαι, ὀδηγῶν καὶ παρηγοροῦσι με, μετὰ τῷ ἐλπίδα τῆς μελλούσης ἀναπαύσεως.

6. Ἐν τῷ ἠτοιμασέν με τράπεζαν θαυμάσιον τῆς Γερᾶς Κοινωνίας, ἣτις ἀφανίζει τὰς ἀμαρτανίας, καὶ δίδει ἐλπίαν μεγάλῳ ἐκείνων ὅπου μετὰ ἐλπίσιν, ἦγον τοῖς φθορᾶσι, καὶ μισοῦσι με δάμοσι.

Τὸ Κείμενον.

1. **Κ**ΥΕΩ ποιμαίνει με, καὶ ὕδωρ με ὑστέρηται. Εἰς τόπου χλόης ἐκέμε κατεσκήνωσεν.

2. Ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἔξέθρεψέ με. τῷ ψυχλῶν ἐπέστρεψεν.

3. Ὡδήγησέ με ἐπὶ τείβης δικαιοσύνης εὐεκεν τῷ ὀνόματος αὐτοῦ.

4. Ἐὰν γὰρ καὶ πορῶθω, ἐν μέσῳ σκιάς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακὰ, ὅτι σὺ μετ' ἐμῶ εἶ.

5. Ἡ ράβδος σου, καὶ ἡ βακτηρία σου αὐταῖς με παρεκάλεσαν.

6. Ἡ τοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν ἔξ ἐναντίας σου ἐλπίστων μου.

7. Ἐλίπανας ἐν ἰλαίῳ τῷ κεφαλῶμα, καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον με ὡς κρᾶτισον,

8. Καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

7. Ἐπάχυνες τὴν κεφαλῶμα με τὸ λάδι τῆς Μυστηρίων. Ἀλλὰ ἡ γλυκύτης τῆς ποτηρίας τῆς Γερασ Κοινωνίας, εἰς τὴν ὅποιαν μεταλαμβάνω τὸ τίμιον Αἶμά σου, ὑπερβαίνει πάσας τὰς χάριτας. Ὁ Θεὸς ὡς κρᾶτισον γεμῶνει χαρᾶν τὴν ψυχῶμα, καὶ τὴν χορταίνει μέθῃ ἀγαλλιάσεως.

8. Τῶτων πάντων τῆς ἀγαθῶν εἶναι πρόξενος ἡ ἀφάτος σου φιλανθρωπία, ἥτις δὲ ἀναμενεῖ ἱκεσίαν· ἀλλὰ με ξετρέχεις, καὶ ὅταν με μετανοήσω, ἕως νῦν εἶμαι εἰς τὴν παρῶσαν ζωὴν, μὴ συγχωρεῖς ὅλα τὰ ἁμαρτήματα. Καὶ ἔτω με ἀξιῶνεις εἶδω με τὰ πρῶσπαιρα γὰ κατοικῶ εἰς τὸ Γερόν σου, καὶ μεταλαμβάνω τὸ Ἄγιον Σῶμά σου, καὶ νῦν εἰτέλω εἰς τὴν Οὐράνιον Βασιλείαν σου, γὰ ἀγάλλωμαι με τὸς Ἄγιος σου, αἰεὶ καὶ παύσει δοξαζόμενος.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ, τῆς μιᾶς Σαββάτων. ΚΓ΄.

ΟΥΤΟ ὁ Ψαλμὸς τῷ Δεσποτικῷ προσημῶναι Ἀνάσασιν, καὶ τῷ ὅποιαν εἰδέθη τῷ Θεογνωσίῳ ἢ κτίσις ἅπαντα. Ὁ Θεὸς λέγει εἰς τὴν ἐπιγραφὴν τῆς μιᾶς Σαββάτων. Ὁ περὶ δηλοῖ τὴν εἰς Οὐρανὸς τῷ Δεσπότη ἀνάσασιν. Τῶτον ἔφαλεν ὁ Σολομὼν με τῆς Γερεῖς, ὅταν ἤθελεν γὰ εἰτέλθω με τῷ Κιβωτὸν εἰς τὸν Νάον, καὶ ἐκλείσθησαν αἱ Θύραι ἀπὸ λόγου τῆς. Ὁ Θεὸς ἔφαλεν καὶ δακρύων τὸν ρῶα Ψαλμὸν, καὶ ὅταν ἔλεγον· εὐκεν Δαβὶδ τῷ δόλῃ σου, μὴ ἀποσρέψῃς τὸ πρότωπον τῷ Χερσῶν σου, αἰοῖξαν αἱ Θύραι, καὶ εἰτέλθω ἀγαλλιώμενοι,

Τὸ Κείμενον.

1. **Τ**οῦ Κυρίου ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ Οἰκουμένη, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.

2. Αὐτὸς ἐπὶ θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν αὐτὴν, καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἠτοίμασεν αὐτὴν.

Ἡ Ἐξήγησις.

1. **Ε**πειδὴ οἱ Ἰουδαῖοι ἐνόμιζον, ὅτι μόνον ἐκείνων εἶχεν ὁ Θεὸς τὴν φροντίδα καὶ προνομήθειαν, δι' αὐτὸ παρεπόντως λέγει, ὅτι ὅλην τὴν Οἰκουμένην δεσπόζει ὁ Κύριος. καὶ τῆς κατοικοῦντας εἰς αὐτὴν ὡς πλάσματά τε κυβερνᾷ, καὶ σκέπει, καὶ διασώζει τῆς.

2. Αὐτὸς ὁ Θεὸς με τὴν πολλὴν αὐτῷ σοφίαν καὶ θαυμάσιον διωξιμῶν, ἐθεμελίωσε τὴν γῆν τεχνιεύτως, ὡς ξηρᾶν καὶ αὐδρον, καὶ τὴν ἐξερέωσε ἀπᾶν ἕως τῶν θαλάσσης καὶ ὕδατα.

3. Ἐπειδὴ ἔδειξε τὴν πρόνοιαν καὶ δημιουργίαν τῶν Θεῶν, προσφέρει καὶ τῆς ἀρετῆς τὴν παραίνεσιν, χρηματίας τὸν λόγον με ἐρωτήσιν, καὶ ἀπόκρισιν. Καὶ λέγει, ὅτι ὅποιοι τοῦτοι, καὶ ἀνάβη εὐδόξως εἰς τὰ Οὐράνια, καὶ κληρονομίῃ τῶν ἀπόλαυσιν αἰώνιον, πρέπει νὰ εἶναι.

4. ἈΨῶς καὶ καθαρὸς εἰς τὰ ἔργα, καὶ Ἐν-Συμῆματα. Ἡ γυν, ἢ μόνον νὰ μὴ φορῶν ἀνομίαν, ἀλλὰ καὶ τὴν λογισμῶν νὰ χαλινω-γαγῆ με τὸ ἡγεμονικὸν τῶν νοῶν, καὶ μὴ ἀδη-μοσιᾶ βλάσῃ καὶ μάταια. καὶ νὰ μὴ ἀπατᾶ με δόλον τινὰ τὸν πλησίον τῆ.

5. Ὁ ποιῆτος, ὅτῃ δὲ ἀγκᾶ τὴν πλεονε-ξίαν, ἀλλὰ μέγιστα ἐλεῖ τὸν πύοντα, θέλει λάβῃ εἰς αὐτιμιόδιαν διλογίαν ἀπὸ τὸν Σω-τήρα Χριστὸν, ἐλεημοσιῶν πολυκλάσιον, καὶ δόξαν αἰώνιον.

6. Οἱ ποιῆτες γενεᾶς ἀνθρώποι ὅτῃ προαι-ρῶνται νὰ πολιτεύωνται τόσον ἐν ἀρετῇ, ὅντως αὐτοὶ μόνον ποῦσιν τὸν Θεόν, καὶ ἔξ ὅλης καρδίας τὸν γυρῶν. Ὁ Θεὸς καὶ τῆς ὄψεως αὐ-τῶ θέλων ἀξιώσῃ, καὶ τὸν βλέπων πρόσωπον παρὸς πρόσωπον εἰς τὴν αἰεσίτερον ἡμέραν τῆς Βασιλείας τῆ.

7. Ἐπειδὴ εἰς τὸν ἦ. Ψαλμὸν ἐπροκήρυξε τὰ σωτήρια Πάθῃ, ἰσορῶν τὴν καὶ τὴν Ἀνά-ληψιν, καὶ ἀποδείχνει, ὅτι οἱ χοροὶ τῆς Ἀγ-γέλων ἄλλοι μετ' ἐσωσάσαν τὸν Χριστὸν ἀνα-ληφθεύτα, καὶ ἄλλοι ἰδόντες αὐτὸν ἐθαυμά-ζονται, ἐρωτῶντες εὐὰς τὸν ἄλλον, τί τὸ πα-ράδοξον; καὶ λέγοντες.

8. Σηκώσεται τὴς καταράκτας, ἀνοίξετε τὰς θύρας, καὶ εἰσέλθῃ ὁ Μέγας Βασιλεὺς καὶ εὐ-δόξος, ὁ κραταῖος καὶ δυνατὸς εἰς τὸν πόλεμον, ὅτῃ ἐνίκησε τὸν Τύραννον δαίμονα. Αἰωνίως λέγει τὰς πύλας. Ὅτι ἄλλῃ τινὰς ἀνθρώ-πος δὲν ἐπέρασεν ἀπ' ἐκεῖ πώποτε, εἰ μὴ ὁ Ἐνανθρωπήσας Θεὸς Λόγος. Ὅστις ἐκάθισε τὴν φύσιν ἡμῶν ὑπεραῖω τῆς Οὐρανίων δυνά-μεων. Μὴ θαυμάσῃ δὲ τινὰς πῶς δὲν ἤδρα-ναν οἱ Ἀγγελοὶ τὴν ὑπόθεσιν. Ὅτι ὁ Θεὸς

3. Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸ ὄρος τῶν Κυβῆ; ἢ τίς σῆσεται εἰς τὴν Ἄγιον αὐτῶ;

4. ἈΨῶς χερσὶ, καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ, ὅς ἐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαῖω τὴν ψυχὴν αὐτῶ, καὶ ἐκ ὤμοσεν ἐπὶ δόλω τῆ πλησίον αὐτῶ.

5. Οὗτος λήσεται δι-λογίαν παρὰ Κυβῆ, καὶ ἐλεημοσιῶν παρὰ Θεῶ Σωτήρῃ αὐτῶ.

6. Αὕτη ἡ γενεὰ ζη-τῶντων τὸν Κυβῆον, ζη-τῶντων τὸ πρόσωπον τῶ Θεῶ Ἰακώβ.

7. Ἄρατε πύλας οἱ Ἀρ-χοντες ἡμῶν, καὶ ἐκάρθη-τε πύλας αἰώνιοι, καὶ εἰ-σελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης. τίς ἐσιν ἐτῶ ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύβῃ κραταῖος καὶ δυ-νατὸς, Κύβῃ δυνατὸς εἰς πολέμω.

8. Ἄρατε πύλας οἱ Ἀρ-χοντες ἡμῶν, καὶ ἐκάρθη-τε πύλας αἰώνιοι, καὶ εἰ-σελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης. τίς ἐσιν ἐτῶ ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύβῃ τῆς δυνάμεων, αὐτὸς ἐσιν ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

μόν^Θ ἔχει τὴν πᾶσαν γνῶσιν. Ἐκεῖνοι δὲ ὅσα διδάχθῃσι, μαυθαύουσι. Τὸ δὲ Μυσήριον τῆς Θείας Σκωθρωπότητος εἶναι τοῦτον μέγα καὶ ὑπερφύεστον, ὅτι ὑπερβαίνει πάντα νοῦν καὶ διανοῖαν.

Δόξα. Κάθισμα Γ΄.

Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ. ΚΔ΄.

Ο Ψαλμὸς ὅτος ἔχει χάριμα προσδύχης. Διαπῶτο δὲ τὸ ἕκαστον καμμίαν ἐπιγραφῶν. Τῶτον ἔλεγεν ὁ Θεὸς Προφήτης, ὅταν εἶχε πολλὰς πειρασμὸς, καὶ ἐπαναστάσεις πολέμων. Διαπῶτο κάμνει Σκωθρωπὸν παλαιῶν, καὶ νέον ἀμνηστῆτων, δεόμεν^Θ τῷ Θεῷ γὰρ τὸν λυτρωτὴν ἀπὸ τῆς πειρασμὸς, καὶ διωγμὸς τῶν ἐχθρῶν, καὶ γὰρ τῷ συγχωρητῇ τῷ ἀμνηστῆτα.

Τὸ Κείμενον.

1. **Π**ρὸς σὲ Κύριε ἤρα τὴν ψυχὴν μου. ὁ Θεὸς μου ἐπὶ σοὶ πέποιθα, μὴ καταχλωθεῖν εἰς τὸν αἰῶνα.

2. Μὴδὲ καταγελασάτωσάν με οἱ ἐχθροί μου. καὶ ὅτι πάντες οἱ ὑπομνηνοῦντί σε ἐ μὴ καταχλωθεῖσιν.

3. Αἰσχυθῆτωσαν οἱ ἀνομιῶντες διακροῦντες.

4. Τὰς ὁδοὺς Κυρίου γνώρισόν μοι, καὶ τὰς τρίβους σου διδάξόν με. ὁδήγησόν με ἐπὶ τῷ ἀληθειῶσιν σου, καὶ διδάξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ Σω-

τὴν Ἐξήγησις.

1. **Π**ρὸς ἐσεῖα, μόνον Κύριε ὕψιστα τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῶν γήϊνα πειρασμῶν, καὶ ἀπὸ τῶν θάρρων^Θ, ὅτι ἐλπίζω εἰς σὲ, εἶμαι βίβω^Θ, ὅτι δὲ θάλω Στρατῆν πῶποτε.

2. Οὐτὶ γὰρ με περιελάττην οἱ ἐχθροί μου. Ὅτι ὅσοι σὲ ὑπομνηνοῦσι, καὶ ἐλπίζον εἰς τὴν βοήθειάν σου δὲ καταχλωθονται.

3. Ἀλλὰ μάλλον ἄς ἀσχυθῶν, καὶ ἄς Στρατῆσιν ὅσοι παρανομήσιν διακροῦντες, τῆσιν ἐφθόνηται καὶ χαίρονται εἰς τὰς ἀνομίας, καὶ ἐπινοῶντες ἐπερὰ ἀμνηστῆματα, σέκων εἰς τὸ κακὸν θεληματικῶν καὶ ἐκείσοι. Ἀμὴν δὲ λέγει δὲ ἐκεῖνος ὅτι ἀμνηστῆτων ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν τῆς φύσεως, ἢ ἀπὸ ἀλλῶν περιελάττην.

4. Διὰ γὰρ μὴ τῶν λοιπῶν καὶ ἐγὼ τὰ ὅμοια, παρακαλῶσε Κύριε, γὰρ με ὁδηγῶν, καὶ γὰρ με διδάσκων τὸν νόμον σου. διὰ γὰρ μὴ παρασρατῆσιν ποσῶς ἀπὸ τῶν ἀληθειῶν ὁδὸν τὴν σωτήριον. Ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεὸς καὶ Σωτήρις μου, καὶ εἰς τὴν φιλανθρωπίαν σου ἔχω τὸ θάρρῶν, καὶ τὴν ἐλπίδα μου πάνποτε.

5. Ἐνθυμήσῃ μακρόθυμε τὰ ἀρχαῖα ἐλέησθ. Καὶ καθὼς ἐσυγχώρησες ὡς φιλαύθροπος τὰς μυσταρὰς ἐκείνας ἀμαρτίας τῆς Πηρών μεις εἰς τὴν ἔρημον. ἔτω (δέομαίσθ) μὲν ἐνθυμηθῆς ὅσας ἀμαρτίας ἐτέλεσα διὰ τὴν ἀγνωσίαν μου ἐκ νεότητος.

6. Καὶ ταύτῃ τὴν χάριν σὺ ζητῶ, ὅχι μὲ δικαιοσύνην (ὅτι ἀνάξιός εἰμαι πάντος ἐλέους ὁ ἄθλιος) ἀλλὰ μόνον διὰ τὴν χρησιότητά σου καὶ ἀγαθότητά.

7. Φιλαύθροπος καὶ δίκαιος εἶναι ὁ Κύριος, δικαιοσύνην τὴν ἀγαθότητα χρωόμενος, δεὺ κολάζει δὲ τὸν πᾶσαν ἀμαρτανόντας. Ἀλλὰ καὶ τὴν ὁδὸν μὲς δείχεται, καὶ τὸν νόμον τῆς μετανοίας ἐρμηνεύει. Λοιπὸν ὅστις εἶναι παρῶς, καὶ ταπεινώεται νὰ μάθῃ, τὸν διδάσκει νὰ δικαιοσύνη τὴν φύσιν τῆς παρανομίας, καὶ νὰ γινώσκῃ τὴν σωτήριον ὁδὸν, διὰ νὰ μὴ πλανηθῆ μὲ τὴν ἀγνωσίαν σου.

8. Καὶ ἔτω καταλαμβάνει καὶ γνωρίζει ἀπὸ τὰς Γραφῶν, καὶ ἀπὸ τὰ ἔργα τῆ Θεοῦ, ὅτι ἡ δὲ ἀπλάγχθηται, καὶ ἡ δικαιοσύνη εἶναι αὐτῶν εἰς ὅσας φυλάσσει τὸν νόμον σου. Καὶ καθὼς εἶναι ἐλεημων, ἔτω καὶ κερτὴς δικαιοσύνης.

9. Ἀλλὰ διὰ μετὰ τὴν ἐπανομιάν τῆς δικαιοσύνης σου Κύριε, δεὺ πολὺ νὰ σὺ ζητήσω συγχώρησιν. Μόνον διὰ τὴν πολλὴν ἀπλάγχθησάν σου (δέομαί ὁ πάλας) συγχωρητόν μοι τὰ πολλὰ ἀμαρτήματα.

10. Ἐπειδὴ αἱ ὁδοὶ τῆς σωτηρίας εἰσὶ διάφοροι, καὶ πᾶς εὖς κατὰ τὴν ἐπιστήμην αὐτῶν, καὶ ἀφίλιον, δύνάται νὰ ἀπαρεστήθῃ Θεῷ, δικαιοσύνην λέγει. Ὅσοι αὐθροπῶν εἶναι, ὅπως νὰ φοβῆται τὸν Κύριον, κατὰ τὸν βίον αὐτῶν, θέλει τὸ δώσει Νόμον καὶ Κανόνα, νὰ πορεύεται εἰς τὴν εὐαίαν, ὅπως ὀρέγεται. Καθὼς ἔκαμεν ὁ Προδρομος, διδάξας τὰς Τελῶνας, καὶ Στρατιώτας.

11. Μακάριοι λοιπὸν ὅσοι ἀποκτήσαν ποιάντῃ καλῶν ποσάρεσιν, ὅτι τῶν αἱ ψυχὰς ἔλεον ἀπολαύσει ἀγαθὰ πολλὰ, καὶ διήμεριαν

τῆς ἡμέρας. καὶ σὺ ἐπέμεινα ὄλλω τὴν ἡμέραν.

5. Μνήσθητι τῆς οἰκτιρῶν σου Κύριε, καὶ τὰ ἐλέησθ, ὅτι ἀπὸ τῆς αἰῶν εἴσιν. Ἀμαρτίας νεότητός μου, καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῆς.

6. Κατὰ τὸ ἐλεός σου μνήσθητί μου σὺ, εὐκεκο τῆς χρησιότητός σου Κύριε.

7. Χρησὸς καὶ δὲ τὸν ὁ Κύριος. διατὸ νομοθετῆται ἀμαρτανόντας ἐν ὁδῷ, ὁδηγήσει παρῶν ἐν κερτῇ, διδάξει παρῶν ὁδὸς αὐτῶν.

8. Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ Κυρίου εἰς ἔλεος, καὶ ἀλήθεια, τοῖς ἐκζητήσιν τὴν δικαιοσύνην αὐτῶν, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτῶν.

9. Ἐνεκεν τῆς ὀνόματός σου Κύριε. καὶ ἰλαόσθητι τῆς ἀμαρτίας μου, πολλὴ γάρ ἐστι.

10. Τίς ἐστὶν ἀνθρωπῶν ὁ φοβόμενος τὸν Κύριον; νομοθετῆται αὐτῶ ἐν ὁδῷ ἡ ἡρετίστατο.

11. Ἡ ψυχὴ αὐτῶ ἐν ἀγαθοῖς ἀλλοιθῆται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶ κλη-

ρονομήσει γλυῦ. κραταίωμα Κύριε ἤψ φουομεῶν αὐτῶν, ἡ ἡ διαθήκη αὐτῆ, δηλώσει αὐτοῖς.

12. Οἱ ὀφθαλμοί μου διαπαντός πρὸς τὸν Κύριον. ὅτι αὐτὸς ἐκασάσει ἐκ παγίδος τὸς πόδας μου.

13. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με, ὅτι μονογενῆς, καὶ πτωχὸς εἰμι ἐγώ.

14. Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν, ἐκ τῆς ἀναγκῶν μου ἤξάγαγέ με.

15. Ἴδε τὴν ταπεινώσιν μου καὶ τὸν κόπον μου, καὶ ἄφες πάσας τὰς ἀμαρτίας μου.

16. Ἴδε τοὺς ἐχθρούς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ μίσος ἄδικον ἐμίσησά με.

17. Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, καὶ ῥυθιάμε, μὴ κατακλιθῆναι, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ.

18. Ἀκαχοί, καὶ ἄφεις ἐκολωντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε Κύριε.

19. Λύτρωσαι ὁ Θεὸς

τὴν καρδίαν μου. ἰδὼ μὲ εἰς τὴν παρθέναν ζωὴν, γὰρ ἔχον μεγάλην ἀνάπαυσιν, διόγοντες ἀσκοῦνται οἱ. καὶ εἰς τὴν οὐρανίον βασιλείαν, δόξαν, καὶ τιμὴν αἰώνιον. Οὐ μόνον δὲ αὐτοί, ἀλλὰ καὶ τὸ πέναντος, ἐὰν αὐτὸς συζηλώσῃ εἰς τὴν ἀρετὴν, θέλει κληρονομήσει τὴν γλυῦ πρᾶξιν καὶ ταπεινῶν, καὶ τὸ ἱερὸν εὐαγγέλιον. Τῶν τοιούτων θέλει εἶναι ὁ Κύριος σπέρματος καὶ κραταίωμα, καὶ γὰρ τὸς φανερώσῃ τὰ μυστήρια αὐτῆ καὶ ἀπόκρυφα.

12. Ὁμοίως καὶ ἐγὼ Κύριε εἰς ἐσέα ἔχω ὄλλω τὴν ἐλπίδα μου, καὶ πισθῶ ὅτι θέλεις μὲ λύτρωσαι ἀπὸ πάντων βροχάδα τῆς ἐχθρῶν μου καὶ εὐδρα.

13. Λοιπὸν ἐπειδὴ εἶμαι ἀπορῶ, πτωχὸς, καὶ μονώτατος, μὴ ἔχων ἀλλαχόθεν ποσὸς βοήθειαν, δέομαι τῆς σῆς ἀγαθότητος, κοίταξά με μὲ ὁμῶς. εὐσπλαγχνον, καὶ ἐλέησόν με τὸν ἀνάξιον δούλον σου.

14. Εἰς ἀμέτρος θλίψεις καὶ ἀλγίνα περῆπεσον ὁ ταλαίπωρος· λοιπὸν λύπησά με Πολυέλεε. εὐγαλέμε ἀπὸ τόσους ἀνάγκαις, καὶ ἐκ τῆς κινδυνώωμε λύτρωσαι.

15. Κοίταξαι τὴν σωτηρίαν τῆς καρδίας μου, τὴν ταπεινώσιν, καὶ τὸν κόπον μου, καὶ συγχώρησον ὅλας τὰς ἀμαρτίας μου.

16. Καὶ ἐὰν δὲν εἶμαι ἀξίος φιλανθρωπίας τινὸς διὰ τὰς ῥυπαρὰς ἐργασίας μου, καὶ διατί με πολεμῶσι τόσοι ἐχθροί, καὶ μισθόντες με ἄδικα, χωρὶς αἰτίας τινὰς μὲ διαώκοι.

17. Διατῶ λύτρωσά με ἀπὸ λόγουτος, φυλάγωντας τὴν ζωὴν μου ἀπὸ τῆς πανουργίας αὐτῶν, διὰ γὰρ μὴ ἐντραπῶ· ἐπειδὴ πάντων τὴν ἐλπίδα μου ἔχω εἰς τὴν χάριν σου πάντοτε.

18. Μάλιστα ὅπως ποτὲ δὲν αὐταμώθηκα κακὸς ἀνθρώπος, ἀλλὰ τὸς φραῖς καὶ ἀκόηκε ἀγαπῶ διὰ τὴν ἀγάπην σου, καὶ τίττες ἔχω εἰς τὴν σωδοίαν μου πάντοτε, καὶ εἰς ἐσέα ἐλπίζομεν.

19. Ἐπειδὴ πᾶς Ἀρχηγὸς καὶ Ἡγούμενος

παρέπει να ἔχη καὶ διὰ τῆς ὑψηλῆς φροντίδα, διατέτο καὶ ὁ Μακάριος Δαβὶδ ἢ μόνον διὰ λόγου τε εὐχεται, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν Ἰσραὴλ ἅπαντα, να τῆς λυτρώτη ἀπὸ τῆς θλίψεως ὁ Κύριος. Ἄλλως. Ὅταν ἔχωσι εἰρήλην οἱ Βασιλεῖς, εἶναι καὶ τὴ λαὸ ὠφέλεια. Ὁ Θεὸς λέγει ἐαὺ ἐπακώτης μὴ τὴν δέησιν Κύριε, να μὲ λυτρώτης ἢ δυσμενῶν, μέσει καὶ ὁ Λαὸς σε εἰρηλικός, καὶ ἀτάραχος.

τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν ἢ θλίψεων αὐτό.

Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ. ΚΕ΄.

ΚΑὶ τῆτον τὸν Ψαλμὸν ὁ Μακάριος Προφήτης ἐποίησεν, ὑπὸ τῷ Σαὺλ διωκόμενος, καὶ αἰαγκαζόμενος να κατοικῆ μετὰ τῆς Ἀλοφύλης διὰ τὸν φόβον τῷ Πενθερῆτι. Ἀλλὰ τῆτος εἶναι παρογενέσει ἀπὸ τὸν αὐθου. Ἐπειδὴ ὡς φαίνεται δεὺ ἦτον ἀκόμη πετμεύος εἰς τὸ ἀμάρτημα. Διατέτο δεὺ ζητᾷ ἐδὼ συγχώρησιν πταισμάτων, ἀλλὰ σωτυχεῖται μετὰ παρρησίαν, καὶ καθάρτητα σωεδήτεις.

Ἡ Ἐξήγησις.

1. **Μ**Ε ἀπλότητα λέγει τὰ ῥήματα, ἐπειδὴ δεὺ ἀδικητε ποτῶς τὸν Σαὺλ. Ὁ Θεὸς καλεῖ τὸν Θεὸν να τὸν κρήνη ὡς δικίκιος, λέγωντας. Κελεύομαι Κύριε, ὅτῃ γινώσκεις τὴν ἀκακίαν μου. Εἰς ἐτεῦα ἐλπίζω να μὲ βοηθήτης, ἵνα μὴ γέσῃ ἢ διακόντω με ὑποχείριος.

2. Δοκίμασόν με Κύριε, ὅτῃ ἐρῶνῃς τὸ ἐτωθευ καὶ ἠμπορεῖς να ἔξετάξης τῆς λογισμῆς καὶ τὴν καρδίαν, καθῶς μετὰ τὸ πῦρ γινώσκω τὸ μέταλλον.

3. Ὅτι θαρρῶντας ἐγὼ εἰς τὸ μέγα σου ἔλεος, καὶ τὴν παρηγορηθεῖαι ἐκδεχόμενος, ἀηρέσω φυλάγωντας τὰς ἐπιτολάς σου, μετὰ τὴν ἐλπίδα αὐτῷ σπελζόμενος.

4. Δεὺ αὐταμώνημεν με ἀθρόπης μετῆς καὶ παρανόμης. ἀλλὰ μέλιςια τῆς πονηρῶμενης ἐμίσησα, καὶ μετὰ τῆς ἀπεθεῖς δεὺ ἐκάθισα. Ταῦτα λέγει, διατὶ ἀείσκητο μετὰ τῆς Ἀλοφύλης διὰ τὴν φυγὴν, ἀμὴ δεὺ ἐσυκοινοῦνα ποτῶς εἰς τὴν παρανομίαν αὐτῶν, καὶ δυσέθειαι.

Τὸ Κείμενον.

1. **Κ**ΡΙΝόν μοι Κύριε, ὅτι ἐγὼ εἰ ἀκακίαν μου ἐπορεύθην καὶ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἐλπίζων, ἢ μὴ ἀσθενήσω.

2. Δοκίμασόν με Κύριε, καὶ πείρασόν με. πύρωσον τῆς νεφρές μου, καὶ τὴν καρδίαν μου.

3. Ὅτι τὸ ἔλεός σου κατεύαντι ἢ ὀφθαλμῶν μου εἰς, καὶ ἀπρήσησα εἰς τὴν ἀληθείαν σου.

4. Οὐκ ἐκάθισα μετὰ σωεδεῖς ματαλόπτου, καὶ μετὰ παρανομῶντων ἢ μὴ εἰτέλω. ἐμίσησα Ἐκκλησίαν πονηρῶμενων, καὶ μετὰ ἀσεβῶν, οὐ μὴ καθίσω.

5. Νίψομαι ἐν ἁθάρσις τὰς χεῖράς μου, καὶ κυκλώσω τὸ Θυσιαστήριόν σου Κύριε. τὰ ἀκῆταιμε φωνῆς ἀνέστῶς σου, καὶ διηγῆτασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

6. Κύριε ἠγάπητα δωρέσειαι οἶκόν σου, καὶ τόπον σκηνώματός σου. μὴ σωμαπολέτης μὲν ἀσεβῶν τὴν ψυχὴν μου, καὶ μὲν ἀνδρῶν αἰμάτων τὴν ζωλήν μου. ὧν ἐν χερσὶν αἱ ἀνομίαι. ἢ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήθη δώρων.

7. Ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην. λύτρωσαίμε Κύριε, καὶ ἐλεήσόν με. ὁ πῦρ μου ἐστὶν ἐν δαύτητι.

8. Ἐν Ἐκκλησίαις ἀλογήτωσε Κύριε.

5. Τύτων τὴν δευτερονομίαν βδελύττομαι, ἔχοντας πόσον νὰ ἰδῶ τὸ Θυσιαστήριόν σου Δέσποτα, καὶ νὰ ἀκούω τὰς ὑμνωδίας σου. Καὶ θαρρῶντας εἰς τὴν ἀπταιστανίαν μου, ὡς ἀθῶτος ὅπως δὲ ἐσυγκοινωνῆσα ποτὶς μετ' αὐτῶν, ὅπως κατικῶν, πλιῶν καὶ τὸν λόγον τὰς χεῖράς μου. Καὶ ἔγω νὰ κηρύττω μὲ παρρησίαν εἰς τὰς ἀγνοῦντας τὰς μεγαληργίας τῆς θαυμασιότητός σου.

6. Οὐ μόνον δὲ ταῦτα ἐφυλάξα, ἀλλὰ καὶ τῆς σκηνῆς τῆς δόξης σου τὴν δωρέσειαι ἠγάπητα. Λοιπὸν ἐλάττωσον με τάχιιστα, ἀπὸ τῆς μισοφρονίας τῶν ἀνδρῶν, διὰ νὰ μὴ συναπολειθῶ ἀμετρίτως συγκοινωνῶν μετ' αὐτῶν, ὅπως εἶναι γεμῆτα τὰ χεῖράς μου ἀδικίας καὶ ἀνομίας, μὲ τὰς δωρεάς ὅπως λαμβανῶν, καὶ πλαικῶνσι τὸν πτωχόν, καὶ τὸν πλεῖστον δικαιοῦνσι.

7. Καὶ ταύτῃ τὴν χάριν σου αὐτῶ, ἐπειδὴ ἔως τὴν σήμερον ἐπορεύθηκα εἰς τὴν ἀδύτητον τῆς ἀσεβείας, μὲ ἀπλότητι φύσεως, ἀπέχωντας ἀπὸ πάντων κακίων. Εἰς τὴν ὁποίαν εἶσιν, σὺ δέομαι, νὰ μὲ φυλάξης ἔως τὸ ὑπερον ἀκακίαν.

8. Προβλέπωντας μὲ τὰ προφητικὰ ὄμματα τὴν μεταβολὴν ὅλης τῆς Οἰκουμένης, ὑπόκειται καὶ τούτοις νὰ ὑμνολογῶ εἰς ὅλους τὰς Ἐκκλησίας τῆ Κόσμου τὸν Κύριον. Τὸ ὁποῖον ἰδὲ πληρῶτα τὴν σήμερον θεῖα χάριτι, καὶ τὸν δοξάζομεν μὲ τὰς Ἱερὰς Ψαλμοὺς, ἀλογῶντες αὐτὸν διωκεῖν ἀκακίαν σου.

Ψαλμὸς τοῦ Δαβὶδ. Κς'.

Τρεῖς φορές ἔχρισαν τὸν Δαβὶδ Βασιλέα. πρῶτον ὁ Σαμὴλ εἰς τὴν Βηθλεὲμ. Καὶ τότε ἔλαβε τὸ Πνεῦμα τῆς Προφητείας, ἀμὴν ὅχι τὴν Βασιλείαν, ὅτι ἔζη ἀκόμη ὁ Πουθέρουτος. Δεύτερον τὸν ἔχρισεν ἡ φυλὴ τῆ Γάδα εἰς Χεβρών, καὶ ὤρεξε μόνον ἐκεῖνῃ τὴν Φυλὴν. Καὶ εἰς ταῖς ἄλλαις ἐβασίλευεν ὁ Γιωθακαδελφός του Μερφιבוσθέ. Ὁ ὁποῖος ἀφ' ἑ ἐφρονάθη, ἐσωμάχθηται ὅλους ἡ Φυλὰς, καὶ ἔχρισαν τρίτῃ φορά τὸν Δαβὶδ Βασιλέα. Ὅστις ἔγραψε τῶν τῶν Ψαλμῶν πέντε δεχθῆ τὴν δευτέρου χειροτονίαν, ὅπου ἀκόμη ἀπὸ τὸν Σαὺλ διωκόμενος εἰσῆλθε πρὸς Ἀβιμέλεχ τὸν Γερέχ, καὶ λαβὼν ἀπὸ τῶν ἄρτους τῆς ἀλογίας, ἦτοι ἠρωδέστου, ἔφαγε, καὶ ἔφυγε.

Η' Εξήγησις.

1. Ε'Αν ὁ Κύριος εἶναι βοηθός μου καὶ Σωτήρ, ὅπως μὲ φωτίζει με τὸ νοερόν φῶς, καὶ φυλάγει καὶ περιτρέπει με, πῶς νὰ φοβηθῶ ποτῶς, ἢ νὰ δειλιάσω τὰς ἐχθράς μου;

2. Ναὶ βέβαια, πισθίω εἰς τὴν θείαν βοήθειαν, ὅτι ὁπόταν μὴ πλησιάσῃ οἱ πολέμιοι, ὡς ἀρπαγὴς θῆρες, νὰ μὲ ἀπαράξῃσι, τότε νὰ ἀσθεήσῃ μᾶλλον αὐτοὶ, καὶ νὰ πέθῃσι. Τῆτο ἔγινε πολλὰκις καθὼς φένηται εἰς τὴν Βίβλον τῆς Βαβυλωνίων, καὶ ἐγλύττωσεν ἀπὸ τὸν Σαῦλ. Μάλιστα ἐδίωκετο ὁ Δαβὶδ νὰ φονάτῃ ἐκεῖνον, ἀλλ' ἂν δὲν ἠθέλησεν ὁ πρῶτος.

3. Καὶ ἐὰν με περικυκλώσῃ πλῆθος στρατιωτῶν ἀνακλῆματων, ἢ καὶ δαίμονες, δὲν φοβῶμαι ποτῶς, ἔχων εἰς τὸν Θεόν τὴν ἐλπίδα μου. Μὲ τὴν ὁποίαν εἶμαι βέβαιος, νὰ μὴ κινδυνώσω εἰς ὅσας πολέμους τύχω πῶποτε.

4. Λοιπὸν ἄλλο τίποτος δὲν ζητῶ ἀπὸ τὸν Δεργέτιν Θεόν, ἔπι πλῆτον, ἐδὲ Βαβυλωνίων καὶ δόξαν, μόνον νὰ μὲ ἀξιώσῃ, νὰ κατοικῶ ὀλίμως τὴν ζωὴν εἰς τὸν Ἁγίον τῆς Ναὸν, εἰς τὸν ὁποῖον νὰ φαντάζωμαι τὸ Θεῖον κάλλος, καὶ πάντα τὰ κατὰ νόμον γερόμενα. Τῆτο ἐζήτησεν ὁ Προφήτης, καὶ τῆ ἐπήκασεν ὁ Θεὸς τὴν δέησιν, καὶ ἔφερε τὴν Κιβωτὸν, ἐκτίσθη τὴν σκηνὴν, καὶ τὴν χορὸν τῆς Ψαλτῶν ἐσύσῃτε, καὶ ἐτοιμάσθη κατὰ τὸν πόδον αὐτῆ ὁ θαυμάσιος.

5. Ὅτι τότε θέλω εἶσαι περρυμμένος εἰς τὴν οἰκίαν αὐτῆ, νὰ μὴ φοβῶμαι ἐχθρὸν, νὰ μὲ βλάψῃσιν.

6. Ἀλλὰ μᾶλλον νὰ ὑψωθῶ, νὰ κυριεύω τὰς ἐχθράς μου, νὰ τὰς περικυκλώσω, καθὼς αὐτοὶ μὲ ἔχουσι τώρα περικυκλωμένον. Καὶ τότε νὰ ᾄδω ὑμνοῦσάσιν τὴν δύσιν τὴν ἀρέσκασαν, ὑμνολογῶν αὐτὸν, καὶ ψάλλοντάς με ἀλαλαγμὸν ἀνέσσεως.

Τὸ Κείμενον.

1. Κύριος φωτισμός μου, καὶ Σωτήρ μου, τίνα φοβηθήσομαι; Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου, ἀπὸ τίνος δειλιάσω;

2. Ἐν τῷ ἐγγίξῃν ἐπ' ἐμὲ κακῶν, τὰ φαγεῖν τὰς σάρκας μου, οἱ θλιβόντες με, καὶ οἱ ἐχθροί μου, αὐτοὶ ἠσθεήσονται καὶ ἔπεσον.

3. Ἐὰν παραταξῆται ἐπ' ἐμὲ παρεμβολή, οὐ φοβηθήσεται ἡ καρδία μου. ἐὰν ἐπινοασῇ ἐπ' ἐμὲ πόλεμος, ὡς ταύτη ἐγὼ ἐλπίζω.

4. Μίαν ἡμετέραν παρὰ Κυρίου, ταύτην ζητήσω. τὸ κατοικῆναι μου ὡς οἰκῆ Κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. τὰ θεωρεῖν με τὴν περπρότητα Κυρίου, καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν Ναὸν τὸν ἁγίου αὐτοῦ.

5. Ὅτι ἐκρυψέμε ὡς σκηνῇ σὺν τῷ, ὡς ἡμέρα κακῶν μου. ἐσκέπασέμε ὡς ἀποκρύφω τῆς σκηνῆς αὐτοῦ.

6. Ἐν πέτρῳ ὑψώσέμε. καὶ νῦν ἰδοὺ ὑψώσθη κεφαλῶν μου ἐπ' ἐχθράς μου.

7. Ἐκύλωτα κὶ ἔθυσα ἐν τῇ σκίῳ αὐτῶ. θυσιάω ἀνέτως, κὶ ἀλαλαγμῶ, ἄνω καὶ ψαλλῶ τῷ Κυρίῳ.

8. Εἰτάκυστον Κύριε τῆς φωνῆς μου, ἧς ἐκέκραξα. ἐλέησόν με, κὶ εἰτάκυστόν μου. σοὶ εἶπευ ἡ καρδία μου, Κύριον ζητήσω. Ἰξεζήτησέ με τὸ πρόσωπόν μου, τὸ πρόσωπόν σου Κύριε ζητήσω.

9. Μὴ ἀποσρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμῶ καὶ μὴ ἐκκλίῃς ἐν ὀργῇ ἀπὸ τῶ δούλου σου.

10. Βοηθός μου γενῶ, μὴ ἀποσκορακίσῃς με, κὶ μὴ ἐγκατελίπῃς με ὁ Θεὸς ὁ σωτήρ μου.

11. Ὅτι ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με, ὁ δὲ Κύριος προσελάβετό με.

12. Νομοθέτησόν με Κύριε ἐν τῇ ἀδύσει, κὶ ὁδηγήσόν με ἐν τῷ δόξῳ δόξης.

13. Ἐνεκα τῆς ἐχθρῶν μου. μὴ παραδῶς με εἰς ψυχᾶς θλιβόντων με, ἔτι ἐπαίεσθαί μοι μάρτυρες ἄδικοι, καὶ ἐψάλατο ἡ ἀδικία αὐτῆς.

14. Πισθῶ τῶ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ Κυρίου ἐν γῆ ζώντων.

7. Ἀλαλαγμὸς καθολικῶ λέγεται, ὅταν βλέπων οἱ πολεμῶντες τὴν ἐχθρὸν πῶς δειλίσσιν, ὅθεν φωνάζουσιν διὰ τὴν τὴν φοβήσαν περαιοσώτερον. Οὕτω κὶ ἡ ὑμνωδία λέγεται ἀλαλαγμὸς, ἐπειδὴ εἶναι φωνὴ δ' θυμένων.

8. Ναὶ Κύριε ἐπαίεσόν με τὴν φωνῶν, κὶ ἐλέησόν με. Ὅτι καὶ τὴν λόγους μου εἶναι κὶ ἡ καρδία μου, κὶ πρὸς ἐσεῖα ἔχω τὸν πόθον μου, κὶ μόνον τὸ πρόσωπόν σου ὀρέγεται ἡ ψυχή μου νὰ σοχαζέται.

9. Αἰοπὸν μῆμε ὑπερήτης ποσῶτε ἀγαθῶ, μῆμε μιτήτης τὸν δούλου σου, ἀπ' πταίσω κὶ τίποτας. Μὴ ὀργισθῆς νὰ με ἀφήσῃς ὑπερημεῖον τῆς γλυκυτάτης σου ὄψεως.

10. Τὸ μὴ ἀποσκορακίσῃς, εἶπον οἱ ἄλλοι Ἐξηγητῶν, μὴ ἀπορρίψῃς, ἦγουν μῆμε καταφρονέσῃς, νὰ με ἀφήσῃς ὑπερημεῖον τῆς σου αὐτίλῃψεως.

11. Ὅτι οἱ σαρκικοί μου Γονεῖς μὲ ἀποψηφίσαν, ἀλλὰ σὺ ὁ Θεὸς ὁ Ποιητῆς κὶ Σωτήρ, κὶ καὶ χάριν Πατήρ μου γλυκύτατος, μῆμε διώξῃς τὸν δούλου σου.

12. Ἀλλ' ἐπειδὴ διάγω μακρὰν, ἀπὸ τῆς Ὀμοφύλης διωκόμενος, γενῶ μοι νομοθέτης, κὶ διδάξόν με τὸν ἴσον δρόμον κὶ σωτήριον.

13. Καὶ μῆμε παραδώσῃς εἰς τὰς χεῖρας τῆς ἐχθρῶν μου, ἐπειδὴ ποσῶτε ἐγὼ δεύτης ἀδίκησα, ἀλλ' αὐτοὶ μέγιστα μὲ ἐτυκοφάουτισαν ψάμαστα. Ὅθεν μὲ τὴν σὴν βοήθειαν, ἡ ἀδικία σου ἔσβεσε καταπαύου σου, κὶ μὲ τὰ βέλη σου ἐποξέδησαν.

14. Οὕτως ἐλπίζω εἰς τὴν ἀμετρον δ' ἀσπληγὴν χνίαν σου, κὶ μόνον εἶδὼ νὰ νικήσω τὴν πολεμῶντάς με, ἀλλὰ κὶ τὴν ἀοράτους ἐχθρῶν, κὶ νὰ ἀπολαύσω τὰ μέλλοντα ἀγαθὰ αἰωνίως εἰς τὴν Οὐραίνου Βασιλείαν σου.

15. Μὲ ποιῶντι ἀληθεῖς ἄτιν ἐλπίδα λοιπὸν, ὡς ὑπομῆν τὰς θλίψεις ἅπας πιστὸς ἀνδρείως καθοπλιζόμενος, καὶ ὡς θάρρῳ τῷ λόγῳ τε λέγωντας. ἀνδρίζω ψυχῆμα, καὶ καρτέρει τὸν Κύριον. Μὴ ἀμφιβάλλης ποσῶς, ἀλλὰ πιστῶς δύλαδε, ἐπειδὴ ἀτφαλῆ-στα μέλλεις νὰ ἀπολαύσῃς τὸν δῶρον τῶν καὶ ἀγαλλίασιν.

15. Ὑπόμεινον τὸν Κύριον. ἀνδρίζω, καὶ κραταῖώσω ἢ καρδιάσιν, καὶ ὑπόμεινον τὸν Κύριον. Δόξα.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. ΚΖ΄.

Ομοίως καὶ τῶν τὸν Ψαλμὸν ἐσιώθητεν ὁ Μωσῆς, ὑπὸ τῷ Σαδὶ διακόμενος, καὶ ἀπὸ τῆς χημετιζομένης φιλίας ἐπιβλαστούμενος, καὶ τῷ διώκοντι μισηόμενος. Ἀρμόζει δὲ καὶ τῆτος, καὶ οἱ ποροτήπεροι, νὰ τῆς λέγῃ πᾶς εὖας ὅτι τὸν θλίβων καὶ τὸν διώκων ἀδικα, καὶ νὰ ἔχη εἰς τὸν Θεὸν τὰς ἐλπίδας τε.

Ἡ Ἐξήγησις.

1. Πρὸς ἐτεῖα Κύριε δέομαι μὲ ποροτά-χλῳ σπυδαίαν, καὶ σωτήριον, ὅτι με-γάλλῳ χρεῖαν ἔχω. Καὶ ἐγὼ δεῦμα ἐπακού-σης, νὰ μὲ δώσῃς τῷ σωήθησιν βοήθειαν, δέλω γένη τῷ ἀποθαρμυμένων παρόμοιος.

2. Ἐπακούσον Κύριε τῷ δέοσί μου, ὅπουταν διὰ νὰ φανερωθῶ τὸν πόθον τῆς καρδίας μου, ὑψώνω πορὸς τὸν Ἄγιον Ναόν σου τὰς χεῖράς μου. Ἡ τῷ σπύλι τῷ Μαρτυρίᾳ λέγει ἐδῶ (ἐπειδὴ ἀκόμη δεῦ ἦτον ὁ Ναὸς κηρωμένος) εἰς τῷ ὅποιον μὲ τὸν νῦν ποροτηύχεται, μα-κρῶν ἀπέχων τῷ σώματι. Ἡ διὰ τὸν Οὐ-ραῖον Ναόν ἔλεγε.

3. Καὶ μή με ἀφήσῃς νὰ σιωπολεθῶ μὲ τῆς ἀνομίας, καὶ ἀδικίας, ὅτι εἶναι διπρόσωποι, καὶ λαλοῦσι μετ' ὡς φίλοι ἀγάπης λόγια, εἰς δὲ τῆς καρδίας αὐτῶν ἔχουσι κακουργίας καὶ τῆ πλησίον, καὶ μελετῶν μηχανήματα.

4. Τοῖς ὅποιος διακοπείτα Κύριε δὸς ἀμοι-

Τὸ Κείμενον.

1. Πρὸς σὲ Κύριε κερράξομαι ὁ Θεὸς μου· μὴ παρασιω-πήσῃς ἀπ' ἐμῆ, μήποτε παρασιωπήσῃς ἀπ' ἐμῆ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς κατα-βαίνουσιν εἰς λάκκον.

2. Εἰσακούσον Κύριε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου. Ὁ τῷ δέοσαί με πορὸς σὲ, Ὁ τῷ ἀρεῖν με χεῖράς μου πορὸς ναὸν τοῦ ἁγίου σου.

3. Μὴ σιωπηλεύσῃς με μετὰ ἀμαρτωλῶν, καὶ μετὰ ἐργαζομένων ἀδικίαν μὴ σιωπολήσῃς με· τῷ λα-λύτων εἰρήλιον μετὰ τῷ πλησίον αὐτῶν, κακὰ δὲ Ὁ τῆς καρδίας αὐτῶν.

4. Δὸς αὐτοῖς Κύριε καὶ

τὰ ἔργα αὐτῶν, καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν τῆς ἐπιτηδαιμάτων αὐτῶν. καὶ τὰ ἔργα τῆς χειρῶν αὐτῶν δὸς αὐτοῖς. ἀπὸ τοῦ αὐταπόδομα αὐτῶν αὐτοῖς.

5. Ὅτι ἐσωθήκαμε εἰς τὰ ἔργα Κυεῖς, καὶ εἰς τὰ ἔργα τῆς χειρῶν αὐτῶν. κατελείψαμε αὐτὸς, καὶ ἐμὴ οἰκοδομήσαμε αὐτὸς.

6. Εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι εἰσήκασε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου. Κύριε βοήθησέ μου, καὶ ὑπερασπίσέ μου· ἐπ' αὐτῷ ἤλπιτεν ἡ καρδιά μου, καὶ ἐβοήθηθην.

7. Καὶ ἀνέβαλεν ἡ σὰρξ μου. Καὶ ἐκ θελήματός μου ἔξομολογήτομαι αὐτῷ.

8. Κύριε κραταίωμα τῶ λαῶν αὐτῶν, καὶ ὑπερασπίσης τῆς σωτηρίων τῶ Χριστῶ αὐτῶν ἐσὶ.

9. Σῶσον τὸν λαόν σου, καὶ ἀλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, καὶ πόμπαν αὐτῶν, καὶ ἔπαρον αὐτῶν ἕως τῶ αἰῶνος.

βλὴ ἀξίαν τῆς ἔργωντος. Ἐπειδὴ πορεύονται μὲ πονηρίαν, καὶ δυσροπία οἱ δόλοιοι. Δὸς τῆς τιμωρίας κατὰ τὰς ἀμερτίας αὐτῶν ἀρμόζουσαν, καὶ χάριστά τις τῷ ὑπέπεσαν αὐταπόδοσιν.

5. Καὶ ἐπειδὴ δεῦν ἠθέλησαν νὰ καταλάβουν, ἢ ἐκεῖνα τὰ ἔργα μὲ τὰ ὅποια ἔπαρετε, νὰ σὲ ἀπαρῆσαν· ἢ νὰ σοχασθῶν τὰ ἔργα τῆς δυναμείων σου, θέλεις ἀπολέσει καὶ σὺ δικαίως τὸς ἀδικίαν αὐτῶν, νὰ μὴ εἰσέλθω εἰς τὴν οὐρανίον οἰκίαν σου.

6. Ταῦτα εἰπὼν ὁ Προφήτης, εἶτα τῆς θείας ἀπολαύσας ἀποκαλύψω, ἐγγνώσει τὴν ἐσομένην βοήθειαν. Ὅσον ἐκίνησε τὴν γλώσσαν εἰς ὑμνοδίαν λέγωντας. Εὐλογημένος νὰ εἶναι ὁ Κύριος, ὅτι μὲ εἰτήκατε τῷ δεῖσιν, καὶ μὲ ἐβοήθησεν, ἐπειδὴ ἤλπισα εἰς αὐτὸν ἔξ ὅλης καρδίας μου.

7. Ὅσον τῆς κακοχίαν ἀπαλλαγείς, ἀπὸ τῆς ἔσθωεν χάριν, μὲ ἤλθε καὶ ἔξωθεν τὴν δύναμιν, ὅτι ἀνέβαλεν ἡ σὰρξ, καὶ ἀνανεύθηκα εἰς τὴν θείαν δούλῳν. Λοιπὸν δεῦν θέλω ἀμελήσει ἐδὲ ποτῶς, ἀλλὰ μὲ πολλῶν προθυμίαν, ὑμολογῶ, καὶ νὰ δοξάζω τὸν Κύριον.

8. Ὅτι αὐτὸς εἶναι κραταίωμα τῶ λαῶν καὶ διώκεις, καὶ αἰτία τῆς νίκης τῶ Χριστῶ αὐτῶν, τῶσιν ἐμῶ τῶ δούλῳ, ὅτι μὲ ἔχρησε Βασιλέα.

9. Ἀξιάγασον καὶ τὸ τῶ παροῦστος Δαβὶδ· ὅτι πολεμήμενος ἀπὸ τὸν λαόν σου, εὐχεται δι' αὐτῶν, δέομενος τῶ Κυρίου, νὰ τῆς ποιμαίνῃ, καὶ νὰ τῆς δίδῃ νίκην πάντοτε. Ὅτι ἔπαρον αὐτῶν, θέλει νὰ εἰπῇ ὑπερέτης τῆς πολεμίων ἀποδείξον.

Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ, ἔξοδὸν σκληρῶ. ΚΗ΄.

Ὁ ὅτος ὁ Ψαλμὸς διπλῶν ἔχει τὴν Προφητείαν, ὅτι ἀρμόζει εἰς τὸν Δαβὶδ τῶν Χριστῶν, καὶ εἰς τὸν Ἐξέλιον. Ὅ ὅποιοι ἀπ' ἐκείνη τῆς Ἀουρίας, ἐπαγαλλόμενοι, παρακινῶ τὸν λαόν, νὰ δοξάζω τὸν

Δεργίτω, διὰ τὴν Θείλητον κληγὴν ὅτῃ τὸ ἔδωκε. Τὴν ὁποίαν καλεῖ μεταφορικῶς φωνῶν, βροντῶν, καὶ πληθῶν ὑδάτων, διὰ τὸ πληθῶν ἤν πολεμίων. Τὸν δὲ Ἀχὸν ἤν Γεδάϊον καλεῖ Τίον μονοκεράτων. Ὅτι μὲ τὸ εὖδός Θεῶ τὴν προσκινήσῃν ἢ διώκῃν, ἐπίκησάν τόνον ἐράτῳμῳ. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ Ἐζέκκι μὲ σωτηρίαν. Περὶ Χρυσῶ δὲ ἄτω.

Η' Εξήγησις.

1. **Η'** Χάρις τῆ Πνύματος προσάσσει τὸς Ἀποστόλους, τῶ ὁποῖος λέγει Τίος Θεῶ, νὰ κηρύξῃν τὴν σωτηρίαν εἰς τὰ ἔθνη, τὰ ὁποῖα καλεῖ Τίος κελῶν, ἐπειδὴ ἀπὸ ἀλόγους γονεῖς, ἢ μωρὸς ἐγενήθησαν.

2. Καὶ νὰ κάμῃν τρόπον, νὰ δοξάσῃ τὸν Θεὸν ὅλα τὰ ἔθνη, ἢ νὰ περισκηνήσῃ αὐτῶ τὸ ὑπερύμνητον ὄνομα, εἰς τὴν Ἀγίαν τὴν Ἐκκλησίαν, τὴν Σαυμῶν, ἢ σεβάσιμον.

3. Τὴν Ἐ Γορδαῖν κατρώου φωνῶν προταγοράει, τὴν ὁποίαν καλεῖ βροντῶν, ὅτι ἔδραμο εἰς ὄλλω τὴν Οἰκουμενῶν, διὰ τῆν Γερῶν Εὐαγγελίων. Τὸ δὲ, ὑδάτων πολλῶν, δηλοῖ, ὅτι ἔμόνον ὁ Γορδαῖς ἐδέχθη τὴν χάριν, ἀλλὰ εἰς ὄλλω τὴν γλῶ τὸ Θεῖον Βάπτισμα ἀγιάζεται, διὰ τῆς ἐπικλήσεως τῆ Ἀγίης Πνύματος. Ἐπειτα λέγει τὴν διώκῃν, ὅτῃ ἐδόθη τοῖς Ἀποστόλοις τὴν Πεντηκῶν, ἢ γῆν τὴν χάριν τῆ Πακαγίης Πνύματος μὲ πινῶν βιαιῶν, ἢ τις τὸς ἔκαμῃ μεγαλοφρετίς, ἢ ἐκατόρθωσαν οἱ ἀτελεῖς τοιαῦτα Σαυμῶτα.

4. Φωνῆ, ὅτῃ θέλει σωτεῖται, ἢ νὰ κατατξαίτῃ τὰς ὑψηλοτέρας Κέδρες τῆ ὄρους Λιβαῶν, τῆς νὰ ρικῆθη φιλοσόφους, νὰ συγχύτῃ Τυραῖνους, ἢ νὰ σωθῶσῃ τῆν δαυμόνων τὰ εἰδῶλα.

5. Καὶ νὰ τὰ λεπτιῶν, καθὼς ὁ Μωυσῆς ἐτιῶτελε τὸν μόχον, ὅτῃ ἔκαμαν οἱ Ἐβραῖοι εἰς τὸ ὄρος Χωρήβ. Ὅ δὲ λαὸς ὅτῃ θέλει πισθεῖ εἰς μίαν Θεότητα, ὡς ἡγαπημέος, νὰ εἶναι ἀήτητος, ἢ ἀκαταμάχητος.

6. Φωνῆ πυροειδῆς, ἢ γῆν ἢ χάρις τῆ Πνύματος, ὅτῃ ἐφαιήκεν εἰς τὸς Ἀποστόλους, ἢ τις ἐφώτιζε, ἢ δὲ ἔκαπεν. Οὕτω ἢ εἰς τὸν μέλλοντα βίον οἱ μὲν δίκαιοι φωτίζονται, οἱ δὲ ἀμαρτωλοὶ σκοτίζονται.

Τὸ Κείμενον.

1. **Ε'** Νέγκατε τῶ Κυεῖο Τίοι Θεῶ. Ἐνέγκατε τῶ Κυεῖο ἡὸς κελῶν. Ἐνέγκατε τῶ Κυεῖο δόξαν, ἢ τιμῶν.

2. Ἐνέγκατε τῶ Κυεῖο δόξαν ὀνόματι αὐτῶ. Προσκηνήσατε τῶ Κυεῖο ἐν αὐτῆ Ἀγία αὐτῶ.

3. Φωνῆ Κυεῖς ἐπὶ τῆ ὑδάτων. Ὅ Θεῖς τῆς δόξης ἐβρότῃτε, Κυεῖο ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν. Φωνῆ Κυεῖς ἐν ἰχυῖ, φωνῆ Κυεῖου ἐν μεγαλοφρετείῳ.

4. Φωνῆ Κυεῖου σωτεῖβουτῶ κέδρες, καὶ σωτεῖται Κυεῖο τῆς κέδρες τῆ Λιβαῶν.

5. Καὶ λεπτιῶν αὐτῶς ὡς τὸν μόχον τὸν Λιβαῶνον. Καὶ ὁ ἡγαπημέο ὡς Τίος μονοκεράτων.

6. Φωνῆ Κυεῖς διακόπτουτος φλόγα πυρός.

7. Φωνὴ Κυρίου συσσειόντος ἔρημον. καὶ συσειήσει Κύριος τὴν ἔρημον Κἀδδης.

8. Φωνὴ Κυρίου καταρτιζομένη ἐλάφους, καὶ ἀποκαλύψει δρυμὸς, καὶ ὡς τῷ Ναῶ αὐτῷ πᾶς τις λέγει δόξαν.

9. Κύριος τὸν κατακλυσμόν κατοικίει, καὶ καθεύεται. Κύριος Βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα.

10. Κύριος ἰσχυρῶς τῷ Λαῷ αὐτῷ δώσει. Κύριος ἀλογήσεται τὸν Λαόν αὐτῷ ὡς εἰρήνην.

7. Φωνὴ, καὶ ἐμπλήθη τὰ Ἐθνη, ὅπου ἦταν πρῶτον ἔρημος. Θεογνωσίας, καὶ τότε καὶ τέξου ἀγιασμόν, καὶ τὸν Ἀκύλιν, καὶ Σύμμοχον.

8. Ἡ φύσις τῶν ἐλάφων καταφρονεῖ τὰ θανάσιμα. Θηρία, ἕτω καὶ οἱ ἀπόστολοι τῆς δαίμονας. Δρυμὸν δὲ λέγει τὰ εἶδωλα, τὰ ὅποια οἱ Μαθηταὶ ὡς καλοὶ γεωργοὶ ἐκρίζωσαντες, τὰς Ἐκκλησίας ἐφύδασαν. εἰς ταῖς ὁποιαιὰς ὑπὸ πάντων ὑμνεῖται ὁ Κύριος.

9. Ὅστις θέλει νεκρωθῆναι τὴν Οἰκουμενῶν, ὅτι εἶναι βεβουδισμένη ἀπὸ τὸν κατακλυσμόν τῆς ἀνομίας, καὶ καθήσεται Βασιλεὺς τῷ λοιπῷ, καὶ τὴν ἔξουσιάζη, καὶ καὶ δεσπόζη αἰῶνα.

10. Καὶ καὶ δώσει ἰσχυρῶς τῆς Ἐκκλησίας καὶ διώκται, καὶ νικήσῃ ὅλας τὰς ἐπινοήσεις τῶν δουρεβῶν Τυραννῶν εἰς τὸν καιρὸν τῆς πολέμου, καὶ λάβων τὴν νίκην οἱ Μάρτυρες. Καὶ ἕτω μετὰ τὴν χάριν, καὶ ἀλογίαν τῷ Θεῷ, καὶ μετὰ τὴν ὁ Λαὸς αὐτῷ εἰς εἰρήνην ἀτάραχος.

Ψαλμὸς ᾠδῆς τῷ Ἐγκαινισμῷ τῷ Οἴκῳ Δαβὶδ. ΚΘ΄.

ΟΤΤΕ τὸν Θεὸν Ναὸν ἐκτίσεν ὁ Μακάριος Δαβὶδ, ἕπ ἀρμόζων τῷ Ψαλμῷ τὰ ῥήματα εἰς ποιαύτην ὑπόθεσιν. Λοιπὸν ἐγκαινισμὸν οἴκου, καλεῖ τὴν ἀνακαινίσιν, καὶ νεκρίαν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, τὴν ὅποιαν ὁ Δεσπότης Χριστὸς, διὰ τῷ Σταυρῷ ἐπέτελε, δίδωντάς μας τὰς ἐλπίδας τῆς ἀσάστεως. Ὅθεν ὁ Ψαλμὸς λέγεται πρὸς τὸν Θεὸν ἀπὸ ὅλων τῶν σωθεῖσάν φύσιν τῆς ἀνθρωπότητος.

Τὸ Κείμενον.

1. **Υ**ψώσω σε Κύριε, ὅτι ὑπέλαβέ με, καὶ ἔκ εὐφρανάς τῆς ἐξουσίας μου ἐπ' ἐμέ.

2. Κύριε ὁ Θεός μου ἰκέκραξα πρὸς σέ, καὶ ἰάσω με. Κύριε ἀνήγαγες ἔξουδιον τὴν ψυχῆν μου.

Ἡ Ἐξήγησις.

1. **Λ**αβὼν ὁ Δεσπότης Χριστὸς τὴν ἡμετέραν ἀπαρχὴν, ἤξιώσατο σωτηρίας ὅλων τῶν φύσιν ἡμῶν, καὶ δεῦ ἀφῆκε καὶ χαίρουται εἰς ἡμᾶς οἱ πολέμιοι δαίμονες.

2. Τὰ δάκρυα, καὶ τῆς θρήνης, ὅτι γίνονται εἰς τῆς πελάτωντας, ἔθηκεν εἰδὼ αὐτὴν προσώχης. Δείκνοντάς τῷ Θεῷ τὸ ἀπειρον ἔλεος. ὅτι καὶ μὴ καλέμενος, διὰ ταῦτα μετὰ

ἠσπλαγχνίσθητε, ἢ ἀπὸ τὰς τύλας τῆ θανάτου μου ἐσώθητε.

3. Εἰκότως λέγει καὶ παρέποντα, ἡ δὲ ὑμῶν σι τὸν Θεὸν οἱ Ἅγιοι· ὅτι ὅλοι μετ' ἀξιάμεθα τῆς ἀνάστασεως, ἐκείνοι δὲ μόνοι τῆς χάριτος ἅγιοι.

4. Καὶ ἐὰν φαίνεται ἡ καμμία φθορὰ θυμωμένος, ἡμεῖς τὸν παροργίζομεν ἀμαρτανόντες, ἀλλ' ἐκεῖνος δεῦ θέλει τὸ κακόν μου, εἰ μὴ μόνον τὴν ζωὴν μου ἢ ὄφελος.

5. Οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι ἀδύροντο πρὸς ἐσπίρου τὸν Δεσποτικὸν θαύματον, καὶ τὸ ταχὺ ἤλθον αἱ Γυνῆκες κομίζουσαι τὴν ἀφροσύνην τῆς ἀνάστασεως.

6. Τὸ ἔχει διπλῶ τὴν εὐνοίαν. Πρῶτον χροικαται διὰ τὸν Ἀδὰμ, ὅταν ἐπολιτεύτο πρὸ τῆς ἀπάτης, μετὰ πολλὴν ἀθλιότητα εἰς τὸν Παράδεισον, νομίζοντας ὅτι δεῦτε συμβαίνει καμμία εὐτυχία. Ἔτι δὲ καὶ διὰ τὸν Ἐξελικτὴν ἀφ' ἧς ἐκίχηται τὸς ἐχθρὸς, ἢ ἀπὸ τὴν νόστον ἐδραπέδωθη. Ὁ δὲ πανηγυρίζει τὴν λύτρωσιν.

7. Ἡ φύσις πρὸ τῆς παραβάσεως ἦτον κεκοσμημένη μετὰ τὸ κάλλος τῆς ἀρετῆς, ἢ διὰ τὴν παράβασιν ἐγυμνώθη τῆς θείας προνοίας, ἢ ἔμεινε εἰς τὴν τεραχλίαν καὶ ζάλην τῆς θνητότητος.

8. Ταῦτα βοᾷ διὰ τῆς Ἁγίων ἢ φύσις λέγουσα. Δίκαιον εἶναι, ἡ δὲ σὲ ὑμῶν τὸν Ποιητήν μου, ἢ μετὰ λόγους ἀγνωμόνας καὶ ἀχαριστῶ τὰς ἀεργεσίας σου.

9. Ὅτι ἐκείνοι ὅπως διαλύονται, ἢ χῶμα γίνονται, πῶς ἠμποροῦν, ἀπώλεσαντες τὸ ζωτικὸν ὄργανον, καὶ διηγοῦνται τὰς ἀχαριστίας σου.

10. Ἡ ἀφροσύνη φύσις ἦτον ἐνδεδυμένη χῆμα πεύθιμον, καὶ δεξαμένη τὴν ἐλπίδα τῆς ἀνάστασεως, ἀφραίνεται λέγουσα. Ἐπήκασεν ὁ Κύριος, ἢ πλησέμε, ἢ διαρρήξας

Ἐσώσας με ἀπὸ τῆς καταβαίνοντων εἰς λάκκον.

3. Φάλατε τῷ Κυρίῳ οἱ Ὅσοι αὐτῶ, ἢ ἔξομολογεῖθε τῇ μνημῇ τῆς ἀγιωσιμῆς αὐτῆς.

4. Ὅτι ὄργη ἐστὶ τῷ θυμῷ αὐτῶ, ἢ ζῶη ἐστὶ τῷ θελήματι αὐτῶ.

5. Τὸ ἐσπέρως ἀυλιώθησεται κλαυθμὸς, ἢ εἰς τὸ πρῶτῳ ἀγαλλίασις.

6. Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἀθλιότητι μου, οὐ μὴ σαλευθῶ εἰς τὸν αἰῶνα.

7. Κύριε, ἐν τῷ θελήματι σου παρέχε τῷ κάλλει μου δυνάμιν. Ἀπέσπρεψας δὲ τὸ πρῶτῳ πόνον σου, ἢ ἐγενήθη πεπαραγμένος.

8. Πρὸς σὲ Κύριε κερᾶζομαι, ἢ πρὸς τὸν Θεόν μου δεηθῶμαι. Τίς ὠφέλιμα ἐν τῷ αἵματι μου, ἐν τῷ καταβαίνειν με εἰς διαφθοράν;

9. Μὴ ἔξομολογησεται σοι χῶμα; ἢ ἀναγγελεῖ τῷ ἀληθείαι σου;

10. Ἡ ἦκασε Κύριος, καὶ ἠλήσέ με. Κύριε, ἐγενήθη βοηθός μου. Ἐσπρεψας τὸν κοπετόν μου;

εἰς χαρὰν ἐμοί. Διέρρηξας τὸν σάκκον μου, καὶ περιέζωσάς με ἄφροσύνῃ.

11. Ὅπως αὖ ψάλλῃ σοι ἡ δόξα μου, καὶ ἢ μὴ κατασυγῶ. Κύριε ὁ Θεός μου εἰς τὸν αἰῶνα ἑξομολογήσομαί σοι.

Δόξα.

τὸν σάκκον μου, ἔσπεσον εἰς ἀφροσύνην τῷ θλίψιν μου.

11. Ὅθεν διὰ τὴν μεγίστην ταύτην λειτουργίαν, τῷ θεῷ ψάλλει Κύριε ἐκείνοι ὅτι ἔτυχαν τοσαύτης δόξης, καὶ νὰ μὴ παύσαν, ὑμνήσαντες σε. Τῷτο δηλοῖ. Οὐ μὴ κατασυγῶ ὅτι ἡ καταύνησις φέρει τὴν σωτῆν. Γινώσκει δὲ, ὅτι ἕτος ὁ Ψαλμὸς ἀρμόζει καὶ πρὸς τὸν Ἐξεκίαν. Ὅτι κατὰ τὸν ἐκείνος ὑψηλοφρονήτας ἤλθεν εἰς θαύματον, ἔπειτα ταπεινώθεις ἐδέχθη παροδηκῆν τῆς ζωῆς θεῖα χάριτι· ἔτι καὶ ἡ φύσις θαυματοῦσα διὰ τῷ ἔπαρσιν, ἔτυχε φιλανθρωπίας καὶ αὐασιείας. Ὅστις ἐν εὐτυρώθῃ ἀπὸ δεινῷ ἀσθένειαν, ἢ ἄλλῃ θλίψιν, ἅς λέγει τὸν παρόντα Ψαλμὸν, ἀχαριστώντας τὸν Κύριον.

Εἰς τὸ τέλος. Ψαλμὸς τοῦ Δαβὶδ, ἐκείνου. Α΄.

Τὸ ἐκείνου, δὲ δέχεται ἐξηγημένον ἐπὶ ἀπὸ τῆς Ἑβραίας, ἐπὶ ἀπὸ τῆς Ἑλληνικῆς, ἀμὴ νομίζω, καὶ ἔχει διπλῶν τῶν ἐθνῶν. πρῶτον μὲν λέγεται ἐκείνου, ὅταν ἡ ψυχὴ ἀρτάζεται εἰς οὐρανια πράγματα, καὶ φανταζομένη ἐκείνου, ἀσχετὰ πλείους τῷ σώματι, κατὰ τὸν πολλοί, καὶ εἶδασιν ἀρήτητα πράγματα. β. λέγεται ἐκείνου ὅταν ἔχη τις πολλὰς ἀμαρτίας, ὅθεν ἀμφιβάλλει εἰς τῶν συγχώρησιν, καὶ νομίζει πῶς τὸν ἐμίσητεν ὁ Θεός. Καὶ τῷτο λροικᾶται ἐδῶ, καὶ τὸ, εἶπα ἐν τῇ ἐκείνου, ἀπέριμαι ἀπὸ παρανοήσας. Ἡ γὰρ διὰ τὰς ἀμαρτίας μου, νομίζω, ὅτι ἐγυμνώθηκα τῆς παρανοήσας. Τῷτων τῶν Ψαλμῶν ἐποίησε ὑπὸ Ἀβρογαλῶν διωκόμενος.

Τὸ Κείμενον.

1. **Ε**πὶ σοὶ Κύριε ἤλαπισα. Μὴ καταχλωθείω εἰς τὸν αἰῶνα. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥυσταίμε, καὶ ἑξελθόμε. Κλίνου πρὸς με τὸ ἔσος, ταχύνου τὸ ἑξελθόμε.

2. Γενοῦ μοι εἰς Θεῶν

Ἡ Ἐξήγησις.

1. **Π**ολλῶν ἀρχῶν μὲ ἐπροξείσεν ἡ ἀμαρτία μου, ἀλλὰ ἐλπίζω εἰς τῶν ἀσπλαγχνία σου, καὶ μή με ἀφήτης καρὸν πολλῶν ἀσχυόμενον, μὴ ἐπιβλέπων εἰς τῶν ἐμῶν ἀμαρτίαν, ἀλλὰ εἰς τὴν τῆς δικαιοσύνης παρανομίαν. Ἀπὸ τῆς ὁποίας με θέλεις λυτρώσει ταχέως ὡς Κελεῖς δικαιοτάτος.

2. Παρακαλῶσε Θεέ μου, καὶ γένησ αὐτίμοσ

χόσμη, πολεμῶν πὸς ἐχθρὸς μου, ἢ Φρέσον, ἢ Κάσρον, γὰρ μὲ φυλάγῃς ἀβλαβῆ.

3. Ὅτι ἔχωντάς σε ἐγὼ εἰς τὰς πολέμους διώσκω, καὶ καταφυγὴν εἰς τὸ φυγεῖν, μὲ θέλεις ὁδηγῆσαι πρὸς σωτηρίαν, γὰρ μὲ θρέψῃς, ἢ γὰρ μή με ὑπερήτης τῆς σῆς παρονοίας ὡς ἐσπλαγγχνῶ.

4. Οὕτως ἐλπίζω εἰς τὴν βοήθειάν σου, γὰρ μὲ λυτρώσῃς (ὡς πάντα διωκόμενος) ἀπὸ τῶν βράχια, ἢ πονηρὰς συμβουλαὶ τῶ Ἀχιτόφελ. Ὅτι ἐνὺ εἶσαι ἐπίμοχος μου ἢ βοηθὸς Κύριε.

5. Χεῖρας νόει τὴν θείαν παρομήθειαν. Λέγει οὖν. Εἰς πολλὰς συμφορὰς ὑπέπεσον, ἢ ἡ χάρις σου μὲ ἐλύτρωσεν ἀπὸ τῆς σκωτίας. Οὕτω καὶ τώρα παραδίδω τὴν ψυχήν μου, εἰς τὴν θείαν σου παρονοίαν, γὰρ μὲ κυβερνᾷς, ἢ γὰρ μὲ διαφυλάττῃς ὡς βάλισσα.

6. Ἐκείνος μὲ τὸς μαινομένους, ἢ ἀδίκους δικαίως ἀποσρέφεται. Ἐπειδὴ ἔχην τὰς ἐλπίδας τῶν κενῶν, ἢ ἄφρονα, εἰς ἀνθρώπινον βοήθειαν.

7. Ἐγὼ δὲ εἰς ὅλας μου τὰς συμφορὰς ἔχω τὸ θάρρος μου εἰς τὴν ἐσπλαγγχνίαν σου. Ἡ τὶς εἶναι αἰτία τῆς ἀφροσύνης μου, ἢ καὶ τῶν τῆς ἀγαθῶν ὧν ἀπέηλασα.

8. Ὅτι πολλάκις ἐκοίταξε τὴν θλίψιν μου, ἢ τὴν ταπεινώσιν, ἢ ἀπὸ διαφόρων κινδύνων τὴν ζωὴν μου ἐφύλαξε.

9. Καὶ δὲ ἀφήνωντάς τὸς ἐχθρὸς μου, γὰρ μὲ σεύσων, μὲ ἐβάλες εἰς ἀρυχωσίαν, ἢ ἀπὸ τῶν τῶτων κακουργίας ἐλύτρωσες.

10. Ὁ Σύμμαχος λέγει, ἐθολώθη διὰ τὸν παροργισμὸν ὁ ὀφθαλμὸς μου. Ὅτι ἐπειδὴ μὲ τὴν ἀμαρτίαν σὲ ἐπαρώργισα, ἀνάγκη εἶναι γὰρ κλαῖω πάντοτε. Καὶ ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ γαστήρ, ἢ γὰρ οἱ λογισμοὶ μὲ δίδον ζάλην, ἢ θάρσνον.

11. Ὁ λον μου τὸν βίον εἰς ὀδύνας, ἢ δάκρυα ἐδάκρυνται, ἢ ἡ χρεία τῆς ἀνάγκαιων τὸ σω-

ὑπερασπίσῃν, ἢ εἰς οἶκον καταφυγῆς τὸ σωταίμε.

3. Ὅτι κραταίωμα μου, καὶ καταφυγή μου εἶ σύ. Καὶ εὐέκεν τὸ ὄνοματός σου ὁδηγήσεις με, ἢ διατρέψῃς με.

4. Ἐξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης, ἢ ἐκρυψάμοι. Ὅτι σύ εἶ ὁ ὑπερασπιστής μου Κύριε.

5. Εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου. Ἐλυτρώσω με Κύριε ὁ Θεὸς τῆς ἀληθείας.

6. Ἐμίσησας τὸς διαφυλάσσοντας ματαιότητάς διακευῆς.

7. Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ Κυεῖν ἤλιπσα. Ἀγαλλιάσομαι, ἢ ἀφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ ἔλθειν σου.

8. Ὅτι ἐπέδεις ἐπὶ τὴν ταπεινώσιν μου. Ἐσωσας ἐκ τῆς ἀνάγκων τὴν ψυχήν μου.

9. Καὶ ἐσωκλεισάς με εἰς χεῖρας ἐχθρῶν. Ἐσησας ἐν ἀρυχώρῳ τὸς πόδας μου.

10. Ἐλήσόν με Κύριε, ὅτι θλίβομαι. Ἐπαράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμός μου, ἢ ψυχὴ μου, καὶ ἡ γαστήρ μου.

11. Ὅτι θλίβεις ἐν ὀδύνη ἢ ζωὴν μου, καὶ τὰ ἔτη μου ἐν σεραγαμῶν.

Ἡ΄ εὐθέτηεν ἐν πτωχείᾳ ἢ ἰσχύς μου, καὶ τὰ ὅσα μὲ ἐταράχθησαν.

12. Παρὰ πάντας τὸς ἐχθρούς μου ἐγενήθην ὄνειδος, καὶ τοῖς γείτοσί μου σφόδρα, καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου.

13. Οἱ θεωροῦντές με ἔξω ἐφυγον ἀπ’ ἐμῆ. Ἐπελήθην ὡσεὶ νεκρὸς ἀπὸ καρδίας.

14. Ἐγενήθην ὡσεὶ σκιῶν ἀπολωλὸς, ὅτι ἤκουσα ψόγου πολλῶν παροικουῶν κυκλόθεν.

15. Ἐν τῷ ἰτισμαχθῆναι αὐτὸς ἅμα ἐπ’ ἐμῆ, τὸ λαβεῖν τὴν ψυχὴν μου ἐβλάσαντο.

16. Ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοὶ Κύριε ἠλπισα, εἶπα σὺ εἶ ὁ Θεός μου, ἐν ταῖς χερσί σου οἱ κληροῖ μου.

17. Ρῦσαί με ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν μου, καὶ ἐκ τῆς καταδιωκόντων με.

18. Ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν δῆλόν σου, σώσον με ἐν τῷ ἰλίθει σου. Κύριε μὴ καταχωθῆναι, ὅτι ἐπεκαλεσάμην σε.

19. Αἰχμηθῆσαν ἀσέβεις, καὶ καταχθῆσάντων εἰς ἄδου.

20. Ἄλλαλα γενηθήτω

μῆμα ἀδιωκίμην· καὶ τὸτον ἠδουθήτην, ὅτῳ μὲ βίας διώσωμιν νὰ περιπατήσω.

12. Καὶ ὁ μόνον οἱ ἐχθροὶ μὲ περιγέλωσι, καὶ ὀνειδίσουσιν, ἀλλὰ καὶ οἱ γείτονες, καὶ συγγενεῖς μου, καὶ γνώστοι ἐταρεπννται, καὶ φοβῶνται νὰ ὁμολογήτην τὴν συγγένειαν.

13. Καὶ φάγγον ἀπὸ ἐμεῦ, φοβόμενοι, νὰ μὴ πέσω εἰς τὸς ἐχθρούς μου. Λοιπὸν ἀπαιτῶ μὲ ἀσώχηταν ὡσπερ νὰ ἤμην νεκρὸς εἰς τὸν τάφον ἀψήφιστος.

14. Καὶ τὸτον μὲ ἐκαταφρόνησαν, ὡσπερ ἀγγεῖον ἀποψηφισμένον καὶ ἀχρηστον. Καὶ μὲ λοιδοροῦσι πολλοὶ εἰς τὸ πρόσωτόν μου, ὡς ἀνάσχωτοι.

15. Οἱ τινες ἐπιμάχησαν ἐπιταυτῶ, νὰ μὲ θανατήσουν, καθὼς πολλοὶς ἐκαμῶν τοῦτο συμβῆθιλον.

16. Ἀλλὰ ἐγὼ (καθὼς εἶπα καὶ πρότερον) εἰς ἐσεῦ ἠλπισα Κύριε, καὶ εἰς τὰς Ἀγίας σου χεῖρας εἶναι ὁ κληρὸς μου. Ἡ΄ γὰρ ἐσὺ εἶσαι Θεός μου, καὶ πύταις, καὶ εἰς τὴν θείαν σου πρόνοιαν γίγει τὸ ἀγαθόν, καὶ αἱ θλίψεις μου. Καὶ μεταβάλλεις πρὸς τὸ δοκῆν σοὶ τὰ πράγματα, ἀδυσμίας, θυμῆδίας, πλῆτον, περιάν, καὶ ἄλλα ὅμοια.

17. Λοιπὸν ἐσὺ μὲ θέλεις βοηθήσει, νὰ μὲ λυτρώτης ἀπὸ τὰς χεῖρας τῆς διωκόντων με.

18. Ναὶ Πανάγαθε Κύριε, κοίταξαί με μὲ τὸ ἰλαρώτατον νεῦμά σου, νὰ διώξης τὸ σκόπος τῆς ἀδυσμίας μου. Καὶ σώσον με ὡς ἐψαλαγγιστός, καὶ ἀπὸ τῆς ἀιχμῆν τῆς ἀμφοτεμῆτων μὲ λυτρώσον.

19. Ἐκεῖνοι δὲ ὅπῃ πολιτῶνται ἀσεβῶς, καὶ δεῦ φηλάγγον τὸν δίκαιον νόμον σου, ὡς καταγραφῆσι μὲ ἀιχμῆν εἰς πικρὸν θάνατον.

20. Ἐδῶ προλέγει τῷ δολίῳ Ἀχιτόφελ τὸν

Θαύατος, ὅστις ἦτον φίλθ τῷ Δαβίδ, καὶ συμβῆλθ πρότερον. Ἐπειτα ἐκίχητε τὴν γλῶσσαν καὶ τῷ δικαίῳ ὁ ὑπερήφανθ, καὶ ἐτυμβώλασε τὸν Τίον, καὶ Θαυατώτη τὸν Πατέρα τῷ.

21. Ὡς πότη εἶναι ἡ ἀγαθότης σου Κύριε, τὴν ὅποιαν κρύπτεις τώρα πρόσκαιρα, καὶ δεῦ βραβδέεις τὸς Σαρκεῦς δόλους σου, ἀλλὰ μάλλον τὸς ἀφύους καὶ ταλαιπωρῶνται ὀλίγον καιρὸν διαφόρως βατανωζόμενοι. Καὶ μόνον με τὴν ἐλπίδα ὅπῃ σὺ ἔχην, θαρρῶνται.

22. Τὸς ὅποιος σκεπάσεις ἀπόκρυφα με τὴν θείαν σου πρόνοιαν, καὶ φυλάγεις τὴν ὥσπερ με μίαν σκηνῶν ἀπὸ πάσου ταραχῶν, καὶ ἀντιλογίαν τῆς κακοτρόπων ἀνθρώπων.

23. Ὁ δὲ Σύμμαχος λέγει· Ἐλογητὸς Κύριος ὁ παραδοξάσας τὸ ἔλεθ αὐτῷ ἐμοὶ, ὡς ἐπὶ πόλει πεφραγμένη. Ἦ γὰρ τόσον με περαιοῖ με τὴν φιλοφροσύνην σου, καθὼς φροῖσται τὴν πόλιν με τειχόκαστρα διωατὰ οἱ οἰκῆτορες.

24. Ἀμὴν ἐγὼ ἐνόμιζα, ὅταν ἔπειτα εἰς τὸν ἀμερτίαν, τὸς ἀπεγνωσάθηκα τῆς φρονοίας σου. Ἐκείσιν ἦ τὴν ἀμερτίαν καλεῖ, ὅτι ἔξέση ἀπὸ τὴν θείαν ὁδόν.

25. Ὁ θεὸς τῶντων βηταιωδῆς, μεταφέρει τὸν λόγον εἰς παράνεσον, ἐπιδείχωντας τὴν θείαν φιλοφροσύνην σου, καθὼς ἐγνωμάτω εἰς τὴν λόγῃ σου, καὶ συμβιβῆδαι μας λέγωντας.

26. Πρέπει ὅσοι περκατῶσι τὴν θείαν ὁδόν, καὶ ἀγαπῶσιν ἀθύμως τὸν ἀληθῆ θεὸν, καὶ δικαίον, ὅστις κολάζει τὸς περιεῖστα ὑπερηφάνους, καὶ ὑψηλόφρονας.

27. Ταῦτα γνωσκόντες ὅσοι ἐπίζητε εἰς τὸν Κύριον, καὶ θεοῦ αὐτῷ ὡς κυβερνήτῃ, καὶ

τὰ χεῖλη τὰ δόλια, τὰ λαλῶντα καὶ τῷ δικαίῳ ἀνομίαν, ἐπὶ ὑπερηφάνῃ, καὶ ἔκδενῶται.

21. Ὡς πολὺ τὸ πληθῶν τῆς χρηστότητός σου Κύριε, ἧς ἐκρυφας τοῖς φραβμεῖοις σου. Ἐξεργάσω τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σὲ εἰσταντιὸν τῆς ἡμῶν τῆς ἀνθρώπων.

22. Κατακρύψεις αὐτὸς ἐπὶ ἀποκρύφῃ τὸ φροτώπῃ σου, ἀπὸ ταραχῆς ἀνθρώπων. Σκεπάσεις αὐτὸς ἐπὶ σκηνῇ ἀπὸ ἀντιλογίας γλωσσῶν.

23. Εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι ἐθαυμάσωτε τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ πόλει περαιοῖς.

24. Ἐγὼ δὲ ἔπαυσα ἐπὶ τῆς ἐκείσταις μου, ἀπερρίμκα ἀπὸ φροτώπῃ τῆς ὀφθαλμῶν σου.

25. Διατῶτο εἰσήκκτας τῆς φωνῆς τῆς δεήτέως μου, ἐπὶ τῷ κεκραγέσταις μου πρὸς σὲ.

26. Ἀγαπήσατε τὸν Κύριον ταῦτες οἱ ὅσοι αὐτὸς, ὅτι ἀληθεῖας ἐκζητεῖ Κύριος, καὶ αὐτῶν ποδῶν τῶν περιεῖστων ποῖσται ὑπερηφάνῃ.

27. Ἀνδρίζοσε, καὶ κραταιώσω ἡ καρδία ὑμῶν

πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ
Κύριον .

μὴ δευλιάσετε τὸν κόπον τῆς ἀρετῆς . Ἀλλὰ
μᾶλλον ἀνδρίζεσθε , καὶ δουλέτετε τῷ Κυρίῳ ,
ἵνα λάβητε τὴν ἀμοιβὴν πολυπλάσιον τῆς Οὐ-
ρανίας Μακαριότητος .

Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ σωίσεως . Λ Α΄ .

Τοῦτον τὸν Ψαλμὸν λέγουσι τινὲς Διδάκταλοι , πῶς τὸν ἐσιώθησαν ὁ
Δαβὶδ ἀφ' ἧς ἐγνώρισε καὶ τὴν ἐτυχώρησεν ὁ Θεὸς τῷ ἀδικίᾳ ὅτῃ
ἐπαρχε καὶ τῷ Οὐραίνῃ . Οἱ δὲ Θεοδώρητος λέγει ὅτι , ὡς Προφήτης προ-
βλέπων τῷ χάριτι τῷ Θεῷ Βαπτίσματος , πῶς δίδει πλείαν ἀφεσιν τῆς
ἀμαρτημάτων , μακαρίζει ἐκείνους , ὅτῃ ἀξιώσῃσι τοιαύτης μεγίστης δω-
ρεᾶς . Ἐπειδὴ χωρὶς κόπων , καὶ πόνων ἀξιωνόντων συγχωρήσεως , μετὰ τῷ
Θαυμασίῳ αὐτῷ , καὶ Οὐραίνῳ ἀναγεννησιν .

Τὸ Κείμενον .

1. **Μ**ακάριοι ὧν ἀφέ-
θησαν αἱ ἀνο-
μίας , καὶ ὧν ἐπεκαλύφ-
θησαν αἱ ἀμαρτίαι .

2. Μακάριοι ὅσοι αὐτῶν , ὧν
ἐ μὴ λογίσθηται Κύριος
ἀμαρτίαν , εἰδὲ ἔστιν ἐν
τῷ σώματι αὐτῶν δόλοισιν .

3. Ὅτι ἐσιώγησα , ἐ-
παλαιώθη τὰ ὀστέα μου ,
ἀπὸ τῶν κραζέων μετὰ ὅλην
τῷ ἡμέραν .

4. Ὅτι ἡμέρας , καὶ
νυκτὸς ἐβαρύνθη ἐπ' ἐμὲ
ἡ χεῖρ σου .

5. Ἐστράφη εἰς το-
λαπικαίαν , ἐν τῷ ἡμ-
παγλιωαίμοι ἀκανθῶν .

Ἡ Ἐξήγησις .

1. **Ε**πειδὴ διὰ τῷ ἀμαρτίαν ἦτορα εἰς
διαφόρην συμφορᾶς , καὶ πολλὰ δώματα
ἔχουσα , μακαρίζω ἐκείνους , ὅτῃ χωρὶς ταλαι-
πωρίαν τινὰ , ἔλαβον συγχωρήσιν ἀπὸ τῶν
Θεῶν , ὅστις εἶναι τοσῶτον φιλαίθροτος , ὅτῃ
ἐ μόνον συγχωρεῖ τοῖς πταίσασιν , ἀλλὰ καὶ
τὰς ἀμαρτίας καλύπτει , καὶ δεῦ ἐμφαίνονται .

2. Μακάριοι ὅσοι δεῦ κρύπτει τὰς ἀμαρ-
τίας ὡς ὑποκεταῖ , καὶ δόλοισι , ἀλλὰ ἔξομολο-
γῶνται μετὰ ταπεινώσιν . ὅτι τὴν τοιαύτην δεῦ
κρίνει ὁ Κύριος ὡς ἀμαρτωλῶν , ἐπειδὴ ἐτα-
πειώθησαν , καὶ ἔξ ὅλης ψυχῆς μετενόησαν .

3. Ὅτι διατὶ ἐγὼ ἐσιώπησα , καὶ δεῦ ὁμο-
λόγησα ὡς τὸ ἀνόμησον , καὶ φανερώσω τῷ
ἱατρῷ τῷ πληγῶν , ἐγῆρασα τὴν καρπιο-
ρῶνται τῆς ἀμαρτίας , καὶ κλαίωντας .

4. Ὅθεν δεῦμαι παρακαλῶντός σε Κύριε ,
καὶ μετὰ ἐλαφρύνῃς τῷ παιδάσιν ὡς φιλάγα-
θος , ὅτι ἐκράδη ἡ Ἁγία σου χεῖρ , καὶ μετὰ
μεσίση τὸν δαίμονα .

5. Τῷ ἀμαρτίαν ἐκάλεσεν ἀκανθῶν , ὡς
ἀχρηστον πράγμα , καὶ ἐπιζήμιον . Λέγει οὖν ,
ὅτι εἰς πολλῶν ταλαιπωρίαν κατῴκησα , δια-
τὶ ἐπέλεσα τῷ ἀμαρτίαν ὁ ἀφρονέσασθαι .
ὁ Θεὸς δικαία ἡ κρίσις σου .

6. Εὐθὺς μετ' ὅτῃ ἔκαμψ. τὸ κακὸν ἐσίγησα, ἀλλὰ ὕστερα ἐφανερώσα τὴν ἀμαρτίαν μου, χωρὶς ὑποφάνην τινά, ἢ ὑποποιήσιν, ἀλλὰ μόνον ἐμὲ κατακλύωντας. Διατύτω ὡς ἐμελέτησα, καὶ ὁμολογήσω τὴν ἀνομίαν μου, μὴ ἐσυγχώρητες τὴν ἀτίθειαν· ἦγαν δέ με ἐπαδάσθαι ὡς μὴ ἔπρεπον, ἀλλὰ μετελότερα, ἰατρᾶστας τὴν πληγὴν ὡς φιλαύθροτος.

7. Καρὸν δὲ τῷ λέγει τῆς καινῆς Διαθήκης τὴν πολιτείαν, εἰς τὴν ὅποιαν ἡμεῖς οἱ πῖστοι, τὸ τῷ Δαβιδ ἀναλαμβάνοντες ὑπόσπον, με τὰ λόγια ἐκείνη ἀχομέσθω.

8. Περὶ τῆς λοιπῆς προάξεται πᾶς Ὁσος καρὸν ἄραν. Ἦγαν γὰρ καμῆ σπυδαῖον δέησιν, καὶ ἡ ἀπολαύτη τὸ τῷ προμήθειαν, ὅτῃ ἐὰν τῷ σωθέν συμφοραῖ, καὶ τὸν περικυκλώσῃ ὡς ὕδατα, καὶ μὴ τον κκώτων.

9. Ἐπειδὴ εἶπε διὰ τὰ κακά, ὅτῃ τῷ συνέβησαν ἐκ τῆς ἀμαρτίας, εὐχεται τώρα, καὶ λυτρωθῆ ἀπὸ τούτων. Καὶ τῷ ἀπεκρίθη ὁ Κύριος λέγωντας.

10. Ἐπειδὴ ἐγνώριστε τὸ πταίσμα, θέλω σὲ φέρεν πάλιν εἰς τὴν δέθειαν ὁδὸν, καὶ σὲ δώσω τὴν ἐπίγνωσιν ταύτης, καὶ εἶδησιν· καὶ σὲ βλέπω με νεύμα χαρήμεσον καὶ στέρον ὡς φίλον μου.

11. Τώρα νεθετᾷ πῶς ἀμαρτανόοντες, καὶ μὴ γίνωνται ὡς τὰ ἄλογα, καὶ τὰ μυάερα, ἄγνωστοι. Εἰ δὲ μὴ πῶς θέλει τραβίζει ὁ Κύριος με χαλινὸν ὡς τὰ κτήνη, καὶ μὴ μακρῶσθαι, ἦγαν με θλίψεις διαφόρες, καὶ παιδάλιμα.

12. Οὐαὶ εἰς τὴν ἀμαρτανῶν, ὅτῃ δὲ παιδάλωσιν ἐδώ, καὶ κλαύσθαι τὰς ἀνομίας τῶν, ὅτι πολλὴ κόλασις τῶν ἐκδέχεται. Τῶν δὲ ἐναρέτων, ὅτῃ ὑπομενῶν τὰς θλίψεις, ἐλπίζοντες εἰς τὴν δικαίαν τῷ Θεῷ αὐταπόδοσιν, ἀξιώνει ὁ Κύριος ἐλέος, καὶ συγχωρήσῃ. Ὅτι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἐὰν εἶναι καὶ ἐναρέτοι, τὴν θεῖαν χάσιν χεῖρίζονται. Χάσιν γὰρ ἐσμὲν σεσωσμενοί, καὶ τὸν Θεὸν Ἀπόστολον.

6. Τὴν ἀνομίαν μου ἐγνώσισα, καὶ τὴν ἀμαρτίαν μου ἐκ ἐκάλυφα. Εἶπα, θξαγορεύτω κατ' ἐμὲ τὴν ἀνομίαν μου τῷ Κυρίῳ· καὶ σὺ ἀφῆκας τὴν ἀτίθειαν τῆς καρδίας μου.

7. Ἦπὲρ ταύτης προσδέξεται πρὸς σὲ πᾶς ὅστος ἐν καρτῷ δέθειτω.

8. Πλὴν ἐν κατακλυτμῷ ὕδατων πολλῶν, πρὸς αὐτὸν ἐκ ἐγγίσει.

9. Σύμμε εἰ καταφυγῆ, ἀπὸ θλίψεως τῆς πελεχόσῃς με. Τὸ ἀγαλλιάμα μου λύτρωσαί με ἀπὸ τῆς κυκλωσάτων με.

10. Σωετιώσθε, καὶ συμβιβῶσθε ἐν ὁδῷ ταύτη, ἢ πορεύσῃ. Ἐπισηλιῶ ἐπὶ σὲ τὸς ὀφθαλμοῦς μου.

11. Μὴ γίνεσθε ὡς ἵππος, καὶ ἡμίονος, οἷς ἐκ ἐστὶ σωεσις. Ἐν κημῶν, καὶ χαλινῶ τὰς σταγόνας αὐτῶν ἀγξασ, ἢ μὴ ἐγγιζούτων πρὸς σὲ.

12. Πολλὰ αἱ μάστιγιες τῶν ἀμαρτανῶν· τὴν δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ Κυρίου ἐλεῶ κυκλώσει.

13. Εὐφραύθητε ἐπὶ Κύριον, καὶ ἀγαλλιᾶσθε Δίκαιοι, καὶ καυχᾶσθε πάντες οἱ ἄγιοι τῆ καρδίᾳ.

13. Λοιπὸν μὴ καυχᾶται κανείας δίκαιος εἰς τὰς ἀρετάς, καὶ κατορθώματα· ἀλλὰ ἄς ἀφραίνται εἰς τὸν Κύριον ἀγαλλόμενος, καὶ τὸ, ὃ καυχόμενος ἐν Κυρίῳ καυχᾶσθω. Ὅτι ἐκ Θεοῦ μῆς ἦλθεν ἡ χάρις, καὶ πάντα ἡ διώκρισις.

Δόξα. Κάθισμα Δ'.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Ἀνεπίγραφος παρ' Εβραίοις. ΛΒ'.

Ἐπειδὴ οἱ Εβραῖοι εἶρασαν, ὅτι ὁ Ψαλμὸς ἐστὶ εἰς ἀνεπίγραφος, μὴ ζητήσης ἐρμηνείαν. Τέτον εἶπεν ὁ Δαβὶδ εἰς τὴν τῷ Ἐξεκίᾳ ὑπόθεσιν, καὶ ἔχει χῆμα, πῶς τὸν λέγει ὁ αὐτὸς Ἐξεκίᾳ μὴ τῷ Σαμψόνιον νίκῳ ἐκείνῳ, παρακινῶν τὸν λαὸν πρὸς ὑμνήδιον Θεοῦ, καὶ ἔπαινον.

Τὸ Κείμενον.

1. Ἀγαλλιᾶσθε Δίκαιοι ἐν Κυρίῳ· τοῖς ἄγιοις ᾠρεῖται ἀντίστοιχος.

2. Ἐξομολογήσθε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρα, ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψάλατε αὐτῷ. Ἀσατε αὐτῷ ᾠσμα καινόν, καλῶς ψάλατε αὐτῷ ἐν ἀλαλαγμῷ.

3. Ὅτι ἄγιος ὁ λόγος τῷ Κυρίῳ, καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐστὶν πίστις.

4. Ἀγαπᾷ ἰλεημοσύνην, καὶ κείσιν ὁ Κύριος. Τῷ ἰλεῖν Κυρίῳ πλήρης ἡ γῆ.

Ἡ Ἐξήγησις.

1. Πανταχῶς τὸ ἀγαλλιᾶσθε, ὃ μετ' Ἀκύλας ἀνείπε, ὃ δὲ Σύμμεχος ἀφημεῖτε ἠρμηνεύσαν. Λέγει ἔν ἀφραίνεσθε εἰς τὸν Θεὸν Δίκαιοι, ὅτι ἐσᾶς πρέπει νὰ τὸν ὑμνεῖτε ἀπὸ τῆς ἄλλης περιουσίᾳ, ὡς ποροσημεῖοι τῆς αἰωνίου Βασιλείας αὐτοῦ, καὶ ἀγαλλιᾶσθως.

2. Διδάσκει, πῶς ᾠρεῖται νὰ δοξάζεται ὁ Κύριος, ἢ μόνον μετ' ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν νομικὴν λατρείαν, μετ' ἡμῶν ὄργανα. Ἡμεῖς δὲ ἄς τὸν ὑμνήσωμεν μετ' ἡμῶν αἰδέσθως τῆς ψυχῆς, καὶ τῶ σώματος, ὅτι εἶναι ἀρμοδιώτερον· καὶ μάλιστα μετ' ἡμῶν καρδίας καταύξει, καὶ ψυχοσωτήρια δάκρυα.

3. Ὅτι ὅλα τὰ ἔργα, καὶ λόγια εἶναι ἀληθῆ, καὶ πιστότατα, καὶ δεῦν πρέπει νὰ πολυπραγομηῆτε, πῶς ἔγιναν, ἀλλὰ μόνον ἀδιστακτικῶς πιστέτε.

4. Ἐστὶν κάμνει χρεία νὰ μιμεῖσθε τὸν ποιητῆν ἡγῆν, καθὼς ἐκεῖνος οἰκονομῆ μετ' ἡμῶν ἔλεος ἀμετρον, καὶ βοηθῆ τῷ ἀδικησάντων, ἔτω πρέπει νὰ κάμνωμεν καὶ ἡμεῖς, τὸς ἀδίκους νὰ παιδαγωγῶμεν, καὶ τὸς ἀδικηθέντας νὰ σπλαγχνιζώμεσθε, ὡς δούλοι Χριστοῦ, καὶ ὑπήκοοι.

5. Τὸ μὲν, κτ' τὸ χεράμμεθ δηλοῖ, ὅτι μὲν εἷς λόγον μόνον τὸν Κόσμον ἐδημιούργησεν. ἡ δὲ ἀληθὴς Θεολογία μᾶς φαιερώνει, τὸν ἐν τρεσὶ πρόσωποις εἷς Θεὸν, ὅστις ἐποίησε τὰ πάντα δι' Τιῆ, καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι. Διωάμεθ δὲ Οὐραυῶν, δεῦ λέγει τὸς Φωστῆρας (καθὼς τινὲς εἶπον) ἀλλὰ τὸς Ἀσωμῆτας Ἀγγέλους ἐδήλωσεν. Ἐτὶ δεῦ χροικᾶται, πὼς ὁ Υἱὸς ἔκαμε τὸς Οὐραυῶς, τὸς δὲ Ἀγγέλους τὸ Πνεῦμα τὸ Ἄγιον· ἀλλ' ὅταν εἶπῃς ἕνα πρόσωπον τῆς ὁμοσιῆς Τριάδος, ἐκεῖ καὶ τὰ ἄλλα δύο διαλαμβανόνται.

6. Καὶ τότεν εἶναι ἄτος ὁ ποιητῆς Παντοδιώματος, καὶ Θαυμάσιος, ὅπῃ ἐπερίκλεισε τῆς ὑδάτων τῶ φύσιν ἅπασαν, ὡσπερ εἰς ἀγγεῖον μικρότατον, καὶ ὡς θηταυρὸς τὰ ἐφύλαξεν. Ἐπειτα προσάσκει τὰ νέφη, καὶ λαμβανὴν τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆν θάλασσαν, καὶ ποτίζει τῶ Γῶ, ὅταν βέλῃται.

7. Ἀντὶ σαλαθήητων, λέγει ὁ Σύμμεχθ Διαλαβεῖσθων. καὶ ἐπειδὴ εἶπε τὸν Οὐρανόν, καὶ τῶ θάλασσαν, φέρει καὶ τῶ Γῶ, καὶ τὸς ἀνθρώπους, ὡς δημιουργήματα, παρακινῶν ἡμῶς πρὸς θαῦμα τῆς ὀρωμεύων, καὶ ἐκπληξῆν, καὶ ναὶ διαλαβεῖσθων μὲ φόβον καὶ τρόμον ποιῆτον Ποιητῶ Παντοδιώμον.

8. Ὅστις οὐ μόνον τῆς Ἀστυρίων τὰς βυλάς διεσκέδασεν, ἀλλὰ καὶ τῆς Ἐθνῶν τὰς ἐπιβυλάς, καὶ διωγμὸς ἔξηφανίσε, τὰς ἐπαναστάσεις διέλυσε, καὶ πάντων τῆς διωκτῶν τὰς βυλάς ἠθέτησε, δοξάτας τὸς Ἀποστόλους αὐτῶ, καὶ Μάρτυρας.

9. Ἡ δὲ βυλὴ τῶ Κυρίῳ δεῦ σφάλλει ποτὲ ὡς πάντοφθ, ἀλλὰ διαμερείει πάντοτε· καὶ οἱ λογισμοὶ τῶ εἶναι εἰς αἰῶνα αἰῶνθ σερρότατοι.

10. Ὁ Θεὸς Μακάριοι ὄντως, καὶ καλότυχοι ὅσοι πιστεύον εἰς τὸν Θεόν, ἔχοντες αὐτὸν εἰς πᾶσαν χρείαν ἀντιλήπτορα, καὶ ἐπίκρονον. Ἐκλεκτὸς δὲ λαὸς, καὶ κληρονομία Θεῶ ἐλέγετο πάλαι ὁ Ἰσραὴλ, νῦν δὲ ἡμεῖς οἱ ἔξ Ἐθνῶν εἰς τὸν Δεσπότην Χριστὸν πιστεύομεν. Ὅστις εἶναι μόνθ Θεὸς ἀληθὴς, Παντοδιώματος τε, καὶ Πάνσοφθ.

5. Τῶ λόγῳ Κυρίῳ οἱ Οὐραυοὶ ἐσερεύθησαν· καὶ τῶ Πνεύματι τῶ σώματος αὐτῶ πᾶσα ἡ διωάμεθ αὐτῶν.

6. Συναίγων ὡσπερ ἀσχὸν ὕδατα θαλάσσης· τιθεῖς ἐν θηταυροῖς ἀβύσσους.

7. Φοβηθήτω τὸν Κύριον πᾶσα ἡ Γῆ· ἀπ' αὐτῶ δὲ σαλαθήητων πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμενίαν, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν· αὐτὸς ἐνετέιλαιο, καὶ ἐκτίθησαν.

8. Κύριος διασκεδάζει βυλάς Ἐθνῶν, ἀθετεῖ δὲ λογισμὸς λαῶν, καὶ ἀθετεῖ βυλάς ἀρχόντων.

9. Ἡ δὲ βυλὴ τῶ Κυρίῳ εἰς τὸν αἰῶνα μένει. Λογισμοὶ τῆς καρδίας αὐτῶ εἰς γενεαῦ, καὶ γενεαῦ.

10. Μακάριον τὸ ἔθνος, οὗ ἐστὶ Κύριθ ὁ Θεὸς αὐτῶ· λαὸς, ὃν ἔξελέξατο εἰς κληρονομίαν ἑαυτῶ.

11. Ἐξ Οὐρανῶν ἐπέβλεψεν ὁ Κύριος, εἶδε πᾶντας τὰς ἡσὺς τῶν ἀνθρώπων. Ἐξ ἰστοῖς κατακλιθεὶς αὐτὸς, ἐπέβλεψεν ἐπὶ πάντας τὰς κατακλιθῆντας τῶν γυνῶν.

12. Ὁ πλάσας καὶ μόνους τὰς καρδίας αὐτῶν, ὁ σωτὴρ εἰς πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν.

13. Οὐ σώζεται βασιλῆς διὰ πολλῶν δυνάμιν· καὶ γίγας ἢ σωθῆται ἐν πληθει ἰχθῶν αὐτῶ. Ψάδης ἰππῶ εἰς σωτείαν, ἐν δὲ πληθει δυνάμει αὐτῶ ἢ σωθῆσεται.

14. Ἰδὲ οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τὰς φοβημένους αὐτῶν, τὰς ἐλπίζοντας ἐπὶ τῷ ἔλεει αὐτῶ, ῥύσασθαι ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ διασῆσαι αὐτὸς ἐν λιμῶν.

15. Ἡ δὲ ψυχὴ ἡμῶν ὑπομνεῖ τῷ Κυρίῳ· ὅτι βοηθὸς καὶ ὑπεραστις ἡμῶν ἐστί. ὅτι ἐν αὐτῷ διαφραδῆται ἡ καρδία ἡμῶν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτῶ ἐλπίσσαμεν.

16. Γενοίτο Κύριε τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἐλπίσσαμεν, ἐπὶ σί.

11. Ὁ ὅποιος ἐπίσταται, καὶ γινώσκει ἢ μόνον τὰς πράξεις ὅπως γίνονται εἰς ὅλον τὸν Κόσμον, τὰς ὁποίας βλέπει σαφῶς ὡς Θεὸς ἀπερίγραπτος, ἀλλὰ καὶ τὰς διαλογισμῶν καὶ ἡξίει, καὶ τὰ νοήματα.

12. Ὅτι καθὼς αὐτὸς ἔπλασε τὰς καρδίας (τῷτο λέγει διὰ τὸ λογισμῶν) ὅπως ἡξίει ἢ μόνον τὰ ἔργα τῶν χειρῶν, ἀλλὰ καὶ τὰς γνώμους, μὲ ποῖον τέλος γίνονται.

13. Ἐπὶ τῷ χρεωσθῆμεν νὰ ὑμῶμεν τὸν Θεόν, ὅπως ἡμεῖς ἤφερον εἰς τὴν ὁδὸν τῆς σωτείαν· ὅτι χωρὶς αὐτοῦ τῆς πίστεως, δεῦρ σῶνεται Βασιλῆς, ἢ γίγας, μὲ τῶν πολλῶν αὐτῶν δυνάμιν· ἐπεὶ καὶ ὁ Φαραὼ, καὶ ὁ Σουλελεμ, καὶ ἄλλοι πλείους εἶχασιν ἀμετρα ἄλογα, καὶ ἀρμματα, καὶ περιστάς δυνάμιν.

14. Ὁλοῦν τῶν ἀγαθῶν (λέγει) εἶναι ἡ ἀτίθεια πρόξενος. Ὅτι ὁ Θεὸς προμνησθεῖ, καὶ διαφυλάττει τὰς πιστὰς δούλους· καὶ ἢ μόνον τὰ ἀναγκαῖα τῶν χαρίζεται, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ θανάτου, καὶ ἄλλων κινδύνων τὰς λυτρῶναι, καὶ εἰς κερὸν πείνας, καὶ δίψης, ποτίζει καὶ δρέφεται.

15. Λοιπὸν ἐπεὶ τὰ ἀγαθὰ ἀπελαύταμεν, εἰς αὐτὸν τὸν πολυέλεον ἔχομεν τὴν ἐλπίδα βεβαίαν, τῶν αὐτῶ βοηθειῶν ἐκδεχόμενοι. Αὐτὸς καὶ τῶν παρῶσαν θυμηδίαν, καὶ βοηθειῶν ἡμῶν ἐχάριτε, διατὶ δεῦρ εἶχαμεν εἰς ἀνθρώπον τὸν ἁρῶν ἡμῶν, ἀλλὰ μόνον εἰς αὐτὸν τὸν ἀληθῆ Θεόν καὶ Πανάγαθον.

16. Παρρησίας μεγίστης ὁ λόγος. Ὅτι τὴν ἀπὸ ἡμῶν τὰς ἀμελείς, καὶ ἀχρεῖς ἡμπορεῖ νὰ εἴπῃ ποιαῦτα; Κύριε, καὶ τῶν πολλῶν ἐλπίδα, καὶ τὸν ἔλεον ἀντιμετρητῶν. Ὅμοιον δὲ τῷτο μετ' ἐκεῖνο ὅπως εἶπεν ὁ Κύριος. Ἐν ὅ μῆτρον μετρεῖτε, καὶ τὰ ἐξῆς.

Ψαλμός τῷ Δαβίδ , ὅτε ἠλλοίωτε τὸ πρόσωπον αὐτῷ ἐναντίον
 Ἀβιμέλεχ , καὶ ἀπέλυσε αὐτὸν , καὶ ἀπῆλθε . ΛΓ΄ .

Κ Αὶ τῶν τὸν Ψαλμὸν ἔγραψε ὁ Προφήτης ὑπὸ τῆ Σαβλ διωκόμε-
 νος . Καὶ διαλαχμβαίνει τὴν ποιησίαν τῆ Δωὴκ , ὅστις ἐκπατάβαλε
 εἰς τὸν Σαβλ τὸν Γερέκ Ἀβιμέλεχ , καὶ ἔγινε εἰς τότε φονικὰ πρόξενος .
 Λοιπὸν ζητᾷ βοήθειαν ὁ Δαβίδ ἀπὸ τὸν Θεὸν εἰς τὸν τῶν διωγμῶν . Λαμ-
 βαίνεται δὲ ὁ Ψαλμός καὶ διὰ τὸν Χριστὸν , ὅστις ζητᾷ καὶ τῆ μισαφόνου
 Γεδαίων ἀπὸ τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα ἐκδίκησιν .

Ἡ Ἐξήγησις .

1. **Κ** Ἄθε καρὸν θέλω νὰ ἀλογῶ , καὶ νὰ
 δοξάζω τὸν Κύριον , εἰς τὴν δυσ-
 χίαν , καὶ ἀτυχίαν , διώκων καὶ διωκόμενος ,
 καὶ νὰ εἶναι πάντοτε ἡ ὑμνησις αὐτῷ εἰς τὸ
 σῶμα μου .

Ὅτι αὐτὸς με ἔκαμε περιφανῆ , καὶ περιβλε-
 πτον , λυτρώσας με ἀπὸ διαφόρων κινδύνων
 καὶ πολλῶν δωρεῶν μὲ ἐξίωσεν .

2. Ἀκούσατε ταῦτα οἱ ἁγῶν , ὅπως σὰς
 διώκων ἀδικα , καὶ μὴ ὀλιγοφυχήσητε , ἀλ-
 λά χαίρετε , καὶ δοξάσατε αὐτὰς μετ' ἐμέ-
 να τὸν Κύριον καὶ ὅλοι ὡς τὸν ὑψώσαμεν
 συμφώνως μὲ λόγια καὶ ἔργα ἁγάρετα .

3. Ἐγὼ καὶ ἀλήθειαν , ὅταν εἶχα τὰς τό-
 σας θλίψεις , τὸν ἐπικαλέσθηκα , καὶ ἐπήκυστέ
 μου , καὶ ἀπὸ ὅλα τὰ λυπηρὰ μὲ ἐλύτρωσεν .

4. Ὅτι ὅστις προτεθῆ πρὸς αὐτὸν καὶ πί-
 σεις , φωτίζεται νοερώς , ὡς ὁ Μωϋσῆς ἐδο-
 ξάσθη τὸ πρόσωπον .

5. Καθὼς καὶ ἐγὼ ὁ πτωχὸς τὸν ἐπικαλέ-
 σθηκα , καὶ ἐπήκυστέ μου , καὶ ἀπὸ ὅλα τὰ λυ-
 πηρὰ μὲ ἐλύτρωσε . Τῆτο ἠμπορεῖ νὰ χροικη-
 θῆ δια τὸν Ἀδὰμ , καὶ τὸ γεῦσθαι ὅλον τῆς
 αὐθραπότητος .

6. Στίλβει πῆς Ἁγίας Ἀγγέλως ὁ Κύριος ,
 καὶ φυλάσσει πῆς φίλους , καὶ πῆς λυτρώων ἀπὸ

Τὸ Κείμενον .

1. **Ε** Τ'λογήτω τὸν Κύ-
 ριον ἐν παντί
 καρῶ , διαπαντός ἢ ἀνε-
 σις αὐτῷ ἐν τῷ σῶματί
 μου . Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαί-
 νεθήσεται ἡ ψυχὴ μου .

2. Ἀκούσατωσαν ἁγῶν ,
 καὶ ἄφρονθήτωσαν . Με-
 γαλιῶσατε τὸν Κύριον σὺν
 ἐμοί , καὶ ὑψώσωμεν τὸ
 ὄνομα αὐτῷ ἐπὶ τὸ αὐτό .

3. Ἐξεξήγησα τὸν Κύ-
 ριον , καὶ ἐπήκυστέ μου ,
 ἐκ πατῶν ἤδη θλίψεων
 μου ἐρρύσατό με .

4. Προτέθειτε πρὸς
 αὐτὸν , καὶ φωτίσθητε , καὶ
 τὰ πρόσωπα ὑμῶν ἢ μὴ
 κατασχυωθῆ .

5. Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέ-
 κραξε , καὶ ὁ Κύριος
 εἰπήκυσεν αὐτῷ , καὶ ἐκ
 πατῶν ἤδη θλίψεων αὐ-
 τῷ ἔσωσεν αὐτόν .

6. Παρεμβαλῶ Ἁγγε-
 λος Κυρίου κύκλω ἤδη

φοβημένων αὐτὸν καὶ ῥύ-
σεται αὐτούς.

7. Γλώσσαδε καὶ ἴδετε,
ὅτι χηρὸς ὁ Κύριος.
Μακαρεῖον αὐτῆρ, ὅς ἐλ-
τίζει ἐπ' αὐτὸν.

8. Φοβήθητε τὸν Κύριον
πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ.
Ὅτι ἔκ ἐσιν ὑσέφημα
τοῖς φοβημένοις αὐτοῦ.

9. Πλάστοι ἐπτώχισαν,
καὶ ἐπεινάσαν. Οἱ δὲ
ἐκζητῶντες τὸν Κύριον ἔκ
ἐλαττωθήσονται παντός
ἀγαθοῦ.

10. Δεῦτε τέκνα ἀκού-
σατέμῃ, φόβον Κυρίου
διδάξω ὑμᾶς. Τίς ἐσιν
αὐθρῶπος ὁ θέλων ζωῆν,
ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγα-
θῆς;

11. Παῦτον τὴν γλώσ-
σάσῃ ἀπὸ κακοῦ, καὶ
χειλήσῃ, τῷ μὴ λαλη-
σαι δόλου.

12. Ἐκκλινον ἀπὸ κα-
κοῦ, καὶ ποιήσου ἀγαθόν.
Ζήτησον εἰρήνην, καὶ
δίωξον αὐτήν.

τὸν κίνδυνον. Τύτοις συμφωνεῖ Ζαχαρίας λέ-
γων. Ὁ Ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοί. Καὶ ὁ
Ἀπόστολος. Οὐχὶ πάντες εἰσὶ Λειτουργικά
πνεύματα, εἰς διακονίαν ἀποσελλόμενα;

7. Παραῶν εἶπε, προτέλετε, ὅθεν ἐδῶ λέ-
γει γλώσσαδε, καὶ μάθετε μετὰ τὴν δοκιμῶν τῶ
Δεσποτῶ τὴν ἀγαθότητα, καὶ νὰ τρυγήτε ἀπ'
ἐδῶ τὴν μακαριότητα. Ταῦτα μετὰ τὴν ἰσχυ-
ρῶ. Ὁ δὲ κρυπτόμενος ὡς δηλοῖ, ὅτι μετὰ τὸ
Θεῖον Βάπτισμα ὁ ἀληθὴς φωτισμὸς ἐγγίνεται.
καὶ ἡ γειῦσις τῆς Γερασ Κοινωνίας δεκνύει τῷ Σω-
τήρῳ τὴν ἀγαθότητα.

8. Σύμφωναν καὶ ταῦτα τῆς αὐθρῶ. Ὅτι τῶ
ἀγιασθέντας μετὰ τὸ Ἄγιον Βάπτισμα, παρακι-
νῶ καὶ συγκεράσῃ μετὰ τὸν φόβον τὴν ἀγάπην, καὶ
ἔτι καὶ ἐλπίσῃ τὴν ἀφθονίαν, ὅτι ὁ πλάτος
ἔχει μεταβολῆς. Ὅθεν καὶ οἱ Ἰουδαῖοι πάλαι
πλητῶντες, τῶ τῷ Θεῷ κηδεμονίας ζήτεσον
ἀπισήσαντες. Τὰ δὲ Ἐθνη πτωχίσαντα, καὶ
τὸν Θεὸν ἐκζητήσαντα, ἐπλήτηται.

9. Οἱ πλάστοι καὶ σάρκα εἶναι ἐκεῖνοι, ὅπῃ
τρώγῃ τὴν ἴσῃ τῆς πτωχῶν ὡς ἄρπαγες
λέοντες. καὶ ποτὲ δεῦ χορταίνουσι, εἰς πνευμα-
τικά ἀγαθὰ, ἢ προσηκουσῶν. Ἀμὴν οἱ ἐπί-
στροφι θέλων ἔχει ὅλα τὰ ἀγαθὰ ἐδῶ μετὰ τὴν
ἐλπίδα, καὶ ἐκεῖ μετὰ τὴν ἐργασίαν.

10. Προτιθεῖς τὴν ἀλυτον ζωῆν, ὡς ἄθλος
ἀξίερασον, προτρέπει πρὸς τῶ ἀγῶνας λέγων-
τας. Ἐλθετε τέκνα μετὰ τῶς διδάξῃ, τί
εἶναι ὁ φόβος τῷ Κυρίῳ, καὶ πῶς καὶ τῶ ὑπα-
κούετε, ὅτοι ποθεῖτε ζωῆν τὴν αἰώνιον, καὶ ἢ
ἀποκτήσετε ἐκεῖνας τὰς μακαρίας ἡμέρας, ὅπῃ
εἶναι φωτεινότητας πάντοτε.

11. Ἐν πρώτοις φυλάξτε τὴν γλώσσῃ ἐπι-
μελῶς, καὶ μὴ σιωπήσῃ ποτὲ καταλαλιάς,
καὶ ἄλλα ἄσχημα λόγια, καὶ μάλιστα τὰ ψα-
δῆ, καὶ δόλια, ὅτι τῷτο, εἶναι μεγάλον, καὶ
ζημιώδες ἀνόμημα.

12. Πρότερον ἀποτρέπει τῶς κακίας, ἔπειτα
προτρέπει τῶς ἀρεταῖς. Ὅτι ἐὰν δεῦ πῶσῃ τίς
ἀπὸ τῶ κακοῦ, δεῦ γίνεται τὸ καλὸν ὅπῃ κά-
μνει ἀπρόσδεκτον. Δίωξον εἰρήνην, ἢ γὰρ ἐξ-
δραμῆ τὴν ἐξ ὅλης σῆς ψυχῆς, καὶ τὴν ευ-
ρυῶ. Ὅτι ὅστις ἔχει τὴν ἀγάπην μετὰ ὅλης

δεὸ ζημιῶναι τινὰ , ἕτε φανερά , ἕτε ἀπόκρυφα , ἀλλὰ μᾶλλον πάντας ἀεργετῆι , καὶ ἀπλαγχνίζεται καὶ διώαμιν .

13. Ὅσοι διάχων , καὶ πολιτῶντου ἔτω δίκαια , τὸς κοιτάζει ὁ Κύριος με ἀπλαγχνικά ὄμμακα , καὶ ἐπακθεὶ τῶν τῶν δέησιν .

14. Ὅτι καλὰ καὶ βλέπει καὶ τὸς αὐόμιας , ἀλλὰ με νεύμα ἀργον , διὰ νὰ Ἰεροδρεῦται τῶ ἐνθύμησίντως ἀπὸ τῶν τῶν γῶν με παρότκαρον θάνατον , καὶ ἀπὸ τῶν ἄλλων τῶν ζώων με τὸν αἰδιον .

15. Τὸς δὲ δίκαιος (καθὼς εἶπα) θεωρεῖ ποθεινότακα , ἐπακθεὶ τὸς τῶν δεήσεις , καὶ λυτρώνεις τὸς ἀπὸ ὅλα τὸς τὰ ἀμαρτήματα .

16. Ἐξαρέτως δὲ ἀγαπᾷ περίοκα τὸς ταπεινόφρονας , φροντίζει καὶ κηδεταί τῶν , καὶ τὸς διαφυλάττει διαφερόντως , καὶ σώζει τὸς .

17. Καὶ συγχωρεῖ μετ , καὶ ἀφίνει τὸς νὰ πίπην εἰς διαφόρος θλίψεις , διὰ ψυχικῶν τὸς ὠφέλειαν . Ἀλλὰ πάλιν δεύ τὸς ἀφίνει νὰ τὸς νικῆσιν οἱ πολέμιοι , ἕως ἕσπερον . μόνον τὸς λυτρώνεις ἀπὸ ὅλα τὰ λυπηρά , καὶ δοξάζεις τὸς .

18. Καὶ νὰ σερεῶν , νὰ κρατιῶν τὸς λογισμὸς αὐτῶν , τὸς ὅτοις ἐπονομάζει κόκκαλα . Ὅτι καθὼς τὸ σῶμα φέρεται με τὰ ὅσα , καὶ βασάζεται , ἕτω καὶ ἡ ψυχή διὰ τῶν λογισμῶν σερεῖται , καὶ δεὸ σαλεύεται εἰς τὸς θλίψεις , ἀλλὰ ἐλπίζει εἰς τὸν Κύριον .

19. Οἱ μεν ἔν τῶν ἀρετῶν ἐρασῶν , τὸς ἀγαθῶν ἀπολαύσων . οἱ δὲ ἀμαρτωλοὶ ὅτῃ πολιτῶνται με πονηρίας καὶ ἀδικίας εἰς ὅλων τὸς τῶν ζωῶν , θέλν ἀποθᾶν κακῶς ὡς κακοὶ καὶ ὀλέθροιοι , ἕ μόνον εἰδῶ , ἀλλὰ καὶ εἰς τῶν ἄλλων ζωῶν , νὰ παιδῶνται ἀπλάττητα .

20. Οἱ δὲ δίκαιοι ὡς δᾶλοι Κυρεὶς πισότατοι , ὅτῃ ἔχν εἰς αὐτὸν τὸς ἐλπίδης τὸς , καὶ δεὸ παραβαίνν τὸς ἐπιτάστῃ , θέλν ἀξιωθῆ τῶς αἰωνίῃ μακαριότητος , νὰ δοξάζν τὸν Ἐτραδί εἰς Θεόν , με τὸς Ἀγίους Ἀγγέλους αὐτῶ ἀφραυνόμμοιοι .

13. Ὄφθαλμοὶ Κυρεὶς ἐπὶ δίκαιος , καὶ ὡτα αὐτῶ εἰς δέησιν αὐτῶν .

14. Πρόσωπον δὲ Κυρεὶς ἐπὶ ποιῶν τὸς κακά , τὸς Ἰεροδρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόστων αὐτῶν .

15. Ἐκίεραξαν οἱ δίκαιοι , καὶ ὁ Κύριος εἰσηκτεν αὐτῶν , καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρύστατο αὐτῶς .

16. Ἐγγὺς Κύριος τὸς σωπετεριμμέοιοις τὸν καρδίαν , καὶ τὸς ταπεινὸς τῶ πνύματι σώτῃ .

17. Πολλὰ αἱ θλίψεις τῶν δίκαιῶν , καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτῶ ὁ Κύριος .

18. Φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὅσα αὐτῶν . εὐθὺς αὐτῶν ἕ σωπετρίβηται .

19. Θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρός , καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσσι .

20. Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δᾶλων αὐτῶ , καὶ ἕ μὴ πλημμελήσσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτῶν .
Δόξα .

Ψαλμός τῷ Δαβίδ. ΛΔ΄.

ΕΓὺ τὴν ἁ. Βίβλον ἤβ Βασιλειῶν. Κεφ. καὶ φαίνεται, ὅτι συμβαλλο-
 θείς ἀπὸ τὸν Γινάθειον ὁ Δαβίδ, ἔφυγε τὸν κακότροπον Σαὺλ, καὶ
 ἀπῆλθεν εἰς μίαν χώραν τῆς Ἀλμοφύλων, ἀπορωποίμενος, ὅτι ἦτον ἀλ-
 λῶ αὐθραπῶ. Τινὲς δὲ γνωρίσαντες αὐτὸν, τὸ εἶπασιν τῷ Βασιλείως
 Ἀχαζ, ὅτῃ ὤριζε τὴν Πόλιν ἐκείνου. Ὁ δὲ Δαβίδ ἐκαμῶθη πῶς εἶ-
 ναι σαλὸς, καὶ εὐχανεν ἀπὸ τὸ στόμα ἀφρός. Καὶ μετὰ τὸν τρόπον τούτου
 σωτηρίας τυχεῖν, ἐποίησεν αὐτὸν τὸν Ψαλμὸν, εἰς Ἀχαρισίαν Κυρίου,
 ὅτῃ τὸν ἔσωσεν.

Τὸ Κείμενον.

1. **Δ** Ἰκασον Κύριε τὸς
 ἀδικουῦτάς με,
 πολέμησον τὸς πολεμου-
 τὰς με.

2. Ἐπιλαβὲ ὄπλα, καὶ
 θυρεὺς, καὶ ἀνάστηθι εἰς
 τὴν βοήθειάν μου. Ἐκ-
 χεον ῥομφαίαν, καὶ σύγ-
 κλησον ἕξ σπαντίας ἤβ
 καταδιωκόντων με.

3. Εἶπον τῇ ψυχῆ μου
 σωτηρία σου ἐμὶ ἐγώ.
 Αἰχμηθῆνται, καὶ σπυ-
 τραπήνται οἱ ζητῶντες
 τὴν ψυχὴν μου.

4. Ἀποσραφήνται εἰς
 τὰ ὀπίσω, καὶ καταχω-
 θήνται οἱ λογιζόμενοί
 μοι κακά. Γενηθήνται
 ὡσεὶ χυδὸς καὶ πρῶτο-
 που ἀνέμος, καὶ Ἄγγελος
 Κυρίου ἐκθλίβων αὐτούς.
 Γενηθήτω ἡ ὁδὸς αὐτῶν
 σκοτός, καὶ ὀλίθημα, καὶ
 Ἄγγελος Κυρίου κατα-
 διωκὼν αὐτούς.

Ἡ Ἐξήγησις.

1. **Ω**ς δίκαιος εὐχεται, καὶ δέεται τῷ Θεῷ,
 νὰ κινήσῃ πρῶτον ἐκείνος ὅτῃ τὸν ἀδι-
 κῆστον, ἔπειτα νὰ τὸς δώσῃ τὴν ἀρέσασαν
 παιδείαν, ὡς κατὰ δίκαιότητος.

2. Λάβε τὰ ὄπλα, καὶ τὸ σκεπτόμενον, ἔχειρα
 νὰ μὴ βοηθήσῃς, εὐχάλε τὴν ἀνάθειον, καὶ
 ἀπόκλεισον τὸς ἐχθρούς μου. Ταῦτα λέγει διὰ
 νὰ τὸς ἐκφοβήσῃ· αἰμὴ ὁ Θεὸς δὲν χρειάζεται
 ξίφη, καὶ ἄρματα, μόνον μετὰ τὸνεῦμα δίδει
 τὴν παιδείαν, καὶ φοβερῶς κολάζει τὸς ἀδι-
 κῆστας ὡς Παντοδυναμὸς.

3. Φθαίμε μόνον εἰς σωτηρίαν ὁ λόγος
 σου, ὅστις ἔχει τὸνεῦμα διῶμα, ὅτῃ καὶ χω-
 εἰς τὰ ἀνάθειον ὄπλα, θέλει κάμει ἐκείνος
 ὅτῃ ζητῶν νὰ με θανατώσῃν, νὰ μείνῃν κα-
 θυχημέσοι, καὶ ἀσφακτοί.

4. Ἄς γενέσῃν ὀπίσω νικημέσοι, καὶ περὶ
 γελασμέσοι, ὅσοι μελετῶν, νὰ με βλάψωσ.
 Διασκήρπισαί τους, καθὼς σκορπίζει τὸ χυ-
 μα ὁ ἀνέμος, καὶ οἱ Ἄγγελοι σου ὡς τὸς
 παιδείας, νὰ τὸς διώξῃν τοιαυτῶς, ὅτῃ
 νὰ σκοτίζονται εἰς τὸν δρόμον φάγοντες, νὰ
 σκοτίζονται τῶν ὁδῶν, ὅτῃ νὰ πλάκωνῃ εἰς
 τὸν ἄλλοντως.

5. Ὅτι ἀδίκᾳ μὲ ἐπιβιβάζονται, καὶ κατακλάζον κρυφὰ παγίδας, καὶ ὄλεθρον γὰρ μὲ θανατώσῃ. Τὸ ἀνείδισαυ, εἶπευ ὁ Σύμμαχος, ὑπὸρῆξαν ὅτῃ σημαδᾶει τὸν κρυφὰ κατακλάζομενον ὄλεθρον.

6. Λοιπὸν ἀρέπον εἶναι, καὶ εὐλογον γὰρ τὴν εὐρωυ θλίψεις, καὶ βάσανα, καὶ γὰρ πέσαιω εἰς αὐτάς τοῖς βροχάδες, καὶ δίκτυα, ὅτῃ εἴχασιν ἐμεῖα σεμμεῖα, διὰ γὰρ λάβον τὴν αὐτοπάθειαν.

7. Ἐγὼ δὲ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρῳ ἢ ἀγάλλωμαι, πῶς μὲ ἔσωτες Δέσποτα, καὶ μὲ ὅλα μὲ τὰ μέλα γὰρ βοῶ, ὅτι μόνος ὑπάρχεις Θεὸς Παντοδυναμῳ, καὶ Κερατὴς δικαιοτάτος· ὅτῃ δὲ ἀφίωει γὰρ πνίγωυ τὴν πτωχῶς οἱ πλάσιοι, ἀλλὰ λυτρῶνεις τὸν ἀδιώκτον ἀπ' ἐκείνης, ὅτῃ τὸν σενοχωρῶσι, καὶ ἐρπάζουμ τὸ πωρῶν μὲν ἀδίκᾳ.

8. Ἐκείνα ὅτῃ δὲ ἔωραξα μὲ ἐκατηγορήσαν οἱ ἀδικοι. Ἐδῶ λέγει διὰ τὸν φθόνον ὅτῃ ἔχων ὁ Σαὺλ τὴν Δαβὶδ, νομίζων ὅτι τυραννικῶς ἐβέλετο γὰρ λάβῃ τὸ Βασιλεῖον. Καὶ δὲ αὐτὸ τὸν ἐσυκοφαντήσαν οἱ βασιλεῖοι, καὶ κἀπῆκσαν.

9. Ἐγὼ μὲν καὶ τὸν Γολιάθ ἐφόνεῖτα, καὶ Ἀλλοφύλους πολλὰς ἐπαλέμητα. πολλὰκις δὲ καὶ μὲ πνέματικὸν πόλεμον ἐκ τῆς δαιμονικῆς μανίας αὐτὸν ἠλάθρησα. Ὁ δὲ ὡς ἀχάριστος βέλεται γὰρ μὲ θανατώσῃ, καὶ γὰρ ἔκαλεῖται τὸ ὄνομα μὲν. Τὴν ληθῶν λέγει ἀπικνίαν, ὅτι βραυ ἔχῃ τις πῆκνα μὲναι τῆς ἢ ἐσθῆμης.

10. Ἐδῶ μὲν ἐρμηνεύει πῶς πρέπει γὰρ πρῶτω μὲν εἰς τὰς συμφορὰς, λέγωντας. Ὅταν αὐτοῖμα ἐσοχλῶσαι, καὶ ἐβαταύιζαν, ἐδύνημην τελοχάκων, καὶ ἐπῆσαν, καὶ ποροδύχημεν ἐδέχημην ἀπὸ τὸν Θεὸν τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς αἰτήσεως.

5. Ὅτι δωρεῶν ἔκρυψάμοι διαφθορῶν παγίδῳ αὐτῶν. μάττω ἀνείδισαυ τὴν ψυχῶν μὲ.

6. Ἐλθέτω αὐτῳ παγίς, ἢ ἢ γινώσκει· καὶ ἢ θῆρα, ἢ ἔκρυψε συλλαβέτω αὐτὸν, καὶ ἐν τῇ παγίδι πεσῆται ἐν αὐτῇ.

7. Ἡ δὲ ψυχῆ μου ἀγαλλιάσεται ἐπὶ τῷ Κυεω, περφθῆσεται ἐπὶ τῷ σωτηρῶ αὐτῳ. Πᾶντα τὰ ὅσα μὲ ἐρῶσι· Κύεε, Κύεε τίς ὁμοίός σοι· ῥυόμενῳ πτωχὸν ἐκ χειρὸς σερεωτέρων αὐτῳ, καὶ πτωχὸν καὶ πείνητα ἀπὸ τῆς διαρπαζόντων αὐτῳ.

8. Ἀνάσαστέ μοι μάρτυρες ἀδικοι, ἃ ἔκ ἐγὼ ἠνώσκον ἠρώτων μὲ.

9. Ἀνταπεδίδουσαῖ μοι πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, καὶ ἀπικνίαν τῇ ψυχῆ μὲ.

10. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ αὐτῳ παρεσοχλῶμαι ἐσθῆμην σακκον, καὶ ἐταπεινωῶ ἐν νησει τὴν ψυχῶν μὲ. Καὶ ἢ ποροδάχημην εἰς κόλπου μου ἀποσραφήσεται.

11. Ως πλησίων, ὡς ἀδελφῶ ἡμετέρῳ, ὥτως ἀληρέσω. Ως περὶ θῶν, καὶ σκυθραπαζῶν ὥτως ἱταπεινύμην.

12. Καὶ κατ' ἐμῶ ἀφραύθησαν, καὶ σωήθησαν· σωήθησαν ἐπ' ἐμὲ μάστιγες, καὶ ἐκ ἔγνων.

13. Διεσχίδθησαν, καὶ ἔκατενύγησαν.

14. Ἐπέρασά με, ἐξεμυκτηρίσά με μυκτηρομῶ, ἔβρυξά ἐπ' ἐμὲ τὸς ὀδόντας αὐτῶν.

15. Κύριε τότε ἐπόψη· ἀποκατάστησον τῆν ψυχὴν μου ἀπὸ τῆς κακουργίας αὐτῶν, ἀπὸ λέοντων τῆν μονογενῆ μου.

16. Ἐξομολογήσομαί σοι ὡς Ἐκκλητικὴ πολλῆ, ὡς λαῶ βαρεῖ ἀνέσωσε.

17. Μὴ ἐπιχαρέισαί μοι οἱ ἐχθρανοῦτες μοι ἀδίκως, οἱ μισοῦντές με δωρεῶν, καὶ διασθλοντες ὀφθαλμοῖς. Ὅτι ἔμοι μὲ ἐβρίωκα ἑλάλην, καὶ ἐπ' ὄργην δόλος διλογίζοντο.

18. Ἐπλάττωσαν ἐπ' ἐμὲ

11. Ἐκαρέϊτο τὸ πλῆθος ὑπερήσων, καὶ ἀπαρέπτον, ὡς περὶ ἐπὶ ἄδελφός μου γνησός. Καὶ δὲ ἐπαίρομαι εἰς τὰ κατορθώματα, ἀλλὰ μὲ πολλῶν ταπεινώσει τῶ ἐδούλατα. Ταῦτα λέγει διὰ τὸν Σαῦλ, ὡς φαίνεται εἰς τὴν Βίβλον τῆς Βασιλειῶν.

12. Ἀλλ' αὐτὸς ἦλθε μὲ πολὺ πλῆθος, καὶ μὲ φονάτισον ἔξαφνα, χωρὶς καὶ τὸ ἡξάρω ὁλότελα.

13. Καὶ διαμερτάντες, καὶ ἐκπεσόντες τῆς ἐλπίδος, καὶ σκεδασθέντες, δὲ ἐμεταμελήθησαν καὶ τότε εἰς ὅσα κακὰ ἐβυλάθησαν. ἀλλὰ πάλιν ἐπεχείρησαν, καὶ παρὰ ἔξω μου τὰ ὅμοια οἱ ἀτιμῆτοι.

14. Ἐδοκίμασαν πάντα μηχανῶν καὶ με παριδύσασα· ἐχλάσασά με, καὶ ὡς λέοντες ἐφώναζαν κατ' ἐμὲ βρύχοντες.

15. Οὐχὶ ἐγκαλῶντας, ἔπι παραπονόμενος τῷ Θεῷ, ἀλλὰ ποθῶντας τῆν βοήθειαν ἔλεγε. Κύριε, τότε καὶ φωνῆς, καὶ μὲ ἐνδικαιώτης τὸν ἀδικημένον· ἀντρωσά τῆν μεμονωμένον, καὶ πάσης ἀφθραπίνης βοηθείας ἔρημον ψυχῆν μου, ἀπὸ τῶς ἀνήμερας, καὶ ἀσπλάγχχης τῆς τῆς λέοντας.

16. Διὰ καὶ σὺ δὲ χαριστῶ καὶ ἐγὼ, καὶ σὲ ὑμνοῦ εἰς τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας, ὅταν εἶναι συναγαγῆς λαὸς πολὺς. Τὸ βαρεῖ, λέγει ὁ Σύμμεχος, παρεκλήθει. Τὸ τοῦ δὲ ἦτον Προφητεία, καὶ πληρῆται εἰς ἡμῶς σήμερον, ὅτι ὑμνεῖται ὁ Θεὸς μὲ τῶς ψαλμοῦ ἀπὸ λόγου μου.

17. Ναι Κύριε, κάμε τῶς ἐχθρῶς μου, καὶ μὴ χαροῦν εἰς ἐμεῶν, ὅτι ἔπαυσε εἰς τῆν καρδίᾳ μου μισῶσι, καὶ ἀπ' ἐξω μου δαίγγου ἀγάπην οἱ δόλοισι. Καὶ κλοντῆται μοι ἐβρίωκα καὶ πλέκσει δόλος μισοῦντές με. Διὰ τὸν Σαῦλ λέγει καὶ ταῦτα, ὡς καὶ τὰ αἰῶθεν.

18. Καὶ ἰδόντες με τῶς ἐκατάλαβα τῆν ἐπι-

βελῶ, ἐγύμνωσαν τῶ κεκρυμμένῳ δυσμένειαν, χαίροντες εἰς τὰς συμφορὰς μου, καὶ ἐφθόμοιοι.

19. Ἀλλὰ σὺ Κύριε, ὅτῃ θεωρεῖς, καὶ γινώσκεις ἅπαντα, μὴ παρῆλθῃς τὰ πεπωραγμένα, μή με ὑπερήτης τῆς προνοίας σου. Ἐξέταξα τῶ κρίσιν μου, καὶ ἐκδίκητόν με τὸν δούλον σου, ἐπειδὴ δούλος ἔπαιστα.

20. Ὅτι ἐγὼ ἀργήσῃς ἐν κρίσει δικαίαν κρίσιν κατ' αὐτῶν, θέλω γαίρεσθαι πάλιν περὶ γελοῦντάς με· ἐνὰ ἔχην τῶ δυσυχίαν, καὶ τὰς οὐδίας μου, ἀημερέσιαι τῆς, καὶ ἀπόλαυσιν· ἐνὰ μὲ ἐκφωβῶσι καυχώμενοι, ἐνὰ μὲ κατατίκνυσι συζώνταυ.

21. Μᾶλλον δὲ ἢ κατακλιθεῖν, ἐνὰ στρατῶσιν ὅσοι χαίρονται εἰς τοὺς συμφορὰς, καὶ θλίψεις μου. Καὶ ἢ ἐδυδῶν αἰχμῶν, καὶ ἐντροπῶν ὅσοι καυχῶνται ἐνὰ μὲ κακοποιήσασιν.

22. Ἐὰς καρδοὺς, καὶ ἢ ἀφρανθήσασιν οἱ ἀγαπῶντές με, καὶ ποθόντες τῶ εἰρήνω μου, καὶ ἢ δοξάζουσιν τὸν Κύριον. Ἐδῶ εὐχεται διὰ ὅλης, ὅτῃ ἀνὰ γνώστην τὸν Ψαλμὸν τῶτον, ἐνὰ μὴ λάβῃ βλάβην τινὰ, νομίζοντας ὅτι ἐκαταράτο τῆς ἐχθρῆς τῆς. Ὅτι δούτος εἶπε πρὸς κατάραν, ἀλλὰ προλέγων τὰ μέλλοντα. Εἰ δὲ φιλονεικῶ τινὰς εἰς τῶτο, ἢ ἢ ἔδρα, ὅτι τῶ Νόμῳ τότε ἢ ἐπιτολῆ ἔλεγε, ἀγαπήσεις τὸν πλησίον, καὶ μισήσεις τὸν ἐχθρὸν σου. Ἀλλὰ τῶρα λέγει, ἀγαπάτε τῆς ἐχθρῆς ὑμῶν.

23. Ἐγὼ δὲ ἀπολαύσας τῆς σῆς κρονοίας, ἐνὰ μελετῶ ἡμέραν, καὶ νύκτα τὰς ἐπιτολάς σου, ἐνὰ θυμῶν τῆς ἀεργεσίας σου πάντοτε. καὶ ποτε ἐνὰ μὴ λείψῃ ὁ ὕμνος, καὶ ἢ δοξολογία ἀπὸ τῶ σώματος, τῶ ὑπερεδόξασα, καὶ ὑπεριμνήθη ὀνόματος.

τῶ σώμα αὐτῶν. Εἶπον, εὐγε, εὐγε· εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν.

19. Εἶδες Κύριε, μὴ παρασκήσης. Κύριε μὴ ἀποστής ἀπ' ἐμῶ. Ἐξέγερθητι Κύριε, καὶ κινήσῃς τῶ χεῖρές σου. ὁ Θεὸς μου, καὶ ὁ Κύριός μου εἰς τῶ δικίω μου.

20. Κεῖνόν μοι Κύριε κατ' τῶ δικαιοσύνω σου, Κύριε ὁ Θεὸς μου, καὶ μὴ ἐπιχαρήσασθαι μοι. Μὴ εἴποισάν σου καρδίας αὐτῶν, εὐγε, εὐγε τῶ ψυχῆ ἡμῶν· μὴ δὲ εἴποιεν, κατεπίομεν αὐτόν.

21. Αἰχμῶ θήσαν καὶ ἐντροπήσαν ἅμα οἱ ἐπιχαίροντες τοῖς κακοῖς μου. Ἐδυδάσθωσαν αἰχμῶν, καὶ ἐντροπῶν οἱ μεγαλορρημονοῦντες ἐπ' ἐμῆ.

22. Ἀγαλλιάσθωσαν, καὶ ἀφρανθήσασιν οἱ θελόντες τῶ δικαιοσύνω μου. Καὶ ἐπάτασαν διαπαντός, μεγαλιώδη τῶ ὁ Κύριος, οἱ θελόντες τῶ εἰρήνω τῶ δούλου αὐτοῦ.

23. Καὶ ἢ γλωσσά μου μελετήσῃ τῶ δικαιοσύνω σου, ὅλην τῶ ἡμέραν τὸν ἔπαινον σου.

Εἰς τὸ πέλθῃ, τῷ δέλω Κυεῖε τῷ Δαβίδ. Ψαλμὸς ΔΕ΄.

Οἱ ἄνθρωποι ἦσαν κεκρυμμένους ὁ Δαβὶδ εἰς τὴν σπήλαιον, εἰσῆλθεν ὁ Σαυλ μὴ γινώσκων ὅτι ἦσαν ὁ Δαβὶδ ἔσωθεν. ὁ ὅποιος τῷ ἐκλεψε τὸ ἀγγεῖον, ὅπως ἐβόα με νερόν, καὶ τὸ κοντάριτι, καὶ ἔκοψε καὶ τὸ πτερυγίον τῆς διπλοῖδος. Καὶ ἀφ' ἧς ἀγγήκεν ἔξω ὁ Σαυλ, τῷ τὰ ἔδειξεν ὁ Δαβὶδ ἀπὸ τοῦ ἄκρον τῆ ὄρας. Ὁ δὲ Σαυλ θαυμάζωντας πῶς δέυτον ἐφρόνιζεν, ὤμοσε, καὶ μὴ τον διώκη πλέον. Ἀλλὰ ὑπερὰ πάλιν ἐπιώρηκεν. Ὁ δὲ Σαυλ ἔγραψε τὸν Ψαλμὸν εἰς κατχοροῖαν ἢ ποιηρῶν αὐθράπων. Θεολογῆ δὲ καὶ περὶ Θείας Προνοίας.

Τὸ Κείμενον.

1. **Φ**ησὶν ὁ παράνομος τὴν ἀμαρτάνειν ἐν εαυτῷ. Οὐκ ἔστι φόβος Θεῷ ἀπέναντι τῆς ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

2. Ὅτι ἐδόλωσεν σὺ πῶν αὐτῶν, τῶ ἀρεῖν τῷ αὐνομίαν αὐτῶν, καὶ μισήσας.

3. Τὰ ῥήματα τῶ σόματος αὐτῶν, αὐνομία, καὶ δόλῃ. Οὐκ ἠβελήθη σιωπεῖν τῶ ἀγαθῶν.

4. Ἀνομίαν διελογίσασθαι ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτῶν. Παρεῖση πάση ὁδῷ ἐκ ἀγαθῆς, κακία δὲ ἐπὶ προσώχθισι.

5. Κύεε ἐν τῷ Οὐρανῷ τὸ ἔλεός σου, καὶ ἡ ἀληθείά σου ὡς τῆς νεφελῶν, ἡ δικαιοσύνη σου ὡς ὄρη Θεῶν, τὰ κρίματά σου ἄβυσσος πολλή.

Ἡ Ἐξήγησις.

1. **Σ**τοχαζόμενος ἐν τῷ νύκτι τὸν ποιητῆς τῆς αὐθράπων, καὶ τῷ τῶ Θεῷ ἀγαθότητα, λέγει ταῦτα. Εὐρίσκονται τινὲς παράνομοι (ὅχι ἔξ ἀγνοίας, ἀλλὰ με πανουργίαν, διὰ τὸν τελῶν τὴν ἐπιθυμίας τῶν) λέγοντες, ὅτι ὁ Θεὸς δὲν ἠξίρει τὰ ἔργα, καὶ παράξενος τῶν.

2. Ταῦτῶν δὲ τῷ αὐθράπων ἔχον οἱ αὐτοὶ με τῷ ἐκείνου τῶν παραίρεσιν, ὡς δόλιοι, καὶ δυστροποὶ, καὶ δὲν θέλω νὰ μισήσω τῷ αὐνομίαν τῶν.

3. Οὐπὲν βιών ποτὲ εἰς τὸν νῦν τῶν ἀγαθῶν, καὶ ἀρεῖν τῶν παράξενος, ἀλλὰ μόνον δόλιος, καὶ πανουργίας τῶν σιωπεῖν τὸ βέβηλον σόματος τῶν.

4. Ὁ νῦν τῶν, καὶ ἡ διαίονα εἶναι εἰς τὸν καιρὸν πάντοτε, καὶ ὅσας αὐνομίας μελετήσαν τῷ νύκτι εἰς τὸν σῶμα κοιτῶντες, τῷ ἡμέραν τῶν πλῶν ἀνάχυστα. Τὸ δὲ, ἐπὶ προσώχθισεν, ὁ Ἀκύλας, ἐκ ἀπέρριψεν. Ὁ Σύμμοχος, ἐκ ἀπεδοκίμασεν. Ὁ δὲ Θεοδοτίων, ἐκ ἀπώσατο, ἐρμηνεύσαν.

5. Ἀλλὰ σὺ Κύεε ἔχεις ἐλεημοσύνην ἀμέτρητον, καὶ ἀληθείαν ἀσάφην. ἡτις φαίνεται ἔως τὸν Οὐρανόν, καὶ εἰς ὅλον τὸν Κόσμον. Ἡ δικαιοσύνη σου εἶναι σφαιρωτέρα ἀπὸ τοῦ ὑψηλότερα ὄρη. Ἀμὴ τῷ αἰτίῳ, διατὶ μετὰ τῶν ποσῶν, δὲν ἡμπορῶ νὰ καταλάβω. Ὅτι ἡ ἄβυσσος τῶν κρίσεως εἶναι ἀμέτρητος.

6. Τόσον είναι ἡ πρόνοιός σου ἀείκαςος, ὅτε ἔ μόνον τὸς ἀνθρώπους, ἀλλὰ καὶ τὰ κτῆνη κυβερνᾷς, καὶ θρέφεις αὐτὰ ὡς φιλανθρώπος.

7. Τὸτο εἶναι πρόρρησις διὰ τῶ μεταβολῆν τῆς ἀνθρώπων, ὅτε ἔγινε κτὶ τῶ σκουθρῶτησιν τῷ Κυρίῳ.

8. Τῶ θείῳ Διδατκαλίῳ, καὶ τῶ μουικῶ τροφῆν τῆς Γεραῆς Κοινωνίας, λέγει Χειμάρρην, ἦγην ποταμόν. Διατὶ ἔπε ἀπὸ τῶ ἀρχῶ ἐδόθησαν τοῖς ἀνθρώποις τὰ ἀγαθά, ἔπε κτὶ θανάτων δίδονται. Ἡ δὲ διὰ τὸν Παραδείτου λέγει, πῶς θέλομεν χορτάσῃ ἀπὸ τῆς ποταμῆς τῆς τρυφῆς, καὶ ἐμπληροῦμεν πάσης ἀγαθιάσεως.

9. Ἐδῶ δηλοῖ σαφῆς αὐτὰ τὸ τῆς Ἀγίας Τριάδος Μυστήριον. πηγῶ ζωῆς, τὸν Τίον φῶς, τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ὑπὸ τῆ ὁποῖα φωτιζόμενοι, βλέπομεν τὰς ἀκτῖνας τῆ Τύου καὶ Λόγου.

10. Τῶ τελείῳ ἀρετῶν εἰς ἀληθῆ δόγματα, καὶ πράξεις καλὰς δεξιόμενος, ἀπαγγέλλει πῶρα τὸν ἔλεον, καὶ δικαιοσύνην εἰς τὸς ἐναρέτους, δεόμενος τῷ Θεῷ, καὶ τὸς στερώσῃ εἰς τῶ καθαρότητα, ὅτε ἔχῃσι καὶ καὶ μὴ τις ἀφήσῃ καὶ πέσω εἰς κανεῖα ἀμάρτημα, καὶ ὑστερηθῆσι τοιαύτης χάριτος.

11. Ἐξαιρέτως δὲ παρακαλεῖ διὰ λόγου, καὶ μὴ παρατραπῆ ἀπὸ τῶ δόξαν ὁδὸν, γινώσκοντας τῆς ἐναντίας τὸ τέλος. Διατὶ ὅτοι ἀποθανῶν εἰς ἀμαρτίαν, δεῦ διώκονται καὶ διορθωθῶν κτὶ θανάτου.

12. Εἰς αὐτὸν τὸν βυθὸν τῆς ὑπερηφανίας τίπτησιν ὅλοι οἱ αἰῶμοι, καθὼς καὶ οἱ δαίμονες ἔξωρίσθησαν τῷ Παραδείστῃ, καὶ παρεδόθησαν εἰς τῶ ἀπώλειαν, τίπτητες εἰς τὸν βυθὸν τῆς κολάσεως. καὶ δεῦ διώκονται πλέον καὶ σαμψήσῃ οἱ δόλιοι.

6. Ἀνθρώπος καὶ κτῆνη σώσεις Κύριε, ὡς ἐπλήθυσας τὸ ἔλεός σου ὁ Θεός.

7. Οἱ δὲ ἰοὶ τῆς ἀνθρώπων ὡς σκέπη τῆς περύγωνσιν ἐλπίστῃ.

8. Μεθυθήσονται ἀπὸ πτώτητος οἴκησῃ, καὶ τὸν χειμάρρῳ τῆς τρυφῆς σου ποτιεῖς αὐτὸς.

9. Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ὡς τῶ φωτίσου ὀφόμεθα φῶς.

10. Παράτενον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκῆσι, καὶ τῶ δικαιοσύνην σου τοῖς δόξῃ τῆ καρδία.

11. Μὴ ἐλθέτω μοι πῶς ὑπερηφανίας, καὶ καὶ χεῖρ ἀμαρτωλῶ μὴ σαλευσάι με.

12. Ἐκεῖ ἔπεσαν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τῶ αἰσῆσῃ. Ἐξώσθησαν, καὶ ἔ μὴ δύνονται εἰσῆσι. Δόξα.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Λδ'.

Ἐπειδὴ ἐγνώρισεν ὁ Θεὸς Δαβὶδ με τῶ δοκιμῶ, τῶ καθαρότητα, πῶσαν ἀγαθῶν εἶναι πρόξενος. καὶ ὅτι τὸ τέλος τῆς αἰσῆσῃ, καὶ πονηρῶν εἶναι κακόν, καὶ ὀλέθριον, καθὼς ἐφανῆ εἰς τὸν Σαῦλ, καὶ Ἀβισσα-

λώμ, ἢ τὰς λοιπὰς, ὅτῃ τὸν ἐδῶκαν ἀδικᾶ· παρανεῖ ἢ συμβαλλέει εἰς τῶτον τὸν Ψαλμὸν κάθε αὐθροπον, νὰ μὴ ζηλώη τῷ ἀτυχίῳ τῆς αὐόμου, ἀλλὰ μάλλον ἐκείνης, ὅτῃ ἔχον θλίψεις, ἢ βάτανα· ὅτι μὲ πολλὰ λυπηρὰ ἀξιόμειοτεν τῆς αἰωνίᾳ ἀγαλλιάσεως.

Τὸ Κείμενον.

1. ΜΗ' παραζήλῃς ἐν πονηρομίνοις, μὴ δὲ ζήλῃς τὸς ποιῶντας τῷ αὐομίῳ.

2. Ὅτι ὡσεὶ χορτὸν ταχύ ἀποξηραίνονται, καὶ ὡσεὶ λάχανα χλόης ταχύ ἀποπερῶνται.

3. Ἐλπίσον ἐπὶ Κύριον, ἢ ποιῆε χρηστότητα, ἢ κατακλιθεὶς τῷ γλῶ, καὶ ποιμανθήσῃ ἐπὶ τῷ πλάτῳ αὐτοῦ.

4. Κατατρήψου τοῦ Κυρίου, καὶ δώσωσι τὰ αἰτήματα τῆς καρδίας σου. ἀποκάλυψον πρὸς Κύριον τῷ ὁδοῦ σου, ἢ ἐλπίσον ἐπ' αὐτὸν, ἢ αὐτὸς ποιήσῃ.

5. Καὶ ἔξοισεὶ ὡς φῶς τῷ δικαιοσύνη σου, ἢ τὸ κέμαί σου ὡς μεσημβρίας.

6. Ὑποτάγηθι τῷ Κυρίῳ, ἢ ἐκέλευσον αὐτὸν.

7. Μὴ παραζήλῃς ἐν τῷ καταδόξω, ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ, ἐν αὐθροπῷ ποιῶντι παρανομίαν.

Παύται ἀπὸ ὀργῆς, καὶ

Ἡ Ἐξήγησις.

1. ΜΗ' σκαυδαλιώθῃς ποτῶς ὡς Δίκαιε, ἢ ὅταν βλέπῃς ἢ ἔχον οἱ πονηροί, ἢ αὐομοὶ ῥόδα ἀγαθὰ, ἢ ἀήμεριαν πρόσκαιρον· ἔτι συζηλώσῃς τῃς, βαύωντας εἰς τὸν νῦν σου, νὰ μὴ μνηθῇς τὰς πράξεις τῃς.

2. Ὅτι ὅλη ἡ δόξα τῃς, ἢ ἀπόλαυσις εἶναι μετὰ ταῦτα ὡς ὄνειρος· ἢ ὅλη ἡ χραρὰ ἢ ἀήμερία αὐτῶν ξηραίνεται ὡσαύτῃ ἔσθι χορτὰ, ἢ μικρὸν λάχανον.

3. Μόνον ἐλπίζωντας εἰς τὸν Θεὸν, ἐργάζῃ τὸ ἀγαθόν, ὅσον δύνανται. Ὅτι ὅποιος δουλεύει τῷ Θεῷ, ἀπολαμβάνει ὅλα τὰ ἀγαθὰ ὑπ' αὐτὸ πομπανόμενος· ἢ μόνον ἐδῶ, ἀλλὰ ἢ εἰς τῷ μέλλουσαν ζωῇ κληρονομαί τῷ γλῶ τῆς πρῶτων, ἢ πάσαι ἀπόλαυσι.

4. Ἀνάθε, ἢ ἀφιέρωσον σεαυτὸν τῷ Θεῷ, ἢ πάσαι τὰς πράξεις σου, μόνον τῷ ἐκείθεν βοήθειαν ἐκδεχόμενος. ἢ ἔχε εἰς ἐκείνον τὸ θάρρος σου. ἢ αὐτὸς σε θέλει κυβερνήσει κατὰ τῷ γνώμῃ τῃς.

5. Καὶ νὰ δώσῃ δικαίαν ψῆφον ὡς δικαιοσύνης, ἀνακηρύττων τῷ ἀκακίῳ σου, νὰ σε καταστήσῃ λαμπρὸν, ἢ περιβλεπτόν, τὸσον ὅτῃ νὰ γνωριώθῃς πανταχῶ ὡς φῶς μεσημέριον.

6. Ταῦτα ἐν γινώσκωντας, κείθεν τῷ Θεῷ ὡς ἀγαθῷ κυβερνήτῃ, ἢ παρονοπήσῃ· καὶ ζῆτε ἀπ' αὐτὸν τὰ ἀγαθὰ, ὅτῃ εἶναι πρὸς σωτηρίαν σου.

7. Καὶ (καθὼς εἶπόν σοι) ὅταν βλέπῃς τὸς αὐομῃς εἰς ἀτυχίαν καταδόξωμενους, μὴ τῃς ζηλώῃς, ἔτι τομῆς νὰ κατακρίνης τῷ θείῳ πρόνοιαν, ἀλλ' ἄφες πάντα ὀργῇ, ἢ σκαυδαλον. Μὴ κακίτης δι' αὐτὸ, νὰ πείσῃς μὲ πανουργίαν εἰς ἀμερτίμῃτα.

8. Δικτί εἰς τὸ ὕψερν ὅσοι κωνηρόνται, ἢ παραβαίνουσι τὰ παραγγέλματα τῷ Θεῷ, ἔξολοθρεύονται; ἢ κακοῖς κακῶς ἀπολούνται ἕως τὸ ὕψερν. Ὅσοι δὲ πάλιν ὑπομένουν δικαιοσύνην τὸν Κύριον εἰς ὅλας τὰς θλίψεις, ἢ συμφορὰς, ἢ χαίρονται, καθὼς ἢ εἰς τὰ χαριστώμα, αὐτοὶ θέλουν κληρονομήσει γινῶ Οὐραίνιον, ἢ ἀφροσιῶν αἰώνιον.

9. Λοιπὸν μὴ σκανδαλίζεσαι εἰς τὴν ἀδικίαν τῶ ἀμαρτωλοῦ, ὅτι ἐαυτὸν ἔχεις ὀλίγην ὑπομονὴν, θέλεις γνωρίσει πόσον εἶναι βραχεία, ἢ ἄσπαστος, ἢ πῶς εἰς μίαν στιγμήν ἀφανίζεται, ἢ εἰς λήθην παντελῆ παραδίδεται.

10. Οἱ δὲ πράξις ἢ ἐσπείρεται, διάγων βίον εἰρηνικόν, ἢ ἀπράγμονα, ἔχοντες τρυφῶν μόνημον, τῶ σιωπηδότης τῶ κατάρρητος. καὶ μὴ πλῆθος ἐκ κληρονομήσων τῶ γινῶ τῶν πράξιων, ἐκ ἀγαλλώνται ἀπελάττητα.

11. Ἐαυτὸν ἢ ὁ ἀσθεὴς παραφυλάγει τὸν Δίκαιον, ἐκ τὸν κακοποιήτη, ἢ τρυφῶν τὰ δόντια καταπαύωται, ἀλλὰ ὁ Κύριος τὸν θέλει περιελαττεῖ, ἢ ἔδωκεν σαφῆς αἰα, ὅτι ταχέως ἔρχεται ἢ ἡμέραται, ἐκ δώτη ἀπολογίαν διὰ τὰς πράξιται. Λοιπὸν μὴ λυπᾶσθε οἱ ἀδικήμενοι, ἀλλὰ χαίρεσθε.

12. Οἱ ἀμαρτωλοὶ, ἢ ἀδικοὶ ἐγύμνωται τὰ ξίφη, ἢ τὰ τόξαται ἐκέρδιται. ἢ γουσι ἐπιβυλάδονται ἐκ κακοποιήσων, ἢ ἐκ θανάτωσων τὸν Δίκαιον.

13. Ἀλλὰ μετὰ ἐξωλέθησαν οἱ αὐτοὶ, ὅτι ἢ ῥομφαίως θέλει σφάζει τὰς καρδίας αὐτῶν, ἢ τὰ τόξαται θέλουν τζακιοθῆ, ἐκ μείνωσι ἀσφαρτικοὶ.

14. Ὅσον δὲ διὰ τὸν κρόσσικρον πλῆτων, καλλιον εἶναι τὸ ὀλίγον τῶ Δικαίω, ὡς Δικαίω κρωμῆσον μετὰ τὸν κόπονται, ὅστις δὲ ἐπι-

ἐγκατέλιπε θυμὸν. Μὴ παραζήλη, ὡς τε κωνηρόνται.

8. Ὅτι οἱ κωνηρόνται ἔξολοθρεύονται. οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν Κύριον, αὐτοὶ κληρονομήσουσι γινῶ.

9. Καὶ ἐτι ὀλίγον, ἢ ἢ μὴ ὑπάρξει ὁ ἀμαρτωλὸς. καὶ ζητήσεις τὸν πόπον αὐτῶ, καὶ ἢ μὴ εὐρησι.

10. Οἱ δὲ πράξις κληρονομήσουσι γινῶ, ἢ κατὰ τρυφῶνται ἐπὶ πλῆθος εἰρηνίως.

11. Παρατηρήεται ὁ ἀμαρτωλὸς τὸν Δίκαιον, καὶ βρούξει ἐκ αὐτὸν τὰς ὀδόνται αὐτῶ. Ὅ δὲ Κύριος ἐκτελεσται αὐτὸν, ὅτι κροβλίεται, ὅτι ἔξει ἢ ἡμέρα αὐτῶ.

12. Ῥομφαίω ἐσπάταται οἱ ἀμαρτωλοὶ, ἐκτείνων τὸν αὐτῶν, τῶ καταβαλεῖν πτωχὸν ἢ κενήται, τῶ σφάζει τὰς καρδίας.

13. ἢ ῥομφαία αὐτῶν ἐκτελεσται εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν, ἢ τὰ τόξα αὐτῶν σωτηριβεῖη.

14. Κρεῖσσον ὀλίγον τῶ Δικαίω, ὑπὲρ πλῆτων ἀμαρτωλῶν πολλῶ.

15. Ὅτι βραχίονες ἀμαρτωλῶν σιωπηθήσονται. Ἰπσοπεῖζει δὲ τὸς δίκαιος ὁ Κύριος.

16. Γινώσκει Κύριος τὰς ὁδὸς ἡμῶν, καὶ ἡ κληρονομία ἐμῶν εἰς αἰῶνα ἔσται.

17. Οὐ καταχωρηθῆσονται ἐν καρπῶν ποτηρῶν, καὶ ἐν ἡμέραις λιμῆς χορταθήσονται.

18. Ὅτι οἱ ἀμαρτωλοὶ ἀπολοῦνται. Οἱ δὲ ἐχθροὶ τοῦ Κυρίου, ἅμα τῷ δοξασιῶν αὐτῶν, καὶ ὑψωθῶναι, ἐκλείπουντες ὡσεὶ καπνὸς ἤξειλον.

19. Δασεῖζεται ὁ ἀμαρτωλὸς, καὶ ἐκ ἀποτίσει. ὁ δὲ δίκαιος οἰκτεῖρει, καὶ δίδωσιν. Ὅτι οἱ ἀλογοῦντες αὐτὸν, κληρονομήσονται γῆν, οἱ δὲ καταρῶμενοι αὐτὸν, ἔξολοθρήθονται.

20. Παρὰ Κυρίου τὰ διαβήματα ἀνθρώπου καταθῶνται, καὶ τῷ ὁδὸν αὐτῶν θελήσει σφοδρὰ.

21. Ὅταν τίση, ἐκαραχθήσεται, ὅτι Κύριος

Συμῆ περιουσιόπρον, ἀλλὰ ἀχαριστῶν, καὶ δοξάζει τὸν Κύριον. Ὁ δὲ πλῆθος τῶ ἀμαρτωλῶν ἀπὸ ἀδικίας γινόμενος, εἶναι ὀλιγοχρόνιος. καὶ δεῦτον ἀφραίνεται ὁ ταλαίπωρος, ἔχοντας ἔσω τὸν τῆς σπειδήτεις σκώληκα, ὅπως τὸν θλίβει καθημερινῶς.

15. Ἐτι δὲ ὅλας ἡ διωκίμεις τῶ ἀμαρτωλῶν ὀλιγοχρόνιος καὶ ἀφραίνονται. οἱ δὲ δίκαιοι ὅταν ὑπὸ ἀδικῶν ἀνθρώπων, καὶ δομιῶν διακόνται, βοηθοῦνται ἀπὸ τῶ θείου χάριτος, καὶ στερεώνονται.

16. Καὶ ἀπολαμβανῶν ἀπὸ τὸν Θεὸν πᾶσαν παρόνοιαν. Ὅστις φροντίζει, καὶ κυβερνήτης ἐδῶ πρὸς αὐτάρκειαν, ἕως νὰ κληρονομήσῃ τῷ αἰῶνιον ἀπόλαυσιν.

17. Ὅτι ἂ μόνον τῷ ἡμέραν τῆς κρίσεως δεῦ θέλων καταχωρηθῆ, ἀλλὰ καὶ ἐδῶ ἐαυτῆς τῆς πῆνας, ἢ ἄλλη τίς χρεῖα, θέλων εἶσται ἐμπλησμεῖος, καὶ χορτάτι. Ἡ ἴσως νὰ λέγῃ διὰ λιμῶν πῆς ψυχῆς, ἢ γινῶν διδασχῆς ὑπέρησιν. Καθὼς εἰς τὸ εὐαγγέλιον γέγραπται.

18. Ὁ σιωδερμος δεῦ ἀρμόζει, ἦγιν, τὰ, οἱ δὲ ἐχθροὶ τοῦ Κυρίου. Ὅτι ὁ Σύμμιχθῶς ἔγραψε, καὶ οἱ ἐχθροὶ τοῦ Κυρίου. Λοιπὸν ὅσοι ἔγινον θεομισεῖς, καὶ ἐχθροὶ τοῦ Κυρίου, ὀλίγον ἀνθήσαντες, ἠφανίσθη εἰς μίαν ῥοπλῆν ἢ δόξατως, καθὼς ὁ καπνὸς διαλύεται.

19. Τοιοῦτοι ἦταν καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, ὅπως τὸς ἐκαίμαν τότες διεργεσίας οἱ Ἀπόστολοι, καὶ αὐτοὶ ἔδειξαν πρὸς ἐκείνους μῖστος ποσῶτον, καὶ τὸς ἐδίασαν οἱ μιαιφῶνοι, καὶ ἀχαριστοί. Οὕτω καὶ ὁ Σαὺλ πρὸς τὸν Δαβίδ. Οἱ δὲ δίκαιοι διεργετῶν ἅπαντας. καὶ ὅσοι τὸς ἀλογῶσιν, ἀλογοῦνται ἀπὸ τὸν Κύριον. ὅσοι δὲ πάλιν τὸς καταρῶνται, ἔξολοθρήθονται ὡς μισόχρηστοι.

20. Ἀδίκων εἶναι νὰ κατορθώσῃ τινὰς ἀρετῆν δίχως τῷ χάριτι τοῦ Θεοῦ, καὶ βοηθείαν, ἢ τις σπεργεῖ εἰς ἐκείνους, ὅπως ἔχωμ γνώμην ἀγαθῆν, καὶ προαίρεσιν.

21. Καὶ ὅταν τύχη νὰ παραστρήσῃ μικρὸν ἀπὸ τῶν ἀθῶν ὁδὸν, καὶ ὡς ἀνθρώποι

πέτυν εἰς κανεύα ἀμάρτημα, τὸς δίδει τα-
χεῖαν αὐτίληψιν, λυτρῶνωντάς τες ἀπὸ τὸν
κίνδυνον.

22. Δεὸ εἶδα ποτέ με δίκαιον ἔρημον τῆς
Θείας προνοίας, καὶ χάριτος· μέγιστα ὁ δὶ-
καιος Κερατῆς, ὃ μόνον αὐτὸν κυβερνᾷ, καὶ θρέ-
φει τον, ἀλλὰ καὶ ὅλον τὸ σπέρμα τε.

23. Ὅτι ἐπειδὴ με καθε τρόπον ἀεργετῆ
τὸς πτωχὸς ὁ δίκαιος, με λόγον, με παρᾶ-
μα, καὶ χήματα, καὶ ὅτω δακνίζει τὸ Θεῷ,
καὶ τῷ Γραφῷ· ἀλογεῖ καὶ ἐκεῖνος αὐτὸν,
καὶ τὰ πένκα τε, καὶ τὸς ἀποδίδει τῆς ἀποίας
τὸν μισθὸν πολυαπλάσον.

24. Ταῦτα γινώσκοντες αἰθρωποι, φάγετε
τὰ ἐπίχειρα τῆς κακίης, μὴ ἀμαρτανετε,
ἀλλὰ ὡς εἶσε ἐναίρετοι, ὀδῶντες τῷ γενῷ
ὀδὸν, ἐὰν ποθῆτε νὰ ἀρῆτε τῷ ἀρύχωρον·
ἤτις ὀδηγᾷ τὸς ὁδοιπορῆντας εἰς ἀναπαυσιν,
καὶ ζωῷ αἰώνιον.

25. Ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι δίκαιος, καὶ δεὸ πα-
ραβλέπει τὸς δόλους τε, ἀλλὰ διαφυλάττει,
καὶ σκέπει τες, ἀποδίδων καὶ τὰς πράξεις, καὶ
τῷ αὐτίδοσι.

26. Ἦγυν οἱ ἀδικοι, καὶ παρανομοὶ νὰ διω-
χθῶν ἀπὸ πρώτου Κυρίου, καὶ με τὸ σπέρμα
τὸς ὅλον νὰ ἐξολοθρῶθῶσιν ὡς κάκισοι.

27. Οἱ δὲ δίκαιοι νὰ κληρονομήσωσι Βασι-
λεῖαν Οὐραίνιον, νὰ κατοικήσωσιν ἐκεῖ αἰώνια.

28. Ὅμοιον τῷ, ἀλλ' ἢ ἐν τῷ Νόμῳ Κυ-
ρίου τὸ θέλημα αὐτῷ. Πρέπει ὅν νὰ μελετᾷ
ἅπας δίκαιος με τὸν νόον, καὶ με τῷ γλωσσῶν
νὰ διαλέγεται τὰς ἐπιτάλας τῷ Κυρίου, καὶ νὰ
τὰς ἔχη εἰς τῷ καρδίᾳ τε πάντοτε. Ὅτι τῷ
ποιῶτε ἢ ἀρετῇ, καὶ τὰ εὔθρα κατορθώματα,
δεὸ ἐμποδίζονται πάντοτε.

29. Οὔτε τὸν ἀφίλει ὁ Θεὸς νὰ πέση εἰς
τὰς ἐπιβλαὰς τῶν πονηρῶν, ὅτῃ τὸν παραφυ-

εισὶ αὐτισηκνίζει χεῖρα
αὐτῷ.

22. Νεώτερος ἐγενόμην,
καὶ ὅδ' ἐγράφασα, καὶ ἐκ
εἶδον δίκαιον ἐγκαταλε-
λημμένον, ὀδὲ τὸ σπέρ-
μα αὐτῷ ζητοῦν ἄρτος.

23. Ὅλλιν τῷ ἡμέραν
ἐλεεῖ, καὶ δακνίζει ὁ δὶ-
καιος, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῷ
εἰς ἀλογίαν ἔσαι.

24. Ἐκκλινον ἀπὸ κα-
κῆ, καὶ ποιήσον ἀγαθόν,
καὶ κατασκνίε εἰς αἰῶνα
αἰῶν.

25. Ὅτι Κύριος ἀγα-
πᾷ κείσω, καὶ ἐκ ἐγκα-
ταλείψει τὸς Ὀπίης αὐ-
τῷ, εἰς τὸν αἰῶνα φυλαχ-
θήσονται.

26. Ἄνομοι δὲ ἐκδιωχ-
θήσονται, καὶ σπέρμα ἀ-
σεβῶν ἐξολοθρῶθήσεται.

27. Δίκαιοι δὲ κληρο-
νομήσωσι γλῶν, καὶ κατα-
σκνιώτσωσιν εἰς αἰῶνα αἰῶ-
ν ἐπ' αὐτῶν.

28. Στόμα δικαίς με-
λετήσει σοφίαν, καὶ ἡ
γλῶσσα αὐτῷ λαλήσει
κείσω. Οὐνόμῳ τῷ Θεῷ
αὐτῷ ἐν καρδίᾳ αὐτῷ, καὶ
ἔχ ὑποσκνιῶθήσεται τὰ
διαβήματα αὐτῷ.

29. Κατανοεῖ ὁ ἀμαρ-
τωλὸς τὸν δίκαιον, καὶ

ζητῆ τῶ θανάτωσαι αὐ-
τὸν . Ο' δὲ Κύριος ἔ-
μη ἐγκαταλίπη αὐτὸν εἰς
τὰς χεῖρας αὐτῶ , ἕδ ἔ-
μη καταδικάσθηται αὐτὸν ,
ὅταν κριθῆται αὐτῶ .

30. Ἰπόμενον τὸν Κύ-
ριον , καὶ φύλαξον τὴν
ὁδὸν αὐτῶ , καὶ ὑψώσετε
τῶ κατακληρουνησῆσαι γῆν .
Ἐν τῶ Ἰεροσολυμαίῳ
ἀμαρτωλῶς , ἄσκει .

31. Εἶδον τὸν ἀσεβῆ
ὑπερυψόμενον , καὶ ἐπαυρό-
μενον , ὡς τὰς κέδρας τῆ
Λιβανῶς , καὶ παρηλ-
θου , καὶ ἰδὲ ἔκλυ .
καὶ ἐζήτησα αὐτὸν , καὶ ἔχ
ἀρέθη ὁ τόπος αὐτῶ .

32. Φύλασθε ἀκακίαν ,
καὶ ἴδε ἀδύτητα , ὅτι ἔστιν
ἐγκατάλειμμα ἀνθρώπων
εἰρηνικῶ .

33. Οἱ δὲ παρανομοὶ
Ἰεροσολυμαῖοι θέτουνται ἐπι-
ποαυτοί . τὰ ἐγκαταλείμ-
ματα τῶ ἀσεβῶν Ἰε-
ροσολυμαῖοι θέτουνται .

34. Σωτηρία δὲ τῶ Δι-
καίων παρά Κυρίου , καὶ
ὑπερασπιστῆς αὐτῶ ἐστὶν
ὁ καιρῶ θλίψεως . καὶ
βοηθήσεται αὐτοῖς Κύριος ,
καὶ ῥύσεται αὐτῶς , καὶ
ἔλεῖται αὐτῶς ἔξ ἀμαρ-
τωλῶν . καὶ σώσει αὐτῶ
ὅτι ἠλπισαν ἐπ' αὐτῶν .

Δόξα . Κάθισμα Ε' .

λάγην καὶ τὸν ῥίψαν εἰς θάλαττον . Οὔτε τὸν
θέλει κατακρίνει , ὅταν κριθῆ , μετὰ τῶ ἀδίκων
κρίταις εἰς τὴν γέενναν .

30. Ταῦτα λοιπὸν ὁ ἀγαθὸς γινώ-
σκωντας , φυλάττει ἀκριβῶς τὰς ἐπιτολάς τῶ
Κυρίου , τὴν δόξαν αὐτῶ , καὶ δικαίαν ψῆφον
ἐκδεχόμενος . καὶ ἔτι θέλει γεῆν εἰς μετὰ
τὸν παρόντα αἰῶνα περιβλεπτός , εἰς δὲ τὸν
μέλλοντα , καὶ ἀπολαύσης ἀφροσύνης αἰώνιον .
τῶν δὲ ἀμαρτωλῶν καὶ ἰδὲ τὸ τρισάθλιον
τέλος , καὶ Ἰεροσολυμαῖον οἱ αἰῶνιοί .

31. Ὁ Μέγας Δαβὶδ εἶδε τῶ ὑπερηφάνῳ
Γολιάθ τὸ τέλος , τῶ Σαῦλ , τῶ Ἀβουσα-
λαμ , καὶ ἄλλων πολλῶν , τῶ ὅποιον τὴν ἀ-
μερίαν παρομοιάζει μετὰ δένδρα ἀκαρπια . ὅτι
καθὼς ἐκεῖνα γίνονται σάκη , καὶ ἀφανίζον-
ται , ἔτι καὶ τῶν ἀπόλλυται ἢ ἐσθύμενοις .

32. Ὁ Σύμμεχος εἶπε αὐτῶ ἀκακίας ,
ἀπλοῖτητα . Ἦγεν , μὴ ἀποβλέψης εἰς τὰ
παρόντα λυπηρά , ἀλλὰ προσδέξῃ τὰ μέλ-
λοντα . ὅτι ἔρχεται καιρὸς , ὅπῃ καὶ λά-
βου τὸν κριθόμενον μισθὸν οἱ εἰρηνικοί , καὶ
ἀπλῆσονται .

33. Ὁ Σύμμεχος , οἱ δὲ ἀσεβῶντες Ἰερα-
φεθόνται ὅμοι . τὰ ἔχοντα τῶ ἀνόμων ἐκκο-
πήσεται . Ἦγεν , τὸν καιρὸν ἐκεῖνον θέλω
λάβη καὶ αὐτοὶ τὴν ἀνταμίειψιν , κοινὸν ὑπο-
μέσοντες ὄλεθρον .

34. Οἱ δὲ ἐργάται τῆς δικαιοσύνης , τῆς
θείας ῥοπῆς ἀπολαύσαντες εἰς τῶν τὸν Κόσ-
μον , θέλω ἀξιοθῆ σωτηρίας εἰς τὸν μέλ-
λοντα , καὶ σωθῆσθαι πάντοτε , διατὶ
ἠλπισαν εἰς τὸν Θεόν . καὶ καὶ τὸν δοξάζου
ἀχαριστοῖτες , ὅπῃ τῶ ἐλύτρωσεν ἀπὸ τῶ
ἀμαρτωλῶς , καὶ εἰς ὅλας τὰς θλίψεις τῶ
ἐβοήθησε .

Ψαλμός τῷ Δαβίδ. ΛΖ΄.

ΤΟ διάφορον τῆς ἔξομολογήσεως τῷ Θεοπατίῃ Δαβίδ, κηρύττει τὴν ἀποδοσίαν αὐτῆ μετανοίᾳ. Ὅτι εἰς πολλὰς Ψαλμοὺς ἐπιθυμᾶται τὰς ἀμαρτίας, καὶ φανερώει τὴν πληγὴν, καὶ τῶν ἡμῶν ἀκαθαρσίαν, καὶ διδάσκωντας, καὶ πλεῖστον τὸ ὅμοιον, ὅταν τύχη καὶ ἀμαρτιώμεσθε· καὶ γὰρ ὑπομείνωμεν τὴν κρίσιν παιδείᾳ ἀκαθαρσίας, καθὼς καὶ αὐτὸς ὁ Μακάριος ὑπέμεινε τὰς θλίψεις ὡς ταπεινὸς μετὰ ἀκαθαρσίαν· ὑπὸ Σαυλ τυραννιζόμενος, ὑπὸ Ἀβισσαλωμ διωκόμενος, καὶ ὑπὸ τῷ Σεμὶ λοιδορούμενος· καὶ ἑτέρας κολάσεις καρτερικῶς ἔπαυσε, γινώσκων, ὅτι διὰ τὰς ἀμαρτίας του ὑπὸ Θεοῦ ἐπαυδάτο· πρὸς τὸν ὅποιον καὶ δακρύων ἕβρα λέγοντας.

Ἡ Ἐξήγησις.

1. **Δ**έχομαι καὶ παρακαλῶ τὴν ἀσπλαγχνίαν σου Κύριε, καὶ μὴ με ἐλέγξῃς ὡς θυμωμένος, ἔτι καὶ με παιδάσῃς με πολλῶν μαϊνῆται, καὶ τὸς τὴν δακρυμύτην, ἀλλὰ καμπόστον ἐλαφρότερα, ὡς ἐλεήμων, καὶ εὐσπλαγχνος.

2. Ταῦτα λέγω μετὰ πόνον καρδίας, βλέπωντας τὰς νιφάδας τῆς βελῶν ἐπιφερομένης μοι. Ἦσαν, τὰς πολλὰς θλίψεις, τὰς διαγωγὰς, ὅπῃ βρέχον ἀπαύωμα, ὡς βέλη, καὶ σαΐταις ὀξύταταις, καὶ τὴν ἀγίασιν χεῖρα ποσῶν σφοδρῶς με κροῖζουσαν. Οὕτω κροῖζουσα τὸ ἐπεσπείρας, μεταφορικῶς. Ὅτι ὅταν δέρνησιν καὶ περιόσῃ, ἐπισπείρει τὴν χεῖρα ἀπαύωμα.

3. Καὶ ἀπὸ τῆς πολλῆς αὐτῆς λύπης καὶ ἀμαρτιῶν μου, τότεν ἠσθένησα, ἐπιθυμῶμενος τὸ ἀσπῆρον τῆς ὀργῆς σου, ὅπῃ ὅλον με τὸ σῶμα ἀποσπᾶται πολλῶν ταλαιπωρίαν, καὶ κἀκίστην.

4. Ὅτι τότεν ἐπλήθισαν αἱ ἀνομίαι μου, ὅπῃ μὲ φαίνεται, πῶς ὡς ὕδατα κατακλυσμάτων με ἐκτίεσσαν ἀπὸ κεφαλῆς, καὶ με πνίξουσι. Καὶ τὸ φορτίον τῆς ἀμαρτιῶν μου εἶναι τότεν βαρὺ, ὅπῃ με ἐκκλίνει, καὶ κατέκλιψεν ἕως τῆς γῆς, καὶ δεῦρ διώμα καὶ ἀτενίσω πρὸς οὐρανὸν τὰ ὄμματα.

5. Ἀπὸ τῆς πολλῆς ἀγνωσίᾳ μου ἔβλαπτεσθε πάλιν εἰς ἄλλα ἐγκλήματα· καὶ τότεν

Τὸ Κείμενον.

1. **Κ**ύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδάσῃς με.

2. Ὅτι τὰ βέλη σου ἐπεσπείρας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.

3. Οὐκ εἶμι ἴσους ἐπὶ τῆ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου. Ἐκ εἶμι εἰρήνη ἐπὶ τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀμαρτιῶν μου.

4. Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλῆν μου. Ὡσεί φορτίον βαρὺ, ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμὲ.

5. Προσώξου, καὶ ἐπάτησάν οἱ μάλωπέε μου,

ἀπό προσώπου τῆς ἀφροσιώσῃς μου.

6. Ἐταλαιπώρησα, καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους ὄλλω τὴν ἡμέραν σκυθραπάζων ἐπορλόμην.

7. Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ ἔκ ἐστὶν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

8. Ἐκακώθην, καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ σεραγμῆς τῆς καρδίας μου.

9. Κύεε σταντίου σου πάντα ἢ ἐπιθυμία μου.

10. Καὶ ὁ σεραγμός μου ἀπὸ σὺ ἔκ ἀπεκρύβη. Ἡ καρδία μου ἐπαράχθη, Ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰχὺς μου, καὶ τὸ φῶς τῆς ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ ἔκ ἐστὶ μετ' ἐμῶν.

11. Οἱ φίλοι μου, καὶ οἱ πλησίον μου ἤξ σταντίας μου ἤγγισαν, καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγισάμου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

12. Καὶ ἤξεβιάζοντο οἱ ζητῶντες τὴν ψυχλήν μου, καὶ οἱ ζητῶντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαίωτας, καὶ δολιέτητας ὄλλω τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

ἐβρώμεσαν, καὶ ἐτάπησαν ἢ τληγῶμα, ὅπῃ δὲν διώομαι, γὰρ ὑποφέρω τὴν δυσωδίαν τῆς.

6. Ὁ Θεὸς ὑστερημένος πάσης θυμηδίας, κλιτύτητα εἰς μεγαλήν ταλαιπωρίαν, καὶ ἀέρισκομαι διλιεκῶς εἰς ἀδημονίαν, καὶ λύπην ἀμέτρητον.

7. Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς σαρκὸς δηλοῖ ἐδὼ, ὅτι ἀπὸ τῆς νεφρῶν κινᾶται τῆς πορνείας ἢ ὀρέξις. Λέγει ἔν, ὅτι τῶν πάντων τῆς κακῶν εἶναι ἀφορμῆ, καὶ αἰτία ἢ ἀνωτία μου.

8. Διὰ τὴν ὅποιαν ὀδιωῶμαι πικρῶς καὶ ὀδυρομαι, καὶ κύπτωντας εἰς τὴν γλῶσσαν ἀπὸ τοῦ πόνον τῆς καρδίας, φωνάζω σεραζώντας.

9. Ἀλλὰ τῶρα μεταβαλὼν τῆς ἐπιθυμίας τὴν ἐνέργειαν, τὴν ὅποιαν ὑπερότερον κακῶς ἐπιχειρήθηκα, τὴν θέλω ἀφιερῶσαι εἰς τὰ σωτηρία σου προσάγμετα, γὰρ μὴ ἀμερτήσω πλέον ἀπὸ τῶρα καὶ ἐμπροσθεν.

10. Βλέπεις Δέσποτα τῆς ὀδυρμῆς, καὶ σεραγμός μου, βλέπεις με κλονόμενον, καὶ γεγυμνωμένον πάσης διωχέως, καὶ ὑστερημένον τῆς σωτήριος φωτὸς τῆς ὀμίστην μου. Τέτο σημαίνει δύο τινά. Ἐἴνα μετ' τὴν ἀμετρον αὐτῶ λύπην, διὰ τὴν ὅποιαν τὸ φῶς δὲν δείχνει ὡς φῶς. Δεύτερον δηλοῖ τὴν γύμνωσιν τῆς θείας κηδεμονίας, τὴν ὅποιαν ὑπερότερος φῶς ὀφθαλμῶν ἀνόμωσεν.

11. Ὁ Σύμμαχος, οἱ φίλοι, καὶ ἐταίροι μου ἤξ σταντίας ἐπὶ τῇ πληγῇ μου αὐτέστησαν. Ἡ γὰρ, τινὲς ἀπὸ τῆς φίλης μου, βλέποντες τὴν πληγὴν μου, ἐγίναν ἐχθροί, καὶ πολέμιοι, καὶ φανερώσοι αὐτέστησαν. Καὶ ἄλλοι πάλιν δειλιώντες, ἐχωρήθησαν μακρὰ ἀπὸ λόγῃ μου, χωρὶς γὰρ μὴ δώσῃν τινὰ βοήθειαν.

12. Ὁ Θεὸς βλέποντές με γεγυμνωμένον οἱ πολέμιοι, ἔρραπταν ἐπιβολὰς κατ' ἐμὴ κατ' ἐκάστῳ, ἐπιζητῶντες τὴν θανατώσαί με.

13. Ἀλλ' ἐγὼ ἐκαμώνημην, πῶς ἦμην κωφὸς καὶ ἀλαλος, καὶ δεύτης ἀποκρούμενην τίποτας. Τότε ἡ Ἰσορία διδάσκει σαφέστερα, πότεν μακροθυμίαν ἔδειξεν ὁ Μακάριος Δαβὶδ εἰς τὰς διωγμῶς ἢ βασιάν, ὅπῃ τὸ ἔκαμεν ὁ Ἀβροσαλωμ. Ἐπὶ δὲ καὶ εἰς τὰς ὕβρεις, καὶ λοιδορίας, ὅπῃ τὸ εἶπεν ὁ Σεμεὶς, τὸν ὁποῖον δευ ἀφῆκε νὰ φρονέσῃ οἱ στρατιῶται, λέγωντας. Ἀφῆτε τον, νὰ μὲ κκολογᾷ, νὰ μὲ κατάρχεται, διὰ νὰ ἰδῆ τὴν ταπεινώσιν μου ὁ Κύριος, νὰ μὲ δώσῃ πλάσιν τὴν αὐταπόδοσιν.

14. Τοιαύτῳ δὲ ὑπομονῶν, καὶ καρτερίῳ ἔδειξα, ἐλπίζοντας εἰς ἐσέα Κύριε, νὰ κἀμης δικαίαν κρίσιν εἰς τὰς ἐχθροίμ. Καὶ ἔτω σὺ δέομαι νὰ μὴ ἐπακῆτης, διὰ νὰ μὴ γέλω γέλωσ αὐτῶν, καὶ ἐπίχαρις, νὰ καυχῶνται οἱ ἀλαζόνες, πῶς μὲ ἐνίκησαν.

15. Ἡ ἀμφοτέρω με ἔκαμεν ἄξιον μεσίτων πολλῶν· ὅθεν κεντήμενος ἀπὸ τὴν ὀδυνῶν τῆς σωματικῆς, εἶμαι ἔτοιμος νὰ παιδάσω πρὸς διόρθωσιν.

16. Δι' αὐτὸ καὶ ἐμαυτὸ κατήγορος γίνομαι, καὶ θέλω φροντίσει, καὶ νὰ μελεμήσω, νὰ ἱατρῶσω τὴν ἀμφοτέρω με.

17. Λοιπὸν δός μοι βοήθειαν Κύριε, ὅτι οἱ ἐχθροίμ δευ κοιμοῦνται, ἀλλὰ μισοῦντές με ἀδικα, διωκώσιν κατ' ἐμὲ καὶ πληθεύσιν.

18. Οἵτινες ἔλαβαν ἀπὸ λόγου πολλὰς λειτουργίας, καὶ χάριτας, ἔπειτα μὲ δίδουσαν σταντίαν, καὶ σφραγίσαν αὐταπόδοσιν, καὶ μὲ διαβάλλουσαν ἀδικα. Διὰ τὸν Ἀβροσαλωμ λέγει καὶ ταῦτα, ὅπῃ τὸν ἐκατάκρινε, πῶς ἔκαμεν ἀδικον κρίσιν εἰς τὸ λόγου.

19. Λοιπὸν Κύριε, ἔπειδὴ τότε συμφορᾷ, καὶ θλίψις μὲ ἐσωθήσεται, μὴ με ἀφήσῃς, δέομαί σε, τῆς σωτηρίας προνοίας σε ἔρημον, ἀλλὰ βοηθήσόν μοι· ὅτι εἰς σὲ μόνον ἐλπίζω, νὰ εὐρω σωτηρίαν ὁ δούλος σου.

13. Ἐγὼ δὲ ὡς κωφὸς ἢ ἀλαλος, καὶ ὡς δευτὸς ἀποκρούων τὸ σῶμα αὐτῶ. Καὶ ἐγενόμην ὡς ἀνθρωπὸς ἢ ἀκῶν, καὶ ἢ ἐχθρῶν ἐν τῷ σῶματι αὐτῶ ἐλεγμῶς.

14. Ὅτι ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπιτα, σὺ εἶπα κῆτη Κύριε ὁ Θεός μου. Ὅτι εἶπον, μήποτε ἐπιχαρῶσάμοι οἱ ἐχθροίμ. Καὶ ἐν τῷ σαλαθιῶν πῶδας μου, ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησαν.

15. Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἴτοιμος, καὶ ἢ ἀληθῶν μου σὴν πῶν ἐσὶ διαπαντός.

16. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ, καὶ μελεμήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

17. Οἱ δὲ ἐχθροίμ ζῶσι, καὶ κεκραταῶνται ὑπὲρ ἐμὲ. καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδικῶς.

18. Οἱ αὐταποδιδόντες μοι κακὰ αὐτὶ ἀγαθῶν, ἐνδιδέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθῶν σου.

19. Μὴ ἐγκαταλίπῃς με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμὲ. Πρόχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Εἰς τὸ τέλος, τῷ Ἰδιθὺμ. Ὡς δὲ τῷ Δαβίδ. Ψαλμὸς ΛΗ΄.

Εἰς τὴν β'. Βίβλον τῆς Βασιλείων, Κεφ. 15'. φαίνεται, ὅτι ἐφάλετο ὁ Μέγας Δαβίδ, ὑπὸ τῆς Ἀβσοχαλὸν διωκόμενος, καὶ ὑπὸ τῆς Σεμεί λαιδορθέμενος. Λοιπὸν ἀφ' ἧς ἐσρέφον εἰς τὴν Βασιλείαν, ἔκαμε τῶτον τὸν Ψαλμὸν πρὸς Ἰδιθὺμ τὸν χοροστάτην. Λέγει δὲ ἡ ἐπιγραφή, εἰς τὸ τέλος, ἐπειδὴ τῆς ἡμετέρας φύσεως ἐκτραχηθεὶ τὴν ἀπέλειαν, καὶ ὑποδεικνύει τὸ τέλος τῆς. Συμφωνεῖ δὲ μὲ τὸν προγεγραμμένον, καὶ ὁμοιάζει.

Τὸ Κείμενον.

1. **Ε**ἶπα, φυλάξω τὰς ἑσθίας μου, τοῦ μὴ ἀμαρτάνειν με ἐν γλώσσῃ μου.

2. Ἐθέλω τῷ σώματί μου φυλακίαν. Ἐν τῇ συβύῳ τὸν ἀμαρτωλὸν ἐναντίον μου, ἐκωφώθην, καὶ ἐταπεινώθην, καὶ ἐσίγησα ὡς ἀγαθῶν.

3. Καὶ τὸ ἀλγυμὸν μου ἀνεκαίνισθ. Ἐσθερμαύθη ἡ καρδιά μου ἐν τῷ σπύγγῳ μου, καὶ ἐν τῇ μελέτῃ μου ἐκκουθίεται πῦρ.

4. Ἐλάλησα ἐν γλώσσῃ μου. Γινώσκόν μοι Κύριε τὸ πέρας μου, καὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς ἡμερῶν μου τίς ἐστίν. ἵνα γινῶ, τί ὑπερῶ ἐγώ.

5. Ἰδὲ παλαιαὶς ἔσθαι τὰς ἡμέρας μου, καὶ ἡ ὑπόστασις μου ὡσεὶ ἕδωδ' ἐνώπιόν σου.

Ἡ Ἐξήγησις.

1. **Γ**ινώσκοντας, ὅτι μεγάλος ὀλιθὸς εἶναι εἰς τῶτον τὸ ὄργανον τῆς λαλίας, θέλω βάλλει πολλῶ ἐπιμέλειαν, καὶ φύγω τὴν ἀμαρτίαν τῆς γλώττης, δεῦ σωτηχεύοντας λόγον ἀσφραγιστόν.

2. Καὶ ἔτιως ἐκλείπα, καὶ ἐφύλαξα τὸ σῶμα μου, σωπῶντας εἰς ὅλας τὰς ὕβρεις ὅπῃ μὴ ἔπω οἱ αὐτιλέγοντες, καὶ μέλιτα ὁ Σεμεί. Τῶτον λέγει ἀμαρτωλὸν, διατὶ χωρὶς τῶν ἀδικητῶν ποτὸς ὁ Δαβίδ, τὸν ἐκωήγα μὲ λίθους, καὶ τὸν ἔλεγε ἀνδρα ἀμύτων, παράνομον, καὶ ἄλλα τοιαῦτα. Ὁ δὲ ὡς σφῆρα καὶ ταπεινὸς ἐπίπτα, καὶ δεῦ ἀφῆκε τῆς δόξης τε, καὶ τὸν παιδῶσεν, ὡς ἔπρεπε.

3. Ταῦτα πάντα πάχων, ἐσθεμῆμον τὴν ἀμαρτίαν μου, ἠξάρωντας, ὅτι δι' αὐτῶν μὴ ἤλθασι τόσους ἀγκίδες τῆς θλίψεως. καὶ ἐσθερμαίνετο ἡ καρδιά μου ποτῶτον ἀπὸ τῶν ἀσθυμῶν, ὅπῃ μὴ ἐφάνετο, ὅτι ὑπὸ πυρὸς ἔζεοῖετο.

4. Πλὴν πρὸς μὲ τὸν λοιδορῶντα δεῦ ἀπεκρίθηκα τίποτα. Μόνον ἐτεῦα τὸν Δεσπότην παρακαλῶ, καὶ μὴ φανερώτης, πότες εἶναι τὸ τέλος τῆς παρήσσης ζωῆς μου, διὰ καὶ ἠξάρω πότες ἔχω καὶ λυτρωθῶ, ἀπὸ τόσας θλίψεως καὶ βάσανα.

5. Ὁ Σύμμαχος. Ἰδὲ ὡς σπιθαμῆς ἔδωκα τὰς ἡμέρας, καὶ ἡ βίωσις μου ὡς ἕδωδ' αὐτικρῆς σου. Ἦ γὰρ, τῶτον ὀλίγας ἡμέρας μὴ ἔδωκα, ὅπῃ δεῦ εἶναι τίποτας αὐτικρῆς σου ἢ βίωσις μου. Ἐπειδὴ ὅλη ἡ ζωὴ τῆ ἀνδραπικῆ συγκενομένη

νη μὲ τῷ μέλλεσθαι, δεῦ εἶναι ἔτι μίχ ἡμέ-
ρα, ἀλλ' ὀλιγώτερον.

6. Ὡς πε πᾶσα φύσις τῆς πορρωθέτων, ἢ
μόνον τῆς αἰσιοτήτων, καὶ ἀτιμίων, εἶναι μα-
ταία ὡς ἐπίκηρος, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ αὐθροπος,
ὅπερ φαίνεται μέγας, καὶ ὑπεραίρεται, εἶναι μέ-
τατος καὶ τῷ τόρῳ, καὶ πρῶτος.

7. Ἐπειδὴ λοιπὸν ἡ ζωὴ τῆ αὐθροπίας, καὶ
ὅλα τὰ πορωθέντα ἀξιώματα, περέρχον-
ται τὸν τόρῳ, καὶ ὀλιγόρα, ὡπερ νὰ
ἦτον εὐα εἰκόνισμα, ἀγνωστὰ μεγάλη εἶναι,
καὶ ἀφροσύνη, νὰ φροντίζῃ μὲ τὸν περ-
σπαστὸν ποιαῦτα ψαδῆ, καὶ μέτατα, καὶ νὰ
συναίχῃ ἀργύριον, χρυσίον, καὶ ἄλλα ὅμοια, τὰ
ὁποῖα κληρονομήσιν ἄλλοι, ὅπερ δεύτης ἡξί-
ρει· εἰ δὲ πάλιν καὶ τὰ λάβον οἱ συγγενεῖς,
καὶ φίλοι τε, τὰ ἔξοδιάζον κακὰ, καὶ μέτατα.

8. Ὅσον διὰ λόγῳ μα, δεῦ θέλω νὰ ἐλπί-
σω εἰς ἄλλον, μόνον εἰς ἑσέα τὸν Θεὸν καὶ
Δεσπότημα, εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι ὅλοςμα ὁ
πλάτος, ἡ μακαριότημα, καὶ ἡ ὑπόστασις.

9. Ὅστις καθὼς διὰ τὰς ἀμαρτίας μα, μὲ
ἀφῆκε νὰ γέω τῆς μισάντων με ὄνειδος, ἔτω
πάλιν διώχεται, νὰ μὲ λυτρώσῃ ἀπὸ πᾶσαν
ἀνομίαν. Ὅτι λαμβάνων τὰς αἰτίας, παύ-
σιν αἱ τῶν ἐνέργεια. διὰ τὸν Σεμεὶ λέγει
καὶ ταῦτα.

10. Ὅτι ἐπειδὴ ἔγνωστα, πῶς ἡ λοιδο-
ρίας ὅπερ μὲ ἔλεγεν, ἦσαν μὲ συγχωρήσιν
σε, δι' αὐτὸ σιωπῶντας, ἐδέχαμεν τὰς μί-
σιγας. Ἐκείνον μὲν παρορῶν ὡς ὄργανον,
τῷ δὲ ἀσπλαγχνίασε ἰκετῶν νὰ παύ-
σῃ τῷ παιδῶσιν. Ὅτι ἀπὸ τὸ πλῆθ^{ος}
τῆς μισίγων, καὶ τῷ δαμύτητα τῆς λυπη-
ρῶν ἡχάμνητα.

11. Οὐχ ἀπλῶς δὲ καὶ χωρὶς αἰτίαν εὐλογον
παιδῆσι τὰς αὐθροπίας, ἀλλὰ διελέγχων τὰ
ἔπτασμενά. καὶ ὡς ἰατρός ἀριστος, κοπτεῖς,
καὶ ῥίπτεις τὰ σαπήματα, καὶ κατακαίεις μὲ
τὰς πόνας τὸν πάχοντα, τῷ ὑγείῳ παντό-
φως πορρωματόμενος. Ταῦτα εἰς τὸν νῦν
μα συλλογιζόμεσθ, βλέπω πάλιν τὰς αὐ-
θροπίας καὶ ταράττονται διὰ πορρωκαρὰ, καὶ
μέτατα πορρωκαρὰ.

6. Πλὴν τὰ σύμπαυ-
τα ματαίους, πᾶς αὐ-
θροπ^{ος} ζῶν.

7. Μεύτοιγε εὐ εἰκόνι
διαπορῶεται αὐθροπ^{ος}.
Πλὴν μάτῳ ταράσσε-
ται. ὀπτασεῖζει, καὶ ἢ
γινώσκει τίτι σωμαῖζει
αὐτὰ.

8. Καὶ νῦν τίς ἡ ὑπομονή
μα, ἔχι Κύριος; καὶ ἡ
ὑπόστασις μα παρασῆ εἰσιν.

9. Ἀπὸ πασῶν τῆς αὐο-
μιῶν μα ῥυταίμε. ὀνειδος
ἀφρονι ἔδωκάς με.

10. Ἐκωφώθην, καὶ ἐκ
λυοῖζα τὸ εἶμαμα, ὅτι
σὺ ἐποίησας. Ἀπόσητον
ἀπ' ἐμῆ τὰς μισίγας σε·
ἀπὸ ᾧ τῆς ἰχύος τῆς χειρὸς
σε ἐγὼ ἔξέλιπον.

11. Ἐν ἐλεγμοῖς ὑπὲρ
ἀνομίας ἐπαίδεσας αὐ-
θροπ^{ος}, καὶ ἔξεπξας ὡς
ἀράχην τῷ ψυχῶ
αὐτῆ. Πλὴν μάτῳ τα-
ράσσεται πᾶς αὐθροπ^{ος}.

12. Εἰσάκυστον τῆς πορο-
σλῆψίς μου Κύριε, καὶ τῆς
δεήσεώς μου. ἐνώπιόν σου
δακρῶν μου. Μὴ παρο-
σσωπήσης.

13. Ὅτι πάροικος ἐγώ
εἰμι παρά σοί, καὶ παρε-
πίδημος, καθὼς πάντες
οἱ πατέρες μου.

14. Ἄνες μοι, ἵνα ἀνα-
ψύξω, πρὸ τῆμε ἀπελ-
θεῖν, καὶ ἐκίτι ἔμη
ὑπάρξω.

12. Λοιπὸν πρὸς σέ ἐπιστρέφων ἔτι ζητῶ
βοήθειαν. Καὶ Πολυέλεε Δέσποτα, ἐπάκ-
τόν μου τὴν δέησιν, καὶ μὴ με παροίης τὰ
δάκρυα.

13. Ὅτι δὲν σκεπτῶ καιρὸν πολὺν εἰς τῶ-
νον τὸν Κόσμον, ἐπεὶδὴ εἶμαι Ἰξορισμέθῃ,
καὶ πάροικῃ, καθὼς ἦσαν ὅλοι μου οἱ Προ-
πάτορες.

14. Λοιπὸν μὲ τὴν διαπταγμένῃν ἀσπλα-
χνίαν, ὅτῃ ἔχουσι πάντα καὶ σωθήσονται, καὶ
ἀποκοιτάζου τῆς ξενίης, συγχωρητόν μοι ὀλί-
γῳ ἀέσει, καὶ τῇ λυπηρῶν κατάτασιν. Δό-
σαι μικρὰ ἀναψυχὴν τῇ ψυχῇ μου, ἕως ἂν δι-
ερίσκουμαι εἰς ταύτῃ τὴν Ἰξορίαν, πρὶν ὑπά-
γω εἰς τὸν ἄλλον Κόσμον, καὶ τότε πλέον δεῶ
ἐπιστρέφω εἰσαδεῖ, ὅτι ἀδύνατον.

Εἰς τὸ τέλῃ, Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. ΛΘ΄.

Τινὲς μετ' ἐνόμισαν, ὅτι διὰ τὸν Ἰερειῖαν λέγει τῆτος ὁ Ψαλμὸς,
καὶ ἄλλοι διὰ τὸν Δαυὶδ, ἐπεὶδὴ καὶ οἱ δύο εἰς τὸν λαὸν ἐβλήθη-
σαν. καὶ ἔπειτα διὰ τῆς Βαβυλωνίης ἀγχνηλώτης ἐνόμισαν. Ἀλλὰ καλ-
λίτερα ἀρμόζει διὰ τὴν ἀνάστασιν τῆς αὐθραπότητος ὅλης, τὴν ὅποιον ὁ
Χριστὸς ποροτελάβετο, καὶ μὴ ἐλύτρωσεν ὅλην ἀπὸ τὸν θανάτον· τὸν
ὅποιον ποροτόντος λαὸν, καὶ ταλαιπωρίαν ὠνόμασε· πηλὸν δὲ ἰλύθῃ,
τὴν ἀμνησίαν ὡς πολλῶν δυσωδίων ἔχουσαν. Λοιπὸν καὶ ἡμεῖς ἀφώνοντες
ταῖς ἄλλαις Ἰξήγησιν, θελομεν ἐρμηνεύσει τῆτον τὸν Ψαλμὸν, πῶς σω-
τυχεθεὶς ὁ Χριστὸς διὰ ὅλον τὸ αὐθραπίνον γένος. Ὅτι ὅποιος θελήσει καὶ
τὸν Ἰξήγησιν ὡς ἐκ προσώπου τῷ Δαβίδ, δεῶ χρειάζεται ἄλλῃ ἐρμηνείαν·
ἐπεὶδὴ εἰς τὸν παραῶν Ψαλμὸν ἐζήτη ἀπὸ τὸν Θεὸν βοήθειαν, καὶ ἐδῶ δι-
χρησθῆ πῶς τὸν ἐλύτρωσεν ἀπὸ ταλαιπωρίας, καὶ βάσανα.

Τὸ Κείμενον.

1. Ὑπομένων ὑπέμεινα
τὴν Κύριον, καὶ
ποροσέχεμοι· καὶ ἐπίκη-
σε τῆς δεήσεώς μου.

2. Καὶ ἀνήγαγέ με ἐκ

Ἡ Ἰξήγησις.

1. Ἐργαζόμενος τὴν σωτηρίαν τῷ αὐθρα-
πῇ, ἠλπίξα εἰς τὸν Θεόν, καὶ Πατέ-
ρα μου (λέγει ὁ Χριστὸς ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν)
καὶ ἔτις ἔτυχον τῆς ἐλπίθῃ, καὶ ἐπίκησέ μου
τὴν δέησιν.

2. Καὶ λυτρώσας τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τὸν

ἄδῃ,

ἄδῳ , καὶ θανάτου (ὅστις λέγεται λάκκο^ς τελατωρίας) ἀνέστηεν ἀπὸ τὸν πηλὸν τὸ σῶμά μου , ἤγουν , ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας τὸν βόρβορον .

3. Καὶ ἐσέρίωσεν εἰς ἀτάλατον πέτραν τὸς πόδας μου . Διὰ τὴν Ἐκκλησίαν λέγει . Ἦ γυνὸς ἡμεῖς , ὅτῃ ἐπιστάμεν , με τὴν βοήθειαν αὐτῆ , ὅτῃ μὲς ὠδήγησεν εἰς τὴν προτιέρον κλαύω .

4. Καὶ αὐτὶ τῆς δυσσεβῆς τῆς εἰδώλων λατρείας , ὅτῃ δεικνόμεσθε βυθισμένοι , εἰδοχθήμεν εἷα κανύσον ἔτμα , καὶ ψάλσιμον τῷ τρυπητοσάτῃ Θεῷ ὠρομώτατον .

5. Πολλοὶ γὼν , ὅτῃ δὲ ἐγείθησαν τὰ ἀγκυρὰ , ἔτε τὰ ἰδοκίματου παρότερον , θέλων τὰ ἰδῆ , νὰ παροτέλθω με φόβον δλαβίας , καὶ θάρσῃ , ἐλπίζοντες εἰς τὴν δλαγαχνίαν αὐτῷ τῷ ὄντως Θεῷ , νὰ τύχωσι συχωρήτως .

6. Ὄντως καλότυχος εἶναι ὅστις ἐλπίζει μόνον εἰς τὸν Θεόν , καὶ δὲ παροτέχει εἰς τὰ εἰδῶλα , ἔτε εἰς ἐπίγεια πράγματα τὰ ὅποια εἰς τὸ τέλος εἶναι μείματα ὅλα , καὶ δλακαταφρόνητα .

7. Καὶ κατ' ἀλήθειαν πολλὰ μεγάλα , καὶ ἔξοσια θαυμάσια ἐπέλεσας Κύριε , καὶ δὲ φθαίει ἀνθρώπινος νῦς νὰ καταλάβῃ τὸ ὕψος τῆς διασημείωσός σου .

8. Τὰ ὅποια ὅταν βοληθῶ νὰ ἀναγγείλω , καὶ νὰ τὰ κηρύξω , ὑπερβαίνουσι πάντα ἀειδμόν . Καὶ ὅσοι τὰ ἀκούσῃ , ἐπιστρέφῃ , καὶ γίνεσθαι ὁ ἀειδμός τῆς πιστῶν ἀμέτρητος .

9. Ἐξαιρετώτερα δὲ , διὰ νὰ λυτρώσῃ τὸν Κόσμον , ἦρες τρόπον , καὶ μέθοδον ὑπερθάρμασον καὶ δὲ ἠθέλησες θυσίαν , καὶ παροφωραὺ νεκρῶν πραγμάτων , καὶ τὴν νομικῶ συνήθειαν , ἀλλ' ἐκατασκάλατες εἰς ἐμέ (ὅτῃ εἶμαι Θεός) εἷα σῶμα , καὶ ὤλετες νὰ σὺ προσφέρω εἰς θυσίαν τὴν ὑπακοὴν , καὶ θέλησιν .

10. Δὲ ἠθέλησας θυσίας , καὶ ὀλοκαυτώματα , νὰ σὺ προσφέρῃ οἱ ἀνθρώποι διὰ τὰς

λάκκο τελατωρίας , καὶ ἀπὸ πηλῶ ἰλυῶ .

3. Καὶ ἔστηεν ἐπὶ πέτραν τὸς πόδας μου , καὶ κατέλθω με τὰ διαβήματαί μου .

4. Καὶ ἀνέβαλεν εἰς τὸ σῶμα μου ἄτμα κανύσον , ὕμνου τῷ Θεῷ ἡμῶν .

5. Ὀψονται πολλοὶ , καὶ φοβηθήσονται , καὶ ἐλπύσῃ ἐπὶ Κύριον .

6. Μακάριος ἀνὴρ οὗ εἰς τὸ ὄνομα Κυρίου ἐλπὶς αὐτοῦ , καὶ ἐκ ἐπιβλέψῃ εἰς ματαιότητας , καὶ ματίας ψαδέως .

7. Πολλὰ ἐποίησας σὺ , Κύριε ὁ Θεός μου , τὰ θαυμάσια σου . Καὶ τοῖς διαλογισμοῖς σου ἐκ εἰς τίς ὁμοιωθήσεται σοι .

8. Ἀπήγγειλα , καὶ ἐλάλητα . Ἐπληθύνησάν ὑπὲρ ἀειδμόν .

9. Θυσίαν , καὶ παροφωραὺ ἐκ ἠθέλησας , σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι .

10. Ὄλοκαυτώματα , καὶ περὶ ἀμαρτίας οὐκ

ἐξήπισας. Τότε εἶπον,
ἰδὲ ἤνω.

11. Ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμῆς, τὸ ποιῆσαι τὸ θελημαί σου ὁ Θεός μου ἠβελήθην, καὶ τὸν Νόμον σου ὡς μίσθω τῆς κοιλίας μου.

12. Εὐηγγελισάμην δικαιοσύνην, ὡς Ἐκκλησία μεγάλη. Ἰδὲ τὴν χεῖλη μου ὡς μὴ κωλύσω. Κύριε σὺ ἔγνωσ.

13. Τίω δικαιοσύνην σου ἔκ ἐκρυψα ὡς τῇ καρδίᾳ μου. τίω ἀλήθειάν σου, καὶ τὴν σωτηρίαν σου εἶπα.

14. Οὐκ ἔκρυψα τὸ ἔλεός σου, καὶ τίω ἀλήθειάν σου ἀπὸ συναγωγῆς πολλῆς.

15. Σὺ δὲ Κύριε, μὴ μακρύνῃς τὰς οἰκτιρῆσές σου ἀπ' ἐμῆς. Τὸ ἔλεός σου, καὶ ἡ ἀλήθειά σου, διαπαντὸς ἀντιλάβοιτό με.

16. Ὅτι περιέχου με κακὰ, ὡς ἔστιν ἀειδήμιος. Κατέλαβόν με αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἔκ ἠδυνήθην τὸ βλέπειν.

17. Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τείχας τῆς κοι-

ἀμαρτίας αὐτῶν, καὶ τίω παλαιὰ τὸ Νόμον σωθήσεται, ἀλλὰ μόνον ἐμὲ ἠδούκησες νὰ θυσιάσω. Ὅθεν ἐπήκησα τὸ θελημαί σου, καὶ εἶπον. Ἰδὲ ἔρχομαι, καὶ ἀποθαίνω χαρήμενος.

11. Καὶ τὸτο ἀλόγως· ἐπεὶ εἰς τίω ἀρχῇ τῆς Γερέτειας, καὶ τῆς λοιπῶν Βίβλων, καὶ Ψαλμῶν, εἶναι γεγραμμένον διὰ λόγου μου, καὶ προσεμαρμένον, νὰ κάμω τὸ θελημαί σου Πατέρα μου· καὶ μὲ τοιαύτῳ ἄκρῳ ταπεινώσει, νὰ ὑψωθῶ εἰς τοιαύτῳ ἀμέτρον δόξαν. Καὶ ὅπως ἔπρεπε νὰ κάμω, ἐπεὶ ἔχω τὸν Νόμον σου εἰς τὸ μέτρον τῆς καρδίας μου· καὶ ὅλας ἡ Γραφαῖς διαλαμβάνειν πληρέσασα, καὶ προφητῶν διὰ τὸτόν μου τὸν ἐκείνον Θάνατον.

12. Καὶ μὲν Θάνατον, πρῶτον δι' ἐμῆς, ἐποίησα διὰ μέσθ τῆς Ἀποστόλων μου, καὶ τῆς αὐτῶν Διαδόχων Ἀρχιερίων καὶ διδασκάλων, ἐκήρυξα πανταχῆ τίω δικαιοσύνην σου, καὶ τὸ ὄνομαί σου εἰς τὸ πλῆθος ὅλον ὡς μόνον τῆς Ἰουδαίας, ἀλλὰ καὶ τῆς Ἰσθμῶν, καθὼς γινώσκεις.

13. Δεὴ ἔκρυψα τίω ἀλήθειάν σου, μὲ τίω ὁποῖαν ἐπλειώσες ὅσα ἔταξες ἀειληπίως, καὶ τίω σωτηρίαν, ὅτε ἔκαμες τὸ Κόσμον.

14. Καὶ τίω ἐλεημοσύνην σου ἐφανέρωσα εἰς σινάξιν λαῶν ἀμετρήτων, καὶ σὲ ἐκήρυξα.

15. Λοιπὸν Κύριε δεὴ λείπεται ἄλλο τί, εἰμὴ μόνον νὰ μὴ μακρύνῃς ἀπὸ ἐμεῦ (μιλῶ ὡς κεφαλὴ τῶ λαῶν μου, ἐπεὶ αὐτοὶ εἶναι τὰ μέλη μου) τὸ ἔλεός σου, καθὼς ἔταξες· ἀλλὰ νὰ τὸς σκέπῃς, καὶ νὰ τὸς βοηθῆς πάντοτε.

16. Ὅτι (νὰ εἰπῶ τίω ἀλήθειαν) ἐὰν κοιτάξω τὰ κακὰ, ἢ γὰρ τὸς πειρασμὸς ὅπως μὲ ἐκκλῶσται, εἶναι ἀμέτρητοι· καὶ ἡ ἀμαρτία, εἰς τὰς ὁποίας πίπτω διὰ τῆς μελῶν μου, φαίνονται τοιαῦτα, ὅτε δεὴ διώομαι νὰ τὰς βλέπω.

17. Διατὶ εἶναι τόσους, ὅπως περιστάσων εἰς τὸν ἀεὶδμόν τὰς τείχας τῆς κεφαλῆς μου.

Ὁ Θεὸς δειλιῶ , καὶ δὲν ἔχω σχεδὸν καρδίαν , καὶ διώκω .

18. Τὸ λοιπὸν , διὰ τὸ μὴ μείνῃ εἰς πολὺς τὸ πάθος μου ἀνώφελάτων , θέλησον Κύριε ἐὰν μὲ λυτρώσῃς , καὶ κοιτάξῃς ἐὰν μὲ βοηθήσῃς , ἦρην τὸ μουσικὸν σώματός μου .

19. Καὶ ὡς συγχυθεῖν , καὶ ἐντραπηστὶν αὐτόμας οἱ κακίσοι δαίμονες , ὅτῃ δὲν γυρῶσιν ἄλλο μὲ τὸς πειρασμῶς τῶς , παρέξ ἐὰν πάρῃν τῶν ζωῶν μου , τίς τῶν χάριστῶν ἀπὸ τῶν λαόν σου .

20. Ὡς μείνῃ λέγω ἀπρακτοί , καὶ καταγοχημένοι ὅλοι οἱ κακοδεληταῖδες μου .

21. Καὶ ὅπως ἄθῶς ὡς πάρῃν τῶν ἐτροπῶν τῶν , καθὼς εἶναι γλήγοροι ἐὰν θανατώσῃν μίαν ψυχῶν , καὶ ἐὰν φανάξῃν εὐγε , εὐγε περιγελῶντές με .

22. Καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ὡς χαρῶν , ἐὰν ἀφρανθήσῃν εἰς σέ , ὅσοι σέ ποθήσῃ , καὶ σέ γυρῶσῃ , καὶ ὡς λέγῃν πάντοτε Δοξασμῶς ἐὰν εἶναι ὁ Κύριος . Ἐστὶ δὲ ὅσοι ἀγαπῶσι ἐὰν ἔρῃν τῶν σωτηρίαν ἀπὸ σέ .

23. Καὶ πᾶς εὐχῶν ἀπὸ αὐτῶν (ἐὰν εἶναι , καὶ πτωχὸς ἀπορος) ἐὰν δοξάζῃ καὶ ἐὰν κωχᾶται λέγοντας . Ὁ Κύριος ἔχει τῶν εὐνοίαν , καὶ φροντίδα μου .

24. Ναὶ Κύριε καὶ Θεέ μου , ἐστὶ εἶσαι ὁ ὑπερασπιστής μου , καὶ σύμμαχος . Λοιπὸν δέομαί σου , μὴ ἀργήσῃς , ἐὰν μὲ βοηθήσῃς τῶν δόξης σου .

φαλή μου , καὶ ἡ καρδία μου ἐγκατελίπι με .

18. Εὐδόκησον Κύριε τῶν ῥυσαδάίμε . Κύριε εἰς τὸ βοηθήσῃ μοι παροχές .

19. Καταχωθήσῃν , καὶ ἐντραπησῃν ἅμα , οἱ ζητῶντες τῶν ψυχῶν μου , τῶν ἔξῃ μου αὐτῶν .

20. Ἀποσραφείσῃν εἰς τὰ ὀπίσω , καὶ καταχωθήσῃν οἱ θέλοντες μοι κακά .

21. Κομισάσῃν παραχρημα αἰχμῶν αὐτῶν , οἱ λέγοντές μοι εὐγε , εὐγε .

22. Ἀγαλλιάσῃν , καὶ ἀφρανθήσῃν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητῶντές σε Κύριε . Καὶ εἰπάτωσαν διαπαντὸς μεγαλιωθήτω ὁ Κύριος , οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου .

23. Ἐγὼ δὲ πτωχὸς εἶμι , καὶ πένθῃς , Κύριε φροντίεις μου .

24. Βοηθός μου , καὶ ὑπερασπιστής μου εἶ σὺ , ὁ Θεός μου μὴ χρονίσῃς .
Δόξα .

Εἰς τὸ τέλος , Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ . Μ΄ .

Τινὲς μὲν τῶν τῶν Ψαλμῶν τῷ Ἐζεκιᾷ , καὶ ἔπειρῃ αὐτῶ τῷ Δαβίδ αἰδέσθαι , ἀλλὰ σφάλλουσιν , ὅτι τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον μὲς ἐρμηνεύει σαφέστατα , πῶς ἀρμόζει τῷ Δεσπότη Χριστῷ ἢ τῶν ἰσχυρῶν . Ὁς τις διαλεγόμενος μὲ τῶν Μαθητῶν , εἶπεν αὐτοῖς . Εἰ ταῦτα οἴδατε ;

Μακαίριοι ἐσὶ , ἐὰν ποιῆτε αὐτά . Ἐπειτα λέγει . Ὁ τρίγων μετ' ἐμὲ τὸν ἄρτον , ἐπήρεσ ἐπ' ἐμὲ τὴν πέτραν αὐτῶ . Ἐπειδὴ γὰρ αὐτὸς ὁ Δεσπότης ἀναφέρει τὰς ῥήσεις διὰ λόγου τε , δεῦ εἶναι σφύρον να μεταπλασσωμεν ἡμεῖς εἰς ἄλλω ὑπόθεσιν τὴν ἐξήγησιν . Μάλιστα ὅτῃ ὁμιλεῖ ἐμφανέστατα τὸ κατ' αὐτῶ παρανομοῦν τυμβύλιον , καὶ μὴ τῆς ἀχαρείσων Γεδάων , καὶ τὴν ἀνάσσειν , καὶ τὴν μέλλουσαν κατ' αὐτῶν ἀνταπόδοσιν .

Τὸ Κείμενον .

1. **Μ**Ακαίριος ὁ συνιῶν ἐπὶ πτωχόν , καὶ πένθη . Ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ ῥύτεται αὐτὸν ὁ Κύριος .

2. Κύριος διαφυλάξαι αὐτὸν , καὶ ζῆσαι αὐτὸν , καὶ μακαρίσαι αὐτὸν ὡς τῆ γῆ , καὶ μὴ παραδῶ αὐτὸν εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῶ .

3. Κύριος βοηθήσει αὐτῷ ἐπὶ κλίνης οδυῆς αὐτῶ . Ὅλῳ τὴν κοίτην αὐτῶ ἐσφραξάσῃ ὡς τῆ ἀρρώστια αὐτῶ .

4. Ἐγὼ εἶπα Κύριε ἐλπίσον με , ἴασαι τὴν ψυχὴν μου , ὅτι ἥμαρτόν σοι .

5. Οἱ ἐχθροί μου εἶπον κακά μοι . Πότε ἀποθάνεταί , καὶ ἀπολεῖται τὸ ὄνομα αὐτῶ .

6. Καὶ εἰσπορεύετο τὸ ἰδεῖν , μάτην ἐλάλει ἢ

Ἡ Ἐξήγησις .

1. **Μ**Ακαίριος ὁποῖος με γνωρίζει τίς εἶμαι , κεκρυμμένος εἰς τὸ πτωχόν , καὶ ἀτελὲς χῆμα τῆς ἀνθρωπότητος ἢ ἐσωθεῖς τῆς ταπεινότητος , καταλαμβάνει τὸ μεγαλεῖόν μου , καὶ ὑποτάσσεται εἰς ὅλας τὰ σφραγίσματα . Ὅτι τῷ ποιῶν εἰς ὅλας τὰς θλίψεις , καὶ βίασασα , ἐτι δὲ εἰς τὴν ὥραν τῶ θανάτου , καὶ τὴν ἡμέραν τῆς κείσεως , καὶ τότε τῷ θέλει βοηθεῖ , καὶ νὰ τὸν σώσῃ ὁ Κύριος .

2. Νὰ τὸν διαφυλάξῃ ἐδῶ με τὴν χάσιν , καὶ ἐκεῖ με δόξαν αἰώνιον . νὰ τὸν κάμῃ ἐδῶ εἰς τὴν γῆν Μακαίριον με τὴν ἐπιδοῦ τῆς δικαιοσύνης , καὶ ἐκεῖ πάλιν εἰς τὴν γῆν τῆς ζωῆς τῶν , με βραβεῖα πολυτίμητα . καὶ νὰ μὴ τον ἀφῆσῃ , νὰ τίσῃ εἰς τὴν δῶμασιν τῆς ἐχθρῶν τε , καὶ ὁρατοί εἶναι , καὶ ἀόρατοι .

3. Μάλιστα ὅταν εἶναι εἰς οδυῶν τινὰ ἀδυναμίας , ἢ εἰς κίνδυνον θανάτου , τῷ θέλει μετατρέψει τὸ σφραγίσμα τῆς θλίψεως , εἰς κλίνην ἀνταπόσεως .

4. Ἐγὼ ὅσον εἰς τὸ λόγῳ μου , ἐπειδὴ ἐσηκώσα ὅλας τὰς ἀμαρτίας τῶ Κόσμου , ζῆτῶ τῷ Θεῷ βοηθεῖαι , διὰ τὸ γέρος τῆς ἀνθρωπότητος , νὰ τῶς συγχωρήσῃ εἰς ὅσα ὡς ἀνθρώποι ἥμαρτον , καὶ νὰ μὴ ἀφῆσῃ τὴν ψυχὴν μου ὡρῶν πολλῶν εἰς ἀγωνίαν , ἢ εἰς τὸν ἄδω .

5. Ὅτι καὶ ἀληθεῖαι πολλὰ κακά με εἶδειξαν οἱ ἀχαρείστοι Γεδάιοι , ὅτῃ ἐγὼ ἠλάθα , διὰ νὰ τῶς σώσω , καὶ αὐτοὶ με ἐκαταφρόνησαν , καὶ ἐπιθυμῶσαν τὸν θάνατόν μου , λέγοντες . Πότε ἢ ἀποθάνῃ , καὶ νὰ ἀφανισθῇ ἢ ἐσθῆμῆσιν τε τίλεια .

6. Πολλάκις ἤρχονταν , νὰ ἀνάσσειν τὴν διακλῆν , καὶ νὰ ἰδοῖσι τὰ θάματα , ὅχι

διὰ βλάβειν, ἀλλὰ μὲ πονηρίαν, γὰρ μὲ βλάβην, ἢ γὰρ μὲ καταλαλήσων οἱ αἰῶμοι. Καὶ μέγιστα ὁ δόλιος Μαθητὴς, καὶ ἐπίβελος Γεῦδας, ὅπως μὲ ἔκαμνε τὸν φίλον, ἔπειτα ἐσυμφώνησε μετ' αὐτῶν τῷ προδοσίᾳ.

7. Καὶ ἀφ' ἧ ἤθελαν ἀναχωρήσῃ ἀπὸ ἐμεῖνα, ἐσωτύχεσαν καὶ τῷ κακίᾳ τῶν κατὰ καταλαλήσων τῷ διδασκάλῳ, ἐμελετῶσαν, καὶ ἐσυλλογίζονταν, γὰρ μὲ βλάβησι.

8. Καὶ τότε ἐπλήθυσεν ὁ φόβος τῶν, ὅπως ἕως τὸ ὑσέρον ἔκαμιν συμβελῶ παρανόμον γὰρ μὲ θανάτωσιν. Εἰς τῷ ὅποιαν, καθὼς αὐτοὶ εἶπον, ὅτι ἐὰν αὐτὸν ἀποκτείνωμεν, δεῦρ ἐγείρεται πλέον ἀπὸ τὸν θάνατον, ὅπως λέγω καὶ ἐγὼ πρὸς αὐτὸς ὡς ἄφρονες, ὅς τις ἀποθανῆν Σεληματικῶς, δυνάται πάλιν ὅταν βελήσῃ, γὰρ ζυτησῆ ἀπὸ τὸν θάνατον.

9. Καὶ μέγιστα εἶας ἀπ' ἐκένους, ὅπως ἔδειχεν ὡς φίλος μου, καὶ τῷ ἔκαμα πολλάς ἀεργεσίας, καὶ ἠλπίσα αὐταμοιβῶ τῷ δωρεῶν ἀπὸ λόγου, καὶ τὸν ἐκάθισα αὐτάμαμα εἰς τῷ τράπεζαν, αὐτὸς δὲ ὁ ἀχάριστος, ὁ μαθητὴς, καὶ ἐπίβελος, ὡς δόλιος μὲ ἐπροδώσε. Τὸν δόλον λέγει πτέρναν μεταφορικῶς, ὡσαύτως τὸν βάσει τὸν πόδα τῶ γὰρ σκοπιῆν ἄλλο, γὰρ πέση.

10. Ἀλλὰ σὺ Κύριε ἐλέησον, καὶ ἀνάσυσόν με, γὰρ αὐταποδώσω καθὼς πρέπει τῷ αἰωμῶν τῶν.

11. Εἰς τῷτο εἶδα καὶ ἐγνώρισα, πόσον με ἀγαπᾷ ὁ Πάτερ μου, ὅτι ὅλα μου τὰ θελήματα ἐπλήρωσες. Λοιπὸν οἱ ἐχθροί μου δεῦρ θέλουν χαρῆ εἰς τῷ λόγου μου.

12. Ὅτι διὰ τῷ ἀκακίᾳ μου, ἢ μόνον ἀνεδάθηκα ὑπὸ σὲ βοηθῆμενος, ἀλλὰ καὶ τῷ προσληφθεῖσαν σάρκα ἐθέωσας, καὶ τυγκάθεδρόν σε ἐποίησας, γὰρ δοξάζεται καὶ σὲ αἰώνια.

13. Θαυμάσιος τῷ ἀρρήτων φιλανθρωπίᾳ τῷ Δεσπότη ὁ Μακάριος Προφήτης, πῶς ἐδέχθη πτωχείᾳ ἐκείνον, Τελειώνει τὸν Ψαλ-

καρδία αὐτῶ σωήγαγεν αἰωμῶν αὐτῶ.

7. Ἐξεπορεύετο ἔξω, καὶ ἐλάλει ἐπιταυτό. Κατ' ἐμὲ ἐψιθύειζον πάντες οἱ ἐχθροί μου. κατ' ἐμὲ ἐλογίζοντο κακάμοι.

8. Λόγον παρανόμον κατέθευτο κατ' ἐμὲ. Μὴ ὁ κοιμώμενος ἐχθὶ προδῆσει τῷ ἀνάστυλαι;

9. Καὶ γὰρ ὁ αὐθροπὸς τῶς ἐρήλῳς μου, ἐφ' ὅν ἠλπίσα, ὁ ἐδῶν ἀρτῶς μου, ἐμεγάλῳς ἐπ' ἐμὲ περριισμόν.

10. Σὺ δὲ Κύριε ἐλέησον με, καὶ ἀνάσυσόν με, καὶ αὐταποδώσω αὐτοῖς.

11. Ἐν τῷτῳ ἐγνων, ὅτι πεθέληκᾷς με, ὅτι ἢ μὴ ἐπιχαρῆ ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμὲ.

12. Ἐμὲ δὲ διὰ τῷ ἀκακίᾳ αὐτελάβη, καὶ ἐβεβαίωσᾷς με σώπίονσσ ἐἰς τὸν αἰῶνα.

13. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ, ἀπὸ τῶ

αἰῶν[Ⓞ], καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. γενοίτο, γενοίτο.

μόν εἰς ὕμνον δάριμοςον, καὶ ἀποδείχνη τὸν Θεὸν αἰῶνιον, λέγωντας. Δοξασημέος νὰ εἶναι ὁ Κύριος[Ⓞ], καὶ Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμὴν, Ἀμὴν.

Εἰς τὸ τέλος[Ⓞ], εἰς σωέσιν τοῖς Ἰοῖς Κορέ. Ψαλμὸς ΜΑ΄.

Διὰ τὰς ἀμερτίας τῶν Ἰσραηλίων, τὸς ἀφῆκεν ὁ Θεὸς, καὶ τὸς εἶχεν οἱ Βαβυλωνῖοι αἰχμαλώτους, χρόνος ἐβδομήκοντα. Ὡς ἐκ πορωστικῶν τῶν λοιπὸν ἐγράφη ὁ Ψαλμὸς, πῶς ἐθρῆνῆσαν, ἐπιποθῶντες τῷ λύτρωσιν, τότε νὰ ἐπιστρέψωμ εἰς τῷ Ἱερουσαλήμ, νὰ πορωτῶχωνται πάλιν τῷ Θεῷ, μὲ τῷ σωήτη παρρησίαν ὡς πορωτῆρον. Οὕτω καὶ πᾶσα ἀλαβῆς ψυχῆ ἡμῶν τῶν πιστῶν, ὅτῃ ἐπιθυμῶμ τῷ Οὐραίνιον ἀπόλασιν, ἡμπορεῖ νὰ τὸν λέγη μὲν πόθῃ, καὶ καταυξέως.

Τὸ Κείμενον.

1. **Ο**ὗτον τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ Ἐλαφ[Ⓞ] ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, ὅπως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχῆ μου πορὸς σὲ ὁ Θεός.

2. Ἐδίψησεν ἡ ψυχῆ μου πορὸς τὸν Θεόν, τὸν ἰχυρὸν, τὸν ζῶντα. Πότε ἤξω, καὶ ὀφθήσομαι τῷ πορωστικῷ τῷ Θεῷ.

3. Ἐγχοήθη τῇ δάκρυά μου ἐμοὶ ἄρτος, ἡμέρας, καὶ νυκτός, ὅτι τῷ λέγεσθαι μοι κατ' ἐκάστην ἡμέραν· ποῦ εἰσιν ὁ Θεός σου;

4. Ταῦτα ἐμνήσθην, καὶ ἔξεχεα ἐπ' ἐμὲ τῷ ψυχλιμῷ. Ὅτι διελάσσομαι ὅτι πῶς σκλήρῃς θαυμασῆς, ἕως τῷ οἴκῃ τῷ

Ἡ Ἐξήγησις.

1. **Κ**αθὼς ἐπιποθεῖ πολλάκις ἡ Ἐλαφος, τότε νὰ φθάσῃ εἰς τῷ βρύτιν, νὰ πορωσίτη τῷ ἀμετρον δίψωντας. Οὕτω καὶ ἡ ψυχῆ μου βατανιζομένη ἀπὸ διάφορας φροντίδας τῷ βίῃ, διψᾷ πολλὰ, καὶ ὀρέγεται, τότε νὰ εὐγῇ ἀπὸ τὸν τάφον τῶν τῶν τῷ σώματι[Ⓞ], νὰ ἔλθῃ νὰ σὲ ἀπολαύσῃ Θεέ μου γλυκύτατη.

2. Ζῶντα καλεῖ τὸν Θεόν ἀρμοδῶς, καὶ Παντοδωῖαμον, ἐπεὶ οἱ Βαβυλωνῖοι ἐπίσταν νεκρὰ, καὶ ἀψυχα εἰδωλα.

3. Κατ' ἐκάστην ἡμέραν μὲ ονειδίζουσιν οἱ ἐχθροί μου λέγοντες. Πῶ εἶναι ὁ Θεός σου, καὶ δεύσῃ βοηθᾷ; Καὶ πορωτῶν τήκομαι ἀπὸ τῷ λύπῃ ταύτῃ, καὶ ἀπὸ τὸν εὐθεον ἐρωτᾷ μεραῖνομαι, ὅτῃ ἀλλῶν τροφῷ δευ μεταλαμβάνω, μόνον αὐτῷ ἄρτι, σευαγμῆστε, καὶ δάκρυα.

4. Ταῦτα ἐθυμώμενος[Ⓞ], ἔξάπτει ἡ ψυχῆ μου εἰς ἐρωτᾷ περωσῶτερον, τότε νὰ περωσῆ ἡ δευῆ πῆτι αἰχμαλωσία, νὰ ὑπάγω εἰς τῷ θαυμασῆ τῷ σκέπῃ τῷ Θεῷ. Διὰ τὸν Ναόν, ὅτῃ ὀποδομήσταν ὑσέρχ, μὲν τῷ λύτρωσιν

προλέγει ἔδω, πῶς θέλων ἑορτάζει, καὶ νὰ δοξάζῃν τὸν Κύριον μὲ φωνῶν ἀγαλλιάσεως.

5. Ὁ Θεὸς πρὸς παρηγορίαν τῶ λαῷ λέγει καὶ ταῦτα. Διὰ τί γὰρ μὲ σωτηράσεις ψυχῆ μου, καὶ μένεις τόσον περίλυπός;

6. Ἐῆχε εἰς τὸν Θεὸν τὰς ἐλπίδας σου, ὅτι τάχιστα ὑπάγομεν πάλιν εἰς τὴν μεκαρίαν πόλιν ἐκείνην, καὶ δοξολογήσωμεν τὸν Κύριον, νὰ ἔχωμεν πάντα σωτηρίαν, καὶ ἀπόλαυσιν, ὡς καὶ πρότερον.

7. Μὲ ὄλον τῆτο, ὅταν ἡ ψυχὴ μου γραφῇ νὰ ἰδῇ πῶς εἰμότεο ἀκόμι μεκρῶ ἀπὸ τὸν Γορδαῖνον, καὶ τὸ μικρὸν ὄρος τῆ Ἐρμωνιῆς, λυπᾶται πολλὰ, καὶ ταράσσεται.

8. Βλέπων μέγιστα τὰ πλήθη τῆς δυσμενῶν στρατιωτῶν, ὅπῃ μὲ ἐκύκλωσαν ὡς ἄβυσσοι τῆς ὑδάτων, καὶ ὡς κρηνοὶ καὶ καταρράκται κατακλυσθῆναι μὲ πνίγῃσιν. Ἀλλὰ πάντες αὐτοὶ οἱ μεπερισμοί σου, καὶ τὰ κύματα τῆς θλίψεως ἦλθον εἰς ἐμὲ διὰ τὴν παρηγομίαν μου, μὲ τὴν θέαν σου δικαιοκροσίας, καὶ βάλῃσιν.

9. Ὅμως ἠξάρωντας τὸ μέγα σου καὶ ἀπειρον ἔλεος, ἀχάριστῶ καὶ δοξάζω σε, τόσον τὴν ἡμέραν τῆς ἀδαιμονίας, ὅσον καὶ τὴν νύκτα τῆς θλίψεως, λέγωντας.

10. Κύριέ μου, ἐνὶ εἴται ὁ βοηθός μου, καὶ ἡ ἀντίληψις. Λοιπὸν μή με ὑπερήτης τῆς προνοίας σου, καὶ ἔχω πῶτις ἀθυμίαν, διὰ τί με χλευάζῃν οἱ ἐχθροί μου, καὶ θλίβουσιν.

11. Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ πληγὰς μου δίδουσι, καὶ μὲ τζακίζῃν τὰ κόκαλα, ὀνειδίζοντες, καὶ λέγοντες. Ὅτι δευ διώσεια νὰ μὲ λυτρώσῃς ἀπὸ τῶν θλίψεων, καὶ βάσανα.

12. Ἀλλὰ μὴ λυπᾶσαι ψυχὴ μου, ἐπὶ ἀπα-

Θεῷ, ὅς φωνῇ ἀγαλλιάσεως, καὶ ἡχομολογήσεως ἤχη ἑορτάζουσιν.

5. Ἰνα τί περίλυπός εἶ ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἵνα τί σωτηράσεις με;

6. Ἐλπισον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἡχομολογήσομαι αὐτῷ, σωτήριον τῶ προσώπῃ μου, καὶ ὁ Θεὸς μου.

7. Πρὸς ἐμαυτὸν ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη. Διατάτω μνηστῆτομαί σου ἐκ γῆς Γορδαῖν καὶ Ἐρμωνιῆς, ἀπὸ ὄρους μικρῶ.

8. Ἀβυσσὸς ἄβυσσον ἐπικαλεῖται, εἰς φωνῶν τῆς καταρράκτων σου. Πάντες οἱ μεπερισμοί σου, καὶ τὰ κύματά σου ἐπὶ ἐμὲ διήλθον.

9. Ἡμέρας ἐπιλείπει Κύριος τὸ ἔλεος αὐτῶ, καὶ νυκτὸς ὡδὴ αὐτῶ παρηγομί. Προσδοχὴ τῶ Θεῷ τῆς ζωῆς μου.

10. Ἐρῶ τῶ Θεῷ, ἀντιλήπτω μου εἶ. Διατί με ἐπελάθη; Καὶ ἵνατί σκυθραπαζῶν κορβόμαι; Ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν.

11. Ἐν τῷ καταθλάσθαι τὰ ὀσᾶ μου, ὠνειδίζόν με οἱ ἐχθροί μου, ὅς τῷ λέγειν αὐτὸς μοι καθ' ἑκάστῃ ἡμέραν. Πῶς εἰσιν ὁ Θεός σου;

12. Ἰνατί περίλυπος εἶ;

ἡ ψυχὴ μου ; καὶ ἵνα τί σω-
 παραύσεις με ; Ἐλπισον
 ἐπὶ τὸν Θεόν ὅτι ἔξο-
 μολογήτομαι αὐτῷ . Σω-
 πησον τὸ πρῶτόν μου , καὶ
 ὁ Θεός μου .

γοράτης τῷ σωτηρίου . ἀλλὰ σβέσον τῷ
 ἀθυμίαν , ἔχιστα εἰς τὸν Θεόν τῷ ἐλπίδα
 σα , καὶ πρότμενον τὸ τέλθ , καὶ τότε θέλεις
 ἄχαρτα , καὶ ὑμολογᾷς τὸν Παντοδύναμον
 Θεόν , ὅτῃ σὲ ἐψωσεν ἀπὸ τὰς θλίψεις ὁ
 εὐσπλαγγχνθ .

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ , ἀνεπίγραφθ παρ' Ἐβραίοις . ΜΒ' .

Τὸν αὐωρημένον Ψαλμὸν ἔκαμαν οἱ Τιοὶ Κορὲ , προφητεύοντες τῷ
 αἰχμάλωτῳ τῷ Γεδάϊον ὡς αὐῶθεν . Τέτον δὲ πάλιν ἐγραφεὺς ὁ
 Δαβίδ . Καὶ διατὶ διαλαμβάνει περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως , τὸν ἀφήλα-
 σιν ἀνεπίγραφον .

Τὸ Κείμενον .

1. **Κ**ρίνον μοι ὁ Θεός ,
 καὶ δίκασον τῷ
 δίκλῳ μου , ἔξ ἔθνους ἔχ
 ὅσῃς . Ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδί-
 κη , καὶ δολίη ρυταίμε .

2. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός κρα-
 ταίωμα μου . Ἰνα τί ἀπώτω
 με ; Καὶ ἵνα τί σκυθρωπά-
 ζων πορεύομαι , ὡς τῷ ἐκ-
 θλίβειν τὸν ἐχθρόν ;

3. Ἐξάποσειλον τὸ φῶς
 σου , καὶ τῷ ἀλήθειά σου ,
 αὐτὰ μέ ὠδήγησαν , καὶ
 ἤγαγόν με εἰς ὄρος ἁγίον
 σου , καὶ εἰς τὰ σκηνώ-
 ματά σου .

4. Καὶ εἰσελθόμενος πρὸς
 τὸ θυσιαστήριον τῷ Θεῷ , πρὸς
 τὸν Θεόν τὸν ἀφραίνοντα
 τὴν νεότητά μου . Ἐξομολο-

Ἡ Ἐξήγησις .

1. **Ο**ἱ αἰχμάλωτοι Γεδάϊοι δέονται τῷ Θεῷ ,
 καὶ τὸν παρακαλοῦσι , νὰ πῆς δίκασθ
 μὲ πῆς Βαβυλωνίους , ἐπειδὴ τῶς ἔκαμαν πολ-
 λῶν κάκωσιν ὡς ὠμότατοι . Ἄνδρα δὲ ἀδίκον
 λέγει τὸν Βασιλέα τῶς ὡς παρανομόν .

2. Τὸ ἵνα τί ἔχ ὡς ἐγκαλῶντες λέγασιν οἱ
 Ἄγιοι , ἀλλ' ὅτι αὐτοὶ δεῦ συγκοινωνῶσιν εἰς
 τῷ παρανομίαν ἐκείνων . Καὶ πάλιν ἦσαν
 ἔρημοι τῆς αὐῶ προνοίας , καὶ εἶχασιν ἀπὸ τῶς
 ἐχθρῆς τῶς τὸ τῷ θλίψιν , καὶ κακοπάθειαν .

3. Ἐδῶ ἠλλαξῶν τὸν χρόνον οἱ Ὁ . καὶ εἶπασιν
 ὡς γεγνημέα τὰ μέλλοντα . Οἱ δὲ ἄλλοι τὸ
 εἶπαν σαφέστερα . Ἀπόσειλον τὸ φῶς σου , καὶ
 τῷ ἀλήθειαν , νὰ μέ ὠδήγησεν , καὶ νὰ μέ
 φέρῃν εἰς τὸ Ἄγιον ὄρθ σου , ἤγαγ εἰς τῷ
 Σιών . Σκηνώμα εἶπε τὸν Ναόν . Φῶς δὲ καὶ
 ἀλήθειαν , τῷ δικαίαν , καὶ σωτήριον ἐπιφά-
 νειαν . Ὅτι καθὼς ὀνομάζει σκότθ τῶς
 συμφορᾶς , ὅτῃ λέγει φῶς τῷ τῶτων ἀπαλ-
 λαγνῶ , καὶ λύτρωσιν .

4. Λέγει ἄν . Ἀπόσειλον τὸν Τίόν σου , ὅς
 τις εἰς τὸ φῶς , καὶ ἡ ἀλήθεια . Καὶ ὅτῃ κε-
 καθαρμῶθ νὰ παρασάδῳ εἰς τῷ Ἄγιον
 τῆς ἱερουργίας σου τράπειζαν . καὶ ὅτῃ νὰ ἀφραν-
 θῶ ἀνανεῖμενθ μὲ τῷ Ἄγιον σου ὕρασιν .

νά σέ ἠμολογῶ μέ τῷ κιθάρα τῆς ἀλαβείας, καὶ προσάχῃς, ὡς Θεὸν καὶ Σωτήρα μου πάντοτε.

5. Ναὶ ψυχῆ μου, μὴ εἶσαι περίλυπτος, ἀλλὰ ἔχε εἰς τὸν Θεὸν τῷ ἐλπίδα σου, πῶς θέλομεν πὸν ἰδῆνὰ τὸν δοξαζόμενον, καὶ ἂν ἀπολαύσωμεν αὐτῷ τὸ ποθεινότερον, καὶ σωτήριον πρόσωπον.

γῆτομαί σοι ἐν κιθάρα ὁ Θεός, ὁ Θεός μου.

5. Ἰνατί περίλυπος εἶ ἡ ψυχῆ μου, καὶ ἰνατί σωτηραίσοις με; ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἔξομολογήτομαι αὐτῷ, σωτήριον τῶ προσώπῳ μου, καὶ ὁ Θεός μου. Δόξα.

Εἰς τὸ τέλος, τοῖς ἑσπερίοις Κορὴ εἰς σωῆσιν. Φαλμὸς ΜΓ'.

Οἱ ἑσπερίοι τῆ Κορὴ ἕκαμον τῆτον τὸν Φαλμὸν, ὑποκρινόμενοι τῷ Ἀντιόχῳ Βασιλεῶς τῆς Ἑλλάδος τῷ ἀμύθητῳ, καὶ τῷ τῆς Μακεδονίας βασιλεῶς ἀδριανῶν, καὶ ἀσέβειαν. Ὁ δὲ Μακάριος Ματθαῖος μὲ τῆς παιδῶν ζήλῳ θεῶν κινούμενος, δεῦ ἐψήφισε τὰς πολλὰς μυριάδας τῆς Μακεδονίας, ἀλλ' ἐπιστρατεύσας, καὶ νικῆσας αὐτὰς, ἐχάλασε τὰς βωμὰς τῆς εἰδωλῶν. τὸν δὲ Θεὸν Ναὸν ἔξεκάθηρε, καὶ μετὰ τὴν Πάυλας ἐσησε τὰς τῶν νικητῶν Θεῶν προσάχουσα. Ἐκ προσώπῳ γὰρ αὐτῶν διδάσκει ὁ Φαλμὸς, πῶς πρέπει νὰ προσάχεται πᾶς πιστὸς, ὅταν εἰς διαφόρους συμφορὰς, καὶ κινδύνους ἀδύσκηται. Ἀρμόζει δὲ καὶ εἰς τὰς θλίψεις τῆς Ἀποστόλων, καὶ Μαρτύρων, ὅτι τὰς ἕκαμον οἱ εἰδωλολάτραι Τύραννοι.

Ἡ Ἐξήγησις.

1. **Μ**Ε τὸς ὀφθαλμούς μου δεῦ εἶδαμεν, ἀλλὰ ἐμύθομεν ἀπὸ τῆς προγονείας, καὶ Πατέρων μου τὰ θαυμάσια ἔργα, ὅτι ἐτέλετες εἰς τὰς ἡμέρας αὐτῶν Παντοδύναμη Κύριε, διὰ τὴν πληρώσῃς τὰς ἀφάδεις ἐπαγγελίας, ὅτι ἔταξες εἰς τὰς ἀρχαίας ἡμέρας πρὸς τὴν προπάτορα.

2. Εὐστὴ ἔξωλόθρασε ἀπ' ἐδῶ τὴν Χαναναίαν, καὶ τὰ ἐπίλοιπα ἔθνη, καὶ κατεφύθρασε τὴν Πατέρα μου, ἦγεν, κατώκισες εἰς τῷ γλῶ τῆς ἐπαγγελίας, καὶ μετὰ τῷ διώκῃσιν τὴν ἐσπερίωσιν.

3. Ὅτι αὐτοὶ ἔτε μετὰ τὴν ξίφη, καὶ ὅπλα τῶς, ἔτε μετὰ τῷ ὀλίγῳ τῶς διώκῃσιν ἐδιώκῃσιν τὸν νὰ τελέσωσι ποσάυτας ἀνδραγαθίας, καὶ ἔπαθλα.

Τὸ Κείμενον.

1. **Ο** Θεός ἐν τοῖς ὡσὶν ἡμῶν ἠέβασαμεν. Οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν, ἔργον ὁ εἰργασθῶ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.

2. Ἡ χεῖρ σου ἔθνη ἔξωλόθρασε, καὶ κατεφύθρασε αὐτὰς ἐκάνωσας λαὸς, καὶ ἔξεβάλας αὐτὰς.

3. Οὐδὲν ἐν τῇ ῥωμαφαίᾳ αὐτῶν ἐκληρονομήσασιν γλῶ, καὶ ὁ βραχίων αὐτῶν ἐκ ἔσωσεν αὐτὰς.

4. Ἀλλ' ἢ δεξιά σου, καὶ ὁ βραχίον σου, καὶ ὁ φωτισμός τῶ πορωσῶπυ σου, ὅτι ἠδύοχσας εἰ αὐτοῖς.

5. Σὺ εἶ αὐτὸς ὁ Βασίλευς μου, καὶ ὁ Θεός μου, ὁ ἐπιπυλόμενος τῶς σωτηρίας Γακῶβ.

6. Ἐν σοὶ τῶς ἐχθρῶς ἡμῶν κερατίμεν, καὶ εἰ τῶ ὀνοματί σου Ἰξδενῶσωμεν τῶς ἐπανισαμεύς ἡμῶν.

7. Οὐ ᾗδ ἐπὶ τῶ τῶξω μου ἐλπῶ, καὶ ἡ ῥομφαία μου εἰ σώσει με. Ἐσωσας ᾗδ ἡμῶς ἐκ τῶ ἑλιβάντων ἡμῶς, καὶ τῶς μισοῦῶτας ἡμῶς κατήχωας.

8. Ἐν τῶ Θεῶ ἐπαινεθσοῦμεθα ὄλλω τῶ ἡμέραν, καὶ εἰ τῶ ὀνοματί σου Ἰξομολογησοῦμεθα εἰς τὸν αἰῶνα.

9. Νικεὶ δὲ ἀπῶσω, καὶ κατήχωας ἡμῶς, καὶ ἐκ Ἰξελέστη ὁ Θεός εἰ τῶς δυνάμει ἡμῶν,

10. Ἀπῆρεψας ἡμῶς εἰς τὰ ὀπίσω παρὰ τῶς ἐχθρῶς ἡμῶν. Καὶ οἱ μισοῦτες ἡμῶς διήρπαξαν εἰ αὐτοῖς.

11. Ἐδωκας ἡμῶς ὡς πορόβατα βρώσεως, καὶ εἰ ποῖς ἔθνεσι διέσωτηρας ἡμῶς.

12. Ἀπῆδς τὸν λαόν σου ἀπὸ τιμῆς, καὶ ἐκ τῶ

4. Ἀλλ' ὑπὸ τῶς σῆς στρατηγέμενοι χῶμα τῶ, καὶ τῶ σῆ παρωκλία περιφρηρέμενοι, ποιῶτα εἰργάτατο. Καθῶς ἡ ἑλήτες, καὶ τῶς ἐδυνάμωτες ὡς παυῶχατῶ.

5. Λοιπὸν, ἐπειδὴ εἶσαι ὁ αὐτὸς Βασίλευς καὶ Θεός μου, καθῶς ἔσωτες τότε τὸν Γακῶβ, ἔτω καὶ τῶρα ἐλπίζομεν καὶ ἡμεῖς εἰς τῶ ἄμσχόν σου διώκμιν, καὶ μῶς βοηθήτης ὡς εὐσπλαχχῶ.

6. Ναι Κύριε, με τῶ βοηθειῶ σου ἔχοντες ὄπλον τὸ φοβερόν σου, καὶ παντέβασον ὄνομα, ἑλομεν νικῆται τῶς ἐχθρῶς μου, καὶ τῶς ῥῆξωμεν νευικημεύς, καὶ καθῶς οἱ ταῦροι κερατίξαν τῶς αὐτιμῶχόντας.

7. Ὅτι δὲ ἐλπίζομεν εἰς τὰ δοξάερα, καὶ σπαθίαμας, ἀλλὰ με τῶ διώκμιν σου ἑέλομεν φυλαχθῆ ἀβλαβεῖς ἀπ' ἐκείνος, ὅπῃ μῶς ἑλίβησι, καὶ τῶς καταυχῶμεν.

8. Ἠμεῖς δὲ καὶ μείνωμεν ἐπαινέμενοι πάντοτε, διηγέμενοι τὸ πῆθῶ τῶς ἑεργεσιῶν, καὶ χαρίτων, ὅπῃ μῶς ἡξῶτες, καὶ σὲ ἡμολογέμεν αἰῶνια.

9. Ταῦτα μεδ εἰς τῶς περασμέους χρόνος ἐτέλετες. Τῶρα δὲ ὑσερήθμεν πλείους τῶς σῆς πορομηθείς, καὶ ἔχομεν ἀύχωλω ἀμέτρητον. Ἐπειδὴ δὲ ἀγέσεις πλέον εἰς βοήθειῶ μου, καὶ γέους στρατηγός μου ἀήττητος, ὡς τὸ πορότερον.

10. Ὅθεν μῶ ἔχοντες πλέον τῶ προνοῶ σου περιφρηρῶταν ἡμῶς, φέλομεν ἀπὸ τῶς ἐχθρῶς μου φοβέμενοι· οἱ τινες ἀρπαξαν τὸ τίποτες, καὶ μῶς ἐρήμαξαν.

11. Ὅθεν ἐγευῆκαμεν ὡς πορόβατα, ὅταν δὲ ἔχαστι ποιμεῶ· καὶ μῶς ἐκατάφρασαν οἱ πολέμιοι, καὶ διεσπάρθμεν εἰς τὰ ἑθνη αἰχμάλωτοι, ἀπεμπολῶμενοι, καὶ δολῶειν ἀυκαχῶζόμενοι.

12. Τὸ αὐτὸ λέγει καὶ ὁ Ἡσαίας. Ἰδὲ τῶς ἀνομίας ἡμῶν ἐπράθητε, καὶ εἰ μῶ ἀργεῖα

λυτρωθήτεθε . ἤγγν , χωρὶς νὰ λάβης κάμ-
μίαν τιμῶν , ἢ αὐτάλλαγμα , μᾶς ἐπαρέδωκες
εἰς τὸς πολεμίους διὰ τὸς ἀμαρτίας μας .

13. Γείτονας κύκλω κατοικῶντας λέγει τὸς
ἀλλοφύλους Γιδμῶντας Μωαβίτας , καὶ τὸς λοι-
πὸς , ἀπὸ τὸς ὁποῖος ἐμπαίζονταν , καὶ ὠνε-
δίζοντο πολεμῖμοι . Καθὼς ἔχομεν σωή-
θειαν , τὰς μεγάλας συμφορὰς ἐκδιηγῆμενοι ,
καὶ ἀκούοντες , νὰ κινῆμεν τὰς κεφαλὰς θαυ-
μάζοντες , πῶς ἐπαθεὺν ὁ δεινὰς τὸτον κακὸν
ἀπορωδῶντων . Τῶτο οὐδύρονται , ὅτι ἐγίναν
εἰς τὰ ἔθνη παραβολή . καὶ τὸ διηγοῦνται
εὖας τὸν ἄλλον σείοντες τὰς κεφαλὰς τῶν εἰς
γέλοιον .

14. Βλέπων ὅν τὸς πολεμῶντας ἡμᾶς , γε-
λῶντας , καὶ λοιδορῶντας καθ' ἑκάστῳ , αἰχύ-
νομαι τὸσον , ὅπῃ δὲ ὑποφέρω τὸς φωνὰς
τῶν καταλαλῶντων ἐχθρῶν . καὶ δὲ ἔχω τινὰ
παρρησίαν ὁ ἄθλιος .

15. Αὐτὸ ὅλα τὰ κακὰ μᾶς ἐκύκλωσαν .
ἀλλ' ἡμεῖς ὡς σκεροὶ , καὶ ἀτάλατοι εἰς τὴν
πίσιν δέουσα ἀσοχήσαμεν πρόποτε , ὅτε πο-
σῶς τὰς ἐπιτολάς τε παρὶβημεν , ὅτε καθόλου
ἐσράφημεν ὀπισθεν , νὰ ἐκκλίνῃ ἡ καρδία
μας ἀπὸ τῆν ζωφῶρον , καὶ ἀληθευάτῳ
ὁδόν τε .

16. Ἀλλὰ μάλισα ὅσον πλέον μᾶς ἔθλι-
ψες , καὶ ἕως θανάτου ἐκινδυνώσαμεν , τὸτον
ἡμεῖς σὲ δὶχαρισάσαμεν , καὶ δὲ ἀσοχήσα-
μεν , ὅτε ἐλησμονήσαμεν τὸ ὄνομά τε , νὰ
προσκληθῶμεν Θεὸν ἀλλότριον (ἀπαγε) κα-
θὼς τὸ γινώσκεις σαφέστατα . Ἐπειδὴ ἔ μόν-
ον ὅσα γίνονται ἡξίσεις , ὡς Θεὸς ἀληθὺς
τε , καὶ ἀπεργραπτος . ἀλλὰ καὶ τὰ κρυφὰ τῆς
καρδίας ἐπίστασαι , καὶ δὲ σε λαυθαίνει καθό-
λου τίποτος .

πληθῶς ἐν τοῖς ἀλα-
λάγμασιν ἡμῶν .

13. Ἐθὺς ἡμᾶς ὠνεδος
τοῖς γείτοσιν ἡμῶν , μυκ-
τηρισμὸν , καὶ χλιασμὸν
τοῖς κύκλω ἡμῶν . Ἐθὺς
ἡμᾶς εἰς παραβολῶν ἐν
τοῖς ἔθνεσι , κίνησιν κε-
φαλῆς ἐν τοῖς λαοῖς .

14. Ὅλῳ τῆν ἡμέραν
ἡ ἐστραπήμας κατεναντίου
μας ἐστὶ , καὶ ἡ αἰχμηὴ τὸ
προσωπῶμας ἐκάλυψέμε .
Ἀπὸ φωνῆς ὠνεδίζοντος ,
καὶ καταλαλοῦντος , ἀπὸ
προσώπῃ ἐχθρῶ , καὶ
ἐκδιώκοντος .

15. Ταῦτα πάντα ἤλ-
θεν ἐφ' ἡμᾶς , καὶ ἐκ ἐπε-
λαθόμεθά σε , καὶ ἐκ
ἠδικήσαμεν ἐν τῇ δια-
θήκησιν . Καὶ ἐκ ἀπίστη
εἰς τὰ ὅτισιν ἡ καρδία
ἡμῶν . Καὶ ἔξεκλινας
τὰς τείβους ἡμῶν ἀπὸ
τῆς ὁδοῦσιν .

16. Ὅτι ἐπαπείνωσας
ἡμᾶς ἐν τῶν κακώτεωσιν ,
καὶ ἐπεκάλυψεν ἡμᾶς σκιά
θανάτου . Εἰ ἐπελαθόμε-
θα τὸ ὄνοματὸς τὸ Θεὸν
ἡμῶν , καὶ εἰ διπετήτα-
μεν χεῖρας ἡμῶν πρὸς
Θεὸν ἀλλότριον , ἐχθὶ ὁ
Θεὸς ἐκζητήται ταῦτα ;

Αὐτὸς γὰρ γινώσκει τὰ κρύφια τῆς καρδίας.

17. Ὅτι εὐεκάσθη θανατούμεθα ὄλλω τῷ ἡμέρῳ, ἰλογισθῆμεν ὡς κωλύματα σφαγῆς.

18. Ἐξεγέρθητι, ἵνα τί ὑποῖς Κύριε; Ἀνάσθητι, καὶ μὴ ἀπόστη εἰς τέλος.

19. Ἴνα τί τὸ κροῖόν σου ἀποσρέφεις; Ἐπιλαουθάμη τῆς πτωχείας ἡμῶν, καὶ τῆς θλίψεως ἡμῶν.

20. Ὅτι ἐταπεινώθη εἰς χθὼν ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ἐκολλήθη εἰς γῆν ἡ γαστήρ ἡμῶν.

21. Ἀνάστα Κύριε, βοήθητον ἡμῶν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ ἐκεῖ τὸ ὄνοματός σου.

17. Βλέπεις Κύριε, ὅτι διὰ τῷ ἀγάπῳ σου ἀκολούθημεν καθ' ἑκάστην πρὸς θανάτον, καὶ μάς σφάζουν οἱ ἀσεβεῖς ὡς πρόβατα.

18. Λοιπὸν ἔγειρε παρακαλῆμένω σε, μὴ κοιμᾶται, ἀλλὰ σηκώσῃ, καὶ μὴ μας ἐγκαταλίπῃ ἕως τέλους. Ἦντιον καλεῖ τῷ μακροθύμῳ. Ὅτι καθὼς ὁ κοιμώμενος δὲν αἰσθάνεται τὰ γεγνημένα, ἕτως ὑπομένει τοὺς ὕβρεις καὶ ὁ μακροθύμῳ. Ἀνάσταν δὲ ὀνομάζει τῷ πρὸς τιμωρῶν κίνησιν.

19. Διατί Κύριε παρορᾷς τὰς θλίψεις ἡμῶν, καὶ φαίνεται πῶς ἀποσρέφεις ἀλαχόθεν τὸ κροῖόν σου κροῖότων, καὶ δὲν μας βοηθᾷς εἰς τὴν πτωχείαν καὶ κάκωσιν.

20. Οἵ τινες κατακάμψθημεν πόσον, καὶ ἐταπεινώθημεν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν, ὅπως ἐκαταπατήθημεν ὡς τὸ χῶμα τῆς γῆς, καὶ δὲν ἔχομεν τινὰ παρρησίαν οἱ τύλαιες.

21. Τότε χάριν δόμεθάς σου Δέσποτα βοήθητόν μας, καὶ ἀπὸ τῶν κάκωσιν λύτρωσαι (ὄχι διὰ τῷ δικαιοσύνην μας, ἐπεὶ εἴμεθεν ἀμαρτωλοὶ καὶ ἀνάξιοι) ἀλλὰ διὰ τῷ δαπνολογίαν σου καὶ χρηστότητα, διὰ καὶ δοξασθῆναι τὸ ὄνομά σου τὸ Ἅγιον. Ταῦτα πάντα εἶπε ἡ χάρις τῆ Παναγίας Πνεύματος, ὅπως τὸς ἐφώτιζε τὰ ἐτόμενα.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων τοῖς Ἰουδαίοις Κορὲ, εἰς σωείσιν, ὡδὴ ὑπὲρ τῆ ἀγάπητῆ. Ψαλμὸς ΜΔ΄.

Ἐπεὶ εἰς τὸν αἰῶνα Ψαλμὸν εἶπε τὰ λυπηρὰ, κροῖοφθῆται ἐδῶ τὰ χαρμόσυνα, πῶς θέλω νικῆσαι, ἕως αὐτὴ βλασφημία ἔξ αὐτῶν καὶ σάρκα, ὁ ἀγαπητὸς Ἰός τῆ Θεῶ. Ὅστις θέλει κροῖοφθῆται εἰς τὴν ἔσθην τῷ θανάτῳ ἀλλοιωσίν, καὶ ἀνάπασιν τῷ Ἅγιῳ Βαπτίσματῳ. Ὅτι διὰ ταῦτα κροῖοφθῆται ὁ Ψαλμὸς, καὶ παρακινᾷ τὴν ἔσθην, καὶ ἀπαρηθῶν τὸς πατρός Θεῶς, καὶ κροῖοφθῆσιν τὸν ἀληθῆ καὶ οἰκτίρμονα.

Η' Εξήγησις .

1, ΠΝόματι τοῖς σιτρεφόμενοι λόγοις , τοιαῦτα ἢ ἡ καρδία μου ἔξεργάζεται λόγια ἀγαθὰ ἢ εὐσπλαγχνα .

2. Ἐκέينو , ὅτῃ ἡ Γραφή ὠνόμασεν ἀγαπῆτον , λέγει Βασιλέα . Ἔργα δὲ τῆς προφητείας , ὁ ἀληθῆς λόγος , ὅτῃ περιλέγει τὰ μέλλοντα .

3. Διδάσκων ἡμᾶς , ὅτι αὐτὰ τὰ λόγια δεῦ ἔιναι ἀνθρώπινα , ἀλλὰ θεῖα , εἶπευ , ὅτι δεῦ λέγω ταῦτα ἀπὸ λόγου μου , ἀλλὰ ἡ χάρις τῆ Πνόμενῃ , ἔχοντα ὑπεργόν τῷ γλωσσάμῃ , ὡσαύτῃ εὐα ὄργανον καὶ κάλαμον ταχυζαφόν , τοιαῦτα φέγγεται .

4. Ὡ Μισογία ἔτετα ὠνόμασα Βασιλέα , ὅς τις εἰς μετὸ κάλλος ἢ ὠραιότητα , ὑπερβαίνει τῷ φύσιν τῆς ἀνθρωπότητος . Εἰς δὲ τῷ σοφίαν θαυμασίως προχέεις πηγὰς ἀεινᾶς πάντοτε . Δεῦ λέγει διὰ τὰ θεῖα τῆ Χριστῆ χάρισματῃ , ἀλλὰ δηλοῖ τὰ τῆς ἀνθρωπότητος . Κάλλος δὲ εἰ τῆ σώματῃ λέγει , ἀλλὰ τῆς ψυχῆς , ὅτῃ δεῦ ἔχει ἀπὸ ἀμαρτίας ὁλότεια .

5. Ζῶτε τὸ κοπιῶν καὶ διωκτὸν ξίφος Παντοδύαμη , ἦγεν , ἀνάλαβε εἰς τῷ θεῖου σε ὄσαν , σώμα ἀνθρώπων . Η' λάβε τῷ μάχαρον τῆ Πνόμενῃ , ὅτῃ εἶναι ὁ ἰχυρός λόγος .

6. Καὶ μετὸ τῷ ἀμορφίαν καὶ κάλλος τῆς ἀγαθότητος ἢ τῆς θαυμάτων σε , πολέμα , ἢ πάγετε ἔμπροσθεν κατὰ δόξῃ , ἢ ἔπαρε τὸ Βασιλεῖον .

7. Ὅτι ἀναμφιβόλως μετὸ τῷ ἀληθεῖαν ῥίπτει τὸν πατέρα τῆ ψάδος , μετὸ τῷ φαρότητα τὸν κοσμοκράτορα Τύραννον , ἢ μετὸ δικαιοσύνη , ἐκείνον ὅτῃ ἀδίκως ἔχουσατε τὸ ἀνθρώπινον . Ἐπειδὴ ἡ δεξιὰ σε βελὴ σε θέλει κατὰ δόξῃ θαυμασιώτατα .

8. Καὶ νὰ περᾶτον ἡ ἀνοσιμενῆς σαίτας τῆς θείας σε δικῆς , τὰς καρδίας τῆς δαμόνων . Η' τὰ βέλη τῆς λόγων σε εἰς τὰς ψυχὰς τῆς πρῶτον ἐχθρῶν σε , νὰ σε προσηκῆ σου ἀμέτρητοι .

Τὸ Κείμενον .

1. Ἐξηλάξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν .

2. Λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ Βασιλεῖ .

3. Ἡ γλωσσά μου κάλαμος ζαμματέως ὄξυζαφῃ .

4. Ὡραῖος κάλλει παρὰ τὸς τίς τῆς ἀνθρώπων . ἔξεχούθη χάρις ἐν χεῖλεσί σε . Διατῆτο διλόγησῃ ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα .

5. Περιζῶσαι τὴν ῥομφαίαν σε ἐπὶ τὸν μηρόν σε διωατέ .

6. Τῆ ὠραιότησί σε , ἢ τῷ κάλλει σε , ἢ εὐτενε , ἢ κατὰ δόξῃ , ἢ Βασίλειε .

7. Ἐρεκε ἀληθείας , καὶ φαρότητος , καὶ δικαιοσύνης , καὶ ὁδηγήσει σε θαυμασῶς ἡ δεξιὰ σε .

8. Τὰ βέλη σε ἠκονμενὰ διωατέ . Λαοὶ ὑποκάτω σε πρῶνται , ἐν καρδίᾳ τῆς ἐχθρῶν τοῦ Βασιλέως .

9. Ο Ἰσθμὸς σου ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τῶ αἰῶνος .
 Ράβδος Ἰσθμῶν σου , ἡ
 ράβδος τῆς Βασιλείας σου .

10. Ἡγάπησας δικαιο-
 σωσίῳ , καὶ ἐμίσησας ἀ-
 νομίῳν . Διατὸ ἐχειλέ-
 σε ὁ Θεὸς , ὁ Θεὸς σου ,
 ἔλαλον ἀγαλλιάσεως πα-
 ρὰ τὸς μετόχους σου .

11. Σμύρνα , καὶ σα-
 κτή , καὶ καοσία ἀπὸ ἡβ-
 ἱματίων σου , ἀπὸ βαρέων
 ἐλεφαντίνων . Ἐξ ὧν εὐ-
 φραναίσε θυγατέρες Βα-
 σιλέων ἐν τῇ τιμῇ σου .

12. Παρίση ἡ Βασι-
 λισσα ἐκ δεξιῶν σου , ἐν
 ἱματισμῷ διακρύπτω πε-
 ριβεβλημένη , πεποικιλ-
 μένη .

13. Ἀκιστοῦ θυγατερ ,
 καὶ ἴδε , καὶ κλῖνον τὸ ἔσ-
 σου , καὶ ἐπιλάθου τῶ λαῶ
 σου , καὶ τῶ οἴκῳ τῶ Πα-
 τρός σου .

14. Καὶ ἐπιθυμήσει ὁ
 Βασιλεὺς τῶ κάλλους σου ,
 Ὅτι αὐτὸς ἐστὶ Κύριός σου ,
 καὶ προσκυνήσῃ αὐτῷ .

15. Καὶ θυγάτηρ Τύ-
 ρου ἐν δώροις τὸ πρό-
 σωπόν σου λιτανύσασθαι οἱ
 πλείστοι τῶ λαῶ .

16. Πᾶσα ἡ δόξα τῆς

9. Εἰπὼν περὶ τῆς Σαυθρωπότητος , λέγει
 καὶ περὶ τῆς αἰάραρχου Γεννήσεως , καὶ μὲν διδά-
 σκει , ὅτι ἔπε ἀρχῶν , ἔπε τέλος ἔχει ἡ Βα-
 σιλεία τῶ Θεῷ . Εἶτα λέγει καὶ διὰ τὴν δι-
 καιοσύνην αὐτῶ , καὶ Ἰσθμῶν σου .

10. Καὶ λαμβάνει ὡς περὶ τῆς χεῖρας τῶ Πυθι-
 μῶτος τὰ χαρίσματα . Ὅτι καθὼς ὡς Θεὸς
 ὁμοῖοι ἔχει τὸ Πνεῦμα , ἔτω καὶ ὡς αὐθροπος
 τὴν δικαιοσύνην ἠγάπησε . Ταῦτα δὲ εἰσὶν ἡ φυ-
 σικῆς διωάμεως , ἀλλὰ γνωμικῆς προσωρίσεως .
 Τὸς δὲ μετόχους εἰπὼν ὁ Σύμμεχος , τὰ
 ὅποια δηλοῦσι ἡμῶς τὴν πιστότητα , καὶ ἐμ-
 δεν φίλοι καὶ μετόχοι Χριστοῦ καὶ τῶ αὐθροπίνου .

11. Ἰσθμῶν Χριστοῦ , τὸ σῶμα καλεῖ . Σμύρ-
 να δὲ τὸ πάθος . Σακτὴν δὲ καὶ καοσίαν τὴν
 ἀπὸ τῶ πάθος ἁλώδιον . Ἀπὸ τὴν ὅποιαν ἡ Οἰ-
 κημένη ἐγένετο . Βάρεις δὲ , ἦσαν Ναὸς ἐλε-
 φαντίνος , τὴν περικαλλεῖς Ἐκκλησίας , ὅτι ἐκτι-
 σω εἰς ὅλον τὸν Κόσμον οἱ Βασιλεῖς , καὶ ἄρχον-
 τες , ὅτι ἐπίσταται εἰς τὸν Χριστόν . καὶ ἔτω ἡ
 φραυδή εἰς τὴν τιμὴν , ὅτι τὴν ἔδωσαν ἅπαντες .

12. Ἀνάμεσα εἰς τοὺς ἄλλους , ἡ προτιμότη-
 ρα , καὶ πλέον ἠγαπημένη σου θέλει εἶσαι ἡ ἕ-
 ξῶν Ἐκκλησία , ἡ ὅποια ἐδεδυμένη χρυ-
 σῶ ἱμάτια , καὶ σολισμένη ἀπὸ διάφορα χα-
 ρίσματα , καὶ παραστήν ἐκ δεξιῶν σου , ἀγαλλ-
 ῶμένη , καὶ εὐδοξῶ .

13. Ὁ Μακαρίη Νύμφη , κλῖνον τὸ ἀφί-
 σου , καὶ ἀκίστης εἶτι σε θέλει εἶπῃ οἱ Διδά-
 σκαλοι , καὶ Ἄγιοι κήρυκες , καὶ ὑπάκουσάτους .
 Μίστην τὴν ψαδῆ λατρείαν τῶ Πατρός σου ,
 καὶ ἡβῶ λοιπῶν προγόνων , καὶ συγγενῶν σου .

14. Ὅτι ἔτω θέλει ἐπιθυμήσει ὁ Βασι-
 λεὺς , καὶ νυμφίος τὸ κάλλος σου , καὶ ἀπρέπειαν ,
 καὶ αὐξήσῃ μὲ τὸν τρόπον αὐτὸν ἡ λατρεία
 τῶ περιωτότερον .

15. Νὰ ἔλθῃ καὶ τὸν προσκυνήσῃ οἱ διω-
 κτοὶ τῶ λαῶ , καὶ πλείστοι , βασάντες δωρήματα ,
 καὶ λιτανύοντες τὸν προσώπόν σου . ἦγουν τὸν
 Χριστόν , ὅστις εἶναι ἡ κεφαλὴ τῆς Ἐκκλη-
 σίας . Ἡ τὸ τὰ γὰρ τῶ Γερουσιῶν , τὴν ὅποιας
 λιτανύου , καὶ δέοντα οἱ πλείστοι τῶ Κόσ-
 μῳ , καὶ ἄρχοντες .

16. Αὐτὴ δὲ ὅλη ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας ,

εἶναι διὰ τὴν ἴσωθεν ἀρετῶν, καὶ ἀπρέπειαν, ὅτι χωρὶς τὴν ἀδύτητα τῆς γνώμης, καὶ τὴν τῆς καρδίας καθαρότητα, δεῦ ἀρέτῳ τῷ Θεῷ αἱ ἔξωθεν παρὰξεις. Λοιπὸν ἔχουσα ἡ νόμφη τῇ τῷ ἴσωθεν ὠριμότητι, φαίνεται σοφισμῶν καὶ μὲ τὰς ἔξωθεν ἀρετὰς, τὰς ὁποίας προμοιοῖ με κορωνέττους, καὶ ἄλλα σὺλιχ χρυτοῦφανα.

17. Ἀλλ' ἐπειδὴ δεῦ ἔχον ὅλοι οἱ Δίκαιοι τὴν ἀκρῶν πλειότητι, διατῶ τὸς παρώτας, καὶ πλεῖς εἰς τὴν ἀρετῶν καλεῖ νυμφίους, καὶ τὸς ἄλλους Παρθένους, ἐπειδὴ ἐφύλαξαν τὴν πίσιν ἀκῆρατον. Οἵτινες παρρησιάζονται καὶ αὐτοὶ πρὸς τὸν Βασιλέα, ἕκαστος κατὰ τὸ μέτρον τῆς ἀρετῆς δοξαζόμενος, καὶ εἰτέλθον ἀπκνιες εἰς τὸν ἀνταϊότατον ἐκείνον Ναὸν, καὶ παμπόθῃτον, χαίροντες αἰωνίως, καὶ ἀφραυόμενοι.

18. Οἱ Θεοὶ Ἀπόστολοι ἔγιναν ἀπὸ τὸν Δεαστότῳ Χριστῶν ἄρχοντες αὐτῇ τῇ Πατερκαρχῶν, καὶ Προφητῶν. καὶ ἔτσι ἐπῆραν ὅλα τὰ Κόσμος τὴν Ἡγεμονείαν τε, καὶ κυβέρνησιν.

19. Λοιπὸν διὰ τὰ ἐδουμήται, καὶ τὰ ἐπαυῆται, ἀπὸ μίαν εἰς ἄλλῳ γενεῶν, καὶ τὰ δοξαζέται τὸ ὑπερύμνητον ὀνομάσῃ, θείω σωθῆται Ψαλμῶς, καὶ ἄτρηστα, μετὰ τὸ ὅποια ὅλοι οἱ ἀνθρώποι, πᾶν γενῶς, καὶ ἡλικία τὰ σὲ ἀνθῶσι δὴλωκῶς, καὶ ἀκαταπαύτως, παντοτινὰ, καὶ αἰώνια.

Θυγατρὸς τῆ Βασιλέως ἴσωθεν. Ἐν κροστωτοῖς χρυτοῖς περιβεβλημένη, πεποικιλμένη.

17. Ἀπευχθῆνται τῷ Βασιλεῖ Παρθένοι ὁπίσω αὐτῆς. Αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπευχθῆνται σοι. ἀπευχθῆνται ἐν ἀφροσύνῃ, καὶ ἀγαλλιάσει, ἀχθῆνται εἰς Ναὸν Βασιλέως.

18. Ἀντὶ τῆς Πατέρων σε, ἐγεννήθησαν οἱ Υἱοὶ σε. Καταστήσει αὐτὸς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσιν τῶν γῆν.

19. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σε ἐν πάτῃ γενεᾶ, καὶ γενεᾶ. Διατῶ Λαοὶ ἑξομολογήσονται σοι εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τῶ αἰῶν.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῆς κρυφίῳ τῶς Υἱοῖς Κορέ. Ψαλμὸς ΜΕ΄.

Εἰς τῶτον τὸν Ψαλμὸν παρολέγει ὁ παροφητικὸς λόγος, τὰς ἐπαναστάσεις, καὶ σύγχυτον, ὅπῃ ἐμελλε τὰ γενῆ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἡμῶν τῇ Χριστιανῶν, ἀπὸ τῶς ἀσεβεῖς Βασιλεῖς, καὶ τὴν βοήθειαν, ὅπῃ μετὰ ἤλθεν ἠρωσθεῦ ὕσρα, καὶ τὴν εἰρήλῳ ὅπῃ ἔχομεν σήμερον. Διατῶ λέγει καὶ ἡ ἐπιγραφή εἰς τὸ τέλος. Τὸ ὅποιον ὀλοὶ παραγμῶτων μελόντων ὑπόθεσιν.

Ἡ Ἐξήγησις.

1. Ἐπειδὴ εἰς τὸν αἰῶθεν Ψαλμὸν ἐπροῆτε διὰ τὴν ἕξ Ἐθῶν Ἐκκλησίαν,

Τὸ Κείμενον.

1. Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγή, καὶ δύ-

ναμῖς, βοηθός ἐς θλίψαι τὰς δούλους ἡμῶν σφόδρα.

2. Διατῆτο ἡ φοβηθῆσόμεθα ἐν τῷ ταρασμένῳ τῷ γένει, καὶ μεταπίψευσαι ὅρη ἐν καρδίαις θαλασῶν.

3. Ἦχησαν, καὶ ἐταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν. ἐταράχθησαν τὰ ὅρη ἐν τῇ κραταιότητι αὐτῶν.

4. Τὰ ποταμῶν τὰ ὀρμήματα ἀφραίνουσι τὴν πόλιν τῷ Θεῷ. Ἠγάσθη τὸ σκῆνωμα αὐτῶν ὁ Υἱὸς Θεοῦ.

5. Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ ἡ σαλευθήσεται. βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ πρὸς πρῶν, πρῶν.

6. Ἐταράχθησαν Ἐθνη, ἐκλίναν Βασιλείαι, ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ ὁ Υἱὸς Θεοῦ, ἰσαλάσθη ἡ γῆ.

7. Κύριε ἦν διωγμένων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ.

8. Δεῦτε, καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τῷ Θεῷ, ἃ ἔθετο ἔρατα ἐπὶ τῆς γῆς. Ἀν-

κὴ ἀπέδειξε τὸς γίγας αὐτῶν ἄρχοντας πάσης τῆς γῆς. ἐδὼν γράφει τὸς θορυβῶν, καὶ θλίψαι, ὅτι ἔγιναν εἰς τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῆς διώκοντος. καὶ μᾶς θαρρύνει, νὰ μὴ φοβήμεσθε, ἔχοντες τὸ Θεὸν τὴν βοήθειαν.

2. Διατῆτο δὲ θέλομεν φοβηθῆναι, βλέποντες τὴν γῆν ταρασμένῃν, καὶ τὸς ἐλαυνομένους εἰς τὴν ἄβυσσον δαίμονας, ἐπειδὴ ἡ πλάτη αὐτῶν, καὶ ἀσέβεια, θέλει ἀφανισθῆναι εἰς τὴν ἄβυσσον.

3. Ὑδάτα λέγει ἦν ἀνθρώπων τὰς γνώμας· αἱ ὁποῖαι μεταφέρονται ὡς κακίαι, ὡς ὕδατα ἄσκατα. Ὅρη δὲ τῶν δαίμονας, διὰ τὸν ὄγκον αὐτῶν, καὶ ὑπερηφάνειαν. Λέγει δὲ, ὅτι εἰς τὸ κήρυγμα τῆς εὐαγγελίας οἱ ἄρχοντες τῆς γῆς, καὶ οἱ δαίμονες ἐταράχθησαν.

4. Ποταμῶν λέγει τὴν διδασχὴν τῆς εὐαγγελίας. Σκῆνωμα, καὶ πόλις, ἦν ἀσεβῶν τὸ πολιτάριον. Ὁρμήματα, τῶν ἀποστόλων, οἱ τινες ἔδραμον καιροῦ καὶ δι' αὐτῶν ἠγάσθη τὴν κακοκίαν αὐτῶν, καὶ ἐσκῆνωσεν εἰς ἡμῶν ὁ Υἱὸς Θεοῦ.

5. Ὁ ὁποῖος ἀγίσκεται εἰς τὸ μέσον τῆς γῆς, καὶ τὴν περισκεπεί, καθὼς λέγει εἰς τὸ γέρον εὐαγγέλιον. Ὅτι εἰσὶ δύο, ἢ τρεῖς σωτηριεῖς ἐν τῷ ἐμῷ ὄνοματι, ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν. Τὸ δὲ πρῶν, θέλει νὰ εἴπῃ ταχὺ, καὶ ὀξὺ, νὰ τῆς βοηθήσῃ ὁ Κύριος.

6. Τῆς θείας βοηθείας ἐπιφανείσης, ἐφύγασιν οἱ πολέμοι, καὶ αἱ βασιλείαι ὅτι ἐφρονῶσαν τὰ σπασίαι, ὑπέκλιναν τὸν ἀρχεῖν, καὶ τὸν σωτήριον ζυγὸν ἔδεξαντο. Ὅτι ὁ ἀληθὴς Θεὸς μετὰ τῶν καιροδοκῶν θαυματουργίας, ὡσπερ μετὰ φωνῶν, ὑπέδειξε τοῖς ἀνθρώποις τὸ ὕψος αὐτῶν, καὶ ἐτρόμαξαν.

7. Λοιπὸν ἔχοντες ἡμεῖς βοηθὸν τὸν Κύριον ἦν ἐπικρατῶν διωγμένων, νικῶμεν τὸς πολέμους πάντας. Τὸν Ἰακώβ δὲ ἐμνημόνευσεν, ὅτι αὐτὸς ἐπροκήρυξε τὴν κλήσιν ἦν Ἐθῶν, λέγωντας. Οὐκ ἐλείψει ἄρχων ἐξ Ἰσραὴλ.

8. Ταῦτα ὡς ἐκ ἑρωτάων τῷ Θεῷ εἶρηται, λέγοντος. Ἰδόντες ὁ ἀνθρώποι τὴν διωκίαν μὴ ἀπὸ τῶν αὐτῶν θαυμάσια, μαθετε, ὅτι

ἐγὼ μόνον εἶμαι Θεός, ὅπῃ ἐκατόπαιστα ὄλες πῶς πολέμους, καὶ διαγωγὴς τῆς Ἐκκλησίας μα, ἀπ' ὅλον τὸν Κόσμον· καὶ σωτηρίας, καὶ αὐτάς τὰ ὄπλα τῆς ἐχθρῶν μα, ἐδοξάσθηκα ἀπὸ ὅλα τὰ Ἐθνη, καὶ ὑψώθηκα εἰς τὴν Οἰκουμενὴν ἀπάταν.

ταυραίων πολέμους μέγχι τῆς περάτου τῆς γῆς. Τόξου σωτηρίει, καὶ σωθλάσσει ὄπλον, καὶ θυρεὸς κατακαύσει ἐν πυρὶ. Σχολάσατε, καὶ γινώτε, ὅτι ἐγὼ εἶμι ὁ Θεός. ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῆ.

9. Τώρα ὁ χορὸς τῆς Ἀγίων παιωνίζει καὶ τῆς πολεμίων, καὶ πανηγυρίζει τὴν νίκην, δεὰ νὰ μῆς θαρρήσῃ, λέγωντας. Καθὼς ἦτον τότε βοηθός μα ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἀγγέλων, ὁ Θεὸς τῷ Γακῶβ, ἔτως εἶναι καὶ τώρα μετ' ἐμας, καὶ μὴ δειλιάσωμεν.

9. Κύριος τῆς διωαμεων μετ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Γακῶβ.

Δόξα. Κάθισμα 5'.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῆς Τιῶν Κορέ. Ψαλμὸς Μ 5'.

ΚΑὶ ἔτος ὁ Ψαλμὸς τῆς Ἐθνῶν ἀπάτων ἀρολέγει τὴν σωτηρίαν, καὶ τὴν καὶ τῆς πολεμίων νίκην. Ἐτι διαλαμβανέει καὶ προθεσιάζει τὴν τῷ Σωτῆρος Ἀνάληψιν.

Ἡ Ἐξήγησις.

1. **Ο** Προφητικὸς λόγος λέγει ταῦτα, ὡς ἐκ προτάτου τῆς Ἀποστόλων, προτρέπων ὅλα τὰ Ἐθνη εἰς ὑμνωδία Θεῶ, ὅτι ὁ κτύπος τῆς χειρῶν, καὶ ὁ ἀλαλαγμὸς εἶναι νίκης σημεῖον. Λοιπὸν πᾶς εὐας ἄς δοξάζῃ πιστὸν Βασιλέα φοβερόν, καὶ Κύριον Ὑψιστον, ὅπῃ ἔκαμεν εἰς ὅλον τὸν Κόσμον μεγάλα θαυμάσια.

2. Καὶ μῆς ὑπέταξε Βασιλεῖς, καὶ Ἐθνη, καὶ λαὸν ἀναείδμητον, διαλέγωντάς μα εἰς κληρονομίαν τε. Ἀντὶ καλλονῆ, τὸ ὑπερφερὲς εἶπεν ὁ Ἀκύλας· ὅτι ὅλον τὸ Ἰσραηλὶκὸν δευ ὑπέταξθη τῷ Χριστῷ, ἀλλὰ μόνον οἱ Ἀπόστολοι, ὅπῃ λογιῶνται ἢ καλλονῇ, καὶ ὅσαι ἄλλοι ἐπίσταται.

3. Καὶ ἀπ' ἧ ἐργάσατο τὴν θαυμάσιον ταῦ τὴν οἰκονομίαν διὰ Σταυρῆ, αἰέτη ἐνδοξῶς,

Τὸ Κείμενον.

1. **Π**ᾶντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας. ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ αγαλλιάσεως. Ὅτι Κύριος Ὑψιστος, φοβερός, βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

2. Ὑπέταξε λαὸς ἡμῶν, καὶ ἔθνη ὑπὸ τοῖς πόδας ἡμῶν. Ἐξελίξατο ἡμῖν τὴν κληρονομίαν ἐαυτῶ, τὴν καλλονῆ Ἰακῶβ, ἡμῶν ἡγάπησεν.

3. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν

φωνῆ σάλπιγγος . Φά-
λατε τῷ Θεῷ ἡμῶν ,
Ψάλατε .

4. Φάλατε τῷ βασιλεῖ
ἡμῶν , Ψάλατε . Ὅτι
βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς
ὁ Θεός . Ψάλατε σωτηρίας .

5. Ἐβασίλευσεν ὁ Θεός
ἐπὶ τὰ ἔθνη . ὁ Θεός κά-
θηται ἐπὶ θρόνον Ἁγίον
αὐτοῦ .

6. Ἀρχοντες λαῶν συ-
νήχθησαν κατὰ τὸ Θεῶν
Ἀβραάμ . Ὅτι τῷ Θεῷ
οἱ κραταῖοι τῆς γῆς σφό-
δρα ἐπήρθησαν .

ἡ ἀνάβη εἰς τὸς Οὐρανὸς μετὰ ἀλαλαγμὸν ὡς
νικητὴς , καὶ μετὰ σάλπιγγας . καθὼς μέλει καὶ
κρίνη πάλιν τῷ Οἰκουμενῷ ἅπασι . Ἀλα-
λαγμὸν , καὶ σάλπιγγας λέγει τοὺς φωνᾶς
τῆς Ἀγγέλων .

4. Λοιπὸν ψάλατε , καὶ γεραίρετε τοῦτον
Θεὸν Παντοδυναμον , καὶ Βασιλεῖα πάσης τῆς
κτίσεως . Καὶ ἔμνον μετὰ τῷ γλωσσῷ τῷ
ὑμνοῦσαν προσφέρετε , ἀλλὰ καὶ τῷ διαίονισιν
πρὸς κατανοήτιν διεγείρατε , δοξάζοντες μετὰ
γνώσιν , καὶ σωέσιν , τοῦτον ἀεργέτω πλε-
σιοπάροχον .

5. Καὶ ἀχαρῆσθοντες αὐτῷ , θεοπροπῶς ψά-
λατε . Ὅτι ἠύξησεν εἰς ὅλα τὰ ἔθνη τὸ
Βασιλείου . Καὶ ἀνελθὼν εἰς Οὐρανὸς , κάθε-
ται εἰς τὸν Ἁγίον Θρόνον αὐτοῦ , καὶ Πα-
τρός , καὶ Πνεύματος δοξαζόμενος .

6. Καὶ αὐτοὶ οἱ ἡγεμόνες , καὶ ἄρχοντες τῆς
λαῶν , ὅπως δὲ ἐπίσταται πρότερον , ἀρνήθησαν
τὰ εἰδῶλα , καὶ προσκύνῃσι τὸν Θεὸν τῷ
Ἀβραάμ , κατὰ τῷ θεῷ ὑπόχρετον . Ὅτι τῷ
ἀπέμνησεν αὐτῷ ἀλογεῖσθαι τὰ ἔθνη λέγουσαν .
Ἰππεργοὶ δὲ τῆς τῶν ἐπιστροφῆς οἱ θεηγοροὶ
Ἀπόστολοι , τῆς ὁποίας οἱ λοιποὶ κραταῖοι , ὁ
δὲ Ἀκύλας θυρεὺς , ὁ δὲ σύμμαχος ὑπερα-
πιστῆς ἐπινώμεται . Οἵτινες μετὰ τῷ διωκ-
μιν τῷ κηρύγματος , ὅλον τὸν Κόσμον πρὸς
σωτηρίαν ὠδήγησαν .

Ψαλμὸς ὡδῆς τοῖς Υἱοῖς Κορέ , δδτέρᾳ Σαββάτῃ . ΜΖ΄ .

Ἰστῖον , ὅτι Σαββατον δηλοῖ κατάπαυσιν . Δύο φορὰς οὐδ' ἀνεπαύθησαν
οἱ Ἰσραηλίται , ἀφ' ἧ ἐπῆραν τῷ γλῶσσί τῆς ἐπαγγελίας . Πρῶτον τὸν
καιρὸν Ἰησοῦ τῷ Ναυῆ , ὅταν ἐφόνευσεν τὴν λ' Βασιλείαν , καὶ ἐμοίρασε τῷ
γλῶσσί τῷ λαῷ , καθὼς εἰς τὸ 18. Κεφ. τῆς Βίβλου φαίνεται . Δεύτερον
ἀνεπαύθησαν τὸν καιρὸν τῷ Σολομῶντι . ὅστις ἀφ' ἧ ἐπαύσαν οἱ πόλε-
μοι , ἐκοδόμησε τῷ Ἱερουσαλὴμ , καὶ τὸν Ναόν . Ὡς φαίνεται εἰς τὸ 5.
Κεφ. τῆς γ' Βίβλου τῆς Βασιλείων . Καὶ διὰ τὸ ἔτος ὁ Ψαλμὸς διαλαμβάνει
κατὰ τῆς οἰκοδομῆς τῆς Πόλεως , ὅπως ἦσαν ἡ δδτέρᾳ κατάπαυσις τῷ
λαῷ , διατῶν λέγεται Ψαλμὸς δδτέρᾳ Σαββάτῃ , ἦσαν κατάπαυσις .
Τὸ δὲ Ψαλμὸς ὡδῆς , καὶ ὡδῆ Ψαλμῶν , ἐξηγήσαμεν εἰς τὸ προοίμιον τῆς
Βίβλου , καὶ δι' αὐτὸ δὲ γράφομεν ἄλλω ἐξηγήσειν .

Η' Εξήγησις .

1. **Κ**ατὰ ἀλήθειαν μέγας ἐστὶν ὁ Θεὸς τῆς ἀπαύτων, καὶ αἰῶνων πολλῶν, καὶ δοξολογίας ἄξιος, διὰ τὴν σοφίαν, καὶ διωκτὴν, καὶ τὰς λοιπὰς αὐτῷ χάριτας. Καὶ μάλιστα διατί ἐσπέρηστε τὴν νοητὴν πόλιν, ἤγαυ τὴν Ἐκκλησίαν μες, ὡς περ εἰς ὑψηλὸν ὄρυθρον, μετὰ τὸ ὕψος τῆς δογματικῆς αὐτῆς, καὶ τὴν ἔκαμε πανταχῶς ἐπίσημον.

2. Τὴν ὁποῖαν ἐθεμελίωστε μετὰ Διφροτυλίῳ ὄντι τῷ Κόσμῳ, καὶ ἀγαλλίασιν, καὶ τὴν ἐσπέρηστε ἀτάλατον εἰς τὸν θεμέλιον τῆς Ἀποστόλων, καὶ Προφητῶν, ναὶ μὴ φοβάται κἀμμίαν βλάβην τῷ Βορρᾷ, ἢ κακίωσιν τῆς Σανταίων. Ὅρη δὲ λέγει τὴς Ἀποστόλης, Προφήτας, καὶ Οὐρανιας Ἀγγέλους, ὅτι παραστήκην ἡμᾶς τὴς πιστῆς, καὶ μες φυλάξην ἐπιμελέστατα.

3. Μία μετ' ἐστὶν ἡ Καθολικὴ Ἐκκλησία, πᾶσι διήρηται καὶ πᾶσαι πόλιν καὶ χώραν. τὰς ὁποίας λέγει βάρεις, ἤγαν, οἰκίας, ὅτι ἐπιφάνεται ὁ Θεὸς, καὶ τῆς βοηθᾷ ἀοράτως, καὶ σκέπει τὴν.

4. Ὅθεν σωχθεύτες οἱ Βασιλεῖς τῆς γῆς, ἔδραμαν ναὶ τὴν πολεμήσουσι· καὶ ἰδόντες αὐτῆς τὸ ἄμωχον, καὶ ἀήτητον, ἐφράξαν ὅλοι, καὶ καταπολλὰ ἐφοβήθησαν, βλέποντες τὰ σημεῖα, καὶ τέρματα, ὅτι ἐπλάσαν οἱ κήρυκες.

5. Καὶ καταμωχθόντες τὸ ἀφάδεις τῆς προρήσεως ἐθορυβήθησαν, καὶ ἐτρόμαξαν, ὡς περ ἐκεῖνοι, ὅτι πάχην μεγάλῳ φερτῶναι εἰς τὸ πέλαγος, ἐνδεχόμενοι τὸν θάνατον.

6. Ὅθεν τῷ πολεμῆν παντάμενοι, κηρύττωσι τῆς πολεμικῆς Ἐκκλησίας τὴν διωκτὴν, λέγοντες· καθὼς ἠγάσαμεν, ὅπως εἶδομεν εἰς τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· τὴν ὁποῖαν ἔχι ὡς τὴν Σωχωρῶν πρὸς κερὸν ὀλίγον, ἀλλὰ παντοτίνῳ, καὶ αἰώνιῳ ἐθεμελίωστεν.

7. Ἐπειδὴ εἶδειξε τὴν μεταβολὴν τῆς πολεμικῆς, προλέγει τὴς λόγους, καὶ ῥήματα, ὅτι θείῳ φωστφέρει οἱ πιστεύοντες πρὸς τὸν

Τὸ Κείμενον.

1. **Μ**έγας Κύριος, καὶ αἰνετὸς σφόδρα, ἐστὶν ὁ Πόλις τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐστὶν Ὁρεὶ Ἀγίῳ αὐτῆς.

2. Εὐεξῶ ἀγαλλιάματι πάσης τῆς γῆς. Ὅρη Σιών, τὰ πλάρα τῷ Βορρᾷ, ἡ πόλις τοῦ Βασιλέως τῷ μεγάλῳ.

3. Ὁ Θεὸς ἐστὶν τὰς Βάρεισιν αὐτῆς γινώσκεται, ὅταν ἀντιλαμβανῆται αὐτῆς.

4. Ὅτι ἰδὸν οἱ Βασιλεῖς τῆς γῆς σωχθήθησαν, διήλθουσαν ἐπιτοαυτό. Αὐτοὶ ἰδόντες ὅπως ἐθαύμασαν, ἐταράχθησαν, ἐσαλδήθησαν, τρέμῃ ἐτελάβετο αὐτῶν.

5. Ἐκεῖ ὠδῖνες ὡς τικτόσης. Ἐν πνύματι βιαίῳ σωτέλφεις πλοῖα θαρσεῖς.

6. Καθὼς ἠγάσαμεν, ὅτι καὶ εἶδομεν ἐστὶν πόλις Κυρίου τῆς διωκτῆς, ἐστὶν πόλις τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωστεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.

7. Ἐτελάβομεν ὁ Θεὸς τὸ ἔλεός σου, ἐστὶν μίσω τῷ λαῷ σου.

8. Κατὰ τὸ ὀνομάσαι ὁ Θεός, ἔτω καὶ ἡ ἀνεσις σε ἐπὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς. Δικαιοσύνης πλήρης ἡ δεξιὰ σου.

9. Εὐφρανθήτω ὄρθσιων, καὶ ἀγαλλιάσθωσαν αἱ θυγατέρες τῆς Ἰσραήλ, ὡς ἔκεν τῇ κλημάτων σου Κύριε.

10. Κυκλώσατε Σιών, καὶ περιλάβετε αὐτήν· διηγῆσαθε ἐν τοῖς πυργοῖς αὐτῆς.

11. Θέσθε τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς τὴν διώκωμεν αὐτῆς, καὶ καταδιέλοθε τὰς βάρεις αὐτῆς. Ὅπως αὐὴ διηγῆσηθε εἰς γενεὰν ἑτέραν.

12. Ὅτι ἔστος ἐστὶν ὁ Θεός ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τῶ αἰῶνος. αὐτὸς ποιμαίνει ἡμᾶς εἰς τὸς αἰῶνας.

Θεόν, λέγοντες. Προσδεχόμεθα τὴν ἐπιχειρήσασα, καὶ τὸ ἀψάδες τῆς ἐπαγγελίας, ὅπως ἔταξες λέγωντας. Μεθ' ἡμῶν εἰμὶ πάσας τὰς ἡμέρας. καὶ τὰ ἔξῃς.

8. Οἱ ψαλμῶντες Θεοὶ δὲ ἔχουσι καὶ τὴν προσωποποιήσαν ἴστω τὴν διώκωμεν, ἀλλὰ μόνον ψαλμῶς, καὶ μάταια Θεοὶ ὀνομάζονται. Σοὶ δὲ μόνον ἀρμόζει τοιοῦτον ὄνομα, καὶ ἀνεσις πρέπασα· ὅτι τὰ ἔργα σου κηρύττει τὴν ἀλήθειαν, καὶ μετὰ δικαίαν ψῆφον τῆς πολεμίας ἠφαισίας.

9. Λοιπὸν ὡς ἀφραίνονται οἱ Διδάσκαλοι, καὶ κήρυκες τῆς Θεολογίας, καὶ πάντες αἱ Ἐκκλησία· τὰς ὁποίας λέγει θυγατέρας τῆς Ἰσραήλ, ὅτι οἱ Ἀπόστολοι τὰς ἐθεμελίωσαν. Καὶ χαίρετε ὅλοι οἱ λέγοντες, καὶ ἀκούοντες, διὰ τὴν σωτηρίαν, ὅπως σὰς ἠξίωσεν ὁ Κύριος, ὡς δικαιοκρίτης, καὶ εὐσπλαγχνος.

10. Κυκλώσατε, καὶ περιλάβετε τὸ ὄψεβες αὐτὸ πολίτευμα, διηγῆθε πανταχῶ εἰς ὅλας τὰς Ἐκκλησίας τὸν σωτήριον λόγον, καὶ ἐπιζώντων οἱ ἐσάρτοι.

11. Κάμπετε τὰς καρδίας ὁμοίας μετὰ τὴν χάριν, καὶ διώκωμεν τὴν Ἁγίαν Πνεύματος, καὶ διαμερίζετε τὰς βάρεις, καὶ Ἐκκλησίας, τῆς τῆς Ἀξίας καὶ οφεικία, καὶ γαίῃ, διὰ τὴν κηρύττειται εἰς ὅλας τὰς γενεὰς πάντοτε.

12. Καὶ γὰρ δημοσιάζεται πανταχῶ, καὶ τὸ γνωρίζω πάσης γενεᾶς ἀνθρώπων. Ὅτι ἔστος ὁ προσκυνητέος εἶναι ὁ ὄντως ἀληθὴς Θεός, καὶ Δεσπότης ἡμῶν αἰῶνιος. Καὶ αὐτὸς ὡς ἀγαθὸς ποιμὴν καὶ καλῶτατος, μᾶς εἰλεῖ ποιμαίνει εἰς νομαῖς σωτηρίας πάντοτε· καὶ ἐδῶ μετὰ εἰς τὴν γῆν, καὶ μᾶς θαυμάσιον μετὰ τὴν χάριν αὐτῆ· καὶ πάλιν εἰς τὴν Οὐραίνον αὐτῆ Βασιλείαν, μετὰ δόξαν ἀφρασον, καὶ ἀγαλλίασιν ἀπειρον.

Εἰς τὸ τέλος, τοῖς Τρισὶν Κορέ. Ψαλμὸς ΜΗ΄.

Ὁ Τρις ὁ Ψαλμὸς δὲν εἶναι Ἰσραηλῶν, ἀλλὰ Ἡθρῶν, ἀπὸ τῆς Τρις Κορέ σωθετέος. καὶ μεθετεῖ τὸς ἀναγινώσκοντας αὐτὸν, καὶ καταφρονῶσι τὸν Κόσμον, καὶ πάντα τὰ πρόσκαιρα, ἡγῶν, πλῆθον, τιμὴν, καὶ

ἄλλα παρόμοια, ὡς ῥῶσά, καὶ μίτοιχα. Καὶ ὅτι ὁ Χρῆστος εἶναι Σωτῆρ ἔχι τῆς φιλήτων τὸν Κόσμον, ἀλλ' ἐκείνων ὅτῃ τὸν κατὰφρονέσεν ὡς φρόνιμοι. Προλέγει δὲ καὶ τὴν μέλλουσαν κρίσιν. Δι' αὐτὸ λέγει εἰς τὸ τέλος, ἐπειδὴ προκηρύττει παντὸς τῷ βίβι τὴν τελειώσιν.

Η' Εξήγησις.

1. Τῆς Ἀποστολικῆς χάριτος εἶναι ἴδιον, καὶ διδασκῆ ὅλων τῶν Οἰκουμενῶν. Ὅτι οἱ Προφῆται μόνον τοῖς Ἰουδαίοις ἐκήρυττον. Λέγει ἔν, Ἀκῆσατε ὅλοι οἱ ἀνθρώποι, ὅτῃ ἀεικλιθεῖτε εἰς τὸν Κόσμον. Προτέχετε καλὰ μὲ τὰ ὄτια, μὲ τὸν νῆν, καὶ καρδίας σας εἰς τὰ λόγια ταῦτα, πλάσιοι καὶ πείης, χωρικοὶ καὶ ἀγενεῖς.

2. Να ζροικῆτε ἀπὸ τὸ σόμμε τῶν ἀληθῆ σοφίαν. Ἡ' γυν τῶν τῆς αἰωνίων ἀγαθῶν ἐπίγνωσιν, τῶν ὄντως σοφίαν, τῶν ἀληθῆ, καὶ ὑπεράνθρωπον, τῆς τὸν τρόπον, πῶς νὰ φθάσωμεν.

3. Πράγματι, ὅτῃ ἔπε ἐγὼ, ἔπε ἀλλοπλέον ζροικιστικεῦ, ἤθελε διωθῆ καὶ καταλάβῃ μὲ τὸ φῶς τῆς φύσεως. Ἀλλ' ἐπειδὴ μὲ παραβολὰς καὶ ἀινίγματα ἔμεθα τῶν ἐπίγνωσιν αὐτῶν, ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, σᾶς τὰ λέγω ὡς δι' ὄργανῶν καὶ σᾶς προθέτω τῶν τὸ πρόβλημα, ὡς ἀναγκαῖον καὶ ζροικιστικόν.

4. Τώρα ἀρχίζει τῶν κεραιῶν λέγωντας. Τί εἶναι ὅτῃ μᾶς κἀμνεῖ νὰ φοβῶμεθε τῶν ἡμέραν τῆς κέρσεως; ἢ ἀνομία τῆς πέρνας. Ἡ' γου ἢ ἀποσροφῆ τῆς ἀδείας ὁδῶ, ἢ τὰ ἀνέχομολόγητα πταύματα λέγει, ὅτῃ μὲν ἀμεταωήτα.

5. Ἐγὼ μὲ δέδοικα, καὶ τρέμω τῶν προδοκουμενῶν ἡμέραν. Ἐστῆς δὲ οἱ πλάσιοι καὶ διωκῆσαι ἔχετε εἰς τῶν διωκῆσας τὸ θάρροσας, καὶ καυχᾶθε εἰς τὸν πλετόσας ἄφρονες ἀλλ' ἰάσας.

6. Ὅτι τῶν ὄραν ἐκείνῶν δεδ ἡμπορεῖ νὰ σᾶς ὠφελῆσῃ ἔπε ἀρετῆ συγγεωῶν, ἔπε ἀλλοτῆς ἀνθρώπο, ἔπε ὁ μάταιος πλετός σας, ἔπε τὸ πάθος τῶν Χρῆστος, ὅτῃ ἀνομάσῃ Ἀδελφός σας διὰ τῶν σάρκωσιν. ὅτι ἐστῆς ἐκλείτετε τὰ ἀσπλάγχνα τῆς ἀσπλαγ-

Τὸ Κείμενον.

1. Ἀκῆσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Ἐνωτίσαθε πάντες οἱ κατωκῆστες τῶν οἰκουμενῶν. Οἷτε γηγευεῖς, καὶ γοῖ τῆς ἀνθρώπων, ἐπίσω τὸ πλάσιος, καὶ πείης.

2. Τὸ σόμμα λαλήσει σοφίαν, καὶ ἢ μελέτη τῆς καρδίας μὲ σωεσιν.

3. Κλινῶ εἰς παραβολῶν τὸ ἔσμε ἀνοίξω ἐν ψαλλεῖω τὸ πρόβλημα μὲ.

4. Ἴνα τί φοβῆμαι ἐν ἡμέρᾳ πουηρᾶ; ἢ ἀνομία τῆς πέρνης μὲ κυκλώσει μὲ.

5. Οἱ πεποιθότες ἐπὶ τῆ διωκῆσαι αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῶ πληθεῖ τῶ πλετός αὐτῶν καυχῶμενοι.

6. Ἀδελφός ἐ λυτρωται, λυτρωσεται ἀνθρώπο; Οὐ δώσει τῶ Θεῶ ἱελασμα ἰαυτῶ. Καὶ τῶ

τιμῶν τῆς λυτρώσεως τῆς ψυχῆς αὐτῆ.

7. Καὶ ἐκοπίασεν εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ζήτεται εἰς τέλος. ἢ κ' οὐφεται καταφθορᾷ, ὅταν ἴδῃ σοφῆς ἀποδητήκοντας.

8. Ἐπιποῦντ' ἄφρων καὶ αἴψα ἀπολοῦνται.

9. Καὶ καταλείψουσιν ἀλλοτρίοις τὸν πλοῦτον αὐτῶν. Καὶ οἱ τάφοι αὐτῶν οἰκίαι αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα.

10. Σκηνώματα αὐτῶν εἰς γενεαὴν, καὶ γενεαὴν. Ἐπεκαλίσσαντο τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐπὶ τῶν γαιῶν αὐτῶν.

11. Καὶ αὐθροπὸν ὡς τιμῆ ὧν ἐσωήκε. Παρρασμιεβλήθη τοῖς κήνεσι πῆς ἀνοήτοις, καὶ ὁμοιώθη αὐτοῖς.

12. Αὕτη ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκανδαλον αὐτοῖς, καὶ μὲν ταῦτα ὡς τῷ σῶματι αὐτῶν ἀδοκῆσθαι.

13. Ὡς παρόβρατα ὡς ἄδη ἔθετο, θανάτου ποιμαῖ αὐτοῖς.

14. Καὶ κατακυριεύσου-

χίας τῶ ἀσπλαγχοῖ, μετ' αὐτῶν φαύλων καὶ πονηρῶν πολιτείαν σας.

7. Πρὸς τὴν ἐργάτιαν τῆς ἀρετῆς μεταφέρει τὰς τὸν λόγον, λέγωντας. Οἱ δὲ σκάρετοι, ὅπως ἐκοπίασαν ὄλων τῆς τῆ ζωῆς, ὑπομείναντες ἰδρώτας, θῆλκον ἀπολοῦνται ζωῆς αἰώνιον, καὶ νὰ μὴ συγκοινωνήσθαι μετ' αὐτοῖς σοφῆς τῆ Κόσμου εἰς τὸν ὄλεθρον τῆς κολάσεως.

8. Ὁ Σύμμοχος εἶπεν. Ὁ αὐόητος καὶ ἀμειδίης ὁμῶ ἀπολύνται. Ἀφρονα καὶ αὐόητον λέγει τὸν καλέμενον σοφόν, ὅπως ἠξῆδρει τὸ συμφέρον τῶ, καὶ δεῦ τὸ κίμνει. Ἄνθον δὲ καὶ ἀμειδίῃ, τὸν ἀξοῦμμοτον, ὅπως κολάζονται καὶ οἱ δύο κακῶς πολιτεύμενοι.

9. Καὶ ὁ μόνον τῆς σοφίας, καὶ διωκείας, καὶ πλῆθι ἀπογυμνώνονται εἰς τὸν θάνατον, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰς λαμπρῶν οἰκίας, εἰς τὰς σκτεινὰς ἀποκλείονται, καὶ κατοικῶσιν αἰῶνια.

10. Ἐπὶ δὲ καθῶς ὑπερδύονται τὰ ὑποστατικὰ τῶ, ἠγούω κατοικίας, χωράφια, καὶ ἄλλα τοιαῦτα: ὅπως καὶ τὰ ὀνόματά τῶ νὰ ἀληθμονηθῶν ὀλόπελα μὲν θάνατον εἰς τὸ πείσμα τῶ, ὅπως τὰ ἰσορροσῶν εἰς τείχη, καὶ μάρμαρα, διαὶ καὶ μείνων θάνατα.

11. Ταῦτης δὲ τῆς ἀνομίας ἄτιον εἶναι, διατι δὲν ἠθέλητες αὐθροπε, καὶ καταλάβης τὴν μεγάλην τιμῶν, καὶ ἀξίαν θωμύσπον, ὅπως σὺ ἔδωκεν ὁ Θεὸς καὶ Κτίσεως, ποιήσας τε κατ' εἰκόνα αὐτῆ, καὶ ὁμοίωσιν. Ἀλλὰ μόνον ἐδόθη (ὡς τῆς ἀνοίας, καὶ ἀφροσύνης) εἰς τὰ σαρκικὰ θελήματα, ὡς τὰ ἀλογα ζωῶ, ὅπως δεῦ ἔχουσι νόησιν.

12. Φεῦ, πῶς ἔξεπεσαν εἰς τοιαῦτα ὁδὸν, καὶ παρᾶξιν σκανδαλῶν οἱ λογικοὶ αὐθροπιοι. μὲν δὲ τῶ πῆλτῶ αὐτῶν θῆλκω μεταμῆθη ἠωφέλῆτα.

13. Ὅτι ἐπειδὴ αὐτοὶ ἐπροτίμησαν τὸν θάνατον ὑπὲρ τῆς ζωῆς, θῆλκον βαλθῆν εἰς τὸν ἄδην, καὶ γενῶν νομῆ τῆ θανάτου αἰῶνια, ὡς ἀπολεσμεῖα παρόβρατα. Τὸ ποιμαῖ, λέγει νομῆτε ὁ Σύμμοχος.

14. Ἐκεῖνοι δὲ, ὅπως αὐτοὶ κατακυριεύσου-

ρα, οἱ ἀδίκως ὑπ' αὐτῶν ἀδικήμενοι, θέλωσι τὸς ἰσχυράσει, καὶ νὰ τὸς κυριεύσωσι τότε, ὅπουτ' αὐτοὶ γυμνωθῶσι πάσης περιουσίας, καὶ δημερίας αὐτῶν, νὰ παραδοθῶν εἰς ἀτελείτητον κόλασιν. Τῆτο τὸ ῥητὸν ὁμοιάζει μὲ τὴν παραβολὴν τῆς πλοσῆς, καὶ Λαζάρου τῆς πένθητος.

15. Ἀφ' ἧς εἶπε τὰ αἰῶδες, δέεται τῷ Θεῷ, καὶ παρακαλεῖ τον, νὰ λυτρώσῃ τὴν ψυχὴν αὐτῆ ἀπὸ τοιαύτῃ τιμωρίαν, καὶ παιδάσιν.

16. Ἐπειτα παρηγορεῖ τὸς ταπεινὸς καὶ βασανισθεὸς ἀπὸ τῆς ἀλαζονείαν τῆς πλοσῆς, καὶ συμβουλεύει κατ' εὐα λέγωντας. Μὴ βαρυκαρδῆς, ἔπει ζηλῶστος ποτὸς τῆς δημερίας τῆς πλοσῆς, ὅτι εἰς τὸν θάνατον τῆς δευ λαμβανέει κάμμιαν ἀπόλασιν, ἀπ' ὅλον τὸν πλῆτον, καὶ δόξαν τῆς.

17. Ὅτι μόνον εἰς τὴν ζωὴν τῶν μετὰ τὴν κρίσιν, καὶ ἀλογεῖται ἀπὸ τὸν Κόσμον ὁ πλοσῆς, ἀμὴ ὅταν ἀποθῶν, μένει δυστυχῆς, καὶ τριτάδι.

18. Σύμμοχ. Ἐπαινεθῶσι εἰς ἐαυ καλῶς ποιήσῃς αὐτῷ. Ἦγεν ἀξιῶ εἶναι καὶ κατ' εὐα θάνατον ἔπαινε, ὅστις ἀφήσει διὰ τὴν ψυχὴν τῆς πτωχοῦ τὸν πλῆτον τῆς. Ὅτι ἡ ἀγαθωργία ἀνατρέχει εἰς τὸν ἀεργέτῃν.

19. Οἱ τρεῖς, εἰτελέσῃ, ἐρμηνεύσαν· ἦγεν θέλεις ἰδῆ (εἰτὸ ὅπῃ σὲ εἶπον μὴ φοβῆ) αὐτὸν τὸν πλῆτον, νὰ λάβῃ θάνατον ὅμοιον μὲ τὸς Πατέρας τῆς. καὶ ἔ μόνον τῆς παρόντος φωτός, ἀλλὰ καὶ τῆς αἰωνίας σερήμενον.

20. Καὶ τῆτο δικαίως· ὅτι δυνάμεν νὰ λάβῃ παρὰ Θεῷ τῶν τιμῶν, καὶ ἀγαθῶν ἀνεκλάλητα, δεύτ' ἐτυλλογιόσῃ ὡς λογικὸς ἀνθρώπος, ἀλλ' ὡσπερ νὰ ἦτον κτῆνος ἀνῶντων, ἐδόσῃ ἀχρημάτως εἰς τὰ τῆς σαρκὸς θελήματα. καὶ διὰ τὴν ὑπότακτον ἡδονῶν, ἐζημιώσῃ τὴν αἰωνίζεσσαν.

σιν αὐτῶν οἱ δὲ εἶς τὸ φρωτῆ, καὶ ἡ βοήθεια αὐτῶν παλαιωθήσεται ἐν τῷ αἰῶνι. Ἐκ τῆς δόξης αὐτῶν ἐξωθήσεται.

15. Πλὴν ὁ Θεὸς λυτρώσεται τὴν ψυχὴν ἐκ χειρὸς αἰῶν, ὅταν λαμβανῆμεν.

16. Μὴ φοβῆ ὅταν πλοσῆς ἀνθρώπος, ἢ ὅταν πλοσῆς ἡ δόξα τῆς οἴκῃ αὐτῆς. Ὅτι ἐκ ἐν τῷ ἀποθῆσκει αὐτὸν, λήφεται τὰ πάντα, καὶ δεύτ' συγκαταβήσεται αὐτῷ ἡ δόξα αὐτῆς.

17. Ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτῆς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῆς ἀλογηθήσεται.

18. Ἐξομολογήσεται σοι, ὅταν ἀγαθωργῆς αὐτῷ.

19. Εἰτελέσεται ἕως γενεῆς πατέρων αὐτῆς· ἕως αἰῶνος ἐκ ὑψεται φῶς.

20. Καὶ ἀνθρώπος ἐν τῇ ὥν ἔ σωθήκε. παρατωεβλήσῃ τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνῶντοις, καὶ ὁμοιωθήσεται αὐτοῖς.

Δόξα.

Ψαλμός τῷ Ἀσάφ. ΜΘ΄.

Φαίνεται εἰς τὴν Βίβλον τῆς Παλαιολογομένης Κεφαλῆς. β. Ὅτι ἔτος ὁ Ἀσάφ ἦτον Κοροδιδάτικλος εἰς τὴν Ψάλτας, ὅτῃ εἶχε σιωπηταγμένως ὁ Δαβὶδ, καὶ ψάλλον ἔμπροσθεν εἰς τὴν Κιβωτὸν. Καὶ ἤξιώθη καὶ ἔτος Προφητικῆ Πνύμματος, ποιήτας Ψαλμούς, καὶ παροκρυφίας τὰ μέλλοντα, καθὼς ὁ Θεὸς τὸν ἐφώτιζεν. Εἰς τῶτον οὖν τὸν Ψαλμὸν προφητῆται τὸ μέλλον κρατήμον, τὴν τῷ Σωτῆρι Χριστῷ ἐπιφάνειαν, καὶ τὴν Κανὼν Διαθήκῃ. Τὴν δὲ παλαιὰν τῷ Νόμῳ λατρείαν ἀποδείχνει, ὅτι δεῶ εἶναι πλέον τῷ Κυρίῳ ἄρατος.

Τὸ Κείμενον.

1. **Θ**εὸς Θεῶν Κύριος ἐλάλησε, καὶ ἐκάλεσε τὴν γῆν. Ἀπὸ αἰατολῶν ἡλίας μέχρι δυσμῶν. ἐκ Σιών ἡ ἀσπίς αὐτοῦ.

2. Ὁ Θεὸς ἐφάνη ἥξει, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἔπαυσθη.

3. Πῦρ ἐνώπιον αὐτοῦ καθήσεται, καὶ κύκλῳ αὐτοῦ καταγίς σφοδρά.

4. Προσκαλέσεται τὸν Οὐρανὸν αὐτῷ, καὶ τὴν γῆν τοῦ διακρῖναι τὸν λαὸν αὐτῷ.

5. Σιωπάγετε αὐτῷ πῶς οἴσθε αὐτῷ, πῶς διατιθέμεθα τὴν διαθήκην αὐτῷ ἐπὶ δυσίας.

Ἡ Ἐξήγησις.

1. Ὅι τρεῖς Ἐξηγηταὶ εἶπον· Ἰσχυρὸς Θεὸς λαλήτας. Οἱ δὲ Ὁ. ὀνομαζέσθαι Θεὸς τὸς κρατῆς, καὶ ἄρχοντας. Ἡμεῖς δὲ κυρίως, καὶ πρέποντα λέγομεν Θεὸς τὸς κατ' εἰκόνα φυλάσσοντας. Ὁ τῶτον Θεὸς, ὁ ἰσχυρὸς, καὶ Παντοδύναμος, ὅτῃ ἔδειξεν εἰς τὴν Σιών τὴν ἀσπίδα αὐτοῦ, καὶ ἀσπίδα, τὰ σπῆρα κατὰ τὴν καταδεδάμενον, μέλει καὶ σωᾶξαι ὅλην τὴν Οἰκουμένην εἰς τὸ φοβερόν ἐκείνο κρατήμον.

2. Ὅστις καὶ ἔλθῃ ἐχθρὸς ταπεινὰ, καὶ ἀποκρυφα, ὡς πρόπρον, ὅταν ἐγενήθη εἰς ἀτελέστατον ἀσπίδα· ἀλλὰ καὶ δεῖξαι παροφκρῶς τὴν Δεσποτείαν αὐτῷ, καὶ μεγαλοφρέπειαν. Οὐχὶ μικροδύμως σιωπῶν, καὶ ὑποφῆρων ἡμῶν, ἀλλ' ὡς δικαίῳ Κρατῆς ἀσπῆρας κατακρῖνωντας.

3. Καὶ λέγει πῦρ ἀπ' ἔμπροσθεν αὐτοῦ, καὶ καθάσεται τὸν Κόσμον· καὶ τρυφῆται καὶ ταρραχθῆσιν ὅλα τὰ σοιχεῖα, καὶ γενή μεγάλη φερτῆνα, καὶ σύγχυσις.

4. Καὶ προσκαλέτη λέγει τὸν Οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν εἰς μαρτυρίαν, ὡς περιετικτῆ ποιήματα, διὰ καὶ φοβηθῆμεν ἡμεῖς οἱ ἀκρόντες.

5. Με ταῦτα, καὶ τὰ κατὰ τὰ λόγια φανερώνει τὸ ἀπέλις τῆς λατρείας τῷ παλαιῷ νόμῳ. Οἷσις καλεῖ τὸν Μωυσῆν, τὸν Ἀαρὼν, καὶ τὸς ἄλλοις Γερεῖς. καὶ τὸς σωᾶξαι, διὰ καὶ καταπαύσῃ ἔμπροσθεν αὐτῶν τὰ παλαιὰ, καὶ

πὸς δώση τὰ τέλεια μεθήμετα.

6. Τῶν ὁποίων γενομένων, θαυμάσιον οἱ Οὐρανοὶ, ἦγαν οἱ Ἄγγελοι τῷ δικαίῳ κρείστιν.

7. Λέγωντας Ἰσραὴλ, ἔδειξε πρὸς ποῖον Λαὸν αὐτὴ διαλέγεται· καὶ λέγει τες. Ἐγὼ εἶμαι ὅτῃ σὲ ἐλύτρωσα ἀπὸ τῷ Αἴγυπτον, καὶ τὸν Νόμον σὲ ἔδωκα· λοιπὸν μὴ νομίσης ἄλλον Νομοθέτην, βλέπων τῆς Νόμων τὸ διάφορον.

8. Δεῦρε θέλω παραπονεθῆναι, γὰρ σὲ ἐλέγξω, πῶς ἠμέλησες τῷ Θεσίῳ, ἐπεὶ πολλὰ ὀλοκαυτώματα ἐπέσφρες. ὅτι πάσης Θεσίας προτιμῶ τῷ δικαιοσύνῳ, καὶ ἔλεον, γὰρ ἔχης πρὸς τὸν πλησίον συμπάθειαν.

9. Αὐτῷ ὀρέγομαι μάλιστα, καὶ ὄχι γὰρ μὴ θυσιάς μόχθου, καὶ πρόβατα. Ὅτι ἐγὼ εἶμαι Δεσπότης πάντων, καὶ ἐξουσιάζω ὅλα τὰ χερσῶν ζωῶν, καὶ ἐνέργεια, καὶ τὴν καρπὸς τῆς γῆς. Λοιπὸν μὴ νομίσης πῶς ἔχω χεῖραν ἀπὸ ταῦτα, καὶ θεραπεύομαι.

10. Ὅτι ἐπεὶ εἰς τῷ Θεσίῳ με εἶνα ὑποκείμενα ὅλα τὰ πράγματα, ἐὰν δεηθῶ τροφῆς (τὸ ὁποῖον εἶναι ἀδιώκτον, τὸ γὰρ Θεῖον ἀπαθέστε, καὶ ἀνεοδεῖς ὑπάρχει) δεῦρε θέλω ζητήσαι τίποτε πώποτε.

11. Ἐδὼ ἀποδείξει τὸν τίμιον ἀδελφὸν τῆς Παναγίας Τελαῖθ. Τελαῖθ ἢ πρόσωπα, Θεός, καὶ Ἰψίθ, καὶ ὁ χορηγὸς τῆς αἰτίσεων. ἀλλ' ἐκάστη ἰδιότης, καὶ Θεός, καὶ Ἰψίθ, καὶ χορηγὸς ἐστὶν ἀγαθῶν. Θεσίῳ δὲ ἀνεστέως, λέγει τὴν ἕμνησιν, ὅτῃ πρέπει γὰρ λέγει οἱ δίκαιοι· καὶ ἀχάσι, τὰς ὑποχέσεις, καὶ τὰς πτωχότητας, τὰ ὅποια χρεωσόμεν, γὰρ ἀποδίδομεν.

12. Ἐπεὶ εἶναι τιμῆς, ὅτῃ μέμφονται τὴν ἄλλης ἀμαρτανόντας, καὶ τὴν ἐνδύμιζον τὸν

6. Καὶ ἀναγγελοῦσιν οἱ ἔρανοι τῷ δικαιοσύνῳ αὐτῶ, ὅτι ὁ Θεὸς κρείστιν ἐστίν.

7. Ἀκούσων λαός μου, καὶ λαλήσωσιν Ἰσραὴλ, καὶ διαμαρτύρομαί σοι. Ὁ Θεός, ὁ Θεός σου εἶμι ἐγώ.

8. Οὐκ ἐπὶ τὰς θυσίας σὲ ἐλέγξωσιν. Γὰρ δὲ ὀλοκαυτώματά σοι ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

9. Οὐ δεῦρομαι ἐκ τῶ οἴκου σου μόχθου, ἐδὲ ἐκ τῆς ποιμνίων σου χιμαίρας. Ὅτι ἐμὰ ἐστὶ πάντα τὰ θηρία τῶ ἀγρῶ, κτήνη ἐν τοῖς ὄρεσι, καὶ βόες. Ἐγνώκα πάντα τὰ πετεινὰ τῶ ἔρανον, καὶ ὠραίοτης ἀγρῶ μετ' ἐμῶ ἐστίν.

10. Ἐὰν πενῶσιν, ἐμῆτοι εἶπω. Ἐμῆ γὰρ ἐστὶν ἡ οἰκμενὴ, καὶ τὸ πλῆρωμα αὐτῆς. Μὴ φαίνομαι κρέα τῶρων, ἢ αἶμα τράγων πίωμαι;

11. Οὐτὸν τῷ Θεῷ Θεσίῳ αἰνέστω, καὶ ἀπόδος τῷ Ἰψίθ τὰς ἀχάσις. Καὶ ἐπικαλέσομαι ἐν ἡμέρα θλίψεώς σου, καὶ ἐξελθῶμαι σοι, καὶ δόξασεις με.

12. Τῷ δὲ ἀμαρτανῶν εἶπεν ὁ Θεός. Ἴνα τί σὺ

ἐκδιηγῆ τὰ δικαιώματά μου, καὶ ἀναλαμβάνετε τὴν διαδίκη μου διὰ σώματος;

13. Σὺ δὲ ἐμίσησας παιδείαν, καὶ ἔβαλες τὸς λόγους μου εἰς τὰ ὀπίσω.

14. Εἰ ἐθεώρης κλέπτῳ, σωίετρες αὐτῷ, καὶ κατ'μοιχῶ τὴν μερίδα σου ἐτίθεις. Τὸ σῶμα σου ἐπλέονασε κακίαν, καὶ ἡ γλῶσσά σου περιέπλεκε δολιότητος.

15. Καθήμενος κατὰ τὸ ἀδελφῶ σου καταλάβεις, καὶ κατὰ τὸ ὑπὸ τῆς μητρὸς σου ἐτίθεις σκαυδαλον.

16. Ταῦτα ἐποίησας, καὶ ἐσέγησα. Ἵπτελαβες ἀνομίαν, ὅτι ἴσομοίσοι ὅμοιος. Ἐλέγξω σε, καὶ παραστήσω κατὰ προσωπόν σου τὰς ἀμαρτίας σου.

17. Σωίετε δὴ ταῦτα οἱ ἐπίλανθανόμενοι τοῦ Θεοῦ· μὴ ποτε ἀρπάσῃ, καὶ ἢ μὴ ἡ ὁ ρυόμενος.

18. Οὐσία ἀνέσσεως δοξάσει με· καὶ ἐκεῖ ὁδός, ἢ δεῖξω αὐτῷ τὸ σωτηρίου μου.

Θεῖον Νόμον, ἔπειτα αὐτοὶ παραβίων ὅσα διδάσκωσι· διατί τοὺς τοίτους ἐλέγχει ὡς ἄφρονας, λέγων ταῦτα. Διατί διηγᾶται εἰς τὸς ἄλλους ὡς ἀμνηστῶν, τὸν δικαίον μου Νόμον, καὶ ἐνὶ δευτέρῳ ψηφᾶς αὐόντε;

13. Γίνωσκε ὅτι πολλὰ παροργίζομαι, καὶ σὲ ἀποσρέφομαι ὡς καταφρονετῶν, καὶ ἀναίχωντον. Ἐπειδὴ τὸς ἄλλους νουθετᾶς νὰ γένῃν ἐσάρετοι, καὶ σὺ καταφρονᾶς τὰς ἐντολάς, καὶ τὸν Νόμον μου.

14. Ὡς αὐόντε· πῶς δὲ ἐγκρατῆσαι ἐνὶ πρώτῳ ἀπὸ τὰ ἄτοπα ἔργα, καὶ τότε νὰ διδάσκῃς τὸς ἀνομήταντας; ἀμὴ ἔχεις τὸ σῶμα σου γεμάτο κτηνηρῶν, ἀνοχολογίας, δολῶν, καὶ ψευμάτων· κλέπεις; μοιχᾶεις, καὶ ἄλλας ὁμοίας πράξεις ἐκτελεῖς ἀναίδεσσι;

15. Καθεζόμενος καταλάβεις τὸν Ἀδελφόν, καὶ πλησίον σου, καὶ τὸν βρῆμα εἰς κίνδυνον πολλοῦ, καὶ εἰς σκαυδαλον.

16. Αὐτὰ καὶ ἄλλα πλείονα ἔπραξας· τὰ ὅποια βλέπων ἐγὼ, μακροθύμως ἀίμενον τὴν μεταμέλειαν, καὶ δεύσει ἐπαίδασσα ὡς ἔπαρετε. Σὺ δὲ ὡς δουραθῆς ἐνομίζεις πῶς εἶμαι ὁμοίος σου, ἤγην πῶς δὲ ἔχω μίτος εἰς τὴν ἀμαρτίαν, καὶ δι' αὐτὸ σὲ ἀφῆκα ἀπαίδατον. Ἀλλ' εἰσοῖσι, ὅτι ὅσον ἀργήσω νὰ σὲ παιδάσω, τόσον σὺ θέλω δώσει βαρυτέρου τὴν κόλασιν.

17. Ταῦτα κατανοήσαντες ὅσοι ἀληθμονήσατε τῷ Θεῷ, καὶ δὲ ἐσθυνασθε τὸν Νόμον τε, μετανοήσατε τὰς ἀμαρτίας σας, καὶ διορθώθητε τώρα, ὅπῃ κηῖεν τὰ δάκρυα, πρὸ τῆ σᾶς ἀρπάσῃ ὁ θάνατος. καὶ τότε δὲ διώεται τινὰς νὰ σᾶς λοτρώσῃ ἀπὸ τῆς κόλασιν.

18. Τώρα σολίζει εἰς τὸ τέλος τὸν ψαλμὸν με τὴν κωνίω νομοθεσίαν, ὅτι δὲ φθαίει νὰ ὑμνήσω μόνον τὸν Θεόν, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐντολάς τε νὰ φυλάγωμεν, καὶ μάλιστα τὴν φιλοπτηχίαν. Ὅτι κατὰ τὸς Ὁ. ἢ ἔξήγησις εἰς σίχῃς τότε λέγει ἔτω. Τὴν οὐσίαν τῆς ἀνέ-

σῶς χαίρομαι· τῶν ὁποίων κέρνο δοξᾶν ἀρ-
μολύτῳ· Καὶ ὅστις μὲ δοξάζει ἀόκνως, τῷ
Θέλω δεῖξει τῶν ὁδὸν τῆς σωτηρίας, καὶ εὐρη-
ζώμῳ αἰώνιον. Ἄς ὑμῶν ἐν Ἀδελφοὶ τὸν
Θεὸν ἀκατάπαυστα, μὲ πολλῶν ἀλάθειαν, καὶ
ἔτω φαίνεται πρὸς αὐτὸν ἡ ἀγάπη μας. Δό-
κρον ἄς συμπονήμεν πρὸς κεύητας, ὅτι ὁ
ἀσπλαγχνος δεῦ ἀξιοῦται συγχωρήσεως.

Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τοῦ Δαβὶδ· ὅν τῷ εἰσελθεῖν πρὸς αὐτὸν
Νάθαν τὸν Προφήτην, ὡς εἰρηλάθε πρὸς Βηθαβεὶ
τῶν γυναικῶν Οὐεί. Ψαλμὸς Πεντηκσῶς.

Α Τῆ ἡ ἐπιγραφή μῶς διδάσκει τὸ Ψαλμὸς τῶν ὑπόθεσιν, καὶ δεῦ
κάνει χρεία ἀλλῆ ἐξηγήσεως. Ὅτι μόνον ἀπὸ τῶν ῥήσεως τοῦ Ψαλ-
μῶ, καταλαμβάνεται πᾶς εὐας τῶν εὐνοίῳ, πῶς τὸν ἔκαμε μὲ πόνον πο-
λλῶ, καὶ θλίψιν καρδίας, διὰ τὸν φόνον, καὶ μοιχείαν, ὅπῃ ἐτέλεσε εἰς
τὸν Οὐείον. Ὁ Θεὸς ἀφ' ἑ τὸν ἠλεγξεν ὁ Νάθαν, ἔπεσε εἰς μετάνο-
νοίῳ, μὲ ἀκραν ταπεινώσιν, καὶ δάκρυα ἀμέτρα. Καθὼς πρέπει νὰ κά-
μνη πᾶς εὐας ἀμφοτέρω, ἐὰν ποθῆ νὰ λάβῃ συγχώρησιν. διὰτὶ ὅσον
εἶναι βαρύτερον τὸ αὐόμημα, τόσον πρέπει νὰ εἶναι καὶ τῆς πληγῆς τὸ
φαρμακὸν ἀσπρότερον, καὶ τὸ σίδηρον καυσικώτερον, λέγωντας τοιαῦτα
πρὸς Κύριον.

Ἡ Ἐξήγησις.

1. **Τ** Ἄ μεγάλα τῆς τραυματικῶν ἰσομέτρων
δεῖται φαρμάκων. Ὁ Θεὸς ὅλον τὸν
ἔλεον τῷ Θεῷ δεόμενος, ἰκετεῖα λέγωντας.
Μεγάλῳ ἐλεημοσιῶν χρειάζομαι Θεῷ πολυά-
σπλαγχνε, ἐπεδὴ μεγάλας ἀνομίας ἐτέλεσα.
Λοιπὸν καθὼς πολλὰκίς ἔδειξας εἰς διαφόρας,
πρὸς ἀμετρήτους οἰκτιρῶς, ἔτω καὶ τώρα πα-
ρακαλῶ τῶν ἀσπλαγχνίῳ σου, νὰ συγχωρή-
σης τῶν αὐόμημα.

2. Ἐτι ἐπειδὴ μὲ τῶν συγχώρησιν τοῦ
παισμάτος, μένουν εἰς τῶν ψυχῶν τινὰ
λείψανα ἀχημίας καὶ δυσωδίας, δεόμεσθε
Γατρε γλυκύτατε, νὰ μὲ πλῴης, καὶ νὰ μὲ
καθαρίσης καὶ ἀπὸ τῶν ὀλοπέλα.

3. Γνωρίζω ἀληθέστατα, ὅτι μεγάλῳ εἶναι
τὸ σφάλμα μὲ καὶ βαρύτερον τὸ ὅποιον πρὸ-
τερον δεῦ ἐκαταλάβαινα, σκοτιοῦμαι ἀπὸ τὸν

Τὸ Κείμενον.

1. **Ε** Ληίσον με ὁ Θεός,
κατὰ τὸ μέγα
ἐλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλήθος τῆς οἰκτιρῶν
σου ἐξάλειψον τὸ αὐόμη-
μά μου.

2. Ἐπιπλῴων πλῴων
με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου,
καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου
καθαρίσον με.

3. Ὅτι τῶν ἀνομιῶν μου
ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ

ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου
ἐπὶ διαπαντός.

4. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον,
καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν
σε ἐποίησα.

5. Ὅπως αὐὶ δικαιοῦθῃς
ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ
νικῆθῃς ἐν τῷ κρίνεισάί
σε.

6. Ἰδὲ ᾧ ἐν ὁμοίαις
σωτηρῆθῃ, καὶ ἐν
ἀμαρτίας ἐκίσθησέ με ἢ
μήτηρ μου.

7. Ἰδὲ γὰρ ἀλήθειαν
ἠγάπησας. Τὰ ἀθήλα,
καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας
σε ἰδήλωσάς μοι.

8. Ῥαντίεθς με ὑσάπῳ,
καὶ καθαροῦθῃτομαι· πλυ-
νῆς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα
λευκανθῆτομαι.

9. Ἀκντιεῖς μοι ἀγαλ-
λίαν, καὶ ἀφροσύνην,
ἀγαλλιάσονται ὅσῃα τε-
ταπεινωμέσα. Ἀπόσρε-

δαίμονα τῆς φιληδοῦνίας, ἀλλὰ τώρα αὐτοῦ-
μα τὸ βάρος τῆς ἀμαρτίας μου, ὅτι ἡ ἀρχὴ
μία τῆς γίνεται ἑμπαροῦσεν εἰς τὸς ὀφθαλμούς
μου πάντοτε, καὶ ἐλέγχουσα τὴν σωτηρίδιόν μου,
ἐκθλίβει πολλά, καὶ ταράττει με.

4. Καλὰ καὶ ἀδίκητα τὸν Οὐρανόν, καὶ τὴν
Γῆν ἀδικῶ. πλὴν πρὸς ἐτεῦχος ἔσφαλα Θεὸν
περισσότερον, ὅτι ὡς Πανάγαθος μισῶς πολ-
λὰ τὴν πονηρίαν τῆν ἀνθρώπων παράξενον. Καὶ
ὅστις εἰς αὐτῶν ἀμαρτήσῃ, σὲ παροργίζει
καταπολλὰ φιλοῦσῶντε, ὁ μιταῦτῶντος.

5. Ἐπειδὴ ὁ Θεὸς ἐτάξεν εἰς πολλὰς τότας
τῆς Ἀγίας Γραφῆς, ὅτι δεῦθ θέλει τὸν θά-
νατον τῶ ἀμαρτιῶν, ἀλλὰ τὸ συγχωρᾷ, ὅταν
ἔλθῃ πρὸς μετανοίαν, δι' αὐτὸ τὸ λέγει ὁ
Προφήτης. ἐὰν συγχωρήθῃς καὶ ἐμεῖς, θέλεις
δικαιοῦθῃ, καὶ φανῆς ἀληθῆς εἰς τὸς λόγους
σου, τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως. καὶ τότε φέρων-
τας ἐμεῖς εἰς τὸ μέσον μετανοήσαντα, καὶ δι-
καιωθῶντε, καὶ κατοικησῆς δικαίως ὅσους ἔμε-
νον εἰς τὴν ἀμαρτίαν ἀματανόητοι.

6. Ὅσον διὰ λόγους ἠμπορῶν καὶ ἀναφέρων
τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς εἰς πρόφασιν, ἐπει-
δὴ με τὴν ποροπατορικῶν ἀμαρτιῶν ἐπολή-
φθηκα, καὶ ἐγεννήθηκα· διὰ τὴν ὅποιαν ἡ
φύσις ἐξέκλιπεν εἰς τὸ κακόν, καὶ δύσκολα
ἠμπορεῖ καὶ φυλάξῃ ἐγκράτειαν.

7. Πλὴν γινώσκωντας πόσον ἀγαπᾷς τὴν
ἀλήθειαν, ὁμολογῶ πῶς δεῦθ εἶμαι ἀξίος
συγχωρήσεως, ἐπειδὴ με ἐφανέρωσες τὰ ἀπό-
κρυφα μυστήρια τῆς σοφίας σου, καὶ ἐκήρυξας τῆν
τῆ Μονοθεῶς σου Τίθιν ἐκκαθάρσει, καὶ ἐγὼ
ἔγινον εἰς τότας ἀπεργεσίας ἀχάριστος.

8. Τὸ Ὑπόσωπον εἶναι πικρὸν βότανον, καὶ
καθαριστικόν, τὸ ὅποιοι ἀνιγμετωδῶς εἰκονίζει
τὸ πάθος τῆς Χρυσῆς. Λέγει ἔν, βαντίτισόν με
με τὸ ὕδωρ τῆ Πανάμωτος, καὶ με τὸ ἀμῶν τῆ
Τίθιν σου, ὅτι τότε θέλω καθαροῦθῃ, καὶ γέ-
νω τῆς χιόνος λευκότερος.

9. Ναὶ πολυδάσπαλαχχυνε Δέσποτα, τάξαι με
τὴν πλείαν συγχωρήσῃ, καὶ γεμώτων τῶ ὀπί-
μα τὴν ἀγαλλίαν σου ταύτην, καὶ αὐθῆσῃ, καὶ
καὶ ἐπιστρέψῃ πάλιν ἡ διώσιμας τῆς ψυχῆς,
καὶ τῆ σώματος, ὅπως ἐταπεινωθῆσαι, καὶ ἀχά-

μηται. Στρέφον ἀπὸ τὰς ἀμαρτίας μου τὸ πρῶτόν σου· ἀσώχητε, καὶ ἀφανισαίταις, καὶ μὴ φάνωνται εἰς ἔλεγχον, καὶ κατηγορίαν μου.

10. Τίω ὑπὸ τῆς ἀμαρτίας βλαβεῖται καρδίαν καθαράν, καὶ νεύρητον, καὶ τίω ὀρμηλῶς τῷ λογικῷ μου ἐγκρίνεται, καὶ μὴ ὀρέγομαι πλέον ψυχοβλαβῆ, καὶ μάλιστα παράγμματα, ἕτε ποτῶς καὶ παρασπρατήσω ἀπὸ τῶν σωτήριον Νόμων σου.

11. Πρῶτον ἐδῶ καλεῖ τίω θείαν κηδεμονίαν, τῆς ὁποίας, παρκαλεῖ, καὶ μή τον ὑπερήρη ὁ Κύριος, ἕτε καὶ τὸν γυμνάτη τῆς χάριτος, καὶ δωρεῆς τῆ Ἁγίας Πνεύματος. Διατίθω δὲ εἶτε δόσμοι, ἀλλὰ μή με ὑπερήρης τῆ Πνεύματος σου.

12. Δός μοι ἐκείνῳ τίω εὐθεῶν ἀφροσύνην, ὅτῃ εἶχα πρὶν ἀμαρτήσω, ἐλπίζοντας πῶς μέλει καὶ γεννηθῆ ὁ Σωτὴρ ἀπάντων ἀπὸ τὸ σπέρμα μου. Καὶ διὰ καὶ μὴ ὑπερηθῶ τῶν ἀγαθῶν, σῆμαξόν με τὸ ἡγεμονικόν, ἦγεν τὸν αὐτοκράτορα νῦν, ὅς τις ἐδιδώθη ὑπὸ τῆς ἡδονῆς. Καὶ μή με ἀφήτης πλέον καὶ πταίτω τῆς Βασιλείας σου.

13. Καὶ ἕτος ἀπολαβῶν τῆς πολλῆς σου φιλοφροσύνης, καὶ γενόμενος ἀρχέτυπον μετανοίας, καὶ κηρύττω εἰς τὰς αἰῶνας, πόσον εἶσαι ἕτοιμος, καὶ συγχωρᾷς ἀμαρτήματα. Καὶ ἕτω καὶ ἐπιστρέφω καὶ ἄλλοι ἀσεβεῖς, πρὸς τὸ ἀπειρον ἐλεός σου, καὶ ἀξιωνῶνται συγχωρήτους.

14. Δύρωσά με ἀπὸ τίω μοιχείαν, καὶ φόρον, ὅτῃ ἐπέλεσα, καὶ ἀπὸ τὰς αἰώνιας κολάσεως, ὅτῃ μὲ παρέποω διὰ τὰς παραξέσεις μου. Ναὶ ὁ Θεὸς πάτης σωτηρίας μου. διὰ καὶ ἀγαλλεται ἡ γλῶσσά μου, καὶ σὲ ἕμολογῶ πάντοτε, διηγόμενος τίω μεγίστην πρός με ἀεργεσίαν, καὶ τίω δικαιοσύνην σου.

15. Καὶ αὐτὰ τὰ χεῖλη, ὅτῃ διὰ τίω αἰσχύνῃ τῆς αἰσχύνης ἐκλείδῃται, καὶ δὲ πολλὴν καὶ προσάχωνται ὡς ἀνάξια, λύσοίτα, καὶ αὐοῖσον με τίω χάρισμα, καὶ σὲ δαξολογῶν ἀκατάκταυστα.

16. Ὅμοιον τῷτο με τοῦ πορώτερον Ψαλ-

ψου τὸ πρῶτόν σου ἀπὸ τῆς ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς αἰσχύνας μου ἔλαλησον.

10. Καρδίαν καθαράν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα ἀθές ἐγκρίνεται ἐν τοῖς ἐγκρίτοις μου.

11. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τῶ πρῶτόν σου, καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ Ἁγίον μὴ ἀτανείλῃς ἀπ' ἐμῆς.

12. Ἀπόδο μοι τίω ἀγαλλίασον τῶ σωτηρίας σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ σῆμαξόν με.

13. Διδάξω αἰῶνας τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

14. Ρῦσαί με ἔξ αἰμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τίω δικαιοσύνην σου.

15. Κύριε τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τίω αἰσχύνην σου.

16. Ὅτι εἰ ἠθέλησας

Θυσίαν ἔδωκα αὐ. Ὁλοκαυτώματα ἐκ ἄδοκῆς.

17. Θυσία τῷ Θεῷ πνεύμα σωπετεριμμένου, καρδία σωπετεριμμένου, καὶ πεταπεινωμένου, ὁ Θεὸς κκ ἔχιδενώσῃ.

18. Ἀγάθων Κύριε ἐν τῇ ἄδοκίᾳ σου τῷ Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

19. Τότε ἄδοκῆσαι θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορῶν, καὶ ὀλοκαυτώματα. τότε αὐοιάσω ἐπὶ τὰ θυσιασθέντα σου μόχθῳ.

Δόξα.

μῦ. Οὐ δέχομαι ἐκ τῶ οἴκου σου μόχθῳ, καὶ τὰ ἐξῆς.

17. Ἐπεὶ ἐν δούσῃ ἀρέσῃ αἱ θυσίαι τῆς ἀλόγων ζώων, ἀλλὰ μόνον ἡ μετερίτης τῆ φρονήματος, καὶ ἡ ταπεινότης, τῷ ὅποιον προτιμᾶς παύτων τῆς ὀλοκαυτωμάτων, θέλω σωπετεριμῆσαι καὶ ἐγὼ τῷ καρδίᾳ μου, καὶ σὲ προσφέρω ἄρεσον θυσίαν τῆς ταπεινώσεως.

18. Ἐδὼ προφητῶν διὰ τῆς Ἑβραϊκῆς, ὅταν ἦσαν ἀιχμάλωτοι, καὶ ἐδέναντο τῷ Θεῷ, καὶ τὴς λυτρώσῃ, καὶ ἀνακαίνισθῃ τῷ Ἱερουσαλήμ, καὶ τῆ θυσίασθῆν ὡς πρότερον. Ἐτὶ ἡμπορεῖ να ζροικᾶται καὶ διὰ τῷ κατ' ἡμῶς Ἐκκλησίᾳ, ἥτις εἶναι τῷ παλαιῷ Ναῷ ποροτιμότερα, ἐνδοξότερα, καὶ θαυμάσιον.

19. Τότε εἰς μεν τῷ πόλιν τῆς Σιών, σὲ θέλων ποροσφέρει θυσίας τε, καὶ ὀλοκαυτώματα. εἰς δὲ τῷ ἔξ Ἑθῶν Ἐκκλησίᾳ, θέλεις ἄδοκῆσαι θυσίαν τιμιωτέραν ἀσυγκρίτως, καὶ μέλλον ἀποφύδεντον, τὸν μονογενῆ Υἱόν σου, καὶ σὲ ποροσφέρων οἱ πιστοὶ δούλοισι, ἀχαρίστῳ δοξολογίας, ὑμνῶντες σε μετ' αὐτῶ, καὶ τῷ Παναγίῳ σου Πνεύματι εἰς αἰῶνα τὸν ἀτελεύτητον.

Εἰς τὸ τέλος, σωπέσῃ τῷ Δαβίδ. ἐν τῷ ἔλθῃ Δωὴκ τὸν Ἰδομαῶν, καὶ ἀναγγεῖλαι τῷ Σαὺλ, καὶ εἰπεῖν αὐτῷ.

ἦλθε Δαβίδ εἰς τὸν οἶκον Ἀβιμέλεχ.

Ψαλμός. ΝΑ.

Εἰς τῷ α. τῆς Βασιλειῶν, Κεφάλ. κ. λέγει, πῶς ἐπῆγε ο ῥήθεις Δωὴκ, καὶ ἐνοποφαιτήσῃ τῆς Ἱερῆς πορός τὸν Σαὺλ, παρακινῶν αὐτὸν εἰς μιαιφονία. Ταῦτα μεθῶν ὁ Δαβίδ ἔγραψε τῶτον τὸν Ψαλμόν, παρακινῶν τῆς ἀδικημένους εἰς ὑπομονήν. Διδάσκει δὲ καὶ τῆς Θεοῖας ἰσθῆ τὸ δίκαιον. Διὰ τῆτο εἰς τὸ τέλος ἐπέγραψε, καὶ σωπέσεως, διὰ να βαλῶμεν γνώσῃ να σοχαζώμοσθῃ τὸ τέλος τῆς ποροσφῆτων, καὶ ὁ μόνον εἰς τὰ παρόντα να βλέπομεν.

Τὸ Κείμενον.

1. **Τ**ὶ ἐγκυαῖα ἐν κακίᾳ ὁ δυνάτοσ ἀνομίᾳ;

Ἡ Ἐξήγησις.

1. Ἀγνωσία σου μεγάλη εἶναι παρονομέ αὐθροπέ, καὶ δυνατὴ εἰς τῷ κακίᾳ, να καυῆσαι, καὶ να ἐπαίρεσαι εἰς τῆς κακίᾳς

γίαςσα, ὅτι ταχέως θέλεις ἀπολαύσει δικαίαν τῆ φρονήματος ἀποπόδοσιν.

2. Ἄλλο δὲ συλλογίζεσαι, ὅτι σωτυχεῖσαι ἢ ἀδερμος γλώσσασα καθ' ἐκάστῃ ἡμέρῃ, ἢ μὴ μόνον νὰ ἀδικῆς, καὶ νὰ ἀρπαῖζης τὸ πλοσίον τὰ παράγκματα μὲ δόλῃς, καὶ παυερ γάμματα· καὶ νὰ ἐδίγῃς τὰς σάρκας, ὡς τὸ ἀκοισμέσον ξυράφι, μὲ τῷ συκοφαντίῃ, καὶ κατόκρῃσι.

3. Οὐχὶ δὲ ἀπὸ ἀδουείαν σαρκὸς ἀμάρτανις, ἀλλὰ ἐκνοσίασι γνῶμη ἀγαπῆς τὸ κακὸν ἀπὸ τὸ καλὸν περσοτότερον, καὶ ποροτιμῆς τὸ ψεύδῃ, καὶ ἀδικον, παρὰ τῷ δικαιοσιῶν, καὶ ἀλήθειαν.

4. Καὶ ἀγαπῆς ὅλα τὰ λόγια ὅπῃ ζημιῶνῃ, καὶ ἔξολοθράνῃ τὸν πλοσίον. καὶ ἔχεις φίλῃς, ἄσοι· εἶναι ὁμοιοίσα ψεύσαι, καὶ δόλιοι ἀνδρωποι.

5. Διατῆτο δικαίως καὶ παρεπόντως καὶ τὰς παρῆξειςσα, ὁ Θεὸς σὲ θέλει ἔξολοθράνῃσι πλείως παρανοίμε, νὰ σὲ αἰκισσῆται ἀπὸ τὸν τόπον, ὅπῃ θάρρεις πῶς ἔχεις βέβαιον· καὶ νὰ σὲ ἀφανίσῃ, καὶ νὰ ξεραζῶσῃ πᾶσαν ἐλπίδα, καὶ καύχησιν.

6. Οἱ δὲ δίκαιοι, ὅπῃ σὲ ἰδῶσιν, ἀπὸ τὸ εὐα μέρος. θέλῃν φοβηθῆ, ἀλαβῆμεσσι τῷ δικαιοσιῶν τῷ Θεῷ. Ἀπὸ δὲ τὸ ἔπερον, νὰ περσεγῆσιν ἑτεῦσα, λέγοντες. Ἰδέτι ἀνδρωπον, ὅστις δὲ ἐκαταδέχετο, νὰ ἔχη τὸν Θεὸν βοηθόντῃ, ὁ ἀφρονέσῃτος.

7. Ἀλλὰ εἶχε τῷ ἐλπίδατε εἰς τὸν πολὺ πλῆστον, καὶ διωκείσῃται, καὶ εἰς ἄλλα μῆτακα, καὶ ἀνωφέλῃτα παράγκματα, τὰ ὅποια ἐνόμιζε διὰ τέλῃτα, καὶ μεκαρότητα ὁ ἀσιῶτε.

8. Ἀμὴ ἐγὼ ὡς ἐλαία κάρπιμος, εἰς τῷ Ἐκκλησίῃαν τῷ Θεῷ φυτῆμεσῃ, ἤλπιζα, καὶ θέλω ἐλπίζει πᾶσῃσι εἰς τῷ ἐλεημοσιῶντῃ, καὶ ὅτι νὰ ἀπολαύτω πλοσίαν τῷ αὐτᾷ πόδοσιν εἰς αἰῶνα τὸν μέλλοντα.

2. Ὅλῃν ἡμέραν ἀδικίαν ἐλογίσαται ἡ γλῶσσάσῃ. Ὡσεὶ ξυρὸν ἠεοημεῖον ἐποίησας δόλον.

3. Ἠγάπησας κακίαν ὑπὲρ ἀγαθωσύνη· ἀδικίαν, ὑπὲρ τῷ λαλήσῃ δικαιοσιῶν.

4. Ἠγάπησας πᾶντα τὰ ῥήματα καταποτισμῆ, γλώσσαν δολίαν.

5. Διατῆτο ὁ Θεὸς καθελίσει εἰς τέλος. Ἐκτίλαισε, καὶ μετανασῆσαισε ἀπὸ σκηνώματόςσα, καὶ τὸ ρίζωμάσῃ ἐκ γῆς ζῶντων.

6. Ὅψονται δίκαιοι, καὶ φοβηθῆσονται, καὶ ἐπ' αὐτὸν γελάσονται, καὶ ἐρῆσιν. Ἰδὲ ἀνδρωπος, ὃς ἐκ ἔδρετο τὸν Θεὸν βοηθόν αὐτῆ.

7. Ἀλλ' ἐπήλπισεν ἐπὶ τῷ πλῆθει τῷ πλῆτου αὐτῆ; καὶ ἐπεδωαμῶσῃ ἐπὶ τῇ ματαίοσῃ αὐτῆ.

8. Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ ἐλαία κατὰ καρπὸς ἐν τῷ οἴκῳ τῷ Θεῷ, ἤλπισα ἐπὶ τῷ ἔλεος τῷ Θεῷ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τῷ αἰῶνος.

9. Ἐξομολογήσομαί σοι εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἐποίησας· καὶ ὑποκινῶ τὸ ὄνομά σου, ὅτι κηρῶν ὄσαντιόν σου ἡ δούλωσά σου.

9. Ἀλλὰ καὶ ἐδῶ εἰς τὴν παρῆσαν ζωὴν σὲ θελῶ ὑμολογεῖν, καὶ νὰ σὲ δοξάζω Κύριε, ὅτι ἔκαμες τῆς δούλωσά σου τὴν ἐκδίκησιν. Καὶ εἶσαι πάντοτε ἐπιμοῦ νὰ βοηθῆς, καὶ νὰ φυλάγῃς τὴν ἀδελφάντα, καὶ κοπιῶντας διὰ τὸ ὀνομά σου τὸ Ἅγιον.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ Μαελεθ, σωθήσεως τῷ Δαβὶδ.
Ψαλμός. ΝΒ΄.

Ὁ ὕμνος ὁ Ψαλμός εἶναι ὁμοῖος μὲ τὸν 17'. Διατίθω τὸν ψηφισμὸν ἐδῶ ἄλλως. Περὶ τῆς τῆς Γεδάων ἐγκαταλήψεως, καὶ τῆς τῆς Ἐθῶν προσκλήσεως.

Τὸ Κείμενον.

1. **Εἶ**πεσ ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτῆ, καὶ ἐστὶ Θεός.

2. Διεφθάρησαν, καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν αὐνομίαις. Οὐκ ἐστὶ ποιῶν ἀγαθόν,

3. Ὁ Θεὸς ἐκ τῆ Οὐρανῶν διέκυψεν ἐπὶ τὰς ἕως τῆς ἀνθρώπων, τὰ ἰδεῖν εἰ ἐστὶ σωτῶν, ἢ ἐκζητῶν τὸν Θεόν.

4. Πάντες ἤξεκλιον, ἅμα ἠχρηώθησαν. Οὐκ ἐστὶ ποιῶν ἀγαθόν, καὶ ἐστὶν ἕως εὐός.

5. Οὐχὶ γινώσκονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν αὐνομίαν, οἱ καταβύοντες τὸν λαόν σου ἐν βρώσει ἄρτου;

6. Τὸν Κύριον καὶ ἐπε-

Ἡ Ἐξήγησις.

1. **Ε**τυφλώθησαν τότε οἱ ἀσώματοι Ἰουδαῖοι, καὶ ὡς ἀπειθεῖς, καὶ σκληροτραχηλοὶ ἐμωραώθησαν· καὶ βλέποντες τοσαύτη κηρῶν φαιδρία, δευ ἠθέλησαν εἰς τὰς πεπωραμενάς καρδίας τῶν, νὰ τὸν ὀμολογήσῃν Θεόν, καὶ Σωτῆρά τῶν.

2. Καὶ τότε ἐφθάρησαν εἰς τὸ κακόν, καὶ ἐπλήθυναν αἱ αὐνομίαι τῶν, ὅπῃ ἔγιναν συχαμὸς, καὶ βδελυγμὸς· ἔπε δέσπεται καὶ εὐός εἰς τοσαύτην ἐκείνην.

3. Εἰς τρόπον, ὅπῃ (ἀνθρωπικῶς ὁμιλῶντας) ἐκοίταξεν ἀπὸ τῆς Οὐρανῶν ὁ Θεός, νὰ ἰδῇ τῆς ἀνθρώπων, εἰ εἶναι τινὰς ἀπ' αὐτῶν γνωστικὸς, καὶ ἐγνωρίσῃ διὰ Θεὸν τὸν Τίον αὐτῶν, ἢ καὶ νὰ ποθῇ νὰ τὸν γνωρίσῃ.

4. Ἀλλ' ὡς τῆς ταλαιπωρίας τῶν, ὅλοι ἤξεκλιον εἰς τὴν αὐνομίαν, καὶ παρεστῆσαν ἀπὸ τῆς ἀλήθειαν, γενόμενοι ἀνομιεῖς, καὶ ἄχρηστοι· καὶ εὐός καλὸς δευ δέσπεται.

5. Ὁ Θεὸς δικαίως ὀργιζόμενος εἶπε ταῦτα ὁ Κύριος. Διατί νὰ μὴ παιδάσω τὴν ἀπειθεῖς, καὶ αὐνομίαν, ὅπῃ καταβασάνίζω, καὶ θανατῶν τῆς δούλωσά σου, καὶ τῆς τρώγῃν ἄσπυρμι, καὶ νὰ τὴν κάμω νὰ καταλάβω τὴν αὐνομίαν τῶν;

6. Ἰδὲ πῶς δευ ἠθέλησαν, νὰ γνωρίσῃ, καὶ

καὶ νὰ ἐπικαλεσθῶν τὸν ἀληθῆ Θεόν, ὅς τις εἶναι Ἰησοῦς ὁ Χριστός· ἀλλ' ἐφοβήθησαν τὸν Κίτιον περισσότερο, φοροτιμῶντες τὴν φιλίαν, καὶ δόξαν ἐκείνου μέλλον, ἢ τὴν Χριστοῦ.

7. Διαπέτο ἐπειδὴ εἶναι αὐθροπώπαρεςκοι, θέλει διασκορπίσει, καὶ νὰ ἀφανίσῃ ὁ Θεὸς ὅλως τὴν διώξιν, καὶ τὴν κατασχῆν, καὶ καταφρονεθῶν εἰς ὅλον τὸν Κόσμον.

8. Καὶ ἀπὸ ἄλλων Σιών καὶ δώτη σωτηρίαν τῆ Νέῃ Ἰσραήλ. ἤγων καὶ σείλῃ ἀπὸ τῆς Οὐρανόσ, καὶ σώσῃ τὴν Οἰκουμενικὴν Εκκλησίαν, ὅταν ἐπιστρέψῃ τὴν αἰχμαλωσίαν τῆ Λαῆσ, ἤγων τὴν ψάλλοι τρεῖς ἡμέρας Ἐθῶν. Καὶ τότε καὶ χαρῆ ὁ Νέος Λαὸς τῆ Ἰακώβ, καὶ νὰ ἀφρανθῆ τὸ μουσικὸν Ἐθῶν τῆ Ἰσραήλ.

καλέσαντο. Ἐκεῖ ἐφοβήθησαν φόβον, ἢ ἐκ τῆ φόβου.

7. Ὅτι ὁ Θεὸς διεσκορπίσει ὡς αὐθροπώπαρεςκοι, κατασχῆθησαν, ὅτι ὁ Θεὸς ψάλλοι τρεῖς αὐτός.

8. Τίς δώσει ἐκ Σιών τὸ σωτήριον τῆ Ἰσραήλ; Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι τὸν Θεὸν τὴν αἰχμαλωσίαν τῆ λαῆ αὐτῆ, ἀγαλλιάσεται Ἰακώβ, καὶ ἀφρανθήσεται Ἰσραήλ.

Εἰς τὸ τέλος, ὡς ἡμῖν σωτέως τῷ Δαβίδ. ὡς τῷ ἔλθῃ τῆς Ζιφαῖσ, καὶ εἰπῆν τῷ Σαὺλ· ἐκ ἰδῆ Δαβίδ κέρυκται παρ ἡμῶν; Ψαλμός. ΝΓ'.

ΕΓὼ τὴν α. τῆ Βασιλειῶν Κεφαλ. καὶ γράφει, ὅτι φάγων ὁ Δαβίδ ἀπὸ τὸν Σαὺλ, ἐκρύβη εἰς τὸ ὄρος Ζιφ μετὰ τῆς σωτηρίας. Οἱ δὲ Ζιφαῖσ (ὅπερ ἦσαν ἀπὸ τῆ φυλῆ Ἰούδα, καὶ δι' αὐτὸ τῆς ἐπιστάθῃ, καὶ κρυβῆ ἐκεῖ) τὸν ἐμυνίστασαν τῷ Σαὺλ ὡς παχόγνωμοι. Λοιπὸν παγαίνωντας ὁ Σαὺλ καὶ τὸν φονάτη, ἐφυγεν ἀπ' ἐκεῖ, καὶ διωκόμενος ἔγραψε τὸν παρόντα Ψαλμόν, καὶ δέεται τῷ Θεῷ, καὶ τὸν λυτρώσῃ ἀπὸ τῆς ἀδικίας δικαίας, καὶ ἐκείνων καὶ ἀποδώσῃ καὶ τὰς πράξεις τῆς.

Ἡ Ἐξήγησις.

1. **Δ** Ἐόμαι, καὶ παρακαλῶ σε ὦ Δέσποτα, καὶ με φυλάξῃς τὸν ἀσθενῆ, καὶ ἀδυναστον με τὴν ἀμαρτήσ διώξιν, καὶ ὡς δικαιοσύνη καὶ με κρίνῃσ, καὶ νὰ με λυτρώσῃσ ἀπὸ τῆς ἀδικίας με δίκαιοσ.

2. Νὰ Θεὸ Πολυέλεε, ἐπάκουσ τὴν προσέχῃμ, καὶ πρόσδεξαι τὰ λόγιαμ εἰς τὰ ὦτα τῆς ἀσπασχῆσ.

Τὸ Κείμενον.

1. **Ο** Θεὸς ὡς τῷ οὐνομάτισσ σώσον με, καὶ ὡς τῆ διωκόμεσ κενῆσ με.

2. Ο' Θεὸς εἰσάκουσ τῆς προσέχῃμ, ὡς τίσσαι τὰ ῥήματα τῆ σόματόςμ.

3. Ὅτι ἀλλότριοι ἐπα-
νήθησαν ἐπ' ἐμέ, καὶ κρα-
ταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυ-
χλήν μου.

4. Καὶ ἐπαροΐσθητο
τὸν Θεὸν σωτήριον αὐτῶν.

5. Ἰδὲ ἕν ὁ Θεὸς βοη-
θεῖ μοι, καὶ ὁ Κύριος αὐ-
τιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου.

6. Ἀποσρέφει τὰ κακὰ
τοῖς ἐχθροῖς μου. Ἐν τῇ
ἀληθείᾳ σου ἔξολοθρέ-
σεν αὐτούς.

7. Ἐκσωσὲ θύσωσιν.
Ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνό-
ματί σου Κύριε, ὅτι ἀγα-
θόν.

8. Ὅτι ἐκ πάσης θλί-
ψεως ἔρρύσω με, καὶ ἐκ
τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπέιδεν
ὁ ὀφθαλμός μου.

3. Ὅτι οἱ ἐχθροί μου, καὶ τῆς ἀληθείας Πί-
σεως ἀλλότριοι, ἠγέρθησαν καταπαύωμαι,
καὶ θαρρύντες εἰς τὴν ψαυδοκατρείαν αὐτῶν,
καὶ κράτος ἀνίσχυρον, γυρῶσω ἐν μέ φρονέ-
σσω οἱ ἀδικοί.

4. Ἀλλὰ ταῦτα κατ' ἐμὴν τολμῶσιν οἱ ἀφρο-
νέστατοι, καταφρονουῦντες τὴν παροικίαν μου,
καὶ μὴ συλλογίζόμενοι τὸ αὐστηρὸν τῆς δι-
καιωσύνης σου.

5. Ἀλλ' ἐγὼ ἐδιδάχθην ὑπὸ τῆς σῆς χά-
ριτος, καὶ ἐβεβαιώθηκα, πῶς εἶμαι βοη-
θός, αὐτιλήπτωρ, καὶ σκεπαστής τῆς ζωῆς
μου πάντοτε.

6. Ποιτὸν παρακαλῶ τὴν ἀσπλαγχτίαν σου,
ἢ ἐν μεταστροφῆς εἰς καλὸν τὴν κακῶν γνώ-
μῶν τῶν ἐχθρῶν μου, ἐν μὴ με πειράζωσιν· ἢ
ὅσα κακὰ μελετοῦν ἐν μέ κάμωσι, ἐν ἐπι-
στροφῆς ἀπαύωτος, ἐν ἔξολοθρέσει τῆς ἀδί-
κας ὡς Δίκαιος.

7. Ἐγὼ δὲ ἀκολούτως τοιαύτης χάριτος ἔ-
θέλω ἐσθυμῶμαι τὴν ἀεργεσίαν πάντοτε ὡς
ἀγνώμων δόλος, ἐν σὴ παροσφέρω τὰς παρο-
σεταγμαμένους θυσίας, καὶ ἄλλας νεωτέρας, με-
ψυχλῶ πρόθυμον, ἐν δοξολογῶ τὸ ὑπερύμνη-
τόν σου ὄνομα· ὅτι αὐτὰς εἶναι ἀγαθόν καὶ
ἀφέλιμον, καὶ σοὶ καταδύμιον καὶ ἀπρόσδεκτον.

8. Καὶ ἐν ὁμολογῶ εἰς ὅλους τὸ χεῖρόν μου
ὅτι ἡ ἀσπλαγχτία σου με ἐλύτρωσεν ἀπὸ
διαφόρων συμφορῶν, καὶ με ἠξίωσε ἐν εἶδῶ
τῶν ἐχθρῶν μου τὴν ἔξολοθρέσιν.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις σωτέως, τῷ Δαβὶδ.
Ψαλμός. ΝΔ.

Τούτων τὸν Ψαλμὸν ἐτύθησε ὁ Δαβὶδ ὑπὸ τῷ Σαὺλ διωκόμενος,
καὶ ἀναγκάζομενος ἐν φλόγῃ, καὶ ἐν κρύπτει εἰς τὴν ἔρημον. Προ-
φητῆται δὲ καὶ τῆς Γεδαιῶν καὶ τῆς Σωτῆρος ἐπιβαλαί, καὶ προσδιαζέ-
φει εἰς τὸ λόγον, τῷ Δεσπότη Χρυσῷ τὰ Παθήματα.

Τὸ Κείμενον.

1. Ἐνώτισαι ὁ Θεός
τὴν προσελχίω

Ἡ Ἐξηγησις.

1. Πρώτῳ δεξίαι Κύριε εἰς τὰ ἀρχαῖα αὐτῶν
σε τὴν προσελχίω, καὶ μὴ κατα-

φρονέτης τὴν ταπεινίαν μου δέσπον, ἀλλὰ γράφω πρὸς ἐμὲ, καὶ ἐπακυστόν μου.

2. Ἀδολοχίαν καλεῖ ἡ Γραφή τὴν σιωπῆν μελέτην. Λέγει ἔν, ὅτι οὐνειδίζομενος καὶ πολεμώμενος ὑπὸ τῆς ἀδικούντων, καὶ τὰς ἐπιβλασ αὐτῶν λογιζόμενος, θλίβομαι πολλά, καὶ ταράσσομαι ἀπὸ τῶν διωγμῶν τῶ ἀτίθετος ἐχθρῶν μου Σαδλ, ὅτῃ τῶ ἐκαμυ. τὸσας ἀεργεσίας, καὶ αὐτὸς μὲ ζετρεχέι τὸν θάνατον ὁ ἀχάρις.

3. Σαφέστερα τὸ λέγει ὁ Σύμμοχος. Ἐπέριψαν κατ' ἐμὲ εἰς ἀτίθειαν, καὶ μετ' ὀργῆς μοι ἐναντιώθησαν. Ἡ ὄγων μὲ κακίῃ καὶ πονηραῖ γνώμην μηχανοῦνται, καὶ μὲ ζετρεχου τὸν θάνατον.

4. Ὁ Θεὸς βλέπωντας τὴν τὸσιν αὐτῶν ἀπανδρωτικῆν καὶ δυσμενεῖαν, φρίττω καὶ δεδοικα, καὶ ἐκασίῃ τὴν πλάττω ἐκδεχόμενος.

5. Τῷτο σαφῶς ὁ Δαβὶδ ἐποίησεν, ὅταν ἔφαγε τὸν Σαδλ εἰς Γεθ κρυπτόμενος. Καὶ ἀπ' ἐκεῖ πάλιν, βλέπωντας τῆς Ἀλλοφύλων τὴν ἀτυχίαν, ἔφυγεν εἰς τὴν ἔρημον. Πτέρυγας δὲ περισπερᾶς εἶπε, καὶ ὄχι ἄλλα ὄρνεθ, τιμωρικῶς χάσειν ὀρεγόμενος. Τινὲς δὲ τὴν Παλαιὰν καὶ Νέαν Διαθήκην ὀνομαζέουσι πτέρυγας.

6. Φύγων ἔν ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, καὶ διωκόμενος εἰς ἀβάτους ἐρήμους καὶ σπήλαια, καὶ με ἀλογα ζῶν τιτωλιζόμενος εἰς τὴν ἔρημον, μόνον εἰς τὸν Θεὸν ἠλπίζα, καὶ μὲ λυτρώσθ ἀπὸ τὴν παραχλῆ καὶ βύτανον.

7. Δεῦμα φαίνεται καὶ ἀρμόζουω πρὸς τὸν Προφήτην αὐτὰ τὰ ῥήματα. Ὅτι ἔτε εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ ἐκατοικῆσταν πότε οἱ Ἰουδαῖοι, ἔτε ἄλλῃ Βασιλικῆν πόλιν ἔχασαν· μόνον τὴν ἀντιλογίαν καὶ παρανομίαν τῆς μισαφόνων Ἰουδαίων φηρολέγει, καὶ τὸς κόπυς, καὶ δόλως, ὅτῃ ἐκαπνοκλάσαν καὶ τῶ Σωτήρ καὶ ἀεργεθῆ οἱ ἀδικοὶ καὶ ἀγνώμονες· καὶ δὲ

μου, καὶ μὴ ὑπελθῆς τὴν δέσπιν μου· πρὸς μοι, καὶ εἰπακυστόν μου.

2. Ἐλυπήθην ὡς τῆ ἀδολοχίαν μου, καὶ ἐταράχθην ἀπὸ φωνῆς ἐχθρῶν, καὶ ἀπὸ θλίψεως ἀμαρτωλῶν.

3. Ὅτι ἔκλιναν ἐπ' ἐμὲ ἀνομίαν, καὶ ὡς ὀργῆς ἐνεκότω μοι. Ἡ καρδιά μου ἐταράχθη ὡς ἐμοί, καὶ διελία θανάτου ἐπέπευ ἐπ' ἐμὲ.

4. Φόβος, καὶ τρόμος ἤλθεν ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐκάλυψέ με σκότος.

5. Καὶ εἶπα· τίς δώσει μοι πτέρυγας ὡς περὶ εἰσερᾶς, καὶ πεταχθῆσομαι, καὶ καταπαύσω;

6. Ἰδὲ ἐμάκρωνα φυγαδῶν, καὶ ἠλιόθην ὡς τῆ ἐρήμῳ. Προσδεχόμενῳ τὸν Θεὸν, τὸν σώζοντά με ἀπὸ ὀλιγοψυχίας, καὶ ἀπὸ καταγίδος.

7. Καταπόντιστον Κύριε, καὶ καταδιέλε τὰς γλώσσας αὐτῶν. Ὅτι εἶδον ἀνομίαν, καὶ ἀντιλογίαν ὡς τῆ πόλει. Ἡμέρας, καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐτὸν ἐπὶ τὰ

τείχη αὐτῆς, καὶ ἀνομία, καὶ κόπῃ ὡς μέσω αὐτῆς, καὶ ἀδικία.

8. Καὶ οὐκ ἔξέλιπερ ἐκ τῆς πλατειῶν αὐτῆς τῆς, καὶ δόλῃ.

9. Ὅτι εἰ ὁ ἐχθρὸς ἀνείδιστέμε ὑπὲρ ἕκα αὐ. καὶ εἰ ὁ μισῶν με ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρημόησεν, ἐκρύβην αὐ ἀπ' αὐτῆς.

10. Σὺ δὲ ἀνθρώπε ἰσόψυχε, ἡγεμών μου, καὶ γνωστῆς μου. Ὅς ἐπιτοῦσθαι ἐγλύκανάς μοι ἐδέσματα. ὡς τῷ οἴκῳ τῷ Θεοῦ ἐπορεύθημεν ὡς ὁμοιοῖα.

11. Ἐλθίτω δὴ θάνατος ἐπ' αὐτῆς, καὶ καταβήτωσαν εἰς ἄδης ζῶντες. Ὅτι πορνεία ὡς ταῖς παροικίαις αὐτῶν, ὡς μέσω αὐτῶν.

12. Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκείραξα, καὶ ὁ Κύριος ἐίστηκέσέ μου. Ἐσπέραις, καὶ παρῶν, καὶ μεσημβρίας διηγήσομαι, καὶ ἀπαγγελῶ, καὶ εἰσακουσεται τῆς φωνῆς μου.

13. Λυτρώσεται ὡς ἐρίλην τὴν ψυχῆ μου ἀπὸ τῆς ἐγγιζόντων μοι. Ὅτι ἐν πολλοῖς ἦσαν σὺ ἔμοι. Εἰσακουσεται ὁ Θεὸς, καὶ ταπεινώσει αὐτῆς ὁ

κατώτερα προκηρύττει διὰ τὸν Προδότην σαφέτερα.

8. Καὶ ποτε δεῦ λείποιω ἀπὸ τὰς πλατειῶν καὶ φόρηστος οἱ τόκοι, οἱ δόλοι, καὶ τὰ ψέμματα.

9. Καὶ τὸ χειρότερον, ὅτι δεῦ ἐκατηγορήθην ἀπὸ ἐχθρὸν καὶ ἀλλότριον, ἀλλὰ ἀπὸ φίλον μου γνήσιον· ὅτι ἐαυτὸν ἤθελε φοβερίζῃ εἰσας ὅπως νὰ με μισῶ φανερά, ἐκρύπτουμου ἀπὸ λόγου.

10. Ἀλλὰ (τί νὰ εἰπῶ;) ἐτὺ Γέδα παρῶμε, ὅπως ἐκαμόνησθαι πῶς ἦτοῦν εἰς τὸ θάλασσον, εἰσας ἀπὸ τῆς ποροεστώτας καὶ φίλησται, καὶ ἐτρῶγες μετ' ἐμῶ κατ' ἐκαστῶν ἔμνον τροφῶν σωματικῶν, ἀλλὰ καὶ πνευματικῶν, καὶ ἐκοινῶνας τὸ ποτήριόν μου ἀχάρασε.

11. Θέλωντες νὰ αὐτὴν τὴν πορνείαν τῶν γυνῶν, τῆς φοβερίζῃ με τοῦτον ἀλλότριον θάνατον. καθὼς ὄντως ἔπαθον, ὁ μετ' Γέδας ἄδης κατ' ἐμῶ τὴν ποροδοσίαν, καὶ κρεμασθεῖς καθὼς ἐξέψυξεν. οἱ δὲ Γεδάοι ὀλίγον καιρὸν ὑπερότερα, ὅταν ἔπεσον εἰς ταῖς πικρὰς συμφορὰς ἐκείνας καὶ πορνότατας, κατ' ἐμῶ τὴν πορνείαν αὐτῶν γυνῶν. Παροικίαν δὲ καλεῖται τὴν παρῶσαν ζῶν, ἣτις δεῦ λογίζεται κατ' οἰκία, ἀλλ' ἔξορία μας.

12. Ἀποσρέφει τὸν λόγον ὁ Προφῆτης εἰς τῆς ἀδικημένους, καὶ μὴ ἐγκαταλιμπανομένους παρὰ Θεοῦ, λέγωντας. Ἐγὼ ἔμνον τὸν Πατέρα παρακαλῶ, ἀλλὰ καὶ τὸν Μονογεῆτη Υἱόν, ὅστις μέλλει νὰ γεννηθῆ κατ' ἐμῶ κατ' ἐμῶ σάρκα, διὰ τὴν πολλὴν αὐτῶ φιλανθρωπίαν καὶ ἀγαθότητα. Τὸ δὲ Ἐσπέραις διηγήσομαι, λέγει αὐτῆς ἐξομολογήσομαι.

13. Αὐτὸς ὁ Θεὸς μὲ θέλει ἐπακῶσαι, νὰ με λυτρώσῃ ἀπὸ τὰς ἐσθῆρας τῆς πολεμίων (πολλοὶ ἀπὸ τῆς ὁποῖας ἦσαν μετ' ἐμῶ, φίλιαν ὑποκλωμένοι) αὐτῆς δὲ νὰ ταπεινώσῃ, καὶ νὰ καταχωλῶν ὡς ὑπερηφάνους ὁ ὕπερ-ρεῦδος καὶ προαιώνιος.

14. Ο Σύμμαχος. Οὐ ᾗ ἀλλάσσονται, ἃ δὲ φροβῶνται τὸν Θεόν. Ἦ ᾗ ἐπειδὴ προβλή-
ται ὁ Θεὸς τὸν ἀμετάβλητον αὐτῶν τρόπον,
πῶς δὲ ἀλλάσσει τὴν πονηρὰν γνώμην, ἢ
θέλει ἀπλώσει δικαίως τὴν πανουργίαν ἢ Παν-
τοδύαμον χεῖρα αὐτῶν, ἢ τὴν δόσιν τὴν
πρέπεται ἀποδοσθῆναι. Τῆτο χροικᾶται καὶ
διὰ τὴν ἐχθρὰν τὴν Δαβὶδ, ἢ διὰ τὴν θεο-
μιτεῖς Ἰσραὴλ.

15. Ἐπειδὴ ἐμίχθη καὶ τὸν Ἄγιον Νόμον
σὺ, ὅπως ἁπορροῦσαι ἢ ἀγαπᾷς τὸν πλη-
σίον, ἢ αὐτοὶ οἱ ἀνομοὶ τὸν ἀεργὴν παρ-
δοκᾶν. Ὅθεν με θυμὸν θέλεις τὴν διώξει,
ἢ χωρισθῆν ἀπὸ λόγου σου.

16. Ὅτι τὰ μετὰ λόγια τὴν ἔδειχεν ἰσχυρὰ
ἢ ἀκακὰ, αἱ δὲ βυβαὶ ἢ αἱ καρδίαι τὴν κα-
τῶσιν ἄσπερ βέλη σκληρότατα.

17. Ταῦτα ὁ Θεὸς Προφήτης λέγωντας ἢ
διὰ λόγου σου, ἢ διὰ τὸν Χριστὸν προφητεύων-
τας, παρακινᾷ πάντα ἄνθρωπον, ἢ ἔχει εἰς
τὸν Θεὸν τὴν ἐλπίδα σου. ὅστις δὲ ἀφίξει
τὴν ἐπιθυμίαν ἢ δικαίως ἢ κινδυνώσασιν· ἀλ-
λὰ καὶ εἰς παραμικρὰν συμφορὰν τὴν ἀφήσει
ἢ πέσει, τὴν δίδει καὶ ἄλλοις βοήθειαν.

18. Τὴν δὲ ἀδικίαν ἢ πονηρίαν, ὅπως κακο-
ποιᾷς τὴν δόξαν σου, Κύριε, θέλεις παρα-
δώσει εἰς τὸν βυθὸν τὴν διαφθορᾶς, ἢ αἰώνιαν
κολάσεως. Ὅτι ὅσοι εἶναι φονεῖς ἢ δόλιοι,
δεύτης ἀφίξει ἢ ζήταν καὶ τὴν ἡμῶν χρο-
νὸς τὴν ζωῆς σου. Ἐγὼ δὲ ἐλπίζοντας εἰς
σὲ, θέλω σιωπῆσαι καὶ μὴ σὲ αἰώνια.

ὑπάρχων ἢ τὴν αἰ-
ώνων.

14. Οὐ γὰρ εἶναι αὐ-
τοῖς ἀπὸ ἀλλαγῆς, ὅτι
ἐκ ἐφοβήθησαν τὸν Θεόν.
Ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐ-
τῶν εἰς τὴν ἀποδιδόναι.

15. Ἐβέβηλωσαν τὴν
διαθήκην αὐτῶν. Διεμε-
ρίσθησαν ἀπὸ ὀργῆς τῆς
προσώπῃ αὐτῶν, ἢ ἤγγι-
σαν αἱ καρδίαι αὐτῶν.

16. Ἡπαλιώθησαν οἱ
λόγοι αὐτῶν ὑπὲρ ἔλαλον,
ἢ αὐτοῖς εἰσι βολίδες.

17. Ἐπίρριψον ἐπὶ Κύ-
ριον τὴν μέμνησόν σου,
καὶ αὐτὸς σε διασφύσει.
Οὐ δώσει εἰς τὸν αἰῶνα
σάλον τῆν διαψῆν.

18. Σὺ δὲ ὁ Θεὸς κα-
τάξεις αὐτοὺς εἰς φρέαρ
διαφθορᾶς.

Ἄνδρες αἱμάτων, ἢ δο-
λιότητος ἢ μὴ ἡμισυ-
σωσι τὰς ἡμέρας αὐτῶν.
Ἐγὼ δὲ Κύριε ἐλπῶ
ἐπὶ σέ.

Δόξα. Κάθισμα Ζ΄.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῆς Λαῶς, τῆς ἀπὸ τοῦ Ἁγίου μεμακρυμμένης, τῆς Δαβὶδ εἰς σηλογραφίᾳ. Ὅποτε ἐκράτησαν αὐτὸν οἱ Ἀλλοφύλοι ἐν Γέθ. Ψαλμὸς. ΝΕ΄.

Σημαίνει ἡ ἐπιγραφή, ὅτι ἄτος ὁ Ψαλμὸς ἔχει διπλῶ τὴν διαίωσιν. Σημαίνει μεν διὰ τὸν Ἰσραηλιτικὸν Λαὸν, ὅταν ἤχησιν ἠλιθίᾳ, καὶ ἐμακρυμῶν ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλήμ. Ὁ Θεὸς δαδύοντες τοῖς Βαβυλωνίοις, δεῖ ἐφύλαγαν τὸν Νόμον, ὡς ἔπαρετε. Ὁ δὲ Δαβὶδ πάλιν φάγων τὸν Σαδλ, ἐκατοῖκα μὲ τῆς Ἀλλοφύλης, καὶ ἔφυγε δύο φοραῖς εἰς Γέθ. Τῷ πρώτῳ ἐκαμώθη πῶς ἦτον σελωσιασμεψ, καὶ ἐγλύτῳτε. Τῷ ἄλλῳ φοραῖ ἐπῆρε τὸ θάρρος, καὶ ἐκατοῖκα μὲ τῆς Ἀλλοφύλης ἀφρα. Τῷ πρώτῳ φοραῖ ἔν ὅτῳ ἔιχε τὸν φόβον ἐτιώθετε τὸν παρόντα Ψαλμὸν, ζητῶντας τῆ Θεῷ ἐλεημοσύνην, καὶ τὸν λυτρώτη ἀπὸ τὸν κίνδυνον.

Τὸ Κείμενον.

1. **Ε**λῆσόν με ὁ Θεός, ὅτι κατεπάτησέ με ἄνθρωπος ὄλλῳ τῷ ἡμέραν πολεμῶν ἔθλιψέ με. Κατεπάτησάν με οἱ ἐχθροί μου ὄλλῳ τῷ ἡμέραν. Ὅτι πολλοὶ οἱ πολεμῶντές με ἀπὸ ὕψους.

2. Ἡμέρας ἔ φοβηθήσομαι. Ἐγὼ δὲ ἐλπίζω ἐπὶ σέ.

3. Ἐν τῷ Θεῷ ἐπανέστη τὰς λόγους μου, ἐπὶ τῷ Θεῷ ἠλπισα, ἔ φοβηθήσομαι τί ποιήθη μοι σάρξ.

4. ὄλλῳ τῷ ἡμέραν τὰς λόγους μου ἐβδελύσσομαι. κατ' ἐμὰ πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν εἰς κακόν.

5. Παροικήσῃσι, καὶ κατακρύψουσιν αὐτοὶ, τῷ τέρῃ μου φυλάξῃσι, κα-

Ἡ Ἐξήγησις.

1. **Α**πὸ διαφόρων ἐχθρῶν ἔξελαυνόμεσός εἶμι, καὶ πολεμῶντες κατεπάτησάν με, ἐκδέχομαι τῷ φιλοφρονησάντα. Ὅτι εἰς ἄλλον δεῖ ἐλπίζω, μόνον εἰς τῷ χάριστι, καὶ μὲ ἐλεήσης τὸν ἄθλιον. Ὅτι κατ' ἐκείνῳ μὲ βασανίζῃσι μὲ τὸ ὕψος τῆς ἀμελείας, καὶ δυναστείας τῆς.

2. Ὁ Σύμμαχος. Ἡ αὐ ἡμέρα φοβηθῶ, σοὶ πέποιθα. Ἡ γὰρ τῷ παρόντι μου ἀκλήρεια αὐτῶν δεῖ φοβῆμαι, ἔχωντας εἰς σέ τὸ θάρρος, καὶ τῷ ἐλπιδά μου.

3. Αἱ προσάχαι εἰσὶν ἐπανεταὶ εἰς τὸν Θεόν, καὶ ἀπορροδοκτοί. Διατὸ λέγει, παροικῶντας ἐγὼ πολλὰς μετανοίας, καὶ δεήσεις πρὸς Κύριον, δεῖ φοβῆμαι, καὶ μὲ κακοποιήσῃσι ἀμετῶντες, καὶ χαμηροὶ αὐφρονοί.

4. Οἵτινες κατ' ἡμέραν μελετῶν, καὶ διαλογίζονται καὶ μὲ βλάβῃσι, τὰς δὲ λόγους μου ἀπορροδοκτοί βδελυσόμενοι.

5. Σαφέστερον ὁ Σύμμαχος. σιωπήσαντο λαοφρα, καὶ τὰ ἔχνημα παρῆσαν, προσδοκῶντας τῷ ψυχῶ μου ἀπολέσαι. ἤκου, ἐξέτερεσσαν

ἀπόκριφα τὰς ὁδούς μου, ἐὰν διωθῶν νὰ μὲ
θανάτωσιν.

6. Ἀλλὰ σὺ Κύριε δικαιοκρίτα, καὶ Παντο-
δύναμιε διώχων νὰ τὸς δώσης τὴν πρέπυσαν
ἀνταπόδοσιν χωρὶς κόπον, ὅταν ἀποφασίσης
αὐτὸς, καὶ πάντας τὰς αὐτοῦ μετὰ τὴν δικαίαν
ὀργῶσα εἰς τὴν αἰώνιον κόλασιν.

7. Γινώσκεις Κύριε ὅλα τὰ ἐμὰ, τὴν ζωὴν,
καὶ τὰς πράξεις μου, καὶ εἶμαι βέβαιος, πῶς
θέλεις δεχθῆναι τὴν προσδόχλωμν, καὶ τὰ δά-
κρυα, καὶ τὰς ἀφαιδεῖς σου ἐπαγγελίας,
νὰ κάμῃς τοὺς ἐχθρούς μου, νὰ σρέψωμαι
ἀσφακτοί.

8. Καθὼς πολλάκις ἐκ τῆς παραμυθίαν
ἐγνώρισσα, πόσω κηδεμονίαν ἔδειξες εἰς τὴν
λόγῳ μου, καὶ ἀπὸ πόσως κινδύνως μὲ ἐλευ-
θέρωσες.

9. Τῷ Ἁγίᾳ Τετραδι προσάχεται, λέγων
τελοῦσθε τῷ Κυρίῳ τὸ ὄνομα. καὶ τῶνται νὰ
μὴ εἰπῆ λόγον τινὰ, ἐὰν δὲ ἐπικχλήτη
πρῶτον τὸ Θεῖον ὄνομα. Ὅτι ὅστις ἐπι-
ζει εἰς τὸν Κύριον, δὲ φοβάται νὰ τὸν κα-
κοποιήσῃ οἱ ἀσθροίτοι.

10. Εὐχὰς καλεῖ τὰς πρὸς Θεὸν ὑποσχέσεις.
λέγει οὖν· Τὰς ἀχαριστίας ὅτῃ παρέπαι, τὴν
θέλω σὺ ἀποδώσει Θεέ μου, ὡς δὲ δὲ ἀγνώ-
μων, καὶ τὸ χέρος μου.

11. Ὅτι ἐπειδὴ ἐλυτρώσῃς τὴν ζωὴν μου
ἀπὸ τῶν θανάτων, τὰ ὄμματα ἀπὸ δάκρυα,
καὶ τὸς πόδας ἀπὸ σκοντάμματα, σρέφωντας
τὴν λύπην εἰς ἀγαλλίαν, δὲ θέλω ἀμε-
λήσει καὶ ἐγὼ νὰ σὲ δοξάζω, νὰ σὲ δαρε-
σῶ, πορδόμενος εἰς τὰς ἐπιτάσσῃ, ὑπὸ
σὲ φωτιζόμενός πε, καὶ διωκόμενος.

θάπερ ὑπέμειναν τὴν
ψυχλῶμν.

6. Ὑπὲρ τῶ μηθεοῦ
ὡσεὶ αὐτὸς· ὅτι ὀργή
λαὸς καταξέει.

7. Ὁ Θεός, τὴν ζωὴν
μὲ δὲ ἡγγελάσοι. Ἐθὺ
τὰ δάκρυά μου ἐνώπιόν σου,
ὡς καὶ ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ
σου. ἐπιστρέψωσιν οἱ ἐχ-
θροί μου εἰς τὰ ὀπίσω.

8. Ἐν ἡ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐπι-
καλέτωμαί σε, ἰδὲ ἐγνων,
ὅτι Θεός μου εἶ σὺ.

9. Ἐπὶ τῷ Θεῷ αἰνέτω
ῤῃμα, ἐπὶ τῷ Κυρίῳ αἰνέ-
σω λόγον, ἐπὶ τῷ Θεῷ
ἠλπιστα· ἢ φοβηθήτομαι
τί ποιήτεται μοι ἀσθροίτοι.

10. Ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός δὲ-
χαι, ὡς ἀποδώτω αἰνέ-
σεώς σου.

11. Ὅτι ἐρρύτω τὴν
ψυχλῶμν ἐκ θανάτου,
τὸς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ δά-
κρυων, καὶ τὸς πόδας μου
ἀπὸ ὀλισθήματος. Ἐυα-
ρεσῆτω ἐνώπιον Κυρίου ὅτι
φωτὶ ζῶντων.

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφείρης, τῷ Δαβὶδ εἰς σηλογραφίαν,
ὅτι τῷ αὐτῷ ἀποδιδράσκειν ἀπὸ πορτώπῃ Σαυλ
εἰς τὸ σπήλαιον. Ψαλμός. Νς.

Τὸν Ψαλμὸν τῶτον ἔκμεν ὁ Δαβὶδ, ὅταν ἦτον κρυμμένος εἰς τὸ
σπήλαιον, καὶ εἰσῆλθεν ὁ Σαυλ ἐκεῖ διὰ ὑπηρεσίαν, καὶ δὲ ἠθέ-
λησε νὰ τὸν φονεύσῃ, διωκόμενος. Εἰς ὅσως Ψαλμὸς λέγει ἡ Ἐπιγραφή

εἰς τὸ τέλος, δηλοῖ μελλόντων παραγμίστων προόρησιν. Ὅτι ἔπος ὁ Ψαλμὸς ἀπολέγει τῷ κλήσῃ τῆς Ἐθνῶν. Καὶ τὸν ἔγραψεν ὁ Προφήτης, ὡσπερ τινὰ σήλω, εἰς ἐπιθύμησιν τῆς Βεργεσίας, πῶς ἐλυτρώθη τὸ κινδύω. Ὅστις ἔν θέλει γὰ μίθῃ ταῦτα σαφέστερον, ἄς ἀναγνώθῃ τῷ ἁ. τῆς Βασιλειῶν, Κεφ. κγ'. γὰ λάβῃ πολλῶ καταύξιν εἰς τῷ καλοσιύλω τῷ Δαβιδ. Ὅστις ἐδιώτετο γὰ φονάτῃ τὸν διώκτῳ αὐτῷ, καὶ ἐπιβηλον, ἀλλὰ δεῦ ἠθέλητε, λέγωντας πρὸς αὐτὸν τοιαῦτα. Μὴ διαφθείρησ τῷ ἀρετῷ τῆς ἀμνηστικαίας. μὴ γένοιτο γὰ τὸν φονάτω, ἐπειδὴ εἶναι Χριστὸς τῷ Κυρίῳ.

Τὸ Κείμενον.

1. **Ε**λέησάν με ὁ Θεός, ἐλέησάν με, ὅτι ἐπὶ σοὶ πέποιθεν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἐν τῇ σκιά τῆς πτερυγῶν σου ἐλπῶ.

2. Ἐὼς ἔπαρέλθῃ ἡ ἀνομία. Κεκραύξομαι πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ὕψιστον, τὸν Θεὸν τὸν ἀεργετήσαντά με.

3. Ἐξάπισθεν ἤξ Οὐρανῶν, καὶ ἔσωτέ με, ἔδωκεν εἰς ὄνειδος τὸς καταπατητάς με.

4. Ἐξάπισθεν ὁ Θεὸς τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ τῷ ἀλήθειαν αὐτοῦ, καὶ ἐρρύσατο τῷ ψυχλῶν ἐκ μέτε σκύνων· κοιμηθῶν πεταραγμένος.

5. Τιοὶ ἀνθρώπων, οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὅπλα καὶ βέλη, καὶ ἡ γλώσσα αὐτῶν μάχαρα ὅς εἶα.

6. Ἐψάθητι ἐπὶ τῆς Οὐρανῶν ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πάσῃ τῷ γῆν ἡ δόξα σου. Παγίδα ἠποιήσασαν

Ἡ Ἐξήγησις.

1. **Φ**τακωμένος εἰς τὸ σπήλαιον, βλέπωντας τὸς διώκτας περικυκλῶντας, ἐπικαλεῖται τὸν τῷ Θεῷ ἔλεον. Σκιαῦ δὲ πτερυγῶν τῷ θεῷ κηδεμονίαν ἀνόμωτε. Καὶ μετὸν διπλασιασμὸν τῷ ἔλεος, σημαίνει τὸν μέγα κινδύων.

2. Ἐὼς γὰ περάσῃ ἡ ἀνομία ἐπιβηλῇ τῆς ἐχθρῶν μου, βοῶ πρὸς τὸν ὕψιστον Θεὸν, ἐπιζητῶν νέας χάριτας, ἐπειδὴ διαφόρος, ὅτι πολλὰς με ἀηργήτε.

3. Καὶ μέγιστα εἰς τὰς ὑψεραίας θλίψεις μου, ὅτι ἔστειλεν ἄνασθεν τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ με ἔσωτε, κατακυλιῶν τὸς ἀδίκως καταπατουτάς με.

4. Ἀπολύτας θείας φιλανθρωπίας, ἐλυτρώθῃ τῆς τῆς ἀνθρώπων θηρωδίας. Ἐξάξεν δὲ με τῷ ἐλεημοσιύλω τῷ ἀλήθειαν, τῆς φιλανθρωπίας τὸ δίκαιον, λέγωντας· ἔσειλέμ ὁ Θεός ἤξ Οὐρανῶ βοήθειαν, καὶ ἐλυτρώτέ με ὡς δίκαιος ἀπὸ τῆς θηρογνώμης ἐκείνης, ὅτι μὴ ἔδιδαν πολλῶ τεραχλῷ, καὶ δεύ με ἀφῶσαι γὰ κοιμηθῶ με ἀνάπασιν.

5. Εἰς μεν τῷ φύσιν ἦσαν ἀνθρωποι, εἰς δὲ τῷ γνώμῳ λέοντες· ἔχοντες ὀδόντια χειρότερα θηρίων, καὶ ἀπὸ σαίτας ὀξύτερα. Ἡ δὲ γλώσσά τῶς ἔκοπτε ὑπὲρ τῷ μέγαρον εἰς τὰς μισφόνους βελὰς αὐτῶν, καὶ μηχανουργήματα.

6. Ἀλλ' ὁ Θεός ἔδειξε εἰς ὅλους τὸς ἀνθρώπους τὸ ὕψος, καὶ τὴν δύξαν αὐτοῦ, κατακυλιῶν τὸς ἀδίκους ὡς δίκαιους. Καὶ ἀνομόμητε γὰ πέσαν εἰς τὸν λάκκον αὐτῶν, ὅτι μὴ εἶ-

χασι σακκισμένον, ἢ νά ποδιοῦσιν εἰς τὴν πα-
γίδα, ὅπως μὴ ἠτοιμῶσιν οἱ αἰῶσοι.

7. Λοιπὸν βλέπωντας τὴν θείαν σε πρόνοιαν
δέισοτα προφανή, ἢ θαυμάσιον, θέλω εἶ-
σαι ἢ ἐγὼ εἰς ὅλας τὰ θελήματα ὑπερε-
πέσει, ἢ ἔτοιμος, νὰ σε ὑμολογῶ, ἢ νὰ
κηρύττω τὰς ἀεργεσίας εἰς δόξαν σου.

8. Δόξαν καλεῖ τὴν Προφητικὴν χάριν, ἢ
τὸν ἑαυτῶν τε ψαλτήριον, καὶ Κιθάραν, ὡς
Ὀργανον γεγενημένον τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ
θέλω προσφέρει ὑμνοῦδιαν, ἀλλὰ καὶ τὴ ἀλη-
θινῶς Φωτὸς, ἀθατείλαντος με τὴν εὐσαρ-
πον αὐτῷ παρησίαν· καὶ με τὴν τῷ Θεῷ λατρῶν
ἀγαθήνησιν, θέλω γεῆν τῆς λαῶν ἀπαύτων
χοροδιδάσκαλος, νὰ σε δοξολογῶ με τὰ εὐ-
μακα ἐκείνων κεί, καὶ πάντοτε.

9. Κηρύττωντας τὴν ἀπειρον ἐλεημοσιμίαν
σου, τὴν ὁποίαν ἕως εἰς τὸν Οὐρανὸν ἐγνωρί-
σαν οἱ Ἅγιοι Ἄγγελοι. Νεφέλας δὲ καλεῖ
ἢ Γραφὴ τὰς Προφῆτας, καὶ Ἀποστόλους, καὶ
τὰς λοιπὰς ὅπως ἠξιώθησαν θείας χάριτος.
Ὅτι καθὼς λαμβάνει τὸ ὕδωρ ἀλλαχόθεν
τὰ νέφη, καὶ μετὰ παύσιν, ἔτσι καὶ αὐτοὶ
μετὰ ἤφεραν τὴν θείαν ἀρδεΐαν, ἀπὸ τοῦ Πνεύ-
μα τοῦ Ἁγίου· διὰ μέσων τῆς ὁποίας ἐγνωρί-
σθη τὸ ὕψος τῷ Θεῷ εἰς ὅλον τὸν Κόσμον,
καὶ ἔλαμψεν ἡ ἀστέβεια.

τοῖς ποσίμοις, καὶ κατέκαμ-
ψαν τὴν ψυχλῶμου.
Ὡρῶσαν πρὸ προσώπου
μου βόθρον, καὶ σέπτεσον
εἰς αὐτόν.

7. Ἐποίησεν ἡ καρδιά μου
ὁ Θεός, ἐποίησεν ἡ καρδία
μου· ἄσσομαι, καὶ ψαλῶ
ὡς τῇ δόξῃ σου.

8. Ἐξεγέρθητι ἡ δόξα
μου, Ἐξεγέρθητι ψαλπί-
σιον, καὶ κιθάρα, Ἐξε-
γεγέρθησθε ὄρθροι. Ἐξο-
μολογήσομαι οἱ ὡς λαοὶς
Κύριε, ψαλῶσοι ὡς ἔθ-
νεσιν.

9. Ὅτι ἐμεγαλιώθη
ἕως τὸν Οὐρανὸν τὸ ἔλεος
σου, καὶ ἕως τῆς νεφελῶν
ἢ ἀληθείας σου. Ἐψώθητι
ἐπὶ τὸν Οὐρανὸς ὁ Θεός,
καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν
ἢ δόξασου.

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρης, τῷ Δαβὶδ εἰς σπλοχερασίαν.
Ψαλμός. ΝΖ΄.

Τὴν αὐτὴν εὐνοίαν ὅτι εἶχεν ὁ ρήθεις, ἔχει καὶ ὁ Ψαλμός τῆτος.
Ἦγουν διὰ τὴν πονηρίαν τῷ Σαυλ, ὅς τις ἄμωσεν πολλάκις νὰ λύ-
σῃ τὴν ἔχθραν, καὶ ἐφάματιτεν ὁ ἀσωπῆς. Τὸ δὲ μὴ διαφθείρης
ἀνεγνώσαμεν αὐτῶθεν, καὶ ἀρκεῖ μόνον τόνον. Δηλοὶ οὖν ὁ παρῶν Ψαλ-
μός, καὶ διαλαμβάνει περὶ τῆς τῆς αὐθιμῶν κολάσεως, καὶ τῆς τῆς Δι-
καίων παρκλησεως.

Τὸ Κείμενον .

1. **Ε**ἰ ἀληθῶς ἀρα δικαιοσύνην λαλεῖτε , ἀφείας κρίνατε ὑφ' ἑαυτῶν .

2. Καὶ ὅτι ἐν καρδίᾳ ἀνομίαν ἐργάζεσθε ἐν τῇ γῆ . ἀδικίαν αἱ χεῖρες ὑμῶν συμπλέκουσιν .

3. Ἀπηλλοτριώθησαν οἱ ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ μητρῶν , ἐπλαηθησαν ἀπὸ γαστρῶν , ἐλάλησαν ψαύδῃ . Οὐμὸς αὐτοῖς κτὶ τὴν ὁμοίωσιν τῆ ὄψεως .

4. Ὡσεὶ κωφὸς ἡ κωφῆς , καὶ βυβύσης τῆ ὄψα αὐτῆς . Ἡ τὶς ἐκ εἰσακχέσεται φωνῆς ἐπαδόντων , Φαρμακῆται φαρμακδομευῆ παρά σοφῆ .

5. Ὁ Θεὸς σιωτρεῖφει τὰς ὀδόντας αὐτῶν ἐν τῷ σώματι αὐτῶν . Τὰς μύλας τῆ λέοντων σιωθλάσεν ὁ Κύριος .

6. Ἐξουδευνώθησονται ὡπεὶ ὕδωρ διατορῶμενον . Ἐντενεί τὸ τῶρον αὐτῶ , ἕως ἔ ἀδυνήσασιν .

7. Ὡσεὶ κηρὸς ταχεῖς αὐταναιρηθήσονται . Ἐπεσε πῦρ ἐπ' αὐτὰς , καὶ ἐκ ἔδον τὸν ἥλιον .

8. Πρὸ τῆ σιωμείας τὰς ἀκαύδας ὑμῶν τὴν ρά-

Ἡ Ἐξήγησις .

1. **Δ**ιὰ τὸν Σαὺλ λέγει ταῦτα , ὅστις ὡμοτε τὴν ἀγάπην , καὶ πάλιν ἀὐρικτεν ὕδωρ ἐλέγχει αὐτὸν ἕως . Ἐὰν εἶναι οἱ λόγοι σε ἀληθεῖς , καὶ τὰ ἔργα σου δίκαια , κρίνε το μοναχός σου ὡ αὐθρικε .

2. Ὅτι ἄλλο δὲ μελετᾷ ἡ καρδία σου , παρέξ δόλους , καὶ πανουργίας . καὶ ἄλλο δὲ ἐργάζονται αἱ χεῖρές σου , εἰ μὴ ἀδικίας , καὶ ἕτερα ἀνομήματα .

3. Ὡ τῆς τυλαυπωρίας τῆ ἀμαρτωλῶν , ἡμπορῶ νὰ εἰπῶ , πῶς ἀπὸ τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς αὐτῶν ἀπεξενώθησαν τῷ Θεῷ . Ὅστις τὸς ἤξδρεν ἀπὸ τότε , ποταποὶ ἐμελλον νὰ γενοῖσι , πλανῶντες , καὶ πλανώμενοι . Ὁ δὲ θυμὸς αὐτῶν εἶναι ὅμοιος τῷ ὄψεως , ὅτι φαρμακῶναι , καὶ δίδει τὸν θάνατον , τῶτο λέγει διὰ τὸ μνησικακον τῷ Σαὺλ , καὶ ἐπιβῆλον .

4. Ἡ Ἀσπίς ἔχει σιωθήσειαν , καὶ φράσεται τὰ ὄψα , νὰ μὴ ἀκύν τὰς ἐπιδόδας , καὶ μαρτείας τῷ σοφῷ θηράτῃ , ὅτι λέγει , ὅταν θέλη νὰ τὴν κωηγήσῃ . Οὕτω καὶ ὁ Σαὺλ ἀκύντας πολλάκις τὰ λόγια τῷ Δαβὶδ , ἔκαμνε τὸν κωφὸν , καὶ ἐπαρῖβανε τὸς ὄρκους ὁ ἀσπειδης .

5. Ἀλλ' ὁ Θεὸς θέλει σιωτρεῖφει τὰ ὀδόντια , καὶ μύλας τῆ ἀδικῶν . Μύλας λέγει τὸς τραπεζίτας , ὅτι ἀλέθων τὸ φαγῆ . Τητέσι νὰ διασκηδάσῃ τὰς ἐπιβηλάς , καὶ νὰ ἀφανίσῃ αὐτῶν τὴν δυνάμιν .

6. Καὶ τῶρον νὰ τὸς ἀδυνήσῃ μετὰ τὸ τῶρον τῆς δυνάμειός τε , νὰ τὸς δάσῃ τῶτον τιμωρίαν , καὶ παιδάσιν , ὅτι νὰ γενοῖν ὡς τὰ τρεχόμενα ὕδατα .

7. Καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν , νὰ διαλύτωι ὡς τὸ κερὶ εἰς τὴν ζέσιν τῆς δικαιοσύνης τῷ Θεῷ . Καὶ πίπτοντας εἰς αὐτὰς τὸ πῦρ τῆς θείας ὀργῆς , νὰ μὴ ἴδωσιν ἕπε ἔδω τὸν αὐθρητὸν Ἡλίον , ἕπε ἐκεῖ τὸν Ἡλίον τῆς δικαιοσύνης . Ἀλλὰ ἀερισκόμενοι εἰς σκότος αἰώνιον , νὰ ἔχων θεινὴν τὴν παιδάσιν .

8. Ὁ Σύμμοχ . πρὶν ἢ ἀξενώσιν αἱ ἀκαυθαί ἡμῶν , ὡσε γενοῖται ῥάχμον , ἔτι

ζῶντα ὡς ὀλόξηρον, λαίλαψ ἀρεῖ. Ἡ ῥάμνη
 εἶναι μεγάλη, καὶ ἰοβόλος ἀκαυθα. Λέγει ἔν,
 ὅτι πρὶν τὰ μετώπην τῆς ῥάμνης αἱ ἀκαυθαί
 ἦσαν πρὶν αὐξήσθῃ ἢ πονηρείας, καὶ πὺς
 εὐρη ὄργη, καὶ πληγὴ Θεοῦλατος.

9. Εὐφραίνεται ὁ Σαύρετος, βλέπωντας τὸν
 πονηρὸν κολαζόμενον. Οὐχὶ ἐκείνον χλῆά-
 ζων, ἢ λοιδορούμενος, ἀλλὰ διὰ τὴν προμη-
 θειαν. Νίπτει δὲ τὰς χεῖρας, ὅχι καὶ τὰ
 μολυβῆ μετ' αἵμα, ἀλλὰ δείχνωντας, ὅτι
 δεῦ ἐσυγκοινωνήσε μετ' αὐτῶ εἰς κανεῦα ἀμάρ-
 τημα. Ἡ πάλιν χεῖρας λέγει τὰς ὁρμῆς τῆς
 ψυχῆς· εἰς τὰς ὁποίας ἐαυτὶς ῥύπος δρισκε-
 ται, τὸν καθαρίζει μετ' τὸν φόβον τῆς τιμω-
 ρείας τῶ ἀμαρτωλοῦ, καὶ μὴ παθεῖ καὶ ἐκείνῳ
 τὰ ὅμοια.

10. Τὸ ἀρχ εἰδὼ εἶναι ἀποφαστικόν. Λέγει
 ἔν, ὅτι πᾶς εἶας βλέπων εἰς τὴν ζωὴν ταύ-
 τῃν τὸν ἀδικὸν κολαζόμενον, θέλει ὁμολογή-
 σει πῶς εἶναι Θεὸς ὁρῶν τὰ γινόμενα, καὶ ἀπο-
 δίδει ἐκάστῳ κατὰ τὰς πράξεις αὐτοῦ.

μνον, ὡσεὶ ζῶντας, ὡσεὶ
 εἰ ὄργη καταπίεται αὐ-
 τός.

9. Εὐφραυνθήτεται δί-
 καιος, ὅταν ἴδῃ ἐκδίκη-
 σιν. Τὰς χεῖρας αὐτῶ
 νίπεται εἰ τῶ αἵματι
 τῶ ἀμαρτωλοῦ.

10. Καὶ ἐρεῖ ἀνθρώπος,
 εἰ ἄρα εἰς καρπὸς τῆ
 δικαίᾳ· ἄρα εἰς ὁ Θεὸς
 κείνων αὐτῶ εἰ τῆ γῆ.

Δόξα.

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρης, τῶ Δαβὶδ εἰς σηλογραφίαν,
 ὅπῃ αὐτὸς ἀπέστειλε Σαῦλ, καὶ ἐφύλαξε τὸν οἶκον αὐτῶ,
 τῶ θανατῶται αὐτὸν. Ψαλμὸς. ΝΗ΄.

Εἰς τὴν α. τῆ Βασιλειῶν, Κεφ. ιθ'. φαίνεται, ὅτι ἤθελε καὶ φονεῖσθαι
 ὁ Σαῦλ τὸν Δαβὶδ ἀπὸ τὸν φόβον αὐτοῦ. Καὶ ἀκοντίσας τὸ κοντάρι
 κατ' αὐτῶ, ἔφυγε ταχέως καὶ δεῦ τὸν ἐφθάσεν. Ὁ δὲν ἔστειλεν ἀνθρώ-
 πους, καὶ παραφυλάγων τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ὅταν εὐγῆ, καὶ τὸν φονεῖσθαι.
 Ἡ δὲ Μελχὸλ ἢ Ουγατίρ τῶ Σαῦλ, καὶ γυνὴ τῶ Δαβὶδ, τὸν εὐγαλεῖ
 ἔξω τὴν νύκτα ἀπὸ τὸ παράθυρον. Ἐπειτα ἐχησιζήσθη εἰς τὴν κλίβην
 τὰ ἰμῆστια, τάχα πῶς ἐκεῖτο ἀδυσσημένος ὁ ἀνδρας αὐτοῦ. Ἀφ' οὗ δὲ ἔξ-
 μέρωσεν ἐγνωσάτω οἱ στρατιῶται τὴν ὑπόθεσιν, καὶ ἔσπευσαν καταχου-
 μέσοι, καὶ ἀσφακτοί. Τότε οὖν ἔγραψε τὸν Ψαλμὸν μετ' τὴν Προφητικὴν
 χάσιν ὅπῃ εἶχε, προφητεύωντας τὴν λύσασαν, ὅπῃ εἶχον οἱ Ἰσραῆλι
 Χεσιῶ, ὅπῃ καὶ εἰς τὸν Τάφον τὸν ἐφύλαγαν. Ἀλλὰ καταχουσιζή-
 σαν, ὅτι ἡμέρας γενομένης, εὐρον τὰ ἰμῆστια μόνα. Ὁ δὲ Χεσιῶς ἀνέ-
 σθη, καὶ βασιλεύει αἰῶνια. Προλέγει δὲ εἰς τὸν Ψαλμὸν πῶτον καὶ τὴν
 κλήσιν τῶ Ἐθνῶν, καὶ τῶ Ἰσραῆλιων τὴν διασπορᾶν, καὶ ἀφανίσιν.

Τὸ Κείμενον.

1. Ἐβλήθη με ἐκ τῆς ἐχθρῶν μου ὁ Θεός, καὶ ἐκ τῆς ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ λύτρωσαί με.

2. Ρῦταί με ἐκ τῆς ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν, καὶ ἔξ ἀνδρῶν αἰματῶν σῶσον με.

3. Ὅτι ἰδὼ ἐδήλωσαν τὴν ψυχλήν μου. Ἐπέθετο ἐπ' ἐμὲ κραταίοι. Οὔτε ἡ ἀνομία μου, ἢ ἡ αἰμαρτία μου Κύριε. Ἀνὰ ἀνομίας ἔδραμον, καὶ κατέβηκα.

4. Ἐξεγέρθητι εἰς συνάντησίν μου, καὶ ἴδε. Καὶ σὺ Κύριε ὁ Θεός τῆς Διωάμενων, ὁ Θεός τῆς Ἰσραὴλ.

5. Πρόχες τῶ ἐπιτιθέασθαι πάντα τὰ Ἐθνη. Μὴ οἰκτειρήσης πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.

6. Ἐπιστρέψουσιν εἰς ἀσπίραν, καὶ λιμώξουσιν ὡς κύων, καὶ κυκλώσονται πόλιν.

7. Ἰδὼ αὐτοὶ ἀποφθέγγονται ὡς τῷ σώματι αὐτῶν, καὶ ῥομφαία ὡς τοῖς χεῖλεσιν αὐτῶν. ὅτι τίς ἤκουσε;

Ἡ Ἐξήγησις.

1. Ἀγὰρ καὶ τὰ κατωτέρω ῥήματα ἀρμόζον τῷ Χριστῷ, καὶ ὄχι τῷ Δαβὶδ, ὅστις δὲ ἦτον ἀναμάρτητος, ἕτε τις ἄλλος Ἅγιος. Λέγει οὖν πρὸς τὸν Πατέρα. Εὐχαλέμε ἀπὸ τῆς ἐχθρῶν μου τούτων, ὅτι μὲ ἐδανάτωσαν ἀδίκᾳ, καὶ τῶρα φυλάξων τὸν τσίφον μου οἱ ἀτιμῶται.

2. Λύτρωσαί με ἀπὸ τῆς παρανομίας Ἰουδαίων, ὅτι ἐπέλεται τοιαύτῳ μισοφονίᾳ, ἐκχέαντες Αἷμα Ἅγιον.

3. Ὅτι ὡς ἄγγελοι θῆρες μὲ ἐκωήθησαν, καὶ ἔστησαν κατ' ἐμὲ παγίδας, καὶ μηχανήματα, ὅτι κακὸν δούτως ἔκαμψα, ἕτε ἀμφοτίαν ποτῶς ἐπέλετα· ἀλλὰ μέλισσα ἐπορέθηκα ἀμεμπτα, καὶ σκάρητα.

4. Λοιπὸν ἔγειραι Κύριε εἰς συνάντησίν μου καὶ καθὼς ἔως τῶρα ἐφάνης Θεός τῆς Ἀγγέλων, καὶ τῆς Ἰουδαίων μόνον, μὲ τότε θαυμάσια.

5. Οὕτως ἀπὸ τῶρα, καὶ ἔμπροσθεν μετέθετε εἰς τὰ Ἐθνη τὴν πρόνοιάν σου, καταργάζων αὐτὰ μὲ τὸ φῶς τῆς θεωρητικῆς, ἵνα ἐπιστρέψω πρὸς σέ διὰ τῆς Βαπτίσεως. Τὸς δὲ ἀσεβεῖς, καὶ φονεῖται Ἰουδαίους, μὴ ἐλεήσης, ὅτι ἀνάξιοι εἶναι παντὸς ἐλέους, καὶ συγχωρήσεως.

6. Ἀλλὰ καθὼς ὅταν πεινῶσιν οἱ σκύλοι, γυρίζου τὴν νύκτα ὄλιω τὴν πόλιν, ἕτω καὶ αὐτοὶ οὐκ ἀπογομνωθῶσι πάσης παραφτηκῆς, καὶ ἀρχιερατικῆς χάριτος οἱ ἀχάριστοι.

7. Ὅτι αὐτοὶ μὲ τὸ σώματός μου μὲ ἐφόνευσαν, λέγοντες πρὸς τὸν ἡγεμόνα. Ἄρον σάυρωτον αὐτὸν. Λοιπὸν οἱ λόγοι τῶς ἦτον ῥομφαία θανάσιμος. Τὸ δὲ τίς ἤκουσε; εἶπεν ὁ Σύμμοχος, μηδεὸς ἀκούσαστος. Ἡ γὰρ ἐνόμιζαν, ὅτι δούτως βλέπει τιναὺς, ἕτε ἀκῆσι τὴν κακουργίαν.

8. Ἀλλὰ σὺ Κύριε ὁ παρ' αὐτῶν ἀδίκως σαυρέμενος, θέλεις τὴν ἐλέγχει εἰς τὴν β. παρυσίαν μετὰ τὰ λοιπὰ Ε΄θνη, ὅπως δὲ ἐπίστανται εἰς σέ. Καὶ τότε δικαίως γὰρ τὴν κρήνης, κατακρήνων αὐτὴν εἰς πῦρ ἄσβεστον.

9. Ἐγὼ δὲ ἔχων σε ἀντιλήπτωρα, καὶ φύλακα τῆς διωχμεῖώς με, τὸ ἐλεῶσα θέλει νικῆται τὴν πονηρίαν αὐτῶν, γὰρ μή με βλάψουσιν.

10. Μάλιστα θέλεις δείξει εἰς τὴν φρονεῖν ἔχθρῶς με σκληρῶν ἐκδίκησιν. Ἀλλὰ δέομαί σε μή τις ἔξολοθρεύσῃς ὁλόπελα, διὰ γὰρ μὴν ἀληθμονηθῆ ὁ Νόμος σε.

11. Μόνον διασκορπίσά τις ἀπὸ τῆν πόλιν σε μετὰ τῶν πολλῶν σου διωκτῶν, γὰρ γυρίζω εἰς ὄλον τὸν Κόσμον αἰχμαλώτοι, γὰρ μὴ ἔχων πλέον ἡγεμονείαν, ἢ παρρησίαν πύποτος.

12. Διὰ τὴν μεγάλην τὴν αὐομίαν ὅπως ἐπέλεσαν, αἶρα καὶ ψεῦδος λαλήταυτες, καὶ συνοφθαλμίας κατ' ἐμᾶς, καὶ λοιδόρειας, ὡς συλληφθῶσι εἰς τὴν ὑπερηφανίαν αὐτῶν, γὰρ αἶψαν τὴν ἀξίαν δίκην τῆν πεπραγμένων. Στείλαί τις με ὀργῶν εἰς σωτηρείαν, ἢ γυναικῶν αὐτῶν με διαφόρος τιμωρίας· καὶ ἢ μὴ ὑπάρξωσαν, ἢ γυναικῶν ἢ εἶναι, ἢ γὰρ ὀνομαζῶνται πλέον Λαὸς, καὶ κληρόσθη, ὡς τὸ πρότερον, ἢ γὰρ ἔχων ἡγεμονείαν καθ' ἑαυτὸς, οἰκῶντες τὴν Γερουσίαν. ἀλλὰ γὰρ ἔξολοθρῶν εἰς διαφόρος τόπους, καὶ βίραθρα.

13. Καὶ τότε γὰρ γνωρίζω οἱ ἀπεβέσασιν, με ζημίαν τὴν, ὅτι ἐκείνη ὅπως ἐσαύρωσαν, εἶναι ὁ Θεὸς τῆ Γακώβ, καὶ δεσπόζει ὅλων τῶν Οἰκουμένων ὡς Βασιλεὺς παντοκράτορος.

14. Ὁ Θεὸς γὰρ περιγυρίζων ὡς σκύλοι (καθὼς εἶπον) πενησμεῖοι, ζητῶντες πλάσματικῶν τροφῶν, καὶ μὴ ἀριστοκτονεῖς (διὰ τὴν δὲ ἐπίστανται τὰ ὑπὸ τῆν Προφητῶν κηρυττόμενα) γὰρ γογγύζουσιν οἱ ἀγνώμονες.

8. Καὶ σὺ Κύριε ἐκγελάσεις αὐτὸς, ἔξουθενώσῃς πάντα τὰ Ε΄θνη.

9. Τὸ κράτος με πρὸς σέ φυλάξω, ὅτι σὺ ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ με εἶ. ὁ Θεὸς με τὸ ἐλεᾷ αὐτὴν ποροφθαλίαι με.

10. Ὁ Θεὸς με δείξει μοι ἐν τοῖς ἐχθροῖς με. Μὴ ἀποκτείνῃς αὐτὸς μήποτε ἐπιλάθωνται τὰ Νόμους σε.

11. Διασκορπίσον αὐτὸς ἐν τῇ διωκταίς με, καὶ καταγάγε αὐτὸς, ὁ ὑπερακατισθῆς με Κύριε.

12. Ἀμαρτία σώματος αὐτῶν, λόγῳ χειλέων αὐτῶν. Καὶ συλληφθῶντων ἐν τῇ ὑπερηφανίᾳ αὐτῶν. Καὶ ἔξ αἶρας, καὶ ψεύδους διαγγελῶνται ἐν σωτηρείᾳ, ἐν ὀργῇ σωτηρείας, καὶ ἢ μὴ ὑπάρξωσι.

13. Καὶ γνωρίζω, ὅτι ὁ Θεὸς δεσπόζει τῆ Γακώβ, καὶ τῆν περὶ τῶν τῆς γῆς.

14. Ἐπιστρέψουσιν εἰς ἑσπέραν, καὶ λιμώξουσιν ὡς κύων, καὶ κυκλώσασιν πόλιν.

Αὐτοὶ διασκορπισθήσονται τῆ φαγεῖν. Ἐὰν δὲ

μη χορτασῶσι, κ̅ γογγύσουσι.

15. Εγὼ δὲ ἄσσομαι τῇ διωάμεισα, καὶ ἀγαλλιάσομαι τὸ φρωὶ τὸ ἐλεός σου.

16. Ὅτι ἐγενήθης ἀντιλήπτωρμα, καὶ καταφυγήμα ἐν ἡμέρα θλίψεώς μου. Βοηθός μου εἶ, σοὶ ψαλῶ. Ὅτι σὺ ὁ Θεός ἀντιλήπτωρμα εἶ. Ὁ Θεός μου τὸ ἐλεός μου.

15. Εγὼ δὲ πάντοτε θέλω ὑμῶν, καὶ νὰ ψάλλω τῷ διωάμεισα, ὅπῃ μὲ ἴδωτες νὰ ἀνασηθῶ, κ̅ νὰ μὴ φάνω πάσαι ὡραν τῷ ἐλεημοτυίλω σα ἀγαλλόμενος.

16. Καὶ καθὼς ἐστὶ μὲ ἔγινες ἀπὸ τῆς ἀσασάσεώς μου, καταφυγήμα, κ̅ βοηθός πῆ τῷ ἡμέρα τῆς θλίψεως. ἔτω καὶ ἐγὼ σὲ θέλει δοξάζει μὲ ψαλμῶς, κ̅ ὕμνος, δὲ χαριστῶν κ̅ ὁμολογῶν, ὅτι ἐστὶ εἶσαι ἡ βοήθεια, ὁ Θεός μου, κ̅ τὸ ἐλεος. Τῷ Ἀγίῳ Τριάδα δηλοῖ ἐδῶ, κ̅ σωτηχεύει ἡ ἀνθρωπότης ἐν τῷ Χριστῷ, καθὼς καὶ εἰς ἄλλου ψαλμὸν ἐδηλώταμεν.

Εἰς τὸ τέλος, πῶς ἀλλοιωθητομένοις εἰς σηλογραφίαν τῷ Δαβίδ, εἰς διδαχῶν. Ὅποτε ἐπέσειε τῷ Μεσοποταμίῳ Συρίας, καὶ τῷ Συρίῳ Σοβά· κ̅ ἐπίστρεψεν Ἰωάβ, κ̅ ἐπάταξε τὸν Εδῶμ ἐν τῇ φάραγγι τῆς Ἀλῶν, δώδεκα χιλιάδας.

Ψαλμός. ΝΘ.

ΤΑῦτα ὅπῃ γράφει ἀνωθεν, ἔγιναν, ὡς φαίνεται εἰς τῷ β'. τῆς Βασιλειῶν. Εἰς τὸ τέλος λέγει, ὅτι μὲ τῷ Ἰσραὴλ εἶσα ἐδωμένη κ̅ ἡ Προφητεία. Ἡ δὲ σηλογραφία νίκῃ σημαίνει. Νικήσας οὖν ὁ Δαβὶδ τὸς ἀνωθεν, πορεύει ἐν Πνύμῳ τῷ παρανομίῳ, ὅπῃ ἐμελλε νὰ πλεῖθ ὁ λαός, κ̅ τῷ δι' αὐτῷ ἀρχιμελωσίῳ. Ἐστὶ δὲ καὶ τῷ, Θείῳ χάριτι, γενητομέσω ἐπαύδον. Λοιπὸν ἐφαίνετο χρεαζόμενον, νὰ γράψῃ εἰς ὠφέλειαν τῆς τότε ἀνθρώπων τὰ τε λυπηρά, κ̅ χαρμόσυτα.

Τὸ Κείμενον.

1. Ὁ Θεός ἀπώσω ἡμᾶς κ̅ καθέλιες ἡμᾶς. Ὁργισθῆς, κ̅ ἀκτεήρησας ἡμᾶς.

2. Σωίσεις σὰς πν γῆν, κ̅ σωτηάρας αὐτῷ. Ἰάσαι τὰ σωτήματα

Ἡ Ἐξήγησις.

1. Πρῶτον ἀπολέγει τῷ ἀρχιμελωσίῳ, λέγωντας. Διὰ μὲν τὰς παρανομίας, μὲς ἐμίσσητες ὀλίγον, καὶ μὲς ὀργισθῆς δικαίως Κύριε· μὲ δὲ τῷ τιμωρίῳ ὡς οἰκτιρῶν ἠλέησας.

2. Πολλάκις ἐθλίψες τῷ πτωχῷ γῶ τῆς Παλαιστίνης, κ̅ τῷ ἐποιδάστες μὲ τὰς ἐφοδῆς τῆς Βαβυλωνίων, καὶ διωατὰ τῷ ἐτόραξες.

ἀλλὰ

ἀλλὰ δεόμεθάς τε κἄν τύρα, λυπήσῃ τῷ, καὶ
 ἰατρῶτον τὰ σωτηρίαις τῆς, ὅτι δεινῶς,
 καὶ πικρῶς ἐτρόμαξε.

3. Πάλιν τὰ γεγενημένα ἀναφέρει λέγον-
 τας. Ἐπότισέ μες οἶνον καρώσεως, καὶ τὸν
 Σύμμοχον ἤγωω ἀπὸ τοῦ πληθὸς ἧς συμ-
 φορῶν, μὲς ἐκχμες καὶ ἀποκαρώσαμεν, ὡσπερ
 νὰ ἐπίναμεν οἶνον ἀμετρον.

4. Οὕτω καὶ ὁ Γεζεκιήλ εἶδεν Ἀγγελον, καὶ
 τὸ εἶδεν σημεῖον εἰς τὰ μέτωπα ἧς ἀνδρῶ-
 των. Ἀλλ' ἐκεῖνα μετ' ἦτον τύπῳ, τῷ
 δὲ σημεῖον ἀληθές αὐτον, τὸν Τίμιον Σταυ-
 ρόν, καὶ τὸ Ἄγιον Βάπτισμα, μετὰ ὅποια
 ἐφύγαμεν τὸ πῶον, ἤγον τὸν θυμόν τε, καὶ
 μαύνητα· καὶ ἐλυτρώθημεν ἀπὸ τὸν κίνδυνον
 ὡς ἠγαπημέοισ τε.

5. Ἀλλὰ δεομαίον, ἐπακχτόν τε, καὶ μετὰ-
 βαλε τὰς ἐπικεμεάς τῷ Λαῷ συμφορὰς με-
 τῷ δεξιοῦσ τε· ἤγωω μετ' ἡμῶν τῷ Τίῳ, καὶ
 Λόγῳ τε Σάρκωον.

6. Ταῦτα εἰπὼν ὁ Προφήτης, καὶ δεξάμεν
 τῷ ἀποκερον, ἡμῖν ἀποκερέται. Ὁ Θεὸς
 ἐλάλησεν ἐν τῷ Ἀγίῳ αὐτῷ. ἤγον μετ' ἡμῶν
 χάριν τῷ Παναγίῳ Πνύμματος ἐλάλησεν εἰς
 τῷ γλώσσῳμ τε, πῶς θέλω ἀφραυθῆ, νὰ
 διαμερίσω τῷ Πόλιν Σίμμο, ὅτῃ ἀφῆκε
 ὁ Γακῶβ τῷ Γωσήφ· καὶ τῷ κοιλάδα ἧς
 σελῶν. Ἀυτὴ ἦτον μία πόλις ἧς Ἰσραηλι-
 τῶν ἐρημῳ, ὅτῃ εἶχε μόνον καλύβας ποι-
 μέων. Τῷ ὁποίῳ ἐπαγγέλλεται νὰ δια-
 μοιράσῃ εἰς τῷ ἐπαώδον τῷ Λαῷ, νὰ τῷ
 γεμῶσῃ οἰκήτορας.

7. Ὁ δὲ Γαλααδ τότε ὄνομα, τὸν ὁποῖον
 ἐπῆρεν εἰς κληρον ὁ Μανασσῆς. Σημαίνει ἐν,
 ὅτι θέλει κυριεύσει καὶ τῆς τότες. Τὸν
 δὲ Ἐφραῖμ ὡς πάλαι νὰ καταστήσω τῆς ἀρ-
 χῆς μετ' ἐπὶ τῶν.

8. Ἐπειδὴ μετ' ἡμῶν τῷ ἐπαώδον ἦσαν αἱ φυλαὶ
 ἀχῶρες, καὶ ἠγεμόνδεσ ἀπὸ τῷ Γῆδα ὁ Ζο-
 ραβὰβελ, δὲ αὐτὸ λεγει, θέλω καταστήσει
 αὐτὸν Βασιλέα. Τὸν δὲ λέβητα τῆς ἐλπίδῳ-
 με, λέγει ὁ Σύρῳ καὶ τῷ πλύσεως με·
 ἐπειδὴ εἰς τὰ ἀγγεῖα ταῦτα πλύομεν τὰς
 πόδας. δηλαδὲ τῷ ὑποταγῷ τῷ Μωαβ, λέ-

αὐτῆς, ὅτι ἰσαλάσῃ.

3. Ἐδεξας τῷ Λαῷ
 σε σκληρὰ, ἐπότισας
 ἡμῶν οἶνον καταυξέως.

4. Ἐδωκας τοῖς φοβε-
 μέοισ σε σημείωσω, τῷ
 φυγεῖν ἀπὸ πωροτύου τό-
 ξου. Ὅπως αὐτὸν ῥυθῶσῃ
 οἱ ἀγαπητοῖς.

5. Σῶσον τῇ δεξιᾷ σε,
 καὶ ἐπακχτόν τε.

6. Ὁ Θεὸς ἐλάλησεν
 ἐν τῷ Ἀγίῳ αὐτῷ. Ἀ-
 γαλλιάσσομαι, καὶ δια-
 μερίσω Σίμμο, καὶ τῷ
 κοιλάδα ἧς σελῶν δια-
 μετήσω.

7. Ἐμός ἐστι Γαλααδ,
 καὶ ἔμός ἐστι Μανασσῆς,
 καὶ Ἐφραῖμ κραταίωσις
 τῆς κεφαλῆς με.

8. Γῆδας Βασιλέως με,
 Μωαβ λέβητος τῆς ἐλπί-
 δῳ με. Ἐπὶ τῷ Ἰδα-
 μαῖῳ ἐκτενῶ τὸ ὑπόδη-
 μά με. Ἐμοὶ ἀλλόφυλοι
 ὑπετάγησαν.

9. Τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περισχῆς ; ἢ τίς ὀδηγήσει με εἰς τῆς Ἰδουμαίας ; ἔχι σὺ ὁ Θεὸς ὁ ἀποσάμενος ἡμᾶς ;

10. Καὶ ἐκ Ἰερουσαλὴμ ὁ Θεὸς εἰ ταῖς διωάμεσιν ἡμῶν .

11. Δός ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως , καὶ ματαίαν σωτηρίαν ἀνθρώπων .

12. Ἐν τῷ Θεῷ ποιήσομεν διώαμιν , καὶ αὐτὸς ἰσχυροποιήσει τὸς θλίβοντας ἡμᾶς ,

γων . ἢ μόνον ἔτοι ὑποταγήσονται , ἀλλὰ καὶ Ἰδουμαῖοι , καὶ ἀλλόφυλοι .

9. Τίς νὰ με ὑπάγῃ εἰς πόλιν τόπον ἰχυραῶν , καὶ ἀνίκητον ; ἤγιν τὰ Ἱεροσόλυμα , καὶ νὰ με ὀδηγήσῃ νὰ ἰσχυροποιήσω τὴν Ἰδουμαίαν ; εἰ μὴ σὺ Κύριε ὡς εὐσπλαγχνος , ὅτι διὰ τὴν ἀμαρτίαν μῶς ἐμίσησες πρότερον .

10. Οὕτω προκηρύξας τὰ ἀγαθὰ , παρακαλεῖ διὰ τὰ λυπηρὰ λέγωντας . Βλέπετε μᾶς ἔτω πολεμημένους , καὶ δεύμας σιωδάεις νὰ νικήσωμεν .

11. Δός μας Κύριε βοήθειαν εἰς τὰς θλίψεις , καὶ τότε δεὺ κίμνει χρεῖα ἀνθρώπινη εὐεργεταί .

12. Ναὶ Παντοδύαμε , εἰς σὲ ἐλπίζομεν , νὰ μῶς δώτῃς διώαμιν , καὶ νὰ ἰσχυροποιήσῃς , νὰ ἀπολέσῃς ὅπως μῶς θλίβουσι .

Εἰς τὸ τέλος , εἰ ὑμῖν τῷ Δαβὶδ . Ψαλμὸς . Ε΄ .

Εἰς τὸ τέλος τῷ αὐτῷ Ψαλμῷ , ἀκολουθεῖ τότε τὸ Προοίμιον . ὅτι λέγωντας ἐκεῖ ποιήσωμεν διώαμιν , διδάσκει εἰδὼ τὸν αἰχμάλωτον Λαόν , πῶς νὰ σωθῆται . Προλέγει δὲ καὶ τῷ Σωτῆρι τὴν ἐπιφάνειαν , καὶ τὴν ἐπιστροφὴν ἐκ Ἑθῶν .

Τὸ Κείμενον .

1. **Ε**ἰσαέκασον ὁ Θεὸς τῆς δεήσεώς μου , πρόσχες τῇ προσελθίμῃ . Ἀπὸ ἐξῆς περὰ τῶν τῆς γῆς πρὸς σὲ ἐκέκραξα ,

2. Ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὴν καρδίαν μου , εἰ πέτρα ὑψώσασθε .

3. Ὁδηγήσάς με , ὅτι ἐγενήθης ἐλπίσ μου , πύργος ἰχύος ἀπὸ σωσῶν ἐχθρῶν .

4. Παροικίω εἰς τῷ

Ἡ' Ἐξήγησις .

1. **Ε**πειδὴ ἡ Βαβυλωνίων ἦτον ἀπὸ τὴν Παλαιστίνῃ πολλὰ μακρῶν , ἐνόμιζαν οἱ αἰχμάλωτοι πῶς ἦσαν εἰς τὴν ἀκραν τοῦ Κόσμου . καὶ δέονται , νὰ τὸς ἐπακρήσῃ τὴν δέησιν , ὡς φιλαύθροπος .

2. Ὁδιώμενος γὰρ , καὶ τὰς ἐπικημεσίας μοι συμφορὰς ὀδυρόμενος , τῆς σῆς ἐπικηρίας ἀπήλαυτα . Ταῦτα τῷ μετανοοῦντι ἀρμόζουσι .

3. Καὶ κατὰ τὴν ἐλπίδα ὅτι εἶχα , νὰ ἐπιτύχω τῆς προνοίας , καὶ βοηθείας σου , ἔτω μὴ ἔγωγες ποδηγός , καὶ πύργος ἰχύος .

4. Σπλιώμα λέγει τὴν Ἱερουσαλήμ , ὅτι εἰς

αὐτῷ ἐπιφάνητο αὐτοῖς ὁ Θεός. Λέγει οὖν, ὅταν ἀνακλιθῶ, ἢ νὰ λυτρωθῶ ἀπὸ ταῦ- τῶν τῆν κάκωσιν, θέλω ἐλπίσκεισθαι εἰς τὸν Θεὸν Ναόντα πάντοτε ἀπὸ τῶν σῶν πρό- νοιαν σκεπόμενῳ. Ἡμπορεῖ νὰ δηλοῖ καὶ διὰ τὴν ζωὴν τῶν αἰώνιον, εἰς τὰ Οὐρανία σκηνώματα.

5. Καὶ νὰ σὲ ὑμῶν πάντοτε. Ὅτι δεξάμε- νος τὰς ἰκεσίας μας, μὴ ἀπέδωκες τὴν κληρονο- μίαν, ὅπῃ ἔταξες τῆν προγονῶν μας.

6. Οὕτως δεξάμενοι, καὶ τῆς δεήσεως τὴν ἐκπλήρωσιν δεξάμενοι, παρακαλῶσι καὶ διὰ Ζοροβάβελ τὸν Βασιλέα ὅπῃ τὸς ἔδωκε, νὰ τὸν φυλάττῃ ὁ Θεὸς πολυχρόνιον. Ὅτι ἐκεῖν ἀρμό- ζει τὸ ἡμέρας ἐφ' ἡμέρας τῆ Βασιλείως προσηύχεται.

7. Τὰ δὲ παρακάτω λόγια δεῦ λέγει δι' αὐτὸν, ἀλλὰ διὰ τὸν αἰώνιον Βασιλέα Χρυσὸν, ὅστις ἐγεννήθη ἔξ αὐτῆ καὶ σὰρκα τῆ Ζοροβάβελ. Καὶ διαμενεῖ σιωδοξαζόμενῳ τῆ Πατρὸς, ὡς ὁμοῦσιος αὐτῷ, καὶ κορο- κινῶμενος πάντοτε. Τύπος δὲ Χρυσὸς καὶ ὁ Ζοροβάβελ. Ὅστις ἐσβεψο ὅλην τὴν αἰχμα- λωσίαν, καθὼς καὶ ὁ Χρυσὸς ἐλύτρωσεν ἀπὸ τὴν δεινὴν αἰχμαλωσίαν ὅλον τὸ γένῳ μας. Διατῆτο λέγει, ἔλεος καὶ ἀλήθειαν αὐτῆ τίς ἐκζητήσει; ἢ γουὶν τίς ἱκανὸς νὰ καταμῆθῃ ἀκελῶς τὸν κεκοιμημένον τῆ Θεῷ ἔλεον;

8. Οὕτως οὖν ἡμεῖς ἀπολαβόντες τὸτας χά- ριτας, σὲ θέλωμεν ἀχαριστῶ αἰώνια μὲ ὑμνω- δίας, Ψαλμῶσι, καὶ κοροδάχαις, καὶ τὸ γένῳ μας, καθὼς ἀρμόζει, καὶ ἀρέπει τῆς Θείας Μεγαλειότητος.

σκηνώματί σου εἰς τὰς αἰῶνας· σκεπασθήτωμαί σου τῆ σκέπη τῆς πτε- ρύγων σου.

5. Ὅτι σὺ ὁ Θεὸς εἰ- σήκυσας τῆν δόχῶν μας. Ἐδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβημένοις τὸ ὄνομά σου.

6. Ἡμέρας ἐφ' ἡμέρας τῆ Βασιλείως προσηύχεται, τὰ ἔτη αὐτῆ ἕως ἡμέρας γενεῆς, καὶ γενεῆς.

7. Διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶ- να σῶπιον τῆ Θεῷ. Ἐ- λεῖ, καὶ ἀλήθειαν αὐ- τῆ τίς ἐκζητήσει;

8. Οὕτω ψαλῶ τῷ ὀ- νόματί σου εἰς τὰς αἰῶ- νας, τῆ ἀποδοῦναι με τὰς δόχας μας ἡμέραν ἔξ ἡμέ- ρας. Δόξα.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ Ἰδιθῆμ, Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. ΞΑ΄.

Η Ἐκδοσις τῆν Ἐβραίων ἔχει ἕτως. Εὐσεβὴς ἐπινίκιος διὰ Ἰδιθῆμ, φηδὴ τῷ Δαβίδ. Φανερόν γάρ, ὅτι τῷ Δαβίδ εἶναι ὁ Ψαλμὸς, καὶ τὸν ἔψαλεν ὁ Ἰδιθῆμ, ὡς τῆ χορῆ κοροσσότερον. Προφητῆται οὖν τὰς Μακεδονικὰς ἑταιρίας αἰτεῖ καὶ τῆν Μικκαβαίων τὸν καιρὸν τῆ ἐπιφανῆς Ἀγτιόχῃ, καὶ διδάσκει, πῶς πρέπει νὰ ἀποκρινῶνται εἰς τὰς ἀγῶνας καὶ τῆν Τυραννῶν οἱ Μάρτυρες.

Τὸ Κείμενον.

1. **Ο**ΥΧΙ τῷ Θεῷ ὑποταγήσεται ἡ ψυχὴ μου;

2. Παρ' αὐτῷ γὰρ τὸ σωτήριόν μου. Καὶ γὰρ αὐτὸς Θεὸς μου, καὶ Σωτήρ μου, ἀντιλήπτωρ μου. οὐ μὴ σαλεύσω ἐπὶ πλεῖον.

3. Ἔως πότε ἐπιτίθει ἐπ' ἀνθρώπον; Φοβῆτε πάντες ὑμεῖς, ὡς τοίχῳ κεκλιμένῳ, καὶ φραγμῷ ὠτμεῖῳ.

4. Πλὴν τίλῳ τιμῶν μου ἐβελύσσαντο ἀπόστασαι. ἔδραμον ἐν δίψει. Τῷ σώματι αὐτῶν ἄλογον, καὶ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν κατηρώντο.

5. Πλὴν τῷ Θεῷ ὑποτάγηδι ἡ ψυχὴ μου, ὅτι παρ' αὐτῷ ἡ ὑπομονή μου. Ὅτι αὐτὸς Θεὸς μου, καὶ Σωτήρ μου, ἀντιλήπτωρ μου, ἢ μὴ μεταναστέω.

6. Ἐπὶ τῷ Θεῷ τὸ σωτήριόν μου, καὶ ἡ δόξα μου. Ὁ Θεὸς τῆς βοήθειάς μου, καὶ ἡ ἐλπίς μου ἐπὶ τῷ Θεῷ.

7. Ἐλπίσατε ἐπ' αὐτὸν πᾶσα σωσαγωγή λαῶν. Ἐχθαίετε σὺν πικρῶν αὐτῆς καρδίας ὑμῶν.

Ἡ Ἐξήγησις.

1. **Π**ροσᾶξας τῆς Ἁγίας Παύδας ὁ Ἀντίοχος νὰ παρέβη τον Νόμον, διεγείρει, καὶ παρακινᾷ πᾶς εἶας ἑαυτὸν λέγωντας. Δεὸ προτιμας ὡ ψυχὴ μου τίλῳ δουλείᾳ τοῦ Θεοῦ περιμότερον ἀπὸ ὅλα τὰ πράγματα.

2. Ναὶ ἀφ' ἑδῆσατα ὅτι αὐτὸς εἶνα Παιστής, καὶ Σωτήρ μου, καὶ χορηγὸς ἀπάντων τῶν ἀγαθῶν. Τὸν ὁποῖον ἔχωντας βοηθόν, δεὸ με θέλων καταβάλλει, ἕτε νὰ μὲ σαλεύσω ποτὼς οἱ πολέμοιοι.

3. Λοιπὸν ἔως πότε, καὶ διατί νὰ μὲ βασανίζετε μὲ τὸς τῶν ὠμότητα; Διατί ἔχετε γνώμῳ τὸς τῶν μισοφόνων ὡ ἀσπλαγχοι; ἢ θάρρειτε πῶς εἶμαι κενεῶς τεῖχῳ, ἢ τράφῳ γερμεῖῳ, νὰ μὲ ρίψετε μὲ ἀκολίᾳ εἰς τίλῳ ἀπώλειαν;

4. Ἄλλο δεὸ ποθῶσιν, μόνον νὰ μὲ γυμνώσιν τῆς θείας προνοίας ἀπὸ τίλῳ ὁποῖον ἔχω τίλῳ τιμῶν καὶ τρέχῳ ὡς διψασμεῖοι, νὰ θανατώσιν τίλῳ ψυχῶν μου, λέγοντες μὲ τὸ σῶμα ἀπατηλῶ καὶ κολακτικῶς λόγια, εἰς δὲ τίλῳ καρδίᾳ κρύπτει τίλῳ κατάρῳ τῆς ἀπώλειας, καὶ ὄλεθρον.

5. Ἄλλὰ μὴ γέροιο ὡ ψυχὴ μου νὰ μισέσῃς ἀπὸ τίλῳ δουλείᾳ τῆς Κτίσεσῃς. Ὅτι αὐτὸς σὲ δίδει πᾶσαν διώμαιν καὶ βοήθειαν εἰς ὅλας τῆς χρείας σῃς. αὐτὸς εἶνα ὁ Σωτήρ μου, καὶ πρόμοχος. Ὁ Θεὸς κἀγῶ δεὸ θέλω γενῆ μετανάσῃς, νὰ ἀναχωρήσω ἀπὸ τίλῳ δουλείᾳ αὐτῆς πώποτε.

6. Βλέπετε πάλιν ἐδῶ τῆς Ἁγίας Τελεῶν τίλῳ δῆλωσιν μὲ τίλῳ τελετῶν τῆς Θεῆς ἐπίκλησιν. Ἐπειτα σρέφει πρὸς τῆς ὁμοφύλων τον λόγον λέγωντας.

7. Ὅλη ἡ σὺνίαξις τῆς Λαῶν ἔχετε εἰς τον ἀληθῆ Θεὸν τῆς ἐλπίδας σας, καὶ ἀφιερῶσατε αὐτῷ πᾶντας τῆς λογισμῶν καὶ φρονήματα ἀδίστακτους, χωρὶς νὰ χωρίζετε πώποτε τῆς δούσεβειας αὐτῆς, κἀν θλίψῃς, καὶ λυπηρῶσῃς σωθήσῃν.

8. Ὅτι αὐτὸς θέλει σὰς βοηθᾶ εἰς πᾶσαν αἰάγκῃν παύσῃ. ὅτι οἱ ἐκζητῶντες τὸν Κύριον, ἀπολαμβανῶσι παῦ ἀγαθόν, καὶ δόξῃν αἰώνιον.

9. Ἐσεῖς δὲ ὡς μάταιοι Ἰσὶ τῆς αὐθράπων, ὅπῃ ποθεῖτε πορτοκαρα πράγματα, καὶ ἔχετε ζυγία, ἐπιταυτῇ κηκομενά βαρέα, καὶ ἐλαφρά, διὰ τὰ ἀδικεῖτε πρὸς πτωχὸς, πωλῶντες μὲ τὸ ἐλαφρὸν, καὶ μὲ τὸ βαρὺ ἀγοράζοντες, εὐίστας ἄφρονες, ὅτι διὰ τὰ λαίβετε ψάδι, καὶ μάταια πράγματα, προδίδετε τῷ πολυτίμῳ ψυχῇ, καὶ ἀθάνατον εἰς θάνατον.

10. Μὴ ἔχετε τῷ ἐλπίδας, καὶ ἀπολασιν εἰς ἀδικίας, καὶ ἐπερα ἀνομήματα. Καὶ ὄχι μόνον μὴ ὀρέγεσθε τὰ πλῆθητε μὲ ἀρπαγῶς, καὶ κλεψίμῃς, ἀλλὰ καὶ εὐίστας ἔλθῃ πλῆθος ἀμέτρητος μὲ τρόπον δίκαιον, μὴ βάνετε εἰς αὐτὸν τῷ καρδίαν, καὶ πόθονσας.

11. Τὸ ἀπαξ εἰδὼ δὲ πέριται διὰ ἀεζμῶν, ἀλλ' αἰεὶ, καὶ πάντοτε λεγόμενον παρὰ Θεῶ, καὶ γεγόμενον. Ὅλα λοιπὸν τὰ λόγια τῆς Γραφῆς εἶναι ωφέλιμα τὰ ἀκὴν πᾶς εὐας, ὅπῃ ποθεῖ τῷ σωτηρίαν τῆ, καὶ μέλιστα αὐτὰ τὰ δύο. Ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι κραταῖος, καὶ ἐλεήμων. Λοιπὸν ἀς σπυδαξῇ πᾶς τις ὅσον διωμεται, τὰ ὑπακῆν, καὶ τὰ ὑπηρετᾶ τοῖστον

Βασιλέα, καὶ Δεσπότην Παντοδύναμον, καὶ Πανάγαθον. Ἐπειδὴ ἀπὸ ὅλης τῆς κόπης, καὶ πόνος, ὅπῃ ὑπομενεῖτε αὐθροποῖ, δαδῶντες ἀρχοντας ἐπιγρῆς, τίποτος ωφέλειαν δὲ λαμβανεῖτε. ἀλλὰ μόνον τῶστον τὸν ὄντως Ἀρχοντα, καὶ Βασιλέα τῆς Βασιλείων δαδῶσται, ὅστις ἀποδίδει κατ' εὐὸς κατ' ἀξίαν τῆς ἔργων τῆ. Ἦγεν τὸς μὲν ἐκκαρέτης δαδῶσται τὰ δόξατῃ, ἀποδιδωνάσται, διὰ τὸν ὀλίγον κόπον, ὅπῃ ὑπέμεναν εἰς τῷ δαδῶσται αὐτῷ, ἀνάτασιν αἰώνιον, καὶ δόξαν ἀμείραντον, ἠδονῶν ἀρῆστον, καὶ ἀγαλλίασιν ἀμετρον. Τῶς δὲ ἀμφοταλὸς πάλιν τὰ παιδῶσται προπόντως, καὶ δίκαια, ἐπειδὴ δὲ ἐψήφισται τὰ μυσημέατῃ, κατεφρόνησται τὰ προσάγμετά τῆ, καὶ ἐπολιτῶσται αὐτωτῆ, πλῆντες τὰ σαρκικάτως θελήμετα.

8. Ὅτι ὁ Θεὸς βοηθὸς ἡμῶν.

9. Πλῆν' μάταιοι οἱ Ἰσὶ τῆς αὐθράπων, ψαδῆς οἱ Ἰσὶ τῆς αὐθράπων, ὡς ζυγοῖς τῶ ἀδικῆται, αὐτοὶ ἐκ ματαιότητος ἐπιταυτῷ.

10. Μὴ ἐλπίζετε ἐπ' ἀδικίαν, καὶ ἐπὶ ἀρπαγῆ μὴ ἐπιποθεῖτε. Πλῆθος ἐσὼ ρῆ, μὴ ποροσίθεσε καρδίαν.

11. Ἀπαξ ἐλάλησται ὁ Θεὸς, δύο ταῦτα ἠκῆσα, ὅτι τὸ κράτῃ τῷ Θεῷ, καὶ σὺ Κύριε τὸ ἐλεῖ. Ὅτι σὺ ἀποδώσεις ἐκάσῃ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆ.

Ψαλμὸς τῷ Δαβιδ, ὡς τῷ εἶναι αὐτὸν ὡς τῆ ἐρήμῳ τῆς Ἰσραήλ. ΞΒ΄.

Φ Εὐγων τὸν Σαὺλ ὁ Θεὸς Δαβιδ, ἐπέρασε μεγάλης κινδυνῶς, εἰς διαφόρος τόπος, καὶ βάραθρα. Ἐπειτα ἦλθεν εἰς τῷ ἐρημῳ, καὶ

ἐκεῖ ἔγραψε τῶτον τὸν Ψαλμὸν, φανερώωντας τῷ κυρὸς Θεὸν ἀγάπῃ αὐτῷ, καὶ σωτήριον ἔρωτα. Προφητάει δὲ καὶ τῷ Σαυλ τὸν ὄλεθρον. καθε-
τεῖ καὶ καθ' εἷα, καὶ ἐλπίζει εἰς τὸν Θεὸν εἰς τὰς θλίψεις, δεόμενος, καὶ
ἐκδεχόμενος παρ' αὐτῷ τῷ βοηθίῳ.

Τὸ Κείμενον.

1. **Ο** Θεὸς ὁ Θεὸς
μα κυρὸς σὲ ὀρ-
θεῖζω. Ἐδίψησέ σε ἡ
ψυχῆ μου. παραπλῶς σοὶ
ἡ σάρξ μου.

2. Ἐν γῆ ἠρήμῳ, καὶ
ἀβάτῳ, καὶ αὐδρῳ. Οὐ-
τως ἐν τῷ Ἁγίῳ ὠφθῆναι
σοὶ, τῷ ἰδεῖν τῷ διώκα-
μίν σου, καὶ τῷ δόξασαι.

3. Ὅτι κρείσσον τὸ ἔ-
λεός σου ὑπὲρ ζωάς. Τὰ
χείλη μου ἐπαυέσθασαι.

4. Οὕτως ἀλογήσω σε
ἐν τῇ ζωῆ μου, καὶ ἐν τῷ
ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖ-
ράς μου.

5. Ὡς ἐκ σέαςτος, καὶ
πίοτης ἐμπλοσείῃ ἡ
ψυχῆ μου, καὶ χεῖλη ἀ-
γαλλιάσει ἀνεύσει τὸ
σῶμα μου.

6. Εἰ ἠμνημόσυν σου
ἐπὶ τῆς σρωμνῆς μου. Ἐν
τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς
σέ, ὅτι ἐγενήθης βοη-
θός μου.

7. Καὶ ἐν τῇ σκίπῃ
τῆς κερύγων σου ἀγαλ-
λιάσομαι.

Ἡ Ἐξήγησις.

1. **Ο** Πολὺς πόθος ὅτῃ ἔχω πρὸς σέ Θεέ
μα καὶ Δέσποτα, δίδωκε τὸν ὕπνον,
καὶ μὲ ἐγείρει κυρὸς ἠμνημόσυν σου, καὶ προσωκύν-
ησιν, τὸ δὲ παραπλῶς, λέγει ὁ Θεοδοτῶν
ποταχῶς. Ὁ δὲ Σύμμεχ[Ⓞ] ἰμεῖρεται. Τὸ
ὁποῖον σημαίνει, ὅτι ἡ σάρξ συμφωνεῖ με-
τὸν ἔρωτα τῆς ψυχῆς μου, καὶ σὲ ποθῶσιν
ἀμφοτέρω.

2. Καὶ ἀμνηστούμενος σωματικῶς εἰς ταύτῃ
τῷ ἀπεριπάτητον, καὶ αὐδρῶν ἠρημον, δεῶ
ἀπέχω ψυχικῶς ἀπὸ λόγου σου, ἔτι ἀπὸ τῷ
δοξολογῆσαι ἐμποδίζομαι. Ἀλλ' ὡσπερ καὶ
ἡμῶν εἰς τῷ Ἁγίῳ σκηνώσῃ, σὲ αὐμνημῶ
φωταζόμενος τῷ διώκαμιν, καὶ δόξασαι.

3. Ὅτι τὸ ἔλεός σου προαιρέσει, καὶ προτιμῶ
ὑπὲρ πάντων ζωῶν πλατύντων, καὶ δυνατῶν
των, ἐὰν ἦτον ἡ πλέον ἀτυχῆς, καὶ καλοτυ-
χ[Ⓞ]. καὶ μόνον εἰς τῷ σῶ ἠμνημόσυν σου
τὰ χεῖλη μου.

4. Καὶ ἔως σὲ θέλω δοξάζει ὅλῳ μου τῷ
ζωῶν, καὶ σὺ ἀγαρισῶ πάντοτε εἰς τὰς ἀε-
γεσίας ὅτῃ μὲ ἔκαμες. Εἰς δὲ τὰς θλίψεις
καὶ ἐκτείνω πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, τῷ σῶ
βοηθῆσαι καὶ φιλαθρωπίῳ αὐτέμενος.

5. Ὅτι τῷ δοξολογῆσαι νομίζω τροφῶν
καὶ τροφῶν τῆς ψυχῆς μου. καὶ τῷ μελέτῃ τῆς
θεῶν λογίων σου προσωκύνω πάσης ἀγαλλιά-
σειος. λοιπὸν ποτε δεῶ θέλωμαι παύσει καὶ σὲ
ἠμνησὶ τὰ χεῖλη μου.

6. Ὁ δὲ Σύμμεχ[Ⓞ]. Ἀνημνηστούμαι
ἐπὶ τῆς σρωμνῆς μου. Ἡ γοῦν ἐσδυμῆμαί σου
πάντων ὠρον, καὶ μελέτῃ τῷ νύκτα εἰς τῷ
σρωμῖν, τῷ ὠρον τῷ ὄρθρῳ, καὶ πάντοτε,
ἐπειδὴ βοηθῶς καὶ διαφυλάττει με.

7. Καὶ ἔχωντας εἰς τῷ πρόνοιᾷ σου τὸ θάρ-
ρός μου, ἀναπαύομαι ἀγαλλόμενος.

8. Τὸ δὲ ἐκολληθῆ, θέλει νὰ εἴπῃ, τόσον εἶναι ἡ ψυχὴ μου εὐαγεμένη μὲ τὸ σὺ, ὅπῃ δὲ ἠμπορῶ νὰ σὺ ἀληθμονήσω μίαν στιγμὴν, ἀλλὰ σὲ μελετῶ εἰς τὴν διαύοισιν πάντοτε εἰς πάντων ἀνάγκῃν καὶ χρείαν μου.

9. Οἱ δὲ ἐχθροί μου ἀπατάζουσι νὰ μὲ φονεύσῃν χωρὶς νὰ τὸς ἀδικήσω πώποτε. ἀλλ' αὐτοὶ μὲν (ἡξέδρωτο βέβαια) θέλουσι λάβῃ ἀπὸ πολεμικῆν δεξιὰν κακὸν καὶ ὀλέθρον θανάτων, μερίδες ἀλωπέκων γενόμενοι, καὶ τὸ πρόχειρον νόημα. Τῆτο λέγει, διατί ὅσοι ἀποθανῶσι εἰς τὸν πόλεμον, μένουσι ἄταφοι, καὶ τρώγοντες τὰ θηρία.

10. Ἐγὼ δὲ ὁ δούλος σου, ὅπῃ μὲ ἔχεισες Βασιλέα, δὲν θέλω ἀφραυθῆ εἰς τὸν θάνατον αὐτῶν, ἀλλὰ εἰς τὴν παρομηθείασιν μου, μετὶ τῶν ὁποίων ἀπὸ τῶν ἐπιβλαστών ἐγλύτωσα.

11. Καὶ τότε μὲ παρρησίαν ὅλοι νὰ μὲ ὀνομάζουσι Βασιλέα, νὰ ὀμνύσῃσι εἰς τὴν σωτηρίαν μου, νὰ μὴ φοβουῖται τὸς συκοφαντίας τῆν ὁποίων ἐφράχθηται τὰ σώματα μετὶ τὸν θάνατον, καὶ δὲν διώκονται πλέον νὰ μὲ συκοφαντοῦν ἀδίκως.

8. Ἐκολληθῆ ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου. Ἐμὲ δὲ ἀπελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

9. Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζητήσαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς. Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίαις, μερίδες ἀλωπέκων εἰσονται.

10. Οἱ δὲ Βασιλεῖς ἀφραυθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ.

11. Ἐπαυνεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων εἰς αὐτῷ. Ὅτι ἐνεφράγη σῶμα λαλῶντων ἀδίκως.

Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. ΞΓ'.

ΚΑΙ ὅτος ὁ Ψαλμὸς τῷ αὐτῷ ἔχει τὴν ῥηθεύτος ὑπόθεσιν. Καὶ διηγείται τῷ Σαυλ τὰς ἐπιβλασάς, καὶ προλέγει τὴν τέτων ἀπικαλιῶν καὶ λύτρωσιν. Λέγει δὲ καὶ μὲ ποῖον τρόπον πρέπει νὰ προσδύχεται πρὸς τὸν Σωτῆρα ὁ εἰς Ἐθῶν Λαός, εἰς Θεογνωσίαν ἐρχόμενος.

Ἡ Ἐξήγησις.

1. **Δ**έξομαι τὴν ἰκεσίαν ὃ Δέσποτα, καὶ διωμάωσόν μου τὴν διαύοισιν, νὰ μὴ φοβῶμαι τὰς ἐπιβλασάς τῆν ἐχθρῶν μου.

2. Φύλαξόν με ἀπὸ τὰ πονηρὰ βλαδέμετα τῆν πολεμίων, ὅπῃ ὀμνοῦνται καὶ ἐτυμφώνηται, νὰ μὲ θανατώσῃσι οἱ ἀδικοὶ καὶ παρανομοὶ.

3. Οἱ ὅποιοι ἠκούθησαν τὰς μιαιφάνους γλώσσας

1. **Ε**ἰστάκτου ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου, εἰς τὴν δέεσάιμε πρὸς σὲ. ἀπὸ φόβου ἐχθρῶν ἔξελε τὴν ψυχὴν μου.

2. Σκέπασόν με ἀπὸ συσροφῆς πονηρομεσῶν, ἀπὸ πλήθους ἐργαζομεσῶν ἀδικίαν.

3. Οἱ τινες ἠκούθησαν ὡς

ρομφαίαν τὰς γλώσσας αὐτῶν, οὐτέτινα τὸ ζῶν αὐτῶν πρᾶγμα πικρὸν, τὸ κατατιζέσθαι ἐν ἀπακρύφοις ἀμωμον.

4. Ἐξάτινα κατατιζέσθαι αὐτὸν, καὶ ἐφοβηθήσονται. Ἐκραταίωσαν ἑαυτοῖς λόγον πονηρὸν.

5. Διηγῆσαντο τὸ κρύψαι παγίδα. Εἶπον, τίς ὄψεται αὐτὸς;

6. Ἐξηρδύθησαν ἀνομίαν. Ξέλιπον Ξερδύνοντες Ξερδύσεις.

7. Προελέσεται αὐθροπῶν, καὶ καρδία βαθεῖα, καὶ ὑψώθησεται ὁ Θεός.

8. Βέλος νηπιῶν ἐγενήθησαν αἱ πληγαὶ αὐτῶν, καὶ Ξηροδύθησαν ἐπ' αὐτὸς αἱ γλώσσαι αὐτῶν.

9. Ἐταράχθησαν πάντες οἱ Ξερωῶντες αὐτὸς. Καὶ ἐφοβήθη πᾶς αὐθροπὸς, καὶ ἀγγέλιμα τὰ ἔργα τῶ Θεοῦ, καὶ τὰ παίηματα αὐτῶ σωήκαν.

10. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐλπίζει ἐπ' αὐτὸν, καὶ ἐκαινεθήσονται πάντες οἱ δούλῳ τῆ καρδία.

Δόξα. Καθίσταται Ἡ.

τας ὡς μύχαιραν, καὶ με λόγια κατηγοριῶν πικρότατα, ἐδοκίμασαν νὰ σαϊτῶσιν ἐμὲ τὸν ἀδῶν καὶ ἀμωμον, ὅτῃ δεύτως ἔπασσα τίποτας. καὶ γυρῶσω, νὰ με θανατώσω ἀπόκρυφα.

4. Καὶ Ξαίφνης με τὴν παραύμον ψῆφον, ὠρμηταν καταπαύωμω χωρὶς νὰ φοβηθῶσω τὸν Θεόν, ὅτῃ γινώσκει πᾶσας τὰς πράξεις, καὶ τὰ νοήματα. Καὶ ἐκρατίωσαν εἰς αὐτὸς τὸν πονηρὸν λόγον, καὶ ἐσερέωσαν τὴν κακίῃ συμβαλλῶ νὰ με θανατώσιν οἱ ἀσπλαγγχοί.

5. Καὶ ἀφ' ἑ ἐσυμβεβλήθησαν κατ' ἐμῆ, με τὰ ἔργα τὰς λόγους ἐκρατίωσαν, νομίζοντες ὅτι δεῦ εἶναι κερτὴς αὐώδου, νὰ βλέπη τὰς πράξεις τας.

6. Δεῦ ἀφήκαν κανεὺα εἶδος ἐπιβλητῆς ἀπρακτον, ἀλλὰ κρυφὰ καὶ φανερά, πᾶσαν πονηρίαν καὶ μηχανίῃ ἐπεροήσαν.

7. Ἐπὶ τῆ ἠρωμῶσσε ὁ Θεοδοτίων σαφέτερον. Διαιούσαν αὐθροπὸς καὶ καρδία βαθεῖαν κατατιζέσκει ὁ Θεός. Ἡ γυν, ἐαὺ κα κρύψαν μυελιάκις τὰς μηχαναῖς, ὁ Θεός τὰς γινώσκει. ὁ ὁποῖος ὑψώνεται, καὶ δοξάζεται διδωντὰς τὰς παιδῶσιν κατ' ἀξίαν τῆ πράξεων.

8. Εἰς τὸσον ὅτῃ ὄλας τας ἢ πανουργίας, καὶ ἐνδρα ἔμειναν ἀσφακτα καὶ ὡσπερ νὰ ἦσαν βέλη, καὶ σαίταις μικρῶν βρεφῶν, καὶ παίγνια, δεῦ με ἐβλάψαν, ἀλλὰ κα αἱ δυσφημῖαι, ὅτῃ με ἔπασαν ἐγύρωσιν κατ' αὐτῶν.

9. Οἱ δὲ ὠρώντες αὐτὸς ἐταράχθησαν, καὶ ἐφοβήθησαν, ἐσοουῶτες τὴν δίκαιαν κερτὴν τῶ Θεοῦ, καὶ τὴν αὐτῶ θαιμίζοντες πωρῶνται.

10. Ὁ Θεὸς οἱ δίκαιοι ἅπαντες νὰ ἀφροῖνωται ἐλπίζοντες εἰς τὸν Κύριον. καὶ οἱ καθαρὸι τὴν καρδία, καὶ ἀπονήρλωτοι, νὰ ἐκαινωῦνται, καὶ νὰ δοξάζωνται, με τὴν ἐνδεχομεῖν ἀπόλασιν, καὶ ἀμοιβῶν ἀναερίθμητον, ὅτῃ μέλλω νὰ κληρονομήσω εἰς τὸν Παράδεισον.

Εἰς τὸ τίλθ, Ψαλμὸς ὡδῆς τῷ Δαβίδ. Ὡδὴ Γερεμίας,
καὶ Γεζεκίηλ, καὶ τῷ Λαῷ τῆς παροικίας, ὅτε
ἔμελλαν ἐκπορεύσθαι. ΕΔ.

Ταύτῳ τῷ ἐπιγραφῶν δὲν ἔγραψαν οἱ Ὁ. ἔτε ἄλλοι Ἐρμηνεύται,
ἔτε ποσῶς εἰς τὸ Ἑβραϊκὸν βρισκῆται. ἀλλὰ μόνον τινὰς ἀπαυδά-
τος τῷ ἔγραψεν, ὅτε ἔτε τῷ Ἰσραὴλ ἤθελεν, ἔτε τῷ Ψαλμῷ τῷ
διαύσιον ἐκατάλαβεν. Ὅτι πρῶτον μὲν ὁ Γερεμίας δὲν αἰχμαλωτίσθη,
ἀλλὰ τὸν ἀφῆκαν εἰς τῷ Ἱερουσαλὴμ, καὶ κτίσας πύργον, ἐκεῖ τὸς Ὀρη-
νης σπιεζέγραψε. Δέυτερον δὲ ἡ διαύσιον τῷ Ψαλμῷ δὲν ἀρμόζει τοῖς ἐκπο-
ρευομένοις, ἀλλὰ εἰς ἐκεῖνος ὅτε βρισκῆνται αἰχμαλωτῶν, καὶ μακρῶν ἀπὸ
τῷ Πατρίδα, οἳ τινες τὸν Θεὸν ποθέοντες ὑμνεῖν, ταῦτα ἔλεγον.

Η' Ἐξήγησις.

1. **Ε**ἰς ἐκεῖνῳ τῷ πόλιν ἐπρόσθετες νὰ σὲ
ὑμνεῖμεν Κύριε. ἐκεῖ δέομαι καὶ ἐγώ,
καὶ παρακαλέσθε, νὰ μὲ ἀξιώσῃς νὰ σὺ ἀπο-
δίδω τῷ ἀπέριστον ἀνεσίον. Καθὼς καὶ εἰς
τῷ Νέαν Σιών, καὶ Πνευματικῷ Ἱερουσα-
λὴμ σὲ θέλει δοξάζει εὖ καὶ ἔξ Ἑθνῶν
Ἐκκλησία, νὰ σὺ προσφέρῃς θυσίαν θαυμα-
σιωτέρων ἀνάμνηκτον.

2. Ναὶ Θεέμ, ἐπάκουσον τῷ προσάχλω
μα, καὶ ἄς ἐπερηγήτῃ ἡ χάρις σου, νὰ σιωπα-
σοῦν, νὰ σὲ προσκυνήσῃ ὅλα τὰ Ἑθνη.
Καθὼς γράφομεν ἀνωθεν, ἔτε γροικᾶται,
ὅτι ὁ Ψαλμὸς ἔπος εἶναι εἰς τινὰς τοπικὸς Προ-
φητεία δι' ἡμῶς τὸς πιστεύσαντας.

3. Ὁ Σύμμαχος. λόγοι ἀνόμων κατεδωά-
σαν. Ἡ γὰρ εἰς ἀτεβεῖς ἀνθρώπων δα-
λῶντες, πίπτουμεν πολλάκις εἰς ἀμαρτήμα-
τα. ὕδεν ἡ χάρις σου ἄς μῶς συγχωρήσῃ.

4. Τῆς Πατρίδος τῷ διαγωγῶν μακαρίζει
ἐδῶ, ὡς τῆς ἀτεβεῖας προξέσον, καὶ λέγει.
Ὁ ὑπὸ σὺ προπετιμημένῳ Λαός εἶναι ζη-
λωτὸς ἀπὸ ὅλα τὰ Ἑθνη. ὁ δὲ Ἅγιός σου
Ναὸς θαυμαστός, ἐπεὶ μὲ τὰ λόγια σου δι-
δάσκει δικαιοσύνην, καὶ ἀλήθειαν. Οὕτω λέ-
γει ὁ Θεοδώρητος. Ἀμὴ φαίνεται ἡμῶς, ὅτι νὰ
γροικᾶται καὶ διὰ τῷ Οὐραϊσίου οἰκίαν, ἐπι-
δὴ λέγει πληθητόμεθα εἰς τοῖς Ἄγαθοῖς.
Ἡ γὰρ νὰ χορταίνωμεν ἀπ' ἐκεῖνα τὰ γλυ-

Τὸ Κείμενον.

1. **Σ**οὶ πρέπει ὕμνος
ὁ Θεὸς εἰς Σιών,
καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται δόξα
εἰς Ἱερουσαλὴμ.

2. Εἰσάκουσον προσά-
χλωμα. Πρὸς σὲ πᾶσα
σὰρξ ἕξει.

3. Λόγοι ἀνόμων ὑπερέ-
δωάσωμεν ἡμᾶς. Καὶ
τοῖς ἀτεβεῖαις ἡμῶν σύ-
ιλᾶτη.

4. Μακάριος ὁν ξε-
λέω, καὶ προσελάβη,
κατασκηνώσῃ εἰς τὰς
αὐλάς σου, πληθητόμε-
θα εἰς τοῖς ἀγαθοῖς τῷ
οἴκῳ σου. Ἅγιος ὁ ναὸς
σου, θαυμαστός εἰς δι-
κασιώη.

5. Ἐτάκκτον ἡμῶν ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῆς περάτων τῆς γῆς, καὶ τῆς ἐν θαλάσῃ μακρᾷ.

6. Ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ, περὶ ζωτῆς ἐν διωσασίᾳ. Ὁ σωτηραῖος τὸ κῆτος τῆς θαλάσσης. Ἡ ἤχος κυμάτων αὐτοῦ τίς ὑποσησεται;

7. Ταραχθήσονται τὰ ἔθνη, καὶ φοβηθήσονται οἱ κατοικοῦντες τὰ περάτα ἀπὸ τῆς Σημεῖων σου. Ἐξόδους παρῴιας, καὶ ἰαπείρας πέρψεις.

8. Ἐπεσκέψω τὴν γλῶσσοῦν ἐμὴν αὐτῷ. Ἐπλήθυνας τὴν κλητίσιν αὐτῶν.

9. Ὁ ποταμὸς τῆς Θεῆς ἐπληρώθη ὑδάτων. ἠτοίμασας τὴν τροφὴν αὐτῶν, ὅτι ὕψος ἡ ἐτοιμασία.

10. Τὰς αὐλακὰς αὐτῆς μέθυον, πλήθωνον τὰ γενήματα αὐτῆς. Ἐν

κύματα ἀγαθὰ, ὅπως εἶναι εἰς τὸν Ἅγιον οἶκόν σου.

5. Πάλιν ἐδὼ διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς Οἰκουμένης προλέγει, λέγωντας. Καὶ ὁ Θεός ἡμῶν ἐτάκκται ἡμῖν, ὅτι μόνον αὐτὸ ἐπιθυμῶμεν, καὶ ἐλπίζομεν νὰ σε ἴδωμεν Σωτῆρα πάντων τῆς ἀνθρώπων, ὅπου δέξαιτομα εἰς ὅλον τὸν Κόσμον.

6. Τὸ ἐτοιμάζων, ἐδράζων εἶπεν ὁ Σύμμοχος. Τὸ δὲ σωτηραῖος, καταπραῖνον. Λέγει ἔν, ὅτι τὰ μετ' ὄρη τρεῖς ἐδράα, καὶ σερὰ, τὴν δὲ θαλάσσαν κινεῖς καὶ παρῶνεις ὡς βέλεται τῆς ὁποίας τὸν κτύπον, καὶ ταραχλῶ τῆς κυμάτων φοβήσομεν. Ζῶντων δὲ καλεῖ μεταφορικῶς τὴν τῆ Θεῆ διώκωμεν ὅτι ὁ ἐζωτμεσὸς ἐργάζεται Διολώτερα.

7. Οὕτω νοεῖται καὶ τὸ ζάμμο, καὶ δὲ τὸ πνεῦμα νοεῖ τῆς Ἀποστόλης ὄρη ὅτι τινες ἐπιδεδυμένοι ἔξ ὕψους θεῖαν διώκωμεν, ἐπαρῶν τὴν ταραχλῶ τῆς ἀπίστους, καὶ ἤφεραν τὸν Κόσμον εἰς τὴν θεῖαν ἐπίγνωσιν. Ὅτι ἀπὸ τὰ μεγάλα θαμίσια ὅπως ἐτελεύτησαν οἱ Κήρυκες, ἐφοβήθησαν ὅλα τὰ ἔθνη, καὶ ἤλθον εἰς τὴν ἀτίθειαν. Τὸ δὲ ἔξοδος πρώιας λέγει, ὅτι τῶν τὸν ἀληθῆ Θεὸν γνωρίζαντες οἱ ἄνθρωποι, τὴν θέλω φωσφέρει ταχὺ, καὶ βράδην, τὴν πρηνῶ αὐτῶ ὑμνοῦσαν, καὶ ἀνύμνησιν.

8. Καὶ ὁ μόνον ἡμᾶς τῆς Ἰσραηλῆτας θέλεις ποτίει ἀρδείαν πνέματικῶν, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην νὰ χορτάσης ἐλεημοσύνης καὶ χάριτος, καὶ νὰ τὴν κλητίσης τῆς δωρημάτων σου.

9. Ὁ Σύμμοχος. Ὅχετοῖς Θεῆ μεσοῖς ὑδάτων. Τῆτο σημαίνει τῆς Ἀποστόλης. Οἱ δὲ ὁ λέγειν ποταμὸν τὴν χάριν τῆς Παναγίας πνέματος. Τὸ δὲ ἠτοίμασας τὴν τροφὴν αὐτῆς, δηλοῦται διοσῶς, ἦγον ἐκότιτας τὴν γλῶσσοῦν, καὶ ἐβλάστηε, καὶ τρέφει τὸν Κόσμον μετὰ φρόμενα. Καὶ ἀλλως. Ἐτοιμασων εἰς τροφὴν, καὶ βρώσιν τὸ Ἅγιον Σώμα σου.

10. Καὶ ποτίει συχνάκις τὴν Ἐκκλησίαν σου, καὶ πλήθωνον αὐτῆς τὰ πνευματικὰ γενήματα μετὰ τὰς Διδασκαλίας, νὰ ἀφροῖνεται

θάλματα, καὶ νὰ κίμων κερτόν δικαιοσύνης, καὶ χάριτος.

11. Καὶ ἀπλῶς εἶπεῖν, ἀλόγητον τὸν Στέφανον ὅλα τῷ χρόνῳ τῆς σῆς χριστιότητος, καὶ ἀκαρπίσαν ὅλας ἡ παιδείας, καὶ χωράφια. Ἐνῆσαν τὸν χριστιότητος (καθὼς τὸ λέγει καὶ ὁ Ἡσαίας) καλεῖ τὸν καιρὸν ὅλον καὶ τῷ θεῖον ἐκκαρπύσασθαι, ἐπεὶ πλοσίως ἐκαρποφόρησε τῷ Δεβείαν.

12. Καὶ ἡ πάλαι ἀκαρπος, καὶ ἔρημος Ἐκκλησία τῆς Ἐθῶν, καὶ παχυῆ εἰς τῷ Ὁρθόδοξον πίσιν· καὶ οἱ βανοὶ ὅπως ἐμολιώθησαν μετὰ τὰς θυσίας τῆς αὐτοῦ, καὶ λαμπαρωθῆσι δεξάμενοι θεῖος ὑμνος, καὶ σωτήρια ἄσμηκα.

13. Ὅθεν πάσης γενεῆς, καὶ διαφορᾶς ἀνθρώπων, ἢ μόνον οἱ κροὶ, ἢ γυν οἱ διωκταί, καὶ ἄρχοντες, ὡς ἡγέμενοι τῆς ἄλλων, καὶ ἐκκαρπύσασθαι τὴν θεῖαν σοφίαν τῆς δεβείας· ἀλλὰ καὶ τὰ λαγκαδία, ἢ γυν οἱ ποταποὶ, καὶ ἀτελεῖς ἀνθρώπων, καὶ τελετοφόρησαν, καὶ καὶ πληθύνοντες σίτον ἀλαθείας, καὶ πίσεως. Καὶ ὅπως ὅλοι αὐτάμα μετὰ προσομιᾶν καὶ ὑμνολογῆσι τὸν Κύριον, ὅπως τὸς ἐφώτισε, καὶ ἐγνωρίσαν τῷ ἀλήθειαν.

ταῦς σαγόνων αὐτῆς ἀφραυθήσεται αὐατέλλησα.

11. Εὐλογίηται τὸν Στέφανον τῷ ἑαυτοῦ τῆς χριστιότητος σου, καὶ τὰ πεδία σου πληθήσονται πλοίηται.

12. Πλουθήσονται τὰ ὠραία τῆς ἐρήμου, καὶ ἀγαλλίασιν οἱ βοιωὶ περὶ ζώοντα.

13. Ἐνεδύτατο οἱ κροὶ τῆς ποροβάτων, καὶ αἱ κοιλιάδες πληθύνοντες σίτον. κεκραύχονται, καὶ ὅσον ὑμνήσασθαι.

Εἰς τὸ τέλος, ὡδὴ Φαλμῶ ἀσασάσεως. Φαλμός. ΞΕ΄.

Τούτων σωζέμενοι ὁ Προφήτης διὰ τὸς ἀχμαλώτους, ὅπως ἦσαν εἰς τῷ Βαβυλωνίᾳ, καὶ ἐρχόμενοι εἰς τῷ Ἱερουσαλήμ, ἀφ' ἧς ἐλυτρώθησαν. Προλέγει δὲ καὶ τῷ τῆς Ἐθῶν σωτηρίαν καὶ ἀγαλλίασιν.

Ἡ Ἐξήγησις.

1. ΠΡεπόντως, καὶ εὐλογα προσηλασθῆναι εἰς τῷ κοινωνίαν τῆς ὑμνοδίας ἅπαντας. Ὅτι διὰ τῷ σωτηρίαν αὐτῶν προσηλασθῆναι ἅπαντα. Καὶ ὅπως καὶ τῷ θεῖον ἐκκαρπύσασθαι, ὅλοι οἱ ἀνθρώποι τῆς τῷ διαβάλλει πικρᾶς δουλείας ἠλατρώθησαν.

2. Ὅταν ἀναλάμψῃ τὸ φῶς τῆς Θεογενεῆς

Τὸ Κείμενον.

1. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. Δότε δόξαν αὐτῷ αἰνεῖται αὐτοῦ. Εἶπατε τῷ Θεῷ ὡς φοβερά τὰ ἔργα σου.

2. Ἐν τῷ πληθεῖ τῶν

διωάμεώς σου ψάλλονται σε οἱ ἰχθύοισι. Πᾶσα ἡ γῆ φοροκωητάτωσιν σοι, καὶ ψαλαύτωσά σοι. Ψαλαύτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε.

3. Δεῦτε, καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τῆς Θεῆς, ὡς φοβερὸς ἐν βελῆσιν ὑπὲρ τῆς Τύβης τῆς αὐθρόων.

4. Οἱ μετασρέφων τῆς θάλασσαν εἰς ξηραύ. ἐν ποταμῶν διελεύσονται ποδί.

5. Ἐκεῖ Ἐφραὶμ θομέσα ἐπ' αὐτῶν, τῷ δεσπόζοιτι ἐν τῇ δυνασειᾷ αὐτῶν τῷ αἰῶνι.

6. Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐπιβλέψουσιν. Οἱ παραπικραίνοντες μὴ ὑψόσωσαν ἐν ἑαυτοῖς.

7. Εὐλογοεῖτε ἔθνη τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἀκρίσαστε τῆς φωνῆς τῆς αἰνέσεως αὐτῶν.

8. Τῶ θεμεῶν τῆς ψυχῆς εἰς ζωὴν, καὶ μὴ δόντος εἰς σάλλον τῆς ποδάσματος.

9. Ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς ὁ Θεὸς, ἐπύρωσας ἡμᾶς, ὡς πυρῆται τὸ ἀργυρίου.

οἶκιστε, μεταβαλὼν τὸς πλείους εἰς ἀτίθειαν, μετὰ τῶν ἀμετρώων διώκων, καὶ μετὰ τῶν πληθύνων τῆς θυμασίων σου, θέλεις κάμει τὸς ἀπίστους, καὶ ὑποκρίνεται ἀτίθειαν. Ἡ γοῶν ἀπὸ τὸν φόβοντος καὶ σὲ ὁμολογοῦ Θεὸν Παντοδιώκων, καὶ ἔτις ὅλοι οἱ ἐπὶ γῆς, καὶ σὲ φοροκωητόσω, ψάλλοντές σοι ὡδῶν ἐπινίκιον.

3. Ἐλθετε λαοὶ, εὐχαρισθεῖτε πόσον εἶνα τῷ Θεῷ τὰ ἔργα θαυμασά. Μὴ ποταπὸν τρόπον, καὶ μηχανῶν ἀπέπλασε πᾶσαν τῆν αὐθροπότητα· καὶ πῶς ἔκτισεν ὅλον τὸν κόσμον, καὶ τὸν κυβερνᾷ μετὰ τῶν σοφίαν, καὶ σωῆσιν.

4. Ὅστις ἔκαμε ξηραύ τῆς θάλασσαν τὸν καιρὸν τῷ Μωϋσέως, καὶ τὸν Γορδαῶν, ὅταν ἐπέρνα ἡ Κιβωτὸς, καὶ ἐπεματάτησαν ἅ λαὸς χωρὶς ποσῶν καὶ βραχῶν οἱ πόδες τῶς.

5. Αὐτὰς τῆς παλαιᾶς θαυματουργίας ἐθυμηθεῖτες, ἐπέχοντα λέγοντες. Ἐκεῖ καὶ μᾶς ἀξιώσθη καλὴν ὁ Θεὸς, καὶ σωθήσεται μετ' αὐτῶν ψυχικῶς, ὅστις δεσπόζει τὸν κόσμον ὅλον αἰῶνια.

6. Καὶ πῶ τῆς τῆς Ἐθῶν σωτηρίας πρόβησις. Εἶτα λέγει διὰ τῆς αὐτὴν λέγοντας τῷ Θεῷ κηρύγματι, καὶ μὴ ὑψόσω, ἀλλὰ καὶ καταφρονέσω, καὶ πέσουσιν. Οὕτως εἶπεν ὁ Σύμμαχος. Οἱ ἀπειθεῖς, ἑαυτῶς μὴ ὑψόσωσαν.

7. Μεταφέρει πρὸς τὰ ἔθνη τὸν λόγον, λέγοντας. Εὐλογοεῖτε τὸν Θεὸν, καὶ ποιήσαστε ἀκρίστω, ἦγον διδάξατε καὶ εἰς τῆς ἄλλης τῆς τῆς αἰνέσιν.

8. Ἐπειδὴ κατοικοῦντες μετὰ ἀσεβεῖς αὐθροπῶν, μᾶς ἐφύλαξεν ἀσφαλῆτες, καὶ δεῦ ἐπαρρασρατήσαμεν ἀπὸ τῆς ἄσθειας ὁδὸν, ἀλλὰ ἐπλέσαμεν ὅλα τὰ νόμιμα. Ταῦτα ἀρμόζον μόνον τῆς ἐκκερῶν αὐθροπῶν, καθὼς ἦτον ὁ Γεζεκιήλ, καὶ οἱ πῶτε παρόμοιοι.

9. Ταῦτα καὶ ἐκεῖνοι ἔπαδον· καὶ ἀκόμη χροικοῦνται διὰ τῆς Μάρτυρας, καθὼς καὶ τὰ κατώτερα· τῆς ὁποῖας συγχωρεῖ ὁ Θεὸς, καὶ βασιανισοῦ, καὶ καὶ πυρῶσιν (καθὼς εἰς τὸν τύρ καθαρῆζεται τὸ μέταλλον) διὰ καὶ

φανερῶδη ἢ λαμπαρότης αὐτῶν, ἢ γωμ τὸ τῆς πίστεως ἄδολον.

10. Αἴφνης μας, ἢ ἐπέταμεν εἰς τὰς παγίδας, ἢ βρόχους, ἐδάφημεν ὡς αἰχμηλῶται, ἢ καταπολλὰ ἀνεπίδημεν ἀπὸ τῆς ἔξθρας, ἢ καπεπαθήμεν.

11. Ἀλλὰ τὸτο ὄλον (ὡς εἶπαμεν) ἔγινε πρὸς δοκιμῴ. Ὁ Θεὸς τὸ ὕδωρ τῆς θλίψεως δεύμας ἐπίβησεν, ἔπε τὸ πῦρ μᾶς ἔγυγισε πάποτε· ἀλλὰ μᾶλλον ἔγινεο εἰς περισσώτερον δοξᾶν μας.

12. Ὁ Θεὸς τῶν ἀπάντων ἀπαλλαγέτες τῆς λυτηρῶν, καὶ τυχόντες ἐλάθερίας, τὰς νενομασθημένας θυσίας προσοίσομεν, ἢ νὰ πληρώσωμεν ἀελλεπῶς ὡς ἀγνώμονες ὅσα ἐτάξαμεο εἰς τὰς συμφορὰς δεικνόμενοι.

13. Καὶ νὰ σὲ θυσιάσωμεν ὀλοκαυτώματα ἐκλεκτὰ, ἢ παχύτατα, καθὼς ὁ Νόμος διακελεύεται, ἀπὸ τὰ τετὰ εἶδη ὅτῃ ἐπρόσφερες, Κριὰς, Μοσχάλα καὶ Εἰλίφια μονόχρονα· νὰ προστέτω δὲ καὶ θυμιάματι δωδέσατον.

14. Τῆς φοβημένους τὸν Θεὸν καλεῖ εἰς ἀκρόασιν, καὶ τὸ, μὴ δότε τὰ Ἅγια τοῖς κούσι, καὶ τὰ ἔξῃ· ἀλλὰ τὰ μυσηλάμα ἐμοί, καὶ τοῖς ἐμοῖς.

15. Οὕτως ὁ Σύμμοχθ. Τῷ σὸμζτίμυ ἐπεκλετάμω, καὶ ὑψώθη παρὰ χρῆμα ἢ γλωσσάμα ἢ γαν, ἄδύς ὅτῃ ἐπρόσφερα τῷ δέησι, ἔλαβον τῷ αἴτησι, καὶ ἀφρανθεῖς, εἰς ἀχαρισίαν τῷ γλωσσῶσαι ἐκίνησα.

16. Ὁ δὲ Σύμμοχος. Ἀδικίαν εἰ προσῆδον σὺ τῇ καρδίᾳ μου, μὴ εἰσακῶσθι Κύριε. Ἦ γαν εἰ μὴ παρακαλιῶντας νὰ λυτρωθῶ, ἔβαλα ποσῶς εἰς τὸν νοῦν μου νὰ φράξω τινὰ ἀδικίαν μὲ τῷ ἐπαύοδον, νὰ μὴ μου ἐπακῶσθι ὁ Κύριε.

17. Ὁ Θεὸς ἐπήκασέ μου μὲ τῷ χαρᾶς, καὶ τῷ αὐτῷ δωρεῶν με ἤξιώσε. Λοιπὸν δοξάσμεθ· ὅτι εἶμαι ὁ Κύριε, ὅτῃ ἐδέχθη τῷ φρο-

10. Εἰσήγαγεο ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα· ἔθῃ θλίψεαι ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν· ἐπεβίβαστας αἰθρώπης ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν.

11. Διήλθομεν διὰ πύρρος, καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγεο ἡμᾶς εἰς ἀναψυχῴ.

12. Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου σὺ ὀλοκαυτώμασιν· ἀποδώτω σοὶ τὰς ἀχάμας, ἃς διέειλε τὰ χεῖλη μου, καὶ ἐλάλησε τὸ σῶμα μου σὺ τῇ θλίψει μου.

13. Ὀλοκαυτώματα μεμελωμένα ἀνοίσω σοὶ μὲ θυμιάματος, καὶ κελῶν ἀνοίσω σοὶ βοᾶς μὲ χιμάρων.

14. Δεῦτε, ἀκούσατε, καὶ διηγήσομαι ὑμῖν, πάντες οἱ φοβέμενοι τὸν Θεὸν, ὅσα ἐποίησε τῇ ψυχῇ μου.

15. Πρὸς αὐτὸν τῷ σὸματίμυ ἐκίραξα, καὶ ὑψώσατο ὑπὸ τῷ γλωσσῶσαι μου.

16. Ἀδικίαν εἰ ἐθεώρωσα σὺ καρδίᾳ μου, μὴ εἰσακῶσάτω μου Κύριε.

17. Διατότο εἰσήκασέ μου ὁ Θεός, φροσέτω τῇ φωνῇ τῆς δεησεῶς μου.

Εὐλογητός ὁ Θεός, ὅς
ἐκ ἀπίστητι τῷ προ-
σέλῳ, καὶ τὸ ἔλεος
αὐτὸ ἀπ' ἡμῶν.

σέλῳ, καὶ ἐχάριτέμα τὸ ἔλεός τε ὡς εὐ-
σπλαχνῶ.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὑμνοῖς, Ψαλμὸς ᾠδῆς τῷ Δαβὶδ. Ξς'.

Ο Ἰσως ὁ Ψαλμὸς ἔχει φανερά τῷ διαόνοισι, καὶ δὲ κάμνει χεῖρα
ἄλλη ἐξήγησις. Ὅτι τὸ Θεὸς καὶ Λόγος κηρύττει τῷ ἐπιφανίσει, καὶ
τῷ Ἰσραὴλ Ἐθῶν σωτηρίαν. Λοιπὸν προσορῶν αὐτῷ τῷ Θεῷ Ἐκ-
θρόνησιν, ἰκετεύει δεόμενος τοῦ Θεοῦ, νὰ ἔλθῃ, νὰ μᾶς σῶσῃ τὸ
γληγορότερον.

Τὸ Κείμενον.

1. **Ο** Θεὸς οἰκτιρή-
σαι ἡμᾶς, καὶ
ἀλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφά-
ναι τὸ πρόσωπον αὐτὸ
ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσει ἡμᾶς,
2. Τὸ γυνῶναι ἐν τῇ γῆ
τῷ ὀδόν σου, ἐν πάσῃ
ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

3. Ἐξομολογησάσθωσαν
σοι λαοὶ ὁ Θεός, Ἐξομολο-
γησάσθωσαν σοὶ λαοὶ
πάντες.

4. Εὐφρανθήτωσαν, καὶ
ἀγαλλιάσθωσαν Ἐθνη·
ὅτι κενεῖς λαὸς ἐν δ-
σότητι, καὶ ἔθνη ἐν τῇ
γῆ ὀδηγήσεις. Ἐξομολο-
γησάσθωσαν σοὶ λαοὶ ὁ
Θεός, Ἐξομολογησάσθω-
σαν σοὶ λαοὶ πάντες.

Ἡ Ἐξήγησις.

1. **Κ** Αἰ ὄντως ἔ μόνον μᾶς ἀλόγησο, ἄλλα καὶ ἠλέησε, καὶ μᾶς ἔσπετε, σαρκωθεὶς ἐκ τῆς Ἀειπαρθένου Μαρίας. Τῆτε δηλοῖ τὸ ἐπιφάναι, ἐπειδὴ μᾶς ἐφανερώθη ὁ ἀόρατος, καὶ τὸν εἶδαμεν πρόσωπον παρὸς πρόσωπον.

2. Ὡς καὶ οἱ κατοικῆντες τῷ Οἰκουμενῷ, νὰ γνωρίσῃ τῷ σωτήριον ὀδόν σου. Ἐπειτα διὰ νὰ μὴ νομίῃ τις, ὅτι διὰ τὴν Ἰουδαίαν μόνον εὐχεται, ἐπρόδεται τὸ ἐν πάσῃ Ἐθνεσιν. Ἡ γὰρ δεομαίσα Κύριε, φανερώσαι τὸ σωτήριόν σου πρόσωπον, νὰ φωτίσῃ τὰ ἐν σκότει καθήμενα Ἐθνη, νὰ τὰ ὀδηγήσῃς πρὸς σωτηρίαν.

3. Ἰνα ἔ μόνον ὁ Ἰουδαϊκὸς Λαὸς, ἀλλὰ καὶ πάντα φυλὴ, καὶ οἱ λαοὶ πάντες νὰ σὲ ὁμολογήσῃν, νὰ σὲ προσκυνήσῃν ὡς Ποιητῷ, καὶ Σωτῆρι εὐσπλαχνῶν.

4. Διατῆτο προπόντως τὰ Ἐθνη ἅπαντα ἄς ἀφραίνωται ἀγαλλόμενα, καὶ ἄς κηρύττωσι τὰς ἀεργεσίας σου, πῶς κυβερνᾷς, καὶ κρίνεις μὲ δικαιοσύνην, καὶ δὲσότητα, καὶ ὀδηγᾷς αὐτὰ εἰς τὸ ἀληθινὸν τέλος τῆς αἰωνίας μεκαρότητος.

5. Καρπὸν γῆς λέγει τῷ τῆς ἀληθείας ἐπίγνωσιν. Καθὼς οὐκ δύο φοραῖς ἐπαραινῆσε τὰ Ἐ΄θνη εἰς ὑμνοῦδιαν, ἕτως ἐζήτησε δις καὶ τῷ πρὸς ἡμᾶς ἀλογίαν. Εἰσὶ δὲ τινεὶ ὅτε ἐξηγῶσι γῶ, τῷ Δεῖκαρθεῖον Θεοτόκον, ἣτις ἐπλάτισεν ὄντως, καὶ Στέκλησεν ἡμᾶς, διδῶσα ἡμῖν τὸν ἀλογοῦμενον αὐτῆς καρπὸν, τὸν τρέφοντα ἡμᾶς διωκεῖως, με τροφῆν ἢ μόνον ἐπέκηρον, ἀλλὰ καὶ Οὐραῖον. Αὐτὸν οὐκ τὸν φοβερόν Θεόν, καὶ Παντοδύναμον, τὸν ποσῦτον ἡμᾶς πλοσίως διεργετήσαντα, ἄς φοβηθῶμεν ἅπαντες, ἀλαβύμενοι. καὶ ἄς φυλάξωμεν τὰς σωτηρίας αὐτῆς ἐπιτολάς. Ἰνα μὴ φανεύτες ἀχάριστοι χάριτος τοσαύτης, κατακρεθῶμεν εἰς κῦρ αἰώνιον.

5. Ἰη ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς. Εὐλογηταὶ ἡμᾶς ὁ Θεός, ὁ Θεός ἡμῶν ἀλογηταὶ ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ ἔρατα τῆς γῆς.
Δόξα.

Εἰς τὸ τέλος ᾠδῆς, Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. ΞΖ΄.

Οὗτος ὁ Ψαλμὸς διαλαμβάνει περὶ τῆς τῷ Χριστῷ αἰσάσεως, καὶ τῆς τῆς ἐχθρῶν καταπτώσεως. Νεθετεῖ οὐκ, καὶ παραινῶ τῆς πίστεως, καὶ ἀφραυθῆσιν εἰς τῷ τῷ Σωτῆρι Ἀνάστατιν. Οἱ δὲ αὐτίκαλοι δαίμονες, καὶ ἄτισοι ἄνθρωποι, καὶ ἀφραυθῆσιν, καὶ καὶ ὑπάγην εἰς τῷ ἀπώλειαν.

Ἡ Ἐξήγησις.

1. **Κ**αὶρὸς εἶναι καὶ ἐγερωθῆς Δίαποτα, καὶ λυτρώσεως ἀπὸ τὸν θανάτον τὸ αὐθρόπινον. Ναι Πολυέλεε ἐγειραι εἰς ἐκδίκησιν, καὶ φύγην οἱ ἐχθροῖσιν, τῷ τῷ εὐδοξον καὶ φοβεραὺ παρσίαν μὴ ὑποφέροντες. Ἀνάστατιν λέγει ἢ μόνον τῆς μακροθυμίας τῷ κατάπαντιν, ἀλλὰ καὶ τῷ ἐκ νεκρῶν Ἀνάστατιν.

2. Καθὼς ὁ καπνὸς ὑπὸ τῷ αἰέμῳ διασκορπίζεται, καὶ τὸ κερὶ ὑπὸ τῷ πυρὸς διαλύεται, ἕτω καὶ πάντες οἱ δυσμερεῖς καὶ ὑπερήφανοι δαίμονες μετὰ τῷ ταπεινῷ παρσίαν καὶ ἐκαυθρόπινον τῷ Ἰψίση Θεῷ, θέλων ἀφραυθῆσιν, καὶ ὑπάγην εἰς τῷ ἀπώλειαν.

3. Οἱ δὲ Δίκαιοι καὶ ἀφραυθῆσιν ἀγαλλιώμενοι, βλέποντες, ὅτι ἐλυτρώθησαν τῆς τυ-

Τὸ Κείμενον.

1. **Α**΄Νασήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτῆς, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτῆς οἱ μισῶντες αὐτὸν.

2. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς, ἐκλιπέτωσαν. ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ πυρὸς, ἕτω ἀπολυταὶ οἱ αἱμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τῆς Θεῆς.

3. Καὶ οἱ Δίκαιοι ἀφραυθήτωσαν. Ἀγαλλιά-

ἴδωσαν ἐνώπιον τῆς Θεῶν,
περβήτωντων ἐν ἁφροσύνη.

4. Ἀσάτε τῷ Θεῷ, ψά-
λατε τῷ ὀνόματι αὐτῆ.
ὁδοποιήσατε τῷ ἐπιβεβη-
κότι ἐπὶ δυσμῶν.

5. Κύριος ὄνομα αὐτῷ·
καὶ ἀγαλλιάσθε ἐνώπιον
αὐτῆ. Ταραχθήτωντων
ἀπὸ πορωπῆς αὐτῆ, τῆς
Πατρὸς ἡμῶν ὀφθαλμῶν, καὶ
κελετῆς ἡμῶν.

6. Ὁ Θεὸς ἐν τόπῳ
Ἀγίῳ αὐτῆ. Ὁ Θεὸς
κατοικίξει μονοτρόπος ἐν
οἴκῳ. Ἐξάγων πεπεδημέ-
νους ἐν ἀνδρείᾳ. Ὁμοίως
τῆς παρακικραίνοντας,
τῆς κατοικῆντας ἐν τά-
φοις.

7. Ὁ Θεὸς, ἐν τῷ ἐκ-
πορεύσασθε ἐνώπιον τῆς
λαῶν, ἐν τῷ διαβαί-
νειν ἐν τῇ ἐρήμῳ, γῆ
ἑτείδη. Καὶ ἡ οἱ ἕρα-
νοὶ ἐξάξω, ἀπὸ πορωπῆς
τῆς Θεῶν τῆς Σινᾶ,
ἀπὸ πορωπῆς τῆς Θεῶν
Ἰσραὴλ.

8. Βροχίῳ ἐκύσπον ἀφο-
εῖς ὁ Θεὸς τῇ κληρου-
μίας, καὶ ἠοθεύησε,

ρανίδος τῆς δαίμων. καὶ γὰρ πέτρωνται ἁ-
φρανόμενοι.

4. Τῆς Ἀποστόλης παρακινᾷ, καὶ σιωδρά-
μην εἰς τὰ Ἐθνη, καὶ ἀτρεπίσω τῷ ὁδῶν
τῆς Κυρίας. Δυσμῶν δὲ καλεῖ τὸ σκοπός, ὅπῃ
ἦτον εἰς τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀνδραίων πρὸ τῆς
Θείας συγκρατάσεως, καὶ ὁ Δεσπότης Χριστὸς
μὲ τῷ παρκοίῳ αὐτῆ τὸ διεσκέδατε.

5. Χαίρετε οὖν δίκαιοι καὶ ἀγαλλοῦτε εἰς
τῷ παρκοίῳ τῆς Κυρίας· οἱ δὲ ἄδικοι δαίμο-
νες ὡς παραχθῶν, φοβηθεύτες τῷ Θεῶν
αὐτῆ ἐπιφανείαν, καὶ τὸ τῆς προνοίας δίκαιον.
Ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ ὄντως Πατὴρ ἡμῶν ὀφθαλμῶν,
ἡμῶν χηρῶν φροντιστῆς, καὶ ἡμῶν πενήτων κυ-
βερνήτης ἐπιμελέστατος.

6. Ὅστις μὲ ὄλον ὅπῃ ἐταρκῶδη, καὶ ἔγι-
νον ἀνδρωπος, δεῦ ἔλειψεν ἀπὸ τῆς Πατρὸς
καὶ κόλπου, ἀλλὰ καὶ ἐδῶ εἰς τῷ γλῶσσοι
σκυρὸς ἀρσκόμοιοι, ἐκεῖ εἰς τὸς Οὐρανὸς
ἀνυμνεῖται ὑπὸ τῆς Ἀγγελῶν Θεοπρατίας ἐπὶ
Θρόνῳ, σὺ τῷ Πατρὶ, καὶ Ἀγίῳ Πνύματι
καθεζόμενος, καὶ κατοικίξει εἰς τῷ Ἐκκλη-
σίῳ αὐτῆ ἐκείνης ὅπῃ εἶναι μονοτρόποι, ἔχον-
τες εὐὰ σκοπὸν πρὸς ἀρετῷ ἀμετάθετον.
Καὶ μὲ τῷ πολλῷ τῷ ἀνδρείῳ εὐγαλεν ἀπὸ
τὸν Ἀδῶν τῆς δεδεμεύης Προπάτορας· καὶ
ἐκείνης ὅπῃ μὲ τῷ ἀμφοτίως τὸν ἐπίκρα-
ναν, καὶ λογιζονται ὡς νεκροὶ, ζωοποιεῖ διὰ
μετανοίας ὡς εὐσπλαγχνος.

7. Ὁ Σύμμοχος· ὁ Θεὸς παροερχομένῳ σὺ
πρὸ τῆς Λαῶν, βαίνοντος διὰ τῆς ἀοράτη, ἢ
γῆ ἑτείδη, ὁ Οὐρανὸς δὲ ἐξάξω. Ἡ γοῶν
μέλλωντας γὰρ περάτης ἀπ' ἐκείνῳ τῷ ἀφώ-
τισον, καὶ ἀοίκητον ἔρημον, τῷ μετὰ γλῶ-
σσοις, κρῶσθε δὲ ψευδῶς χαίρετε ἐξά-
ξω. Ταῦτα κυρίως ἔγινον· ὁ σεισμός εἰς
τῷ Σταύρωσιν· καὶ ἡμῶν τῷ Ἀνάληψιν ἐδρό-
σατε τὸν Κόσμον μὲ τῷ Οὐρανόῳ δρότον τῷ
Παναγίῳ Πνύματι. Τὸ δὲ ἀπὸ πορωπῆς
τῆς Θεῶν, δηλοῖ τῷ ἐν τῷ Ὄρει Σινᾶ Θεῶν
ὄρασιν.

8. Τὸ ὅμοιον λέγει βροχίῳ, ἢ γὰρ τῷ χα-
λεν τῷ Παναγίῳ Πνύματι. Τὸ ὅποσον ἠλ-
θεο, καὶ ἔξ ἀνάγκης, ἀλλ' ἀνδραίων, καὶ

ἐκείνη. Λέγει δὲ πῶς ἰοθεύητε ἢ κληρονομία διὰ τὰς ἐπαγωγὰς τῆς ἀτεβίων· πλὴν ὁ Κύριος τῷ ἐδωκάμωτε, καὶ τῷ ἔκαμω ἀήτητον.

9. Ζῶα λέγει τὸς Ἀποστόλους, οἱ ὅποιοι κατοικῶν εἰς τῷ κληρονομίᾳ. Ὅτι μὲ τῷ οἰκονομίᾳ τε, καὶ χρῆσότητα, ἔχάμετε ὁ Θεὸς ποιῶντας δωρεὰς τῇ πτωχῇ, καὶ ἀπελεῖ φῦται τῆς αὐθραπότητος.

10. Τοῖς ὁποίοις Ἀποστόλοις θέλει δώσει τῷ δωρεῶν, καὶ χάρις τῆς διδασκαλίας, καὶ διηγῆνται τὸς λόγους μὲ πολλῶν σοφίᾳ, καὶ διώκωιν.

11. Νῦν ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἀγγέλων, καὶ Πατῆρ τῆς ἡγαπημένωσ Τίθ, διὰ σολισμὸν τῆς Ἐκκλησίας ἐπαρῶσ αξίεσ καὶ μοιρασοῦ ὅλον τὸν Κόσμον ὡς πλῆτον κρητόμετ. Ἦγαν ἐκεῖνος ὅπῃ ἦταν πάλοι τῷ διαβόλω στρατόμενοι, καὶ τὸς ἐπιστρέψαν πρὸς γνώσιν τε. Καὶ ὅπως ἀπῆλθον, ὁ μὲν εἰς Ῥωμῆας, ὁ δὲ εἰς Ἑλλῆνας, καὶ ἄλλοι εἰς ἄλλοι τὸν λόγον κηρύττοντες.

12. Ἐτεῖς τῷ αὐθραπτοί, ἐὰν μείνητε ἰδραῖοι εἰς αὐτῷ τῷ ἀληθῆ τίσιν καύτοτε, θέλετε κάμει ἀργυρᾶσ πτέρυγας ὡς περὶ σερῶν, καὶ χρυσομεῖα μεταφρενα. Πτέρυγας περὶ σερᾶσ καλεῖ τῷ χάρις τῷ Πνῆματος. Ἀργυρᾶσ, ὅτι τὰ δίκωλάπρα πρὸσφέρει τοῖς ἀπλῶσ ῥοις, γάλα τῆσ ποτίζουσα. Κρυσομεῖα μεταφρενα, ὅτι τοῖς πλειστέροις δείχνει τὰ βαθυτέρα μυσῆρα. Κλήρις καλεῖ τὰς δύο Διαθήκας. Λέγει οὖν, ὅτι ἐὰν πρὸστελθῆτε, θέλετε ἰδῆ τῷ ποικίλῳ χάρις τῷ Πνῆματ.

13. Ἐδῶ δηλοῖ τὰ ἐν τῇ Πρωτοκωστῇ γινόμενα· λέγει οὖν, ὅτι ὁπότεν διαμερίσθῃ τῷ Βασιλείᾳ τῆς Οἰκουμένησ εἰς τὸς Ἀποστόλους (αὐτὸς λέγει Βασιλεῖσ, τῷ δὲ Ἱερουσαλήμ Σελμῶν ὠνόμασε) καὶ τὸς λαμπαρῶν ὡς χιόνα μὲ τὴν χάρις τῷ Πνῆματ.

14. Ὅρος λέγει τῷ Ὑπεραγίῳ Θεοτόκον, καὶ τῷ Ἐκκλησίᾳ, τῆσ ὁποίας τὸ ἔξοχον εἶναι κυρίως ἢ Θεοτόκος. Πῖον δὲ, ἦγαν πα-

σὺ δὲ κατηρίσω αὐτῶν.

9. Τὰ ζῶασ κατοικῶσιν ἐν αὐτῇ. Ἡ τοῖμασ ἐν τῇ χρῆσότησίσ τῷ πτωχῷ ὁ Θεός.

10. Κύριος δώσει ῥῆμα τοῖς διαγγελλομενοῖς δωνάμει πολλῇ.

11. Ὁ Βασιλεὺς τῆς δωάμεων τῶ ἀγαπητῶ, τῇ ὠραιότητι τῶ οἴκω διελεύσεται σκύλα.

12. Ἐὰν κοιμηθῆτε ἀνάμεισ τῆς κλήριω, πτέρυγεσ περὶ σερᾶσ περιηρυρωμεῖα, καὶ τὰ μεταφρενα αὐτῆσ ἐν χλωρότητι χρυσοῖσ.

13. Ἐν τῷ διασέλλειν τὸν ἑβραῖοῦ Βασιλεῖσ ἐπ' αὐτῆσ, χιουωθήσονται ἐν Σελμῶν.

14. Ὁρὸ τῷ Θεῷ, ὅρὸ πῖον, ὅρὸ πτυρωμεῖον, ὅρὸ πῖον.

15. Ἴνα τί ὑπολαμβάνετε ὄρη πετυρωμένα· τὸ ὄρος, ὃ ἠδοκῆτεν ὁ Θεὸς κατοικεῖν ἐν αὐτῷ, καὶ ᾗ ὁ Κύριος καταστλιώσεται εἰς τέλος.

16. Τὸ ἄρμα τῷ Θεῷ μυελοπλάσιον, χιλιάδες δ' ἰθιυμένων· Κυρίου ἐν αὐτοῖς ἐν Σιναῖν ἐν τῷ Ἀγίῳ.

17. Ἀνέβης εἰς ὕψος, ἠχμαλώτισσας αἰχμαλωσίαν, Ἐλαβες δόματα ἐν ἀνθρώποις.

18. Καὶ ᾗ ἀπειθῆντας τῷ κατασκηνώσασιν· Κύριος ὁ Θεὸς ἀλογητὸς, ἀλογητὸς Κύριος ἡμέραν καὶ ἡμέραν.

19. Κατὰ δόματα ἡμῶν ὁ Θεὸς ἦν σωτηρίων ἡμῶν. Ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τῷ σώζειν. Καὶ τῷ Κυρίου, Κυρίου αἱ διεξοδοὶ τῷ θανάτῳ.

20. Πλὴν ὁ Θεὸς σιωπλάσει κεφαλὰς ἐχθρῶν αὐτῷ, κορυφῶν τευχῶς διαπορρομεμένων ἐν πλημμελείαις αὐτῶν,

21. Εἴτε Κύριος, ἐκ Βασανῶν ἐπιστρέψω, ἐπι-

χῶ, καὶ πετυρωμένον. Ὅτι δι' αὐτῆς τρέφονται, καὶ παχεύουσιν ψυχικῶς τὰ κοπαδία, καὶ ἀγάλοι τῷ πιστῶν μὲ τῷ χάριτι τῷ Πνεύματι.

15. Πρὸς τῆς Ἰουδαίας λέγει ταῦτα. Διατί νομίζετε ἀλαζάνες, καὶ ὑπερήφανοι πῶς εἰσθε εἰσθε τὸ ὄρος, ἦσαν ἢ σιωπαγωγῆ, ὅπως ἠθέλησεν ὁ Θεὸς νὰ κατοικῆ πάντοτε, ψάδεθε. Ὅτι ὀλίγον καιρὸν κατόκησεν εἰς αὐτῷ. Ἀμὴν ἐδῶ εἰς τῷ ἦν Ἐθῶν Ἐκκλησίαν θέλει κατοικῆσαι αἰώνια.

16. Ὅτι εἰς τὸν ἐδικόνσας Νόμον, ὀλιγοσὺς εἶχεν Ἀγίους ὁ Κύριος. Ἀμὴν εἰς τὸν Νέον τῆς χάριτος, θέλω εἶσαι μυελάδες ἀκατέμνητοι, καρποφορήντες αὐτῷ τῷ δέξασθαι. Αὐτὸς εἶναι ὁ Θεὸς, ὅπως σὰς ἔδωκε τὸν Νόμον εἰς τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ.

17. Καὶ αἰχμαλωτίσας τὸν ἄδην, τῷ ἐπιήρες τῆς Προκατορας, καὶ ἀνελήφθης εἰς τὰ Οὐραῖα. Λαμβανώντας δὲ ἀπὸ τῆς ἀνθρώπων τῷ πίστιν, αὐτέδωκε τῷ χάριτι τοῦ Πνεύματος.

18. Οὕτως ὁ Ἀκύλος. Καίπερ ἀπειθεῖς ἦσαν βλέπωντας τινὰς ἀπειθεῖς, ὅπως δὲ ἠθέλησαν νὰ πισθῶσιν, ὑπέμεινε ὁ Θεὸς ὡς μισκράθυμος, ἀεργετῶν αὐτῆς μὲ ἀλογίαις καὶ ἐκείνῳ χρησότητος, ἕως ἢ ἐκατέστησε καὶ αὐτῆς οἰκητέλιον ἴδιον.

19. Ὁ Θεὸς οὐδ' ὅπως μῆς ἐφώτισε καὶ τὸν ἐγνωρίσαμεν, νὰ μῆς ἀξιώσῃ νὰ κατὰ δόματα εἶμεν εἰς ζωὴν αἰώνιον, καθὼς ἀπὸ τῷ ἀδιεξοδάτον τῷ θανάτου φερῶν μῆς ἐλύτρωσε.

20. Καὶ νὰ σιωπῆ τὰς κεφαλὰς τῆς δαιμόνων, ὅπως ἤξεταῖζον τὰς ἀμαρτίας τῆς ἀνθρώπων. Μὲ τὸ, κορυφῶν τευχῶς, ἐδήλωσε τὸ παραμικρὸν πταισίμον· ὅτι χαλεπὸ νὰ εὐρη ἀμαρτίαν εἰς τὸν Χριστὸν, τὸν ἐπαρέδωκεν εἰς θάνατον, ὅθεν ἐκαταλύθη ὁ τύραννος.

21. Ὁ Σύμμεχος. Κύριος ἀπὸ Βασανῶν ἐπιστρέψω ποιήσει, ἀπὸ θυφῶν θαλάσσης. Ἡ Βασανῶν ἐρμυνώσεται αἰσχίῃ, ἢς ῥίζα ἢ ἀμαρ-

τία . Από τὴν ὁποῖαν μὲς ἐπιστρέφει ὁ Θεὸς ἀπὸ τὸν βυθὸν τῆς θαλάσσης , ἦγαν ἀπὸ τὰς ἐπιβλαῖς τῆς δαυιδίων .

22. Ἐπειδὴ ἔδειξε τὸν ἀληθῆ Θεὸν ὡς ἀλγεία τινὰ , πῶς ἠγωνίσθη ἀνδρείως , καὶ νικῆσας τὸς ἐχθρὸς , ἐλύτρωσε τὸς ἀχθρωμένους μὲ τὸν ἐκίσσον αὐτῷ θάνατον , διατίτω λεγέει καὶ τὰτα ἀφρωπικῶς . πῶς ἐπήραμεν τὸττω νίκην , καὶ ἐβάβησαν οἱ πόδες μὲς εἰς τὰ ἀμυστα τῆς ἐχθρῶν , ἕως τὸτον ὅπῃ καὶ οἱ σκυλοὶ τὰ ἔφαγαν .

23. Ἰδὲ ἀπὸ τῶρα προβλέτω μὲ τὸς ὀφθαλμοὺς τῷ νοῶμα , καὶ σοχαζομαι τὸς πορείας σου Κύριε , μὲ πῶττω Διταξίαν καὶ βυλλῶ πάντοφον , θέλεις κατέβη ἄρατόθεο , καὶ σαρκωθῆς . καὶ πάλιν καὶ ἀνέβης θεοπρεπῶς Βασιλεῦ προαιώνιε , καὶ καθίσθης μετ' σαρκὸς , ἐκ δεξιῶν τῷ Πατρὸς εἰς τὸν Ἅγιον Θρόνον σου , καὶ σὺ ἀκολουθήτων ὅτοι τις Διταξοί .

24. Καὶ ἀρχαιότερα τῆς ἄλλων καὶ προφθάσαν οἱ ἀρχοντες τῆς πίσεως , οἱ Ἀποστόλοι , εἰς τὸ μέτον νεανιδῶν Παρθένων καὶ ψάλλεσιν , ἕχι πλέον εἰς εὐα Ναὸν ὡς τὸ πορότερον , ἀλλὰ εἰς ὅλας τὰς Ἐκκλησίας , καὶ καὶ ἡμῶσι τὸν Θεὸν ἀπὸ τὰς πηγὰς τῷ Ἰσραὴλ . ἦγαν ἀπὸ τὰς Βίβλης τῆς Προφητῶν , ἀλογῶντες αὐτὸν αἰώνια .

25. Ἐκεῖ καὶ ὑπάγη ὁ νεώτερος ἀπὸ τῆς Ἀποστόλους Παῦλος , ἀπὸ τῶν φυλλῶ Βευιαμίν . Ὅστις εἰς ἐκεῖνῳ τῶν ἕκαστιν τῷ νοῶς , ἠράγη εἰς τὸν Παράδειτον . Ἐτι δὲ καὶ οἱ λοιποὶ τῷ Ἰδὲ ἀτόγονοι . καὶ οἱ τῆς Γαλιλαίας γῆς , τῶν ὁποῖων ὁ Ζαβελῶν , καὶ Νεφθαλεῖμ ἐκληρώτατο .

26. Καὶ Θεέ μου πρὸς ἄξον (δέομαί σου) καὶ πληρωθῶσι μὲ τῶν διωκῶν σου ὅσα μὲ ὀπτασίας μὲ ἔδειξες . καὶ γένη μία Ἐκκλησία πανταχῶ , καὶ γνωρίστην ὅλοι οἱ Βασιλεῖς τὸν Τίον , καὶ Λόγον σου . καὶ παυτάμεσοι τὸν διαγῶμον , καὶ σὲ προσηκῆσαν θεοπρεπῶς μὲ δῶρα καὶ θυμιάματα .

27. Κάλαμον λέγει τὸς κακῆς , καὶ φάλλης

σφρίσω ἐν βυθοῖς θαλάσσης .

22. Ὅπως αὐ βαρῆ ὁ πῶς σου ἐν αἵματι . Ἡ γλῶσσα τῆς κωκῶν σου ἔξ ἐχθρῶν παρ' αὐτῷ .

23. Ἐθεωρήθησαν αἱ πορείαι σου ὁ Θεός , αἱ πορείαι τῷ Θεῷ μου τῷ Βασιλεῖς , τῷ ἐν τῷ ἀγίῳ . Προεφθάσαν ἀρχοντες ἐχθόμεσοι ψαλλόντων , ἐν μέσῳ νεανιδῶν τυμπανισελῶν .

24. Ἐν Ἐκκλησίας ἀλογεῖτε τὸν Θεόν , Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραὴλ .

25. Ἐκεῖ Βευιαμίν νεώτερος ἐν ἕκαστι . Ἀρχοντες Ἰδὲ ἠγεμόνες αὐτῶν . Ἀρχοντες Ζαβελῶν . Ἀρχοντες Νεφθαλεῖμ .

26. Ἐντελαὶ ὁ Θεός τῆ διωάμεισ , διωάμεισ σου ὁ Θεός τῶτο , ὁ κατεργάσω ἐν ἡμῖν . Ἀπὸ τῶ καῖς ἐπὶ Ἱερουσαλήμ , σοὶ οἴσθσι βασιλεῖς δῶρα .

27. Ἐπιτίμητον τοῖς

Θηείοις τῷ καλάμῳ. Ἡ συναγωγή ἦν ταύρων ἐν ταῖς δαμάλεσι ἦν λαῶν. τῷ ἰγκλεισθῆναι τὸ δοκιμασμένους τῷ ἀργυρείῳ.

28. Διατκόρπιτον ἔσθνη τὰ τὸς πολέμους θέλουται. Ἡ ἔσθνη φέρει βίβας ἕξ Αἰγύπτου. Αἰθιοπία παραφθάνει χεῖρα αὐτῆς τῷ Θεῷ.

29. Αἱ Βασιλείαι τῆς γῆς ἄσπετε τῷ Θεῷ, ψάλλετε τῷ Κυρίῳ, τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ τὸν Οὐρανὸν τὸ Οὐρανὸν, καὶ ἀνατολάς.

30. Ἰδὲ δώσῃ τῇ φωνῇ αὐτῆ, φωνῇ δυνάμεως. Δόξαι δόξαν τῷ Θεῷ.

31. Ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἡ μεγαλοπρέπεια αὐτῆ, καὶ ἡ δυνάμις αὐτῆ ἐν ταῖς νεφέλαις.

32. Θουμασὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτῆ ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ. Αὐτὸς δώσῃ δυνάμιν, καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτῆ. Εὐλογητὸς ὁ Θεός.

Δόξα.

αὐθρόπης διὰ τὸ ἀκαρπον. Θηεῖα, τὸς αὐτοῦ λογισμὸς, ἢ τὸς δαίμονας. Συναγωγῆν ἦν ταύρων, τὸς Ἰουδαίους διὰ τὴν θρασυτητα. Δαμάλεις δὲ λαῶν, τὸς ἕξ Ἐθῶν κτισθέντας διὰ τὸ νέον τῆς κλήσεως. Λέγει οὖν, ἡ πᾶσιν τὰς ἐπαναστάσεις ἦν Ἰουδαίων, καὶ Ἐλλήνων, ὅπως ἠγέρθησαν καὶ περικλείσθην, καὶ ἡ ὑπερίσταν τὸς κίβους τῆς σωτηρίας· οἵτινες ἐδοκιμάσθησαν ὡς τὸ ἄδολον ἀργύριον.

28. Τὰ δὲ Ἐθῆ, ὅπως βυβληθῶν καὶ μετὰ σπουτιωθῶσι, διατκόρπιτον. Καὶ τότε θέλων ἔλθῃ Αἰγύπτιοι, καὶ Αἰθιοπες, καὶ πᾶσα ἄλλη φυλὴ καὶ σὲ προτκινῶσθην.

29. Πᾶσας τὰς Βασιλείας καλεῖ εἰς θεογνωσίαν, λέγωντας. Ἐλθετε ὅλοι καὶ ὑμνήσατε τὸν Θεόν, καὶ ἡ καὶ ψάλλετε τὸν κρατῶν Δεσπότην. ὅστις ἐκάθητε τὸν θρόνον καὶ θάλασσαν· καὶ ἀνελεθῶν τροπαῖχος εἰς Οὐρανὸν, ἐκάθητε καὶ ἀνατολάς, ἠγῶν εἰς τὴν δεξιᾶν τῷ Πατρὸς.

30. Καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἔδωκε τῷ φωνῇ τῆς αὐτῆς δυνάμεως· ἠγῶν ἀπέστειλε τὸ Πανάγιον Πνεῦμα, καθὼς ὁ Θεὸς Ληκὰς ἰσόρητε. Τὸ δὲ, δόξαι δόξαν, ὅμοιον τῷ τῷ Ἀποστόλου. Δοξάσατε τὸν Θεὸν ἐν τῷ Πνεύματι ὑμῶν.

31. Ἀπὸ τὸ γένος τῷ Ἰσραὴλ καταγονταὶ οἱ Ἀπόστολοι· οἵτινες ἐκήρυττον τῷ μεγαλοπρέπειαν τῷ Θεῷ μετὰ διάφορα θαύματα. Καὶ πάλιν οἱ μεταγενέστεροι Διδάσκαλοι, ὡσπερ νεφέλαι ἔσαν τῶν τὸν ἕτον ἐκ τῆς θαλάσσης τῷ Πνεύματι, τὸς αὐθρόπης ἐπόσιταν.

32. Αὐτὸς ἔν ὁ Θεός, ὁ θαυμασὸς καὶ Παντοδύναμος, ὅπως ἐπέλετε ποταμὸν πάλαι θαύματα εἰς τὸν λαὸν τῷ Ἰσραὴλ, αὐτὸς θέλει δώσῃ καὶ εἰς ἡμῶν κράτος, καὶ βοήθειαν εἰς πάντα ἀνάγκην, ὁ ἀλογημένος, καὶ ὑπερέδωξος, σὺν τῷ ὁμοσίῳ Ἰῶν, καὶ τῷ ὁμοδιώματι Πνεύματι.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῆς ἀλλοιωθησομένων.
Ψαλμὸς τοῦ Δαβὶδ. ΞΗ΄.

Ο Ψαλμὸς ἔστος ἀρωστημαῖνε ἀραγμύτων ἀλλοίωσιν. Λέγεται δὲ ἐκ
προσώπῳ τῆς Ἰσραηλιτῶν, ὅταν ἦται εἰς Βαβυλώνα μέτοικοι, καὶ
ἐδέονταν τῷ λύτρωσιν. Προλέγει δὲ τῷ ἑκατόδον, καὶ τῷ οἰκοδομῷ τῆς
Γερουσαλήμ. Ἐχει δὲ καὶ Προφητεῖαν τῆς δεσποτικῶν καθεμύτων, καὶ τῆς
τῆς Γυδαίων παυλοθερίας, καὶ Ἰσαλείφους.

Η' Ε'ξήγησις.

1. **Η'** Σωιάξῃς τῆς ἀστεβεσίρων προσφέρει
τῷ ἰκεσίαν λέγεται. Σφῶσόν με Κύ-
ριε εἰς τοιαύτῳ ἀνάγκῃ, ὅτι τοσῶτον αἱ
θλίψεις μὲ ἐπλήθυναν, ὅτῃ μὲ ἐσκέπασαν
ἕως τῷ κορυφῷ ὡσπερ ὕδατα, καὶ κινδυνῶν
να μὲ πνίξωσιν.

2. Ἐλάττωσάν οἱ πόδες μου εἰς τὸν ποταμὸν
τῶτον τῆς θλίψεων, καὶ δευ' ἀρίστῳ σερρότη-
τα, ἀλλ' ὅσον δοκιμάζω να εὔγω, τόσον βυ-
θίζομαι περισσότερον.

3. Ὅλα ταῦτα λέγει μεταφορικῶς εἰς ἐκεί-
νος ὅτῃ περιφέρονται εἰς τὰ κύματα κλυδωνι-
ζόμενοι, καὶ φωνάζουσι ζητήντες βοήθειαν· καὶ
ἀπεσιζόντες πρὸς Οὐρανὸν τὰ ἄμυστα, ἐλπίζου-
σιν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ βοήθειαν. Οὕτω καὶ αὐτοὶ
διὰ τὰς πολλὰς στενοχωρίας ὅτῃ εἶχαν εἰς
τῷ δεινῷ ἐκείνῳ ἀίχμηλωσίαν, λέγουσι τοιαῦ-
τα τῷ Κυρίῳ ἀχόμενοι, διὰ να τὴς λυπη-
θῆ, να τὴς λυτρώσῃ ταχύτερον.

4. Εἶναι τόσοι οἱ ἐχθροί μου, ὅτῃ περισ-
σῶν εἰς τὸν ἀεθμὸν τὰς τείχας τῆς κεφα-
λῆς μου· καὶ διωκόντες με, διωκαμένωννται περισ-
σότερον, καὶ μὲ παιδῶσιν ἀδίκαι, χωρὶς να
τὴς πταίσω τίποτος. Τῆτο δηλοῖ τὸ ἃ ἐχ-
ήραζον, τότε ἀπετινῶν. ἤγην χωρὶς να
ἀδικήσω, δίκαις ἐσπαράττωμαι.

5. Ἐστὺ καρδιογνώσῃ τὸ ἤξῃς, ὅτῃ γι-
νώσκεις ἅπαντα, πῶς δεύτης ἔπαισα τίπο-
τας· μόνον ἐτεσῃ πταίω πολλάκις, ὅτῃ ἀφρο-
συνῆς παραβαίνων τὸν σωτήριον Νόμον σου.

Τὸ Κείμενον.

1. **Σ**φῶσόν με ὁ Θεός,
ὅτι εἰσήλθουσαν
ὑδατα ἕως ψυχῆς μου.

2. Ἐνεπαύλιον εἰς ἰλὺν
βυθῶ. Καὶ ἐκ ἔσιν ὑπό-
σασις.

3. Ἡ'λθον εἰς τὰ βά-
θη τῆς θαλάσσης, καὶ κα-
ταγῆς καπιπότησί με. Ἐ-
κοπίασα κράζων, ἐβραγ-
χίασεν ὁ λάρυγγί μου.
Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί
μου ἀπὸ τῶ ἐλπίζεω με
ἐπὶ τὸν Θεόν μου.

4. Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ
τὰς τείχας τῆς κεφαλῆς
μου οἱ μισθῶντες με δωρεῶν.
Ἐκραταύθησαν οἱ ἐχ-
θροί μου, οἱ ἐκδιώκόντες
με ἀδίκως. Ἄ' ἐχ-
ήραζον, τότε ἀπετινῶν.

5. Ὁ Θεός, σὺ ἔγνωσ
τῷ ἀφροσύνῃ μου, καὶ
αἱ πλημμελείαι μου ἀπὸ
σῆ ἐκ ἀπεκρύβησαν.

6. Μὴ αἰχλωθεῖσθαι ἐπ' ἐμὲ οἱ ὑπομενοντές σε Κύριε, Κύριε ἢ διωάμεων. Μὴδὲ ἐστραπέυσαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ζητῶντές σε ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ.

7. Ὅτι εὐεκάσθῃ ὑπὲρ νεκρὰ ὀνειδισμῶν. Ἐκάλυψεν ἐστραπὴ τὸ πρόσωπόν μου.

8. Ἀπὸ πλοτερωμέου ἐγενήθην τοῖς ἀδελφοῖς μου, καὶ ξείνος τοῖς υἱοῖς τῆς Μητρὸς μου.

9. Ὅτι ὁ ζῆλος τῶ οἴκου σου κατέφαγέ με, καὶ οἱ ὀνειδισμοὶ τῆς ὀνειδίζοντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ.

10. Καὶ σιωπῶν κλάψα ὡς νηστία τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐγενήθη εἰς ὀνειδισμὸς ἑμοί. Καὶ ἐθέμην τὸ εὐδύμαί μου σάκκον.

11. Καὶ ἐγενόμην αὐτοῖς εἰς παραβολὴν. Κατ' ἐμὲ ἠδολεχῶσι οἱ καθήμενοι ἐν πύλαις, καὶ εἰς ἐμὲ ἐψάλλον οἱ πίνοντες οἶνον.

12. Ἐγὼ δὲ τῇ προσόχημῃ πρὸς σέ, Κύριε καιρὸς δόξης.

13. Ὁ Θεὸς, ὡς τῷ πλήθει τῶ ἔλλειψου ἐπαχυσόν μου, ὡς ἀληθεία τῆς σωτηρίας σου. Σώσόν

6. Λοιπὸν δέομαί σου Παντοδύναμι Κύριε, μὴ ἀφήσης νὰ γεύω εἰς τὸς ἄλλους, ὅπως σὲ πισθῶν, αἰτία σκανδάλου, καὶ βλαβῆς ἀρχέτυπον, μὴ ἐπιτυχεύοντας τῆς ἐλπίδος μου. ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ ἐστραπέωσι, δός μοι εὐκαιρὸν βοήθειαν, νὰ βεβαιωθῶσι καὶ αὐτοὶ, ὅτι σώσεις τὸς ἐκζητητάς σε.

7. Αἰχλιώομαι, ὅτι καθ' ἑκάστῳ μὲ ὀνειδίζον οἱ πολέμιοι, λέγοντες, ὅτι δευ διώεται, νὰ μὴ βοηθήσης. Καὶ αὐτὸ μὴ δίδει ἐστραπὴν, καὶ θλίψιν χειρότερα.

8. Εἰπὼν τὰ ὀνειδῆ τῆς δυσθεῶν, λέγει καὶ τὸν χειρισμὸν τῆς συγγενῶν. Ὅτι τὸς αἰχμωλῶτες δευ ἀφῶν αὐτάμ. μὲ τὸς συγγενεῖς, ἀλλὰ τὸς ἐχθρούς μου.

9. Τὸ κατέφαγεν εἶπεν ὁ Σύμμοχος κατὰ τὴν ἀλώσει. Δεῦ μου δίδει τὸ πῶς θλίψιν ἢ ὑπέρησις τῷ Ἁγίῳ Οἴκῳ σου, ὅπως ὁ γέλως τῆς ἀσεβῶν, ὅτι εἰς ταῦτα ἐγὼ δευ ἔπτωσα. Ἀλλὰ μόνον πῶς ἐνεδίζον ἐσαῶα λίγοντες, ὅτι ἀπὸ ἀδυναμίας σου μὴ ἐνίκησαν. Αὐτῶν ἢ βλασφημίας μὴ δίδωμι τόνον εἰς τὴν καρδίαν ἀνείκασον.

10. Καὶ τὸ πῶς θλίβομαι διὰ ταῦτα, ὅπως νηστία, κλάω, καὶ σάκκον ἐδυόομαι, ὡς νηστία ἢ ἦτον ἐδικόν μου τὸ πταίσμον. Ἀλλὰ πάλιν, καὶ εἰς αὐτὰ μὲ περιεγέλασι, καὶ ὀνειδίζον σὺν οἱ παραύομοι.

11. Καὶ ὅπως καθήμεν, εἰς ταῖς πόρτας ὅταν κάμην συμβῆλια, ἢ εἰς τὴν τράπεζαν πίνοντες θρυλλῶσι, καὶ διηγῶνται ὡς παραβολὴν, καὶ μῦθον τὰς θλίψεώς μου.

12. Τῶ πῶς δὲ γινομένην, δευ ἔχω ἀλλὴν παρηγοσίαν. Μόνον ὑψῶν πρὸς Οὐρανὸν τὰ ὄμματα, δεόμενος πρὸς σέ Κύριε. Ἐὰν εἶναι ἀπρόσδεκτόν σου, νὰ μὴ στείλῃς βοήθειαν.

13. Ναι πολυδάσπαλαχνη Δέσποτα ἐπαχυσόν μου, ὅτι ἦλθε καιρὸς διαλλαγῆς, καὶ συγχωρήσεως. Μὴ μετρήσης τὴν τιμωσίαν κατὰ τὸ πταίσμον, ἀλλὰ δεῖξαι εἰς ἐμεῖα τὸ ἔλεος

σα, ἢ τὴν δικαιοσύνην εἰς αὐτὸς, ὅπῃ μὲν θλίβουσιν ἀδίκᾳ. Αὐτρωσάμε ἀπὸ τῆν λάσπῃ τῆν συμφωρῶν, πρὶν νὰ καρφώσωμι οἱ ποδῆμα βυθύπρα.

14. Αὐτρωσάμε ἀπὸ τὰς τιμωρίας, ἢ κακίαι τῆν πολεμίων, αἱ ὅποια μὲ ἐπέτασαν ὡς ὕδατα. Καὶ σχεδὸν μὲ καταποντίζουσιν.

15. Οἱ σοὶ πῆσαν εἰς πηγάδι, ἕως ἂν βλέπων τὸ σῶμα αὐοικτὸν, ἔχον τινα ἐλπίδα σωτηρίας, ἀμὴ ἀφ' ἧς τὸ κλείσθην ἀπελπίζονται. Λέγει οὖν, μήμα κλείσθης τῆν θύραν τῆς ἀσπλαγχνίας σου φιλαύθρωπε, ἀλλὰ ῥύσασάμε ἀπὸ τὸν βυθόν, καὶ φρέαρ πῶτο τῆν θλίψεων.

16. Οἱ ὀργιζόμεσοι ἔχον συνήθειαν νὰ μὴν ἀκάν τῆν ἱκεσίαν ἐκείνων ὅπῃ τὸς ἔπτασαν, ἀλλὰ ἐρέφον ἀλλαχόθεν τὸ πρόσωπον, διὰ τὸ μήτε κοιτάξουσιν. Δοιοὺν ἐδῶ ἱκετικῶς ἔπα δέετα. Μήμα μισθῶ Κύριε τὸν αὐάξιον, ὅτι ἔχω θλίψιν ἀμέτρητον· ἀλλὰ πρὸς ἄλλοι, ἦγον κοιτάξέμε, ὅτι μόνον ἡ πανέφροσιν Θεά σου, φθαίει νὰ διαλύθῃ ὅλα τὰ λυπηρά, ἢ πᾶσάνμα σκυθρωπότητα, καὶ νὰ ἐμπλήσῃ ἀγαλλίασιν ἢ ἀναψυχῆν τῆν ψυχῆμα.

17. Τὰ ἀμαρτήματα σου εἶναι ἀμέτρητα, ἢ δὲ ἀφρα συμπαθείας ἄξιος· ἀλλὰ καὶ διὰ τὸς ἀσθεβεῖς ἔχθρῶμα ἀσπλαγχνίσασμε. Ὅτι γινώσκεις πόσῃ ἐντροπῆν ὑπομείνω κατ' ἐκάστῃ, ὑπ' αὐτῶν ἐμπαιζόμεσ.

18. Εἰς ὅλα ταῦτα τὰ λυπηρά, δὲ ἔχω ἀπὸ κανεὺς τινα παράκλησιν, ἀλλὰ μέγιστα ἢ περιουτέραν ταλαπωλίαν ἐνδέχομαι ἀπὸ τοῖσους ἀσπλάγχνης· εἰς τὸς ὁποῖοις δὲ ἐγνώρισα ποτὲ καμμίαν συμπαθείαν. Ταῦτα ἀρμύζωμι εἰς τὸ πάθῃ τῆ Κυρία, καὶ τὰ κατώτερα.

19. Ὅταν τίς ἔχῃ ὀδύνην, ἢ κάκωσιν, ἢ νόσιμος τροφῆ τῆ φαίνεται πικροτάτη, ἢ αἰσός. Λέγει οὖν αὐτὴ βρώσεως, μὴ ἐδώσαν

μὲ ἀπὸ πηλῆ, ἵνα μὴ ἐμπαγῶ.

14. Ῥυθείλω ἐκ τῆν μισθῶντων με, καὶ ἐκ τῆν βυθῶν τῆν ὕδατων.

15. Μήμα καταποντῖσάτω καταγιγῆ ὕδατος, μηδὲ καταπιέτω με βυθός, μηδὲ συχέτω ἐπ' ἐμὲ φρέαρ τὸ σῶμα αὐτῶ.

16. Εἰσάκυσόνμα Κύριε, ὅτι χρεσὸν τὸ ἐλεός σου, καὶ τὸ πλῆθος τῆν οἰκτιρμῶν σου ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ. Μὴ ἀπορέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶ παιδός σου, ὅτι θλίβομαι, ταχὺ ἐπάκυσόνμα. πρὸς ἄλλοι ψυχῆμα, ἢ λυτρωσάι αὐτῶ.

17. Ἐνεκα τῆν ἐχθρῶν μου ῥυσάμε. Σὺ γὰρ γινώσκεις τὸν οὐειδισμόνμα, ἢ τῆν αἰχμῶνμα, ἢ τῆν ἐντροπῶνμα.

18. Ἐναντίου σου πάντες οἱ θλίβοντές με. Οὐειδισμόν προσεδόκησεν ἡ ψυχῆμα, ἢ ταλαπωλίαν. Καὶ ὑπεμείνα σκυθρωπόμεσον, καὶ ἔχ' ὑπῆρξεν· καὶ παρακαλῶντες, καὶ ἔχ' εὔρον.

19. Καὶ ἐδώκαν εἰς τὸ βρωμάμα χολῶν, καὶ

εἰς τὴν δίκην μὲ ἐπότι-
σάμε ὅξϞ.

20. Γενηθήτω ἡ τρά-
πεζα αὐτῶν, ὡς ἰσὺν αὐ-
τῶν εἰς παγίδα, καὶ εἰς
αὐταπόδοσιν, καὶ εἰς σκαυ-
δαλον.

21. Σκοτιθήτωσαν οἱ
ὄφθαλμοὶ αὐτῶν τῷ μὴ
βλέπειν. Καὶ τὸν νῦτον
αὐτῶν διαπαντός σύγκαμ-
ψον. Ἐχθεύον ἐπ' αὐτῶν
τὴν ὀργὴν σου, καὶ ὁ θυ-
μὸς τῆς ὀργῆς σου κατα-
λάβοι αὐτούς.

πᾶς δωρεάς, καὶ δωρεάς παρὰ τῷ Δεσπότη Χρυσῷ δεχόμενος, ἐπότισεν
αὐτὸν ὅξϞ, καὶ χολῶν εἰς τὴν δίκην τῆ. Διατῆτο δίκαιος εἰς τοὺς αὐτοὺς
κατάρως ὑπέπεσον· καὶ ἐγενεῖ ἡ τράπεζα, ἦγεν ἡ φοροτέρα τῶν δίκης
εἰς, παγίδα, καὶ κίκωσις, καὶ ἐσκοτιθήτωσαν, μὴ θέλοντες νὰ ἰδοῦν τὸ
ἀληθινὸν φῶς. καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως ἅπαντα ἔταθον, μὲ δίκαιαν κρίσιν
τῷ Θεῷ, καὶ συγχώρησιν.

22. Γενηθήτω ἡ ἐπαυλις
αὐτῶν ἠρημωμένη, καὶ ὡς
τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν
μὴ εἶω ὁ κατοικῶν.

23. Ὅτι ὅν σὺ ἐπά-
τιξας, αὐτοὶ κατεδίω-
ξαν, καὶ ἐπὶ τὸ ἀλγος
τῆς τραυματίαν μὲ φο-
σέθησαν.

24. Πρόσθε ἀνομίαν ἐπὶ
τῇ ἀνομίᾳ αὐτῶν, καὶ μὴ
εἰσελθῆτωσαν εἰς δικαιο-
σύνην. Ἐξάλειφθήτω-
σαν ἐκ Βίβλος ζώντων,
καὶ μὴ δίκαιον μὴ γρα-
φῆτωσαν.

χολῶν· καὶ εἰς τὴν πολλῶν μὲ δίκην, μὲ ἐπό-
τισαν ὅξϞ δερμύτατον οἱ ἀχάριστοι. Τὸ
γένετο κυρίως εἰς τὴν Σταύρωσιν τῷ Σωτήρι
ρϞ μὲς, ὅτῃ τὸν ἐπότισαν ὅξϞ, καὶ χολῶν
οἱ ἀγνώμονες.

20. Τράπεζαν, λέγει τὴν ἀφοσιωμένην· καὶ
τὰς τιμωρίας, παγίδα, καὶ τὸν Σύμμοχον.
Λέγει οὐκ μετέβαλε τὴν χαράν τῶν εἰς τιμω-
ρίας, καὶ εἰς σκαυδαλα, νὰ τὴν αὐταποδῶ-
σης τὰς θλίψεις ὅτῃ μὲς ἔκαμαν.

21. Αὐτὰ ὅλα δεῦτε λέγει καταρώμενος,
ἀλλὰ τὰ μέλλοντα ἐπροφήτεῖ. Γινώσκете
γὰρ οἱ ἀναγινώσκοντες, ὅτι ὅτα ἠύχοντο οἱ
Ἰουδαῖοι νὰ πάθῃ οἱ Βαβυλώνιοι, διὰ τὰ
κακά ὅτῃ τὴν ἔκαμαν, ταῦτα ἔπαθον αὐτοὶ,
διὰ τὴν ἐσαύρωσιν τὸν Εὐεργέτην, καὶ Σωτήρα
οἱ ἀτεβέσατοι. Οἱ Βαβυλώνιοι δεῦτε ἔδω-
σαν ποιῶν τῶν τροφῶν, ἀλλὰ μόνον δαλεῖαν
ἐτίκον. Ἀλλὰ αὐτοὶ οἱ ἀχάριστοι παντοσά-
πασ

22. Ἄς ἐρημάξῃν αἱ κατοικίαι τῶν πλείων,
νὰ μὴν ἀριστῆται πλέον εἰς αὐτοὺς τινὰς κα-
τοικῶν ἀπὸ τῆς παιδείας, καὶ διαδόχων τῶν.
Ὅλα ταῦτα ἐτελειώθησαν, ὅτι καὶ ἡ Βαβυ-
λών, καὶ ἡ Γερουσία ὅλοπτα ἐρημώθησαν.

23. Τὸτο εἶναι ὁμοιον μὲ τὸν λόγον ὅτῃ εἶ-
πεν ὁ Θεός. Ἐγὼ αὐτῶν παραδεδωκα εἰς τὰς
χεῖράς σου, καὶ σὺ δεῦτε ἐλυπηθήκης. ἀλλὰ
τὴν γέροντος τὸ φορτίον ἐβάρυνες, καὶ τὸν νεώ-
τερον δεῦτε ἠλέητες.

24. Τὴν τιμωρίαν, ὅτῃ ἀκολοῦθα τῆς ἀμετα-
στίας, ἀνομίαν ἐκάλεσε. Λέγει οὐκ, ἐπειδὴ
πολιτεύονται ἀνομιᾶ, δόστας τὴν ἀρετήσαν
παιδείαν, καὶ μὴ ἐπιτύχουσι τῆς ἀγαθῶν,
ὅτῃ κληρονομοῦσι οἱ Δίκαιοι. καὶ ἄς ἐξάλει-
φθῶν ἀπὸ τῆς Βίβλου τῆς ζώντων οἱ ἀδικοὶ.

25. Τὴν λύσιν τῆς δεινῶν προφητείας λέγωντας. Ἰδὼν ὁ Θεὸς τὴν ἐμὴν πτωχείαν καὶ κάκωσιν, σωτηρίας με ἤξιώσατο. Ἀς ἀπέτασεν οἱ ἀμυρταύοντες, καὶ μεταωήτην, ὅπως σωτηρίας τύχωσιν.

26. Ὁ Θεὸς καὶ ἐγὼ δι' αὐτάμεμφιν τοιαύτης Δεργείας, θέλω δοξάζει, καὶ νὰ μεγαλιώω τὸν Θεὸν μὲ ὕμνος, καὶ ἄσματα· τὰ ὅποια τὸ ἀρέστην περισσότερο, παρέξ νὰ τὸ ἔθυσαιζα νέα, καὶ τρυφερά μοχάλα.

27. Ταῦτα ἰδόντες οἱ πτωχοὶ ἄπαυσι, ὅτι ἔχον γενοχωρίαν, καὶ κάκωσιν, μὴ ἀπελπίζον, ἀλλ' ἄς χαίρωται, φυλάγοντες τὰς ἐπιτολάς τῷ Θεῷ, καὶ αὐτὸς τὰς Δ'γαίαι ἀπὸ τῆς κάκωσιν ὡς φιλαύθραπτον.

28. Καθὼς καὶ ἡμῶν βλέπωντας τὴν πεσίαν, ἐπήκασε τῆς δεήσεως, καὶ λύσας τὰ δεσμά τῆς δαλείας, μῆς ἐλδοθέρωσατο.

29. Ὁ Θεὸς ἔ μόνον τὴν τῆς αὐθράπων φύσιν συγκαλῶ εἰς θεῖαν ὑμνοδίαν, καὶ αἴνεσιν, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν, τὰς Οὐρανοὺς, τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ τὸν δοξάσωμεν καταχέρον, τὰς Δεργείας ἐκδιηγόμενοι. Ὅτι ἡ Σιών, καὶ αἱ ἄλλαι πόλεις τῆς Ἰουδαίας, ὅτι ἦσαν ἔρημοὶ παρότερον, ἀπέλαβον τὴν παρῶν Διημερίαν, καὶ λαμπρότερα ἔγινον.

30. Εἰς τὰς ὁποίας θέλω κατοικήσει οἱ νῦν ἀχμέλωτοι δαλοῖσα, τυχόντες ἀπολυτρώσεως. ἀλλὰ καὶ οἱ πέτρων ἀπόγονοι καὶ τὰς κληρονομήσιν ὡς ἀπέμεινται.

31. Ταῦτα εἰπὼν ὁ Προφήτης, ἐγνώρισεν μὲ τὴν χάριν τῷ Πνεύματος τῆς πανωλεθρίαν αὐτῶν, καὶ ἀφάισιν, ὅτι ἐμελλον νὰ παύσιν ὑπερα. Διατῆτο ἐπέλεσε τὸν Ψαλμὸν λέγων. Οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομα τῆς. ἦγον ὅσοι σὲ πιστεύσαν, καὶ τὴν ἐκκαθάρσιν, Θεὸν ἀληθῆ, θέλον κατοικήσει εἰς αὐτῶν μὲ εἰρήνῃν, καὶ ἀνάπαυσιν, καὶ μὲ πολλῶν ἀγαλλίασιν.

25. Πτωχὸς, καὶ ἀλγῶν εἰμὶ ἐγώ. Ἡ σωτηρία σου ὁ Θεὸς ἀντιλάβοιτό με.

26. Αἰνέσω τὸ ὄνομα τῷ Θεῷ μετ' ὧδης, μεγαλιώω αὐτὸν ὡς αἰνέσει. Καὶ ἀρέσει τῷ Θεῷ ὑπὲρ μόχου νέου, κέρατα ἐκφέροντα, καὶ ὄπλις.

27. Ἰδέτωσαν πτωχοὶ, καὶ ἐφρανθήτωσαν. Ἐκζητήσατε τὸν Θεόν, καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν.

28. Ὅτι εἰπήκασε τῆς πενήτων ὁ Κύριος, καὶ τὰς πεπεδημένους αὐτῶ ἐκδεδέωσατο.

29. Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ ἔρανοι, καὶ ἡ γῆ, θάλασσα, καὶ πάντα τὰ ἐρποντα ἐν αὐτῇ. Ὅτι ὁ Θεὸς σώσει τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ πόλεις τῆς Ἰουδαίας.

30. Καὶ κατοικήσῃσιν ἐκεῖ, καὶ κληρονομήσῃσιν αὐτῶν. Καὶ τὸ σπέρμα τῆς δούλων σου κατέξῃσιν αὐτῶν.

31. Καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομα τῆς, κατασκηνώσῃσιν ἐν αὐτῇ.

Εἰς τὸ τέλος, τῷ Δαβὶδ εἰς ἀνάμνησιν, εἰς τὸ σῶσαί με Κύριε.
Ψαλμός. ΞΘ.

Τοῦτον ἔγραψεν ὁ Δαβὶδ ὅταν ἔφαγεν ἀπὸ τῆς Γερουσαλήμ ὑπὸ τῷ Ἀβροσαλῶμ διωκόμενος, καὶ ζήτησεν συγχώρησιν, διὰ τῆς ἀμερτίας ὅπως ἐπέλεσεν. Ὁ Θεὸς ἤθελε εἰς κίνδυνον τῆς ζωῆς, ὡς φαίνεται εἰς τὴν β'. τῆς Βασιλειῶν. Κεφ. ιε'. πλὴν μὲν τῷ βασιλῶν ὅπως τῷ ἔδωκεν ὁ Χριστὸς ἔγλυσε τὸν κίνδυνον, Θεῷ θέλοντος, καὶ ἐφορέθηται οἱ τῶν διωκόντων. Ταῦτα ἰδὼν ὁ Δαβὶδ, ἔχαρίσθη τῷ Θεῷ σωθέντας αὐτὸν τῷ Ψαλμῶν, εἰς ἀνάμνησιν τοσαύτης κερρασίας, ὅπως τὸν ἔσωσεν ἀπὸ τῶν μέγαν ἐκείνου κίνδυνον.

Τὸ Κείμενον.

1. **Ο** Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόχες. Κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μου ἀπεύθυν.

2. Ἀσχυθῆντων, καὶ στρατηγῶν οἱ ζητῶντες τὴν ψυχὴν μου.

3. Ἀποσραφήτων εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ κατασχυθῆντων οἱ βυλόμενοι μοι κακά.

4. Ἀποσραφήτων παρωτικά ασχυόμενοι, οἱ λέγοντές μοι εὐγε, εὐγε.

5. Ἀγαλλιάσασαι, καὶ ἔφρασθῆντων ἐπὶ σοί, πάντες οἱ ζητῶντές σε ὁ Θεός. Καὶ λεγίτων διαπαντός μεγαλιθῆται ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

6. Ἐγὼ δὲ πτωχὸς εἶμι, καὶ πένθος, ὁ Θεὸς βοηθῆσόν μοι. Βοηθός μου, καὶ ῥύσῃς μου εἰ σύ, Κύριε μὴ χρονίσῃς.

Δόξα. Κάθισμα Θ'.

Ἡ Ἐξήγησις.

1. **Δ**ιὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ἀνάγκης, διπλασιάζει τὴν δόξαν λέγωντας. Εἰς πολλὰς συμφορὰς ἐξίσκομαι Κύριε, καὶ εἰς μεγαλῶτατον κίνδυνον, ὅθεν καὶ ταχέως ζητῶ τὴν βοήθειαν.

2. Ἐκείνοι δὲ ὅπως ὀργίζονται, καὶ ποθῶν τὴν σφαλίαν, ἄς μόνον οἱ ἀδικοὶ κατηχουμένον καὶ ἀπρακτοί.

3. Μάλιστα ἄς ἀποθανῶν αὐτοὶ ἀσχυμον καὶ κατηχουμένον ζωῆτον, ὡς μισθόντες με, διὰ τὴν λάβαν δικαίως τὴν ἀποπείθειαν.

4. Ἄς σρέψαν ὀπίσω, καὶ ἄς φύγαν ἀσχυόμενοι, τὴν ἐμὴν μεταβολὴν θεωρῶντες, ὅπως μὲ ἀνείδιζαν ὑπερότερον.

5. Ναὶ Κύριε, ἐμπλητοὶ ἀγαλλιάσεως καὶ ἔφρασι τὴν ἀγαπῶντάς σε, ἡγῶν τὴν ἀποστόλῃς, καὶ Μάρτυρας, τὴν Ὅσιον ἀσχυτάς, ὅτι πάντων τῶν δικαίων ὁ Ψαλμὸς ἀρμόδιος, διὰ τὴν ἀνάγκην εἰς τὰς κερρασίας, καὶ τὴν σὲ δοξάζῃς χαίροντες.

6. Ὅτι ἐγὼ εἶμι πτωχότατος, καὶ πάσης δικαιοσύνης ὑστερημένος ὡς ἀμερτιλὸς, καὶ ἀνάξιτος πάσης χάριτος. Ἀλλὰ ὑπερὸν ἀφροσύνην τῆς φιλωνος βοηθῆσόν μοι καὶ τῶν κατὰ τὴν ἀπό ἀλλας κινδύνων πολλὰς με ἐλάττωσες. τὸ δὲ μὴ χρονίσῃς, θέλει τὴν εἶπῃ, μὴ ἀργήσῃς, ὅτι εἰς μεγαλῶν ἀνάγκην ἐξίσκομαι. καὶ ἐὰν δεύω βοηθῆσῃς ταχέως, κινδυνῶν ὁ ἀσχυτός εἰς ζωῆτον.

Τῷ Δαβὶδ Φαλμός, ἧς Υἱῶν Γωνάδαβ, καὶ ἧς παρώτων
αἰχμαλωτισθέντων, ἀντίγραφος παρ' Εἰβραίοις.
Φαλμός. Ο'.

Απὸ ταῦτα φαίνεται, ὅτι οἱ Εἰβραῖοι δὲ ἕκαμαν εἰς τὸν Φαλμόν
τῶν ἐπιγραφῶν· μόνον ἐκεῖν[⊙] ὅπῃ τὸν ἐμεταγράφη, τὴν ἕκαμαν
ἀφ' ἑαυτῆς. Διχῆστο ἢ αἰάριμος. ἐπεὶ δὲ συμφωνᾷ εἰς ὅλα, μόνον
ἧς αἰχμαλωτισθέντων εἰς τὴν Βαβυλῶνα, οἵτινες ἠχύναν τὴν λύτρω-
σιν, ἢ ἐπαύον. Ἐγράφετον οὖν ὁ Προφήτης ὡς ἐκ παρωτών ἧς ἄ-
σεβερῶν. Ὅστις δὲ ἀρμόζει τὸν τοῖς αἰχμαλώτοις Ἰουδαίοις εἰς Βα-
βυλῶνα, ὅταν τοῖς Υἱοῖς τῆς χάριτος, εἰς ἡμέρας τῆς Χριστιανῆς, ὅπῃ ἐλυ-
τρώθημεν τῆς μεταρᾶς ἧς εἰδῶλων δαλείς, ἢ εἰς τὸν Χριστὸν ἐπιστά-
σαμεν, ἢ παρ' αὐτῶ λαμβανόμεν διαφόρους δωρεάς τε, ἢ χάριτας.

Ἡ Ἐξήγησις.

1. **Ε**ἰς ἐσέα Δέσποτα Παντοδύαμε ἔχω
πᾶσαν τὴν ἐλπίδα μου· λοιπὸν μή με
ἀφήτης ἀβοήθητον, γὰρ ἔχω αἰχμάλωτον αἰώνιον.
ἀλλὰ λύτρωσαί με ἀπὸ τῶν κινδύων καὶ τὴν
δικαιοσύνην ἢ ἀλήθειαν.

2. Καὶ ἐγὼ ἢ ἀτελής ἢ ταπεινὴ προσδοχὴ
μου δὲ διώεται γὰρ φθάσῃ εἰς τὸ ὑψ[⊙] τῆς
δόξης σου, δέουσί σου, κλῖνας ὀλίγον τὰ ἄρξου-
τα ὡτά σου γὰρ μὲ ἀκούσης, καὶ σφύσον με εὐ-
σπλαγχνε.

3. Γεῦθ βοηθός μου, καὶ δυνάμις, γὰρ σὲ
ἔχω ὡς κέσρον δυνατὸν ἢ ἀήτητον; ὅταν
μὲ τύχη ἀνάγκη, καταφύγων εἰς σέ, γὰρ
φυλάγωμαι ἀφοβα.

4. Ναὶ Θεέ μου, λύτρωσαί με ἀπὸ τῶν χει-
ρῶν ἧς παρανόμων, ὅπῃ μὲ βασανίζουσιν
ἀδίκῃ. Αὐτὰ ὅλα ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς Φαλ-
μῶ ἕως τέλος ἀρμόζον ἢ εἰς τῆς Ἰουδαίας αἰχ-
μαλωτῆς, ὅπῃ ἐδέονταν γὰρ λυτρωθῶν ἀπὸ
τὴν Βαβυλῶνα, ἢ εἰς ἡμέρας τῆς Ἑλλήνων πρό-
τερον, ὅπῃ ἠνχομένοσιν γὰρ μῶς λυτρώσῃ ἀπὸ
τῆς δαίμονας.

5. Ὁ μετ' παρώτων Λαὸς καλεῖ τὸν κερὸν
τῆς Μωυσέως νεότητα, ὅταν τῆς ἧς Αἰγυ-
πτίων δαλείς ἐλάθεράθησαν· ὁ δὲ Νε[⊙]

Τὸ Κείμενον.

1. **Ε**πί σοὶ Κύριε ἤλ-
πιτα, μὴ κα-
ταχλωθῆίω εἰς τὸν αἰῶ-
να. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου ῥυσταί με, ἢ ἔξελεῖ με.

2. Κλίνον παρὸς με τὸ
ἄσος, ἢ σῶσόν με.

3. Γεῦθμοι εἰς Θεὸν
ὑπερασπισθῶ, ἢ εἰς τόπον
ὄχυρον τῆς σωταί με. Ὅτι
σερέωμά μου, ἢ καταφυγὴ
μου εἶ σύ.

4. Ὁ Θεός μου ῥυσταί με
ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλῶ, ἐκ
χειρὸς παρανομητων, ἢ
ἀδικητων.

5. Ὅτι σὺ εἶ ἡ ὑπομο-
νή μου Κύριε, Κύριε ἢ ἐλπίς
μου ἐκ νεότητός μου. Ἐπὶ

σὲ ἐπισείχθῃ ἀπὸ γαστροῦ, ἐκ κοιλίας μητρός μου σύμβυξ εἶ σκεπασῆς. Ἐν σοὶ ἡ ὑμνήσις μου διαπαντός.

6. Ὡσὲν πέρας ἔγενήθῃ τοῖς πολλοῖς, καὶ σὺ βοηθός μου κραταίος.

7. Πληρωθήτω τὸ στόμα μου ἀνέσχος, ὅπως ὑμνήσω τῷ δόξαν σου, ὅλῃ τῇ ἡμέρᾳ τῷ μεγαλοφρέτειά σου.

8. Μὴ ἀποβρίψῃς με εἰς καιρὸν γῆρας. Ὡς τῷ ἐκλείπειν τῷ ἰχθύμῳ, μὴ ἐγκαταλίπῃς με.

9. Ὅτι εἶπον οἱ ἰχθυοί μου ἔμοι. Καὶ οἱ φυλάσσοντες τῷ ψυχῆ μου ἰβηδύσαντο ἐπιτοαυτό. Λέγοντες, ὁ Θεὸς ἐγκατέλιπε αὐτόν. Καταδιώξατε, καὶ καταλάβετε αὐτόν, ὅτι ἐκ ἔσιν ὁ ρύκος.

10. Ὁ Θεὸς μου μὴ μακρυνῆς ἀπ' ἐμοῦ. Ὁ Θεὸς μου εἰς τῷ βοηθηαί μου πρόχους.

11. Αἰχμαλωθῆναι, καὶ ἐκλιπέτωσθε σὲ ἐν διαβάλλ-

Αὐτὸς τῷ Ἑβραίων λέγει νεότητά τὴν νεότητά μου, καὶ ἀγαγένησιν τῷ ἱερῷ, καὶ Θεὸς Βαπτίσματος. τὰ ὅμοια νοήσεις εἰς τὰ ἐπίλοιπα· ἦγον ἀπὸ τῷ κοιλίᾳ τῆς μητρός μου ἦτοισι σκεπασῆς, καὶ σκεπασῆς, καὶ σὲ ἐδόξαζα πάντοτε.

6. Οἱ μὲν Ἰσραῖοι ἔγινον εἰς τὸς Αἰγυπτίους πέρας Ἰσραήλ, λυτρωθεῖτες μὲ τοῦτον τρόπον Σαμψὼν· οἱ δὲ ἀχμάλωτοι πάλιν ὑστερον ἰβηδύσαντο ἀπὸ τῶν Βαβυλωνίων τόνον, ὅπως ἐνομιζήσαντο ἕξον θεάμα· οἱ δὲ Μάρτυρες τῷ Χριστῷ ὁμοίως ὑπὸ τῷ αὐτῶν δεινῶς πειραθεῖτες, ἔγινον θεάτρον. Πλὴν ὑπὸ Θεῷ βοηθούμενοι, μὲ τὸ κράτος αὐτῶ ἐνίκησαν ἅπαντα.

7. Ὁ Θεὸς ἀγαγέωντες δοξάζομεν, καὶ προσκυνοῦμεν κατ' ἐκάστῃ ἡμέρᾳ τῷ σὺ μὲγαλοφρέτειαν Δέσποτα, τῷ ἀεργεσίᾳ ἐκδιηγούμενοι.

8. Ἐπεδὴ τῷ ἔξοδον ἀπὸ Αἰγύπτου ἐκάλεσε νεότητά, γῆρας λέγει τῷ ἀχμάλωσιαν τῷ Βαβυλωνίων. διὰ τὴν ἐπίστατον ἀπὸ τότε χρόνοι πολλοί. Γῆρας καλεῖ καὶ ὁ Νέος ἄλλο τὸν καιρὸν, ὅπως εἰς τῷ εἰδωλολατρείᾳ ἀρίσκειτο.

9. Ὅτι αἱ δυσμενεῖς ἐχθροί μου, ὅπως φησὶν τῷ ὄρα, τότε γὰρ πάρην τῷ ζωῆ μου, καθὼς καὶ οἱ δαίμονες καὶ τῷ Ἐθνῶν, συμβαλλόνται γὰρ μὲ δώσω δεινὸν πόλεμον, νομίζοντες, ὅτι παντελῶς ἐρημάθηκα τῆς σῆς προφητείας, καὶ δεῦ ἔχω τινὰ ἀντιλήπτορα.

10. Δεῦ λέγει ἐδὼ γὰρ μὴ μακρυνῆς ἀπ' αὐτὸν ὁ Θεὸς καὶ τῷ ὄρα, ὅτι πανταχῶς ὡς ἀπερίγραπτος παρίσταται· ἀλλὰ τῷ πρόνοιαν ἐπικαλεῖται, δέομεν, γὰρ τῷ σείλη ταχέως εἰς ποσάτην αὐτοῦ γῆρας βοηθηαί.

11. Οὕτως ὁ Σύμμοχος. Αἰχμαλωθῆναι οἱ ἀντικείμενοι τῷ ψυχῆ μου· διαμάρτοισιν

ἤν' ἔγχευρημάτων, καὶ αἰχλωθεύτες, φροδοί γενήσονται. ἦραν, ὡς ἀφανιστοῦ κατηχημέσοι ὅσοι μὴ ποῦσαι, καὶ ἐπιζητήσαι τὸν θάνατον.

12. Ἐγὼ δὲ πάλιν θέλω ἐλπίζει εἰς τὴν παρονομασίαν πάντοτε, καὶ καταχέου να παροδῆται τὴν ἀνεσίαν προφέρων σοι ὑμνοῦδιαν πολυπλάσιον.

13. Οὐπὶ ποτὲ να πούτη τὸ σῶμα κηρύττοντας τὴν δικαιοσύνην ψῆφον, εἰς τὴν ἤν' αἰσίων παιδάσιν, καὶ τὴν ἐλεημοσιύνην εἰς τὴν ἤν' δικαίων ἀπολαύσιν.

14. Ἐπειδὴ ἔταξε να διηγηθῆ τὴν δικαιοσύνην τῷ Θεῷ, καὶ τὴν εἰς αὐτὸν γενομένην σωτηρίαν (τὸ ὅποιον εἶναι ὑπὲρ τὴν ἀνθρωπίνην διώκω) λέγει τώρα· διατὶ δεῦ ἔχω πόσω μέθωπον γραμμάτων, θέλω εἰσελθεῖν εἰς τὸν Ναὸν με τὴν ἐλπίδα τῆς διωκείας σου, ὅπως σοφίζεις τὰ νήπια, να τελῶ καὶ ἐκείνῳ τὴν ὑμνοῦδιαν σου, ὅσον διώεται ἡ φύσις τῆς ἀνθρωπότητος.

15. Καὶ ἀπὸ ταῦτα φανερόν, ὅτι τὸν καιρὸν τῷ Μωυσέως λέγει νεότητά. Ὅτι δι' ἐκείνην ἐδόθη ὁ Νόμος τοῖς Ἰουδαίοις, καθὼς ἡμῖν τοῖς Ἰησῶν διὰ Ἰησῶ Χριστῷ ἡ χάρις, καὶ ἡ ἀλήθεια.

16. Προφητικῶς λέγει γῆρας τὸ τέλος τῷ παλαιῷ Νόμῳ. Τῶπο δὲ ἔγινε μετ' τὴν τῷ Χριστῷ ἀναθροῦσιν. Γενεῶν δὲ ἐρχομένην καλεῖ τὴν τῷ Χριστῷ Ἐκκλησίαν, ἥτις ἔχει Ἰουδαίων Ἀποστόλων ἐδέχθη τὸ κήρυγμα. Λέγει ἔν, μή με ὑστερήτης τῷ Προφητικῷ χαρίσματος, διὰ να ἀναγγείλω τὸν Τίον, καὶ Λόγον σου, να τὸν γνωρίσῃν τὰ Ἐσθῆ πάντα.

17. Τὸ ἕως ἤν' ὑψίστων, ἕως ὕψους εἶπεσ ὁ Σύμμεχθ. Λέγει οὖν, ὅτι πόσον ὑψηλὴ, καὶ ἀμετρος εἶναι ἡ διωκεία, καὶ δικαιοσύνη σου, καὶ θαυμάσια τὰ μεγαλεῖα σου, ὅπως πᾶς εὖως γνωρίζει, ὅτι ἄλλο δεῦ εἶναι ὁμοίος σου.

18. Ἐδὼ προκηρύττει τὴν λύτρωσιν λέγωντας. Διὰ τὰς ἀμαρτίας μου με ἐπαρέδωκας

λοῦτες τὴν ψυχλῷ μου. περιβαλλέσθωσαν αἰχλῶν, καὶ ἐστροπλῶ οἱ ζητήτες τὰ κακά μοι.

12. Ἐγὼ δὲ διαπαντὸς ἐλπῶ ἐπὶ σέ, καὶ παροδῆσω ἐπὶ πᾶσαν τὴν ἀνεσίαν σου.

13. Τὸ σῶμα μου ἀναγγελεῖ τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλῳ τὴν ἡμέραν τὴν σωτηρίαν σου.

14. Ὅτι ἔκ ἐγών γραμματείας. Εἰσελδομαι εἰς διωκεία Κυεῖς. Κύειε μνησθῆσομαι τῆς δικαιοσύνης σου μόνη.

15. Ὁ Θεός μου ἂ ἐδίδαξάς με ἐκ νεότητός μου, καὶ μέχρι τῶ νῦν ἀπαγγελῶ τὰ θαυμάσιά σου.

16. Καὶ ἕως γῆρας, καὶ παρσβείς, ὁ Θεός μου με ἐγκαταλίπης με, ἕως αὐτῶ ἀπαγγελῶ τὸν βραχίονά σου τῇ γενεῇ πάση τῇ ἐρχομένη.

17. Τὴν διωκείαν σου, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου ὁ Θεός ἕως ἤν' ὑψίστων. Ἀποίητάς μοι μεγαλεῖα, ὁ Θεός τίς ὅμοιος σοι;

18. Ὅσας ἔδειξάς μοι θλίψεις πολλὰς, καὶ κα-

κας, καὶ ἐπισρέψας ἐξω-
ποίησάς με, καὶ ἐκ τῆς ἀβύτ-
σων τῆς γῆς αὐήγαγέ με.

19. Ἐπλεόναστας ἐπ' ἐμέ
τῷ μεγαλωσιῶνί σου,
καὶ ἐπισρέψας παρεκάλε-
σάσ με, καὶ ἐκ τῆς ἀβύτ-
σων τῆς γῆς πάλιν αὐή-
γαγέ με.

20. Καὶ ὅτι ἐγὼ ἔχομο-
λογήτομαί σοι ὡς λαοῖς
Κύριε, ὡς σκῆψι Ψαλ-
μῶ τῷ ἀληθιναῶν ὁ
Θεός. Ψαλῶ σοι ὡς Κι-
θάρα, ὁ ἅγιος τῆ Ἰσραὴλ.

21. Ἀγαλλιάσονται τὰ
χείλη μου, ὅταν ψάλλω
σοι· καὶ ἡ ψυχὴ μου κυ-
ἐλυτρώσω. Ἐτι δὲ καὶ
ἡ γλῶσσά μου ὄλλω τῷ
ἡμέραν μελετήσῃ τῷ δι-
καισιῶνί σου. ὅταν αἰ-
σχιωθῶσι, καὶ ἐστραπῶ-
σω οἱ ζητῶντες τὰ κακὰ
μοι.

εἰς θλίψεις, καὶ συμφορὰς· ἀλλὰ πάλιν ὡς
εὐσπλαγχνος, με ἐξωποίησας, λυτρώσας με
παραδόξως ἀπὸ τῶν ὀδυνῶν, καὶ κακῶν.

19. Ταῦτα λροικᾶται καὶ διὰ τῷ αὐθροπτι-
νῷ φύσιν, ὅτι ὁ Χριστὸς ἐκ τῆς ἀβύστων
τῆς γῆς αὐεζώσεται. Τὸ δὲ ἐπλεόναστας, λέ-
γει ὁ Σύμμεχος, αἰχῆσται τῷ μεγαλοτήτι
μου, καὶ παρακμυθία παρακαλέτεσ με· ἤρωι
μὲ τῷ κηδεμονίῳ, ὅτι δεῖξεται πρὸς ἐμέ,
θέλει φανερωθῆ ἡ ἀγαθότησ περὶ σότερον.

20. Ὅτι ἐγὼ δεὺ θέλω πᾶσαι τὰς σὰς
δωρεὰς διηγῆμενος, καὶ διδάσκων τὰς ἀγνοῶν-
τας τῷ δόξαν σου· καὶ νὰ σὲ ὑμολογῶ με-
μυσικὰ ὄργανα. Ἐπειδὴ Λαὸς εἶπε πολλὰς,
τῷ ἔξ Ἐθῶν Ἐκκλησίῳν ἐδήλωσεν, ἥτις
διὰ τῆς ἔξ Ἰουδαίων Κηρύκων ἐπίσδασεν.

21. Ἐδὼ προλέγει καὶ τῆς Βαβυλωνίων τὸν
ὄλεθρον, ὅτι τὰς ἀπάλεσεν ὁ Κύριος. καὶ
τῷ ὑπὸ Χριστοῦ γενομενῷ νικίῳ καὶ τῷ πο-
νηρῷ κοσμοκράτορος. Καθὼς λέγει καὶ ὁ θε-
ασέσιος Παῦλος, ὅτι κατήργησεν τὸν τὸ κρά-
τος ἔχοντα τῷ θανάτῳ, ἦγεν τὸν διάβολον.
Ἐτι προλέγει καὶ τῷ τῆς Ἰουδαίων αὐακλήσιν·
πύσωντας νὰ ἀχαρισθῶν, καὶ νὰ δοξάζῃ καθ'
ἐκαστῷ τὸν Κύριον· ὅταν οἱ μετ' Ἰουδαίοι λυ-
τρωθῶν τῆς αἰχμηλωσίσ, οἱ δὲ Βαβυλωνίοι
νὰ μείνῃν κατασχωσῆμενοι.

Εἰς Σολομῶντα, Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. ΟΑ΄.

Ὅτι ὁ Ψαλμὸς δεὺ ἀρμόζει τῷ Σολομῶντι ὀλόπλα, ὡς αὐτοὶ οἱ
Ἰουδαίοι θάρρῳ νὰ τὸ ὁμολογῶσιν. Ὅτι ἐκεῖνος ἔπε τῷ Ἡλίου, καὶ
τῆς σελήνης ἦτον προφήτης, ἔπε τῷ Οἰκμωνῷ ἀπαταῖν ἔξουσίασεν. Λοι-
πὸν ψαδὴς ἡ ἐπιγραφή, καὶ ἀπὸ τινὰ ἀμαθῆ γενομενῆ. Ἀλλὰ πρὸς
τὸν Δεασότιν Χριστὸν ἀρμόζουσιν ὅλα τὰ Ψαλμῶ τὰ λόγια. Ὅτι Σολο-
μὸν θέλει νὰ εἶπῃ εἰρήνικὸς, καὶ ὁ Χριστὸς εἶναι ἡ εἰρήνη ἡμῶν. Τὰ
ὅποια τῷ Βασιλείῳ, καὶ τῷ τῆς Ἐθῶν σωτηρίῳ προκηρύττει ὁ Ψαλ-
μὸς ἐμφανέσασα. Εἰς μερικὰς εἰχῆς προσφέρει τὰς ῥήσεται αὐθροπίνως,
ἐπειδὴ ὁ Χριστὸς Θεός, καὶ αὐθροπος· καὶ ὡς μετ' Θεὸς ἔχει τῷ Βασι-
λείῳ ἀναρχον, τῷ δὲ ἔξουσίῳ ὡς αὐθροπος δέχεται.

· Η' Εξήγησις ·

Τὸ Κείμενον ·

1. Βασιλεύς μεν ὁ Χριστός, ὡς Θεὸς ἀληθινός. Τίος δὲ Βασιλεύς ὡς ἀνθρώπος, ἐπειδὴ ἔχει δι' οἰκονομίαν τὸν Βασιλεῖα Δαβὶδ προπάτορα. Γίνεται οὖν ὁ Προφητικὸς λόγος τὸν Θεόν, καὶ Πατέρα, καὶ δόξα τῷ Υἱῷ ὡς ἀνθρώπῳ τῷ κρείνῳ, καὶ δικαιοσύνην ἅπασαν, ἤγουν καὶ τὸν μαρτυρησὴ ὁμοίσιον, καθὼς καὶ ἐγενέτο, ὡς ἴσους τὸ Γερόν Εὐαγγέλιον. Οὗτός ἐστιν ὁ Τίος μα. Πᾶσαν τῷ κρείνῳ ἔδωκε τῷ Υἱῷ. Καὶ τὰ ἕξῃς.

1. Ὁ Θεός, τὸ κείμενον τῷ βασιλεῖ δός, καὶ τῷ δικαιοσύνην τῷ υἱῷ τῷ Βασιλέως.

2. Καὶ ὄντως μεγάλῳ δικαιοσύνην ἔκαμεν εἰς τῷ θαυμάσιον αὐτῷ, καὶ Ἁγίαν κρείνῳ καὶ τῷ δαίμονος. Ὅτι αὐτὸν μεν ὡς Τύραννον ἀδικῶν δικαίως ἔδικασε, καὶ καπέδικασεν εἰς πῦρ ἄσβεστον, τὸς δὲ πτωχότατας διὰ τῷ ἀμαρτίας, ἐπλάτισε μεν τῷ θείῳ αὐτῷ παρθεσίῳ, καὶ σωτηρίας ἤξιωτεν.

2. Κεῖθεν τὸν λαόν σου εἰς δικαιοσύνην, καὶ τὸς πτωχὸς σου εἰς κρείνῳ.

3. Η' πρωτοποιεῖα εἶναι, διὰ καὶ δεῖξῃ τῷ μεταβολῷ πάντων, ὅτι ἦλθεν εἰρήνη εἰς ὅλον τὸν Κόσμον. ἢ τὸς Ἀποστόλους λέγει ὅρη, ὅτι αὐτοὶ τῷ Οἰκουμενῶν εἰρνώσαν, ἀπαγγέλλαντες εἰς τὰ Ἐθνη τὸ Εὐαγγέλιον, ὅπως περιέχει πᾶσαν εἰρήνην, δικαιοσύνην, καὶ ἀγαθίαν. Συκοφαντῶν λέγει τὸν δαίμονα, τὸν ὁποῖον ἐταπεινώτε, λυτρώσας τῷ ἀνθρωπότητι.

3. Ἀναλαβέτω τὸ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην. Κεῖνε τὸς πτωχὸς τῷ λαῷ, καὶ σώσει τὸς υἱὸς τῷ πενήτων, καὶ ταπεινώσει συκοφαντῶν.

4. Ἀντὶ καὶ εἶπῃ, παροικῶνιον ἔχει τὸ εἶναι καὶ τῷ Πατρὸς, καὶ αἰδίων, εἶπε τὸν Ἠλίον, δεῦν δὲ κρίσκοντας ἄλλῳ διαρκεσέρον συγκρίσιν.

4. Καὶ συμπαραμενεῖ τῷ ἡλίῳ, καὶ παρὸ τῆς σελήνης, γενεᾶς γενεῶν.

5. Οὗτος ὁ προαίκερος Τίος, καὶ ὁμοίσιον τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Πνεύματι, θέλει κατεβῆ γλυκὺς, ὡσαύτῃ ἢ βροχὴ εἰς τὸν πόκον, καὶ ὡς ῥανίδα ὅπως σάζει εἰς τῷ γλῶ, χωρὶς καὶ τῷ βλάψῃ, ἀλλὰ τῷ κέμνει κάρπιμον, ὅπως καὶ αὐτὸς καὶ εἰτέλθῃ εἰς τῷ μήτραν τῆς Παρθεῖς, καὶ γεννηθῇ ἕξ αὐτῆς, χωρὶς καὶ φθεῖρη τῷ Παρθεσίῳ.

5. Καταβήτεται ὡς υἱὸς ἐπὶ πόκον, καὶ ὡσεὶ σαγῶν ἢ σάξισα ἐπὶ τῷ γλῶ.

6. Καὶ τότε ὅταν φαυραθῇ ἢ ἀληθινῇ δόσεβειν, καὶ μὴ εἶναι πλέον μάχα, καὶ πόλεμοι· ἀλλὰ καὶ εὐφρανθῶν ὅλα τὰ Ἐθνη εἰς τῷ δικαίῳ Πίστιν αὐτῷ τῷ Μεισίῳ, καὶ εἶναι

6. Ἀναπλεῖ εἰς ταῖς ἡμέραις αὐτῆ δικαιοσύνην, καὶ πληθῶν εἰρήνης, ὡς εἰς ἀντανικρεθῇ ἢ σελήνη.

7. Καὶ

7. Καὶ κατακυριεύσει ἀπὸ Θαλάσσης ἕως Θαλάσσης, καὶ ἀπὸ ποταμῶν ἕως περάτων τῆς οὐρανῆς.

8. Ἐνώπιον αὐτῶ προσηύχονται Αἰθίοπες, καὶ οἱ ἔχθροὶ αὐτῶ χωρὶς λέξεσι. Βασιλεῖς Θαρσεῖς, καὶ Νῆτοι δῶρα προσοίσουσι. Βασιλεῖς Ἀράβων, καὶ Σαβᾶ δῶρα προσάξουσι.

9. Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ Βασιλεῖς τῆς γῆς. Πάντες τὰ ἔθνη θαυμάσουσιν αὐτῷ.

10. Ὅτι ἐρύστατο πτωχὸν ἐκ δωάσου· καὶ πένητα, ὃ ἔχ' ὑπῆρχε βοηθός. Φείσεται πτωχῶ, καὶ πένητος, καὶ ψυχὰς πενήτων σώσει.

11. Ἐκ τοῦ, καὶ ἔξ ἀδικίας λυτρώσεται τὰς ψυχὰς αὐτῶν.

12. Καὶ ἐπιτιμῶν τὸ ὄνομα αὐτῶ σὺν ὀνόματι αὐτῶν.

εἰρήνῃ πανταχοῦ, καὶ νὰ μὴ ἐπαρθῇ αὐτὴ ἢ εἰρήνῃ, καὶ εὐωσὶς πάντοτε.

7. Καὶ ἡ δεσποτεία αὐτῆς τῆς Πίστεως νὰ ἀπλώσῃ εἰς ὅλα τὰ Κόσμη τὰ πέρατα. Ποταμὸν λέγει τὸν Γορδαῖον. εἰς τὸν ὁποῖον ἔβαπτίσθη, καὶ μαρτυρηθεὶς ὑπὸ τῶ Πέτρος, ἤρχησε νὰ κηρύττῃ τὸ Εὐαγγέλιον.

8. Θαρσεῖς λέγει τὴν Καρχηδόνα. Σαβᾶ εἶναι Ἐθνος τῆς Αἰθιοπίας. Ἐχθροὶ οἱ δαίμονες, εἰς τὰς ὁποίας ἐκληρώθη ἡ καρτερία τῶ ὄφως, καὶ μετὰ τὴν θείαν τὴν Χριστῶ ἐπιφάνειαν, ἐδόθη τοῖς πιστοῖς ἔξουσία, νὰ παύσῃν ἐπαύω σκορπίων, καὶ ὄφειον. Ἐπειδὴ δὲ ἀνιγμωπιδῶς μετὰ αὐτὰ τὰ ποταμὰ Ἐθνη, τὴν μεταβολὴν ἀπαύτων ἐδήλωσε, διατίθητο τὸ λέγει παρακλίτω σαφέστερον.

9. Ἦγεν ὅλοι οἱ Βασιλεῖς, καὶ πάντες τὸ ἔθνη νὰ τὸν προσκυνήσουσιν, νὰ γένην δούλος τῶ, εἰς μετὰ τὸν παρόντα καιρὸν ἐκείνης, ὅτι Θεὸν ἀληθῆ τὸν πιστεύουσιν. Ὅτ' εἰ ἀπιστήσαντες, νὰ τὸν προσκυνήσουσιν εἰς τὸν μέλλοντα ἄγοντες μετὰ φόβον, ὅταν τὸν ἴδω Κερατῶ, καὶ Βασιλεῖα τῆς κτίσεως.

10. Διωκόμενος ἀνόμεστε τὸν διάβολον, πτωχὸν δὲ τὴν αὐθροπίνην φύσιν, ὡς τότε θείας χάριτος ἔρημον· τῆς ὁποίας ἄλλος δὲ ἐδίωκετο νὰ βοηθήσῃ, μόνον αὐτὸς ὁ πολυδάπλας χυθ, ὅπῃ μὲς ἐλυτρώθη, καὶ μὲς ἐλύτρωσε τῆς δεινῆς τυραννίδος, τὰς ταλαπείρους καὶ πένητας.

11. Τόσον καλεῖ τὴν πλεονεξίαν, καὶ ἡροικᾶται διογῶς· πρῶτον μετὰ τὸν δαίμονα· ὅπῃ ἐπῆρε τόσας μυριάδας ψυχὰς διὰ μίαν ἀμαρτίαν μόνω τῇ Προπατοριᾶς. ἀπὸ τὴν ὁποῖαν πλεονεξίαν τὴ ἀδικία, ὁ δίκαιος καὶ εὐσπλαγχνος μὲς ἐλύτρωσεν. Ἐτι ἡροικᾶται καὶ διὰ τὰς πλεονεξίας, καὶ φιλαργυρίας τέτι τὰ Κόσμη, οἵτινες ἀκούοντες τὸ Εὐαγγέλιον, διὰ τὸν φόβον τῆς γεέννης, δὲ λαμβάνουσι τόσον, ἀλλὰ ἐλεύθου τὰς πένητας.

12. Λοιπὸν διὰ τὰς μεγάλας αὐτῆς ἀεργασίας, θείας εἶναι τὸ ὄνομα αὐτῶ εἰς ὅλας

ἐπιμιον, καὶ σεβάσμιον· καὶ τὸν πισδύσαν ταυ-
ταχῶς (καθώς εἶναι) Θεὸν ἀληθεύσαντον.

13. Τὸ ζήτεται εἶπευ αὐτῷ τῷ διαμεύει,
καὶ ἐστὶ, καὶ ἐσαι αἶε, καὶ πάντα. καὶ τῷ
προσφέρων δῶρα καὶ μόνον οἱ Ἀραβες, ἀλλὰ
καὶ οἱ λοιποὶ Βασιλεῖς· καὶ καθ' ἑκάστω οἱ σω-
θεύτες δι' αὐτῶ, καὶ προσδύχονται δὲ χαλε-
σάντες αὐτὸν, καὶ δοξάζοντες σιωπῇ τῷ Πατρὶ,
καὶ τῷ Πνεύματι.

14. Τότες ἡ ἐπιφοίτησις, καὶ παρησία τῷ
Παναγίῳ Πνεύματι θέλει σημεύει ὅπως εἰς
αὐτὸν πισδύσαι. καὶ τὰς κάμη ὑψηλὸς, περὶ
φανεῖς, καὶ ἐδραῖος, ὡς τὰς κορυφαῖς τῆς ὀρέων.

15. Ὁ Λίβανος εἶναι εὖ καὶ ὄρος τῆς Παλαι-
στίνης πολλὰ ὑψηλὸν καὶ μετέωρον. Λέγει ἄν,
ὅτι ὁ καρπὸς, ἦγεν ἡ Διδασκαλία τῷ Χρῆ-
στῷ, καὶ οἱ ταύτῳ κηρύττοντες, θέλουσι γέ-
νη ὑπὲρ τὸν Λίβανον ὑψηλότεροι, καὶ πε-
ρραιότεροι.

16. Οἱ μὲν πισδύσαντες, καὶ βλασθήσωσι
τοῦτον καρπὸν, οἱ δὲ ἀπισθήσαντες Ἰουδαῖοι
θέλουσι ξηραυθῆ ἄδύς ὅπῃ αὐθήσαν, ὡσπερ
χόρτος, καὶ καὶ διωχθεῖσι τῆς Γερουσαλήμ.

17. Πάλιν ἐδὼ λέγει τὸν Χριστὸν δημιου-
ργὸν τῆς ἀποστόλων, καὶ προσωόνιον. Ἀς Φρη-
νῶσι λοιπὸν ὅσοι φλυκῆσαι λέγοντες, ὅτι ἀπὸ
τῆν Παρθένου τῆν ἀρχὴν ἔλαβον.

18. Ἐνθιμητις τῷτο τῆς πρὸς Ἀβραάμ
ἐπαγγελίας, ὅτι ὅλα τὰ Ἐθνη, καὶ πάντα
αἱ φυλαὶ τῆς γῆς δοξάζουσι τὴν καὶ δὲ χαλεσθεῖσι
τὸν Κύριον· ἐπεὶ διὰ μέσθ αὐτῷ ἐπλήθησαν
ἀπόλαυσι, καὶ μακαριότητα αἰώνιον.

19. Αὐτὸς ὁ προφητεύμενος, εἶναι ὁ Θεὸς
τῷ Ἰσραὴλ, ὅς τις ἐτέλεσε, καὶ θέλει ποιήσῃ
τοιαῦτα θαυμάσια. Εὐλογημεσὸν τὸ ὄνομα τῷ
αἰῶνα. καὶ καὶ τὸν πισδύσῃ ὅλος ὁ Κόσμος,
καὶ τὸν δοξάζουσι. Ὅσα εἶπευ εἰς ὅλον τὸν
Ψάλμῳ, ἐβεβαίωστε καὶ εἰς τὸ τέλος. Ἐπειτα
εὐχεται, καὶ τελειώθῃσι ὅσα ἐπροφήτευσεν.
Ὁ δὲ Ἀκύλας αὐτῷ γενοίτο, λέγει πεπισθε-
μεύως, ἦγουν, πῶς εἶναι ὅλα τὰ αὐθρο
ἀληθῆ, καὶ πιστότατα.

13. Καὶ ζήτεται, καὶ
δοθήσεται αὐτῷ ἐκ τῶ
χρυσίσι τῆς Ἀραβίας. καὶ
προσδύχονται περὶ αὐτῶ
διαπαντός. Ὅλῳ τῷ
ἡμέραν ἐλογήθησαν αὐτὸν.

14. Ἐσαι σημεύμα ὡς
τῇ γῆ ἐπ' ἀκρῶν τῆς ὀρέων.

15. Ἦπερ αὐθροῦται ὑπὲρ
τὸν Λίβανον ὁ καρπὸς αὐ-
τῶ.

16. Καὶ ξηραυθῃσιν
ἐκ πόλεως ὡσπερ χόρτος
τῆς γῆς.

17. Ἐσαι τὸ ὄνομα αὐτῶ
ἐλογημεσὸν εἰς τὰς αἰῶ-
νας. Πρὸ τῶ ἡλίθι δια-
μεύει τὸ ὄνομα αὐτῶ.

18. Καὶ αὐθροῦθῃσιν
ταῖς αὐτῷ πάντα αἱ
φυλαὶ τῆς γῆς. Πάντα τὰ
ἔθνη μακαριώσιν αὐτὸν.

19. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ
Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ
ποιῶν θαυμάσια μόνον.
Καὶ ἐλογημεσὸν τὸ ὄνομα
τῆς δόξης αὐτῶ ἐπὶ τὸν
αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τῶ
αἰῶνος. Καὶ πληρωθήτε-
ται τῆς δόξης αὐτῶ πάντα
ἡ γῆ. γενοίτο γενοίτο.

Δόξα.

Εξέλιπον οἱ ὕμνοι Δαβὶδ Τῆς Γεωγαί,
Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ. ΟΒ΄.

Ο Ἰσραὴλ ἦτον ἡ αὐτὸς μελωποιὸς, ἡ χοροδιδάτκαλ^Θ. Ἡ δὲ τῷ Ψαλμῷ ὑπόθεσις εἶναι τέτη· ὅταν ἐξέλιπον οἱ Ἰσραῆλοι εἰς τὴν Βαβυλωνῶνα ἀχμὴλωτοι, βλέποντες ὅτι αὐτοὶ μετ' ὅπου ἦσαν ἀσθεβεῖς εἶχαν διαφόρους θλίψεις, ἡ βίαταια, οἱ δὲ ἀσθεβεῖς εὐκλεσαν πολλῶν καὶ ἀπόλασιν, ἐγκαυδαλίζονταν εἰς τὴν διαούσιον αὐτῶν, βαύοντες λογισμῶς περὶ τῆς θείας προνοίας, ἡ διανοήματα ἀπρετα. Ταῦτα λοιπὸν προορώτα ἡ χάρις τῷ Πνάλιματος, κημετίζει τὸν Ψαλμὸν ὡς ἐκ πορωτώπῃ ἐκείνων εἰς κοινῶν ἀπαύτων ωφέλειαν, ἡ διαλύει τὴν ἀμφιβολίαν, ἀποδείκνυντας τὴν αἰτίαν, διατὶ ἔχουσι ἄτυχίαν οἱ αἰῶμοι εἰς τὸν τὸν Χόσμον, καὶ θλίψεις οἱ Δίκαιοι.

Τὸ Κείμενον.

1. **Ω**ς ἀγαθὸς ὁ Θεὸς
τῷ Ἰσραὴλ, τοῖς
ἀφ᾽ ἐσθὶ τῆ καρδία.

2. Ἐμὲ δὲ παραμικρὸν
ἐταλάθησαν οἱ πόδες.
Παρόλιγον ἔξεχούθη τὰ
διαβήματά μου.

3. Ὅτι ἐξήλωσα ἐπὶ
τοῖς αἰῶμοις, εἰρῶν
ἀμαρτωλῶν θεωρῶν.

4. Ὅτι ἐκ ἔστιν ἀνά-
νδωσις ἐν τῷ θανάτῳ αὐ-
τῶν, ἡ σερῶμά ἐν τῇ
μάστιγι αὐτῶν.

5. Ἐν κόποις ἀνθρώπων
ἐκ εἰσί, ἡ ἐν ἀνθρώπων
ἡ μαστιγώθησονται.

6. Διατὸ ἐκράτησεν
αὐτὸς ἡ ὑπερηφανία αὐτῶν

Ἡ Ἐξήγησις.

1. **Π**ολλῶν κηδεμονίαν, ἡ παρόνοιαν ἔχει
τὸν ἀνθρώπου· ἀλλὰ πῶτα ὅλοι δεύ το κατο-
λαμβάωσι, μόνον ὅσοι εἶναι καθαροὶ εἰς τὴν
καρδίαν, ἡ ὀρθοὶ εἰς τὸ φρόνημα.

2. Ἐγὼ (ὅσον διὰ λόγους ὁμολογῶτα)
ἐσκαυδαλίσθηκα, ἡ παρόλιγον γὰρ με νική-
σῃ ἐτ^Θ ὁ λογισμὸς τῷ πονηρῷ, γὰρ πα-
ρασρατῆτω ἀπὸ τῶν ὁδῶν τῶ Κημέ οἱ ἀφρο-
νέσας^Θ.

3. Διατὶ ἐξυζήλωνα, βλέποντας τὸς αἰῶ-
μους, γὰρ ἀμαρτανῶσι, ἡ γὰρ ἔχον εἰρῶν, ἡ
ἄτυχίαν πολλῶν εἰς τὸ πρᾶγμα τῶς.

4. Ὁ Ἀνύλας. Οὐκ εἰσὶ δυσαδάθειαι τῷ
θανάτῳ αὐτῶν. ἦγαν ἡ μόνον εἰς τὴν ζωὴν
τῶς ἔχον ἄμελειαν, ἀλλὰ ἀποθαίνου ἡ κα-
λὸν θανάτον· ἡ ἐὰν δοκιμάσῃν ἡ τινὰ μῶ-
σιγα μικρῶς θλίψεως, ἔχοντες πλεον πο-
λῶν, βοηθῶνται, καὶ δεύ ἀφθαίνονται πωσῶς
τὸ ἐπίπονον.

5. Τὰς διαπεταχμεῖας σενωχωρίας τῆς ἀν-
θρώπων δεύ ἐδοκίμασται· ἦγαν πῆναι, κό-
πης, ἡ ἀλλὰ βαρημέατα, ὅτε ἀλλῶν θλίψις,
ἡ μῶσιγα πῶποσι.

6. Ὁμῶς με ὄλλω ταύτῳ τῷ θείῳ με-
κροθυμίαν, δεύ ἐμετανόησαν· ἀλλὰ μέλιστα

ὑπερφανέονται περισσότερο, ἢ ἐνδιώνονται ἀδικίαν· ἦγον πρώτῃσι τὰς ἀσεβείας ἀνωιδέ-
 σατα, χωρὶς ἔλεγχον τινὰ σιωδήσεως.

7. Καὶ ἀπὸ τὸ πάχ^Θ, καὶ τὴν δ'παθειαν αὐτῶν, γενοῦται τῆς ἀμερτίας τὸ σάπημα, ἐπειδὴ ὅσα ποθεῖσιν, ἀπολαμβάνουσιν.

8. Ἀλλὰ καὶ τὰ διανοημέτατάς, καὶ τὰ λό-
 για, ὅπως δὲ ὅλα εἶναι εἰς ἀδικίας, καὶ πα-
 νουργήματα. Καὶ ἂ μόνον ἡμεῖς τὰς τεταπει-
 νωμένους ἀχμεζλάτους καταπατήσῃ, καὶ ὀνειδί-
 ζουσιν, ἀλλὰ καὶ τὸν ὕψιστον Θεὸν τολμῶσι καὶ
 βλασφημῶσιν οἱ ἀνωιδέσατοι.

9. Ταῦτα λέγει ὡς ἐκ παροτώπι τῷ Θεῷ
 παρὸς παρηγορίαν τῷ λαῷ. ἦγον διατιτὸ
 θέλω λυτρώσει τὸν λαόν μου, καὶ νὰ τὸν φέ-
 ρω πάλιν εἰς τὴν Γερουσαλήμ, νὰ γηράτωσι
 μετ' ἡμερῶν.

10. Ταῦτα μετ' ὁ Θεὸς ὑπέχετο, οἱ δὲ
 Βαβυλωνιοὶ ἀπιστοῦντες, ἀπέλεγον, ὅτι ὁ
 Θεὸς δὲν ἤξάρει ποτὼς τὰς πράξεις αὐτῶν,
 καὶ τὰ διανοημέτα.

11. Τώρα πάλιν ἐπιστρέφει τὸν λόγον παρὸς
 τὰς διαλογισμὰς τῆς ἀχμεζλάτων λέγωντας.
 Ἰδὲ αὐτοὶ ὅπῃ πλῆσι διαφόρος παρανομίας,
 ἔχουσιν εἰς τὸν παρόντα αἰῶνα πλῆτον πολίω,
 καὶ ἄλλω ἀπόλαυσιν.

12. Λοιπὸν διατί νὰ κοπιῶ ἄκαιρα, καὶ
 φυλάγω τὰ δικαιώματα τῷ Κυρίῳ ἀναμερτί-
 τως, καὶ νὰ νίπτω τὰς χεῖράς μου, ἦγον νὰ
 φυλάγωμαι ἀδῶ^Θ, καὶ ἀμεμπτος ἀπὸ ἀδι-
 κίας, καὶ ἄμματα· ἐπειδὴ μετ' ὅλον ὅπῃ δὲν
 ἀδικῶ, μισίζομαι καθ' ἑκάστῳ, καὶ ὀνει-
 δίζομαι;

13. Τώρα ἀφίει τὰς λογισμὰς τῆς ἄλλων,
 καὶ στρέφει τὸν λόγον παρὸς Κύριον. Ἄραγε
 Δέσποτα ἐπαρέβη τὰς σιωδήκας ὅπῃ μετ'

εἰς τέλος. Περιεβάλοντο
 ἀδικίαν καὶ ἀσεβείαν ἑαυ-
 τῶν.

7. Ἐξελίσσεται ὡς ἐκ
 σέατος ἡ ἀδικία αὐτῶν.
 Διήλθουσαν εἰς διάθεσιν
 καρδίας.

8. Διευοήθησαν, καὶ
 ἐλάλησαν ἐν πονηρίᾳ,
 ἀδικίαν εἰς τὸ ὕψος ἐλά-
 λησαν.

Ἐΐθετο εἰς ἔρανον τὸ
 σῶμα αὐτῶν, καὶ ἡ γλῶσ-
 σα αὐτῶν διήλθεν ἐπὶ
 τῆς γῆς.

9. Διατιτὸ ἐπιστρέφει
 ὁ λαός μου ἐν ταῦθα, καὶ
 ἡμέραι πλήρεις ἀρεθίστου-
 τι ἐν αὐτοῖς.

10. Καὶ εἶπον, πῶς ἔ-
 γνω ὁ Θεός, καὶ εἴ ἐστι,
 γυνῶσι ἐν τῷ ὕψιστῳ;

11. Ἰδὲ ὅτοι οἱ ἀμαρ-
 τωλοὶ, καὶ δ'θλωντες
 εἰς τὸν αἰῶνα, κατέχορον
 πλῆτε.

12. Καὶ εἶπα. Ἄρα
 ματαίως ἐδικαίωσα τὴν
 καρδίαν μου, καὶ ἐσιφάμην
 ἐν ἀδωίαις τὰς χεῖράς μου;
 Καὶ ἐγενόμην μεμαστι-
 γωμένος ὅλῳ τῷ ἡμέ-
 ραν, καὶ ὁ ἔλεγχός μου εἰς
 τὰς παρῶνας;

13. Εἰ ἔλεγον, διηγῆ-
 σαιμι ὅπως. Ἰδὲ τῆ γε-
 νεῶ τῆς ἡμῶνς ἠτιωθε-

πικρα. Καὶ ὑπέλαβον τῷ γυνῶναι.

14. Τὸτο κόπῳ ἐστὶν ὀνόπιόν μου. Ἐὼς ἔειπέν-θω εἰς τὸ ἀγίας ἤριον τῷ Θεῷ, καὶ σωῶ εἰς τὰ ἔχματα αὐτῶν.

15. Πλὴν διὰ τὰς δολιότητας αὐτῶν, ἔδρα αὐτοῖς κακά. Κατέβαλες αὐτὸς ἐν τῷ ἐπαρθίμῳ. Πῶς ἐγένοντο εἰς ἐρήμωσιν; Ἐάπεινα ἔξελιπον, ἀπώλοντο διὰ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.

16. Ὡσπερ ὀνόπιον ἔξελιγον, Κύριε ἐν τῇ πόλει σου τὴν εἰκόνα αὐτῶν ἔξεδουλώσῃς.

17. Ὅτι ἔξεκαύθη ἡ καρδιά μου, καὶ οἱ νεφροί μου ἠλλοιώθησαν. Καγὼ ἔξεδουλωμένῳ, καὶ ἐκ γυνῶν.

18. Κτλιωδῆς ἐγενήθην παρὰ σοί, καγὼ διαπαντός μετὰ σε.

19. Ἐκράτησας τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς μου, καὶ ἐν

ἔταξες; Τίς δὲ ἑαυτὸς τῷ Θεῷ καλῶσι κατὰ τὸ ῥητὸν τῆς Θείας Γραφῆς. Τίς πρωτότοκός μου Ἰσραὴλ.

14. Ἀλλὰ τῶν τῶν λογισμῶν ἀφρίωντας, ἐσκόπην, ὅτι εἰς κόπῳ, καὶ ταλαιπωρίας διὰ τιμωρίαν τῆς ἀμαρτίας ὁ Κύριος με παρέδωκε. Πλὴν ἄς ὑπάγω εἰς τὸν ἡγιασμένον Ναὸν τῷ Θεῷ, καὶ σχοασθῶ τὸ κκκόν, καὶ πικρότατον τέλος τῆς.

15. Ὅτι διὰ τῶν δόλων αὐτῶν, καὶ ἕτερα ἀνομιήματα τὴν θέλεις κκοποιήσῃς, καὶ καταφρονεθῆν διὰ τὴν πολλῆν ὑπερφάνειαν, καὶ ἐπαρσιν, καὶ ἀφρησιῶν ἔξελιψῃς, καὶ καὶ ἐρήμωσιν ἡ πόλις σου. Αὐτὰ ὅλα ἐγένοντο ἀπὸ τὸν Κύριον ὅστις τὴν μετὰ Βαβυλωνίως ἤματι λώσῃς, τὴν δὲ Ἰουδαίως ἐλύτρωσεν.

16. Ἡ εἰκὼν ἔχει τὴν ἀμορφίαν πρωτότοκον. Δι' αὐτὸ παρομοιάζει τῷ Βαβυλωνίως τὴν διωσθεῖαν εἰς τὸ εἰκόνισμα, ἐπειδὴ ὁλόγον κκκόν ἐβάσθη, ἐπειτα διελύθη αὐτῷ εὐα ὄνειρον ἡ ζωγραφισμένη ἀδαιμονία τῆς. Τὴν ὁποῖαν λέγει πῶς θέλει ἀφανίσῃ ὁ Θεὸς εἰς τὴν πόλιν αὐτῆ, ἦγαν καὶ καμῆ ἐκδίχῃσιν εἰς τὰς ἀστεβείας, ὅτῃ εἰς τὴν Γερσαλίμ ἐτέλεσεν.

17. Ταῦτα (λέγει) ὅτῃ εἶπα παραύω σὺν λογίζομενος, καὶ ἀπὸ τὴν ἀνομίαν τῷ ἀσέβων πυρπολούμενος. Παρ' ὀλίγον καὶ μεταγενώμῃσθω, καὶ καὶ σρέψω εἰς τὸ κκκόν διὰ τὴν ἐκείνων ἀλαζονείαν. Τὸ δὲ ἔξεδουλωμένῳ, ἀπίστῃσθω εἶπε ὁ Σύμμαχος, ἦγαν ταῦτα ἔπαθα ὡς ἀμαθῆς, δεῦν γνωρίζοντας τὰς δικαίας κρίσεις σου.

18. Λοιπὸν ἐπὶ τῆρα δεῦν θέλω πλέον καὶ περιεργάζομαι τὰ παρὰ τῆ δικαίως οἰκονομῆμενα ἄλλὰ καθεὺς τὸ κτλιῶ ἀλοηθῶ ὅτῃ τὸ ὑπάγει ὁ ἀφρησιῶν, ἔτω καὶ ἐγὼ καὶ ὑποτάσσομαι εἰς ὅλα σου τὰ θελήματα, πρὸς δῶν, ὅτι δεῦν γίνεται τίποτος χωρὶς τῆς Θείας προνοίας σου.

19. Τὰ κατὰ τὴν ἐπαύοδον λέγει ἐδῶ ἦγαν, πῶς τὴν ἐλύτρωσεν ὁ Θεός, καὶ

μέ δόξαν πολλῶν τῶν ὑπῆγεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα.

20. Ταῦτα λέγει ὡς ἐκ προσώπου ἡμῶν ἢ Χριστιανῶν, ὅτι ἐπιστάμεθα, καὶ ὡς ἔξ εὐὸς σώματος βοᾷ πρὸς τὸν Θεὸν ἢ Ἐκκλησίᾳ μας, λέγῃσα. Ἄλλο καλὸν δεῦ ποθῶ ἔπι εἰς τὸν Οὐρανόν, ἔτε εἰς τὴν γῆν, εἰ μὴ μόνον ἑτεῦα, ὅτι εἶσαι τὸ ὄντως ἀγαθόν, καὶ ἐφετὸν ἀκρότατον.

21. Ναὶ Θεέ μου γλυκύτατε, ἀπὸ τῆς ἀγάπῃ σου τήκεται ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ καρδιά μου ἀδυναμῆσαι ὅτι σὺ εἶσαι ὁ ἔρωσ, καὶ ὁ πόθος τῆς καρδίας μου, ἡ μερίς, καὶ κληρονομία μου, καὶ πάντων ἢ ἀγαθῶν ἢ αἰώνιων ἀπόλαυσις.

22. Ὅσοι δὲ ἀναχωροῦν ἀπὸ τῆς κηδεμονίας σου, καὶ λατρεύσιν κωφά, καὶ ἄψυχα εἰδωλά, ὑπάγῃν εἰς τὴν ἀπώλειαν, καὶ τελείως ἔξολοθρεύονται.

23. Καθὼς ἐκ πείρας ἐγνώρισα. Ὁ Θεὸς ἐγὼ δὲ θέλω χωρῆσαι ἀπὸ τὸν Θεόν, καὶ σωτηρίαν πάποτε, εἰς τὸν ὅποιον δέξομαι τὸ πᾶν ἀγαθόν, καὶ ἀπόλαυσις ἄμετρον, καὶ μὴ τὴν εἰς αὐτὸν ἐλπίδα εἶμαι βέβαιος γὰρ μὴ μὲν τύχη ἄλλη περισσῆσαι.

Καθὼς καὶ μὲ τῆς αὐτῆς ἐλπίδα ἀπὸ τῆς δεινῆς αἰχμαλωσίας ἐρρύθην. Ὁ Θεὸς ἐδῶ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, δεῦ θέλω ἀμελήσει, ἐκδιηγῆμεν πανταχῶ τὰς ἐργασίας σου, διχαριστῶν, καὶ δοξάζων τῆς δαυλαρχίας σου Κύριε.

τῆ βελήσῃς ὠδήγησάς με, καὶ κατὰ δόξης προστελάβομαι.

20. Τί γάρ μοι ὑπάρχει ἐν τῷ ἔραυῶ; καὶ παρὰ σὺ τί ἠθέλησα ἐπὶ τῆς γῆς;

21. Ἐξέλιπεν ἡ καρδιά μου, καὶ ἡ σὰρξ μου. Ὁ Θεὸς τῆς καρδίας μου, καὶ ἡ μερίς μου, ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.

22. Ὅτι ἰδοὺ οἱ μακρῶντες ἑαυτοὺς ἀπὸ σὺ, ἀπολῶνται. Ἐξωλόθρευσας πάντα τὸν ποριδόντα ἀπὸ σὺ.

23. Ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολληῖσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθόν ἐστίν, τίθεισθαι ἐν τῷ Κυρίῳ τῆς ἐλπίδα μου.

Τὸ ἐξαγγεῖλαι με πάσας τὰς αἰνήσεις σου, ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών.

Σωίετως τῷ Ἀσάφ. Ψαλμός. ΟΓ΄.

Ὁ Ψαλμῶδὸς ἐστὶν Ἀσάφ παρακελεύεται τὸν ἀκούοντα τὰ ἐδῶ γεγραμμένα, γὰρ ἤξερν, ὅτι ἔτε τὸν ὑπὸ Μακεδόνων, ἔτε τῆς ἢ Βαβυλωνίων αἰχμαλωσίας σημαίνει, ἀλλὰ τῆς ὑπὸ Τίτου, καὶ Οὐραστειανῶν γεγενημένης. Ἐπειδὴ ἀπὸ τότε τελείως ἔξωλόθρευθησαν, καὶ πλέον δεῦ ἐλυτρώθησαν. Εἰς μερικὸς τόπος οὗ τῷ Ψαλμῷ δέεται τῷ Θεῷ, γὰρ τὸν λυτρώσῃ ποιῶντας πανωλεθρίαις καὶ διηγᾶται τὰς θλίψεις τῶν, διὰ γὰρ τὸν κλῆν πρὸς ἔλεον.

Τὸ Κείμενον .

1. **Ι** "Να τί ὁ Θεὸς ἀπώ-
σω εἰς τέλος; Ὁρ-
γίθη ὁ θυμός σου ἐπὶ
πρόβατα νομῆς σου;

2. Μνήσθητι τῆς σωα-
γωγῆς σου, ἧς ἐκτίσω ἀπ'
ἀρχῆς . ἐλυτρώσω ράβδον
κληρονομίας σου ,

3. Ὅρος Σιών τότο , ὃ
κατεσκιύωσας εἶ αὐτῷ .

4. Ἐπαρον τὰς χεῖράς
σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας
αὐτῶν εἰς τέλος .

5. Ὅσα ἐπονηρῶσατο
ὃ ἐχθρὸς εἰς τῷ ἁγίῳ
σου , καὶ ἐνεκαυχῆσαντο
οἱ μισθῆτες σου ἐν μέσῳ
τῆς ἑορτῆς σου .

6. Ἐΐθετο τὰ σημεῖα
αὐτῶν σημεῖα , καὶ ἐκ
ἐγνωσαν , ὡς εἰς τῷ ἔξο-
δον ὑπεραῖον ,

7. Ὡς εἰς δρυμῶν ξύ-
λων , ἀξίνας θέκοψαν
τὰς θύρας αὐτῆς ἐπαυμα-
τό . εἰ πελέκει καὶ λα-
ξά περὶ κατέρρασαν αὐ-
τῷ . Ἐνεκέλευσαν εἰς πηλὸν
τὸ ἁγίας ἡλίον σου . εἰς τὴν

Ἡ Ἐξήγησις .

1. **Δ** Ιατί Θεέ μου ἐμίσητες τέλει , καὶ
μὲν ὠργίσθης τότε , ὅτε ἐμείδεν
τῆς μαύρα σου πρόβατα ; Ἐπειδὴ τὸν καλὸν
ποιμένα ἐσαύρωσαν , εἰς πανωλεθρίαν κα-
τεκρίθησαν .

2. Ἀπὸ τῶ ἀρχῶ ἐπεκλήθης Θεός μου ,
καὶ ἡμεῖς λαός σου , καὶ πολλάκις μὲν ἐβοήθη-
σας , λυτρώσας ἡμᾶς ἐκ τῆς δουλείας τῆς Αἴ-
γυπτίων , καὶ ἄλλας διεργασίας μᾶς ἐκαίμεν .
Ράβδον μὲν τὸ βασιλικὸν σηκῆτρον ὠνόμα-
σε . Κληρονομίαν δὲ λέγει , αὐτῆς . ἐπειδὴ
κλήρος Θεῷ ὠνομάζανται .

3. Εἰς τῶ γλῶ τῆς ἐπαγγελίας , λέγει ,
μὲν ἔφερες , καὶ ἀφιέρωσες τὸ Σιών Ὅρος , καὶ
εἶναι ἐδικόν σου . καὶ οἰκῶντος εἰς αὐτὸ , ὡσπερ
εἰς βασιλικὰ παλάτια , καὶ ἰδωῆς , καὶ καὶ
κυβερνᾶς τὸν λαόν σου . Ταῦτα πρὸ τῆς οἰκο-
δομῆς τῆ Ναῦ ἐλέχοντο . γνησίως δὲ καὶ ἀλη-
θῶς ἠμπορῶμεν καὶ οἰκῶμεν ὄρθῳ , τῶ Ἐκ-
κλησίαν , ἢ τῶ Μητέρα τῶ Θεῷ , εἰς τῶ
ὅποιον αὐτὸς ἐκατώκησε .

4. Σήκωτε τὰς ἁγίας σου χεῖρας , καὶ τα-
πεινώσας τῶ ὑπερηφανίαν τῶν , ἢ γὰρ παιδά-
σαι τῶν αὐστηρῶν εἰς τῶ Θεοκτονίαν ὅτε ἐτίλε-
σαν οἱ παρανομοί ,

5. Ταῦτα λέγουσι , διὰ τὸν Ναὸν οὐδυνόμε-
νοι . ἔπειτα διὰ τῶ Ἐορτῶν ἀναφέραι .
Ὅτι ὁ ἴππος τότε τῶς ἐκλείπει μὲ τὸν πο-
λεμον , καὶ τῶς ἐνίκησε . Διατί καὶ αὐτοὶ τῶ
αὐτῶ ἡμέραν τῶ Πάχα τὸν Κύριον ἐσαύρω-
σαν οἱ ἀχάριστοι ;

6. Καὶ ἐσηταν ἀπάνω εἰς τὰς θύρας , τῶ
νίκης τῶ σύμβολα , ἐπιδείχοντες τὸ καλὸν
ἡμῶν τρόπαια , καὶ τὰ γνωρίζαν ὅσοι δεύο
ἠξάρατιν .

7. Καὶ ὡσπερ καὶ ἔποπτον εἰς τὸ δάσῳ ξύ-
λα , ὅπως ἐκατάκοψαν τὰς ἁγίας θύρας τῆς
Ἐκκλησίας σου , καὶ κατέκασταν τὸ ἁγιόν σου
Θυσιαστήριον , καὶ ἐμίανον τὸ ἁγιόν σου σηκῆ-
τρον καὶ κατωκῆτρον .

8. Ταῦτα δὲ ἐποίησαν, ἔχοντες σκοπὸν καὶ γνώμην ἀσεβῆσθαι, καὶ κόψαν τελείως τὸ σέβασθαι, καὶ καταλύτην τὸν Νόμον τῆ, καὶ κατὰπαύσαν τὰς ἑορτάς τῆ. Αὐτὰ ὅλα ἐτόλμησαν ἐν παύσει, ἠδικοσῶς συλλογιζόμενοι τὰς θαυματουργίας τῆς Προπατορίων μῆς. Καλὰ καὶ ὁ Θεὸς ἔδωκε καὶ τῆς Γεδονίου ὡς μάστιγα καὶ ὑπεργόν ἐκδικήσεως, τὸν Τιτον, καὶ Οὐεσσισιανόν. Πλὴν αὐτοὶ οἱ Ρωμαῖοι δὲ τὸ ἔκαμναν διὰ εὐθεον ζῆλον, ἐπειδὴ δὲ ἐπίσταν εἰς τὸν Χριστόν· ἀλλὰ μόνον ὡς ἀσεβεῖς ἐτέλησαν τὸ θέλημά τῶς, κόνοντες τὸν Ναόν, ὡς αὐθου.

9. Φανερόν καὶ ἀπὸ ταῦτα, ὅτι διὰ τὴν ἄλλωσαν τῆς Ρωμαίων λέγει ὁ Ψαλμός. Ὅτι καὶ τὴν ἐκ Βαβυλωνος αὐδον, εἶχασι πολλὰς Προφήτας· ἀμὴ ἀπὸ Χριστοῦ καὶ εὐθου πλέον δὲ ἔχασιν.

10. Ἐὼς πότε καὶ μᾶς παραδίδῃς εἰς τοῖς παρανομίαις τῆς ἐχθρῶν μῆς Κύριε; καὶ καὶ ὑπομενῆς πόσας βλασφημίας, ὅπῃ σὺ λέγουσιν αἱ ἀναδέσται;

11. Κόλπος Θεοῦ εἶναι ὁ θαυμάσιος καὶ ἀγαθῶν, καὶ χεῖρ αὐτῆ ἡ ἀγαθὴ ἐργεῖα. Λέγει ἡ· διὰ τὴν δὲ μῆς δίδεις τὰ ἀγαθά σου, ἤγουν τὴν σωτηρίαν βοήθειαν, ἀλλὰ σρέφεις ὀπίσω τὴν χεῖρά σου; τὸ λέγει μεταφορικῶς, καθὼς ὅταν ἔχη τις τὸ σῆμα γαμάτον, καὶ δὲ θέλωντας καὶ δώσῃ τινὸς τιποτας, σρέφει ὀπίσω τὰς χεῖρας, τάχα πῶς δὲ ἔχει τίποτας.

12. Ἐδὼ προλέγει φανερά τῶ Χριστοῦ τὴν Σταύρωσιν. Τὸ δὲ ἐν μέσῳ τῆς γῆς, θέλει καὶ εἶπῃ ἐνώπιον πάντων. Ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι τὸ μέσον τῆς γῆς εἶναι ἡ Ἱερουσαλήμ, ὅπῃ ὁ Κύριος ἐσαυρώθη.

13. Ἐδὼ δηλοῖ τὴν τῆς Ἐρυθρᾶς διαβάσιν, λέγωντας. Ἐσὺ Κύριε ὡς πάντα διωάμενος, ἔχιστες μετὰ τὸ πρόσαγματῶν τὴν κόπῃν θαλάσσαν, καὶ ἐσωτήριες τὴν κεφαλὴν

γλῶσσην ἐβελήλωσαν τὸ σκήνωμα τῶ ὀνόματος σου.

8. Εἶπον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν αἱ συγγενεῖαι αὐτῶν ἐπί τὸ αὐτὸ. Δεῦτε, καὶ καταπαύσωμεν πόσας τὰς ἑορτάς τῶ Θεοῦ ἀπὸ τῆς γῆς. Τὰ σημεῖα αὐτῶν καὶ εἶδομεν.

9. Οὐκ ἔστιν ἔτι παροφῆτης, καὶ ἡμᾶς ἐ γινώσεται ἔτι.

10. Ἐὼς πότε ὁ Θεός, οὐκ εἶδῃ ὁ ἐχθρός; παροξυνῆ ὁ ὑπεσαντιος τὸ ὄνομά σου εἰς τέλος;

11. Ἴνα τί ἀποσρέφεις τὴν χεῖρά σου, καὶ τὴν δεξιάν σου ἐκ μέσῳ τῶ κόλπῃ σου εἰς τέλος.

12. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν παρὰ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῶς γῆς.

13. Σὺ ἐκραταίωσας ἐν τῇ διωάμει σου τὴν θαλάσσαν. Σὺ σωτέριες τὰς κεφαλὰς τῆς δρακόν-

των ἐπὶ τῷ ὕδατος, Σὺ
σωθήσῃς τὴν κεφα-
λήν τῷ δράκοντος.

14. Ἐδῶκαὶς αὐτὸν βρω-
μα λαοῖς τοῖς Αἰθίοψι,

15. Σὺ διέρρηξας πη-
γάς, καὶ χειμάρρους. Σὺ
Ἰξήρανας ποταμὸς Ἡθῶν.

16. Σὴ ἐσιν ἡ ἡμέρα, καὶ
σὴ ἐσιν ἡ νύξ, Σὺ κα-
τηρτίσω φαῖσιν, καὶ ἡλιου.
Σὺ ἐποίησας πάντα τὰ
ἔσθλα τῆς γῆς. Θέρ-
μα καὶ ἔαρ, σὺ ἐπλασας αὐ-
τά. Μυήσῃσι ταύτης.

17. Ἐχθρὸς ἀνέδισε
τὸν Κύριον, καὶ λαὸς
ἄφρων παρώξυνε τὸ ὄνο-
μά σου.

18. Μὴ παραδῶς τοῖς
θνεῖοις ψυχῶν Ἰσομο-
λογημέλιωσι: τῆς ψυ-
χῶν τῆς πενήτων σου μὴ
ἐπιλάθῃ εἰς τέλος.

19. Ἐπίβλεψον εἰς τὴν
διαθήκην σου, ὅτι ἐπλη-
ρώθησαν οἱ ἐσποτισμένοι
τῆς γῆς οἰκων ἀνομιῶν.

20. Μὴ ἀποσραφήτω τε-

τῷ Φαραῶ, καὶ τῆς ἄλλων μετὰ ἐχθρῶν, καὶ τῆς
ἐκαταπόντιτες ἀπαντας.

14. Τῶν Αἰγυπτίων εἶναι γείτονες οἱ Αἰ-
θίοπες, καὶ πολεμῶσι πολλὰκις ἀλλήλους. Ἀφ' ἧ γῆν ὁ Φαραῶ μὲ τὴν στρατιάν τε ἐπὶ-
νησται, ἐκινῶσαι τὴν Αἰγυπτίαν, καὶ τὴν
ἐφόνδαν οἱ Αἰθίοπες.

15. Ἐσὺ ἔχριστες τὴν ἀκρότομον πέτραν, καὶ
ἀγῆκαν βρύσταις καὶ ρύχκας. Πληθυστικῶς πο-
εῖπε, ὅτι ἀνέβλυσε πληθῶν ἀπειρον. Χει-
μαρρὸν δὲ, ὡς μὴ κατὰ φύσιν, ἀλλὰ μὲ τὴν
ποταμὸν Ἰξήρανον. Ἡθῶν λέγει τὴν γῆν Σοδό-
μων, τῆς ὁποίας τὰ ὕδατα διὰ τὴν παρα-
νομίαν Ἰξήρανον.

16. Εἰς τὴν κοινὰς λειτουργίας μεταβαίνει
τώρα. καὶ διὰ τὴν δεῖξαι τὸν Σταυρωθέντα
Δημιουργὸν τῆς κτίσεως, λέγει ταῦτα, Ἐσὺ
ἐποίησες ὅλον τὸν Κόσμον Παντοδύναμε Κύ-
ριε, τὸ φῶς, τὸ σκότος, τὴν καρπὸν καὶ τὴν
νύξ, τὸ θερος, τὴν αἰοξίαν, καὶ τὰ ἐπιλοπι-
κτισματα τῆς γῆς, τὰ ἔσθλα καὶ τὰ ἀφρόσι-
να. Λοιπὸν καθὰς ἐποίησας ταῦτα πάντα,
ἐσθμισθε καὶ αὐτῆς τῆς σωτηρίας σου, καὶ μὴ
τὴν ἀφήτης τὰ καταπατηθῆ ὀλόπελα.

17. Ἐγείραι εἰς ἄμωκαν, πούδαν ἔκείνης
τὴν δυσμενεῖς, ὅτι πολέμοι καὶ βλασφημίαι
τὸ ὄνομά σου οἱ ἀφρονέσονται.

18. Καὶ μὴ ἀσοχήσης τέλεια ἐμὰς τὴν
πτωχὸν καὶ ταπεινὸν δούλους σου. τὰ μὰς ἀφή-
σης, τὰ βατανωζώμεθον πλέον ἀπὸ τὰ
ταῦτα θνεῖα, τὰ ἄγελα καὶ ἀνήμερα.

19. Ἀλλὰ φυλάττων τὴν συμφωνίαν, ὅτι
ἔταξες, τὰ μὴ ἐγκαταλίπης τὴν εἰς σὲ ἐλ-
πίζοντας, πλήρωτον τιμωρίας παντοδυναμίας
τῆς οἰκίας ἐκείνων τῆς ἐσποτισμένων, ὅτι
δεύσε ὁμολογῶσι Θεόν, καὶ Ἡλίον δικαιοσύ-
νης, ἀλλὰ ἠγάπησαν τὸ σκότος ὑπὲρ τὸ φῶς
ὡς ἀνήτοι.

20. Ἡμεῖς δὲ ὅτι πισδόμεν εἰς σὲ τὸν

Σωτήρα, ἢ ἐκσώσω πτωχόμενον, μὴ ἀμαρ-
τωμεν τῆς αἰτήσεως: Ὅτι οἱ τῆς σῆς βοή-
θειας τυγχάνοντες, σὲ ὑμολογοῦν διχαρῶν-
τες, ἢ ἀκαταπαύτως δοξάζουσιν.

21. Ναὶ Κύριε, ἐγὼ εἴμεθεσ ἢ ἀνάξιοι ;
ναὶ μᾶς ἐπακούσῃς ; καὶ διὰ ναὶ κάμῃς τῷ
ἰδικῷ σε ἐκδίκησιν ; ἔγειραι εἰς ὀργῶν, ναὶ τῆς
παιδείας διὰ τῆς βλασφημίας ; ὅπως λέγουσι
καὶ σὺ καθ' ἑκάστῳ οἱ ἄφρονες :

22. Μὴ ἀσοχήτης τῆς δεήσεως τῆς δάλων
σε. ἀλλὰ δεῖξαι μὲ τὸ ἔργον πῶς διώσεται
ὅταν θέλῃς, ναὶ παιδείας ἢ ταπεινώσεται
τῷ ὑπερηφανίᾳ τῆς ἐχθρῶν σε, ὅτι πολλὰ
ἐπῆρθησαν ; ἢ ἐπληθύνωσιν εἰς τῷ κακίαν οἱ
ἀναίδεστοί :

ταπεινωμένοι, ἢ κατηχου-
μέους. Πτωχὸς ἢ πεισῆς
αἰνέσῃ τὸ ὄνομά σε.

21. Ἀνάστα ὁ Θεός,
δικάσων τῷ δίκλω σε.
Μυθήσῃ τῷ ἀνεδίτμῃ
σε τῷ ὑπὸ ἄφρονος ὄλλω
τῷ ἡμέραν.

22. Μὴ ἐπιλάθῃ τῆ
φωνῆς τῆς οἰκετῶν σε. Ἡ
ὑπερηφανία τῆς μισῶν
σε ἀνέβῃ διαπαντός.

Δόξα.

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρης. Ψαλμὸς ὧδῃ τῷ Ἀσάφ. ΟΔ'.

Α"λλοὶ αὐτίχηραφοὶ λέγουσι· Ψαλμὸς περὶ ἀφθαρσίας ἐπινίκιος. Προ-
φητῶν δὲ εἰς τινὰς ῥήσεις τῷ δικίᾳ κρίσιν τῷ Θεῷ. Δικαιοῦ
λέγει, ναὶ μὴ διαφθείρῃ τινὰς τῆς ἀσεβείας λογισμῶν ; ἢ ναὶ εὐγγ ἀπὸ
τῷ ὁδὸν τῆς σωτηρίας· ἀλλὰ ναὶ τῷ φυλάξῃ ἀπαρκαλάττα, διὰ ναὶ
κλήρομησῃ ἀφθαρσίαν αἰώνιον. Ἐγράφη δὲ καὶ ἔπος ὁ Ψαλμὸς ὡς ἐκ
προσώπων τῆς εἰς Βαβυλῶνα ἀιχμαλωτῶν· οἵτινες ὁμολογοῦν ναὶ ὑμολογοῦσι
τὸν Κύριον, ὅταν ἀπολαύσων τῆς θείας χάριτος. Ὁμοίως ἔροικᾶται καὶ
δι' ἡμᾶς, οἵτινες ἀιχμενηθευτές δι' ὕδατος, ἢ Πνδύματος, τῷ ἀφθα-
σίαν ἐλάβομεν· καθὼς περιέχει τὸ κοροσίμιον :

Ἡ Ἐξήγησις.

1. Ταῦτα ἀρμόζουσιν ἢ τοῖς ἀιχμαλωτῶσι
εἰς Βαβυλῶνα, ὡς αἰώθεν ; καὶ εἰς
ἐκείνους ὅπως ἐπιστρέψαι πρὸς μετανοίαν : Τὸ
δὲ ἔρομολογησόμεθα, δηλοῖ, ὅτι πάλιν ναὶ
εἴμεθεσ Λαοὺς ; ναὶ σὲ ὁμολογοῦμεν Θεὸν
ἀληθῆ, καρδίᾳ, ἢ σὺμψῃ δοξάζοντες :

2. Ὅταν ἐπανελευθωμεν ; καὶ τὸν Γερόντε
Ναὸν ἀπολαύσωμεν ; θέλωμεν σὲ ὑμολογεῖ
ἐνόμιος, τῆς ἀεργείας σε διηγόμενοι. Ὁ
ἢ Ἀκόλας ; καὶ ὁ Σύμμεχθ ; ὅταν λάβω
τῷ σιωπαλῶ, ἢ ἠρμυῶσται :

3. Ἐγὼ δεῖχῃ, πῶς ὁ Θεὸς τῆς ἀπολαύ-
σωμεν :

Τὸ Κείμενον.

1. Ἐρομολογησόμεθα
σοὶ ὁ Θεός, ἔρο-
μολογησόμεθα σοὶ, καὶ
ἐπικλησόμεθα τὸ ὄνο-
μά σε :

2. Διηγῶμαι πάντα
τὰ θαυμάσια σε, ὅταν
λάβω καρπὸν :

3. Ἐγὼ δι' ὀφύτης κε-
ρῶν :

νῶ. Ἐτάκη ἢ γῆ, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.

4. Ἐγὼ ἐσερεύωσα τὰς σύλους αὐτῆς. Εἶπα τοῖς παρανομοῦσι, μὴ παρανομήετε· καὶ τοῖς ἀμαρτάνουσι, μὴ ὑψῆτε κέρας. Μὴ ἐπαύετε εἰς ὑψὺ τὸ κέρας ὑμῶν, καὶ μὴ λαλεῖτε κτ' τῷ Θεῷ ἀδικίαν.

5. Ὅτι ἔτε ἤξ Εξόδων, ἔτε ἀπὸ δυσμῶν, ἔτε ἀπὸ ἠρῆμων ὄρειων· ὅτι ὁ Θεὸς κελτὶς ἐστίν.

6. Τῶτον ταπεινοὶ, καὶ τῶτον ὑψοί. Ὅτι ποτήριον ἐν χερεὶ Κυρίου, οἶνος ἀκρατος πλήρης κεράσματος. Καὶ ἐκλινεν ἐκ τῆτος εἰς τῆτον.

7. Πλήν ὁ τρυγίας αὐτῆς ἐκ Ἰεκερωθή. Πίνονται πάντες οἱ ἀμαρτάνοι τῆς γῆς.

8. Ἐγὼ δὲ ἀγαλλιάσομαι εἰς τὸν αἰῶνα. Φακῶ τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

9. Καὶ πάντα τὰ κέρατα τῆς ἀμαρτανῶν συνθλάσω. Καὶ ὑψωθήσεται τὸ κέρας τῷ Δικαίου.

ται λέγωντας. Ἐγὼ ὡς κελτὶς ἀπάσης τῆς κτίσεως, θέλω κἀμε κέρση δικαίαν εἰς τὴν β. παροσίαν μου, ὅταν ἀναλύσῃ ἢ κτίσις ἀπασα· καὶ ὁ μόνον τὸς Βαβυλωνίους νὰ τιμωρήσω, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις νὰ ἀποδώσω κατ' ἀξίαν τῆς πράξεων.

4. Ὅτι ἐγὼ καθὼς τὰ πάντα ἐδημιούργησα, καὶ ἐσερεύωσα τὴν γῆν μὲ τὸν ὄρον τῆ ἐμῆς παροσίαν μου, καὶ σέκεται ὡσπερ εἰς σύλους ἀκίνητος· ἔτι διώσωμαι νὰ κολάσω τὸς ἀπειθοῦντάς μου. Διατῆτο σὰς παρακινῶ νὰ ἀπέχεσθε πάσης παρανομίας, καὶ νὰ μὴ ὑπεραίροσθε εἰς διώκην, ἢ εἰς σοφίαν, ἢ εἰς ἄλλα μάταια πράγματα, ἔτι ἄλλας ἀδικίας νὰ κάμνετε, ἔτι λόγους ἀσχετοῦ, καὶ ἐπιζημίης, καὶ βλασφημίας νὰ σωτυχεύετε.

5. Εξόδους λέγει τὰς ἀνατολάς. Ἐρημὸν ὄρη τὰ νότια, καὶ βόρεια μέρη· τὰ ὅποια διὰ τὴν πολλὴν θερμότητα, καὶ ψυχρότητα, μένουσι κεντελῶς ἀκατοίκητα. Μὲ ταῦτα ἐν δηλοῖ ὅτι θεὸς διαίεται νὰ φύγῃ τινὰς τὴν κέρση τῷ Θεῷ, ὅπως καὶ αὐτὸ φύγῃ.

6. Ὅ ὅποιος κρατῆ εἰς τὰς χεῖράς του ποτήριον, δικαίος θομὸς τετηρωμένος, νὰ πυνδῆ τὸς ἀμαρτανόντας. Καὶ ἐναλλάσσει τὰς συμφοράς· ὑψώνει τινὰς, καὶ ἄλλους ταπεινοὶ, ἀποδίδοντας εὐδὸς ἐκάστῳ κατὰ τὰς πράξεις του.

7. Τὴν χαλεπωτέραν τιμωρίαν ἐκάλεσε τρυγίαν, ἡγοῦμαι λάσσω· τὴν ὅποιαν θέλωσι καταπίει οἱ ἀμαρτησαντες, ἡγοῦμαι οἱ Βαβυλωνιοί.

8. Ὅτι ἐγὼ ἐπιον τὸ γλυκύτερον, καὶ θέλω χαίρεινσα πάντοτε, νὰ ἀχαρισῶ δόξαξον τὸν Κύριον, ὅπως μὲ ἐποιδῶσθε σπλαγχνικώτερα.

9. Κέρατα ἀμαρτανῶν καλεῖ τὰ ἔθνη, ὅπως ἐσεράδωσαν κατ' αὐτῶν μτ' τὴν ἐπαύδον· τὰ ὅποια ὄλα νικῆσαντες, ἐγιναν ἐκεῖνοι περιβλεπτοί. Κέρας δὲ Δικαίου λέγει τὸ ἄσπεβὸς φρόνημα, ἢ τὸν Ζοροβάβελ, διὰ τὸ ὅποιον ποιῶντα κατώρδωσαν.

Εἰς τὸ τέλος, ὡς ὕμνοις, Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

Ωδὴ πρὸς τὸν Ἀούριον. ΟΕ΄.

Προορῶντας ὁ Ἀσάφ τὴν ὑπερηφανίαν τῆς Σεναχηρείμ Βασιλέως τῆς Ἀσσυρίων, ἐγραφε τὸν τῶν Ψαλμῶν, διδάσκων καὶ νουθετῶντας καθὲρ πιστὸν, νὰ ἔχη εἰς πᾶσαν ἐναντιότητα πρὸς Κύριον τὰς ἐλπίδας τῆς, νὰ τῷ βοηθήσῃ, καθὼς καὶ τὸς Γεδαιῶν ἐλύτρωσε Σαυμασίως, ἔξολοθῆς τὸν ὑπερήφανον Βασιλέα, καὶ βλάτψῃμον. ὡς φαίνεται εἰς τὸ 19. Κεφάλ. εἰς τὴν δ. τῆς Βασιλειῶν. Προφητᾶει δὲ καὶ περὶ τῆς τῷ Θεῷ Λόγῳ ἐνανθρωπήσεως.

Η' Εξήγησις.

1. **Κ**ΑΘὼς μὲ τὰς νίκαις ὅπῃ ἐπῆραν οἱ Ἑβραῖοι, καὶ τῆς Ἀσσυρίων, καὶ τῆς ἄλλων Ἐθνῶν, ἐγνωρίσθη ὁ ἀληθὴς Θεὸς εἰς τὴν Γεδαιῶν ἅπασαν, καὶ ἐμεγαλῶσθη τὸ ὄνομα αὐτῷ εἰς τὸν Ἰσραὴλ, ἔτω καὶ καὶ τὴν εὐθεον σάρκωσιν, θελεῖ Σαυμασίωδῃ εἰς τὸν Νέον Ἰσραὴλ, εἰς τὸν Γορδαῖον, εἰς τὸ Θαβαρίον, καὶ πανταχῶς, νὰ τὸν γνωρίσῃ, ὅτι αὐτὸς εἶναι, ὅπῃ ἐποίμανε τὸν Ἰσραὴλ.

2. Καὶ καθὼς τότε φρονεούτων τῆς Ἀσσυρίων, ἡ πόλις εἰρνώσθη. ἔτω καὶ τῷ Χριστῷ σαρκωθέντος, νὰ γένη εἰρήνη εἰς ὅλην τὴν Ἐκκλησίαν, ἡ ὁποία καλεῖται Νέα Σιών, καὶ θεῖον κατοικηθῆλον· νὰ ἔχωμε οἱ πιστοὶ πολλὰ ἀφροσιῶν, καὶ ἀγαλλίαςιν.

3. Ὡς περ ἐκεῖ εἰς τὴν Γεδαιῶν ἐσωτέτελε τὰς διωμάμεις τῆς ἐχθρῶν, τὰ τόξα, τὰ ξίφη, καὶ τὰ λοιπὰ ἄρμιστα, καὶ κακὰς αὐτὰς κακῶς ἐθανάτωσεν. ἔτω θελεῖ ἀφανίσῃ καὶ τῆς πολεμίων δαιμόνων τὰς φάλαγγας, νὰ φυλάξῃ τὸς ἀσεβεῖς ἀβλαβεῖς ἀπὸ πᾶσαν κακουργίαν αὐτῶν, καὶ εἰδραῖ.

4. Ὅρι λέγει τὸς ἐφεσώτας Ἀγγέλους. Ὁ γὰρ Σύμμοχθ ἔπας ἐγραψεν, ἐπιφανήσθη ὑπερμεγέθης ἀπὸ ὀρέων θήρας· ἦν γὰρ καὶ τὸ πάθος θελεῖς φανῆ μὲ τὸς ὑπηρετάς Ἀγγέλους, νὰ παραδώσῃ τὸς δυσμενεῖς, καὶ ἀφρονὰς δαίμονας, εἰς θανάτου ἀπελάττητον.

5. Ὅπως ὁ Σύμμοχθ. Πᾶντες οἱ ἰχυροὶ ἄνδρες τὰς χεῖρας αὐτῶν. ἦν γὰρ δεῦ ἀφέλητε

Τὸ Κείμενον.

1. **Γ**ΝΩΣὸς ὡς τῇ Γεδαιῶν ὁ Θεός, ὡς τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτῷ.

2. Καὶ ἐγενήθη ὡς εἰρήνη ὁ πόπθ αὐτῷ, καὶ τὸ κατοικηθῆλον αὐτῷ ἐν Σιών.

3. Ἐκεῖ σωτέτελε τὰ κράτη τῆς τόξων, ὅπλων, καὶ ῥομφαίαν, καὶ πόλεμον.

4. Φωτίζεις σὺ Σαυμασίως ἀπὸ ὀρέων αἰωνίων. Ἐταράχθησαν πάντες οἱ ἀσωπέτοι τῇ καρδίᾳ. Ἰπνωτῶν ὑπνον αὐτῶν, καὶ ἐχ' εὐρον εἰδῆ.

5. Πᾶντες οἱ ἄνδρες τὰ πλάτη τὰς χερσῶν αὐτῶν.

6. Ἀπὸ ἐπιτιμητέως σε ὁ Θεὸς Ἰωκὼβ ἐνύσασαν οἱ ἐπιβεβηκότες τοῖς ἵπποις. Σὺ φοβερὸς εἶ, καὶ τίς ἀντίστηταί σοι.

7. Ἀπὸ τότε ἡ ὀργὴ σε. Ἐκ τῆς Οὐρανῆς ἠκτίσας κέρισιν.

8. Γῆ ἐφοβήθη, καὶ ἠτύχασεν, ἐν τῷ αἰκνίσῳ εἰς κέρισιν τὸν Θεόν, τῆς σῶται πάντας τὰς ψυχὰς τῆς γῆς.

9. Ὅτι ἐνθύμιον αὐθρῶπι θεομολογήσεται σοι, καὶ ἐγκαταλείμμα ἐνθύμις ἑορτάσει σοι.

10. Εὐχάσθε, καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν. Πάντες οἱ κύκλω αὐτῆ οἴσθησι δῶρα, τῷ φοβερῷ, καὶ ἀφαιρμένῳ πνύματα ἀρχόντων, φοβερῶ παρα τοῖς βασιλευσι τῆς γῆς.

τὰς ἀνδρείας ἢ διώκεις, μετὶ τῷ ὁποίῳ ἐνόμιζαν καὶ ἀρπάσαν πλεῖτον ἀμέτρητον.

6. Μετὶ τὸ Πνεῦμά σου μόνον καὶ πρόσαγμα, ὅλοι οἱ ἵπποις κατέπεσον. Τὸ δὲ ἐνύσασαν σημαίνει τῆ θανάτῳ τὸ εὐκολόν.

7. Εὐθὺς αἰκνίσας τὰς βλασφημίας ἐκεῖνας, ὀργισθῆς· ἀλλὰ ἐμακροθύμησας, τῷ μεταβολῶν ἐνδεχόμενος. Ἐπειτα αὐθρῶπι ἐκφέρεις τὰς ψυχὰς, καὶ κείμεναι αἰκνίσῳ καὶ δικαίαν κέρισιν.

8. Ὅλοι οἱ ἐχθροίμας ἐφοβήθησαν, καὶ ἔπαυσαν τὸν κατ' ἡμῶν διαγωγὸν, βλέποντές σε πῶς κείμεναι δικαίαν κέρισιν, καὶ βοηθῆς τῆς ταπεινῶν δούλων σε.

9. Τούτων οὐκ ἀγαθῶν ἀπολαύσαστες, ἀφιερῶμεν εἰς ἡμῶν εἰς τὴν λογισμῶμας, καὶ σὲ δὲ χαριστέμεν, ἐνθύμιμοι τὰς ἀφαιρέσιαις ταύταις.

10. Καὶ παρακινῶντες εἶνα τὸν ἄλλονμας, καὶ σὲ ἀποδίδῃ πᾶς εἶνα τὰς ἀφαιρέσιαις ἀρχῶν, καὶ πάντες οἱ γεγονῶντες καὶ πλησιάζοντες εἰς τὰτα τὰ ὄμα, καὶ σὲ φέρων δωρημάτων, φοβηθέντες ἀπὸ τὰ γεγονημεῖα, καὶ μαθόντες, ὅτι ἐσὺ μόνος εἶσαι Θεὸς ἀληθῆς, καὶ Βασιλεὺς φοβερός, ὅπως δώσω καὶ θανάτῳ σὺς ὅλας τὰς δυνάμεις, καὶ ἀρχοντας.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ Ἰδιθύμ. Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ, Ος'.

Τούτων τὸν Ψαλμὸν ἐπιθύμησεν ὁ Ἀσάφ, προγινώσκων ἐν Προφητικῷ Πνεύματι τὴν αἰχμηλωσίαν, ὅπως ἔμελλον καὶ πάθῃ οἱ Ἑβραῖοι ἀπὸ τὸν Ναβαχοδονόσορ· καὶ ἀπολέγει καὶ τῷ ἐπαύδοι. Ἐχρημάτισε δὲ τὰς ῥήσεις, πῶς ἐπορητήχονταν καὶ τῷ λύτρωσιν, ὑμνοῦντες τὸν Κύριον. Ἐπιθύμησεν δὲ ὁ Ψαλμὸς, καὶ ἐνοεῖται δι' ἐκεῖνος ὅπως φάγοιεν τὰς παγίδας τῆς διαβόλου, καὶ ἐπιστρέψωσι πρὸς μετανοίαν. Λέγει δὲ καὶ τῷ ἀναβίωσιν τῷ Ἁγίῳ Βαπτίσματι, καὶ τῷ σωσαγωγῶν τῆς Ἐθνοῦ εἰς μίαν ἐκκλησίαν.

Η' Εξήγησις .

1. **Σ** Πυδαίως ἀνέτιμψα τῷ δεινούμῳ πρὸς Κύριον ; καὶ σωτόμως τῷ αἴτησιν ἔλαβον .

2. Εἰς ὀδύνας , καὶ θλίψεις βασιανιζόμενος ; ἐζήτησα με σπυδῶ πολλῶ τῷ Θεῷ ἐπιτιμῶσαι , καὶ ταχέϊαν βοήθειαν :

3. Ὁ Σύμμαχ^Θ : Ἡ χεῖρ μου νυκτὸς ἐκπιταμένη διλιπέως : Τῷ νύκτα ὅτῃ εἶναι ἡσυχία ; ὑφῶνα τὰς χεῖρας εἰς προσάχλω , δέομενος τῷ Θεῷ , νὰ μὲ σπλαγχνοῦσῃ· καὶ δεῦ ἐγγελάσθῃκα , ἀλλὰ ἐπέτυχα φιλανθρωπίας ; καθὼς ἠλπισά :

4. Καὶ κατ' ἀληθείαν καθὼς ἀπὸ τοῦ εὐαμέ^Θ δεῦ εἴρηκα ; ὅτε ἔσπερα νὰ εὐρω εἰς κανεῖα κτίσμα τινὰ παραάλησιν ; ὅτω γνωρίζσας εἰς τῷ μελέτῳ τῷ Θεῷ γλυκυτάτῳ ἀπόλαυσῃ , ἠκολούθησα τῷ πνευματικῷ αὐτῷ ἐργασίῳ· εἰς τὴν ὁποίῳ αἰσθάνομαι τὸ σῶ ἡδονῶ ; ὅτῃ ὀλιγοψυχῆ ἢ ψυχῆ μου , καὶ τήκεται ἀπὸ τὴν γλυκύτητα :

5. Φυλακῆς λέγει τὰς διακρίσεις , καὶ χιῶτισμὸς τῆς νυκτὸς . Μὲ τὰ ὁποῖα δηλοῖ , πῶς ἀχρῦπνα ὄλλω τὴν νύκτα ; μελετῶντας , καὶ προσάχομεν^Θ .

6. Πολλὰκι με ἐταράχθηκα ἔσωθεν καὶ ἐθλίβηκα , ἀλλὰ δεῦ το ἐφανέρωτα ἔξωθεν .

7. Ἐνθυμῆθηκα τὰς ἰσσοτέρας διεργασίας , ὅτῃ οἱ Προπάτορές μου ἀπήλαυσαν ; καὶ μελετῶν αὐταῖς ; καὶ ἐρδυνῶντας τῷ νύκτα εἰς τῷ καρδίαν μου ; εἶχα πολλῶ ἀπορίαν ; καὶ διδάγματὸν εἰς τῶτο , νομίζοντάς ; μήπως καὶ μὲς ἐμίσητες ; καὶ παυτῶς τὰ κατ' ἡμῶς ἀπηγορεύσες .

8. Διακίττω δεῦ μου βοηθῆς ὡς τὸ ἰσσοπρόν Κύριε ; ἀλλὰ πλείως ἀπέκοψας τὸ ἔλεός σου ; καὶ τὰ κατ' ἐκαστῷ γενεῶν ῥήματα , καὶ οἱ λόγοισι ἐτελείωσαν ; καὶ δεῦ μου σπλαγχνίζεσαι .

Τὸ Κείμενον :

1. **Φ**ωνῆμα πρὸς Κύριου ἐκέκραξα , φωνῆμα πρὸς τὸν Θεόν , καὶ ἠρώσέ με μοι :

2. Ἐν ἡμέρῃ θλίψεώς μου τὸν Θεῷ ἐζήτησα :

3. Ταῖς χερσί μου νυκτὸς σταντίου αὐτοῦ ; καὶ ἔκ ἠπατήδῳ :

4. Ἀπηνυῖατο παρακλήθῳαι ἡ ψυχὴ μου . Ἐμνήθῳ τῷ Θεῷ , καὶ ἀφρώθῳ . Ἡ δολέχησα , καὶ ὀλιγοψύχησε τὸ πνεύμα μου .

5. Προκατελάβοντο φυλακῆς οἱ ὀφθαλμοί μου :

6. Ἐταράχθῳ , καὶ ἔκ ἐλάλησα :

7. Διελογισάμην ἡμέρας ἀρχαίας , καὶ ἐπὶ αἰώνια , ἐμνήθῳ , καὶ ἐμελέησα . Νυκτὸς κατ' τῆς καρδίας μου ἠδολέχου , καὶ ἔκαλλε τὸ πνεύμα μου .

8. Μὴ εἰς τὰς αἰῶνας ἀπώσεται Κύριος , καὶ ἔσσοφροδῆσῃ τὸ ἔδοχησῃ ἔτι ; ἢ εἰς τέλος τὸ ἔλεός αὐτοῦ ἀποκόψει ; σιωπέλευσε ῥῆμα ἀπὸ γενεῶν εἰς γενεῶν .

9. Μὴ ἐπιλήσεται τὸ οἰκτιροῦνται ὁ Θεός; ἢ σωθεῖται ἐν τῇ ὀργῇ αὐτῆ τὸ τῆς οἰκτιρῆσῆς αὐτῆ;

10. Καὶ εἶπα, νῦν ἠρξάμην. Αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τῆ ὕψις.

δωρήτος, καὶ λέγει τῷ τιμωραίῳ, ἀλλοίωσιν τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἥτις ἔχει σωθήσεται, καὶ χαλεπή ἀγαθὰ ποιήσει. Ἄλλοι πάλιν Διδάσκαλοι λέγουσι τῷ μετανοοῦν, ἀλλοίωσιν τῆς δεξιᾶς τῆ ὕψις, ὅτι μετὰ τῆς δεξιᾶς χεῖρος μετὰ τῆς κακίας ὁ ἀμαρτωλὸς, καὶ γίνεται εὐάρετος.

11. Ἐμνήσθην ἦν ἔργων Κυρίου. Ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἦν θαυμασίων σου, καὶ μελετήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, καὶ ἐν τοῖς ἐπιπιδάμασί σου ἀδολεσχήσω.

12. Ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἁγίῳ ἡ ὁδός σου. Τίς Θεός μέγας, ὡς ὁ Θεός ἡμῶν; Σὺ εἶ ὁ Θεός ὁ ποιῶν θαυμάσια.

13. Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τῷ διωαμίν σου. ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί σου τὸν λαόν σου, τὸς υἱὸς Γακώβ, καὶ Ἰωσήφ.

14. Ἐἶδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός, εἶδοσάν σε ὕδατα, καὶ ἐφοβήθησαν.

15. Ἐπαράχθησαν ἀβυσοὶ πληθὺς ἡχῆς ὕδατων. Φωνῆν ἔδωκαν αἰνε-

9. Ταῦτα ἀπὸ τὸ εὖ μέρος διελογιζόμενοι, ἀλλὰ πάλιν ἀπὸ τὸ ἄλλο ἐθαύραμα, καὶ ἐψυχάζοντες ἑαυτῶν, γινώσκοντας, ὅτι ὡς εὐπλαγῆτος δεὸ ἀσοχῆς τὸ σωθήσεται ἐλέησας, ὅτε ἀφίσεις καὶ νικήσῃ ἡ ὀργή σου τὸς οἰκτιρῆσῆς φιλαῦθροτε.

10. Ἐγὼ εἶμαι ἡ αἰτία, καὶ ἀρχὴ τῆς κακίας. ἐγὼ εἶνα προξένος τῶν ἀμαρτιῶν μου. καὶ τώρα παιδάρομαι ἀπὸ τῆς δεξιᾶς τῆ ὕψις, αὐτὴ τῆς ἀεργειῶν, καὶ χαλεπῶν, ὅτε ἐλάμβανον πρότερον. Οὕτως τὸ ἔργον ὁ Θεός ἐλάμβανον πρότερον.

11. Πλὴν εἰ καὶ ἀσπίς εἶμαι διὰ τὴν ἀμαρτίαν μου, ἀλλὰ ἐθυσάμενος τὰ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς θαυμάσια ἔργα σου, καὶ μελετῶντας τῷ πολλῶν σου ἀγαθότητα Κύριε, λαμβάνω θάρρος, καὶ χεῖρας ἐλπίδας τῆς σωτηρίας μου.

12. Ὁ Σύμμοχθ. Ἐν ἁγιασμῷ ὁ δὲ Ἀκούλας ἐν ἁγιασμένῳ. ἦγον Ἁγίοις ἐγνωρίσας τῷ διωαμίν σου, πόσον εἶσαι μέγας ἔπειδὴ σὺ μόνος ποιεῖς ἔργα ἰσχύια, καὶ θαυμασιώτατα.

13. Αὐτὰ λέγει διὰ τῷ Ἐξοδῶν, ὅταν ἐλυτρώσῃ τὸς Ἐβραῖους ἀπὸ τῷ Αἴγυπτον. Βραχίονα λέγει τὸ σθένος τῆς δεξιᾶς παρομοιωθείας. Κυρίως δὲ, βραχίον τῷ Πατρὸς ὁ Τίος καὶ Λόγος λέγεται. Τίος δὲ Γακώβ λέγει τὸς Ἐβραῖους, ὅτι ἐκείνον εἶχασιν παρονοῦν, καὶ πάλιν ἀπὸ τὸν Ἰωσήφ εἶναι περὶ φανέστροι.

14. Τῷ κόκκινῳ θαλάσσαν λέγει, ὅτε ἐφοβήθη τὸ θεῖον πρὸς αὐτὸν, καὶ εἶνε τεῖχος εἰς δύο μέρη μετὰ τρόπον φοβερόν, καὶ θαυμάσιον.

15. Ὁ Σύμμοχθ λέγει. ἦγον ἔδωκεν αἰθήρ. ἦγον ὁ κτύπος ἠέκτο εἰς τὸν αἶρα. Βέλη δὲ διαπορόμενα, τὰς τιμωρίας ὅτε

15. Ὁ Σύμμοχθ λέγει. ἦγον ἔδωκεν αἰθήρ. ἦγον ὁ κτύπος ἠέκτο εἰς τὸν αἶρα. Βέλη δὲ διαπορόμενα, τὰς τιμωρίας ὅτε

ἐπιπτον εἰς τὰς Αἰγυπτίους, ὡς περ σαΐταις, ἢ χάλιαζαι, ἢ ἐκτυπῶσαν εἰς τὰ ὄπλα τας· ἢ ἐφαίνοντο ὡς ἀστραταί, ἢ ἐτρόμαξαν ἢ γῆ. ἦσαν ἠκρόδη αὐτῆ ἢ θαυματουργία εἰς ἀπαιτας, ἢ ἐτρόμαξαν.

16. Φωνῶ δὲ ἐν τῷ τροχῷ λέγει τῷ συστροφῷ τῆς Αἰγυπτίων ἐπὶ τὰ ἄρματα.

17. Καὶ ὠδήγητας τόπον παντόφως τὸν Λαόν σου, μετὰ τὸν θαυμάσιον αὐτὸν τρόπον, ἢ ὁδοπορίαν θαλάσσιον, ὅπῃ ἴχθος δὲ ἐφαίνε τῆς θείων ποδῶν σου, ἦσαν ἀοράτως τῷ παρᾶξιν ἐπέλετας, ἢ μὲς ὠδήγητες διὰ Μωυσέως, ἢ Ἀαρὼν ὡς παρόβατα τῆς ποιμνῆς σου. Τὰ αὐτὰ ἠμπορεῖ νὰ νοήσῃ πᾶς φιλομουθῆς ἢ δι᾽ ἡμῶς τὸν Νέον Ἰσραὴλ. Νεφέλας τὰς Ἀποστόλους, ἢ ἀστραταί, ὡς πεπληρωμένους Ἀγία Πνεύματος. Βέλη τὰς φθογῶν, ἢ λόγους αὐτῶν κτ. παθῶν, ἢ δαμονῶν. Φωνῶ δὲ βροντῆς τὸν Θεολόγον Ἰωάννην. Τροχὸν τὸν Κόσμον, εἰς τὸν ὅποιον τὸ ἐν ἀρχῇ ἢ ὁ Λόγος ἐβρόντησεν. Ὁμοίως ἢ τ᾽ ἄλλα ὅλα ἠμποροῦμεν ἀλόγως νὰ τὰ νοήσωμεν. εἰς τῷ Νέαν Διαθήκην. Ἐπειδὴ καθὼς ἐκεῖ ἐπαράχθησαν αἰδητῶν, ἔτω ἢ εἰς ἡμῶς νοητῶν. Διέβημεν τῷ τῆς παθῶν ἀγγελοῦντα θαλάσσιον, ἢ διὰ τὸ Θεῖον Βαπτίσματος ἐπνέξαμεν τὸν νοητὸν Φαραῶν διάβολον, ἢ ἤλθομεν εἰς τῷ ὄντως γλῶ τῆς ἐπαγγελίας, τῷ Νέαν Σιών, τῷ θαυμασιωτέρῳ τῆς παλαιᾶς ἀσυγκρίτως, ἢ ἐνδοξοτέρῳ. ἢ ὅποια θέλει εἶσαι σερρα, ἢ ἀκίνητος, αἶψι, ἢ παύτῃ διαμένοντα ἀβλαβῆς, ἢ ἀποίμαντος ἀπὸ αἰδητῶν, ἢ νοητῶν θεμάτων· ταῖς ἀπροσδέκτοις πρεσβείαις τῆς Ἀειπαρθένου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, ἢ παύτων τῆς Ἀγίων. Ἀμήλι.

φίλοι. Καὶ ὡς τὰ βέλη σου διαπορόνται.

16. Φωνῆ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ. Ἐφαίναν αἱ ἀστραταί σου τῇ οἰκνυμῆν. Ἐσαλάθη, ἢ εὔτρομος ἐγενήθη ἡ γῆ.

17. Ἐν τῇ θαλάσῃ αἱ ὁδοί σου, ἢ αἱ τείβοισου ἐν ὕδασι πολλοῖς, ἢ τὰ ἴχνη σου ἐγνωθήσονται.

Ὦδήγητας ὡς παρόβατα τὸν λαόν σου, ἐν χειρὶ Μωυσῆ, ἢ Ἀαρὼν.

Δόξα.

Κάθισμα, Γ΄.

Συνέσεως τῷ Ἀσάφ. Ψαλμός. Ο Ζ΄.

Διδωντας ὁ Θεὸς τὸν παλαιὸν Νόμον τοῖς Ἰουδαίοις, ἐπαρῶσαξεν αὐτοῖς, νὰ διδάσκῃσι τὰ τέκνα, ἢ ἔγγονα, νεφετεντες, ἢ ἐπιθυμῶντες αὐτοῖς τὰς ἐορτάς, ἢ ἀεργεσίας τῷ Θεῷ, διὰ νὰ μὴ γίνωνται ἀγνωμόνες. Λοιπὸν εἰς τὸν Ψαλμὸν τῶτον ἢ προφητικῆ χάρις ἐκθυμίζει τὰς μεγάλας χάριτας ὅπῃ ἔκαμεν ὁ Παντοδύναμος πρὸς τὰς Ἰσραηλίτας, ἢ τῷ ἀχάριστον γνώμην, ὅπῃ ἔδειξαν αὐτοῖς πρὸς τὸν πλάστοπάροχον ἀεργετίαν.

Τὸ Κείμενον.

1. Προέχετε λαός
 μὲς τῷ νόμῳ μὲς,
 κλίνετε τὸ ἔς ὑμῶν εἰς
 τὰ ῥήματα τῶ σώματος μὲς.

2. Ἀνοίξω ἢ παραβο-
 λαίς τὸ σωμα μὲς· φθί-
 ξομαι ὑποβλημάτων ἀπ'
 ἀρχῆς.

3. Ὅσα ἠγάταμεν, καὶ
 ἔγνωμεν αὐτὰ, καὶ οἱ
 πατέρες ἡμῶν διηγήσαντο
 ἡμῖν· οὐκ ἐκρύβη ἀπὸ
 τῆς τέκνων αὐτῶν εἰς γε-
 νεῶν ἑτέραν.

4. Ἀπαγγέλλοντες τὰς
 αἰνήσεις τῶ Κυρίου, καὶ
 τὰς διωκείας αὐτοῦ, καὶ
 τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ἅ
 ἐποίησε.

5. Καὶ αἰνήσῃτε μαρ-
 τυρίου ἢ Ἰακώβ, καὶ νό-
 μον ἔθετο ἢ Ἰσραὴλ.

6. Ὅσα ἐνετείλατο τοῖς
 πατράσιν ἡμῶν, τὸ γνω-
 εῖται αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν.

7. Ὅπως οὐκ γινῶ γενεῶν
 ἑτέρα, υἱοὶ τεχνητόμενοι,
 καὶ ἀναστήσονται, καὶ ἀπαγ-
 γελῶσιν αὐτὰ τοῖς υἱοῖς
 αὐτῶν.

8. Ἰνα θῶνται ἐπὶ τὸν
 Θεὸν τινὲς ἐλπίδα αὐτῶν,
 καὶ μὴ ἐπιλάθωνται τῆς
 ἔργων τῶ Θεοῦ, καὶ τὰς
 ἐπιτολάς αὐτῶν ἐκζητήσωσιν.

9. Ἰνα μὴ γενῶνται ὡς
 οἱ πατέρες αὐτῶν, γενεῶν

Ἡ Ἐξήγησις.

1. Ἀκούσατε ἐπιμελῶς Ἀδελφοί, καὶ τίνα
 μὲς ὡς Νόμον τινὰ; τινὲς ψυχοφελῆ
 μὲς ταύτῳ παραίνεσιν; καὶ ὑποδύμεως ἐπιτί-
 σαθε τὰ λεγόμενά:

2. Ἐπειδὴ τὸς Πατέρας κατηγορεῖ διὰ τὰ
 ὠφελήθη τοὺς παῖδας, παραβολῶν ἐκάλεσε
 τὴν διήγησιν, ἀνιγμωπῶδη ὑποφέρεισιν τινὲς
 ὠφέλειαν.

3. Ταῦτα ἐδίδαξαν ἤ ἀρχῆς οἱ ὑποπάτο-
 ρες μὲς; ὡς αὐτῶν τῶν, τὸς παῖδας αὐ-
 τῶν; καὶ αὐτοὶ πάλιν τὸς ἔργονα. Ἀπὸ τῶς
 ὁποῖος καὶ διαδοχῶν ἦλθεν εἰς ἡμῶς ἡ διη-
 γησις; διὰ τὰ μὴ μείνουσι ἀπόκριφα, καὶ
 ἀγνώστα εἰς τινὲς ἔρχομένῳ γενεῶν τοιαῦτα
 μνησῆμα.

4. Ἀλλὰ μὲ πολλῶν δοξολογίαν, καὶ αἰνῶν
 Θεοῦ, καὶ μεγάλῳ ἐπληξίῳ τῆς αὐτοῦ μεγα-
 λειότητος; καὶ διωκείας, καὶ ἀπαγγέλλονται αἱ
 αἰνήσεις τῶ Κυρίου; καὶ τὰ θαυμάσια θαυμά-
 σια, ὅτῳ εἰς διαφορῶν καρπῶν; καὶ τόπος ἐπι-
 λετεσ; ὡς πάντα διωκείας;

5. Μαρτυρίου καλεῖ τινὲς σκηνῶν, ὅτῳ ἕκασ-
 τῶν εἰς τινὲς ἔρημον, καὶ εἶχε τὰς πλάκας τῶ
 Νόμου. Λέγει οὐδὲ, ταῦτα ἠράφομεν καὶ τὸ
 πρόσχημα, καὶ ἐπιτολῶν, ὅτῳ μὲς ἔδωκε.

6. Καθὼς ἐπαράγγειλε τῆς Πατέρων μὲς;
 καὶ τὰ διηγοῦνται εἰς τὸς ἔργονα; ὡς κληρὸν
 τινὰ; καὶ τὰ ἠξίωσιν ὅλοι; καὶ τὰ φε-
 λῶσιν;

7. Καὶ αὐτοὶ πάλιν τὰ ἐδήλωσαν εἰς τὸς
 μεταγενεστέρας; καὶ ὅπως ἐμένον ἀνεξάλειπτον
 ἢ τῶν ἐπιτολῶν.

8. Τίς δὲ ὁ τῆς Διδακτικῆς καρπῶν; Ἰνα
 μανθάνοντες τινὲς διώκωσιν τὸν Θεόν, καὶ πόσα
 ἀγάθα χαίρει εἰς τὸς δούλους, ἔχουσιν εἰς
 αὐτὸν βεβαίαν ἐλπίδα; ἐπιμαίνοντες τὰ γενε-
 νημέσια θαυμάσια; καὶ ἔτω καὶ φυλάττωσιν τὰς
 ἐπιτολάς τῶ ἀπαρτάλλῶν.

9. Ὅτι μανθάνοντες ἀπ' ἐδῶ τινὲς ἀχάριστον
 γινώσκωσιν τῆς Πατέρων αὐτῶν, ὅτῳ διὰ τὰ πα-
 ρέων

ρέβην τὸν Νόμον οἱ σκολιοί, ἢ διπρόσωποι, τὸν Θεὸν εἰς ὀργῶν παρεκίνησαν· δεύτως δέ- λην μιμηθῆ οἱ ἀπόγονοι, καὶ ἀδείψαν αὐτῷ τὰ σωτήρια προσάγματα.

10. Ὅτι ἐκεῖνοι δὲ εἶχασιν εἰς τὸν Θεὸν βεβαίαν τὴν πίσιν, καὶ ἔπρεπε καθὼς εἶναι καὶ τῶρα οἱ ἦν ἀρέστων ἑξαρχοί· διατί καθὼς ἦσαν ἐκεῖνοι τότε, ἕτω καὶ αὐτοὶ τῶρα θέκλιον ἀπὸ τῆς ἀθείας ὁδὸν, τοῖς θείοις νόμοις στυγνίσμενοι.

11. Τὴν φυλὴν τῆ Ἐφραὶμ κατηγορεῖ ξέχω- ρα, ὅτι αὐτοὶ εἰδωλολάτρησαν περισσότερο, σήσαντες τὰς δαμελίδας· ὅθεν ἕκαμαν τὰς σπινὰς Φυλᾶς καὶ ἑκαρῶνιστῶν.

12. Ελέγχει, καὶ τὴν δευλίαν αὐτῶν, οἵτι- νες ἦσαν ἀνδρειωμένοι εἰς τὸ δοξάζει, καὶ εἰς τὰ ἄλλα ἄρματα, ἔπειτα ἔφυγον μετ' αὐ- κῆν ἀπὸ τὸν πόλεμον, διατί δὲ ἐφύλαξαν τῷ Θεῷ τὸν Νόμον οἱ ἀνομοί.

13. Ἀλλὰ ἀσύχηται οἱ ἀχάριστοι τὰς Διε- ργείας, ὅπως τὸς ἕκαμε, καὶ τὰ θαυμάσια ὅπως ἐτέλεσεν ἑμπαροῦσεν ἦν Πατέρων αὐτῶν εἰς τὴν Αἴγυπτον. Ταύτης δὲ ἐλέγεται ἡ ἀρχαία πόλις ἦν Αἴγυπτίων, ὅπως ἕκατοίκα ὁ Βασι- λείας· καὶ ἐκεῖ ἀπέξω εἰς τὴν πεδιάδα ἔγινον τὰ θαυμάσια.

14. Μὲ σιωπημίαν διηγᾶται τὴν ἦν θεῶν θαυμάσιων διήγησιν, καὶ μέγιστα τὸ μεγαλῆτε- ρον ἀπὸ ὅλων· Ἐπειδὴ ἔχιστε μετ' αὐτὸν πρὸς ἀγ- κῆτι τὴν θάλασσαν, ἥτις ἐπέκειτο σπείρα εἰς δύο μέρη, ὡς περὶ καὶ ἦτον εἰς εἷα ἀσπὸν μέ- σα, καὶ δὲν ἐχώριετο.

15. Καὶ τὴν μετ' ἡμέραν τὸς ἔστειλε μίαν νεφέλιν, ὅπως τὸς ὁδήγα, καὶ ἐσκέπαζε, καὶ μή τις κοῆν ὁ Ἡλιος, καὶ πάλιν τὴν νύκτα τὸς ἐφώτιζεν ὁ σύλος τῆ πυρός· ὅστις εἰδίως τὸ σκότος, καὶ ἐποράοντο καὶ μὴ σφαλῶσι.

16. Καὶ ὅταν ἦθελαν διψῆσαι εἰς τὴν ἔρη- μον, ἐπρόσασσε τὰς πέτρας, καὶ εὐγῶσαν τό- στον νερον, ὅπως ἔτρεχεν ὡς ποταμὸς, καὶ ἐπι- γῶν ἅπαντες, καὶ ἐχόρτασαν.

σκολιά, καὶ παρακιπράι- νουσα.

10. Γενεά, ἥτις ἔ κα- τ' ἄθωι τὴν καρδίαν ἐαυ- τῆς, καὶ ἐκ ἐπισώθη μετ' τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα αὐτῆς.

11. Τίτοι Ἐφραὶμ ἐ- πείνοντες, καὶ βάλλοντες τὸ ζῆος.

12. Ἐγράφησαν ἐν ἡμέ- ρα πολέμου. Οὐκ ἐφύλα- ξαν τὴν διαθήκην τῷ Θεῷ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ οὐκ ἠβουλήθησαν πορεύεσθαι.

13. Καὶ ἐπελάθοντο ἦν Διεργειῶν αὐτῆς, καὶ ἦν θαυμασιῶν αὐτῆς, ὧν ἔδει- ξεν αὐτοῖς. Ἐναντίον ἦν πατέρων αὐτῶν, ἀπόησε θαυμάσια ἐν γῆ Αἴγυ- πτω, ἐν πεδίῳ Ταύως.

14. Διέρρηξε θάλασ- σαν, καὶ διήγαγεν αὐ- τὸς· παρέστησε ὕδατι ὡς τὴν ἀσπὸν.

15. Καὶ ὠδήγησεν αὐ- τὸς ἐν νεφέλῃ ἡμέρας, καὶ ὅλῳ τὴν νύκτα ἐν φωτισμῷ πυρός.

16. Διέρρηξε πέτραν ἐν ἔρημῳ, καὶ ἐποίησεν αὐτὸς ὡς ἐν ἀβυσσῶ πολλῇ. Καὶ ἐδήγαγεν ὕδωρ ἐκ πέ-

τρας, καὶ καθήγαγεν ὡς ποταμὸς ὕδατα.

17. Καὶ προσέειπεν ἔτι τῷ ἀμαρτανῶν αὐτῷ. Παρεπίκραναν τὸν ὕψισον ἐν αὐδῶρι.

18. Καὶ ἔσπευσαν τὸν Θεὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, τῷ αἰτήσασθαι βρώματα ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν.

19. Καὶ κατελάλησαν τῷ Θεῷ, καὶ εἶπον. Μὴ διωθήσεται ὁ Θεός· ἵτοιμάσαι τράπεζαν ἐν ἔρημῳ; ἵπει ἐπάταξε πέτραν, καὶ ἔρρυσεν ὕδατα, καὶ χεῖμα ἄροισι κατεκλύθησαν; μὴ καὶ ἄρτον διώσεται δεῦνα; ἢ ἵτοιμάσαι τράπεζαν τῷ λαῷ αὐτῷ.

20. Διατότο ἤκουσε Κύριος, καὶ ἀνεβάλετο, καὶ κύρ ἀνέφθη ἐν Γαλιλαίᾳ, καὶ ὄργη ἀνέβη ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.

21. Ὅτι οὐκ ἐπίδωσαν ἐν τῷ Θεῷ, ὅδε ἤλπισαν ἐπὶ τῷ σωτήριον αὐτῶν.

22. Καὶ σκετέιλαντο νεφέλαις ὑπερανῶθεν, καὶ θύρας ἕραν ἀνέωξε. Καὶ ἔβρεξαν αὐτοῖς μαῖνα φαγεῖν.

23. Καὶ ἄρτον ἕραν ἔδωκεν αὐτοῖς, Ἄρτον

17. Ἀλλ' αὐτοὶ οἱ ἀχάριστοι, αὐτὶ ἀμοιβῆς, ἅπῃ ἔπρεπε καὶ τῷ ἀνταποδώτων εἰς τόσας λειτουργίας, καὶ χάριτας, ἔπεσον πάλιν εἰς διάφορα ἀμαρτήματα, καὶ παρεπίκραναν τὸν Ὑψιστον εἰς τῷ ἔρημον.

18. Καὶ ὡς πονηροὶ καὶ δύσπιστοι, εἴχασι πάλιν ἀμφιβολίαν εἰς τῷ Θεῷ διώκωμεν, καὶ ἠθέλησαν νὰ τὴν δοκιμάσων, ζητῶντες φαγεῖν εἰς τῷ ἔρημῳ τῆς.

19. Πλὴν δεῦν ἔκαμαν δέησιν μὲ ταπεινῶσιν· ἀλλ' ὡς ἀνάχλωτοι, καὶ ἀπειθεῖς τὸν ἐκατελάλησαν, λέγοντες. Μὴ νὰ διώεται ὁ Θεός νὰ μῶς θρέψῃ, διατί εὐγαλεσ ἀπὸ τὸν λίθον τὰ ὕδατα; Τῆστι, νὰ δῶγα ὕδωρ ἀπὸ τῷ γλῶ εἶναι εὐκολον, ἐπειδὴ εἰς καθετόπον νὰ σκάψῃ τινὰς, τὸ δῶσκειν. Ἀλλ' τὸ ψωμὶ ἔχει ἀρχὴν νὰ φυτρώσῃ, καὶ νὰ θραφῇ. Λοιπὸν πῶς νὰ μῶς χορτάσῃ ὅλες τὸσῶτον εὐκολα;

20. Ταῦτα αὐτῶν λογιζομένων, ἐγνωσεν ὁ καρδιογνώστης τῆς βλασφημίας τῆς· καὶ ἀγαπῶντες ἐκταυδαλίθη· καὶ ἀποφάτισε, νὰ μή τις ἀφήσῃ νὰ ὑπάγωμεν εἰς τῷ γλῶ ὅπῃ τῆς ἔταξεν, ἀλλὰ νὰ τῆς δώσῃ μεγαλῶν παίδων. Πλὴν δεῦν τῆς ἔκωλόθρατε σωτομεν, διὰ νὰ τραυδίσῃ οἱ παῖδες τῆς.

21. Τῷ ὅποιον παῖδων τῆς ἔδωκε, διατί δεῦτον ἐπίδωσαν, ὅτε ἤλπισαν εἰς αὐτὸν, πῶς δώσεται νὰ τῆς δώσῃ πάντων βοήθειας.

22. Καθῶς ὅταν ἔχωμεν ἡμεῖς τίποτα βρώσιμον, τὸ φυλάγομεν κεκλεισμένον, ὅπως εἴτε πῶς λύοιξε τῆς θύρας, ὡσπερ νὰ εἴχε τῆ ἀγαθὰ φυλαγμένα, καὶ τότε ἐπρόσκει τῆ νεφῆ, καὶ ἔβρεξαν αὐτοῖς τὸ μαῖνα.

23. Ἄρτον Ἀγγέλων λέγει, ὅχι πῶς τὸν τρώγων οἱ Ἀγγελοὶ, ἀλλ' ὅτι ἕραν ὅθεν κα-

ἤλθεν· καθὼς λέγει καὶ τὰ πεποιημένα τῷ ἀέρος ἡ Θεία Γραφή, πετεινὰ τῷ Οὐρανῷ.

24. Καὶ τὸς ἔσειε πότῳ τροφίῳ, ὅπῃ ἐχορτάσθησαν. Πρῶτον ἠθέλησε γὰρ δείξῃ τῷ διωκμένῳ, διὰ γὰρ ἐλέγη τῷ ἀπιστίαν τῶν, καὶ ἕτερα γὰρ τὸς παιδείῃ ὡς ἔπρεπε.

25. Ἐπαρόξαζεν οὖν τὸς αὐτέμεις, καὶ ἄρκαξεν πανταχόθεν πετεινὰ, καὶ κρέατα πλήθῃ ἀπειρον.

26. Καὶ ἔπιπτον τεργύρα εἰς τὰς σκλιαῖς, καὶ καποικίας τῶν, διὰ γὰρ τὰ μαζώνου χωρὶς κόπον.

27. Λοιπὸν ἔφαγον, καὶ ἐχορτάσαν οἱ ἀχορταγοὶ, καὶ πῶτά τῶν ἐπιθυμίας ἐτέλεσαν.

28. Ἐπειτα ἀφ' ἧ τὸς ἔκαμε, καὶ ἔγνωσαν ἐμπράκτως τῷ πολλῷ αὐτῷ διώκῃν, τότε τὸς ἔδωκε καὶ τῷ περίπτῳ κόλασιν· ἀποσεύχας εἰς αὐτὸς τῷ δικαίαν τῶν ὀργῶν, ὅταν εἶχαν ἀκόμῃ τῷ βρώσιν εἰς τὸ μικρόν τῶν σώμα, καὶ ἀκοκτείνας τὸς πλησιωτέρους, καὶ ἐκλεκτὸς τῷ Λαῷ, τὸς ἐμπόδισε μὲ τὸν θάνατον, γὰρ μὲν ὑπάγου εἰς τῷ γῶ τῆς ἐπαγγελίας.

28. Πλὴν μὲ ὅλα ταῦτα τὰ σημεῖα δευ ἐπαφρονήθησαν οἱ ἀσιώηται, ἀλλὰ πάλιν ἔπεσαν εἰς διάφορα αἰσθητήματα, καὶ δευ ἐπίδον τῆς κατασκόπων, ὅπῃ ὑπῆσαν εἰς τῷ γῶ τῆς ἐπαγγελίας, ἀλλὰ εἶχαν ἀμφιβολίαν, νομίζοντες πῶς τὸς ἐγάλασεν ὁ Θεός, καὶ δευ ἔδωκε γὰρ τὸς ὑπάγη κατόδιον, καὶ ἔως ἐπερνήσαν ἀσφαλῶς εἰς μέτα, καὶ ἀπερῆν παράγματα. Ὁ Θεὸς καὶ

Ἀγγέλων ἔφαγεν αὐτῶν πῃ.

24. Ἐπιστισμὸν ἀπίσειεν αὐτοῖς εἰς πλησμονῆ.

25. Ἀπῆρε νότου ζῆ ἔραυῖς, καὶ ἐπήγαγε ὡς τῇ δυναίμῃ αὐτῷ λίβρα. Καὶ ἔβρεξεν ἐπ' αὐτὸς ὡς τῇ χροῦν σάρκα, καὶ ὡς τῇ ἀμμον θαλασῶν πετεινὰ ππερωτὰ.

26. Καὶ ἐπέπεσον ὡς μέτω τῆς παρεμβολῆς αὐτῶν, κύκλω τῆς σκλιωμάτων αὐτῶν.

27. Καὶ ἔφαγον, καὶ ἐπλήθησαν σφόδρα, καὶ τῷ ἐπιθυμίας αὐτῶν ἠύγχευ αὐτοῖς. Οὐκ ἐσηρήθησαν ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας αὐτῶν.

28. Ἐπὶ τῆς βρώσεως ἕτης ὡς τῷ σώματι αὐτῶν. Καὶ ὀργῇ τῷ Θεῷ ἀνίσθη ἐπ' αὐτὸς, καὶ ἀπίκτεινε ὡς τοῖς πλείοσιν αὐτῶν, καὶ τὸς ἐκλεκτὸς τῷ Ἰσραὴλ σμωπεῖδισεν.

29. Ἐν πᾶσι τέτοις ἡμαρτον ἔτι, καὶ ἐκ ἐπίδσαν ὡς τοῖς θαυμασίοις αὐτῶ. Καὶ ζῆλίπον ὡς μεταιότητι αἱ ἡμέραι αὐτῶν, καὶ τὰ ἐπὶ αὐτῶν καὶ ἀσθεῖς.

30. Ὄταν ἀπέκτεινε αὐτὸς, τότε ζήξῃτων αὐτὸν, καὶ ἐπέρεφον, καὶ ὠρθεῖζον πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ἐμνήσθησαν, ὅτι ὁ Θεὸς βοηθὸς αὐτῶν ἐστίν, καὶ ὁ Θεὸς ὁ ὑψιστος λυτρωτὴς αὐτῶν ἐστίν.

31. Καὶ ἠγάπησαν αὐτὸν ὡς τῷ σώματι αὐτῶν, καὶ τῇ γλώσῃ αὐτῶν ἐψάλλσαντο αὐτῷ. ἡ δὲ καρδιά αὐτῶν ἔκ δέθη μετ' αὐτῶ, ἕδὲ ἐπιστάθησαν ὡς τῇ διαθήκῃ αὐτῶ.

32. Αὐτὸς δέ ἐστιν οἰκτιρῶν, καὶ ἰλάσκειται τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν, καὶ ἔ διαφθερεῖ.

33. Καὶ πληθύνει τὸ ἀποσρέψαι τὸν θυμὸν αὐτῶ, καὶ ἔχι ἐκκαύσει πάντων τῶν ὀργῶν αὐτῶ.

34. Καὶ ἐμνήσθη, ὅτι σὰρξ εἰσι πνεῦμα πορβόμενον, καὶ ἔκ ἐπισρέφον.

35. Ποσάκις παρεπίκραναν αὐτὸν ὡς τῇ ἐρήμῳ; Παρώργισαν αὐτὸν ὡς γῆ αὐθῶν; καὶ ἐπέρεψαν, καὶ ἐπέρασαν τὸν Θεόν, καὶ τὸν Ἅγιον τῷ Ἰσραὴλ παρώργισαν.

αυουδῆς ἐτελείωναι αἱ ἡμέραι αὐτῶν, καὶ ἀπέθνησκον.

30. Ὄταν ἐλάβωσαν τὰ ἀγαθὰ, δὲ αὐτῶν αὐτῶν, καὶ γνωρίστην τὸν διεργέτω, ἀλλὰ μόνον ὅταν τὸς ἐσεῖλε τῶν παιδῶν; τότε ἔβωσαν μεσίτας τὸν Μωυσῆα, καὶ Ἀαρὼν; καὶ τὸς συγχωρήθη ὡς εὐσπλαγγῆ.

31. Ἀλλὰ καὶ τότε δὲ ἦτον ὀρθῆ ἡ γνώμη τῶν, μόνον μὲ λόγια ἔτασαν, καὶ μὴ πταίσσαι πλέον εἰς τὸ μέλλον; ἀμὴ οἱ λογισμοὶ τῶν δὲ ἦσαν βέβαιοι; καὶ δὲ πισῆ ἡ καρδιά τῶν. Διατῆτο καὶ ὁ Θεὸς τὸς λέγει εἰς τὸν Ἠσαΐαν. ἔπος ὁ Λαὸς μὲ τῶ χεῖλι μὲ τῶ μῆ; ἀμὴ ἡ καρδιά τε ἀπέχει μακρῶ ἀπὸ λόγων.

32. Πλὴν αὐτὸς εἶναι ἐλεήμων, καὶ Πανάγγελος, καὶ δὲ τὸς ἐπαῖδου ὡς τὸς ἱεροτελεῖ; ἔπι τὸς ἐξωλόθρασε τέλεια.

33. Μάλιστα μὲ δὲ σπλαγγίαν ὑπερβάλλουσαν ἐτυγκέρασε τὸν θυμὸν αὐτῶ, καὶ τῶ ὀργῶν αὐτῶ κατιπάρρυνεν.

34. Ἐνθυμέμενος τῶ ἀθεύειαν τῶ φῶσεως αὐτῶν, ὅτι εἰς ὀλίγον καιρὸν ἀποθάνουσι, χωρὶς καὶ ἐπισρέψον ὅτιοδεσ. Ἡ ὡς σαρκικοί ἀμετανοήσι, καὶ χωρὶς τῶς θείας χάριτος δὲ ἐπισρέψαι πρὸς μετανοίαν.

35. Μὲ αὐτὰ ὅλα τὰ ὑποδείγματα, καὶ διδάσκει ὁ Προφήτης τῶ θείαν μακροθυμίαν, καὶ τῶ τῶ Ἰουδαίων μοχθηρῶν γνώμῳ, καὶ ψυχῶ ἀχάριστον, καθὼς εἰς διαφορῶς τόπος τῶ Παλαιῶς φαίνεται, καὶ πότε μὲν τὸν μόχον ἐθεοποίησαν, πότε δὲ τῶ Βεελφεγὼρ ἐπέλεσθησαν. Ἄλλοτε καὶ Μωυσῆος τῶ ρωννίδα ἐμελέθησαν. Λαβόντες τὸ μόνον εἰς τροφῶν, ἀχάρισθησαν καὶ μὲ ἄλλης τρόπος διαφορῶς τὸν Εὐεργέτω παρώργισαν ὡς ἀγνώμονες.

36. Ἀσχοήσαντες τὰς ποτιέρας ἀεργεσίας αὐτῶ, καὶ μηδεποσῶς τὴν πολλῶν διώματι λογιζόμενοι, μετὶ τῶν ὁσίων ἀπὸ τῆν δολείων καὶ Αἰγυπτίων (ὅπῃ τὸν ἔθλιβαν) τὴν ἐλύτρωσε. Τὰς ὁσίας θαυματουργίας τῶ ἀεργεῖν, θέλω πάλιν νὰ σὰς διηγηθῶ πρὸς ὠφέλειαν.

37. Ἡ Γαίης ἔχε τῶ Φαραὼ τὰ Βασίλεια, καὶ ἐκεῖ ὁ Μέγας Μωϋσῆς τοῖς Αἰγυπτίοις τὰς τιμωρίας προσώλεγε.

38. Καὶ πρῶτον μετὰ ἐμετάβαλε τὰ ὕδατῶς ὅλα εἰς αἴματα, καὶ μόνον τὰ τρεχάμενα, ἀλλὰ καὶ τὰς σέρνας, καὶ πηγάδια ἀπαντα· διὰ νὰ βασανίζῃ μετὶ τῶν δίψων τὴν ἀντιλέγοντας.

39. Ἐξείλετῶς σκυλομούγας, ὅπῃ ἐδάκταν φοβερά· καὶ βατραχίας, ὅπῃ τὴν ἐδίδαν πικρὰς ὀσθίας. καὶ ἀκρίδας, αἵτινες ἔτρωγον τὴν καρπὸς, ὅπῃ ἔμειναν ἀπὸ τῶν ἐρυσίβλων· ἧτις εἶναι ἐκείνη ἡ πάχη, καὶ κακὴ δρόσος, ὅπῃ πίπτει εἰς τὰ σπαρτὰ τῶν αἰσίνων, καὶ τῶν λέγων κοινῶς Σύμακα· ὅστις τὰ καίει ὡς πύρ, καὶ κάμνεται ἀχρηστὰ.

40. Ἐβρῆξε τὸσον μεγάλῃ πάχυνῃ καὶ χάλιαζαν, ὅπῃ ἔχάλασεν ἢ μόνον τὴν ἀμπελιῶνας, τὰς συκίας, καὶ τὰ ἄλλα τῶν δένδρων, ἀλλὰ καὶ τὰ κτλήν, καὶ ζῴα τῶν, καὶ τὰ ὑποστατικά τῶν ὅλα μετὰ σίαν κατέκαυσε.

41. Θυμὸν, ὀργλῶ, καὶ θλίψιν τὰς πικρὰς τιμωρίας ἐκάλεσεν. Ἀγγέλως δὲ πονηρὸς τὴν ὑπερβῆς τῆς τιμωρίας, καὶ κολάσεως. Ὅχι νὰ εἶναι κακοὶ εἰς τῶν φύσιν τῶν, καὶ ποροῦσιν, ἀλλὰ κατῶς καλεῖ πονηρῶν καὶ τῶν ἡμέρων τῆς τιμωρίας. Τῶτο ἐδήλωσε καὶ ὁ Σύμμαχος. Ὅτι αὐτῶν Ἀγγέλων πονηρῶν, Ἀγγέλων κακόντων ἔγραψεν.

42. Οὐκ ἐκάλυπτεν, ἢ ἐμπόδισεν ἢ φιλανθρωπία τῶν τιμωρίων, ἀλλ' ἔδωκε χῶρον καὶ τόπον εἰς τῶν δικαίῳ παιδῶσιν.

36. Οὐκ ἐμνήθησεν τῆς χειρὸς αὐτῶ, ἡμέρας, ἧς ἐλυτρώσατο αὐτὸς ἐκ χειρὸς θλίβαντος.

37. Ὡς ἔθετο ἐν Αἰγυπτῶ τὰ σημεῖα αὐτῶ, καὶ τὰ τέρατα αὐτῶ ἐν πεδίῳ Γαίης.

38. Καὶ μετὲς ῥεψεν εἰς αἶμα τὴν ποταμῶν αὐτῶν, καὶ τὰ ὀμβρήματα αὐτῶν, ὅπως μὴ πίωσιν.

39. Ἐξάπισειλεν εἰς αὐτὸς κινώματι, καὶ κατέφαγεν αὐτὸς· καὶ βάτραχον, καὶ διέφθειρεν αὐτὸς. Καὶ ἔδωκε τῆν ἐρυσίβην τὴν καρπὸς αὐτῶν, καὶ τὴν κόρυς αὐτῶν τῆν ἀκρίδι.

40. Ἀπέκτεινε ἐν χάλιαζῃ τῶν ἀμπελῶν αὐτῶν, καὶ τὰς συκαμίνους αὐτῶν ἐν τῆν πάχυνῃ. Καὶ παρέδωκεν εἰς χάλιαζαν τὰ κτλήν αὐτῶν, καὶ τῆν ὑπερβῆν αὐτῶν τῶν πύει.

41. Ἐξάπισειλεν εἰς αὐτὸς ὀργλῶ θυμὸν αὐτῶ, θυμὸν, καὶ ὀργλῶ, καὶ θλίψιν. ἀποσολῶ δι' Ἀγγέλων πονηρῶν.

42. Ὡδοποίησε τρεῖβον τῆν ὀργῆν αὐτῶ.

43. Καὶ ἔκ ἐφείτατο ἀπὸ θανάτου τῆς ψυχῶν αὐτῶν. Καὶ τὰ κτλίω αὐτῶν εἰς θανάτου σωί- κλησθε. Καὶ ἐπάταξε παῦ πρωτότοκον ἐν γῆ αὐτῶν, ἀπαρχῶν παντός πόνου αὐτῶν ἐν τοῖς σκη- νώμασι Χαίμ.

44. Καὶ ἀπῆρευ ὡς πορόβατα τὸν λαὸν αὐ- τῶ, καὶ αὐήγαγεν αὐτὸς ὡσεὶ ποίμνιον ἐν ἔρημῳ· καὶ ὠδήγησεν αὐτὸς ἐπ' ἐλπιδί, καὶ ἔκ ἐδειλία- σαι· καὶ τὸς ἐχθρὸς αὐ- τῶν ἐκάλυψε θάλασσα,

45. Καὶ εἰσῆγαγεν αὐ- τὸς εἰς ὄρος ἀγιασματος αὐτῶ. Ὅρος τὸτο, ὃ ἐκ- ῆστατο ἡ δεξιὰ αὐτῶ,

46. Καὶ ἔξέβαλεν ἀπὸ ποροσώπῃ αὐτῶν ἔθνη, καὶ ἐκληροδότησεν αὐτὸς ἐν χοινίω κληροδοσίας,

47. Καὶ κατέσκιώσωεν ἐν τοῖς σκηνώμασι αὐ- τῶν τὰς φυλάς τῆς Ἰσραήλ.

48. Καὶ ἐπέρασαν, καὶ παρεπίκραναν τὸν Θεὸν τὸν ὕψιστον, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτῶ ἔκ ἐφυλάξαντο. καὶ ἀπίσρεψαν, καὶ ἠθέτη- σαν, καθὼς καὶ οἱ πατέ- ρες αὐτῶν.

43. Ὅτι βλέπων τῷ πονηρῶ γνώμην τὸς, τὸς ἔδωκεν ἀφειδῶς τῷ πορίπταν παιδά- σιν. καὶ πῶτον μετ' παρέδωκεν τὰ ζῶα εἰς ὄλεθρον, ἔπειτα ἐθανάτωε τὸς πορωτοτόκους αὐθρώπας, ἦγον ὅτοι ἦσαν πορωτόγενοι, ἀρχὴ τῷ πόνου τὸς. Σκηνώμασι, δὲ Χαίμ τῷ Αἰγυπτῶν ἐπωνόμασε.

44. Τῶτων πάντων τῆς σημείων γενομένων εἰς ἀγχυίω τῆς Αἰγυπτίων, ἐπέλεσε ἀλλὰ θωμωσιώπρα ὁ Παντοδύναμι Θεὸς, ἀφ' ὃ εἰγάλε τὸν λαόν τε ἀπὸ τὰ βάτανα, καὶ τὸς ὠδήγησε μετ' ὅστω ἀγαπίω, καὶ ἀπάουσιν εἰς ὄλιω ἐκείνω τῷ ἔρημον, καθὼς ὠδηγᾶ εἶνα βοσκὸς ἐπιτήδεε εἰς σωτηρίου νομάς τὰ πορόβατα.

45. Οὐ μόνον δὲ εἰς τῷ γῶ, ἀλλὰ καὶ τῷ θάλασσαν ἔχιστε θωμωσιώς, καὶ τὸς ἐπέρατε, βυθίσας τὸς πολεμίας τὸς ἀπαντας. Αὐτὸς δὲ ὕπηγευ εἰς τὴν γῶ τὸς ἐπαγγελίας, καθὼς τὸς ἐτάξε· τὴν ὅποιαν ἀπόκτι- σαν μετ' τὴν πολλῶ αὐτῶ διώμασι.

46. Καὶ τὰ μετ' ἰχυρά Ἐθνη ἐκείνα, ἦγον τὸς παλαιὸς οἰκήτορας ἐδίωξεν ἀπ' ἐκεῖ· ἐκείνοις δὲ ἔδωκεν εἰς κληρονομίαν, καὶ ἀδελ- φομοίραν τὸς πότις ἐκείνων, ὅπῃ ρέουσι με- λι, καὶ γάλα. τὸς ὅποιος ἐμοίρασαν μετ' χοι- νία, καθὼς οἱ Ἀδελφοὶ τὰ γονικά τῆς Πα- τέρων τὸς.

47. Καὶ κατέκτισαν οἱ Ἰσραηλίται εἰς τὸς οἴκους τῆς Ἐθνῶν· ἐπειδὴ ὁ Θεὸς τὸς ἔδωκε τὴν βοήθειαν, καὶ ἐνίκησαν.

48. Ἀλλὰ πάλιν μετ' ὅστω τὸς, καὶ τοιαύ- τας ἀεργεσίας, ἀφ' ὃ ἔλαβον τὴν μοχθεσίαν ἐκείνω γῶ, ἐπαρέβησαν πάλιν πολλὰκίς τὸν Νόμον, καὶ παρώξισαν τὸν Κύριον μετ' νεώπρα ἀμερτήματα· τὴν μοχθεσίαν τῆς Πατέρων αὐτῶν ἐκμιμήμενοι.

49. Ὅταν σραβωθῇ τὸ δοξάριον, δὲν ἀ-
γώνει τὰς σαίτας ἴσια, ἔτι καὶ αὐτοὶ τῆς
διανοίας τῷ ἀθύρητα διαφθεύραντες, ἐσρά-
βωται, κάμνοντες τὰς ἀφορμὰς τῆς ὠφελείας,
βλαβῆς αἰτίας, καὶ τὰ ἀγαθὰ πα-
ρὰ Κυρίου λαμβάνοντες, ἐποροτικύνθησαν ἀψυ-
χα εἶδωλα.

50. Ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς δικαίως τὸς ὑπέρησε τῆς
σωτήριδος προνοίας τε, καὶ πολλακίς ἐκαταφρονέ-
θησαν ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν τῶν, καὶ ἐνικουῦνται
ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν πόλεμον.

51. Καὶ ἐμίσησε τὸν τόπον τῆς Σιλῶμ,
ὅπῃ τὸν εἶχε εἰς κατοικίαν τε προέκετόν·
καὶ παρεδωκέτης τῆς πολεμίοις, καὶ ἐγέναν
αἰχμαλῶται. Ταῦτα φρονίοντα εἰς τῷ Βί-
βλον ἤβ Βασιλειῶν σαφέστερον, ὅσα γράφει
τὴν παρανομίαν τῷ Ἀρχιερέως Ηλεί, καὶ ἤβ
ἐκνον αὐτῶ.

52. Τῷ Κιβωτὸν τῆς διαθήκης λέγει καλ-
λονῶν· τῷ ὅποιοι τὸς ἐπῆραν εἰς τὸν πόλε-
μον οἱ Ἀλλόφυλοι, καὶ τὴν ἔβαλαν εἰς τὸ εἶ-
δωλον τῷ Δαγαῶν.

53. Καὶ αὐτὸν τὸν ἠγαπήμενον τῷ
Λαόν, καὶ κληρονομίαν τε ἐμίσησε τόσον, ὅπῃ
ἀφῆκε καὶ τὸς ἔσφαξαν.

54. Ἄλλως εἰς τὸ πῦρ παρέδωκεν· ἄλλοι
πάλιν ἀπόθαναι εἰς τὸ τῷ σὺγχυστιν, ὅπῃ
δὲν ἦτον τινὰς νᾶ τὸς κλαύση, ὅτι πᾶς
εἷας εἶχε τὸν πόνον τε.

55. Ὅφει δὲ καὶ Φινεὶς οἱ Γερεῖς, ὅπῃ ἔβα-
σαν τὴν Κιβωτὸν ἐσφάγηται. Καὶ ἀπλῶς,
ἀφῆκε ὄλοντε τὸν Λαόν ὀλίγον καιρὸν, καὶ
καταφρονήθησαν ἀπὸ τῶν Ἐθνη, διὰ τὴν πα-
ρανομίαν τῶν.

56. Τῶν Θεῶν καλεῖ τῷ μακροθυμίαν,
καὶ κραυγῶν τὴν δικαίαν αὐτῶ ἀγανάκτητον.
Ὅτι καθὼς ἡ μέθη δὲν εἶναι ἔμφυτον πά-
θος, ἀλλὰ ἐπιτάκτον, ἔτω καὶ ἡ ὀργὴ δὲν
εἶναι πάθος Θεῶν, ἀλλὰ δικαία τιμωρία.
Λέγει οὖν, ὅτι ἀπέτατο τὴν μακροθυμίαν ὁ
Κύριος, καὶ ἐφόνεσε τὸς ἐχθρῶν τε, δίδω-
ντάς τε ἐκεῖνῳ τὴν δεινῶ ἀσθενείαν ὅπισω

49. Μετεγράφηται εἰς
τὸσον σραβλόν. καὶ πα-
ρώργισαν αὐτὸν ἐν τοῖς
βουνοῖς αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς
γλυπτοῖς αὐτῶν παρεξή-
λωσαν αὐτόν.

50. Ἦκουσε ὁ Θεός,
καὶ ὑπερέειδε, καὶ ἔμεδῶν
σε σφόδρα τὸν Ἰσραὴλ.

51. Καὶ ἀπίστατο τὴν
σκιῶν Σιλῶμ. σκῆ-
νωμα, ὃ κατεσκέλυσε
ἐν ἀνθρώποις καὶ παρί-
δωκεν εἰς αἰχμαλωσίαν
τῷ ἰσχυῶ αὐτῶν.

52. Καὶ τῷ καλλο-
νῶ αὐτῶν εἰς χεῖρας ἐχ-
θρῶν.

53. Καὶ σκέλεισε
ἐν ῥομφαίᾳ τὸν Λαόν αὐ-
τῶ, καὶ τῷ κληρονομίαν
αὐτῶ ὑπερέειδε.

54. Τὸς νεανίσκους αὐ-
τῶν κατέφαγε πῦρ, καὶ
αἱ Παρθενοὶ αὐτῶ ἐκ
ἐπευθθηθησαν.

55. Οἱ Ἰερεῖς αὐτῶ ἐν
ρομφαίᾳ ἔπεσον, καὶ αἱ
Χηραὶ αὐτῶ ἐκλαυθή-
σονται.

56. Καὶ ἐξηγέρθη ὡς
ὁ ὑπῆν Κύριος, ὡς δυ-
νατὸς, καὶ κεκραταλῶς
ἔβῃ. Καὶ ἐπάταξε
τὸς ἐχθρῶν αὐτῶ εἰς τὰ
ὀπίσω. ὤνειδεν αἰώνιον
ἔδωκε αὐτοῖς.

57. Καὶ ἀπόστατο τὸ σκῆνωμα Ἰωσήφ, καὶ τὴν φυλὴν Ἐφραὶμ ἐκξελέξατο.

58. Καὶ ξελέξατο τὴν φυλὴν Ἰούδα, τὸ ὄρθρον τὸ Σιών ὃ ἠγάπησε.

59. Καὶ ἀνοδόμησεν ὡς μοιχοκέρωτος τὸ ἁγίασμα αὐτῶν.

60. Ἐν τῇ γῆ ἐθεμελίωσεν αὐτῷ εἰς τὸν αἰῶνα.

61. Καὶ ἐξελέξατο Δαβὶδ τὸν δόλον αὐτῶν, καὶ ἀνέλαβεν αὐτὸν ἐκ τῆς ποιμνίου τῆς προβάτων· ξεόπισεν τῆς λοχλομένων ἔλαβεν αὐτὸν, ποιμαίνεν Ἰακώβ τὸν δόλον αὐτῶν, καὶ Ἰσραὴλ τὴν κληρονομίαν αὐτῶν.

62. Καὶ ἐποίησεν αὐτὸς ἐν τῇ ἀκακίᾳ τῆς καρδίας αὐτῶν. Καὶ ἐπὶ ταῖς σήμεσι τῆς χειρῶν αὐτῶν ὠδήγησεν αὐτῶν. Δόξα.

εἰς τὸν ἀφειδρῶνα, καθὼς εἰς τὴν Πηλαιὴ φαίνεται, καὶ ἀπέθανεν μετ' αὐτῶν, καὶ ὄνειδος χιλιάδες τευτίκοντα.

57. Τίος τῷ Ἰωσήφ ἦσαν ὁ Ἐφραὶμ. Τῶν ὁποίων τὴν φυλὴν ἐμίσησεν ὁ Θεὸς, τὴν τυραννίαν προβλέπωντας.

58. Τὴν δὲ Φυλὴν τῆς Ἰούδα ἐδιέλεξε, διὰ τὴν βίβλον τῆς Γεωγῆς, ἀπὸ τῆς ἀπόγονου τῆς ὁποίας ἐταρκώθη ὁ Ἰσραὴλ, ἤρχον ἀπὸ τῆς Αἰταρθεύου Μελίχου, τὸ ὁποῖον μυστήριον, τότε τινὰς δεύτο ἤξελε, καὶ διὰ τὴν μὴ φθορήσαν ἢ ἄλλας Φυλαίς, εἶπε, ὅτι διὰ τὸ ὄρθρον τῆς Γεωγῆς ἐπρόβλεπεν αὐτὴν τὴν φυλὴν. ὅτι τὸ ὄρθρον αὐτὸ ἐτίθενταν διὰ τὸν Ναὸν, ὅπως εἰς αὐτὸ ἐκτίσθηκε ὕψερον.

59. Τὸ Λεονκόρνον ἔχει εἷς μόνον κέρατον, δι' αὐτὸ τὸ ὀνομάζουσι μονόκερον. Εἰς τὸν ὁποῖον ἐταρκοῦνται τὸν Ναὸν, ἐπειδὴ ἀνοδόμηθη, καὶ ἀφιέρθη τῷ εἰς, καὶ μόνον Θεῷ. Εἰς τὸν ὁποῖον Ναὸν, καὶ ἡ Κιβωτὸς ἀπὸ τῆς Σιλωῆ μετετέθη ὕψερον.

60. Τὸ ἁγίασμα ἐκείνο ποροικόνει τῷ Ἐκκλησίᾳ μας, τὴν ὁποῖαν ἐθεμελίωσεν ὁ Θεὸς ἀκαταμέχρητον, καὶ ποροικῶνται εἰς αὐτὴν αἰῶνια.

61. Καὶ τὸτο γνώμη φιλοτιμίας, καὶ διαλέξει τὸν ταπεινὸν δόλον τῆς Δαβὶδ, ὅστις ἦσαν ὑπέρτης τῆς ἄλλων βοσκῶν, καὶ ἠκολούθη ὅπισθεν εἰς τὰ ἐτοιμόγενα πρόβατα, καὶ τὸν ἐψήφισε Βασίλεα, καὶ ποιμαίνῃ τὸν Λαὸν τῆς Ἰακώβ, καὶ τῆς Ἰσραὴλ τῷ κληρονομίαν ἅπασαν.

62. Ὁ ὁποῖος Δαβὶδ ὡς ἀγνώμων πρὸς τὸν Διεργέτην, καὶ εὐχρηστικός, ἐποίησεν μετ' ἀκακίαν καρδίας, καὶ γνώμῃ εὐθεῖον τῆς Ἰσραηλῆτις, καθοδηγῶν αὐτὸς μετ' ἀμαρτίας πρᾶξιν, καὶ σήμεσι.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ ΑΣΑΦ. ΟΗ.

Προβλέπωντας ὁ Μακάριος Ἀσάφ τὰς θλίψεις, καὶ διωγμούς, ὅπῃ ἔκκειτο εἰς τὰς ἑβραϊκὰς ὁ Ἀντίοχος, ἔγραψε τὸν Ψαλμὸν τῆτον εἰς δόξω, τῷ χρηματολογίῳ χρηματιζῶντι, πῶς τῷ λέγουσι οἱ βασιλευόμενοι Γουδοῖοι, καὶ παραπονούντες, ὅτι τὰ Ἐ΄θνη ἠφάνισται τῷ κληρονομίῳ τῷ Θεῷ ἦγαν τῷ γλῶ τῆς ἐπαγγελίας καὶ τὸν μετὰ Ναὸν ἐμίαναι, τὸν δὲ ἐκλεκτὸν Λαὸν τῷ Θεῷ ἠχμηλατώδωσαν.

Ἡ Ἐξήγησις.

1. **Π**ρῶτον οὐδύρονται τῷ Θεῷ Ναὸ τῷ ἐρήμωνιν, ἔπειτα τὴν γενοχωρίαν αὐτῶν, καὶ κἀκῶσιν, λέγοντες τὰ παρανομία Ἐ΄θνη, Θεέμεις, ἐκατακυρίωσαν τὴν ἐκλεκτὴν πόλιν σου, καὶ τὴν ἐκατάστησαν ὡσὰύ μίαν κελύβην, ὅπῃ φυλάγην τὰ πωρικά τὸν κειρὸν τῷ Θέρει καὶ εἰπερχόμενοι εἰς τὸν Θεῖον Ναόν σου, τὸν μολύνοντι οἱ ἀκάθαρτοι.

2. Καὶ τότε μανίαν ἔχουσι, καὶ ἀπανθρωπίαν οἱ αἰνομοι, ὅπῃ κἂν τὰ νεκρὰ σώματα τῆ δόλων σου, ὅπῃ ἐφόνόωσαν, δεύμας ἀφῆνεν καὶ θάψωμεν, ἀλλὰ τὰ ἀφῶν εἰς βρωσὴν τῆ πετεινῶν, καὶ θηρίων, οἱ αἰμότεροι τῶν, καὶ ἀγελώτεροι.

3. Οἵτινες ἐφόνόωσαν ἀπὸ τῆς ἐδικῆς μετὰ πόσον πληθῶ, ὅπῃ τρέχει τεργύρα τῆς πόλεως, ὡσπερ ποταμὸν τὸ αἰμάτω, καὶ δευτομῶμεν ἀπὸ τὸν φόβον, κἂν τὰ λείψαν καὶ σπταφιάσωμεν.

4. Ὁ Θεὸς ἐγίνημεν εἰς τὰ Ἐ΄θνη, ὅπῃ μετὰ σιωρῶν, καὶ πολεμῶσίμας πάντοτε, ὄνειδος καὶ περιγέλασμα οἱ ταλαύτεροι.

5. Εἰς τὸν Νόμον ἐπαρόσασεν ὁ Θεὸς καὶ λατρεύουσι μόνον αὐτῷ, λέγωντας. ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός σου. Θεὸς ζήλων, πῦρ κατακαλίσκον. Ὁ Θεὸς λέγει τώρα. Μὴ μετὰ ὀργισθῆς Θεὸς περισσότερον, μηδὲ ἤξίφης ὡς πῦρ καὶ ἡμῶν τὸν ζήλον σου ἀλλὰ μετὰ ζεθύμασε τῷ ὀργίῳ εἰς ἐκεῖνα τὰ Ἐ΄θνη, καὶ Βασιλείας, ὅπῃ δεύσε πισδῶσι, ἕτε σὲ ἠξιώσῃ ὁλότελα.

Τὸ Κείμενον.

1. **Ο** Θεὸς ἠλθουσε Ἐ΄θνη εἰς τῷ κληρονομίῳ σου, ἐμίαναι τὸν Ναὸν τὸν Ἁγίον σου. Ἐ΄θευτο Γερυσταλήμ ὡς ὀπωροφυλάκιον.

2. Ἐ΄θευτο τὰ θνησιμαία τῆ δόλων σου, βρώματα τοῖς πετεινοῖς τῷ Οὐρανῷ, τὰς σάρκας τῆ Ὀσίῳν σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς.

3. Ἐξέχεον τὸ αἷμα αὐτῶν ὡσπερ ὕδωρ κύκλω Γερυσταλήμ, καὶ ἐκ τῷ ὀ θάπτω.

4. Ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μωχρητισμός, καὶ χλδασμός τῆς κύκλω ἡμῶν.

5. Ἐὼς τότε Κύριε ὀργισθήσῃ εἰς τέλος; Ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ὁ ζήλος σου. Ἐκχεον τῷ ὀργίῳ σου ἐπὶ τὰ Ἐ΄θνη τὰ μὴ γινώσκοντά σε, καὶ ἐπὶ Βασιλείας, αἱ τὸ ὄνομα σου ἐκ ἐπεκαλέταντο.

6. Ὅτι κατέφαγον τὸν Γακῶβ, καὶ τὸν τόπον αὐτὸ ἠρήμωσαν.

7. Μὴ μνηστῆς ἡμῶν αἰομιῶν ἀρχαίων. Ταχύ ποροκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμιόσι Κύριε, ὅτι ἐπτωχάσταμεν σφόδρα.

8. Βοήθητον ἡμῖν ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, εὐκεν τῆς δόξης τῆς ὀνόματός σου. Κύριε ῥῦσαι ἡμᾶς, καὶ ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, εὐκεν τῆς ὀνόματός σου.

9. Μήποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη, πῶς εἰν ὁ Θεὸς αὐτῶν;

10. Καὶ γνωσθήτω ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐνώπιον τῆς ὀφθαλμῶν ἡμῶν, ἢ ἐκ δίκης τῆς αἵματος τῆς δόλων τῆς ἐκκεχυμένῃς. Εἰτελθέτω ἐνώπιόν σου ὁ σεραγμός τῆς πεπεδημένων.

11. Κατὰ τὴν μεγαλωσίῳν τῆς βραχίονός σου, περιποίησαι τὰς ἕρας τῆς πθανατωμένων.

12. Ἀπόδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν ἐπταπλασθονα εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν, τὸν σκεδισμόν αὐτῶν, ὡς ὠνείδισάσε Κύριε.

6. Τὸν τόπον λέγει ὁ Ἀκύλας, ὠρτίον· ὁ Σύμμεχος, καλλονῶ. καὶ ὁ Θεοδοτίων ἀπρέπειαν. μετὰ τὰ ὅποια τὸν Θεὸν Νκόν ἐδήλωσαν. Τὸν Γακῶβ δὲ αὐέφερε, διὰ τὰς τὸς λυπηθῆ ὁ Θεός, διὰ τὰς ἀρετὰς ἐκείνη, καὶ τὸς λυτρώτη τῆς θλίψεων.

7. Καὶ Κύριε, παρκαλῶμεύσε, μὴ ἐθυμηθῆς τὰ παλαιὰ αἰομήματα, ὅτῃ ἐτέλεσαν οἱ Πατέρες μεις, ἀλλὰ πρὶν ἀπολεισθῆμεν ὀλοτέλα, ἅς μᾶς προφθάτω οἱ οἰκτιρμιόσι. Δεῖξαι πάλιν τῷ πολλῷ ἀσπλαγγίῳ σου ὅτι (ὡς γινώσκεις) πολλὰ ἐπτωχάσταμεν, καὶ κατφρονήθημεν.

8. Λοιπὸν λυπησάμεν, βοήθητον τάχιστα μετὰ τὴν ἀμειχρόν σου δυνάμιν, ὅτι ἔρημοι τῆς τῆς προνοίας γεγονάμεν. Συγχώρησόν μεις τὰ ἀμειρήματα, καὶ λυτρωσάμεν τῆς ἀτεβῶν, εἰς δόξαν τῆς σῆς Ἁγίας Ὀνόματός σου.

9. Διὰ τὰ μὴ εἴπωσιν οἱ αἰομοί, ὅτι δευδύεται καὶ μᾶς βοθήτης.

10. Καὶ ἅς γνωσθῆ σαφέστατα εἰς αὐτὰ τὰ ἔθνη, ἐμπροσθεν εἰς τὰ ὄμματα μεις, μία δικαία ἐκδίκησις τῆς ἀδίκων χυθετῶν αἰμάτων τῆς δόλων σου· καὶ καὶ φωνῆ, πῶς ἔφθασαν ἐμπροσθεύσε τῆς σιδηροδεμένων ἀχμελάτων οἱ σεραγμοί, καὶ τὰ δάκρυα.

11. Καὶ ὡς πάντα δυνάμενος, μὴ ἀφήσης καὶ ἀπολειθῆ τελείως τὸ γένος μεις· ἀλλὰ περιποίησαι, καὶ διαφύλαξον τὰς παῖδας τῆς φονάθεύτων, καὶ γεννηθῆ ἔξ αὐτῶν Λαὸς ἕτερος.

12. Καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος αὐταπόδοτον πολυπλασθῶν τὸν ὀνειδίτμον, ὅτῃ εἶπον καὶ σὺ οἱ πολέμοι γείτονες. Κόλπον δὲ εἶπεν, ἐκ μεταφορᾶς ἐκείνων, ὅτῃ βασῶν εἰς τὸ σῆθος τίποτας, καὶ τὸ σφίγγειν, καὶ μῆτις πέσῃ. Λέγει οὖν, πληρώσον αὐτὸς συγγῶν συμφορῶν, καὶ θλίψεων.

13. Τὸ, αὐτομολογητόμεθα εἶπευ, αὐτὶς ἔχομολογητόμεθα, τὸ ὅποιον δηλοῖ διχαρισίαν. Λέγει οὖν, ἡμεῖς ὅτῃ εἴμεσθε παρόβρατα τῆς ποιμένης, καὶ κηρύττωμεν ἐκδηγόμενοι πάντοτε τῷ μεγαλειότη, διχαρισῶντες, καὶ αὐμνοῦντίς τε.

13. Ἡμεῖς δὲ λαὸς σε, καὶ παρόβρατα νομῆς σε· αὐτομολογητόμεθά σοι ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα. Εἰς γενεὰν, καὶ γενεὰν ἔξαγγελλόμεν τῷ αὐενσίῃ σου.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῆς ἀλλοιωθητομέων, Μαρτύριον τῷ Ἀγαθῷ, Ψαλμὸς ὑπὲρ τῆς Ἀσυσίας. Ο Θ΄.

Μεταβολῶν παραμύτων μαρτυρεῖ ὁ Ψαλμὸς τῆτος, καὶ φορητῆς τῶν ἀχμαλώτων τῆς Ἰσραὴλ εἰς τὴν Βαβυλῶνα. Εὐχηματίζῃ δὲ ἀπ' ἐκείνης εἰς δόξαν, διδάσκων, πῶς πρέπει καὶ ἐπικαλέμεσθε τὸν Θεόν, διὰ καὶ τὸν παρακινῶμεν εἰς ἐλεῆσθαι. Προλέγει δὲ καὶ τὴν σωτηρίαν τῆς Ἐθνῶν, ὅτῃ ἐπίσταται εἰς τὸν Δεσπότην Χριστὸν, καὶ τὴν συγκατάθεσιν αὐτῷ, καὶ θαυμάσιον Σάρκωσιν.

Ἡ Ἐξήγησις.

1. **Ε**ξεία Πανάγαθε Θεὸ ἐκεῖνῳ, ὅτῃ κυβερνᾷς τὸν λαόν σου, προμηθέμενθ αὐτῷ ὡς ποιμῶν ἀληθέστατος· καὶ ὠδήγησες τὸν Ἰωσήφ εἰς τὴν Αἴγυπτον, λυτρώσας αὐτὸν ὡς ἀπὸ λύκων, ἐκ τῆς μανίης τῆς Αὐταδέλφων τε.

2. Τῶν Χερβίμ ἐμνημόνευσεν, ἐπεὶ δὴ ὁ Μωϋσῆς ἔβαλε εἰς τὰ Ἄγρια τῆς Ἀγίων τὰ αὐτῶν ἐκτυπώματα. Ὁ Βεσιμίν ἦτον Ἀδελφὸς τῷ Ἰωσήφ ὁμομήτορος. ὁ δὲ Ἐφραῖμ, καὶ Μανασσῆς Τίσις τε· ὅθεν λέγοντας αὐτὸς πῆς τρεῖς, ὅλον τὸν λαόν ἐδήλωσεν.

3. Ὡς μακροθυμῶντα τὸν Θεόν, καὶ ἡνυχία χεόμενον, διανίστην· ἢ μόνον δὲ διὰ τῆς ἀχμαλώτης Ἐβραίας χροικαται ἔπος ὁ Ψαλμὸς, ἀλλὰ καὶ δι' ἡμῶν πῆς ἔξ Ἐθνῶν· καὶ δεόμεθα τῷ Τίσι τῷ Θεῷ, καὶ σαρκωθῆ, καὶ μῆς σῶσθαι τὸ γληγορότερον, καθὼς τὸ λέγει εἰς τὸν παρακάτω στίχον σαφέστερον.

4. Ἡ γὰρ, ἀξιώσαιμας, καὶ δικαίωσον μετὶ τῶν χαλῶν τε, καὶ ἐπιστρέψωμεν πρὸς τὴν

Τὸ Κείμενον.

1. **Ο** Ποιμάνων τὸν Ἰσραὴλ παρόχες· ὁ ὠδηγῶν ὡσεὶ παρόβατον τὸν Ἰωσήφ.

2. Ὁ καθήμενθ ἐπὶ τῆς Χερβίμ ἐμφαίηθι, οἰαντίον Ἐφραῖμ, καὶ Βεσιμίν, καὶ Μανασσῆ.

3. Ἐξέγειρον τὴν δυνατείαν σου, καὶ ἐλθέ εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

4. Ὁ Θεὸς ἐπίστρεψον ἡμᾶς, καὶ ἐπίστανον τὸ

πρόσωπόν σου, ἡ σωθῆ-
σόμεθα,

5. Κύριε ὁ Θεὸς τῆς
δυναμείων, ἕως πότε ὀρ-
γίζῃ ἐπὶ τῷ ποροδελῶ
τῆς δάλων σου;

6. Ψωμίεις ἡμᾶς ἄρτον
δακρύων, ἡ ποτιεῖς ἡμᾶς
ἐν δάκρυσιν ἐν μέτρῳ.

7. Ἐΐθε ἡμᾶς εἰς αὐ-
τιλογίαν τοῖς γείτοσιν
ἡμῶν, ἡ οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν
ἐμικτήρισαν ἡμᾶς,

8. Κύριε ὁ Θεὸς τῆς
δυναμείων, ἐπίσρεψον ἡ-
μᾶς, ἡ ἐπίφανον τὸ πρό-
σωπόν σου, ἡ σωθῆσά-
μεθα,

9. Ἄμπελον τῆς Αἰγύ-
πτου μετήρας. Ἐξέβαλες
ἔσθη, ἡ κατεφυτάσας
αὐτῷ, ὠδοποίησας ἐμ-
ποροῦσεν αὐτῆς, ἡ κατε-
φυτάσας τὰς ρίζας αὐ-
τῆς, ἡ ἐπλήρωσε τὴν
γῆν,

10. Ἐκάλυψεν ὄρη ἡ
σκία αὐτῆς, ἡ αἱ αἰκα-
δευδράδες αὐτῆς τὰς κέδρες
τῆ Θεοῦ. Ἐξέτεινε τὰ
κλήματα αὐτῆς ἕως θα-
λάσσης, ἡ ἕως ποτιμῶν
τὰς παραφυάδας αὐτῆς,

ἀλήθειαν, ἡ κάμεμας τὰ ἰδόμεν τὸν χα-
ρακτῆρά σου μετὰ τῷ θαυμασίῳ καὶ σωτήριον
σάρκωσιν.

5. Ἐὼς πότε τὰ ἀποσρέφῃς τὰς λιταῖς τῆ
λαῶν σου Δέσποτα, εἰς τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν
ὀργιζόμενος; Ἀγτί δὲ τῆς δάλων, οἱ ἄλλοι
ἐρμηνεύται, τῆ λαῶν σου, ἔγραψαν.

6. Ὁμοίως ἡ τὸ ψωμίεις, ἐψώμισας εἶπα-
σι, ἡ ἐπότισας. Ἦγην, αὐτιμετρήτας τῷ
τιμωρίαν τὰς ἀμαρτίας μας, ἐτυγκέρασες
τῷ τροφῷ, ἡ τόπον μας μετὰ δάκρυα.

7. Ἰδὲ πῶς ἐ μόνον ἀπὸ τῆς ἀοράτους ἐχ-
θρῆς πολεμήμεσεν, ἀλλὰ ἡ ἀπὸ τῆς ὀρα-
τῆς, οἱ τινες κατ' ἐκάστῳ μᾶς ὀνειδίζουσι.

8. Λοιπὸν ἐπίσρεψόν μας πρὸς σὲ Κύριε, ἡ
Βασιλεῦ τῆς Ἀγγέλων, ἡ δεῖξόν μας τὸ πο-
λοτότητόν σου ἡ σωτήριον πρόσωπον. Ἦγουν,
ἀξιώσά μας, τὰ ἰδόμεν τὸν μονογεῆ σου Υἱὸν
ἡ Σωτήρά μας.

9. Σὺ κατέλυτας τῷ ἀδικῶν δυναστείαν τῆς
Αἰγυπτίων, τὰ Ἐΐθη τῆς Χαναναίων ἔξω-
λόθρησας, ἡ ἔφερες τὸν λαόν σου ἀπὸ τῆς
Αἰγυπτου μετὰ πᾶσαν ἀκολοῦν, ἡ τὸν ἐφυ-
τάσας εἰς τῷ γῆν τῆς Χαναναίων, ὡπερ
ἄμπελον τὸν ὅποιον ὠδηγησες μετὰ τῷ νεφέ-
λῳ, ἡ σύλον τὸν τύρον, ἡ ἀπλωσας εἰς
πολὺν Κόσμον αἱ ρίζαι τε. Τὸ αὐτὸ νοεῖ διὰ
τὰ Ἐΐθη, τὰ ὅποια ἐμεταφυτάσας ἀπὸ τῆς
εἰδωλολατρείαν εἰς τῷ μακαρίαν Ἐκκλησίαν,
ἡ ἐπλήρωσας ὅλην τῷ γῆν ἡ ἁγία.

10. Ὁ ὄρη καλεῖ τῷ τῆς Ἐσθῶν δυναμει-
σικαὶ δὲ ταῦτα καλύπτισαν, τῷ δυναστείαν
τῆ Ἰσραήλ. Κέδρες, τῆς ὑψηλῆς ἀρχοντας.
Ἀναδευδράδες τῆς ἀμπέλου, λέγονται τὰ μα-
κρὰ κλήματα, ὅπερ σκεπάζου, ἡ κυρτάσας
τὰς κορυφὰς, ἡ κλώνες τῆς δένδρων. Λέγει
οὖν, ὅτι καθὼς μετὰ τῷ ἐδικλῶσιν βοηθῆσαι
Κύριε, ἀπλωσας οἱ Ἰσραῖοι τὰ ὄρατῆς ἀπὸ
τῷ θάλασσαν τῆς Παλαιστίνης, ἕως τὸν πο-
ταμὸν Εὐφράτην. Ἔτω ἡ ἁγία σου Ἐκ-
κλησία τῆ Νέῃ Ἰσραήλ, θέλει πλατύνει τῷ

παρκαυάδας αὐτῆς, ἢ καταβολαῖδας ἀπὸ ποταμῶν εἰς ποταμῶν, καὶ ἀπὸ τῆς μίας εἰς τῆς ἄλλης θάλασσαν :

11. Ἀλλὰ διατί Κύριε τώρα ὑπερα τῆς ὑσέρητες τῆς κρονοίας σου; καὶ τῆς τρυγῶσιν ὅσοι περάτῃσι; ἢ τῆς βόσκῃσι τὰ χοιρεῖδια τῶν δάσῃ; Ταῦτα λέγει διὰ τὸν Σουνοχηρὴν, ἢ Ναβαχοδοносάρ, ὡς ἦν ἄλλων θηριῶν, ἢ καὶ ἄλλων θηριῶν. Ὅτι αὐτὸς ἐχάλασε τῆς Γερσαλήμ ὀλόπελα· ὅθεν ἐπωνόμασεν αὐτὸν ἀγγελόχοιρον, ὁ ὁποῖος ζημιώνει περίσῃ τῆς ἀμπελον. Ταῦτα μετὰ κτὶ τὸ γράμμα, κτὶ τὸ πνεῦμα δὲ νοεῖ τῆς ψυχῆς ἀμπελον, ἢ θηρία τῆς πονηρῆς δαίμονας.

12. Ἀλλὰ ἄς πῶσθι εἰς ἐδῶ ἢ δικαίᾳ σου ἐγκαταλείψῃς Θεὸν ἢ διωόμεν. Στρέψαι πρὸς ἡμῶς τῆς βοήθειάν σου, κοίταξον ἀπὸ τῶν Οὐρανῶν, ἢ ἰδέμας με ὅμῃ εὐσπλαγχνῶν· ἢ καθὼς ἢ θεῖα σου κρονοία ἐφύτασε τῆς ἀμπελον ταύτῃ, ἔτις ἐλθέ, καὶ τῆς δώτης κατάρτησιν, καὶ σερῶσιν, διὰ τῆς μονογενοῦς σου Υἱοῦ καὶ Λόγου, καὶ σαρκωθῆ, καθὼς ἐπαρώμασες.

13. Πάλιν τῆς ἐρήμων λέγει τῆς Ναῶ, ἢ τῆς Πόλεως, τῆς διὰ πυρὸς, ἢ κατασκαφῆς γενομένη. Τὸ δὲ ἀπὸ ἐπιτιμησῆς σου, θέλει καὶ εἶπῃ, ὅτι σὺ φαινομένη, θέλει ἔξολοθῆσθῆ, ἢ καὶ ἀπολεθῆν οἱ πολέμιοι.

14. Τώρα πάλιν δέεται τῆς Θεῷ, καὶ ἀποσείλῃ τὸν Υἱὸν αὐτῆς, ὡς φιλαῤῥωπῶ, ὅς τις δεξιὰ τῆς Πατρὸς ὀνομαζέται. Λέγει ὁ, δίδοκῆτον Θεέμῃ, καὶ γενῆ ὁ Υἱὸς, ἢ Λόγος σου, Υἱὸς ἀνθρώπου με τρόπον θαυμασίον, καθὼς ἔταξες, ἢ γνοῦν ὁ ὁμοῖοι σου τῆς Πατρὶ, καὶ γενῆ κτὶ τῆς σάρκα μικρότερῶ.

15. Ναὶ πολυέλεε Κύριε, μήμας ἐγκαταλείψῃς, δεόμεθά σου, ἀλλὰ βοήθησον, ἀνάπλασον τῆς φύσιν τῆς ἀνθρωπότητος μετὰ τῆς εἰς σαρκοῦ παρῆσαν σου· διὰ τῆς ὁποίας θέλω σε γνωρίσει πανταχῶς Θεὸν ἀληθῆστατον· καὶ καταλυθῆ τῆς θανάτου τὸ κράτος, ἢ καὶ ἐπιτύχῃ ζωῆς αἰωνίας πάντες οἱ πιστεύοντες, τὸ ὀνομασῆ ἐπικαλέμενοι.

11. Ἦνα τί καθεῖλες τὸν φραγμὸν αὐτῆς, ἢ τρυγῶσιν αὐτῆς πάντες οἱ παραπορόμενοι τῆς ὁδῶν; Ἐλυμνῶατο αὐτῆς ὡς ἐκ δρυμῆς, καὶ μονίως ἀγγελος κατεσομησατο αὐτῆς.

12. Ὁ Θεὸς ἢ διωόμεν, ἐπίσρεψον δὴ καὶ ἐπίβλεψον εἰς ἡραν, ἢ ἴδε, ἢ ἐπίσκεψαι τῆς ἀμπελον ταύτῃ, ἢ κατάρτισαι αὐτῆς, καὶ ἐφύτασε ἢ δεξιᾶ σου. καὶ ἐπὶ τὸν ἀνθρώπου, ὃν ἐκραταίωτας σεαυτῶ.

13. Ἐμπεικυλισμένη πύρι, ἢ ἀεστοκαμμένη· ἀπὸ ἐπιτιμησῆς τῆς κρονοίας σου ἀπολῶνται.

14. Γενῆθήτω ἢ χεῖρ σου ἐπὶ ἀνδρα δεξιᾶς σου, ἢ ἐπὶ τὸν ἀνθρώπου, ὃν ἐκραταίωτας σεαυτῶ.

15. Καὶ ἢ μὴ ἀποσῶμεν ἀπὸ σου ζωῶσες ἡμῶς, ἢ τὸ ὀνομασῆ ἐπικαλέσόμεθα. Κύριε ὁ Θεὸς τῆς διωόμεν ἐπίσρεψον ἡμῶς, καὶ ἐπίφανον τὸ κρονοῦ σου, ἢ σωθῆσόμεθα.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ ἧς Λιυῶν. Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ. Π'.

Ο ὦτος ὁ Ψαλμὸς προφητεῖαι ἧς Ἰουδαίων τῷ λύτρωσιν, καὶ αὐαίλησιν, καὶ τῷ ὕστερον πάλιν ἀλλοτριώσιν· καὶ τῷ ὅποιον τὰ Ἐθνη, ἤγαν, ἡμεῖς ἐπιστάσαμεν, προσφέροντες τὸν τῆς Δεσπείας καρπὸν εἰς τὰς Ἐκκλησίας· τὰς ὁποίας παρομοιάζει ἡ Γραφή εἰς τὰς Λιυῶς, ὅτε μετρυγαρίζον τὰς σαφύλας. Διὰ τὸ οἱ Ἑβραῖοι εἶχασιν σωθήσεται εἰς τῷ γλῶτῆς ἐπαγγελίας, καὶ ἔκαμαν Ἐορτῶν καὶ τὸν Σεπτέμβριον Μῆνα, ἀφ' ὃ ἤθελον τρυγήτη τὰς ἀμπέλους, καὶ ἔφερον εἰς τὰς Γερεῖς τὰς ἀπαρχὰς τῶ οἴνου, ἀγαθῶντες τὸν Κύριον. καὶ τότε ἔφαλλον τὸν παρόντα Ψαλμὸν, ὅστις ἔχει χῆμα· πῶς ἐχόρδεν ὁ Λαὸς καὶ τῷ αὐαίλησιν, καὶ εὔας τὸν ἄλλον παρακινᾷ, καὶ ὑμῆ, καὶ καὶ ἀγαθῶν τὸν Θεόν, ὅτε τὰς ἐλύτρωσε.

Τὸ Κείμενον.

1. **Α** Γαλιᾶθε τῷ Θεῷ, τῷ βοηθῶ ἡμῶν.

2. Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ Γακῶβ. Λάβετε Ψαλμὸν, καὶ δότε τύμπανον, Ψαλτήριον τερπνὸν καὶ Κιθάρας.

3. Σαλπίζατε ἐν νεομιλίᾳ σάλπιγγι, ἐν δέσημῳ ἡμέρᾳ ἑορτῆς ὑμῶν.

4. Ὅτι πρόσταγμα τῷ Ἰσραὴλ ἐστὶ, καὶ κέσμα τῷ Θεῷ Γακῶβ.

5. Μαρτυρεῖον ἐν τῷ Ἰωσήφ ἔδειξε αὐτὸν, ἐν τῷ Ἰεζαθῶν αὐτὸν ἐκ γῆς Αἴγυπτου.

6. Γλῶσσαν, καὶ ἔκκεσε.

Ἡ Ἐξήγησις.

1. **Ε** Ὑψιμεῖτε, καὶ ἀνεῖτε τὸν Θεόν, ὅτι καὶ μετὰ ἐβοήθητε, καὶ ἀπὸ τῷ δεινῷ ἀχμαλωσίαν ἐλύτρωσε.

2. Τότε εἶχασιν σωθήσεται οἱ Ἑβραῖοι, καὶ ἐμελωδῶσαν τῷ Θεῷ μετὰ ποικίλα, καὶ διάφορα ὄργανα· καθὼς καὶ τῶρα εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἰταλίας κάμνουσι. Παρακινᾷ γὰρ ὁ εὔας τὸν ἄλλον χορὸν καὶ ὑμνοῖσι τὸν Κύριον, ἀλλ' ὁ μετὰ εὔας, καὶ ἔπρ'θ' μετὰ τὸ ἄλλο ὄργανον. Ὁ δὲ Σύμμαχος λέγει λύραον τὸ Ψαλτήριον.

3. Σαλπίζατε οἱ Γερεῖς, καὶ Διάκονοι τῷ ἡμέρᾳ πέτῃ τῆς Νεομιλίας τῷ ἑβδόμῳ Μηνός. Ὅτι διὰ δύο αἰτίας πρέπει καὶ τελέσωμεν Ἐορτῶν χαριστῶν, καὶ πανηγύρεον ἀφρόσῳν.

4. Μίαν μετὰ, ὅτι ὁ Θεὸς τὸ ἐπρόσταξε ἧς Πατέρωνμας, καὶ ἑορτάζωμεν αὐτῷ τῷ τῆς Σκληροτηγίας πανηγύρεον.

5. Διδόραυ δὲ, εἰς μαρτυρεῖον, καὶ ἐνθ' ἡμῶν δύο μεγάλων ἀεργεσιῶν, καὶ χαρίτων, ὅτε μετὰ ἔκαμεν ὁ Κύριος. ἤγαν, πῶς μετὰ εὔγαλεν ἀπὸ τῷ Αἴγυπτον μετὰ τοιαῦτα, καὶ τοιαῦτα θαυμάσια.

6. Ἐπειτα μετὰ εὔγαλεν τὸν Νόμον εἰς τῷ ἔρημον, καὶ μετὰ ἤξιωσε καὶ ἀκούσωμεν τῷ θεῖαν αὐτῷ λαλιᾷ, ὅτε δὲ τὴν ἠξάραμεν.

7. Καὶ ὄντως, ὅσον εἰς τὸ παρῶτον, μεγάλην χάριν μᾶς ἔκαμεν, διαγώνωντος τὸν νότον, ἤνοιον τὴν βράχυνμας ἀπὸ τὰ βαρέα ἐκείνα βρασμάτα, καὶ φορτία τῆς Αἰγύπτου ὅτι ἐσηκώσαμεν εἰς τὸν ὦμον, καὶ χεῖράς μας τὰς κοφίνες γεμάτας πηλόν, καὶ ἄλλα βαρέματα.

8. Τώρα σφίξει ὁ Προφήτης τὸν λόγον, ὡς ἐκ προσώπου τῷ Θεῷ πρὸς τὸν Λαόν, λέγωντας. Ἐνθυμῶ πῶς με ἐπικαλέσῃς εἰς ἐκείνῳ τῷ δεινῷ θλίψιν, ὅταν ἐσεύαζες παρῶτον ταλαιπωρούμενος, καὶ σὺ ἐπήκασα, λυτρώμενός σε με ταρχλῶ ἀπόκρυφα ἤγην μετὰς διαφορὰς πληγὰς ὅτι ἔδατε τοῖς Αἰγυπτίοις ὁ Κύριος.

9. Ἀλλὰ σὺ ἐφάνης πρὸς με ἀχάεις, ὅταν σὲ ἔδοκίμασα εἰς τὰ πικρὰ τῆς Μερῆρας ὕδατα. Ταῦτα λέγει, διατὶ κατεπλήθησαν καὶ Θεῷ, καὶ Μωυσέως οἱ ἄφρονες, ἄρόντες πικρὸν τὸ ὕδωρ ἐκεῖνο. ὅθεν ἀντιλέγοντες τῆς Θεῆας προνοίας, ἐπωνομάσθη ἐκεῖνο τὸ ὕδωρ, Ἀντιλογίας. Τὸ δὲ ἄκητον Λαός μας, δηλοῖ ταῦτα. Ἐπειδὴ ἔδοκίμαστε τὴν διώχμιν μου, δέξαι καὶ τὰς παραγγελίας, ὅτι εἰς ὠφέλειάν σε ἐνομοθέτησα.

10. Ἦγην, μὴ τοιμήσης νὰ προσκυνήσης Θεὸν νεώτερον ὅτι ἄλλο δὲ εἶναι ἀληθινὸς Θεός, μόνον Ἐγὼ, ὅτι σὰς εὐγάλα ἀπὸ τῷ Αἰγύπτου, με τόσα σημεῖα, καὶ τέρατα. Οὐ μόνον δὲ τότε, ἀλλὰ καὶ τώρα διώξωμαι νὰ πελέσω θωμισσώπρα. Μόνον ὡς εἶσαι ἀπειθεῖς εἰς ἐμὲ, καὶ Ἐγὼ νὰ πληρώσω πάσαν ἐπιθυμίαν σας εὐλογον.

11. Ἐδὼ κατηγορεῖ τὴν ἀγνοσίαν αὐτῶν, καὶ ἀπιστίαν, λέγωντας. Ἐγὼ μὲν τὰς ἐπιθυμίας τὰ συμφέροντα, ἀλλ' αὐτοὶ δὲ ἐψήφισαν τὰς λόγους μου. Ὅθεν γυνώστας αὐτὰς τῆς κηδεμονίας μου, τὰς ἀφῆκα νὰ διάγουσι εἰς τὴν σκολιότητα, καὶ δυστροπίαν τῆς καρδίας τῆς.

7. Ἀπέστητε ἀπὸ ἁρσεων τὸν νότον αὐτῶ. καὶ χεῖρες αὐτῶ ἐν τῷ κοφίνῳ ἐδάδασαν.

8. Ἐν θλίψει ἐπεκαλέσωμε, καὶ ἐρρυθμίωμε σε. Ἐπήκασα σε ἀποκρύφῳ καταγίδ.

9. Ἐδοκίμασά σε ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας. Ἀκησον λαός μας, καὶ διαμαβτύρομαῖσοι.

10. Ἰσραὴλ ἐὰν ἀκῆσης μου, ἐκ ἔσαι ἐν σοὶ Θεός παρῶτατος. Οὐδὲ προσκυνήσεις Θεῷ ἀλλοτεῖω. Ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου, ὁ ἀναγαγὼν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου. Πλάττωσον τὸ σῶμα σου, καὶ πληρώσω αὐτό.

11. Καὶ ἐκ ἤκασεν ὁ λαός μας τῆς φωνῆς μου, καὶ Ἰσραὴλ ἐπροσέτχεμοι. καὶ ἔλαττειλα αὐτὰς καὶ τὰ ἐπιτηδῆματα τῆς καρδιῶν αὐτῶν πορῶνται ἐν τοῖς ἐπιτηδῆμασιν αὐτῶν.

12. Εἰ ὁ λαός μου ἤκουσε, Ἰσραὴλ ταῖς ὁδοῖς μου εἰ ἰσπράξῃ, ὡς τῶ μηδεὶ αὐτὸς ἐχθρὸς αὐτῶν ἐπατεινῶσα, καὶ ἐπὶ τὸς θλίβοντας αὐτὸς, ἐββαλον αὐτῶν τῶν χεῖρά μου.

13. Οἱ ἐχθροὶ Κυρίου ἐβλόσσαντο αὐτῶν, καὶ ἔσαν ὁ καρπὸς αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα.

Πάντα, ὅσα εἶπε Κύριος ὁ Θεός, ποιήσομεν, καὶ ἀκησόμεθα. ἔπειτα ἐβλόσθησαν, καὶ σαρκωθεῖν τὸν Διαπότην ἐσαύρωσαν. Ὁ Θεὸς καὶ τὸ ἐπιτίμιον τῆς ἀσεβείας ἐδέχθησαν, τὸν αἰῶνιον ὄλεθρον. Τῆτο λέγει ὁ καρπὸς αὐτῶν. Ὅτι οἱ Σύροι, καὶ οἱ Ἑβραῖοι, τὰς συμφορὰς καιρῶν λέγουσιν.

14. Καὶ ἐψώμισεν αὐτὸς ἐκ γέλατος πυρὸς. καὶ ἐκ πέτρας μελι, ἐχόρτασεν αὐτὸς.

Δόξα.

12. Ὅτι ἐὰν ἤθελα μὴ ἀκούει, καὶ πορῶνται εἰς τῶν σωτήριον ὁδόν μου, ἤθελα ταπεινώσει καὶ Ἐγὼ τὸς ἐχθρὸς αὐτῶν ὡς τῶ μηδεὶ, ἤρωμα μὲ πολλῶν δολοῦμαι. καὶ καὶ βάλω τῶν χεῖρα τῆς διωκτέως μου ἀπ᾿ αὐτῶν εἰς ἐκείνους, ὅτι ὡς θλίβουσι.

13. Ὁ Ἀπόλλος ἔως ἐριμύδισε. Μισοποιήσας Κύριον, ἀρνήσονται. Ὅτι ἐπειδὴ οἱ Ἑβραῖοι ἐβλόσθησαν εἰς τὸν Θεόν, καὶ τὸν Χριστὸν ἠρνήθησαν, πῶς ἐμίσησε. Διὰ τὴν μὴ τῶν νομοθεσίαν, εἶπε ταῦτα ὁ Θεός ὁ Λαός.

14. Ὅτι ἀγνωστοῦν νεοσηκότες, δεῦρ ἐβλόσθησαν τὸν Θεόν, ὅτι ὁ Θεὸς τῶν ἐχθρῶν, οἱ ἀχάριστοι. Μελὶ δὲ καλεῖ τὸ ὕδωρ ὅτι ἀγίνεσθαι ἀπὸ τῶν πέτρων, καὶ τὸς ἐπότιτε. Σπῆρ δὲ πυρὸς λέγεται τὸ σπῆρ ὁ μυαλός, ἤγην, τὸ παχύτερον ἄλδρον. Λέγει οὖν, ὅτι πάσης λογῆς καρπὸν ἀφθονῶν, καὶ κληρονομήσας τὸς ἐχόρτασε. Τὸ καὶ ἐν μέρῳ διαλαμβανέται.

Ψ Α Λ Μ Ο Σ Τ Ω Α Σ Α Φ Π Α

Προφῶν ὁ Μακάριος Προφήτης τῆτος, ὅτι οἱ κερταὶ τῶ Κόσμου ἐμελῶν καὶ καμνῶν ἀδικουσίας, καὶ καὶ πάλῃσι τῶν δικαιοσύνην μὲ δαρεῖας, καὶ χαρίσματα, ὡς προσωπολήπται καὶ ἀδικοί, ἐγραψεν εἰς ἐλεγχὸν αὐτῶν τὸν Φαλμὸν τῆτον. Εἰς τὸ τέλος τῶ ὁποῖο προσκαλεῖ τὸν Θεὸν ὡς Κερτῶν δίκαιον, καὶ κέρην τῶ Οἰκουμενῶν ἀπασαν.

Τὸ Κείμενον.

1. Ὁ Θεὸς ἐστὶν ὁ συναγωγὴ Θεῶν, ὡς μίσω δὲ Θεὸς διακενή.

Ἡ Ἐξήγησις.

1. Τοὺς Ἀρχοντας τῆν Ἰουδαίων καλεῖ Θεὸς, ἐπειδὴ ἦσαν πεπιστωμένοι καὶ κέρην τῶν ἀλλῶν ὡς παρόμοιοι. Κερτῆς δὲ ἀληθῆς μόνος ὁ Θεός, ὅτι ἀνακρίνει τῶν

κρίσεις, ἢ διακρίσεις, ἢ κατακρίσει τὸς ἀδικοκελεύς εἰς κρίσιν αἰώνιον.

2. Ὡς ἀτιβεῖς, καὶ παρανόμοι, ἕως πότε δεῦ πάτε ἀπὸ τῶν ἀδικοκελεύς, ἀλλὰ προτιμᾶτε τὰ πρόσωπα τῶν μεγάλων, ἢ δικαίων διὰ τὸς δωρεάς, ὅτι οὐκ ἔστι χαρίζουσιν;

3. Ἀφ' ἧς ποιᾶν τὴν πρᾶξιν ἀδυσμον, μὴ παρορᾶτε ἀδικημεῖς τὸς πένθτας, ἀλλὰ δόπε τὸ ὄφραυ, ἢ πτωχῶ τὸ δίκαιον. ἢ ἀφότης γράψετε τὴν ἀπόφασιν, δόπε τὸς ταχέως πελειώσιν, νὰ λυτρωθῶν οἱ ἀδύωατοι ἀπὸ τῶν χεῖρας ἐκείνων, ὅτι τὸς πνίγουσιν.

4. Ἀλλὰ δεῦ ἠθέλησαν οἱ τοῖῶτοι ἀδικοκελεύς νὰ ἐνοήσῃ, ἢ νὰ καταλάβωσιν τὴν ἀγνωσίαν αὐτῶν, ἢ ἀσέβειαν. διατῶτο εἰς τὸ σκότος διαύγει, ἢ μὲ τὴν ἀδικίαν ταύτην γέμει ἅλθ· ὁ Κόσμθ πολλῶν παραχλῶ, ἢ σύγχυσιν.

5. Ἐγὼ μετ' ὑμῶν τιμῆτας εἰς τὸς Προφήτας, Τίος ὑψίστ, ἢ Θεὸς ὠνόμαστα· ἀλλὰ ἐπεὶ τὸς ταύτην τιμῶ ἀγνωσάουτες, ἐπίστετε εἰς ὁμοίαν πῶσιν μὲ τὸν διάβολον· ἢ ἀποθάνετε ὡς οἱ λοιποὶ ἀμάρτωλοὶ καταφρονεμεδὸν θανάτου.

6. Κατηγορήτας τὸς ἀδικῶν κελεύς ὁ Προφήτης, παρακαλεῖ τὸν δίκαιον, νὰ κρίνῃ τὴν Οἰκουμενῶν ἅπασαν, λέγωντας. Ἐπειδὴ Κύριε δεῦ γίνεται εἰς τὴν γλῶσσάν κἀμμία δικαιοσύνη, ἔγειραι νὰ κρίνῃ τὸν Κόσμοντα. Τῶτο δὲ ἔ μόνον διὰ τὴν β'. Παρησίαν γροικᾶται, ἀλλὰ ἢ διὰ τὴν τὴν Χριστὸν σάρκωσιν. Διατῶτο λέγει, πῶς θέλει κατακληρονομήσει ὅλα τὰ Ἐθνη, τὴν σωτηρίαν αὐτῶν πανσόφως παραμυθεύσασαμεθ.

2. Ἐως πότε κρίνετε ἀδικίαν, καὶ ἁρῶσιν αἰμαρτωλῶν λαμβανέτε.

3. Κρίνατε ὄφραυ, ἢ πτωχῶ ταπεινῶν, ἢ πένθητα δικαιοσύνατε. Ἐξέλεθε πένθητα, ἢ πτωχῶν· ἐκ χειρὸς ἀμάρτωλῶν ῥύσαθε αὐτῶν.

4. Οὐκ ἔγνωσαν, ἔδὲ σωτήριαν, ὅτι σκότει διαπορεύονται. Σαλαθήτωσαν πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς.

5. Ἐγὼ εἶπα, Θεοὶ ἐστὲ, ἢ Τίοι ὑψίστ πάντες. ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε, ἢ ὡς εἰς τῶν ἀρχόντων πίπτετε.

6. Ἀνάστα ὁ Θεὸς κελύων τὴν γλῶσσαν. ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις ὅλα πασι τοῖς ἔθνεσι.

Ὡς δὴ Ψαλμῶ τῶ Ἀσάφ. ΠΒ'.

Ὁ Ἄνωθεν Ἀσάφ ἔκαμε τὸν Ψαλμὸν τῶτον κατὰ τὴν Συναχθεσίμ, ἢ τῶν λοιπῶν Ἀσυριῶν, οἵτινες ἔδωσαν πολλῶν θλίψιν, ἢ ἐνόησαν τῶν Ἐβραίων εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν ἐπαγγελίας, καθὼς φαίνεται εἰς τὴν β'. Βίβλον τῶν Παραλειπομένων. Κεφ. κβ'. Καὶ εἰς τὸν Ἡσάϊαν λς'. Ἄναφέρει γὰρ τὸ Θεῶ τὸς ὑπερφανῶν λόγους τῶν Ἀσέβων, δεόμενος ἢ παρακαλῶντάς τον, νὰ κἀμῃ κατ' αὐτῶν δικαίαν ἐκδίκησιν.

Τὸ Κείμενον.

1. **Ο** Θεός, τίς ὁμοιωθήτεταί σοι; Μὴ στήσης, μηδὲ κατορθώσης ὁ Θεός. Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἤχησαν, καὶ οἱ μισοῦντές σε ἦσαν κεφαλῶν.

2. Ἐπὶ τὴν λαόν σου κατεπαυρήσαντο γνώμῳ, καὶ ἐβλάσαντο κατ' ἤν ἁγίων σου.

3. Εἶπον, δεῦτε, καὶ ἔροδοθροῦσωμεν αὐτὸς ἔθνος, καὶ ἔ μὴ μνησθῆναι τὸ ὄνομα Ἰσραὴλ ἔτι.

4. Ὅτι ἐβλάσαντο ἐν ὁμοίᾳ ἐπίσταυτο, κατ' ἄσθ διαθήκῃ διέθευτο. Τὰ σκηνώματα ἦν Ἰδαμαίων, καὶ οἱ Ἰσραηλῖται.

5. Μωάβ, καὶ οἱ Ἀγαρῖνοι. Γεβὰλ, καὶ Ἀμμων, καὶ Ἀμαλῆκ. Ἀλλόφυλοι κατ' ἤν κατοικούντων Τύρον, καὶ γὰρ καὶ Ἀσὺρ συμπαρεγένετο μετ' αὐτῶν. Ἐγενήθησαν εἰς ἀντίληψιν τοῖς υἱοῖς Λαὴ.

Ἡ Ἐξήγησις.

1. **Κ**τ' εμε, ἐπειδὴ ἄλλοθ δευ δέστικται παρῶμοίός σου εἰς ποσάυτῳ ἔξκοῖου κα διώκῃν, δέομάς σου, μὴ σπαήτης, μηδὲ να ὑπομείνης πλέον, μετ' ἄν σωθῆθι μακροθυμίας σου, τῷ ἀλαζονείᾳ ἦν ἐχθρῶν σου. Οἱ τινες ταρασσονται, κα ὑψάνου τῷ κεφαλῶν ὡς τῆς θαλάσσης τὰ ἄγρια κύματα.

2. Ὁ Σύμμοχος, αὐτὶ κατ' ἦν Ἀγίων σου, κατ' ἄν ἀποκρύφῃ σου ἔγραψεν. Ὁ Ἀκύλας δέ, κα ὁ Θεοδοτίων, κατ' ἄν συγκεκρυμμένους σου. Ὅτι ἐπειδὴ ἀπ' αὐτῆς ἔμελλε να γεννηθῆναι ὁ Δεσπότης Χριστός κατ' ἄν σάρκα, καθὼς πανταχῶ ἡ φῆμη ἠέκετο, δι' αὐτὸ ἐστῶμερζαντα ὅλα τὰ Ἐθνη ἐνέμενα, κατ' ἄν τὸς ἐπολεμῶσαν, δια να ἔροδοθροῦσωμεν ὅλον τὸ γένος τῶν. Δι' αὐτὸ λέγει ταυτα τὸ Πνεῦμα, ὅτι κατ' ἄν ἀποκεκρυμμένους σου μυστηρίους μαχουτά οἱ παυῆροι, να ἀνασπῶσωμεν τῷ βίβῳ, να μὴ βλασῆση τὸ αὐθῶ, ὅπε τρωάμετες.

3. Ἐνας τὸν ἄλλον ὀξιώντες, λέγῃσιν. Ἐλάπε να ἔροδοθροῦσωμεν τῶ το Ἐθνη ὀλότελα, να μὴ ἀκροθῆ πλέον τῆ το Ἰσραὴλ τὸ πολυθροῦλλητον ὄνομα.

4. Ἀφ' ἔ εἶπε τῷ μανίᾳ ἦν Ἐθνῶν, διηγάται κα κατ' ἄν γένος αὐτῶν τὰ ὄνομαί σου, λέγωντας. Τῆτοι εἶναι, ὅπε ἔκαμαν ὁμοίᾳ κατ' ἄν σθ, κα ἐσυμβλάθησαν, να ἀφανίσουμ τὸν Νόμον σου. Ἰδαμῶνι ἐκ τῶ Ἡσῶν, ὅστις ἐκλήθη Ἐδῶμ.

5. Μωάβ ἦτον Τίος τῷ Λαὴ. Ἀπὸ τὸ ὅποιον Ἐθνη, Ἰσραὴλ, καὶ Ἀγαρῖνοι. Ἀμῆληκ ἔγγονο Ἡσῶν. Ἀμμων Τίος τῷ Λαὴ ἔπρος, τμῆμα κατ' ἄν τῆς Ἀραβίας. Γεβαλῶνι Ἰδαίοις περλοιοι. Ἀλλόφυλοι δέ οἱ Φιλισταίοι, οἵτινες κα Παλαιστῆνι ἐλέγοντο, διατὶ ἐκαποικῆσαν συμμα μετ' ἔς Ἰσδαίους. Δηλοῖ οὖν ὁ λόγος, ὅτι οἱ Μωαβῖται, κα Ἀμῆληκῖται σιωθροῦσευτες, διαφερόντως κατ' ἄν τῷ Ἰσραὴλ, ἐπαρῶκῖθησαν κατ' ἄν τὰ λοιπὰ Ἐθνη, να τὴν πολεμῆσῶν ὅσον ἐδιώκῶνται.

6. Ἀλλὰ σὺ Κύριε Ἰζωλόφρατον ἢ ἀφανίσαις, καθὼς ἔκαμες τὸς τῆς Μαδιαῖμ ὑπὸ Γεδεὼν, ἢ τὸν στρατιλάτῳ Σισάρα, καὶ τὸς στρατιώτας τῷ Γαβεὶμ τὸν καιρὸν τῷ Βαρὰχ, εἰς τὸν ποταμὸν Κιοσῶν, ὅπῃ ἐφονάθησαν ὅλοι εἰς Ἀεὺδώρ ἢ μένοντες ἀταφοί, ἔγιναν τὰ σώματα τὸς κοπεῖα τῆς γῆς.

7. Αὐτὰ εἶναι ὀνόματα κύρια τινῶν ἀρχόντων τῆς Ἐθνῶν, ἢ τὸς Ἰζωλόφραστεν ὁ Θεὸς (καθὼς εἰς τὴν Βίβλον τῆς Κελτῶν φαίνεται) διὰ τὴν ἐκκαυχῆσθαι γὰ ἀφανίσαι τὸν Ἅγιον Νεὸν αὐτῷ οἱ ἀνόητοι.

8. Οὕτω γουὶ δέεται τῷ Θεῷ γὰ καταγεῆση καὶ πέτες· τὸ δὲ ὡς τροχὸν, δηλοῖ, ὅτι γὰ τὸς κάμη γὰ περιστρέφονται ὡδε, κακίετε ἀπὸ τὰς θλίψεις, καὶ συμφορὰς, καὶ γὰ τὸς διατκεδάση, καθὼς ὁ διωκτὸς ἀνέμῳ διασκορπίζει τὴν καλάμῳ τῷ οἴπῃ, καὶ τὸ ἄχυρον.

9. Εἰς τὸ δάσῳ συμβαίνει καμμία φορά, ὅταν εἶναι διωκτὸς ἀνέμῳ, ἢ σιωταίβονται τὰ δένδρη εἰς μετ' ἄλλο, ἢ ἔξάπται φλόγα, ἢ κατακαίει τὰ ὄρη, ἢ τὰ δάση. Οὕτω γουὶ δέονται γὰ ἀναλωθεῖν ἢ οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν ἀπὸ λόγου τὸς.

10. Πλὴν μὲ ὄλον ὅπῃ τὸς καταρῶνται σωματικά, ψυχικά πάλιν ἐπιθυμῶσι τὴν σωτηρίαν αὐτῶν, λέγοντες. Διὰ τὴν πολλῶν τὸς θρασυτήτα δὸς τὸς ἀσχυλῶν, ἢ ἀτιμίαν, διὰ γὰ ἀφήσαν τὰ εἶδωλα, γὰ γνωρίσαν τὸ κράτος. Οὕτω λέγει ὁ Θεοδώρητος. Ἐτέρῳ δὲ Διδάσκαλος λέγει ἔτω.

11. Δόστως τὴν ὑπέβησαν παιδῶν, γὰ ὑπάγουσι τετραραμεροὶ εἰς τὴν ἀπώλειαν τῆς αἰωνίης κολάσεως· καὶ ἐκεῖ εἰς τὸ πείσμα τὸς, γὰ γνωρίσαν ἀνωφέλδτα, ὅτι ἐστὶ εἶται μόνος Κύριος, ἢ θεοσιαιῆς Ἰψίσιος, ἢ μόνον τῆς Ἰουδαίας, ἀλλὰ ἢ πάσης τῆς κτίσεως.

6. Ποίησαν αὐτοῖς ὡς τῇ Μαδιαῖμ, ἢ τῇ Σισάρα, ὡς τῇ Γαβεὶμ ἐν τῷ Χεμαάρρω Κιοσῶν. Ἐξωλόφραθησαν ἐν Ἀεὺδώρ. ἐγενήθησαν ὡσεὶ κόπρος τῇ γῆ.

7. Θεὸς τὸς ἀρχοντας αὐτῶν, ὡς τὸν Ὠρήβ, ἢ Ζηβ, ἢ Ζεβεεὶ, ἢ Σαλμανῶν, πάντας τὸς ἀρχοντας αὐτῶν. Οἵτινες εἶπον· κληρονομήσωμεν ἑαυτοῖς τὸ ἀγίαςῆλιον τῷ Θεῷ.

8. Ὁ Θεός μου τοῦ αὐτῶν ὡς τροχὸν, ὡς καλάμῳ καὶ ὑπέβησαν αὐτοῖς.

9. Ὡσεὶ πῦρ, ὃ διαφλέξει δρυμόν· ὡσεὶ φλόξ, ἢ κατακαίσει ὄρη· ἔτω καταδιώξῃς αὐτοῖς ἐν τῇ καταλιγίδισσῃ, καὶ ἐν τῇ ὄργῃ τῃ σιωταράξῃς αὐτοῖς.

10. Πλήρωσαν τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀτιμίας, ἢ ζητήσῃ τὸ ὄνομα τὸς Κυρίου. Αἰχμηθήτων, ἢ παραχθήτων εἰς τὸν αἰῶνα τῷ αἰῶνος· ἢ ἐτραπήτων, ἢ ἀπολέθων.

11. Καὶ γνώτωσαν, ὅτι ὄνομά σοι Κύριος. Σὺ μόνος ὑψίστος ἐπὶ πάντων τῷ γῆν.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ ἡμῶν Δυνῶν, τοῖς Ἱοῖς Κορέ.
Ψαλμός. ΠΓ'.

ΟΥτος ὁ Ψαλμός διπλῶς ἔχει τὴν Προφητείαν, ὅτι ἔ μόνον τὴν ἡμῶν Ἰσραὴλ ἡμεῖς ἀποκαθάρσει ἀδικίαν, ἀλλὰ καὶ τὴν σωτηρίαν ὅλων τῶν Κόσμων. Δυνῶς δὲ καλεῖ τὰς Ἐκκλησίας, εἰς τοὺς ὁποίους ὁ πνευματικὸς ἀμπελὼν προσφέρει τῷ Σωτῆρι καρπὸν γλυκύτατον, καὶ θεῖον οἶνον, τὸν ἀληθῶς τὰς ἡμῶν καρδίας ἀφραίνοντα. Ἡ γνώμη λοιπὸν τῷ Ψαλμῷ πέτε εἶναι, νὰ παραινῆται κατ' εὐχὰς πιστῶν, καὶ ἀλαβῆ αὐθροπον, νὰ ποθῆται τὴν Οὐρανίον ἀπολαύσιν ὡς παυδφρότωνον, καὶ αἰώνιον τὰ δὲ πρόταυρα ἀγαθὰ, νὰ καταφρονῆται ὡς ἀνώφελη, καὶ μάταια.

Τὸ Κείμενον.

1. **Ω**ς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου Κύριε ἡμῶν διωάμεων. Ἐπιποθεῖ, καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου εἰς τὰς αἰθλας τῶν Κυρίων.

2. Ἡ καρδιά μου, καὶ ἡ σάρξ μου ἠγαλλιάσταντο ἐπὶ Θεοῦ ζῶντα.

3. Καὶ ἡ σαρβθίου εὐρεν ἑαυτῷ οἰκίαν, καὶ τρυγῶν νοσσιῶν ἑαυτῇ, ἔ θηται τὰ νοσσία ἑαυτῆς τὰ θυσιῶν ἡμεῶν, Κύριε ἡμῶν διωάμεων, ὁ Βασιλεὺς μου, καὶ ὁ Θεός μου.

4. Μακαριοὶ οἱ κατοικῶντες ἐν τῷ οἴκῳ σου. εἰς τὸς αἰῶνας ἡμῶν αἰώνων ἀνέστητε.

5. Μακαρίος αὐτῶν, ὃ ἐστὶν αὐτίληψις αὐτῶν πα-

Ἡ Ἐξήγησις.

1. Ταῦτα ἔλεγον εἰς τὴν Βαβυλωνίαν οἱ Ἰσραὴλ οὐκ ἀμαρτωλοὶ. Ἀμὴ πλέον ἀρμόζει ἡ Προφητεία εἰς ἡμῶν τὸν Χριστιανὸν, ἐπειδὴ ἀποκαθάρσει πολλὰς Δυνῶς, καὶ σκηνώματα, οἱ δὲ Ἰσραὴλ εὐχὰς Νεκρῶν μόνον ἔχουσιν. Λέγει οὖν, πολλὰ ποθητὰ, καὶ ἀξίωτα εἶναι τὰ θεῖα τὰ οὐρανία Κύριε ἡμῶν αὐτῶν Ἀγγέλων, καὶ τόσον τὰ ἐπιθυμῶν ἡ ψυχὴ μου, ὅτε τίκεται, καὶ ὀλιγοθυμῶ, πότε νὰ σὲ ἀπολαύσῃ εἰς τὰ θαυμάσια σου θαλάτια.

2. Καὶ ἔ μόνον ἔτω ἀγαλλεται ἡ καρδιά μου, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ σῶμά μου ἀφραίνεται, μετὰ τὴν ἐλπίδα τῆς ἐκ νεκρῶν ἀνάστασις. Αὐτὸ ἐδήλωσε, ζῶντα τὸν Θεὸν ὀνομαζῶντας.

3. Οἱμοὶ τῶν τάλανι, τὰ σαρβθίου ἀρίστη κατωκίαν, καὶ αἱ τρυγῶντες φωλεαὶ, καὶ βαῦναι τὰ τέκνα τῶν, καὶ ἐγὼ νὰ μὴ ἠμπορῶ νὰ ἔχω τὰ θυσιῶν ἡμεῶν, ὅτε φαλλονται οἱ ὕμνοι σου, Βασιλεῦ ἡμῶν διωάμεων.

4. Αὐτὰ ὅλα τυπικῶς μετὰ ἀρμόζου τῶν Ἰσραὴλ, ἡμῶν δὲ τῶν Χριστιανῶν κατ' ἀλήθειαν. Ζηλωτὲς ἂν, καὶ μακαρίως καλεῖ ἐκείνους, ὅτε πλησιάσῃσι τῷ Θεῷ, καὶ ἀκαταπαύτως τὸν δοξάζουσιν.

5. Μακαρίζει δὲ καὶ ἐκεῖνον, ὅτε ἀπολαμβάνει τῆς θεῖας κηδεμονίας, καὶ αὐτίληψις.

παύετε, καὶ ἀγωνίζεται ὅσον διώεται, καὶ προκόπτει εἰς τὰ πνευματικά, καὶ σωτήρια ἑσθλῶντος εἰς τὴν καρδίαν αὐτῆ λογισμὸς ἀσθεθείας, καὶ καθαρότητος.

6. Ὁ παρὼν βίος λέγεται κυρίως λαγυρὰ δακρύων, καὶ θλίψεων. Ὅστις οὖν ἐπιποθεῖ καὶ σωθῆ, δεῦρ σπαταλᾷ τὴν σάρκα, ἕτε τρυφᾷ καὶ χαίρεται εἰς τὴν ζωὴν ταύτην, ἀλλὰ θλίβεται, καὶ ὀδύρεται, τὴν ἀλογίαν παρὰ τῆ Νομοθέτου Θεοῦ ἐκδεχόμενος, καὶ προκόπτει εἰς τὴν ἀρετὴν κατ' ἐκαστῶν, καὶ ἀναβαίνειν ἀπὸ διωάμιν εἰς διωάμιν.

7. Ταύτῃ δὲ τὴν θραυστικὴν μεταβολὴν ἐκέρησεν ὁ Θεὸς ἐκεῖνος ὁ μέγας, ὅπως θέλει φαῖν σαρκίκεστος.

8. Ταῦτα μικροῦτον προβλέπων ὁ Προφήτης, ἰκετεύει, καὶ δέεται τῷ Θεῷ, καὶ ἀξιώσῃ σωτηρίας τὸν Χριστιανικὸν λαόν, τὸν ὁποῖον ἐκάλεσε Χριστὸν πρόσωπον· ἐπειδὴ ὡς τέκνον τὴν ζωὴν Χριστωνυμίαν ἐπλητήσαμεν.

9. Ὅτι περισσότερο ἀφελᾶται ὡ ἀνθρώπου καὶ δουλεύει τῷ Θεῷ μίαν ἡμέραν, παρὰ ἄλλων τῶν ζωῶν εἰς ἄλλας ὑπηρεσίας, καὶ θελήματῶν.

10. Διαπέτο ὁ ἀτελής ἐγὼ, καὶ ἀνάξιτος ἐπρόκεινα καὶ ἀπορρίψω εἰς τὸν οἶκον τῷ Θεῷ καλλίτερα, παρέξ καὶ κατοικῶ εἰς τῆς ἀμυρτωτῶν τὰ σκηνώματα.

11. Ὅτι ὁ Θεὸς ὡς ἐλεήμων, καὶ ἀληθές-ατος, μὴ θέλει χαίρειν τὴν δόξαν αὐτῆ καὶ τὴν ὑπόσχεσιν, ὅπως ἔταξε, καὶ βραβεύσῃ τὸν ἐκέρητος δούλον, ὅπως πορεύονται μετὰ ἀκακίας, καὶ ἀγιότητος, καὶ τὸς δώσῃ ἀγαθὰ αἰώνια καὶ ἀνέκφραστα.

12. Καὶ ἂν μόνον ἐκεῖ εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ Κυρίου, ἀλλὰ καὶ ἀπ' ἐδῶ ἠμπορῆν καὶ κρᾶζοντα καλότυχον μετὰ ταύτῃ ἐλπίδα, καὶ ὅπως μακάριοι, ὅσοι σὲ ὁμολογῶν, καὶ σὲ πισθῶν Θεὸν Παντοδύναμον.

καὶ σοί. Ἀναβάτης εἰς τὴν καρδίαν αὐτῆ διέθετο.

6. Εἰς τὴν κοιλίαν τῆ κλαυθμώνων, εἰς τὸν τόπον, ὡν ἔθετο. καὶ ὅσον ἀλογίας δώσῃ ὁ νομοθετῶν. Πορεύονται ἐκ διωάμεως εἰς διωάμιν.

7. Ὁφθῆται ὁ Θεὸς τῆς θεῶν εἰς Σιών.

8. Κύριε ὁ Θεὸς τῆς διωάμεων, εἰσάκουσον τῆς προσάχης μου, εἰώτισται ὁ Θεὸς Ἰακώβ. Ὑπερασπιστὰ ἡμῶν ἴδε ὁ Θεὸς, καὶ ἐπίβλεψον εἰς τὸ πρόσωπον τῷ Χριστῷ.

9. Ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία εἰς τὰς αἰχμαλωσίας σου ὑπὲρ χιλιάδας.

10. Ἐξελεξάμην παρὰ ῥίπτεισθαι εἰς τὸν οἶκον τῷ Θεῷ μακρόν, ἢ οἰκῆν με εἰς σκηνώμασιν ἀμαρτωλῶν.

11. Ὅτι ἔλεος, καὶ ἀληθῆσαι ἀγαθὰ Κυρίου, ὁ Θεὸς χάρις, καὶ δόξαν δώσῃ. Κύριε εὐσεβῆσαι τὰ ἀγαθὰ τοῖς πορευομένοις εἰς ἀκακία.

12. Κύριε ὁ Θεὸς τῆς διωάμεων, μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

Εἰς τὸ τέλος, τοῖς Υἱοῖς Κορέ. Ψαλμός. ΠΔ΄.

Οὗτος ὁ Ψαλμός προθεσπίζει τῷτε σκιαῦ, ἢ ἀλήθειαν, ὅτι εἰς τὴν Ἰσραηλίτικαν τῷ σωτηρίαν πάντων τῶν ἀνθρώπων ἐκπλαζομένην. Ἐπειδὴ καθὼς ἐκεῖνος ποτὲ μετὰ τῆς Αἰγυπτίας, ποτὲ δὲ τῆς Βαβυλωνίας διελίξαι ἐλύτρωσεν· ἔτι ἢ πάντων τῷ φύσιν τῆς ἀνθρωπότητος τῆς πικρᾶς τυραννίδος, ἢ τῆς τῆ θανάτου φθορᾶς ἠλάθιρατε. Προλέγει οὖν ὁ παρῶν Ψαλμός τῷτε Ἰσραὴλ ἐκ Βαβυλῶν ἐπαύδαον, καὶ τῷ σωτηρίαν πάσης τῆς Κτίσεως.

Τὸ Κείμενον.

1. **Ε**ἰδοθήσας Κύριε τῷ γλυῶσσι, ἀπίσρεψας τῷ αἰχμαλωσίᾳ Ἰακώβ.

2. Ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τῶ λαῶσι, ἐκάλυψας πάσας τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν.

3. Κατέπαυσας πᾶσαν τῷ ὀργίῳσι, ἀπίσρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμῶσι.

4. Ἐπίσρεψον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῶ σωτηρίῳν ἡμῶν, καὶ ἀπόσρεψον τὸν θυμὸν σου ἀπὸ ἡμῶν.

5. Μὴ εἰς τὰς αἰῶνας ὀργισθῆς ἡμῖν· ἢ διαπνεῖς τῷ ὀργίῳσι ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεᾶν. Ὁ Θεὸς, σὺ ἐπίσρεψας ζωῶσις ἡμᾶς, καὶ ὁ λαὸς σου θαυμάζεται ἐπὶ σοί. Δείξον ἡμῖν Κύριε τὸ ἐλεῶσις, καὶ τὸ σωτήριόν σου ὄψις ἡμῖν.

6. Ἀχίσομαι τί λα-

Ἡ Ἐξήγησις.

1. **Ε**ἰδοθήσας, θάλλει νὰ εἴπῃ, νὰ θελήσῃ τὸ ἀγαθόν. Λέγει οὖν τὸ μέλλον ὡς γεγενημένον. πῶς ἐλύτρωσεν μετὰ αὐτὸς ἀπὸ τῷ αἰχμαλωσίᾳ τῶν ἀσεβῶν, καὶ ἡμῶν ἀπὸ τῷ τυραννίδι τῶ δαίμονι.

2. Καὶ ἀναμάρτητε Ἰσραὴλ, ἐσὺ ἐσυγχώρησες, καὶ ἀπέκρυψες πάσας τὰς ἀνομίας μας, ἐκάλυψας αὐτὰς μὲ τὸ ἀρᾶσθαι. καὶ πολυτίμητον αἰμῶσις.

3. Καὶ ἔλυσας τῷ καθ' ἡμῶν δικαίῳσι ἀνομίασι, καὶ εὐλογον θυμὸν, ὅπῃ εἶχες καὶ πάσης τῆς ἀνθρωπότητι· τὸν ὅποιον ἠφανίστε μὲ τὸ σωτήριον πάθος σου, καὶ εἰδείξες τῷ ἀμείψαι.

4. Ἐπειδὴ ὡς Προφήτις εἶπε τὰ αὐθιγα, ἀλλ' ἀκόμι τότε δεῦν ἦσαν γεγόμενα, ὅτι ἔτε ἐκεῖνοι, ἔτε ἡμεῖς ἡμεῖσοι λυτρωμένοι· δέονται πάλιν τῷ Θεῷ, νὰ τὴν ἀξιώσῃ φιλοανθρωπίας.

5. Πρέπει δὲ καὶ καὶ τῷ τῶ συμφορῶν λυτρωσῖν, νὰ προστάχῳμεσο μὲ ταπεινώσῖν, καὶ νὰ μὴ ἀμειψόμεσο, θαυμάσῖν ὅτι ἐλάττωσο καὶ τῶ ἀμαρτιῶσῖν συγχώρησῖν. Ἀλλ' καὶ καὶ δεῖς, καὶ δακρύων ἀχόμεσοι, νὰ ἰλαρύνωσο τὸν θυμῳμεσοῦν Κερίν, νὰ μὴ ἀπλάσῃ παρεμωρὸς τῷ ὀργίῳσι· ἀλλὰ νὰ μὴ εἰλεῖται ταχύτερον, νὰ μὴ ζωῶσι, ὅπῃ εἰμεσο νεκροὶ καὶ τὸ πνεῦμα, νὰ σωθῶσο. Ἐμεσο αὐτῷ σωζόμεσοι.

6. Ἐπειδὴ ἔκμεν ὁ Προφήτις πρὸς τὸν

Θεὸν ἰκεσίαν διὰ τὸν Ἰσραὴλ , καὶ ἡμεῖς , δέχεται παρὰ Θεοῦ τὴν ἀπόκρισιν , καὶ λέγει . Ἦνκατεν ὁ φιλαύθροπος Θεὸς , καὶ ἔκαμεν ἀπόφασιν , γὰρ δώστη εἰρήνῳ , καὶ συγχώρησιν ἐκείνων , ὅτῃ ἐπιστρέψαι πρὸς αὐτὸν , ἐκ καρδίας μετανοήντες τὰς ἀμαρτίας τας .

7. Ὅτι εἰς ἐκείνας ὅτῃ φοβῶνται τὸν Θεὸν , πλησιάζει ἡ σωτηρία . καὶ ὅσοι τὸν Νόμον φυλάττωσι , θέλων ἀπολαύσει δόξαν , καὶ περιφάνειαν . Καὶ ἄλλως . Ἐπλησίατεν ὁ καρὸς , γὰρ ἔλθῃ ὁ Μεσσίας εἰς τὰς φοβημένους αὐτὸν . ἡ δόξα τῶ ὅποις , ἦγεν ἡ Θεότης , γὰρ οἰκήτη εἰς τὴν γλῶσσαν . τῆστι γὰρ εὐωθῇ με τὴν φύσιν τῆς ἀνθρωπότητος .

8. Εἰς τὸ ὅποιον μέγα μυστήριον τῆς θείας σαρκώσεως , θέλων σωθῆναι αὐτάμα ἐλεημοσυνῶν , καὶ ἀλήθεια , δικαιοσυνῶν , καὶ ἀγάπη . Ὅτι ὁ παύσατος Θεὸς ἤυρεν εὖα τρόπον σωμίζον γὰρ διορθωθῆναι ἡ ἀδαμιαία παράβασις , χωρὶς γὰρ παρατονεθῆναι ἡ δικαιοσυνῶν ὀλοτέλα .

9. Ὁ δὲ τρόπος τῆς διορθώσεως εἶναι τῆτος ἦγεν διὰ τὴν φυλάξῃ τὴν ὑπόχεσιν ὁ ἀληθὴς Θεὸς , θέλων μᾶς λυτῶσαι ὁ Υἱὸς , καὶ Λόγος τῆ , γεννηθεὶς εἰς τὴν γλῶσσαν ἀνθρώπου , καὶ ἀπὸ τῆς Οὐρανοῦ δικαίως ἐκ τῆ Πατρὸς ἀληθῆς Υἱὸς αὐτῷ μαρτυρήμενος , τῆστι Θεὸς τέλειος , καὶ ἀνθρώπος τέλειος φανερήμενος . Ὅστις διὰ τὴν πολλῶν δὲ πλῶν γλῶσσαι , γὰρ πληρώσῃ ὅλα τὰ ζήημας .

10. Ἡ γέννησις τῶ ὅποις , καὶ ὁ Θεὸς , εἰς τὴν ἀναρχῶν . ὅτι ὁ Κύριος θέλει δώσῃ ζησιότητα , καὶ σωτηρίαν . καρπὸν δὲ γῆς λέγει τὴν ἐνάρετον ἡμῶν τίσις ἡ τὴν ἀειπαύσεμον Θεοτόκον ὀνομάζει γλῶσσαι , ἥτις μᾶς ἔδωκε τὸν ἀλογημένον καρπὸν αὐτῆς τὸν ψυχωσώτηριον .

11. Ἐμπροσθεν τῶ ὅποις θέλει προπορεύσῃ ἡ δικαιοσυνῶν , ἦγεν γὰρ μᾶς προοδῆναι εἰς τὸν δρόμον τῆς ἀρετῆς με τὴν Ἁγίαν πολιτείαν αὐτῶ τὴν Οὐραίνιον . Ἡ πάλιν , ἐνάτιον τῶ Χριστῷ θέλει ἔλθῃ ὁ μέγας Πρόδρομος , γὰρ γένῃ εἰς τὴν γλῶσσαν ὁδηγὸς ἀπλανῆς , καὶ σωτήριος .

λήσει ὡς ἐμοὶ Κύριος ὁ Θεός . Ὅτι λαλήσει εἰρήνῳ ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτῶ , καὶ ἐπὶ τὰς ὀπίσους αὐτῶ , καὶ ἐπὶ τὰς ἐπιστρέφοντας καρδίαν ἐπ' αὐτῶν .

7. Πλῶν ἐγγὺς τῆς φοβημένων αὐτῶ τὸ σωτήριον αὐτῶ , τῶ κατακτηθῆσαι δόξαν ὡς τῆ γῆ ἡμῶν .

8. Ἐλεος , καὶ ἀλήθεια σωλιώτησαν . δικαιοσυνῶν , καὶ εἰρήνῳ κατεφίλησαν .

9. Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς αὐτέιλε , καὶ δικαιοσυνῶν ἐκ τῶ ἔρανε διεκυψε .

10. Καὶ ἡ ὁ Κύριος δώσῃ ζησιότητα , καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσῃ τὸν καρπὸν αὐτῆς .

11. Δικαιοσυνῶν ἐνάτιον αὐτῶ προπορεύεται , καὶ θῆσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτῶ . Δόξα .

Κάθισμα ΙΑ΄.

Προσδχή τῷ Δαβίδ. ΠΕ΄.

Οταν ζητῶ τινὰς προσχῆμα εὐλογον, ἢ δίκαιον, ἢ αἴτησις ἐκείνη λέγεται προσδχή, καθὼς λέγει ὁ Δαυιδιστὴς Γωάννης. τῶτον οὖν τὸν Ψαλμὸν ἐπισημαίνει ὁ Δαβίδ ὑπὸ Σχῆλ διωκόμενος, ἢ τὸν ἀνόμιστον οἱ Εἰθνηταὶ εἰς τὴν ἐπιγραφῶν προσδχῶν, διατί δέεται δίκαιως τῷ Θεῷ, νὰ τῷ δώτῃ βοήθειαν. Προφητῆται δὲ ἢ τὸν ἐρχομὸν τῆς Αὐτοκρατορίας εἰς Ἱεροσόλυμα, ἢ τὴν ἐλπίδα τῷ Εἰσέξει πρὸς Κύριον. Ἐτι δὲ ἢ τὴν τῆς Εἰθνητῶν ἀπαύτων σωτηρίαν, ἢ ἀνάκλησιν.

Τὸ Κείμενον.

1. **Κ** Λινον Κύριε τὸ ὄσος, ἢ ἐπάκχυσόν μου, ὅτι πτωχός, ἢ πείνης ἐμὶ ἐγώ.

2. Φύλαξον τὴν ψυχλήν μου, ὅτι ὅσος ἐμὶ. Σῶσον τὴν δούλοισιν ὁ Θεός μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ.

3. Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κεκραύομαι ὅλην τὴν ἡμέραν. Εὐφρανῶν τὴν ψυχλήν τῷ δούλοισιν, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχλήν μου.

4. Ὅτι σὺ Κύριε ἡσυχός, ἢ ἐπιεικής, ἢ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλεμαίοισιν σε.

5. Ἐνώτισαι Κύριε τὴν προσδχῶν μου, ἢ πρὸς τῆ φωνῆ τῆς δέησώς μου. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως

Ἡ Εἰσηγήσις.

1. **Τ**απεινὸς φρονιματός, τῆς προσδχῆς τὸ Προσιμιον. τὸ δὲ κλινον λέγει μεταφορικῶς. καθὼς ὅταν εἶναι τις ἀδελφός, ἢ δὲ δώεται νὰ σωτῆται διωκτῆ, παρακαλεῖ τὸν Γατρὸν, νὰ κλινῇ τὸ ἀφτί, νὰ τῷ ἀκούσῃ καλλίτερα.

2. Δὲ λέγει σταντίκα τῆς αὐτοῦ. ἢ νῦν τὴν εἰθνητῶν. Πτωχός ἐμὶ Κύριε, ἢ ἀδικησάτος ἀμαρτωλός, κατ' ἐμαυτὸν κλονόμενος, ἢ πάσης ἀρετῆς ἀμετέχους· ἀλλὰ μὲ τὸς ἐχθρῶν, ἢ πολεμίας μου συγκεκλονόμενος, λογιζομαι Ὅσος· ὅτι αὐτοὶ μὲ ἐμὲ δυσχεροῦν, ἢ ἀδίκως ἐπιβλάσονται, ἐγὼ δὲ ἀδελφῶν ἀφορμῶν τὸς ἔδωκα. ἢ τὸς ὑπομείνω ἔχω εἰς τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐλπίδα μου.

3. Σπλαγχνίσθη με Κύριε, καὶ ἐπειδὴ κατ' ἐκαστὴν βοῶσαι, βοήθει μοι. Ἄυτον τὴν αὐτομίαν τῷ δούλοισιν, καὶ χαροποίησον τὴν τῶν θλιμμένων ψυχλήν μου, ὅτι πρὸς σέ ἐπιβλέπει, ἐκδεχομένη τὸν ἔλεον.

4. Τὸ δὲ ἐπιεικής, οἱ ἄλλοι Εἰθνηταὶ ἰσχυρῶς λέγουσιν. ἦρα, ἐπάκχυσόν μου Κύριε, ἐπειδὴ ἐκ φύσεως εἶσαι ἀγαθός, ἢ παραστάτος εἰς ὅσος σὺ πλάτεις, καὶ εἰς ἐκείνους, ὅπως σὺ καλοῦ εἰς βοήθειαν πολυέλεος, καὶ γλυκύτατος.

5. Ἄκουσον Κύριε τὴν προσδχῶν μου, σὺ χάρις μὲ προσδχῶν τὴν εὐλογίαν μου δέσπον, καθὼς ἢ ἄλλοις φορῶν, ὅταν εἶχα θλίψιν, ἢ ἔτρεχα πρὸς σέ, ἢ μὴ ἐπήκεις πάντοτε.

6. Ταῦτα τῷ Ἐζεκίᾳ ἀρμόζουσιν, ὅτι ἔπει-
δή ὁ Ῥαφαήλ ἀνείδισε τὸν Θεὸν μετ' ἐκείνα
τὰ ὑπερήφανα λόγια, παρεπόντως λέγει ταῦ-
τα ὁ Ἐζεκιᾶς πρὸς Κύριον. Δεὸ εἶναι ἄλλος
ὁμοίος σοι Θεὸ Παντοδύναμι, καθὼς ἀπὸ τῶ
μεγάλου, καὶ θαυμασίου ἔργου φαίνεται.

7. Αὐτὰ εἶπε πεφωτισμένος ἐκ Θεοῦ Πνεύ-
ματος, καὶ προβλέπων τὰ μέλλοντα. Ὅτι τότε
μεθ' τινὲς διὰ τὸν ὄλεθρον τῆς Ἀσσυρίων,
προσῆλθον τῷ Θεῷ, ἀμὴ ὑπερὰ καὶ τὴν τῆ
Χριστοῦ σωτήριον σάρκασιν, ἐπίσταται ὅλα τὰ
Ἐΐθη· καὶ προσκυνοῦντες ὁμολόγησαν, ὅτι
μόνος ὁ Χριστός εἶναι Θεὸς Παντοδύναμος,
ὅπως ἐργάζει θαυμάσια.

8. Προφητεῖας εἰς τὰ Ἐΐθη τῆς πλάνης
τὴν λύτρωσιν, δέεται καὶ αὐτὸς διὰ λόγους,
καὶ τὸν ὁδηγᾷ ὁ Θεὸς εἰς τὴν σφάταιν τῆς ἀλη-
θείας, καὶ καὶ τὸν δυναμῶν, καὶ μήτις σφά-
λη, ἔπε καὶ πτώσῃ πώποη.

9. Ἐΐχωντας εἰς τὸν Θεὸν πολλὴν τὴν ἀλά-
θειαν, ὀρέγεται τῷ εὐνομον πολιτεῖν, ἢ
ὅποια εἶναι Μήτηρ τῆς σωφροσύνης. Πρεπόν-
τως ἔν ικέτετε καὶ ἀφρανθῆ ἢ καρδίαν με-
τὸν θεῖον φόβον· καθὼς λέγει καὶ εἰς ἄλλον
Ψαλμόν. Εὐφρανθήτω καρδίαι ζητῶντων τὸν
Κύριον. Εὐφρανθῶ τῷ Θεῷ, καὶ ἀφρανθῶ.

10. Ἐδὼ ληοικᾶται καὶ τὸ ληάμμα, ὅτι ὁ
Προφήτης τῶσται καὶ ὑμολογᾷ, καὶ καὶ δοξάζῃ
τὸν Θεόν, ὅπως ἐλύτρωσε τὴν ζωίωτι ἀπὸ τὸν
θανάτων, εἰς τὸν ὁποῖον ἀπὸ τῆς διωγμῆς
τῆς ἐχθρῶν ἐκινδύνωσεν. Ἀμὴ καὶ τὸ Πνεύ-
μα ἔξηγάται, ὅτι ὁ Θεὸς Λόγος σαρκιωθεῖς,
κατήλθεν εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς, καὶ
ἀνέστη τὴν πρὸς Πατέρα.

11. Παρανόμοι ἦσαν τῷ Δαβὶδ οἱ πολέ-
μιοι, καὶ οἱ Ἀσσύριοι, τῆς ὁποῖας αὐτάμα
σωσάφας, σωσαγωγὴν κραταῶν ἀνόματων,
οἵτινες ἔπαρέθετο ἡγῶν, δεῦ ἐσυλλογι-
σθησαν τῆς δικαίας κρίσεως τῷ Θεῷ, ὅπως δεῦ
ἀφῆται κριμῖαν ἀνομίαν ἀπαίδετον· ἀλλὰ ἐξη-
τεσαν, καὶ τὸν θανατώσῃ οἱ ἄδιοι.

καὶ ἐκέκραζα πρὸς σέ,
ὅτι ἐπήκυστάμα.

6. Οὐκ εἰσιν ὁμοῖός σοι
ὡς Θεοῖς Κύριε, καὶ ἔκ
εἰσι καὶ τὰ ἔργα σου.

7. Πάντα τὰ ἔΐθη ὅσα
ἐποίησας, ἤξῃσι, καὶ προ-
σκυνήσουσιν ὡπῶν σου
Κύριε, καὶ δοξάσῃσι τὸ
ὄνομά σου, ὅτι μέγας εἶ
σύ, καὶ ποιῶν θαυμάσια,
σύ εἶ Θεὸς μόνος.

8. Ὁδήγησόν με Κύριε
ὡς τῆ ὁδοῦ σου, καὶ παρὰ
τομαῖ ὡς τῆ ἀληθείας σου.

9. Εὐφρανθήτω ἢ καρ-
δίαι μου, τῶ φοβηθῶσαι τὸ
ὄνομά σου.

10. Ἐξομολογήσομαι
σοι Κύριε ὁ Θεός μου ὡς
ὅλη καρδίαι μου, καὶ δοξά-
σω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν
αἰῶνα. Ὅτι τὸ ἔλεός σου
μέγα ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐρύτω
τῷ ψυχῶν μου ἐκ ἄδης
κατωτάτης.

11. Ὁ Θεός, παρανό-
μοι ἐπαρέθεσαν ἐπ' ἐμέ,
καὶ σωσαγωγὴν κραταῶν
ἐξήτησαν τῷ ψυχῶν μου,
καὶ ἔπαρέθεσαν τὸ ὄνομά
σου ὡπῶν μου.

12. Καὶ σὺ Κύριε ὁ Θεός μου οἰκτίριμων, καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος, καὶ ἀληθινός. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἰλήσθου με. Δός τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου, καὶ σώσον τὸν γόνυ τῆς παιδίσκης σου.

13. Ποίησον μετ' ἐμῶ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, καὶ ἰδέσθωσαν οἱ μισήτες με, καὶ αἰχλωθήτωσαν. Ὅτι σὺ Κύριε ἔβοήθησάς μοι, καὶ παρεκάλεσάς με.

12. Ἀλλὰ σὺ Κύριε ὁ Θεός μου, ἡ πηγὴ τῆ ἐλέως, καὶ τῆς φιλευθροπίας ἡ ἄβυσσος, δός μοι διώξιμιν καὶ κραταίωσιν, καὶ νικήσω τὰς ἀδίκους με πολεμούοντας. Ναὶ Οἰκτίριμων, ροῆσθε ἡσθόν μοι, ὅτι καθὼς γινώσκεις ἕξ αὐτῶν ἦν παροργίζων εἶμαι ἀλαβῆς, καὶ πιστός δολός σου.

13. Ἄλλα σημεῖα εἶναι τιμωρίας, καθὼς ἔγιναν εἰς τὰς Αἰγυπτίους, καὶ ἄλλα σωτηρίας, τὰ ὅποια εἰς τὰς Εβραῖους ἐτελέθησαν. διὰ τῆτο λέγει ὁ Προφήτης· κάμε Κύριε εἰς ἐμεῦα κανεῦα σημεῖον καλόν, καὶ θαυμάσιον, ἥγωμ σωθόν με μετὰ τῶν θείων σου παρονοίαν, καὶ τότε οἱ ἐχθροί μου βλέποντες, πῶς μὲ ἐβοήθησες, καὶ ἐνίκησάς με, θέλωμ ἐστραπῆ, καὶ γέσωμ εἰς ὄλας ἀχλύη, καὶ ἄνευθ.

Τοῖς Υἱοῖς Κορέ, Φαλμός ᾠδῆς. Πς'.

Ὁ Ὑψος ὁ Φαλμός εἰς μὲν τὰ λόγια εἶναι μικρός, καὶ βραχύτατος, εἰς δὲ τὸ νόημα, καὶ τῶ ἀκρίβειαν τῷ Πνεύματος, εἶναι μεγάλος πολλά, καὶ θαυμάσιος. Ἐπειδὴ διαλαμβάνει διὰ τῶ Οὐράνιον Γερουσίαν, ἥγην τῶ Πνευματικῶ Ἐκκλησίαν, καὶ τῶ ἀσπεῖν πολιτείαν, τῶ ὁποίῳ Χριστὸς ὁ Θεὸς Ἐλευθροπίας εἰδίδαξε.

Τὸ Κείμενον.

1. Ὁ Ἰθμέλιοι αὐτὸς ὁ τοῖς ὄρεσι τοῖς ἀγίοις. Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Γακώβ.

2. Δεδοξασμεῖα ἱλα-

Ἡ Ἐξήγησις.

1. Ὁ Ἰθμέλιοι, τῆς ἀσπεῖας τὰ θεῖα πνεύματα· ὅρη εἰς τὰ ὅποια ἐσπερώθησαν, οἱ Ἀπόστολοι. Σιών, ἡ αὐτὴ Γερουσία. Πύλας δὲ αὐτῆς, οἱ ἀπανταχῶ Ἐκκλησίαι. Λέγει οὖν, ὅτι ἡ Οἰκουμένη Ἐκκλησία ἔχουσα τὸν Χριστὸν πρῶτον Ἰθμέλιον, θέλει σπερωθῆ εἰς τὰς Ἀποστόλους τῶ ὁποίῳ Νέαν Σιών θέλει ἀγαπήσει αὐτὸς ὁ Κύριος περιωτότερον, παρὰ τῶ ἄσπετον Συνοχολῶν, καὶ ὀλιγοχρόνιον.

2. Καλότυχε πόλις, ὄντως μεκαλὰ εἶσαι,

κ' εὐδοξος. ὅτι μεγάλη θαυμάσια, κ' εἰσίνους ἐκήρυξαν οἱ Προφῆται διὰ λόγους.

3. Εἰς ἐτεῦα θέλει ὑποδεχθῆ ὁ ἐλεήμων Θεός, πόρνης, κ' ἀσώτης, ὑπερηφάνος, κ' ἄλλης ἀμειρτωλῆς, ἀπὸ διαφόρων τόπων, κ' πόλεως. Ἀλλοφύλης, Αἰθίοπας, κ' ἄλλα ἔθνη ἀπὸ ὅλον τὸν Κόσμον, νὰ γενῶν εὐα σῶμα, κ' μία Ἐκκλησία θαυμάσιος.

Ἐπειδὴ τὰ αὐωειρημεύα ἔθνη ἦσαν ἀπὸ ὅλα πικρανομήτερα, ἐπονομάστας ἐκεῖνα, κ' τὰ ἐπίλοιπα ἐδήλωσε.

4. Τότε πᾶς εὐα νὰ σὲ ὀνομάζῃ Μητέρα, πισθώντας, κ' ὁμολογώντας τὴν ἐνανθρωπήσιν ἐκεῖνα τῷ Ἰψίς Θεῷ, ὅτῃ θέλει γεννηθῆ εἰς ἐτεῦα, νὰ σαρκωθῆ ὡς ἀνθρώπος. Ὅστις εἶναι Θεός, κ' δημιουργός τε. κ' σὲ ἐθμελιώστε τότεν σ'ερα, ὅτῃ νὰ μὴ διασηοῦς πώποτε.

5. Οὗτος ὁ Σύμμοχος. Κύριος ἀρμυήσεται ἔραφῶν Λαῶς. ἦγον, πάντων ἧς ἀνθρώπων, ὅτῃ ἀγαγεννηθῶν εἰς τὴν Γεραὺ αὐτῷ Ἐκκλησίαν (τὸς ὁποῖας καλεῖ ἀρχοντας, διὰ τὴν ἀφρασον δόξαν ὅτῃ μέλλων νὰ λάβων εἰς τὸν Παραδείσον) θέλει γράψαι ὁ Κύριος τὰ ὀνόματι εἰς τὴν Βίβλον ἧς ζώντων, νὰ ἀφραίνωνται πᾶντοτε εἰς ἐκεῖνας τὸς μακαρίους μονάς. Οἵτινες βλέποντες, κ' ἀπολαμβανόντες αὐτὸν τὸν Θεόν, νὰ ἔχων χαραὺ ἀνέφρασον, κ' ἠδονὴν ἀεικλάητων εἰς αἰῶνα αἰῶν ἀπέραντον.

λήθη περὶ σῶ ἡ πόλις τῷ Θεῷ.

3. Μηροθήσομαι Ρ'αἰβ, κ' Βαβυλωνος τοῖς γινώσκουσί με, κ' ἰδῶ ἀλλοφύλοι, κ' Ἰύρος, κ' λαὸς ἧς Αἰθιοπῶν. Οὗτοι ἐγενήθησαν ἐκεῖ.

4. Μητρ Σιών ἐρεῖ ἀνθρώπος, κ' ἀνθρωπῶ ἐγονηθή εἰς αὐτῆ, κ' αὐτὸς ἐθμελιώσεν αὐτῷ ὁ Ἰψίς.

5. Κύριος διηγῆσεται εἰς γραφῆ λαῶν, κ' ἀρχόντων τῶν ἧς γεγεννημένων εἰς αὐτῆ. Ὡς ἀφρανομεῶν πάντων ἡ κατοικία εἰ σοί.

Ὡ, δὴ Φαλμῶ τοῖς Τίοις Κορὲ, εἰς τὸ τέλῳ, ὑπὲρ Μαελέθ, τὸ ἀποκεθλιῶν λόγον σωέσεως Αἱμαῦ τῷ Ἰσραηλίτῃ. Φαλμός. ΠΖ'.

Ὁ Σύμμοχος αὐτὶ τῷ, ὑπὲρ Μαελέθ, διὰ χορῶ ἔγραψεν. Ὁ δὲ Ἀκύλας ἐπὶ χορείας. κ' ὁ Αἱμαῦ ἦτον τῷ χορῶ εὐα ἔραρχῳ. Ἡ παρῆτα Προφητικῶ λοιπὸν λέγει τὸς συμφορὰς ἧς Ἰουδαίων, κ' τὴν εἰς Βαβυλωνά δεινὴν δαλείαν. Διδάσκει δὲ κ' πάσης τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως τοῖς ὀδύας, κ' θλίψεις, ὅτῃ μῆ τὴν ἀμειρτωλῆς τῆς ἡλθασι. Τινὲς δὲ Διδάκταλοι ἐσηγήσαν τῶν τὸν Φαλμὸν εἰς τὸ πάθος τῷ Χρῆστῷ. Οἵτινες τὴν ἐπιγραφήν τῆτε ἔτις ἠρμυῶσαν. Οἱ Τίοι Κορὲ λογιζόντου

τὰ τέκνα Χρῆστῶ, ἐπειδὴ γράφει εἰς τὸ τέλος, ὕπερ πολλοὶ τὸν Χρῆστὸν. Ὅστις μὲς νηθετῆ, νὰ συσσωρευθῆμεν αὐτῷ, καθὼς καὶ ἐκεῖνος διὰ τὴν σωτηρίαν μῶς ἔπαθε· καὶ ἕξωχος νὰ ἔχωμεν τὴν ἀγάπην ἀλλήλων μῶς, χωρὶς τῆς ὁποίας δούμῶς ὠφελᾷ τὴν Κυρίαν τὸ πάθος, καὶ τὸ σώμα παραδώσωμεν εἰς μαρτύριον, καθὼς λέγει εἰς τὴν πρὸς Κορινθ. Κεφ. ιγ. ὁ Θεὸς Ἀπόστολος.

Τὸ Κείμενον.

1. **Κ** Τέλει ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα, καὶ ἐν νυκτὶ σιαντίουσα. Εἰσελθέτω σὺν ὀπίον σου ἢ προσδύχημα.

2. Κλίνον τὸ ὄσος εἰς τὴν δέσπιν μου. Ὅτι ἐπλήθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδη ἤγειρε.

3. Προσελογισθὴν καὶ τῆς καταβαινόντων εἰς λάκκον. Ἐγενήθη ὡστεὶ ἀνθρώπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλάττω.

4. Ὡστεὶ τραυματῖαι κατὰ δόντες ἐν τάφῳ, ὧν ἔκ ἐμνήθησθε ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς ἀπώδησαν.

Ἡ Ἑξήγησις.

1. **Ε** Ξεύξα Θεέ μου γινώσκω Κύριον, καὶ αἰτίον τῆς ἐμῆς σωτηρίας, καὶ πάσης ἀγαθιάτης. Ὁ Θεὸς ἡμέραν, καὶ νύκτα βοῶ σοι ἕξ ὅλης καρδίας, νὰ μὴ δεχθῆς τὴν ἰκέτην δέσπιν.

2. Ὁ Θεὸς ἰδὼν με φιλοῦσθε τὸ πλῆθος τῆς συμφορῶν καὶ θλίψεων, σπλαγχνίσθη με, καὶ κλίνει τὰ ἄχραντα ὠτά σου, νὰ ἀκούσῃς τὴν προσδύχημα· ὅτι πολλὰ κακὰ με ἐπεκυκλώσθη, καὶ κινδυνεύει ἡ ζωὴ μου πρὸς θάνατον. Τέτον τὸν ψαλμὸν ἐκήμετίσθη εἰς ἀγῶν, πῶς τὸν ἔλεγον οἱ ἀσεβέστεροι τῆς Ἑβραίων, καὶ πᾶς ἄλλος ἠμπορεῖ νὰ τὸν λέγῃ εἰς θλίψιν διωγμῶν, ἢ μετανοῶντας τὰς ἀμαρτίας σου.

3. Ὅτι τότε με ἐβαταύσθη οἱ ἐχθροί μου, ὅτε δὲν ἔλεσκω ἀπαλλαγῆν τῆς συμφορῶν, καὶ λύτρωσιν. Ἀλλὰ ὁμοιάζω ἐκείνων, ὅτε πέτην εἰς λάκκον βαθύ, καὶ δὲν ἠμπορῶν νὰ ἔγερσιν. Ὅτι πάσης προνοίας, καὶ κηδεμονίας ἐγυμνώθηκα, τότε, ὅτε σωματεύθημα με πὲς νεκρῶς, χωρὶς νὰ εἶμαι ἀκόμη τῷ θανάτῳ ὑπεξέστος.

4. Καὶ ταῦτα ὅμοια με τὰ παραπάνω· ἔγινα ὡς τραυματισμένος, καὶ πληγωμένος εἰς τὸν πόλεμον, εἰς λάκκον πεδαμμένος, καὶ ἐστερημένος ἐνθυμήσεως. Οὕτως εἶπε ὁ Σαμουὴλ· ὡς οἱ πετραμένοι, οἱ κείμενοι ἐν τάφῳ, ὧν ἐμνημόθεισθε ἔτι, οἱ τινες ἐκ τῆς χειρὸς ἔλεκόθησαν· ἀλλὰ ἄς με παραφάσθῃ ἢ θεῖα σου βοήθεια, νὰ μὴ πέσω καὶ ἐγὼ εἰς αὐτὸν τὸν βόθρον ὁ τέλος, καὶ ἄπορος.

5. Ταῦτα καὶ τοῖς εἰς τὴν Βαβυλῶνα ἀχμυλώτοις ἀρμόζει, καὶ ὅλη τῇ φύσει τῆς αὐθροπέποτος ἢ ὅποια μὲν τὴν ἀδαμιάσαν παράβην, κατεκρίθη εἰς θάνατον, καὶ κατεκλείθη εἰς ἄδην σκοτεινότητον.

6. Οὕτως ὁ Σύμμοχος. Ἐμοὶ ἐπέβρισε ὁ θυμός σου, καὶ τοῖς καταγίσιον ἐκάκωσάς με, καὶ συμφορῶν παντοίως περιέβαλές με. ἤνοιον, με τὸν δίκαιον θυμόν, καὶ ὀργώσῃ ἐτυχώθησες, καὶ μὴ ἤλθῃσι τότε κακώτεσι, καὶ βάταινοι.

7. Πάντων μετ' ἧς φίλων, καὶ συγγενῶν με ἔρημος ἔγινα, καὶ ἄπορος, οἱ δὲ πολέμιοι βδελυζόμενοί με ἐμίσησαν.

8. Καὶ δεῦν ἄριστῳ εἰς τότε κακῶν, καὶ θλίψεως, καὶ μίσαν λύτρωσιν. πῶς δὲ ὀφθαλμῶν κατεδάκνυσα εἰς δάκρυα, καὶ ἠδυσήσῃ. ὅπως ὁ Σύμμοχος, ὁ ὀφθαλμῶν ἐξέβρατεν ἀπὸ τῆς κακώτεως.

9. Ἄλλω ἐλπίδι λοιπὸν δὲν ἔχω ὁ ἄπορος, μόνον τὴν ἀππλαγχίαν σου, καὶ πρὸς σὲ κατ' ἐκαστὴν δεόμενος, ἐκτείνω τὰς χεῖράς μου, διὰ νὰ δείξω μὲ τὸτο τὸ χῆμα τὴν πικρὰν ὀδύνην τῆς ψυχῆς μου, καὶ ἀμέτρον κακώτην.

10. Τῶρα ὅτῃ ἔχω ἀκόμι ὀλίγη ζωὴ, δείξαι εἰς ἐμὲ τὴν θαυματουργίαν σου, ὅτι ἀπ' ἔσθ' ἀποθανῶν, δεῦν ἐπίστρεψον πλέον εἰς τὰ ὀπίσω, ὅτι εἶναι τινὰς ἰατρὸς νὰ μὲ ἀνστήσῃ ἀπὸ τὸν θάνατον.

11. Ὅτι ὅσοι παρδοθῆεν εἰς τὸν σκοτεινὸν τάφον, νὰ γενῶν χῶμα. ἀψήφισον, δεῦν γνωρίζω εἰς τὸν ἀσοχισμένον τόπον ἐκείνον, τὸ ἐλέος σου, καὶ τὰ θαμνάσια τῆς δικαιοσύνης σου.

12. Οὕτως ὁ Σύμμοχος. ἐμὴ δὲ πρὸς σὲ Κύριε ἢ οἰμωγή. ἤνοιον, πολλὰ σενάξω, καὶ ὀδύρην Κύριε, προσδόχομος, τὸ ταχὺ ἀπὸ τὴν σρωμνίαν ἐξεγειρόμενος.

5. Ἐδυστόμε εἰς λάκκον καταπτώτων, εἰς σκοτεινούς, καὶ εἰς σκιὰ θανάτου.

6. Ἐπ' ἐμὲ ἐπεσπείχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τὰς μετεωρίσμοσ σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμὲ.

7. Ἐμάκρυνας τὰς γνώσεις ἀπ' ἐμῶν, ἔδυστό με βδελύγμα ἐαυτοῖς.

8. Παρεδόθην, καὶ ἐκξεπορλόμην. Οἱ ὀφθαλμοί μου ἠδυσήσῃ ἀπὸ πτωχείας.

9. Ἐκέραξα πρὸς σὲ Κύριε, ὄλιον τὴν ἡμέραν διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

10. Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαμνάσια, ἢ ἰατροὶ ἀνάστησι, καὶ ἐξομολογήσονται σοί;

11. Μὴ διηγῆσεται εἰς τὸ τάφον τὸ ἐλέος σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου εἰς τὴν ἀπωλείαν; μὴ γνωσθῆσεται εἰς τὸν σκοτεινὸν τὰ θαμνάσια σου, καὶ ἢ δικαιοσύνη σου εἰς γῆ ἐπιληλησμένη;

12. Καγὼ πρὸς σὲ Κύριε ἐκέραξα, καὶ τὸ πρῶν ἢ προστάχημα παροφθασεσε.

13. Ἴνα τί Κύριε ἀπο-
θῆναι ψυχῶν μου, ἀπο-
σρέφεις τὸ πρόσωπόν σου
ἀπ' ἐμοῦ;

14. Πτωχός εἰμι ἐγώ,
καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός
μου. Ἰψώθησθε δὲ ἐτα-
πεινώθην, καὶ ἔληπορή-
θην.

15. Ἐπ' ἐμέ διήλθον αἱ
ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί
σου ἔξετέραξάν με. Ἐκύ-
κλωσάμε ὡσεὶ ὕδωρ,
ὄλλω τῷ ἡμέρῳ περιε-
σχόμε ἄνω.
Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον
καὶ πλησίον, καὶ τὰς γνωσθῆς
μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Δόξα.

13. Διατί γὰρ με ἀποπέμεις, καὶ με ἀπο-
σρέφεται Δέσποτα, καὶ δούμα δειχθεὶς τῷ
Διευθεταῖόν σου, καὶ ἰλαρότητα;

14. Νεότης, τὸ μετ' Ἰσραὴλ ἢ ἀπὸ τῷ
Αἴγυπτον ἔξοδος· παύτων δὲ τῶν ἀνθρώπων,
ἢ ἔξω τῷ Παραδείσῳ ζωῆ, καὶ τῷ παραβά-
σιν· διὰ τῷ ὁποίᾳ αἰτίᾳ, ὅλα τὰ ἔτη τῆς
ζωῆς μου, εἰς κόπης, καὶ μόχθους τελῶμεν
ταλαιπωρήμενοι, ὅτι ἐπιθυμησάμετες νὰ ἀνέ-
βωμεν εἰς ὕψος Θεώσεως, ἐσπερήθημεν καὶ τῆς
μεγίστης ἀξίας ἐπὶ εἶχαμεν, καταυτήσαντες
εἰς πολλὰ κατακρήνησιν, καὶ ταπεινώσιν.

15. Καὶ μὲν ἦλθασιν ἀμέτρηται συμφοραὶ
ἀπὸ δικαίαν ἐγκατάλειψιν, καὶ ὀργῶν τῷ Θεῷ, καὶ
ὡς ὕδατα μὲν ἐπεκαύκλωσαν τόπον, ὅπου
δὲν εἶχαμεν εἰς τοιαύτῳ ταλαιπωρίᾳ τινὰ
βοήθειαν ἀπὸ τῶν γνωσθῶν, καὶ γείτονας· ταπει-
σιν ἀπὸ Γερεῖς, καὶ Προφήτας, ὅτε ἀπὸ τῶν
φίλων Ἀγγέλων ὁλοτέλα· ἕως ἂν ἦλθες πάλ-
ιν ὁ Πλάσσης, καὶ μὲν ἐλύτρωτες με τὸ σω-
τήριον πάθος σου.

Σωίσεως Αἰθάμη τῷ Ἰσραηλίτῃ. Ψαλμός. ΠΗ'.

Βλέπωντας ὁ Θεὸς Δαβὶδ, πῶς εἶχασιν τὰ Ἐθνη εἰς διαφορὰς τόπους
εἰδωλα, καὶ ἐπορευκωσῆσαν ἀναίδητα ξόανα, ἔταξε νὰ οἰκοδομήσῃ
τὸν Θεὸν Ναόν. Ὁ δὲ Θεὸς ὑποδεξάμενος τῷ καλλῶντι προσκύρεισιν, τὸ
ἔταξε νὰ γεννηθῇ ὁ Σωτήρ, καὶ Μεσίας ἀπὸ τοῦ σπέρματός σου, νὰ ἔχη τῷ
Βασιλείᾳ ἀπλήρητον. Καθὼς τὸ εἶπε πρὸς τῷ Παναγίῳ καὶ ὁ Ἄρ-
χαγγέλος. Δώθει αὐτῷ Κύριος ὁ Θεὸς τὸν Θρόνον Δαβὶδ, καὶ τὰ ἔξῃς.
Ταῦτα γινώσκει οἱ ἀπόγονοι βλέποντες, ὅτι ἡ Βασιλεία ἠφανίσαι, καὶ αὐτοὶ
ἦσαν αἰχμαλώτοι, ἐκθυμίζουσι τῷ Θεῷ τῷ ὑπόσχῃσιν. Διδάσκοντες δὲ ἡ
Προφητεία, πῶς νὰ μελωδοῦσι τὰ ἄσματά σου. Διατατὸ λέγει εἰς τῷ ἐπι-
γραφήν σωίσεως. Ὁ δὲ Αἰθάμη ἦτον Χοροδιδάσκαλος, καθὼς καὶ παρα-
ταῖο ἐγράψαμεν.

Τὸ Κείμενον.

1. **Τ**Α' ἐλέησθ Κύριε
εἰς τὸν αἰῶνα

Η' Ἐξήγησις.

1. **Τ**ὸν Θεὸν ἔλεον αἰτωῦντες, ὑμνοῦσι τὸν
Θεόν· καὶ ποδοῦντες νὰ ἴδῃσι τῷ

ἐκπλήρωσιν τῆς ὑποχέσεως, ὅπῃ εἶπε τῷ Δαβὶδ ὁ Κύριος, τίς γάρ ἐστι νὰ διδάσκω ἀπὸ γενεᾶ εἰς γενεᾶ τὰς παῖδας αὐτῶν καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν.

2. Τὸ οἰκοδομηθῆται, αὐξηθῆται· τὸ ἐτοιμασθῆται εἶπε ὁ Σὺμμοχος ἐδρασηθῆται. Λέγει οὖν, ὅτι ἔταξεν Κύριος, νὰ βεβαιώσῃς μὲ τὸ ἔργον τῷ ἀληθείᾳ τῆς λόγων σου, νὰ μᾶς σείλῃς ὑρανόθεν τὸ μέγα σου ἔλεος.

3. Ὡς ἐκ προσώπου τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς ταῦτα ὁ Προφήτης ἐξέπαισε, λέγωντας. Αὐτὰς τὰς σιωπῆσας ἐσυμφώνησα, καὶ ἔταξα τοῖς ἐλεκτοῖς φίλοις μου, Ἀβραάμ καὶ τοῖς ἱερατοῦ, καὶ μετ' ὅρκου τὸ ἐβεβαίωσα τῷ δούλῳ μου Δαβὶδ, ὅτι νὰ κάμω πωροτινὸν τὸ σπέρμα σου, καὶ νὰ βασάξῃ ἡ Βασιλεία σου ἀπὸ γενεᾶ εἰς γενεᾶ, εἰς τὰς ἀπογόνους καὶ κληρονόμους σου.

4. Εἰπόντες τὰς ὑποχέσεις, καὶ τὸ τέλος ἔβλεποντες, δεῦν παραπονοῦνται, ἅπε γογγύουσιν· ἀλλὰ πάλιν εἰς ὑμνοῦσαν θεῶν τὸν λόγον τρέψουσιν, λέγοντες· ὅσοι ἐλπίζουσιν εἰς σὲ, θέλουν φυλάξαι τὴν πίσιν σεβρότητα, δοξαζόντες σε· νὰ διηγῶνται μὲ τὰς Ἀγγέλους τῷ ἀππλαγχνίᾳ σου, ὅταν ἰδῶσιν εἰς τῷ Ἐκκλησίᾳ τὸ τέλος τῆς ὑποχέσεως. ἢ διὰ τὰς Ἀποστόλους λέγει, πῶς θέλουν ἀναγγεῖλαι τῷ Σάρκωσιν.

5. Τίς Θεῶν ὀνομάζει, ἢ τὰς ψαδωνύμους Θεοῦ ὡς Τίς ἀνθρώπων, ἢ τὰς ἐκρέτους καὶ θεῶν ἀνθρώπων. Βαλλῶν δὲ Ἀγίων, καὶ πιασῶν τὸν σύλλογον. Λέγει οὖν, ὅτι δεῦν εἶναι τινὰς ἀνθρώπων, ἐὰν ἦτον ὁ ἕως τὸν Οὐρανὸν ἢ δόξα σου, νὰ παρομοιωθῇ μὲ τὸν Θεὸν τὸν μέγα, καὶ φοβερόν. ὧ παρασέκωσι μυριάδες Ἀγγέλων, καὶ τὸν δοξάζουσι.

6. Σιωπῶνς ἐθυμίζουσι τῷ ἀληθείᾳ, ποθῶντες ἰδεῖν τὸ τέλος τῆς ὑποχέσεως. Ἐπειτα ἐπειδὴ δωματὸν αὐτὸν ἀνόμισται, διηγῶνται τὰ σημεῖα τῆς θεῶν δωματῶν, ὅπῃ ἐπέλεσεν εἰς ἀεργεσίαν σου.

ἄπομαι. Εἰς γενεᾶν, καὶ γενεᾶ ἀπαγγελῶ τῷ ἀληθείᾳ σου ὡς τῷ σωματίμῳ.

2. Ὅτι εἶπας, εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθῆται, ὡς τοῖς ἕρασμοῖς ἐτοιμασθῆται ἢ ἀληθείᾳ σου.

3. Διεθέμῳ διαθήκῳ τοῖς ἐλεκτοῖς μου, ὡμοσα Δαβὶδ τῷ δούλῳ μου. ἕως τῶ αἰῶνος ἐτοιμάσω τὸ σπέρμα σου, καὶ οἰκοδομήσω εἰς γενεᾶν, καὶ γενεᾶν τὸν θρόνον σου.

4. Ἐξομολογήσονται οἱ ἕρασοὶ τὰ θαυμάσια σου Κύριε, καὶ ὅσοι τῷ ἀληθείᾳ σου ὡς Ἐκκλησίᾳ Ἀγίων.

5. Ὅτι τίς ὡς νεφέλας ἰσθηθῆται τῷ Κυρίῳ; καὶ τίς ὁμοιωθῆται τῷ Κυρίῳ ὡς τοῖς Θεοῦ; ὁ Θεὸς ὁ ἐδοξαζόμενος ὡς βαλῆ Ἀγίων, μέγας καὶ φοβερός ἐστὶν ἐπὶ πάντα τὰ περὶ κύκλῳ αὐτοῦ.

6. Κύριε ὁ Θεὸς τῆς δωματῶν, τίς ὁμοῖός σοι; Δωματὸς εἶ Κύριε, καὶ ἢ ἀληθείᾳ σου κύκλωσός σου.

7. Σὺ δεσπόζεις τῆ κρά-
της τῆς θαλάσσης, τὸν
δὲ σάλου ἤβη κυμάτων
αὐτῆς σὺ καταπραΰνεις .

8. Σὺ ἐταπείνωσας ὡς
τραυματίου ὑπερήφανον·
ἐν τῷ βραχίονι τῆς δυ-
νάμεώς σου, διεσκόρπισας
τὸς ἐχθρούς σου .

9. Σοὶ εἰσὶν οἱ ἔρανοι,
καὶ σὴ εἰσὶν ἡ γῆ . τὴν
οἰκισμένην, καὶ τὴν πλήρωμα
αὐτῆς σὺ ἐσμελίωσας .

10. Τὸν βορρᾶν, καὶ τὴν
θάλασσαν σὺ ἔκτισας .

11. Θαβῶρ, καὶ Ἐρμῶν
ἐν τῷ ὀνοματίσει ἀγαλ-
λιάσονται . σοὶ ὁ βρα-
χίον Μ^τ διωσείας .

12. Κραταυθήτω ἡ χεὶρ
σου, ὑψωθήτω ἡ δεξιὰ σου .
Δικαιοσύνη, καὶ κέσμα,
ἐτοιμασία τῆ θρόνου σου .
ἔλεος, καὶ ἀλήθεια προπο-
ρεύονται πρὸ προσώπου σου .

13. Μακαίεος ὁ λαὸς ὁ
γινώσκων ἀλαλαγμὸν .
Κύριε ἐν τῷ φωτί τῆ
προσώπου σου κολλήσονται,
καὶ ἐν τῷ ὀνοματίσει
ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν
ἡμέραν, καὶ ἐν τῇ δικαιο-
σύνη σου ὑψωθήσονται .
ὅτι καύχημα τῆς διωά-
μεως αὐτῶν σὺ εἶ .

7. Ἐσὺ Δέσποτα ὡς δημιουργὸς ἤβη ἀπαι-
των, δεσπόζεις τὴν θυγαμένην θαλάσσαν,
καὶ καταπραΰνεις ἄνδρ' εἰς γαλήνην τὰ ἄγχα
κύματα .

8. Ἐσὺ ἐταπείνωσας τὸν ὑπερήφανον Φα-
ραῶ, ὡσαύτ' εὗρα πληγωμένον ἀρρώσων, καὶ
μέ τὴν πολλῶν διώκων, διεσκόρπισας αὐ-
τὸν, καὶ τὸς ἄλλους ἐχθρούς σου, καὶ κατεπότι-
σθησαν ἅπαντες .

9. Οἱ Οὐρανοὶ εἶναι ἐδικόν σου δημιουργήματα·
Ὁλὴ ἡ οἰκισμένη, καὶ ἅπας ὁ Κόσμος, ἀπὸ
τὴν ἀνατολῆν ἕως τὴν δύσιν, καὶ πάντα τὰ
ἐν αὐτῷ, εἶναι ποιήματα ἤβη ἀρχαίων χει-
ρῶν σου, ὁρατὰ, καὶ ἀόρατα .

10. Οὐχ ἀπλῶς ἤβη δύο μερῶν αὐτῶν ἐμνη-
μόναστο· ἀλλ' ἐπειδὴ εἰς τὸ νότιον μέρος τῆς
Γερμανίης ἢ Αἴγυπτος, εἰς δὲ τὸ βόρειον εἰ-
σὶν οἱ Ἀσύριοι, δεύονται τῷ Θεῷ, καὶ τὸς λυ-
τρώσῃ καὶ ἀπὸ τῆς Βαβυλωνίης, καὶ αὐτῶν τῶν
εὐγαλιῶν καὶ ἀπὸ τῆν Αἴγυπτον .

11. Λέγωντας τῆτα τὰ δύο ὄρη, ὅλην τὴν
γῆν τῆς ἐπαγγελίας ἐδήλωστον . Ὅχι πῶς
τὰ βενα ἀγαλλόνται, ἀλλ' οἱ κατοικοῦντες εἰς
ἐκεῖνα τὰ ὄρη· τὴν δὲ θεῖαν διώκων λέγει
βραχίονα διὰ τὴν ἐνέργειαν .

12. Οὕτως ὁ Σύμμεχος . Ἀήτητος ἡ χεὶρ
σου, ὑψηλὴ ἡ δεξιὰ σου . Διὰ τῆς χειρὸς δε-
λοῖ τὴν ἐνέργειαν, καὶ διὰ τῆς δεξιᾶς τὴν
ἀγαθὴν ἐνέργειαν· με τὸ ὅποια ζητοῖ τῷ
Θεῷ, τὸς μετ' Βαβυλωνίης καὶ κολάσῃ, καὶ αὐ-
τὸς καὶ λυτρώσῃ, ὡς πάντα διωάμενος .

13. Μακαρίζουσι τὸν Λαόν, ὅτι θεῖαι προσ-
φέρει τῷ Θεῷ ἕμνον ἐπινίκιον, δεχόμενοι τῷ
φῶς κατ' αὐτῶν διὰ τῶν λατρῶν τῆς ἀναγεννή-
σεως, τυτέσι τῷ Ἁγίῳ Βαπτίσματος . Οἱ τι-
νες καὶ χαίρωνται πάντοτε, ὑψόμενοι εἰς τὴν
δικαιοσύνην τῆς ἀληθείης πίστεως· καὶ καὶ καυ-
χῶνται, κατὰ Κυρίῳ ἐνδυναμήμενοι .

14. Καὶ με τῷ θείῳ σου Σαουθράπηθον νὰ ὑψωθῇ ὁ Σταυρός, τὸ ἀπορρομαχῆτον ὄπλον ἡμῶν. ὅτι ταύτῃ ἔχοντες τῷ ἐλπίδα εἰς ἐσέ-
να τὸν Ἅγιον Βασιλέα τῆ Ἰσραὴλ, ἐκδεχό-
μεθα παρὰ σοῦ τῷ βοηθῆσαι.

15. Καθὼς ἔταξες ἀφάδῆστα τῷ Πα-
ταρχῶν καὶ Πατέρων ἡμῶν με ὁράσεις ἀποκα-
λύψεων, καὶ ἐμμερτῆστες τὸν δῆλόν σου Δαβὶδ,
πῶς τὸν ἤρες διωκτὸν εἰς τὰ τῆς ἀρετῆς κα-
τορθώματα· τὸν ὁποῖον ἐφορέκρινες ἄξιον τῆς
σῆς βοηθείας· καὶ χεῖρας αὐτὸν, ἐχειροτόνη-
σες Βασιλέα ἡμῶν.

16. Τὰ ὁποῖα ἔταξες νὰ βοηθῆς με τῷ
ἀμυχόν σου διώκων, καὶ νὰ τὸν φυλάγῃς ἀπὸ
ὁράτες, καὶ ἀοράτες ἐχθρῶν, νὰ μὴ διωθῶν
ποσῶς νὰ τὸν βλάψωσιν, ἕτε αὐτὸς ὁ πρω-
τότοκος Υἱὸς τῆς ὑπερηφανίας, καὶ ἀποστάτης
διάβολος.

17. Ἐπὶ δὲ ἔταξες νὰ ἀφανίσῃς ὅλους τὸς
πολεμῖαις αὐτῷ, καὶ νὰ τὸν διαφυλάτῃς τοῦ-
τον, ὅπως νὰ γένη περιφανῆς, καὶ περιβλε-
πτός· νὰ ὑψωθῇ ἡ διωκίμια με τῷ σῷ
αὐτίληψιν, καὶ βοηθῆσαι.

18. Ὁ Δαβὶδ προεικόνιζε τὸν Χριστὸν, κα-
θὼς καὶ παραῶν ἐγράψαμεν, ὅσα γουὶ λέγει
ἡ Προφητεία εἰς τὸν τὸν Ψαλμὸν, καὶ τὰ
παρακάτω, καὶ τὸ γράμμα, λροικοιῶται διὰ
τὸν Δαβὶδ· ἀμή καὶ τὸ Πνεῦμα, εἰς τὸν
Δεαστότῳ Χριστὸν πληρώνονται. Ἐπειδὴ τὸν
καλεῖ πρωτότοκον, καὶ ὑψηλὸν, καὶ ὑπέρτατον ἀπὸ
ὅλων τῶν Βασιλέων, ὡς τῶν δημιουργῶν, καὶ τῆς
κτίσεως· τὰ ὁποῖα, καὶ τὰ κατώτερα δευ ἐπλη-
ρώθησαν ἔπ' εἰς τὸν Δαβὶδ, ἔπ' εἰς τὸν Σολομών-
τα, ἀλλὰ μόνον εἰς τὸν Χριστὸν. Ὅς τις ἔλαβε
κράτος παρὰ τοῦ Θεοῦ, καὶ Πατρὸς αὐτῷ εἰς ὅλην
τῷ γλῶσσαν (ὅπε δηλοῖ τὸ εἰς ποταμοῖς) καὶ τὴν
θάλασσαν, καὶ τῷ Οἰκουμενῶν ἄκασαν.

14. Καὶ εἰ τῇ ἀδοκίᾳ
σου ὑψωθῆσεται τὸ κέρας
ἡμῶν· ὅτι τῷ Κυρίῳ ἡ
αὐτίληψις, καὶ τῷ ἁγίῳ
Ἰσραὴλ Βασιλέῳ ἡμῶν.

15. Τότε ἐλάλησας εἰς
ὁράσει τοῖς ἰούσι σου, καὶ
εἶπας· Ἐθέλω βοηθῆσαι
ἐπὶ διωκτὸν· Ἰψῶσα
ἐκλεκτὸν ἐκ τῶ λαοῦ μου.
Εὐρον Δαβὶδ τὸν δῆλόν
μου. Ἐν εἰλαίῳ ἀγίῳ μου
ἔχρισα αὐτὸν.

16. Ἡ δὲ χεῖρ μου συ-
ναντιλήψεται αὐτῷ, καὶ ὁ
βραχιόν μου κατιχύσει
αὐτὸν. Οὐκ ἀφελήσεται
ἐχθρὸς εἰς αὐτῷ, καὶ ἕως
ανομίας ἐφορέθηται τῷ
κακῶσαι αὐτὸν.

17. Καὶ συγκόψω ἀπὸ
προσώπου αὐτῷ τὸς ἐχθρῶς
αὐτῷ, καὶ τὸς μισῶντας
αὐτὸν τροπώσομαι. καὶ ἡ
ἀληθεία μου, καὶ τὸ εἰλεός
μου μετ' αὐτῷ, καὶ εἰ τῷ
ὀνοματί μου ὑψωθῆσεται
τὸ κέρας αὐτῷ.

18. Καὶ θήσομαι εἰς
θάλασσαν χεῖρα αὐτῷ, καὶ
εἰς ποταμοῖς δεξιᾷ αὐτῷ.
Αὐτὸς ἐπικαλέσεται με·
Πατήρ μου εἶ σύ, Θεός
μου, καὶ αὐτίληπτωρ τῆς
σωτηρίας μου. Καγὼ πρω-
τότοκον θήσομαι αὐτὸν,
ὑψηλὸν παρὰ τοῖς βα-
σιλευσὶ τῆς γῆς.

19. Εἰς τὸν αἰῶνα φυλάξω αὐτῷ τὸ ἐλεός μου, καὶ ἡ διαθήκη μου πιστὴ αὐτῷ. καὶ θήσομαι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ αἰῶνος τὸ σπέρμα αὐτοῦ, καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ ὡς τὰς ἡμέρας τοῦ ἕρανος.

20. Ἐὰν ἐγκαταλίπωσιν οἱ ὑπὸ αὐτῷ τὸν νόμον μου, καὶ τοῖς κέμασί μου μὴ πορεύσῳσιν. Ἐὰν τὰ δικαιώματά μου βεβηλώσωσι, καὶ τὰς ἐπιτάγαι μου μὴ φυλάξωσιν, Ἐπισκέψομαι ὡς ῥάβδον τὰς ανομίας αὐτῶν, καὶ ὡς μάστιγι τὰς ἀδικίας αὐτῶν.

21. Τὸ δὲ ἐλεός μου ἔμὴ διασχεδάσω ἀπ' αὐτῶν, ἔδ' ἔμὴ ἀδικήσω ὡς τῇ ἀληθείᾳ μου.

22. Οὐδ' ἔμὴ βεβηλώσω τὴν διαθήκη μου, καὶ τὰ ἐκπορεύμενα διὰ τοῦ χειλέ μου ἔμὴ ἀφίπσω. Ἄπαξ ὡμοσα ὡς τῷ ἀγίῳ μου, εἰ τῷ Δαβὶδ ψάσομαι. τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα μενεῖ, καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος ἐναντιότης, καὶ ὡς ἡ σελήνη κατηρτισμένη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ μαρτυρὸς ὡς ἕρανος πιστός.

19. Καὶ φυλάγωντας με πολλῶν ἐλεημοσύνων, καὶ ἀληθεῖαν τὴν διαθήκην, ὅτῃ ἔταξα τῷ Προκατόρωντας, καὶ ἀνέστησεν τὸν Κύριον ἀπὸ τὸ σπέρματός, θέλω καὶ τὸν Λαόν ἐκείνον τῆς χάριτος, ἦσαν τὸν χειρῶν μου, καὶ βασιλεύει αἰῶνια. Μετὰ τὰ λόγια αὐτὰ δηλοῖ, τὸ, δευτεῖ οἱ ἄλογημεῖοι τῷ Πατρός μου. καὶ τὰ ἐξῆς. Ἐὰν οὖν ἡ Βασιλεία τῷ Δαβὶδ καὶ ἕως τῆς σήμερον δεῦρ' ἔφθασε, διατί φλυᾶρῃσι, πῶς λέγει ἡ Προφητεία διὰ λόγους; Ψάδονται οἱ τυφλοὶ, καὶ ἀτιμῶνται.

20. Ἀφ' οὗ ἐπροφητεύσει διὰ τὸν Χριστόν, λέγει τῶν διὰ τῆς ἄλλης Βασιλείας, ὅτῃ ἔγινον ἀπὸ τὸ σπέρμα τῷ Δαβὶδ, ὅτι ἐὰν πλείον τινα παρανομίαν, θέλω παιδάσει τὰς παραβάτας, καὶ παραδώσω αὐτὰς μετὰ ὡς ἀδίκους, δικαίως εἰς μίσσητας.

21. Τὴν δὲ πρὸς τὸν δίκαιον Δαβὶδ ἐπαγγελίαν καὶ διαφυλάξω, καὶ μὴ τὸν ὑπερήσω τῷ θεῷ ἐλεός, ἔδ' ἔμὴ καὶ παρὶβω ὅσα τῷ ἔταξα. ἔτω λέγει τὸ, μὴ ἀδικήσω. Ὅπερ ὁ Ἀκύλας εἶπε, ἔψάσομαι, ὁ δὲ Σύμμεχος, ἔπαρρητόμαι.

22. Ἐπειδὴ γὰρ ἔταξα τῷ Δαβὶδ, δεῦρ' ἔγινον ἀπὸ τῆς συμφωνίας καὶ ψάσομαι τῶν λόγους μου. ἀλλὰ καὶ μείνη τὸ σπέρμα τῶν αἰώνων. (Σπέρμα δὲ τῷ Θεῷ Λόγος ἡμεῖς οἱ εἰς αὐτὸν πισδύσαντες) καὶ ἡ Βασιλεία τῶν καὶ εἶναι σερὰ, καὶ ἀκατάλυτος ὡς ἡ Σελήνη, καὶ ὁ ἥλιος, τὸ δὲ ἄπαξ ὡμοσα, δεῦρ' λέγει κατὰ θεοῦ πῶς ὡμοσε ὁ Θεός, ἀλλὰ πῶς εἶπε τὸν λόγον μίαν φοράν, καὶ εἶναι βέβαιον, καὶ ἀλάτῃτος, ὡς παρὰ Θεῷ προφορομένο. Ἡμεῖς δὲ οἱ ἀσέβητοι μετὰ ὄρκον βεβαιώνομεν τὴν ὑπόχεσιν. Τὸ δὲ ὁ Μάρτυς, λέγει ὁ Σύμμεχος, διαμαρτυρόμενος, ἦσαν, ὁ Θεός ὅτῃ ἐμάρτυρησε ταῦτα εἰς τὸν Οὐρανόν, εἶναι πιστός, καὶ ποτῶς δεῦρ' ψάδεται.

23. Χειρὸν καλεῖ τὸς Βασιλεῖς, ὅτῃ ἐκ τῷ Δαβὶδ καταύγονται. Λέγει οὖν, ἐπειδὴ ἔταξες τῷ Δαβὶδ ὡς αὐτῶν, διατὶ τῶρα μὲς ἀπεδοκίμασται, καὶ ἐγκατέλιπες τέλεια, τὰς ἀπεδοκίμασται, καὶ ἐγκατέλιπες τέλεια, τὰς ἀπεδοκίμασται, καὶ τὸν Ἅγιον Ναόν σου, πτωθῆκας διέλυσας, καὶ τὸν Ἅγιον Ναόν σου, ἀφῆκες τὸς ἀσεβεῖς, καὶ ἐμίσησας; Ἀγίασμα εἶπε τὸν Ναόν, τὸν ὁποῖον ὁ Σολομὼν ἀποδόμησεν, οἱ δὲ Βαβυλώνιοι ἐβεβήλωσαν, καὶ ἐκ Φεμελίων ἠδάφισαν.

24. Πάσης αὐτὸν ἀσφαλείας ἐγύμνωσας, κατασρέψας τὴς φραγμῆς τῆς σῆς ἀντιλήψεως. ἢ καὶ διὰ τὰ τεχνόκαστρα λέγει τῆς Πόλεως, ὅτῃ ἐχάλασαν οἱ πολέμοιοι, καὶ ἔμεναν οἱ Ἑβραῖοι εἰς δειλίαν ἀμετρον, ὅτῃ εἶχασι τόσον θάρρος τὸ πρόπρον. καὶ τῶρα ἐγίνων ὄνειδος εἰς τὴς ὁμόρους αὐτῶν, καὶ γείτονας, καὶ τὴς ἀρτάζην, καὶ ἐγδυώσιν οἱ δυνάστες πολέμοιοι.

25. Τὴς ὁποῖας ἐχαροποίησας, ἐπειδὴ αὐτὴς μετ' ὀνομαζόμεναις καὶ μὲς θλίβουσι, ἡμῶν δὲ τὰ ὄπλα ἐποίησας ἀχρηστὰ, καὶ μὲς ἐσέρητες πάσης κηδεμονίας, καὶ ἀντιλήψεως, καὶ δεῦ μὲς βοηθῆς εἰς τὸν πόλεμον.

26. Ὅπως ὁ Σύμμαχος. Ἀπέπαυσας τὴν καθαρότητα αὐτῆ. καὶ δεῦ ἠμπορεῖ καὶ καθαρίζεται μετ' ἄντιστοιχάτα καὶ τὸν Νόμον, ἐπειδὴ ἀγνοεῖται ἀχρηστῶς.

27. Ἐταξες καὶ φυλάγης τὴν Βασιλείαν αὐτῆ αἰώνιον, καὶ τὴν ἔκαμες μικρῶν, καὶ ὀλιγοχρόνιον. καὶ τὸν ἐπέπλησες ἀιχμῶν, καὶ ὄνειδος. τὰυτὰ λέγει διὰ τὸν Σεδεκίαν, ὅτῃ τὸν ἐτυφλώσαν, καὶ τὸν ἔβαλαν καὶ γυεῖζην τὸν μύλον ὡς ζῶον ἀλογον.

28. Ὁ Σύμμαχος, ἕως τίνος Κύβη ἀποκρυβήσῃ εἰς τέλος; ἢ ἕως μήμας ὑπερήσῃ τῆ ἐλέους σου. ὡς πῶσον ἕως εἶδω ἢ δικαίαν σου ἀγαπάνησιν.

23. Σὺ δὲ ἀπώσω, καὶ ἔξυδένωσας, ἀνεβάλου τὸν Χειρὸν σου. Κατέσρεψας τὴν διαθήκην τῆ δάλυσσας. ἐβεβήλωσας εἰς τὴν γλῶ τὸ αγίασμα αὐτῆ.

24. Κατέλιπες πάντας τὴς φραγμῆς αὐτῆ. Ἐθῆς τὰ ὀχυρώματα αὐτῆ δειλίαν. Διήρησας αὐτὸν πάντες οἱ διδοδόντες ὄδον. ἐγευήθη ὄνειδος τοῖς γείτοσιν αὐτῆ.

25. Ἰψώσας τὴν δεξιὰν τῆς θλίβόντων αὐτῶν. Ἐσφραγῆσας πάντας τὴς ἐχθρῶν αὐτῆ. Ἀπέσρεψας τὴν βοηθίαν τῆς ῥομφαίας αὐτῆ, καὶ ἐκ ἀντιλήψεως αὐτῆ ἐκ τῶν πολέμων.

26. Κατέλυσας ἀπὸ καθαρισμῶ αὐτοῦ, τὸν θρόνον αὐτῆ εἰς τὴν γλῶ κατέρραξας.

27. Ἐσμίκρυνσας τὴς ἡμέρας τῆς χρόνου αὐτῆ, κατέχευσας αὐτῆ ἀιχμῶν.

28. Ἐως πότε Κύβη ἀποκρυβήσῃ εἰς τέλος, ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ἢ ὀργή σου;

29. Μνησθητι τίς με η ύποστασις. μή γάρ μεταβάλλω εκτίσας πάντας τῶς Τίθς τῆς ἀνθρώπων; Τίς εἰν ἀνθρώπων, ὃς ζῆται, καὶ ἐκ ὕψους θανάτου, ρύεται τὴν ψυχὴν αὐτῶ ἐκ χειρὸς αἰδῶ;

30. Πῆεσι τὰ ἐλήσθ τὰ ἀρχαῖα Κύριε, ἃ ὤμοσας τῷ Δαβιδ ὡς τῇ ἀληθείᾳ σου;

31. Μνησθητι Κύριε τῶ ἀνείδισμῷ τῆς δόλων σου, ἃ ὑπέχον ἐν τῷ κόλπῳ μου πολλῶν Ἐθνῶν. Οὐ ἀνείδισαν οἱ ἐχθροί σου Κύριε, ἃ ἀνείδισαν τὸ ἀπείλαγμα τῶ Χειρῶ σου.

32. Εὐλογητὸς Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα· γεοίτο, γεοίτο.

Δόξα.

29. Ὡς Πλάσθημε γινώσκεις τὰ μέτρα: τίς ἐμῆς διωάμεως, ἐπεὶ δὲ δέομε ἔκτιστες μάταια, καὶ ἀνοσιφιλῆτα, διὰ μόνον τὴν ῥέυσαν ταύτην ζωὴν, ἀλλὰ διὰ τὴν αἰώνιον, καὶ ἀφρότων. Λοιπὸν ὡς ἀγαθός, καὶ φιλανθρώπος, μὴ παρεῖθς ἡμᾶς ἀμαρτήσαντας· ἀλλὰ σπλαγγίσθεις, ὅτι δεῶ εἶνα τινὰς ἀνθρώπων, ὅτῃ γὰ μὴ δοκιμάτῃ τὸν θάνατον, καὶ γὰ μὴ ὑπάγῃ εἰς τὸ ἄδῃ τὸ δειμωπῆμα.

30. Τῶρα πάλιν ἐθυμίζει τὴν θείαν ὑπόχρῃσιν, λέγωντας· πῆ εἶνα τὰ ἀρχαῖα ἐλήσθ σου Κύριε, ὅτῃ ἔταξες τῷ Δαβιδ, γὰ φυλάξῃς ὡς ἀληθέςατος;

31. Κοίταξο Κύριε, καὶ μή με παρεῖθς, ὑπὸ μωρῶν Ἐθνῶν ἀνειδίζομεσον· οἱ ὅποιοι τολμῶσι, καὶ λέγῃν κατὰ τὴν βλασφημίᾳ οἱ αἰῶνα δέσονται, ἀνειδίζοντες τὸ ἀπείλαγμα τῶ Χειρῶ σου· ἤγομ, καὶ κατὰ σάρκα παρογόνος τῶ Τίθ, καὶ Λόγῳ σου.

32. Εὐλογημενὸς γὰ εἶνα ὁ Κύριος, εἰς τὸν ὅποιον ἐλπίζω, γὰ πληρώσῃ ὅσα με ἔταξες. Οὕτω γὰ γεοῦ, ἔτω γὰ γεοῦ, καὶ ἅς τὸν διλογῆμεν αἰεὶ, καὶ ταῦτοπ.

Προσάχῃ Μωυσῆ ἀνθρώπων τῶ Θεῷ. Ψαλμός. ΠΘ.

ΚΑΘὼς εἰς τὸ Προοίμιον εἶπομεν, πολλοὶ ἐσωθήσαν Ψαλμὸς καὶ ὡδὸς εἰς θείαν δὲ χάρισσιν, καὶ αἴνεσιν. Ἐνας ἀπὸ τῶν ὁποίων εἶνα καὶ Μωυσῆς ὁ θαυμαστός, ὅστις ἔκαμε τὸν παρόντα· ὁ ὅποιος περιλαμβανῶν εἰς μέρῳ τὴν τῶς θείας λειτουργίας, ὅτῃ ἔκαμε πρὸς ἡμᾶς ὁ Κύριος, ἢ μόνον πρὸ τῶ Νόμου, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν αὐτῶ Στανδρωπῆσιν. Λοιπὸν διδάσκεις εἰς τῶτον τὸ Θεῖον Πνεῦμα, ὅτι ἐπεὶ ἡ παρῶσα ζωὴ εἶνα βραχεῖα, καὶ ἄσατος, γὰ κάμωμεν τρόπον δι' αὐτὸ, καὶ διὰ γὰ μὴ φανῶμεν πρὸς τὸν διεργῆτῳ ἀχάριστοι, γὰ ἀποκτήσωμεν τὴν αἰώνιον.

Τὸ Κείμενον.

1. **Κ**ΥΡΙΕ καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ὡς γενεῖ, καὶ γενεῖ.

Ἡ Ἐξήγησις.

1. **Ο**Τ' μόνον τῆς Ἰουδαίων ἔγινεν ὁ Θεὸς καταφυγὴ, καὶ βοήθεια εἰς τὴν Αἰγυπτῶν, καὶ εἰς τὴν ἔρημον, καὶ τὴν Περσῆσιν με διαφόρων χάρμας, καὶ λειτουργίας θαυμασῶν.

σωσεν· ἀλλὰ καὶ πάντα ἡ φύσις τῆς ἀνθρωπότητος ἄχαιρεσά, ταῦτα λέ-
γεται. Ἐπειδὴ ποικιλοτρόπως διεργετήθην ὑπὸ Θεοῦ, ὅστις τὸν Ἐνώχ
μετέθεκε, τὸν Νῶε διεφύλαξε, τὸν Ἀβραάμ ἔξελεξάτο, καὶ ἀπλῶς ὅλα
τὰ Ἐθνη ἀλόγησεν. Ὁ Θεὸς πρεπόντως μᾶς νοθετᾷ ἡ Προφητεία νὰ λέ-
χωμεν. Κύριε ἀπὸ γενεῶν εἰς γενεῶν σὲ γινώσκωμεν καταφυγῶν, καὶ
βοηθῶν, καὶ πολλαῖς πλοῖσας διεργεσίας παρὰ σὺ ἀπελάβομεν.

2. Ἐσὺ εἶσαι ἰσχυροῦσι, ἀναρχοῦσι, καὶ
ἀπελάτῃσι, ἔδενι περιελόμενοι πέρατι.
σὺ ἦ τὰ ὄρη, τὴν γῆν, καὶ πάντων τῶν Οἰ-
κουμενῶν ἐδημιούργησας, καὶ σὺ μόνος ὑπάρχεις
ἀπελάτῃσι, καὶ αἰῶνος.

3. Ὁ Θεὸς σε ὡς αἰδίον, καὶ αἰῶνιον ἰκετό-
μεν οἱ δούλοισι, μὴ μᾶς ἀποσρέψῃς εἰς τα-
πεινώσιν· ἦχην, καλὰ καὶ ἔξ ἀρχῆς ὠκονόμη-
σες διὰ τῶν ἀδαμιαίων παρακολῶν, εἰς ὅλας
τὸν θάνατον, πλὴν μὴ ἀφήσῃς νὰ μᾶς γέ-
νη αἰῶνας· ἀλλὰ ἀνάστησον ἡμᾶς ἀπὸ τοιαύ-
των ταπεινῶν κατὰ σῶσιν εἰς ζωὴν ἀνόλεθρον.

4. Ὅτι ἡ παρῶτα ζωὴ εἶναι τόσον ἀλγει-
νὴ, καὶ βραχέα, ὅτῃ συγκρινομένη μετὰ τῶν
αἰῶνιων, δευ λογιζέται ἐπὶ τῆ ἡμέρα,
ἢ καὶν μία ὥρα, καὶ φυλακὴ τῆς νυκτός. Ἡ
πάλιν, τόσῳ ἡδονῶν ἔχον οἱ Ἄγιοισι εἰς
τὸν Παράδεισον, ὁρῶντες τῶν μακαρίων σε
ὄψιν, καὶ ποθεινότατον πρόσωπον· ὅτῃ νὰ τὴν
φαίνωνται οἱ χίλια χρόνια, ὡς ἡ χθεσινὴ
ἡμέρα· ἀπὸ τῶν ἀμετρῶν ἀφροσύλων, καὶ
ἀγαθλιᾶσιν.

5. Καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν, ὅλοι μᾶς οἱ χρόνια εἴ-
ναι μετὰ ταλαιπωρίαν, καὶ ἔξεδεύωσιν· παρέρ-
χονται ὡσὰν εὐχὰ χορτάει ἀφήψισον. Τε-
λευτῶναι ἡ νεότης, καὶ φθαρόμεν εἰς τῶν ἐσπί-
ραν τῶν γῆρας, καὶ ἀχρεώμοισεν, καθὼς ὁ
χόρτῃ τὸ ταχὺ αἰθεῖ, καὶ τὸ βραδὺ μα-
ραίνεται.

6. Ὁ Σύμμαχος, Προέδικας τὰς ἀδικίας
ἡμῶν αὐτικρῶσιν, τὰς ἀμελείας ἡμῶν φαίνε-
σαι τῶν ἁμαρτωλῶσιν. Ταῦτα ἀρμόζουσι καὶ
τοῖς Ἰουδαίοις, καὶ εἰς ἡμᾶς ἀπαντας. Λέγει
οὖν, ὅτι δικαίως μᾶς ἐπαρέδωσες εἰς τιμω-
ρίας, βλέπωντας πῶς ἐπαρέβημεν τὸν Νόμον σου.

2. Πρὸ τῶν ὄρη γενεθῆ-
ναι, καὶ πλασθῆναι τῶν
γῆν, καὶ τῶν Οἰκουμέ-
νων, καὶ ἀπὸ τῶν αἰῶν,
καὶ ἕως τῶν αἰῶνων σὺ εἶ.

3. Μὴ ἀποσρέψῃς ἀν-
θρώπον εἰς ταπεινώσιν.
καὶ εἶπας· ἐπιστρέψατε οἱ
Ἰσὶ τῶν ἀνθρώπων.

4. Ὅτι χίλια ἔτη εἰς
ὄφθαλμοῖς σε Κύριε ὡς
ἡμέρα ἢ ἔχθρῆς, ἢ τις
διήλθε, καὶ φυλακὴ εἰς
νυκτί.

5. Τὰ ἔξεδεύωματα
αὐτῶν ἔτη ἴσονται. Τὸ
πρωτὶ ὡσὶ χλόη παρέλ-
θοι. τὸ πρῶτὶ αὐθήσεται,
καὶ παρέλθοι. Τὸ ἐσπί-
ρας ἀποπέσει, σκληρω-
θεῖν, καὶ ξηραυθεῖν.

6. Ὅτι ἔξελιπομεν εἰς
τῆ ὀργῆσιν, καὶ εἰς τῶν
Συμῶσιν ἐταράχθημεν.
Ἐθὺς τὰς ἀνομίας ἡμῶν
εἰσαυτίουσα· ὁ Αἰὼν ἡμῶν
εἰς φωτισμὸν τῶν ἁμαρτω-
λῶσιν.

7. Ὅτι πάσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἔξελιπον, καὶ ἐν τῇ ὀργῆσου ἔξελιπομεν.

8. Τὰ ἔτη ἡμῶν ὡσπερ ἀράχνη ἐμελέτων, αἱ ἡμέραι τῆς ἐτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἐβδομήκοντα ἔτη. Ἐὰν δὲ ἐν διωασείαις ἐγδοήκοντα ἔτη, καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν κόπῃ, καὶ πῶν.

9. Ὅτι ἐπήλθε φροῦδος ἐφ' ἡμᾶς, καὶ παιδάθησόμεθα.

10. Τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς σου; καὶ ἀπὸ τῆ φόβου σου τὸν θυμόν σου ἔχεις ἀπολαύσαι;

11. Τὴν δεξιάν σου ὅπως γινώσκουσιν οἱ, καὶ τὸς παιδάμενους τῆ καρδίας σου σοφία. Ἐπίσρεψον Κύριε, ἕως πότε; καὶ παρακληθήτη ἐπὶ τοῖς δούλοισιν.

12. Ἐνεπλήθημεν τὸ φρονῖ τῆ ἐλπίου σου Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα, καὶ ἀφρανθήμεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Ἐφρανθήμεν, αὐτῶν ἡμερῶν ἐταπεινώσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἶδομεν κακά.

13. Καὶ ἴδε ἐπὶ τὸς

7. Ἡ ἀμαρτία ἔξηγειρε καθ' ἡμῶν τὴν ὀργάνωσιν, ἢ δὲ ὀργῆ τὴν τιμωρίαν, καὶ ἡ τιμωρία τὰς ὁδούς ἐπήγαγεν. Ὁ Θεὸς διαπέλευσεν τὸν βίον εἰς τελευτήρας, καὶ βάσανα ἀναρμόδια. ὅτε ἔχει ἡ ζωῆμας κάμειαν σερρότητα, ἀλλὰ ὡς ἄσατ, καὶ ἀδιάλυτ, ταχέως παρέρχεται, καὶ ὡσπερ καπνὸς ἀφανίζεται.

8. Τὸ βραχὺ τῆς ζωῆμας, καὶ ἀδιάλυτον παρομοιάζει εἰς τὴν ἀράχην, ὅπως ἐν δικολίᾳ ἐκχίζεται. ὅπως καὶ ὁ αὐθροπος εἶναι εἰς διαφόρους κινδύνους ὑποκειμεν. Ζῆ κορὸν ὀλίγον, ἕως ὅ. χρόνος, καὶ ἀφανίζεται. Εἰ δὲ καὶ τύχη τινὰς διωκτικῆς κρᾶσεως, καὶ περὶ τῆ τῆς Π. ἔχει κόπης, καὶ πόνου, καὶ ἐδωίω τὸ σῶμα, ὅπως αὐτὴ ζωὴ δευρ λογίζεται.

9. Τὴν μετεῖον τιμωρίαν, ὅπως μᾶς ἔδωκεν ὁ ἐλεήμων Θεὸς, καλεῖ ἐπέλθεσαν πραότητα. λέγει ἐν. Ἴδω εἰς πόσα κακά ἐτάξαμεν διὰ τὴν ὀλίγην ὀργάνωσιν Κύριε.

10. Ἀμὴν εὐχόμενος παιδάτης μετ' ὅλον τὸν κραταιόν σου θυμόν, τίς διώκεται καὶ ὑπομένει νη τοσαύτῃ ἰσχυρῇ παιδάσει τῆς αἰωνίου κολάσεως.

11. Ἀλλὰ δεόμεθα σου Κύριε, παρακληθήτη, καὶ γίνου ἰλεως πρὸς ἡμᾶς. Κάμεμας καὶ ἀπολαύσωμεν τὰς δωρεὰς τῆς Ἀγίας σου δεξιᾶς, ὅπως μιμήμενοι τὸς ἀπὸ σοφιοῦ σου, καὶ θετήσωμεν καὶ ἀλλως εἰς τὴν δειάν σου ἐπίγνωσιν.

12. Οἱ ἄλλοι Ἐξηγητοὶ ἠλλάξαν τὸν χρόνον εἰς ὅλους τὸς κάτωθεν ἀεθμούς, καὶ λέγουσιν. Ἐμπληστον ἡμᾶς ἐν τῇ φρονῖ τῆ ἐλπίου σου, καὶ ἀνέσομεν καὶ ἀφρανθήσομεθα. ἦσαν, κάμεμας καὶ ἐμπληθόμεν τῆ δειάν ἐλπίου σου, εἰς τὴν πᾶμφωτον ταχυλίω τῆς μελλήσης ζωῆς, ὅπως δευρ νυκτῶναι πῶποτε. καὶ καὶ ἀφρανθώμεν δευρ ἀγαλλόμενοι εἰς τὰς αὐταίρας ἐκείνας ἡμέρας, καθὼς ἐδὼ ἐταπεινώθημεν, ἔχοντες εἰς πόσης χρόνος κόπης, καὶ βάσανα.

13. Ναὶ Κύριε, ἀπλαγχίσημας τὸς ἀρεταίους

δύλασσε, κὶ τὸς ἀπογόνους μας· κὶ ὁδήγησον αὐτὸς εἰς τὸν φόβον σου, καὶ φυλάξουμὲν τὰς ἐπιτολάς σου.

14. Καὶ ἡ λαμπρότης τῆς θείας σου χάριτος ὡς εἶναι μετ' ἡμῶν, καὶ κατὰ δυνάμειν τὰ ἔργα μας. ἤγουν δίδε μας διώσασιν, καὶ τελώμεν τὰ σὰ δάρετά, ὅπως ἀξιώσωμεν τῆς αἰωνίου μακαριότητος διὰ τῆς σῆς ἀγαθότητος.

δύλασσε, κὶ ἐπὶ τὰ ἔργασε, κὶ ὁδήγησον τὸς υἱὸς αὐτῶν.

14. Καὶ ἔγω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῆς χειρῶν ἡμῶν κατὰ δυνάμειν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῆς χειρῶν ἡμῶν κατὰ δυνάμειν.

Αἶνός σου ὡδὴς τῷ Δαβὶδ, ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.
Ψαλμός. 4.

Προβλέπωντας ὁ Μακάριος Δαβὶδ ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι, ὅτι ὁ πονηρὸς διάβολος ἐμελλε καὶ περᾶσαι τὸν σαρκωθεῖτα Χριστὸν εἰς τὴν ἔρημον, ἔκαμε τὸν Ψαλμὸν τῶτον. Εἰς τὸν ὁποῖον φαίνεται, πῶς ὁ Δεσπότης ἐνίκητε τὸν περᾶζοντα, δίδοντας ὑπόδειγμα εἰς ἡμᾶς τὴν ἀκραν αὐτῷ ταπεινώσιν, καὶ ἐπιβλέψασθαι, πῶς καὶ ὑπομεύωμεν τῆς πειρασμοῦ· καὶ ἡμεῖς ἔδωκε καὶ τῆς δαίμονων βοήθειαν, τῶν ὁποῖοις ἔχουσαίτε, καὶ δεῖ δυνάμειν, καὶ ἡμεῖς πολεμοῦν ὡς τὸ κρῖνον. Αἶνετε οὖν τὸ Προαίμιον, αἶνος ὡδὴς τῷ Δαβὶδ. Ἠγγὺν, καὶ εἶναι ὁ Χριστὸς δοξασθεὶς, ὅτι ἐνίκησε τὰς πικρὰς τῶν δαίμονος. Γινώσκει οὖν, ὅτι ἅλλος Ψαλμὸς, δεῖ ἔχει τὸς ἡμᾶς, καὶ διώσασιν, καὶ ἀφανίσῃ τὴν σκιά, καὶ πικρὰς μετὰ ὁρατῶν, καὶ ἀορατῶν ἐχθρῶν, ὡς τῶτον, ὅταν τὸν λέγωμεν μετὰ πίστεϊν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ἀλάθειαν.

Ἡ Ἐξήγησις.

1. Ὅστις ἔχει μόνον εἰς τὸν Θεὸν τὰς ἐλπιδάσιν, καὶ ἀπ' αὐτῶν ἐκδέχεται τὴν βοήθειαν, ὁ τοῦτο θέλει εἶναι πεφυλαγμένος εἰς τὴν θείαν σκέπην αὐτῷ, καὶ κηδεμονίαν, ὡς περὶ καὶ ἦτον εἰς κάστρον ἰχυρὸν, καὶ ἀπόρρητον.

2. Ὅταν δὲ τὸν θυρεὸν τῶτον φορέσῃ, καὶ διαφυλαχθῇ ὑπ' αὐτῆς ἀσφαλῆς καὶ ἀτρωτός, ἡμπορεῖ καὶ λέγει ταῦτα πρὸς Κύριον. Ἐσὺ εἶσαι Θεὸς βοηθός μου, καὶ εἰς σὲ θέλω ἔχει τὸ χάριός μου πάντοτε.

3. Καὶ πρὸς τὸν Δαβὶδ, καὶ πρὸς πάντα αἰ-

Τὸ Κείμενον.

1. Ὅτι κατοικῶν ἐν βοήθειᾳ τῆς ὑψίστης, ἐν σκέπῃ τῆς Θεοῦ τῶ ἔργου αὐλοῦσθῆται.

2. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· ἀτιλήπτωμα εἶ, καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπὶς ἐπ' αὐτόν.

3. Ὅτι αὐτὸς ῥύσεται

σε ἐκ παγίδος θηράτων, καὶ ἀπὸ λόγου παραχώδους.

4. Ἐν τοῖς μεταφρῆσιν αὐτῶ ἐπισκιάσεισαι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτῶ ἐλπιδίῃς.

5. Ὅπλα κυκλώσεισαι ἢ ἀλήθεια αὐτῶ, ἢ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινῆ, ἀπὸ βέλους πετυμεῖται ἡμέρας, ἀπὸ παραγματοῦς ὡς σκότει διαταρρομεύς, ἀπὸ συμπτώματος, καὶ δαιμονίου μεσημβρινῆ.

6. Πιστεύεται ἐκ τῆ κλίτης σου χιλιάς, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, ὡρὸς σὲ δὲ ἐκ ἑγγυῆ. Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ αὐταπόδοσιν ἀμαρτωλῶν ἄφει.

7. Ὅτι σὺ Κύριε ἢ ἐλπίσμη, τὸν ὕψιστον ἔθου καταφυγίωσθαι. ἢ ὡρσσελάσεται ὡρὸς σὲ κακὰ, καὶ μάστιξ ἐκ ἑγγυῆ ὡς τῷ σκηνώματί σου.

8. Ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτῶ ἐπιτελείται περὶ σῆ, τῶ διαφυλάττεισε ὡς πασαις ταῖς ὁδοῖς σου.

9. Ἐπὶ χερῶν ἀρεῖσθι

θρωπον λέγει ταῦτα ὁ Κύριος, καὶ παραθαρήσει μεις, ὅτι ἔμνον ἀπὸ τὰς παγίδας, καὶ βροχάδας τῆς κωπηγῶν, ἤγην τὰς σνέδρας, καὶ ἐπιβλάς τῆς δαιμόνων. ἀλλὰ καὶ ἀπὸ συκοφαντίας, καὶ παραχῆς, καὶ ἐπιρρείας τῆς κακῶν ἀνθρώπων, μᾶς λυτρῶναι ὁ Παυτοδιώξιμθ.

4. Μεταφορικῶς λέγει ταῦτα, ἤγην νὰ γένη πρόμαχος σου ὁ Κύριος, νὰ παρεῖν ἔμπροσθεν εἰς τὸν πόλεμον καὶ τῆς ἐχθρῶν σου, νὰ σὲ φυλάγη μὲ τὰς μεταφρενάτι, καὶ νὰ σὲ σκέπη μὲ τῶν θείων σου ὡρονοῖου, καθὼς σκεπάζουμι τὰ τέκνα αἱ ὄρνιθες μὲ τὰς πτέρυγας.

5. Νὰ σὲ γένη πανοπλία, καὶ σκεπάζουμι τῶ Θεῷ ἢ ἀλήθεια, νὰ μὴ φοβῆσαι τὰς φανερὰς, καὶ ἀποκρύφους ἐπιβλάς τῆς ἐχθρῶν σου, ἢ μόνον τῆς αἰσθητῶν, ἤγην τῆς κακῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰς νυκτερινὰς, καὶ μεσημβρινὰς τῆς δαιμόνων σνέδρας, καὶ σμῆματῶν σου, νὰ εἶσαι ἀβλαβὴς, παρὰ Θεῷ φυλαττόμενθ.

6. Ἄντι τῶ κλίτης, οἱ λοιποὶ ἐκ πλαγίῃ σου ἐρμυλάσων. Λέγει δὲ, ὅτι καὶ ἐκ δεξιῶν σου, καὶ ἐκ ἄεσερῶν, πλῆθος ἀπειρον ἐπέλθουσι πολεμίων, ἢ μόνον ἐσεῖα δεῦθελθον διωθῆν νὰ βλάψωσιν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐκείνης νὰ ἰδῆς ἀπωλεσμένους ἀπὸ πλῆγῶν θεήλατον.

7. Ταῦτης δὲ τῆς ὡρομηθείας νὰ ἀπολαύσῃς, διὰτὶ εἶχες εἰς τὸν Θεόν τῶ ἐλπίσῃ σου, καθ' ἐκάστῳ ἐπικαλούμενος αὐτὸν εἰς βοήθειαν. Ὅθεν καὶ κήρυμία ζημία δεῦθελθῆι πλησιάσει εἰς τῶ ψυχῆ, ἔτε εἰς τὸ σώμα σου, ἔτε πληγὴ ποσῶς εἰς τὸν οἶκόν σου.

8. Φανερόν καὶ ἀπὸ τῆτο, ὅτι ὁ Θεὸς ὡρσάσει τὰς Ἀγγέλους, καὶ διαφυλάττει τὰς εἰς αὐτὸν πισθόντας, μὲ πολλῶν ἐπιμέλειαν, νὰ μὴ λάβουμι λῶβλῳ τινὰ ἀπὸ τὸν αὐτίδικον.

9. Οἱ ὅποιοι Ἀγγελοι νὰ σὲ σκηνώουμι εἰς

τὰς χεῖράς τως, ἤγαν γὰρ σὲ χειραγωγῶσαι εἰς
 ἄσθεν οὐδὸν, καὶ σωτήριον, διὰ γὰρ μὴ σκοπι-
 τήν εἰς μικρὸν λίθον τὸ ποδάστει, τῆ-
 ςιν, ἢ γὰρ μὴ ἀμνηστῆς, ἢ γὰρ μὴ λάβης
 ζημίαν ποτὸς τῷ σώματι.

10. Τὰ διωκώτερα, καὶ πικρότερα εἶπε Θε-
 ρια, διὰ γὰρ δείξῃ, πῶς θέλεις νικήσει καὶ τὰ
 ἐπίλοιπα. Διὰ τῷ Λέοντος, καὶ Δράκοντος,
 τῷ ἰκίῳ ἐδήλωσε, καὶ διὰ τῆς Ἀσπίδος,
 καὶ Βασιλείου τῷ Σωατηφόρον ποιησίῳ.

11. Ταῦτα λέγει ὁ ἴψ ὅλων Θεός, καὶ Δε-
 σωτὴς πάντων, διὰ τὸς εἰς αὐτὸν πεποιθό-
 τας, καὶ διδάσκων ἡμῖς τίς ὁ τῆς ἐλπίδος
 καρπός, εἶπε ταῦτα. Διὰ τὴν ἠλπίξω εἰς
 ἐμὲ, γὰρ τὸν λυτρώσω ἀπὸ ὀρατῆς, καὶ ἀσφα-
 λῆς ἐχθρῶν, γὰρ τὸν φυλάττω ἀπὸ πάντων
 ἐπιβλητῶν, καὶ κἀκῶν. καὶ ὅταν με ἐπικαλέσῃ,
 γὰρ τῷ ὑπακούω πάραυτα.

12. Ἐὰν δὲ σωθῆναι, καὶ ἔλθῃτε κάμμιξ
 θλίψις, γὰρ εἶμαι μετὰ τὸν λόγον τε, γὰρ τὸν λυ-
 τρώσω ἴψ δυσχερῶν, καὶ γὰρ τὸν κάμω εἰς ὅλας
 εὐδοξίαν, καὶ περιβλεπτον.

13. Καὶ εἰδὼ μὲν εἰς τῷ παρῶσαν ζωῷ
 γὰρ τὸν κάμω πολυχρόνιον, εἰ μὲν φαῖν γὰρ
 ἀρμόξῃ πρὸς τὸ συμφέρον τε· εἰς δὲ τῷ μέλ-
 λουσαν, γὰρ τὸν κάμω αἰώνιον, καὶ ἀθάνατον,
 γὰρ τῷ δείξω τὸ σωτηριῶδες με πρόσωπον, ὅπῃ
 εἶναι ἢ ὄντως μοκαελοῦς, καὶ ἀρρητος ἀπό-
 λωυτις, γὰρ σὺ ἀφραίνεται, μετὰ τῆς Ἀγίας
 με πάντοτε.

σε, μήποτε προσκόψῃς
 πρὸς λίθον τὸν ποδάστει.

10. Ἐπὶ ἀσπίδα, καὶ ἠ-
 βασιλίσκον ἐπιβήσῃ, καὶ
 καταπατίσεις λίοντα, καὶ
 δράκοντα.

11. Ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἠλπι-
 σε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν.
 Σκεπάσω αὐτόν, ὅτι
 ἔγνω τὸ ὄνομά μου. Κε-
 κράζεται πρὸς με, καὶ ἐπα-
 κῶσομαι αὐτῷ.

12. Μετ' αὐτῶ εἰμι ὡς
 θλίψις. Ξελεύμαι αὐ-
 τόν, καὶ δοξάσω αὐτόν.

13. Μακρότητα ἡμερῶν
 ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω
 αὐτῷ τὸ σωτηριῶδες μου.

Δόξα.
 Κάθισμα ΙΒ΄.

Ψαλμός ὠδῆς εἰς τῷ ἡμέραν τῷ Σαββάτῃ. γ Α΄.

Τὸ Σάββατον δηλοῖ κατάπαυσιν ἴψ σωματικῶν πόνων, καὶ τὸν Γε-
 δαῖκον Νόμον, ὅπῃ τὸς ἐπαρόσασεν ὁ Θεός, γὰρ μὴ κάμω σωμα-
 τικῷ υπηρεσίαν τῷ Σάββατον, ἀλλὰ μόνον γὰρ ὑμνήσει τὸν Κύριον. Ἐπεὶ
 οὐ καὶ ὁ μέλων βίος εἶναι πάσης φροντίδος ἐλάττωτος, παρεπόντως καλῶ-
 ται κατάπαυσις. Ὁ Θεὸς καὶ ὁ Ψαλμός ἔτος λέγοντας τῷ τιμῷ ὅπῃ θέ-
 λων ἀπολαύσει οἱ Δίκαιοι, τῷ καταπαύσιμον, καὶ φοβερῶν ἐκείνων ἡμέραν
 τῆς τῷ Κόσμου σωτηλείας, καὶ τῷ ἴψ ἀμνηστῶν τιμωσίῳ, ἐπωνομί-
 σῃ ὠδῇ Σαββάτῃ. καὶ μῆς νηθετῶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα. γὰρ ἀνῆμεν τὸν
 Θεὸν καθ' ἑκάστῳ ὡραν, ἀγαλλοῦντες αὐτὸν ὡς δημιουργόν, καὶ Σωτήρα.

μεις· ἢ νὰ μὴ λυπέμεσθε εἰς τὰς θλίψεις τῆ παρόντος βίῃ, ἀλλὰ νὰ ὑπομενῶμεν μικροθύμως τὸν κόπον τῆς μιᾶς ταύτης ἡμέρας, ὡσπερ ὁ ἐργάτης, ἢ μισθωτὸς, μὲ τινὶ ἐλπίδι τῆς πληροῦς ἀνταποδόσεως, ὅτῃ θήλομεν λάβῃ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἢ τῇ ἡμέρᾳ τῆς καταπαύσεως.

Τὸ Κείμενον.

1. Ἀγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι τῷ Κύριῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε. τὸ ἀναγγέλλειν τὸ ἰσχυρὸν τὸ ἔλεός σου, καὶ τινὶ ἀληθεύσῃ καὶ νύκτα.

2. Ἐν δεκαχόρδῳ ψαλλομένῳ, μετ' ᾠδῆς ἢ κιθάρας.

3. Ὅτι ἔσφραξά με, Κύριε ἢ τῷ ποιήματί σου, καὶ ἢ τοῖς ἔργοις τῆς χειρῶν σου ἀγαλλίσσομαι.

4. Ὡς ἡμεγαλιώθη τὰ ἔργα σου Κύριε, σφόδρα ἐβασιώθησαν οἱ διαλογισμοί σου.

5. Ἀνὴρ ἄφρων ἔγνωσεται, καὶ ἀσωήτος ἔσωήσεται ταῦτα.

6. Ἐν τῷ ἀνατεῖλαι ἀμαρτανλὸς ὡσεὶ χόρτον, καὶ διέκυψαν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τινὶ αὐμίᾳ. Ὅπως αὖ ἔξολοθρῶσῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα τῶ αἰῶνος.

7. Σὺ δὲ ὕψιστος εἰς τὸν αἰῶνα Κύριε. Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου Κύριε, ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἀπολυ-

Ἡ Ἐξήγησις.

1. Πολλὰ καλὸν, καὶ ὠφέλιμον εἶναι, νὰ ὑμολογεῖμεν ἡμέραν, καὶ νύκτα τῷ Κυρίῳ, διηγόμενοι τινὶ πρὸς ἡμᾶς αὐτὴ φιλανθρωπίᾳ, καὶ ἔλεος, καὶ τινὶ καὶ τῆς ἀδικημάτων δικαιοσύλῃ αὐτῆ, καὶ ἀληθεύσαι.

2. Τοιαῦτα ὄργανα ἔπαιζαν οἱ Ἑβραῖοι ὅταν ἔψαλλον καθὼς κέμεν, καὶ τινὶ εἰς τινὶ Ἰταλίᾳ, καὶ πᾶσαι πόλιν τῆς Φραγγίας.

3. Ὅτι βλέπων τὴς δημιουργίας, καὶ τὴς ἀρρήτους οικονομίας σου, ἀφρονοῖμαι ἀγαλλόμενος, καὶ τινὶ γλαῦτται κινῶ πρὸς ἐχρηστίαν σου, καὶ ἀνεσπιν.

4. Ὅτι τὰ μετ' ἔργα τῆς θείας σου διαδόμεις, εἶναι πολλὰ μεγάλα, καὶ θαυμάσια, ἢ δὲ σοφία σου, καὶ πρόνοια ἔχει τόνον βαθεῖ, ὅτῃ εἶναι ἀνεκδιήγητος.

5. Ἀλλὰ ὁ ἀσθενὴς εἰς τὸν νῦν, καὶ ἀγνωστος ἀνθρωπος, ἢ ἔξ ἀγνοίας, ἢ ἀπὸ τινὶ κακίᾳ τῆ, δευ καταλαμβάνει αὐτὰ ὅτῃ λέγω· ἀλλὰ μένει εἰς τὸ καλὸν ἀσωήτος, καὶ ἀναίδητος.

6. Τὸ ἀνατεῖλαι, ἀνιῆται εἶπεν ὁ Ἀκύλας, καὶ ὁ Σύμμεχος· ἦσαν οἱ ἄφρονες δευ ἠθέλησαν νὰ καταλάβῃν, ὅτι ἢ ἀτυχία τῆς ἀνόμων εἶναι ὡς χόρτος, ὅτῃ ὀλίγον αὐθιῆ, καὶ ξηραίνεται· ἢ τῷ καὶ αὐτοὶ ὀλίγον καιρὸν ἀπολαύσαντες δημιουργίᾳ τινὶ ῥέσται, ὑπὸ γωνίᾳ εἰς αἰῶνιον ὄλεθρον, νὰ κολάζωνται ἀτελεῖτητα.

7. Ἐκεῖνοι μετ' ἔσται, σὺ δὲ Κύριε ἔχεις τὸ κράτος αἰῶνιον, καὶ παραδίδεις τὴς παραβάτας ἐχθρούς σου εἰς τινὶ ἀπώλειαν, διὰ τὴς ἀνομίας, καὶ ἀχρηργίας τῆς.

8. Ημεῖς δὲ ὅτῳ σὲ γινώσκωμεν, καὶ εἰς σὲ ἐλπίζομεν, βλέποντες αὐτῶν τὴν καταλύσιν, καὶ ὑψώθημεν ἐν σοὶ καυχώμεθα, καὶ νῦν ἀκακιοῦσθαι ἀπὸ τῆν χαρᾶν, ὡς δὲ θαλῆς ἐλαία, διὰ τὰς χάριτας ὅτῳ μὲς ἔκαμες Πολυάσπλαγγχε.

9. Τὸ ἐπεῖδεν, εἶπον οἱ ἄλλοι ἐπόφεται. Μελλόντων ἢ παρόρησις τὰ λεγόμενα, ἀλλ' ἡ Προφητεία λέγει ὡς γεγενημένα τὰ ἐσόμενα, διὰ τὸ δειξῆν τὸ ἀλάθητον τῆς παρόρησις. Λέγει ἔν ὅτι θείω ἰδῆ τὸ τέλος τῆν ἀδικίαν, καὶ τὴν ἀπόλειπαι αὐτῶν νῦν ἀκίστω, νῦν τὴν διηγύνηται ὡς παραμύθιον.

10. Οὕτω μὲν οἱ ἀμαρτωλοὶ, οἱ δὲ Δίκαιοι μιμήμενοι τῆς κέδραι τὸ δατύ, τὸ θερμὸν, καὶ θρέψιμον, τῷ δὲ φοίνικος τὸ ὑψικὸν, καὶ κάρπιμον, θείων εἶσαι εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῷ Θεῷ, ὡς εἰς θείον Παραδεισαν, αὐθιγημένοι, καὶ δροστροὶ πάντοτε.

11. Οὕτως ὁ Σύμμοχος, ἔτι καρποφορήσασιν γηράντες, πιονες, καὶ δὲ θαλῆς ἔσονται ἀπαγγέλλοντες ὅτι ἄρθὸς Κύριος ὁ περιφράσσων με. καὶ τὸ ἐξῆς. ἦγον εἰς τὸν μέλλοντα αἰῶνα ἀπολαμβανόντες οἱ δίκαιοι τὴν ἐπηγγελμένην πλειότητα, θείων παροσφέρει τῷ ἐργετῆ Θεῷ καρπὸν πλείονα, ἀκαταπαύτως ὑμνῶντες αὐτὸν, καὶ λέγοντες ὅτι πολλὰ ἀγαθὸς, καὶ δίκαιος εἶναι ὁ Κύριος, καὶ Θεός μὲς, τῶν ὅτῳ καὶ σκιά προσωπολήφιας εἰς αὐτὸν δεῦ ἀρίστηται.

ται, καὶ διασκορπιθήσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.

8. Καὶ ὑψώθησεται ὡς μονοκέρωτος τὸ κέραν μὲς, καὶ τὸ γηράν μὲς ἐν ἐλαίω τίονι.

9. Καὶ ἐπεῖδεν ὁ ὄφθαλμὸς μὲς ἐν τοῖς ἐκθρομῆς, καὶ ἐν τοῖς ἐκανισαμέοις ἐπ' ἐμὲ κωηρομονοις, ἀκίσεται τὸ ἔς μεν.

10. Δίκαιος ὡς φοίνιξ αὐθιγη, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβανῷ πληθυσθήσεται. Περιτῶμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τῷ Θεῷ ἡμῶν θειοθήσων.

11. Ἐτι πληθυσθήσονται ἐν γῆρι τίονι, καὶ ἀπαθῆντες ἔσονται τὸ ἀναγγεῖλαι, ὅτι δὲ θὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐκ ἐστὶν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Εἰς τὴν ἡμέραν τῷ Σαββάτῳ, ὅτε κατώκισο ἡ γῆ.

Αἶνος ὡδῆς τῷ Δαβίδ. Ψαλμὸς. 46.

Τῆν μεταβολῆν τῆν αὐθράπων κηρύττει ὁ Ψαλμὸς ἔπος, ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι ἀτρεπτος φύσει, καὶ ἀναλλοίωτος, καὶ Βασιλῆς αἰεί, καὶ πάντοτε. πλῶν τῶν δεῦ ἤξῃσων οἱ αὐθροποι, ὅθεν καὶ εἰδωλα ἐφοροκυνῆσων οἱ ἄφρονες. Μετὰ δὲ τὴν θείαν αὐτῷ στανθράπκῃσιν, μετὰ τὴν θειογνωσίαν ἐγνωσῆθῃ τίς ἦτον, σαφέστερον διατύτω λέγει ὁ Κύριος ἐβρατίδῃσων.

Τὸ Κείμενον .

1. **Ο** Κύριε ἔβα-
σίλωσεν, ἀπρί-
πειαν σιεύσατο .

2. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος
διώαμιν, καὶ περιζώσατο .

3. Καὶ ᾧ ἐσέρεώσε τὴν
οἰκμεσίω, ἥτις ἐ σα-
λάθηται . Ἐπιτομος ὁ
Ἰσραὴλ ἀπὸ τότε . ἀπὸ
τῶ αἰῶν σὺ εἶ .

4. Ἐπῆραυ οἱ ποταμοὶ
Κύριε, ἐπῆραυ οἱ ποταμοὶ
φωνὰς αὐτῶν . Ἀΐψωσιν οἱ
ποταμοὶ ἐπιτέλεις αὐτῶν,
ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολ-
λῶν . Θαυμασοὶ οἱ με-
τωρισμοὶ τῆς θαλάσσης .

5. Θαυμασὸς ἐν ὑψη-
λοῖς ὁ Κύριος . τὰ μαρ-
τύριά σου ἐπισώθησαν σφό-
δρα .

6. Τῶ οἰκίσαι πρέπει
ἀγίασμα Κύριε, εἰς μα-
κρότατα ἡμερῶν .

Ἡ Ἐξήγησις .

1. **Δ** Ἐν ἔχει ἀρχῶν ἢ Βασιλεία τῷ Θεῷ,
ἄπαγε, ἀλλὰ τῷ ἐκείνου ὑποταγῶν
ἦν εἰς αὐτὸν πισθόντων δεξιόμενος, ἀπρί-
πειαν σιεύσατο, ἤγουν τῷ ἦν αὐθράτων
σωτηρίαν .

2. Εἶπομεν ὅτι τὸ Θεῖον εἶναι ἀτρεπτον .
Λοιπὸν δὲ ἔλαβεν ἐκεῖνο ὅτῃ δὲ εἶχευ,
ἀλλ' εἴτι εἶχευ, ὑπέδειξε· καὶ τῆς πολεμικῆς
τῷ οἰκείαν χρησάμενος διώαμιν .

3. Τῶρα διηγᾶται τῷ Σταυρωθεύτῳ τὰ
κατορθώματα· ὅτι ἐσέρεώσεν εἰς τῷ πίστι-
ῶν τῷ Οἰκμεσίω, ἥτις ἔχαστα τῆς ἀλη-
θείας τὸ βέβαιον, δὲ θέλει σαλαθῆ, ἔτε-
νὰ μετακινήθῃ πάποτε . τὸ δὲ, ἐπιτομος ὁ Ἰσρα-
ήλ, δὲ λέγει πῶς ἐχειροτονήθη Βασιλεὺς
τῶρα, ἀλλὰ πῶς ἔχει τὸ κράτος αἰώνιον .

4. Ποταμοὶ τῆς Γερός Ἀποστόλας ἐκάλεσε·
καὶ τῆς ὑπερὰ δεξιόμενος τὸ κήρυγμα· οἱ
ὅποιοι ὑψώσαν τὰς φωνὰς, περιζώσαντες
τὰς ὁδοὺς, καὶ ἐπιτέλεις, κηρύττοντες τὰ
θεῖα διδάγματα . καθὼς τρέβει τὸ ὕδωρ τῷ
ὑποκειμένω γλῶ, ὅθεν ἡ διάτλιψις γίνεται .
Καθὼς δὲ με τῷ καταφορῶν τῆς ποταμίων
ὑδάτων, διεγείρονται κύματα εἰς τῷ θαλάσ-
σαν, ἔτω καὶ τῶν ἡ διδοχῆ ἐγίνετο παρα-
χῆ εἰς τῷ τῷ Κόσμῳ πικρῶν, καὶ αὐήμερον
θαλάσσαν .

5. Τὸ, θαυμασὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριε,
εἶπευ ὁ Ἀκύλας, ὑπερμεγέθης ἐν ὑψοῖς ὁ
Κύριε . με ταῦτα ἀποδείχτει, ὅτι ἦτον ἡ
διώαμις τοῦ Ἰσραὴλ Θεῷ, ὅτῃ σιεύσατε
ποιαῦτα θαυμάσια . τὰ δὲ μαρτύρια, ἤγουν
ὅσα ἐκήρυξαν περὶ Θεῷ οἱ Προφῆται, ἀπέ-
δειξεν ἀληθῆ, καὶ πιστότατα .

6. Τὸ δὲ μέγιστον, ὅτι δὲ εἶναι πρόσημος
ἢ τῆς δωρημένων ἀπόλαυσις, ἀλλὰ μονι-
μος, καὶ αἰώνιος, ὅτι αὐτὰ ἀπείρηται εἰς τὸν
Ἄγιον Οἶκόν σου . Οἶκον δὲ Θεῷ ἡμεῖς τὰς
πίστεις ἐκάλεσε .

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ, τετραδι Σαββάτου. 4Γ΄.

Ποιοὶ Βασιλεῖς τῆς Γηδαίων, καὶ Ἀρχόντες τῷ παρανομίᾳ ἠγάπησαν, καὶ ἀδικήματα κείμενοι, ἐκατακείμενοι τὸς ἀδύων, καὶ αὐτῶν, ὡς ὑπὲρ αὐτῶν εἰς θάνατον, πωλοῦντες μὲ δῶρα αἱμα. Δικαίων οἱ ἀδικοί. Ταῦτα κροσσῶν ὁ Προφήτης, ἔγραψε τὸν παρόντα Ψαλμὸν, ἀποδείκνυντας ἀνιγμυκτωδῶς τῷ β. τῷ Χριστῷ παρασίῳ· καὶ νθετῶ τὸς μὲν ἀδικῶν, γὰ ἀπέχων ἀπὸ τοιαύτης παρανομίας· τὸς δὲ Σκαρέτους, γὰ ἔχων ὑπομονῆν εἰς τὰς θλίψεις, ἐπειδὴ ἔρχεται ὁ δίκαιος κρατῆς, γὰ ἀποδῶν δικαίων, καὶ ἀδικῶν καὶ τὰς πράξεις τῶν.

Ἡ Ἐξήγησις .

1. **Θ**εὸς εἶναι δίκαιος, καὶ Παντοδύναμος. λοιπὸν κατὰ βραβύει τὸς Σκαρέτους μὲ πλοσίαν αὐταπόδοσιν, ἵτω θέλει κίμαι φοβερῶν εἰς τὸς ἀδικῶν ἐκδίκησιν.

2. Ναὶ δικαιοκρίτα Κύριε, καὶ Βασιλεῦ παντός τῷ Κόσμῳ ὑπέριπτε, ἐπιφανῆθι, δεῖξαι τὸ ὕψος τῆς σῆς δυναμείας, καὶ ἀποδοῦ τοῖς ὑπερηφάνοις, ὅτῃ ἀδικῶν τὸς κεύητας, ἐκείνο ὅτῃ τὸς πρέπει καὶ τὰ ἔργα τῶν.

3. Διατί γὰ κωχῶνται εἰς τὰς ἀδικίας τῶν οἱ ἀσώπειτο ἔργα τῶν τῆς ἀνομίας, καὶ γὰ λέγουν ἀνυχρά, καὶ μετὰ αὐτὰ λόγια, πλύντες καὶ εἶδος ἀδικίας μὲ τῶν αὐτῶν αὐανωχυσίαν;

4. Τὸν λαόν σου καταπαῖσι, καὶ θλίβουσι μὲ διάφορα γενοχωρείας, καὶ βία τῶν τῶν χήρας, καὶ ὀρφανῶν, καὶ τὸς προσηλύτους ἐφόνδουσαι οἱ παρανομοί. Προσηλύτους ἔλεγον ἐκείνους, ὅτῃ ἀφώσασιν τὰ εἶδωλα, καὶ εἰρχοῦνται εἰς τῷ πίσιν τῆς Γηδαίων, καὶ ἐτελεύσαν τὸν Νόμον ἀπαρσάλατα.

5. Ταῦτα δὲ πολμῶσι, νομιζόντες οἱ αὐόητοι, ὅτι δὲ θεωρεῖς αὐτὰ ὅτῃ γίνονται· καὶ δὲ ἔχουσι εἰς ταῦτα ποσῶς τινα πρόνοιαν.

6. Ὡς τῆς ἀγνωσίας σας ἄφρονες, ἕως πότε δὲ βαῖετε εἰς τὸν νῆν σας ὀλιγῶν σιωῶσιν; Μάθετε ὀφέποτε, ὅτι τῆς ἀραχῆς ὁμοιάζει ἢ τῷ παρόντος βίᾳ κατὰς αὐτοῖς.

Τὸ Κείμενον .

1. **Θ**εὸς ἐκδικήσων Κύριε. Θεὸς ἐκδικήσων ἐπαρρησιάζασατο.

2. Ὡς ὕψηθι ὁ κείμενος τῷ γλῶ. ἀπόδος αὐταπόδοσιν τοῖς ὑπερηφάνοις.

3. ἕως πότε ἀμαρτωλοὶ Κύριε; ἕως πότε ἀμαρτωλοὶ κωχῆσονται; φθέγγονται, καὶ λαλήσονται ἀδικίαν; λαλήσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τῷ ἀνομίαν.

4. Τὸν λαόν σου Κύριε ἐταπείνωσαν, καὶ τῷ κληρονομίαν σου ἐκακῶσαν. Χήρων, καὶ ὀρφανῶν ἀπέκτειναν, καὶ προσηλύτων ἐφόνδουσαν.

5. Καὶ εἶπον· ἐκ ὕψηθι Κύριε, εἶδὲ σωθήσεται ὁ Θεὸς τῷ Γακώβ.

6. Σιώετε δὴ ἄφρονες ἐν τῷ λαῷ, καὶ μωροὶ ποτὲ φρονήσατε.

7. Ο φουλάσας τὸ ἔς, ἔχι ἀκνὴ; ἢ ὁ πλάσας τὸν ὀφθαλμὸν, ἔχι κατανοεῖ; ὁ παιδῶν ἔδη, ἔχι ἐλέγξει; ὁ διδάσκων ἀνθρώπον γνῶσιν.

8. Κύριος γινώσκει τὰς διαλογισμὸς τῆς ἀνθρώπων, ὅτι εἰσὶ μάταιοι.

9. Μακάριος ἀνθρώπος, ἢ ἀνὸν παιδὸς Κυρίου, ἢ ἐκ τῶ νόμου διδάξῃς αὐτόν.

10. Τὸ παρῶν αὐτὸν ἀφ' ἡμερῶν πονηρῶν, ἔως ἔσθ' ὀργῆ τῶ ἀμαρτωλοῦ βῶθρου.

11. Ὅτι ἐκ ἀπόστασις Κυρίου τὸν λαὸν αὐτῶ, ἢ τὴν κληρονομίαν αὐτῶ ἐκ ἐγκαταλείψει. Ἐὼς ἔσθ' δικαιοσύνη ἐπιστρέψει εἰς κρίσιν, καὶ ἐχθόμενοι αὐτῆς πάντες οἱ ἀδελφοὶ τῆς καρδίας.

12. Τίς ἀσέηται μοι ἐπὶ πονηρομένοις; ἢ τίς συμπαρασέηται μοι ἐπὶ τοῖς ἐργαζομένοις τὴν σοφίαν;

13. Εἰ μὴ ὅτι Κύριος

7. Εἶναι βολετὸν, ἐκείνῳ ὅτῃ μὲς ἔδωκε τὴν ἀκνὴν, ἢ τὴν ὄρασιν, ἢ ἐπλατέμικ τὰ λοιπὰ μέλη, μὲ τὸ τὴν σοφίαν, ἢ σωίεσιν, γὰρ μὴ γινώσκη τὰ γινόμενα; ἐκείνῳ ὅτῃ ἐπαίδετο Ἐθνη τοτῆς, καὶ λαὸν ἀναρρημῶν, γὰρ ἀφήτη ἐπὶ ἀτιμωρητὸς εἰς τὸτας ἀνομίας, ὅτῃ πλεῖτε ἀναίχωντα; ἢ ἐκείνος ὅτῃ ἔδωκε τὴν γνῶσιν εἰς ἅπαντας, γὰρ μὴ γνωρίζῃ ἀπὸ ὅλης καλλίτερα;

8. Μάριος ἢ μόνον βλέπει, ἢ ἀκνὴ τὰς πράξεις, ἢ λόγια, ἀλλὰ ἢ τὰς ματαιότητας αὐτῶν διαλογισμὸς, ὅτῃ ἀδικα κατ' αὐτῶ ἢ ψάματα συλλογίζεσθε, γινώσκει, ὡς καρδιογνωστὸς σαφέστατα.

9. Ἀφ' ἔσθ' ἠλεγξε τὸς ἀνομίας, λέγει ταῦτα πρὸς ψυχαγωγίαν τῆς ἀδικημένων, ἢ παράκλησιν. ἐγὼ Κύριε, ζηλωτὸς καλῶ, ἢ μακαρίζω, ὅτῃς γυμνάσῃς μὲ τὴν ψυχροσώτηρον παιδῶν, ἔπειδὴ καρπῶνται τῶ Θεῷ νόμου τὴν ὠφέλειαν.

10. Ὅτι ὅστις παιδῶν ἔδωκε πρὸς παρῶν ἢ θέλει εἶσαι τὸ μέλλον κατῆλον παρῶν, καὶ ἴλεον εἰς τὸ λόγῃς. Πονηρὰς δὲ ἡμέρας καλεῖ τὰς τῆς κολάσεως ὅτι τότε πίπτουσιν οἱ ἀμαρτωλοὶ εἰς τὸν βῶθρον, ὅτῃ μὲ τὸς ἀχρηργίας τὸς ἔσκαψαν ἢ γουμ εἰς τιμωρίαν αἰώνιον.

11. Κληρονομία Θεῷ ὁ Προφήτης ἐκάλεσε ἢ μόνον τὸς ἔθνας, ἀλλὰ ἢ ἡμῶς ὅτῃ ἐπίσταντες εἰς τὸν Κύριον. Λέγει αὐτῶ, ὅτι ἐάν ἢ πρὸς ἄρας ἔχουσιν ὀλίγῃ σωσῶν, ἢ καταφρόνησιν οἱ ἔσκατοι δούλοι τῶ Θεῷ, ὅτῃ φυλάγῃς δικαιοσύνην εἰς τὰς πράξεις, καὶ καθαρῶν τὴν καρδίαν. Πλὴν ἐκεῖνῃ τὴν ἡμέραν τῆς οἰκημενικῆς κρίσεως, θέλων δοξασθῆ, γὰρ ἀπολαύσῃ κατ' αὐτῶ ἀμοιβῶν ἑκατονταπλασίον.

12. Ὁ Σύμμεχῳ, τίς ἀσέηται ὑπὲρ ἐμῶ πρὸς κακουργίας; ἢ τίς ἀσέηται ὑπὲρ ἐμῶ πρὸς ἐργάτας ἀδικίας; ἢ γιν, πάσης ἀνθρώπινῃς βοηθείας ἀνίσχομαι ἔρμος, ἢ δεῦ ἔχω τινὰ ἐπίκρον γὰρ ἀντιπολεμῆσθ τὸς πονηρὰς ἀντιδικίας μὲ.

13. Ὅτι ἐάν ἔλεπτε ἢ θεῖα βεβῶσα, καὶ

αὐτίληψις, παρ' ὀλίγον μὲ ἔδιδαν πικρὸν θάνατον, γὰ κατέβη ἡ ψυχὴ μου εἰς ἄδην τὸν σκοτεινότετον.

14. Μάλιστα ὅταν μὲ ἤθελε φωνῆ πῶς ὀλίγον ὠλίωσθε τὸ ποδάρεμα, ἐπικαλέμεσθε τὴν θείαν σας παρόνοιαν, ἐγνωρίζα πῶς μὲ ἔδιδες φιλανθρώπως βοήθειαν, καὶ ὅσαι ἦσαν αἱ ὁδῶες καὶ πόνοι τῆς καρδίας μου, τὸταῦτα αἱ παρηγοραί, μὲ ταῖς ὁποίαις ἡ ψυχὴ μου ἀφραίνετο.

15. Οἱ Σύμμεχθε, μὴ συμπροσέταί σοι θρόνος ἐπιθρίας, ὁ πλάσγων τυλατωρίας ἐπὶ προσόχησι; Θρόνος ἀνομίας οἱ ἄδικοι δικασαί, οἱ τινες μὴ φυλάγοντες τὰ δίκαια τῷ Θεῷ προσάχηται, ἀλλὰ παρανόμως ψήφους ἐκφέροντες, δεῦ θέλουν ἀξιώσθῃ τῆς θείας ὄψεως, μόνον κόπης, καὶ τυλατωρίας γὰ τραγήσασιν.

16. Διὰ τί οἱ τοῖστοι παρανόμοι δικασαί, ἀδίκως τὴς δικαίας καταδικάζουσι, καὶ θανατήν τῆς ἀθώας, καὶ ἀλάθειας οἱ ὑπέδωτοι.

17. Ἀλλ' ἐγὼ μετ' ἀπέλαυστα, καὶ θέλω ἀπολαῦσαι τῆς παρα τῷ Δεαστότε πλεσίας προνοίας, βοηθείας, καὶ αὐτίληψως.

18. Αὐτοὶ δὲ γὰ τραγήσασιν τὴς καρπὸς τῆς πόνων αὐτῶν, γὰ τὴς ἀτακοδώσῃ ὁ Κύριος κατ' τὴν ἀνομίαν τῶν, καὶ ὡς πονηροὶ, καὶ ἄδικοι, γὰ καταδικαζοῦσιν δικαίως ὑπ' αὐτῶ εἰς ἀφανῆ, καὶ σκοτεινὸν τόπον, γὰ ἔχουν τὸν θάνατον ἀθανάτων, τὰ δάκρυα ἀνώφελάτα, καὶ τὴν κόλασιν ἀπελάττητον. Ταῦτα πάντα εἶπε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἢ μόνον διὰ τῆς Γυδαίας, ἀλλὰ καὶ διὰ παῦ γεύσῃ αὐθρώπων. Ἐπειδὴ ὁ Δεαστότης Χριστὸς εἶναι κερτῆς Οἰκουμενικός, καὶ παροσφέρει παρότφορον θερματῆται ἀπασι.

ἐβοήθησέ μοι, παραβραχὺ παρώχητε τῷ ἔδῃ ἡ ψυχῆ μου.

14. Εἰ ἔλεγον, σισάλαται ὁ πῶς μου, τὸ ἔλεός σας Κύριε ἐβοήθει μοι. κατ' τὸ πλῆθος τῆς ὁδῶων μου ἐπὶ τῆ καρδίας μου, αἱ παρακλήσεις σας ευφραναι τὴν ψυχῆ μου.

15. Μὴ συμπροσέτω σοι θρόνον ἀνομίας, ὁ πλάσγων κόπον ἐπὶ προσάχημα;

16. Θηράσων ἐπὶ ψυχῆ μου δικαίς, καὶ αἷμα ἀθῶων καταδικάζονται.

17. Καὶ ἐγεγέτό μοι Κύριος εἰς καταφυγῆν, καὶ ὁ Θεός μου εἰς βοήθῃν ἐλπιδῆ μου.

18. Καὶ ἀποδώσει αὐτοῖς Κύριος τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, καὶ κατ' τὴν πονηρίαν αὐτῶν ἀφανίει αὐτὸς Κύριος ὁ Θεός.

Δόξα.

Αἶψα ᾠδῆς τῷ Δαβίδ. Ψαλμός. 4Δ.

Βλέπων ὁ Βασιλεὺς Γωσίας τὴν ἄλογον σαρδίω ὅτῃ ἔχεν ὁ Λαὸς εἰς τὰ εἰδωλα, τὸς μὲν Ναῖς ἐκ θεμελίων κατέσρεψε, τὸς δὲ Γερεῖς αὐτῶν κατέσφαξεν. Ὅσοι δὲ ἦσαν ἀποθαμενοὶ πόρπρον, ἔσκαψε τὴν γῆν, καὶ ἀγαυώνας τὰ κόκαλάτως, τὰ ἐκατίκαυτεν αὐτίμα μὲ τὸς βωμῆς ὁ φέμνηςος. Ἐπέτα ἐπαρακίητε τὸν Λαόν, νὰ ἰλαριώσω, καὶ νὰ ἀμερίσῃ τὸν Θεόν μὲ δοξολογίας, διὰ νὰ φύγῃ τὸν ὄλεθρον, τὸν ὅποιον Ὀλδα ὁ Προφήτης ἐφοκηρῆξε. Ταῦτα προβλέπων μακρόθεν ὁ Θεὸς Δαβίδ, ὡς ἐκ πορωπῆ τῆ ἀτεβῆς Γωσίς τῶτον τὸν Ψαλμὸν ἐχημέτισεν. Ἐτι δὲ ἀρμόζει καὶ εἰς ἡμᾶς τὸς Χριστιανῶς, νὰ τὸν λέγωμεν εἰς ἀλαλαξίαν τῷ Δεσσότῃ Χριστῷ, ὅστις διὰ τοῦ παθημάτων αὐτῆ, τῆς ἀσάστεως, καὶ ἀνάληψως, μᾶς λύοιξε τὰς θύρας τῆ Οὐρανοῦ. Ὅσοι λοιπὸν ἔπτασαν τῷ Θεῷ ἀμαρτήσαντες, ὡς ἔξομολογοῦνται καὶ δακρύων πολλάκις, εἰὼ ποθῶσι νὰ τήνωσι συχωρήσεως· ὅτι ἀλλῆ παρᾶξίς δεῦ εἶναι ἀφοροδεκτωτέρα τῷ Θεῷ, ὡς αὐταὶ αἱ τρεῖς ἀρεταὶ, α. ἡ ἀλαβῆς πορωδᾶχῆ, μὲ τὴν ὅποιαν δείχνεις τὴν πρὸς Θεὸν ἀγάπῃ. β. ἡ ἐλεημοτιώη, ὅτι μὲ αὐτῷ κληράνεσι τὴν πρὸς τὸν κλησιον ἀγάπῃ. γ. δὲ ἡ ἐγκράτεια πάντων τοῦ ἀτηρομέσων παρᾶξεν, ὅτι νὰ πορωδᾶχῆ, ὅ νὰ παρᾶττης ἀλλῆ παρόμοιον βδιδυεῖαν, ἔτετα νὰ ἔυχεται πρὸς τὸν Θεόν, ζητῶντάς τὸν Παραδέστον, τὸν παροξυμῆς τερωτόπρον. Ἀπχε γουῦ πρότερον πάσης ἀχωργίας, ἔτετα προδᾶχῆ μὲ δάκρυα, ὅσον δύνεσαι, ταπεινολογῆμενος, καὶ ἀπλιζῶν τῷ λόγῳ, εἰὼ θέλει νὰ ἀπολαύσης χαρὰν ἀνεκλάητον, καὶ τὰ σωτήρια λόγια, ὅτῃ εἶπεν ὁ Κύριος. Μικαίριοι ὅσοι κλαίον εἰὼ πρότκαυα, ὅτι αὐτοὶ θείων χαίρεσθαι ἀγαλλιώμενοι πάντοτε.

Τὸ Κείμενον.

1. **Δ**εῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ. ἀλαλαξώμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

2. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτῷ ὡς ἔξομολογήσῃ, καὶ ὡς Ψαλμοῖς ἀλαλαξώμεν αὐτῷ.

3. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος, καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πάσῃ τῇ γῆν.

4. Ὅτι ὡς τῆ χειρὶ

Ἡ Ἐξήγησις.

1. **Τ**ὸ Προοίμιον τῆτο εἶναι ἐκείνον ὅτῃ χορδαῖων, καὶ χαίρουται, πῶς ἐλυτρώθησαν ἀπὸ τῆς ἀπέβειαν, καὶ κἀμνησιν ἀλαλαγμῶν πῶς εἰκήταν οἱ ἀτεβῆς τὸς ἀπίσῃς.

2. Ἀς προλάβωμεν τὸν ἐλεῆμονα Θεόν, μὲ ἔξομολόγησιν, καὶ μετανοίαν, νὰ τὸν ἰλαριώσωμεν μὲ Ψαλμοῖς, καὶ δοξολογίας, πρὶν νὰ δώσῃ κατ' ἡμῶν τὴν ἀπόφασην.

3. Ὅτι ἡ δυνάμις αὐτῆ τῷ Δεσσότῃ καὶ Βασιλέως μας, εἶναι ἀρρήτος, καὶ ἀνεκδιήγητος. Ὅπως εἶναι Θεὸς ἀληθῆς, ἔχων τὸ κράτῃ αἰώνιον.

4. Ταῦτα εἶπεν ἐλέγχωντας τὸς ψαλμῶν.

μικς θεός. Ἐπειτα ἀποδείχνης (ὅσον διώ-
ται ἢ ἀνθρώπινῃ φύτις) τὰ τεκμήρια τῆς
θείας διωάμεως, λέγωντας. Εἰς τὴν Ἀγίαν
τῆ χεῖρα σιέγχει πάντα τὰ πέρατα, ἤγουν
εἰς τὴν Ἰησοῦ τῆ εἶναι ὅλα τὰ κτίσματα.
Ἐκείνος αὐτῷ τὴν θάλασσαν, τὸ μέγα σοι-
χεῖον, καὶ ἄποτον, καὶ πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ
ὅλην τὴν οἰκμενῶν περνεύτως ἐδημιούργη-
σε, καὶ αὐτὸς κυβερνᾷ καὶ περνερεῖ τὰ πάντα
παντοφως, καὶ θαυμάσιωτάτα.

5. Διδάσκει ἡ Ἰστορία καὶ τῆ Γωσίς, καὶ τῆ
λαῶν τὰ δάκρυα, ὅτῃ ἔχουσαν ἀπ' ἑ αὐέγνω-
σαν τὸ Δαλερονόμιον. Ταῦτα δὲ πάντα καὶ
ἐκ προαίτης τῆς Ἐκκλησίας μετ' ἐπροφητῆ Ἰη-
σοῦ. Ἐπειδὴ λέγει, ὅτι ἤμωδες πρόβατα
νομῆς τῆ Θεῶ, καὶ μετ' ἄρρεφει μετὰ θεῖα
μυστήρια. λοιπὸν ἄς προσπέσωμεν αὐτῷ καὶ
ἡμεῖς, πᾶς ἀμερτίας ἡμῶν ὀδυρόμενοι, καὶ
μετ' ἀσυχωρήτη ὡς εἰσαλαγχχῶ.

6. Ὁ Θεὸς σήμερον, ἤγουν, καὶ τότε εἰς τὰς ἡμέ-
ρας τῆ Γωσίς, καὶ τὸν καιρὸν τῆ Εὐαγγελίς,
ἐπειδὴ ἐσυχωρήσε τὰ πρότεράσας ἀμερτή-
ματα, ὑπακίεπε, καὶ φυλάγετε τὰς ἐπιτολὰς
τῆ, καὶ μὴ σκληρωθῆ κάλιε ἡ καρδιάσας,
καὶ πέτετε εἰς ἄλλα νεώτερα πταίσματα, κα-
θὼς ἔκαμαν οἱ ἀχάριστοι Πατέρεςμετ' ὅτῃ
καρτεπύρασαν τσακίς τὸν Κύριον, μετ' αὐτῶ
αὐτιλογίαν αὐτῶν εἰς τὴν ἔρημον.

7. Ὁ Θεὸς δικαίως παραπονάται ὁ Κύριος
πρὸς ἡμεῖς, λέγων ταῦτα. Πολλὰ μετ' ἐπέιρα-
σαν οἱ Πατέρεςσας, καὶ ἐδοκίμαζόμε οἱ ὀλι-
γόπιστοι. Ἐγὼ δὲ πρῶτων μετ' τὸς εἰδείξα
τὴν διωάμιν μετ' ἔργα θαυμάσια.

8. Ἦσαν δὲ διὰ τὴν ἀγνωμοσύνην αὐ-
τῶν, δικαίως ἐπαρωξωθήκα, καὶ πᾶς ἐβασά-
νισα χόνος τεοσαράκοντα, ἕως ὅτῃ κατῶα-
λώθησαν. Διατί ἐγὼ τὸς εἶπον, καὶ ὑπάγαν
εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίς, καὶ αὐτοὶ αὐτι-
λογήθησαν, φόβον προβαλόμενοι ἄλογον.
Διατί τὸς ἐβδελύχθη ὡς ἐπρεπευ.

9. Ἐπειδὴ διὰ τὴν ἀγνωσίαν, καὶ πονηρίαν
τῶν, δευ ἐκατάλαβαν τὸς ὁδὸς μετ', ἤγουν
τὴν οἰκονομίαν, ἔπε τὰς ἀπειλὰς ἐφοβήθη-
σαν, καὶ ὀργισθεῖς κατ' αὐτῶν, δευ ἀφῆκα καὶ

αὐτὸ τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ τὰ ὑψη τῆς ὀρέων
αὐτὸ εἰσίν. ὅτι αὐτὸ εἰσίν
ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς
ἐποίησε αὐτῷ, καὶ τὴν
ἐρημῶν αἱ χεῖρες αὐτοῦ
ἐπλασαν.

5. Δεῦτε προσκυνήσω-
μεν, καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ, καὶ κλαύσωμεν
ὀδυρόντων Κυρίῳ τῶ ποιή-
σαντος ἡμῶς. Ὅτι αὐτὸς
εἰσίν ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ
ἡμεῖς λαὸς νομῆς. αὐτῶ,
καὶ πρόβατα χεῖρος αὐτῶ.

6. Σήμερον ἐκὼ τῆς φω-
νῆς αὐτῶ ἀκούσητε, μὴ
σκληρωθῆτε τὰς καρδίας
ἡμῶν, ὡς οἱ τῶ παρα-
πικρασμῶν, καὶ τὴν ἡμέ-
ραν τῶ περασμῶν οἱ τῆ
ἐρήμῳ.

7. Ὅς ἐπέιρασάμε οἱ
πατέρες ἡμῶν, ἐδοκίμα-
σάμε, καὶ εἶδον τὰ ἔργα
μετ'.

8. Τεοσαράκοντα ἔτη
προσώχθησα τῆ γενεῶν
ἐκείνη, καὶ εἶπα. αἰεὶ
πλαινῶνται τῆ καρδία.

9. Αὐτοὶ δὲ ἐκ ἔγνω-
σαν τὸς ὁδὸς μετ' ὡς ἡμῶ-
σα οἱ τῆ ὀργῆμετ', οἱ

είσελθούσονται εἰς τὴν κα-
πάκων σὺν μὲν .

ὑπάγει τινὰς ἀπ' ἐκείνης εἰς αὐτὴν τὴν μεκα-
ρίαν γλῶσσην, ὅπως τὸς εἶχα ἀφιερωμένῳ δια-
πολλῶν τῶν ἀνάγκων .

Αἰὼν ὡδὴς τῷ Δαβὶδ, ὅτε ὁ Οἶκος ὠκοδόμητο μετ' τὴν
αἰχμαλωσίαν· ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.
Ψαλμός. 4 Ε΄.

Αἴτιον ἢ ἐπιγραφὴ δευρὸν χρειάζεται ἄλλω ἔξηγησον, ἐπειδὴ λέγει πᾶς
ἕκαμην τὸν Ψαλμὸν, ὅταν ἔκτισαν τὸν Ναὸν μετ' τὴν αἰχμαλω-
σίαν. Ἀμὴ καλλιπρᾶ ἀρμόζει εἰς τὸν Πνευματικὸν Ναὸν, ὅπως ὁ Διαπό-
της Χριστὸς ὠκοδομησεται ἡγῶν, τὴν Γεραὺ Ἐκκλησίαν, τῶ ἁποῖς Ναὸ οἱ
ἐπίμοι λίθοι εἶναι οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες. Προφητεία δὲ ὁ Ψαλμὸς καὶ
τὴν αἰ. καὶ β'. τῷ Σωτῆρι Χριστῷ ἐπιφωτίαν, καὶ τὴν ἡσὺ Ἐθῶν σωτη-
ρίαν, καὶ ἀνάκλησιν .

Τὸ Κείμενον .

1. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ
ἄσμα καινόν,
Ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα
ἡ γῆ .

2. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ,
ἀλογήσατε τὸ ὄνομα αὐ-
τοῦ. Εὐαγγελίζετε ἡμέ-
ραν ἕξ ἡμέρας τὸ σωτή-
ριον αὐτοῦ .

3. Ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς
ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ,
ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τῆ
θαυμασίας αὐτοῦ .

4. Ὅτι μέγας Κύριος,
καὶ αἰνετὸς σφόδρα. Φο-
βερὸς ἐστὶν ὑπὲρ πάντων
τῶ ὄντων .

Ἡ Ἑξήγησις .

1. ΚΑθὼς εἶναι ἡ ἀργεσία ὅπως προβλέπω
(ἢ αὐθροῦται) καινὴ, καὶ θαυμά-
σιος. ἡγῶν ἢ συγκατάβασις τῷ Μεσίᾳ, καὶ ἡ
Ἐκκλησία, καὶ Βασιλεία τῆς, τὴν ὁποῖαν ἀπὸ
τώρα ὡς γεγενημένῳ προβλέπω ἐν Πνευ-
ματι, καὶ ἀγάλλομαι· ἔτι καὶ ἐτεῖς ἢ μόνον ἡ
Ἰουδαία, ἀλλὰ καὶ ἅπας ὁ κόσμος, ἀρεῖτε
καινὸν ἄσμα, καὶ ψάλομον ὡραιότατον, καὶ
δοξάζετε τὸν Κύριον .

2. Ψάλλετε, καὶ ἀλογεῖτε τὸ Πανάγιον αὐ-
τοῦ, καὶ σωτήριον ὄνομα, διηγόμενοι κατ'
ἐκείνῳ τὸ Γερόν Εὐαγγέλιον· ἡγῶν τὴν
μεγίστην ἀργεσίαν, ὅπως μετ' ἕκαμην ὁ Πα-
ναγὰς .

3. Ἀναγγεῖλατε ὅχι πλέον εἰς τὸς Ἑβραίους
μόνον, ἀλλὰ εἰς ὅλα τὰ ἔθνη τὴν δόξαν
αὐτοῦ, καὶ ἀκούσιν οἱ λαοὶ πάντες τῆς διωάμεως
αὐτοῦ τῆς θαυμασίας .

4. Ὅτι ἀρρητὸν ἔχει τὸ μέγεθος ὁ ἡσὺ ὄντων
Κύριος. Ὅστις Θεὸς ὢν, ἐταπεινώσεν ἑαυ-
τὸν μέχρι θανάτου, καὶ ἔδειξε κατ' ἡσὺ ψα-
δωνυμῶν θεῶν τὴν ἀπειρον αὐτοῦ διωάμην,
καταργήσας τὴν πλάνην ἐκείνων μετ' τὴν ἐν-
σαρκον αὐτοῦ παρυσίαν, τὴν θαυμασίαν ὅτι
τῶν, καὶ πάνσοφον .

5. Ὅτι ἐκείνοι μετ', τῷ ἑπωνυμίᾳ ἔχῃσι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀλήθειαν ἐφάνησαν ἀσπλαγχνοί, καὶ πονηροὶ δαίμονες. Ὁ δὲ Κύριος καὶ Δεσπότης ἡμῶν εἶναι ὄντως Θεός, καὶ δημιουργὸς ἀπάσης τῆς κτίσεως, ἡ ὁποία τὸν ἐμφορτύρησε Θεὸν ἀληθῆ εἰς τῷ Σταύρωσιν, καὶ ὁ μετ' Ἡλίου ἐσκοτίσθη, τὰ δὲ λοιπὰ κτίσματα ἐταράχθησαν, τὸν Κτίσι-^ω αὐτόμοσα ὑβρίζουσιν.

6. Οὗτος ὁ ἀληθὴς Θεὸς ἐπιφανεῖς ὡς αὐθροπος, ἀφῆκεν ἀκτίνας τῆς μεγαλοπρεπέως, καὶ μεγαληγίας αὐτῷ εἰς ἀπαντας, τραβίζοντας καθ' εἷα εἰς αἰνεῖν αὐτῷ, καὶ προσκωμῆσαι.

7. Λοιπὸν προσδράμετε πάντες αὐθροποὶ εἰς τὸν τεισυπόστατον τῶτον Θεὸν, ὅπῃ ἦλθε διὰ τῷ σωτηρίας, καὶ προσφέρετε αὐτῷ τὸ προσέτιμνον σέβας, δοξάζετε αὐτὸν, καὶ κατὰ κρίσεως διακρίσησθε.

8. Ἐπειτα διὰ τὰ φωνῆ καὶ ἔξωθεν ἢ ἀλλοβειάσας, λάβετε καὶ θυσίας, ἔχι ζωᾶ, καὶ κτήνη ὡς πρότερον· ἀλλὰ ἄρτον, καὶ οἶνον, καὶ μετ' αὐτῶν θυσιῶν αὐτῷ θυσίας εἰτέλεθε πάντα τὰ ἔθνη εἰς τὰς ἱεράς Ἐκκλησίας τε, καὶ προσκωμῆσθε αὐτῷ, καθὼς πρέπει τῆς θείας μεγαλειότητος.

9. Ὁ Ἀκύλας, καὶ ὁ Σύμμαχος εἶπον. Ὡδινήσατε ἀπὸ προσώπου αὐτῷ. καθὼς καὶ ὁ Ἡσαΐας. Διὰ τὸν φόβον τε Κυρίου ὠδινήταμεν. Παρακινᾷ λοιπὸν τὰ ἔθνη, γὰρ δεχθῆσι τὰ σωτήρια σπέρματα, γὰρ ἐγγασρωθῶσι τῷ δέσειαν, γὰρ σαλῶσιν ἀπὸ τῷ πρόπρω πλάτῳ, καὶ γὰρ σερῶσιν εἰς τὰ θεία δόγματα.

10. Ἀντὶ κατάρθωτε, εἶπεο ὁ Σύμμαχος ἠδρατε. Λέγει οὖν. Κηρύξατε πανταχῶς τῷ Βασιλείᾳ τῷ Σωτῆρι. ὅτι ὄλλω τῷ Οἰκουμενῶ ἀπὸ τῷ πλάτῳ μετέβαλεν εἰς τῷ ἀλήθειαν. καὶ τῷ ἐσερέωσε τόσον, ὅπῃ διαμένει πάντοτε ἡ Ἐκκλησία τε ἀτρέπτου, καὶ ἡ βασιλεία αἰώνι.

11. Ἐπειδὴ Βασιλεία, καὶ Σωτῆρα τὸν Θεὸν

5. Ὅτι πάντες οἱ Θεοὶ τῆς ἔθνων δαίμονια, ὁ δὲ Κύριος τὰς ἑρανεὶς ἐποίησεν.

6. Ἐξομολόγησις, καὶ ὠραλότης ἐνώπιον αὐτῷ· ἀγιοσιώη, καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ αγιάσματι αὐτῷ.

7. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ αἱ πατεῖαι τῆς ἔθνων, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν, καὶ τιμὴν, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτῷ.

8. Ἀρατε θυσίας, καὶ ἐπαροφείθε εἰς τὰς αὐλὰς αὐτῷ. προσκωμῆσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐτῇ ἀγία αὐτῷ.

9. Σαλῶσθῃτε ἀπὸ προσώπου αὐτῷ πάντα ἡ γῆ.

10. Εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅτι Κύριος ἐβασίλευσε· καὶ ᾧ κατάρθωσεν τῷ οἰκουμενῶ, ἥτις ἐ σαλῶσθῆται.

11. Κενοῖ λαὸς ἐν δ-

Σύμπη. Εὐφρανέσθεσαν οἱ Οὐρανοὶ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε ἡ γῆ.

Σαλαθήτω ἡ θάλασσα, καὶ τὸ πλῆρωμα αὐτῆς. Χαρήσεται τὰ πεδία, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

12. Τότε ἀγαλλιᾶσονται πάντα τὰ ξύλα τῷ δρυμῷ, ἀπὸ προσώπου Κυρίου· ὅτι ἔρχεται, ὅτι ἔρχεται κῆνος τῷ γλῶ.

13. Κεῖνὲς τῶν οἰκηθῶντων ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ λαὸς ἐν τῇ ἀληθείᾳ αὐτῆς.

ἔδειξεν, ἀναφέρει καὶ περὶ κρείττους, ἀνακηρύττων, ὅτι εἶναι κρείττης δικαιοσύνης, καὶ θέλει κρῖνει τὸν Κόσμον μετ' ἀδύτητα, καὶ ἰσότητά· Γινώσκειτε οἱ ἀγαθὸν κρινόντες, ὅτι ὁ Προφήτης ἐχρημάθη τῷ προσωποποιεῖν ἐδῶ, καὶ θῶς καὶ εἰς ἄλλης τόπος, διὰ νὰ δείξῃ περισσotέρην τῷ ἀγαλλίᾳσιν, ἀμὴ τὰ αἰσίοθητα κτισμάτα δὲν χαίρωται, ἕτε θλίβονται· Λοιπὸν διὰ τὸς Οὐρανοὺς, τὸς Ἀγγέλους· καὶ διὰ τὰ ἐπίγεια, τὸς ἀνθρώπους ἀφρανομένους καὶ ἀγαλλομένους νοήσατε.

12. Τότε ὅταν ἔλθῃ ὁ σεσαρκωμένος Θεὸς· θείου ἀγαλλιάσῃ ὅλα τὰ Οὐρανια, καὶ Ἐπίγεια, ἕως καὶ αὐτὰ τὰ δένδρη τῷ δάσῃ καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνδρανομένα· πῶς ἦλθεν ὁ ἀληθὴς Βασιλεὺς, νὰ κἀμῃ δικαίαν κρῖνει, καὶ τῷ πονηρῷ δαίμονι· νὰ λυτρώσῃ ἀπὸ τῷ τυραννίᾳ αὐτῶ τὸς Προπάτορας, καθὼς μᾶς ἔπαξεν.

13. Ἐπειδὴ λέγει δύο φορές τὸ ἔρχεται καὶ τὸς δύο παρσίους τῷ Δεσπότη Χριστῷ ἐπαρῆρξεν. Εἰς μετ' ἡ τῷ πρώτῳ ἐπιφανείᾳ, πᾶσιν ἀνθρώποις τῷ Σωτηρίᾳ ἐχάρησεν· Εἰς δὲ τῷ δευτέρῳ, θέλει κἀμῃ μεγάλῳ ἐξέτασιν, καὶ διάκρισιν· κρῖνωντας ὅλῳ τῷ Οἰκηθῶντων μετ' δικαιοσύνῃ, καὶ ἀληθείᾳ· νὰ ἀποδώσῃ ἐκάστῳ κατὰ τὰς πράξεις τε.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Ὅτε ἡ γῆ αὐτῷ καθίστατο.
Ἀνεπίγραφος παρ' Ἐβραίοις. 45.

Τὴν ἐπιγραφὴν αὐτῷ ἔκαμε τινὰς μεταγενεῖς ἐρῶν, ὅπῃ δὲ ἦτον εἰς τῷ Γραφῶν πόσον ἔμπερῶν. Διατῶτο δὲ ἀρμόζει μετ' τῷ Ψαλμῷ τῷ εὐνοίᾳ, ὅτι κατὰ τῷ γνώμῃ ἐκείνῃ, ζῆλοῦνται διὰ τὸν Δαβὶδ ὅταν τὸν ἐπολέμησεν ὁ Ἀβεσσαλωὶμ, καὶ ἐπῆρε τὸ Βασίλειον. ἔπειτα ὑπερὰ εἰς ἄλλον πόλεμον φάγων αὐτὸς νικηθεὶς ἀπὸ τὸν Δαβὶδ, ἐκρημάθη εἰς τὸ δένδρον ἀπὸ τῶν τεύχεας, καὶ τὸν ἐφόνευσαν. Ὅθεν ἐπῆρε πάλιν ὁ Δαβὶδ τὸς τόπος, καὶ τὸ Βασίλειον. Πᾶσι ὁ Ψαλμὸς ἐδῶ δὲ λέγει διὰ τῷ Γενδαίᾳ μόνον, ἀλλὰ διὰ πᾶσων τῷ γλῶ. Λοιπὸν διὰ τὸν ἀληθῆ Βασιλεῖα προφητεύει τὸ Πνεῦμα· καὶ παραστασιζει τῷ ἐπιφάνειον αὐτῷ παρσίους σαφῆστα. καθὼς καὶ εἰς τὸν παραῶν ἐκῆρξεν.

Η' Εξήγησις .

Τὸ Κείμενον .

1. **Μ**Ε ταῦτα προλέγει τῷ πρώτῳ τῷ Σωτῆρι ἐπιφάνειαν . ὅθεν παρακινᾷ ὅλον τὸν Κόσμον εἰς ἀγαθίαν . Λέγει δὲ , πῶς ἐβασίλευσεν ὁ Κύριος . ὅχι πῶς ἐπῆρε τότε τῷ Ἰσραὴλ , ἀλλ' ὅτι τότε ἐφανερώσεν εἰς τὰς αὐθρόπας τῷ Βασιλείῳ τῆς .

1. **Ο** Κύριος ἐβασίλευσεν , ἀγαθολιάσω ἢ γῆ , ἐφρουρήτωσαν νῆσοι πολλαί .

2. Μὲ τῷ νεφέλλῳ , καὶ καταχινῷ , ἐδίδαξε τῆς θείας φύσεως τὸ ἀθέατον . πλὴν ἐαυτοῦ εἶναι καὶ ἀδιώτατον , καὶ ἰδῆμεν τὸν Θεόν , ὅμως διὰ τῆς Σφραγείας , καὶ τῆς Σιταρίας αὐτῷ παρσίαις , τὸν γνωρίζομεν . Ὅτι δικαιοσύνην ἐπαίδατε , διδάξας τὰς ἀδικητέρας καὶ κείνου δίκαια , καὶ καὶ πολιτῶνται ἀμειπτα . Ταῦτα δὲ ὁ Θρόνος , ἤγνωε ἢ Βασιλεία , καὶ ἢ Σουδρωπῆσις αὐτῷ ἐκατέρωθεν .

2. Νεφέλλῳ , καὶ γνώφος κύκλω αὐτῷ . Δικαιοσύνη , καὶ κείμενα κατέρωθεν τὸ θρόνον αὐτῷ .

3. Τώρα ἀποκηρύττει καὶ τῷ δέτιραι παρσίαις , ὅταν καθῆται εἰς φοβερόν κρητέρον , καὶ φοροπορεύεται ἀπὸ τὸν θρόνον αὐτῷ πῦρ , καὶ καταφλογίζῃ ἐκεῖνος , ὅπῃ δὲ ἐφύλαξαν τὰ προσάγματά τῃ , καταφρονῶντες αὐτῷ τὰ θεῖα Μυστήρια .

3. Πῦρ ἐνώπιον αὐτῷ φοροπορεύεται , καὶ φλογίζῃ κύκλω τὸς ἐχθρούς αὐτῷ .

4. Τὸ πῦρ ἔχει δύο Σφραγείας , φωτιστικῷ , καὶ καυστικῷ . Οἱ Ἄγιοι ἐν θέλωσιν ἀπολαύσει τῷ πρώτῳ , καὶ ἔχουσι πάντοτε φῶς ἀάπειρον . Οἱ δὲ ἀμαρτωλοὶ καὶ κατακαίνονται εἰς σκότος ἀπαράκλητον . Ἀστραπῶν δὲ , τῷ θεῖαν αὐτῷ παρσίαις ἐκάλεσε , καθὼς καὶ ὁ Δεσπότης εἰς τὸ ἱερόν Εὐαγγέλιον .

4. Ἐφαναὶ αἱ ἀστραπαὶ αὐτῷ τῇ οἰκισμένη . Εἶδε καὶ ἰσαλάσῃ ἢ γῆ .

5. Τίς καὶ μὴ τρομάξῃ γαυῷ τὸ φοβερόν ἐκεῖνο κρητέρον ; τὸν θέλωσιν δευλιάσει οἱ αὐθρόπαι , ὅπῃ ἢ μόνον οἱ ἀπειλῆς , ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ κραταοὶ , καὶ διωάσαι , καὶ διαλύσασιν ὡσεὶ κηρὸς ἀπὸ τὸν φόβοντες . Ὅτι ὅσον εἶναι ἢ ἀξία , καὶ τὸ χεῖρος κεραιώτερον , τὸν καὶ ὁ φόβος τρανήπερος .

5. Τὰ ὄρη ὡσεὶ κηρὸς ἐτάκησαν ἀπὸ φορώπαι Κυρίαις , ἀπὸ φορώπου Κυρίαις πάσης τῆς γῆς .

6. Οὐρανὸς λέγει τὰς ἐραίνεις Ἀγγέλους , οἱ τινες καὶ τῷ πρώτῳ ἐπιφάνειαν ἀνύμνησαν , καὶ τῷ β' . μετὰ σαλπύγγων κηρῆσαι .

6. Ἀνύμνησαν οἱ ἐρανοὶ τῷ δικαιοσύνῳ αὐτῷ , καὶ εἶδοσαν πάντες οἱ λαοὶ τῷ δόξαν αὐτῷ .

7. Ὅταν ἀνατεῖλῃ τὸ ἀληθινὸν φῶς , ὑποχωρεῖ τὸ σκότος , καὶ ἀφανίζεται . Πρεπόντως οὖν ἐλέγχει τὰς ἀφρονάς , ὅπῃ ἐπροσκυῖσασιν

7. Αἰσχυνθήτωσαν πάντες οἱ προσκυῖοντες τοῖς γλυπτοῖς , οἱ ἐγκυαῖ

μενοι ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν.

8. Προσκινήσατε αὐτῷ πάντες Ἀγγελοι αὐτοῦ.

9. Ἦκουσε, καὶ ἐφραύθη ἡ Σιών, καὶ ἠγαλλιάσαντο αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας, ἐνεκεν τοῦ κειμάτων σου Κύριε.

10. Ὅτι σὺ Κύριε ὕψιστος ἐπὶ πάντων τῶν γῆν, σφόδρα ὑπερυψώθης ὑπὲρ πάντας τοὺς Θεούς.

11. Οἱ ἀγαπῶντες τὸν Κύριον μισοῦτε πονηρά. Φυλάσσει Κύριος τοὺς ψυχὰς τοῦ ἁγίου αὐτοῦ, ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ ῥύσεται αὐτούς.

12. Φῶς ἀπέτειλε τῷ δικαίῳ, καὶ τοῖς ἄδικοις τῇ καρδίᾳ ἀφροσύνη.

13. Εὐφραύθητε δίκαιοι ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἔξομολογεῖτε τῇ μνήμῃ τῆς ἀγιωσύνης αὐτοῦ.

Δόξα.

αὐαίσθητα εἶδωλα, καὶ κταυρωθῶν εἰς τὴν ματαίαν ἐλπίδα, καὶ θάρσυνε.

8. Τὰς δὲ ἁγίους Ἀγγέλους προσκαλεῖ, καὶ προσκινήστω τὸν Σταυρωθέντα Κύριον.

9. Σιών τῶν καθολικῶν Ἐκκλησιῶν ἐκάλεσε. Θυγατέρες δὲ τῆς Ἰουδαίας τὰς σωζέσκει τῆς πίστεως. Ἐπειδὴ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας ἀγῶν οἱ θεοὶ Ἀπόστολοι. Λέγει δὲ, ὅτι σφραγίσθησαν πάντες ἀγαλλιάσεως διὰ τὰς δικαίας κρίσεις τοῦ Κυρίου, ἐπειδὴ ἠλέγχθη τῆς εἰδωλῶν τὸ ματαίον.

10. Σὺ δὲ τὸ ὑψίστου εἰδοῦντο Κύριε, καὶ ὑπερυψώθης εἰς ὅλην τὴν Οὐρανῶν, ὡς μόνου Θεοῦ ἀληθινοῦ.

11. Ἐπειδὴ δὲ φθαίνει μόνῃ ἡ πίστις πρὸς σωτηρίαν, μᾶς εἰδίδασκε λέγωντας. ὅσοι ἀγαπᾶτε τὸν Κύριον, ὅσοι εἶναι τὸ ἄκρον ἀγαθόν, κάμνει χρεῖα καὶ μισοῦτε ὅλα τὰ σκτανία, ἠγωνία καὶ ἀποσρέφετε πᾶσαν πονηρίαν, καὶ ἀποκρίνετε τὸ ἀγαθόν, θέλετε ἔχει τὸν Θεὸν κηδεμόνα, καὶ φύλακα, καὶ σᾶς λυτρῶν ἀπὸ πάντων σκτανίων περισσοῦν.

12. Ὅτι αὐτὸς μετ' ἐπέτειλε τὸ φῶς τῆς σωτηρίας εἰς ἅπαντας· ἀλλὰ δὲ ἠθέλησεν καὶ τὸ ἀπολαύστω, μόνον οἱ καθαροὶ, καὶ ἐσώρευτοι.

13. Πρὸς τούτους γράφει τὸν λόγον λέγωντας. Εὐφραύθητε οἱ πεφωτισμένοι Δίκαιοι, καὶ διηγᾶτε τὸ πλῆθος τῆς ἀρετῶν τῶ Θεοῦ ὡς ἀγνωμόνες.

Ψ Α Λ Μ Ο Σ Τ Ω Δ Α Β Γ Δ. γΖ.

Δ Ἰὰ δύο αἰτίας παρακινᾶται εἰς τὴν ἀρετὴν ὁ αἰθρωπός, διὰ τὸν πόθον τῆς θείας ἀπολαύσεως, καὶ διὰ τὸν φόβον τῆς ἀπειθείης κόλασεως, ὁ ὁποῖός φόβος τὸν κάμνει καὶ φέρει ἀπὸ τὸ κακόν. ὁ δὲ πόθος τὸν παρακινᾷ εἰς τὸ ἀγαθόν. Αὐτὰ τὰ δύο σοχαζόμεθα μελετωῦντες τὰς δύο τῆς Χρυσῆς παροιμίας, διατιθῶν καὶ ὁ Παλιμῶδος μᾶς ἐπιμιρίζει αὐτοὺς εἰς τὸν παρόντα, καθὼς καὶ εἰς τὸν παλαιὸν ἐποίησεν. Ἐνθυμήμενοι χωρὶ τῶν παρωτίων ἐλάσων τῆ Δεσπότη, ὡς πλείωμεν ἀρετῶν.

ὅσον διωθῆμεν, διὰ τὸ μὴ φανῆμεν πρὸς τὸ Σωτήριον Παῖθ' αὐτῶν ἡγάρασι. Συλλογιζόμενοι δὲ τῷ δαίμονι, καὶ φοβεραὶ αὐτῷ παρῴσιον, ὡς ἀπέχουμεν ἀπὸ τῶν αἰσθησῶν, καὶ ἀδίκως φραζέμεν, πολιτὸν ἡμεῖς, διὰ τὸ σωδοξαθῶμεν αὐτῷ αἰωνίως εἰς τὸν Παράδεισον.

Ἡ Ἐξήγησις.

Τὸ Κείμενον.

1. Ἐπειδὴ παλαιῶν πρῶτων κηρύττει μεταβολῶν, καὶ προφητῶν κωνίτινα πολιτείας θαυμασίον, πρεπόντως προσάγει τὸν προφῶρον τῷ Εὐεργέτῃ καὶ Σωτῆρι Θεῷ κωνὸν τὸν ὕμνον, καὶ δοξολογίαν ἀρμόδιον· ἐπειδὴ τὰ ἔργα ὅσα ἐτέλεσεν εἰς ἡμᾶς, εἶνα ὑπερφῶν καὶ παραδόξα.

1. Ἄσαπ τῷ Κυρίῳ ἄσμα κωνὸν, ὅτι θαυμασά ἐποίησεν ὁ Κύριος.

2. Τῷ ἀγαθῷ ἐέργειαν λέγει δεξιῶν, καὶ βραχίονα τῷ δεξιῶν. Ἡ σωτηρία λοιπὸν τῶν ἀνθρώπων, ἦτον ἔργον τῆς Θεῆς δωάμεως· καὶ λέγει τῷ ζωῶ τῶν ἀνθρώπων κερδῶ αὐτῷ, διὰ τῷ πολλῶν τῶν φιλανθρωπίαν. Διατέτο δὲ εἶπεν αὐτῶς, ἀλλ' ἐαυτὸν ἔρωσεν.

2. Ἐσῶσεν αὐτὸν ἡ δεξιὰ αὐτῶ, καὶ ὁ βραχίον ὁ ἅγιος αὐτῶ.

3. Ἐφανέρωσεν εἰς ὅλας τῶν ἀνθρώπων τὸν γλῶσσόν αὐτῶ, καὶ Σωτῆράμεν· καὶ εἶδειξε τῶν ἔθνων τῷ δικαίῳ αὐτῶ Βασιλείαν, καὶ κρίσιν τῷ πάσῳ.

3. Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτῶ. Ἐναντίον τῶν ἔθνων ἀπέκαλυψε τὴν δικαιοσύνην αὐτῶ.

4. Καὶ ἐπλήρωσεν τὰς ἀφῆδεις ἐπαγγελίας αὐτῶ, ὅσα ἔταξε ποσάκις τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἡμεῖς ἐλεῆσθ ὁ Πολυδάσφαλος.

4. Ἐμνήθη τῷ ἔλεος αὐτῶ τῷ Ἰακώβ, καὶ τῆς ἀληθείας αὐτῶ τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ.

5. Ἦγαν καὶ ἴδον τὸ φῶς τῆς σωτηρίας, καθὼς καὶ τὸ εἶδαμεν, ἢ μόνον οἱ Ἰουδαῖοι, ἀλλὰ καὶ ἅπασ ὁ Κόσμος· καὶ ἐγνωρίσαμεν ὅλοι τὸν ἐπιφανῆτα Θεὸν καὶ Κύριον.

5. Εἶδον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τῷ Θεῷ ἡμῶν.

6. Λοιπὸν ἢ μόνον ἡ Ἰουδαία, ἀλλὰ καὶ ὅλη ἡ γῆ, ὅσοι ἐλυτρώθητε, ἀπὸ τῷ τυραννίδα τῷ δαίμονος, προσάξατε τῷ Σωτῆρι Θεῷ ὕμνον ἐπινίκιον, ἄσμετε καὶ ἀγαλλιάσθε αὐτῷ ψάλλοντες.

6. Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πάντα ἡ γῆ, ἄσατε καὶ ἀγαλλιάσθε, καὶ ψάλατε.

7. Τὸ πρὸν Ψαλτήριον, λογίζεται τῷ Δαβὶδ ἡ κιθάρα. Λοιπὸν αὐτῷ ψάλλοντες, πληρῶμεν τὸν λόγον τῶν. Ἐχομεν δὲ καὶ κιθάρας, πᾶς εὐκας τῷ λόγῳ τῶν, αὐτῶ χορδῶν τῶν ὀδόντας, χαλκῶν τῶν κείλη, πληκτρον τῷ γλῶσσῳ, τὸν δὲ νῦν, μυσικὸν ἐπισήμονα.

7. Ψάλατε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ· ἐν κιθάρᾳ, καὶ φωνῇ ψαλμῶ.

8. Ἐν σάλπιγγιν ἐλα-
ταίς, καὶ φωνῇ σάλπιγ-
γος κερατίνης. Ἀλαλά-
ξατε σιῶπιον τῷ Βασιλεῦς
Κυεῖς.

9. Σαλαθήτω ἡ Θα-
λασσα, καὶ τὸ πλήρωμα
αὐτῆς, ἡ οἰκισμένη, καὶ
πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν
αὐτῇ.

10. Ποταμοὶ κροτήσασθε
χειρὶ ἐπιταυτῷ, τὰ ὄρη
αγαλλιάσονται ἀπὸ ἑρω-
σώπε Κυεῖς.

11. Ὅτι ἔρχεται, ὅτι
ἔκει κῆσαι τὴν γῆν,
κενῆ τὴν οἰκισμένην ἐν
δικαιοσίῃ, καὶ λαὸς ἐν
ἀδύπτι.

8. Μὲ τοιαύτας σάλπιγγας, εἶχασιν οἱ Ἰου-
δαῖοι σιωνίταις, καὶ ὑμνήσαν τον Θεόν εἰς
ταῖς πανηγύρεσι. Ἐλαταίς λέγει ταῖς χαλκῆς·
Κερατίνας δὲ ἐκεῖνας ὅτι ἔκαμαν μὲ τὰ κέ-
ρατα. Ἡμεῖς δὲ οἱ Χριστιανοὶ ἔχομεν σάλ-
πιγγας τὰς Θεῖας Ἀποστόλων, καὶ Ἱερῶν Δι-
δασκάλων καὶ κήρυκων, μὲ τὰς ὁποῖαις ὑμνήσωμεν
τὸν Βασιλέα τῶν Βασιλέων καὶ Κύριον, προσφέ-
ροντες αὐτῷ ὕμνον ἐπιπίνιον.

9. Τὴν μεταβολὴν τῶν κατοικοῦντων τὴν
γῆν καὶ τὴν θαλάσσαν ἐδήλωσε, ταῦτα λέ-
γωντας. Ὅτι τὸ κινῆμαρον σαλεύεται, κινῆ-
ται δὲ τὸ μεταβαλλόμενον.

10. Ποταμοὶ λέγει τὰς ὑποχέοντας τὰ δι-
δακτικὰ γάρματα. Ὁρη δὲ ἐκεῖνος ὅπου
ἔχον ὑψηλὸν καὶ μετάρσιον φρόνημα, εἰς τὰς
ὁποῖαις ἡ πόλις τῷ Θεῷ ἀνοδομήτο· καὶ ταῦτα
καὶ τὸ νόημα. καὶ τὸ γράμμα δὲ συγκατα-
καὶ τὰ ἀνάσθηται πιστεύματα γὰρ σιωνίταις
μὲ τὰς αἰθρήτους, καὶ γὰρ σκιρτήσασιν εἰς τὴν
θείαν τὴν Χεῖρ ἐπιφανείαν· ἦσαν τὴν ἑρω-
σίαν, ἐκ τῆς Παρθένου γεννηθέντος, ἥτις
ἦτον ὅπως ἀσπλαγχνία καὶ ἔλεος.

11. Ἡ δὲ τελειότητα θείαν γένη μὲ δικαιο-
κρυσίαν, καὶ αὐσθησίαν θαυμάσιον, γὰρ κερῆ
πᾶς εὐας μὲ ἰσότητά, γὰρ ἀπολαύσῃ τῆς πε-
πραγμένων τὴν ἀντάμειψιν. Ὅτι ὁ Θεὸς εἰ-
γα ἀκρα ἐλεημοσύνη, καὶ δικαιοσύνη ἀμέτρη-
τος· καὶ τὸ μὲν ἔλεος, καὶ τὴν ἀπειρον ἀ-
σπλαγχνίαν τὴν ἐδείξεν εἰς τὴν θείαν τὴν σκω-
θρήτησιν· εἰς δὲ τὴν β. ἔλδον, γὰρ δείξῃ
τὴν δικαιοσύνην τὴν χαρίζωντας τοῖς δικαίοις
δόξαν αἰώνιον, καὶ ἀρήτων ἀγαλλίασιν· τοῖς
δὲ ἀμάρτανλοῖς ἀχινίω, λύπῃ, καὶ θανάτῳ
ἀθανάτων.

Ψ Α Λ Μ Ο Σ Τ Ω Δ Α Β Γ Δ. 4 Η.

Ὁ Ὑψιστος ὁ Ψαλμὸς προλέγει τὴν λύτρωσιν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἦσαν εἰς
τὴν Βαβυλωνίαν ἀχινιωμένοι· Προφητῆται δὲ καὶ τῷ Σωτήρι τὴν ἐπι-
φάνειαν, καὶ τὴν τῶν Ἰουδαίων ἀπιστίαν, καὶ ἀνομίαν.

Η' Ἐξήγησις .

1. Ὅταν οἱ αἰχμάλωτοι Ἰουδαῖοι ἐλυτρώθησαν, ἐπικραύθησαν ὅλοι οἱ πληθύνοντες, τῷ παραδόξῳ αὐτῶν ἐπαύδον βλέποντες. τῷ Χριστῷ δὲ ἐπιφανέως, Ἕλληνας καὶ Ἰουδαῖοι ἐμείνοντο ὀργιζόμενοι. Τὸ δὲ καθεήμενος, εἶπε ὡς αὐθρῶτος, καθεὶς καὶ εἰς ἄλλης ψαλμῶς διαφόρως εἶρηται.

2. Καὶ Ἰουδαίων ἐπανελθόντων, εἰδείχθη τῷ Θεῷ ἡ μεγάλη δυνάμις, καὶ ὑπὸ τῆς σοφῶν Ἀποστόλων ἐγνωσθῆ τὸ θεῖον αὐτῷ, καὶ ἀμύχον κράτος εἰς ἅπαντας.

3. Πρέπει οὖν ὅλοι νὰ ἀχαιρῶμεν τῷ Θεῷ, τῷ λειτουργοῦντες ὁμολογῶντες, καὶ ἀκαταπαύτως νὰ τὸν δοξάζωμεν. Φοβερόν δὲ εἶπε τὸ ὄνομα τῷ, διὰ νὰ φοβηθῶν οἱ ἄπιστοι. Ἄγιον δὲ, ὡς ἀγίαζον τὰς κτισθούσας.

4. Λοιπὸν ἄς τὸν φοβηθῶμεν ὡς Βασιλέα παγκόσμιον. Ἰδίον γὰρ Βασιλέως ἡ δικαιοσύνη, ὅτι ὅταν ἀρχῆται τῷ κρίσει, καὶ ἔργει τὸ δίκαιον, τὸν τιμῶσι, καὶ τὸν ἀλαβοῦνται, καὶ τρέμωσιν.

5. Σὺ ὡς Δίκαιος Βασιλεὺς ἔκαμες ὀρθῶς ἀπόφασιν, καὶ κρίσιν εὐλογον, καὶ ἐλύτρωσες πάλαι μετὰ τῆς Ἰουδαίας τῆς Βαβυλωνίως αἰχμηλοσύνης· νῦν δὲ πᾶντα τὰ Ἐθνη τῆς τυραννίδος τῶ δαίμονος.

6. Λοιπὸν, καὶ ἐπεὶ οἱ λυτρωθεῖτες, μετὰ ἀγνωμονήτητε πρὸς τὸν λειτουργῆται, ἀλλὰ ἀπόδοτε τῷ ἀμοιβῶν καὶ δυνάμειν. κηρύξατε τὸ ὄνομα αὐτῷ. Ἐποπόδιον δὲ τῷ Θεῷ ἦτον τότε μετὰ ὁ Ναός εἰς Ἱερουσαλήμ, νῦν δὲ πᾶσαι αἱ Ἐκκλησίαι εἰς ὅλην τῷ γῆν, καὶ θάλασσαν· Ἰσχυρῶς δὲ ὁ τίμιος Σταυρός, ὃν καὶ ἡμεῖς προσκυνῶμεν, ὅτι δι' αὐτῷ ὅλα τὰ ἀγαθὰ παρὰ Θεοῦ μετὰ εἰδόθησαν, καὶ αἰεὶ καεῖχονται.

7. Οὐχ ἀπλῶς τῶν ἐμνημόνευσεν. ἀλλ' ἐπεὶ οἱ Ἰουδαῖοι ἠθέλησαν νὰ ἀρπάξωσιν τῷ Ἱερουσαλήμ τῷ Μωυσέως, καὶ Ἀαρῶν, καὶ ἀτιμώσαντες τῷ Βασιλείῳ ἐπὶ Σαμῆλ, τῷ ἀπικρατοῦσιν ἠγάπησαν. Δι' αὐτὸ τῆς ἐλέγχεται, ὅτι ἐξ ἀρχῆς ἔχοντες τῷ μανίαν ἔμ-

Τὸ Κείμενον .

1. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί. ὁ καθεήμενος ἐπὶ τῆς Χερουβίμ, σαλαθήτω ἡ γῆ.

2. Κύριος ἐν Σιών μέγας, καὶ ὑψηλός ἐστιν ἐπὶ πάντας τὰς λαούς.

3. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνοματίσθω τῷ μεγάλῳ, ὅτι φοβερόν, καὶ ἅγιόν ἐστι.

4. Καὶ τιμῆ Βασιλέως κρίσιν ἀγαπᾷ.

5. Σὺ ἠτοίμασας δ' ἐπιπέτης· κρίσιν, καὶ δικαιοσύνην ἐν Ἱακώβ σου ἐποίησας.

6. Ἦψθε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῆς ποδῶν αὐτῷ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

7. Μωυσῆς, καὶ Ἀαρῶν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτῷ, καὶ Σαμῆλ ἐν τοῖς ἐπικρατοῦσιν τὸ ὄνομα αὐτῷ.

8. Ἐπεκαλύθη τὸν Κύριον, καὶ αὐτὸς εἰσῆκεν αὐτῶν. Ἐν σύλῳ νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐτὰς. Ὅτι ἐφύλασσον τὰ μαρτύρια αὐτῶ, καὶ τὰ προσάγματα αὐτῶ, ἃ ἔδωκεν αὐτοῖς.

9. Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σὺ ἐπήκεν αὐτῶν. ὁ Θεὸς σὺ δίκαιος ἐγίνῃ αὐτοῖς, καὶ ἐδικαῶν ἐπὶ πάντα τὰ ἐπιτηδύματα αὐτῶν.

10. Ὡς ἔπε Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε εἰς ὄρος ἁγίου αὐτῶ, ὅτι ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

φυτον, δεῦ ἐδέχθηται τὴν Βασιλείαν τοῦ Χριστοῦ, τὴν ἀληθῆ, καὶ σωτήριον.

8. Πολλῶν παρρησιῶν ὄντως εἶχον πρὸς τὸν Θεὸν οἱ ἀνῶθεν· ἐπειδὴ τὸς ἐπήκεν τὴν δέησιν, καὶ ἐμπροσθεν παύτων τὸς ἐσωτήριον· διὰ τὴν καὶ αὐτοὶ ἐφύλασσον ὅλας τὰς προσάγματα οἱ ἁγιῶνοι.

9. Διαπέτο καὶ ἐπὶ Κύριε, ὁ παρ' ἡμῶν κηρυττόμενος, τὸς ἐπήκεν, καὶ τὸς ἐσυγχώρησεν τὰ πταίσματα. Τὰ δὲ ἐπιτηδύματα, ἐπήκεν εἶπεν ὁ Σύμμαχος, ἦγον εἰς τὸς πεπραγμένους ἔκαμεν αὐτῶν τὴν ἐνδικήσιν. Παρέδωκε ἔνδεον εἰς τὴν, καὶ κατέπειν ἡ γῆ τὸς ἐπὶ Μωυσεῖος τυραννήσαντας, καὶ τὸς ἐπὶ Σαμυῆλ τῆν τὴν Σαὺλ δυναστεία παρέδωκε.

10. Λοιπὸν (καθὼς προείπομεν) προσφέρετε ἀνδρωποι τῶν ἀρετῶν τοῦ Θεοῦ τὸς ἀρετῶν σέβας, ὡς πρὸς καὶ οἱ ἀνῶθεν ἅγιοι ἔκαμειν· καὶ προσκυνεῖτε τὸν ὕψος τὸς Θεογονίας. Ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν εἶναι ἅγιος μόνος, καὶ ὑπερεῦδος.

Ψαλμὸς τοῦ Δαβὶδ, εἰς ἑξομολόγησιν. 40'.

Τούτων τὸν Ψαλμὸν ἔγραψεν ὁ Προφήτης, παρακινῶν ἡμᾶς εἰς ἑξομολόγησιν. Ἡ ὅποια δηλοῖ δύο πράξεις θεαρέτης πολλὰ. Πρῶτον μετὰ τὴν ὁμολογῆσαι τὰς ἀγαθοεργίας τοῦ Θεοῦ, ἀχαλεπωῦντες αὐτῶν, καὶ δοξαζόντες. Δεύτερον τὴν ἑξαγόρῃσιν τῆς ἀμνηστῶν· τὴν ὅποιαν ὅσοι συγχάρισιν, ἀξιώνονται συχωρήσεως. ὅτι ὅστις ἐδῶ κατακρίνεται εἰς τὴν Πνευματικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Θεοῦ, ὁμολογῶντας πταίσιν τῶν λόγων τῶν, καὶ ἄξιον πάσης παιδείσεως, δεῦ ἀνακρίνεται δεῦτερον εἰς τὸ φοβερὸν ἐκπύνο κερτήριον, ἀλλὰ εἰς χαρὰν ἀνεκλάλητον, καὶ ἀφροσύλῳ αἰώνιον ἀπελάσσεται.

Τὸ Κείμενον.

1. **Α** Λαλάξατε τῷ Θεῷ πάντα ἡ γῆ.

Ἡ Ἐξήγησις.

1. Ὁ ἄνθρωποι οἱ ἀνδρωποι, ὅπως κατοικεῖτε τῆς γῆς τὰ πάντα, προσφέρετε τῷ Θεῷ ἕμνον ἐπινίκιον, αὐτῶν ὡς ποιητῶν, καὶ σωτήριον δοξαζόντες.

2. Δεῦ

2. Δεὸ εἶναι ἡ Δεσποτεία τῷ Θεῷ, ὡς ἡ πικρὰ τυραννίς τῷ δαίμονι, ἀλλὰ ἡμερῶ. Λοιπὸν προσέλθετε εἰς τὴν δούλοισιν αὐτῶ κτ' χαρᾶς, καὶ ἀγαλλιάσεως· καὶ γνωρίζετε, ὅτι ἄλλος Θεὸς δεῦ εἶναι, μόνον αὐτὸς, ὅτῃ ἐγενεῖ αὐθραπος ὡς φιλαὐθραπος.

3. Αὐτὸς ὁ Δημιουργὸς ἐκ τῷ μὴ ὄντος μὲς ἐπλασε, καὶ εἰμεσθεν τῷ Βασιλεὺς Λαὸς περιμῶσι, ἔχοντες αὐτὸν Δεσπότην, ποιμένα, καὶ κηδεμόνα μὲς. Οὗστις μὲς θρέφει ὡς ἀγαθὸς ποιμὴν εἰς νομὴν καλὴν καὶ σωτήριον.

4. Πύλας καλεῖ τὰς αὐλὰς τῆς Ἐκκλησίας, ὅτι δι' αὐτῶν τῷ Θεῷ προστερχόμεσθε, εἰς ταῖς ὁποίας πρέπει νὰ δοξάζωμεν, καὶ νὰ δοξαζώμεν τὸν Κύριον, τὰς ἀεργεσίας αὐτῶ διηγήμενοι.

5. Καὶ νὰ τὸν ὑμολογῶμεν ἀδιαλείπτως, διατι εἶναι πολυέλεος, καὶ φιλαὐθραπος, καὶ ὅσα ἔταξε τὸν παλαιὸν καιρὸν τῆν προγόνων, καὶ προπατόρων μὲς, νὰ μὲς σείλη τὴν σωτηρίαν, ἰδὲ εἰς τὴν παρῶσαν γενεάν ὡς ἀληθῆς ἐπλήρωσε σήμερον.

2. Δεῦρθε τῷ Κυρίῳ ἐν ἀφροσύνῃ. Εἰσέλθετε εὐφρόνως αὐτῶ ἐν ἀγαλλιάσει. Γνωτῆ, ὅτι Κύριος αὐτὸς ἐστὶν ὁ Θεὸς ἡμῶν.

3. Αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς, καὶ ἔχ' ἡμεῖς. Ἡμεῖς δὲ λαὸς αὐτῶ, καὶ παροβατα νομῆς αὐτῶ.

4. Εἰτέλθετε εἰς τὰς πύλας αὐτῶ ἐν ἔξομολογήσει, εἰς τὰς αὐλὰς αὐτῶ ἐν ὕμνοις.

5. Ἐξομολογηθεῖτε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτῶ, ὅτι κρείσσος Κύριος. Εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῶ, καὶ ἕως γενεᾶς, καὶ γενεᾶς ἡ ἀλήθεια αὐτῶ.

Ψ Α Λ Μ Ο Σ Τ Ω Δ Α Β Ι Δ Ρ

Προσῶν ὁ Μακάριος Δαβὶδ τὴν ἐνάρετον πολιτείαν τῷ αἰοδίμῳ Γωσί, ἐχεδίασε τῶν τὸν Ψαλμὸν. Εἰς τὸν ὅποιον καθισθόρθητε ὄντως τῆς ἀληθείς χαρακτήρας πάσης τελειότητος. Ὅτι ὁ Μακάριος Γωσίας, ἢ μόνον τὴν τῆν δογματικῶν ἐφρόντισεν ὀρθότητα, καταλύσας τὰ εἰδωλα, ἀλλὰ καὶ πάσης ἀρετῆς ἐπιμελεῖτο τὰ κατορθώματα κείνωντας ὀρθά, καὶ δίκαια, καὶ βαύωντας πολλῶ ἐπιμελείαν, νὰ διαόγην καὶ οἱ αὐθραποὶ τῷ Παλατίῳ τῶ ἐνάρετα, διὰ νὰ τύχην καὶ αὐτοὶ τῆς αἰωνίης μακαριότητος. Ἀρμόζει ἔν ὁ Ψαλμὸς παντὸς Ἀρχηγῆ, καὶ οἰκοδεσπότη, νὰ μελετῆ τὰ ἐσταῦθα γραφόμενα, τῆς αὐτῶ σωτηρίας ἐπιμελόμενος.

Ἡ Ἐξήγησις.

1. Ἐπειδὴ τὰς ἀδικημένους ἐλεῶν, ἐκατάκλειε τὰς ἀδικίας, ταύτῳ τὴν διήγησιν τῆς ἐλεημοσύνης, καὶ κρείσεως, διήμειαν

Τὸ Κείμενον.

1. Ἐ"Λεον καὶ κρείσιν ἄσσομαῖσοι Κύριε.

2. Ψαλῶ, καὶ σωήσω
 ἐν ὁδῷ ἀμώμων. Πότε
 ἤξεις πρὸς με;

3. Διεπορεύομαι ἐν ἀκα-
 χία καρδίας μου, ἐν μέσῳ
 τῶ οἴκου μου.

4. Οὐ φορετὶ θίμιον πρὸ
 ὀφθαλμῶν μου παρανομοῦ.
 Ποιοῦντας παραβάσεις ἐμίσησα.

5. Οὐκ ἐκολήθη μοι
 καρδία σκαμβή. Ἐκ-
 κλίνουτος ἀπ' ἐμοῦ τὸ πο-
 ηρῆς, καὶ ἐγίνωσκον.

6. Τὸν καταλαλήσαντα
 λάθρα τὸν πλησίον αὐ-
 τῆς, τῶτον ἔξεδίωκον.

7. Ὑπερηφάνῳ ὀφθαλ-
 μῶ, καὶ ἀπλήσῳ καρδία,
 τῶτω καὶ σωήσιον.

8. Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ
 τὸς πιστῆς τῆς γῆς, τὸ
 συγκαθίστασθαι αὐτῆς μετ'
 ἐμοῦ.

9. Πορεύομενος ἐν ὁδῷ ἀ-
 μώμων, ὅπως μοι ἐλεητόργει.
 Οὐ κατώκει ἐν μέσῳ τῆς
 οἰκίας μου ποιῶν ὑπερηφα-
 νίαν.

10. Παλῶν ἀδικῶν, καὶ
 κατ' ἄδικον ἐνώπιον τῆς
 ὀφθαλμῶν μου.

ἐπαυόμεσθε. Ὅτι αὐταὶ εἰπὺν αἱ τρανήτεροι
 ἀρεταὶ ἐφ' ὅς κερτῆ καὶ ἡγμεύς, ἢ δικαιοσύ-
 νη, καὶ τὸ ἔλεος.

2. Ὁ Σύμμοχθ. Μελωδῶσω, καὶ ἐνοήτω
 ὁδὸν ἀμώμων. ἤγαυ τῷ ὁδὸν ἐκείνῳ, ὅπως
 ἐγνώρισται ἐν Πυλῆμοτι, πῶς εἶναι ἀμώμοθ,
 καὶ θεάρετος, θελῶ φυλάξει μελωδῶν τῷ Κυ-
 εῖω, καὶ ψάλλωντας. Τὸ δὲ πότε ἤξεις, λέ-
 γει, ἐπιποδῶ γὰρ σὲ ἀπολαύτω.

3. Μὲ ἀπλότητα ἐπορεύθηκα χωρὶς γνώ-
 μῳ πονηρῶ, ἢ διαφορωπείαν εἰς τῷ καρ-
 δία μου.

4. Δεὴ ἐτέλεσα τινὰ πράξει πονηρῶ, καὶ
 παρανομοῦ, ἀλλὰ καὶ τὰς κακὰς ἐπιθυμῆταις
 ἐδίωκον· καὶ ὅπως ἐπαρέβηνον τὰς θείας ἐπιτο-
 λὰς, ἀποσρέφωμην.

5. Ὅπως ἐτιμῶσαν τὸ δίκαιον, εἶχα σωη-
 θεῖς, καὶ φίλους μου· τὸν δὲ κακὸτροπον, καὶ
 διεστραμμένον δεῦ ἀφῆκα, καὶ σιωπῶντῶ εἰς
 τὸν οἶκόν μου. Εἰ δὲ καὶ ἤθελε τύχη τινὸς
 πονηρῶς, καὶ καὶ χωρῶντῶ ἀπὸ τῷ σιωπῶν
 μου, τῶτον τὸν ἐκκαταφρονῶν, ὅπως τὸν χωρῶν-
 μόντῆ δεῦ ἐτυλλογίζωμην τίποτος.

6. Ἐκείνον ὅπως ἐκατελάει κρυφὰ τὸν γεί-
 τονα, καὶ τὸν ἐκκατεκρινεν, ἐμίσην καὶ τὸν
 ἐδίωκα· ὅτε τὰς καταλαλίας ἀκροάζωμῳ
 πάποτε.

7. Τὸς ὑπερηφάνους, καὶ πλεονέκτας, καὶ τὸς
 ὁμοίους αὐτοῖς, καὶ δεῦ ἠθέλητα καὶ κατήσαν
 εἰς τὸ τραπέζισμα.

8. Ἀλλὰ (τὸ ἐκκεντῶν) ἀγαπῶ τὸς δίκαι-
 οὺς, καὶ πιστῆς εἰς τὰ θεῖα, καὶ εἶναι συγκα-
 θεδροί μου, καὶ σύμβουλοι πάντοτε.

9. Μάλισα καὶ αὐτοὶ οἱ ὑπερήταται, καὶ δια-
 κωνοὶ, ἦσαν πάσης κακίας ἀμέτοχοι· καὶ πάν-
 τῶ εἰς ὑπερήφανοθ· δεῦ ἐσιωπῶντῶ εἰς τῷ οἰ-
 κίαν μου.

10. Καὶ ὅστις με ἤθελε συμβαλέσθαι, ἢ καὶ
 ζητήσθαι ἀδικίαν, ἢ καὶ καταβάλλῃ τινὰ ψα-
 δῶς, δεῦς τὸν ἀπέσρεφα κατηχουμένον, καὶ

ἀφρακτον· καὶ πολλῶν σκεδῶν εἶχα, γὰρ μὴ διαβάλλῃσι τινὰ ἀδικῶν.

11. Πρωίαν καλεῖ τὴν ἀρχὴν τῆς Βασιλείας του, ὅταν ἐθανάτωσε τὴν δυσσεβεῖς Γερεῖς πάντας, καὶ ἐκάθηρε τὴν Γεραὺ Γερουσαλήμ· καὶ τὸ Βασιλεῖον, ὡς ὄρθρος ἀνατείλας, ἐφώτισε μετὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτῶν, καὶ μετὰ ἄλλας ἀρετὰς ὁ Θεωμιστοῦς.

11. Εἰς τὰς πρωίας ἀπέκτεινον πάντας τὴν ἁμαρτωλὸς τῆς γῆς· τὸ Ἰεροσολοφρεῦται ἐκ πόλεως Κυεῖς πάντας τὴν ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.

Δόξα. Κάθισμα ΙΓ΄.

Προσδχὴ τῶ πτωχῶ, ὅταν ἀκηδιάσῃ, καὶ ἐναντίου Κυεῖς ἐκχέη τὴν δέησιν αὐτῶν. Ψαλμὸς. ΡΑ΄.

Οὗτος ὁ Ψαλμὸς προφητεύει τὰς ταλαιπωρίας, ὅτι εἶχαν οἱ Γεραῖοι εἰς τὴν Βαβυλωνίαν, καὶ τὴν αὐτῶν ἐπαύοδον. Ἐτι δὲ προσλέγει καὶ τὴν κλήσιν, καὶ σωτηρίαν τῆς Ἐθνῶν. Ἀρμόζει γὰρ τὸν λέγει ὅστις ἔχει θλίψεις, καὶ συμφορὰς, γὰρ παρακαλῆ τὸν Θεὸν γὰρ τὸ δῶτη βοηθεῖαν. Πτωχὸν ἢ ἐκάλεσε τὸν τῆς θείας προφητείας δεόμενον.

Η' Εξήγησις.

1. Ἀντί τῆς κραυγῆς μου, οἰμωγῶν εἶπε ὁ Σύμμοχος. Λοιπὸν μελλόντων πρόρρησις τὰ λεγόμενα. Ἐπειδὴ ὅταν ἔκαμε τὸν Ψαλμὸν τῶν ὁ Δαβὶδ, δεῦν εἶχατι βάρσυνα, ἀλλὰ δὴκλήσιν, καὶ εἰρήνῳν.

2. Δικτῶτο λέγει. Ὅταν μετὰ τύχη καμμία θλίψις, καὶ προσδράμω τῆ σκέτησι, μή με δείξῃς ἀφρακτον, ἀλλὰ ἐπάκσόν μου τὴν δέησιν, τὰτα λέγει ὁ Προφήτης ἐκ προσώπου τῆ ἀκχισλῶν, προβλέπων τὰ μέλλοντα.

3. Κατὰ τῆς Προφητείας τὸ ἰδίωμα, λέγει ὡς γενησμενά τὰ μέλλοντα· πῶς ἀκλώθησαν ὡς κενὸς οἱ χρόνοιτε, καὶ ἀπὸ τῶν πολλῶν θλίψιν, ἔγινε τὸ σώμα ξηρόν, καὶ τὰ κόκκαλα ὡσαύθαι δαυλὸς ὑπὸ πυρὸς κεκαυμένος, καὶ φρύγονον ἀκχισον.

4. Ὡς τὸν χόρτον ἀπάλεσα τὸ κερσίον αὐθός, καὶ ἐμπαύθηκα· δεῦν ἔχω ὄρεξιν γὰρ φά-

Τὸ Κείμενον.

1. Κτεῖ εἰτάκστου τῆς προσδχῆς μου, καὶ ἡ κραυγῆ μου πρὸς σὲ ἐλθέτω. μὴ ἀποσρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ.

2. Ἐν ἡ αὐτῆς ἡμέρας θλίβωμαι, κλῖνου πρὸς μετὸ ὅσση. Ἐν ἡ αὐτῆς ἡμέρας ἐπικαλέσωμαι σε, ταχὺ ἐπάκσόν μου.

3. Ὅτι Ἰξέλιπον ὡσεί κενὸς αἱ ἡμέραι μου, καὶ τὰ ὅσα μου ὡσεί φρύγιον σιωφρύγησαν.

4. Ἐπλήγην ὡσεί χόρτος, καὶ Ἰξηραύθη ἡ καρ-

νον τῆς αἰχμηλωσίης , ποροφέρει τῷ δέησι .
 Ὅμοια τοῖσι καὶ τῆς Πυλματικῆς μελωδίας
 τὰ ῥήματα .

13. Ὅτι τότεν ποθόμεν τῷ ἐρημισμένῳ
 Σιών , ὅπῃ ἔως καὶ πὲς λίθου αὐτῆς , καὶ τοῖ
 χώματι , ὅπῃ ἔμεναν ἀπὸ τῷ καταστροφῷ ,
 λυπέμεσθε .

14. Ὅταν λυτρωθῆμεν ἀπ' ἐδῶ , καὶ ξανα-
 κτίσωμεν τῷ πόλιν , θέλωσι θαυμάσει οἱ
 ὀρώντες τῷ διώκασιν , καὶ φοβηθεῖς , καὶ
 σὲ πισάστην Θεὸν μόνον ἀληθῆ , καὶ αἰώνιον .
 Αὐτὰ ἔργων ἀληθέστων , καὶ τῷ θεῶν τῷ
 Χριστῷ ἐκασθράπησιν .

15. Ἐπειδὴ ὅσοι δεῶ ἤξωσαν τῷ θεῶν
 οἰκονομίαν , ἐνόμισαν πῶς δεῶ ἐδιώτετο καὶ
 πὲς λυτρώσῃ ὁ Κύριος . διατῆτο παρεπόντως
 ἐλάετε δόξαν Θεῷ τῷ νεργίαν , καὶ ἀκαί-
 ρισιν τῆς πόλεως .

16. Δεῶ ἐκαταφρόνετε τῷ ἰεσῶν αὐτῶν ,
 ἀλλ' ἐδώκετε τῷ ἐλθερίαν ὡς εὐσπλαγ-
 χν .

17. Ταῦτῳ δὲ τῷ ἀεργεσίαν καὶ ἀράφω-
 μεν , διὰ καὶ σὴ ἀχαρισῶσιν οἱ ἀπόγονοί
 μῶς καθε καιρὸν . Ἡ δὲ τὸν τῷ Χριστῷ κληρον
 ὀνομάζει Λαὸν κτιζόμενον , ὅπῃ ἔμελλε καὶ
 πισάστη ὑσερα .

18. Ταῦτα πάντα βλέπων ὁ ἱσὺ ὄλων Θεὸς ,
 ἐπήκασε πὲς σεραγμῶς ἱσὺ αἰχμηλωτῶν , καὶ
 ἔδωκε ψῆρον δικαίαν , καὶ ἀπόφασιν , καὶ λύτην
 πὲς δεσμῶς , καὶ σρέψαν πάλιν αὐτῶς ἱσὺ φο-
 νηθεῖτων Πατέρων αὐτῶν , καὶ ξανακτίσω
 τῷ πόλιν , καὶ τὸν αὐμνῶσι πάλιν , καὶ καὶ
 τὸν λατρεύσιν εἰς τῷ Σιών , ὡς τὸ πορότε-
 ρον . Αὐτὰ ἀρμόζουσι καὶ τῆς Νέας Σιών , ὅτι
 ὁ Κύριος ἀσπλαγχνίσθη πὲς ἐν τῷ ἀδῆ
 αἰχμηλωτῶς , καὶ σώσας ἡμῶς ἐκ τῆς αὐτῶν
 δεσμῶν , τῷ Ἐκκλησίαν ἠκοδόμησε .

19. Καὶ τότε , ὅταν μῶς λυτρώσῃ , καὶ συ-
 ναθροίζονται αὐτῶς Λαοὶ , καὶ Βασιλεῖς , καὶ
 θαυμάζουσι τῷ ἀερχόντες διώκασιν . καὶ καὶ
 ἔχωμεν τότεν ἀφροσύνην , ὅπῃ καὶ παρκαλῶ-

13. Ὅτι ἀδόκησαν οἱ
 δούλοισι πὲς λίθου αὐ-
 τῆς , καὶ τὸν χοῦν αὐτοῖς
 οἰκτηρήσασιν .

14. Καὶ φοβηθήσονται
 τὰ ἔστιν τὸ ὄνομα Κυ-
 ρίου , καὶ πάντες οἱ βα-
 σιλεῖς τῆς γῆς τῷ δό-
 ξασθε .

15. Ὅτι οἰκοδομήσει
 Κύριος τῷ Σιών , καὶ
 ὀφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ
 αὐτῆς .

16. Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν
 ποροσάχλιν ἱσὺ ταπεινῶν ,
 καὶ ἐκ ἔξεδεῶσθε τῷ
 δέησιν αὐτῶν .

17. Γραφήτω αὐτῶ εἰς
 γενεῶν ἑτέραν , καὶ λαὸς
 ὁ κτιζόμενος ἀίνεσει τὸν
 Κύριον .

18. Ὅτι ἔξέκυψεν ἔξ
 ὑψους ἀγίης αὐτῆς . Κύριος
 ἔξ Οὐρανοῦ ἐπὶ τῷ γλῶ
 ἐπέβλεψε , τὸ ἀκῆσαι τὸ
 σεραγμῶ ἱσὺ πεπεδημέ-
 νων , τὸ λῦσαι πὲς ἡμῶς
 ἱσὺ πθανατωμένων . Τὸ
 ἀναγγεῖλαι ἐν Σιών τὸ
 ὄνομα Κυρίου , καὶ τῷ
 αἰνεσιν αὐτῶ ἐν Ἱερουσα-
 λήμ .

19. Ἐν τῷ ἐπισυναχ-
 θῆναι λαὸς ἐπισυναχτοῦ ,
 καὶ βασιλεῖς τὸ δελάσει
 τῷ Κυρίῳ . Ἀπεκείθη
 αὐτῶ

αὐτῶ ἐν ὁδῷ ἰχθύος αὐτῆ, τὴν ὀλιγόπτην τῆς ἡμερῶν μου ἀνάγγελόν μοι.

20. Μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμέσιν ἡμερῶν μου, ἐν γενεῇ γενεῶν τῆς ἔτησού. Κατ' ἀρχαίς σὺ Κύριε τὴν γλῶσσο μου ἐθελίωσας, καὶ ἔργα τῆς χειρῶν σου εἰσὶν οἱ ἔρανοί. Αὐτοὶ ἀπολωῶνται, σὺ δὲ διαμένεις.

21. Καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡστεὶ περιβόλαιον ἐλίξῃς αὐτὰς, καὶ ἀλλαγήσονται. σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν.

22. Οἱ υἱοὶ τῆς δόξης σου κατακλινώσῃσι, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα καταθωπήσεται.

μεν τὴν ἀγαθότητά σου, καὶ πληθύνῃς τὰ ἔτη μου, καὶ νὰ μὴ μου ἀφήτῃς νὰ ἀποθανῶμεν μετόκαιρα. Ὅδὸν ἰχθύος, ἐκάλεσέ τὴν λῦτρωσιν· ἤγουν πῶς τὸς ἐδιωξάμωτε, καὶ ἐγλύψωται.

20. Ἐπειδὴ Κύριε ἔχεις τὸ εἶναι ἀπέραντον, καὶ αἰώνιον, ἐν ἀκολοῖα διώκεται νὰ μικρομημέρας τὸς δόλους σου, καὶ ἕδῶ σοι ἀδύναται, ὡς δημιουργὸς ὅπου εἶται πάσης τῆς κτίσεως.

21. Καὶ διώκεται νὰ τὴν ἀναειώτῃς· καὶ παλαιωθεύσῃς νὰ μετακλήξῃς τὸς Οὐρανοὺς ὡσὰν εἶς ἱμάτιον· καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ κτίσματα, αὐτὴ φθαρτῶν διώκεται νὰ τὰ κάμῃς ἀφθαρτα. σὺ δὲ μόνος εἶσαι ἀτρεπτος, ἀαλλοίωτος, καὶ αἰώνιος.

22. Διαμενεῖ, εἶπεν ὁ Σύμμοχος, αὐτὴ τὴν καταθωπήσεται. Λέγει οὖν, ὅτι οἱ μετ' ἀκολοῖα σου, τῆς δόξης σου ἐλαθροθεύσῃς, θέλων οἰκῆσαι εἰς τὴν Γερουσαλήμ. Τὸ δὲ ἔξ αὐτῶν σπέρμα, ἤγουν, ὅσοι πιστεύουσιν εἰς τὸν Χριστὸν, διὰ μέσον ἐκείνων, διαμενεῖσιν ἐν σοὶ αἰῶνα, νὰ ἔχῃσι τὸ εἶναι ἀνώλεθρον.

Ψ Α Λ Μ Ο Σ Τ Ω Δ Α Β Ι Δ. Ρ Β'.

Τινὲς Διδάσκαλοι εἶπαν, ὅτι ὁ Ψαλμὸς ἐτος ἀκολοῦσά τῷ παροῦσι γραμμένον· ὅτι εἰς ἐκείνον ἠύχονταν νὰ ἐλαθροθεύσῃν, καὶ ἐδῶ δὲ χαίρουσι πῶς ἐλυτρώθησαν. Ἀμὴ ἐγὼ νομίζω πῶς τὸν ἐσωθήτεσθε ὁ Προφήτης, διὰ νὰ τὸν λέγῃ πᾶς εὐχάς, ὅταν λυτρωθῆ ἀπὸ λυπηρῶν, καὶ ἀπολαύσῃ τινὰ δωρεῶν, διὰ νὰ μὴ φανῆ παρὰ τὸν ἀεργετῆν ἀχάρις.

Τὸ Κείμενον.

1. Ἐτ' λόγος ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον,

Ἡ Ἐξήγησις.

1. Ὅσοι εἶναι περὶ τὸς θείας ἀεργεσίας ἀγνώμονες, διεγείρουσιν ἑαυτοὺς, καὶ

παρκινῶν εἰς δοξολογίαν Θεῶ, καὶ αὐμίμησον, καὶ καθάρσοι πάντα τὰ ἑνὸς αὐτῶν, ἤγου λογισμῶς, ἐπιθυμίαις, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς ψυχῆς κινήματα.

2. Ἀντὶ τῆς αὐταποδόσεων, τὰς ἀεργεσίαις εἶπεν ὁ Σύμμεχος, τὰς ὁποίας κατὰ μέρος διηγᾶται κατωτέρω.

3. Οὗτος σὲ ἔδωκεν ἀπαύτων τῆς ἀμερτημάτων συγχώρησιν, καὶ ἐχάρισέ σε τῆς παθημάτων τῶ ἴασιν.

4. Τὸς ἐν Βαβυλωνί τῆς δουλείας ἐλύτρωσε, καὶ φαρτῆς βιοτῆς ἡμῶς δὲ καὶ τῆς δύο τῶν χαρῶν ἠξίωσε, δίδωντάς μας ἀφαρσίαις ἀρραβῶνα, καὶ ἐλπίδα ἀναστάσεως.

5. Καὶ μᾶς ἐχάριστεν ἀμερτιῶν ἀφῆσιν διὰ Δαυυαγγίαν ἀμέτρητον. τὸ αὐτὸ λέγει ὁ Θεὸς Ἀπόστολος. Χάριτι ἐς ἐς σεσωσμεύοι.

6. Ἐπειδὴ εἶναι ἐπιθυμία καὶ ψεκτὴ, καὶ αἴσχος, διαπέτο λέγει, ὅτι ὁ Δεασπότης πληροῖ τῶ ἀγαθῶ αἴτησιν.

7. Ταύτῃ τῶ ἀνακρίνοισιν ἐλάβομεν διὰ τῶ Θεῶ Βαπτίσματος, τὸ γῆρας τῆς ἀμερτίας ἀποξύστατες, καθὼς εἶπεν ὁ Ἡσαίας. Οἱ ὑπομενόντες με, ἰσχυρὴ ἀλλάξουσ, καὶ ὡς αἰετοὶ προφνήσουσι.

8. Διδάσκει καὶ τὸν τρόπον τῆς θείας φιλοτιμίαις. Ὅτι ἐὰν διὰ τὰς ἀρετὰς ἡμῶν, ἀλλὰ κατὰ τὸ πολὺ αὐτῶ ἔλεος ἔσωσεν ἡμῶς, ποιήσας κατὰ τῆς ἀδικούντων δικαίαν ἀπόφασιν.

9. Ταύτῃ δὲ τῶ σωτηρίαν ἐπορεύασσαν παλαιότερον οἱ Θεοὶ Προφῆται, καὶ κήρυκες, λέγοντες.

10. Ὅτι τῶν πάντων τῶν ἀγαθῶν εἶναι αἰτία τὸ τῆς φιλανθρωπίας αὐτῶ ἀμέτρητον βᾶθος, καὶ ἀνεκδιήγητον πέλαιος.

11. Διὰ τὸ ὁποῖον δεύμας ἐπαύδασε κατὰ

καὶ πάντα τὰ ἑνὸς με τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτῶ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ με τὸν Κύριον.

2. Καὶ μὴ ἐπιλαυθᾶν πάσας τὰς αὐταποδόσεις αὐτῶ.

3. Τὸν διλάτλουται πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

4. Τὸν λυτρώμενον ἐκ φθορᾶς τῶ ζωῆς.

5. Τὸν σεφανῶντά σε ἐν ἐλπί, καὶ οἰκτιρμοῖς.

6. Τὸν ἐμπιπλῶντά ἐν ἀγαθοῖς τῶ ἐπιθυμίαν σου.

7. Ἀνακρινθήσεται ὡς αἰετὸ ἡ νεότης σου.

8. Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κείμενος πᾶσι τοῖς ἀδικημένοις.

9. Ἐγνώρισε τὰς ὁδούς αὐτῶ τῶ Μωϋσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτῶ.

10. Οἰκτιρῶν, καὶ ἐλεῆμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος, ἐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, ἐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μιλῶν.

11. Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας

μίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῶν,
ὃ δὲ καὶ τὰς ἀμαρτίας
ἡμῶν αὐταπέδωκεν ἡμῶν.

12. Ὅτι καὶ τὸ ὕψος
τῆ Οὐρανῶν ἀπὸ τῆς γῆς,
ἐκραταίωτε Κύριε τὸ
ἔλεος αὐτῆ ἐπὶ τὰς φοβη-
μένους αὐτὸν. καθ' ὅσον
ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ
δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ'
ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

13. Καθὼς οἰκτεῖρει
πατὴρ ἦς, οἰκτεῖρησε Κύ-
ριος τὰς φοβημένους αὐ-
τὸν.

14. Ὅτι αὐτὸς ἔγνω
τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνή-
σθη, ὅτι χυρὸς ἴσμευ.

15. Ἀνθρώπου ὡς
χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτῆ·
ὡς αἰὶ καὶ τῆ ἀρεθῆ,
ὅπως ἔξανθήσεται.

16. Ὅτι πνεῦμα διηλ-
θον ἐν αὐτῷ, καὶ ἔχ'
ὑπάρξει, καὶ ἐκ ἐπιγνώ-
σεται ἐπὶ τὸν τύπον αὐτῆ.

17. Τὸ δὲ ἔλεος τῆ
Κυρίου ἀπὸ τῆ αἰῶνος, καὶ
ἕως τῆ αἰῶνος ἐπὶ τὰς
φοβημένους αὐτὸν.

18. Καὶ ἡ δικαιοσύνη
αὐτῆ ἐπὶ ἦσιν ἡμῶν, τοῖς
φυλάσσει τῆ διαθή-

τὰς ἀνομίας μῶν, ὅτε μῶν ἔδωκε τῆ ὑπερ-
σαν τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν αὐταπέδοσιν.

12. Θέλωντας νὰ δείξῃ τὸ ἄπειρον τῆς τῆ
Θεῶ ἀγαθότητος, ἔφερεν εἰς τὸ μέσον αὐτῶ
τὰ δύο· ἐπειδὴ δὲ ἀρίθμηται μέτρον τῆ Οὐ-
ρανῶ ὑψηλότερον, ὅτε μέσον τῆς ἐσπέρας, καὶ
ἀνατολῆς μακρύτερον.

13. Ὡς Πατὴρ, καὶ Δημιουργός μῶν, ἐμι-
μήθη Πατὴρ ἀγαθότητα· καὶ ὅσον ἀπλάγ-
χος ἔχει εὖς φιλόσοφος Πατὴρ πρὸς τὰ
τέκνα, τόσον καὶ περυσότερον ἔδειξε πρὸς ἡμῶν
ὁ ἐλεήμων, καὶ ἀπλαγχνικώτατος.

14. Ὅτι γινώσκει ὡς ποιητῆς, τῆς φύσεως
ἡμῶν τῆ ἀσθενείαν· ἠξάρει πῶς ἀπὸ τῆ
χάριτος ἐπλάσθημεν, καὶ πάλιν εἰς τῆ γῆ
παράτομέδα.

15. Οὐδὲν διαφέρουμεν τῆ χόρτου· ὅπερ τὸ
πρῶτον αὐτῆ, καὶ ἔχει πολλὴν ὑπερσότητα, καὶ τὸ
βράδυν μαρναίνεται. Οὕτω καὶ ὁ ταλαίπωρος ἀν-
θρώπου, σήμερον φαίνεται αὐθιγμῶν με-
πᾶσιν, τιμῶν, καὶ ἄλλα κἀλλη δειράραυτα,
καὶ αὐτὸν μένει πᾶσιν ὑπερημεύς, καὶ τίθει
ταὶ εἰς τὸν λάκκον ἀμορφος, καὶ ἀειδέος.

16. Ὁ Σύμμοχος. Πνεῦμα διέρχεται αὐ-
τὸν, εἴτα ἔχ' ὑπάρχει. Πνεῦμα λέγει τῆ
ψυχῆ, ἥτις ἕως ἔμεν εἶναι εἰς τὸ σῶμα,
σπέρρει· ὅταν δὲ ἀναχωρήσῃ, φθείρεται ἐκεί-
νο, καὶ σβεβένται, ὅτε γνωρίζεται τίν' εἶναι
τὸ εὖς λείψανον, καὶ τίνος τὸ ἄλλα, ὅτι οἱ
χαρακτῆρες ἠφανίσθησαν.

17. Ἡ μὲν ἄν φύσις εἶναι ἐπίκηρ, ὁ δὲ
Θεὸς ὡς φιλανθρώπος κἀμνη τὰς ἀλαβεῖς,
ὅπῃ τὸν φοβῆνται, καὶ ζῆσιν αἰῶνια, διὰ τῆ
πολλῆτι ἀπλαγχνίαν, καὶ ἔλεος.

18. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν παρόντα αἰῶνα διατί-
εἶναι περίσοα δίκαιος, αὐταμῆει τῆς ἐσπερας
της, ὅπῃ φυλάσσει τὰς ἐπιτολάς τῆ. Οὐ μόνον
δὲ

δὲ αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ τοῖς Ἰουδαίοις, καὶ ἑγγόνοις αὐτῶν διδοὶ πλεσίαν τὴν αὐταπόδοσιν.

κλιῦ αὐτῶ, καὶ μεμνημένοις ἧς ἐπιτολῶν αὐτῶ, τὸ ποιῆται αὐτάς.

19. Εἰς τὸν Οὐρανὸν μετ' ἔχει τὸν Θρόνον ὁ Βασιλεὺς ἧς Βασιλείου ἀπαύτων. φησὶν γὰρ ὁ Κύριος, καὶ κυβερνᾷ τὴν κτίσιν ἀπάσων, ὡς δημιουργός, καὶ Δεσπότης.

19. Κύριος ἐν τῷ Οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν Θρόνον αὐτῶ, καὶ ἡ Βασιλεία αὐτῶ πάντων δεσπόζει.

20. Πρεπόντως τὰς Οὐρανίους Διωάμεις εἰς κοινωνίαν τῆς ὑμνωδίας ἐκάλεσε, ὅτι ἡ αὐθροπία φύσις δεῦ φθαίνει νὰ ὑμνήσῃ τὸν Διεργέτην ἐταξίως. Οἱ δὲ Ἄγγελοι ὡς αὐλοὶ πληροῖσι τὰ θεῖα προσάγματα, καὶ ὡς ἰχυροὶ εἰς τὴν διωάμιν.

20. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτῶ, διωατοὶ ἰχυροὶ ποιῆτες τὸν λόγον αὐτῶ, τὰ ἀκῆσαι τῆς φωνῆς ἧς λόγων αὐτῶ.

21. Πολλὰ μετ' εἰσὶ τὰ Οὐρανία τάγματα· πλὴν μὲ τὰ δύο ταῦτα, καὶ τὰ ἐπίλοιπα ἐδήλωσε. Ἄγγελοι μετ' ἐκάλεσε διατι ὑπηρετοῦσιν ἀόκνως τὰ θεῖα προσάγματα, προφθάνοντες εἰς μίαν σιγμὴν εἰς τὰ ἄκρα τῆ Κόσμου ἐλλόμενοι. Διωάμεις δὲ, ὅτι ἐκ φύσεως ἔχον ἀπὸ τὸν Ποιητῆν διωάμιν πολλῶν, καὶ Σωμάτων.

21. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντας αἱ διωάμεις αὐτῶ, Διεργοὶ αὐτῶ, οἱ ποιῆτες τὸ θελημα αὐτῶ.

22. Τῆτο εἶναι ἀρμόδιον εἰς ἡμᾶς τὰς Χριστιανούς, καὶ ὅχι τοῖς Ἰουδαίοις, οἵτινες μόνον εἰς εὐὰ τόπον προσήκονταν. Λέγει ἄν, ὅλα τὰ ἔργα τῆ Θεοῦ, καὶ ποιήματα, ὅσα καὶ αὐτὸς ἐποίησε, ἀλογεῖτε αὐτὸν τὸν ὑπεράλογημέσον Δεσπότην, καὶ Βασιλέα τὸν ὑπερέδοξον, καὶ ἐξόχως ἐν ᾧ Ψυχῆμα, ἢ κατ' εἰκόνα αὐτῶ δημιουργηθεῖτα, καὶ καθ' ὁμοίωσιν, ἀλόγα καθ' ἐκείνῳ, καὶ δόξαζε ἐκείνον, ὅσα τὸσάτοντε ἐτίμητε, καὶ μετ' ὅσας δωρεὰς σὲ ἐπλάτισε· καὶ πρότεχε ἀκρωβός, ἵνα μὴ γεῆς πρὸς τὸν Διεργέτην ἀχάριστος.

22. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτῶ, ἐν παντί τόπω τῆς δεσποτείας αὐτῶ. Εὐλόγει ἡ Ψυχῆμα τὸν Κύριον.

Δόξα.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ, ὑπὲρ τῆς τῶ Κόσμου συστάσεως. ΡΓ'.

Ἡ χάρις τῆ Παναγίᾳ Πνεύματος ἔ μόνον ἠθικῶν Διδασκαλίαν, καὶ δογματικῶν τοῖς ἀνθρώποις προσφέρει, ἀλλὰ καὶ ἐρμηνεύει ἀκρωβός, πῶς πρέπει νὰ ὑμολογηθῆν τὸν Κύριον. Διατῆτο καὶ τὸν Μακάριον Δαβὶδ ἐφώτισε, νὰ συγγράψῃ τὸν παρόντα Ψαλμὸν, διὰ νὰ μάθωσι πάντες, μετ' ὅσας ὑμῶν πρέπει νὰ ἀχάρισθῆν τὸν Διεργέτην, καὶ

πρώτων· ὅτι ἐδὼ ὑπέγραψε πάσας τὰς κοινὰς ἀεργεσίας. Ὡς τε καὶ κατὰ τὸ γράμμα, καὶ νόημα, εἶναι ὁ Ψαλμὸς τὸτος θαυμασιός. Ἐπειδὴ ἔμῳ μόνον αἰσθητῶς μᾶς ἀηρηγέτησεν ὁ Πλάσις, ποιήσας ὅλην αὐτῷ τῷ κτίσιν διὰ ὑπηρεσίαν μᾶς· ἀλλὰ καὶ νοητῶς πολλῶ μᾶλλον μᾶς ἀνεκαίνισεν· ὅπως ὁ τὸ εἶναι μοι δεῖς, καὶ τὸ εἶναι χαρίτηται.

Τὸ Κείμενον.

1. **Ε**Τ'λόγει ἡ ψυχὴ
μα τὸν Κύριον.
Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγα-
λιώσῃς σφόδρα.

2. Ἐξομολόγησιν, καὶ
μεγαλοπρέπειαν σιεδύτω.

3. Ἀναβαλλόμενος φῶς
ὡς ἱμάτιον.

4. Ἐκτείνων τὸν ἕρῳν
ὡσπὶ δέριον. Ὁ σφαγάζων
ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐ-
τῶ.

5. Ὁ τιθεὶς νέφη τῷ
ἐπίβασιν αὐτῶ.
Ὁ περιπατῶν ἐπὶ περύ-
γων αἰέμων.

6. Ὁ ποιῶν τὰς Ἀγ-
γέλους αὐτῶ Πνύματα.
Καὶ τὰς λειτουργίας αὐτῶ
κυρὸς φλόγα.

7. Ὁ Σεμελιῶν τῷ
γῆν ἐπὶ τῷ ἀσφάλειαν

Ἡ Ἐξήγησις.

1. **Τ**ὸ ἐμεγαλιώσῃς, λέγει ὁ Σύμμο-
χος, μέγχις εἶ. καὶ δεῦ δηλοὶ αἰξή-
σιν, ἀλλὰ μέγεθος ἀπειρον. καὶ χρεωσῆμεν
να ὑμολογήμεν τὸν Θεὸν πάντοτε, ὅτι μεγά-
λῳ δόξαν εἰδείξεν εἰς ὅλα ταῦτα τοιήματα.

2. Ὁ Σύμμοχος. Ἦνον καὶ ἀδοξίαν ἡμῶ
φιᾶτω. ἦνον, δεῦσε ἀγνωστὶν οἱ παρα σῶ
τότων ἀγαθῶν ἀπολαύσαντες, ἀλλὰ τὸ προ-
σῆγον σέβας τῆς δοξολογίας ἀπονέμωσιν.

3. Φῶς ἐστὶ καὶ αὐτὸς ἀληθινόν, καὶ φῶς τε-
ριβάλλεται, καὶ σκότος ἀποκρυφῆ αὐτῶ. Εἰς
αὐτὰ ὅλα δεῦ εἶναι σταυτίον τίποτας. Ἀλ-
λα δηλῶσιν ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι φῶς ἀπρόσστην,
καὶ φύσις ἀόρατος ὅτῳ δεῦ ἡμπορεῖ να τὸν
ἰδῆ αἰθρωτος.

4. Τῶτο σημαίνει τῷ ἀκολίαν τῆς δημιου-
ργίας. Ὅτι καθὼς ἀπλώνει εἷα δερμάτι ὁ
αἰθρωπος, καὶ κάμνει σκληρῷ ἢ καλύβην.
Με τὸτῳ ἀκολίαν ἔξαικλωσεν ὁ Θεὸς τὸν
Οὐρανόν. Καὶ τὸν ἐσερέωσεν τῷ γύρῳ τῶ Κόσ-
μου θαυμασιώτατα. Καὶ ἐσέγυσε τὸ αὐώτε-
ρον μέρος αὐτῶ εἰς τὰ ὕδατα. Καθὼς καὶ ἡ
Γεωργία ἐδήλωσεν ὅτι εἰς τὸ μέσον τῶ ὕδατος
ἐγένετο τὸ σερέωμα.

5. Με ταῦτα ἐδήλωσε τῷ ὄξυτάτῳ τῶ
Θεῷ πρόνοιαν τῷ πανταχῶ προφθαύσαντα.
Καθὼς καὶ ἡ φύσις τῆς αἰέμων εἶναι ὄληγο-
ρος. Πολλὰκις δὲ ἀερίσχομεν πῶς ἔκαμεν οἰ-
κονομίαν ὁ Θεὸς με τὰ νεφέαλα. Καὶ ἔμῳ
αὐτὰ ὑπακῆσιν τῷ Θεῷ προσάγματι.

6. Ἀλλὰ καὶ τὰ πυρίμορφα Χερυβίμ, καὶ
Σεραφίμ τοῦ λειτουργῶσιν ὡς αστραπαὶ τῶ
χύτατα.

7. Καὶ (τὸ θαυμασιώτατον) ἐσεμελιώσεν τῷ
γῆν ἀπαύω εἰς τὰ ὕδατα. Καὶ αὐτῷ εἰς
αὐτῷ

αὐτῷ ἐδράσας, τῆς ἔδωκε τὸ ἀσφαλὲς, καὶ ἀκίνητον, γὰρ σέκεται ἔτω σερὰ ἀείποτε, ἕως γὰρ θέλῃ ἢ Βασιλεία τῆς.

8. Τὸ αὐτῷ, αὐτῆς εἶπον οἱ ἕτεροι. Ἀβυσσον καλεῖ ἡ γραφή τὰ ὕδατα. Καὶ ἐπειδὴ ἡ γῆ ἔχει τεγγύρα τὴν θάλασσαν, περιπόντως εἶπεν, ὅτι ἡ γῆ ἐκεδύθη τὰ ὕδατα ὡς ἱμάτιον.

9. Μὲ ὅλα ἐτότε δηλοῖ τὴν εἰς τὴν κτίσιν τῶν κτίσιν προμήθειαν. Ὁ θεὸς ὅταν ὑψώσει ἡ θάλασσα ὡς ὄρη τὰ κύματα, δεῦρ σκεπάζει τὴν γῆν. Ἀλλὰ σφίξοι πάλιν ὀπίσω τὰ κύματα. Καὶ δεῦρ ἀγεῖται ἀπὸ τὸν τόπον, καὶ ὄροντις, ἀλαβημένη τὸ θεῖον πρὸς αὐτὴν, καθὼς ἡμεῖς τὴν βροντὴν φοβόμεθα. Τὸ δὲ ἀναβαίνειν ὄρη. Λέγει. Ὡς ὄρη ὑψώνουται.

10. Ἐκέλευσε τὴν γῆν γὰρ μεγάλη βρύσας, καὶ πηγὰς εἰς τὰς φάραγγας. Καὶ εἰς τὰ βυθὰ, καὶ ὄρη γὰρ τρέχουσιν ὕδατα διὰ τὰ δεικτικῶμεν ἀναψυχῆν εἰς τὴν δίψαν ἢ μόνον ἡμεῖς οἱ ἄνθρωποι, ἀλλὰ καὶ τὰ ἄγεα ζωῶν τῶν ζῴων. Ἀγεμοαυθία, καὶ ἄλλα παρόμοια γὰρ ποτίζονται.

11. Ἀλλὰ καὶ τὰ πετεινὰ τῶν αἰρῶν, καὶ ὄρνιθες ἔρχονται. Καὶ κοιτάζον εἰς τὰ δευδὲρ τῆς ὀρέων. Ὅτι εἶναι εἰς τὰς πηγὰς, καὶ ποτάμια. Διὰ γὰρ ἔχον τὸ ὕδωρ πλησίοντες. Καὶ ἀπ' αὐτὰ τὰ ὄρη, καὶ πέτρας μὲ τὰς φωνὰς αὐτῶν, καὶ κελλαδίσμα, ὑμολογοῦσι τὸν κτίστην ὡς δυνάμει.

12. Ἐπεὶ δὲ εἰς τὰς κορυφὰς τῆς ὀρέων δεῦρ ἀναβαίνον οἱ ποταμοὶ γὰρ ποτίζουσι, σέλει ὕδωρ βροχερὸν ἀρχνόθεν ὁ Παντοδωιάμω. Καὶ ποτίζει ὅλα τὰ ἄνδρα. Ὁ θεὸς ἡ γῆ χορταίνει τὰ ὕδατος ἀπαταλά, καὶ φυτρῶνσι τὰ χορτάρια, διὰ γὰρ τρώωσι τὰ κτήνη γὰρ ὑπηρετοῦσι τὸν ἄνθρωπον, καὶ τὸ θεῖον πρόσχημα.

αὐτῆς, ἢ κλιθῆται εἰς τὸν αἰῶνα τῶν αἰῶν.

8. Ἀβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβάλλουσι αὐτῆς.

9. Ἐπὶ τῆς ὀρέων σήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆτέως σου φέξονται. Ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσιν πεδιάδα εἰς τὸν τόπον ὃν ἐθεμελίωσας αὐτὰ. Ὁρειῶν ἔδρα, ὃ ἢ παρελάσονται. Οὐ δὲ ἐπισφίξουσι καλύψαι τὴν γῆν.

10. Ὁ ἔξαποσέλλων πηγὰς εἰς φάραγγιν. Ἀναμείνον τῆς ὀρέων διελάσονται ὕδατα. Ποτιῦσι πάντα τὰ θηρία τῶν ἀγρῶν. Προσδέχονται ὄνοι εἰς δίψαν αὐτῶν.

11. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τῶν ἄνω κατασκηνώσει. Ἐκ μίσε τῆς πετρῶν δώσουσι φωνίῳ.

12. Ποτίζων ὄρη εἰς τῆς ὑπερώων αὐτῆς. Ἀπὸ καρπῶν τῆς ἔργων σου χορταθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἔξαποσέλλων χορτῶν τῆς κτήνεσι, καὶ κτήν τῆς δευδὲρ αὐτῶν.

13. Τῷ Ἰξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς. Καὶ οἶνος ἀφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τῷ ἰλαριῶσαι ὄρωσον ἐν ἐλαίῳ. Καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου σηεῖται.

14. Χορτοθήτουνται τὰ ξύλα τῶν πεδίων, αἱ κέδροι τῶν λιβάνων, ὡς ἐφύτλσταις.

15. Ἐκεῖ σφραδία ἐνοουλάσσει. Τῷ ἱρωδιῷ ἡ κατοικία ἠγέται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις πέτρα καταφυγὴ ταῖς λαγωαῖς.

16. Ἐποίησε σελιλίω εἰς καιρὸς. Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτῶν.

17. Ἐ΄θς σκότος, καὶ ἔγενετο νύξ. Ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τῶν δρυμῶν.

18. Σκύμνοι ὠρούμενοι, τῶν ἀρκάσαι, καὶ ζῆτῆσαι

13. Οὕτως ὁ Σύμμαχος εἰς τὸ ἐκφῦται τροφῶν ἀπὸ γῆς, καὶ οἶνον ἀφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Στίλβειν πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτον καρδίαν ἀνθρώπου σηεῖται. Ἡ γοῦ διακτῆτο δίδει, καὶ χορηγεῖ τὸς ὑετὲς, καὶ βροχὰς ὁ Πανάγαθός, διὰ τὰ βλασῆταιν καρποὶ πρὸς αὐτάρκειαν. Νὰ γεῖν σίτος, οἶνος, καὶ ἔλαιον. Ὅτι τὸ ψωμί μᾶς τρέφει. Τὸ κρταί μᾶς ἀφραίνει. Καὶ τὸ λάδι ἔ μόνον ἔστωθεν, ἀλλὰ καὶ ἀπ' ἐξω λαμπρῶσαι τὰ σώματα.

14. Ἀντὶ τῶν πεδίων, τῶν Κυρίων λέγουσι ἐπίλοιποι. Ἐπειδὴ εἶπε διὰ τὸς καρπὸς, ἀναφέρει καὶ διὰ τὰ ἀκαρτα δένδρα. Καὶ διὰ τὰ δειξῶν, πῶς εἶναι καὶ αὐτὰ ἀναγκῶν, καὶ χηστῆμα, τὰ ἐκάλεσε τῶν Κυρίων. Ἐπειδὴ δένδρα ἐφύτλσταιν ἀνθρώπος, ἀλλ' ὁ Κύριός. Λέγωντας δὲ τῶν λιβάνων, ὅτι ἦτον ὄρος ἐπίσημον, χροικῶνται καὶ τὰ ἐπίλοιπα.

15. Ὡς θεῖας προνοίας, πῶς οἰκονομῶν τὰ πάντα με σοφίαν, καὶ ἀγαθότητα. Καὶ ἄλλα με δένδρα εἰσὶν εἰς χρεῖαν ἡμῶν τῶν λογικῶν, καὶ ἔπρα τῶν ἀλόγων ζώων. Ἐκεῖ φυλάσσει τὰ σφραδία, ὁ Ἐρωδιός, καὶ ἄλλα τοιαῦτα πετώμενα. Τὰ δὲ θηρία πάλιν ἄλλα με ἔχουσιν εἰς τὰ ὑψηλὰ ὄρη καταφυγῶν ἦσαν ἐλάφια καὶ ἀγέμια. Ἄλλα πάλιν μικρότερα ὡς οἱ λαγοί, καὶ κενάδια, καὶ ἄλλα παρόμοια, κρύπτονται εἰς ταῖς τρύπαις τῶν Πετρῶν, καὶ φέγγων τὸν κίνδυνον.

16. Ἐτι δὲ ἐποίησε τὸν Ἡλίον, καὶ τὴν σελιλίω με τὴν σοφίαν ὁ Παντοδύναμος, ὅτι μᾶς διαμερίζουσι τὸς καιρὸς, καὶ ἡμέρας. Καὶ ὡσπερ νὰ ἦταν αἰδήτῆτα, καὶ λογικῶν ποιητῶν φυλάττωσι τὸν ὄρον, καὶ μέτρα τῶν θεῖας προσάγματος.

17. Ἐκαμε τὴν νύκτα ἔ μόνον νὰ ἀναπαύωνται οἱ ἀνθρώποι, καὶ τὰ κτῆνη ἀπὸ τὸν κόπον τῆς ἡμέρας. Ἀλλὰ καὶ τὰ ἀγέμια ζῶα τῶν δάσων ἔχουσι τότε ἀδειαν, νὰ γυρίζων ἀκινδύνως νὰ βόσκωνται.

18. Καὶ εἰς τὰ ἔγχεα λεοντάρα περπατῶν ὠρούμενα, καὶ γυράσκει τροφῶν τῶν θεῶν καὶ τῶν ταξίν, καὶ φύσιντες. Ζητήσαι δὲ εἶπεν

ὅτι οἱ μετ' αὐθραποὶ αὐτοῖσι. Τὰ δὲ θηρία
καὶ ἄλλα ζῶα ζητῶσι.

19. Τὸ δὲ πρῶτ' ἀναπέλοντο τῷ Ἡλίῳ
ἐπιστρέφωμεν πάλιν εἰς τὰς φωλέας αὐτῶν, καὶ
κοιτάξωμεν.

20. Ὅθεν οἱ αὐθραποὶ ἀγεύον ἀπὸ τῆς
οἰκίας. Καὶ ὑπάγωμεν εἰς τὰς ὑπηρεσίας αὐ-
τῶν, χωρὶς φόβον θηρίων, δακλύοντες ὅλην
τὴν ἡμέραν, διὰ τὴν ἀγαθὴν τὸν ἄρτοντες.

21. Πάντα τῷ Θεῷ τὰ ποιήματα ὁ Προφή-
της λογισάμεθα, καὶ τὴν πολλὴν αὐτῶ κηδε-
μονίαν, καὶ ἀγαθότητα, στέφει πρὸς αὐτὸν
τὸν ὕμνον, καὶ λέγει του. Πολλὰ μεγάλα, καὶ
θαυμάσια, καὶ ἄξια ἀνῶν εἶναι τὰ ἔργα σου
Κύριε. Ὅτι ὅλα μὲ ἀπειρον σοφίαν τὰ ἔκα-
μες. Καὶ συνέμπλησας τὴν γλῶσσαν παντοδα-
τῶν ἀγαθῶν, καὶ διαφόρων καρπῶν εἰς ἑρ-
γασίαν ἡμῶν.

22. Ἀλλὰ καὶ αὐτῷ τὴν ἀπειρον θάλασσαν
ἐπλάτισες μὲ τότεν πληθὺν ἰχθύων, καὶ ἑρ-
πετῶν, ὅπῃ δὲ ἔχον ἀειδμόν, καὶ ποσότητα.
Καὶ τότε δὲ τῆς θείας σου κηδεμονίας τεκμή-
ριον, ὅπῃ δεικνύεται πάντοτε εἰς αὐτῷ τὰ
μικρὰ καὶ μεγάλα ὄψαμα, καὶ δὲ ἔξαλεί-
φθησαν ὑπ' αὐτῶν, καὶ κατακαλωθῶσιν ὁλότε-
λα. Οὐ μόνον δὲ ταῦτα ἐποίησες εἰς ἑρ-
γασίαν ἡμῶν. Ἀλλὰ καὶ τὴν σοφίαν τῆς ναυτικῆς
ἡμῶν ἔδωκες, καὶ ταξιδίωμεν εἰς ὅλον τὸν
κόσμον, καὶ ἀείτωμεν τόσα πολυτίμητα
παράγματα.

23. Ὁ Ἐβραῖος, καὶ ὁ Σύρος λαμβανέει τὴν
θάλασσαν εἰς γένος ἀρσενικόν. Διαπέτο λέ-
γεται εἰδῶ αὐτῶ, αὐτὴ ἐστὶν αὐτῆ. Οἱ δράκοντες
οὐκ ἦσαν τὰ μεγάλα ὄψαμα, καὶ κήτη μικρὰ
αὐτῷ τὴν ἀειδμόν θάλασσαν. Εἰ δὲ καὶ φανῆ
τῶν δράκοντα, δὲ σφαιεῖ. Καθὼς καὶ εἰς τὸν
Γαῖβ, καὶ εἰς τὸν Ἡσαΐαν ἀρρήκαμεν.
Περαιότερον δὲ ἀρμόζει ἡ ἀλληγορία εἰς τὸν
αὐθραπον. Ὅστις ἐπλάσθη παρὰ Θεῷ, καὶ κερδέη
ὅλα τὰ ἐπίλοιπα ζῶα ὡς ἰχυρό-
τερον εἰς τὴν σοφίαν, καὶ διωάμεθα καὶ ἔχη
εἰς τὸ θείηματε ὑπεξέ-
σια ἅπαντα.

24. Τὰ ὅποια ὅλα ζῶα ἐκδέχονται παρὰ

παρὰ τῷ Θεῷ βρωσῶν αὐ-
τοῖς.

19. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος.
καὶ σωήθησαν. Καὶ
εἰς τὰς μαυίδρας αὐτῶν
κοιταδῆσονται.

20. Ἐξελεύσεται αὐ-
θραπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐ-
τῶ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν
αὐτῶ, ἕως ἐσπέρας.

21. Ὡς ἐμεγαλιώθη
τὰ ἔργα σου Κύριε. Πάν-
τα ἐστὶ σοφία ἐποίησας.
Ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτί-
σεώς σου.

22. Αὐτὴ ἡ θάλασσα
ἡ μεγάλη, καὶ ἀειδμόν.
Ἐκεῖ ἑρπετῶ, ὧν οὐκ εἰσὶν
ἀειδμός. Ζῶα μικρὰ καὶ
μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα
διαπορεύονται.

23. Δράκων ἔσθ' ὃν
ἐπλάσας ἐμπαΐζειν αὐτῷ.

καλυμβῶσι, καὶ παΐξουσιν εἰς
αὐτῶν τινὸς καὶ ἀλληγορήθη
τὸν Ἡσαΐαν ἀρρήκαμεν.
Περαιότερον δὲ ἀρμόζει ἡ ἀλληγορία εἰς τὸν
αὐθραπον. Ὅστις ἐπλάσθη παρὰ Θεῷ, καὶ κερδέη
ὅλα τὰ ἐπίλοιπα ζῶα ὡς ἰχυρό-
τερον εἰς τὴν σοφίαν, καὶ διωάμεθα καὶ ἔχη
εἰς τὸ θείηματε ὑπεξέ-
σια ἅπαντα.

24. Πάντα πρὸς σὲ

ποροδοκῶσι, δῆσαι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐχαριστον.

25. Δόντος σε αὐτοῖς συλλέξουσιν. Ανοίξαντός σε τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πληροῦνται ζωοτόπου.

26. Ἀποσρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, παραχθῆσονται. Ἀνταμειβῆς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι. Καὶ εἰς τὸν χόλῳ αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

27. Ἐξαποσελεύεις τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτιοῦνται. Καὶ ἀνακαλιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

28. Ἡ τὴν ἡ δόξα Κυρίου εἰς τὰς αἰῶνας.

29. Εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ,

30. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν ἐπὶ τὴν τρίμεν. Ὁ ἀπτόμενος τῆς ὀρέων, καὶ κατηρίζονται.

31. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἡ τῆ ζωῆς. Ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπαρχῶ.

τῆ, καὶ τὴν δίδως τὴν ἀναγκαίαν τροφήν πᾶσιν ὡραῖν ἀρμοδίον.

25. Καὶ δίδοντός σε τὴν ἀφθονίαν αὐτοῖς, τὴν λαμβάνων χαρίμενα. Ἐπειδὴ ανοίγεις τὴν πλοσίαν χεῖρά σου, καὶ γεμῶναι ὁλῶ ὁ κόσμος τῆς σῆς ζωοτόπου.

26. Ἐὰν δὲ κάμμιαν φορᾷ ἀποσρέψης τὸ πρόσωπον, καὶ δέσ τῆς δώσεις τὴν διαπεταγμένην τροφήν, θέλων παραχθῆναι καὶ ἐκλείψουσιν, ἥτοι καὶ εὐγῆ ἢ ψυχῆ τῆς μετὰ τὸ πρόσχημά σου καὶ βέλῃσιν, καὶ σρέψων πάλιν εἰς τὸ χόλω, ἀπὸ τὸ ὅτιον ἐπλάσθηται.

27. Ἐδῶ ποροκρύπτει σαφές αὐτὰ τὴν κοινῶν ἡμῶν ἕξανόσασιν, καὶ τὴν διὰ τῆ Παναγίας Πνεύματος ἀναβίωσιν, λέγωντας. Ὁταν βελθῆς καὶ κάμης τὴν οἰκουμενικῶν κρίσιν ὅλην τὴν κόσμῳ, θέλομεν ἀνασασθῆναι πάντες, καὶ ἀνακαλιεῖς τὴν ζωοτόπου τῆς γῆς τὸ πρόσωπον, καὶ γεμῶν πολλὰ ὡραῖότερον.

28. Ἀφῶ ἴδειξεν τὴν ἐργεσίαν τῆς θείας δυναμείας, μεταφέρει εἰς ὑμῶν τὸν λόγον λέγωντας. Δίκαιον εἶναι, καὶ ὑμῆται, καὶ καὶ δόξασεται ὁ Θεὸς ὑπὸ πάντων πάντοτε.

29. Τὴν μέλλουσαν θεογονοῦσαν τῆς ἀνθρώπων ποροφθῆται τῶρα. Ὅτι βλέπων ὁ Θεὸς σωζομένους τῆς ἀνθρώπου ἀφραίνεται.

30. Τὸ ἀνευδίς τῆς θείας φύσεως δείχνει ὁ Προφήτης, Ὅτι δὲν τέρπεται ὁ Θεὸς, ὡς δεόμενος τῆς κατὰ ἡμῶν ποροκωμῆσεως, ἀλλ' ὡς εὐσπλαγχνῶς χαίρεται τὸ συμφέρον μας. Μάλιστα ὅτε δυναμείας καὶ μετὰ κολατῆ, μετὰ κροθυμῶ. Καὶ δείχνει τὸν θυμόν τῆ εἰς τὰ ἀναίδητα κτίσματα, ὅταν ἡμεῖς ἀμαρτήσωμεν. Καὶ παιδίζει τὴν γῆν μετὰ σείσμον, κοιταζώντας αὐτὴν ὀργιζόμενος. καὶ περὶ καίων τὰ ὄρη, καὶ τὴν ποτὴ ἐποίησεν εἰς τὴν Σίλαιον.

31. Διὰ ταύτας ὅλας τὰς μεγάλας θεομαρτυρίας, ὅτε εἰς κοινῶν ἡμῶν ἐργεσίαν ἐτέλεσεν ὁ Παναγῶς Θεός, δὲν θέλω πάντοτε καὶ ψάλλω, δόξασώντας αὐτὸν ἕως καὶ ἀρισκῶμαι εἰς τὴν ὑπαρχῆν καὶ εἶναι ὅτε μετὰ ἴδωσεν.

32. Εἶχομαι δὲ καὶ δέομαι νὰ προσδεχθῆ ὁ φιλανθρώπος αὐτῶν τῶ ἀνεσπ καὶ διάλεξις ὡς δῶρον ἡδιστον. ὅτι τότε καὶ ἐγὼ θέλω ἀφραθῆ ἀγαλλόμενος.

33. Οἱ δὲ ἀμειψτοὶ ἄς λείψαν ἀπὸ τὸν Κόσμον. Ὁχι νὰ ἀπολειθῶν, ἀλλὰ νὰ μετανοήσῃ. Καὶ νὰ πορεύονται οἱ ἀνθρώποι τότεν ἐν ἀρετῇ, ὅπῃ νὰ μὴ εἶναι πλέον καὶ ἐὺς πρὸς τὸν Δεσπότην ἀχάριστος.

34. Σὺ δὲ ὦ ψυχὴ μου (ὡς αὐθις εἶπον σοι) σοχαζομένη τὰ θαυμάσια ἔργα τοῦ ποιητῆ, μὴ ἀμελεῖς ποτὼς, ἀλλὰ λόγια καὶ δόξαζε τῶ θεῶν αὐτῶ μεγαλοπρέπειαν. Διὰ νὰ μῶς ἀξιώσῃ, νὰ τὸν δοξάζωμεν εἰς τῶ Βασιλείαν αὐτῆ, νὰ σὺ ἀφρανωόμεσεν μετ' ἡμῶν Ἀγίων αἰώνια.

32. Ἡ δὴ δειξῆ αὐτῶ καὶ διαλογίμῃ, ἐγὼ δὲ ἀφραθῆτομαι ἐπὶ τῶ Κυρίῳ.

33. Ἐκλείπειον ἀμειψτοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἀνομοί, ὡσεὶ μὴ ὑπάρχειν αὐτῶς.

34. Εὐλόγηι ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.
Δόξα.

Ἀλληλεῖα. Ψαλμός. ΡΔ΄.

Τὸ Ἀλληλεῖα εἶναι λέξις Ἑβραϊκῆ, πολλὰ ἐκλεκτῆ, καὶ θαυμάσιον, θεοτερπῆς, καὶ θεῖατος. Τῶ ὅποιον οἱ Ἄγιοι Ἀγγελοὶ ψάλλουσι διδουκῶς, καὶ ἀκαταπαύτως εἰς τὸν Παράδεισον. Δι' αὐτὸ δὲ ἐτόλμησε τινὰς Διδάσκαλος, ἔπ' Ἑλλῶν, ἔπ' Ῥωμαῖος, ἔπ' ἄλλος τις νὰ τῶ μεταχλωττίσῃ εἰς ἄλλῃν διάλεκτον. Ἀλλὰ ἔπ' τῶ ψάλλουσι Χαλδαῖοι Σύροι, καὶ Ἀραβῆς. Ὅτι Ἀλληλεῖα λέγει Καθολικῶς, ἀνεῖτε τὸν Κύριον. Ἐπειδὴ γὰρ ἔπ' ὁ Ψαλμός, μῶς παραινῶ νὰ ὑμῶμεν τὸν Κύριον διὰ τὰς πολλὰς ἑργεσίας ὅπῃ ἔξ ἀρχῆς μῶς ἔκαμε. Καὶ νὰ τῶ ἀχάριστομεν ὡς ὑπόχρεοι. Διατίτῳ ἔχει, καὶ τῶ ἐπιτραφῶν ἀρμόδιον.

Ἡ Ἐξήγησις.

1. Ὑμνολογεῖτε τὸν Κύριον, κηρύσσοντες, καὶ διηγόμενοι εἰς ὅλα τὰ ἔθνη τὰς μεγάλας ἑργεσίας, ὅπῃ σῶς ἔκαμεν. Οὐ μόνον τοῖς Ἰουδαίοις λέγει ταῦτα ὁ Προφήτης, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἡμῶς τὸν Νέον Ἰσραὴλ. Οἱ τινες ἔξ ἔθνῶν τῶ ἀληθεῖ Θεῷ ἐπιστάμεν, καὶ παρ' αὐτῶ ἐλάβομεν ὑπὲρ τῆς Ἰουδαίας ἑργεσίας διαφόρας, καὶ χάριτας.

2. Ψάλλετε τῶ. Καὶ διδάξατε τὰς ἀγνοήσας τὰ θεῖα θαυμάσια. καὶ μὴ ἐπαινεῖτε εἰς ἄλλα πράγματα, ἔπ' νὰ φρονήτε μεγάλα, εἰ

Τὸ Κείμενον.

1. Ἐξομολογεῖσθε τῶ Κυρίῳ. καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα αὐτῶ. Ἀπαγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔργα αὐτῶ.

2. Ἀσάτε αὐτῶ, καὶ ψάλλατε αὐτῶ. Διηγῆσατε πάντα τὰ θαυμάσια

σια αὐτῶ. Ἐπαινεῖσθε ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ ἁγίου αὐτῶ. Εὐφρανθήτω καρδία ζητούντων τὸν Κύριον.

3. Ζητήσατε τὸν Κύριον, καὶ κραταιώθητε. Ζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐτῶ διαπαντός.

4. Μνήσθητε ἧς θαυμασιῶν αὐτῶ, ὧν ἐποίησε, τὰ τέρατα αὐτῶ, καὶ τὰ κείμενα τῷ σώματι αὐτῶ.

5. Σπέρμα Ἀβραάμ δούλοι αὐτῶ, υἱοὶ Ἰακώβ ἐκλεκτοὶ αὐτῶ.

6. Αὐτὸς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐν πάσῃ τῇ γῆ τὰ κείμενα αὐτῶ.

7. Ἐμνήσθη εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτῶ. Λόγος ὁ σιγεῖλαιτος εἰς χιλίας γενεάς. Ὅν δίδεσθε τῷ Ἀβραάμ. Καὶ τῷ ὄρκῳ αὐτῶ τῷ Ἰσαάκ.

8. Καὶ ἔφησεν αὐτῶν τῷ Ἰακώβ εἰς παράγγελμα, καὶ τῷ Ἰσραὴλ ἐκ διαθήκῃ αἰώνιον λέγων. Σοὶ δώσω τὴν γῆν Χαναὰν χοινίσμα κληρονομίας ὑμῶν.

9. Ἐν τῷ εἶναι αὐτῶν αἰεθμῶν βραχεῖς. Ὀλιγοσῆς, καὶ παροίκους ἐν αὐτῇ. Καὶ διήλθον ἔξ

μὴ μόνον εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ Θεοῦ, πῶς ἠξιώθητε ναὶ τὸν ἔχει βοηθόν, καὶ ἐπίκρονον. Καὶ μετὰ τὴν ἐλπίδα αὐτῶ θέλει ἀφραίνεσθαι ἡ καρδιά σας.

3. Ζητῆτε, καὶ ζητρεῖσθε τὸν Κύριον ἐκ ἀπαξ ἢ δις, ἀλλὰ πάντοτε, ἦγον φυλάγετε τὰ προσάγματά τε. Καὶ ὅπως ἔχοντες αὐτὸν γίνεσθε κραταιοὶ, καὶ ἄμφοροι.

4. Μὴ ἀσοχήτετε τοῖς θαυμασίαις αὐτῶ, καὶ δικαίαις κείτοις, ὅτι ἐτέλεσε ὁ Παντοδύναμος, ὅταν δι' ἀγάπης εἰσγίγῃτε ποικιλοτρόπως τὴν Αἴγυπτον.

5. Ταῦτα λέγει πρὸς τοὺς Ἰσραηλίτας. Οἱ τινες ἐλέγουσταν ἐκλεκτὸς Λαὸς, ὡς τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ λοιπῶν Ἀγίων Προπατόρων ἀπόγονοι.

6. Ὅτι αὐτὸς εἶναι Κύριος, καὶ Θεὸς ἡμῶν. Οὐ μόνον ἡμῶν μερικῶς, καὶ ἕξωρα. Ἀλλὰ καὶ κείτοις φοβερός, καὶ Βασιλεὺς ἰχυρὸς, ὅπως δεσπόζει τὸν Κόσμον ἅπαντα.

7. Ἐν τῷ εἶναι ἀληθῆς αὐτῶ, καὶ φυλάγει τοὺς σωθήκας, ὅπως εἴη μετὰ τὸ Πανάγιον αὐτῶ σῶμα. Καὶ ἐαυτὸν περῆσεν καὶ χίλιαι γενεαί, δεῖ ἀσοχῆ, ἀλλὰ πληροὶ τὴν υπόχρεσιν. Καθὼς ὡμοσε ἧς Πατέρων ἡμῶν.

8. Τῶτον τὸν ὄρκον, καὶ ὁ Θεοπέσιτος Μωϋσῆς ἔφησεν εἰς τὴν Γένεσιν λέγωντας. Ἡμεῖς ἀλογῶν ἀλογησώμε. Καὶ πάντοι ἀφυλοὶ τῆς γῆς ἐν τῷ ἀπέμνησιν ἀλογηθήσονται, καὶ τὰ ἐξῆς, ὅπως εἶπε πρὸς Ἀβραάμ, καὶ τοὺς ἄλλους Προπάτορας. Ταῦτα ὅποια ὅλα εἰς τὸν Δεσπότην Χριστὸν ἐπληρώθησαν. Τὸ δεχομένον, θέλει ναὶ εἶη Δεσποτεῖαν. Ὅτι μετὰ τὸ χοινίον ἐμέτρα πᾶς εὐας τὸν τόπον ὅπως ἔξοιάζεν εἰς κληρονομίαν τε.

9. Ταῦτα λέγει διὰ ναὶ δεῖξαι τῷ Θεῷ τὴν διώκαιν. Ἐπειδὴ οἱ Γεδάοι ἦσαν ὀλιγοὶ τὸν αἰεθμὸν, καὶ παροικοὶ. Ἡμεῖς ἔξορισμένοι τῆς πατρῆδος, τότε εἰς εὐα τόπον οἰκοῦντες, τότε εἰς σκηνάς, καὶ καλύβας. Καὶ πάλιν τοῖς

ἔδωκε τῷ δεσποτείῳ ὅλης τῆς γῆς τῆς ἐπαγγελίας, καὶ ἐβασιλεύσῃ.

10. Ὅτι δὲ ἀφῆκε τιναὶ νὰ τὲς ἀδικήσῃ. Μάλισα καὶ Βασιλεῖς, καὶ ἄλλοις ἐπαυδάσει. Ἡ γου τὸν Φαρκῶ, τὸν Ἀβιμέλεχ, τὸν Λάβαν, καὶ τὲς λοιπὲς Ἐχθρῶντες. λέγων αὐτοῖς. Μὴ πολυμήσητε νὰ κακοποιήσητε τὲς ἐκλεκτὲς δούλῳ, καὶ Προφήταις.

11. Ἡ ἀμερτία θέλει παιδάσει. Ἡ δὲ παιδάσις τῷ μετανοίῳι πραγματοποιεῖται. Ἐστειλεν οὖν τὸν λιμὸν εἰς τὲς παρανόμους Αἴγυπτίους, καὶ Χαναανίους χρόνους ἑπτὰ. Ἀφαιζώντας ἢ μόνον σιτάει, καὶ κριθάει, ἀλλὰ καὶ πάντα ὅσα διώσονται νὰ δώσωσι σῆεγμα, καὶ διώσῃμι εἰς τὸν αὐθροπον. Ἡ γου πάσαι λογίς ὄσσειον, καὶ μισγέρμῳ. Καὶ ἔτω τὲς μετ' ἀσεβείας ἐβαταῖτε. Τὲς δὲ ἀλαβεῖς, καὶ πισῆς αὐτῷ ἐπίτισε κωρὸς αὐτάρκειαν.

12. Ἀποσεῖλας τὸν Ἰωσήφ κωρῶτερον οἰκονομικῶς. Ὅχι νὰ τὸν ἐστειλεν ὁ Θεὸς νὰ τὸν πωλήσωσι οἱ Ἀδελφοῖτε. Ἀλλὰ τῷ πονηρίῳ αὐτῶν εἰς οἰκονομίῳ ἐχρήσατο, καὶ ὠφέλειαν.

13. Ὅστις μὲν τῷ ἀδικον τῆς μοιχείας συκοφαντίῳ ἐφυλακῶθη μετ' σιδηρῶν ἄλυσον. Τὸ δὲ σιδηρον διήλθει ἡ ψυχὴ αὐτῷ, λέγει, ὅτι μέλει σφαγῆς ἐκινδυνῶστε. Καὶ ὑπέμεινε κωρὸν πολὺν κωκοπάθειαν ἕως ἢ ἐδοκιμῶθη ὡς χρυσὸς εἰς τὸ χωνάθειον, τῆς ἀρετῆς τῷ Ἰωσήφ τὸ ἀκίβδηλον. Ὅχι διὰ νὰ τὸν ἐγνωρίσῃ ὁ Θεὸς ὁ πάντα εἰδὼς κωρὸ γενέσειος. Ἀλλὰ διὰ νὰ μῆθεν οἱ αὐθροποι, τῷ σωφροσῶν αὐτῷ, καὶ φρόνησιν.

14. Καὶ τότε εἰσελθὼν εἰς αὐτὸν τὸ Πνεῦμα τῆς Προφητείας, τὸν ἐσόφισε, νὰ διαλύσῃ τὰ σῦντῃα. Ὅθεν ὁ Βασιλεὺς ἢ μόνον ἀπὸ τὰ δεσφῶ τὸν ἐλύτρωσεν. Ἀλλὰ, καὶ Κύριον, καὶ δῶτερον Βασιλέα τὸν ἐκατάσῃσε, νὰ ἔξαστάξῃ ὅλα τε τὰ ὑπάρχοντα.

15. Ὅστις ἐχώντας τῷ μεγίστῳ ἔξασίῳ,

ἔθνος εἰς ἔθνος. Καὶ ἐκ βασιλείας εἰς λαὸν ἔτερον.

10. Οὐκ ἀφῆκεν αὐθροπον, ἀδικήσῃ αὐτὸς. Καὶ ἤλεγξεν ὑπὲρ αὐτῶν βασιλεῖς. Μὴ ἀππεθε ψῆ Χεισῶνμῳ, καὶ ὡ τῷ Προφήταις μὴ πονηρῶσθε.

11. Καὶ ἐκάλεσε Λιμὸν ἐπὶ τῷ γῆν. Παῦ σῆεγμα ἄρτε σωίτελειψεν.

12. Ἀπέστειλεν ἴμωροσεν αὐτῶν αὐθροπον, εἰς δούλον ἐκράθη Ἰωσήφ.

13. Ἐταπεινώσῃ ὡ πῆδαις τὲς πόδας αὐτῷ. Σιδηρον διήλθει ἡ ψυχὴ αὐτῷ, μέλει τῷ ἐλθεῖν τὸν λόγον αὐτῷ. Τὸ λόγιον Κυεῖς ἐπύρωσεν αὐτὸν.

14. Ἀπέστειλε Βασιλεῖς, καὶ ἔλυσεν αὐτὸν, ἀρχῶν λαῶ, καὶ ἀφῆκεν αὐτὸν. Κατέστησεν αὐτὸν Κύριον τῷ οἴκῳ αὐτῷ, καὶ ἀρχοντῷ πάσης τῆς κτισέως αὐτῷ.

15. Τῷ παιδεύσαι τῷ

ἀρχοντας αὐτῶ ὡς ἑαυτῶν, καὶ τὸς πρεσβυτέρους αὐτῶ σοφίσαι.

16. Καὶ ἐπέστειλεν Ἰσραὴλ εἰς Αἴγυπτον. Καὶ Γακὼβ παρήκασεν ἐν γῆ Χάμ.

17. Καὶ ἤυξασθε τὸν λαὸν αὐτῶ σφόδρα. Καὶ ἐκραταίωσεν αὐτὸν ὑπὲρ τὸς ἐχθρὸς αὐτῶ.

18. Μετέστρεψε τὴν καρδίαν αὐτῶ, τὸ μισῆσαι τὸν λαὸν αὐτῶ, τὸ δολιῆσθαι ἐν τοῖς δούλοις αὐτῶ.

19. Ἐξέπεσελε Μωϋσῶν τὸν δούλον αὐτῶ, Αἰγυπτίων, ὃν ἐξελέξατο ἑαυτῶ.

20. Ἐΐθετο ἐν αὐτοῖς τὸς λόγους τῆς σημείων αὐτῶ, καὶ τῆς τεράτων αὐτῶ ἐν γῆ Χάμ.

21. Ἐξέπεσελε σκότος, καὶ ἐσκότασεν, ὅτι παρεπικράναν τὸς λόγους αὐτῶ.

22. Μετέστρεψε τὰ ὕδατα αὐτῶν εἰς αἷμα. Καὶ ἀπέκτεινε τὸς ἰχθύας αὐτῶν.

23. Ἐΐφραφεν ἡ γῆ αὐτῶ βοτράχης ἐν τοῖς

σκυθίται, καὶ τὸς ἀρχοντας, καὶ γέροντας, καὶ τὸς ὠδήγας πρὸς τὴν Ἀσέβειαν. Οὐχὶ δὲ μόνον μὲ λόγια, ἀλλὰ καὶ ἔργα μάλιστα.

16. Αὕτῃ ἦτον ἡ αἰτία, καὶ ἀπέστειλεν ὁ Πατριάρχης Γακὼβ εἰς τὴν Αἴγυπτον. Τὴν ὁποίαν λέγει τὸ Χαμ. Ὅστις ἐγενήθη τὸν Χῆς, καὶ τὸν Μετρέμ. Καὶ ὁ μὲν Χῆς τὴν Αἰθιοπίαν κατήκασεν. Ὁ δὲ Μετρέμ τὴν Αἴγυπτον. Τὸν Γακὼβ δὲ λέγει, καὶ Ἰσραὴλ, καθὼς ὁ Θεὸς τὸν ὠνόμασε.

17. Τὸτο φαίνεται εἰς τὴν Γένεσιν σαφίσερον. Ὅτι ὅτον ἐμισύσασιν τὸς Ἰουδαίους οἱ Αἰγύπτιοι, ποτῶτον αὐτοῖς ἰδωμάμωναν, καὶ ἐπλήθυνσαν ὑπὲρ τὸς ἐχθρὸς αὐτῶν περισσώτερον.

18. Οὐχὶ δὲ ὁ Θεὸς ἐμετάβαλεν εἰς μίσος τὴν γνώμην τῆς Αἰγυπτίων. Ἀλλὰ τὴν ἀπέχρησιν παρεχώρησε. Καὶ ποτὲ μὲν ἐπόρρωσασιν τὸς μαίας καὶ θανατῶν τὰ ἄρρενα τῆς Ἑβραίων. Ποτὲ δὲ καὶ τὰ θυθίζουσαν εἰς τὰ ὕδατα. Καὶ ἄλλως δόλους ἐπιβαλλόντων. Ἀλλὰ εἰς μάλιστα ἐκοπιάζασιν, τὸς δόλους τῶ Θεῷ δολιῶντες.

19. Ὁ ὁποῖος ἔστειλε τὸν Μωϋσῶν, καὶ Αἰγυπτίων τὸς ἐκλεκτὸς φίλους τε, μεσίτας πρὸς Φαρχῶν, διὰ καὶ λυτρώσων τὸς ὁμοφύλους τε.

20. Καὶ τὸς ἔδωκεν ἔχουσαν, καὶ διώμαιν, καὶ κάμνουσι σημεῖα, καὶ τέρατα εἰς τὴν Αἴγυπτον. Διὰ καὶ φοβηθῆν ὁ Βασιλεὺς, καὶ κάμῃ τὸν λόγον τε.

21. Ἀλλ' ἐπειδὴ δὲ ἐπίστασαν τὸς θεῖος λόγους οἱ Αἰγύπτιοι, ἐπαρώργισαν αὐτῶν, καὶ τὸς ἔστειλε τὸ καχὺ σκότος ἐκείνο τὸ ψιλαφῆσόν, καὶ τὴν ἡμέραν.

22. Ἐπειδὴ αὐτοῖς ἐπνίξαν τῆς Ἑβραίων τὰ βρέφη εἰς τὰ ποτάμια, μετέβαλεν ὁ Θεὸς εἰς αἷμα τὰ ὕδατα. Οὐ μόνον εἰς τὸ χροῖμα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν γένεσιν. Καὶ ἐφόφησαν ὅλα τὰ ὄψαλια. Οἱ δὲ αὐθροποὶ ἀπὸ τὴν δίψαν ἐσταλανίζονταν ἐκκαόμεσοι.

23. Ἐπόρρωσε τὴν γῆν, καὶ ἀπέβλυσε βοτράχης εἰς ἔλεγχον τῆς ποτῶν φόνων ὅτι

ἐκκίμων εἰς τὰ νήπια. Καὶ ἔτρεχαν οἱ βράτταχοι ἕως μέτα εἰς τὰ Βασιλεία.

24. Εὐθὺς ὅπῃ ἔλεγε τὸν λόγον ὁ Θεὸς ἠκολούθει τὸ ἔργον κτὶ τὸ πρὸς αἴμα, καὶ ἦλθασιν σκυλόμυγες, καὶ σκνίπιες εἰς ὅλα τὰ ὄσια τῆς Αἰγύπτου.

25. Τὰ νέφη ἄλλαξαν τὴν σιγήθειαν. Καὶ αὐτὶ βροχῆς ἔρριπταν μεγάλῃ, καὶ φοβεραὶ χάλαζαν. Ἐπεντα κεραυνοὶ, καὶ πρῆς ἡμέρας κτὶ τῆς χαλαζῆς ἐφέροντο. (ὡ τῷ θαύματός) αἱ στανταῖα φύσεις, ὕδωρ, καὶ πῦρ, τὴν φυσικῶ ἀποθέμενοι μάχῃ, δευ ἐμάχονταν σιναλλήλωστως. Ἀλλὰ μόνον ἔδιδαν τοῖς Αἰγυπτίοις τὴν παιδάσιν σύμφωνον. Καὶ κατέφλεξαν ὅλας τὰς ἀμπέλους, καὶ δένδρατους.

26. Τὸ πῦρ, καὶ ἡ χάλαζα τὰ δένδρα ὅλα ἀφάρθειαν. Ὁ δὲ βροχῶς, καὶ ἡ ἀκρίδες τὰ σαρτάτους, καὶ λειβαδία ἔφαγαν. Ὅτι ἔμνον τὰς καρπῆς, ἀλλὰ καὶ τὰ χορτάματα κατὼσάωσαν.

27. Τέλει πάντων ἐπειδὴ ἔμεναν ἀπαυδάτοι κτὶ τὸσας πληγὰς, καὶ ἀνάληγοι οἱ ἀνώδιητοι, διὰ τὰ τὰς δώτη τόνον δεμύπερον, ἀπέκτεινε τὰς σαρτωγεννημένους ὅλας εἰς πᾶσαν τὴν Αἴγυπτον. Τὰς ὁποῖας ἠγαπήσαν περὶοτότερον. Καὶ ἔτως ἐπληρώθησαν αἱ οἰκίαι Ἰζαίφνης δακρῶν, καὶ θλίψεων.

28. Καὶ ἐπειδὴ οἱ Αἰγυπτῖοι δευ ἀφῆλυν τὰς Ἐβραῖους, καὶ ἐπάρου κτὶ τὸ πρᾶγμα τὰς, τὰς ἐπρόσθευ ὁ δικαιοκράτης Θεὸς, καὶ λαβὴν τὸ χρῆσιον ἐκείνων καὶ ἀργύριον διὰ πληρωμὴν τῆς δουλείας τῆς. Οἱ ὅποιοι κτὶ δευ ἀδελφῆσαν, ἔπε τινὰ ἀπὸ τὰς βηθείσας θλίψεως ποσῶς ἔδοκίμισαν.

29. Τότετον ἐφοβήθησαν καὶ ἐβατανιόθησαν οἱ Αἰγυπτῖοι μετὰ τὰς αὐθῆν τιμωρίας, ὅπῃ ἐνόμισαν τὴν τῆς Ἐβραίων ἐλαθεῖαν εἰς ἀφροσῶν αὐτῶν καὶ ἀεργεσίαν.

30. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ὁδοιπορείαν ἐκείνῃ τὰς ἔκαμε καὶ ἄλλῃ χάριν μεγίστην ὁ πλε-

ταμεῖοις τῆς Βασιλείων αὐτῶν.

24. Εἶπε, καὶ ἦλθε κινώματα, καὶ σκνίπιες εἰς πᾶσι τοῖς ὀείοις αὐτῶν.

25. Ἐθετο τὰς βροχὰς αὐτῶν χάλαζαν, πῦρ κατὰφλεγον εἰ τῇ γῆ αὐτῶν. Καὶ ἐπάταξε τὰς ἀμπέλους αὐτῶν. Καὶ τὰς συκάς αὐτῶν. Καὶ σιπέτεψε πᾶν ξύλου ὀεία αὐτῶν.

26. Εἶπε καὶ ἦλθε ἀκρίδες, καὶ βροχῶς, καὶ ἔκλυ ἀειθμός. Καὶ κατέφαγε πᾶντα χόρτου εἰ τῇ γῆ αὐτῶν. Καὶ κατέφαγε πᾶντα τὸν καρπὸν τῆς γῆς αὐτῶν.

27. Καὶ ἐπάταξε πᾶν σαρτωτόκου εἰ τῇ γῆ αὐτῶν. Ἀπαρχῶν πᾶν τὸν πόνον αὐτῶν.

28. Καὶ Ἰζήγαγεν αὐτὰς εἰς ἀργυρίον, καὶ χρυσίον. Καὶ ἔκλυ εἰ τὰς φυλαῖς αὐτῶν ὁ ἀδελφῶν.

29. Εὐφραῖθη ἡ Αἴγυπτος εἰ τῇ Ἐξόδῳ αὐτῶν. Ὅτι ἐπέτεσε ὁ φόβος αὐτῶν ἐπ' αὐτὸς.

30. Διεπέτατε νεφέλην εἰς σκίπῳ αὐτοῖς, καὶ

πῦρ τῷ φωτίσαι αὐτοῖς
τῷ νύκτα.

31. Ἡλθσαν καὶ ἡλ-
θεο ὀρτυγομήτρα, καὶ
ἄρτου Οὐρανοῦ ἐπέλησεν
αὐτὸς.

32. Διέρρηξε πέτραν,
καὶ ἐρρύθησαν ὕδατα, ἐπο-
ρέθησαν ὡς αὐὐδροῖς πο-
ταμοί.

33. Ὅτι ἐμνήσθη τῷ
λογῷ τῷ ἁγίῳ αὐτῷ, τῷ
πρὸς Ἀβραάμ τὸν δὲ-
λον αὐτῷ.

Καὶ ἔξηγαγε τὸν λαὸν
αὐτῷ ὡς ἀγαλλιάσει, καὶ
τὸς ἐκλεκτοῦς αὐτῷ ὡς ἑ-
φροσιῶν.

34. Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς
χώρας ἔθνων, καὶ πόνας
λαῶν κατεκληρονόμησαν.

35. Ὅπως αὐὐ φυλά-
ξωσι τὰ δικαιώματα αὐ-
τῷ, καὶ τὸν νόμον αὐτῷ
ἐκζητήσωσι.

Δόξα.

Κάθισμα ΙΔ΄.

καὶ ἀπωλέησαν. Καθὼς καὶ τὰ Ἱεροσόλυμα ὑπερον παρέδωκεν ὁ Θεὸς
τοῖς ἔθνεσι, διὰ τὰς αἰνομίας τῷ λαῷ, καὶ πάλιν ἀφ' ἑ ἐσαύρωσαν τὸν
Εὐεργέτην καὶ Σωτῆρα Χριστὸν οἱ ἄρχησοὶ καὶ ἀρχαῖοι, τὸς ἐπαρέδωκεν
εἰς παρολεθρίαν παντίθεν, καὶ πλέον καὶ μῶν ἴδυσιν ἀνάκλησιν, ἕως τῷ
κοινῷ ἀνάστασιν, καὶ κατεκληθῆν εἰς θάνατον ἀθάνατον. Ὅτι τὸν Ἀθά-
νατον Λόγον, καὶ Δίκαιον, οἱ ἀδίκηται ἀδίκως κατεδίκασαν.

σιόδωρ. Καὶ τὸς ἔσειλε μίαν νεφέλῃν, ἣ
ὅποια τὸς ἔσκηπε τῷ ἡμέρῳ, καὶ μή τις καὶ
ὁ Ἡλ. καὶ τῷ νύκτα ἐρίνετο πῦρ, καὶ τὸς
ἐφώτιζε, καὶ περιπατῶν ἀνεμπόδισα.

31. Ἐπεὶ δὲ καὶ κρέας ἐπέσθησαν, ἐπρόσα-
ξεν ὁ πλάσιος ἐστίατωρ, καὶ ἡλθασιν πετεινά
αὐτομάτως πλήθος ἄπειρον, ὅπῃ τὰ λέγουσι
οἱ Λατῖνοι, Κοτῆρνιτζοί, οἱ δὲ Ἑλλήνες
Ὀρτυγας· κοινῶς δὲ Ὀρτύκια, εἶναι παρό-
μοια μὲ Περδίκια, εἰς δὲ τῷ γεῦσιν νοσι-
μώτερα. καὶ πάλιν ἄλλων φορῶν τὸς ἐχόρτα-
σεν ἄρτον Οὐραίνου.

32. Ἐθεράπτετε καὶ τῷ δίψῳ αὐτῶν,
ἀγαύοντας ἀπὸ τῷ ξηραὶ πέτραν τῶσον
ὑδωρ, ὅπου ἔτρεχεν ὡς ποταμὸς τὸν κα-
τήφορον.

33. Ταῦτα δὲ πάντα τὰ θαυμάσια ἐποίη-
σεν ὁ Πανάγαθος, καὶ ποσῆτον τὸς ἀνηγέ-
πτε, διὰ καὶ φυλάξῃ τὸς ὑποχέσεις πρὸς
Ἀβραάμ τὸν αἰοιδίμον. Διαπέτο τὸς ἐθαλασε
ἀπὸ τῷ θενῶν ἐκένων ἀχμελωσίαν, καὶ
ὑπήγαγον εἰς τῷ ποθμεῶν γλῶ μὲ πολλῶν
ἑφροσιῶν καὶ ἀγαλλιάσιν.

34. Οὐ μόνον τὸς ἐλύτρωσεν, ἀλλὰ καὶ τῶν
Κανααίων τῷ γλῶ τὸς ἐχάριτε, καὶ τὸς πό-
νας τῶν ἄλλων αὐτοῖ ἐκυρίεθσαν, καὶ τὸς αὐ-
τῶν κόπης ἀκόπως ἐκληρονόμησαν.

35. Διὰ καὶ ἀποδείξῃ, ὅτι δικαίως ἐδίωξε
τὰ Ἑθνη διὰ τὰς αἰνομίας αὐτῶν, διδάσκει
τὸς Ἰουδαίους, καὶ φυλάξῃ τὸν Νόμον τῷ Θεῷ,
καὶ μὴ γραβώσῃν κανεῖσα καιρὸν, καὶ παθῶν
τὰ ὅμοια. ὅτι ἕως ἕ πολιτῆζεται τινὰς ἐνά-
ρετα, δεῦ φοβάται ἐχθρῶς καὶ τὸν βλαψο-
σιν, ἀλλὰ διὰ τῷ ἀμερτίαν Πόλις πολ-

Α' Μηλδία . Ψαλμός . ΡΕ' .

Εἰς τὸν αὐθου Ψαλμὸν ἤχηγητε τὰς θείας λειτουργίας , καὶ εἰς τῆτον τὰς τῆ λαῶ ἀγαπησίας ἐκατηγόρησε , διὰ τὰς ὁποίας δικαίως παρὰ Θεῷ ἐπαυδάθησαν . Ἐχρηματίσθη δὲ ὁ Ψαλμὸς ὡς ἐκ προσωπῆ τῆς ἀσεβειτέρων . Οἵτινες τὰς συμφορὰς οὐδύρομενοι , δένονται τυχεῖν συγχωρήσεως . Διὰ τούτου δὲ τῷ Ψαλμῷ διδάσκει καὶ ἡμᾶς τὴν Χριστιανὴν τὴν Πνευματὴν Ἄγιον , καὶ ἀγαπησόμενοι τὸν Κύριον εἰς τὴν ἀπείρου λειτουργίας , καὶ ἡμεῖς ἐγίνημεν ποτακίς πρὸς τὸν ἀεργέτην ἀχάριστοι , ὅτῃ μὲς ἔκαμε , καὶ ἡμεῖς ἐγίνημεν ποτακίς πρὸς τὸν ἀεργέτην ἀχάριστοι , καὶ τῆς Ἰουδαίων ἀγνωμονέστεροι . Ὅτι ἡμεῖς ἐλάβομεν περισσότερας δωρεάς , καὶ χάριτας διὰ τῆ Ἄγίᾳ Βαπτίσματος , καὶ τῆς λοιπῶν Μυστηρίων τῆς Ἐκκλησίας , ἔπειτα μὲ τὰς ἀμαρτίας μῶς , τὸν ξανακαυρώνομεν κεδόν , καὶ τὸν παρακινῶμεν εἰς ἀνανάστην .

Ἡ Ἐξήγησις .

1. **Τ**ὸ πρότερον εἶναι , καὶ ὀφειλόμενον καὶ ὑμνολογεῖται , καὶ καὶ δοξάζεται ὁ Θεὸς , ἢ μόνον διὰ τὰς περισσότερας λειτουργίας , ἀλλὰ καὶ διὰ τὰς χεῖρας ἐλπίδας , ὅτῃ ἔχομεν εἰς τὴν ἀπείρου αὐτῷ ἐλεημοσιῶν . τῶν ὁποίων ἐπιδείχγει , καὶ χεῖρα αἰώνια .

2. Ἀλλὰ ὑπερβαίνει τῶν ἀνθρώπων διώξιμιν ἢ τῆς τῆ Παντοδυναμίας Θεῷ θαυμασιῶν διήγησις . καὶ δεῦ φθαίνει τινὰς καὶ τὸν ὑμνήτην καὶ χεῖρας , καὶ ἀξία .

3. Μόνον ἐκεῖνοι οἱ Μακάριοι ὅτῃ φυλάσσονται πάντοτε ἀμαρτήρητοι , καὶ δεῦ ἀγαπᾶσι τὸ ἀδικον , εἶναι ἀξιοὶ καὶ δοξολογεῖν , ἀγαπᾶσαι τὸν Κύριον .

4. Τῶν ἡ Ἐθῶν Ἐκκλησίαν ἐσήμανε μὲ τὰυτα τῆ λογία , ἡγοῦν ἡμᾶς τὴν Χριστιανῶν . καὶ δένονται τῷ Θεῷ οἱ Ἰουδαῖοι , καὶ τὴν ἀξιώση , καὶ γεῖον συγκοινωνοὶ τῆς ἡμῶν ἀφροσύνης , καὶ ἀπολαύσεως . Εὐδοκία δὲ τῆ Πατρός , ἢ τῆ Τῆς Ἐνανθρωπήσεως . Ὁ γὰρ Πατὴρ ἀδόκησεν . Ὁ Τῆς σισάρκωται . δι' ἢ ἡμεῖς τῶν σωτηρίαν ἐλάβομεν .

5. Πατέρας καλεῖ , ἢ τὴν δικαίως Πατεράρχας , ἀλλὰ τὴν ἀπογόνους αὐτῶν . Οἵτινες ὡς

Τὸ Κείμενον .

1. **Ε**ξομολογήσθε τῷ Κυρίῳ , ὅτι χρηστός , ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῷ .

2. Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τῆ Κυρίου ; ἀκούς ποιήσει πάσας τὰς ἀνέστες αὐτῷ ;

3. Μακάριοι οἱ φυλάσσοντες κείσιν , καὶ ποιῶντες δικαιοσύνην ἐν παντὶ καρῶν .

4. Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε ἐν τῇ ἀδοκίᾳ τῆ λαῶς , ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῷ σωτηρίῳ σου , τῷ ἰδεῖν ἐν τῇ χρηστότητι τῆς ἐκλεκτικῶν σου , τῷ ἀφρανθῆναι ἐν τῇ ἀφροσύνῃ τῷ ἔθνης σου , τῷ ἐκανετόθαυ μὲ τῆς κληρονομίας σου .

5. Ἡμάρτομεν μὲ τῆ Πατέρων ἡμῶν , λιπομέ-

σαμεν, ἠδικήσαμεν. Οἱ Πατέρες ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἢ σωθήκαν τὰ θαυμασιά σου, ἐκ ἐμνήθησαν τὸ πλῆθος τῶ ἐλέους σου.

6. Καὶ παρετίκρναν ἀναβύινοντες ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ.

7. Καὶ ἔπωσεν αὐτὸς εὐκλειν τὸ ὄνοματός αὐτοῦ, τὸ γνωρίσαι τὴν δυνάμειά σου αὐτῷ.

8. Καὶ ἐπιτίμησε τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, καὶ ἔξηραύθη, καὶ ὠδήγησεν αὐτὸς ἐν ἀβυσσῷ ὡς ἐν ἐρήμῳ.

9. Καὶ ἔπωσεν αὐτὸς ἐκ χειρὸς μισθῆτος, καὶ ἐλυτρώσατο αὐτὸς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν.

10. Ἐκάλυψε ὕδωρ τὸς θλίβοντας αὐτὸς. Εἰς ἔξ αὐτῶν ἔχ' ὑπελείφθη.

11. Καὶ ἐπίβησαν τὸ λόγῳ αὐτοῦ, καὶ ἦσαν τὴν ἀνείσω αὐτῷ.

12. Ἐτάχωναι, ἐπέλαθοντο τῷ ἔργῳ αὐτοῦ,

ἀπώσεται δὲ ἐκατόμβαν τὰ ἄπειρα τῷ Θεῷ θαυμάσια· ἀλλὰ ἔπεσον εἰς τοιαύτῳ αὐνομίαν, ἀσοχήτους τὴν ἀκραν αὐτῷ ἀσπληγίαν οἱ ἀπώειδοι.

6. Οἱ ὅποιοι δεῦτε ὠργίσθη ὡς ἀνεξίκακος ὅταν τὸν παρετίκρναν εἰς τὴν κόκκινῳ θαλάσῃ, καὶ τῷ Μωϋσεῶς γογγυζόντες, καὶ ὀνειδίζοντες αὐτὸν (βλέποντες τὸς Αἰγυπτίους νὰ τρέχῃ ὀπίσω τους) πῶς, διατι δεῦ ἦσαν μνήματα εἰς τὴν Αἴγυπτον, τὸς ἤφερον ἐκεῖ, νὰ τὸς ἀποκτείνῃ εἰς τὴν ἐρήμον.

7. Ἀλλὰ πάλιν δεῦτε ἐμίσησε ὁ μικρόθυμος, μάστιγα καὶ τὸς ἔσωσεν ὄχι διὰ λόγους (ἐπειδὴ πάσης ἀεργεσίας ἦσαν ἀνάξιοι οἱ ἀχάριστοι) ἀλλὰ εἰς δόξαν αὐτοῦ, καὶ μεγαλοπρέπειαν, νὰ γνωρίσωι τὴν δυνάμειά σου.

8. Ὁ Θεὸς ἐφόραξε, καὶ ἔξηραύθη ἡ θαλάσσα, καὶ ἐπεπαύσατο εἰς τὴν ἀβυσσον ὡσπερ εἰς τὴν ξηρᾷ γῆν, χωρὶς νὰ βραχύνῃ οἱ ποδὲς τους.

9. Καὶ τὸς ἐλύτρωσεν ἀβλαβεῖς ἀπὸ τῶν χείρας τῶν ἐχθρῶν τους θαυμασιώτατα.

10. Ἡ δὲ θαλάσσα ὅπῃ ἔσφατε τὸς Ἑβραίους, αὐτὴ καὶ τὸς Αἰγυπτίους δικαίως ἐπαίδασκεν. Ὅτι ἐπαναστραφὲν τὸ ὕδωρ, ἐκίπατεσ ἀπαντας, καὶ κἄν εὖας ἀπ' αὐτοῦ δεῦ ἔζητεσ.

11. Ὁ θαυματουργία φείμης Θεοῦ, καὶ τέρως ἔχριστον, νὰ φέλλῃ πᾶς εὖας, καὶ νὰ συσταλῇ ἐκπλητόμενος, Ἀλλ' αὐτοὶ οἱ ὅπως σκληροτράχηλοι, καὶ ἀγνωμόνες, τότε μετ' ἐγνωσῆσαν τοιαύτῳ ἀεργεσίαν ἠνοουῖτες τὸν Κύριον, καὶ ἔφαλλον τὴν ἀ. ὠδῶν, ἔχάρων τῶν ἀνδρῶν ὁ Μωϋσῆς, τὸ δὲ χορὸν τῶν γυναικῶν ἢ Ἀδελφῆ αὐτοῦ Μαριαμ ἢ Προφῆτις.

12. Ἀλλὰ πάλιν εἰς ὀλίγον καιρὸν ἀσοχήσαντες τὴν μεγάλῳ τῷ Θεῷ δυνάμειν, δεῦ

ὑπέμειναν τῷ Θεῷ τὸ θέλημα, νὰ ἀχαρισήσωμαι εἰς τὸ Μωῦσα ὅτῃ τὴν ἔβραχεν. ἀλλὰ ἐλοιδόρησαν τὸν Μωϋσῶν, καὶ Μαρίας τὴν δούλυσθε, ἐπιθυμοῦντες κρέας, καὶ ἄλλα αὐτάξια πράγματα· καὶ εἶχαν δισαγμὸν, νομίζοντες, ὅτι δὲν ἐδίωκετο ὁ Θεὸς νὰ πληρώσῃ αὐτῶν τὴν ἐπιθυμίαν τως εἰς τὴν ἐρήμον.

13. Τὴν ἐπιθυμίαν ἐκάλεσεν αἴτημα. Οὐ γὰρ ἦρσαν, ἀλλὰ κατελάλησαν. Ὁ μὲν ἔδωκε τὴν κρέας ὁ ἀμνηστικός, καὶ ἄρτον ἀχειροποίητον πολλῶν, καὶ γλυκύτατον.

14. Οἱ δὲ ἀχαριστοὶ πάλιν ἐπαρώργισαν τὴν δούλυσθε, καὶ ὁ μὲν Κορὴ μὲ τὴν σιωδιάων ἐβλήθησαν νὰ ἀρπάξωσι τὴν Γερωνίαν. Ὁ δὲ Δαδὰ καὶ Ἀβειρώμ ἄλλω τυραννίδι ἐμελέτησαν οἱ ἄφρονες.

15. Ὁ Θεὸς τὸν μὲν Δαδὰ, καὶ Ἀβειρώμ κατέπειε ἢ γῆν μὲ ὅλην τὴν γαλιλαίαν αὐτῶν. Ὁ δὲ Κορὴ, καὶ ἡ σιωδιάων θηλάων περὶ κατεφλέθησαν, τὸν ἀρσενικὸν διακόσιοι πενήκοντα. Ταύτας τὰς τιμωρίας ἔδωκεν εἰς τὴν ἀδικίαν ὁ Δίκαιος, διὰ νὰ σωφρονισθῶσι οἱ ἐπίλοιποι.

16. Ἀλλὰ πάλιν οἱ σκληροτράχηλοι, καὶ ἀνόητοι δὲν ἐπαδάθησαν ἀπὸ τοῦτον φοβερὸν ὑπόδειγμα, ἀλλ' ἔκαμαν ἀπαύω εἰς τὸ ὄρος Χωρήβ (ὅτε ἐδέχθησαν τὸν Νόμον οἱ ἀνόμοι) εὖα χυτὸν Μοχαρίον, καὶ τὸ ἐπροσκύνησαν, δίδοντας τὴν δόξαν ὅτῃ ἔσπετε τῷ Εὐεργέτῃ, καὶ κηδεμόνι Θεῷ, εἰς μίαν εἰκόνα ἀψυχον εὐὸς Μοχαρίου, ὅτῃ τρώγει χορτάριον.

17. Ὡς τὴν ἀνοήσιαν καὶ ἀχαριστίας, νὰ μὴ ἐθυμωθῶν τῷ Θεῷ οἱ ἀγνωμονέσασται, ὅτῃ τὴν ἐλύτρωσεν ἀπὸ τῆν Αἴγυπτον μὲ τοιαῦτα θαυμάσια, καὶ φοβερά περὶ, ὅτῃ ἔκαμεν εἰς τὴν κόκκινῶν θαλάσσαν;

18. Ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τὴν ἀργίῃ δικαίως, καὶ ἠθέλησε νὰ τὴν ἔξολοθρεύσῃ ὁλότελα· καθὼς εἶπε πρὸς τὸν ἠγαπημένον τὴν Μωϋσῶν. Ὅστις ἐτάλητε, καὶ εἶπε αὐτῷ. ἦ

ἐχ' ὑπέμειναν τὴν βαλίαν αὐτῶν. καὶ ἐθυμωθῶν ἐπιθυμίαν εἰς τὴν ἐρήμον, καὶ ἐπείρασεν τὸν Θεὸν εἰς αὐτοῦ.

13. Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ αἴτημα αὐτῶν. Ἐξᾶπέσειλε πλησμονὴν εἰς τὴν ψυχὰς αὐτῶν.

14. Καὶ παρώργισαν τὸν Μωϋσῶν εἰς τὴν παρεμβολῆν, τὸν Ἀαρὼν τὸν ἅγιον Κυεῖς.

15. Ἡνοίχθη ἡ γῆ, καὶ κατέπειε Δαδὰν, καὶ ἐκαλύψεν ἐπὶ τὴν σιωδιῶν γλῶσσῃ Ἀβειρώμ. καὶ ἔξεκαύθη πῦρ εἰς τὴν Σιναγωγῆν αὐτῶν. Φλόξ κατέφλεξε ἀμαρτωλῶν.

16. Καὶ ἐποίησαν μόχον εἰς Χωρήβ, καὶ προσκυνήσαν τῷ γλυπτῷ· καὶ ἠλλάξαντο τὴν δόξαν αὐτῶν εἰς ομοίωματι μόχου ἰδίουτος χόρτον.

17. Καὶ ἐπέλαθοντο τὸ Θεὸν τὴν σώζοντος αὐτοῖς, τὸ ποιήσαντος μεγάλα εἰς Αἴγυπτον, θαυμάσια εἰς γῆν Χαίμ, φοβερά ἐπὶ θαλάσσης ἐρυθρᾶς.

18. Καὶ εἶπε τῷ ἔξολοθρευθῆναι αὐτοῖς, εἰ μὴ Μωϋσῆς ὁ ἐκλεκτός αὐτῶν

ἔση ἢ τῆ θραύσει σώ-
πιον αὐτῶ, τὸ ἀποσρέψαι
τὸν θυμὸν αὐτῶ, τὸ μὴ
ἡολοθρεῦται αὐτῶ.

19. Καὶ ἤλουδένωσαν
γλῶ ἐπιθυμητῶ. Οὐκ
ἐπίδωσαν τῶ λόγῳ αὐ-
τῶ, καὶ ἐγόγγυσαν ἢ
τοῖς σκληρώμασι αὐτῶν.
Οὐκ εἰσῆκυσαν τῆς φωνῆς
Κυρίου.

20. Καὶ ἐπῆρε τῶ χεῖ-
ρα αὐτῶ ἐπ' αὐτῶ, τὸ κα-
ταβαλεῖν αὐτῶ ἢ τῆ
ἐρήμῳ, καὶ τὸ καταβαλεῖν
τὸ πνεῦμα αὐτῶν ἢ τοῖς
ἔθνεσι, καὶ διασκορπίσαι
αὐτῶ ἢ ταῖς χώραις.

21. Καὶ ἐπέδωσαν τῶ
Βεελφεγῶρ, καὶ ἔφαγον
θυσίας νεκρῶν.

22. Καὶ παρώξυσαν αὐ-
τῶν ἢ τοῖς ἐπιτιμώμασι
αὐτῶν, καὶ ἐπληθύνθη
ἢ αὐτοῖς ἢ πτώσις.

23. Καὶ ἔση Φινεῖς,
καὶ ἔξιλάσατο, καὶ ἐκό-
πασεν ἢ θραύσις, καὶ
ἐλογίσθη αὐτῶ εἰς δι-

συχώρητον αὐτοῖς τὸ ἀνόμημα, ἢ ἔξάλει-
ψαι καὶ ἐμεῖα ἀπὸ τῶ Βίβλον, ὅτι μὲ ἔγρα-
ψες. Αὐτῆ ἢ ἀπειρος ἀγάπη πρὸς τὸν πλη-
σιον, καὶ ὄντως θαυμάσιος ἐβίασε τὸν ἀβια-
σον, καὶ ἐμετάσρεψε τὸν θυμὸν αὐτῶ εἰς ἔλεος,
καὶ τὸς ἐσυχώρησεν.

19. Ἀλλὰ πάλιν ὑσέρα οἱ ἀπειθεῖς, καὶ
ἀσπύεται τὸν ἕκαμα καὶ ἐθυμῶθη. Διὰ
αὐτῶ μὲ τὸς εἶπε, πῶς θέλει τὸς δώσει
τῶ ἐκλεκτῶ γλῶ τῆς ἐπαγγελίας, καὶ αὐτῶ
δεῦ ἐπίδωσαν τὸν λόγον αὐτῶ, ἀλλὰ ἐγόγγυ-
ζαν, νομίζοντες τὸν Θεὸν ἀδύνατον. Διὰ
τὸς εἶπαν οἱ Κατάσκοποι (ὅτι ἔστειλαν κρυ-
φὰ νὰ εἰδοῦν τὸν τόπον) πῶς εἶχασι πολ-
λῶ δυσκολίαν, νὰ κυριεύσω τὰ Κασρῆ
ἀήτητα.

20. Ὅθεν ἐβλήθη ὁ Κύριος νὰ τὸς παι-
δάσῃ δικαίως καὶ τῶ ἀπιστίαν τῶς. Πλὴν
ὡς εὐσπλαγγνος δεῦ τῶς ἔδωκε τῶ κρέπασον
τιμωρίαν, ἀλλὰ μόνον δεῦ τῶς ἠξίωσε, νὰ
ὑπάγῃ εἰς τῶ μακαρίῳ ἐκείνῳ γλῶ. Τὸς
δὲ Τίς αὐτῶν δισκορπίσεν εἰς διαφόρους χώ-
ρας Ἐθνῶν, καὶ βαρβάρων, νὰ βασανίζονται.

21. Καὶ πάλιν ἀφ' ἢ ἐμίξαν μὲ τὸς γυ-
ναῖκας τῶ Μωαβιτῶν ἐμωραῖσθησαν τὸσον ἀπὸ
τὸν ἔρωτα τῆς σαρκὸς οἱ ἄφρονες, ὅτι ἐσυγε-
κοινώησαν εἰς τῶ ἐκείνων ἀτίθειαν, προσ-
φέροντες θυσίαν εἰς τὸ εἶδωλον τῶ Κρόνου, τὸ
ὅποιον ἔλεγαν Βάαλ, καὶ τὸ εἶχασι εἰς τόπον
κρασμεῖον Φεγῶρ. Ὅθεν Βεελφεγῶρ ἐπωνόμα-
ζον· καὶ ἔφαγον θυσίας νεκρῶν Θεῶν οἱ μι-
ροῖ, καὶ ἀνόητοι.

22. Τὸς τῶν λοιπῶν ἐπαρώξυσαν τὸν Θεὸν
μὲ τοιαύτας βδελυρὰς πράξεις, ὅτι ἔξ ἀνάγκ-
ης τὸς ἔδωκε καὶ ἐπῆραν παιδάσιν ὡς Κελτίς
δικαιοσύνη, καὶ ἀπέκτεινε χιλιάδας εἰκο-
σιτέσσαρας.

23. Ἀλλὰ ὁ ζηλωτὴς Φινεὴς ἐφόδισε τὸν
ἀνόμωτον Ζαμβελ, ὅτι ἐτόλμησε νὰ συμ-
χθῆ μὲ τῶ Μαδιανίτιδα, καὶ τὸς ἐθάβησε
καὶ τὸς δύο μὲ τὸ κοντάρι. Τῆ τῶν ζήλων
ὡς δικαίον ὁ Θεὸς ὑποδέξασθαι, τὸν μὲν
Φινεὴς ἀνεκήρυξε, τῶ δὲ τιμωρίαν ἔπαυσε,

ἡ ἔπαυτεν ὁ θάνατος, ἡ μὲ τὸν τρόπον τὸν αὐξησεν ἡ τῶ Φινεὺς δικαιοσύνη, ἡ ὁ μισθὸς εἰς τῶ λόγῳ τῆ, ἡ ἰδοῦσα ἡ αἰώνια.

24. Ὄταν ἔκλασεν ὁ Μωυσῆς τῆς Ἀδελφῆς τὸν θάνατον, ὑπῆσαν οἱ ἄτακτοι, ἡ τῶ ἐξητήσαν ὕδωρ. Ὁ δὲ ἀπὸ τῶ πολλῶ ἀθυμίας υἰκάμεθα ἰθυμώθη, ἡ κτυπήσας εἰς τῶ πέτραν εἶπε· μή νά διώσωμαι νά σῶς δώγαλω ὕδωρ ἐκ ταύτης; Τότες ἔξηλθε μὲν τὸ νερόν ἀπὸ τὸν λίθον. Πλῶ ὁ Θεὸς ἤχναίησεν εἰς τὸν Μωυσῆ, ὅτι διέσειλεν, ἤσων εἶπε μόνον μὲ τὰ χεῖλη τὸν λόγον, ἀμὴ ἡ καρδία τῆ εἰδίσαζεν ἀμφιβάλλοντας. Ὄθεν αὐτὸν μὲ ἐκέλευσε νά λάβῃ τέλῃ τῆς ζωῆς, ἡ διὰ Ἰησοῦ τῶ Ναυῆ ἐπλήρωσε τῶ ὑπόχρισιν.

25. Μετὰ ταῦτα πάλιν παρέβησαν τὸ θεῖον παρῶσῳμα, ὅπῃ τῆς εἶπε, νά μὴ συγκοινωνήσωμαι μὲ τῶ Ἐθνη, ἡ αὐτοὶ οἱ ἀνόητοι ἐπροσκύνησαν ἀναίδητα εἰδωλα εἰς ἀπώλειά τῆς, ἡ φανερά ἔξολόθρῳσιν.

26. Πολλάκις ἰθυμώσταν τὰ παιδία τῆς εἰς τῆς δαίμονας, ἐχέαντες ἀδίκως δίκουον ἄμα, ἡ αἵμασιν ἡ βρεφῶν, διὰ νά κάμῃν θυσίαν εἰς τὰ εἰδωλα ἡ Χανααίων οἱ ἀχάριστοι.

27. Καὶ ἐμόλιων τῶ γῆ μὲ τὰ ἄμματα, ἡ τῶ ἐμίαναν μὲ ταῖς πορνείαις ἡ εἰδωλολατρείαις, ἡ ἄλλας βλάβησας αὐτῶν, ἡ ἐπιτηδέμασι. Πορνείαν ἐκέλευσε ἡ μόνον τῶ ἀκολασίαν, ἀλλὰ ἡ τῶ εἰδωλολατρείαν. Ὄπῃ ἡ εἰς ἄλλας τόπων νόησον, ὅταν ἀκῆσῃς Ἰσραὴλ ἐκπορνύσαστα.

28. Ὄθεν ἰθυμώθη δικάως κτῆ ἡ ἀδίκων ὁ Δίκαιος, ἡ ἐβδελύθη αὐτῆς, ἡ τῆς ἐτυχάθη τῶσῳτον, ὅπῃ τῆς παρέδωκεν εἰς τῆς χεῖρας ἡ ἐχθρῶν τῆς, διὰ νά ταπεινώσῃν οἱ ὑπερήφανοι, ἡ ἀνάχιστοι.

καλοσιώλω εἰς γενεαῖ, ἡ γενεαῖ ἔως τῶ αἰῶν.

24. Καὶ παρῳργισαν αὐτὸν ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας, ἡ ἐκακώθη Μωυσῆς δι' αὐτῆς, ὅτι παρεπίκραναν τὸ Πνεῦμα αὐτῶ ἡ διέσειλεν ἐπὶ τοῖς χεῖλεσιν αὐτῶ.

25. Οὐκ ἔξολόθρῳσταν τὰ ἔθνη, ἡ εἶπε Κύριος αὐτοῖς. ἡ ἐμίγησαν ἐπὶ τοῖς ἔθνεσι, ἡ ἔμαθον τὰ ἔργα αὐτῶν, ἡ εἰδὼλάσταν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν, ἡ ἐγενήθη αὐτοῖς εἰς σκανδαλον.

26. Καὶ ἔθυσαν τῆς ἡσῳ αὐτῶν, ἡ τῆς θυγατέρας αὐτῶν τοῖς δαίμονιοις. ἡ ἔχεσαν αἶμα ἀθῳον, αἶμα ἡσῳ αὐτῶν, ἡ θυγατέρων, ὡν ἔθυσαν τοῖς γλυπτοῖς Χανααῖ.

27. Καὶ ἐπορνότηθη ἡ γῆ ἐπὶ τῆς αἵμασι, ἡ ἐμίώθη ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτῶν, ἡ ἐπορνόσταν ἐπὶ τοῖς ἐπιτηδέμασιν αὐτῶν.

28. Καὶ ὠργίσθη θυμῳ Κύριος ἐπὶ τὸν λαόν αὐτῶ, ἡ ἐβδελύξατο τῶ κληρονομίαν αὐτῶ. καὶ

παρέδωκεν αὐτὸς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν.

29. Καὶ ἐκυείδωσαν αὐτῶν οἱ μιτῶντες αὐτὸς· καὶ ἔθλιψαν αὐτὸς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν, καὶ ἔταπεινώθησαν ὑπὸ τῆς χεῖρας αὐτῶν.

30. Πλεονάκις ἐρρύσατο αὐτὸς. Αὐτοὶ δὲ παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ βυλῇ αὐτῶν, καὶ ἔταπεινώθησαν ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν. καὶ εἶδε Κύριος ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτὸς, ἐν τῷ αὐτὸν ἐσταχθεῖσαι τῆς δεήσεως αὐτῶν, καὶ ἐμνήσθη τῆς διαθήκης αὐτῶ, καὶ μετμελήθη ἦ καὶ τὸ πλήθος τῶ ἐλέους αὐτῶ.

31. Καὶ ἔδωκεν αὐτὸς εἰς οἰκτιρῆς, ἐλεησίου πτωχῶν καὶ αἰχμαλωτισσάτων αὐτῶ.

32. Σῶσον ἡμᾶς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐπισυνάγαγε ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐθνῶν, τῶ ἑξομολογησάσθαι τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ, τῶ ἐγκαιραῖσθαι ἐν τῇ αἰεσεσίου. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶ αἰῶν, καὶ ἕως τῶ αἰῶν, καὶ ἔρει πᾶς ἔλαός γενοίτο, γενοίτο.

Δόξα.

29. Καὶ ποτὲ μετ' τῆς ἐκυείδωσαν, καὶ τῶς ἐβασιάνισαν οἱ Μωαβίται. Ποτὲ δὲ οἱ Ἀμανῖται, Ἀμμηληκῖται, καὶ Ἀλλόφυλοι, καὶ καθὼς εἰς τῶς Κεραῖς, καὶ εἰς ἄλλας Βίβλους τῆς Παλαιᾶς φαίνεται, πότον τῶς ἐπαίδευσεν ὡς Φιλαῖθραπος, διὰ τὸ γινώσκειν τῷ ἀνομίαις, καὶ μετανοήσων οἱ ἀφρονες· ἀλλὰ πάλιν ἔμειναν οἱ αὐτοὶ ὡς ἀσιώετοι.

30. Πολλάκις ἐδεήθησαν τῷ Θεῷ ὑπὸ τῆς ἀνάγκης σποχωρῆμενοι, καὶ ἐλύτρωστέης. Ὅτι αὐτοὶ μετ' τὸν ἐπαρπίκραναν μετὰ τῶς ἀνομίαις τῶς. Ὁ δὲ ὡς εὐσπλαγγῆς τῶς ἐσυγχῶρα διὰ τῶς ἐπαγγελίας, ὅτῳ ἔταξε πρὸς τῶς Δικαίως Προπάτορας. Μεταμέλειαν δὲ καλεῖ τῷ τῆς παιδείας κατὰπασι. Ἀλλ' ὁ Θεὸς δὲ ἔχει κενεῖα παθῶ, ἀλλὰ τῶ πᾶσι φρυτασίων, καὶ οἰκονομῶν μετὰ Σοφίαν ἄπειρον, ποτὲ μετὰ παιδεύει ὡς δίκαιος, ποτὲ δὲ σπλαγγιζέται ὡς Φιλαῖθραπος.

31. Ὁ Θεὸς οἰκτεῖρας αὐτῶς, ἔκαμε τὸν Κύριον καὶ τῶς ἐλυπήθη, καὶ τῶς ἔδωκε τῷ πονηρῶ μετὰ ἐλεησίου, καὶ ἐσρέψαν οἰκαδε ἀγαλλόμενοι.

32. Διδάσκει ὁ Προφητικὸς λόγος πῶς καὶ ἔξιλεώσωμεν τὸν Θεόν, καὶ μετὰ βοηθήση. Οὕτω καὶ Παῦλος ὁ Θεασείος, τῷ ἐστομῶν τῷ Σωτηρίαν τοῖς Ἰουδαίοις ἐποροκήρυξε, διὰ Ἡλιῶ τῶ Θεσβίτῳ λέγωντας. Ἡ ἔξει ὁ αἰρεμέος, ἠγῶν ἐλθε θέλει ἐκεῖνος, ὅτῳ μέλλει καὶ λυτρώση τὸν Ἰσραὴλ, καὶ καὶ ἀποσρέψη τῶς ἀσεβείας ἀπὸ τὸν Γαλιῶβ. Λοιπὸν δὲ λέγει διὰ τῶ Ἱεροσόλυμα, πῶς μέλλει καὶ ἀνακαινώσει, καὶ τελῶσι πάλιν τῷ λατρίαν τῷ Νόμῳ καὶ τῷ Ἀγίῳ Βαπτισμῶ, ὅτι αὐτὰ εἶναι τῶς ἡρώων παραμύθια· ἀλλὰ τῷ πολιτείαν δηλοῖ τῆς κατὰς Διαθήκης, ἠγῶν τῷ ἀνάκλησην τῶς Ἐθνῶν,

ὅπῃ ἔγινε μὲν τῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν Οὐραν-
 Ὁρώπῃ, καὶ ἀλογώμεν αὐτὸν αἰεὶ, καὶ παύ-
 τοπι, τῷ μεγίστῳ ἀεργεσίᾳ ἐκδηγούμενοι.
 τὸ δὲ γενοίτο, λέγει ὁ Ἐβραῖος Ἀμὴν,
 ἦσαν. Οὕτω γὰρ γένη καθὼς εἰδηθημεν.
 Ἀμὴν, Ἀμὴν.

Ἀλληλία. Ψαλμός. Ρς'.

Οὗτος ὁ Ψαλμός εἶναι ἥτις παρῶν παρόμοιός, καὶ προκηρύττει ἢ
 μόνον ἥτις Ἰουδαίων τῷ ἐλαθέσαν, ἀλλὰ καὶ παύτων ἥτις αὐθρόπων
 τῷ Σωτηρίᾳ. Ἐπειδὴ ὅλα τὰ ἐδικαίμεις μυθήματ' εἰς ἐκείνας ἐπικαχρά-
 φηται. Παρακινᾷ γοῦν ὁ Προφητικὸς λόγος, γὰρ ἀχρευσόμεν τὸν Θεὸν
 ἅπαντες εἰς τὰς ἀεργεσίας ὅπῃ μὲς ἔκαμε, καὶ μὲς εὐγαλεν ἀπὸ τῷ
 τυραννίδα τῷ ποιητῆ δαίμονος.

Ἡ Ἐξήγησις.

1. Ἄς ὑμολογήσῃ πάντες οἱ αὐθρόποι
 τὸν Θεὸν ἥτις ἅπαντων, ὅπῃ ἐτέλεσε
 διὰ τῷ σωτηρίᾳ ἡμῶν ποταῦτα θαυμάσια ὁ
 Πανοικτίρμων καὶ Πολυέλεος.

2. Ἀμὴν ἀφώνησας ὅσας ἀεργεσίας μὲς
 ἔκαμε, θέλω προκηρύξει ὑπ' αὐτῷ φωτιζόμε-
 νος, ὡς παρελθόντα τὰ μέλλοντα. Ἄς τὸν
 ὑμολογήσῃ τὰ Ἐθνη ἐκείνα, ὅπῃ ἐλύτρωσεν
 ἀπὸ τὰς χεῖρας τῷ ἐχθρῷ. Τὰ ὅποια ὄχι
 ἀπὸ τῷ Ἰουδαίῳ, ἀλλὰ ἀπὸ διαφόρων τόπων
 καὶ χώρας, ἀπὸ ἀνατολῆς καὶ δύσης, ἀπὸ τὸν
 Βορρᾶν καὶ Νότον, εἰς μίαν Ἐκκλησίαν καὶ
 ποιμνίᾳ ἐνωάξεν.

3. Οἵτινες ἀείσκονται ταλατωρῆμενοι καὶ
 πλανώμενοι εἰς τῷ ἐρημίᾳ τῷ τῷ Κόσμῳ,
 εἰς διαφόρους ἀμάρτιας κλίνοντες, καὶ εἰς ἐχά-
 τῳ αὐθρόπιαν περιφερόμενοι· μὴ γινώσκον-
 τες τὸν ἀληθῆ Θεόν, καὶ μὴ ἀείσκοντες
 τῷ αἰῶνι πόλιν τῆς κατοικίας τῆς, ἦσαν ζωῆς
 τῷ αἰῶνι. Ἀπὸ τῷ πείναν καὶ δίψαν ἐτή-
 κοῦνται, ὑπερήμενοι λόγῳ Θεῷ, καὶ καταρο-
 τάτῃ ὕδατος τῆς αὐτῆς ἀλογίας καὶ χάρματος.

4. Ὁ δὲ ἐλεήμων καὶ εὐσπλαγχνος, τῆς μετ'
 Ἰουδαίας ἀπὸ τὰς θλίψεως ἐλύτρωσεν, ἡμῶν

Τὸ Κείμενον.

1. Ἐξομολογήσθε τῷ
 Ἐκείνῳ, ὅτι χρη-
 στός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
 τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

2. Εἰπάτωσαν οἱ λε-
 λυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου,
 ὅς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς
 ἐχθροῦ, καὶ ἐκ τῆς χυρῶν
 σιμπαγενοῦ αὐτὸς, ἀπὸ
 ἀνατολῶν, καὶ δυσμῶν,
 καὶ βορρᾶ, καὶ θαλάσσης.

3. Ἐπλανήθησαν ἐν τῇ
 ἐρημίᾳ ἐν αὐθρόπιᾳ· ὁδὸν
 πόλεως κατοικητέας ἐχ-
 εῦρον. Πεινώντες, καὶ δι-
 ψῶντες, ἡ ψυχὴ αὐτῶν
 ἐν αὐτοῖς ἔξελιπε.

4. Καὶ ἐπέκραζον πρὸς
 Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι

αὐτοῖς,

αὐτὸς, καὶ ἐκ τῆς ἀνάγκῃ
αὐτῶν ἐρρύτατο αὐτὸς.

5. Καὶ ἀδήγησεν αὐ-
τὸς εἰς ὁδὸν ἁγίαν, τῷ
πορῶν Σίλαι εἰς πόλιν κα-
τοικητοίς.

6. Ἐξομολογησάσω-
σαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη
αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια
αὐτοῦ τοῖς ἰσίοις τῆς αὐ-
θρώπων.

7. Ὅτι ἐχάρτασε ψυ-
χῶ κελῷ, καὶ ψυχῶ
πενῶσαι ἀπέπλησεν ἀγα-
θῶν. Καθημένος ἐν σκό-
τει, καὶ σκιά θανάτου.
Πεπεδημένος ἐν πτωχείᾳ,
καὶ σιδήρῳ.

8. Ὅτι παρεπίκρανον
τὰ λόγια τῷ Θεῷ, καὶ
τῷ βελῶ τῷ ὑψίστῳ
παροΐσωσαν. καὶ ἵταπεινώ-
θη ἐν κόποις ἡ καρδία
αὐτῶν. ἠΐθεύσαν, καὶ
ἐκ λιῷ ὁ βοηθῶν.

9. Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς
Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι
αὐτὸς, καὶ ἐκ τῆς ἀνάγκῃ
αὐτῶν ἔσωσεν αὐ-
τὸς. καὶ ἔξηγαγεν αὐτὸς ἐκ
σκότης, καὶ σκιάς θανάτου, καὶ
τὰς δεσμὰς αὐτῶν διέρρηξεν.

10. Ἐξομολογησάσω-
σαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη
αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια
αὐτοῦ τοῖς ἰσίοις τῆς αὐθρώ-
πων. Ὅτι σπείτεψε πύ-
λας χαλκᾶς, καὶ μοχλῆς
σιδήρου σπείδασεν.

δὲ ἐκ τῆς ἀνάγκῃ καὶ τῆς δεινῆς τυραννίδος
τῷ Κοσμοκράτορος.

5. Καὶ μὲν ἀδήγησε διὰ τῆς Γερῶν Ἀπο-
στόλων, δείχνωντάς μιν τὸν ἴσον δρόμον, καὶ
ὑπάγωμεν εἰς τὴν Οὐρανίον πόλιν αὐτοῦ
ἀεμποδίσαι.

6. Λοιπὸν οἱ τοσούτων ἀγαθῶν ἀπολαύσαν-
τες, ὡς προσφέρων τῷ ἀεργετῇ Θεῷ τὰ δι-
χαριστήρια. Θαυμάσιή μὲν ἡ τῆς Γαδαίων
ἐλευθερία· ἀξιαγαστοτέρα τῆς Οἰκουμενῆς ὅλης
ἢ Σωτηρία· τῶν δὲ πρώτων ἡ τῷ Θεῷ δι-
σπλαγχνία προῖξεν.

7. Καὶ τὸς Γαδαίους δαλεῖα, καὶ κακῆχία, καὶ
λιμῶ πηκομένους, τῆς κατηχόντων δεινῶν ἠλά-
θέρωσε, καὶ ἄπασαν αὐθρώπων φύσιν διδά-
σκαλίαις διέθρεψε, καὶ ἕξοφῃ τῆς ἀγνωσίας
ἐλύτρωσε, καὶ διαρρήξας τὰ ἰσχυρὰ δεσμὰ τῆς
ἀμνηστίας, ἐκ τῷ θανάτῳ ἀνέστη.

8. Τούτων δὲ πάντων τῆς ἀλγεινῶν καὶ θλί-
ψεων, εἶναι αἰτία ἡ ἀμνηστία, καὶ εἰς τοσαύ-
ταις συμφοραῖς συμφερόμενοι, καὶ τοιαύτοις
μόχθοις βασανιζόμενοι, δεῦν ἀρήκασιν ἀλλά-
χουσαν τῷ λύτρωσιν, μόνον αὐτὸς πάλιν τῷ
ἐλυτήθη ὁ Πολυελεῖς.

9. Ἐπειδὴ εἰς τὰς θλίψεις αὐτῶν ἐβόησαν
πρὸς αὐτὸν τὸν εὐσπλαγχνον. Ὅστις οἰκτεί-
ρας αὐτὸς, τὰς μὲν Γαδαίους τῆς δεινῶν συμ-
φορῶν ἠλάθέρωσε, τὰς δὲ Ἑλλήνας τῷ σκό-
τει τῆς ἀγνωσίας ἐλύτρωσε, τζακίζοντας τὰ
δεσμὰ καὶ ἀλύσεις, ὅπῃ τὸς εἴχασι δεδεμένους
οἱ πολέμιοι.

10. Πύλας χαλκᾶς, καὶ σιδηρῆς λοστῆς, καὶ
περάτας, τὸ ἀφικτον τῆς κακῶν ἐκάλεσεν.
Ὅτι καθὼς ὅσοι ἀείτκνεται ἔτω φυλακῶ-
μενοὶ, δεῦν διώνται καὶ φύγωσιν· ἔτω καὶ οἱ
Γαδαῖοι, καὶ Ἑλλήνες, ὅλοι ὄντες τῷ ἁδῶ
ἀχμύλωτοι, δεῦν ἐδιώκονται καὶ φύγαν τῷ
διωκτοῖαν τῷ θανάτῳ. Ἀλλ' ὁ Θεὸς ἔλε-
πάσι τῷ λύτρωσιν ἐδώρησεν.

11. Οὐκ ἀδίκως ταῦτα ἔπαθον, ἀλλὰ δικαίως ἢ πλημμελεμέτων ἐλάμβανον τὰς τιμωρίας. Ὅμως καὶ οὕτω παρανομήσαντας, τῆς Σωτηρίας ἤξιωσεν.

12. Ἰσραῖοι μὲν τῷ πλήθει ἢ κακῶν συνεχόμενοι, καὶ αὐτῷ τῷ τροφῷ ἀποστροφόμενοι, ἐβδελύσσονταν. τὰ δὲ Ἐ΄θνη ἐμιτήσαν τῷ Σωτήριον Διδασκαλίῳ. Οὐτε καὶ Ἰσοκράτης, καὶ ἢ ἄλλων Φιλοσόφων τὸς λόγους ἐψηφῆσαν ὀλόπελα· ἀλλὰ τελουῦτες τὰ θελήματα τῆς σαρκός, ὑπήγουν εἰς τὸν θάνατον. Ὁ δὲ ἢ ὅλων Θεὸς μετέδωκεν αὐτοῖς τῆς ἀθανάτης τριφῆς, καὶ ἢ δεινῶν θλίψεων ἐλύτρωσεν.

13. Ἦγαν ἤραπέσειλε τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον αὐτῶ. Ὅστις ὡς μὲν Θεὸς ἐστὶν ἀπερίγραπτος, καὶ πανταχῶ πάρεσι, καὶ περιέχει τὰ σύμπαντα. Ὡς δὲ ἀνθρώπου ἀπέσπλη, καὶ σαρωθεὶς διὰ τῶ πάθους τῷ ἀπάθειῳ, καὶ ἀφθαρσίῳ αὐτοῖς ἐδωρήτατο, καὶ ἢ ψυχικῶν τραυματίων πάντας ἴασατο.

14. Διὰ ταῦτα πάντα ἤμεθευ χρεῶσαι νὰ ἠμῶμεν τὸν φιλανθρώπον Θεὸν, ὅπῃ μῆς ἔκαμε πῶτῳ ἀεργεσίῳ, καὶ νὰ διδάσκωμεν ἑκάμῃ πῶτῳ ἀεργεσίῳ, καὶ τὸς παρακινῶμεν εἰς ἠμῶν τὸς ἀγνοῶντας, νὰ τὸς παρακινῶμεν εἰς ἠμῶν τὸς ἀγνοῶντας, καὶ αἰνεῖν, καὶ νὰ διηγῶμεθευ πῶτῳ τὰ θαυμάσια ἔργατῳ ἀγκλῶμενοι. Θυσίαν δὲ εἶπευ αἰνέσεως, διὰ νὰ δείξη τῷ τῆς νομικῆς λατρείας κατὰπαυσιν. Ὁ δὲ Ἀκύλας θυσίαν ἀχαριστίας ἔγραψε.

15. Παραβολικῶς εἶπε ταῦτα. Ὅτι καθὼς οἱ ναυτικοὶ βλέπῃσι τὰς μεγαληργίας τοῦ Θεοῦ, περιπίπτοντες εἰς μεγάλης κλυδωνας, καὶ παρ' ἐλπίδα σωζόμενοι. Οὕτω καὶ οἱ Ἰσραῖοι ἀπὸ τὰς συμφορὰς ἐλυτρώθησαν. Ἦ διὰ τὸς Ἀποστόλους λέγει, οἳ τινες εἶδον τὰ θαῦτα θαυμάσια ὡς μύσῳ Χερσῶ, καὶ εὐγαλαυ ἀπὸ τὸν θυθὸν τῆς εἰδωλολατρείας τὰ Ἐ΄θνη, καὶ εἰς ζωῷ αἰώνιον καθωδῆγησαν.

16. Μὲ τὸ νεῦμα, καὶ βῆλῃον τῷ Θεῷ, μᾶς ἔρχονται καὶ τὰ λυπηρά, καὶ χαρμόσῳ, καὶ ἀφῶνι πολλάκις τῷ Ἐκκλησίῳ, καὶ πίπτει εἰς ταραχῷ, καὶ τῷ περᾶξῃσιν οἱ πολέμιοι,

11. Ἀντελάβετο αὐτῶν ἢ εὐδῶ ἀνομίας αὐτῶν. Διὰ τὸ τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐταπεινώθησαν.

12. Πᾶν βρώμα ἐβδέλυξατο ἢ ψυχὴ αὐτῶν, καὶ ἠγγισῶν εἰς ἢ πῶλων τῷ θαυμάτῳ. καὶ ἐέκραξαν πρὸς Κύριον εἰ τῷ θλίβεσθαι αὐτῆς, καὶ ἐκ ἢ ἀνάγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτῆς.

13. Ἀπέσειλε τὸν Λόγον αὐτῶ, καὶ ἴασατο αὐτῆς, καὶ ἔρρύσατο αὐτῆς ἐκ ἢ διαφθορῶν αὐτῶν.

14. Ἐξομολογησάσῳσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλεῖ αὐτῶ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτῶ τοῖς ἰοῖς ἢ ἀνθρώπων. καὶ θυσίαν αἰνέσεως, καὶ θαυμάσια αὐτῶ εἰς ἀγαλλιάσει.

15. Οἱ καταβαίνοντες εἰς θάλασσαν εἰς πλοίοις, ποιῶντες ἐργασίαν εἰς ὕδασι πολλοῖς· αὐτοὶ εἶδον τὰ ἔργα Κυρίου, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτῶ εἰς τῷ βυθῷ.

16. Εἶπε, καὶ ἔση πνεῦμα καταγίδος, καὶ ὑψώθη τὰ κύματα αὐτῆς. Ἀναβαίνοντες εἰς ἢ ἡραυῶν,

καὶ καταβάουσιν ἕως τῆς ἀβύσσων.

17. Ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν κακοῖς ἐπίκετο. Ἐταράχθησαν, ἐταλᾶθησαν ὡς ὁ μεθύων, καὶ πάντα ἡ σοφία αὐτῶν κατεπόθη.

18. Καὶ ἐέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτὸς, καὶ ἐκ τῆς ἀνάγκῃ αὐτῶν ἤχηγεν αὐτὸς. Καὶ ἐπέτεξε τῇ καταγιδοί, καὶ ἔση εἰς ἄβυσσον, καὶ ἐσίγησαν τὰ κύματα αὐτῶν.

19. Καὶ ἄφραύθησαν ὅτι ἠσύχασαν· καὶ ᾤδηγησεν αὐτὸς ἐπὶ λιμένας θελήματος αὐτῶν.

20. Ἐξομολογησάθησαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἔλεη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῆς ἀνθρώπων.

21. Ἐψώφισαν αὐτὸν ἐν Ἐκκλησίᾳ λαῶν, καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων ἀνεσάτωσαν αὐτόν.

22. Ἐΐθετο ποταμὸς εἰς ἔρημον, καὶ διεξῶδες ὑδάτων εἰς δίψαν. Γλυκαστοφόρος ἐκ ἀβύσσου, ἀπὸ

διὰ μισθὸν τῆς πιστῶν περισσώτερον.

17. Καθὼς δὲ οἱ Ναῦται, ὅταν ἔχουσι μέγαν κλύδωνα, ταράσσονται ὡς μεθύοντες, ἄδε, κἀκεῖτε περιεσφρόμενοι, καὶ χάνουσιν ὅλην τὴν πύλιν, καὶ μάθουσιν ὅτι καὶ οἱ Πιστοὶ εἰς τὴν ταράχην τῆς διαγωγῆς, καὶ θλίψεως, δεῦ δυνάμνται μὲ ἀίθρων πύλιν σοφίαν καὶ λυτρωθῆσι, χωρὶς θείας διωμέως.

18. Καὶ οἱ πλείοντες, τὸν Θεὸν ἐπικαλούμενοι, τῆς κινδύλων λυτρώσονται. Ὅτι ἐκεῖνος πρὸς αὐτοῖς τὴν κλυδωνίζομενὴν θαλάσσαν, καὶ καταπαύσει τὰ κύματα, καὶ οἱ ἐν πολλῆς θλίψεσι, καὶ λυπηροῖς προσωπαλοῦντες, ἀρίσκεισι μεταβολῆν τῆς κακῆς, καὶ λυτρωσὶν διὰ τῆς τοῦ Θεοῦ βοηθείας, καὶ χάριτος.

19. Μιτέβαλε τὴν ἀγριότητα τῆς νοητῆς θαλάσσης εἰς ἡμερότητα, καὶ μεταστραφῆς ὁ βίαιος αἴματος εἰς γλυκερὸν αἶμα, ἔγινε μεγάλη γαλήνη, καὶ ἄφραυθη ἡ Ἐκκλησία ἅπασα. Ὅτι οἱ μὲν διώκται κατέκασαν· οἱ δὲ πιστοὶ κατόδου εἰς τὸν λιμένα τῆς θείας θελήματος ἔφθασαν.

20. Λοιπὸν ὡς ὑμολογοῦσι πάντες τὸν Δεσπότην (ὡς αἰώθεν εἶρηται) καὶ ὡς διηγοῦνται εἰς ὅλας τὰ θεῖά τε, καὶ μεγάλα θαυμάσια.

21. Οὐ μόνον δὲ ὁ κοινὸς Λαὸς ὡς ὑψώθη με ἀγαθὰς πράξεις, καὶ μὲ ὑμνοῦσας ὡς δοξαζῆν τὸν Κύριον, ἀλλὰ καὶ οἱ σοφοὶ Διδάσκαλοι, καὶ Πρεσβύτεροι, ὡς τὸν ὕμνον, καὶ καὶ τὸν ἀγαρισμὸν ἀκατάπαυστα. τὸτο γίνεται ὑπὸ τῆς πιστῶν καθ' ἑκάστῳ ἕως τὴν σήμερον, καὶ κηρύττεται τὸ Γερόν Εὐαγγέλιον.

22. Καὶ ἀχαιεῦσον οἱ πιστοὶ καταχέουσι τὸν Χερσὸν, εἰς τὴν χερσισμωτάτην ταύτην μεταβολῆν, καὶ ἐκάλουσι ὅτι ἐτέλεσεν. Ὅτι οἱ Γεδδαῖοι, ὅτι ἦσαν πρῶτον μὲ τῶν

Προφητικὰς ποταμὸς ποτισμοῖς , καὶ ἀρδού-
μενοι , προσφέροντες τῷ Θεῷ καρπὸν ὠσμ-
νον , τῶρα ἔγιναν διὰ τὴν πονηρίαν αὐτῶν ,
τῆς ὑπερόχης ἀρδείας παντέρημοι πότον , ὅτι
δὲ ἔχον ἕτε μίαν βρύειδα ψυχῆ , καὶ ζωῆς
ὑδάτῃ . Ἀλλὰ ἔμειναν ὑπὸ ἀμέτρῃ δίψῃς
κατακαυόμενοι , ὡς ὁ ἀνελήμων , καὶ ἀσπληγ-
χνος Πλάσιος .

23. Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος πάλιν ἀλόγητε
τὴν ξηρὰν ἔρημον τῆς Ἐθνῶν , ὅτι δὲ εἰ-
χασί ὄρθον τινα χάριτος , ἀλλὰ ἦτον ὡς γῆ
ἀνδρῶν , καὶ τὴν ἐπλήτισε μὲ βρύειας ὑδά-
των , ἦγον μὲ τὴν ἀληθῆ τῆς Θεῆς Γραφῆς
ἔξήγησιν , καὶ μὲ ἄλλα Μυστήρια .

24. Καὶ σωάξας τὰ Ἐθνη , ὅτι ἦταν
ἐσημασία Πνευματικῆς τροφῆς , καὶ πειρασμέ-
να , ἐκατόνησεν αὐτὰ εἰς τὴν ἀληθῆ πόλιν
τῆς Ἀγίας , καὶ Καθολικῆς Ἐκκλησίας .

25. Οἱ Θεοὶ Ἀπόστολοι ἔσπειραν τὸν Σω-
τήριον Λόγον τῷ Θεῷ , καὶ τῆς λογικῆς Παρα-
δείσου , καὶ ἀμπελωνας ἐφύτταν , καὶ δικαιο-
σύνης καρπὸς Θεῷ προσεκόμιζαν .

26. Οὐ μόνον δὲ τῆς Διδασκαλίας , καὶ Κή-
ρυκας ἀλόγηται ὁ Θεός , καὶ ἐπλήθυναν ,
ἀλλὰ καὶ τὰ κτήνη ἦσαν τῆς ἀπλοσύνης
ψυχῆς , ὅτι ἐπίστασαν μὲ ταπεινωσιν , καὶ
ὑπάκουσιν ὅτι τῆς βόσκουσι οἱ ποιμένες , ὡς
ἀσσοὶ ἀπονήματα . Τῆς ὁποίας ὁμοίως ὁ
Κύριος ἤστανε , χαρίζωντάς τῃς θουμ-
τηρίας τὴν δωάμιν .

27. Τῶρα πάλιν προλέγει τοῖς Ἰουδαίοις τὰ
σύμβητάς τε . Οἱ ὅποιοι ἀκαρποὶ παντελῶς
γεθόμενοι , εἰς τὰ Ἐθνη διεσκορπίσθησαν ,
καὶ πότον ὀλίγοι ἔγιναν , ὅτι ἐρήμαξεν αὐτῶν
ἡ Μητρόπολις .

28. Οἱ δὲ Ἀρχηγοῖτες ἔσδευώθησαν , καὶ
δὲ εἶναι πλέον ἄξιοι λόγῳ , καὶ κέρουσι οἱ
ἀδικηταί . Ἐπειδὴ τὸν κοινὸν Κεράτι τῆς
Οἰκμενῆς ὡς κερτὸν εἰς κέρουσι κατέκταναν .
Ὅτι ὡς πλωμενοὶ ἀπὸ τινὸς Σωτήριον
ὁδὸν , πορεύονται τῶρα εἰς ἀβάτους ἐρήμους ,
καὶ βάρατρα .

29. Οἱ Ἀκύλας ἕως ἔγραψε , καὶ ὑπερεπα-

καχίας τῆς κατοικούντων
ἐν αὐτῇ .

23. Ἐθετο ἔρημον εἰς
λίμνας ὑδάτων , καὶ γλῶ
ἀνδρῶν εἰς διεξόδους ὑδά-
των .

24. Καὶ κατόκησεν ἐκεῖ
πειρωτάς , καὶ σωῆσῃ-
σαντο πέλεις κατοικεσίας .

25. Καὶ ἔσπειραν ἀγῆς ,
καὶ ἐφύτταν ἀμπελω-
νας , καὶ ἐποίησαν καρπὸν
γεονήματος .

26. Καὶ ἀλόγησεν αὐ-
τῆς , καὶ ἐπλήθυνωθησαν
σφοδρα , καὶ τὰ κτήνη
αὐτῶν ἔκ ἐσμίκρυνε .

27. Καὶ ὀλιγώθησαν ,
καὶ ἐκακώθησαν ἀπὸ θλί-
ψεως κακῶν , καὶ ὀδιώης .

28. Ἐξέχυθη ἔσδε-
νωσις ἐπ' ἀρχοντας αὐτῶν ,
καὶ ἐπλάνησεν αὐτῆς ἐν
ἀβάτω , καὶ ἐχ' ὁδῶν .

29. Καὶ ἐβοήθησε τί-

νητι ἐκ πτωχείας, καὶ ἔθετο ὡς πρόβατα πα-
τείας.

30. Ὅψονται δ' ἑαυτοὺς,
καὶ ἀφραθήσονται, καὶ
πάντα ἀνομία ἐμφράξει
τὸ σῶμα αὐτῶν.

31. Τίς σοφός, καὶ φυ-
λάξει ταῦτα; καὶ συ-
νήσῃσι τὰ ἔλεη τῷ Κυ-
εῖς.

Δόξα.

ρεῖ πτωχὸν ἐκ πείρας, καὶ τάξει ὡς ποιμένα
συγγενείας· ἦσαν ἡμεῖς πρὸς ταπεινὰ, καὶ πτω-
χὸς, ἐπεὶ ἐμμεθευ κατὰ σάρκα συγγενεῖς
τῷ Χριστῷ, μὰς ἐπιμελείται, ὡς πρόβατα τῆς
ποιμνῆς αὐτοῦ, ὅπως ἐμμεθευ.

30. Ταῦτα ὁρῶντες οἱ ἄδελφοί, καὶ ἐνάρητοι,
θέλων ἀφραίνεσθαι ἀγαλλόμενοι. Οἱ δὲ πα-
ρανομοί, καὶ μένουν ἀλαοί, ὑπὸ τῆς θείας
ψήφου χαλινωμένοι.

31. Ὅτι πᾶς εὐχὸς χοντρός, καὶ ἀσιμῶτος,
δεῦ ἠμπορεῖ καὶ καταλάβῃ τὰς φιλανθρωπίας
τῷ Σωτῆρι οἰκονομίας, ἕπε καὶ φυλάξῃ τὰς
θείας νομοθεσίας· ἀλλὰ μόνον ὅστις εἶναι ἐπι-
πιστευμένος μετὰ σοφίαν, καὶ σωσίαν.

Ω, δὴ Ψαλμῷ τῷ Δαβίδ. ΡΖ'.

Ὁ ὅτι ὁ Ψαλμὸς προφητείας τῷ Ἰσραὴλ ἐπαύδοι, καὶ τῷ
Σωτῆρι Ἰσραὴλ. Εἶναι ὅμοιος μετὰ τὸν γ' Ψαλμὸν, καὶ δι
αὐτὸ δεῦ μεταφορῶν περιουσιώτερων ἐξηγήσιν.

Τὸ Κείμενον.

1. Ἐτοιμία ἡ καρδία
μου ὁ Θεός. ἐτοι-
μη ἡ καρδία μου. Ἀσ-
μαί, καὶ ψαλῶ ἐν τῇ
δόξῃ σου.

2. Ἐξεγέρθητι ἡ δό-
ξα σου. Ἐξεγέρθητι ψαλ-
τήριον, καὶ κιθάρα.

3. Ἐξεγερθήσομαι ὁρ-
θρῶν. Ἐξομολογήσομαι
σοὶ ἐν λαοῖς Κύριε,
ψαλῶ σοὶ ἐν ἔθνεσιν.

4. Ὅτι μέγα ἐπαύω
τῷ Οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου,
καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ
ἀληθεία σου.

Ἡ Ἐξήγησις.

1. Ἐτοιμία, τῷ Προφητικῷ χάριτι ἐκά-
λεσε. Λέγει οὖν, ὅτι ἐδραῖον ἔχων
τῷ καρδίαν, καὶ ἐτοιμον εἰς τῷ ὑποδοχῆ
τῆς χάριτος.

2. Ψαλτήριον, καὶ Κιθάρα λέγει τῷ λόγῳ
αὐτοῦ. ὅτι ἡ χάρις τῷ Πνεύματι, ἀνέκρουε εἰς
ἐκείνον τῷ Προφητικῷ μελωδίαν, ὡς περ εἰς
μουσικόν, καὶ εὐχον ὄργανον.

3. Ὁρθρῶν δὲ καλεῖ τῷ τῷ Σωτῆρι ἐπαύ-
θρῶν, καὶ ἐπιχρῆται, ἡγοῦν τάσσει καὶ
ὑμολογᾷ, καὶ κατὰ ψαλῆν τῷ δόξῃ τῷ Θεῷ
εἰς μέγα ἔθνη, καὶ λαὸν ἀναστρέψαντων,
καθὼς εἰς ὅλας τὰς Ἐκκλησίας σήμερον
γίνεται.

4. Ὅτι εἶναι πόσον ἄπειρον τὸ ἔλεός σου,
ὅπως ὑπερβαίνει τῷ Οὐρανῷ τὸ μέγεθος· καὶ
αἱ ἀκτῖνες τῆς ἀληθείας σου διέδρομον παντα-
χόθεν, εἰς ὅλα τῆς Οἰκουμένης τὰ πέρατα.

5. Τὸ

5. Τὸ λοιπὸν καθὼς καὶ ἄλλαι φοραὶ μετὶ ἐβοήθητες, δείξαι καὶ τῶρα τὸ ὑψῶσθαι τῆ κρείττωσιν, λυτρώσαι τὰς ἠγαπημένους δούλους σου, καὶ διακημεῖσθαι πανταχῶς ἡ δόξα σου. Ἐξαιρέτως δὲ σῶσον ἐμεῦ τὸν δούλον σου, μετὰ τὴν Παντοδύναμον δεξιάν σου, καὶ ἐπάκυσόν μου, καθὼς με ἐτάξες.

6. Ἐπειδὴ εἶπε παραῶν ὑψώθητι· τὸ ἀποκρίνεται ὁ Θεὸς ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτῷ, ἠγοῦ διὰ τῆς τῷ Πνύματος χάριτος, πῶς θέλει ὑψώθῃ. Τῶσπερ καὶ τῷ δώσῃ διώκῃμιν καὶ κυριεύσῃ τὰς ἐχθρὰς αὐτῷ, καὶ πάρῃ τὰς τῶρας, καὶ χάρας αὐτῶν.

7. Μὲ τὰ ὅποια ὅλα δηλοῖ τῷ Λαῷ τὴν λυτρώσιν. Καθὼς εἰς τὸν νθ'. Ψαλμὸν ἐγράψαμεν. Ὁ Θεὸς δὲ ἀρμόζει καὶ κάμωμεν ἀλλήλων ἔξήγησιν· καὶ ὅστις βέλεται, ἅς ἀναγνώσῃ ἐκείνον, καὶ ἰδῇ τὸ ποσῶμενον.

8. Ἡδονῆς πολλῆς πληθεῖς ὁ Προφήτης μετὰ τὴν ἁγάθων παρόρησιν, ἐπιποθεῖ καὶ ἰδῇ τὴν ἐρημωθεῖσαν Ἱερουσαλὴμ ἀνακαινισθεῖσαν, καὶ τὰς Ἰδαμαίας καὶ δαδύσῃ τοῖς Ἰδαίοις.

9. Δός μετὰ λοιπὸν ἐσὺ Θεέ μου τὴν διώκῃμιν. Ὅτι ἔχοντές σε στρατηγόν, καὶ ἠγάμενον, δὲν νικῆμεσθε πώποτε.

10. Ἐπεὶ οὐκ ἅπαντα ἀνθρώπινη βοήθεια εἶναι μετὰ ταῦτα, καὶ ἄκαυτος, εἰς μόνον τὸν Θεὸν ἐλπίζομεν, καὶ ἔξουθενώσῃ τὰς ἐχθρὰς μετὰ διὰ τὴν πολλὴν αὐτῷ Φιλανθρωπίαν, καὶ ἀγαθότητα.

5. Ὑψώθητι ἐπὶ τὰς Οὐρανὸς ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πάντων τῶν γῆν ἡ δόξα σου. Ὅπως αὐτὸν βοήθῃσιν οἱ ἀγαπητοί σου. Σῶσον τῇ δεξιᾷ σου, καὶ ἐπάκυσόν μου.

6. Ὁ Θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτῷ. Ὑψώθησομαι, καὶ διαμεριεῶ σίκιμα, καὶ τὴν κοιλιάδα τῆν σκλιῶν διαμετρήσω.

7. Ἐμός ἐστι Γαλααδ, καὶ ἐμός ἐστι Μανασσῆς, καὶ Ἐφραὴμ ἀντίληψις τῆς κεφαλῆς μου. Ἰσδὸς βασιλέως μου. Μωαβ λέβητος τῆς ἐλπίδος μου. Ἐπὶ τὴν Ἰδαμαίαν ἐπιβαλὼ τὸ ὑπόδημά μου. Ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν.

8. Τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιουχίης; ἢ τίς ὀδηγήσει με εἰς τὴν Ἰδαμαίαν; ἔχι σὺ ὁ Θεὸς ὁ ἀπώσάμενος ἡμᾶς, καὶ ἐκ ἔξουθενώσῃ ὁ Θεός ἐν ταῖς διώκῃμιν ἡμῶν;

9. Δός ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως, καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπων.

10. Ἐν τῷ Θεῷ ποιήσωμεν διώκῃμιν, καὶ αὐτὸς ἐξουθενώσῃ τὰς ἐχθρὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος, τῷ Δαβίδ. Ψαλμός. ΡΗ'.

Πέντε Ψαλμοὶ εἶναι, ὅπῃ διαλαμβάνων περὶ τῆ πάσης τῆ Δεσποσύνης. Ὁ καὶ Ὁ Θεός, ὁ Θεός μὴ παροξύνετε. Ὁ λδ'. Δίκαιον Κύμα τὴν ἀδικουμένην. Ὁ ξγ'. Εἰσάκουσον ὁ Θεός τῆ φωνῆς μου. Ὁ ξη'. Σωτὴρ ὁ Θεός. καὶ ὁ παρῶν. Ὅστις ἀποκηρύττει, ὅτι ὁ Χριστὸς ἐπαρόδοθη ὑπὸ τῆ Γεθα. ὁ ὅποιος ἐστέρηθη τῆς Ἐπισκοπῆς, καὶ αὐτείστηθη ὁ Μαρτυρίας. Εἰς τὸν Γεθα περιλαμβάνονται ὅλοι οἱ Γεθαῖοι ὅτι ὁμοίως ἡμερῶν καὶ τῆ Χριστοῦ, ὁ μὲν παραδίδεται αὐτὸν, οἱ δὲ σωρῶνται. Ὁ Χριστὸς γοῶν ὡς ἄνθρωπος τῷ Θεῷ, καὶ Πατὴρ παροξύνεται, τὴν ἀκακίαν αὐτῆ, καὶ τὴν τῆ Γεθαίων ἀχαριστίαν ἐκδηγούμενος. Μὴ θαυμάζητε δὲ τινὰς, νομίζοντας πῶς ἔγραψεν ὁ Προφήτης Σταντία τῷ νομοθέτῃ Θεῷ ῥήματα, ὅστις λέγει εἰς τὸ Εὐαγγέλιον, να ἀχώμεσθε ὑπὲρ τῆς μισαντων ὅτι ἐδὼ δὲ καταρχῆν ὁ Προφήτης, ἀλλὰ ἐχημύτιτε ὡς ἀποκτικὸν τὸ παροξυντικόν. Καθὼς καὶ εἰς ἄλλης τόπος τῆς Θείας Γραφῆς τὸ ὅμοιον φαίνεται.

Τὸ Κείμενον.

1. **Ο** Θεός τὴν ἀνεσύνμα μὴ παροξύνω. ὅτι σῶμα ἀμαρτωλῶν, καὶ σῶμα δολίον ἐπ' ἐμὲ λώοιχθη.

2. Ἐλάλησάν κατ' ἐμὴν γλώσση δολία, καὶ λόγοις μίσους ἐκκλωσάμεν, καὶ ἐπολέμησάν με δωρεάν.

3. Ἀντὶ τῆ ἀγαπῆς μου ἐδιέβαλλον με, Ἐγὼ δὲ προστηχάμην.

4. Καὶ ἔδωκεν κατ' ἐμὴν κακὰ ἀντὶ ἀγαπῶν, καὶ μίσος ἀντὶ τῆς ἀγαπῆς μου.

Ἡ Ἐξήγησις.

1. **Α**νθρωπίνως ὁ Δεσπότης Χριστὸς λέγει ταῦτα, πληρῶν τὰ μέτρα τῆς ἡμέτερας φύσεως, καὶ καλεῖ τὰ πάθη ἀνεσύνμα, καθὼς καὶ εἰς τὸ Εὐαγγέλιον δοξαῖ αὐτὸ παροξύνω. Σπύρι. δὲ δολίον τὸν Γεθα ὠνόμασεν, ὅπῃ τὸν ἐπαρόδοτε τοῖς Γεθαίοις διὰ χημύτων ὁ ἀχρηστὸς καὶ ἀγνωμονέστατος.

2. Ἀπὸ τὸν Γεθα μεταφέρει τὸν λόγον εἰς ὅλον τὸ τῆ Γεθαίων σινεδριον, λέγωντας. Κατηγορίας ψαλμῶν ἐλάλησάν κατ' ἐμὴ οἱ δολιοι, καὶ διὰ τὸν φθόνον τῶν, τὸν ἀδικὸν θάνατον κατακυβέλλωσαν, χωρὶς ἐγὼ να τὴν πταίω τῶν τύποτας.

3. Οὐ μόνον κακὸν δεύτης ἐκαμῶν, ἀλλὰ καὶ μυσίων ἀγαπῶν τὴν ἡξίωσα. Διὰ τὰ ὅποια ἔπρεπε να με ἀγαπῶσι μέγιστα, καὶ αὐτοὶ μὲν ὡς ἐχθροὶ μου ἐκατηγόρησαν ψαλμῶν. Ἐγὼ δὲ προστηχάμην λέγωντας, Πάτερ ἀφες αὐτοῖς, καὶ ἵδῶσι τὶ ποιήσιν.

4. Ἐγὼ πολλάς ἀεργεσίας τὴν ἐκαμῶν, καὶ ἀμετρον ἀπλάγχθον καὶ ἀγάπην τὴν ἔδεξα, ἀλλ' αὐτοὶ οἱ ἀγνωμονες ὅλον τὸ Σταντίον μὲν ἀπαπέδωσαν.

5. Τὸ κατῆστον, καὶ καταστήσεις. Καὶ τὸ γήτω, σαθρήσεται. ὁμοίως καὶ τὰ ἐπίλοιπα, καθὼς εἰς τὴν ἐπιγραφήν ἐδηλώσαμεν. Ἀφ' οὗ γὰρ ἔλαβεν ὁ Ἰούδας τὸν ἄγιον Ἄρτον ἐκ χειρὸς Κυρίου, εἰσήλθεν εἰς αὐτὸν ὁ διάβολος, δίστικων ἐποίησεν τὴν εἴσοδον· καὶ ἔως ἀπῆλθε, καὶ ἐτυμώθησεν τὴν ποροδοσίαν ὁ δόλιος.

6. Ὅθεν εἰς τὴν κρίσιν, μὴ ἔχοντας ἀπολογίαν τινὰ καὶ ἀπόφασιν ὁ προδότης, κατακριθήσεται μετὰ τοὺς λοιποὺς Ἰουδαίους, καὶ εὐλογίᾳ καταδικαστέοι εἰς τὸ φοβερὸν κριτήριον. καὶ πάσῃως προσέχη καὶ ἀπόφασιν ἀκαρῶσα καὶ παράλογον, καὶ κόμην βαρυτέραν τὴν ἀμφοτέρωθεν, καὶ μείνεσιν ἀσυγχώρητοι.

7. Καὶ ὁ μόνον πάντων τῆς Ἰουδαίων καὶ ὀλιγοδύτων αἱ ἡμέραι τῆς ἡγεμονίας, καὶ εἰς τὴν Ἐπαρχίαν αὐτῶν καὶ εἰσέλθουσιν οἱ Ρωμαῖοι· ἀλλὰ καὶ τὴν προδοτὴν Ἰούδα καὶ γενέσων αἱ ἡμέραι ὀλίγαι, καὶ τελειώσῃ τὴν ζωὴν εἰς τὸν αἆρα κρεμάμενος, τὴν δὲ Ἀποστολικῶν αὐτῶ ἀξίᾳ καὶ λάβῃ ἕτερον αὐτῶ αὐτὴ τὴν ἀγνώμονος.

8. Τὰ τέκνατος καὶ γενέσων ὄρφανὰ, καὶ αἱ γυναῖκες τῶν χήραις. τὸτο ἐγένετο εἰς τὰς ἡμέρας Τίτου· ὅστις ἔκαμε κατὰ τῆς Ἰουδαίων φοβερῶν ἐκδικητῆν.

9. Οὐ μόνον δὲ ταῦτα καὶ πάθειν, ἀλλὰ καὶ διωχθήσων αὐτοὶ, καὶ τὰ παιδίατος ἀπὸ τῶν οἰκίαςτος ὧδε, καὶ κείεσσι μεταφερόμενοι ἀιχμάλωτοι, καὶ δικονῶνται ὀνειδιζόμενοι.

10. Τὸ Ἐξερλυσάτω δαυεισῆς, συγκρίσται ποράκιον, εἶπευ ὁ Σύμμαχος. Πράκτορας λέγει ἐκείνος ὅπου ἐμίζωναν τῆς Ρωμαίων Βασιλέων τὰ χαρακίδια. Οἵτινες τὸσον ἔξέτασαν εἰς αὐτὸ τῶν Ἑβραίων, ὅπου τῶν ἐπῆραν ὅλα τὰς τὰ ὑπάρχοντα, ἕως τὰ κρυμμένα πράγματα· καὶ δεύτης ἔμεινε τίποτος.

11. Καὶ τινὰς δεύτης θέλει συμπονέσει εἰς τοσαύτῳ συμφορῶν, ἢτε καὶ ἀπλοαχχνιοῦ τῆς παιδίατος, ἢτε καὶ τῶν βοηθήτη ἀλάτεια.

5 Κατῆστον ἐπ' αὐτῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ διάβολος γήτω ἐκ δεξιῶν αὐτῶ.

6. Ἐν τῷ κένεσθαι αὐτῶν, ἔξέλθοι καταδεδικαστέος, καὶ ἡ ποροσλήχῃ αὐτῶ γενέστω εἰς ἀμαρτίαν.

7. Γενηθήτωσαν αἱ ἡμέραι αὐτῶ ὀλίγαι, καὶ τὴν Ἐπισκοπιῶν αὐτῶ λάβοι ἕτερον.

8. Γενηθήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτῶ ὄρφανοί, καὶ ἡ γυνὴ αὐτῶ χήρα.

9. Σαλλόμενοι μετανασθήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτῶ, καὶ ἐπατιπασάτωσαν· ἐκβληθήτωσαν ἐκ τῆς οἰκοπέδων αὐτῶν.

10. Ἐξερλυσάτω δαυεισῆς πάντα ὅσα ὑπάρχει αὐτῶ, καὶ διαρπασάτωσαν ἀλλότριοι τῶν πόνης αὐτῶν.

11. Μὴ ὑπαρξάτω αὐτῶ ἀντιλήπτω, καὶ δεύτης γενηθήτω οἰκτιρῶν τῶν

ὄφρανοις αὐτῶ. Γενηθήτω
τὰ τέκνα αὐτῶ εἰς Ἰερο-
σόλυμα. Ἐν γενεῇ
μια Ἰαλειφθεῖη τὸ ὄνο-
μα αὐτῶ.

12. Ἀναμνηθεῖη ἡ αὐτο-
μία τῆς Πατέρων αὐτῶ
εὐαντι Κυεῖς, καὶ ἡ ἀ-
μαρτία τῆς μητρός αὐτῶ
μὴ Ἰαλειφθεῖη.

13. Γενηθήτωσαν σὺν-
τίον Κυεῖς διαπαντός,
καὶ Ἰεροσόλυμα εἰς γῆς
τὸ μνημόστυον αὐτῶν.
αὐτῶν ἔκ ἐμνήθη ποιῆ-
σαι ἔλεος.

14. Καὶ κατεδίωξεν αὐ-
θροπον πύνητα, καὶ πτω-
χόν, καὶ κατανευγμένον
τῆ καρδία τῶ θανατώσαι.

15. Καὶ ἠγάπησε κα-
τάραν, καὶ ἤξει αὐτῶ, καὶ
ἔκ ἠθέλησεν ἀλογίαν,
καὶ μακρῶθήσεται ἀπὸ
αὐτῶ.

16. Καὶ σπένδυσατο κα-
τάραν ὡς ἱμάτιον, καὶ
εἰσῆλθεν ὡσεὶ ὕδωρ εἰς
τὰ ἔγκατα αὐτῶ. καὶ ὡσεὶ
ἔλαιον ἐν τοῖς ὀστέοις αὐ-
τῶ. Γενηθήτω αὐτῶ ὡς
ἱμάτιον, ὃ περιβάλλεται,
καὶ ὡσεὶ ζώνη, ἧ δια-
παντός περιζώνεται.

17. Τῷτο τὸ ἔργον τῆς
συνδιαβαλλόντων με παρὰ

τὰ ὅποια νὰ φονάθω ἔμπροσθεν αὐτῶν,
ἢ νὰ Ἰαλειφθεῖ εἰς μίαν γενεῇ τὸ ὄνο-
μα τῶ.

12. Πατέρας τῆς Ἰουδαίων καλεῖ ὅλας ἐκεί-
νας ὅπῃ παρέβησαν τὸν Νόμον ἀπὸ Ἀβραάμ
ἕως τότε. Μητέρα δὲ τῷ Ἰερουσαλήμ, εἰς
τῷ ὅποιον ἐτόλμησαν νὰ πράξουν τόπον ἀνό-
μιαν. Λέγει οὖν. Ἀπῶν εἰς τῷ ἐδικί-
της ἀτίθειαν τῆς Σταυρώσεως, νὰ στυμ-
θῆ ὁ Κύριος καὶ τὰς ἀνομίας τῆς Πατέρων
τῶ, νὰ τὸς συχαθῆ ὡς βδελυκτὸς περὶ-
σότερον.

13. Ταῦτα τὰ ὑπὸ αὐτῶν τολμηθεῖτα βλέ-
πων ὁ Θεός, δεύτους θέλει σπλαγχνισθῆ
ὀλοτέλα· ἀλλὰ νὰ τὸς Ἰεροσόλυμα ἀπὸ τὸν
Κόσμον δικαίως, καὶ πρέποντα, ἐπεὶ καὶ αὐ-
τοὶ τὸν διεργέτω δευ ἐλυπήθησαν.

14. Ὅπῃ εἶχεν ὅλας τὰς ἀρεταῖς, καὶ Ἰε-
χως τῷ μετριότητα, καὶ αὐτοὶ οἱ ἀδικοὶ τὸν
Δίκαιον κατεδίωξαν, καὶ τὸν διεργέτω ὡς κα-
κῆρον ἐφόνευσαν.

15. Λοιπὸν ἐπεὶ τῷ κατάρων ἠγάπησαν,
ὡς τῷ ἔχουσιν. Τῷ δὲ ἀλογίαν δευ ἠθέ-
λησαν, καὶ ὡς τὸς λείπει, καθὼς προσωρή-
θησαν.

16. Καὶ τὸτον ἐκλήρωθησαν τῷ κατάρων
καὶ κρύτος, ὅπῃ νὰ μὴ τὸς λείψῃ πώποτε.
Ἀλλ' ἔκωθεν μεν νὰ τῷ ἐκδιώσονται ὡς
ἱμάτιον, ἐσώθεν δὲ νὰ εἰσέρχεται ὡς τὸ πο-
τὸν εἰς τὰ σπλαγχνάτους, ἢ ὡς τὸ λάδι νὰ
φθάσῃ ἕως τὰ κόκκαλα· καὶ ὡσπερ ἐσθῆθ, καὶ
ζώνη, νὰ τὸς περικυλώσονται ὅλα τὰ
ἀσπικημεῖα κακὰ, νὰ τὸς στυχορῶν πώ-
ποτε.

17. Τῷτος δὲ παύτας τρυγήσει τὸς καρ-
πὸς ἐκείνοι, ὅπῃ μὲ ἐμίσησαν ἀδικα, καὶ με

κατηγορήσαν ψάδως, καλωῶντές με αὐτίθεον οἱ μιτῶθεοι, ἡ παρκαβάτλω τῷ Νόμῳ οἱ ὄντως παρανομοί .

18. Ταῦτα ἡ τὰ κατώτερα εἶπεν ὡς αὐθρωπος, καθῶς εἰς τὸ Εὐαγγέλιον σαφέστερον φαίνεται. ἡ ποτὲ μετ' ἔλεγε. Νῦν ἡ ψυχὴ μὴ πετάρακται. Ποτὲ δὲ, Πάτερ ἵνα τί με ἐγκατέλιπες; ἡ ἄλλα παρόμοια. διὰ τὰ δειξῆναι τὸ τῆς αὐθρωπότητος τέλειον, ζητῶντας ἀπὸ τὸν Πατέρα βοήθειαν .

19. Ἐδῶ δηλοῖ τὸν θάνατον, λέγωντας. Ὡς περ ἡ σκιά ὅταν κλίνει, ἡ παρέρχεται, ἔτις ἐγὼ τὸ τέλος ἐδέχθηκα. ἡ καθῶς αἱ ἀκρίδες ἐπὶ ἀέμων μεταφέρονται, ἔτις καὶ Ἐγὼ ἀπὸ πόλιν εἰς πόλιν, ἡ ἀπὸ οἰκίας εἰς ὄρη πολλάκις μεταβαίνων ἐκρῦπτημην .

20. Καὶ δὲ ἐπέρασα τὸν βίον ἀβροδίατον, ἀλλὰ μὲ νησείας, ἡ κόπης ἄλλης. ἡ ἡ σάρκα μὴ ἀπὸ τῶ ἀνηλεΐφιαν ἠλλοιώθη, ἡ ἀδυναμήσεν. Οὕτως εἶπεν ὁ Σύμμεχος .

21. Βλέποντές με εἰς τὸν Σταυρὸν, μὲ ἀνείδιζον, ἡ ἐκίνην τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, ἐμπαιζοντες, ἡ ἔλεγον. Ἄλλως ἔσφωσεν, ἑαυτὸν ἡ διώταται σφῶσαι. ἡ ἔπερα ὅμοια .

22. Ἀς μείδωσιν, ὅτι δὲ ἐσαυρώθηκα σαρκῶς μὴ. ἀλλὰ καὶ τῶ θείαν οἰκονομίαν σα, ἡ τὸ ἀμετρον ἔλεος, ὡς τις ἡ ἔγιναν ἅπαντα. Χεῖρα δὲ Θεῶ καλεῖ τῶ θείαν ἐέργειαι .

23. Βλασφημίαι τὸν Χριστὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἔως τῶ σήμερον. Πλὴν δὲ εἰς πέσιμφῶτας, τὸ σαπῆλον κήρυγμα περιφανέστερον, καὶ λαμπρότερον γίνεται, εἰς ἀίχμηλιν αὐτῶν, ἡ κατὰ κελτιν .

24. Τὸ δῆλος, ἔδω δὲ εἶναι ὄνομα ἀξιωματος, ἀλλὰ δηλωτικὸν τῆς αὐθρωπότητος φύσεως, πῶς μεθύθη δῆλος μορφῶν, διὰ τὰ θραπέτη τὰ πάθη μὴς .

25. Τὸς ἐνδιαβαλλοκτας, οἱ λοιποὶ αὐτί-

Κυεῖς, ἡ τῆς λαλήντων πουηρά καὶ τῆς ψυχῆς μὴ .

18. Καὶ σὺ Κύελε, Κύελε, ποίησον μετ' ἐμῶν, εὐέκεν τοῦ ὀνόματός σε. ὅτι χρῆσόν τὸ ἔλεός σε. Ρῦταίμε, ὅτι πτωχός, ἡ πτωχὸς εἰμὶ ἐγὼ, ἡ ἡ καρδία μὴ πετάρακται ἐν τὸς μὴ .

19. Ὡς εἰ σκιά ἐν τῶ ἐκκλίνειν αὐτῶν αὐτῶν ῥέθλω. Ἐξετινάχθην ὡς εἰ ἀκρίδες .

20. Τὰ γόνατά μὴ ἠσθένωσαν ἀπὸ νησείας, καὶ ἡ σάρξ μὴ ἠλλοιώθη δι' ἔλαιον .

21. Καὶ γὰρ ἐγενήθη ὄνειδος αὐτοῖς. Εἶδοσαί με, ἐτάλασαν κεφαλὰς αὐτῶν .

22. Βοήθητόν μοι Κύελε ὁ Θεός μὴ, ἡ σῶτόν μοι καὶ τὸ ἔλεός σου, καὶ γινώτωσαν, ὅτι ἡ χεῖρ σε αὐτῆ, καὶ σὺ Κύελε ἐποίησας αὐτῶν .

23. Καταράσσονται αὐτοί, καὶ σὺ ἀλογήσεις. οἱ ἐπανιστάμενοί μοι ἀίχμηλιν θήτωσαν .

24. Ὁ δὲ δῆλος σε ἀφρανθήσεται .

25. Ἐνδυτάσθησαν οἱ

ἐνδιαβάλλοντές με ἐντρο-
πῶν, καὶ περιβαλλέουσάν
ὡς διπλοῖδα ἀρχιῶν
αὐτῶν. Ἐξομολογητομαί
τῷ Κυρίῳ σφόδρα ἐν τῷ
σώματί μου, καὶ ἐν μέτρῳ
πολλῶν αἰνέσῳ αὐτοῦ.

26. Ὅτι παρέση ἐκ δε-
ξιῶν πύθης, τοῦ σω-
σαι ἐκ τῶν καταδιωκόντων
τῶν ψυχλιῶν.

Δόξα.

Κάθισμα ΙΕ΄.

κειμένους ἐρμηνεύσαν. Ὅτινες ἐπεδύθησαν ἀ-
ρχιῶν (ἤτοι οἱ Ἰουδαῖοι) ὡς ἰσχυροὶ καὶ
εἰσὶν εἰς πάντα τόπον ἀνεδιτμένοι, καὶ κατα-
φρονημένοι ἀπὸ ὅλων, καὶ βδελυττόμενοι· ὁ
δὲ Χριστὸς ὑπὸ τούτων δοξαζόμενος.

26. Τὸ ἀχώρισον δηλοῖ τῆς Θείας Φύσεως.
Ἡ τὶς παρέση, καὶ ἦτον ἐκεῖ εἰς τὸν ἐσωτερ-
μὲνον Χριστὸν, συγχωρήσας καὶ παθεῖν ὡς ἀν-
θρώπος, διὰ τῶν Σωτηρίων ὅλων τῶν Κόσμων,
καὶ ἕτως μὲν τὸ ἐκείστιον ἐκείνου πάθος, ἐλυ-
τρώθη ὅλον τὸ ἀνθρώπινον ἀπὸ τῆς διώκον-
τας δαίμονας.

Τῷ Δαβὶδ Ψαλμός. ΡΘ΄.

Προθεσπίας εἰς τὸν αὐθεν Ψαλμὸν τὸ Πάθος Χριστοῦ, προφητικῶς
ἐδῶ τῶν Ἀνάληψιν, φανερώωντας τῷ Υἱῷ **ΜΤ** τῷ Πατρὸς τὸ
ὁμοίτημον. Ταῦτα λέγει καὶ ὁ Πέτρος εἰς τὰς Πράξεις, καὶ αὐτὸς ὁ Κύριος
εἰς τὸ Γερόν Εὐαγγέλιον, λέγων πρὸς τὴν Ἰουδαίαν. ἐδῶ ὁ Δαβὶδ ἐκά-
λεσε τὸν Χριστὸν Κύριον αὐτῶν, πῶς εἶναι Υἱὸς τοῦ; Τῆτο τὸς εἶπε, διατί
ὠμολογεῖσαι τὸν Χριστὸν Υἱὸν τῷ Δαβὶδ μόνον, καὶ ὄχι Κύριον, καὶ ἕτως
μὲν τὸ ῥητὸν τῆτο τὸς ἐπισόμειτε. Ὁ Ψαλμὸς ὅτος λοιπὸν παραλέγει τὰ
μεγαλεῖα τῷ Χριστῷ **ΜΤ** τῶν Ἀνάστων. Ἐξαρτίως δὲ, πῶς ἀνελήφθη,
ἐκάθηται ἐκ δεξιῶν τῷ Πατρὶ, ἐπέστρεψε τὰ Ἐθνη, ἐγνωρίσθη Υἱὸς
Θεοῦ, Γερόν αἰώνιος, καὶ Κερατὴς τῆς Οἰκουμενῆς. Ἰερωλόθρασε τὸς ἔχθρας,
καὶ ὑψώθη ὑπὲρ πάντων ὀνομα.

Τὸ Κείμενον.

1. **Ε**ἶπεν ὁ Κύριος
τῷ Κυρίῳ μου
κάθε ἐκ δεξιῶν μου.

2. Ἐως αὐθῶ τὸς ἔχ-
θρας σου ὑποπόδιον τῆς πο-
δῶν σου.

Ἡ Ἐξήγησις.

1. **Τ**ὸ κοινὸν τῆς ὀνομασίαν δηλοῖ τῶν τῶν
θείας ταυτέτητα, ἤτοι τὸ ὁμοίον.
Τὸ δὲ κάθε ἐκ δεξιῶν μου, ἀνθρώπινως εἶρη-
ται, πῶς εἶπεν ὁ Θεὸς, καὶ Πατὴρ πρὸς τὸν
Χριστὸν **ΜΤ** τῶν Ἀνάληψιν, καὶ καθήσθη εἰς
τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ, ἤτοι πῶς ἔχει ἴσῳ τῶν
δόξαν, ὡς ὁμοούσιος τῆτω, καὶ σωματίδιος.

2. Τὸ ἔως, ἐδῶ δὲν δηλοῖ τέλος χρόνου,
ἀλλὰ εἶναι ἀόριστον καὶ αἰώνιον, καὶ τὸ ἰδιώ-
μα τῆς Θείας Γραφῆς. Ἐχθροὶ δὲ Χριστοῦ οἱ
δαίμονες, καὶ ὅσοι ἐναντιοῦνται τὸ Εὐαγγέ-
λιον.

λιον. τὸς ὁποίους θέλει καταφρονέσει ὁ Χριστὸς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως.

3. Καθὼς ἔκαμψεν καὶ ἀγῆκεν ἀπὸ τῆς Σιών ῥάβδος τῆς διωγμῶσιν (ἤγουσιν ἢ Στανθράπης, διὰ μέσον τῆς ὁποίας ἡ Θεότης ἐργάσεται τὰ θαυμάσια) ἔτω θέλω κάμει καὶ εὐγγεῖον τὸ κήρυγμα τῷ Εὐαγγελίῳ, καὶ νικῆσαι μετὰ τῶν διωγμῶν τῷ Σταυρῷ οἱ Ἀπόστολοι τὸς ἐχθρὸς τῆς Πίστεως, καὶ ἔλθωσιν ὅλοι καὶ σὺ γένων ὑπεξέσσοι.

4. Ὅτι ἐὰν καὶ ἄλλοι μορφῶν ἐπεδύθη, καὶ ἐφαίνης τῶρα ὡς ἀνθρώπων. ἀλλὰ τῆς ἡμέρας τῆς Βασιλείας σου, ὅταν καθίσθης εἰς κρίσιν, καὶ λάμψωσιν ὡς φῶσπες οἱ Ἅγιοι, θέλει εἶσαι ἡ ἀρχὴ καὶ ἐξουσία ἐδικήτης, καὶ διαμερέτης τὰς δωρεὰς τῷ Ἅγίῳ Πνεύματι.

5. Τὸ ἐκ γαστρὸς, δηλοῖ τὸ ταυτὸν τῆς ἰσχύος. Τὸ δὲ πρὸ ἐωσφόρου, τὸ προσωάρχον. ἤγαν τότε καὶ γνωροῦσθαι ὁμοίους, ὅτι σὺ ἐγενήθησθα πρὸ τῆς αἰώνων ἀμήτωρ θεικῶς, καὶ τῆς χρονικῶς προέμεστα γενήθησιν, καὶ ἀνατείλῃς ἀπ' αὐτῶν ἐκ τῆς Μητρός. Καὶ τῶτα ὅτι ἔταξεν ὁ Κύριος θέλει τὰ κάμει ἀπαρσάλατα δίχως καὶ σρέψῃ ποτὲ τῶν γνώμων τῶν.

6. Καὶ τὸ εἶπεν ἀκόμι. Ἐσὺ θέλεις εἶσαι Ἰερῶς καὶ Βασιλέως παντοτινὰ καὶ τῶν τῶξιν τῶν Μελχιθεδέκ. Οὗτος ἦτον Βασιλέως Χαναανῶν, καὶ Ἰερῶς τῷ Θεῷ τῷ Ἰψίς. Τίος Σιδῶν Βασιλέως Αἰγύπτου, καὶ Λιβίας. Ἐκτίσεν εἰς τὸ ὄρος πόλιν, καὶ τῶν ὠνόμασε Σαλήμ, ἥτις καὶ Ἰερουσαλήμ ὑπερον ὠνομάσθη, Μελχιθεδέκ, θέλει καὶ εἶπῃ Βασιλέως τῆς εἰρήνης. Λέγουσι δὲ καὶ ἀπέθανε Παρθένος.

7. Ἀχάρισον ἔχεις τῶν εὐαθεῖσαν Θεότητα. Ὅθεν τῶν ἡμέραν τῆς κρίσεως θέλεις συνθλάσει τὸς Βασιλεῖς καὶ ἄρχοντας, ὅτι φρασιώνονται τῶρα καὶ σὺ, καὶ ἐκκτιώνονται, καὶ τὸς παραδώσει εἰς αἰώνιον κόλασιν.

8. Ὅταν κείνης ὅλα τὰ Ἐθνη, καὶ κατακείνης τὸς ἀπεθεῖς εἰς διαφόρους τιμωρίας. τὸς δὲ ἐκκρέτης καὶ αὐτακμύσης πλάσιως, ὡς φωνῶντάς τις εἰς τὸς θρόνους ἐκείνης, ὅθεν

3. Ράβδον διωγμῶσιν ἐξαστελεῖσαι Κύριος ἐκ Σιών, καὶ κατακυριεύσει ἐν μέσῳ τῆς ἐχθρῶν σου.

4. Μετὰ σὺ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς διωγμῶσιν σου, ἐν ταῖς λαμψρότησι τῆς Ἀγίων σου.

5. Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἐωσφόρου ἐγενήθησθα. Ὡς μοσε Κύριος, καὶ ἔ μεταμελήθηται.

6. Σὺ Ἰερῶς εἰς τὸν αἰῶνα καὶ τῶν τῶξιν Μελχιθεδέκ.

7. Κύριος ἐκ δεξιῶν σου σωθήλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτῶν βασιλεῖς.

8. Κεῖναι ἐν τοῖς ἔθνεσι, πληρώσει πτώματα, σωθήλασεν κεφαλὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν.

9. Ἐκ χειμάρρου ἐν ὕδατι πίεται. Διὰ τοῦτο ὑψώσεται κεφαλῆ.

οἱ δαίμονες ἔπεσαν. Οὐ μόνον δὲ τότε, ἀλλὰ καὶ ἔδω εἰς τὴν γλῶσσοίς τζακίσει πολλῶν ἀπειθήντων κεφαλῆς, διὰ τὸ γνωσθῆναι ἢ δύναμιν εἰς ἅπαντας.

9. Ταῦτα εἶναι ὅμοια τῆς Εὐαγγελικῆς ῥημάτων. Ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσεν, ἤγαγεν αὐτὸν εἰς τὴν ἀμετρον τῆς Δεσποτῆς συγκρατίβασι. Ὅστις τῶν τῶν ἐταπεινώσεται, ἔδω εἰς τὸν Κόσμον περπατῶν, ὅπως καὶ εἰς χεῖραν δίψης, ἔσκυπεν εἰς τὸν ποταμὸν, καὶ ἐπιετο ὕδωρ. Ἐπειδὴ γὰρ εἶχε ταπεινώσιν ἀπειρον, πρεπόστας καὶ δικαίως θείλει ὑψώσεται τότε τὴν κεφαλῆ. Τῆστι, τὸ δοξασθῆναι ὑπὲρ ἅπαντας.

Ἀλληλία. Ψαλμός. ΡΓ΄.

Ὁ Ἰωσαφάτ ἐβασίλευεν, ἐβράβηται κατ' αὐτὸν οἱ Μωαβίται, καὶ Ἰδαμαῖοι. Ὁ δὲ Δαυὶδ ἐβασίλευεν ἐπὶ τὸν Κόσμον, καὶ κατέκλιθησαν ἀλλήλους οἱ πολέμοι. Ὁ δὲ ἐξελθόντες οἱ Ἰδαμαῖοι, ἐσώσθησαν πολλὴν πλῆθος. Καὶ εἰσελθόντες εἰς τὸν Θεῖον Ναὸν μετὰ ὄργανα, προσέφερον τῷ Κυρίῳ δὲ χαρισίαν τὴν πρέπασάν. Ἐκ προσώπου λοιπὸν τῷ Ἰωσαφάτ, ὁ Μωαβίτης Δαυὶδ τῶν τῶν Ψαλμῶν ἐπροσέειπεν. Τὸν ὅποιον ἠμπορεῖ νὰ λέγη καὶ πᾶς εὐαγγελιστὴς πρὸς δὲ χαρισίαν τῆς ἀπειρῶν ἀεργεσιῶν, ὅπως μὴς ἔκαμεν.

Τὸ Κείμενον.

1. Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλη καρδίᾳ μου, ἐν βελῆ δόξῳν, καὶ σιναγωγῇ.

2. Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου, ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ.

3. Ἐξομολόγησις, καὶ μεγαλοπρέπεια τὰ ἔργα

Ἡ Ἑξήγησις.

1. Ὁ μόνον μετὰ τὸ σῶμα, ἀλλὰ καὶ μετὰ ὅλην τὴν ψυχῆν, καὶ καρδίαν μου, σὲ θείω ἠμνεῖ, καὶ νὰ σὲ δοξάζω Κύριε πανταχῶς. καὶ μέγιστα ὅπως καὶ αὐτὸ εἶναι συνηγμένον πολλοὶ ἐκάρητοι δόλοισι, ταῦτα πρὸς αὐτὸς διηγόμενοι.

2. Κατὰ ἀλήθειαν μεγάλα, καὶ ὑπερφύεστα τὰ εἶναι τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ. Ὅλα εἶναι σοφώτατα, καὶ ἠμνοῦν ἐπάξια. καὶ ὅστις τὰ μελετᾷ, καὶ σοφάζεται, χορταίνεται γλυκύτητα, καὶ θεραπεύει ὅλα τὰ θελήματα. καὶ ἔξαρπτε τὸν πόσοντα, νὰ φυλάγῃ τὰ θεῖα αὐτῶν, καὶ σωθῆται προσάματα.

3. Ὅλα τὰ λέγω τὰ ἔργα γέμισαν αἰνεσίν, καὶ μεγαλοπρέπειαν, καὶ δικαίως ἐγίναν ἀπει-

τα· ἢ ὅσα ταῖς, εἶναι ἀληθινὰ, ἢ βέβαια πᾶντοτε.

αὐτῶ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτῶ μελεῖ εἰς τὸν αἰῶνα τῶ αἰῶν.

4. Μὲ τὴν θαυματουργίαν τέτλι ἐδείξεο ἀληθεῖς ἢ τοῖς ἐπιλοιπίς· ἢ μᾶς ἔδωκεν εἰς τροφίῳ τὸν πλῆτον τῆς ἐχθρῶν μας ὁ ἐλεήμων Κύριος. Οὕτω λέγει ὁ Θεοδώρητος. Καὶ ἄλλως. Ἀνάμετα εἰς τὰ ἐπίλοιπα, ἔκαμε μίαν ἐκδύμησην ὡς ἐπίλογον τῆς θαυμασίον αὐτῶ ὁ πολυδύσπαρχον Κύριον. Καὶ καθὼς ἔτρεφε τὸς Παλαιὸς μὲ τὸ Μαίνκ. ὅπως ἔδωκε ἢ ἐμᾶς τῆς πιστῶν τὸ τίμιον αὐτῶ Σῶμα εἰς τροφίῳ, ἢ σήεσμα.

4. Μνεῖαν ἐποίησατο τῆς θαυμασίον αὐτῶ. Ἐλεήμων, ἢ οἰκτίρμων ὁ Κύριος. Τροφίῳ ἔδωκε τοῖς φοβημένοις αὐτῶν.

5. Διὰ τὰς πρὸς τὸς Πατέρας μας ὑποχέσεις ἐδείξεο εἰς ἡμᾶς σήμερον τὴν δωάμιν τῆς ἔργον αὐτῶ, ἢ μᾶς ἐχάρισε τὴν ἀποσκάλῳ τῆς πολεμίων. Καὶ ἄλλως. Δεὴ ἀληθιμῶνσεν ὁ Θεός, ἀλλὰ ἐκδύμαται, γὰ ἐτοιμάση τὴν Νέαν διαθήκῳ αὐτῶ, καὶ γὰ κηρύξη εἰς τὸς Λαὸς τὴν δωάμιν τῆς ἔργον τε, ἢ γην τὸ Γερόν Εὐαγγέλιον, ἢ γὰ ἐπιστρέψη τὴν κληρονομίαν τῆς Ἐθνῶν μὲ τοῦτον τρόπον θαυμάσιον.

5. Μνησθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα δικθῆκης αὐτῶ. Ἰαχίῳ ἔργον αὐτῶ ἀγγέλιε τῶ λαῶ αὐτῶ. Τῶ δῶνα αὐτοῖς κληρονομίαν ἐθνῶν.

6. Καὶ δικαίως ταῦτα ὁ ἀλάθης κητῆς εἰργάσατο. Ὅτι ὅλας τε ἢ ἐπιτολαῖς εἶναι πιστῶς, καὶ ἐσηρημενῶς εἶναι τὴν ἀληθειαν. Ὅθεν ὡς δῖθεις, ἢ ὠφελίμης πρέπει, γὰ ταῖς φυλάσσωμεν ὅλοι ἀπαρατάλῳτα.

6. Ἐργα χειρῶν αὐτῶ, ἀλήθεια, ἢ κείσῳ. Πιστῶ παῖται αἱ ἐπιτολαὶ αὐτῶ, ἐσηρημενῶς εἰς τὸν αἰῶνα τῶ αἰῶνος, πεποιημενῶς ἐς ἀληθειά, ἢ δῖθύπτη.

7. Αἱ ὑποχέσεις τῶ Θεῶ εἶναι ἀληθεῖς, καὶ ὠφελίμοι. Λοιπὸν καθὼς αὐτὸς ὡς Λαόν, ἢ δόλῳς τε μᾶς ἐλύτρωσεν, ὅτω καὶ ἡμεῖς αἰς φυλάσσωμεν τὸν Νόμον τε, χωρὶς ποτῶς γὰ παραστράθῳσωμεν πᾶντοτε.

7. Λύτρωσιν ἀπέστειλε τῶ λαῶ αὐτῶ. Ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκῳ αὐτῶ.

8. Ὅτι καθὼς εἶναι τὸ Θεῶν Ὄνομα Ἁγίον εἰς τὸς πιστῶς, ἢ τεμπόθῳτον, πηγάζον τὰ ἀγαθὰ εἰς τὸς ἀλαβεῖς δόλῳς τε, καὶ τὸς κἀμνει διαφόρος ἀεργεσίας πᾶντοτε. Οὕτως εἶναι, ἢ φοβερόν εἰς τὸς ἀπειθεῖς, ἢ κολάζει τὸς βαρύτατα.

8. Ἁγίον ἢ φοβερόν τὸ ὄνομα αὐτῶ.

9. Ὁ φόβος εἶναι τὸ πρῶτον σοιχεῖον εἰς ἐκείνης ὅπῃ ποθῶν γὰ σωθῶσι· ἢ ἡ σοφία, ἢ τῆς θείων ἐπίγνωσις. Πλῶ δὲ φθαῖει

9. Ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου. Σιώεσις δὲ

ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιῶσιν αὐτῷ.

10. Ἡ ἀνεσις αὐτῷ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τῶ αἰῶνος.

μόνον ἢ γνώσῃς παρὸς πλείωσιν, ἀλλὰ κάμνει χρεῖα, καὶ ἡ θεωρία τῆς πράξεως. Ὅστις ἐν φυλάξει τὸν σωτήριον Νόμον, μόνον αὐτὸς εἶναι σωμένος, καὶ φρόνιμος.

10. Ὁ Θεὸς ἔχει τὸν ὕμνον αἰώνιον, ἡ γων ἀνεσθεὶς ἐστὶ καὶ κἄν ὑμῶν τις αὐτὸν, καὶ ἀμελῆ, ἐκεῖνος ἔχει παντοτινῶ τῷ ἀνεσι.

Ἀλληλεῖα. Ψαλμός. ΡΙΑ΄.

Ἦμνον κλεῖ καὶ τῶτον τὸν Ψαλμὸν ἢ ἐπιγραφή. ὅτι Ἀλληλεῖα, λέγει· Αἰνεῖτε τὸν ὄντα, ἢ τὸν Κύριον. Προσφέρει δὲ ὁ παρῶν Ψαλμός Διδακταλίαν Διτεβείας, περὶ τῆς μεκαλειότητος, καὶ ἀγαθῶν, ὅσα ἀξιοῦται ὅστις φοβάται τὸν Θεόν, καὶ ὑποτάσσεται εἰς ὅλα τὰ παρὰ σάμματα.

Τὸ Κείμενον.

1. **Μ**Ακάριος ἀνὴρ ὁ φοβόμενος τὸν Κύριον. Ἐν ταῖς ἐπιτολαῖς αὐτῷ θελήσει σφόδρα.

2. Δωρατὸν ἐστὶ τῇ γῆ εἶσαι τὸ σπέρμα αὐτῷ. Γενεὰ δ' ἰδέων ἀλογηθήσεται.

3. Δόξα, καὶ πλῆθος ἐστὶ τῷ οἴκῳ αὐτῷ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτῷ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τῶ αἰῶνος.

4. Ἐξαιρέτηεν ἐστὶ σκότειας φως τοῖς ἰδέσιν. Ἐλεήμων, καὶ οἰκτιρῶν, καὶ δίκαιος.

Ἡ Ἐξήγησις.

1. **Κ**Αλότυχος, καὶ ὅπως Μιχαῆλος ὅστις τῷ ζῶν ταύτῳ. Ὁ καὶ τὸν φοβάται ὡς δόλος, ἀλλὰ ὡς Υἱὸς καὶ τῷ ὑποτάσσεται χαίρει, καὶ τῇ ἀλαθείᾳ κοιμημένος, καὶ ἔχων πάντα αὐτῷ τῷ βελῶν εἰς τῷ τῶν Σείων λογίων ἐκπλήρωσιν.

2. Ἐπειδὴ τότε ἐποθέσται πολλὰ τῷ πικρῷ γονίῳ, διατῶ λέγει, ὅτι τῷ τοῖσιν τὰ σαρκικά παιδία πολλὰκις, τὸ δὲ Πνευματικὰ πάντοτε, καὶ οἱ μιμηταὶ τῶν ἔργων τῶ θεῶν εἶσαι εἰς τῷ γῶν δωρατοῖ, καὶ ἀκαταγνώριστοι, καὶ ἀπὸ τὸν Θεόν ἀλογημέσοι, καὶ ἀγαπήμεσοι.

3. Δόξα, καὶ πλῆθος καὶ εἶναι ἢ παρὸς αὐτοὺς εἰς τὸν ἕξωθεν οἶκον, ἢ ἕσωθεν εἰς τῷ οἰκίῳ τῆς ψυχῆς τῆ. Καὶ ἡ δικαιοσύνη τῆ καὶ εἶναι ἀπὸ τῆς ἀνθρώπου ἐπαινημένη πάντοτε, καὶ ἀπὸ τὸν Θεόν βραβδωμένη με πληρωμῶν, καὶ ἀνταπόδοσιν αἰώνιον.

4. Σκότος ποτὶ μετὰ δηλοῖ ἀγνωσίαν, ποτὶ δὲ συμφορὰς. Συγχωρεῖ γῶν ὁ Θεὸς καὶ ἔρχονται αἱ θλίψεις εἰς τῆς δικαίους, καὶ τῆς γυμνάξῃ παρὸς τῆς Πνευματικῆς ἀγῶνας οἷς δίκαιος κρατῆς, διὰ καὶ τῆς δώσῃ λαμψρότε-

ρον εἶφανον. Ἀμὴν πάλιν ὡς ἐλεήμων, ἢ Φιλαυθροῦτος, μὴ τὴν θλίψιν ἀναπέλει τὸ φῶς, χρυσότατι χρῶμεσθ.

5. Οὐ Σύμμεχος. Ἀγαθὸς αὐτὸν χαριστικός, καὶ κίχων, οἰκονομῶν τὰ παρασκευαζόμενα αὐτῷ μὴ κρείτερος. ἤγουν ὅστις (τὸν οἰκείον Δεσπότην μιμνήσκου) θεραπεύει τὸς ὁμοδόχους, ἢ δακνίζει χαρίζων τὰ χρειαζόμενα μετὰ δίκαιον, ὁ ποιῶντος ἔχει τὴν γνώμην βεβαίαν, ὅτι εἰς κανένα καιρὸν δυσκολίας, δευθῆλει μετατραπῆ ὁλότεια.

6. Ἀλλὰ νὰ εἶναι αἰδίδιμὸς πάντοτε, νὰ μὴ φοβᾶται φοβέρας, ἢ ἀπειλάς, ἔχωντας εἰς τὸν Θεὸν τὴν πίσιν σερρῶν, καὶ ἐλπίδα βεβαίαν. Ἀλλὰ νὰ καταφρονῆ πάσας τοὺς μηχανὰς τῆς ἐχθρότητος, ἕως ἢ νὰ τὸς ἰδῆ, Θεὸν βοηθῶντος, νικημένους ἀπὸ λόγου τῆς, ἢ εἰς τῶν τὸν Κόσμον, ἢ εἰς τὸν μέλλοντα αἰῶνα, πεμπομένους εἰς κόλασιν αἰώνιον.

7. Ὅστις εἶναι μετὰ τὸν εὐθεὸν φόβον κοσμίμενος, ἔχ' ἀπλῶς δίδει τὴν ἐλεημοσύνην εἰς πένητας, ἀλλὰ μετὰ πολλὴν φιλοτιμίαν σκορπίζει τὸν πλοῦτον ἀχόρταγα, τὸς γεωργὸς μιμνήσκου ὅταν ἀπέρηκτιν. ἐπειδὴ ἐκδέχεται ἢ αὐτὸς τῆς δικαιοσύνης τὸ κέρδου, ἢ ἐσοδίου πολυπλάσιον.

8. Κέρας καλεῖ τὴν δυνάμιν, ἐκ μεταφορᾶς τῆς ζώου. Λέγει ἔν, ὅτι ὁ ἐλάρετος θέλει εἶσαι εἰς ὅλους δυνατός, ἢ περιβλεπτός.

9. Οἱ δὲ ἀμαρτωλοὶ, ἢ κάκιστοι βλέποντες τῆν Δικαίαν τὴν περιφάνειαν, νὰ θυμῶνουνται, ἀπὸ τὸν φθόνον τικόμενοι. ἢ νὰ τρύξιν τὸς ὀδόντας κατ' αὐτῶν, γυρῶντες μηχανὰς νὰ τὸς φοιδίσω. Ἀλλὰ εἰς μὲτῶν ταράσσονται· ἐπειδὴ ἢ ἐπιθυμία τῶν ἀπολείται, ἢ τὸ βελόμητῶν διασκορπίζονται.

5. Χρηστὸς αὐτὸν ὁ οἰκτεῖρων, ἢ κίχων· οἰκονομῆται τὸς λόγους αὐτῶς ὡς κρείτερι. Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἢ σαλῶθήσεται.

6. Εἰς μνημόστων αἰώνιον εἶσαι δίκαιος, ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς ἢ φοβηθήσεται. Ἐποίησεν ἢ καρδία αὐτῶ ἐλπίζου ἐπὶ Κύριον. Ἐσήκισται ἢ καρδία αὐτῶ, ἢ μὴ φοβηθῆ, ἕως ἢ ἐπίδη ἐπὶ τὸς ἐχθρὸς αὐτῶ.

7. Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησι. ἢ δικαιοσύνη αὐτῶ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τῶ αἰῶν.

8. Τὸ κέρας αὐτῶ ὑψώθησεται ὡς δόξη.

9. Ἀμαρτωλὸς ὄψεται, καὶ ὀργισθήσεται. τὸς ὀδόντας αὐτῶ βρούζει, ἢ τακῆσεται. Ἐπιθυμία ἀμαρτωλῶ ἀπολείται.

Δόξα.

Ἀλληλία. Ψαλμός. ΡΙΒ΄.

Ε΄τερος ὕμνος, ἡ ἔτος εἰς ἀφέλειαν συγγεγραμμένος. Εἰς τὸν ὅποιον παρακινᾷ πάντα αὐθροπον, καὶ ὑμολογᾷ, καὶ καὶ ἀρχαίς αὐτὸν Θεόν, διὰ τὴν διώκωμιν, καὶ ἀσπλαγγίαν αὐτῆ, καὶ κρονοίαν ἀπειρον, ὅτῃ ἔδειξε πολλάκις, καὶ ὑψωτε ταπεινός, καὶ κροσφύγας, με τρόπον θαυμασίον. Καὶ τὸν μετ' Ἰωσήφ ἐποίησε Βασιλέα εἰς ὅλῃν τὴν Αἴγυπτον. Τὸν δὲ Μωυσῆν, καὶ Δαβὶδ Κελεῖς, καὶ Ἀρχηγὸς παντὸς τῆ Λαοῦ Ἰσραηλῶν, καὶ ἄλλης πολλῆς, καθὼς εἰς τὴν Παλαιὰν, καὶ Νέαν Γραφῶν σαφέστερον φαίνεται· καὶ ὑψωτε πολλῆς διὰ τὴν ἀρετῆν τῆς, καὶ μετεμότητα.

Τὸ Κείμενον.

1. **Α**Γνεῖτε παῖδες Κυρίου, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου.

2. Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου ἀλογημένον ἀπὸ τῆ γῆ, καὶ ἕως τῆ αἰῶνι.

3. Ἀπὸ ἀνατολῶν ἤλις μέχρι δυσμῶν, αἰνετὸν τὸ ὄνομα Κυρίου.

4. Ἵψηλός ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ὁ Κύριος. Ἐπὶ τῆς Οὐρανόσ ἡ δόξα αὐτῆ.

5. Τίς ὡς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν; ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινά ἐφορῶν, ἐν τῇ Οὐρανῷ, καὶ ἐν τῇ γῆ.

6. Ὁ ἐγεῖρων ἀπὸ γῆς πτωχόν, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνύψων πτωχά. Τῆ καθίσαι αὐτὸν μετ' ἀρχόντων, μετ' ἀρχόντων λαοῦ αὐτῆ.

7. Ὁ κατοικίξων σείραν ἐν οἴκῳ, μητέρα ἐπὶ τέκνοις ἀφρονομεβλῶν.

Ἡ Ἐξήγησις.

1. **Π**αῖδας ἐδὼ δὲ λέγει τὸς Νέας τῆν ἡλικίαν, ἀλλὰ τὸς δὲλλης, ἡγαυ ὅλης τῆς αὐθροπῆς προσκαλεῖ ὡς ποιήματα· καὶ ὑμνῶμεν τὸν Ποιητῆν, καὶ ἀεργῆτιμους.

2. Ὅτι ἔτος εἶναι τὸ πρέπον καὶ τὸν δόξωμεν, καὶ ἀγνοῶμεν τὴν φύσιν αὐτῆ· ἐπειδὴ ἔχει τὴν ἀφρονοίαν ἀναρχον.

3. Τὴν Θεογνωσίαν κροφητέλει ἐδὼ, ὅτῃ ἔγινεν εἰς ὅλον τὸν Κόσμον μετ' τὴν τῆ Σωτῆρος Χρῆστῆ σωτήριον ἐναυθροπῆσιν.

4. Καὶ ἔμενον ὅλα τὰ ἔθνη, ὅτι αὐτὸς εἶναι ὑψῆσ, καὶ Θεὸς Ἰσραηλ ἀπαύτων, δη μικρός, καὶ ὑπὸ Ἰσραηλ Οὐρανόσ Ἀγγέλων ὑμνῶμεν.

5. Μετὰ ταῦτα τὸ ἀσύγκροτον ἐδήλωσε τῆ Θεῖ φύσῆς, καὶ δυνάμεισ. Ὅτι εἰς τῆς Οὐρανόσ ἐνδιδυμένον, ἐπιβλέπει τὰ σῆματα, καὶ δὲ ἀφῆλει ἀνεπιμέλητον τίποτας.

6. Ἀλλὰ ἐγεῖρει πολλάκις τινὰς ἀπὸ ταπεινῶν, καὶ ἀπὸ κοπρίας με δικαίαν κρείσιν, καὶ κρονοίαν, καὶ τῆς ὑψῆσ θαυμασιώτατα, καὶ τῆς καθίξει ἐδὼ εἰς τὴν γῆν με ἡγεμόνους, καὶ κρομνει τῆς Ἀρχόντης· καὶ εἰς τὸν Οὐρανόν παλιν τῆς ἀνύψοι με δόξω ἀνεκφροσῶν, καὶ τῆς σωκρομει με τῆς δὲλλης.

7. Πολλάκις δὲ καὶ τῆς σείρας γυναικάσ, ὅτῃ δὲ κρομνωι τεκνογονίαν, καὶ ἐνεδίζωται, ἀλογῶ, καὶ γενῆσι τῆσα παιδία, ὅτῃ

μεύσω ὑπερᾶ εἰς πολλὰ ἀγαλλίασιν . Τὸ
ἔγινε μετ' εἰς τὴν Σάρρα , καὶ Ἀννα . Κυ-
εῖως δὲ καὶ Καθολικὰ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν
μῆς τὴν ὁποίαν ἀλόγητον ὁ Κύριος , καὶ
ἀπὸ σείρειν τὴν ἔκαμεν ἐπὶ τέκνοις ἀναμνη-
στοῖς ἀφρανομεύω , καὶ Σάλλισαν .

Ἀλληλία . Φαλμός . ΡΙΓ' .

Κ Αἱ ἔτος ὕμνος , καὶ ἐνθύμησις τῆς Θεῶν ἀεργεσιῶν , ὅπως ἔγιναν εἰς
τὴν Ἰουδαίαν εἰς τὴν Ἑξοδόν . Τὰ ὅποια θαυμάσια καὶ ἀεργεσία
ἦσαν τύπος τῆς τῆς Σωτῆρος Χριστοῦ ὑπερφύως ἐκαστητικῆτος . Καὶ προει-
κόνιζον τὰς ἀεργεσίας , καὶ χάριτας , ὅπως μᾶς ἤξιώσθη ὁ Πανάγαθος .
Λοιπὸν ὁ Προφήτης τὰ ἔγραψε διὰ τὴν Ἰουδαίαν , καὶ διὰ λόγους . Ἰνα
βλέποντες τὸν ἀγαθωσιλὴν τῆς Θεῶ , καὶ χρησιότητα , δοξάζωμεν ἀχα-
εῖως τὸν ἀεργέτην , καὶ Σωτῆρά μῆς . Τὸτο δὲ χροικᾶται ἔ μόνον διὰ
τὸν Φαλμὸν τῶτον , ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἄλλαν ὄλην , ὅπως ἔγραψαν οἱ Προ-
φῆται , πεφωτισμένοι ἐκ Θεῶς Πνεύματος , διὰ τὰ τὴν ἀναγγέλουσι οἱ
μεταγενέστεροι , καὶ παρακινουῦνται πρὸς Θεῶν ἔρωτα . Ὅσον οὖν περιστο-
τέρας δωρεάς , καὶ χάριτας μᾶς ἔχαρτε , τόσον εἰμῶσθε μᾶλλον χρεώσθαι ,
καὶ ὀφείλεται ὑπὲρ τῆς Ἰουδαίας , καὶ τὸν ὕμνησον ἡμεῖς οἱ Χριστιανοί , ἀ-
χαερωῦντες αὐτῶ διμωκῶς , καὶ ἀκατάπαντα . Ὅτι αὐτὴς μετ' ἐλύτρωσεν
ἀπὸ τῆς σωματικῆς δουλείας τῆς αἰσθητῆς Φαραῶ , ἡμᾶς δὲ ἀπὸ τῆς τῆς
ψυχῆς δεινότεραν ἀχμελωσίαν τῆς πονηρῆς δαίμονος . ὅχι μὲ λόγον μό-
νον , καὶ πρόσαγμα , ἀλλὰ καὶ τὸν ἐπώδιον θάνατον αὐτῆς τῆς Ἀθανάτου
τῆς τῆς θανάτου τυραννίδος ἡμᾶς ἐλύτρωσε , καὶ τῆς ἀθανασίας ἤξιώσε .
Λοιπὸν μὴ φανῶμεν παρὸς τὸν ἀεργέτην ἀχαερωῖ , ἀλλὰ ὡς τοξάτω-
μεν τὴν καρδίαν παρὸς τὸν πόθον αὐτῆς τὸν σωτήριον . Ἰνα καὶ τῆς ἀτε-
λήτητος κολάσεως λυτρωθῶμεν , καὶ τῆς αἰωνίης Βασιλείας αὐτῆς ἐπι-
τύχωμεν . ὅπως ἐσὶν ἡ αἰεφρας ἡδονῆ , καὶ ἀρήτ ἀφροσύνη ,
καὶ ἀγαλλίασις .

Ἡ Ἑξήγησις .

1. Ὁ ἔγινε εὐγαλεὺς ὁ Θεὸς τὸν Ἰσραὴλ
ἀπὸ τῆς Αἴγυπτου , καὶ τὸν ἐλύτρω-
σεν ἀπὸ τὸν λαὸν ἐκείνον τὸν βάρβαρον ,
ἔδειξε εἰς ὄλην μὲ τὰ θαυμάσια , ὅτι οἱ
Ἰουδαῖοι εἶναι λαὸς ἐκλεκτός , καὶ ἠγαπημένος .
παρὸς τὸν ὅποιον ἔδειξε τὸν κηδεμονίαν , καὶ
πρόνοιαν . Τὸ δὲ ἀγίασμα θέλει καὶ εἶπῃ ,
ὅτι εἰς τὴν Ἰουδαίαν λαὸν ἠγοδόμησαν .

Τὸ Κείμενον .

1. Ἐν Ἑξοδῷ Ἰσ-
ραὴλ ἔξ Αἰγύ-
πτου , οἶκος Ἰακώβ ἐκ λαῶν
βαρβάρων . ἐγενήθη Ἰου-
δαία ἀγίασμα αὐτοῦ ,
Ἰσραὴλ ἔξουσία αὐτῆς .

2. Διὰ τὰ δειξῆν τῆς Θεῶ τῆς δωσίαν ,

2. Ἡ θάλασσα εἶδε ,

καὶ ἔφυγεν . ὁ Γορδαίνης
ἔσραφη εἰς τὸ ὀπίσω .
Τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὡσπὶ
χειοὶ , καὶ οἱ βουνοὶ ὡς
ἀρνία παροβάτων .

3. Τίσοι εἰς θάλασ-
σα , ὅτι ἔφυγες ; καὶ σὺ
Γορδαίνῃ , ὅτι ἔσραφης εἰς
τὰ ὀπίσω ; Τὰ ὄρη ὅτι
ἐσκιρτήσατε ὡσπὶ χειοὶ ;
καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία παρο-
βάτων ;

4. Ἀπὸ προσώπου Κυ-
εῖς ἰσραὴλ ἡ γῆ , ἀπὸ
προσώπου τοῦ Θεοῦ Γα-
κώβ . Τὰ σπρίψαντος τλιῦ
πέτραν εἰς λίμνας ὑδά-
των , καὶ τλιῦ ἀκρότομον
εἰς πηγὰς ὑδάτων .

5. Μὴ ἡμῖν Κύριε , μὴ
ἡμῖν . ἀλλ' ἡ τοῦ ὀνόματί
σου δὸς δόξαν , ἐπὶ τῷ
ἐλεήσῃ , καὶ τῇ ἀλη-
θείᾳ σου . Μὴ ποτε εἴπωσι
τὰ ἔθνη , πῶς εἰν' ὁ Θεὸς
αὐτῶν ;

6. Ὁ δὲ Θεὸς ἡμῶν
ὡς τῷ Οὐρανῷ , καὶ ὡς
τῇ γῆ , πάντα ὅσα ἠθέ-
λησεν ἐποίησεν .

7. Τὰ εἰδῶλα τοῦ εἰδ-
νῶν ἀργύριον , καὶ χρυσίου ,

προσωποποιεῖ ὡς ἔμψυχα τὰ ἄψυχα , λέγων-
τας . Ὄταν ἐπροσορᾷτο ὁ Θεὸς καθοδηγῶν
τὸν Λαὸν αὐτῷ , φαίνεται πῶς τὸν ἐγνωρίσθη
ἡ αὐαῶδης θάλασσα , ὅταν τλιῦ ἐφορᾷται
ξε , καὶ ἐτύρθη ὅπως ὡσπὶ καὶ ἔφυγεν .
Ὁμοίως καὶ ὁ Γορδαίνης ἔσραφη εἰς τὰ ὀπί-
σω , ἕως ἃ ἐπέρασαν ἅπαντες . Οἱ δὲ βουνοὶ
καὶ τὰ ὄρη σὺ φαίνετο πῶς ἐχορᾷσιν .

3. Ὡς θαυμασίως περαιογήμασθε . Ὡς ἀ-
γεῖα θάλασσα καὶ τλιῦ φύσιν σου , καὶ αὐτῆς
μερῆ , τί ἐπαδες τότε ; Τίσιν ἐστύβην , καὶ
μετετόπητες ; καὶ σὺ Γορδαίνῃ ποταμῆ , διατί
ἔσραφης εἰς τὰ ὀπίσω . τί ἐφοβήθηκες ; καὶ
εἰσεῖς βυθῶν , διατί ὡς πρόβατα ἐπηδήσατε ;

4. Ταῦτα εἶπεν ὁ Προφήτης πρὸς τὰ αὐαῶ-
δῆτα κτίσματα . Ἐπειτα ἐπειδὴ ἐκεῖνα ἤσαν
ἄλογα , καὶ ἄψυχα , ἀποδίδει πάλιν αὐτοῖς
τλιῦ ἀρέσκου ἀπόκρισιν , λέγωντας . Μὴ
ὑποφέρασα ἡ γῆ καὶ βλέπῃ τὸν ἐπιφανεύοντα
Δεσπότην , ἐτρόμαξεν . Ἡ θάλασσα εἰς δύο
ἐχώρισεν , καὶ τὰ βυθῶν ἐπαράχθησαν αὐτοῦ
τὸν Παντοδύναμον Θεὸν ἐκεῖνον , ὅτι ἐφόρα-
ξε τλιῦ σκληρῶν , καὶ αὐτῶν πέτραν , καὶ αὐτῆς
βλυτε πηγὰς ὑδάτων , διὰ καὶ ποτίσῃ τοὺς
Πατέρας μας εἰς τλιῦ ἔρημον .

5. Ταῦτα τοῖς Ἰουδαίοις ἀρμόδια . Μὴ κοιτᾷ-
ξῃς εἰς ἡμῶν Δεσπότην ἡγῶν ἡμῶν ἐγκα-
ταλίψῃς διὰ τοὺς ἀμωρῆτας μας . ἀλλὰ ὡς
ἐλεήμων καὶ δίκαιος , κάμε καὶ τώρα εἰς ἡμῶν
εἰς δόξαν σου θαυμάσια . Ἀνθρωπῶν μας ἀπὸ
τοὺς ἐχθροὺς , οἵτινες ἀγνωστοὶ τῆς τιμωροῦ
τοῦ δίκαιου , νομίζουσι τλιῦ ἡμετέρων ἀχμωλο-
σίαν ἐδικλῶσιν ἀδελφείαν , πῶς δεῦρ δώσω
καὶ μῶν βοηθήτης .

6. Ἀλλ' αὐτοὶ μὲν ἄς λέγῃσι , πῶς εἶναι ὁ
Θεὸς τως ; Ἡμεῖς δὲ γινώσκουμεν , ὅτι ἐστὶ
εἶσαι ὁ Ποιητὴς τοῦ ἀπᾶντων , ἔχων τὸν Οὐ-
ρανὸν οἰκητήριον . καὶ ἔχεις καὶ τλιῦ θέλησιν
καὶ τλιῦ δυναμῖν , καὶ κατασκευάζεις ὅσα καὶ
βύβησαι .

7. Τώρα εἰσάγει καὶ παράδεισιν τοῦ εἰδῶ-
λων τὸν δόλον καὶ ἐλεγχον , λέγωντας . Ὅτι

ὡς ἔργα ἤβλ αὐθρόων , δεῦ ἔχουσι τινὰ αἰ-
 θροὺν ἐνέργειαν , ἢ ἀξίαν . μόνον διὰ τῶ
 ὕλην τῆ χειρῶν τὰ τιμῶσιν οἱ αὐθροῦτοι ἔ-
 δεῦ εἶναι αὐτὰ ὅπῃ λαλῶσι καὶ ἀποκρίνονται ,
 αἰδέα οἱ δόμονες με ψάδομαντείας πλανῶσι
 τὲς ἀφρονας ἁμῆ αὐτὰ ὡς αὐαῖθητα δεῦ
 ἔχουσι τινὰ ψυχικῶ , ἢ σωματικῶ ἐνέρ-
 γειαν , μόνον εἶναι ὕλη νεκρὰ καὶ ἀκίνητος .

ἔργα χειρῶν αὐθρόων .
 Στόμα ἔχουσι , καὶ ἔ λα-
 λήσουσιν . Ὁ φθαλμὸς
 ἔχουσι , καὶ ἔκ ὄψουται .
 Ὡτα ἔχουσι , καὶ ἔκ ἀκού-
 σονται . Ρῖνας ἔχουσι , καὶ
 ἔκ ὀσφρανθῆσονται . Χεῖ-
 ρας ἔχουσι , καὶ ἔ ψιλα-
 φήσουσι . Πόδας ἔχουσι ,
 καὶ ἔ περιπατήσουσιν . Οὐ
 φωνήσουσιν ὡς τῶ λάρυγγι
 αὐτῶν .

8. Δίκαιον εἶναι , ἐκείνοι ὅπῃ ἐτιμῆθησαν
 με τὸ λογικὸν , ἔπειτα ἐκατλήθησαν εἰς τό-
 στω ἀλογίαν , να λάβουσι τῶ αὐαῖθησιαν
 ἤβλ εἰδῶλων αὐτῶν , ὅπου ποροτικωοῦν οἱ
 αὐῶτοι .

8. Ὁμοιοι αὐτῶν γέ-
 νοιυτο οἱ ποιῶντες αὐτὰ ,
 καὶ πάντες οἱ πεποιθότες
 ἐπ αὐτῶν .

9. Ἡμεῖς δὲ τὸ Γεδακικὸν γεύῃ , ἔχοντες
 εἰς τὸν ἀληθῆ Θεὸν τῶ ἐλπίδα μας , τὸν δι-
 ερισκομεν εἰς πάσαι ἀνάγκη ὑπερασπιστῶ καὶ
 βοηθον πάντοτε .

9. Οἶκος Ἰσραὴλ ἤλ-
 πιτω ἐπὶ Κύριον , βοη-
 θός , καὶ ὑπερασπιστὴς αὐ-
 τῶν ἔστιν .

10. Διαχωερίζει τῶ Γερτικῶ Ἀξίαν . Ἐ-
 πειδῶ οἱ ἐσάρτοι Γερεῖς ἔχουσι πολλῶ παρή-
 σια πρὸς Κύριον .

10. Οἶκος Ἀραῶν ἤλ-
 πιτω ἐπὶ Κύριον , βοη-
 θός , καὶ ὑπερασπιστὴς αὐ-
 τῶν ἔστιν .

11. Ἐδῶ πάλιν διδάσκει , ὅτι αὐ δεῦ εἶ-
 ναι καὶ Ἰσραηλίτης , ἔτε ἀπὸ Γερτικῶ φυ-
 λῶ , μόνον να εἶναι θεόφοβῃ εὐκας αὐθρω-
 πῃ , τῆς ἴσης πορομηθεῖας ἀξιώνεται , καὶ
 ἔχει βοηθόντε εἰς τῶ ἀνάγκη τὸν Κύριον
 πάντοτε .

11. Οἱ φοβῆμενοι τὸν
 Κύριον , ἤλπισαι ἐπὶ Κύ-
 ριον , βοηθός , καὶ ὑπερα-
 σπιστὴς αὐτῶν ἔστιν .

12. Ἐπειτα κατῶ τῶ αὐτῶ διαίρεσι ἐδειξε
 τῶ ἀλογίαν καρπὸν τῆς ἐλπίδος . Ὅτι ὕλης
 νέας καὶ γέροντας , πλοσῆς καὶ πένητας , δέ-
 λης καὶ ἐλάθερης , ὅπῃ ἀλαβωῶται καὶ σέβον-
 ται τὸν Θεὸν , τῆς ἀεργετῶ ἴσις , ὡς δίκαιος
 Κετῆς καὶ ἀπροσωπόληπτος , καὶ τῆς ἀλογῶ , καὶ
 διφυλάττει , καὶ σκέπειται .

12. Κύριος μνηθεῖς ἡμῶν ,
 ἀλόγησε ἡμᾶς . Εὐλό-
 γητε τὸν οἶκον Ἰσραὴλ ,
 ἀλόγησε τὸν οἶκον Ἀα-
 ρῶν . Εὐλόγησε τὲς φο-
 βημεῖας τῶν Κυρίων , τὲς
 μικρὰς καὶ ἤβλ μεγάλων .

13. Ἐδῶ ὁ Προφητικὸς λόγος ἐπάχεται τὲς
 ἐναρέτας , ὅπῃ ἐλπίσκων εἰς τὸν Κύριον , να

13. Προσθέη Κύριος ἐφ
 ὑμᾶς , ἐφ ὑμᾶς , καὶ ἐπᾶ

τὸς ὑμῶν ὑμῶν. Εὐλογη-
μενοί ὑμεῖς τῷ Κυρίῳ τῷ
ποιήσονται τὸν Οὐρανὸν,
καὶ τὴν γῆν.

14. Ὁ Οὐρανὸς τῷ Οὐ-
ρανῷ τῷ Κυρίῳ, τὴν δὲ
γῆν ἔδωκε τοῖς υἱοῖς ἑξῆς
ἀνθρώπων.

15. Οὐχ οἱ νεκροὶ ἀ-
νέσπισε Κύριε, ἢ δὲ
πάντες οἱ καταβαίνοντες
εἰς ἅδου.

16. Ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες
ἀλογίσομεν τὸν Κύριον,
ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ
αἰῶνος.

τὸς υἱοῦ τὸ πλῆθος τῷ γένει, καὶ τὴν τῆς
ψυχῆς ἀπρέπεια. καὶ γὰρ τὸς ἀλογῶν ὡς τῷ
Νομῷ ἐπιμελεῖς φύλακας.

14. Εἰς τὸν ἀνώτερον Οὐρανὸν λέγει πῶς
κατοικᾷ ὁ Θεός, ὅχι πῶς εἶναι μόνον ἐκεῖ,
καὶ ἄλλῃ δὲ εἶναι, (Ἀπερίγραπτος γὰρ, καὶ
πανταχῶ παρῶν ἀείκεται) ἀλλ' ὅτι εἰς τὴν
Ἁγίαν Ἀγγέλιος ἐπαναπαύεται, τὴν δὲ γῆν
ἔδωκεν ἡμῖν εἰς κατοίκησιν. Λοιπὸν ἢ μόνον
τῆς Γεδάων, ἀλλὰ καὶ πάντων ἀνθρώπων ἔχει
ὁ Θεός τὴν προμήθειαν.

15. Ἀλλ' ὡς τοθεινότητι Κύριε, ἐσὺ εἶπας
δεδοξασμένος, καὶ πολυμήνης ἀπὸ ὅλας τῆς
τῶ ποιήματα. καὶ δὲ ἔχεις χεῖρα γὰρ σὲ ἀν-
νῆστιν οἱ νεκροὶ προσκωπηταὶ ἑξῆς εἰδώλων.
οἵτινες εἰσὶ τῆς νεκρῶν αὐαυθιτότεροι, καὶ
καταβαίνουσι οἱ δειλάοι εἰς τὴν τοῦ ἅδου
ἀπόλειαν.

16. Φθαίει, καὶ ἡμεῖς οἱ ἐν σοὶ ζῶντες,
δὲν θέλομεν παύσει ὑμολογοῦντίς σε, καὶ δο-
ξάζοντες διλιεκῶστε, καὶ ἀκατάπαυστα, νῦν,
καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς αἰῶνα τὸν ἀτελεύτητον.

Ἀλληλία. Ψαλμός. ΡΙΔ'.

Ὁ Ὑψιστος ὁ Ψαλμὸς προλέγει τὰς θλίψεις, καὶ βασάνους, ὅπως εἶχασιν οἱ
Γεδάοι τὸν καιρὸν τῷ Ἐπιφανῆς Ἀντιόχου. Ἀπὸ τὰς ὁποίας δέονται
γὰρ τὴν λυτρώσῃ ὁ Κύριος.

Τὸ Κείμενον.

1. **Η**γάπησα, ὅτι εἰ-
σαχῆσται Κύ-
ριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς
μου. Ὅτι ἔκλιπε τὸ ἔσ
αὐτῷ ἐμοί, καὶ ἐν ταῖς
ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι.

2. Πεελέχου με ὠδίνες
θανάτου, κίνδυνοι ἅδου

Ἡ Ἐξήγησις.

1. Ταῦτα διδάσκει γὰρ λέγειν οἱ ὀδυνοί-
μενοι Γεδάοι, καὶ πᾶς ἄλλος βαστα-
νιζόμενος, ἤγουν, πολλῷ πόθον καὶ ἀγάπην
ἔχω εἰς τὰ θεῖα. Ὅτι θραπέδων τὸν Κύ-
ριον, ἀξιῶμαι παρ' αὐτῷ βοηθείας. Ὅθεν ἢ
παύσομαι ἀνυμνεῖν αὐτὸν πάντοτε, τὴν συμ-
μαχίαν ἐπικαλέμενος.

2. Καθολικὰ ὠδίνες λέγονται οἱ μεγάλοι
πόνοι, ὅπως ἔχει ἡ γυναῖκα ὅταν γενῆται.

δηλοῖ τὰς μεγάλας συμφοράς λέγωντας. Πόνοι θανάσιμοι με ἐκύλωσαν, καὶ πολλοὶ θλίψεις, καὶ βάσανοι με ἄρῃασαν. Ὁ Θεὸς ἐγὼ μὴ ἔχων τινὰ ἀνάπαυσιν, ἔδραμον καὶ δακρύων πρὸς Κύριον· καὶ ἐπικαλέμενος αὐτὸν τὸ σωτήριον ὄνομα, ταῦτα ἔλεγον.

3. Κύριε λύτρωσαι τὴν ψυχλήν μου. Ὁ δὲ ὡς ἐλεήμων ὅπως εἶναι, καὶ δίκαιος, ἔχει σιωπῆσαι ἐκ φύσεως, γὰρ συμπονή, καὶ γὰρ ἐλεῖ τὸς αἰσώγους, καὶ θλίψει.

4. Καὶ τὸ πῶν κηδεμονίαν ἔχει εἰς τὸς αὐθράπτες, ὅπως ἕως καὶ τὰ μικρὰ νήπια διαφυλάττει, καὶ σκέπεται. Ὁ Θεὸς βλέπων με, πῶς ἐταπεινώθηκα, με ἐλυπήθη, καὶ ἔσωσεν ἀπὸ τῆς πολλῆς θλίψεως, καὶ βάσανου.

5. Τώρα παραθαρήνωσιν ἑαυτὸς εἰς ἀνδρείαν, καὶ παρηγορήσιν. Ὅτι ἐαυὴν καὶ αὐτὸν τὸν θανάτον δέξονται διὰ τῆς ἀτίθειαι, δὲ πρέπει γὰρ λυποῦνται, ὅτι εἰς ἄλυτον βίον παρεθήσαν· καὶ τὸς κἀμινε διεργεσίαν ὁ Κύριος με τὰς ποροκαίρας θλίψεις αὐταῖς. Ἐπειδὴ δὲ αὐτῶν ἀρίστην ἀνάπαυσιν αἰώνιον, μεταβαίνοντες ἀπὸ τὰ δάκρυα εἰς ἀγαλλίασιν, καὶ ἀπὸ τὸν θανάτον εἰς ζωὴν πανδρόσιων.

ἔυροσάμε. Θλίψιν, καὶ ὀδύην εὔρον, καὶ τὸ ἄναμα Κυεῖς ἐπικαλεσάμεθα.

3. Ὡς Κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχλήν μου. Ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ.

4. Φυλάσσων τὰ νήπια ὁ Κύριος. Ἐταπεινώθη, καὶ ἔσωσέ με.

5. Ἐπίσρεψον ψυχῆ μου εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, ὅτι Κύριος διηρηγέτησέ με. Ὅτι ἤξειλετο τὴν ψυχλήν μου ἐκ θανάτου, τὸς οφθαλμούς μου ἀπὸ δακρύων, καὶ τὸς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθηματός. Ἐύαρετήσω εὐσπίου Κυεῖς αἰ χώρα ζώντων. Δόξα.

Ἀλληλία. Ψαλμός. ΡΙΕ'.

Ὁ ὧτος ὁ Ψαλμός ἔχει τὴν ὁμοίαν τῷ προσηρημένῳ ὑπόθεσιν. Ὅτι ἐκεῖνοι ὅπως ἀπέφεραν ἐκεῖ εἰς τὸ πέλος διὰ τῆς χώρας τῆς ζώντων, ἀρχίζω ἐδῶ τῆς αὐτῆς εὐνοίας. Ἀρμόζει δὲ ὁ Ψαλμός καθ' ἑαυτὸς, ὅταν ἔχη θλίψιν μεγάλην. Ἀμὴν ἡκαρετώτερα εἶναι ἀρμολιώτερος εἰς τὰς Ἁγίας Μαρτύρας, ὅπως ἔλαβον ὑπὲρ Χριστοῦ εἰς τὴν ἀθλήσιν θλίψεις καὶ διάφορα κολασήματα.

Ἡ Ἐξήγησις.

1. Τῆς χώρας ἐκεῖνῃ τῆς ζώντων δευ εἶδα με τὸς σωματικὰς οφθαλμούς, ἀλλὰ ἡ πίστις με ἔβεβαίωσεν. Ὁ Θεὸς αὐτῶν ὡμολόγητα με τὸ γόμοι, καὶ ἄνω ἐταπεινώθηκα βασιανισθεῖς με διάφορα παιδάτια.

Τὸ Κείμενον.

1. Ἐπίσδρα, διὸ ἐλάλησα. Ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθη σφοδρὰ.

2. Ἐγὼ δὲ εἶπα ὡς τῆ ἐκθάσει μὲ, πᾶς ἀνθρώπου ψάξης.

ἐπειδὴ δὲ ἔχει τὴ μόνιμον. Λέγει οὖν. Ὅτι βλέπωντας τῷ ἀδρόν μεταβολῶν τῆ προσωπείων παραγμάτων, εἶτα ἀδμονῶν. Ὅτι δὲ εἶναι κανεῖα σαθρὸν, καὶ βέβαιον. Ἀλλὰ διαφάδεται, καὶ λανθάνεται ὅστις εἰς ταῦτα ἔχει τὸ θάρρος, καὶ τῷ ἐλπίδατε. Ὅθεν δὲ πρέπει γὰ διηλιῶμεν τὸν θάνατον.

3. Τί αὐταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν αὐταπέδωκέ μοι.

4. Πότεριον σωτηρίας λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

5. Τὰς δ' ἰχθύας μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω, ὡς αὐτίου πάντος τῶ λαῷ αὐτῷ.

6. Τίμιος ὡς αὐτίου Κυρίου ὁ θάνατος τῆ ὄψιν αὐτῷ.

7. Ὡς Κύριε ἐγὼ δούλος σός, ἐγὼ δούλος σός, καὶ ὡς τῆ παιδίσκης σου. Διέρρηξας τὸς δεσμούς μου. Σοὶ θυσιάζω θυσιάν αἰνεσιῶν, καὶ ὡς ὀνόματι Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

8. Τὰς δ' ἰχθύας μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ὡς αὐτίου πάντος τῶ λαῷ αὐτῷ. Ἐν αἰλαῖς οἴκου Κυρίου, ὡς μέσσωσθαι Ἱερουσαλήμ.

2. Ὁ μὲν Ἀκύλας. Ἐγὼ εἶπα ὡς τῷ θάμβει θάμμε. Πᾶς ἀνθρώπου διαφάδεται. Ἄλλος εἶπε, διαφάδεται. καὶ ἄλλος, Ἐκλείπει. Λοιπὸν τῷ ἀμερείῳ λέγει ψεύθεται, ὡς ἀδρόν.

3. Λοιπὸν μὴ διωκέμεν γὰρ κάμω τῷ Θεῷ ἄλλῳ τινὰ αὐταπόδοσιν διὰ τὰς πολλὰς ἐργασίας, ὅπως μὴ ἔκαμεν ὁ Πανάγαθος.

4. Λαμβανὸν σήμερον ἐκθύσιως θάνατον σωτήριον, ἐπικαλέμεν αὐτοῦ τὸ σεβάσιμον ὄνομα.

5. Καὶ ὅπως ἂν μόνον ἀποδίδω ὅσα ἔταξα, καὶ ἀποπληρῶ τὰς σφειλομεῖας θυσιῶν, ἀλλὰ καὶ μὴ γὰρ ἔμπαροθεν τῷ λαῷ τῆ τελειῶ τῷ ἐπιθυμίῳ, ὅπως εἶχα, γὰρ λάβω τὸ σωτηριώδες Μαρτύριον.

6. Ὅτι ἐὰν ἀποθάνωμεν διὰ τῷ ἀγαπίῳ τῷ Θεῷ, μὲν θέλει τιμηθεῖ πολλὰ διὰ τὸτο, καὶ γὰρ μὲν δώσῃ πληρωμῶν, καὶ δόξαν αὐτίου.

7. Εἰ δὲ πάλιν καὶ νικήσωμεν τὰς πολεμίας, ὡς ὑμῶμεν τὸν ἀεργέτιον Θεόν, ἀχαριστοῦμεν αὐτὸν ὡς ἀεργότιον, ὅπως ἔχιστε τὰ δεσμοί, καὶ ἀλύσεις ἡμῶν, καὶ τῆ συμφορῶν ἠλάτρωσε.

8. Ναὶ Ἀδελφοί μου. Μὴ ἀμελέμεν τῷ σωτήριον προσάχῳ, ἀλλὰ καθ' ἑκάστῳ κατὰ τὸν ἐπάξιαμεν, καὶ ἔμεοθεν χρεῖσθαι, ὡς ἀποδίδωμεν τὸτο τὸ ψυχροσώτηριον χρεῖ τῷ ἀεργέτι Θεῷ, ἔμπαροθεν πάντων εἰς τὰς Γεραῖς Ἐκκλησίας, καὶ ξέχωρα, καὶ εἰς καθὲ τόπον ὅπου τύχῳμεν, ὑμνοῦντες αὐτὸν τὸν ὑπερέμνητον, καὶ δοξάζοντες τὸν ὑπερεδόξον Βασιλέα, διὰ γὰρ ἀπολαύσωμεν εἰς τῷ Βασιλείῳ αὐτῷ τῷ Οὐρανίῳ τιμῶν, καὶ δόξαν αἰώνιον, ἡδονῶν αἰέτηρων, καὶ ἀγαλλίσιον παιδοφροσύων.

Ἀλληλία . Ψαλμός . ΡΙΣ΄ .

Προβλέπωντες ὁ Προφήτης ἐν Πνεύματος Ἁγίου , τὴν ἐπιστροφὴν πάντων τῶν Ἑθνῶν , μὴς προσηκλεῖ νὰ ὑμνήσωμεν τὸν Δεργετὴν , ὅσοι ἐτύχωμεν διὰ τῆς Δασπλαγχίας αὐτῆ σωτηρίας , καὶ λυτρώσεως .

Ἡ Ἐξήγησις .

1. **Ε**πειδὴ εἰς ὅλον τὸν Κόσμον διεπάρησαν οἱ Ἀπόστολοι , διδάσκοντες πάντα τὰ Ἑθνη , προέπυτος προσηκλεῖται ἅπαν γένος , καὶ Ἑθνος , καὶ Λαὸν , οἱ ἐν διαφοροῖς τόποις καὶ χώροις οἰκάντας καὶ πόλει , νὰ δοξάζον , ἀχαρισθῆντες τὸν Κύριον .

2. Ὅτι τὴν πολλὴν Δασπλαγχίαν αὐτῆ , καὶ τὸ ἔλεος ἐπερέωτε , καὶ ἐκράτισεν εἰς ὅλας μες , τὴν ἡμῶν σωτηρίαν παραχρηστάμενος , καθὼς ἔταξεν εἰς τὸς Προφήτας ὁ ἀψάδεις αὐτός . Ἐπειδὴ ὁ λόγος τε εἶναι ἀληθινός , καὶ δικμεύει αἰεὶ , καὶ πάντοτε .

Τὸ Κείμενον .

1. **Α**ἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη , ἐπανέστατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί .

2. Ὅτι ἐκράταιώθη τὸ ἔλεος αὐτῆ ἐφ' ἡμᾶς , καὶ ἡ ἀλήθεια τῆ Κυρίου μεύει εἰς τὸν αἰῶνα .

Ἀλληλία . Ψαλμός . ΡΙΖ΄ .

Υμνος καὶ ἔπος ὁ Ψαλμός πρὸς Θεὸν ἀχαριστήριος . Ὅτι ἀφ' ἑ ἐλυτρώθησαν οἱ Ἰουδαῖοι , ἀλωοθράθησαν ὅλοιως οἱ πολέμοι , ὅπῃ ἐσράτῆσαν κατ' αὐτῶν , καὶ μὲ πληγῶν θεήλατον λυαλώθησαν . Ὁ Θεὸς ἐγραψᾶν ταῦτα τὰ χαριστήρια τῷ Θεῷ . Ἀρμόζει δὲ εἰς ἡμᾶς περιουσιότερον (καθὼς πικρῶν ἐγράψαμεν) ὅσον μείζονα παρὰ Θεῷ τὴν Δεργεσίαν ἐλάβομεν .

Ἡ Ἐξήγησις .

1. **Υ**μνήσατε τὸν ἀγαθόν , καὶ ἀγαθῶν ἀπαύτων χορηγόν . Ὅτι ἡ Δασπλαγχία τε , καὶ τὸ ἔλεος εἶναι αὐτοτινόν , καὶ αἰώνιον .

2. Ταῦτα ἄς λέγων ὅλα τὰ Ἑθνη . Ἀμὴν ἔχαίρετος οἱ Ἰσραηλῖται , ὁμολογοῦντες , ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι ἐλεήμων , καὶ εὐσπλαγγυὸς πάντοτε .

3. Τὸ αὐτὸ ἄς βοῶσι τῷ Ἀαρὼν οἱ ἀπόγονοι .

Τὸ Κείμενον .

1. **Ε**ὐμολογεῖθε τῷ Κυρίῳ , ὅτι ἀγαθός , ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῆ .

2. Εἰπάτω δὴ οἱ Ἰσραηλ , ὅτι ἀγαθός , ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῆ .

3. Εἰπάτω δὴ οἱ

Ἀγαθῶν, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῷ.

4. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβημένοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῷ.

5. Ἐκ θλίψεως ἐπεκαλεσάμην τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέν με εἰς πλάτυσμόν.

6. Κύριος ἐμοὶ βοηθός, καὶ ἐ φοβηθήσομαι τί ποιήσῃ μοι αὐθροπῶ. Κύριος ἐμοὶ βοηθός, καὶ γὰρ ἐπόψομαι τὰς ἐχθράς μου.

7. Ἀγαθὸν πεποιθεῖσθαι ἐπὶ Κύριον, ἢ πεποιθεῖσθαι ἐπ' αὐθροπον. Ἀγαθὸν ἐλπίζειν ἐπὶ Κύριον, ἢ ἐλπίζειν ἐπ' ἄρχουσι.

8. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάμε, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτός.

9. Κυκλώσαντες ἐκύκλωσάμε, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτός.

10. Βῆκύκλωσάμε ὡσεὶ μέλισσαι κηρίον, καὶ ἔξεκαύθησαν ὡς πῦρ ἐν ἀκαύθαις, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτός.

νοι, ὅτῃ ἔχουσι τὴν Γερωσιῶν καὶ αἰς κηρύττων, ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι Πανάγαθος, καὶ Πολυέλεος πάντοτε.

4. Καὶ ἀπλῶς ὅλοι κοινῶς οἱ πιστοὶ ὑμνήσατε τὴν Φιλανθρωπίαν τοῦ Θεοῦ. Ὅτι εὖ καὶ Θεὸς εἶναι μόνον ἀληθῆς, καὶ Παντοδύναμος, ὅτῃ μᾶλλον κἀκεῖνος κατ' ἐκείνῳ τὸς διεργασίας, ὁ πλεσιπόδωρος, καὶ Πανάγαθος. καὶ εἰς πάντα ἀνάγκην μᾶλλον δίδει χεῖρα βοηθείας, ὡς οἰκτιρῶν, καὶ Πολυέλεος.

5. Ἐγὼ δὲ ὑπὲρ πάντας ἐμὰς χρεώσεις γὰρ τὸν δοξολογῶ, καὶ γὰρ τῷ ἀχαριστῶ περιουσιῶν. Ἐπειδὴ ἀναγκασθὲν εἰς μεγάλην θλίψιν, τὸν ἐπικαλῶσθαι, καὶ μὴ ἐπήκυσεν, σφραγισθέν τὴν λύπην εἰς ἀγαλλίασιν.

6. Λοιπὸν ἔχοντας τὸν Δεσπότην τῷ Κόσμῳ ἐτίκρον, δεῦ φοβῆμαι τὰς προσβολὰς, καὶ κηρυγίας τῆς πολεμίων· ἀλλὰ μᾶλλον ἐπιπίπτω εἰς τὴν ἐκείνου βοήθειαν, γὰρ ἰδὼ τὰς ἐπιπλοῦν ὄλεθρον αὐτῶν, καὶ τελείαν ἀπώλειαν.

7. Ναὶ ἀληθέστατα, κάλλιον γὰρ ἐπιπίπτω πᾶς τις εἰς τὸν Κύριον, παρά εἰς τὸν μεγαλύτερον ἄρχοντα. ὅτι ὁ ἀγαθὸς καὶ φιλαυθροπῶ Δεσπότης, δίδεται γὰρ κἀκεῖνος εἶτι βύλεται. Οἱ δὲ αὐθροποι, ποτὲ μὲν δεῦ δύναται, ποτὲ δὲ ἐθέλει γὰρ κἀκεῖνος τὸ ἀγαθόν.

8. Διὰ τὴν Ἐκκλησίαν ἐπροφήτεῖτε ταῦτα. Τὴν ὁποῖαν ἐν διαφόροις καιροῖς ἐπεκυκλώσαν ὅλα τὰ ἔθνη, καὶ πολλὰς θορύβους, καὶ ταραχὰς ὑπὸ τῆς ἀπίστων ὑπέμεινε· ἀλλὰ τῷ Θεῷ διώκει, καὶ χάριτι, ἐνίκηθησαν οἱ πολεμῶντες αὐτῷ, καὶ ἔπετον.

9. Μὲ πολλὰς προσβολὰς, καὶ διαφόρους διωγμῶς μὲ ἐκύκλωσαν, ἀλλὰ μὲ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ τὴν ἐνίκησα.

10. Καθὼς περικυκλώσαν ἢ μέλισσαι τὸ κηρίον, μὲ ἐκυκλώσαν. καὶ ἐθυμώθησαν ὡς τὴν φλόγα, ὅταν ἄψι εἰς τὰς ἀκαύθαις, καὶ ἄλλα ξύλα ξηρά, καὶ ἐδοκίμασαν μὲ κατὰ τρόπον, γὰρ ἀφανίσουσι τὴν πίσιν, ἀλλὰ δεῦ ἐδιωθήθησαν.

11. Πολλάκις με ἔπρωξαν νὰ με ρήξῃσι, καὶ ἐκινδυνώσω νὰ πέσω, ἐὰν ὁ Κύριος θεός μου ἤθελε βοηθῆσαι. Τὸν ὅποιον ἔχω νίκην, καὶ δυνάμειν, καὶ πηγῶν ὑμνωδίας, καὶ τῆς σωτηρίας μου αὐτίον.

12. Τῆτο χροικᾶται καὶ διὰ τὰς Ἰουδαίας. Ὅτι ἀφ' ἑ ἐλυτρώθησαν τῆς προτέρας θρήνων, ἠγάλλοντο εἰς τὰς οἰκίας, αὐνομοῦντες τὸν Κύριον.

13. Εἶπομεν πολλάκις ὅτι τῶν ἀγαθῶν ἐπιτελείων λέγει δεξιῶν. Ὁμολογοῦσιν οὖν ἀκαρτοῦντες τῷ Θεῷ, ὅτι ἐκείνῳ τὰς ἔδωκε τῶν δυνάμειν, καὶ ἐνίκησαν. Ταῦτα λέγει καὶ ἡ Ἐκκλησίαις. Τῶν ὁποίων ἡ δεξιὰ τοῦ Ἰησοῦ ὑψώθη τὸσάυτον, καὶ λίαν ἐδόξατε.

14. Ἐπεὶ οὖν ἔγινε ἀθάνατος, μετὰ τῷ Θεῷ τῶν βοηθησῶν, δεῦν θέλω πᾶσι νὰ διδάσκω καὶ τὰς ἀγνωστας τῶν θεῶν θαυμάσια.

15. Καθὼς ὁ φιλόσοφος Πατὴρ παιδᾶται μετὰ ἀπλάγχθους τὰ τέκνα τῶν ἔτων καὶ ὁ Θεὸς ἐσυγχώρησε νὰ μὴ ἔλθῃν τὰ λυπηρὰ, πρὸς ὀλίγων παιδᾶσιν. ἀμὴ πάλιν διέλυσε τὸ νέφος τῆς ἀθυμίας μου ὑπερον.

16. Πύλας δικαιοσύνης λέγει τὰς διαφόρας Ἰδεῖς τῆς ἀρετῆς. Μετὰ ταῖς ὁποίαις πᾶς τις ἀξιοῦται τῆς θεῶν οἰκειώσεως. Λέγει ἔν ἐπειδὴ μὴ ἐπήκτας, καὶ σωτηρίαν μὴ ἔδωκε, ἀξιώσασθε νὰ σὲ ὑμῶν, διὰ τῆς τῆς ἀρετῶν πελειώσεως πᾶντοτι.

17. Λίθος ἀκρογωνιαίος λέγεται ὁ Χριστός, καὶ κατὰ ἀλήθειαν χηρῆμος. Τὸν ὅποιον νομίζοντες ἀχρηστον, δεῦν ἐχρησάθησαν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ τὸν ἀπεδοκίμασαν διὰ τῶν ἀγνωσῶν, καὶ φθόνον τῶν οἱ ἀγνώμονες. Ἀλλ' αὐτὸς σπείδεται εἰς εὐχὰς τὰς Ἰουδαίας, καὶ Ἑλλήνων, μετὰ τρόπον θαυματοποιῶντων.

18. Αὐτὴ δὲ ἡ μεγάλη κερὰξις, καὶ ἐκλεκτὴ ἐργασία, εἶναι τῆς δεξιᾶς τῷ Θεῷ ἐπιτελείων.

11. Ὁδοὶς ἀνιέρπειν τὰ περὶν, καὶ ὁ Κύριος ἀνιέρπειν με. Ἰσχύς μου, καὶ ὑμνήσεις μου ὁ Κύριος, καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν.

12. Φωνὴ ἀγαλλιάσεως, καὶ σωτηρίας ἐν σκηνῶν δικαιοῶν.

13. Δεξιὰ Κυρίου ἐποίησε δυνάμειν. Δεξιὰ Κυρίου ὑψώθη με. Δεξιὰ Κυρίου ἐποίησε δυνάμειν.

14. Οὐκ ἀποθανῶμαι, ἀλλὰ ζήτομαι, καὶ διηγῆτομαι τὰ ἔργα Κυρίου.

15. Παιδᾶτων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος, καὶ τῷ θαυμάτω ἐπαρῶκα με.

16. Ἀνοίξατέ μοι πύλας δικαιοσύνης, εἰσελθῶν ἐν αὐταῖς ἠομολογήτομαι τῷ Κυρίῳ. Αὐτὴ ἡ πύλη Κυρίου, δίκαιοι εἰσελθόντες ἐν αὐτῇ. Ἐξομολογήτομαί σοι, ὅτι ἐπήκτας, καὶ ἐγενῶ μοι εἰς σωτηρίαν.

17. Λίθον ἔν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, ἔτος ἐγενήθη εἰς κεφαλῶν γωνίας.

18. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὐτῇ, καὶ ἐστὶ θαυμάσια.

μασὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

19. Αὐτὴ ἡ ἡμέρα, λὺ
ἔποιητεν ὁ Κύριος. Ἀ-
γαλλιατώμεθα, καὶ δι-
φρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

20. Ὡς Κύριε σῶσον
δὴ· ὦ Κύριε δόδωσον δὴ.

21. Εὐλογημένος ὁ ἐρ-
χόμενος ἐν ὀνόματι Κυ-
ρίου. Εὐλογήκαμεν ὑμᾶς
ἐξ οἴκου Κυρίου. Θεὸς
Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

22. Συσήτασθε ἰορτλὴν
ἐν τοῖς πυκάζουσιν, ἕως
τῆς κεράτων τῆς θυσιασθ-
εῖς.

23. Θεός μου εἶ σύ, καὶ
ἐξομολογήσομαι σοι. Θεός
μου εἶ σύ, καὶ ὑψώσω σε.

24. Ἐξομολογήσομαι
σοι, ὅτι ἐπήκουσάς μου, καὶ
ἐγενήμην εἰς σωτήριον.

25. Ἐξομολογήσθε τῷ
Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ.

Δόξα.

Κάθισμα Ις'.

γει. Ἡμεῖς δὲ τῷ ἀρρήτῳ αὐτῷ Φιλοφρο-
νίᾳ θαυμάζομεν, ὅτι ὁ ἀποδοκιμισθεὶς
Χριστὸς, πάσαν τὴν Οἰκουμένην διέσωσεν.

19. Ἡμέραν ὑπὸ Θεοῦ πεποιθημένῳ, καὶ
εὐδοξῶν, τῷ Ἀγίῳ Κυριακῶ ἐκάλεσεν,
ὅταν ὁ εὐτῆμος λίθος μὲν τὸ πάθος αἰέσῃ,
καὶ μᾶλλον ἐλύτρωσεν ἀπὸ τοῦ θανάτου,
καὶ καθή-
γητας εἰς φῶς λαμπρότατον. Ἀς χαρῶμεν
λοιπὸν οἱ πιστοὶ τῷ ἡμέραν ταύτῃ τῆς δι-
φροτιῆς καὶ σωτηρίας Ἀναστάσεως.

20. Ἀλλὰ Δέσποτα πολυέλεε, καθὼς μᾶλλον
ἔσωσας ἀπὸ τῷ Ἀδαμῶν παράβασι, ἔσω-
κατέσωσεν τῷ ὁδὸν τῆς ἀρετῆς, καὶ διωξιμα-
σαίμην νὰ ἀξιοθῶμεν τῆς Βασιλείας σου.

21. Ταύτῃ τῷ φωνῶν ἔλεγον καὶ οἱ παῖδες
τῆς Ἐβραίων πρὸς τὸν Χριστὸν, εἰς ἔλεγον
τῆς ἀπειθῶν Ἰουδαίων. ταῦτα λέγουσιν ὅσοι
νικήσω τὴν ἐχθρῶν, πρὸς τὴν φίλῃν σου.
Ἦγεν τῷ λίθῳ τῆς τῷ ἀλογίᾳ σου προ-
φάσμα, ὁ ὁποῖος ἔγενετο οἶκος τῷ ἐν αὐτῷ
Θεῷ Λόγῳ. Ἐκείνον δὲ, ὅπως εἶπε παραύ-
λιον, τὸν αὐτὸν, Κύριον καὶ Θεὸν ἐκάλεσε.

22. Συναφροδίτη γούλι ἀπαυτες, καὶ πανή-
γυραν μεγαλίστῃ ἐπιπέλασθαι, τῷ σωτηρίας
σου ἐορτάζοντες. Τὸ δὲ, ἐν τοῖς πυκάζουσιν,
λέγει, Πεπυκνωμένοι, ἦγεν νὰ εἴσθε τὸσοῦ
πλήθος εἰς τὸν Ναὸν, ὅπως νὰ φθάνω ἕως
τὰ ἄκρα τῆς Ἀγίας Βήματος.

23. Τῶρα γράφει πρὸς τὸν Δεσπότην τὸν
λόγον, λέγοντας. Ἐπειδὴ ἐστὶ Θεός μου,
εἶμαι χρεώτης νὰ σε ὑμῶν ὡς ἀεργέτιν, καὶ
Σωτήριον μου πάντοτε.

24. Καὶ νὰ σὺ δὲ χαριστῶ, ὅπως μᾶλλον ἐπήκου-
σες, καὶ ἔσωσες. Καὶ νὰ σε δοξάζω τὸ κατὰ
διώξιμιν.

25. Κινήσαντες τῷ δοξολογίᾳ, παρακί-
νοῦν καὶ τὴν ἄλλην νὰ ἐορτάσωσιν, καὶ λέγουσιν.
Οὕτω κάμετε καὶ ἐστὶς νὰ ἐορτάσετε αὐθρο-
νοι, τὸν ἀεργέτιν δοξάζοντες, καὶ δὲ χα-
ρισάτε τὸν ἀγαθὸν Δεσπότην, ὅπου μᾶλλον
χαρίζεται ἀφθόνως πηγὰς ἐλέους, καὶ χρεώ-
την, τὸσον ὅπως θεὸς ἔχει τέλος καὶ κα-
λοσημίαν.

Ἀλληλεῖα. Ψαλμός. ΡΙΗ΄.

ΟΥτος ὁ Ψαλμός καθὼς ὑπερβαίνει ὅλης τῆς ἄλλης εἰς τὴν ποσότη-
 τα, ἢ πρὸς ἢ εἰς τὴν ποιότητα. Εἰς τὸ βάθος λέγω τῆς μυστηρίων,
 ἢ εἰς τὴν τῆς νομιμῶν ἀκρίβειαν. Ὅλοι οἱ Ψαλμοὶ ὡς ἀετέρες φωτί-
 ζουσι τὸ νοητὸν τῆς Ἐκκλησίας σερῶμεν. Οὗτος δὲ ὄντως ἄλλος ὡς λαμ-
 πρῶτατος Ἡ΄λιος φωτίζει τὴν ὑψηλίαν ἀπάται. χαρποποιεῖ ἢ λαμπρῶν
 τῆς πιστῆς μετὰ τὴν γλυκύτητα τῆς ἡθικῆς, ἢ παντοφῶς Διδακτικῆς τε.
 Λοιπὸν ἢ γνώμη τῆ Μακαρίας Προφήτου εἶναι εἰς τῶν τῶν ἄεσον Ψαλ-
 μόν, νὰ ὀδηγήτῃ πᾶσαν ψυχὴν λογικῶς πρὸς τὸ ἄκρον τῆς ἀρετῆς, ἢ γυν
 εἰς τὴν ὄντως μακαριότητα. Δι' αὐτὸ ἢ οἱ Ἁγιοὶ Πατέρες ἐπαρόσασαν,
 γὰρ τὸν ἀναγιγνώσκον κατ' ἡμέραν, ὡς ὠφελιμότερον πάντων, ἢ χρησι-
 μότερον· διὰ νὰ προκοπῶμεν ἢ ἡμεῖς εἰς τὴν ἀρετῶν, ὅσον διωάμε-
 θα, ἢ νὰ μὴ ἀμελήσωμεν τὴν σωτηρίαν μας. Ὅστις οὖν φυλάξει τὰς
 ἐπιτολάς τῆ Θεοῦ, κρᾶζεται ἀπὸ τῆ Μακαρίας. Ἡ γυν μετὰ τὴν ἐλπίδα,
 ὅτι ἔχει γὰρ κληρονομίην τὴν Οὐρανίον Βασιλείαν. Καθὼς λέγομεν καὶ
 τινὰς παῖδας πλοσίης, ὅτι τὴν ἀφῆκεν ὁ Πατὴρ αὐτῶν κληρονομίης, νὰ
 λαβῶν ὅταν τραυδῶσιν ὅλον τὸ πρᾶγμα. Ἡξάρετε ἢ τῶ, ὅτι κατὰ
 τὴν Ἀλφάβητον τῆς Ἑβραίων, ἢ τις ἔχει κβ'. χεῖματα, εἶναι καὶ ὁ
 Ψαλμός διχμερῶς εἰς τῶς γάσεις, ἢ ὀδοῦμα. Καὶ ἀρίθμονται
 χεδὸν εἰς πᾶσαν μίαν γάστιν, τὰ δέκα ταῦτα σωώνονμα, διαφορῶς ἐπι-
 φερόμενα. Νόμος, Ἐπιτολά, Μαρτύρια, Δικαιώματα, Ὅδοι, Τεῖβοι,
 Θωμῆσια, Λόγοι, Λόγια, ἢ Κεῖματα. Μετὰ τὰ ὅποια διδάσκει κατ'
 εἶα τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, πῶς ἀρετῆ νὰ κατορθώτῃ τὴν πρᾶκτικῶν
 ἀρετῶν, δεῦ ἀμελῶντας εἰς τὴν τῆς δογματικῶν ἀκρίβειαν. Ὡς εἶ ὅτι
 ὁ Ψαλμός ἔπος εἶναι ἀρετῶν ἢ διὰ τῆς τελείης, καὶ τῆς εἰταγομένης,
 καὶ ἀρχαίης, ἢ διδίδει πολλῶν τοῖς ἀνδράποισ ὠφέλειαν, λεγόμεσός τε,
 ἢ μελετῶμεν.

Ἡ' Ἐξήγησις.

1. **Ο** Δὸν καλεῖ τῶν τὸν βίον, ἢ γυν τὴν
 πρόσκαιρον ζωὴν· ἢ μακαρίζει ἐκεί-
 νης ὅτι ὀδοῦσι τὴν Βασιλικὴν ὁδὸν ἀκρινῶς,
 ἢ τις αὐάγει τῆς ὀδοιπόρης εἰς τὴν πατρίδα
 καὶ τὴν Οὐρανίον· ἢ φυλάγαν τὸν Νόμον
 Κυρίου ἀπαρατάλατα.

2. Μακαριοὶ ὄντως ὅσοι ποθᾶσι τὸν Θεὸν
 μετὰ ὅλην τὴν ψυχῶν, ἢ καρδίαν τῆς, ἢ διὰ
 νὰ μὴ τὸν λυπήσω, ἐρῶνω, καὶ γυρῶ-
 σι τῆς Γραφῆς, νὰ φυλάγωμ ὅλα τε τὰ
 Δεῦματα.

3. Οἱ δὲ ἐργάται τῆς αὐομίας δεῦ πορῶν-

Τὸ Κεῖμενον.

Ἀ'λεφ.

1. **Μ**Ακαριοὶ οἱ ἄμω-
 μοι ἐν ὀδῶ,
 οἱ πορῶμενοι ἐν νόμῳ
 Κυρίου.

2. Μακαριοὶ οἱ ἔξε-
 ρῶνῶντες τὰ μαρτύρια αὐ-
 τῶ. Ἐν ὅλη καρδίᾳ ἐκ-
 ζητήσω αὐτόν.

3. Οὐ γὰρ οἱ ἐργαζό-
 μενοι

μενοι τὴν αὐσίαν ὡς
ταῖς ὁδοῖς αὐτὴ ἐπορεύ-
θησαν.

4. Σὺ σπεύδω τὰς
ἐπιτολάσας, τὸ φυλά-
ξασθαι σφοδρᾶ.

5. Ὁφείλοι κατὰ θω-
δείησαν αἱ ὁδοί μου, τὸ
φυλάξασθαι τὰ δικαιώ-
ματά σου.

6. Τότε ἢ μὴ αἰχλω-
θῶ ὡς τῷ μὲ ἐπιβλέ-
πην ἐπὶ πάσας τὰς ἐπι-
τολάσας.

7. Ἐξομολογήσομαί σοι
ὡς ἀθύρητι καρδίας. Ἐν
τῷ μεμαθηκέσθαι με τὰ
κρίματα τῆς δικαιοσύνης
σου.

8. Τὰ δικαιώματά σου
φυλάξω. Μῆμε ἐγκατα-
λίπης ἕως σφοδρᾶ.

Μτίτ.

1. Ἐν τίνι κατορθώ-
σει νεώτερος τὴν
ὁδὸν αὐτῆ; ὡς τῷ φυλά-
ξασθαι τὰς λόγους σου.

2. Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου
ἔξεζητήσά σε. Μὴ ἀπώστη
με ἀπὸ τῆς ἐπιτολῶν σου.

3. Ἐν τῇ καρδίᾳ μου
ἐκρυψα τὰς λόγιά σου,
ὅπως ἂν μὴ ἀμαρτῶσαι.

ταί εἰς τὴν ὁδὸν τῷ Κυρίῳ, ἀλλὰ ἄλλω ἐπι-
τολῆ. οἱ ἄφρονες κατεπλάσσαν, διὰ τῆς ὁποίας
ὑπάγην εἰς τὴν ἀπώλειαν.

4. Ἐσὺ Κύριε ἐπρόσαξες νὰ φυλάξωμεν
τὰς ἐπιτολάσας μὲ πάντα ἀκρίβειαν.

5. Διατίτῳ σὺ δέομαι, νὰ μὲ ἀξιώσης νὰ
κατὰ θωδῆσιν αἱ πράξεις μου, νὰ φυλάξω τὸν
σωτήριον Νόμον σου.

6. Ἐπειδὴ ὁ καρπὸς τῆς παρανομίας ἐστὶν
αἰχλίωσις, πρεπόντως εἶπεν, ὅτι ὅσοι ἐπιμελῶν-
ται, νὰ πληρῶν τὰς ἐπιτολάς τῷ Κυρίῳ, ἔχου-
σι πρὸς αὐτὸν τὴν παρήρησιαν ἀκαταίχλιτων·
φέροντες καθαράν τὴν συνείδησιν.

7. Ἐξομολόγησιν καλεῖ τὴν ἀχαριστίαν·
λέγει αὐτῷ. Ὅταν κατεμάθω, ἢ φυλάξω
ἀνελλιπῶς τὰς δικαίας ἐπιτολάς σου, πολιτῶ-
μεσθε ἀμεμπτα, τότε θέλω δωροδοῆν νὰ σοὶ
προσφέρω μὲ καθαράν καρδίαν τὴν ἀρετήν
σου ἀνετί.

8. Ἡ χάρις τῷ Θεῷ ἐγκαταλιμπανῆν τινὸς
ὀλίγον καιρὸν καὶ ἀφίπνευτος, μηχανωμένη
ὠφέλειαν. Διατίτῳ δέεται, νὰ μὴ τον ἀφί-
ση τελείας ἔρημον τῆς προμηθευμένης χάρι-
τος.

1. Ἡ Νεότης εἶναι πρὸς τὴν κακίαν ὀξυ-
ρόπος. πῶς διώκται ἔν εὐας ἀκρα-
τῆς, ἢ ἀέλωτος Νέος, νὰ ὀρθώσῃ τὸν βίον
τῆς ζωῆς ὀδηγὸν, ἢ διδάσκοντα; Ὅταν ἂν
φυλάσῃ ἐπιμελῶς τὰ σωτηρία σου λόγια,
αὐτὰ τῷ δίδου πολλὴν ὠφέλειαν.

2. Ζητῆσι πολλοὶ τὸν Θεόν, ἀμὴν δεῶν
χυρᾶσιν ὀλοφύχως, ἀλλὰ μερίζουσι τὴν καρ-
δίαν εἰς φροντίδας βιοτικῆς, ἢ ἐπιθυμίας
ἀτόπως. Ἐγὼ δὲ μὲ ἄλλω τὴν καρδίαν μου σὲ
ἐπόθησα καὶ δέομαί σου, μῆμε ἀφήσῃς τὸ
μακρινῶς ἀπὸ τὸν σωτήριον Νόμον σου.

3. Ὅστις ἔχει χυσιόν, τὸ φυλάγει κρυφῶς
ἀκρίβως. Οὕτω ἢ τὴν ἀρετῶν ἀρετῶν νὰ
κρύπτωμεν, νὰ μὴν ἀπολεσθῆν ἀπὸ τὴν κε-

νοδοξίαν, ἢ χάσωμεν τὰς κόπας μας. Νυ-
 Δετὰ δὲ ἢ καὶ εὐα ὁ λόγος, νὰ μὴ προσ-
 φέρῃ εἰς ὅλους τὰ θεῖα λόγια. Ὡς τὸ, μὴ
 ὡπε τὰ Ἄγια τοῖς κυσί.

4. Πρῶος εἶσαι Κύριε, ἢ ἄξιος ἀλογοῦσθαι.
 Ὁ Θεοσσ δέομαι, νὰ μὲ διδάξῃς ὅσα δύναν-
 ται νὰ μὲ δικαιοῦσῃν.

5. Καὶ ὅταν αὐτὰ διδαχθῶ, ἢ νὰ μείθω,
 θέλω τὰ ἀναγγεῖλαι ἢ εἰς τὰς ἄλλας, νὰ νυ-
 Δετὼ τὰς ἀγνοῦντας, νὰ φυλάγῃν τὰ σωτή-
 ριά σου προσάγμῃται.

6. Ἡ ὁδὸς τῆς ἀρετῆς εἶναι περίσῃα κοπια-
 στική, ἢ εἰς τὰς ἀμελεῖς ἐπίπονθ, εἰς δὲ
 τὰς τελείας τερπύθητος. Διὸ λέγει, ὅτι πε-
 ρισώτερον ἔχαρεσ ἀγαλλιώμενος, φυλάττων
 τὰς θεῖκς ἐπιτολὰς, πᾶρεξ νὰ εὕρισκε πλῆ-
 τὸν ἄπειρον.

7. Ὁ Θεὸς ἐπιμελῶς θέλω ἐρόνην τὰ πορο-
 σάγμῃτά σου, νὰ τὰ σοχάζωμαι πάντοτε.

8. Καὶ νὰ τὰ μελετῶ δίλωκεῶς, νὰ τὰ φυ-
 λάγω τόσον ἀκερῶς εἰς τὴν καρδίαν, ὅπῃ
 νὰ μὴ ἀσοχήσω τὰς λόγους σου πᾶποτε.

1. Ὅστις ἔχει πονηρῶν, ἢ κακῶν σιωφεί-
 δησιν, δεῦ ζητᾷ ἀπὸ τὸν Κερίτῶ
 αὐταπόδοσιν. Λέγει οὖν δόμοι τῶν σιῶ ἐπι-
 κερσίαν, ἢ βοηθεῖαν. ὅτι χωρὶς σου, δεῦ
 διωόμεσθαι νὰ ποράξωμεν καλὸν τίποτας.
 Καὶ ὅτε φυλάττων τὰς ἐπιτολὰς σου, θέλω
 φύγη τῆς ἀμερτίας τὸν θανάτον, ἢ νὰ τρυ-
 γήσω ζωὴν αἰώνιον ἐκ τῆς λόγων σου.

2. Δεῦ κατανοῶσιν ὅλοι ὅπῃ ἀναγινώσκου
 τῶν Ἄγιων Γραφῶν τὰ θεῖα θαυμάσια· ἀλ-
 λά ὅσοι φωτισθῶσιν ἐκ Θεοῦ Πνεύματῃ.
 Διατίτῃ δέεται νὰ φωτίσῃ ὁ Θεὸς τῶν ψυ-
 χῶν του, νὰ γνωρίσῃ τὰ κερυμμεῖα Μυ-
 στήμα.

3. Ὅτι ἐπειδὴ ὀλίγον καιρὸν κάμνομεν εἰς
 εἰς τῆτον τὸν Κόσμον, ὡς ἰχθύες, καὶ εἰς
 ἄλλῃν ζωὴν μεταβαίνομεν· κάμνει χρεία νὰ
 κηδύρωμεν τὰς ἐπιτολὰς τῆ Κυρίε, διὰ νὰ
 μὴ ἀμερτήσωμεν.

4. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε
 διδάξόν με τὰ δικαιώμα-
 τῶσ σου.

5. Ἐν τοῖς χεῖλεσί μου
 θηήγγειλα πάντα τὰ κεί-
 ματα τῆ σῶματός σου.

6. Ἐν τῇ ὁδῷ τῆς μαρ-
 τυρωσῆς ἐτέρφθω, ὡς
 ἐπὶ παντὶ πλάτῃ.

7. Ἐν ταῖς ἐπιτολῶν σου
 ἀδολεχῆτω, καὶ κατα-
 νοήτω τὰς ὁδὸς σου.

8. Ἐν τοῖς δικαιώμασί
 σου μελετήσω. Οὐκ ἐπι-
 λήτομαι τῆς λόγων σου.

Γίμελ.

1. Ἄνταπόδος τῷ δά-
 λωσ σου. ζήτησὸν
 με, ἢ φυλάξω τὰς λό-
 γους σου.

2. Ἀποκάλυψον τὰς ὁρ-
 θαλμύς μου, καὶ κατανοή-
 σω τὰ θαυμάσια ἐκ τῆ
 νόμος σου.

3. Πάροικῃ ἐγὼ εἶμι
 ἐν τῇ γῆ· μὴ ἀποκρύ-
 ψῃς ἀπ' ἐμῆ τὰς ἐπιτο-
 λὰς σου.

4. Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχὴ μου, τὸ ἐπιθυμῆσαι τὰ κείμενά σου ἐν παντὶ καρῶν.

5. Ἐπιτίμησας ὑπερφανούς. Ἐπικατάρτοι οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῆς ἐπιτολῶν σου.

6. Περιέλε ἀπ' ἐμῶν ὄνειδος καὶ ἔξεδείωσιν, ὅτι τὰ μαρτυρία σου ἔξεζητήσα.

7. Καὶ ᾧ ἐκάθησαν ἄρχοντες, καὶ κατ' ἐμῶν κατελάλουν. Ὁ δὲ δόλος σου ἠδολέχει ἐν τοῖς δικαιομασίαις σου.

8. Καὶ ᾧ τὰ μαρτυρία σου μελέτημα ἐστίν, καὶ αἱ συμβουλία σου τὰ δικαιοματά σου.

Ντάλεθ.

1. **Ε**Κολληθή τῷ ἔδαφει ἡ ψυχὴ μου. Ζητήσωμε κατὰ τὸν λόγον σου.

2. Τὰς ὁδούς σου ἔξηγητήλα, καὶ ἐπήκυσάς μου. Δίδαξόν με τὰ δικαιοματά σου.

3. Ὅδὸν δικαιομάτων σου σωτίετόν με, καὶ ἀδολογήσω ἐν τοῖς δαίμασι σου.

4. Ἐνύσταξεν ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ ἀκηδίας. Βεβαίω-

4. εἶναι πολλοί, ὅπως ποτὲ μετὰ τὰ θεῖα ὀρέγονται, ποτὲ δὲ ἀκολοῦθαι τῆς σαρκὸς τὰ παθήματα. Δι' αὐτὸ λέγει πῶς ἐπόθησε πολλὰ ἡ ψυχὴ μου τὰ θεῖα προσάγμετα καύτοτε.

5. Ὅσοι καταφρονῶσι τὸν Νόμον, πίπτουσιν εἰς ὑπερηφανίαν, καὶ δικαίως παιδίζονται. Διατί τοι καταρῆτοι τῆς παραβάτης, καθὼς καὶ ὁ Νόμος διχκελλίεται, λέγωντας. Ἐπικατάρτοι οἱ οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῆς ἐπιτολῶν σου.

6. Πολλοὶ ὠνεΐδιζαν τὸν Προφήτην, καὶ τὸν ἐκαταφρονῶσαν οἱ ἀνοήδεις αἰσῶν. Ὁ Θεὸς παρακαλεῖ τὸν Θεόν, γὰρ τὸν λυτρώσῃ ἀπὸ τοῦ ὄνειδος, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς ἐπιμελεῖτο τὰ θεῖα προσάγμετα.

7. Ἀρχοντες, ὁ Σαὺλ, Ἀβεννήρ, Ἀχιτόφελ, καὶ Ἀβεσαλωμ. Οἱ τινες ἐγείρονται κατ' ἐμῶν ποιουῦντες συμβόλιον γὰρ με ἀπολέσω. Ἀμὴν ἐγὼ ἐσεύξα ὁμολογῶ Βασιλέα καὶ κενὴν τὴν δικαιοσύνην, καὶ ἐλπίζω γὰρ με λυτρώσῃ ἀπὸ πάντων περιστάσεων.

8. Καθὼς καὶ ἐγὼ πάντων συνομιλίαν ἀνθρώπων ἀπώταμος, ἄλλο δὲ σοχαζομαι, ἔτε μελετῶ, εἰ μὴ μόνον τὴν διαθήκην σου, εἰς τὴν ὅποιαν εἶναι ὁ ποῦθ, καὶ ἡ καρδίαν μου καύτοτε.

1. **Δ**Ιὰ γὰρ δεῖξαι τὴν ὑπερβολὴν τῆς πεινώσεως, λέγει πῶς ἐκόλλησεν εἰς τὴν γῆν ἡ ψυχὴ μου. Καὶ παρακαλεῖ τὸν Θεόν, γὰρ τὸ δῶσθαι τὴν κατὰ τὸν Νόμον ζωὴν, καὶ ἄνεσιν Πνέματός σου.

2. Πάντας τὰς πράξεις σου ἐφανερώσῃ Δείματα, καὶ διὰ τὸ πᾶν με ἐπήκυσας. ἔτι καὶ τώρα δίδαξόν με ἀκριβῶς τὰ δικαιοματά σου.

3. Ὅτι θεῖαν σωτίεσιν χρειαζόμεθαι, διὰ γὰρ φυλάγωμεν κατὰ τὸν Νόμον τῶν ἀρετῶν, τὴν δικαίαν ὁδὸν ἐγνωρίσαντες. Καὶ γὰρ μὴ ἀμελήμεν τὴν διὰ τὴν ἀσφάλειαν, ἢ κενοδοξίαν, ἢ ἄλλο τίποτος.

4. Ἡ συνεχὴς προσηλωτὴ τῆς ἀμαρτίας διαλύει τὴν διάνοιαν τῆς λογισμῶν, καὶ φέρει τὴν

τῷ ἀληθείῳ καὶ ἀμέλειαν. Ὅτι ἡ ψυχὴ ὀκνᾷ, καὶ δίδεται εἰς τὸν ὕπνον· ὅς τις ᾤρο-
ξενᾷ τὸν θάνατον. Διατίθεται δέεται τῷ Θεῷ,
καὶ τὸν σὴξῃ ἀσάλευτον.

3. Αναγκαία καὶ αὐτὴ ἡ δέησις. Καὶ ᾤρε-
ται νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν Δεασότῳ Βοήθειαν,
καὶ φάγομεν πᾶσαν ἀδικίαν, καὶ τὰ λοιπὰ
ἀμνηστῆματα.

6. Τῷ δὲ ἀληθείαν νὰ προσηυμένωσιν, ἐ-
θυμώμενοι πάντοτε τὰς κλίσεις τῷ Θεῷ καὶ
μαρτύρια.

7. Δεῖ ἔπειτα ἀπλῶς ἠκολούθησα, ἀλλὰ
ἐκολήθηκα. Ἦγαν δὲ ἐχόμενα ποσῶς τὸν
λογισμὸν ἀπὸ τὸν Νόμον. λοιπὸν μή με
ἀφήτης νὰ ἐτραπῶ πᾶντοτε.

8. Τῷ ὁδὸν τῆς προσηυμένωσιν ἔτρεχον ἀνω-
λύτως, καὶ ἀμνηστῆματα. ὅτι ἀπὸ σὲ τῷ δι-
κολίαν τῷ δρόμῳ ἐλάμβανον. Τῆτο λέγει τὸ
ἐπλάττωσιν. Ὅτι καὶ τὰ δύο αὐτὰ χρεαζόμε-
σιν, διὰ νὰ κατορθώσωμεν τῷ τῆς ἀρε-
τῆς ἀκρίβῃ πολιτείας. ἀπὸ λόγου μὲν τῷ
προσηυμένωσιν, καὶ ἀπὸ τὸν Θεὸν τῷ ᾤρο-
ξενῆσαι.

1. **Τ**ὸ νομοθέτησόν με, ἔπειτα ὁ Ἀκύλας
ὑποδείξόν μοι, καὶ ὁ Θεοδοτίαν φωτί-
σόν με. Ἦγαν τῷ φωταγωγίαν, καὶ νομο-
θετίαν σὲ χρεαζόμεναι, διὰ νὰ καταλαμβά-
νω τὰ δικαιοσύνητά σου, καὶ ὁδῶ εἰς αὐτὰ
πάντοτε.

2. Τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἔχει καὶ ἔτος ὁ Σί-
χος. ἐπειδὴ λέγει. Δός μοι σωΐσιν, καὶ φρόνη-
μα, νὰ ζετρήσω τὸν Νόμον σου, καὶ τὸν φυ-
λάγω ἵνα ὅλησιν καρδίας μου.

3. Μάλιστα αὐτὸς γενεῶν ὀδηγός μου· βάλῃ με
εἰς τῷ σφάται τῆς ἐπιτολῶν σου, τῷ ὅποιον
ποδῶ, καὶ ὀρέγομαι.

4. Ὁ Θεὸς ἔκαμε τὸν αὐθροπὸν, διὰ νὰ
ποδῆ τὸν Θεόν, καὶ τὰ Οὐρανία ἀγαθά. Ὁ
δὲ διάβολος ἠῶριξεν ὁδὸν πρὸς τῷ ἀμνηστῆματι,
καὶ ποδῆμεν αὐτὰ πρᾶγματα. Διὸ δεόμε-
νος λέγει. Βίασον Κύριε τῷ καρδίας μου, καὶ

σὸν με ἐν τοῖς λόγοις σου.

5. Ὁδὸν ἀδικίας ἀπό-
στησον ἀπ' ἐμῆς, καὶ τῷ νόμῳ
σου ἐλέησον με.

6. Ὁδὸν ἀληθείας ἠρε-
τισάμην, καὶ τὰ κρίμα-
τά σου ἐκ ἐπελαθόμην.

7. Ἐκολήθη τῷ μαρ-
τυρίῳ σου Κύριε, μή με
κατασχύῃς.

8. Ὁδὸν ἐπιτολῶν σου ἔ-
δραμον, ὅταν ἐπλάττωσιν
τῷ καρδίας μου.

ΑΙ'.

1. **Ν**ομοθέτησόν με
Κύριε τῷ ὁδὸν
τῆς δικαιοσύνησιν σου, καὶ
ἐκζητήσω αὐτῷ διαπαν-
τος.

2. Σωΐτισόν με, καὶ
ἔξερδύνησω τὸν νόμον σου,
καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλη
καρδίᾳ μου.

3. Ὁδηγήσόν με ἐν τῇ
τείβῃ τῆς ἐπιτολῶν σου,
ὅτι αὐτῷ ἠθέλησα.

4. Κλίνον τῷ καρδίαν
μου εἰς τὰ μαρτυρία σου,
καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν.

5. Ἀπόσρεψον τὰς ἀφ-
θαλμίας μου, τὰ μὴ ἰδεῖν
ματαιότητά. Ἐν τῇ ὁδῷ
σε ζητῶν με.

6. Σπῆσον τῷ δέλωσθε
τὸ λόγιόν σου εἰς τὸν φό-
βόν σου.

7. Περίελε τὸν ὀνειδισ-
μόν μου, ὃν ὑπώπτῃσα,
ὅτι τὰ κρίματά σου κηρύσσῃς.

8. Ἰδὲ ἐπιθύμησα τὰς
ἐπιτολάσας. Ἐν τῇ δι-
καιοσύνῃ σου ζητῶν με.

Βᾶβ.

1. **Κ**αὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμέ
τὸ ἔλεός σου Κύ-
ριε, τὸ σωτήριόν σου κατὰ
τὸν λόγον σου.

2. Καὶ ἀποκεδήσομαι
τοῖς ὀνειδίζουσίν μου λόγον,
ὅτι ἠλπίσα ἐπὶ τοῖς λό-
γοῖς σου.

3. Καὶ μὴ περιέλθῃς ἐκ
τῶν ῥημάτων μου λόγοι ἀλη-
θείας ἕως σφοδρᾶ, ὅτι
ἐπὶ τοῖς κρίμασί σου ἐπήλ-
πισα.

κλήν εἰς τὸ δίκαιον, καὶ νὰ μὴ ὀρέγεται,
πράγματα φθαρτὰ, καὶ ἐπίκηρα.

5. Μάταια λέγονται, ὅλα τὰ τερπνὰ τῆς
παράστης ζωῆς, ἐπεὶ δὲ δίδαν κέρδι τι-
νὰ, ἢ ἀφέλειαν. Ὁ Θεὸς πανσόφως παρακα-
λεῖ νὰ τὴ φωτίσῃ τῆς διανοίας τὰ ὄμματα,
νὰ μὴ θελήσῃ ἀπὸ τινὶ μεταϊότητι τῆς
προσκόριων· ἀλλὰ νομίμως νὰ πολιτίζεται,
ὀρεγόμενος μόνον τὰ Οὐρανια ἀγαθὰ, τὰ
ψυχωφελεῖ, καὶ ἀφρόσυτα.

6. Ἄς μὲ σερεωνῇ εἰς τινὶ ἀρετῷ ὁ φόβος
σου, διὰ νὰ ἀλαβῆμαι, νὰ μὴ εὕρω ἀπὸ
τὸ λόγιόν, καὶ προσάχμιστά σου.

7. Τὸ ὑπώπτῃσα, ὑπεσάλλυ ὁ Ἀκύλας,
καὶ ὁ Θεοδοτίων ἐρχήσαν· καὶ ἀλαβῆμαι, ὁ
Σύμμαχος. Λέγει δὲ ὀνειδισμόν τὸν ὑπὸ τῆς
ἀμαρτίας γενόμενον. Τὸν ὅποιον ἐφοβᾶτο,
καὶ ἐδέετο, νὰ τὸν ἀγάλλῃ ἀπ' αὐτὸν ὁ Κύ-
ριος. Ἀγαθὰς δὲ καὶ γλυκείας λέγει τὰς κρι-
σεις σου. ἐπεὶ μόνον νὰ μετανοήσῃ ὁ ἀμαρ-
τηλὸς, τὸ δίδει ἀφῆσιν, καὶ σωτηρίαν ὡς εὐ-
σπλαγγῆς.

8. Ἰδὲ Κύριε πόσον ἐπόθησα νὰ σὺ ὑπα-
κῶν εἰς ὅλας τὰ θελήματα. Αἰσιτὸν δός
μοι τινὶ ἐν δικαιοσύνῃ ζωῶν, καὶ τινὶ
χάρισόν σου.

1. **Δ**εομαί σου Κύριε, ὡς ἔλθω εἰς ἐμέ
αἱ ἐργασίαι τῆ θεῆς ἐλέος σου. Καὶ
διώρηταί μοι τινὶ σωτηρίαν, ὅτι μὴ ἔταξῃς
εἰς τὰ ἱερά, καὶ θεῖά σου λόγια.

2. Ὅτι τώρα μὲν σιωπῶ μὴ ἔχωντας τι
νὰ ἀποκεδῶ εἰς ἐκείνους, ὅτι μὲ ὀνειδίζουσιν.
Ἄμην τότε νὰ λέγω καυχώμενος, πῶς ἐπέτυ-
χα τῆς ἐλπίδος κατὰ τὴν λόγον σου.

3. Διδάσκει μὲς ἰδὼ νὰ ποθῶμεν τινὶ ἀλη-
θείαν, καὶ νὰ δεόμεσθε τῷ Θεῷ, νὰ μὴς δι-
δῇ εἰς τὴ βοήθειαν. Ὅτι μεγάλο ἀμάρ-
τημα εἶναι τὸ ψεῦδος, καὶ εἰς μέγαλον κόλασιν
κατακρίνονται ὅσοι γελῶσι τὸν πλησίον· καὶ
τὸν ζημιώνουσι σωματικῶς μὲ τὰ ψέματα, καὶ
καὶ ψυχικῶς μὲ καταλαλίας, καὶ συκοφαντίας
σφειδόντες.

4. Αμὴ ὅστις φυλάγεται ἀπὸ τὸ ἄτοπον τῆ ψάδας αἰώμημ, γίνεται εἰς τὸν Νόμον τῆ Θεῦ προθυμότερος. ἢ λέγοντας εἰδὼ τῶ ἀλήθειαν πάντοτε, θέλει ἀποκτήσει ταύτῃ τῶ ἀρετῶν, καὶ αἰώνια γὰ δοξάζῃ μετὲς Ἀγίως τὸν Κύριον.

5. Ἐπειτάπειται εἰς πλατυτμόν με πολλῶ ἀκολίαν οὐδῶντας, καὶ τὰς ἐπιτολάσ σου πολιτόμεν.

6. Καὶ δεῦ εφοβίμην διωασείαν Βασιλικῶ. ἀλλὰ με πολλῶ παρήρησιαν ἐκήρυττα τὴν ἀλήθειαν, μετ' ἐκείνης διαλεγόμεν.

7. Καὶ ἐμελέτωι τὰς ψυχοφελῆς ἐπιτολάσ σου. τὸς ὅποιος ἔξ ὅλης τῆς ψυχῆς με ἐπόθησα.

8. Ἐπειδὴ ἡ Βασιλεία τῆ Θεῦ δεῦ εἶναι εἰς τὰ λόγια, ἀλλὰ θέλει ἔργα, ἢ διώαμην, ἢ ὁ ποιήσας, ἢ διδάξας μέγας. Διατῆτο λέγει, ἐτήκωσα τὰς χεῖρας, τῆς δεῦ ἐμελέτων μόνον με λόγον τὰς ἐπιτολάσ, ἀλλὰ ἢ με τὸ ἔργον ἐπλεῖωσα ὅσα ἐδίδασκον. Οὐ γὰρ οἱ ἀκροαταί, ἀλλ' οἱ ποιηταί τῆ Νόμον δικαιοθήσονται. Τὸ δὲ ἠδολέχων λέγει ἐμελέτων συχναίς τὸν Νόμον σου.

1. **Δ**ιδῶντας ὁ Θεός τὸν Νόμον, ἔταξε γὰ δώση ἐκείνων ὅπῃ τὸν φυλάξῃ τῶ αὐταπόδοσιν, ἢ ἀμεύσειαν. ἢ τοῖς παραβάταις τιμωρίαν. Παρηκαλεῖ τὸ λοιπὸν, γὰ ἐθυμηθῆ ὅσα ἔταξεν.

2. Εἰς τὰ ὅποια ἐλπίζοντας, εἶχευ ὑπομῶν εἰς τὰς συμφορὰς ἢ θλίψεις τῆ ὁ Μακάρεν. Ὅτι οἱ λόγοι τῆ Θεῦ τῶ ἐδίδαν θάρρος καὶ ζώωσιν, καὶ δι' αὐτὸ ὑπέμενευ ὅλα τὰ λυπηρά, με τῶ ἐλπίδα τῆς μελλήσῃς ἀγαλλιάσειως.

3. Ἐπερήφωμαι καλεῖ ἐκείνης, ὅπῃ τὸν ἐπιβυλάσωνται ἀδικα, καὶ λέγει. Ὅτι αὐτοὶ μεν ὀρέγονται βίον παρανόμον. Ἐγὼ δὲ ἠκολούθησα τὸν Νόμον σου ἀπὸ τὸν ὅποιον ποσῶς δεῦ ἔξέκλινα.

4. Καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου διαπαντός εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τῶ αἰῶν.

5. Καὶ ἐπορεύομαι ἐν πλατυσμῶ. Ὅτι τὰς ἐπιτολάσ σου ἔξεζήτησα.

6. Καὶ ἐλάλωι ἐν τοῖς μαρτυρείοις σου ἐναντίον Βασιλέων, καὶ ἐκ ἠχυνόμεν.

7. Καὶ ἐμελέτωι ἐν τὰς ἐπιτολάσ σου, ὡς ἠγάπησα σφόδρα.

8. Καὶ ἦρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐπιτολάσ σου, ὡς ἠγάπησα, καὶ ἠδολέχων ἐν τοῖς δικαιομάσ σου.

Ζαίν.

1. **Μ**νησθητι ἔξ ἰσχυροσῶν τῶ δόλωσ, ὡς ἐπήλπισάς με.

2. Αὐτῆ με παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει μου, ὅτι τὸ λόγιώ σου ἔξησέ με.

3. Ἐπερήφωμαι παρηνώμου εἰς σφόδρα ἀπὸ τῶ νόμου σου ἐκ ἔξέκλινα.

4. Ἐμνήθην τῆς κλημάτων σου ἀπ' αἰῶνος Κύριε, καὶ παρεκλήθην.

5. Ἀθυμία κατέσχεμε ἀπὸ ἀμαρτιῶν ἡμῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου.

6. Ψαλτὴ ἤταύμοι τὰ δικαιώματά σου ἐν τόπῳ παροικίας μου.

7. Ἐμνήθην ἐν νυκτὶ τῶν ὀνείματός σου. Κύριε, καὶ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.

8. Αὐτὴ ἐγενήθη μοι, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.

Εἴτ.

1. **Μ**ερίμνη εἶ Κύριε. Εἶπα τῷ φυλάξασθαι τὸν νόμον σου.

2. Ἐδεήθην τῷ σώπυσσεν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου. Ἐλήψον με κατὰ τὸ λόγιόν σου.

3. Διελογισάμην τὰς ὁδοὺς μου, καὶ ἐπέσρεψα τὰς πόδας μου εἰς τὰ μαρτύριά σου.

4. Ἡπομάσθην, καὶ ἐκ

4. Ἐνθυμήθηκα τὰς δικαίας κρίσεις σου, ὅτῃ ἐδεήξες πρὸς Ἀβραάμ, καὶ τὸς ἄλλας δούλους σου ὅτῃ τὸς ἐπειράξες ὑπέρτερον, καὶ τὸς ἐδόξαστες ὑπέρτερον. Ὁ Θεὸς εἰς τὸτο ἔχω καὶ ἐγὼ παραμυθίαν, καὶ αἴτησιν.

5. Πολλάκις δὲ ἐλυπήθην ὡς ζηλωτὴς τῷ Νόμῳ σου, ὅταν ἴβλεπα τινὰς ἀδελῶν, καὶ ἀναρχωίτως αὐτὸν παραβαίνοντα.

6. Παροιμία λέγεται ἡ παρῶσα ζωὴ. ὅτι ἡ ἀληθὴς πατερίδα μου εἶναι ὁ Παράδεισος, ἀπὸ τὸν ὁποῖον διὰ τὴν παράβασιν ἤλωρίθην μου. Ταῦτα ἐσθυμήμεν ὁ Μακάριος, ἔφαλλε τὰ θεῖα λόγια πρὸς παρακλήσιν.

7. Πάντοτε τὴν νύκτα ἐγειρόνται οἱ ἐσάρητοι, καὶ ἀνυμνοῦσι τὸν Κύριον. Ἐἴτι δὲ νύκτα ὀνομάζει τὸν καιρὸν τῆς περισσώμεν καὶ ἐλπίσεων, εἰς τὰς ὁποίας εἶναι ἀναγκαῖα τοῦ Θεοῦ ἡ ἐσθυμῆσις, ἥτις διώκει τὸς ἐσάρητους λογισμοὺς, καὶ δίδει πολλὴν ψυχασγωγίαν, καὶ αἴτησιν.

8. Αὐτὰ δὲ πάντα ἐδωθήθηκα νὰ τελῶσω με τὴν σὴν βοήθειαν, διὰ τὴν ἐσθυμῆθηκα νὰ φυλάγω τὰς ἐπιτολάς σου, ὡς διώομαι.

1. **Δ**ὲν ἔχασιν ὅλοι μερίδα τὸν Κύριον, ἀλλὰ οἱ ἐσάρητοι, καὶ πτελοῖοι. Λέγει οὖν, ὅτι ὅλα τὰ πρόσκαιρα κατεφρόνησα, καὶ μόνον ἐτεῖα ἔχω περιεσπῆσιν, μερίδα, καὶ πτετόν μου. Διὸ καὶ τὰς ἐπιτολάς σου κατὰ πόθον καὶ ἐπιμελείας ἐφύλαξα.

2. Πολλάκις εἶπε τὸ, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, ἡμῶν περιεσπῆσιν. Δεὸ εἶπε γοῦν ἀδιάκρητα νὰ τὸν ἐλεῆτῃ· ἀλλὰ λέγει κατὰ τὸ λογίον σου. Ὡς περ λέγει τὸς πρὸς τὸν ἰατρόν· Θεράπευσόν με, ὡς γινώσκεις τὸ καλλίωτερον.

3. Καὶ ἐτάζων τὰς ὁδοὺς μου, κατὰ δὴμων, καὶ ὁδήγητον εἰς τὰ μαρτύριά σου τὰς πόδας μου.

4. Διὰ τὴν ὑπέρησις τῶν λόγων μου, καὶ ἡμῶν ἐπι-

ἔτοιμος εἰς τὰς προσβολὰς. ἢ δεινῶν παύοι-
πε, δεῦ ἑτάλαστα ἐκ τῆς ἀθροῦς μεταβολῆς,
να ἀδημονήσω πώποτε.

5. Σχοινία λέγει τὰς ἐπιβλαῖας, καὶ μυχ-
νάς ἢ ἐχθρῶν, με τὰς ὁποίας δεῦ ἔδωκ-
θησαν να τὸν κάμην να ἀσοχήτη τὸν Θεῖον
Νόμον, να πταίσῃ τίποτες.

6. Οὐ μόνον δὲ τῶν ἡμέραν, ἀλλὰ καὶ τῶν
ἔσταν τῶ μετονύκτη, ὅπῃ εἶναι ὁ ὕπνῳ ὅσον
γλυκύς, ἐσηκώθημεν να σὲ δοξολογῶ, καὶ να
ὑμῶ τὰς δικαίας κρίσεις, καὶ ψήφισα.

7. Ἀντὶ μέτοχῳ, σιωπημέῳ εἶπεσ ὁ
Σύμμοχος. Ὁ δὲ Σῦρος, Φιλῳ. Ἡ γῶση
ἀποστροφόμενος ἐκείνης ὅπῃ ἦσαν ἐναύτιοι τῶ
Νόμῳ, εἶχα φίλης καὶ κοινωνῆς τὰς φί-
λους, ὅπῃ φυλάγωσι τὰ Ἁγιάσα ἑρο-
σάγμετα.

8. Ἐπειδὴ λοιπὸν ἐχέεις πλησίον τὸ ἔλεός
σε εἰς ἅπαντας, δέομαι τῆς ἀπλαγχνίας
σε, χαίρειάμη ἢ δικαιομέτων σε τῶ ἐπι-
γνωσιν.

1. **Ο** Μολογῶ καὶ τῶτο, πῶς μὲ ἔκαμες
καλοσιῶν, καὶ ἀεργεσίαν μεγίστην,
να μὲ ἀφήσης να πέσω εἰς θλίψιν, καὶ
πείραξιν.

2. Λοιπὸν γνωρίτας τῆς παιδείας τὸ γρησί-
μον, δέομαι πάλιν να μὲ παιδείσης με τῶ
σιωήθησιν ἀγαθότητα. Ὅτι ἡ τιμωρία με
φέρει εἰς τῶ τῆς ἀμερτίας ἐπίγνωσιν, καὶ
ἐρχομαι εἰς μετανοίαν.

3. Ἐγὼ ἐπροξένησα τῶ παιδέσιν. ὅτι διὰ
τὰς ἀμερτίαςμη με ἐτιμώρητες ἑρέποντα.
Ὁ δὲν ὑπερα σωφρονιστεῖς, διατῶτο ἐφύλαξα
τὴν Νόμονα.

4. Χρησὸς εἶσαι Κύριε, καὶ Πανάγαθῳ,
ἄσεν ὡς ἀεργετικὸς ὅπῃ εἶσαι, καὶ γλυκύτα-
τος, σὺ ζητῶ καὶ ταύτῳ τῶ χάρη, να
μὲ ἀξιώσης να φυλάγω τὰ δικαία ἑρο-
σάγμετα.

5. Οἱ μετ' ἀλαχόνες ἐχθροίμη, καὶ ὑπερή-
φανοι δεῦ πᾶσι κατ' ἐμὲ κινουῦτες παύ εἰ-

ἐπαράχθῳ, τὸ φυλά-
ξασαι τὰς ἐπιτολάς σε.

5. Σχοινία ἀμαρτωλῶν
περιεπλάκησάμοι, καὶ τὸ
νόμισα ἐκ ἐπελαθόμεν.

6. Μετονούκτην ἔφηγε-
ρόμην τὸ ἔσομολογεῖσθαι
σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς
δικαιοσύνης σε.

7. Μέτοχῳ ἐγὼ εἶμι
πάντων ἢ φοβημέων σε,
καὶ ἢ φυλακοῦτων τὰς
ἐπιτολάς σε.

8. Τῶ ἔλεός σε Κύριε
πλήρης ἡ γῆ, τὰ δικαίω-
ματά σε διδάξόμε.

ΤΙΣ.

1. **Χ**ρησότητι ἐποίη-
σας κατ' τὸ δὲ-
λασ, Κύριε κατ' τὸν
λόγον σε.

2. Χρησότητι, καὶ παι-
δείαν, καὶ γνῶσιν διδά-
ξόμε, ὅτι τὰς ἐπιτολαῖς
σε ἐπίδασα.

3. Πρὸ τῆμε ταπεινω-
θῆμαι ἐγὼ ἐπλημμέθη-
σα. Διὰ τῶτο τὸ λό-
γιού σε ἐφύλαξα.

4. Χρησὸς εἶ σὺ Κύριε,
καὶ ἐ τῆ χρησότητί σου
δίδαξόμε τὰ δικαίωμα-
τά σε.

5. Ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμὲ
ἀδικία ὑπερηφάνων. Ἐγὼ

δὲ ὡς ὅλη καρδία μου
ξηραίνω τὰς σπιτολάς
σε .

6. Ἐτυρώθη ὡς γάλα
ἡ καρδία αὐτῶν . Ἐγὼ
δὲ τὸν νόμον σου ἐμελέ-
τησα .

7. Ἀγαθόν μοι ὅτι ἐτα-
πείνωσάς με , ὅπως αὐ μάρ-
τω τὰ δικαιώματά σου .

8. Ἀγαθός μοι ὁ νόμος
τοῦ σώματός σου , ὑπὲρ
χιλιάδας χρυσίῳ καὶ ἀρ-
γυρίῳ . Δόξα .

Ἰός .

1. **Α**Γ χεῖρές σου ἐποίη-
σάυ με , καὶ ἐ-
πλασάυ με . Σιμύτισάυ
με , καὶ μαθήσομαι τὰς
ἐπιτολάς σου .

2. Οἱ φοβούμενοί σε ὄψον-
ταί με , καὶ ἀφραυθήσονται
, ὅτι εἰς τὰς λόγους
σου ἐπήλπισα .

3. Ἐγνων Κύριε , ὅτι
δικαιοσύνη τὰ κρίματά
σου , καὶ ἀληθεία ἐτα-
πείνωσάς με .

4. Γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός
σου τὸ παρακαλῆσαι με καὶ
τὸ λόγιόν σου τῷ δούλῳ σου .

δὲ ἐπιβλήῃς , καὶ μηχανήματα . Ἐγὼ δὲ
ἐραυνῶ , καὶ ἐκθυμῶμαι τὰς ἐπιτολάς σου .
Ὅθεν διὰ τὰ νόμισα παρακῆσω , τὰς ὑπομέ-
νω ἀτίραχα .

6. Οἵτινες εἶναι πόσον σκληρογνώμοι , ὅπως
ξηραίνω ὡς λίθος ἡ καρδία τους , καὶ ἐγίνεν
ὡς γάλα πικτόν , ὅταν τὸ κάμνην τυρόν , ὅπως
πλέον δὲ μπλακῶνε ὑτέρα . Ἐγὼ δὲ πάλιν
μελετῶ τὸν Νόμον σου πάντοτε .

7. Ἀλλὰ δὲ χαρῶσθε Θεέμ , ὅτι μετὰ
αὐσπρότερα φάρμακα τῆς παιδείας μὴ ἐπαρο-
ξύνετε τὴν ὑγίαν . ἐτυγχῶντες τὰ με-
τερήθη ὁ Υἱός μου τῆς Βασιλείας , διὰ τὰ
ταπεινώθῃ , καὶ φυλάγῃ τὸν δίκαιον Νό-
μον σου .

8. Τὸν ὅποιον προτιμῶ περισσότερο , παρά
χιλιάδας χρυσίῳ , καὶ ἀργυρίῳ καὶ κάθε ἄλλον
πλοῦτον ῥάβδον , καὶ μίττον .

1. **Ε**Νθυμίζει εἰς τὸν Ποιητῆ τὴν πολλῶν
ἀγαθῶν , ὅπως ἔχει πρὸς τὴν αὐθρο-
πίνην φύσιν , καὶ τὸ φιλοσοργον ὡς φιλαὐθρο-
πος . Ἐπειδὴ ὅλα τὰ κτίσματα μετὰ λόγον
μόνον ἐδημιούργητε , τὸν δὲ Ἀνθρωπον λέγει
ἡ Ἁγία Γραφή πῶς ἐπλασεν . Ὅχι πῶς
ἐχειάσθη ὁ Θεὸς χεῖρας , (ἀνώματος γάρ)
ἀλλὰ διὰ τὰ δείξῃ τὴν πολλὴν διάθεσιν , καὶ
ἐπιμέλειαν , ὅπως ἐβάλῃ εἰς τοῦτο σοφὸν δη-
μιούργημα . Γινέταί γὰρ τὸν Ποιητῆ τὰ δό-
ση τῷ πλάσματι σωθῆσιν .

2. Διὰ τὰ με βλέπον οἱ ὀσεβεῖς τὰ ἀ-
φραίνονται . ὅτι καθὼς εἶχα εἰς τὰς λόγους
σου τὴν ἐλπίδα μου , ὅπως τὰ ποθυμῶν ἐπι-
τυχον .

3. Ταῦτα λέγει διαφόρος , καθὼς καὶ παρῶ-
νω , διὰ τὰ δείξῃ ἀγνωμοσύνην πρὸς τὸν
Θεόν καὶ ὁμολογῶ πῶς ὀρθῶς καὶ δικαίως τὸν
ἐπαύδατε .

4. Τώρα γὰρ πάλιν δέεται λέγωντας . Καὶ
πρὸς εἶναι φιλανθρωπίας πολυδύσπαστα γὰρ ἰοι-
τὸν παρεγώρησόν με τὸν δούλον σου , καθὼς

ἔταξες τοῖς μεταμελομένοις Διμεθείαι π , καὶ ἔλεον .

5. Νομίζων νεκρὸν τῷ λόγῳ τῆ , ὡς ὑπερημέ-
νον τῆς Θεῖας Διμεθείας , παρακαλεῖ νὰ τὸν
ἀναζωώσῃ ὡς εὐσπλαγχνῶ .

6. Δεὴ καταρῶται τὸς ἐχθρόσ τῆ , ἀλλὰ
μᾶλλον εὐχεται ὅτι ἡ Στροφή τῷ σωτη-
ρίῳ πραγματεύεται . Δικτῆτο λέγει . Ἀς
αἰχλωθῶσαν οἱ ὑπερήφανοι , ὅπῃ μὲ πειρά-
ζουσιν ἀδίκῃ . Εἰγὼ δὲ νὰ ἐργάζωμαι εἰς
τὰς Στολάσ τῆ , φυλάττων ταύτας ἀπαρα-
σάδῃτα .

7. Ἀνασρεψάτωσά με εἶπεν ὁ Σύμμαχῶ .
Ὡσπερ ἀμικτωλὸς ἐφρόνει , πῶς ἀπεχε μῆ-
κρῶ ἀπὸ τὸν Θεόν ὅθεν δέεται νὰ τὸν
ἀξιώσῃ πάλιν ὁ Κύριος , καὶ ἐνωθῆ μὲ τὸς
Σκαρέτῆς δόλωσ τῆ .

8. Καὶ ἀπλῶς εἶπεῖν , φύλαξον καθαρῶ καὶ
ἀναμεικτῆτον τῷ καρδίῃ μου , καὶ βοηθεῖ μοι ,
καὶ φυλάξω τῆς Στολάσ τῆ , διὰ νὰ μὴ κα-
τακρηθῶ εἰς αἰχλωίω αἰώνιον .

1. Ὅσοι ποθῶσιν ὀλοφύχως τίποτες , καὶ
δεὴ ἀπολαμβανῶσιν τὸ ποθόμεον ,
ὀλιγοφυχῶσι , καὶ καταμκραίνονται . Διατῆτο
λέγει , πῶς ἐκλείπει ἡ ψυχῆ τῆ , καὶ τίκεται ,
ἐκδεχομένη τῷ σωτηρίῳ , καὶ λύτρωσιν .

2. Ἡ Θεῖα Γραφή καλεῖται λόγιον , καὶ
ὑπόχεσις . Ἐκλείπει λοιπὸν , καὶ πικρῶς λυ-
πεῖται ἢ μόνον ἐκεῖνῶ , ὅπῃ ἀναμείνει τῷ
ἔξῃ κακῶν λύσιν ἄλλὰ καὶ ὅποιῶ ποθεῖ νὰ
μείθῃ τῆς Γραφῆς τῷ διαώσιον , νομίζει ψυ-
χαγωγίαν τῷ ταύτης ἄζηγησιν .

3. Ὁ ἀσκὸς μὲ τὸ θερμὸν ἀπαλαίνει καὶ
φασκῶνει , εἰς δὲ τῷ παχνίω σκληριώεται .
Ὁύτω καὶ ἡ φύσις τῷ σώμαστος , μὲ τῷ τρο-
φῷ παχνιώται , καὶ ἐγείρεται κατὰ τῆς ψυχῆς ,
καὶ μὲ τῷ κακῶσιν ἀδιωκαμίξει καὶ ταπεινώ-
νεται . Διατῆτο λέγει , πῶς ἐγινεν ὡς ἀσκὸς
ξηρὸς , καὶ ἄσχημῶ ἀπὸ τῷ λύτῳ , καὶ
κακῶσιν .

4. Αἱ ἡμέραι τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς εἶναι

5. Ἐλθέτωσά μοι οἱ
οἰκτιρμοῖσ τῆ , καὶ ζήσο-
μαι , ὅτι ὁ νόμος σῆ με-
λίτημ ἐσίν .

6. Αἰχλωθῆτωσιν ὑπε-
ρήφανοι , ὅτι ἀδίκῃς ἠνό-
μησαν εἰς ἐμέ . Εἰγὼ δὲ
ἀδολεχῆστω ἐν ταῖς ἐν-
τολαῖσ τῆ .

7. Ἐπισρεψάτωσά με
οἱ φοβόμενοῖσ τῆ , καὶ ὁ
γινώσκοντες τὰ μαρτυρίῃ
σῆ .

8. Γενηθήτω ἡ καρδιά
μου ἀμωμος ἐν τοῖς δικαίω-
ματίσ σου , ὅπως αὐ μὴ
αἰχλωθῶ .

Κάφ .

1. Ἐκλείπει εἰς τὸ
σωτήριόν σῆ ἡ ψυ-
χή μου , εἰς τὸς λόγῃσ σῆ
ἐπιήλπισα .

2. Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλ-
μοῖ μου εἰς τὸ λόγιόν σῆ ,
λέγοντες , πότε παρακα-
λέσεισ με ;

3. Ὅτι ἐγενήθην ὡς
ἀσκὸς ἐν πάχνῃ . τὰ
δικαιώματά σῆ ἐκ ἐπιλα-
θῆμ .

4. Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέ-

ραι τῷ δόλῳ σου ; Πότε ποιήσεις μοι ἐκ τῆς καταδικωμάτων με κρίσιν ;

5. Διηγῆσάυτο μοι παρανόμοι ἀδολείας . ἀλλ' ἔχ' ὡς ὁ νόμος σου Κύριε .

6. Πᾶσαι αἱ ἐπιτολαί σου ἀλήθεια , Ἀδίκως καταδιώξάυ με , βοήθησόν μοι .

7. Παραβραχὺ σιωπέλευσάυ με ἐν τῇ γῇ . Ἐγὼ δὲ ἐκ ἐγκατέλιπον τῆς ἐπιτολαί σου .

8. Κατὰ τὸ ἔλεός σου ζῆσόν με , καὶ φυλάξω τὰ μαρτύρια τῆς ἐσφοματός σου .

Λάμετ .

1. **Ε**ἰς τὸν αἰῶνα Κύριε ὁ λόγος σου διαμένει ἐν τῷ ἔραυῳ .

2. Εἰς γενεαὺ , καὶ γενεαὺ ἡ ἀλήθειά σου .

3. Ἐθεμελίωσας τῷ γλῶ , καὶ διαμένει τῇ διατάξει σου . διαμένει ἡμέρα , ὅτι τὰ πάντα δόλα σαί .

4. Εἰμὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελίτημα ἐστὶ , τότε αὐτὸ ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου .

5. Εἰς τὸν αἰῶνα ἔμῃ

ὀλίγας πολλὰ , καὶ βραχυτάτας , λοιπὸν τότε γὰρ κάμης τῷ κλάυμῳ , γὰρ με λυτρώσης ἀπὸ τῆς δυσμενεῖς ἐκείνης , ὅτῳ με δίκωσιν ἀδικα .

5. Τινὲς ἀγνώσοι με ἐσυμβάλλωσαν παρανόμου . καὶ θανατώσω τῆς ἐχθρῆς μου . ἀλλ' ἐγὼ , μὴ γεύοιτο , γὰρ ἀκίστω τῆς φλυαρίας τῆς , μόνον τῷ δικαίω σου κρίσιν ἐκδέχομαι Κύριε .

6. Ὅλως σου ἡ ἐπιτολαί εἶναι καταπολιτμεύεις με δικαιοσύνην καὶ ἀλήθειαν . ὁ Θεὸς ἐλπίζω , γὰρ με βοηθήσης καὶ τῆς ἀδίκως διωκόντων με .

7. Οἵ τινες τοσῶτον με ἐσεσοχώρησαν με τῷ πολλῷ δικαιοσύνης σου , ὅτῳ παρ' ὀλίγον μὲ ἔδιδαν θανάτον . Καὶ πάλιν ἐγὼ δευ ἀφῆκα τῆς ἐπιτολαί σου ὁλότῳ .

8. Ταπεινοφροσύνης ὁ λόγος , καὶ μετελότητος . Δευ ἐζήτησε τῷ ζωῷ εἰς δικαιοσύνης σου τίδοσιν , ἀλλὰ εἶπε . Σφῶτόν με ὡς ἐσπλαγχνῆσθαι , ὅπως φυλάξω καὶ ἐγὼ καὶ κρείως τὰ ἅγια σου προσάγμῳ .

1. **Ο**ὗσα βέλεσαι , πλειοῖς ἐν ἀκολία ὡς Παντοδύναμος . Καὶ αὐτοὶ οἱ Οὐρανοὶ πάντοτε φυλάττειν τὸν ὅρον ὅτῳ τῆς ἐδωκεν . καὶ οἱ Ἄγγελοι δευ παραβαίνων ποτὲ τὸ θεῖόν σου προσάγμῳ , ὡς ἀγνώμονες .

2. Ταύτῳ τῷ ἀληθείας σου ἐφυλάξες , καὶ εἰς τῷ πρώτῳ γενεαὺ πρὸς τῆς Γεδάων κάμνωντός τῆς τόσας ἀεργείας , καὶ χάριτας . καὶ εἰς τῷ ἄλλῳ γενεαὺ πρὸς τὰ Ἐθνη , λυτρώσας αὐτὰ ἀπὸ τῷ ἀτίθειαν .

3. Ἐθεμελίωσες τῷ γλῶ με τὸν λόγον σου , καὶ διαμένει καθὼς ἐπρόσαξες . Ἐχώμισας τῷ ἡμέραν ἀπὸ τῷ νύκτα , καὶ ὅλα ὡς δόλα ὑποτάσσονται εἰς τῷ ἁγίω σου προσάγμῳ .

4. Ἐὰν δευ ἤθελα μελετᾶ συγχυάικις τὸν Θεῖον Νόμον σου , ὁπότῳ διὰ τῆς διωγμῆς ἀρεσκίμου τῆς ἀσεβῶν σωσικῆς , ἐγενήμῳ συγκαίνωνός τῳ γὰρ ὑπάγω εἰς τῷ ἀπώλειαν .

5. Ἀμὴν τῷ ἔκειδῃ με τῷ προσάγμῳ ἐγγύ-

ελα, ὅτι τὰ δικαιώματά σου μὴ δίδων ζωῷ, καὶ αἴτησι, δὲ τὰ θέλω ἀμελήσει, καὶ δὲ νὰ τὰ ἀληθμονήσω πώποτε.

6. **Ο**ς τις εἶναι ἀμαρτωλὸς δὲ ἠμπορεῖ νὰ εἴπῃ τοιαῦτα πρὸς Κύριον, ὅτι ψάδιται. ἐπειδὴ νικᾶται ἀπὸ τὸ πάθος ἐκείνου, τῷ ὁποίῳ δὲ λ^ο λογίζεται. Εἰ δὲ εἰρηκτε τὰ πάθη, ἠμπορεῖ νὰ λέγῃ μὲ παρήρησιαν, ὡς ὁ Μακάρι^ο. Ἐδικός σου εἶμαι Θεέ, καὶ σῶτόν με, ὅτι τὰς ἐπιτολάς σου ἐφύλαξα.

7. Ἀντὶ τῷ ὑπέμειναν, ἕτεροι εἶπον ποροσεδοκίμωσαν. Ἡ γυν ἐκείνοι μετ' ἠλπισαν νὰ μὲ θανατώσω. Ἐγὼ δὲ ποροσέχων εἰς τὰ μαρτυρία σου, ἄρῃκα τὴν ζωῷ.

8. Ἀντὶ σιωπείας, κατακλῆθ^ς εἶπον ὁ Σύμμεχ^ο. Ἡ γυν ὅλα τὰ αὐθροπία, πλῆθος, καὶ διωκτεία, καὶ τ' ἄλλα, τέλος ἔχασι ταχύτατον. Ἡ δὲ ἐπιτολή σου Κύριε ποροξευῖ τοῖς φυλάττεσιν αὐτῷ βίον ἄρῃχωρον, καὶ ἀώλεθρον μετ' τὸν ποροσκαυρον θάνατον.

1. **Δ**ὲν φυλάγωμ ὅλοι τὸν Νόμον διὰ τὴν ἀγάπην, ἐπὶ τῷ ἔχασιν· ἀλλὰ τὶς μετ' διὰ δόξαν αὐθροπίνην, τὶς δὲ διὰ τὸν φόβον τῆς κολάσεως. Οἱ δὲ γνήσιοι ἐργάται τῆς ἀρετῆς, δι' ἀγάπην πλείονα.

2. Καθὼς ἐγὼ μετ' πόθου πολλὰ τὸν ἐφύλαξα. Ὅθεν καὶ περιουσιώτερον ἀπὸ τὰς ἐχθροῦς μου μὴ ἔδοκε σοφίαν, καὶ σώσεισιν διὰ τὴν ἀγνωμοσύνην μου.

3. Τῦτο εἶναι τῆς Βασιλείων ἴδιον, νὰ διδάσκωσι μᾶλλον, ἢ νὰ διδάσκωνται, καὶ νὰ ἔχον ἀταξίαν, καὶ σώσεισιν ὅλοι οἱ ποροσῶτες, καὶ ἠγῆμενοι, μελετῶντες τὰς θείας ἐπιτολάς, διὰ νὰ δίδωμ τοῖς ἄλλοις ὑπόδειγμα.

4. Διατὶ ἀπόθηκα, καὶ ἐφύλαξα τὸν Νόμον σου, ἐκατάλαβα περιουσιώτερα μου ἤλα ὑπὲρ τοῖς πρεσβυτέρας, καὶ γέροντας.

ἐπιλάθωμαι τῆς δικαιωμάτων σου, ὅτι ὡς αὐτοῖς ἐζητάς με.

Μίσση.

6. **Σ**ὸς εἶμι ἐγὼ, σῶσον με. ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἔξεζητήσα.

7. Ἐμὲ ὑπέμειναν ἀμαρτωλοὶ τῷ ἀπολείτα με. Τὰ μαρτυρία σου σιωήκα.

8. Πάσης σιωπείας εἶδον πέρας. Πλατῆα ἢ ἐπιτολή σου σφόδρα.

Μέμ.

1. **Ω**ς ἠγάπησα τὸν νόμον σου Κύριε; Ὅλιω τὴν ἡμέραν μελέτημ ἐσίν.

2. Ὑπὲρ τὰς ἐχθροῦς μου ἐπόρισάς με τὴν ἐπιτολίαν σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐμῆ ἐσίν.

3. Ὑπὲρ πάντας τὰς διδάσκοντάς με σιωήκα, ὅτι τὰ μαρτυρία σου μελέτημ ἐσίν.

4. Ὑπὲρ ποροσβυτέρας σιωήκα. ὅτι τὰς ἐπιτολάς σου ἔξεζητήσα.

5. Ἐκ πάσης ὁδῆς πονηρᾶς ἐκώλυσα τὰς πόδας μου, ὅπως αὐτοὺς φυλάξω τὰς λόγους σου.

6. Ἀπὸ ἧς κειμάτων σου ἐκ ἔξελινα, ὅτι σὺ εἰσομοδέτησάς με.

7. Ὡς γλυκία τῷ λάργυγμα τὰ λόγιά σου, ὑπὲρ μέλι τῷ σώματί μου.

8. Ἀπὸ ἧς ἐπιτολῶν σου σωθῆκα, διὰ τὸ ἐμίσησα πάντα ὁδὸν ἀδικίας.

Νῶν.

1. Ἄτ' ἔχουσ τῶς ποσὶ μου ὁ νόμος σου, καὶ φῶς τῆς τρίβοις μου.

2. Ὡμοσα, καὶ ἔσησα τῷ φυλάξασθαι τὰ κείμενα τῆς δικαιοσύνης σου.

3. Ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα. Κύριε ζῆτόν με καὶ τὸν λόγον σου.

4. Τὰ ἐκείσια τῷ σώματός μου ἠδόκησον δὴ Κύριε, καὶ τὰ κείμενά σου διδάξον με.

5. Δεὸ εἶναι βολετὸν καὶ ὁδῶν τινῶν εἰς δύο δρόμους. ἀλλὰ τῷ μετὰ πονηρᾶν ὁδὸν καὶ φάγγ' ὡς βλαβεράν, καὶ ἐπιζήμιον· τῷ δὲ ἄθειαν καὶ περιπατῆ ὡς ψυχροσώτημον, φυλάττων τὴν ἀκερβεῖαν τὰ θεῖα λόγια.

6. Δεὸ ἐπαρέβηκα τὰς ἐπιτολάς σου· ἀλλὰ καὶ πάσης ἀκερβεῖας τὰς ἐφύλαττον, ἠξιώρωντας, ὅτι καλὰ καὶ Ἄγρια τὰς ἐπιτολάς σου.

7. Τὸν λάργυγμα ἐσημείωσα, ὅστις εἶναι τῆς φωνῆς ὄργανον. καὶ μετὰ τῷ φωνῷ ἢ μελέτῃ ἔρχεται. Μετὰ τὰ ὅποια ἢ ψυχὴ γλυκεῖται περισσότερον, παρὰ τὸ σῶμα εἰς τῷ αἰσθησὶν τῷ μέλιτος.

8. Ἀπὸ τὰς ἐπιτολάς σου ἐκατέλαβα ὅσα σὺ ἀρέσων, καὶ ἀπετρέφθηκα, καὶ ἐμίσησα πάντα κακίαν καὶ ἀδικίαν, διὰ καὶ μήσε παραποικραῖον ὀλότελα.

1. Ὅτι δεὸ περιπατῶ εἰς τὸ σκοτὸς· ἀλλὰ φωτιζόμενος ἀπὸ τῷ λαμπηδόνα τῷ Θεῷ Νόμῳ σου, κατὰ δὸδῶμαι εἰς τῷ τῆς σωτηρίας ἀδύτητα.

2. Τῷ βεβαίαν κρείνῃ τῆς ψυχῆς, καὶ ἀπόφασιν, ὄρκον ἀνόμεσεν. Ἀμὴ οἱ δόλοι τῷ Θεῷ δεὸ ὀμνύσῃ· παρανομοῦν γὰρ, καθὼς καὶ ἀλλαχὲς ἐξείψαμεν.

3. Δεὸ εἶπεν ἀπλῶς ἐταπεινώθηκα. ἀλλὰ σφόδρα, ἤγην περιστά. Μάλιστα ὅτι ἦτον Βασιλῆς, Προφήτης, Σοφός, καὶ Δίκαιος. Καὶ πάλιν εἶχε πολλῶν τῷ παραοίτη, καὶ ταπεινώσιν. Ζωῶν δὲ ἐζήτησεν εὐνομον, καὶ ἀρέσον.

4. Ἀπὸ τὰ κατορθώματα τῆς ἀρετῆς, ἀλλο μετὰ οἱ Νόμοι προσάουσι, ὡς σωφροσύνην, δικαιοσύνην, καὶ ἕτερα ὅμοια· τὰ ὅποια ὡς χάρις τῷ Θεῷ ἀποδίδονται. Ἀλλὰ πάλιν εἶναι γνώμης ἔργα, ὡς ἡ Παρθενία, καὶ ἡ ἐγκράτεια, τὰ ὅποια ὡς δῶρα προσφέρονται. Ταῦτα λέγει ἐκείσια σώματος· ἐπειδὴ δεὸ εἶναι ὑποκείμενα εἰς τῷ ἀνάγκῃ τῆς Νόμων, ἀλλὰ καρπὸς φιλοφειῆς γνώμης, καὶ ἀγάπης προαιρέσεως. Καὶ δέεται τῷ Θεῷ καὶ τὰ ὑπο-

δεχθῆναι ἀμεινῶς, καὶ νὰ τὸν διδάξῃ τὰ Ἄγία τὰ θελημέτα.

5. Ἐπειδὴ ἡ πρόνοιά σου διαφυλάττει, καὶ σκέπτεται πάντοτε, δεῦ ἀληθιμόνητα, ὅτε ἀσόχητα τὸν Νόμοντα πῶποτε.

6. Πολλὰς, καὶ διαφόρας ἐπιβλαὰς, καὶ μηχανὰς μὴ κατασκευάζων οἱ δαίμονες, καὶ πονηροὶ αὐθροῦτοι· ἀλλ' ἐγὼ δεῦ ἐπαρκεστέητα ποτῶς ἀπὸ τῆς ἀπλανῆς ὁδοῦ τῆς ἐπιτολῶν σου· καὶ ὅτε λυτῶμαι ἀπὸ τῆς συνέδρας αὐτῶν, καὶ μηχανηρέμετα.

7. Πισθώντας πῶς εἶναι τὸ κερτύελάττα κληῖρόμμε ἀτυλος, καὶ αἰώνιος. δεῦτα ἡμέλησα. Μάλιστα ἀφραίνομαι νὰ τὰ φυλάσω, καὶ ἀγάλλεται ἡ καρδιά μου.

8. Τῶ ὅποιαν ἐκλίνα, καὶ τῶ βιάζω, νὰ πελῆ ἀόκνωσ τῆς Ἄγίας, καὶ ψυχοφελῆς ἐπιτολάσσε, διὰ τῶ πλησίαν αὐτόμειψιν, ὅπῃ ἐκδεχόμεθε τῆς σῆς ἀπολαύσεως.

1. **Δ** Τὸ τινα ἐσυνδάσσα ἐπιμελῶς νὰ φυλάξω πρὸς σὺ διαρέσῃσιν· εὖτα μετ' ἐμίσητα πολλὰ τῆς πονηρῆς λογισμῆς, ὅπῃ μὲ παρακινῶν εἰς παρανομίας· καὶ προτιμῶ τὸν Νόμοντα, ὃν ἐκ καρδίας ἐπόθησα.

2. Ἀλλὰ τῶτο εἶναι τῆς σῆς βοηθείας κατόρθωσις, χωρὶς τῆς ὁποίας δεῦ γίνεται κανεὺς καλόν. Διὸ καὶ ἐγὼ δεῦ ἤλιπτα ποτέμμε εἰς αὐθροῦτίνω βοηθεῖν, μόνον ἐτεῦτα ἐπικαλῶμαι εἰς αὐτίληψιν, ἔχων εἰς τῆς ἀληθεῖς σου λόγους τὸ θάρρος. Καὶ τῶτο εἶναι τὸ δέτερον.

3. Τῶτα χροικᾶται καὶ διὰ τῆς πονηρῆς λογισμῆς, καὶ διὰ τῆς κακῆς αὐθροῦτης, ὅπῃ συμβυλάσσαν αἴωμμε. Λέγει ἔν. Μὴ γεύοιτο Θεέμμε, νὰ μιαιώω τῶ σωβειδῃσιν, ἢ μόνον μετ' ἡμῶν ἀράξιν, ἀλλὰ ὅτε καὶ μὲ πονηρῆς λογισμῆς. Ἀλλὰ μάλιστα νὰ φυλάττω τῆς ἐπιτολάσσε μετ' ἡμῶν ἀκρίβειαν.

4. Ἐπειδὴ γὰρ Δέπτοτα τοῖσιν ἔχω σκοπόν, ἀξιώσόν με τῆς σῆς προνοίας, καὶ αὐτί-

5. Ἡ ψυχὴ μου ἐν ταῖς χερσίσσε διαπαντός, καὶ τῆ νόμους σου ἐκ ἐπελαθόμεν.

6. Ἐνθεῦτο ἀμαρτωλοὶ παγίδαμοι, καὶ ἐκ τῆς ἐπιτολῶν σου ἐκ ἐπλανήθην.

7. Ἐκλιρομόνητα τὰ μαρτύελάσσε εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μου εἰσίν.

8. Ἐκλίνα τῶ καρδιά μου, τῶ ποιῆσαι τὰ δικαιομάτάσσε εἰς τὸν αἰῶνα δι' αὐτόμειψιν.

Σάμμεκ.

1. **Π** Αρανόμμε ἐμίσησα, τὸν δὲ νόμους σου ἠγάπησα.

2. Βοηθός μου, καὶ ἀντιλήπτωρ μου εἶ σὺ, εἰς τῆς λόγους σου ἐπήλιπτα.

3. Ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμῆ πονηρόμοστοι, καὶ ἔξεραβήτω τῆς ἐπιτολάσσε τῆ Θεῶμμε.

4. Ἀντιλαβεῖται κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ ζήσεται.

Καὶ

Καὶ μὴ καταχύωμαι με
ἀπὸ τῆς προσδοκίας μου.

5. Βοηθήσόν μοι, ἡ σω-
θήσομαι, καὶ μελετήσω
ἐν τοῖς δικαιομασί σου
διαπαντός.

6. Ἐξεδεώσας πάντας
τὰς ἀποστατούτας ἀπὸ
τῆς δικαιοματίας σου, ὅτι
ἀδικον τὸ ἐσθύμημα αἰ-
νῶν.

7. Παραβαίνοντας ἰλο-
γισάμην πάντας τὰς ἀ-
μαρτωλοὺς τῆς γῆς. Δια-
τῆτο ἠγάπησα τὰ μαρ-
τύριά σου.

8. Καθήλωσω ἐκ τῆ
φόβου σου τὰς σαρκάς μου.
ἀπὸ τοῦ ἵου τῆς κριματίας σου
ἐφοβήθην.

Αἶν.

1. Ἐποίησα κείμεν, ἡ
δικαιοσύνην μου.
Μὴ παραδώσ με τοῖς ἀδι-
κασίμῃ.

2. Ἐκδέξαι τὸν δόλον
σου εἰς ἀγαθόν. Μὴ συ-
κοφανησάτωσά με ὑπερή-
φανοι.

λήψεως· ἡ χάριτά μοι τὴν σωτηρίαν ὅπως
μὴ ἐταξέσ· διὰ τὸ μὴ ἀσχυθῶ, μὴ ἐπι-
τυχῶν τῆς ἐλπίδος μου.

5. Ναὶ Παντοδύναμη, βοήθησόν μοι, ἵνα
ἐπιτυχῶν τῆς σωτηρίας, μελετήσω τὰ δίκαιά
σου προσάγμετα πάντοτε. Μελετήσω λέγει ἡ
μόνον ἐκεῖνῳ ὅπως γίνεται μετὰ τὸν νοῦν, καὶ
τὰ λόγια, ἀλλὰ μάλιστα μετὰ τὰ θεάρεστα
ἔργα· τὰ ὅποια εἶναι ὑπὲρ τὰ λόγια ἐ-
τιμώτερα.

6. Ταῦτῳ δὲ τὴν προθυμίαν, καὶ ἐπιμέ-
λειαν θέλω νὰ ἔχω εἰς τὴν φύλαξιν τῆς ἐν-
τολῶν σου, ἡ τήρησιν γνώσκων, ὅτι πάντες
οἱ ἀδικοὶ, ἡ ὑπερήφανοι ὅπως δευ φυλάττω
τὰ θελήματά σου, ἐξεδεώθησαν ὑπὸ σοῦ, ἡ
ἔγιναν ἐκονεῖδοι.

7. Ὁ Θεοδοτίων εἶπε, εἰς ἕδῃ. Ὁ δὲ
Σύμμεχθ· Σκοπέειν ἰλογισάμην. Ἡ γὰρ
ὅπως παραβαίνῃ τὸν Νόμον σου ἐκαταφρόνησ,
καὶ τὴν εἶχα ὡς τὴν σκηνὰν τῆς ἀδύτης, ἡ
κόπεια· ἡ ἠξήρωσας τὴν ζῆλειαν τῆς ἀμφο-
τίαις, τὰς Ἀγίας ἐπιλάττω ἠγάπητα.

8. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ψυχὴ μετὰ ὡς προθυμῷ
εἰς τὰ πνευματικά, ἀλαβείτω τὸν φόβου σου,
τὸ δὲ σῶμα ὡς χεῖνον εἰς τὸ καλὸν κατὰ τῆς
ψυχῆς ἠξάνισται· δέομαι, καὶ παρακαλῶ
τὴν Βασιλείαν σου, νὰ καρφώσῃ τὸν φόβου σου
εἰς ὅλα τὰ μέλη μου, νὰ περάσῃ ὁ πόνος ἕως
μέτα εἰς τὴν καρδίαν μου, νὰ σέσω πάντο-
τε ἐμπροσθεῖν σου, με πόθου, καὶ τρόμου
ἀγαλλιασεως.

1. Καθὼς ἐγὼ δευ γνωρίζω νὰ ἐκαστῶ
τινὸς ἀδικίαν, ἀλλὰ φυλάττω ἐν
ἀκρεβείᾳ τὸν Νόμον σου· ὅπως Κύριε, μὴ
ἀφήσῃς νὰ με κακοποιήσῃσιν οἱ πολεμουῖτές
με ἀδικοι.

2. Ὁ Ἀκύλας, καὶ ὁ Θεοδοτίων εἶπον, ἐγ-
γύησαι. Τηπίσιν ἡ ψάδομαι. Καὶ πισύσόν
μοι, πὼς θέλω πληρῶσαι τὸν Νόμον σου.
Ἀλλὰ δέομαί σου, μὴ ἀφήσῃς νὰ με συκο-
φανήσῃσιν οἱ ὑπερήφανοι. Δικαίως ταῦτα ἐξή-
τησεν, ὅτι ἡ συκοφαντία εἶναι μεγάλο κα-
κόν, ἡ μάλιστα τῆς ἀλαζονείας· ὅτι ἡ ἀδι-
κία

κία προσλαβῶσα τὴν διωκείαν, αὐξαίνει τὴν κακογνωμίαν χειρότερα.

3. Πάλιν ἐδῶ τὴν ὑπόχρῃσιν λέγει λόγιον. Τὸ δὲ ἔξελικτον, δηλοῖ τὸν ἀμετρον πόθον, ὅπῃ εἶχε νὰ ἐπιτύχη σωτηρίας.

4. Ὁ ἐργάτης ποσούτης ἀρετῆς δέεται, ὅχι μισθόν, ἢ πληρωμὴν διὰ τὰς θλίψεις, ἢ πόνους, ἀλλὰ φιλανθρωπίαν, ἢ ἔλεος.

5. Πάντες μὲν οἱ ἀνθρώποι ἐμμοθεῖ τῷ Θεῷ ὑπόδηλοι ἐκ φύσεως, ὡς ὑπ' αὐτῆς δημιουργηθεῖς· οἱ δὲ σαρκωτέροι, οἱ τὴν Δεσποτείαν αὐτῆς ἀπασίως αἰρέμενοι, ἴδιοι αὐτῆς κτ' διαθήσιν λέγονται. Τοιοῦτος ἦτον ἢ ὁ Δαβὶδ. Ὁ Θεὸς δέεται, νὰ τῷ δώσῃ σιωῆσιν ὁ Κύριος, νὰ καταλάβῃ τὰ ἄγιά του προσώγματα.

6. Καιρὸς εἶναι, νὰ ἐγερθῆς εἰς ἐπίκρησαν τῆς ἀδικημέων, νὰ τῆς βοηθήσῃ ἢ Δεσποτα· ὅτι πολλὰ κατεπάτησαν τὸν Νόμον σου οἱ πολέμιοι.

7. Τοσάκιον εἶναι εὖσας πολυτίμητος λίθος ἀπὸ τῆς δαΐδα, πολλὰ ἀκριβός· ἢ ἀρισκεται εἰς νῆσον τῆς κοκκίνης θαλάσσης. Λέγωντας ἐν τὸν εὖσα λίθον, ἐδήλωσεν ἅπαντας. Πῶς ἐπόθησε τὰς θείας ἐπιτολάς περιωσῶρον ἀπὸ κάθε πλῆτον ἐπίκρηον.

8. Ὁ πόθος κάμνει τὴν προθυμίαν, ἢ αὐτὴ πάλιν παρακινᾷ τὸν ἀνθρώπον, νὰ περπατῇ τὴν δεισίαν ὁδόν, ἢ νὰ μισᾷ πᾶσαν ἀνομίαν ὡς ἀδικον.

1. Ὁ Θεὸς δικαίως ἠγάπησα τὰς ἐπιτολάς σου ἕξ ὄλησιν τῆς ψυχῆς, ἐπειδὴ εἶναι καταπολλὰ ἀξίερασοι ἢ θαυμάσιοι.

2. Ταύτῃ δὲ τὴν γνῶσιν ἐδέχθηκα, ἀπὸ τὸ φῶσ σου καταλαγζόμενος. Ὅτι καὶ τὰς αὐοήτας, καὶ ἀφρονας σοφίζει ὁ Θεὸς Νόμος.

3. Οἱ ὀφθαλμοί μου ἔξελικτον εἰς τὰ σωτήριόν σου, ἢ εἰς τὸ λόγιον τῆς δικαιοσύνης σου.

4. Ποίησον κτ' τῷ δέησιν σου κτ' τὸ ἔλεός σου, ἢ τὰ δικαιώματά σου διδάξόν με.

5. Δῶλός σου εἰμὶ ἐγώ, σωστέτισόν με, ἢ γνωστωμαί τὰ μαρτυρία σου.

6. Καιρὸς τῷ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ. Διεσκέδασθον τὸν νόμον σου.

7. Διατῶτο ἠγάπησα τὰς ἐπιτολάς σου ὑπὲρ χρυσίου, καὶ τοσάκιον.

8. Διατῶτο πρὸς κάσας τὰς ἐπιτολάς σου καταρθέμῳ. πᾶσαν ὁδὸν ἀδικον ἐμίσησα.

Φέ.

1. Ἐμμοθεῖ τὰ μαρτυρία σου. Διατῶτο ἔξεράδνησεν αὐτὰ ἢ ψυχῆς.

2. Ἡ δὴλωσις τῆς λόγων σου φωτιεῖ, καὶ συβριεῖ νηπίος.

3. Τὸ σῶμα μου ἠνοίξα, καὶ ἔβλητα πνεῦμα, ὅτι τὰς ἐπιτολάς σου ἐπέποθω. Δόξα.

4. **Ε**πίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλήθον με, καὶ τὸ κέσμα τῆς ἀγαπῶντων τὸ ὀνομάσῃ.

5. Τὰ διαβήματά μου κατέβηθον καὶ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριεύσάτω με πατα αἰομία.

6. Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐπιτολάς σου.

7. Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δόλον σου, καὶ διδάξον με τὰ δικαιώματά σου.

8. Διεξόδου ὕδατων κατέδυσα οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπεὶ ἔκ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.

Τζάδεκ.

1. **Δ**ίκαιος εἶ Κύριε, καὶ δ' εὐθεὶς αἱ κρίσεις σου.

2. Ἐπειτέλω δικαιοσύνην τὰ μαρτυρίά σου, καὶ ἀλήθειαν σφόδρα.

3. Ἐξέπξιέ με ὁ ζῆλός σου, ὅτι ἐπελάθοντο τῆς λόγων σου οἱ ἐχθροί μου.

4. Πετυρωμένου τὸ λό-

3. Στόμα καλεῖ τὴν κοροθυμίαν τῆς διανοίας. Ὅτι αὐτὴ τραβίζει τὴν χάριν τῷ Πνεύματος. Λέγει ἔν, ὅτι διακί ποθῶ τὰς ἐπιτολάς σου, κοτιάζω εἰς τὴν σὴν δόξαν σου διώκων.

4. **Δ**εομαί σου γὼν κοίταξόν με μετὰ τὸ ἱλαρόν, καὶ ἄμεσέστων ὄμμα τῆς ἀπλαγχνίας σου, καθὼς ἔχεις συνηθεῖαν τὰ ἐλεῆς τὰς ἀγαπῶντάς σου πάντοτε.

5. Ἐχοντες ἡμεῖς τὴν κοροθυμίαν, δίδει καὶ ὁ Θεὸς τὴν βοήθειαν· καὶ κατέβηθον ἡμῶν τὰ διαβήματα, δεύμας κυριεύει ποτὼς ἡ δυνατεία τῆς ἀμαρτίας, καὶ μὴς ἐγκρημνίσθη εἰς ἀνοδίας, καὶ βάραθρα.

6. Καλὰ καὶ ὁ Δεσπότης Χερός ἐκάλεσε μακαρίους τὰς ὀνειδιζομένους, καὶ συκοφαντημένους· ἀλλὰ πάλιν εἰπέ τις, καὶ προσδύχωνται, καὶ μή τις εὖρη ὁ περατμός. Ὅτι πολλὰς συμβαίνει, καὶ ἔρχονται εἰς τὰς ἐσπερίους τὰ σαυδάλα.

7. Τὸ θεῖον εἶναι ἀνώματον. Λοιπὸν τὴν χορηγίαν τῆς ἀγαθῶν, ἐπιφαιέται νόητον.

8. Πολυὸν πόνον ἔχω, καὶ πηγὰς δακρύων ἀπὸ τὰ ὄμματά μου ἐκβλύζωσι, βλέπων τὰς ἀνθρώπων, καὶ παραβαίνου τὸν Ἅγιον Νόμον σου.

1. **Ο** ἄδικαιος εἶσαι Κύριε, καὶ αἱ κρίσεις σου εἶναι ὀρθαῖς, καὶ δ' εὐθύτητα ἀληθείας σου.

2. Ἐπειδὴ ἔταξες καὶ τιμήτης ὅπως φυλάξων τὸν Νόμον σου, τὰς δὲ παραβαίνοντας αὐτὸν καὶ κολάτης· καὶ μετὰ τὰ ἔργα τὸν λόγον ἐπλήρωσας ἀληθείας σου.

3. Ἀδυναμία σου, καὶ τήκομαι ἀπὸ τὸν εὐθεὶν ζῆλόν σου, βλέπωντας τὰς ἀφρονας, καὶ παραβαίνων τὸν Νόμον σου, καὶ κατὰ φρονῆσι τὸν νομοθέτην οἱ αἰομοί.

4. Οἱ λόγοι σου εἶναι καθαροί, καὶ ἀδοιοί,

ὡς χριστὸν δόκιμον· τὴν ὁποίαν περίοχα ἠγάπητα.

5. Εὐεριστόμενος ἐγὼ νεώτερος Ἀδελφὸς ἀπὸ ὅλης, καὶ διπλῆς ἀπὸ τῆς συγγενεῖς νομιζόμενος, μὲ ἔχρατες Βασιλέα. Ὁ Θεὸς καὶ ἐγὼ ἴματι προθύμως νὰ φυλάξω τὰ δικαιώματά σου πάντοτε.

6. Ὅτι ὅστις σὺ ἀκολοῦθα, νὰ φυλάξῃ τὰς ἐντολάς σου, ἀρίσκει διὰ μισθὸν τῷ κόπῃ τῆ ζωῆ αἰώνιον. Ὅτι ὁ Νόμος σου εἶναι αὐτοκλήθει· καὶ ὅσα εἶπες δίκαια ὄντως καὶ ἀμωμα.

7. Οἱ ἐνάρετοι ὅσον ἔχουσι θλίψεις, καὶ περιστάσεις, τότεν ἀνδρίζονται εἰς τὸν Κύριον· καὶ μελετῶντες τὰς θείας ἐντολάς, ἀρίσκουσι μαγάλῃ αἴεσιν.

8. Τὰ μαρτύριά σου εἶναι τῆς αἰώνιων ἀγαθῶν προῖκα. Ὁ Θεὸς ὑπὸ σὺ φωτιζόμενος θέλω ἀπολαύσει ζωῆ ἀπλόητον.

1. **Κ**Ραυλὴν καλεῖ τῷ τῆς ψυχῆς προθύμιαν. Λέγει οὖν, ὀλοφύχως σὺ δέομαι, καὶ ἐπάκουσόν μου· κάμει νὰ μὴ παθῶ ἄλλο τίποτε, μόνον νὰ κάμω τὰ Ἀγία σου προστάγματα.

2. Μεταλέγει το πάλιν, ἵνα δείξῃ τὸν διάπυρον ἔρωτα ὅπῃ εἶχευ ὁ τετραμακάροσ, νὰ φυλάξῃ τὰς ἐντολάς τῷ Κυρίῳ.

3. Ἐχωντας πόθον πρὸς τὸν Ποιητῆν καὶ Θεόν μου, ἢ μόνον τὰς ἡμέρας προστηχήμεν, ἀλλὰ καὶ τὰς νύκτας ἰεγευρομένου, πρὸ τῆ νὰ φωνήσῃν οἱ ἀλεκτερόνες, ἕκαμνα δέκτιν, αἰτήμενος ἵε ὕψος βοήθειαν.

4. Πρὸ τῆ νὰ ἐξημερώσῃ, ἀζύπνουσ ὀρθρίζωντας, καὶ ἐμελέτουσ τὰ θεία σου λόγια, καρπόμενος ἵε αὐτῶν πολλῶν τῷ ὀφέλειαν.

5. Ὡσπερ τὶς ἀμυρταλὸς, ζητᾷ ἐλεημοσύνην ὀ δίκαιος, καὶ ἐνάρετος· καὶ πάλιν ὀκ ἀπλῶς ἔλεον, ἀλλὰ καὶ τῷ θείῳ ψῆφον, καὶ κέρτιν δικάσιον, καὶ νόμιμον.

6. Οἱ ἀπὸ σὺ μακρυθεύτες με τῷ τῆ

γιόνσε σφοδρα, καὶ ὀ δὸλὸς σε ἠγάπητευ αὐτο.

5. Νεώτερος ἐγὼ εἰμι, καὶ ἰεγευρομένου. Τὰ δικαιώματά σου ἕκ ἐπελαθόμεν.

6. Ἡ δικαιοσύνη σου, δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὀ νόμος σου ἀπλήθει.

7. Θλίψεις καὶ ἀνάγκαι εὐροσάμε, αἱ ἐντολαί σου μελέτημ.

8. Δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα. Σωτίετισόν με, καὶ ζήτομαι Κόφ.

1. **Ε**Κέκραξα ἐν ὀλη καρδιά μου. Ἐπάκουσόν μου Κύριε. Τὰ δικαιώματά σου ἐκζητήτω.

2. Ἐκέκραξά σοι, σωσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύριά σου.

3. Προέφθατα ἐν αἰωνία, καὶ ἐκέκραξα, εἰς τὴς λόγους σου ἐπὶ ἠλπίσα.

4. Προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς ὀρθρον, τῷ μελετᾷ τὰ λόγια σου.

5. Τῆς φωνῆς μου ἀκουσον Κύριε, καὶ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὸ κέμασ σου ζήτοῦ με.

6. Προσῆγγισον οἱ κα-

παδιώκοντές με ἀνομία, ἀπὸ δὲ τῶ νόμου σὺ μακριώθηται.

7. Ἐγγύς εἶ σὺ Κύριε, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί σου ἀλήθεια.

8. Κατ' ἀρχαίς ἔγνων ἐκ τῆς μαρτυρίων σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐμελεῖσθαις αὐτά.

Ρ'ς.

1. Ἰδὲ τὴν ταπεινώσιν μου, καὶ ἤξελθόν με, ὅτι τῶ νόμου σου ἐκπέλαθόμην.

2. Κεῖνον τὴν κρίσιν μου, καὶ λύτρωσαί με. διὰ τὸν λόγον σου ζῆτόν με.

3. Μακρὰν ἀπὸ ἀμαρτηλῶν σωτηρία, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐκ ἤξεληται.

4. Οἱ οἰκτιρμοὶ σου πολλοὶ Κύριε. Κατὰ τὸ κέριμα σου ζῆτόν με.

5. Πολλοὶ οἱ ἐκδιώκοντές με, καὶ ἐθλίβοντές με, ἐκ τῆς μαρτυρίων σου ἐκ ἤξεληται.

6. Εἶδον ἀσωπετώντας, καὶ ἤξεληται, ὅτι τὰ λόγια σου ἐφυλάξαντο.

7. Ἰδὲ ὅτι τὴν ἐπιτολίαν σου ἠγάπησα, Κύριε ἐν τῶ ἐλέει σου ζῆτόν με.

Νόμον παράβατιν, ἰδὼ ἐπληροῦσθαι, καὶ με δίκαιον ἀδικᾶ.

7. Καθὼς γινώσκεις Δέσποτα· ἐπεὶ δὴ ὁ Θεὸς ἀπερὶχρηκτός, ὡς πανταχῶ παρὼν, καὶ εἰς καθὲ τόπον Διερχόμενος, βλέπεις πάντα, καὶ θεωρεῖς τὰ γενόμενα.

8. Μαρτύρια καλεῖ τὸν Οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν· εἰς τὰ ὅποια φαίνεται ἀκαταπαύτως ἡ Θεὸς πρόνοια. καὶ ὅλα πληροῖ τὸ πρὸς ἀγμῶν, καὶ δεῶ παραβιάνουσι τὰ ὅρα. Ἀπὸ ταῦτα λέγει ἐγνώριστα πῶς γινώσκεις καὶ ὅσα γίνονται.

1. Ὁ Ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψώθηται. Ὁ Θεὸς ὁ Προφήτης με τὴν ταπεινώσιν καὶ τοῖς ἄλλοις ἀρεταῖς ἐσόλισεν. ἐπικαλούμενος δι' αὐτῆς τὴν τῆ Κυρίου βοήθειαν, ὡς πληρωτὴς τῶ Νόμου ἐπιμελέσθαις.

2. Ἐνθυμίζει τῶ Δεσποτῶ τοῖς ὑποχέεισι, καὶ χάριτας, ὅτῃ τὸ ἐταξέ, καὶ παρακαλεῖτον καὶ κἀμὴ κρίσιν, καὶ τὸν λυτρώτη ἀπὸ τῶ ἀδικίας, ὡς Κερίτης δικαιοῦτατος.

3. Οἵτινες ὡς παρανομῶντες ἐσέρησαν ἑαυτοὺς τῆς Θεῖας φιλανθρωπίας σου, ὅτι δεῶ ἠθέλησαν καὶ φυλάξουσι τὰ δικαιώματα ὡρὸς ἀγμῶτα.

4. Τὸς δὲ Δικαίους εἶναι δίκαιον, καὶ εὐλογον Κύριε, καὶ ἐλεήτης ὡς ἐλεήμων, καὶ δίκαιος. με τὸς ὁποῖσις σῶσον καὶ ἐμὲ πῶ ἀνάξιον.

5. Ἐπεὶ δὴ καὶ ἐγὼ ὅσας θλίψεις, καὶ διωγμῶς ἔπαθον, ἀπὸ τὰ πρὸς ἀγμῶτά σου δεῶ ἀγῶνα, ἔτι καὶ ὅλα ἐπαρασφράγισα.

6. Μάλιστα ὅποτα βλέπω τὸς ἀφρονες παραβαίνοντας, ποτὴ περιόξα ὡς ζηλωτῆσιν, καὶ ἐθλίβομαι. Οὕτω καὶ ὁ Μακάριος Παῦλος ὑπὲρ τῆς ἀπίστων ᾠδύρετο.

7. Διὰ καὶ δεῶ τὸν πολίτη τὸσον, μνημονεύει πολλάκις τῆς ἐπιτολῶν, μαρτυρίων, καὶ δικαιωμάτων, καὶ τὸν ἐλεῆτη ὁ Κύριος.

ἢ γὰρ τὸν σῶτη ὡς Νόμος φύλακα ἐπιμελή, ἢ ὑπήκοον.

8. Ἀρχὴ τῆς λόγων καλεῖ τὰς ἐπαγγελίας, ὅτῃ εἶπε πρὸς Ἀβραάμ ὁ Κύριος. Λέγει οὖν, ὅτι ἀψάδεις ἔχεις τὰς ὑποχρεώσεις, ἢ ὅσα ἐτάξεις εἶναι ἀληθῆστα, ἢ δίκαια πάντα αἰ κείσεσθε.

1. **Τ**οὺς πολεμῶντάς με, ἢ διώκοντας δεῦ ἐφοβήθηκα, τὸν δὲ Νόμον σου δειλῶ, ἢ δέδοικα ἀλαβήμενος.

2. Ἐπειδὴ διὰ πολεμίᾳ ἀφέφερον, εἰκότως εἶπε διὰ τὰ σκύλα, τὸ ὅποιον λέγει τὸν πλῆτον, ἢ κῆρσος ὅτῃ πέρην εἰς τὸν πόλεμον οἱ νικήσαντες. Εἰς τὸν ὅποιον πλῆτον δεῦ ἐχάρη τῶν ποτῶ, ὅσον εἰς τὴς θεῖς Νόμος ἀφραίνετο.

3. Ὅστις ἔχει τὴν θεῖαν θερμότητα, ἢ ἀλαβειαν, μισῶ τὴν ἀδικίαν, ἢ πάντα κακίαν, ἢ ἀχρηργίαν βδελύσεται.

4. Τινὲς τὸ ἐπτάκις, πλεῖστικὸς ἐρμύδασαν. Ἀλλὰ ἢ τὰ δύο πληρῶνες ὁ Μακάριος, ἐγειρόμενος, ἢ ἀλογῶν καθ' ὅρων τὸν Κύριον. Καθὼς ἢ τῶρα τελευτῶν οἱ ἀλαβεῖς Χριστιανοὶ, ἢ μόνον Ἐκκλησιαστικοὶ, ἀλλὰ ἢ πᾶς ἄλλος ὅτῃ γνωρίζει τὸ χρέος, ἢ τὴν πολλῶν ὠφέλειαν, ὅτῃ ἐκ τῆς προσηχῆς λαμβανέι.

5. Ὅσοι ἀγαπᾶσι τὸν Θεὸν καθὼς πρέπει, ἢ φυλάσσιν ἀκειβῶς τὸν Νόμον σου διάσσωσιν εἰρμύκων βίον, ἢ ἀσκαυδάλισον (καὶν ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων πολεμῶντων) ἔχοντες καθαραὶ τὴν σμειδισιν.

6. Ὅσον καὶ ἐγὼ, ὅταν μὲ ἐσύμβαναι συμφορᾳς, ἐφύλαχα τὰς ἐπιτάσσει, τὴν λῦτρωσιν παρὰ σὺ, καὶ τὴν σωτηρίαν ἐκδεχόμενος.

7. Καὶ ἀπλῶς, ὅσα εἶπε τὸ Παράγιον σόμσθε, πῶς κἀμνεὶ χρεῖα γὰρ τελευτῶν πρὸς σωτηρίαν μου, δεῦ ἠμέλησα, ἀλλὰ μέλισα τὰ ἐπόθησα, καὶ μὲ θερμότητῶν διάδισιν τὰ ἐπλήρωσα.

8. Ἀρχὴ τῆς λόγων σου ἀλήθεια, ἢ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κείμενα τῆς δικαιοσύνης σου.

Σίν.

1. **Α**ρχόντες κατεδίωξαν με δωρεᾶν, καὶ ἀπὸ τῆς λόγων σου ἐδειλίασεν ἡ καρδιά μου.

2. Ἀγαθιάσσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγια σου, ὡς ὁ δειστικῶν σκύλα πολλὰ.

3. Ἀδικίαν ἐμίσησα, ἢ ἐβδελύξάμην, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.

4. Ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἠνυσάσσει, ἐπὶ τὰ κείμενα τῆς δικαιοσύνης σου.

5. Εἰρήνη πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον σου, ἢ ἐκ ἐσιν αὐτοῖς σκαυδαλον.

6. Προσεδόκων τὸ σωτηρίων σου Κύριε, καὶ τὰς ἐπιτάσσει ἠγάπησα.

7. Ἐφύλαξεν ἡ ψυχὴ μου τὰ μαρτυριά σου, καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ σφόδρα.

8. Εφύλαξα τὰς ἐπιτολάσας, καὶ τὰ μαρτυρία σου ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοὶ μου ἐναντίον σου Κύριε. Ταῦ.

1. Ἐτίμισάτω ἡ δέησις μου ἐναντίον σου Κύριε, καὶ τὸ λόγιόν σου σωθήτω με.

2. Εἰσέλθοι τὸ ἀξιωμακὸν ἐναντίον σου Κύριε, καὶ τὸ λόγιόν σου ῥυθίσει με.

3. Ἐξερῶξαντο τὰ χεῖλη μου ὕμνον, ὅταν διδάξῃς με τὰ δικαιώματά σου.

4. Φθίγγονται ἡ γλώσσά μου τὰ λόγια σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐπιτολαί σου δικαιοσύνη.

5. Γενῶδω ἡ χεῖρ σου τὸ σωταίμε, ὅτι τὰς ἐπιτολάσας ἠρετισάμην.

6. Ἐπέθῃσα τὸ σωτήριόν σου Κύριε, καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστίν.

7. Ζήσεται ἡ ψυχὴ μου, καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ κείμενά σου βοηθήσει μοι.

8. Ἐπλανήθην ὡς πρῶτον ἀπολωλὸς. Ζήτησον τὸν δῶλόν σου, ὅτι τὰς ἐπιτολάσας ἔκ ἐπλανήθην. Δέξαι. Καθίσμα ΙΖ.

8. Καὶ δεῦ ἐπαρέβηκα κενεῖται θέλημα. καθὼς γινώσκεις ὅλας με τὰς πράξεις, καὶ διαβήματα, ὡς τὰ πάντα σαφῶς ἐπίστω με.

1. Ἄψ' ἔτελείωτε τὴν δέησιν, δέεται τὸ θεὸν καὶ τὴν προσδεχθῆ, καὶ κατὰ τὴν δόξην σωθῆσιν, ἐκ τῆς ἀσθενείας, ἀλλ' αὐτὸ θεοῦ εἰς τὴν ψυχῶν, καὶ καταλαμβάνη τὴν εἶτα λόγια.

2. Ἀξιωμακὸν τὴν ἰκεσίαν ἐκάλεσε καὶ τὸ ἄλλο ἐρμηνεύσται. Λέγει ἐν, προσδεξάμε τὴν παρακάλειν, καὶ λύτρωταί με καὶ τὸν ἄλλο εἶσατον λόγον σου.

3. Ἐγὼ δὲ πάλιν ὑπὸ τῶν διδασκόμενῶν, καὶ μαθῶν τὰ σα δικαιώματα, θέλω προσφέρει σοὶ τῶν διδασκάλων, καὶ ἀεργετῶ ὑμνοῦν τὴν πρέπταν.

4. Καὶ κατὰ ἀφιέρωσιν τὴν γλώσσά μου εἰς μελέτην τῶν θεῶν λογίων σου. Ὅτι ὅλας τὰς πράξεις εἶναι δίκαια.

5. Τὸ ἠρετισάμην, ἐξελεξάμην εἶπον ὁ ἀκύλας, καὶ ὁ Θεοδοτίων. καὶ εἰλόμην ὁ Σύμμαχῶν. χεῖρα δὲ καλεῖ τὴν θεῶν ἐργασίαν. Λέγει οὖν. Βοηθήσον μοι Παντοδύναμη, καθὼς καὶ ἐγὼ τὰς ἐπιτολάσας ἐφύλαξα.

6. Καὶ ἄλλο τίποτε δεῦ ἐπέθῃσα, μόνον καὶ με ἀξιώσως σωτηρίας. Ὁ θεὸς καὶ τὸ ἄγιον νόμον σου ἐπιμελῶς μελετῶ, καὶ σοχάζομαι πάντοτε.

7. Οὕτως ἐπείθω, καὶ εἶμαι βέβαιος καὶ ἐπιτύχω τῆς ἐπίσεως με τὴν θεῶν σου ἐλεημοσύνην, καὶ βοηθήσαι. Ὅπως ὑμῶν, καὶ δοξάζω σε εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν σου.

8. Ναὶ πολυέλεε Κύριε, ἐπάκρονον τὴν δόξην σου. Ὅτι ἐὰν τινὰς ἐπιτολάσας παρέβηκα ὡς σάρκα φορῶν, ἀλλὰ πάλιν δεῦ τὰς ἀσώχησα ἀδότηλα. Λοιπὸν ξεδραμόν με ὡς πρῶτον χαμεῖον, καὶ ὀρεαίλων, ἵνα πάλιν εἰσέλθω εἰς τὴν ἄγιου ποιμήν σου.

Αὐτὰ εἶπεν ὁ Προφήτης ἀφ' ἧ ἡμέρτε, καὶ ἀρμόζει νὰ τὰ λέγη πᾶς ἀμάρτωλος μὲν δακρύων δ' ἄχομος, καὶ δεόμενος τῷ Θεῷ νὰ τῷ δώσῃ τὴν ἤν πταυμένων συγχώρησιν.

Ω, δὴ ἦν Αἰαβαθμῶν. Ψαλμός. ΡΙΘ'.

Ο' Θεοδοτιῶν εἶπεν, ἄτμω ἦν αἰαβάτων. Ὁ δὲ Ἀκύλας, καὶ ὁ Σύμμεχος, εἰς τὰς αἰαβάτας. Δηλοῖσι γὰρ τὴν ἤν ἀμάρτωλων ἐκ Βαβυλωνος ἐλάθεσαν, καὶ τὴν πρὸς Γερταλήμ ἐπαυδόν. Ὅτι ἐκ Θεῖα Πνέματος ἐποφήτασεν ὅλα τὰ μέλλοντα ὁ Μακάριος, εἰς ἐκείνων, καὶ ἡμῶν ἀφέλειαι. Ὁ εἰς Ψαλμός οὐ λέγει τὰς εἰς τὴν Βαβυλωνίαν συμφορὰς. Ἄλλος τὴν χαρὰν ὅτι εἶχαν εἰς τὴν ὁδοποισίαν, καὶ ὅταν ἐφθασαν κατὰ ὄδιον. Ἐτέρῳ τῆς πολέμης, ὅτι ἐγίναν πάλιν ὑσέρα. Ἄλλῳ τὴν οἰκοδομίαν τῆ Ναῦ. Ἐκαστῷ οὐ Ψαλμός ἐχηματίσθη εἰς τὴν χορὸν, ὅτι ἕκαμαν τότε οἱ Ἄγιοι, ψάλλοντες καὶ ἀψαλμοῦντες τῷ Ἐργετῇ Θεῷ, ὡς ἔξ ἐνός σώματος. Διατὸ εἶναι εἰς εὐκὸν ἀρεθμῶν πάντα αἰρήσεις, καὶ λόγια, ὡσπερ νὰ τὰ ἔλεγεν εἷας αὐθροπος. Ἀρμόζει δὲ ὅτι ὁ Ψαλμός νὰ τὸν λέγη πᾶς εἷας δ' ἄχομος, καὶ ἦν συκοφαντῶν καὶ σφράτων, νὰ εἰρήνη βοηθεῖαι.

Η' Εξήγησις.

1. **Ε**Γὶς ὅλας μὲν τὰς θλίψεις δεῦν ἠλπίσα ποτέ μὲν εἰς αὐθροπος, ἀλλὰ μόνον πρὸς τὸν Θεὸν ἐβόων δεόμενος· ὁ δὲ φιλαύθροπος μὲν εἶδεν τὴν ἀρμυζήσασιν βοηθεῖαι.
2. Ὁ Θεὸς πάλιν θάρρων εἰς τὰ σωθήσιν ἐλέησεν, ὁ σὸς οἰκέτης ἱκετῶν τε Δέσποτα, νὰ μὲν λυτρώσῃ ἀπὸ τῆς ἀδικίας γλώσσας καὶ δόλιας. Ὅτι περισσαν ζημίαν καὶ βλάβην μὲν δίδασιν, καὶ ἀπὸ τῶ ἀγαθῶν ἐμποδίζουσιν.
3. Ἄλλὰ θέλει ἐρωτήσῃ τις λέγωντας. Ποῖαν ζημίαν σὲ κάμνεται, καὶ ποῖαν ζητεῖς καὶ τῶ δολίων βοηθεῖαι; ἀποκρίνομαι.
4. Ὅτι περισσώτερον μὲν βλάπτειν οἱ λόγοι τῶν, παρὰ τὰ ἀλοισιμεῖα βέλη ἦν ἐχθρῶν, καὶ τὰ πυρωμεῖα τῶ δάσῃ κάρβονα. Λοιπὸν ἐμοὶ μὲν ἀπέστειλον εἰς βοηθεῖαι Κύριε τὰ βέλη τῶ θείου ἔρωτος, καὶ τῶ φωτισμῶν τῶν λαμπτήρας καὶ αὐθρακας. Ἐκείνης δὲ ἀρ-

Τὸ Κείμενον.

1. **Π**ρὸς Κύριον ἐκ τῶν θλίψεσιν αἰ με ἐκέκραξα, καὶ εἰπήκυσέ μὲν.
2. Κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχὴν ἀπὸ χειρῶν ἀδικῶν, καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας.
3. Τί δοθήσῃ σοι, καὶ τί προσεθήσῃ σοι πρὸς γλώσσαν δολίαν;
4. Τὰ βέλη τῶ διωκτῶ ἠκουημεῖα, σὺ τοῖς αὐθραξι τοῖς ἐρημικοῖς.

5. Οἶμοι ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη. Καταπεκλιώματα μὲν ἤσθη σκηνωμάτων Κηδάρ. Πολλά παρήκισεν ἡ ψυχὴ μου.

6. Μετὰ ἤσθη μισήντων τῶν εἰρηλίων, ἤμην εἰρηνικός. Ὅταν ἐλάλω αὐτοῖς, ἐπαλέμην με δωρεῶν.

μῶζει νὰ συμβλίξην τὰ ὀξύτατα βέλη τῆς σῆς φοβερῆς ἀποφάσεως, καὶ τῆ αἰωνίᾳ πυρὸς οἱ αὐθρακες.

5. Κατὰ πολλὰ λυπᾶται ἡ ψυχὴ μου καὶ θλίβομαι, πῶς ἐμακρύνθη τοσῶτον ἡ ἄβυσσος μου, καὶ κατοικῶ τῶν χρόνων με τοῖσιν Εἰθνος Ἀραβῶν· καὶ δὲ μὲ πέρνει Θεός μου εἰς τὰ ποσειάσια σκλιώματα. Ταῦτα λέγει καὶ διὰ τὸς ἀγχισλωτῆς, πῶς ἐποθεῖσταν νὰ ὑπάγην εἰς τὴν ἐπίγειον Γερουσαλήμ· καὶ διὰ λόγων τῶν, καὶ διὰ καθε ἐκείνου αὐθροτων, ὅπως ποθεῖ τότε νὰ ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τῆ πρόσκαιρα, νὰ ὑπάγῃ εἰς τὰ Οὐραῖα Παλάτια.

6. Ἀλλὰ μὲ ἐγκατέλιπες, νὰ παροικῶ τῶν χρόνων, με τοῖσιν Εἰθνος ἀτεβέστατος. Οἵ τινες μὲ ὄλον ὅπως τὸς κάμνω πολλὰς ἀεργείας καὶ χάριτας, καὶ τὸς ἀποδίδω καλὸν αὐτὶ κακῶς, πάλιν δὲ εἶναι εἰρηνικοὶ οἱ ἀχάριστοι· ἀλλ' αὐτῶν τῶν ὤρων χωρὶς αἰτίας μὲ πολεμῶν, καὶ διώκων.

Ω, δὴ ἤσθη Ἀναβαθμῶν. Ψαλμός. ΡΚ'.

Τὴν αὐτῶν ἐνόησον ἔχει καὶ ἔτος ὡς τὸν ἀνώτερον. Καὶ παραθαυρήσῃσιν ἐαυτοῖς οἱ ἀγχισλωτοὶ, νὰ μὴ ἐλπίζω εἰς ἄλλον τινὰ, εἰ μὴ μόνον εἰς τὸν Θεόν. Καὶ ἀποδείχῃ ποτὸν εἶναι μεγάλη, καὶ κραταῖα ἡ Θεία βοήθεια.

Τὸ Κείμενον.

1. Ἦν ἴσθη τὸς ὀφθαλμοῦς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἤσθη ἡ βοήθειά μου.

2. Ἦ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου, τὸ ποιήσας τὸν ἔρανον, καὶ τῶν γλῶ.

3. Μὴ δάψῃ εἰς σάλλον τὸν πόδα σου, μηδὲ νύξασῃ ὁ φυλάκων σου.

Ἦ Ἐξήγησις.

1. Ἦν ἴσθη τὰ ὄρη κατὰ τὸς ὀφθαλμοῦς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἤσθη ἡ βοήθειά μου.

2. Ἀλλ' ἀπὸ τινὰ δὲ εἶδα τίποτος καλοσύνην ὁλόπελα. Λοιπὸν ὡ ψυχὴ μου, ἔχε εἰς τὸν Θεόν τὰς ἐλπίδας σου (ὅπως ἐδημιούργησεν ὄλον τὸν Κόσμον) καὶ αὐτὸς μὲς δίδει βοήθειαν.

3. Ναι ἀφάδιστα. Μὴ ἔχῃς εἰς τὸν πόδα σου τινὰ, ἢ ἀμφιβολίαν, ἀλλὰ πιστέβεβαια, ὅτι τὸς ἐπιμέλειαν βωαί νὰ σὲ

φυλάτῃ , ὅπῃ δὲ ἀφίκει νὰ σὲ ἔλθῃ τι-
νὰς πειρασμοὺς , ἢ περιστάσις .

4. Ὅτι καλὰ ἢ μερικαῖς φορές καμώνεται ,
πὺς δὲ φροντίζει τὸ συμφέρον σου , ὅμως δὲ
ἀμελᾷ ἐκεῖνῃ , ὅπῃ φυλάσσει τὸν Ἰσραὴλ ,
ἢ ποιμῆται πῶποτε .

5. Ὅ ὅποιῃ σὲ θέλει φυλάξει ποτῶτον
ἐπιμελέσασθαι ἐκ δεξιῶν σου ἰσάμενῃ , καὶ
νὰ σὲ σκέπῃ ἀπὸ ἐναντία ψυχῆς καὶ σώ-
ματῃ .

6. Καὶ νὰ σὲ φυλάγῃ κάθε κερὸν ἀπὸ
τῆς σελήνης ψυχρότητα . Ἡ ἕν ἐῖς τῶ
δύσυχίαν ἢ δυσυχίαν , νὰ μὴ διωθῶν νὰ
σὲ βλάψῃ ἐχθρῶν αἰσθητῶν , ἢ νοητῶν
πειρασμοὶ φανεροί , ἢ ἀπόκρυφοί .

7. Καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν νὰ φυλάγῃ τῶ ζωῆ
σε ἀπὸ πάντων σωματικῶν πονηρῶν , ὅπῃ ἡμ-
πορεῖ νὰ σὲ τύχῃ πῶποτε .

8. Ὅ ὅποιῃ ἔχοντας φροντίδα ἐπιμελῶς
τῆς σωτηρίας σου , θέλει καταδοῦναι ἢ μόνον
τὰς ἀρχὰς ἢ τὰ τέλη τῆς ἔργων σου ἢ ἀλλὰ
ἢ καθὼς ἐφυλάξῃ τῶ ψυχῆ σου εἰς τῶ νε-
ότητα , ἢ τῶ νὰ σὲ βοηθῇ ἢ ἕως τέλους τῆς
ἔσχατης τέτης , νὰ εὖρης ζωῆ αἰώνιον .

4. Ἰδὲ ἢ νυσᾶζει , ἢ
δὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσων
τὸν Ἰσραὴλ .

5. Κύριος φυλάξοι σε ,
Κύριος σκέπησοι ἐπὶ χεῖ-
ρα δεξιᾶν σου .

6. Ἡμέρας ὁ ἥλιος ἢ
συγκαύσει σε , ἢ δὲ ἢ
σελήνη τῶ νύκτα .

7. Κύριος φυλάξοι σε
ἀπὸ παντὸς κακῆ , φυλά-
ξοι τῶ ψυχῆ σου ὁ Κύ-
ριος .

8. Κύριος φυλάξῃ τῶ
ἐπισόδου σου , καὶ τῶ ἐξο-
δου σου ἀπὸ τῶ νῦν , καὶ
ἕως τῶ αἰῶνῃ .

Ὡς δὲ τῆς Ἀναβαθμῶν . Ψαλμὸς . ΡΚΑ΄ .

Ψ Ἀλλὰ τῶ ἀγαλλίασιν ὅπῃ ἐπῆραν οἱ λυτρωθέντες Ἰσραῖοι , ὅταν εἰ-
σῆλθον εἰς τῶ Ἱερουσαλήμ . Προσητάλονται ὁμοίως τῶ ἡμετέρων
ἀφροσυνῶν , ὅπῃ ἐλάβομεν , ὅταν ἔξαγοράσθημεν μετὰ τὸ τίμιον Αἶμα τῶ
Χριστοῦ , ἢ εἰσῆλθομεν εἰς τῶ Νέαν Ἱερουσαλήμ , τῶ Καθολικῶ Ἐκ-
κλησίᾳ , ἢ τῆς εἰκονίζει πάλιν τῶ Οὐρανό . εἰς τῶ ὅποιαν ἐλπίζομεν
νὰ ὑπάγωμεν , ὑπὸ τῶ φιλανθρωπῆ Θεῷ ἀδοξάμενοι .

Ἡ Ἐξήγησις .

Τὸ Κείμενον .

1. **Κ** Αθὼς ἀφροσύνομαι ὅταν μὲ λέγαν , νὰ
εἰσέλθω εἰς τὸν οἶκον τῶ Κυρίου , ὅς
τις εἶνα αὐτῆ ἢ ἐπίγειος Ἱερουσαλήμ . ἢ τῶ
ἀκόμι ἀγαλλομαι ἐσθυμῆμενος , ὅτι εἶνα και-
ρὸν θέλωσι εἰπεῖν οἱ Ἀπόστολοι εἰς ἅλον τὸν

1. **Ε** Ἐφραὶμ ἐπὶ
τοῖς εἰρηκόσι μοι ,
εἰς οἶκον Κυρίου πορεύσω-
μεθα .

2. Εξῶπτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς ἀγλαῖς σου Γερσαταλήμ.

3. Γερσαταλήμ οἰκοδομημένη ὡς πόλις, ἧς ἡ μετοχή αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό.

4. Ἐκεῖ ᾧ ἀνέβησαν αἱ φυλαὶ, φυλαὶ Κυεῖς, μαρτύριον τῷ Ἰσραὴλ, τὸ ἔχομελογησάσθαι τῷ ὀνόματι Κυεῖς.

5. Ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαβὶδ.

6. Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνῃν τῷ Γερσαταλήμ, καὶ δῶνῃα τοῖς ἀγαπῶσιν.

7. Γενέσθω δὴ εἰρήνῃ ἐν τῇ δωάμευσ, καὶ δῶνῃα ἐν ταῖς πυργοβάρεσις.

Κόσμον, καὶ εἰτέλθῃ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῷ Χριστῷ ἅπαντες. Ὅτι ὁ Μεσίας ὠοῖξε τὸν Οὐρανόν, καὶ διώχεται καὶ εἰτέλθῃ πᾶς εὖας ἀγαλλιώμενος.

2. Ἐδῶ εἰς ταῖς ἀγλαῖς τῷ χειροποιήτῳ Νκα Γερσαταλήμ, ἐσαμύθηται πολλὰς οἱ πόδες μας. Ἀλλὰ καὶ ὅσοι εἰς τὸν Χριστὸν πιστεύουσιν, καὶ εἰτέλθουσιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν αὐτῆς, θέλῃν ἀξιοθῆ καὶ εἰτέλθῃ καὶ εἰς τὴν Οὐρανίον, καὶ ἀγαλλῶνται αἰώνια.

3. Γερσαταλήμ τῆς Παλαιστίνης ὠροῖα διὰ τὴν οἰκοδομίαν, καὶ διὰ τὴν ἀξίαν τῆς οἰκῆτων ὑπέραμπος. Ἀλλὰ καὶ ἡ τῷ Χριστῷ Ἐκκλησίᾳ, τροπαῖχος, καὶ εὐδοξία. Εἰς τὴν ὁποίαν ἡ ὠραιότηται οἰκοδομαῖς τῆς πιστῶν δέχονται. Ὁμοίως καὶ εἰς τὴν αὐτῶν Γερσαταλήμ, ὅπως εἶναι ἡ δόξα ἀληθινή, καὶ αἰώνιος, καὶ ἡ εὐδοξία ἀχώριστος.

4. Μετὰ τὴν ἐπαύδοον ἐγινε μία ἡγεμονία καὶ ὁμόνοια τὸν καιρὸν τῷ Ροβοάμ, καὶ αἱ δίκαια φυλαὶ ὅπως ἦσαν πρότερον χωροσημαῖς, ὠοῖθησαν, καὶ ἐτιώδραμον ἔλοι εἰς τὴν Γερσαταλήμ, καὶ κάμῃν τὸ πᾶχος, καθὼς ὁ Νόμος ἐκέλευε. Τὸν ὁποῖον καλεῖ μαρτύριον, ὡσαύτως εἰς ἄλλον τόπον ἐγράψαμεν.

5. Ἐπειδὴ εἶπε τὰ θεῖα λόγια, λέγει τῷ ρα καὶ τὰ ἀνθρώπινα δικασήματα. Ὅτι εἰς τὰ Γεροτόλυμα ὑπήγεσαν, καὶ ἐκένονταν μετὰ τὴν λύτρωσιν, καὶ ἐπαύδοον, καθὼς καὶ τὸν καιρὸν τῷ Δαβὶδ τὸ πρότερον. Ὁμοίως καὶ ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης Χριστὸς θέλει καθίσθαι ἐπὶ αὐτὸν τὸν οἶκον τῷ Δαβὶδ, καὶ κρίνῃ τὴν οἰκουμένην ἅπασαν.

6. Ὁ Σύμμαχος. Ἀσπάσασθε τὴν Γερσαταλήμ. Ἡρεμήθησιν οἱ ἀγαπῶντές σε. Ἡ γοῶν, Εἰρήνης βαθείας, καὶ ἀγάπης πολλῆς ἀπολαύσαντες, ἐπιπαθεῖτε, καὶ ἀσπάσασθε τὴν κοιήσιν. Ὅτι ὅσοι τὴν ἀγαπῶσι, διαγύσσιν εἰς αὐτὴν μετὰ δῶνῃαν, καὶ ἀγαλλῶσιν.

7. Ὁ Σύμμαχος. Εἶναι εἰρήνῃ ἐν τῷ περὶ ἐβόλῃ, ἡσυχίαν ἐν τοῖς Βασιλείοις. Ταῦτα λέγει ἀχόμενος αὐτῇ τῷ ἀγαθῷ, καὶ μὴ ἰδῆ πλέον πόλεμον. Πυργοβάρεῖς, τῆς

δωλατὲς πύργων ἐκάλετε, καὶ τὰ ἰχυρὰ τετρακόκασρα.

8. Ταῦτα τὰ ἀγαθὰ (λέγει ὁ Μακάριος Δαβὶδ) σὺ εὐχόμεαι Γερουσίᾳ διὰ λόγους, ὅτι ἐγὼ τότε θέλω εἶσαι σάκη γεόμενος. ἀλλὰ τοῦθ' ἂν ἀπολαύσῃ τῷ μεμερῶσι εἰρήνῃ οἱ Ἀδελφοί μου, καὶ ὁμόφυλοι, καὶ ἔχῃ πάλιν ὁ οἶκος τῶ Θεοῦ τῷ ἁριστέρῳ δόξαν, καὶ περιφάνειαν.

8. Eνεκα ἤν' ἀδελφῶν μου, καὶ ἤν' πλησούμε, ἐλάλωμ δὴ εἰρήνῃ περὶ σὺ. Eνεκα τῶ οἴκου Κυρίου τῶ Θεοῦ ἡμῶν, ἔξεξήτησα ἀγαθὰ σοι.

Ω, δὴ ἤν' Ἀναβαθμῶν. Ψαλμός. ΡΚΒ'.

ΚΑὶ ὅτος ὁ Ψαλμός τῷ ἤν' Δικαίῳ ἀποδείχῃ δίκαιον, ὅτι εἰς τὸν Θεὸν μόνον ἔχῃ τὰς ἐλπίδας. Καθὼς ᾄδειται καὶ ἀκμῆ πᾶς εὐας πιστῶ, καὶ ἐκδέχεται ἔξ Οὐρανοῦ, καὶ ὄχι ἔξ ἀνθρώπων βοήθειαν.

Ἡ Ἐξήγησις.

1. Πᾶσαν ἀνθρώπινον περιφρονησάσθαι, ἔχω τὸ θάρρος, καὶ τῷ ἐλπίδα μου ἄπασαν εἰς ἑσέα τὸν Οὐρανόσι Δεσπότην, καὶ Βασιλέα ἤν' ἀνωμύτων δυνάμεων.

2. Διὰ τὸ δεῖξαι τῷ ἐπίτασιν τῆς διαθήσεως, ἔξεχώρησε τῷ δόλῳ, ὅτι αὐτὴ εἶναι πλησίον τῆς Κυρίας τῆς πάντων ὕψους, καὶ τοῦθ' ἔχῃ ἀγάπῃ τῆς περιουσίᾳ. Λέγει δὲ, ὅτι καθὼς ὁ δόλος, καὶ ἡ σκλάβια κοιτῶσιν τὰς χεῖρας ἤν' Κυρίῳ ὅταν τὸς μεσιγῶνται, καὶ δέονται με ταπεινώσιν. Οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐταπεινώμεθα ἐλπίζοντες εἰς τῷ ἀσπλαγχνίᾳ σου, ἕως καὶ μετὰ λυπηθῆς Πολυἀσπλαγχνε.

3. Λοιπὸν καὶ ἀμνηστῶν, καὶ ἀνάξιτοι συχωρήσεως εἴμεθε, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐγίνημεν ἀπὸ τῶς ἐχθρῶς ἔξεδουλώμεθα περιόσια, καὶ ἐπειροῦσιν, ἐλέησον ἡμῶς Πολυέλεε Κύριε. Ὁ δὲ Σύμμαχος ἔειπεν. Ἐχθροῦσιν ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ἐπιλαλήντων ἤν' ἀδελφῶν, καὶ ἔξεδουλώμεθα ἤν' ὑπερηφάνῳ.

4. Καὶ αὐτίστροφον ὡς δικαιοκρίτης τὰ πράγματα, καὶ ἐπειροῦσιν ἐκεῖνοι, ὅτι ἔχῃ ἀδελφῶν, καὶ δόξαν σήμερον. Διὰ τὸ λαβὴν τῷ αὐτοπείθει, καὶ καταφρονηθῆσιν οἱ ἀλαζόνες, καὶ ὑπερηφάνοι.

Τὸ Κείμενον.

1. Πρὸς σέ ἦρα τὸς ὀφθαλμῶν μου, τὸν κατοικῶντα ἐν τῷ ὕψῳ.

2. Ἰδὲ ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας ἤν' Κυρίου αὐτῶν. Ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς Κυρίας αὐτῆς. Οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως ἂν οἰκτερήσῃ ἡμᾶς.

3. Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήρωμεν ἔξεδουλώσεως. Ἐπὶ πλεῖον ἐπλήρωσιν ἡ ψυχὴ ἡμῶν.

4. Τὸ ὄνειδος τοῖς ἀδελφῶν, καὶ ἡ ἔξεδουλώσεως τοῖς ὑπερηφάνοις.

Ω, δὴ ἦν Ἀναβαθμῶν. Ψαλμός. ΡΚΓ.

ΟΥ^τος ὁ Ψαλμός προκηρῦττει τὴν ἐπανάσασιν ἡμῶν Ἐθῶν, ὅτῃ ἐπο-
λέμησαν πρὸς τοὺς Γεθαίους πάλιν, ὑπερὰ μὲν τὴν ἐπαύοδον. Ἀλλὰ τῷ
Θεῷ βοηθῆντος, ἐνίκησαν τὰ Ἐθῆ οἱ δίκαιοι.

Τὸ Κείμενον.

1. **Ε**ἴ μὴ ὅτι Κύριος
λυῶ ἐν ἡμῖν, εἰπά-
τω δὴ Ἰσραὴλ. εἰμὴ ὅτι
Κύριος ἡμῶν.

2. Ἐν τῷ ἐπαναςίλωα
αὐθρώπας ἐφ' ἡμᾶς· ἄρα
ζῶντας αὐ κατέπιον ἡμᾶς.

3. Ἐν τῷ ὄρει οὐρανῶν
τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς.
Ἄρα τὸ ὕδωρ αὐ κατε-
πότισεν ἡμᾶς.

4. Χείμαρρον διήλθεν
ἡ ψυχὴ ἡμῶν. Ἄρα διήλ-
θεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ
ὑδωρ τὸ αὐτοπόσαστον.

5. Εὐλογητὸς Κύριος,
ὅς ἐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς
θῆραν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν.

6. Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς
σπερδίον ἱρρύθη ἐκ τῆς
παγίδος ἡμῶν θηρόντων.

7. Ἡ παγὶς σωτεί-
βη, ἣ ἡμεῖς ἱρρύθημεν.

Ἡ Ἐξήγησις.

1. **Μ**ὴ νομίσητε ὡς Γεθαῖοι, πῶς μὲν
τὴν διώκασαί τις ἐχθρὸς ἐπι-
κήτατε· ἀλλὰ χαροῦντες εἴπατε. Ὅτι ἐὰν
δὲ ἦτον ὁ Κύριος εἰς ἐπικυρίαν μας, καὶ
βοήθειαν.

2. Ὅταν ἠγέρθησαν κατακαύωμεις πότοι
αὐθρώπιοι, ἅτε καὶ ταφῆς ἠθέλαμεν ἀξιο-
θῆναι· ἀλλὰ ἔτι ζωνταίς, μὲς ἐκαταπίνασιν
οἱ ἀχόρταγοι.

3. Ὅστινες ἠύξησαν πότοι καθ' ἡμῶν. τὸν
θυμὸν τῶν, ἅπῃ ἐκινδύνισσε, γὰρ μὲς κα-
ταποντίσει, καὶ γὰρ μὲς πνίξῃ τὸ ὕδωρ ἡμῶν
θλίψεων.

4. Μέγας ποταμὸς ἦτον καὶ ἀλήθειαν ἡμῶν
λυπηρῶν, ἣ θλίψεων, ὅτῃ ἐπεράσαμεν. ἣ
χωρὶς τῆς θείας βοηθείας, δὲ ἐπερῆμεν
τόσον πλήθος, καὶ ταρχῶν ὑδάτων δίχως
κίνδυνον. Μεταφορικῶς εἶπε ταῦτα. Ὅτι
καθὼς ὁ χείμαρρος γίνεται ἀπὸ πολλῶν βρο-
χῶν, ἔτι καὶ οἱ ἐχθροί τως ἐκ διαφόρων
Ἐθῶν εἰς ἐδ' σπασθροῖσθησαν. τὴν ὁρμὴν
ἡμῶν ὅποιον εἶπε νερὸν αὐτοπόσαστον.

5. Ὁμοίως ἐκάλεσε ὀδόντας τὴν πολλῶν
ἐκείνων ἀμύθητα, λέγοντας. Εὐλογημεν
γὰρ εἶναι ὁ Κύριος, ὅτῃ δὲ ἀφῆκε γὰρ ἡμῶν
μεν τοῖσιν αὐθρόπιοις θηρίων κατέβρωμεν.

6. Ἐλύτρωσε τὴν ψυχὴν μας ὡς πετεινὸν,
ἀπὸ τῆς παγίδος, ἣ βρόχου ἡμῶν κωπηγῶν,
μὲ τὴν θαυμάσιον αὐτῶν βοήθειαν.

7. Ὅστις ἐκείρησε, καὶ ἐκόπη ἡ βροχῶν
δα, καὶ ἐλυτρώθημεν. Οὐ μόνον δέ, ἀλ-
λά καὶ ἡμῶν ἐχθρῶν τὴν ἀπώλειαν, ἣ ἀλεῖρον
εἶδομεν.

8. Τότε χάλεμ καταφρονῶμεν πάσης ἀνδραπίνης διωμέως, ἔχοντες βοηθὸν τὸν ποιητὴν, καὶ Κτίσω πάσης τῆς κτίσεως. Τῷ ὁποίῳ ἡ προσηγορία μῆς φθάνει μόνῃ πρὸς σωτηρίαν. Τότε τὸ σεβάσμιον αὐτῷ, καὶ χρησιμώτατον ὄναμα.

8. Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐπὶ ὀνόματι Κυρίου, τὸ ποιῆσαντος τὸν ἔρανον, καὶ τὴν γῆν.
Δόξα.

Ω, δὴ ἦν Ἀναβαθμῶν. Ψαλμός. ΡΚΔ'.

Οἱ τῆς νίκης ἐκείνης τετυχηκότες, ψάλλουσιν ἕμνον ἐπινίκιον, κηρύττοντες τῷ Θεῷ τὴν δυνάμιν. Ἡ γνώμη λοιπὸν τῷ Ψαλμῷδῳ εἶναι, καὶ μῆς διδάξῃ, καὶ μὴ ἔχωμεν ἀγάπῃ ποτῶς, εἰς τὰ γήινα, καὶ πρόσκαιρα πράγματα, ἀλλὰ καὶ ποθόμεν ἐν καρδίᾳ τὰ Οὐραϊκά, καὶ αἰώνια. Καὶ καὶ ἐλπίζομεν εἰς τὸν Θεόν, ὅστις μῆς λυτρῶναι ἀπὸ κάθε κίνδυνου, καὶ μῆς χαρίζῃ εἰρήνην αἰώνιον, τοῖς δὲ ἀνόμοις καὶ δώσῃ τὴν πρέκταν παιδείαν.

Ἡ Ἐξήγησις.

1. Οἱ ἔχει εἰς τὸν Θεὸν τὴν ἐλπίδα πῶς, θέλει εἶσαι ὡς τὸ ὄρος, ὅπερ εἶναι εἰς τὸ μέσον τῆς Ἱερουσαλήμ, ἀτρεμῆς, καὶ ἀκλόνητος, ἐπίσημος, καὶ περιβλεπτός.

2. Ὅποιος κατοικεῖ τὰ Ἱεροσόλυμα, κάμνει χεῖρα καὶ πολιτεύεται κατὰ τὴν Νόμον αὐτῆς ἐνάρετα. καὶ ἔτι μένει στερεός, καὶ ἀτάλατος εἰς πᾶσαν προσηγορίαν ἢ ἔχθρων, καὶ κλύδωνα θλίψεως.

3. Ὅτι καθὼς τὰ ὄρη κυκλῶσι τὴν πόλιν, ἔτις ἡ Θεὸς κηδεμονία, τὸν ἀπειθεῖ Λαὸν περιφράττει, καὶ τρέπει τον. Ἡ ὁποία δυνάμεις τῷ Θεῷ, δεῦ εἶναι πρόσκαιρος, ἀλλ' αἰώνιος.

4. Ράβδον τὸ πλῆθος, καὶ δυναστείαν ἢ πολεμίαν ἐκάλεσε. Τὴν ὁποίαν δεῦ ἐτυγχάνησεν ὁ Κύριος, καὶ ἐσοχωρήσῃ τῆς Δικαίας, καὶ καὶ τῆς βασιλείᾳ περισσότερο.

5. Διὰ καὶ μὴ διασρέψαν καὶ αὐτοὶ οἱ ἐσάρητοι ἀπὸ τὸ καλόν. καὶ ἀπλώσαν εἰς ἀμαρτίας τὰς χεῖρας, νομιζόντες πῶς εἶναι ἄτακτα τὰ πάντα, καὶ ἀκυβέρνητα.

6. Ἀφ' ὅτις ἔδοξε τῷ Θεῷ τὴν δυνάμιν,

Τὸ Κείμενον.

1. Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, ὡς ὄρος Σιών.

2. Οὐ σαλεύσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ.

3. Ὁρη κύκλω αὐτῆς, καὶ ὁ Κύριος κύκλω τὰ λαὸ αὐτῶν, ἀπὸ τῶ νῦν, καὶ ἔως τῶ αἰῶν.

4. Ὅτι ἐκ ἀφήσει Κύριος τὴν ράβδον ἢ ἀμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κληρὸν ἢ δικαίων.

5. Ὅπως αὐτὸ μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐπὶ ἀνομίας χεῖρας αὐτῶν.

6. Ἀγάθυνον Κύριε τὸν

ἀγαθοῖς, καὶ τοῖς ἀδύστοις
τῆ καρδία.

7. Τῆς δὲ ἐκκλίνουτας
εἰς τὰς τραγαλίας,
ἀπάξει Κύριος καὶ τῆς
ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

8. Εἰρήνῃ ἐπὶ τὸν Ἰσ-
ραήλ.

γονοι, ἀλλὰ μόνον ὅσοι φυλάσσωσι τὴν ἀτίθειαν, καὶ τοῖς ἑταίροις τῶ
Κυρίου. Καθὼς εἶπαμεν ἡμεῖς οἱ Χριστιανοί, ὅσοι τὴν Νέαν Διαθήκην
φυλάξωμεν, καὶ κληρονομήσωμεν τὴν ὄντως εἰρήνῃν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰη-
σοῦν Χριστόν, τὸν Ὁ Πατέρα, καὶ Ἁγίον Πνεῦματι δοξαζόμενον.

κάμνει πρὸς αὐτὸν δικαίως τὴν αἴτησιν, καὶ
ἀπολαύσων τὰ ὑπέροκτα ἀγαθὰ οἱ ἀγαθοί,
καὶ ἑσπέρηται.

7. Οἱ δὲ διεστραμμένοι, καὶ δόλιοι, ὅσοι
ἀδικῶσι τὸν πλησίον, μετὰ διαφορὰς τραγα-
λίας, καὶ ἔτερα ἀνομήματα, καὶ ἀπολαύσωσι
δικαίως καὶ τοῖς πράξεσι τῶν.

8. Ταῦτα εἰπὼν, εὐχεται τὸν Ἰσραήλ, καὶ
ἔχῃ τὴν ποσειδωνίαν εἰρήνῃν καὶ τὸ σωτη-
ρίαι. Ἰσραὴλ δὲ εἶναι ὅχι ὅλοι οἱ τότε ἀπό-

Ω, δὴ καὶ Ἀναβαθμῶν. Ψαλμός. ΡΚΕ΄.

Εἰς τὴν ἀ. Βίβλον τῆ Ἐσδρα φαίνεται, πῶς ὁ Βασιλεὺς Κύριος ἔδω-
κεν ἀδειαν καὶ ἀρχιερωτοῦν Ἰουδαίῳ καὶ ὑπάγειν εἰς τὴν πατρίδα
τῶν. Καὶ οἱ μὲν μοχθηροί, καὶ φιλόσοφοι, ζῆμιναι μετὰ τὸς Ἑλλήνας,
προτιμῶντες τὴν πρόσκαιρον ἀπόλαυσιν ὑπὲρ τὴν αἰώνιον. οἱ δὲ ἀτιθεῖς-
τροί, καὶ ἑσπέρηται ἔσπεσαν εἰς τὴν Σιών καὶ χαρᾶς, καὶ ἀγαλλιάσεως.
καὶ τότε ἔψαλλον τῷ Θεῷ ἀχαριστοῦντες αὐτῷ, πῶς ἔτυχον ἐλάτρευσις.
Δείονται δὲ καὶ διὰ τὴν ὁμοφυλίαν, καὶ ἔλθωσι καὶ αὐτοὶ εἰς μετανοίαν.
Ταῦτα προβλέπων ὁ Προφήτης ἐκ Θεοῦ Πνεῦματος, προεῖπε ὡς γεγενη-
μένα τὰ μέλλοντα, λέγωντας.

Τὸ Κείμενον.

1. Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι
Κύριον τὴν ἀρχι-
μαλωσίαν Σιών, ἐγενή-
θημεν ὡς παρακελη-
μένοι.

2. Τότε ἐπλήσθη χα-
ρᾶς τὸ σῶμα ἡμῶν, καὶ
ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλ-
λιάσεως.

3. Τότε ἔρῃσιν ὡς τοῖς
ἔδυσαν ἡμεγάλωσε Κύ-

Ἡ Ἐξήγησις.

1. Πολλῶ ἀφορωσίω, καὶ ἀγαλλιάσει
ἀπολαύσαμεν, ὅταν μᾶς ἐλύτρω-
σεν ὁ Θεὸς ἀπὸ τῆ ἀρχιμαλωσίαν, καὶ ἤλθο-
μεν εἰς τὴν ζῆλωτῶν Ἰερουσαλήμ τὴν ποσει-
δωνίαν πατρίδα μᾶς.

2. Καὶ ἀπὸ τῆ πολλῶν χαρᾶν, καὶ
θυμῶν, εὐγενεῖ ἀπὸ τῆ καρδία ἡ σκίρ-
τησις, καὶ ἐγένετο τὸ σῶμα. Ἡ δὲ γλῶσσα
ἤρχιζε τὴν ὑμνωδίαν. Εὐχαριστοῦντες τῷ Δεσ-
πότη Θεῷ, μετὰ φωνῇ ἡμῶν χαρμονικῶς
ἀγαλλόμενοι.

3. Τότε μᾶς ἔκαμεν ἐπιφανῆς, καὶ πρῶ-
θυμῶντες εἰς ὅλα τὰ ἔθνη. Οἱ τίνες ἐλέ-

ποντες τῷ ἡμῶν ἐλῶθεριαν, θαυμάζοσι τῷ
θεῖαν μεγαληργίαν.

4. Ὁ θεὸς καὶ ἡμεῖς ἀχαιοὶ τῷ διεργέ-
τη, ταῦτα, καὶ ἄλλα περισσότερα λέγοντες.
Ὅτι ἄπρεπον εἶναι, αὐτοὶ γὰρ θαυμάζοσι, καὶ
ἡμεῖς γὰρ φανῶμεν ἀγνώμονες.

5. Ἐρχοῦντες πόθον, γὰρ λυτρωθῆσι καὶ οἱ
ἐπίλοιποι Ἀδελφοί τως, δέονται τῷ θεῷ γὰρ
τῆς ἐπιστρέψῃ καὶ αὐτὸς ὡς τὸν ποταμὸν, ὅταν
φύσῃ ὁ νότος, ὅτῃ ἀναλύσιν αἱ χιόνες, καὶ
τρέχει πλῆθος ὑδάτων. Οὕτω καὶ αὐτοὶ γὰρ
δράμην ποταμηδὸν εἰς Ἱερουσόλυμα.

6. Ταῦτῳ τῷ ἰκεσίᾳ προσφίρομεν, γινώ-
σκοντες πόσον ὠφελεῖσι τὰ δάκρυα· ὅτι ὅσοι
ἀπέρουσι κλαίοντες, θερίζουσιν ἀγαλλίασιν·
καὶ ὀρώντες πλουσίαν τῷ ἐσθίου ἀφραΐ-
νονται.

7. Ταῦτα μετ' εἶπε διὰ τῆς ἀχμελώτης,
δέομενος γὰρ τῆς ἀξιώσῃ ὁ κύριος, γὰρ ἐπι-
στρέψουσιν ἐν χαρᾷ, γὰρ μετατραπῆ ἡ θλί-
ψις εἰς ἀγαλλίασιν. Ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς μετὰ
ταῦτα τὰ λόγια διδάσκει, καὶ γὰρ τὴν ἡμεῖς τῷ
Πνέματι, γὰρ χάρις τῷ Πνέματι, γὰρ ἐρω-
μεν ἐδῶ εἰς τῷ ἔξοριαν ταῦτῳ τῆς ἀμεχερίας
μετὰ, καθὼς καὶ ὁ δε-
σπότης μετὰ ἐπαράγγειλεν εἰς τὸ γερὸν
εὐαγγέλιον, λέγωντας. Μακά-
ριοι ὅσοι κλαίουσιν ἐδῶ πῶρσκαμα, ὅτι αὐτοὶ
ἀξιωνοῦνται τῆς αἰωνίης
ἀγαλλιάσεως.

εἰος τῷ ποιῆται μετ' αὐτῶ·

4. Ἐμεγάλωσεν κύριος
τῷ ποιῆσαι μετ' ἡμῶν,
ἐγενήθημεν ἀφραϊνοί.

5. Ἐπίστρεψον κύριε τὴν
ἀχμελώτην ἡμῶν, ὡς
χειμάρρους ἐν τῷ νότῳ.

6. Οἱ ἀπέρουτες ἐν δά-
κρυον, ἐν ἀγαλλιάσει
θερίζουσι. Πορῶμενοι ἐπο-
ρίζοντο, καὶ ἐκλαίουσιν, βάλ-
λοντες τὰ σπέρματα αὐτῶν.

7. Ἐρχόμενοι δὲ ἤξου-
σιν ἐν ἀγαλλιάσει, ἀπρον-
τες τὰ δράγματα αὐτῶν.

Ω, δὴ ἦν Ἀναβαθμῶν. Ψαλμός. ΡΚς'.

Ἀφ' ὧν ἐλυτρώθησαν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἐστρέψαν εἰς τῷ Ἱερουσαλήμ, κα-
θὼς εἶπομεν, ἀρχίσαν γὰρ κτίσασιν τὸν ναόν. Τὰ δὲ ἐστὶν ὅτῃ
ἐκατοικῆσαν εἰς τὰ περὶχωρα, τῆς ἐπολεμῆσαν συχνάκις, ὅθεν ἐδυσκο-
λῶνταν ἀπὸ τῷ οἰκοδομῷ διὰ τῆς πολέμου. Τότε λοιπὸν ὁ ἀλαβῆς
Ζοροβάβελ, καὶ οἱ ἐπίλοιποι σπάρτοι ἐψάλλον ταῦτα μετ' ἀλαβῆς, καὶ
καταυξέως. Ἐλέγχει δὲ ἡ εὐνοία τῷ Ψαλμῷ ὅσους σωάζουσι περιστά-
σιν, καὶ δὲ ἔχον εἰς τὸν θεὸν τὸ θάρρος τως· τῆς δὲ εἰς αὐτὸν
ἐλπίζοντας, θάρρῳσι. Ὅτι ὁ κύριος ἀλογᾷ τὸν ὀλίγον τως κόπον, καὶ
τῆς χαρίζεται τὰ χρεαζόμενα.

Ἡ Ἐξήγησις.

1. Μῆν ἔχῃ τινὰς εἰς τῷ διώκῃ αὐ-
τῷ, ἢ εἰς ἄλλῳ τῷ ποροκτῷ τῷ

Τὸ Κείμενον.

1. Ἐὰν μὴ κύριος
οἰκοδομήσῃ οἶκόν,

εἰς μάτλω ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομῶντες .

2. Ἐὰν μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτλω ἠχρῦπησεν ὁ φυλάσων .

3. Εἰς μάτλω ὑμῶν ἐστὶ τὸ ὄρθειν . Ἐγέρεθε μὲν τὸ καθῆσθαι, οἱ ἐδύοντες ἄρτον ὀδύης .

4. Ὅταν δῶ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτῶ ὕπνον . Ἰδὲ ἡ κληρονομία Κυρίου ὑοῖ, ὁ μισθὸς τῆ καρπῆ τῆς γαστρὸς .

5. Ὡσεὶ βέλη ἐχέει διωκτῆ, ὅπως οἱ υἱοὶ τῆς ἐκπετιναγμεύων .

6. Μακάριος ὁς πληρῶσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῆ ἐξ αὐτῶν .

7. Οὐ κατακλιθεῖσονται, ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλαις .

Ἐάρρως τῆ· ἀλλὰ μόνον ἂς ἐλπίζῃ εἰς τὴν Θεῖαν βοήθειαν, ἥτις σωεργῆ εἰς ὅλα τὰ ἀγαθὰ, καὶ πλεοὶ ὅσα βλάπτει ὁ αὐθρῶπος . Εἰ δὲ καὶ δὲν βοηθήσει ὁ Κύριος, ἔτι ὁ οἰκοδόμος διώεται καὶ κτίσῃ οἰκίαν, ἔτι ἄλλω τινὰ ἐργασίῳ ὠφέλιμον ἠμπορεῖ καὶ τελῆται τινὰς, μόνον μὲν τὴν σοφίαν αὐτῆ, καὶ ἐπιμέλειαν, ἀλλὰ κοπιᾷ μυταίως, καὶ ἀνωφελῶς .

2. Ἐὰν ὁ Θεὸς δὲν φυλάξῃ, καὶ καὶ περὶ σκεπασῇ τὴν πόλιν μὲν τὴν διώκειν αὐτῆ, μῆταια ἀχρῦνησι, καὶ ἀνωφελῶς κοπιᾷ οἱ φυλάκτες .

3. Διατί γὰρ κοπιᾷτε ἀκαίρως, φροντίζοντες μῆταια, καὶ ἀνωφελῶς πράγματα; Γινώσκετε, ὅτι ἐὰν ὁ Θεὸς δὲν σωεργῆ, ἀκαίρα ἀχρῦνησι, καὶ βλαταιζοῦτε, ὅτι δὲν κτηροῦντε τίποτε ἀπὸ λόγους .

4. Ὅταν καλεῖ τὴν αὐτάπεισιν . Λέγει ὁ Θεὸς ὅταν ὁ Κύριος μῆς ἀξιώσῃ τῆς κληρονομίας αὐτῆ, καὶ μῆς σείῃ ἐξ ὕψους βοήθειαν, τότε θέλομεν διωθῆναι χωρὶς κόπον τῆς μετὰ πολέμου καὶ νικήσωμεν, τὸν δὲ Νάον καὶ οἰκοδομήσωμεν, καὶ κτηρονοῖαν καὶ ἀποκτήσωμεν, καὶ τὴν Θεῖαν ὑπόχεσιν· καὶ λάβωμεν τὸν καρπὸν τῆς ἀπειρίας, ὡσπερ μισθὸν τινὰ, καὶ αὐτάπεισιν .

5. Ἀντὶ τῆς ἐκπετιναγμεύων, εἶπε ὁ Θεὸς δοτιῶν, νεότητος . Λέγει δὲ, ὅτι θέλομεν εἶσαι ἢ μόνον πολλοὶ, ἀλλὰ καὶ διωκτοὶ, ὡσπερ σαῖταις, καὶ βέλη, ἀπὸ τινὰ διωκτῶν ἀφίμενα . τὸτο λέγει ἐκπετιναγμεύων . Τητέσι, καὶ ἀδουεῖς εἶμεσεν, καὶ ἀδιώκται, πλὴν ἐλπίζοντες εἰς τὸν Θεόν, γινόμεσεν ἰχυροὶ, καὶ ἀήτηται μὲν τὴν ἐκείνη βοήθειαν .

6. Καλότυχος ὁστις τελῆται καὶ τῆς ἐχθρῶν τὴν ἐπιθυμίαν τῆ . Τητέσιν, ἐὰν τῆς πολέμους νικήσωμεν, θέλων μῆς λέγει ὅλοι μακάριος, καὶ μῆς ζηλώσει .

7. Σωθήσονται εἰχασί παλαιά, καὶ δὲν ἰδέχονται ἔσωσεν εἰς τῆς οἰκῆς τῆς γέροντας, ἀλλὰ τῆς ἰδίδαν ἐξω εἰς τὴν πόρταν τὴν ἀπόχεσιν . Διατί το λέγει, πῶς δὲν θέλωμεν εἰσρατῆ αὐτοὶ, ὅταν ἀποκρίνονται τοῖς ἐχθρῶν

Ἐροῖς εἰς τὰς θύρας. Μὲ ταῦτα ὅλα τὰ ὑποδείγματα ἐφανερώσει τῆς εἰς Θεὸν ἐλπίδος τὸ ἄμψχον.

Ω, δὴ τῆς Ἀναβαθμῶν. Ψαλμός. ΡΚΖ΄.

Εἰς μετὰ τὸν αὐθόθεν Ψαλμὸν ἔδειξε, πόσον ἀγαθῶν ἀξίεται ὅστις ἔχει εἰς τὸν Θεὸν τὸ θάρρος. Καὶ εἰς τῶτον μακαρίζει ἐκείνους, ὅτι **κτ** τῆς ἐλπίδος, ἔχουσι καὶ τὸν Θεὸν φόβον εἰς τὴν ψυχῆν· ὁ σπῆσις προξενῶ τῆς ἀρετῆς τὴν ἀπόκτησιν. Ὅτι ὅσοι εἰς τὸν Θεὸν πιστεύουσιν, χρειάζονται πολιτείας ἐσάρτεον· ἐπειδὴ ὅτος εἶναι ὁ τέλειος ὅρος τῆς ἀσθεβείας. Καὶ ὅστις ὑποτάσσεται τὸν Θεὸν εἰς ὅλα τε τὰ προσάγματα, ἀπολαμβάνει ὅσα ἀγαθὰ λέγει ὁ Ψαλμὸς ὅτος. **κτ** τὸ χράμμις μετὰ, ἐδῶ πρόσημα· **κτ** τὸ Πνεῦμα δὲ, τὰ Οὐραῖα, καὶ αἰώνια, ὅτι ἠποίμηται ὁ Πανάγαθος διὰ τῆς φοβημένης αὐτὸν, ὅτι τὸν ἀγαποῦ, καὶ τὴν ὑποτάσσονται.

Ἡ Ἐξήγησις.

1. **Ο** ἄνθρωποι φοβῶνται τὸν Θεὸν, ὅχι ὡς δούλοι, ἀλλ' ὡς τέκνα ἠγαπημέα τε, καὶ φυλάγναι ὅλα τε τὰ προσάγματα, ὅντως καλότητος, καὶ μακαρίων, καὶ πλείους εἶσιν οἱ τοῦτοι, καὶ πένθη· δούλοι, ἢ ἐλπίδαυροι. Ἐν ταῖς ὁδοῖς δὲ εἶπε, ὅτι πολλοὶ οἱ τρόποι τῆς σωτηρίας. ἄλλος ἔχει Παρθενίαν, ἄλλος σφοδρωσίαν, ἕτερος ἀκνημοσίαν, καὶ ἄλλος ἕτερον ἀρετῶν, καὶ σώνεται ταῦτες, ἐὰν φυλάξῃ κατ' εἰς τὸ χεῖρος τε.

2. Τὰς θλίψεις, καὶ κόπας τῆς ἀρετῆς, καὶ τὰ καταρθώματα, τὸν καρπὸν τῆς καρπῶν ἐκάλεσε· καὶ διπλασιάζει τὸν μακαρισμὸν, ἠξίωσιν τὰς κόπας μισθόν, καὶ ὄφελος λαμβάνει διὰ τῆς ἰδρωτῆς αὐτῆς ὁ ἐσάρτεος.

3. Οὐ μόνον δὲ ἐδῶ εἰς τὸν Κόσμον ναὶ ἔχουσι γυναικῶν, παιδῶν, καὶ οἰκῶν ἀθλιάν, καὶ πᾶσαν τῆς ἀναγκῶν ἀπόλασιν· ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν αἰῶνα πόλιν ναὶ κληρονομίαν ἀγαθὰ ἀνεπίδηκτα. Ἡ πάλιν, ἢ σὰρξ τῆς Δικαίων περιφωρημένη τῷ Πνεύματι, ναὶ εἶναι εἰς τὰς ἀγαθουργίας εὐκαρτεῖα. καὶ μετὰ τὴν σοφίαν ναὶ γενήσων τέκνα πνευματικά. τὰ ὅσοι ναὶ τῆς δίδωσι μαγάλω παρὰ κλησιν,

Τὸ Κείμενον.

1. **Μ**ακάριοι πάντες οἱ φυβέμενοι τὸν Κύριον, οἱ πορῶμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.

2. Τὸς κόπας τῆς καρπῶν φαγεῖται. Μακάριοι εἶ, καὶ καλῶς σοῖς εἶσαι.

3. Ἡ γυνή σου ὡς ἀμπελος ἀθλιώτα ἐν ταῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου. Οἱ υἱοῖ σου ὡς νεόφυτοι ἐλαιῶν, κύκλω τῆς τραπέζης σου.

4. Ἰδὸ ἕως ἄλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβέμενος τὸν Κύριον.

5. Εὐλογῆταισε Κύριος ἐκ Σιών, καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἰερουσαλήμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου. Καὶ ἴδοις ὑὸς ἡμῶν σου. Εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.

βλέποντίς τα γὰ παρασέκην εἰς τὴν τράπεζαυ τῆς, ὡς ἐλαίφυτα εὐκαρπα.

4. Οὕτω λέγω, θεῖον εἶσαι ἀλογημένος, καὶ ἀεργετούμενος καὶ ἐδῶ, καὶ ἐκεῖ αἰώνια, ὅσοι φοβῶνται τὸν Κύριον.

5. Ναὶ ὁ Κύριος, γὰρ τὸς ἀλογήσῃ, καὶ ἐδῶ εἰς τὴν κάτω πόλιν Ἰερουσαλήμ, γὰρ ἔχρησθη διημεσίαν, καὶ εἰρήνην ἄλλω τῶς τῆς ζωῆς, γὰρ γένον πολυτεκνοί, γὰρ περάσθη τὸν βίον χωρὶς εἰς πολέμους ἀτάραχα. Ταῦτα ἀναγινώσκοντες Ἀδελφοί, μὴ θαυμάζητε, ὅτι ἡ ἐπαγγελία τῆ Πνεύματος δευ ἐφ' ἡμῶν, ἀλλὰ μάλιστα ἐπλήρωσεν ἅλα τὰ αὐθῶν, καὶ ἐπέρασεν οἱ Ἰσραηλιταὶ χρόνος δίχως πόλεμον, ἕως ἢ καὶ αὐτοὶ ἐφύλαττον τῆ Θεῷ τὰ προστάγματα. Ἀμή ἀφάτις ἐπαρέβησαν τὸν νόμον οἱ ἀχρηστοί, δικαίως ἡ Θεῷ Χάρις τῶς ἐγκατέλιπε, καὶ ἔπαθον ὅσα εἰς τὰς Ἰσραηλίας ἀναγινώσκοντες.

Ω, δὴ ἦν Ἀναβαθμῶν. Ψαλμός. ΡΚΗ΄.

ΚΑὶ ἕως ὁ Ψαλμός τὰς ἐπαναστάσεις ἡμῶν Ἐθῶν παρεφίηται, καὶ τῶς πολέμους, καὶ περάσῃ, ὅπως ἔδωσαν τὰ Ἐθῆ τῶς Ἰουδαίοις. Προλέγει δὲ καὶ τὰ κακὰ, ὅπως δεῖται δώσει τῶς διώκταις ὁ Κύριος.

Τὸ Κείμενον.

1. **Π**λευράκις ἐπολέμησάμε ἐκ νεότητός μου, ἐπ' αὐτῶ δὴ Ἰσραὴλ. Πλευράκις ἐπολέμησάμε ἐκ νεότητός μου, καὶ ἔδω ἐκ ἠδωμῆθησαν μοι.

2. Ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἐπέκτανον οἱ ἁμαρτωλοί, ἐμάκρυσαν τῆν ἀνομίαν μου.

Ἡ Ἐξήγησις.

1. **Ν**εότητα καλεῖ τῆν εἰς τὴν Αἴγυπτον διαγωγὴν, καὶ τῆν ἐκεῖθεν λύτρωσιν, καὶ ἀπαλλαγὴν. Καὶ διαχευόντων τὸν ἀεργετῆν, ἀνασθῆμει τῶς Θεῷ χάριτας αὐθῶν, καὶ ἔξ ἀρχῆς λέγοντας. Πολλὰκις μοι ἐπανεῖησαν οἱ πολέμιοι, καὶ πολλὰ ἐπέσχησαν γὰρ με καταβάλλω. Ἀλλὰ τῆ Θεῷ βοηθόντός μοι, τῶς ἐπιβουλῆς αὐτῶν δευ ἐψήφισα, ὅπως ποσῶς με σῆκισαν.

2. Τὸ ἐπέκτανον, εἶπεν ὁ Ἀκύλας, καὶ ὁ Θεοδοσίω, ἠροτείασαν. Καὶ δηλοῖ τῶς ραβδισμῶς, καὶ μάστιγας, ὅπως ἔδωσαν τῶς Δικαίοις οἱ ἀσεβεῖς εἰς τὴν ῥάχην (τῆν ὀπίσθου λέγει γῶν) καὶ εἰς τὸ ἐπίλοιπον τῆ σώματος. Τὸ δὲ ἐμάκρυσαν, λέγει ὑπέμειναν μέ-

ἔχει πολλὰ πολεμῶντές με, αὐξάνοντες τὴν παρνομίαν τῆς.

3. Ἀλλὰ ὁ Θεὸς ὡς δίκαιος ἐταπείνωσε τὴν ὑπερηφανίαν αὐτῶν, καὶ τὴν ἔπαρσιν.

4. Διὰ τὴν ἐντροπῶσιν ὅσοι πολεμῶσι τὴν Σιών, καὶ μισῶσι τὸν ἐνάρετον βίον, καὶ φύγουν εἰς τὰ ὀπίσω κατηχυμένοι, καὶ ἀσφρακτοί.

5. Καὶ καθὼς ὁ χόρτος ὅτῃ φυτρῶναι εἰς τὰ δώματα, διατὶ δὲν ἔχει ρίζαν, παρὸς τὴν καρπίην ξηραίνεται, ἔτι καὶ οἱ πολέμιοι, μὴ ἔχοντες ρίζαν δικαιοσύνης, ὡς ἀπολεοῦσθαι οἱ διαλογισμοί, καὶ ἐγχειρήσεις αὐτῶν, καὶ μείνουσι περιγελασμένοι οἱ ἄφρονες.

6. Ὡς βλέποντες οἱ ὁδοιπόροι τὰ φοροκομῆα σπαρμένα, καὶ εὐκαρπὰ, θαυμάζουσι τῆς γεωργῶν τὴν ἐπιμέλειαν, καὶ ἀλογεῖσθαι αὐτὰ, καὶ τὴν θερίζοντα. Ἀμὴ εἰς τὸν χόρτον τὴν δώματος, καὶ μίαν ἀλογίαν δὲν δίδουσι.

3. Κύριος δίκαιος συνέκοψεν αἰχμῆας ἀμαρτωλῶν.

4. Αἰχμηθῆνται, καὶ ἀποσραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, πάντες οἱ μισῶντες Σιών.

5. Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χόρτος δωματίων. Ὅς παρὸς τὴν ἐκπαυσθῆναι θεηραθῆ. Οὐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων, καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων.

6. Καὶ ἐκ εἶποι οἱ παράγοντες, ἀλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς. Εὐλογῆκαμεν ὑμᾶς ὡς ὀνόματι Κυρίου. Δόξα.

Ω, δὴ τῆς Ἀναβαθμῶν. Ψαλμός. ΡΚΘ'.

Τούτον τὸν Ψαλμὸν προσηύχετο ὁ Μακάριος Δαβὶδ ἔξ ὅλης τῆς καρδίας, δεόμενος τῷ Θεῷ, καὶ τῇ συγχωρήσει τὰς ἀμαρτίας ὡς Πολυέλεος. Θαρρύνει δὲ ἑαυτὸν, καὶ τὴν αἰλῆς, καὶ μὴ ἀπελπίζονται διὰ τὰς πεποραγμένας ἀμαρτίας, ἀλλὰ καὶ ἔχουσι θάρρος εἰς τὴν τῷ Θεῷ ἀγαθότητα.

Ἡ Ἐξήγησις.

1. **Κ** ἄνωθεν, ἔξ αὐτῆς τῆς καρδίας ἀνέπεμπον τὴν δέησιν, καὶ ἐπικατόν μιν Κύριε. Οὕτως εἶπε, διατὶ τινὲς προσέχοντα μόνον με τὰ χεῖλη, χωρὶς τὴν προσηύχον τῷ νοῦ, καὶ διατὶ δὲν ὑπακούοντα.

2. Εἶπομεν εἰς ἄλλον τόπον, ὅτι ὁ Θεὸς εἶποι ἀνάπαυτος. ἀλλὰ ὁ Θεὸς Δαβὶδ εἶπε ταῦτα, ἀνθρωπίνως τοῖς λόγοις χρησάμενος.

Τὸ Κείμενον.

1. **Ε**κ βαθέων ἐκέκραξά σοι Κύριε, Κύριε ἐπικατόν τῆς φωνῆς μου.

2. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσηύχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

3. Ἐὖ

3. Ἐὰν ἀνομίας παρατήρησῃς Κύριε, Κύριε τίς ὑποσητεται;

4. Ὅτι παρά σοί ὁ λασμός ἐστίν.

5. Ἐνεκεν τῶ ἀνοματίου σου, ὑπέμεινά σε Κύριε ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου. Ἡλπίσεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

6. Ἀπὸ φυλακῆς πρωίας μέχρι νυκτός. ἀπὸ φυλακῆς πρωίας, ἐλπισταῶ Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

7. Ὅτι παρά τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ καρὰ αὐτῷ λυτρώσις.

8. Καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτῶ.

Χριστῷ τῷ σάρκωσιν. Αὐτὸς γὰρ ὄντως ἐστίν ὁ ἄρων τὰς ἀνομίας τοῦ Κόσμου, ὅτι καθὼς εἶπομεν καὶ παραύω, Ἰσραὴλ ὀνομαζόμενον καὶ ἡμεῖς οἱ εἰς τὸν Χριστὸν πισδύσαντες. Καὶ ὅλα τὰ πλεονεκτήματα, καὶ ἀξιώματα καὶ χαρίσματα ὅσα ὑπερήθησαν αὐτοῖς, φονδύσαντες τὸν Δεσπότην Χριστὸν οἱ ἄχρηστοι αὐτῶ καὶ πελοσόπρα ἐκληρονομήσαμεν δικαίως ἡμεῖς οἱ χριστιάνοι μοι, ἐπειδὴ ἀδυσκίτως ἐπισδύσαμεν τὸ τῆ Εὐαγγελίᾳ σωτήριον κήρυγμα.

Καὶ δέεται τῷ Θεῷ τὰ ἀνάστη μὲ προσοχλῶ τῷ ταπεινῷ αὐτῷ δέησιν.

3. Ἐὰν βωληθῆς τὰ σαθμύτης μετὸν ζυγὸν τῆς δικαιοσύνης τὰς ἀμαρτίας μας, καὶ τὰ μὴς δώτης ἰτόμετρον τιμωρίου καὶ τὸ πτώσιμον, τινὰς δὲ ἀπομεύει ἀνάδωτος, ἀλλὰ πρέπειμας κόλασις ἄμετρος.

4. Λοιπὸν ἐπειδὴ ἔχεις μετὶ τῷ δικαιοσύνῃ, καὶ τῷ φιλαθρωπίᾳ σωτηρίᾳ μετῶν, δεόμεθά σε, τὰ μῆμας κέρνης μετὰ αὐσησίᾳ δικαιοσύνης, ἀλλὰ ὡς ἐλεήμων καὶ εὐσπλαγχνῶ.

5. Ὅτι διὰ ταύτην σε τῷ ἐπωνυμίᾳ προσιδύθηκα, καὶ ἠλπίσα σωτηρίᾳ καὶ τὰς ἀφάδεις σε ἐπαγγελίας, εἰς τὰς ὁποίας ὑπέμεινα βέβαιος, καὶ εἰς τῷ πολλῶν σε χριστότητα, τὰ ἐπιτύχω ὁ ἄχρηστος συγχωρήσεως.

6. Μάλιστα καθετῶ καὶ τὰς ἄλλας, καὶ συμπεβαλλώμενος, τὰ ἐλπίζω πᾶς εὐας πιστός εἰς τὸν Θεόν, διὰ πάσης νυκτός καὶ ἡμέρας, ὅλων τε τῷ ζωῷ, εἰς τὰς ἀτυχίας καὶ θλίψεως, καὶ κάθε καιρὸν, τὰ ἔχη εἰς ἐκείνον τὸ θάρρος, μηδὲ ἀμφιβάλωντας.

7. Ὅτι ἴδιον εἶναι ἐκ φύσεως τῆς φιλαθρωπίᾳς, τὰ ἐλεῆ τὰς ταπεινὰς, καὶ τὰ λυτρώνη τὰς ἐν ἀνάγκῃς καὶ θλίψεσι.

8. Ὅθεν ἀναμφιβόλως ὡς φιλοκτιρίμων Δεσπότης καὶ εὐσπλαγχνος, θέλει λυτρώσει τὸν Ἰσραὴλ ἀπὸ ὅλας τὰς ἀνομιῶν σου. Οὗτος ὁ λόγος, Ἀγαπητοί, προλέγει καθολικὰ τῷ

Ω, δὴ τῶ Ἀναβαθμῶν. Ψαλμός. ΡΛ΄.

Εἰς τῶτον τὸν Ψαλμὸν μὴς καθετῶ ὁ Προφητικὸς λόγος, τὰ εἶμενον ταπεινοί, καὶ μέτροι, καὶ τὰ ἔχωμεν εἰς τὸν Θεόν ὅλων δι' ὅλα τῷ ἐλπιδᾷ, καὶ θάρρῳ μὴς.

Η' Εξήγησις.

Τὸ Κείμενον.

1. **Τ**ὸ ὕψος τῆς καρδίας εἶναι πότον μισητόν εἰς τὸν Θεόν, ὅπῃ καὶ τῆς Ἀγίας λυμάνεται, καὶ τῆς ὁδηγᾷ πρὸς ἀπώλειαν. Ὅτι πᾶς ὁ ὕψων ἐαυτὸν ταπεινώθεται. Λέγει ἔν, γινώσκεις Κύριέ μου, ὡς τὰ βιάθη ἡβ' ἐνοσιῶν σαφῶς ἐπίσταμενος.

2. Ὅτι ποτὲ δὲ ὑψώθηκεν εἰς ὑπερηφάνειαν ὁ νῦς μου, ἕτε τῆς ὀφθαλμῶν μου, καὶ τῆς ὀφρῶν ἐτύκωσα, καὶ καταφρονέτω τῆς ἄλλης.

3. Ὁ Σύμμαχος εἶπε. Εἰ μὴ ἐξήκωσα καὶ ὠμοίωσα τῷ ψυχλῶ μου ἀπογαλακτιοῦσθαι πρὸς Μητέρα αὐτῆ. ἕτως αὐταποδοθεὶς τῇ ψυχῇ μου. Τυπέσιν, ἐαυ δὲ ἐταπεινώθηκα ὡς τὸ ἀπογαλακτιοῦσθαι βρέφος, ὅπῃ φοβᾶται τῷ Μητέρα μου, καὶ ἐαυ δὲ εὖσε ἀλαβῆμου, δός μου τοιαύτῳ αὐταπόδοσιν ἤγην τῷ σρέπσω παιδῶν. Ταῦτα εἶπε ὁ Μακάριος, ἔχωντας καθαρά τῷ στωιδῆσιν, καὶ δὲ ἐγνωρίζωντας ποσῶς μῶμον ὑπερηφανείας εἰς τῷ καρδίαν μου.

4. Ὁ Θεὸς παρακινᾷ, καὶ συμβολάει τὸν Ἰσραὴλ, ἤγην πᾶσαν ψυχλῶ ἀσεβῆ, καὶ φιλόθεον, καὶ μιμηθῆ τὸν ἕλλον αὐτῆ, καὶ πολιτείας ἐνάρετον. Καὶ ἕτω καὶ ἐλπίζῃ εἰς τῷ τῷ Δεσπότη Χριστῷ χριστότητα, καὶ ἀγαθότητα παύσει.

1. **Κ**ύριε, ἔχ' ὕψων τῆς καρδίας μου. καὶ ἐμετεωρίωθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου.

2. Οὐδὲ ἐπορεύθην εἰς μεγάλοις, καὶ εἰς θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ.

3. Εἰ μὴ ἐταπεινοφρονῶναι, ἀλλὰ ὕψωσα τῷ ψυχλῶ μου, ὡς τὸ ἀπογαλακτισμένου ἐπὶ τῇ μητέρα αὐτῆ, ὡς αὐταποδώσει ἐπὶ τῷ ψυχλῶ μου.

4. Ἐλπίζατε Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον, ἀπὸ τῶ νῦν, καὶ ἕως τῶ αἰῶνος.

Ω, δὴ ἡβ' Ἀναβαθμῶν. Φαλμός. ΡΛΑ΄.

Τινὲς μετ' λέγουσιν, ὅτι τῶτον τὸν Φαλμὸν ἔγραψεν ὁ Προφήτης διὰ τῆς εἰς τῷ Βαβυλῶνα ἀχμελώτης· οἵτινες ἐδύνανται τῷ Θεῷ, καὶ τῆς λυτρώσει διὰ τῷ ἀγάπῳ Δαβὶδ τῷ Προπάτορ^Θ αὐτῶν, καθὼς τῷ ἔταξεν. Ἄλλοι δὲ πάλιν εἶπον, ὅτι διὰ τὸν Σολομῶντα ἐποροφήτασεν, ὅταν ὑπῆγε μετ' τῆς Γερεῖς, καὶ βάλλῃ εἰς τὰ Ἄγια ἡβ' Ἀγίων τῷ Κιβωτόν· καὶ ἐκλείσθησαν αἱ θύραι τῷ Ναῶ ἀπὸ λόγου τῆς, καὶ δὲ αὐοίξαν, εἰ μὴ ἀφ' ἑ ἀεγνωσται τῶτον τὸν Φαλμὸν. καὶ ὅταν ἔλεγει. Μὴ ἀποσρέψῃς τὸ πρόσωπον τῷ Χριστῷ μου, καὶ τῷ ἐξῆς. Ω^ν τῷ Σαίμπος, αὐοίχθησαν πάλιν αἱ πύλαι, καὶ εἰσῆλθον ἀγαλλιῶμενοι. Ὁ Δαβὶδ λοιπὸν ἐπροσκόνιζε τὸν Χριστόν, καθὼς καὶ εἰς ἄλλον Φαλμὸν ἐγράψαμεν· καὶ εἰς τὸ τῷ Δαβὶδ ὄνομα χροικῶνται τὰ τῷ Μισία ἀπόκρυφα μυστήρια. Ἐπειδὴ ἀπὸ τῶ σπέρματι ἐγεννήθη ὁ Δεσπότης Χριστὸς καὶ σάρκα, καθὼς εἰς τῶτον τὸν Φαλμὸν φαίνεται.

Τὸ Κείμενον.

1. **Μ**νήσθητι Κύριε τῷ Δαβίδ, καὶ πάσης τῆς ἀρχαίας αὐτοῦ.

2. Ὡς ὤμοτε τῷ Κυρίῳ. Ἡΰξατο τῷ Θεῷ Γακώβ.

3. Εἰ εἰτελλόσομαι εἰς σκλιώμα οἴκου μου· εἰ ἀνάβητομαι ἐπὶ κλίνης σρωμνῆς μου.

4. Εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ τοῖς βλεφαροῖς μου νυσαγμῶν, καὶ ἀναπαύσιν τοῖς κροτάφοις μου.

5. Ἔως ἔειρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκλιώμα τῷ Θεῷ Γακώβ.

6. Ἰδὲ ἡκέταμεν αὐτῷ ἐν Εὐφρατῇ. Εὐρομεν αὐτῷ ἐν τοῖς πεδίοις τῆς ὄρου. Εἰσελασώμεθα εἰς τὰ σκλιώματα αὐτοῦ.

7. Προσκυήσωμεν εἰς τὸν τόπον, ἃ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ.

Ἡ Ἐξήγησις.

1. Ἐπειδὴ ἡμεῖς εἰμεσθεν ἀμαρτωλοὶ, καὶ πάσης παρρησίας ὑπερημεῖοι, διακίπτο παρκαλλόμεσθε, ἐδυσμητὰ τὰς ἀρετὰς τῷ Δαβίδ, καὶ διὰ τὴν ἐκείνου προύτητα, πρότερον εἰς ταύτῃ τῷ πράξιν, ὅτῳ σὺ προτφέρομεν σημερον εἰς τὸν τὸν Ἀγίου Νχόντα.

2. Τὸν ὅποιον εἶχε πόσον πολὺν καὶ σὺ οἰκοδομήτη ὁ Πατήρ μου Δαβίδ, καθώς τε ἔταξεν, ἀμὴ ὁ Νχάν τὸν εἰδυτολόδοτεν.

3. Ὁ ὅποιος Δαβίδ ἔλεγε ταῦτα διὰ τὴν πολλῶν ἀλάθειαν. Δεὺ εἰτέροχομαι εἰς τὸν οἶκόν μου, καὶ ἀναπαύω εἰς σρωμνῆς.

4. Ὅτε ποτῶς γὰρ κοιμηθῶ, ἢ καὶ κἀν κλείσω τὰ ὄμματα, ἔτε γὰρ ἀναπαύσω τὴν κεφαλῶν μου.

5. Ἔως γὰρ μὴ φανερώτης Κύριε, τῷ Θεῷ καὶ γεῶν τῷ Ἀγίοντα κατοικητήριον. Αὐτὰ ὅλα φαίνονται εἰς τὴν Βίβλον τῆς Παρκαλεπομένων σαφέστερον. Ὅτι ὁ Δαβίδ εἰδέθη ὅτι ὁ Θεὸς τῷ ἐμῶν νυτε μὲ τὸν Προφήτην Νχάν, ὅτι ὁ Σολομῶν ἐμελλε γὰρ τὸν κτίσθ. Ὁ Θεὸς ὁ Μακάριος Δαβίδ ἀφῆκε μετὰ τὴν οἰκοδομίῳ, διὰ γὰρ μὴ παρῆβη τὸ θεῖον κροτάφοις· ἀμὴ δεὺ ἀνεπαύθη ποτῶς, ἔως ἔσταύαζε χρυσόν, ἄργυρον, σίδηρον, χαλκόν, ξύλα, καὶ λίθους, καὶ πᾶσαν ὕλην ἀλλῶν, ὅτῳ ἐκαμνε χρῆμα εἰς τὸν πλοσίαν οἰκοδομίῳ. Τὰ ὅποια ἐλάττωσεν ὁ Σολομῶν ἴτοιμα, ἐτίλειε τὸν Νχόν ἀκολούτερα.

6. Ὁ μετὰ Δαβίδ εἰδέτο γὰρ κτίσθ Νχόν τῷ Κυρίῳ· ὁ δὲ Μονογεῆς Τίος, καὶ Ἀφῆκε τῷ Θεῷ ἔταξε, γὰρ οἰκοδομήτη εαυτοῦ, ἦγον τῆ λόγῳ, Νχόν ἐμψυχον, καὶ σεβῆτοιμον. Εὐφρατῇ δὲ κλεῖται τὴν Βηθλεέμ, ὅτῳ ὁ Χρῆσος ἐγεννήθη. Πεδία δὲ ὄρου, τὸν τόπον ὅτῳ ἐκτίσθη ὁ Ναός, διακίπτο ἦτον πρότερον ἔρημος.

7. Λέγει οὖν, ὅτι ταύτῃ μετὰ τὴν ὑλικῶν σκλιώ τῷ Θεῷ τῶρα βλέπομεν, ἐκείνου δὲ τὴν ἐμψυχον κροτάφοις, γὰρ προσκυήσωμεν, ὅταν ἀξιαθώμεν τῆς θεῆς ἐπιφαιείας τε.

8. Ἀνάπαυτι Θεῷ, τῷ κτ) Νόμον λατρείαν ἐκάλει. Κιβωτὸν δὲ ἐκεῖνῳ, ὅσῳ εἶχε τὰς πλάκας τῷ Νόμῳ· τῷ ὁποῖαν ἀπόθετα εἰς τὰ Ἅγια τῆς Ἀγίας, ταῦτα λέγοντες. Στήσον Κύριε τῷ Κιβωτῶν σου, καὶ σερίωτον αὐτῷ νὰ μὴ μετακινήθῃ πλέον ἀπὸ τὸν τόπον τῆς.

9. Ὅτι τότε γινομενός, ὅταν δεῦ ἔχωμεν πολέμους ἀπὸ τὰ Ἐθνη, καὶ σύγχυσις, θέλων δικαιοσύνη οἱ Ἱερεῖς σου, πλῆντες ὅσα εἰς τὸν Νόμον ἐπρόσαξες. Καὶ ὁ ἐπίλοιπός σου Λαός, νὰ ἰσφραίνωνται ἀγαλλόμενοι.

10. Ναὶ Δέσποτα ἐπάκησόν μου ταῦτῳ τῷ δέσῳ, δι' ἀγάπην Δαβὶδ τὸ πισθῆ, καὶ ἀκερβῆ δόλῳ, μὴ καταφρονήσης τὸ πρῶτον μου. Ἐπειδὴ Βασιλεὺς εἶμαι χειμέθῳ ὑπὸ σῆ, εἰ καὶ ἀνάξιος δόλῳ σου. Ταῦτα ὁ Σολομῶν εἰδέτο, ἦγον νὰ μήπως πάρῃ πλέον τῷ Βασιλείῳ πῶποτε.

11. Οὕτως ἐλπίζω νὰ κάμῃς Δέσποτα, νὰ μὴ ἀφετήσης ὅσα ἔταξες τῷ Πατρός μου, λέγωντας. Ὅτι ἀπὸ τὸν καρπὸν τῆς κοιλίας σου, θέλω κάμῃ Βασιλεία εἰς τὸν θρόνον σου. Τὸτο νοεῖται καὶ διὰ τὸν Σολομῶντα. ἀμὴ διὰ τὸν Μεσίαν χρονικῶτα καθολικώτερα.

12. Ἐπειτα εἶπες, ὅτι ἐὰν φυλάξωμ τὰς ἐπιτάξεις σου τὰ τέκνα σου, νὰ μὴ ἐπάρῃς τῷ Βασιλείῳ ἀπὸ τὸν οἰκόντῳ. Ταῦτα μετ' ὧ Ἰσραὴλ οὗσας ἔταξεν ὁ ἀψάδειςτος, νὰ ἔχετε τὸ Βασίλειον, ἕως νὰ φυλάγετε τὸν Νόμον παρανόμοι. Ἀμὴ ἐπειδὴ ἐστὶς ἐψάδῃσῃ, καὶ ἐσεβλώσῃτε, δικαίως οὗσας ἐγκάτελιπε, καὶ διεσκοπήσῃτε πανταχῶ· καὶ ἔπε τῷ πρῶτον Βασιλείῳ ἔχετε, ἔπε τῆς αἰωνίῃς νὰ ἀξιωθῃτε ἀχάριστοι· ὅτι τὸν δοτῆρα τῷ Νόμῳ, καὶ Σωτῆρα, καὶ Δεργέτῳ, παρεδώκατε εἰς θανάτον ἐπὶ νεκρῶν ἀναδέσασται.

13. Ὁ Σύμμοχος. Δέσποτα ὑπέχεσ ἐπακαλέσῃ τῇ Σιών αἰεὶ. Καὶ ταῦτῳ τῆς ἄλλων πορευτικῆς πόλεων, καὶ οἰκίον ἀπέφυλκς οἰκητόλον. Ἡγοῦ τῷ Ἱερουσαλήμ ἐπορητίμῃν ὁ Θεός ἀπὸ ὅλον τὸν Κόσμον, νὰ γένη εἰς αὐτῷ ὁ Ναός, εἰς τὸν ὁποῖον

8. Ἀνάπαυτι Κύριε εἰς τῷ ἀνάπαυσί σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τῆς ἀγίας ματός σου.

9. Οἱ ἱερεῖς σου ἐδύσονται δικαιοσύλῳ, καὶ οἱ ὁποῖοις ἀγαλλιάονται.

10. Ἐνεκεν Δαβὶδ τῆ δόλῳ σου, μὴ ἀποσρέψῃς τὸ πρῶτον μου τῷ Χειμῶ σου.

11. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν, καὶ ἡ μὴ ἀφετήσῃ αὐτῷ. Ἐκ καρπῶ τῆς κοιλίας σου, θέτομαι ἐπὶ τῷ θρόνῳ σου.

12. Ἐὰν φυλάξωμ τὰ οἱ υἱοῖς σου τῷ διαθήκῳ μου, καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα, ἀ διδάξω αὐτοὺς. Καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τῆ αἰωνῶν καθίστανται ἐπὶ τῷ θρόνῳ σου.

13. Ὅτι θελήσῃσῃ Κύριος τῷ Σιών, ἡρετίσῃσῃ αὐτῷ εἰς κατοικίαν ἐαυτῶ. Αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου εἰς αἰῶνα αἰῶν.

Ως δε κατοικήσω, ὅτι ἤρε-
τισάμην αὐτῷ.

14. Τῷ θήρῳ αὐτῆς
ἄλογῶν ἄλογησω. Τὰς
πτωχὰς αὐτῆς χορτάσω
ἄρτων.

15. Τὰς ἱερεῖς αὐτῆς
ἐνδύσω σωτηρίαν. Καὶ
οἱ ὅσοι αὐτῆς ἀγαλλιάσεται
ἀγαλλιάσονται.

16. Ἐκεῖ ἔξανατελῶ
κέρας τῷ Δαβίδ.

17. Ἡ ποίμασα λύχρον
τῷ χειρῶν μου.

18. Τὰς ἐχθρὰς αὐτοῦ
ἐνδύσω αἰχμῶν. Ἐπὶ
δὲ αὐτὸν ἔξανθήσει τὸ
ἀγίασμα μου.

να κατοικῆσῶ πάντοτε. Ἡ ὅποια Σιών κωρο-
κόνιζε τῷ Οἰκουμενικῷ Ἐκκλησίᾳ, εἰς τῷ
ἔποισα ὄντως ἄμαρτυρεῖται ὁ Θεός, καὶ ἀναπαύ-
εται πάντοτε, ὑπὸ τῆς πίστεως σεβόμενος.

14. Τῷ σίτησιν, εἶπευ ὁ Σύμμεχθ. Ὁ
ἦγεν να τῆς χάριτος παῦ ἀγαθόν, να εἶναι
ἐ μόνον οἱ πλῆσοι, ἀλλὰ καὶ οἱ πτωχοὶ ἐμπε-
πλησμενοί, καὶ χορτάτοι πάντοτε.

15. Ἐκεῖνῳ τῷ δικαιοσύνην, ὅπως εἶπε πα-
ραῖω να ἀξιῶσθ τὰς ἱερεῖς, ἐκάλεσεν ἐδῶ
σωτηρίαν, ἥτις εἶναι ὁ καρπὸς ἐκείνης, καὶ τὸ
διάφορον. Οἱ δὲ βσεθεῖς, καὶ ἀνάρετοι, να
ἐχουσι ἀφροσύνην, καὶ ἀγαλλίασιν.

16. Τὸ μετ πρόχειρον νόημα λέγει διὰ τὸν
Ζοροβάβελ. τὸ δὲ ἀληθέστερον, διὰ τὸν Χει-
ρῶν, ὅστις εἶναι ἡ ἀληθινή τῷ Δαβίδ διωκα-
μις, ἐκ τῆς Σιών ἀνατελέασα.

17. Λύχρον λέγει τῷ Σωτήρος τὸν Προδρο-
μον· ἢ τὸν Λχόν, ὅπως καταίεται ἀπὸ τὸν
Δαβίδ, καὶ ἐδέχθη τὸ φῶς τῆς Θεότητος.

18. Καὶ ὅσοι δευ ὑποδεχθῶν αὐτὸν τὸν
Χειρῶν, να κατακλιθῶν οἱ ἄφρονες. Εἰς
αὐτὸν δὲ να ἔξανθήσῃ ἡ ἀγίασιμῆ, καὶ χά-
ρισμα πλοσιώτατα. Τῷ μετ οὖν ἐντροπῶν,
καὶ αἰχμῶν, ἐχθροὶ φανεῶτες Χειρῶν, δικαίως
ἐτρύγησαν. ἡμεῖς δὲ οἱ διὰ τῆς πίστεως σώ-
μα Χειρῶν χημησιτάσαντες, τὸν ἀγιασμὸν
δαψιλῶς ἐκληρώσαμεν.

Ω, δὴ τῆς Ἀναβαθμῶν. Ψαλμός. ΡΑΒ΄.

Εἰς τὰς ἡμέρας τῆ Ρ'οβοάμ ἐχώρισαν αἱ δέκα Φυλαὶ τῆ Ἰσραήλ.
Ἀφ'οἷς δὲ ἐλυτρώθησαν ἀπὸ τῷ Βαβυλωνῶν, ὡστε πάλιν ὁ Ζο-
ροβάβελ τὰς διαμερεθείσας Φυλάς, συνάψας εἰς μίαν ὁμόνοιαν, καὶ εὐσπί-
τα. Τῷ ὅποιαν εἰς ἐγκώμιον τῆς ἀγάπης ἔτος ὁ Ψαλμός ἐπροκήρυξεν.

Τὸ Κείμενον.

1. Ἰ Δὲ δὴ τί καλόν,
ἢ τί περὶνον, ἀλλ'
ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφῶς
ἐπιτοσαυτό;

Ἡ Ἐξήγησις.

1. Ω Πόσον εἶναι γλυκυτάτη, καὶ ὠφέλι-
μος ἡ Ἀδελφική εὐσπίης, να κατοικ-
ῶσιν αὐτοῖμα με ἐίρωλῶν, καὶ ὁμόνοιαν.

2. Τὸ ἔλαιον, ὅπῃ ἐχρίζαν πὺς Ἀρχιερεῖς ἦτον κατακλατμενόν ἀπὸ αὐθῆ, καὶ χρωματίζα διάφορα, καὶ εὐγανει δωδίαυ θαιμοσπον. Εἰς τὸτο γωμὶ δ' ἄρμωσκα ἐπαρωμοῖατε τὴν Ἀδελφικῶν συμφωνίαν ὁ παύσοφος.

3. Ὡς ἂν ὀνομαζέται τὸ ἐπιτραχήλιον, καὶ λέγει ὅτι καθὼς ὅταν χεῖρας πὺς Γερεῖς καταβαίνει τὸ μύρον ἴσα ἀπὸ τῆν κεφαλῶν εἰς τὸ γέσειον, καὶ ἀπ' ἐκεῖ εἰς τὸ σῆθ. ἔτιως εἶναι καὶ ἡ τῆς συμφωνίας ὠφέλιμα χεῖρῶν.

4. Τὸ Ἀερμῶν εἶναι εὐκα ὅρος τῆς Παλαιστίνης τὸ ὑψηλότερον· καὶ τὸτῃ δρόσ. ἔρχετο ἀπ' ἐκεῖνο εἰς τὴν Σιών, ὅπῃ ἔτρεχε ἀπὸ τὰ κεραμιδία. Διὰ τὰ ἀφηγήτη γὰρ τὴν ὁμοίαν, εἶπε καὶ ταύτῃ τὴν παρομοίωσιν.

5. Ὅτι ἐκεῖ ὅπῃ εἶναι καὶ Θεὸν εὐωμεσοῖ Ἀδελφοὶ τὰς ἀλογίας αὐτῶν, καὶ χεῖρας. καὶ εἰς μετὰ τὴν παρῶσταν ζωὴν τῶν διδὲι ὅσα χεῖρῶν, εἰς δὲ τὴν μέλλουσαν πὺς κἀμεν κληρονόμος τῆς αἰωνίης μεχαρητότης.

2. Ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πῶγωνα, τὸν πῶγωνα τὸν Ἀαρῶν.

3. Τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τῆν ὦαν τῶν ἐνδύματος αὐτῶν.

4. Ὡς δρόσος Ἀερμῶν, ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών.

5. Ὅτι ἐκεῖ ἐστεῖλα τὸ Κύριον τὴν ἀλογίαν, ζωὴν ἕως τῶ αἰῶν.

Ω, δὴ ἦν Ἀναβαθμῶν. Ψαλμός. ΡΑΓ'.

Ὁ Ὑμνος ὁ Ψαλμός εἶναι μία παρακίνησις πρὸς ὅλους τῶν δούλων τῷ Θεῷ, καὶ μάλιστα πρὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ ὑμολογῶσι καθε καὶρον καὶ τὸ χεῖρος ἀπαύσως τὸν Κύριον.

Ἡ Ἐξήγησις.

1. Τὸ ὑμνεῖν, εἶναι ἦν Ἀγίων ἴδιον. ἦν δὲ ἀμφοτεπῶν, καὶ παροσάχωνται με δάκρυα. Πρὸς τῶν ἐναρέτων οὐ εἶπε ταῦτα. Ἰδὲ πόσας αἰτίας ἔχετε καὶ δοξολογᾶτε τὸν Κύριον ὅλοι οἱ δούλοι τῶν, καὶ δέσχως οἱ ἀφιερωμενοῖ αὐτῶν Γερεῖς, καὶ μονάζοντες ὅπῃ εἰσε εἰς τὰς Ἀγίας Ἐκκλησίας, καὶ Μοναστήρια.

2. Πρῶτον ἐρμηνεύετε τὸν τόπον, ἔπειτα τὸν καιρὸν, καὶ τὸν τρόπον. καὶ λέγετε. Μὴ ἀμελεῖτε οὐκ, ἀλλ' ἐγείρετε καὶ τὸν δοξάζετε πρῶτοτε. καὶ δέσχως τὴν νύκτα ὅπῃ εἶναι ἡτυχία εἰς ἅπαντα. Καὶ ὑψάντες τὰς χεῖρας

Τὸ Κείμενον.

1. Ἰδὲ δὴ ἀλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ δούλοι Κυρίου.

Οἱ ἐσῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

2. Ἐν ταῖς νυξίν, ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰς ἅγια, καὶ ἀλογεῖτε τὸν Κύριον.

3. Εὐλογῆται σε Κύριος
ἐκ Σιών, ὁ ποιήσας τὸν
ὕρανον, καὶ τὴν γῆν.

εἰς τὸ θυσιαστήριον, προσέχευσε, διλογῶντες
αὐτὸν μὲ ἀλάθειαν, καὶ καταύξιν.

3. Ὅτι καὶ αὐτὸς εἶναι ἔτοιμος, καὶ σὰς
ἀκρὴ ἀπὸ τῆς Οὐράνιον Σιών, καὶ σὰς σεί-
λη πολλὰς βοηθείαις, καὶ χάριτας, ὡς ποιητὴς
τῶ Κόσμου, καὶ πάντα δωάμενος.

Δόξα. Κάθισμα ΙΗ΄.

Ἀλληλεΐα. Ψαλμός. ΡΛΔ΄.

Ἐπειδὴ ἐξηγήσαμεν παραῶν τὸ Ἀλληλεΐα, δεῦν γράφομεν ἐδῶ περὶ
τῶν περισσότερων ὅτι καὶ ἔπος εἶναι εὐὰς ὕμνος ἀρχαριστήριον· τὸν
ὁποῖον ἔφαλλον τῷ Θεῷ οἱ λυτρωθεύτες ἀιχμαλῶται, διηγόμενοι τὰς
μεγάλας θαυματουργίας, καὶ ἀπειρον διῶαμιν, ὅπῃ ἔδειξεν εἰς ὅλα τὰ
ποιήματα, καὶ ἐξόχως εἰς τὸν Δαὸν Ἰσραὴλ Ἐβραῶν, ὅστις ἡμᾶς παροικονί-
ζει. Ὅθεν εἰμῶσθεν χρεῶσται καὶ τὸν ὕμνημον ἡμεῖς περισσότερον· καθὼς
εἰς ἄλλον τόπον ἐγράψαμεν. Γινώσχετε οἶδῶ, ὅτι πολλὰ ἀφραίνεται ὁ
Θεὸς, ὅταν τὰς μεγαλουργίας αὐτῆ διηγῶμεσθεν. Καθὼς εἰς τὸν Θεοκα-
ραῶ σαφέστερον φαίνεται. Διατῆτο δεῦν πρέπει καὶ ἀμελεῖ τινὰς εἰς τὸ αὐτῶ
πράξιν ἀγγελολίμητον. Οὗτος ἐν ὁ Ψαλμός, καὶ ὁ κτωίτερος, ἐτι δὲ καὶ
ὁ ἑκατοσὸς τρίτος, καὶ τέταρτος, καὶ οἱ τρεῖς ὕπεροι, ἐπειδὴ εἶναι ὕμνοι,
καὶ ἀρχαρισία πρὸς Θεὸν, ἔχουσι μισθὸν πολλῶ, ὅσοι μὲν πόθῃ, καὶ ἀ-
λαθείαις τὰς λέγουσιν.

Τὸ Κείμενον.

1. Ἀνεῖτε τὸ ὄνομα
Κυρίου, αἰνεῖτε
δοῦλοι Κυρίου.

2. Οἱ ἐσῶτες ἐν οἴκῳ
Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου
Θεοῦ ἡμῶν.

3. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον,
ὅτι ἀγαθὸς Κύριος. Ψά-
λατε τῷ ὀνόματι αὐτῆ,
ὅτι καλόν.

4. Ὅτι τὸν Γακὼβ ἐξε-
λέξατο ἑαυτῶ ὁ Κύριος.
Ἰσραὴλ εἰς πειρασμὸν
ἑαυτῶ.

Ἡ Ἐξήγησις.

1. Ὑμνεῖτε τὸν ὑπεριμνητὸν Θεὸν καὶ ποιῶ
τῶν ἀπάσης τῆς κτίσεως, καὶ δε-
ξολογατε αὐτὸν ἀκαταπαύσως οἱ δοῦλοι τῶ
ἀπαντες.

2. Καὶ ἐξόχως ἐσεῖς ὅπῃ εἴσε εἰς τὴν ἱε-
ραῶν λατρείαν αὐτῆ, καὶ κατοικεῖτε εἰς Ἐκκλη-
σία, καὶ Μοναστήρια.

3. Εὐχαριστᾶτε ὕμνολογοῦντες αὐτὸν. Ὅτι
καὶ ἀληθείαν ἢ πολλῆτε καλοσιῶν, καὶ ἀγα-
θότης, εἶναι ἀξία πάσης ὕμνησεως. Καὶ πολ-
λῶ ἀοδαίνεται πὰς εὐὰς ψάλλον αὐτῆ, τῶ
θυμηδίαν π, καὶ γλυκύτητα.

4. Καὶ μάλιστα ἡμεῖς οἱ τῷ Γακὼβ ἀπόγονοι,
τῶ εἰμῶσθεν περίωτα ὑπόρχοι διὰ πολ-
λὰς διεργασίας, καὶ χάριτας, ὅπῃ οἱ ἀρχαρι-
στοὶ ποικιλοτρόπως παρ αὐτῆ ἀπυλάσασθεν.

Ὅστις μὲς ἤξιώσε τοσαύτης ἐπιμελείας, ὅπῃ ἐπαρόκρινεν ἡμῶς ἀπὸ ὅλα τὰ Ἐ΄θνη, εἰς κληρὸν αὐτῷ διαλεκτὸν, καὶ ἔξαιρέτον. Τὸν γὰρ περιφρονησάμενος εἶπεν ὁ Σύμβουλος ἔξαιρέτον.

5. Ὅτι ἡμεῖς ἔξ αὐτῶν ἦν παρὰ μὲν ἐμῶν τῶν ἡμετέρῃ Θεῷ τὴν ἀπειρον διώκωμεν. καὶ ἐγνωρίσαμεν, ὅτι ἀπὸ ὅλα τὰ φθίνοντα εἶδωλα, μόνον αὐτὸς εἶναι Θεὸς ἰχθυόσας, καὶ πάντα διωκόμενος.

6. Τὸ ἀπειρον πλῆθος ἦν ὑδάτων ἀβύσσους ἐκάλεσε. Καὶ τὸ εἶπε πληθυστικῶς· ἐπειδὴ εἶναι μεμαρμένη εἰς κόλπους πολλὰς ὁμοίᾳ θαλάσσης. Λέγει οὖν. Οὗτος μόνον ὁ μέγας Θεὸς ἐποίησεν ὅσα ἠθέλησε, δημιουργήσας τὰ σύμπαντα.

7. Τέρατα, πέρατα, καὶ ἔχατα, ἦγουν ἅκρα τῆς γῆς λέγονται οἱ θαλάσσιοι κόλποι. Ἀπὸ τῆς ὁποίας μὲ τὸ θεῖον νεῦμα καὶ παρὰ σάγμα (ὡ τῆ θαύματος (ἡ καταφερέως φύσις ἦν ὑδάτων ἀνέρχεται ἐπάνω εἰς τὰ ὑψηλὰ μέρη, καὶ βρέχει εἰς ὅλον τὸν Κόσμον ὁ Πολυέλεος· καὶ προμηνύει τὴν βροχὴν μὲ ταῖς ἀσπρακῶν. Καὶ τὸ παραδόξον, ὅτι εἶναι αὐτόματα αὐτὰ τὰ δύο ἐναντία πῦρ καὶ ὕδωρ, καὶ δὲ ἀφανίζει εἷα τὸ ἄλλο.

8. Δεὸ ἔχει τὸς αἵμας εἰς ἀποθήκην φυλαγμένους. Ἀλλὰ ὅπως εἶπε, διὰ τὴν δειξῆν, πῶς δίδως ὅπῃ προσάξει, κινᾶται ὁ αἷμας πολλάκις, ὅπῃ πρότερον ἦτον ἀπανεμία πολλή. καὶ εἰς μίαν ῥοπλὴν γίνεται ταραχὴ μεγάλη καὶ σύγχυσις.

9. Τώρα διηγᾶται τὰς λειτουργίας ὅπῃ ἐκάμε ἦν Γεδάων. Καὶ ἀπέκτενον ὅλα τὰ πρωτόγενα τῆς Αἰγύπτου, ἢ μόνον ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ τὰ ἦν ζῶων ἅπαντα. Ἀφ᾽ οὗτος ἐκάμεν ἄλλα διάφορα σημεῖα καὶ τέρατα, καὶ ἔπεισον εἰς πολλὰς κακώσεις ὁ Βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ δούλοι.

10. Καὶ πάλιν ὕστερα ἀφ᾽ ἧς τὸς ὑπῆγεν εἰς τὴν γλῶσσαν τῆς ἐπαγγελίας, ἢ μόνον ὁ Μωϋσῆς, ἀλλὰ καὶ ὁ Γηθῆς τῆς Ναυῆ, ἐθανάτω-

5. Ὅτι ἐγὼ ἐγνώκα, ὅτι μέγας ὁ Κύριος. Καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν παρὰ πάντας τὸς Θεούς.

6. Πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ Κύριος, ἐποίησεν ἐν τῇ ἔραυῃ, καὶ ἐν τῇ γῆ, ἐν ταῖς θαλάσσης, καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις.

7. Ἀνάγων νεφέλας ἔξ ἔχαστος τῆς γῆς. Ἀσπρακῶν εἰς ὑπερὸν ἐποίησεν.

8. Ὁ ἔξ ἄγων αἵμας ἐκ θησαυρῶν αὐτῶν.

9. Ὅς ἐπάταξε τὰ πρωτόγενα Αἰγύπτου, ἀπὸ ἀνθρώπων ἕως κτηνῶν. Ἐξάπεσελε σημεῖα, καὶ τέρατα ἐν μέσσοις Αἰγύπτου, ἐν Φαραῶν, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις αὐτῶν.

10. Ὅς ἐπάταξεν ἔθνη πολλὰ, καὶ ἀπέκτενον βασιλεὺς κραταίως. Τὸν

Σηῶν βασιλεία τῆς Ἀμορραίων, καὶ τὸν Ὠγ βασιλεία τῆς Βασαῶν, καὶ πᾶσας τὰς βασιλείας Χανααῶν.

11. Καὶ ἔδωκε τῷ γλῶσσῳ αὐτῶν κληρονομίαν· κληρονομίαν Ἰσραὴλ λαῷ αὐτῶν.

12. Κύριε τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν, καὶ γενεὰν.

13. Ὅτι κενεὶ Κύριος τὸν λαὸν αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτῶν παρακληθῆται.

14. Τὰ εἰδῶλα τῆς ἐθνῶν ἀργύριον, καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων. Στόμα ἔχουσι, καὶ ἡ λαλίησιν. Ὀφθαλμοὶ ἔχουσι, καὶ ἡκ οὐ φέρονται. Ὡς τὰ ἔχουσι, καὶ ἡκ σωτηριάζονται. Οὐδὲ ἧδ' ἐστὶ πνεῦμα ἐν τῷ σώματι αὐτῶν.

15. Ὁμοιοὶ αὐτοῖς γίνονται οἱ ποιῆτες αὐτὰ, καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς.

16. Οἶκος Ἰσραὴλ ἀλογήσατε τὸν Κύριον. Οἶκος Ἀαρῶν ἀλογήσατε τὸν Κύριον.

17. Οἶκος Λαὶ ἀλογήσατε τὸν Κύριον.

σαν τὸς πολεμίους αὐτῶν, Ἐθνη πολλὰ, καὶ διωκτὴς, καὶ ἄρχοντας. Τὸν Βασιλεία τῆς Ἀμορραίων, Σηῶν καλούμενον, καὶ τὸν Ὠγ Βασιλεία Βασαῶν τῆς πόλεως, καὶ ὅλας τὰς Βασιλείας Χανααῶν.

11. Καὶ ἔδωκε τοῖς Ἰσραηλίταις ὅλῳ ἐκείνῳ τῷ μακαρίῳ γλῶσσῳ τῆς ἐπαγγελίας. καὶ τὸς τῷ ἐμοίρατον, ὡς περὶ ναὶ ἦτον πορογονικόν, καὶ ἀδελφομοίριτος.

12. Λοιπὸν τὸ μέγεθος τῆς θαυμάσιων, ὅπως ἐπέλετες Κύριε, εἰδίδασκεν ἅπαντας, καὶ σέβονται τὸ Πανάγιόν σου Ὄνομα. Καὶ θέλει μένει εἰς ὅλας τὰς γενεὰς ἡ ἐκθύμησίν σου.

13. Καὶ ὅπως εἰμώθηον βίβαιοι καὶ εἰς τὸ μέλλον ναὶ μὴ ἀμελήτης, ἀλλὰ μάλιστα ναὶ σὲ ἔχωμεν εἰς καιρὸν πολέμου βοηθεῖαν. Καὶ ἐὰν ἀμερήσωμεν, ναὶ μὲς συγχωρήτης ὡς ἐσπλαγγνῆ.

14. Διδάσκας τῷ δυνάμει τῷ Θεῷ, κοιωθεὶς καὶ μυκτηρίζει τὰ εἰδῶλα, ἀποδείκνυοντας τῷ ἀδούρειαν αὐτῶν, ὅτι ψάδως εἴχασιν τῷ θεωνομίῳ, ἀμὴ ἐνεργεῖαν τινὰ δεῖ εἰδιώονταν ναὶ πέλεσθαι, ὡς ἀναιδήτητα μέταλλα ὅπως ἦταν, ἡ γουὶ χρυσός, ἡ ἀργυρῆ, ὑπὸ τῆς ἀνθρώπων γινόμενα. Οὔτε τινὰ τινὸν εἴχασιν, ὡς τὰ ζῶα τὰ ἄλογα, ὅπως καὶ τὰς αἰδήτηις ἔχουσι, καὶ δεῖ χρειάζονται ἀπὸ ἄλλων τινὰ βοηθεῖαν.

15. Ταῦτες τῆς ἀναιδήτηις τῆς εἰδῶλων εἶναι ἀξιοὶ ὅσοι τὰ κατασκευάζον καὶ τὰ προσωσκυῶν οἱ ἀνόητοι, καὶ πορέπιτος ναὶ γεύουσι ὁμοιοὶ τῶν, ἐπειδὴ σέβονται ἄψυχα καὶ ἀκίνητα βδελύγματα.

16. Ἡμεῖς δὲ οἱ Ἰσραηλίται, οἱ δούλοι τῷ ὄντως ἀληθινῷ Θεῷ, ὡς ἀλογώμεν αὐτὸν δοξαζόντες, καὶ ἀχαριστῶντες εἰς τὰς ἀεργεσίας, ὅπως μὲς ἔκαμε. Καὶ ὅπως οἱ Γερεῖς καὶ μονάζοντες ὡς τὸν ὑμολογῶσιν, οἱ τινες ἔχουσι χρεῖς ἀπὸ τῆς Λαϊκῆς περιουσίῳ.

17. Διὰ ναὶ δεῖξη τῷ διαφορῶν, εἰδικελενε τὸς Γερεῖς ἀπὸ τῆς Κοσμικῆς. Καὶ πάλιν

ἔδω διακρίνει τὸς Διακόνους, διὰ γὰρ μὴ πολ-
μήσωσι γὰ ἀρτάσταν τῷ ἀξίῳ τῆς Γερέων,
καθὼς ἐπὶ Μωυσεως ἐποιήσαν.

18. Διὰ τὸς προσηλύτους λέγει ἔδω, οἵτι-
νες δὲ ἦσαν Ἰσραηλίται, ἀμὴ ἐπίσδον εἰς
τὸν Θεόν, καὶ τὸν ἀλαβῆνταν. Δι' αὐτὸ εἶπευ
οἱ φοβόμενοι τὸν Κύριον.

19. Ἀφ' οὗτος εἶπε γὰρ ἀλογῆσαι τὸν Θεὸν ἅπαν-
τες, τὸν ἀλόγησε καὶ αὐτὸς λόγωτε, καὶ ἔρ-
γη. Τὸν ὅποιον εἶπε, πῶς κατοικεῖ εἰς τῷ
Γερσαλήμ. ἔχι τῷ φύτιν αὐτῷ περιερά-
φων, ἀλλ' ὅτι ἐκεῖ τὸν καιρὸν ἐκείνον πολλακίς
εφαύηκεο.

18. Οἱ φοβόμενοι τὸν
Κύριον, ἀλογήσατε τὸν
Κύριον.

19. Εὐλογητὸς Κύριος
ἐκ Σιών ὁ κατοικῶν Γε-
ρσαλήμ.

Ἀλληλία. Ψαλμός. ΡΛΕ΄.

Τῆν αὐτῷ ἐννοίαν τῆ ῥηθεύτος ἔχει καὶ ὅτος ὁ ὕμνος. εἰς τὸν ὅποιον
τεχνειώτως ἐπιγράφεται εἰς κάθε στίχον, τῷ Θεῷ τὸ ἀπειρον ἔλεος.
Καὶ ἔχει πότῳ χάρι, καὶ διώκῃν ὅτος ὁ Ψαλμός, ὅτῃ ὅστις τὸν ἀνα-
γινώσκει, ἢ ψάλλει τὸν με καθαράν καρδίαν, καὶ ἀλαβῆσαι Πνέματῳ,
λαμβάνει ταχέως παρά Κυρίου τῷ ἀφῆσιν τῆς αἰματημάτων, ὅσα ὡς αὐ-
θραπος ἔπραξε, μόνον γὰρ ἔχη γνώμῳ βεβαίαν, καὶ μὴ ξαναπίση πάλιν
ὑπερα. Ἀναγινώσκει γὰρ ἅπαντες πολλακίς τῶτον τὸν Ψαλμόν, ἐπειδὴ
διαλαμβάνει τὰ θεῖα θαυμάσια. Καὶ χαίρεται πολλά ὁ Θεὸς ὅταν τὸν
λέγωμεν με καταύξιν.

Ἡ Ἐξήγησις.

1. **Υ**μνολογατε τὸν Θεὸν ὡς αὐθραποι, καὶ
ἀλαβῆσατε αὐτῷ, ἐκθυόμενοι τὰ
ἀνακρίθητα ἀγαθὰ ὅτῃ μῆς ἐχάρισε, καὶ
τὸν ἀμέτηρον αὐτῷ θαυμάζοντες ἔλεον. Εἰς
τὸν αἰῶνα δὲ εἶπευ, ὅτι διλικεῶς, καὶ ἀκατα-
παύτως μῆς ἔλεει, καὶ ἀπλαγχνίζεται.

2. Δεὴ ἐκάλεσε Θεὸς τὰ εἰδωλα, ἐπειδὴ
αὐτὰ εἶναι ἀνάσθητα ξόανα· ἀλλὰ τὸς Γερω-
μέους, καὶ ἐναρέτους Τίους δόλις τε· καὶ κα-
τὸ, Θεοὶ ἐστέ, καὶ Τιοὶ ΤΨίση.

3. Κυρίου δὲ εἶπε τὸς Βασιλεῖς τε, καὶ ἀρ-
χοντας. τῆς ὅποιων ἀρχεῖ, καὶ ἐξουσιάζει,
ὡς δημιουργός, καὶ Βασιλέως ἀπάσης τῆς
κτίσεως.

Τὸ Κείμενον.

1. **Ε**ξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ, ὅτι ἀγα-
θός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ
ἔλεος αὐτῷ.

2. Εξομολογεῖσθε τῷ
Θεῷ τῆς Θεῷ, ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῷ.

3. Εξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ τῆς Κυρίῳ, ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτῷ.

4. Τῷ ποιήσαντι θαυμασία μεγάλα μόνω, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῆς.

5. Τῷ ποιήσαντι τὰς ἑρᾶνας ὡς σωίσει, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῆς.

6. Τῷ ἐρεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῇ ὕδατων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῆς.

7. Τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνω, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῆς.

8. Τὸν ἥλιον εἰς ἔκστασιν τῆς ἡμέρας, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῆς.

9. Τὴν σελιλίω, καὶ τὰς ἀστέρας εἰς ἔκστασιν τῆς νυκτός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῆς.

10. Τῷ καταζῶσαντι Αἰγυπτου σὺν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῆς.

11. Καὶ ἔξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῆς.

12. Ἐν χειρὶ κραταίᾳ, καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῆς.

13. Τῷ καταδιελόντι τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαίρεσις, ὅτι εἰς τὸν

4. Ἐπειδὴ ἔκαμω καὶ οἱ φίλοι τῷ Θεῷ θαυμάσια, διαπέτο ξεκαθαρίζει, ὅτι μόνον ἐκείνον νὰ δοξάσωμεν, ὅπως ἔκαμε τὰ μεγάλα θαυμάσια.

5. Πρεπόντως ὁ Μεγαλογράφος σιωπῶν εἰς καθ' ἕνα σῖχον τὸν αἰῶνον ἔλεον· ἐπειδὴ ὄχι διὰ χρείαν αὐτῆς, ἀλλὰ διὰ μόνον φιλανθρωπίας ἐδημιύργησεν ἅπαντα, μὲ τὴν σοφίαν καὶ σίωπῃν.

6. Ἐποίησε πρῶτον τὴν γῆν τῆς οἰκοδομῆς, ἤγην τὸν Οὐρανὸν, διὰ νὰ θαυμάζωμεν περισσότερο. Ἐπειτα ἐθεμελίωσεν τὴν γῆν (ὡς ἔκστασις περὶ τρυφήματος) τοῦτον βαρεῖαν, καὶ ἄποστον, ἅπαντα εἰς τὰ ὕδατα.

7. Ἐποίησε τὰς δύο πλυσσοφᾶεις, καὶ λαμπρὰς Φωσῆρας, τοσοῦτον μεγάλης, ὅπως ὅλον τὸ πέργειον τῦρ δὲ φθαίει νὰ μιμηθῇ τὴν τῆς εὐδίας Ἀστέρας λαμπρότητα.

8. Τὸν μὲν ἥλιον νὰ κυβερνᾷ τὴν ἡμέραν, νὰ πλεσφορῇ ἡ γῆ τὰ γενήματα, καὶ νὰ πλεῖμεν πάντα ὑπηρεσίαν μας.

9. Τὴν δὲ Σελιλίω, καὶ τὰς Ἀστέρας, νὰ διαχωρίζω, καὶ νὰ ἔκστασίζω τὴν νύκτα πάντοτε.

10. Μὴ θαυμάσῃ τις πῶς ὁ Πολυέλεος δίδει θάνατον· ὅτι αὐτὸς ὅπως ὡς ἐλεήμων τὴν ἀδικημένον σπλαγχνίζεται, κολάζει πάλιν τὴν ἀδικήντα ὡς Δίκαιος.

11. Ὅθεν μισογύνας τὴν ἀσεβεῖς Αἰγυπτίους, ἐλύτρωσεν ἀπὸ τῆς δουλείας αὐτῶν τὴν Ἰσραηλίτας, ὡς ἀσεβεῖς, καὶ ἠγαπημένους τῆς.

12. Χεῖρα καλῆν τὴν ἐργεσίαν, καὶ βραχίονα τὴν δυνάμιν, τὴν ὅποιαν ἐφανέρωσεν μὲ τὴν σωτηρίαν, ὅπως τὴν ἔδωκεν.

13. Τινὲς ἐνόμισαν, ὅτι εἰς δώδεκα μέρη ἐχίσθη ἡ θάλασσα κατὰ τοὺς 12. φυλάς τῆς Ἰσραὴλ. Ἀλλ' αὐτὸ εἶναι μῦθος τῆς Ἰουδαίας.

μόνον εἰς δύο ἐμοιράσθη τὸ εὖα πέλαγος. Διατέτο εἶπε διατρέσεις, ἐπειδὴ ἐγένη ὡστε τείχος εἰς τὰ ἀμφότερα μέρη, καὶ ἐγένε δύο ἡ μία θαλάσσια.

14. Καὶ τὸς μεν Ἰουδαίους ὠδήγητε, καὶ ἐπέρασαν ἀπὸ τὸ μέσον της (ὡ τῆ θαύματος) χωρεῖς νὰ βρῆχῶσι οἱ πόδες της.

15. Τὸν δὲ Φαραὼ ἀπέπνιξε εἰς τὸν αὐτὸν τόπον, με ἄλλω τῶν στρατιῶν αὐτῶ, ὅπῃ κἄν εἶσας δεῦ ἔμμενε δια μῦνον. ἀλλὰ κακοὶ κακῶς ἐποντίσθησαν.

16. Πράγματα, καὶ τὰ δύο μεγάλα, καὶ ὄντως θαυμάσια. Νὰ περάτην ἀβρόχως αὐτοὶ, καὶ οἱ ἐχθροὶ νὰ γένων ὑποβρύχιοι. Καὶ πάλιν ὑπερα νὰ τρέφη τὸτον λαὸν τῶσθε ἡσόνως εἰς τῶν ξηρῶν, καὶ αὐθρον ἔρημον· νὰ τὸς σέλλη ἀφθόνως ὁ πλοσιωρῶν ὅλα τὰ χερσζόμενα πράγματα.

17. Ἐπειτα ἐφάνησε ὅλης τὸς μεγάλης ἐκείνης Βασιλεῖς, ὅπῃ τὸς ἀντίσῆθησαν εἰς τὸν πόλεμον.

18. Καὶ ἀπέκτεινε τὸς δωματῶς, καὶ κραταῖς Βασιλεῖς, ὅπῃ τὸς ἐραντιώθησαν.

19. Οὗτοι οἱ δύο ἦσαν ἀπὸ τὸς ἄλλης ἰχυρότεροι, καὶ τὸτον δωματοὶ, ὅπῃ τὸς ἐτρόμαξαν ὅλοι· καὶ δεῦ ἐτόλμα τινὰς νὰ τὸς ἀντίσῆθη εἰς τὸν πόλεμον.

20. Ἐξόχως δὲ ὁ Ω' γ, ἦτον Γίγαντας, καὶ ἐκοιμάτο εἰς κλίβω σιδηρῶν, δια τὸ βάρος, καὶ μέγεθος τῶ σώματος. Καὶ ἦτον ἐνέα πήχεις τὸ μῆκος, καὶ πεύτε τὸ πλάτος. Διατέτο λοιπὸν ἀπὸ ὅλης τὸς ἄλλης Βασιλεῖς, μόνον αὐτὸς τὸς δύο ἐδήλωσε ἕξ ὀνόματῶ.

21. Τέλος πάντων τὸς ἔδωκε τῶν ζηλωτῶν, καὶ μεκαλειῶν ἐκείνῳ Γῶ τῆς ἐπαγγελίας, καθῶς της ἔταξε ὁ Πανάγαθος.

αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῶ.

14. Καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ δια μέτε αὐτῆς. Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῶ.

15. Καὶ ἐκτιναζάντι Φαραὼ, καὶ τῶν δωματῶν αὐτῶ εἰς θαλάσσιαν ἐρυθρῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῶ.

16. Ἐὖ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτῶ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῶ.

17. Ἐὖ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλης, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῶ.

18. Καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταῖς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῶ.

19. Τὸν Σηὼν βασιλεῖα τῆς Ἀμορραίων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῶ.

20. Καὶ τὸν Ω' γ βασιλεῖα τῆς Βασαῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῶ.

21. Καὶ δόντι τῶν γῶν αὐτῶν κληρονομίαν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῶ.

22. Κληρονομίαν Ἰσραὴλ δάτω αὐτῷ. Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῷ.

23. Ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ Κύριος, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῷ.

24. Καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐχθρῶν ἡμῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῷ.

25. Ὁ δίδως τροφὴν πάσῃ σαρκί, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῷ.

26. Ἐξομολογήσῃ τῷ Θεῷ τῷ ἁρᾶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῷ.

22. Καὶ τὴν ἐμοίρῃσαν ὡς πατρίαν κληρονομίαν, καὶ ἀδελφομοιρίαν. καὶ ἐκεῖνοι ὅπως τὴν εἶχαν ἑσπέρων τὴν ἐσπέρηθησαν αὐτῶν μετὰ τὴν ζωὴν οἱ τύλαι.

23. Ταῦτα εἶπε καὶ ὁ Μωϋσῆς. Ὅτι ἐστίναν οἱ ἴδιοι Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς ἔργων, καὶ ἀνέβη ἡ βοή αὐτῶν πρὸς τὸν Θεόν. Καὶ τὰ ἐξῆς.

24. Αὐτὸς ὅλας τὰς ἀργεσίας, καὶ χάριτας, μᾶς ἔκαμεν ὁ Πανάγαθος Κύριος, διατὶ μᾶς ἐλυτρήθη ὡς εὐσπλαγχνός, καὶ μᾶς ἐλυτρώσεν ἀπὸ τῶν κακῶν ἐκείνων, καὶ δεινῶν βάταρον.

25. Ἀπὸ τῆς μερικῆς προνοίας, εἰς τὴν κοινὴν, καὶ καθόλου μετέβηκε, κηρύττων τῷ Θεῷ τὴν κηδεμονίαν. ὅστις τρέφει ἢ μόνον τὰς ἀνθρώπους, ἀλλὰ καὶ πάντα τὰ ἄλογα ζῶα.

26. Πάντων μὲν τῶν ὄντων ἐστὶ Θεὸς ὁ Θεός, ὡς δημιουργὸς ἀπάσης τῆς κτίσεως, λέγεται δὲ Κυρίως τῷ Οὐρανῷ, ὅτι ἐκεῖνος ὁ τόπος εἶναι καθαρὸς ἀπὸ πάσης ἀμαρτίας. Ὁ Θεὸς ἐκεῖ θεραπεύεται ὑπὸ τῆς Ἀγίας Ἀγγελίας, ἀκαταπαύστως ὑμνῶμενος.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. ΡΛδ'.

Ὁ ἴσος ὁ Ψαλμὸς ἔμεινε ἀπὸ τῶν Ἑβραίων ἀνεπίγραφος. Τινὲς δὲ αὐτῶν, καὶ ἀγράμματοι ἐπέγραψαν ταῦτα. Τῷ Δαβίδ διὰ Γερεμίας. Ἀπὸ τούτου φαίνεται ἡ ἀγνωσία τῶν ἰσραηλῶν ὅτι τὸν Γερεμίας δὲν ἐπῆραν εἰς τὴν Βαβυλῶνα ἀιχμαλώτων, ἀλλ' ἔμεινε ἀλίγον καιρὸν εἰς Γερουσαλήμ, ἔπειτα ἀπῆλθεν εἰς Αἴγυπτον. Καὶ ἐδῶ εἰς τὸν Ψαλμὸν διηγουῦνται οἱ ἀιχμαλῶται Ἰσραὴλ (ἀφ' ἧς ἐλυτρώθησαν, καὶ ἦλθον εἰς τὴν Σιών) πρὸς συμβεβηκότα καὶ τὴν θλίψιν, ὅπως εἶχαν εἰς τὴν Βαβυλῶνα, ἐπιθυμῶντες τῆς ἐκ Γερουσαλήμ παρακλήσεως. Ἐὰν οὐκ ἐκεῖνοι ἔκλειον πικρῶς ὡς ἀιχμαλῶται, πῶς ὑπερήθησαν τὴν ἀκλήθειαν, ὅπως εἶχαν εἰς τὴν αἰθιῶν Γερουσαλήμ, πόσον πρέπει ἡμεῖς νὰ ἐπιθυμῶμεν, ὅτι διὰ τὴν Ἀδαμίου παρακλήσιν ἔχουσαν ὡς παραβάται τῆ Παραδείσου, καὶ παρεδόθημεν τῇ φθορᾷ; Τῆτον τὸν Ψαλμὸν ἔχει ἡ ἐκλογὴ τῆ Πολυελέθ τῆ Κυριακῆ τῆς ἀποτυρώσεως, καὶ μόνον τότε τὸν ψάλλουσιν εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος, μετὰ πολλῶν κατακλιθῆναι, καὶ ἀλαβείαν. Ὅτι καθὼς ὁ Ἀδάμ ἀφ' ἧς

Ἐπεὶ δὲ τὸ Παράδεισον, ἐκάθισεν ἀπεύρατον· καὶ ἐνθυμήμενος πῶς ἀπόλαυσεν εἶχε πρότερον, καὶ μετὰ τὴν πτώσιν, καὶ εἰς ποταπὴν δυστυχίαν κατῴκησεν ὑπερῶν, ἔτυπτε τὸ πρόσωπον ἐλεεινῶς οὐδύρομαι. ὅπως καὶ ἡμεῖς πρέπει νὰ πισθῶμεν, ὅτι ὁ Χριστὸς μετ' ἐλύτρωσεν ἡμᾶς τῆς κατάρτας ἐκείνης τῆς παραβάσεως, μετ' ἡμῶν αὐτῶν, καὶ Πανάχραντον Αἵμα. Καὶ ὅσοι ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἀγίας Τριᾶδος, καὶ δευτέραν ἐμύλησαν ὑπερῶν μετ' ἀμφοτέρων τὸ Ἅγιον Βάπτισμα, ὑπάκουον ἀνυμνήσως εἰς τὸν Παράδεισον, Θεῶν δωρεὰν στωσμένοι, καὶ χάριτι· ἔδωκε δὲ δάκρυα χρειάζονται. Ὅσοι δὲ πάλιν ἠμάρτομεν μετ' ἡμῶν τῆς θείας ἀναγέννησις, ἡμεῖς δὲ χρειάζονται νὰ κλαίωμεν εἰς ταύτην τὴν τῆς κλαυθμῶν κοιλίαν, καὶ παροικίαν μας, ἕως νὰ ἀγάλλωμεν τόν δάκρυον, ὅσον ἄμα ἐχυσεν ὁ Δεσπότης Χριστὸς διὰ λόγους, καὶ ὅσον ἦτον τὸ ὕδωρ ὅτε ἐβαπτίσθημεν. Λοιπὸν ἐπεὶ τὸ δάκρυον εἶναι τόν ὀφελίμον, μὴ ἀμελεῖτε ἀγαπητοί· ἀλλὰ καθὼς οὐδύροσε εἰς τὴν συμφορᾶν, καὶ ζημίαν τῆς σώματος, ὅπως τὸ πειροσθῆναι πρέπει νὰ ἐρῶνται ἀπαρηγόρητα, τὴν τῆς ψυχῆς ἀπώλειαν, τῶν ὅπως ὅτε χρειάζονται τὸ εὐθεῖον πρέσος, καὶ ταυδ-φρότων· ὅτι εἰς τὸν αἰὶν δεῦ ὀφελᾶ ἢ μετανοία.

Ἡ Ἐξήγησις.

1. Στὴν θείαν ἔχασιν οἱ τεθλιμμένοι νὰ ἐρῶνται τὰς συμφορὰς καὶ θλίψεις εἰς τὸν ἄβυσσον, καὶ πεινῶν. Ὅθεν καὶ οἱ ἀρχαῖοι Ἰουδαῖοι πολλοὶς ὑπέγεον εἰς τινὰς ποταμὸς τῆς Βαβυλωνίας, καὶ ἐνθυμήμενοι τῆς ποθῆς Σιών ἔκλαυον.

2. Ἐπεὶ δὲ ὁ Νόμος ἐπέσχετο μόνον εἰς τὴν Γερουσίαν εἰς εἶνα τὸν νὰ τελεῖται τῆς Δευτεργίας, δι' αὐτὸ (λέγει) ἀφήκαμεν ἀλλὰ ὅλα τὰ μυστικὰ ὄργανα, μετ' ὅποια ἐδίδαμεν δοῦσαν τῷ Θεῷ εἰς τὸν τόπον μας διφρανομένοι. Καὶ τότε ἔμεναν ἔρημα, καὶ δεῦ ἐλαμβαίνομεν ἔξ αὐτῶν τινὰ παραμυθίαν ποσῶς, ἢ παραύλησιν.

3. Ἐκεῖνοι μετ' ὅπως μᾶς εἶχασιν σκλάβος, μᾶς ἐπέσχεσαν ἐπιλοιδόρητες διὰ πεινῶν-λασμά, νὰ ψάλλωμεν εἰς χαρᾶν τῶν ἀμμιῶν ὀδῶν, καὶ τῶν ταξίμων. Ἡμεῖς δὲ ἀπὸ τῶν λύπῶν δεῦ ἐδωκόμεθα νὰ ἀνοίξωμεν σῶμα οἱ τάλανες.

4. Οὔτε ἐτόλμα τινάσματος νὰ ψάλλῃ τῶν ὀδῶν Κυρίου εἰς τὸν τόπον, καὶ γὰρ ἀλλοτεῖων, καὶ ἀπεθῶν ἀνθρώπων· ὅπως εἶναι πρᾶγμα παραύλησιν.

Τὸ Κείμενον.

1. Ἐπὶ τὸν ποταμὸν Βαβυλωνος, ἐκεῖ ἐκάθισαμεν, καὶ ἐκλαύσαμεν, ἐν τῷ μνηστῆρι ἡμᾶς τῆς Σιών.

2. Ἐπὶ ταῖς ἰτέαις ἐμὲν αὐτῆς, ἐκρεμάσαμεν τὰ ὄργανα ἡμῶν.

3. Ὅτι ἐκεῖ ἐπῆρώθησαν ἡμᾶς οἱ ἀρχαῖοι ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ὀδῶν. Καὶ οἱ ἀπαγαγόντες ἡμᾶς, ἤμουν. Ἀσατε ἡμῖν ἐκ τῶν ὀδῶν Σιών.

4. Πῶς ἄσπασεν τῶν ὀδῶν Κυρίου ἐπὶ γῆς ἀλλοτεῖας;

5. Ἐὰν ἐπιλάθωμαι σὺν Ἰερουσαλὴμ, ἐπιληθεῖν ἢ δεξιάν μου. Κοληθεῖν ἢ γλῶσσάν μου τῷ λάρυγγί μου, ἢ μὴ σὺν μνησῶν.

6. Ἐὰν μὴ προσωπατέωμαι τῷ Ἰερουσαλὴμ, ὡς εἰ ἀρχὴ τῆς ἀφροσιώσεως μου.

7. Μνησθήσεται Κύριος τῶν ἡμερῶν ἐδῶμ τῷ Ἰερουσαλὴμ. Τῶν λεγόντων, ἐκκευῖτε, ἐκκευῖτε, ἕως τῶν θεμελίων αὐτῆς.

8. Θυγάτηρ Βαβυλωνῶνος ἢ ταλαιπωρος. μακάριος ὅς ἀνταποδώσει σοὶ τὸ ἀνταπόδομά σου, ὃ ἀνταπέδωκας ἡμῖν.

9. Μακάριος ὅς κρατήσῃ, καὶ ἔδαφιέ τὰ νηπιά σου πρὸς τὴν πέτραν.
Δόξα.

5. Μάλιστ' ἀκρυζῶντας ἔλεγε τοιαῦτα τὰς εἰσας μου. Ὁ Ἰερουσαλὴμ παμπύθητε, εἰσὺ ἀσχοῦσθε τώποτε, καὶ δεῖξω κακεῖνα σημεῖον ἀγγελιάσεως ἐδῶ εἰς τὴν Ἰερουσαλὴμ, καὶ μὴ ἐπιτύχω τῆς θείας βοηθείας, καὶ χαλεπῶ. Τέτο λέγει τὸ, ἐπιληθεῖν ἢ δεξιάν μου.

6. Ὅτι ἡ θεία νεργία σου εἶναι ἀρχὴ, καὶ κεφάλαιον τῆς ἀφροσιώσεως, καὶ θυμηδίας μου.

7. Οἱ Ἰδαῖοι ἦσαν ἀτόγονοι τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἔχοντες τὴν πατρίαν δυσμενεῖαν ἔχαιρον τὴν καταστροφὴν τῆς Ἰερουσαλὴμ, ὅταν τὴν ἔκαυσαν οἱ Χαλδαῖοι, καὶ τὴν ἐρήμωσαν. Τῆς ὁμοίως ἐπαραινῶσαν οἱ αὐτοὶ εἰς τὸ κακὸν περισσότερο, λέγοντες. Ἐκκευῖτε. Ἡγοῦμαι ἐκ βάρων αὐτῶν ἀκαταστάται.

8. Τώρα προφητεύει τὸν ὄλεθρον τῆς Βαβυλωνῶνος, λέγωντας. Οὐσί σοι ἀθλία πόλις, καὶ ταλαιπωρος, ὅτι μεγαλαυχῆς σήμερον. Μίαν ἡμέραν θέλεις ἰδῆ καὶ σὺ τὸ πικρότατον πίνουσαι. Τότε γὰρ νομιζέται καλοτύχη ὁ λαὸς ὅτι σὺ καταπατήσῃ· γὰρ σὺ ἀνταποδώσῃ τῷ ἀπαθροπῆν, ὅτι μὲν ἰδεῖξες, καὶ τὴν πολλῶν σκληρότητα.

9. Ἐπειδὴ καὶ αὐτοὶ οἱ Βαβυλωνῶνοι δὲ ἐλυπήθησαν καὶ τὰ βρέφη τῶν Ἰδαίων, ἀλλὰ μὲν πολλὴν ὀμότητα τὰ ἐφόνδον, ἐπροφήτευσαν γὰρ πάντες καὶ αὐτοὶ τὰ ὅμοια. Μακαρίζεται δὲ ὁ Κύριος, ὅχι ὡς Δισεβῆς, ἀλλὰ διατὶ τὸν Δισεβῆ λυτρώσας λαὸν, ἐπροφῆτευσεν γὰρ κτίσασθαι τὸν Ναὸν. Ὅτι ὅστις κάμνει καλὸν, καλλυμνύεται πολλάκις, καὶ μακαρίζεται.

Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ. ΡΑΖ΄.

ΑΨ' ἢ ἐβρεψαν οἱ Ἰδαῖοι ἀπὸ τῶν Βαβυλωνῶν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ ἐνίκησαν τὰ Ἐφθνη, ὅτι τὸς ἐπολεμῶσαν καλὴν ὑσέρα, ἐδοξασαν τὸν Θεόν, ὅτι τὸς ἔδωκε τὴν βοηθείαν, καὶ προσέφερον αὐτῷ ὕμνον ἄχαλμας ἡμέρον. Ταῦτα εἰν ὁ Θεὸς Δαβὶδ ἐπροφήτευσεν. Οὕτω λέγει ὁ Θεοδῶν

ρητος. Ἐτέροι δὲ Διδάσκαλοι λέγουσιν, ὅτι τῷ παρῶν ἀρχαίῳ ἐποίησεν ὁ Δαβὶδ διὰ λόγου, ὅταν ἐλυτρώθῃ ἀπὸ τὸν διωγμὸν τῆς Ἀβερταλῶμ. Ἀμὴ αὐτὸ δέουσι βλάβη τίποτος, φθαίη πῶς εἶναι ὁ Ψαλμὸς εἰς δόξαν Κυρίου, καὶ ἀνεσθῆναι.

Ἡ Ἐξήγησις.

1. **Κ**Αθώς σε ἠγάπησιν εἰς τὰς Οὐρανὸς οἱ Ἅγιοι Ἄγγελοι, ἔγω καὶ ἡμεῖς οἱ ἐπὶ γῆς, τὰς χορὰς ἐκείνων μιμήμενοι, τῷ πνευματικῷ μελωδίᾳ σοι προσφέρομεν ὁλοψύχως, καὶ κατὰ διώχμιν.

2. Ἐξαιρέτως δὲ ἐγὼ ὁ ἀρχαῖος οἰκίτης σε, ὅπως μὴ ἐπήκητες τότους φοραῖς, ὅσας σε ἐδείξω σοὶ ἀνάγκης, καὶ θλίψεσιν.

3. Ὅσον ὡς οὐρανόθεν, καὶ ὑπόχρεος δὲ ἀμελῶ, ἀρχαίῳ τῆς πᾶσι λαλοῦντος ὅπως ἔκαμες εἰς ἐμεῖα φιλαυθροῦτε, καὶ τῷ κατὰ τῆς πολυεπίου δικαιοσύνης. Καὶ πάντοτε σε θέλω προσκυνεῖ εἰς τὸν Ἅγιόν σου Νκὸν, καὶ σεβάσμιον.

4. Ὅτι πάντα καὶ ἀδεῖται, καὶ μεχλιώσεται τὸ Πανάγιόν σου Ὄνομα. Διὰ τὸ ὅσοι εἶδασιν τὸ κράτος σου, τὸ διηγουῖται εἰς ὅλους θαυμάζοντες.

5. Λοιπὸν καθὼς ἔκαμες ἕως τῶρα, ἔγω προβλέπω, ἐλπίζω, καὶ δέομαι, νὰ μὴ ἐπακούσῃς καὶ εἰς τὸ μέλλον, νὰ ἐμπλήρῃς τῷ ψυχλῶν ψυχασίας, καὶ εὐφρανθῆς πληρέστατα.

6. Ταῦτα προσφθάλει διὰ τῷ θεῷ σου. Ὅτι κατὰ καὶ ἐθαύμαζται καὶ τότε τῷ θεῷ τῷ διώχμιν πολλοὶ Βασιλεῖς, ἀλάσταντες τῷ νίκῳ τῆς Ἰουδαίας· ἀλλὰ κατὰ τὴν σάρκα σου τῷ Χριστῷ, ἠκούσθῃ εἰς ὅλον τὸν Κόσμον τὸ σωτήριον Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ ὅποιον εἶναι γεγραμμένον ὅλα τῷ θεῷ τὰ λόγια. Τὰ ὅποια ἀκράτῃς ὅλοι οἱ Βασιλεῖς ἐπίσταται.

7. Εὐκατικῶς προλέγει τὰ μέλλοντα, πῶς θέλων θαυμάσει ὅλοι τῷ θεῷ τῷ μεγάλῳ οἰκονομίᾳ, καὶ φρονίᾳ. Ὅτι τὰς οἰκονομίας, ὅσας ἐκάλεσεν. Ὑψηλὸς ἔστι ὡς αὐτὸς ὁ Κύριος, καὶ ἀρρήτος, δὲ ἀμελεῖ εἰ δὲ τῆς

Τὸ Κείμενον.

1. **Ε**ξομολογήσομαι σοὶ Κύριε ἐν ὄλῃ καρδίᾳ μου, καὶ στατικῶν Ἄγγελων ψαλῶν σοι.

2. Ὅτι ἤκουσας πάντα τὰ ῥήματα τῆς σωματός μου.

3. Προσκυνῶ σοὶ Νκὸν ἁγίόν σου, καὶ ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου, ἐπὶ τῷ ἔλειπῳ, καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου.

4. Ὅτι ἐμεγάλωσας ἐπὶ πᾶν τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας σου.

5. Ἐν ἡ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαι σε, καὶ ἐπακούσῃς μου. Πολυωρηθεὶς με ἐν ψυχῇ μου διώχμιν σου.

6. Ἐξομολογήσά σοι Κύριε πάντες οἱ Βασιλεῖς τῆς γῆς. ὅτι ἤκουσται πάντα τὰ ῥήματα τῆς σωματός σου.

7. Καὶ ἀτάπτῃς ἐν ταῖς ὁδοῖς Κυρίου. Ὅτι μεγάλη ἡ δόξα Κυρίου. Ὅτι ὑψηλὸς Κύριος, καὶ τὰ ταπεινά ἐφορᾷ, καὶ

τὰ ὑψηλὰ ἀπὸ μακρόθεν
γινώσκει .

8. Ἐὰν πορῶθῶ ἐν μέτρῳ
θλίψεως , ζήτεις με .

9. Ἐπ' ὀργῶν ἐχθρῶν
μὲ ζήτευνας χεῖρας σου ,
καὶ ἴσωσέ με ἢ δεξιᾶ σου .

10. Κύριος ἀνταποδώ-
σει ὑπὲρ ἐμῶν . Κύριε τὸ
ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα .
Τὰ ἔργα τῆς χειρῶν σου
μὴ παλεῖς .

μικρῶν , καὶ ταπεινῶν , ἀλλὰ καὶ τῆς ἀξιοῦ
προφητείας . Ὅτι γινώσκων τὰ πάντα παρὰ
τῆς γενέσεως , καὶ βλέπων τὰς ἐκδηλώσεις
ἀπὸ μακρόθεν , προφέρει ἐκαστῶ τὸ φάρμα-
κον , καὶ τῶν θεραπεύειν ἀρμόδιον .

8. Εἰς ἐτεῦτα λοιπὸν Πολυέλεε ἔχω καὶ ἐγὼ
τὰς ἐλπίδας μου , εἰς ὅσας θλίψεις , καὶ συμ-
φορὰς μὲ τύχῃσι , καὶ μὲ λυτρώσῃς , καὶ φυ-
λάξῃς τὴν ζωὴν μου ἀπὸ τῶν κινδύνων .

9. Καθὼς καὶ ἀλλῶν φορῶν , ὅπως ἐβάλλανται
κατ' αὐτῶν , ἐκείνης μετ' ἐτιμώρησας , ἐμὲ δὲ
σωτηρίας ἠξίωσας .

10. Ἐγὼ (λέγει) ὡς αὐθραπῶ δὲ δύ-
νομαι καὶ ἀνταμείψω τὰς ἀεργεσίας . Σὺ δὲ
Κύριε ὁ χορηγὸς τῆς ἀγαθῶν , καὶ ἀποπλη-
ρώσῃς τὸ κρείσθῃ μου . Καὶ Δέσποτα , ἐπειδὴ
ἀμέτρητόν σου εἶναι τὸ ἔλεος , μή μου παλεῖς
τὰς ἀνάξιας δόλῃς σου , ὅτι τῆς ἀρχαῶν κρεί-
σθῃ μου ἐμὸν ποίημα .

Εἰς τὸ τέλος , Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ , Ζαχαρίας ἐν τῇ διασπορᾷ .
Ψαλμὸς . ΡΛΗ' .

Μἦτε αὐτὴ ἡ ἐπιζαχρῆ ἀρμόζει , ἕτε συμφωνᾷ μετὰ τῷ Ψαλμῷ τῷ
εὐνοίᾳ . Ὁ ἐπιφῶν προφητῆται τῷ ἀπέβησαν τῷ Γωσίᾳ ὅστις
προσάχεται τῷ Θεῷ , τῷ περὶ αὐτῶν προέγνωσιν θαυμάζομεν . Διδά-
σκει δὲ ἡμεῖς ἕτε ὁ Ψαλμὸς , ὅτι ἐπειδὴ δὲ εἶναι πράξεις τῷ Θεῷ
ἄγνωστοι , ἕτε ἡμπορεῖ τινὰς ἀμαρτωλὸς καὶ κρυφθῆναι ἀπὸ λόγων σου , καὶ
προσέχωμεν εἰς ἐκείνον μετὰ ταπεινώσιν , καὶ μῆς συγχωρήσῃ τὰ ἐπτασμί-
να ὡς εὐσπλαγχνῶ .

Τὸ Κείμενον .

1. **Κ**τελε ἐδοκίμασάς
με , καὶ ἔγνωσ με .
Σὺ ἔγνωσ τῷ καθέδραν
μου , καὶ τῷ ἐγερασί μου .

2. Σὺ σωῆκας τὰς δια-
λογισμῶν μου ἀπὸ μακρό-
θεν .

Ἡ Ἐξήγησις .

1. **Ο**τ' μόνον ἡ πενία , καὶ ἀθυμία , ἀλλὰ
καὶ ἡ ἀπορραξία , καὶ Βασιλεία εἶναι
τῆς ἀρετῆς δοκίμιον , καὶ ἐπίγνωσις . Διατύπῳ
λέγει . Γινώσκεις ἀκριβῶς Κύριε πάντα τὰ
ἔργα μου , ὅσα ἐπράξα καθήμενός τε , καὶ ἀνι-
στάμενος . ἤγαν ὅλον τὸν καιρὸν τῆς ζωῆς μου .

2. Καὶ ἂ μόνον τὰς πράξεις , ἀλλὰ καὶ τὰς
λογισμῶν μου καὶ ἀθυμίας γνωρίζεις , παρὰ
τῶν καὶ ἔλθῃ εἰς τῷ καρδίαν μου .

3. Τείβον καλεῖ τὰς πρᾶξεις, καὶ χοῖνον δὲ τῶν πέτων Δούτιτα, καὶ μεταφορικῶς ἀπὸ τοῦ χοῖνον ὅτῃ βάνην εἰς τὸν τοῖχον οἱ οἰκοδόμοι, καὶ κτίξουσιν ἴσα χωρὶ λοξότητα.

4. Καὶ ὅσα βεληθῶν νὰ πλέσω, πρὸ τῆ νὰ τὰ μελετήσω, προβλέπεις καὶ ἐγνωρίζεις τα. ὅθεν οἶδας, ὅτι δὲ εἶναι δόλῳ ποτῶς εἰς τὰ χεῖλη μου.

5. Ἐπειδὴ εἶπεν αὐθου, ἐδοκίμασάς με, διαὶ νὰ μὴ βάλλῃ τις εἰς τὸν νῆν τε, ὅτι ἀφ' ἡ γούων, γνωρίζει ὁ Θεὸς τὰ πράγματα, ὑπήγαγε λέγωντας. Ὅτι ὡς Ποιητὴς, καὶ Θεὸς μου γινώσκεις ἅπαντα, τὰ παρῶτα, καὶ ὑπερα, καὶ τὰ μέλλοντα.

6. Ἀπὸ τὰ εἰς ἐμέ γεγενημέα, ἐγνωρίσα τὴν ἀπειρόν σου σοφίαν καὶ δυνάμειν. τὴν ὁποῖαν θέλωντας νὰ ὑμνήσω, δὲν διώομαι καταχρῆως, καὶ ἐπαξίως ὁ ἀνάξιος.

7. Περὶ τῆς προγνωστεως εἰπὼν λέγει πάλιν, ὅτι δὲν εἶναι βολετὸν νὰ φύγωμεν, καὶ νὰ κρυπθῶμεν ἀπ' ἐκείνον, ὅτῃ γινώσκει τὰ πάντα σαφῆσατα.

8. Ἄπαντα πληροῖς τὰ αἰῶν καὶ κάτω· τὰ ὑψη καὶ βάθη· τὸ μήκος καὶ πλάτος ὡς ἀπειρῶτακτῶ. Λοιπὸν πῶ νὰ φύγω, νὰ μή με φθάσῃ ἡ χεῖρ σου ἢ Παντοδύναμος; ἐαυ ἀναβῶ εἰς τὸν Οὐρανὸν, ἐκεῖ εἶσαι, ὑπὸ τῆς Ἀγγέλων θεοπρεπῶς δοξαζόμενος. Ἐὰν καταβῶ εἰς τὸν ἄδην, ἐκεῖ ἀεσκέσαι, τὸς ἀδικῶς δικαίως κολάζων αἰώνια.

9. Ἐὰν λάβω πτέρυγας, καὶ νὰ πετάξω ἀπὸ τῶν ἀνατολῶν ἕως τῶν δύσιν, πάλιν ἐκεῖ με προσφθάσει ἢ διώκμισα, καὶ λαμβανεί ἢ δεξιᾶ σου. ἢ τις ἕως ἐκεῖ με ὠδήγησεν.

10. Ὁ Σύμμοχος. Ἐὰν εἶπω, ἴσως σκότος ἐπισκεπάσει με, ἀλλὰ καὶ νῦξ περὶ ἐμέ φωτεινῆ. Οὔτε σκοτεινὸν ἔσαι ὑπὲρ σέ, ἀλλὰ καὶ νῦξ ὡς ἡμέρα φαίνει. Τηπέσι, καὶ τῶν νύκτα ἀφῶτις βασιλεύσῃ ὁ Ἡ'λιος, βεληθῶ νὰ φύγω, καὶ τὸ μεσονύκτιον, ὅτῃ εἶ-

3. Τῶν τείβον μου, καὶ τῶν χοῖνόν μου σὺ δεξιχρίασας.

4. Καὶ πάσας τὰς ὁδὸς μου προεῖδες· ὅτι ἔκ ἐστὶ δόλῳ εἰ γλώσση μου.

5. Ἰδὼ Κύριε σὺ ἐγνωσ πάντα τὰ ἔχαστα, καὶ τὰ ἀρχαῖα· σὺ ἐπλασάς με, καὶ ἔθηκες ἐπ' ἐμέ τῶν χεῖρά σου.

6. Ἐθαυμασάθη ἡ γνώσις σου δεξιᾶ μου. ἐκραταύωθη. ἢ μὴ διώομαι πρὸς αὐτήν.

7. Πῶ πορεύθῶ ἀπὸ τῆ πνύματός σου; καὶ ἀπὸ τῆ προσώπης σου πῶ φύγω;

8. Ἐὰν ἀναβῶ εἰς τὸν ἕρανόν, σὺ ἐκεῖ εἶ. Ἐὰν καταβῶ εἰς τὸν ἄδην, παρει.

9. Ἐὰν ἀναλάβοιμι τὰς πτέρυγάς μου κατ' ἔρθρου, καὶ κατασκηνώσω εἰς τὰ ἔχαστα τῆς θαλάσσης. Καὶ ἴδ' ἐκεῖ ἡ χεῖρ σου ὠδήγησέ με, καὶ καθεῖξέ με ἢ δεξιᾶ σου.

10. Καὶ εἶπα, ἄρα σκότος καταπατήσει με, καὶ νῦξ φωτισμός εἰ τῆ τρυφῆ μου. Ὅτι σκότος ἢ σκοτισθήσεται ἀπὸ σῶ, καὶ νῦξ ὡς ἡμέρα φωτισθή-

σεται . Ὡς τὸ σκότῳ αὐτῆς , ἔτω καὶ τὸ φῶς αὐτῆς .

11. Ὅτι σὺ ἐκτίτω τὰς νεφρὰς μου . ἀπελάβημεν ἐκ γαστρὸς μητρὸς μου .

12. Ἐξομολογήτομαί σοι , ὅτι φοβερῶς ἔδωμάσθης . Θαυμάσια τὰ ἔργα σου , καὶ ἡ ψυχὴ μου γινώσκει σφόδρα .

13. Οὐκ ἐκρύβη τὸ ἔσθῃ μου ἀπὸ σοῦ , ὃ ἐποίησας ἐν κρυφῇ· καὶ ἡ ὑπόστασις μου ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς .

14. Τὸ ἀκατέργαστόν μου εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου . Καὶ ἐπὶ τὸ Βιβλίον σου πάντα γραφῆσονται . Ἡμέρας πλασθήσονται , καὶ ἡμεῖς ἐν αὐτοῖς .

15. Ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι σου ὁ Θεός , λίαν ἐκραταιώθησαν αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν .

16. Ἐξαιδήσομαι αὐτὸς , καὶ ὑπὲρ ἁμμου πληθυσθήσονται .

να σκότος πανταχῶ , δεῦ θείω διωχθῆναι καὶ κρυφῶ ἀπὸ λόγου σου· εἰς τὸν ὅποιον καὶ τὸ σκότος φῶς γίνεται , καὶ ἡ νύξ πάμφωτος ἡμέρα λογίζεται . Ἐπειδὴ πάσας τὰς ἀνυχὰς πράξεις , φονικὰ , καὶ πορνείας , καὶ ἄλλα ὁμοῦ ἀνομήματα , ὅπως πλεῖνται τῶν νύκτα ἀπόκρυφα , ἀγαυαίς εἰς τὸ φῶς , καὶ κολάζονται οἱ ὑπάδικοι .

11. Νεφρὰς τὰς λογισμὸς ἐκάλεσε· καὶ θέλει νὰ εἴπῃ , ὅτι ἔχ' ἀπλῶς , καὶ ὡς ἔτυχε ταῦτα λέγω , ἀλλὰ πεφωτισμένος τὸν νῦν ὑπὸ σοῦ , καὶ τὰς φρενάς μου , ὅστις ἔχεις τὴν φροντίδα μου , ἀπὸ τὴν κοιλίαν τῆς Μητρὸς μου .

12. Ὅσο ἐπειδὴ ἀπὸ τὴν ὠραν ὅπου ἐγεννήθηκα , ἀπήλαυτα τὴν κρονοῖσά σου , ἐμὴ ζωῆς νὰ ἀχαριστῶ τὰς ἀεργεσίας , ὁμολογῶν τὰς θαυματουργίας σου , καὶ καὶ σὲ δοξάζω πάντοτε .

13. Δεῦ σε λαυθαίνει (λέγει) τίποτας , ἀλλὰ πάντα τὰ κατ' ἐμὲ γινώσκεις· ἐπειδὴ διαπλάττεις τὰς αἰθρώπες , ὡσπερ εἰς ἕκαστον μέρος τῆς γῆς , εἰς τὸ κρυπτόν τῆς φύσεως ἔργα ἔργον .

14. Ὁ Σύμμοχος . Ἀμόρφωτόν με πορροῖδον οἱ ὀφθαλμοί σου , σὺ τοῖς ἐν τῇ Βίβλῳ σου πᾶσι γεγραμμένοις . Ἡμέρας πλασθησόμενοι ἐκ ἐνδοῦς ἡδεμίας . Τίτις τίποτον με εἶδες , καὶ ἠγνώσκεις πλὴν νὰ πλασθῶ καὶ νὰ μορφωθῶ , ὡσπερ ἐλένης , ὅπου εἶναι καμωμένοι τέλειοι , ἢ δεῦ λείπεται μίαν ἡμέραν νὰ γραφθῶσιν εἰς τὴν Βίβλον σου . Βίβλον δὲ καλεῖ τὴν μνήμην τοῦ Θεοῦ , ὅπου περιέχει τὰ πάντα .

15. Ὁ ἀσθεὶς Γωσίας σιωπηλῶς εἶδον , καθὼς εἰς τὴν ἐπιγραφῶν εἴπομεν , ὃ ὅσοι ἐτίμητε πολλὰ τὰς Γερεῖς , καὶ τὰς λοιπὰς Σακάρεις , ὅπως ἦσαν ἀπὸ τὰς ἀσθεῖς Βασιλεῖς καταφρονημένοι ἰσχυρότεροι , καὶ ἔτος τὴν ἔδωκεν ἀξιώματα .

16. Ἐπλήθυνον οὖν ὁ ἀεθμός σου πρὸς τοὺς βίβων καὶ τότε . ἀλλὰ κατ' ἐμὴν τὴν θείαν Ἐνοουθρόνησιν ἐγενεον ὄντως αἰς τὴν ἁμμου ἀμείντη .

17. Ο Σύμμοχος. Ἐξυπνήσω, ἢ αἰεὶ ἔσομαι παρά σοί. Ἦγεν ἔξυπνησα ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας, ἢ θέλωσθε ἐνθυμῶσθαι πάντοτε.

18. Ἐὰν ἐσὺ ὁ φιλαύθροπος φονεὺς τῶν ἀσεβῶν, πόσω μᾶλλον ἐγὼ νῦν μὴ ἀποσραφῶ, ἢ νῦν τῶν μισησῶν, ἢ ἐξείρωντάς τες, πῶς εἶμαι εἰς τὴν γνώμην δυσροποι, ἢ πλείους φιλόνηκοι.

19. Οἱ τοῖστοι δὲ καρπώνονται ἀπὸ τῶν νόμων σου καμμίην ὠφέλειν, μεταίτας τῶν ἐπιτοῶν, ἢ τείβεσθε λογιζόμενοι.

20. Ἀπὸ τῆς πολλῆς ἀγάπης, ἢ ζήλων, ὅτι σὺ ἔχω, ἀγαπῶ ἢ ἐγὼ ὅσα ὀρέγεται. Ὅθεν τῶν μετ' φίλους σου φιλῶ, ἢ γεραίρω. τῶν δὲ ἐχθρῶν σου πόσον ἐμίσητα, ὅτι ἀδυναμίζω, ἢ τήκομαι, λυτῶμεν τῶν τέτων ἀνασθησάν, ἢ ἀπώλειαν.

21. Ἐγὼ μετ' Κύριε ὑπολαμβάνω νῦν εἶναι ἀληθινὰ ὅσα εἶπα. Πλὴν παρακαλῶτε ἕξεταξαι ἀκριβῶς τὸν βίον μου, ἢ τὰ τῆς διανοίας κινήματα.

22. Καὶ ἐὰν ἀρεθῆ νῦν ἔπτατα τίποτος, θεράπευσον μετ' τῆς σοφίας σου τὸ ἀμαρτηρεῖν, ἢ ὁδηγήσόν με εἰς τὴν σφράγαν ἐκείνῃ τῆς ψυχωσπύλου, ὅτι ἀνάγει τῶν ὁδοιπόρων εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἢ ἀγαλλίασιν ἀβήτων.

17. Ἐξυπνήσω, ἢ αἰεὶ ἔσομαι ἐπι εἰμὶ κατὰ σὺν.

18. Ἐὰν ἀποκτείνης ἀμαρτηρῶν ὁ Θεός, Ἄνδρες αἱμάτων ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμῶν. Ὅτι ἐριστὰ ἐσεῖς εἰς διαλογισμῶν.

19. Λήφονται εἰς ματαιότητα τὰς πόλεις σου.

20. Οὐχὶ τῶν μισῶντάς σε Κύριε ἐμίσητα, ἢ ἐπὶ τῶν ἐχθρῶν σου ἕξεπκόμην; Τέλειον μῖσος ἐμίσην αὐτὸς, εἰς ἐχθρῶν ἐγενούντο μοι.

21. Δοκίμασόν με ὁ Θεός, ἢ γινώσθι τῆς καρδίας μου ἕτασόν με, ἢ γινώσθι τῶν τείβεσ μου.

22. Καὶ ἴδε εἰ ὁδὸς ἀνομιῶν ἐν ἐμοί, ἢ ὁ δὴγήσόν με ἐν ὁδῶ αἰωνία.

Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. ΡΛΘ΄.

Εἰς τὴν α΄ Βίβλον τῆς Βασιλειῶν φαίνεται εἰς διαφόρους τόπους, πόσος διωγμὸς ἔκαμεν ὁ καμπόνηρος Σαὺλ τῷ Μακαρίῳ Δαβίδ, ἢ πόσας θλίψεις τῷ ἔδωκε. Διωκόμενος οὐκ ὑπ' αὐτῶν, ἔκαμε πολλὰς δεήσεις, ἢ Ψαλμὸς πρὸς τὸν Κύριον, ἢ μέλισσα τὸν παρόντα, δεόμενος αὐτῶν, νῦν τὸν λυτῶσθαι ἀπὸ τῶν χεῖράς τε. Ὅστις οὐκ ἔχει ἐχθρῶν, ἀδικητῶν, ἢ συκοφαντῶν, ὅτι νῦν τὸν ἐξημίωνται, ἢ εὐδυσφημησάν, ὠφελεῖται πολλὰ νῦν λέγει τῶν τῶν Ψαλμῶν με καταύξειν.

Ἡ Ἐξήγησις.

1. Ἀπὸ τῶν τῶν Κύριε ἀπὸ τῶν κακῶν, ἢ ἀδικῶν ἀσφράγισ, οἵτινες εἰσὶν ὄντως ἀπὸ τῶν ἀγγελῶν θείων ὠμότεροι.

Τὸ Κείμενον.

1. Ἐξέλιξ με Κύριε ἕξ ἀσφράγισ πονηρῶν, ἀπὸ ἀνδρῶν ἀδικῶν ῥυσάμεν.

2. Οἴτινες ἐλογίζαντο ἀδικίαν εἶναι καρδίᾳ, ὄλλυ τῶν ἡμερῶν παρετάσσοντο πολέμους.

3. Ἡκόνησαν γλώσσαι αὐτῶν ὡςτε ὄφεις. Ὡς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν.

4. Φύλαξόν με Κύριε ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλῶν. Ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων ἴξελῆ με.

5. Οἴτινες διελογίσαντο, τὸ ὑποσκελίσαι τὰ διαβήματά μου.

6. Ἐκρυψαν ὑπερήφανοι παγίδαί μου, καὶ χαινίσις δίτευναν παγίδα τοῖς ποσί μου. Ἐχόμενα τείβης σκαῦδαλα ἰδευτόμοι.

7. Εἶπα τῷ Κυρίῳ Θεός μου εἶ σύ. Ἐνώτισαι Κύριε τῶν φωνῶν τῆς δεήσεώς μου. Κύριε, Κύριε διώξιμις τῆς σωτηρίας μου.

8. Ἐπεσκίασας ἐπὶ τὴν κεφαλῶν μου εἶναι ἡμέρα πολέμου.

9. Μὴ παραδῶς με Κύριε ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας μου ἀμαρτωλῶν.

2. Ὅτι ἔμνον μὲ πονηρῶς λογισμῶς, ἀλλὰ καὶ μὲ τὰ κακάτως ἔργα δεῦν πύνοι κατὰ ἡμέραν, καὶ πολεμῶσι ἀδίκως τὸς δούλους οἱ αὐτῶν.

3. Πολλάκις ἐδοκίμασεν ὁ Σαὺλ μὲ δούλους διαφέρης, καὶ τὸν φονάτην καὶ δεῦν ἐβλάεν εἰς τὸν γυντη τὸς ὄρκους, ὅτῳ ὡμοτε, καὶ μὴ τὸς κακοποιήσῃ. Ἐποκρινόμενος ἔν φιλίαν εἶχε τῶν ἐχθρῶν εἰς τῶν καρδίαν. Διατῶτο τῶν πόντους τὸν ἐκρωμοῖασεν εἰς τὸ θανάσιμον θῆριον. Ἐπειδὴ εἶχε τὸ φαρμάκι, καὶ τὸν θανάσιμον εἰς τὰ χεῖλη τῆς.

4. Ὡς δίκαιος ἔν εὐχεται τῷ Θεῷ, ὄχι καὶ ἀπολέσῃ τὸς ἐχθρῶς τῆς. Ἀλλ' αὐτὸν καὶ φυλάξῃ ἀπὸ τῶν ἀδίκων τὰ ἐσέδρα.

5. Διατὶ ἴξελαινόμενος ὑπὸ τῷ Σαὺλ ἐκατάφαγε πρὸς ἀλλοφύλους, οἴτινες ἦσαν παρὰ νόμοι. Διατῶτο λέγει τῶς ἐκινδύνωλε, καὶ παρακρατήσῃ ἀπὸ τὸν νόμον, καὶ εὐγῆ ἀπὸ τῆς ἀσεβείας τὸ διαβήματα.

6. Ἐπερήφανον τὸν Σαὺλ ἐκάλετε, παγίδαί δὲ καὶ χοινία, καὶ σκαῦδαλα τὸς διαφόρους ἐπιβελίς, καὶ σῆδρας μεταφορικῶς, ἀπὸ τῶς κωπηγῆς ὅτῳ σέουσι ποδάρεας, βρόχους, καὶ δῖκτυα καὶ θῆρας τῆς.

7. Ἐγὼ δὲ Κύριε πάσης ἀνθρωπίνης βοῆς θείας καταφρονήσας, μόνον πρὸς σὲ τὸν Θεόν μου, καὶ Κύριον ἔχω τὸ θάρρος μου. Ἐπειδὴ διὰ καὶ δεῖξῃ τὸν πολὺν πόθον ὅτῳ εἶχε καὶ τῶ ἐπακῆσῃ, διπλασιάζει τὸ, Κύριε, λέγουστας. Εἰς σὲ ἐλπίζω. Ὅτι σὺ μόνος διώξῃσαι, καὶ μὲ σώσῃς ὡς Παντοδύναμος.

8. Κατῶς πολλάκις μὲ τῶν τῶν ἐργῶν ἐστα, Ὅταν μὲ τὸν Γολιάδ ἐμονομάχησῃ. Ὅταν μὲ τῶς ἀλλοφύλους ποσάκις ἐτυγκρότασα πόλεμον. Καὶ μὲ ἔγινεν ἡ θεία σου σκέπη ὡς ὄπλα, Περικεφαλαία, Ἀσπίς, καὶ Σκηνάριον.

9. Ὁ Σύμμαχος. Μὴ δὸς Κύριε τὸς ἐπιθυμίας τῶ παρανόμου. Τῶς τῆς, Ἐγὼ μὲ ἐπιθυμῶ καὶ σωθῶ. Αὐτὸς δὲ καὶ μὲ φονάσῃ.

Ψαλμός τῷ Δαβίδ. ΡΜ΄.

ΚΑὶ ὅτος ὁ Ψαλμός τῷ αὐτῷ εἰσὶν ἔχει τὸ γεγραμμένον. Ὅτι διωκόμενος ἀπὸ τὸν Σαὺλ, εἶέτο τῷ Θεῷ καὶ τῷ δώτῃ βοήθειαν. Ἐἴτι δὲ γινώσκοντας ὅτι πολλάκις ἔπαιτε τῷ Θεῷ μετὰ τῶν γλῶσσων, τὸν παρακαλεῖ, καὶ τῷ δώτῃ διώκων, καὶ φυλάξῃ ἐπιμελῶς ἐπὶ τὸ ὄργανον ἀναμάρτητον. Διδάσκοντας ἡ ἡμῶν, καὶ βλέπόμεθων ἀπὸ βλαβερά λόγια, καὶ πονηρῶν λογισμῶν, καὶ ἀπὸ παῦ ἄλλο ψυχοβλαβέστερον νόημα.

Τὸ Κείμενον.

1. **Κ**Υριε ἐκέκραξα πρὸς σὲ εἰσάκουσόν μου. Πρόχες τῆ φωνῆ τῆς δεήσεώς μου, καὶ τῷ κειραγεῖναι με πρὸς σὲ.

2. Κατέθωθῆτε ἡ προσδοχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου ἑαρτίς τῶ χειρῶν μου. Οὐσία ἑσπερινῆ.

Κάθε βράδυ εὐα ἄρνιον καὶ τὸ ἕκαστον. Ταύτῳ πάλιν ἄλλον εὐα ἄρνιον. Καὶ ταύτῳ ἐκάλῃ θυσίαν ἐσπερινῆ. Λοιπὸν εὐχεται καὶ κατέθωθῆ ἡ προσδοχή μου ὡς ἐκεῖνο τὸ θυμίαμα. Καὶ τὸ ὑψώσῃ τῶ χειρῶν μου καὶ γένη, ὡς τὸ ἀκηλίδωτον ἐκεῖνο θυμίαμα. Ἐσπερινῆ δὲ εἶπε. Ὅτι ἡ ἐσπερινῆ ἀναμάρτη τῷ ἑσπερινῆ. Ἡ δὲ ἑσπερινῆ ἐπλήρωσε τῷ λατρείαν, καὶ ἐλογίζετο πλείοτη.

3. Ὁ Κύριε φυλακίῃ τῶ σώματί μου. Καὶ θύραν περὶ τοῦ χεῖλη μου.

4. Μὴ ἐκκλίῃς τῷ καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τῷ παραφασίζεσθαι

Ἡ Ἐξήγησις.

1. **Κ**Ραυλὺ λέγει τῷ ἔσωθεν τῆς ψυχῆς. Τῷ ὅποιον τίκει καρδία πεπυρμένη καὶ διανοία σωτηρημένη. Καθὼς καὶ ὁ Μωϋσῆς ἐβόα. Ὅτι ὅσοι τοιαυτοτρόπως προσάχονται, αὐτῶν οὐκ ἔστιν ἔκβασις καὶ μίσσηται, ἀλλὰ ψυχοφελῆ πράγματα, προσέχει εἰς τῷ δέησίν τινος ὁ Κύριος. Κατὰ τὸ, ἐπὶ λαλῶντός σου ἴδὲ πᾶρρημι.

2. Δύο βωμῶν εἶχε ὁ Ναός. Τὸν εὐαχυστόν, ὅστις ἐλέγετο Ἀγία Ἀγίων. Καὶ εἶχε τῷ Κιβωτὸν καὶ τὰ χρυσὰ Χερυβίμ. Εἰς αὐτὸν ἐσεύχετο μόνον ὁ Ἀρχιερεὺς μία φορὰ τὸν χρόνον καὶ ἐθυμιάζεν. Ὁ ἄλλος ἦτον χαλκῶς ἐξω ἀπὸ τῶ Ἀγία. Καὶ ἐκεῖ ἔφεροντο

Κάθε καιρὸν πρέπει καὶ ἔχωμεν κειραγεῖναι τῷ θύρῳ τῶ σώματος. Νὰ μὴ συντυχεῖται μίσσηται καὶ ἀνοφελῆ λόγια. Καὶ ἔξωχως εἰς τὸν Ναὸν τῷ Κυρίῳ. Ἀλλὰ καὶ προσέχωμεν κατὰ φόβου πολλοῦ, ἐσθυμιάμενοι τὸ πῦρ τῆς κολάσεως, ὅτι θέλει καταφλέγειν ὅσους δὲ φυλάξῃ τῷ γλῶσσῳ ἀπὸ βλασφημίας, καταλαλιάς, καὶ ἑτέρας ἀσχηρολογίας, καὶ φλυασιῶν.

3. Κάθε καιρὸν πρέπει καὶ ἔχωμεν κειραγεῖναι τῷ θύρῳ τῶ σώματος. Νὰ μὴ συντυχεῖται μίσσηται καὶ ἀνοφελῆ λόγια. Καὶ ἔξωχως εἰς τὸν Ναὸν τῷ Κυρίῳ. Ἀλλὰ καὶ προσέχωμεν κατὰ φόβου πολλοῦ, ἐσθυμιάμενοι τὸ πῦρ τῆς κολάσεως, ὅτι θέλει καταφλέγειν ὅσους δὲ φυλάξῃ τῷ γλῶσσῳ ἀπὸ βλασφημίας, καταλαλιάς, καὶ ἑτέρας ἀσχηρολογίας, καὶ φλυασιῶν.

4. Ἀπὸ τῷ καρδίαν ἀγένοις καλοῖ, καὶ κακοῖ διαλογισμοῖ, καθὼς εἶπε ὁ Κύριος. Λοιπὸν πρέπει καὶ ἔχωμεν καὶ εἰς αὐτὸ πολ-

λῆ.

λῶ ἐπιμέλειαν . Νὰ μὴ ἐπιθυμῆσθε πονηρίας . Οὕτῃ γὰρ λέγωμεν ἀλόγως προφάσεις , ὅταν τύχη , καὶ ἀμνηστῶμεν . Καθὼς ἠρωβαίης ὁ κλέπτης τῷ πενίαν . Ὁ μοιχὸς τῷ ἐπιθυμίαν . Καὶ ὁ λαίμαργος τῷ ἀδελφείαν .

5. Ἐκλεκτὸς κλεῖ ἐκείνης ὅτῃ ὀρέγουται τὰ πονηρὰ , ἤγουν τῷ ἀμνηστῶν . Καὶ μὲ τὸς ὁποίους εὐχεται τῷ Θεῷ , καὶ ὑπόχεται , γὰρ μὴ ἔχη μὲ τοιάυτης , τινὰ κοινωνίαν , καὶ ἀνοσιγίας .

6. Ἐκείνης ὅτῃ μὲ ἐλέγχῃ πρὸς διόρθωσιν , ἀγαπῶ , καὶ ἠρωτιμῶ . Ὅτι πῶτο μέλι-σκα λογαῖται φιλανθρωπία , καὶ ἐλεῶ , ὅτῃ φερὰ πλεῖ τὰ τραυμάτα . Τὸς δὲ κόλακας , ὅτῃ μὲ ἐπαινοῦσιν εἰς πρόσωπον , δεῦ ἀκροάζομαι , ἀλλὰ ὡς βλαβερὸς ἀποσρέφομαι .

7. Ἀντὶ Ἀδοκίαις , ἕτεροῦ εἶπε πονηρίας , ἄλλος κακίας . Τότον λέγει μισῶ τῷ δημιερίαντες , ὅτῃ εὐχομαι γὰρ μετατρέψῃ εἰς ἐκκλόν τῷ κακίαντες γινώσκω . Νὰ δὲ διὰ γοῦν εἰσέρηται . Τὸ δὲ κατεπόθηται , εἶπε ἕτεροῦ ἐκτιλίτῃται ἐν χειρὶ πέτρας . Ἡ γὰρ ταχέως θάλασσαν ἀφανισθῆ οἱ κεῖται , καὶ διώκεται , καὶ οἱ λοιποὶ ὅτῃ ἀμνηστῶνται . Νὰ βυθισθῶν ὡς τὰς πέτρας ὅτῃ κρύπτει ἡ θάλασσα . Νὰ γινώσκω ὁμοίως , καὶ αὐτοὶ ὑποβρύχιοι . Ἡ γὰρ κἄν τὰ ἴχνητες γὰρ μὴ φαίνονται .

8. Τότε μὲ τῷ πείραν , καὶ πρᾶξιν γὰρ καταλάθῃ τῷ ἠδονῶ τῆς συμβουλῆς μου , καὶ παρανέτης . Ὅταν πᾶσαν τὰς συμφορὰς εἰς τὸ ὕπερον . Καὶ διαρρήξῃ ὡς περ τῷ γλῶ ὅτῃ ἀροτρεῖται , καὶ κόπτεται . Ἡ ὡς τὸν πάγον γὰρ λύσῃ , καὶ γὰρ σκορπίσῃ τὸ κόκαλάτης . Καὶ ἡ ψυχὴ της γὰρ ὑπάγῃ εἰς θανάτου ἀδανάτου , καὶ κόλασιν ἀπλήτῃτον .

9. Ἐγὼ δὲ Κύριε εἰς ἄλλον δεῦ ἔχω τὸ θάρρος , καὶ τὰς ἐλπίδας μου , εἰμὴ εἰς Ἐσθῆρ τὸν Πλάστωμα πάντοτε . Λοιπὸν μή με λάβῃς αἰέτιμον , καὶ ἀδιόρθωτον .

10. Ἀλλὰ φύλαξόν με ἀπὸ τὰς κερκιμμένας ἐπιβλάς , καὶ παγίδας , ὅτῃ μὲ ἐκατασκιάσῃ οἱ παρανομῶν . Καὶ μὴ ἀφήτης γὰρ μὲ κακοποιήσῃ ἀδικία .

ἠρωφάσεις ἐν ἀμαρτίας .

5. Σὺ ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τῷ ἀνομίαν , καὶ ἂ μὴ σιωδουάτω με τῷ ἐκλεκτῶν αὐτῶν .

6. Παυδέσθῃ με δίκαιος ἐν ἐλέει καὶ ἐλέγξῃ με . Ἐλασον δὲ ἀμαρτωλῶν , μὴ λιπανάτω τῷ κεφαλῶ μου .

7. Ὅτι ἔτι , καὶ ἡ ἠρωσῆχῆμος ἐν ταῖς ἀδοκίαις αὐτῶν . κατεπόθηται ἐχόμενα πέτρας οἱ κερταὶ αὐτῶν .

8. Ἀκίστῃται τὰ ῥήματα μου , ὅτι ἠδυνῶθησαν . Ὡς εἰ παχῶ γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς .

Διεσκορπίσθη τὰ ὄσα αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην .

9. Ὅτι πρὸς σὲ Κύριε Κύριε οἱ ὀφθαλμοί μου . Ἐπὶ σοὶ ἠλπίσα . Μὴ ἀντανέλης τῷ ψυχλῶ μου .

10. Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος , ἧς σιωεῖσάντο μοι . καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τῷ ἀνομίαν .

11. Πεσῶνται ἐν ἀμφιβλήσρω αὐτῶν οἱ ἀμαρτωλοί. Κατὰ μόνας εἰμι ἐγώ, ἕως αὐτῶν παρέλθω.

11. Μάλιστα δὲ ὡς πέσαν εἰς τὸ δίκτυον αὐτὸ ὅπῃ ἤτοιμυσται. Ἦγεν καὶ τὰς παράξεις τὰς ὡς λάβην τῷ αὐταπόδοσιν. Τὸ δὲ καὶ μόνος λέγει ὅτι ἀπὸ πηλαγμοῦ ἐγώ, καὶ λυτρωμῆς ἀπὸ τῶν πονηρῶν. Καὶ καθάρων τῆς αὐτῶν κοινονίας, ὡς μόνος οἰκῶν, καὶ διωθῶ καὶ περὶ τῶν ἀπὸ τῶν ῥάβδων ζωῶν ἐπί τῶν, εἰς τῶν ἀθανάτων, καὶ αἰώνιον.

Σωσίεως τῷ Δαβίδ, ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῷ σπηλαίῳ ποροδύχομεσον. Ψαλμός. ΡΜΑ΄.

ΦΑνερὰ ἀπὸ τῶν ἐπιγραφῶν τῆς Ψαλμῶ ἡ δὴλωσις. Ὅτι δικαίωμα ὁ Δαβίδ ὑπὸ τῆς Σαὺλ ἐκρύπτη εἰς εἷα σπηλαίου. Καὶ ἐκεῖ εἶδετο τῷ Θεῷ καὶ τὸν λυτρώσῃ ἀπὸ τῶν κινδύων. Σωσίεως δὲ λέγει. Ἦ πῶς ἐδιδάχθη, καὶ ἐφωτίσθη αὐτὸς ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπρωτεύσθη ἐπὶ τῶν δέσποιν. Ἦ πῶς διδάσκει ἡμῶς καὶ ἔχωμε σωσίεσιν, καὶ ὑπομονῆ εἰς τὰς πεπραγμένους, καὶ μὴ βλασφημῶμεν. Ἀλλὰ ἐλπίζοντες εἰς τὸν Παντοδύναμον Θεόν, καὶ ζητῶμεν ἕξ αὐτῶν τῶν βοήθειαν.

Τὸ Κείμενον.

1. **Φ**ωνῆμα πρὸς Κύριον ἐκέκραξα. Φωνῆμα πρὸς Κύριον εἰδέθην.

2. Ἐχέω ἐνώπιον αὐτῶν τῶν δέσποιν. Τῶν θλίψιμων ἐνώπιον αὐτῶν ἀπαγγελῶν.

3. Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἕξ ἡμῶν τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τείβεσ μου.

4. Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἢ ἐπορεύθην, ἐκρυψαν παγίδα μοι.

τὰς ἐνδρας ἀπέρυπτε. Τὸ αὐτὸ καὶ ὁ δαίμων ὡς πονηρὸς καπετραίεται. Τὸν σάφρονα παγιδάει με τῷ φιληθονίῳ. Τὸν ἐλεήμονα με τῷ κενοδοξίῳ. Τὸν παρθεσον με τῷ ἀλαζονείῳ. καὶ τὰ ἕξ.

Ἡ Ἐξήγησις.

1. **Τ**ὴν ποροθυμίαν τῶν διανοίας φωνῶν ἐκάλεσεν. Ὅτι ὅποιος φοβάται, καὶ κρύπεται, δεῖ τοῦ καὶ φωνάζει. Λέγει ὅτι με πόσον πολὺ, καὶ ποροθυμίαν τὸν Θεὸν ἐκείτω.

2. Τὸ πολὺ, καὶ διάπυρον τῆς δεήσεως με τὸ ἐχέω παρεδήλωσε. Λέγει ὅτι τῶν πολλῶν μου θλίψιν, καὶ συμφορῶν τῷ Θεῷ ἐφάνησθε. Ἐπιμελῶς τῶν ἐκείτω προσφέρωντας, καὶ καὶ δακρύων δεόμενος.

3. Ταῦτα δὲ ἐποίησεν τῶν ὑπερβολῶν τῆς κακῶν, καὶ τὸν μέγαν κίνδυνον βλέπωντας. Καὶ τὸν θάνατον ἐκδεχόμενος. Καθὼς γινώσκεις Κύριε ὅλας τὰς θλίψεις, τὰς παράξεις, καὶ διαβήματα.

4. Καθὼς οἱ κληρονομοὶ σκοπῶσι τὰ ἔχθη τῆς θηρίων, καὶ διαβήματα. Εἰς τὰ ὅποια γένουσι τὰς παγίδας, καὶ θήρατρα. Οὕτω καὶ ὁ Σαὺλ ἐκείτω ὅτι ὁ Δαβίδ διέβαινον, ἐκεῖ

5. Δεξιά τὸ μέρος τῆς φίλων ἐκάλετε. Λέγει ἔν, ὅτι ἐσοχάζομαι ἐαυ ἦτον τινὰς φίλος, καὶ ἠγαπημένος μου εἰς αὐτάμεψιν, ἀλλὰ δὲ ἔρχετο ποσὸς βοήθειαν.

6. Ὁ Θεὸς δεικνόμενος εἰς ἀφικτα, καὶ ἄλλα δίκτυα, δὲ ἦτον τινὰς νὰ μὲ βοηθήσῃ, νὰ γλυτώσω τὴν ζωὴν μου ἀπὸ τὸν κίνδυνον.

7. Λοιπὸν ἐπειδὴ ἄλλω ἐλπίδα δὲ ἔχω, μόνον ἐσεῦα Δέσποτα Κύριε. Τὸν ὅποιον ἔχω μερίδα, καὶ κληρόν μου εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον. Ἐσεῦα ἐπικαλεῖμαι, νὰ μὲ λυτρώσῃς ὡς μόνος φιλαύθροπος, καὶ πάντα διώκω.

8. Νὰ πολυδάσπαρχε Δέσποτα, ἀκρόαται τὴν ταπεινὴν ἱκεσίαν μου. Ὅτι πολλὰ ἀδυναμίαι, καὶ ἠτόνητα ἀπὸ τὴν δολιχότητα τῆς συμφορῶν τε, καὶ θλίψεων. Οὕτως εἶπεν ὁ Σύμμαχός.

9. Ἐκείνοι ὅπως καταδιώκων, καὶ πολεμῶσι με. Εἶναι δυνατώτεροι μου, καὶ ἰσχυρότεροι. Ἀλλὰ μὲ τὴν ἐδικλῆσιν βοήθειαν Θεῶν φύγειν ἀπὸ τὰς χεῖράς τες.

10. Ὁ Ἀκύλας, Ἐξάγαγε ἀπὸ συγκλεισμῶ τὴν ψυχὴν μου. Ὅτι τὸ σπήλαιον εἶχασιν περικλεισμένον, καὶ ἐφύλαξαν ἔξωθεν οἱ πολέμιοι. Λέγει ἔν. Εὐχαλέμε ἀπὸ τῶν τὰ βλάται. Ἡ ἀπὸ τὴν φυλακῆν τῆ τῶντος. Νὰ σὲ ἠμολογῶ ἀκατάπτωστα.

11. Ὁ Σύμμαχός. Τὸ ὄνομά τε σφραγίσονται δίκαιοι, ὅταν ἀεργετήσῃ με. Ὅτι βλέποντες τὴν εἰς ἐμὲ γενομένην ἀεργεσίαν, Θεῶν ἔχουν πληροφορίαν, καὶ διὰ τὴν εἰς αὐτὸς σωτηρίαν, νὰ ἀνυμνεῖσι σὲ τὸν Δίκαιον Κετῶν, καὶ φιλαύθροπον.

5. Κατεσθῶν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ ἔκλυ ὁ ἐπιγινώσκων με.

6. Ἀπόλετο φυγὴ ἀπ' ἐμῶ, καὶ ἔκλυ ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

7. Ἐκέκραξα πρὸς σὲ Κύριε. Εἶπα σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου. Μερὶς μου εἶ ὡς γῆ ζωντανῶν.

8. Πρόχες πρὸς τὴν δειψίαν μου, ὅτι ἐταπεινώθη σφόδρα.

9. Ρῦταί με ἐκ τῆς καταδιώκόντων με. Ὅτι ἐκραταλώθησαν ὑπὲρ ἐμῆ.

10. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου τῆ ἐξομολογήσασθαι τῶ ἀνοματίσῃ.

11. Ἐμὲ ὑπομνεῖσι δίκαιοι, ἕως ἂν αὐταποδώσω μοι.

Ψαλμός τῷ Δαβίδ. Ὄποτε κατεδίωκεν αὐτὸν Ἀβιθαλαίμ ὁ Τίος αὐτῆ. ΡΜΒ.

Ἀ Τὴν ἡ ἐπιγραφή δὲ δέσκεται εἰς κανεῦα ἀπὸ τῆς ἔξηγηταί. Πλὴν ἀληθινή εἶναι, καὶ σύμφωνος εἰς τὴν τῷ Ψαλμῷ διανοίαν. Ὅτι

ὁ διωγμὸς ὅτῃ τῷ ἔκαμεν ὁ Τίοςτῃ ἐκράτητε καιρὸν πολλῷ, καθὼς καὶ ὁ ἄλλος τῷ περθερεῖτε. Τὴς ὁποίας ὑπέμενεσεν ὁ Μακάρεθ μεθ' ἑαυτοῦ παρὰ ὁπότε, γινώσκοντας ὅτι ὁ Θεὸς τὸν ἐπαίδεξε διὰ τὴν αἰσθητικὴν, ὅτῃ ὡς ἀνθρώπος ἐτέλεσε κατὰ τὴν Οὐρίαν. Καὶ ζητᾷ τῷ Θεῷ εἰς τὸν παρόντα Ψαλμὸν τρεῖς ἄγγελους, καὶ χάρτας. Νὰ τῷ συγχωρήσῃ τὰ πταίσματα. Νὰ τῷ δώσῃ διώσασιν, νὰ μὴ πέθῃ πλέον εἰς ἄλλα νεώτερα. Καὶ νὰ τὸν λυτρώσῃ ἀπὸ τῶν θλίβοντων. Ἀπὸ τῶτων ἐν τῷ αἰδίον, ἃς λάβῃ πᾶς εὖσας δεδιωγμένθ, καὶ πεθλημένθ ὑπόδειγμα, νὰ ὑπομενῇ ἀχαρισίως τὰ λυπηρά, ἐγνωρίζοντας καὶ ὁμολογώντας, ὅτι δικαίως παιδάσεται. Καὶ ἐὰν ἔως εἴπῃ, ἀξιᾶται νὰ εἰσέλθῃ μετὰ τὸν καλὸν λησιλῶ εἰς τὸν Παραδείτον. Εἰ δὲ καὶ ῥαθυμῶ, καὶ βλασφημῶ, καὶ θυμώνεται, ὁμοιάζει τῷ σκυλῇ, ὅστις δακνᾷ τὸν λίθον ὅτῃ τῷ ἐκρᾷτε. Οὕτω καὶ ὁ ἀγνωστος μεθ' ἑαυτοῦ τζακίζει τὴν ῥάβδον ὅτῃ τὸν ἔδειρεν ὁ Διδάσκων. Ἀλλ' ὁ φρόνιμος δεῦ ἀμύεται κατὰ τῆν αἰσθητικὴν παραχμῆσαν, ὅτι αὐτὰ δεῦ κινουῖται ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀλλὰ τὸν μεθ' ἑαυτοῦ δέεται, νὰ τὸν ἀπλαγχισθῇ, νὰ μὴ τὸν παιδάσῃ περισσότερο. Πρέπει λοιπὸν νὰ ὑπομενῇ πᾶς εὖσας τὴν ἀφελειαν τῆς θλίψεως. Καθὼς καὶ τὰ καυσήλα τῆν ἱατρῶν, καὶ τὰ μικρότατα βότεια κατὰδέχεται. Ὅτι δι' αὐτῶν ἀπολαμβάνει τὴν ὑγείαν τῆ. Εἰ δὲ καὶ γογγύζει νὰ θυμώνεται, ἔχει καὶ τὴν θλίψιν τῷ σώματι εἰς τὸ πρόσκαιρα. Καὶ πάλιν μετὰ τὸν θάνατον, νὰ ἔχη τὴν κόλασιν ἀπελάττων.

Τὸ Κείμενον.

1. **Κ**Υεῖ εἰσάκτισον τῆς προσέχης μου. Ἐνώτισαι τὴν δέσπιν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου. Εἰσάκτισόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνη σου.

2. Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τῶν δούλων σου. Ὅτι ἐδικαιώθηται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

3. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχλήν μου. Ἐταπεινώσεν εἰς γλῶττήν μου τὴν ζωλήν μου.

Η' Ἐξήγησις.

1. **Δ**Ιατὶ ἦτον ἀδικθ ὁ Τίοςτῃ, καὶ πατραιόικς, λέγει πρὸς τὸν Θεὸν ὁ Μακάρεθ· εἰσάκτισόν μου Κύριε μετὰ ἀληθείαν, καὶ δικαιοσύνην. Ὅχι πῶς εἶμαι ἐγὼ δίκαιος. Ἀλλ' ὅτι ὑπὸ ἀδικῶν, καὶ παρανομῶν διώκων μου, χωρὶς νὰ τῶν ἀδικητῶν τίποτας.

2. Γινώσκω μετὰ ὅτι ἀδιώκων εἶναι, καὶ φύγη τινὰς τὸ δίκαιόν σου, καὶ ἀλάθτητον δικαιοσύνην. Ἀλλ' ἐὰν θελήσῃς νὰ κρίνῃς κατὰ τὸν κανόνα ὅτῃ εἰς τὸν Νόμον μετὰ ἔδωτες, δεῦ δικαιοῦται καὶ ἐὺσας ἀνθρώπθ. Ὅτι τινὰς δεῦ ἐπολιτέθῃκα ἀμεμπτα. Εἰ δὲ πάλιν, καὶ φέρῃς εἰς τὸ μέτρον τὰς ἀγγελίας, ὅτῃ μετὰ ἔκαμες, τίς νὰ φαῖν πρὸς δωρεὰς τὸ σώματι ἀχαρισθ;

3. Λοιπὸν ἱκετῶσε, νὰ μὴ με κρίνῃς εἰς τὰς ἀχαρισίους, ὅτῃ ἔδειξα πρὸς τὰς ἀπειρῆς τῆ ἀγγελίας. Ἀλλὰ κρίνον με μετὰ τῶν πολλῶν ἐπίτῃς, ὅτῃ με ἐδίωξαν ἀπὸ τῆν ποσειδίμου πατρίδα, καὶ τῆς Βασιλείας ὑσέρη-

σαν. Τὴν δὲ ταπεινώσῃ αὐτὴ ἡ Ἰσορῶα διδάσκει. Ὅτι διωκόμενος, ἐπερπατεῖ μὲτ' ἀκρῶν σκεπασμένος, καὶ αὐτοπόδιος.

4. Οὐδὲ διαφέρω νεκρῶ, ἐπειδὴ ἀναγκάζομαι, καὶ κατοικῶ εἰς σέ σκοτεινὸν τόπον, καὶ ἔρημον. Ὁ Θεὸς ἡ ψυχὴ μου ἀμέλητον ἀπὸ τῆς ἀκηδῆαι. Ἦν γὰρ πολλῆς ἀθυμίας ἐμπέπληστοι.

5. Καὶ πάντες οἱ λογισμοὶ μου ταραχῆς, καὶ ζάλης ἐπλήσθησαν.

6. Ἀλλὰ πάλιν ἐνθυμῶμαι τὰ ἀρχαῖα ἐλπίσας, καὶ θαυμάσια. Ἀπὸ πόσας συμφορῶν ἐλύτρωτες τὴς ποροπατοράς μου. Καὶ δευρῶς ἀφῆκες τὴς πολεμίας, καὶ τὴς νικῆτωσι, λαμβανῶν (ταῦτα μελετῶντας) πολλῶν ψυχαγωγίαν, καὶ αἰσιν. Ἐλπίζω, ὅτι δευρῶς θέλεις ἀφήσει καὶ ἐμὲ τὴν ἀχρεῖον οἰκέτωσι ἀβοήθητον.

7. Μὲ πολλῶν πορομυθῶν σὲ εἰδήθηκα. Καὶ ὑψώσας τὰς χεῖρας ἐκέλευσα. Ὅτι καθεὺς ἡ ξηρὰ, καὶ αὐδρὸς γῆ πορομυθεῖ, καὶ ἐκδέχεται τὴν βροχῶν. Οὕτω καὶ ἐγὼ διψῶ, καὶ ποθῶ ὀλοφύχως τὴν σὴν βοήθειαν.

8. Λοιπὸν καθεὺς εἶπον ἀνώτερον ἐπάκουσον μου τὸ γληγοριώτερον, ὅτι ἀπὸ τῶν πολλῶν ἀθυμῶν ὀλιγοσδίει ἡ ζωὴ μου, καὶ ἐκλείπει τὸ πνεῦμά μου.

9. Μὴ με βδελύξης διὰ τὴν ἀμαρτίαν τὴν οἰκτραῦ δέησιν. Ὅτι ἐὰν δεῦρ' ἐμὲ δώσης δεικνύων βοήθειαν, κινδυνώσω εἰς θαλάσσην.

10. Τὸ ταχέως, πορῶν ἐκέλευσε. Λέγει οὖν. Μιμνήσκον μοι τὴν σὴν φιλαθρωπίαν. Καὶ μὴ με ὑπερήτης τῆ ἐλέεσς. Ὅτι εἰς ἐτεῶν πάντοτε ἤλπισα.

11. Γενῶ ὀδηγός μου. Καὶ δεῖξόν μοι τὴν δεικνύων ὁδὸν, καὶ πορῶν ἀμμεπτα. Ὅτι ὅλα τὰ βιοτικά πράγματα ἐπαρνήθηκα. Καὶ μόνον ἐτεῶν ὀλοφύχως ἐπόθησα.

12. Λοιπὸν φάγωντας τὴς πολεμίας, ἐτεῶν ἔχω καταφυγῶν, καὶ βοήθειαν. Καὶ παρκαλώσας καὶ με λυτρώσης ἀπὸ τὰς ἐπιβουλάς τῆς, καὶ μηχανήματα.

4. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκρῶς αἰῶνος. Καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου.

5. Ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου.

6. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων. Ἐμελέησα ἐν πάσι τοῖς ἔργοις σου. Ἐν ποιήμασι τῆς χερῶν σου ἐμελέτην.

7. Διεπέτασα πορὸς σὲ τὰς χεῖράς μου. Ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ αὐδρὸς σοι.

8. Ταχὺ εἰσακουσόν μου Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

9. Μὴ ἀποσρέψης τὸ πορὸς πόνος ἀπ' ἐμῶ, καὶ ὀμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

10. Ἀκουσὸν ποίητόν μοι τὸ πορῶν τὸ ἐλέεσς. Ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

11. Γνώρισόν μοι Κύριε ὁδὸν, ἐν ἣ πορῶν. Ὅτι πορὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχῶν μου.

12. Ἐξελῶ με ἐκ τῆς ἐχθρῶν μου Κύριε. πορὸς σὲ κατέφυγον.

13. Δίδαζόμεν τῷ ποιῆν
τὸ θέλημα σου, ὅτι σὺ
εἶ ὁ Θεός μου.

14. Τὸ πνεῦμά σου τὸ
ἀγαθὸν ὀδηγήται με ἐν
γῆ δ' Ἰσραὴλ.

15. Ἐτίθει τῷ ὀνόμα-
τός σου Κύριε ζήτει με, ἐν
τῇ δικαιοσύνη σου ἡσάξεις
ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν
μου.

16. Καὶ ἐν τῷ ἐλέησιν
ἔξολοθρήσεις τοὺς ἐχ-
θρούς μου. Καὶ ἀπολεῖς
πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν
ψυχὴν μου. Ὅτι ἐγὼ
ἔδωκα σου εἰμί.

Δόξα.

Κάθισμα ΙΘ'.

13. Πρὸ πάντων δὲ ἱκετάλωσε, γὰρ μὲ διδά-
ξης γὰρ κάμω ὅσα σὺ ἀρέτῃν, ἐπεὶ ἐστὶ ἐν-
σα ὁ Θεός, καὶ Δεσποτὴς μου.

14. Καὶ ἐπιεύθεο τὴν ἀξίαν τῷ Πνεύμα-
τος ἐδιδάχθημεν. Ὅτι καθὼς ὁ Θεός εἶναι
ἀγαθός. Οὕτω καὶ τὸ πνεῦμα ἀγαθὸν ὀνο-
μάζεται. Ἐπεὶ οὐκ ἔδεδθη τῷ Θεῷ, γὰρ τὸν
ὀδηγήσει, πρὸς ἀπολαύτην, καὶ τὴν
ὀδηγίαν τῷ Πνεύματι Πνεύματι. Ἔως γὰρ
φθάσει εἰς τὴν μακαρίαν γῆν, καὶ ἡμεῖς
εὐδοξοῦμεν.

15. Ἐτύμην ἔχρητες Βασιλέα. Καὶ φοβῆμα
μὴ γινώσκω αἰτία (ἐαυτῶν ὑπερηθῶ τῆς ἀξίας)
καὶ σὲ βλαστημήτην οἱ ἐχθροί μου, λέγοντες
ὅτι δὲ ἐδωκῆς, γὰρ μῆς δώσης βοήθειαν.
Λοιπὸν μὴ κοιτάξῃς εἰς τὴν ἐμὴν ἀξίαν, ἀλ-
λά εἰς δόξαν τῷ ὀνόματός σου, καὶ δόξῃ σου
ἀξιώσόν με τῆς σωτηρίας.

16. Καὶ δικαίως δικαίως αἰαμέστον ἐμῶν
καὶ τῶν πολεμίων. Δύρωται ἀπὸ τῆς συμφο-
ρᾶς ἐμῆ τὸν ἀδικηθέντα δούλον σου, ὡς κριτὴς
δικαιοτάτος. Ὡς ἐλεήμων δὲ ἔξολοθρήσεις
ἐκίνους ὅπῃ μὲ ἐθλίψαν τοσάυτον, καὶ ἐβαστά-
νισαν. Ὅτι ὅποιος σπυλαγχυᾶται τὸν ἀδικῶ-
μενον, ἀποδίδοι τῷ ἀδικητῇ τὴν δικαίαν, καὶ
πρέπειται παιδῶν.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ, πρὸς τὸν Γολιάθ. ΡΜΓ'.

Εἰς τὴν πρῶτην Βίβλον τῆς Βασιλειῶν Κεφ. ιζ'. φαίνεται ὅτι πολεμῶν
καλιμένος. Καὶ ἀνέειδε τὸν Ἰσραὴλ προσκαλέμενος τῆς εἰς πόλεμον.
Οἱ δὲ ἐφοβῶντο, καὶ δὲ ἐτόλμα τινὰς γὰρ σιωπῆ. Ὅτι ἦσαν ἔχρηστον
πήχαις μακρῆς. Τότε ὁ Δαβίδ Παιδίον νέον ἔχωντας τὸ θάρρος τὸ εἰς
τὸν Θεόν, ὑπῆγεν εἰς τὸν Βασιλέα, γὰρ τὸν γαίην εἰς τὸν πόλεμον. Ὁ δὲ
Σαὺλ δὲ ἤθελε, ὅτι ἐδωκῆς μὴ πως, καὶ φωνάσῃ. Λέγει τὸν ὁ Δαβίδ.
Μὴ φοβάσαι, ὅτι ἐγὼ ἐφόνόησα εἰς λέοντα, καὶ μίαν ἀρκτον ὅπῃ μὲ
ἐπῆραν πρόβατα. Καὶ ἔβαλα εἰς τὸ στόμα τῷ θηρίῳ τὰς χεῖράς μου, καὶ
ἔχισα εἰς δύο τὰς σιαγόνας τῷ λέοντος. Καὶ ἔτις ἐλπίζω εἰς τὸν Θεὸν γὰρ
σωμάτων καὶ αὐτὸν τὸν ὑπερήφανον. Ἀπῆλθεν οὐκ ἔτις ἀρμεστα. Μό-
νον μίαν σφενδόνῳ ἐπῆρε, καὶ τρεῖς λίθους. Καὶ ἀφῆ ἐπλησίαστο εἰς τὸν
Γίγαντα, ἔβαλε τὸν εἰς λίθον, καὶ ἔρριψε καὶ τὸν Γίγαντα, τὸν Κύριον.

Σεβασθ' ἐπικαλέμεσθ. Ὁ δὲ λίσθ' ἐπέρατε τῷ περικεφαλίου. Καὶ ἐκείσιν εἰς τὸ μέτωπον αὐτῶ. Καὶ ἔπεσε κτ' γῆς ὁ ἀλλόφυλος. Ὁ δὲ Δαβὶδ ἐπῆρε τὴν ῥομφαίαν τῷ Γολιάθ, καὶ ἀπεκεφάλισεν αὐτόν. Τότε τῷ ἔδωκεν ὁ Βασιλεὺς εἰς γυναικα τῷ θυγατέρατι. Διὰ ταύτῃ ἐν τῷ νίκῃ ἐποίησε τὸν Ψαλμὸν ἐπῆτον. Προφητεύωντας τῷ λύτρωσιν τῆς ἀιχμηλώτων Γεδάων ἀπὸ τῷ Βαβυλώνα. Καὶ τὰς ἀχαριστίας ὅτι ἐδίδαν τῷ Θεῷ, πῶς ἐνίκηται τὸς ἐχθρὸς κτ' τῷ ἐπαύδον.

Ἡ Ἐξήγησις.

1. **Α**φ' ἧ ἐσρεψαν ἀπὸ τῷ Βαβυλώνα εἰς τῷ Γερσαλήμ οἱ ἀιχμηλωτοὶ Γεδάοι, δὲν εἶχασιν ἔπε ὄπλα, καὶ ἀρματα καὶ πολεμήτων. Οὐτὲ ἐδύματα πρὸς αὐτάρκειαν. Ἀλλὰ καλῶν ἐνίκησας καὶ τὰ ἄλλα Ε"θνη, με τῷ θεῶν βοήθειαν.

2. Ἀπὸ τὰς ἐργείας ἐποίησε τὰς πορηγορίας, λέγωντας. Ἐσὺ Κύριε με ἠλέησες, καὶ ἐσκέπασες. Καὶ ἐρχόμενος εἰς βοήθειά μου, με ἐλύτρωσες. Ὁ Θεὸς καὶ ἐγὼ δὲν ἠλιπύσα εἰς ἄλλον, ἔπε ἔχω τὸ θάρρος μου εἰς αὐθροτων. Ἀλλὰ μόνον με τῷ ἀμαχόνσῃ, καὶ ἀπεπερον διώκαμιν.

3. Τὸτο ἀρμόζει τῷ Ζοροβάβελ, καὶ τῷ Γησῷ τῷ Γερέως. Οἵτινες ἦσαν τὸν καιρὸν ἐκείνον τῷ λαῷ προεσῶτες, καὶ ἡγούμενοι.

4. Πολλὰ θαυμάζω τῷ ἀμετρόνσῃ φιλαθροτικῷ Κύριε. Ὅτι Θεὸς ὢν καὶ τῆς ἀπαύτων δημιουργός, ἔχεις πότῃ κηδεμονίαν, καὶ φροντίδα εἰς τὸτο τὸ ταπεινὸν ζῶον, καὶ διτελέσῃτον.

5. Ὁ Θεοδοτῶν. Ἀνθρωπος ἀτιμίδι ὁμοιωθῆ. Ἡ γὰρ ἡ τῆς ἀνθρώπων φύσις εἶναι ὡσεὶ καπνὸς ματαία, καὶ ἄσατος. Καὶ διαλύεται ἐν ἀκολία. Καὶ φθείρεται. Ὁ δὲ βίος ἡμῶν ὡσπερ τῷ σκιαῷ παρέρχεται.

6. Ἀλλ' ἐπειδὴ πολυέλεε πότῃ ἐπιμέλειαν ἔχεις εἰς τὸς ἐπικήρας ἀνθρώπων. Δεομαίσε ὁ ἀνάξιθ', καὶ κλίησε χεδὸν τὸς Οὐρανὸς εἰς βοήθειά μου. Καὶ ἐγγιζώντας με τῷ δικαίωσῃ μέσῃγα ἐπῆτα τὰ ὑπερήφανα ὄρη τὸς πολεμίας, καὶ τὸς διασκηδάτης ὡσεὶ καπνόν. Ἀνθρωπίνως εἶπε ταῦτα, ὅχι τελεγραφεῶν τῷ θεῶν φύσιν, ἀλλὰ εἰς τιμωρίαν τῆς ἐχθρῶν τὸν βοηθὸν ἐπικαλέμεσθ. Καὶ χηματίζων τὸς λόγους ἀκτικῶς ἀπολέγει τὰ μέλλοντα.

Τὸ Κείμενον.

1. **Ε**Τ' λογιητὸς Κύριος ὁ Θεὸς μου. Ὁ δὲ δάστων τὸς χεῖράς μου εἰς παράταξιν. Τὸς δακτύλους μου εἰς πόλεμον.

2. Ἐλέος μου, καὶ καταφυγή μου. Ἀντιλήπτωρ μου, καὶ ῥύσης μου. ὑπερασπισήσε μου, καὶ ἐπ' αὐτῷ ἠλιπύσα.

3. Ὁ ὑποτάσων τὸν λαόν μου ἐπ' ἐμέ.

4. Κύριε τί εἰσιν ἀνθρώπος, ὅτι ἐγνωθῆς αὐτῷ. Ἡ ὕψος ἀνθρώπου, ὅτι λογιζῆ αὐτῷ;

5. Ἀνθρώπος ματαίωτη ὁμοιωθῆ. Αἱ ἡμέραι αὐτῷ ὡσεὶ σκία παράγουσι.

6. Κύριε κλίνον Οὐρανὸς καὶ κατὰβηθι. Ἄψαι τῆς ὀρέων, καὶ κενιωθῆσονται.

ὑπὲρ τῶν χειῶν, μεταφέρων εἰς ἄλλα ἀγγεῖα τὰ περιωσάμεντα .

16. Τὰ παρόβρατα εἶναι πολύγενα καὶ πληθύνον θυμασιώτατα . Τὰ βοδιάτως παχεῖα, καὶ καματερά εἰς τῶν δειλάσων .

17. Ὁ Σύμμαχος . Καὶ ἔτι διακοπή, ἔτε ἐκφορά, ἔτε κωιντός ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῶν . Ὅτι διὰ τῶν πολλῶν ἀφθονίαν τῆς ἀγαθῶν, διέχουσι εἰς τρυφῶν καὶ γέλωτα, χωρὶς νὰ δοκιμάσθων λύτῳ, ἢ δάκρυα .

18. Ὁ Θεὸς οἱ πλανεμένοι καὶ ἀγνωστοί, ὅπῃ δὲν ἤξάνον, νὰ διακρίνῃ καλῶς τὰ παράγματα, μακαρίζῃ τοὺς τοιούτους, τοὺς ζηλιῶν, νομίζοντες τὸν πλῆτον καὶ δυναστείαν, δεικνύσαντες καὶ τῶν τρυφῶν, μακαριότητα . Οἱ δὲ σοφοὶ καὶ ἐνάρετοι μακαρίζῃσι τὸν Λαόν, ὅπῃ ἔχει εἰς προμήθειαν, καὶ προτιμῶσι τῶν κηδεμονίαντα ὑπὲρ πάντων διημερίαν καὶ ἀπόλαυσιν πρόσκυρον .

πλήρη, ἔξερδιγόμενα ἐκ τῆς εἰς τὸτο .

16. Τὰ παρόβρατα αὐτῶν πολύτοκα, πληθύνοντα ἐν ταῖς ἑξέδοις αὐτῶν . Οἱ βοεῖς αὐτῶν παχεῖς .

17. Οὐκ ἔστι κατεπίπωμα φραγμῆς, ἔδὲ διέξοδος, ἔδὲ κραυγὴ ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῶν .

18. Ἐμακάρισαν τὸν λαόν, ὡς ταῦτα ἐστὶ . Μακάριος ὁ λαός, ὃς Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν .

Αἰνέσεως τῷ Δαβίδ . Ψαλμός . ΡΜΔ .

ΕΓε τῶν τῶν Ψαλμῶν προτρέπεται ὁ Μακάριος Προφήτης κατ' εὐαμας, νὰ ὑμνήσῃ τὸν Δεσπότην πάσης τῆς κτίσεως, ἐθυμῶμενοι τῶν δυνάμειν αὐτοῦ, τῶν μεγαλωσιῶν, καὶ Βασιλείαν τοὺς μεγαληργίαστε, καὶ θαυμασιὰ, καὶ τὰς λοιπὰς λειτουργίας, ὅπῃ μᾶς ἔκκε, καὶ κατ' ἐκάστῳ ἐργάζεται ὁ φιλαύθροπος . Ἐχει παρόρρητον δὲ καὶ τῆς τῆς Ἐθνῶν κλήσεως . Ἡ δὲ ταυτολογία, ἠγώμῳ ὅταν διπλασιαζῇ τὸν λόγον, δηλοποιεῖ, καὶ φανεραίνει τὸν πολὺν πόθον παρὰ τὸν Θεόν, καὶ διάπυρον ἔρωτα .

Ἡ Ἐξήγησις .

1. **Φ**τσει μὲν εἶναι ὁ Θεὸς Ἰψιστος, καὶ δὲν ἔχει τὸ ὑψὸς ἐπέισακτον, ἀλλὰ τῶν κηρύττων οἱ ἀσθεῖς, τοὺς ἀγνοῦντας διδάσκοντες . Λέγει οὖν, ὅτι πάντοτε εἶμαι χεώσης νὰ σὲ ὑμῶν, καὶ νὰ σὲ δοξολογῶ Κύριε, ὃ μόνον εἰς τῶν γενεῶν ταύτῳ, ἀλλὰ νὰ ἀφήσω καὶ θαυμασιῶς τοὺς ὑμνοῦσιν, καὶ

Τὸ Κείμενον .

1. **Υ**ψώσωσε ὁ Θεὸς μὲς, ὁ Βασιλεύς μὲς, καὶ διλογίσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τῶ αἰῶνος .

2. Καθ' ἐκάστῳ ἡμέρᾳ
 ἀλογήτωσε, καὶ αἰνέτω
 τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα,
 καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τῶν αἰῶνων.

3. Μίγας Κύριος, καὶ
 αἰνετὸς σφόδρα, καὶ πᾶς
 μεγαλωσιῶν αὐτῷ ἐκ ἑσ-
 πέρους.

4. Γερεὰ, καὶ γερεὰ
 ἐπαυέται τὰ ἔργα σου, καὶ
 τὴν διωκίμωσιν ἀπαγ-
 γεῖται.

5. Τὴν μεγαλοπρέπειαν
 πᾶς δόξης πᾶς ἀγιοσιῶν
 σου λαλήτησι, καὶ τὰ
 θαυμάσιά σου διηγῶνται.

6. Καὶ τὴν διωκίμω-
 σιν φοβερῶν σου ἐρεῖσι, καὶ
 τὴν μεγαλωσιῶν σου
 διηγῶνται.

7. Μνημὴν τῷ πλήθει
 πᾶς κρησότητός σου ἤξερό-
 ζονται. Καὶ τὴν δικαιο-
 συνὴν σου ἀγαλλιάσονται.

8. Οἰκτίρμων, καὶ ἐλεή-
 μων ὁ Κύριος, μακρόθυ-
 μος, καὶ πολυέλεος.

9. Χρηστὸς Κύριος τοῖς

σε δοξολογῶσιν ἀπανταχῶς καὶ πάντοτε κα-
 θὼς καὶ ἐγὼ σὲ θέλω δοξάζειν αἰῶνα.

2. Καὶ καθ' ἐκάστῳ ἡμέρᾳ καὶ ὥρᾳ νὰ σὲ
 ὑμολογῶ διλωκῶς τε ἢ ἀκατάπαυστα, δοξάζ-
 ζοντας τὸ Πανάγιόν σου καὶ ὑπερύμνητον ὄνομα
 παντοτινὰ, καὶ αἰῶνα.

3. Ἐπειδὴ πᾶν μέγεθος αἰσθητῶν μετρεῖται
 εἰς τὸ μήκος, καὶ πλάτος, καὶ βάθος, ἀρετόν-
 τως εἶπεν, ὅτι ἡ μεγαλωσιῶν τοῦ Θεοῦ δεῦ
 ἔχει τέλος, καθὼς δεῦ εἶχεν ἔτε ἀρχλι-
 ῶτως ὃν εἶδειξεν ἀτόμητον καὶ ἀπερίγραπτον
 τὸν ὑμνέμενον.

4. Τὴν κλήσιν τοῦ Ἑβραίου ἐποφητάτε,
 λέγωντας. Οὐ μόνον ἡ τῷ Ἰσραὴλ, ἀλλὰ καὶ
 ἡ γερεὰ τοῦ Ἑβραίου, θέλει κηρύξει τὴν με-
 γαλοπρέπειάν σου καὶ τὴν διωκίμωσιν, ἀνυμνήσασε.

5. Τῶ ὑμνέμεν ἡ φύσις νικᾷ τῷ Προφήτῃ
 τὴν διωκίμωσιν. Ὅτι γυρῶντας ἀξίας προφη-
 γορίας, καὶ δεῦ δεικτικῶν, ἐπιπλέκει εἰς
 εἷα πολλὰ ὀνόματα.

6. Τινὲς νομίζουσιν, ὅτι εἶπε ταυτολογίαν,
 ἀλλὰ σφάλουσιν, ὅτι θαυμάσια λέγει τὰ εἰς
 ἀρεσίαν τινῶν γινόμενα θαύματα. Διωκί-
 μωσιν δὲ φοβερῶν πᾶς μεγαλοπρέπειας, ὅπως εἰς
 παιδῶσιν τινῶν ἐνεδείχθησαν. Οὕτως εἶπε καὶ
 ὁ Ἀπόστολος χαρίσματα ἰσχυρῶν, ἢ γὰρ ἀρ-
 ρώων ὑγεία, καὶ νεκρῶν ἀνάστασις. Ἐνεργή-
 μεντα δὲ διωκίμωσιν, τῷ Ἀνανίᾳ, καὶ Σαπφεί-
 ρας ὁ θαύματος. καὶ ἄλλα ὅμοια.

7. Βέλεται μετ' ὁ Προφήτης νὰ ὑποδείξῃ
 τὸν πλῆθος τῆς θείας ἀγαθότητος, καὶ διωκί-
 μωσιν. ἀλλ' ὡς ἀνθρώπος μὴ διωκίμωσιν, συ-
 νάπτει πάλιν ὀνόματα πλείονα, καὶ ἀποφάσκει
 τῆς ἐτομένης γερεῖας τὸ εὐγνωμον. Ἡ τῆς ἐ-
 τρυφῶτα εἰς τὰ Γερεὰ τῆς Εὐαγγελίᾳ λόγια
 ὡς περ νὰ ἐράγεται, διηγᾶται τὴν φιλοφρο-
 σίαν αὐτῷ καὶ κρησότητα.

8. Τὸ αὐτὸ καὶ ἐδὼ ὁ Προφήτης ὑπέμενε.
 Ὅτι εἰς τὴν λαβὴν τὴν πλάσιν, τὴν ἀπό-
 νοισιν, καὶ τὴν ἀνοχίᾳ εἰς τὴν ἀμειψανόντας,
 ἐκάλεσε ὡς τὸν Κύριον οἰκτίρμοντα.

9. Τοῦτον εἶναι καλὸς ὁ Θεός, καὶ γλυκύ-

πικτος, ὅτῃ δὲ μόνον Ἰαδαίων, καὶ παύτων τῆς αὐθρόπων φροντίζει, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀλόγου ἐπιμελείται φύσεως.

10. Τὰ μὲν ἀψυχα, καὶ ἄλογα ποιήματα δὲν ἔχουσι φωνὴν καὶ ὑμνήσασιν· οἱ δὲ λογικοὶ, καὶ φιλόσοφοι βλέποντες τὴν θεΐαν μεγαλαρχίαν, καὶ σοφίαν εἰς ἅπαντα, κινῶσι τὴν γλῶτταν εἰς δοξολογίαν, καὶ ἀνεσι.

11. Οὗτοι οἱ Ὅσιοι οἷτε Προφῆται, οἷτε Ἀπόστολοι, καὶ οἱ μεταγενέστεροι τῶν διδασκαλοὶ, θέλωσι διδάξαι ὅλην τὴν αὐθρόπων τὴν αἰωνιότητα Βασιλείαν, καὶ ἄρρητον διώκωμι.

12. Ὅτι καθὼς ἔχεις τὸ κράτος ἀπέραντον, ὅτω καὶ τὴν Βασιλείαν αἰδίων. Ἐπειδὴ ἡ Δεωτοτέιας ὅτε ἀρχὴν εἶχε κανεὶα κάρων, ὅτε τέλει πάποτε, αἶε, καὶ παύποτε διαμεύσα.

13. Προλάμπει δὲ τῆς ἔργων καὶ ἀλήθεια. Ὅτι ὅλας τὰ ἔργα γίνονται δικαίως, καὶ τὴν ἀλήθειαν τῆς λόγων κα.

14. Οὐ μόνον τῆς Δικαίαν ἐπιμελείται, καὶ σπεύζει τὴν γνώμην εἰς τὸ ἀγαθόν. ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνος ὅτῃ ἔπεισον ἔξ ἀποροσεξίας, ἢ ἄλλης ἐπιπρείας τῆ δαίμονος, καὶ σιωθλαοῦσιν εἰς τὴν ψυχῇ, ἀνορθοὶ καὶ δίδει τὴν τὴν ὑγείαν με τὴν μετανοίαν.

15. Τὸ ἐλπίζωσι, εἰδὼ δὲν χροικᾶται ἐπὶ δικασέως. ὅτι μήτε οἱ ἀσθεῖς ἔχουσι ταύτην τὴν ἐλπίδα, ὅτε τὰ κτήνη ἔχουσι λογικῶς τὴν αἰσθητικὴν· ἀλλὰ διδάσκωμεν ὅτι καὶ εἴα χεῖρος καὶ τὴν φύσιν αὐτῆ, ὑποδέχεται ἀπὸ τὸν Θεὸν τὴν ἀρμόξωσαν χεῖραν κατὰλληλον. Ἐπειτα καὶ τὴν ἀκολίαν τῆς χορηγίας ἀποδείχτει λέγωντας.

16. Καθὼς ἡμεῖς ἀπλώνομεν τὴν δακτύλως τῆς χειρὸς ἐν ἀκολία, ὅτω καὶ σὺ Κύριε ὅταν βύλεις, ἀνοίγεις τὴν πρῶσιαν σου δε-

σύμπασι, καὶ οἱ οἰκτιρισμοὶ αὐτῆ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτῆ.

10. Ἐξομολογησάσθω σαύσοι Κύριε πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ Ὅσιοι σου ἀλογοσάτωσαύσε.

11. Δόξω τῆς βασιλείας σου ἐρῶσι, καὶ τὴν διωασείαν σου λαλήτωσι. Τῆ γνωρίζεται τοῖς ἰσῆς τῆς αὐθρόπων τὴν διωασείαν σου, καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου.

12. Ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῆς αἰώνων, καὶ ἡ δεωτοτέιας σου πάση γενεᾷ, καὶ γενεᾷ.

13. Πιστὸς Κύριε ἐν πάσι τοῖς λόγοις αὐτῆ, καὶ ὅσος ἐν πάσι τοῖς ἔργοις αὐτῆ.

14. Ὑποσπεύζει Κύριος πάντας τὸς καταπίπτωντας, καὶ ἀνορθοὶ πάντας τὸς κατῆραγμένους.

15. Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζωσι, καὶ σὺ δίδως τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν δικαιοῖα.

16. Ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπιπλῶσά σου ζῶν δικαιοῖα.

17. Δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ ὅπου ἐν παντὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

18. Ἐγγύς Κύριος παρὰ τοῖς ἐπικαληθεῖσιν αὐτὸν, παρὰ τοῖς ἐπικαληθεῖσιν αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ.

19. Θέλημα ἦν φοβηθεῖν αὐτὸν ποιήσῃ, καὶ τῆς δέησός αὐτῶν εἰσακίσσεται, καὶ σώσει αὐτούς.

20. Φυλάσσει Κύριος πάντα τοὺς ἀγαπῶντας αὐτὸν, καὶ πάντα τοὺς αἰμαρτωλοὺς ἔξολοθρεύσει.

21. Αἶνεσον Κύριε λαλήσει τὸ στόμα μου, καὶ ἄλλογέτω πάντα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τῶ αἰῶνος.

Δόξα.

ἔτι, καὶ χαρίζεις τοῖς πάνσι τὰ ἀγαθά σου πλοσποράχαι.

17. Εἰς ὅλας τὰς οἰκονομίας διαλαμβάνει τὸ δίκαιον. ὅτι καὶ τὰ ἁμαρτήματα, καὶ τὰ ἔργα αὐτοῦ εἶναι ἀγιώτατα.

18. Τὸ ἐγγύς, δὲν σημαίνει ἐδῶ τοπικῶς διάστασιν, ὅτι ὁ Θεὸς πανταχῶς φύσει παρῆσιν· ἀλλὰ τὴν χεῖρα ἐδήλωσε, καὶ διάθεσιν· Κληθὴ δὲ καὶ ἡ προσήκη τῆς ἀληθείας. Ὅτι δὲν πλησιάζει εἰς ὅλους ἅπῃ ἐπικαλῶν ἀπλῶς, ἀλλὰ μὲ ἀληθεῖα, ἦγον μὲ ἔργα θεάρεστα. Ὅτι, ἐπὶ πᾶσι ὁ λέγων μοι· Κύριε, Κύριε, εἰσέλθεται. Καὶ τὰ ἐξῆς.

19. Ὅσοι φοβῶνται τὸν Θεόν, πληρῶσιν αὐτὸν τὰ ἁμαρτήματα, διὰ τὴν μὴ τὸν λυπήσιν. ὁμοίως καὶ αὐτοὶ εἰσακίσει τὴν δέησίν των, καὶ πλεοὶ τὰ εὐλογία τῶς θελήματα.

20. Καὶ ὡς δίκαιος ἀποδίδει ἐκάστῳ ἀντιμισθίαν τὴν ἁρετήσαν. Ὅθεν τὸς ἐκαρέτας φίλους διαφυλάττει ἀτρώτως ἐκ πάσης ἐπιβουλῆς, τὸς δὲ κακῶς κατακρίνει εἰς κόλασιν.

21. Ἐγὼ μὲν ἔγραψα τῶτον τὸν ὕμνον, καὶ ἁρετὴν νὰ γεραίρῃσι τὸν Ποιητῶν μὲ δοξολογίας ὅλοι οἱ ἄνθρωποι πάντοτε, διὰ τὴν ἀνώθεον ἀεργεσίαν· καὶ νὰ ὑμνήσῃσι τὸ ὑπερῶς μνητὸν αὐτοῦ, καὶ Πανκρίτων ὀνομαζομένων διευκρινῶς, καὶ αἰῶνια.

Ἀλληλία. Ψαλμός. ΡΜΕ΄.

Τινὲς ἀντιγράφοι ἐκπόρευσαν εἰς τὴν ἐπιγραφῶν τῆς τῶ Ψαλμοῦ τῶ Ἀγγαίᾳ, καὶ Ζαχαρίᾳ· ἀμὴν οἱ Ἐξηγηταὶ δεῦτό ἔγραψαν. ὅθεν καὶ ἡμεῖς ὡς ἀνάμνησιν τῶ ἀφηκασθῶ. Ἡ εὐνοία λοιπὸν τῆς τῶ Ψαλμοῦ μῆς διδάσκει, νὰ ὑμνήσωμεν τὸν Θεόν, καὶ εἰς αὐτὸν μόνον νὰ ἐπιτίσωμεν εἰς πᾶσαν ἀνάγκην, καὶ ὄχι εἰς ἄνθρωπον· καθὼς φαίνεται εἰς τοποθεσίαν πολλὰς τῆς Παλαιᾶς. Καὶ ὅταν οἱ Ἑβραῖοι ἐζητήσαν ἀπὸ τὸν Θεόν βοήθειαν, ἐκινῶσαν τὸς ἐχθρῆς τῶς· ὅταν δὲ πάλιν ἐκπόρευον εἰς Βασιλεῖς ἐπιθῆναι, καὶ ἄρχοντας, τὸς ἐκινῶσαν οἱ πολέμιοι. Καθὼς τὸ ἔπα-

Θεὸς ὁ Βασιλεὺς Σεδεκίας· ὅστις θέλωντας νὰ πολεμήτῃ μὲ τὸν Βαβυλωνίον, δὲν ἐπρόσδραμε εἰς τὸν Θεόν, ἀλλὰ ἐζήτησε τῷ Βασιλεῶς Αἰγύπτου βοηθεῖαν· ὁ Θεὸς σικήθη· καὶ ἀχμυλωτίταυτες αὐτὸν οἱ ἐχθροῖτε, μὲ τῷ Μητέρα, καὶ τῷ παῖδιατε, τὸν ἐτύφλωσαν. καθὼς εἰς τῷ δ'. τῆ Βασιλειῶν Κεφ. κδ. φαίνεται. Μὴ ἔχη οὐδ' τινὰς τὸ θάρρος εἰς αὐθροτον, ἀλλὰ μόνον εἰς τὸν Δεασότῳ τῆς κτίσεως, τὸν ἰχυρὸν Βασιλέα, καὶ Παντοδύαμον.

Η' Εξήγησις.

1. **Η'** Χαίρει τῷ Πνύμματος μῆς πρὸςκαλεῖ, καὶ παρεγγυᾷ εἰς τῷ τῷ Θεῷ δοξολογίαν. Καὶ ἐπειδὴ ἐν τῷ θανάτῳ ἔκ' ἐστιν ὁ μνημονίων αὐτῷ, πᾶς εὖως ἄς τὸν ἡμῆ ὅλον τὸν χρόνον τῆς ζωῆς τε.

2. Ναι Θεέμξ' ἔως νὰ ἔχω τῷ ζωῷ, τὸ εἶναι, καὶ ὑπαρξῆν, δὲν θέλω παύσει νὰ σὲ ψάλλω πάντοτε.

3. Ἀγαθὴ παραίνεσις. Ὅτι ἔπ' οἱ ἄρχοντες ἔξασιάσει πάντοτε, ἔπ' ὅλοι τιμῶσι τὸ δίκαιον. Δοιπὸν γνωρίζοντες τὸ συμφέρον σας αὐθροποι, μὴ ἐλπίζετε εἰς ἐκείνους, ὅτ' δὲν δύνανται νὰ σας βοηθήσῃν, ὡς φαρτοῖ, καὶ ἐτίκηροι.

4. Ὅτι εἰς ὀλίγας ἡμέρας ἀγεύει ἡ ψυχὴ τῷ, καὶ γίνεται εἰς τὸ σῶμα, καὶ τῷ θεῖαν ἀπόφασιν.

5. Πᾶλλοι μελετῶσι νὰ κάμνῃ πολλὰ, καὶ διάφορα πράγματα, εἴτα ἐπέλθῶν ἔξαιφνης ὁ θάνατος, μένει ἡ φαντασία τῆς λογισμῶν ἀτελείωτος.

6. Τώρα ἀποδείχνει τῆς πρὸς Θεὸν ἐλπίδος τὸ ὄφελος· ἐπιμιζῶν ἡμῶς πόσης προμηθεῖας ὁ Γακῶβ, καὶ ποταπῆς καρπῆς τῆς ἐλπίδος ἀπήλωσε. Θεὸν δὲ καὶ Κύριον εἰπῶν, τὸ διωκτὸν ἐφανέρωσεν· εἴτα ἐκ τῆς δημιουργίας διδάσκει αὐτῷ καὶ τῷ ἀγαθότητα.

7. Σιωπῶμεν μὲ ἕνα λόγον (πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς) ἐδήλωσεν ἅπαντα τῷ Κτίσῃ ὄρα τῷ, καὶ ἀόρατον. Ὅτι εἰς τὸν Οὐρανὸν ἔ' μόνον ἀστέρες εἶναι, ἀλλὰ καὶ Ἄγγελοι· καὶ εἰς τῷ γῆ ἐπίλοιπα κτίσματα αἰσθητὰ, καὶ ἀαῖσθητα.

8. Ὅστις πληροῖ τὰς ἐπαγγελίας ὡς ἀληθῆς εἰς αὐτῷ, ἐδικαιώνει τὰς ἀδικημένους,

Τὸ Κείμενον.

1. **Λ**ίγει ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸν Κύριον. Αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῆ μου.

2. Φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω.

3. Μὴ πεποιθεσθε ἐπ' ἀρχοντας ἐπὶ ὑῆς αὐθροπῶν, οἷς ἐκ' ἐστὶ σωτηρία.

4. Ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτῷ, καὶ ἐπιστρέψει εἰς τῷ γῆ αὐτῷ.

5. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολῶνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῷ.

6. Μακάρεθ' ὁ Θεὸς Ἰακῶβ βοηθὸς αὐτῷ, ἡ ἐλπίς αὐτῷ, ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῷ.

7. Τὸν ποιήσαντα τὸν ἔρανον, καὶ τῷ γῆ, τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

8. Τὸν φιλάουτα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα, ποιῶν

τα κείμενα τοῖς ἀδικημέ-
νοις, διδόντα τροφὴν τοῖς
πεινώσι.

9. Κύριος λύει πεπεδη-
μένους, Κύριος σοφοὶ
τυφλοῦς, Κύριος ἀνόρθοι
κατεργαγμένους, Κύριος
ἀγαπᾷ δικαίους, Κύριος
φυλάσσει τοὺς ὑποσηλύ-
τους.

10. Ὁρφανόν, καὶ χή-
ραν ἀναλήψεται, καὶ ὁδὸν
ἀμαρτωλῶν ἀφανίζει.

11. Βασιλεύσει Κύριος
εἰς τὸν αἰῶνα ὁ Θεὸς σε
Σιών εἰς γενεὰν, καὶ
γενεὰν.

καὶ παιδεύει τοὺς ἀδίκους, ὡς Κερατὴς δικαιοτά-
τος. τοὺς δὲ πεινῶντας τρέφει πλοσίως ὡς
εὐσπλαγχνός.

9. Ἐδὼ ὑποσηλύει τοὺς ἀεργεσίας, ὅπως
μῶς ἔκαμεν ὁ Δεσπότης Χριστὸς διὰ τῆς αὐ-
τῆς Ἐκκλησιαστικῆς· καθὼς εἶπεν ὁ Ἡγούμενος,
κρυβῆσαι ἀγκυλωτοῖς ἄφρονι, καὶ τυφλοῖς ἀνά-
βλεψιν. Προσηλύτους δὲ ἐκάλεσαν ὅσους εἰρ-
χύνταν ἀπὸ τῶν Ἑθνῶν εἰς τὴν Εὐσέβειαν, τοὺς
ἁποστολῶν ὡς Ἐκκλήσια φυλάττει ὁ Κύριος.

10. Καὶ ἀπλῶς εἶπεν, ἕως καὶ τὰς πενι-
χρᾶς χήρας, καὶ ὀρφανὰ κυβερνᾷ, καὶ αὐτίλαμ-
βαίνεται, πάντων τῶν Ἐκκλησιῶν δούλων αὐτῶν
προμηθεύμενος· τοὺς δὲ βαλοὺς τῶν ἀμαρτωλῶν
διασπείρει, καὶ ἀφανίζει τας.

11. Ἐπειδὴ ἔστος ὁ ἀληθὴς Θεὸς σε Σιών,
ἔχει τὸ κράτος αἰώνιον, καὶ τὴν Βασιλείαν
ἀτάλατον ὡς Ἀθανάτος.

Ἀλληλία. Ψαλμός. ΡΜζ΄.

Ὁ 7ος ὁ Ψαλμός προφητεύει τῶν ἐπαύδοι τῶν ἀγκυλωτῶν Ἰουδαίων,
ὅταν ἐλυτρώθησαν ἀπὸ τῶν Βαβυλωνίων· καὶ σπυριζόμενοι εἰς τὴν Ἱε-
ρουσαλήμ, ἀνεκάνισαν αὐτῶν, καὶ ὠκοδόμησαν, καθὼς εἰς τὴν τῆς Ἐκκλησίας
Ἱστορίαν σαφέστερον φαίνεται. Πρακτικῶς οὖν ἀλλήλους εἰς ἄλλον Θεῷ διὰ
τὰς ἀεργεσίας, ὅπως κάμνει κοινῶς εἰς πάντα τὴν κτίσιν, καὶ μετὰ
εἰς τοὺς δούλους τῆς.

Τὸ Κείμενον.

1. Ἀνεῖπε τὸν Κύριον,
ὅτι ἀγαθὸς Ψαλ-
μός· τῷ Θεῷ ἡμῶν ἠδω-
θήσῃ ἀνεῖσις.

2. Οἰκοδομῶν Ἱερουσα-
λήμ ὁ Κύριος, τοὺς δια-

Ἡ Ἐξήγησις.

1. Τὸ Ἀλληλία, ἡγοῦν ἢ ἐπιχαρὴν τῶν
Ψαλμῶν δηλοῖ, καὶ ὑμνεῖτε τὸν Κύριον
ἅπαντες. Ὅτι αὕτη ἡ ὑμνοδία εἶναι περίστα-
στος ὠφέλιμος, καὶ παντοίων ἀγαθῶν ἀποθέσει.
Θυμῆρης δὲ εἰς τὸν Θεόν, καὶ γλυκὺς ὄχι ὁ
ὑμνος, ἀλλὰ ὁ σκοπὸς τῶν ὑμνούντων. Ἀλλὰ
ἐκεῖνος εἶναι ἀνεσθής, μόνον τῶν σωτηριῶν
μῶν χαίρεται.

2. Λοιπὸν ἀξιῶ ἀνυμνεῖσαι πάντοτε· ὅτι
καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ οἰκοδομήσει, καὶ τοὺς ἀγκυ-
λω-

λάτεις καὶ λυτρώτη, καὶ σωχθῶν εἰς αὐτῶν
ὡς τὸ πρότερον. Καὶ ἐὰν δὲν ἔστροφαι ὅλοι,
ἢ ποιηταίως ἦτον αἰτία· ἀμὴ ὁ Κύριος,
ὄλων ἔδοκεν ἀδειαν καὶ ὑπάγωσιν.

3. Ἐσωώψου ὁ Προφήτης, καὶ ἴωστε μὲ τὰ
σωματικά τὰ πνευματικά χαρίσματα, λέ-
γων· ὅτι ὁ Πανάγαθος Θεός, ἡ μόνον τῶν ἐλ-
θερίων τοῖς ἀχμελώτοις ἐχάριστεν, ἀλλὰ καὶ
τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν ἐτυγχώρητε, δεσμῶν
ὡς καλὸς ἰατρός τὰς ψυχικάς τὴν πληγὰς,
καὶ σωτῆρισμα.

4. Ἀεθμον ἔδωκέν τὴν γνώσιν ἐκάλειπεν· ὀνό-
ματα δὲ, τὰς διαφορὰς τῆς ἀστέρων, καὶ τῶν
θέσιν αὐτῶν, καὶ διάταξιν, καὶ τῶν χέσιν πρὸς
ἄλληλα.

5. Μὲ ὅλα ταῦτα κηρύττει τῶν τῷ Θεῷ σο-
φίαν, καὶ διώξιμιν, πῶς γινώσκει σαφέστατα
πάντων τῆς ἀστέρων τῶν κινήσιν. Καὶ ὅτι τὸ
μέγεθος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀνεστὶς εἶναι τὴν ὄψιν,
δὲν φθαίνει ἀνθρώπινον ὄψιν. καὶ τὸν ὕμνῳ,
καθὼς ἀρμόζει, καὶ ἀπέριτε. Πλὴν τοιμῶν-
τες ἀνυμνῶμεν, καθὼς χωρῶμεν, καὶ ὅσον
διωξιμῶν.

6. Ὁ Σύμμοχος εἶπε, ἀκακτῆμος· ὅτι
ὅσους οἱ κακοὶ ἀνθρώποι, καὶ διωξιμῶν ἐκατα-
πάτησαν, ὁ Κύριος ἀξιοὶ κηδεμονίας διὰ τῶν
τέτων ἀκακῆτων· τὴν δὲ αὐτῶν ἀδικήσαντας
ἔκκολλοῦσιν, καὶ πέμπει εἰς θάλασσαν.

7. Ταῦτῶν οὐ τῶν τῷ Θεῷ γινώσκοντες
ἀγαθότητα, τῶν τῷ σοφίαν, καὶ διώξιμιν,
ἀρχοῦ τῆς ὑμνοδίας ὡς ἀνθρώποι, ἀνυ-
μνοῦσιν αὐτὸν, μὲ τὰ σωτήρια τῆς μυστικῆς
ὄψιν.

8. Ὅστις ὡς ἀγαθὸς μετὰ προμηθεΐα τῆς
ἐπὶ γῆς· ὡς Παιδοδιώξιμος δὲ ἀνεβάζει ἀπά-
νω εἰς τὰ ὕψη τὰ ὕδατα, σκοπεύοντες τὸν
Οὐρανὸν μετὰ σύννεφα· καὶ ὅπως ἀρδῶναι, καὶ
ποτίξει τῶν γῆν μὲ βροχαῖς συχνάκις, εἰς
καρποποιήσιν τῆς γεωργίας, καὶ αἰθήσιν.

9. Μὲ τὴν ὅποιος ὅστις φυτρώσιν εἰς τὸ
αὐθροῦ ὄψιν καρπία, καὶ τρέφονται ὅλα τὰ
κτίω, καὶ ὑπηρετοῦν τὸν ἀνθρώπον.

απορὰς τῷ Ἰσραὴλ ἐπι-
σιωάζει.

3. Ὁ ἰώμενος τὴν σω-
τεριμῶν τῶν καρδίας,
καὶ δεσμῶν τὰ σω-
τῆριμα αὐτῶν.

4. Ὁ ἀεθμῶν πλήθη
ἄστων, καὶ πᾶσιν αὐτοῖς
ὀνόματα καλῶν.

5. Μέγας ὁ Κύριος ἡ-
μῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰχὺς
αὐτῶν, καὶ τῆς ἀνέστως
αὐτῶν ἔκ ἐστιν ἀεθμῶν.

6. Ἀναλαμβάνων ἀκα-
κῆς ὁ Κύριος, ταπεινῶν
δὲ ἀμαρτωλῶν ἕως γῆς.

7. Ἐξάρξατε τῷ Κυ-
ρίῳ ὡς θεολογῆται,
ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν ὡς
κιθάρα.

8. Τῶν περιβάλλοντι τὸν
ὕρανόν ὡς νεφέλαις, τῶν
ἐτοιμαζόντι τῇ γῆ ὕετον.

9. Τῶν βλάσκοντι ὡς
ὄρεσι χόρτον, καὶ χλόην
τῇ δαλεία τῆς ἀνθρώπων.
Διδόντο τοῖς κτήρεσι τῶν
φῶν αὐτῶν.

10. Καὶ τοῖς Νεοσοῖς
τῆς Κοράκων τοῖς ἐπικα-
λυμμένοις αὐτῶν.

γονται τὰ μικρὰ βρέφη τῆς
δὲ Κόρακες τὰ μιτῶν, διατί δὲ εἶναι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς μαύρα, καὶ δὲ τὴν
φέρων τροφῶν. Οἱ δὲ Πανοικτίρμιεν, λυπάται τὴν φωνὴν αὐτῶν, καὶ ἐλ-
λειπὴς οικονομικῶς τῆς τροφῆς, καὶ πορῶνται. Λοιπὸν ἐὰν εἰς τὴν Κόρα-
κας, τὰ μιτητὰ ζῶα, εἶναι ὁ Θεὸς τότεν εὐσπλαγχνος, πόσω μᾶλλον εἰς
τὴν ἀνθρώπων, τὸ πλάσμα τῶν.

11. Οὐκ ἐστὶ τῆς διωα-
σεῖς τοῦ ἵππου Σελήτης.
Οὐδὲ ἐστὶ ταῖς κνήμας τῶν
ἀνδρῶν ἀδοκεῖ.

12. Εὐδοκεῖ Κύριος ἐν
τοῖς φοβημένοις αὐτῶν,
καὶ ἐν τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ
τὸ ἔλεος αὐτῶν.

10. Δὲ εἶναι ἡ φύσις τῆς Κοράκων λογι-
κῆ, ἔπει μὲ λόγον ἐπικαλεῖται τὸν Ποιητῆν.
ἀλλὰ ἡ κραυγὴ, ὅτῃ φωνάζουσι διὰ τῆς
ζέσιν, μιμεῖται τῆς αἰψῆς. Νεοσοὶ λέ-
γειν, ὅτῃ δὲ ἔχον ἀκόμι πτερὰ. Οἱ

πιτεινῶν, ὅτῃ δὲ ἔχον ἀκόμι πτερὰ. Οἱ
πτερινῶν, ὅτῃ δὲ ἔχον ἀκόμι πτερὰ. Οἱ
πτερινῶν, ὅτῃ δὲ ἔχον ἀκόμι πτερὰ. Οἱ

11. Οὗτος ὁ ἐλεῆμων δὲν ἀδοκεῖται, εἰδὲ
πέρεται εἰς τῆς διωαμῶν τῶ σώματος, ἔπει
εἰς τῆς τῆς ποδῶν ταχύτητα, ἢ εἰς τῆς τῆς
χῆλυ τῆς καβάλλας τῆς ἀνδρείων καὶ ἰσχυρῶν
πολεμάρχων.

12. Ἀλλὰ μόνον εἰς ταῖς ἀγαθοεργίας τῆς
ταπεινῶν ἀνθρώπων, ὅτῃ τὸν ἀλαβοῦνται,
καὶ κίμνυσι τὰ Σελήμητα, καὶ εἰς ἐκείνης
ὅτῃ μετανοῶσι τὴν ἀμαρτίαν αὐτῶν, καὶ ἐλ-
πίστῃ εἰς τὸ ἔλεος αὐτῶν, καὶ τύχῃσι συγ-
χωρήτως. τῆς ποιῶν πορομηθεῖται ἀσπασίως
ὁ Κύριος, εἰς αὐτὴν ἀγαπᾶται, καὶ τὴν
ἐπιμελεῖται ψυχῆν καὶ σώματι πάντοτε.

Ἀλληλούια, Ἀγγαίς, καὶ Ζαχαρίαις. Ψαλμός. ΡΜΖ΄.

Ἄ Τη ἡ ἐπιγραφή εἶναι καὶ εἰς τὴν ρηθεύτας Ψαλμῶν, ἦγον Ἀγγαίς, καὶ Ζαχαρίαις, οἱ τινες ἦσαν Προφῆται εἰς τῆς Γερουσαλήμ, ὅτῃ ἐπορευόντο τῆς αὐτῶν Σιών, ἦγον τῆς Οὐρανοῖον. Τάτους οὐκ ἐπῆρσαν ἀιχμωλῶτες μὲ τὴν ἄλλης Εβραίας. Οἱ τινες ἀριστοκράται εἰς τῆς Βαβυλωνικῆς ἰστορίας χρόνος ὁ ἐβραίων τῆς ὑπέστην τῆς ποσειδῆς Πατριάρχῃ, παραφρονοῦντες τῆς λύτρωσιν. ἦτις ἐγένετο καθὼς ἐπορευόντο. Ἐπειδὴ γὰρ αὐτὴ ἡ ἀιχμωλῶσις εἰκόνιζε τῆς ἰστορίας, ὅτῃ ἐδιόχθημεν διὰ τῆς ἀμαρτίαν ἀπὸ τῆς Οὐρανοῖον Γερουσαλήμ, καὶ ἀριστοκράται ὡς παροικιοὶ εἰς τῆς κοιλίας ταύτης τῆς κλαυθμῶν. ἔπειτα καὶ ἐβραίων ἀπαρηγόρητα ἄλλωμας τῆς ζωῆς, καθὼς καὶ αὐτοὶ ἐποιεῖσταν, ὅσον καιρὸν ἦσαν ἀιχμωλῶσι. Ὡσπερ εἰς τὸν ρλζ΄. Ψαλμῶν ἐδηλώσαμεν. καὶ δὲ ἠθέλησαν καὶ νὰ ψάλλοι, διὰ καὶ μὲν ἔχον τινὰ παράκλησιν. Καὶ διὰ τῆς ταπεινωσίν τως ἀπῆλθαν τῆς ποσειδῆς ἐλθεῖν. Καὶ ἐὰν ἔτι ποιήσωμεν, θέλωμε ἀξιοθῆναι καὶ ἡμεῖς τῆς ποσειδῆς, καὶ Οὐρανοῖον Πόλεως, καὶ σπασθῶμεν μὲν τῆς Ἀγγίων πάντοτε. Τὸ δὲ Ἀλληλούια, ἐδηλώσαμεν πολλὰς, καὶ ἀρκεῖ. Ἡ ὄνοια γὰρ τῆς ἐπιγραφῆς εἶ-

να, να ἐπαινήσω τὸν Θεόν, Ἀχαρισθῆντες αὐτὸν, οἱ μὲν Ἰουδαῖοι πῶς ἐλυτρώθησαν τῆς σωματικῆς ἀχμαλωσίας· ἡμεῖς δὲ τὰ Ἐθνη, ἀπὸ τῆς θανάτῳ εἰδωλολατρίας. Ὁ Θεὸς ἡμεῖς εἰμάρθη ὑπόχρεοι περισσότερον, ἅτον ἦτον ἢ πρὸς ἡμῶς ἀεργεσία θαυμασιωτέρα.

Ἡ Ἐξήγησις.

1. Ἰερουσαλήμ ἐκάλεσε, ἢ τῆν οἰκοδομίαν, ἀλλὰ τῆς ταύτης οἰκήτορας. Οἱ τινες καθὼς εἶχαν μεγάλας αἰτίας, καὶ ἀφορμὰς νὰ ὑμολογήσιν, Ἀχαρισθῆντες τὸν Κύριον· ἔτω καὶ περισσότερα κατέπει νὰ τὸν ὑμῶμεν τὰ τέκνα τῆς Νέας Σιών, ἢ τῆς Γερᾶς Ἐκκλησίας.

2. Ὅτι ἐὰν ἐκεῖνῳ τῆν πόλιν, ποῦ τὸν ὁ Θεὸς ἐδιωκάμεν, καὶ ἀλογήσας ἐπλήθυσεν τὸν λαὸν αὐτῆς, πόσω μᾶλλον εὐχόμενοι τὴν Νέαν Ἰερουσαλήμ; ὅπου δὲ ἐδιωκῆται νὰ τῆν νικῆται ὅλα τῆ Κόσμου οἱ Ἀυτοκράτορες, καὶ οἱ κοσμοκράτορες δαίμονες. Ἀλλὰ ἐπλήθυσεν ὁ Λαὸς τὸν ποῦ, ὅπου ὅλος ὁ Κόσμος ἐγένετο.

3. Καὶ ἐὰν ἐχάμεν ἐκεῖ πανταχοῦθεν εἰρήνην, ἐφοβήσας τὴν εὐφροσύνην, καὶ τὴν εὐδοκίαν ἀφθονίαν καρπῶν νὰ τρέφονται πόσις εἰρήνης, καὶ ὁμοιοῖας ἡμεῖς ἀπληθύνουμεν διὰ τῆς τῆ Σωτηρίας συγκαταβάσεως, ὅπου ἠγάθημεν αὐτῶν, καὶ μῶς τρέφει μὲ τῆν Ἀγίαν τὴν Σάρκα ὁ Πολυέλεος.

4. Τῆν σωτηρίαν τῆς Ἐθῶν προφητῆς ἐδὼ σαφέστατα. Ὅτι τὸ Εὐαγγελικὸν κήρυγμα ἐκάλεσε λόγιον· τὸ ὅποιον ἔδραμε ταχέως ἀπὸ τῆς Ἀνατολῆς ἕως τῆς Δύσεως, καὶ εἰς τῆν ὑψηλίαν ἅπαντα.

5. Ἀποδείχνει ὁ Ψαλμωδὸς, ὅτι ὅλα εἰς τὸ Θεῖον θάλλονται ὑποτάσσονται. Ἐπειδὴ ἀπὸ τῆς μίαν ποταμῆ τῆ ὕδατος, γίνεται ἡ χιόνα ἄλλη ξηρὰ καὶ σπογγυλὴ, ἕτερα μελακὴ ὡς τὸ μελί, καὶ ἡ ὀμίχλη, ὅπου εἶναι ὡς σάκη, καὶ κόνις ὑγρὰ, καὶ σκεπάζει τῆς γῆς τὸ πρόσωπον.

6. Πολλάκις δὲ ἀπὸ τῆς ἄμετρον φύξεως τῆ ἀέρος γίνεται μεγάλη κομμάτια κρύσταλλοι, ὅπου δὲ δίνεται τινὰς νὰ ὑποφέρῃ ποσῶν σφοδρότητα.

Τὸ Κείμενον.

1. Ἐπαινέει Ἰερουσαλήμ τὸν Κύριον, αἰνεῖ τὸν Θεόν σου Σιών.

2. Ὅτι εὐχόμενοι τὸς μοχλῆς τῆς πυλῶν σου, ἀλόγησε τὸς Τύσσας σου.

3. Ὅτι θῆς τὰ θεῖα σου εἰρήνην, καὶ εἰσαρπύρῃ ἡμιπλῶσσε.

4. Ὅ ἀποπέμψων τὸ λογίον αὐτὸ τῆ γῆ. ἕως ταχέως δραμεῖται ὁ λόγος αὐτῶν.

5. Διδόντος χιόνα αὐτῶ ὡσεὶ ἔλιον· ὀμίχλῳ ὡσεὶ σποδῶν ποσῶντος.

6. Βάλλουτος κρύσταλλοι αὐτῶ ὡσεὶ ψαμῶς. Κατὰ πρόσωπον ψυχῆς αὐτῶ τίς ὑποσῆσεται;

7. Ἐξάποσελὲν τὸν λόγον αὐτῶ, καὶ πῆξεν αὐτὰ. Πνεῦσαι τὸ Πνεῦμα αὐτῶ, καὶ ρυήσεται ὕδατα.

8. Ὁ ἀπαγγέλλων τὸ λόγιον αὐτῶ τῷ Ἰακώβ, δικαίωματα, καὶ κρίματα αὐτῶ τῷ Ἰσραὴλ.

9. Οὐκ ἐποίησεν ἔτι παντὶ ἔθνει, καὶ τὰ κρίματα αὐτῶ, ἕκ ἐδήλωσεν αὐτοῖς.

Δόξα.

7. Ἀλλὰ πάλιν ὅταν βηλῆθῃ ὁ Παντοδύναμος, προσάσσει τὸν Νότον, καὶ διακλίνει τὸν κρύσταλλον· ὅθεν γίνεται κάλιν ὕδωρ ὡς πορρόπρον. Οὐχ ἀπλῶς ταῦτα εἶπε ὁ Προφήτης, ἀλλὰ σημαίνωντας, ὅτι καθὼς ἡ χιὼν κατέρχεται ἐραυόθεν, καὶ λυομένη εἰς ποταμὸς, ποτίζει τὰ αὐδρα χωράφιχα· ἔτως αἱ θεῖαι δωρεαὶ, διὰ τοῦ Ἀποστόλων γεμόμεσαι, τὰς διαφασμεύς ψυχὰς ἐπότισαν.

8. Αὐτὸς ὁ Κύριος ἔδωκε πάλιν τὸν Νόμον, ἔπειτα πάλιν τὴν χάριν εἰς τὰς Ἰσραηλίτας. ἀλλ' ἀμφοτέρων ἐφάνηται οἱ ἀγνώμονες ἀνάξιοι. Ὁ θεὸς ὁ Πανάγαθος, καὶ πλησιόδαρος λειτουργίης ἐφανέρωσεν πρὸς ἡμᾶς τὸν Νέον Ἰσραηλ τὴν ἀλήθειαν, ἐξάποσεύλας τὸν Τίον καὶ Λόγον τῶ, ὅστις μὲς ἐλύτρωσεν ἀπὸ τοῦ σκοῦτοῦ τῆς ἀγνοίας, προσάσωντάς μᾶς νὰ φυλάγωμεν τὰ δίκαια τῆ Εὐαγγελίης προσάμματα.

9. Ἐὰν οὐκ κατακρίνομεν τὰς ἀπεθεῖς Ἰουδαίους, ὀνομάζοντες αὐτοὺς ἀχαιεῖς, καὶ ἀγνώμονας, διατὶ τὸς ἔκαμεν ὁ Θεὸς τὸτας λειτουργείας, καὶ χάριτας, ὅτας ἔτερεν Ἐθνη δευ ἐγνώρισαν. Ἀχαιεῖς ὅποιοι καὶ ἀλήθειαν, καὶ ἀγνομονέστεροι εἶναι, ὅσοι Χριστιανοὶ δευ φυλάγναι τὰ τῆ Εὐαγγελίης προσάμματα. Ἐπειδὴ ἡμεῖς ἐλάβομεν ἀσυγκρίτως μείζονας δωρεὰς, καὶ χαρίσματα. Διὰ τὴν ὁποίαν αὐτίαν θέλων κατακρίθῃ δικαίως εἰς ἀβήτην κόλασιν, καὶ τοῦ ἑπισηφαιῶν δαιμόνων, οἱ τοσαύτῳ ἀξίαν καταφρασησάντες.

Ἀλληλία. Ψαλμός. ΡΜΗ΄.

Ἦμος καὶ ἔτι ἐπρος, διεγέρων καὶ προσκαλύμενος ἅπαντα τὴν κτίσιν, νοητῶ καὶ αἰσθητῶ, εἰς μίαν συμφωνίαν, νὰ ὑμνήσῃ τὸν Ποιητὴν ὅλα τὰ κτίσματα· ὁ Οὐρανὸς, ἡ Γῆ, τὰ φυτὰ, καὶ τὰ ἐπίπλακα ἅπαντα. Ὅχι πῶς ἔχουσιν αὐτὰ ψυχὴν, καὶ λόγον νὰ ὑμνήσῃ, ἀλλὰ τὴν λογικὴν αὐθρότης παρκαίνῃ ἡ χάρις τῆ Πανάμμετος, νὰ δοξάζησιν τὸν Δημιουργόν, καὶ Πρύτανιν. Ὁ θεὸς ὅλοι ὅσοι ἠγοράσθημεν, καὶ ἐλυτρώθημεν τῆς ἀρχαίας κατάρτας, διὰ τῆ τιμῆν Αἱμάτων τῆ Χριστοῦ, εἰμώσθημεν ὑπόχρεοι νὰ τὸν ὑμνήσωμεν ὅλων μᾶς τὴν ζωὴν, ἐὰν ποθῶμεν νὰ μᾶς

ἀξιώτη ἢ τῆς Οὐρανίᾳ Βασιλείᾳ, γὰρ τὸν δοξάζομεν μὲν τῆς Ἀγγέ-
λων αἰῶνα. Πλὴν δὲ φθαίει μόνον γὰρ τὸν ὑμνήσω μετὰ χεῖλη, ἀλ-
λά με καθαρῶν καρδίᾳ ἕξ ὅλης τῆς ψυχῆς, ἀπεχόμενοι πάσης ἀχρηρ-
γίας, ἢ βδελυρᾶς παρὰ ξέως. Ὅτι ὅσοι ἀτίκνεται εἰς μεγάλῳ ἀνομίᾳ
ἀνεξομολόγητοι, καὶ ἀμετανοήτοι, δευ ἀφελόνται μετὶ τῷ ὑμνολογίᾳ.
Ἐπειδὴ ὁ Δεσπότης εἶπεν, ὅτι δευ ἀξιώνεται τῆς Βασιλείας μῆς, ὅστις
με λέγει Κύριον, Κύριον· ἀλλὰ ἐκείνος ὅπῃ φυλάξει τὰ προσάγματα μῆς,
αὐτὸς σώνεται. Ἄς κάμωμεν ἄν τρόπον γὰρ συμφωνήσῃ ἢ παρὰ ξίς μετὰ
λόγια. ἢ ἔπω μὲν παρρησίας ἄς ὑμνολογῶμεν τὸν Θεὸν ἀκατάπαυστα,
μὲν τῷ Μακαρίῳ Προφῆτῃ λέγοντες.

Ἡ Ἐξήγησις.

1. **Κ** Ἐλῶντας γὰρ προσκαλέσῃ εἰς ἀνετιν
τῷ Κυρίῳ, ὅλα τὰ κτισμὰτα, ἀρ-
χίζει ἀπὸ τὰ ὑψηλότερα, ὅπῃ εἶναι οἱ χοροὶ
τῆς Ἀσωμάτων Δωμάτων. Τὲς ὅποιος πα-
ρῆκνῃ γὰρ τὸν ὑμνήσιν εἰς τὸ ὑψὸ τῷ σε-
ρεμῆσι.

2. Μετὰ αὐτὰ τὰ δύο ἐδήλωσεν ὅλα τὰ Τάγ-
ματα τῆς Οὐρανίων Λειτουργῶν. Τὲς ὅποιος
ἐκάλεσε κοινῶς Ἀγγέλους, ἢ Δωμάταις, δια-
τὶ ἀποστέλλονται, ἢ μὲς ἀγγέλλων τὰ θεῖα
ρήματα, ἢ ὡς δωματοὶ πληρῶσι, ἢ κλειῶσι
τὰ προσάγματα.

3. Οἱ ἄλλοι Ἐξήγηται ἔγραψαν ἔτις. Αἰ-
νεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἀστέρες φωτῆς. Ὅτι τὸ
φῶς μετὰ ἐδημιουργήθη πρότερον τῆς ἀστέρων.
ὑπερον δὲ τὸ ἐμέμεσεν ὁ Ποιητὴς εἰς αὐτὰ τὰ
ἄστρ. Ὅθεν τῶρα δευ ἔχει πλέον ἀφ' ἑαυτῷ
ἰδίαν ὑπόστασιν.

4. Μετὰ ἀρρήτων σοφίαν ἐδιαχώρισε τῷ φύ-
σιν τῆς ὑδάτων εἰς τὸ σερέμω, κερσάσαν-
τας τὸ πῦρ τῆς ἀστέρων, γὰρ ὁδὴν ἀπαύω εἰς
τὰ πεπηγμένα ὕδατα, χωρὶς γὰρ βλάψῃ εἴνα
τὸ ἄλλο, καθὼς ἐδῶ κατὰ βλέπομεν, ἢ δευ
συμφωνῶσιν αὐτάμα ὕδωρ, ἢ πῦρ. Πληθω-
τικῶς δὲ εἶπε τὲς Οὐρανῆς, κτὶ τῷ τῆς
Ἐβραίων σωήθειαι.

5. Οὐ μόνον ἐδημιουργήσεν αὐτὰ ὁ Παντο-
δύναμος Κύριος, ἀλλὰ ἢ προημενόμενος αὐ-
τῶν, διατελεῖ, ἢ περικρατεῖται πανσόφως, ἢ
ἔχουσι τὸ διαρκῆς, ἔως γὰρ θελήσῃ ὁ Ποιητὴς.
ἦγεν δευ ἀγενέωσι ἀπὸ τῆς ὄρας ὅπῃ τῶς
ἔδωκεν.

Τὸ Κείμενον.

1. **Α**ἰνεῖτε τὸν Κύ-
ριον ἐκ τῆς ὑ-
ρανῶν, ἀνεῖτε αὐτὸν ἐν
τοῖς ὑψίστοις.

2. Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες
οἱ Ἀγγελοὶ αὐτῶ, ἀνεῖτε
αὐτῶν πᾶσαι αἱ Δωμά-
ταις αὐτῶ.

3. Αἰνεῖτε αὐτὸν Ἡ-
λιος, ἢ Σελήνη. Αἰ-
νεῖτε αὐτὸν πάντα τὰ ἄ-
στρα, ἢ τὸ φῶς.

4. Αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ ὑ-
ρανοὶ τῆς ἔραων, ἢ τὸ
ὑδωρ τὸ ὑπεραῶν τῆς ὑ-
ραων· ἀνεσάτωσαν τὸ
ὄνομα Κυρίου.

5. Ὅτι αὐτὸς εἶπε, ἢ
ἐγενήθησαν, αὐτῶς ἐνε-
τείλατο, ἢ ἐκτίθησαν.
Ἐσησεν αὐτὰ εἰς τὸν
αἰῶνα, ἢ εἰς τὸν αἰῶνα
τῶ αἰῶν. Πρόσαγμα
ἔθετο, ἢ ἔ παρεδόσεται.

6. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες, καὶ πάντες ἄβυσσοι.

7. Πῦρ, Χάλαζα, Χιών, Κρύσταλλος, πνεῦμα καταλιγίδιον, τὰ ποιῶντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

8. Τὰ ὄρη, καὶ πάντες οἱ βουνοὶ, ζύλα καρποφόρα, καὶ πάντα Κεῖδροι.

9. Τὰ θηρία, καὶ πάντα τὰ κτήνη. Ἔρπετά, καὶ πετεινὰ πτερωτά.

10. Βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ πάντες λαοὶ. Ἀρχόντες, καὶ πάντες κεῖται γῆς. Νεανίσκοι, καὶ παρθενοὶ. Πρεσβύτεροι καὶ νεωτέρων.

11. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου. Ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνον.

12. Ἡ Ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς, καὶ ἔρανος, καὶ ὑψώσει κέρας λαῶν αὐτοῦ.

13. Ἦχος πᾶσι τοῖς ὄσοις αὐτοῦ, τοῖς ἰσραήλ, λαῶ ἔγγιζοντι αὐτῷ.

6. Ἀπὸ τὰ Οὐραῖα κατήλθευ εἰς τὰ ἐπίγεια. γῆς δὲ μέρους ἡ Θάλασσα, καὶ λέγει. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον καὶ ἑστῆς τὰ μεγάλα κτήνη, καὶ ὀφάρμα τῆς θαλάσσης, καὶ πάντα τὰ ὕδατα.

7. Ἐπειτα πάλιν διαβαίνει εἰς τὰ τῆ αἰθέρος, παρακινῶν καὶ αὐτὸ πρὸς δοξολογίαν Θεοῦ. Τὰ ὅποια λέγει πῶς κάμνεν τὸν λόγον αὐτοῦ, ὄχι ὡς ἔμψυχα, ἀλλ' ὡς ἐτόμενα τῷ Θεῷ βελήματι. Πνεῦμα δὲ καταλιγίδος, λέγει τὸς διωκτὸς αἰέμας, ὅπως κάμνεν φερτῶναν, καὶ παρεχλῶ ἀμετρον.

8. Εἶτα πρὸς τὴν γῆν λέγωντας. Καὶ ἑστῆς τὰ ὑψηλὰ ὄρη, καὶ βουνά. τὰ καρποφόρα δένδρη, καὶ ἄκαρπα. Ἐπειδὴ καὶ αὐτὰ ἀναγκάζει εἰς ὑπηρεσίαν, καὶ χειρίζομενα.

9. Ἐδικάκηνε τὰ ἡμέρα ζωᾶ ἀπὸ τὰ ἀχρεία. Εἰς δὲ τὰ ἔρπετά, ζοικᾶται καὶ παῦ γεῦσθ ἰχθύος τῆς θαλάσσης, ἐπειδὴ ἔρπτοι καὶ αὐτὰ εἰς τὰ ὕδατα.

10. Μετὰ ταῦτα ὡς ἀξιῶπρον πέτων καλεῖ τὸν Ἄνθρωπον, καὶ τὴν Ἀκολοθίαν τῆς δημιουργίας· καὶ τῶτον καὶ τῆσιν ἐγείρει· πρῶτον Βασιλεῖς, εἶτα τὸς ἄλλους, ἕως τὸς μικροτέρους, τῶν γεῦσθ, καὶ ἡλικίας ἅπαταν.

11. Ἄς ἀνυμῶσιν ὅλοι, καὶ ναὶ δοξολογήσιν τὸν Κύριον. Ὅτι αὐτὸς μόνος εἶναι ὑψίσθ, μέγας, καὶ ὑπερέδοξος, καὶ πάσης ὑμνωδίας, καὶ ἔγκαιμων ὑπέρπερθ.

12. Ὁ Θεὸς ἂ μόνον εἰς τὸν Οὐρανὸν δεξάζεται, ἀλλὰ καὶ πάντα ἢ γῆ ἐπληρώθη τῆς τῶν αἰνέσεως. Ὅς τις θέλει διωραμῶσει τὸν λαὸν αὐτοῦ, ναὶ τὸν δείξῃ ἀμαχον, καὶ πῆ εἰς βλεπτον.

13. Οὐ μόνον δὲ ἰχυρὸς, ἀλλὰ καὶ αἰοιδίμως εἰς ὅλους, καὶ σεβασμίως ποιεῖ τὸς εἰς αὐτὸν πισδοντας. Ταύτης δὲ τῆς δικλείας, καὶ λαμπρότητος καὶ ὁ Ἰσραήλ ἀπῆλαυτεο, ὅταν προσήγγιζαν τῷ Θεῷ, πληρῶντες αὐτῷ τὰ προσάγματα. Καὶ ἡμεῖς ὁμοίως ἀπολαμβανόμεν, ὅταν πλησιάζωμεν αὐτῷ διὰ ἐναρέτων πράξεων, ὑμνῶντες αὐτὸν καταχρῆος, καὶ δὲ ἄλας ἔσῶντες φεί, καὶ πάντοτε.

Αλληλία . Ψαλμός . ΡΜΘ΄ .

Τούτον τὸν ὕμνον ἔψαλλον οἱ λυτρωθεῖτες Ἰουδαῖοι , ἀφ' ἧ ἔσπεσαν ἀπὸ τῆς Βαβυλωνῆα εἰς τὴν Σιών . Καὶ ἐνίκησαν Ἐθνη πολλὰ , ἄχαρτες ὄντες τῷ Ἄεργέτῃ Θεῷ , ὅπῃ τὸς ἔδωκε τὴν βοήθειαν . Ἐχει δὲ καὶ παρόρησιν , διὰ τῆς ἀφροσιώλῃς , καὶ ἀγαλλίαςιν ὅπῃ μέλλομεν νὰ λάβωμεν οἱ πιστοὶ δόλοι τῷ Δεσπότη Χρῆστῷ εἰς τὴν δόληραν αὐτῷ Παρωσίαν . Ὅτι τότε ὁ Μέγας Βασιλεὺς , καὶ Παντοδύναμος , ἔχει νὰ λάβῃ νίκην εὐδόξου καὶ ἡσυχίας δυνάμεων ἐχθρῶν τε , νὰ παραδώτῃ μετ' αὐτῆς τὸς Βασιλεῖς καὶ δυναστείας , ὅπῃ ἐβαταίνισαν τότε τὸς Ἀγίους , εἰς τὴν ζοφωδεςαίαν τὴν ἐκεῖνῳ φυλακῇ , τὴν ἀπαραμύθητον τῆς αἰωνίης κολάσεως . Τὸς δὲ Ἀγίους αὐτῷ νὰ κάμῃ μετόχους τῆς Βασιλείας τε , νὰ σιωδραίνωνται μετ' αὐτῷ ἀπελάτῃται .

Ἡ Ἐξήγησις .

1. **Ψ**άλλατε τῷ Θεῷ καὶ πόδα πολλὰ εὐχακάνον ἄσμα , ἡγῶν νεώτερον , καὶ θαυμάσιον· καθὼς καὶ αὐτὸς σᾶς ἔκαμε νεώτερας ἄεργεσίας , καὶ χάριτας . Ὁ Θεὸς οἱ Ὅσοι δόλοι τε ἄς τὸν ὕμνον αἶνι ἀφρανόμενοι .

2. Ὀλωνῶν εἶναι Βασιλεὺς ὁ Θεός , ἀμὴ καὶ ἡσυχίας Ἰουδαίων ἐσομίζετο ξέχωρα , διὰ τὰς πολλὰς ἄεργεσίας ὅπῃ τὸς ἔκαμε· εἰς τὰς ὅποιαις ἐδείχθησαν ἀγαλλεῖοι . Λοιπὸν ἄς ἀφρανόθῃ ὁ πνευματικὸς Ἰσραὴλ εἰς τὸν Ποιητῆ αὐτῷ , καὶ τὰ τέκνα τῆς Νέας Σιών ἐν αὐτῷ τῷ Βασιλεῖ ἄς ἀγαλλωνται .

3. Οὐ μόνον δὲ μετ' ἡμῶν καὶ ἄσμιττα , ἀλλὰ καὶ μετ' ἡμῶν ὅργανα ἄς ὑμνήσωμεν τὸν Ἄεργέτην . ὅτι πολλῆς φιλαδελφείας ἡμῶς ἡξίωτε διὰ τὴν αὐτῷ ἀγαθότητα .

4. Ὅπως χάριν μεγάλην μετ' ἡμῶν κάμει ὁ Κύριος , καὶ καταδέχεται μετ' ἡμῶν διὰ Λαόν τε , τὴν ὑμνωδίαν ἡμῶν ἀποδεχόμενος . Ἐκείνης δὲ ὅπῃ εἶναι πάσης βοηθείας ἐρημοὶ , ἔπειτα εἶναι ὑψαίτες , καὶ ταπεινοὶ , τὸς θέλει ὑψαίτες , νὰ τὸς κάμῃ περιβλέπτης εἰς πάντας .

5. Ὅσοι ἀποτιμῶσι τὸ δίκαιον , καὶ πολιτεύονται ὅπως , καὶ ἀμεμπτα , θέλον ἀπολαύσει δόξαν , καὶ εὐκλειαν ἀμετρον , νὰ ἀγαλλωνται εἰς τὰς μετὰ τὴν μονάς , καὶ ἀκαταίτητοι αὐτῶν αἰώνια .

Τὸ Κείμενον .

1. **Α**σάτε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν . Ἡ ἀνεσις αὐτῷ ἐν Ἐκκλησίᾳ ὁσίων .

2. Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτὸν , καὶ οἱ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν .

3. Αἰνετάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτῷ , ἐν Χορῷ , ἐν Τυμπῶν , καὶ ψαλτήριον ψαλάτωσαν αὐτῷ .

4. Ὅτι ἔδοξε Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτῷ , καὶ ὑψώσεται ὡραῖος ἐν σιωπῇ .

5. Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ , καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῇ κοίτῃ αὐτῶν .

6. Αἱ ὑψώσεις τῶ Θεῷ
ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν.

7. Καὶ ῥομφαῖαι δίσο-
μοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐ-
τῶν. Τῆ ποιῆται ἐκδίκη-
σιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἰλεγ-
μὸς, ἐν τοῖς λαοῖς.

8. Τῆ δῆται τὰς βα-
σιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις,
καὶ τὰς ἐσδόξους αὐτῶν ἐν
χειροπέδαις σιδηραῖς.

9. Τῆ ποιῆται ἐν αὐ-
τοῖς κείμενα ἔγγραπτον.
Δόξα αὐτῆ ἴσασι πᾶσι τοῖς
ὄσίοις αὐτῶν.

6. Νὰ εἶναι εἰς τὸ στόμα τῶς ἡ δοξολο-
γία τῶ Θεῷ πάντοτε, γὰρ τὸν αὐτοματῶ ἀκα-
τάκτως.

7. Ἐδῶ λέγει ὁ Θεοδώρητος πῶς χροικᾶται
διὰ τῶς Μικηαβαῖας, οἱ τινες ἔδειξαν αὐ-
δρείαν, καὶ ἐτίμησαν τὰ Ἐθνη μὲ τὰ ξίφη,
καὶ ἔκαμαν τὴν ἐκδίκησιν. Ἀμὴ ἐγὼ διὰ τὰ
μὴ ἐγὼ ἀπὸ τὸ προκείμενον, λέγω, ὅτι οἱ
Δίκαιοι τὴν ὄραον τῆς κρίσεως θείαν ζητήσιν
τῶ Θεῷ, γὰρ κάμψιν ἐκδίκησιν καὶ τῶ Ἐθνῶν,
γὰρ τὰ ἐλέγησιν μεγάλως, πῶς δὲ ἐδέχθησαν
τὸ σωτήριον κηρυγμα.

8. Καὶ τότε γὰρ κατακρεθῶν οἱ ἀρχηγοὶ τῶς
κακίας, γὰρ τὰς δέτην χεῖρας, καὶ πῶδας μὲ
σιδηραῖς ἀλύτοις, γὰρ βαλθῶσιν εἰς πῦρ ἀπι-
λάττητον.

9. Αὐτὴ ἡ πελάταια κρίσις θεία γὰρ γένηται
(καθὼς εἰς τὴν κορύμφωσιν τῶ Θεῷ ἐγρά-
φη) εἰς δόξαν πάντων τῶ Ἁγίων. Ὅχι
γὰρ χαρῶσιν οἱ Δίκαιοι πῶς κολάζονται οἱ
ἀσεβεῖς ἀλλὰ πῶς αὐτοὶ ἰδωσιν αὐτῶν
ἐκ Θεῷ, καὶ ἐφύλαξαν τὸν Νόμον τῶ καὶ διὰ
τὸν ὀλίγον τῶς κόπον ἐρήκασιν ἀπάτασιν αἰῶ-
νιον, δόξαν ἀφραστον, καὶ ἡδονῶν ἀνεκλά-
λητον.

Ἀλληλῦία. Ψαλμός. ΡΝ΄.

Επινίκιος καὶ ἔτος ὁ ὕμνος. Προλέγει δὲ καὶ τὴν Θεογονώσιν, ἐπὶ ἔγινε
τώρα ὑτέρα· καὶ παρακινᾷ ὁ Μακάριος Προφήτης, γὰρ ὑμνολογᾶται ὁ
Πανάγαθος Θεὸς ὑπὸ πάντων ἐν παντὶ καιρῷ μὲ καθε λογίς ὄργων καὶ
καὶ τὴν παλαιῶν τῶ Ἰουδαίων σωθήσεται.

Τὸ Κείμενον.

1. **Α**Γεῖτε τὸν Θεὸν
ἐν τοῖς Ἁγίοις
αὐτῶν.

Ἡ Ἐξήγησις.

1. Ἰκανὴ ἀφορμὴ, καὶ μεγάλη αἰτία εἰς
ὑμνοδίαν ἢ παρῶτα. Ὅτι ἐὰν ἀπὸ
τὰ φυτὰ, καὶ θηρία, καὶ ἐπεταῖ ἐφοροῦσιν
μὲν γὰρ ἀγαθῶν ἀγαθῶν ἀφραστον
πότε μᾶλλον ὀρεῖται, ἀφορῶντες εἰς τοὺς
Ἁγίους, γὰρ αὐτοματῶ τὸν Θεὸν περισσότε-
ρον. Ὅτι τίς ὑπὸ τῶ Ἁποστόλων, καὶ τῶ
λοιπῶν Διδασκάλων διδασκόμεθα, γὰρ μὴ

κινήτη τῷ γλῶτταν εἰς δόξαν τῷ Θεῷ, καὶ αὐμνηστίν;

2. Ὁ Σύμμαχος εἶπε, τῷ ἀκαθάρτῳ, αὐτὶ διωάμεως. Ἦγυν μόνος ἔχει τὸ κράτος σερρόν, ἀνώλεθρον, καὶ αἰώνιον.

3. Ἀρρήτα δὲ καὶ τὰ ὑπὸ τῆς Ἀγίας αὐτῷ κατορθώμενα. Ἀπειρον αὐτῷ τὸ μέγεθος, καὶ ἀμέτρητος ἡ διώξις. Ὁ Θεὸς διὰ ταῦτα πάντα μὴ ἀμελεῖτε τὸν ὑμνητὴ οἱ ὑπ' αὐτῷ παύτων ἀεργετέμενοι.

4. Γερατικόν ἦτον τῷτο τὸ ὄργανον· ὅτι οἱ Γερεῖς ἐπαύσαν τὰς σάλπιγγας, εἰς ἐξυμνήσιν τῆς σαλπύγγος, ὅπου εἰς τὸ Σίνακον Ὁρθεῖ ἤκούοντο.

5. Μὲ τοιαῦτα μυσικὰ ὄργανα εἶχασιν τότε καὶ οἱ Ἀδίται σωήθειαν, ἦγυν οἱ Διάκονοι, καὶ αὐμνησὶ τὸν Κύριον. Καθὼς τὸ κάμνουσι τώρα εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἰταλίας. Ἀλλὰ ταῦτα ὁ Θεὸς δὲν χρειάζεται, ἐπειδὴ αὐτὸς εἶπε πρὸς τὰς Ἰουδαίας. Ἀπόστητον ἀπ' ἐμῶ ἦγον ὠδῶνσα, καὶ φωνῆς ὀργαίωνσα ἐν ἀκυσσομαί. Μόνον τῷτε ἐσυγχάρητε καὶ τὰ ἔχουσιν εἰς τὸν Ναὸν, διὰ καὶ τὰς λυτρώσιν ἀπὸ τῷ πλάτῃ τῆς εἰδώλων. Διὰ τὴν ἦσαν φιλοταίγμονες, καὶ φιλογέλωτες, καὶ εἶχασιν εἰς τὰ εἰδώλεια τοιαῦτα ὄργανα. Ὁ Θεὸς διὰ καὶ τὰς ἐλύσιν ἀπὸ τῷ μεγάλῃ βλάβῃ, καὶ θανάσιμον, τὰς ἀφῆκε καὶ τὰ ταῖξουσιν· ἀμὴ τώρα δὲν εἶναι εὐλογον, καὶ τὰ ταῖξουσιν.

6. Οὐ μόνον δὲ οἱ Ἰουδαῖοι, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ἄνθρωποι, ὡς ἀνῆσι τὸν Κύριον ἀκατάπαυστα. Εἰς τὸν ρδ'. Φαλμὸν εἶπε, καὶ ὑμνηπάσα σὰρξ τὸν Θεόν. Καὶ τώρα εἰς τὸ τέλος λέγει πάντα πνοή. Τὸ ὅποιον ἔτε τότε ἐανοεῖται μόνον διὰ τῷ σάρκα, ἔτε τώρα μόνῃ τῷ πνοῇ ἐκλέτεσεν· ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ, καὶ ἐδῶ προσκαλεῖται ὅλας τὰς ψυχὰς, καὶ τὰ σώματα, καὶ δοξάζουσιν τὸν κτιστὸν Ἐυεργέτην, καὶ Βασιλέα πάντων τῆς Κτίσεως.

2. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν σερρώματι τῆς διωάμεως αὐτῷ.

3. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς διωασείαις αὐτῷ. Αἰνεῖτε αὐτὸν καὶ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτῷ.

4. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἦχῳ σαλπύγγος. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλμῷ, καὶ Κισάρρα.

5. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν Τυμπῶν, καὶ Χορῶ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν Χορδαῖς, καὶ Ὀργάνῳ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν Κυμβάλοισι διήχοις. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν Κυμβάλοισι ἀλαλαγμῶ.

6. Πᾶσα πνοὴ ἀνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα.

Κάθισμα Κ'.

Βλέπετε ὦ Ἀρχοταί, πῶς παρρησιᾷ ὁ Θεὸς Πραφίτης, ἢ μᾶλλον εἶπειν ἢ χάρις τῷ Πνύματος, νὰ ὑμῶσι τὸν Κτίσω ὅλα τὰ κτίσματα. Οὐαὶ λοιπὸν εἰς ὅσας ἀμελεῖσι νὰ τὸν δοξάζωσι λόγοιστε, καὶ ἔργοις. Ὅτι μὲ τὰ ἔργα τὸν δοξάζωσι ὅλατι τὰ ποιήματα, ὡς ὑπ' αὐτῆς δημιουργηθέντα, καὶ φυλάγων τὸ πρόσαγμα τῶ ἀπαρτάλλωτα. Ὁ Ἅγιος λέγω, ἢ Σελῶν, τὰ ἄσρα, ὁ Οὐρανός, ἢ Γῆ, ἢ Θάλασσα, καὶ τὰντα τὰ ἐν αὐτοῖς αἰσθητὰ, καὶ ἀαἰσθητὰ. Καὶ ὅτω δοξάζεται ὑπ' αὐτῶν ὁ Κύριος. Ἐὰν οὖν καὶ ἡμεῖς οἱ ἄνθρωποι τελῶμεν αὐτῶ τὰ ἄγια, καὶ σωτήρια πρόσαγματα κρότερον, ἔπειτα νὰ τὸν δοξολογῶμεν καὶ μὲ τῶν γλωσσῶν, μὲ Ψαλμοῦς, καὶ ᾠδαίς, καὶ τῶν χρέοςμας εἰδῶ κρότκαυρα, θέλωμεν ἀξιοθεῖν νὰ τὸν ὑμῶμεν μὲ τὸς Ἁγίους Ἀγγέλους εἰς τῶν Βασιλείων αὐτῶ τῶν αἰώνων. Ἡς γενοῖτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν, τῆ αὐτῶ φιλανθρωπία, καὶ χάριτι. Ἀμῶν.

Τί εἰσι Ψαλτήριον, καὶ τί εἰσι δεκάχορδον Ψαλτήριον.

Ψαλτήριον εἰς νῦν καθαρὸς ὑπὸ Πνύματικῆς κινήμενος γνώσεως. Κιθάρα δέ εἰσι ψυχὴ πρακτικὴ, ὑπὸ τῶν ἐπιτολῶν τῶ Χριστοῦ κινουμένη. Καὶ ἄλλως.

Ψαλτήριον ὄργανόν εἰσι μικρόν, παρὰ τῶν Κιθάρων διαλλάττων τῶν χήματι, ἐν ᾧ τῶν ἀνακρομεύων ἄδω, Ψαλμὸν πρόσαγορῶσαι. Καὶ ἄλλως.

Δεκάχορδον Ψαλτήριον εἰσιν, οἷον αἱ Χορδαί, Σάλπιγγες, Κιθάρα, καὶ ὄργανα, Τύμπανα, Κύμβαλα, Κινύραι, Νάβλαι, Ψαλτήριον, καὶ Κερατίνη· ἅπερ εἶχον τότε εἰς Δοξολογίαν Θεοῦ.

Δεκάχορδον Ψαλτήριον τὸς δινώμεναι φησὶ τῆς ψυχῆς, καὶ τῶ σώματος. Πέντε ἢ δινώμεναι εἰσὶ τῆς ψυχῆς, καὶ πέντε αἰσθησεῖς τῶ σώματος. Καὶ τῆς μεν ψυχῆς εἰσὶν αὐτὰ· Νῦς, Διανοία, Δόξα, Φαντασία, Αἰσθησις. Τῶ δὲ σώματι, οἷον Ὁρασις, Γεύσις, Ὁσφρησις, Ἀκοή, καὶ Ἀφή.

Γὰ ἀμφοτέρας τῆς τε ψυχῆς, καὶ τῶ σώματος εἰσὶ δέκα· ἅτινα ὁ Πραφίτης παρακελεύεται, διὰ τῶν ὑμῶν, καὶ δοξάζωσι τὸν Διεργετῶν Θεόν, καὶ Κύριον.

Τίλος τῶν ῥῶ. Ψαλμῶν, καὶ τῶ Θεῶ δόξα, Ἀμῶν.

Ο ΔΗΓΙΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ρυά. ΨΑΛΜΟΝ.

Τὸς ὁ Ψαλμὸς εἶναι ἰδιό-
 τὸν ἔγραψε μὲ τῷ χεῖρά τῃ , καὶ εἶναι ἔξω
 ἀπὸ τὸ μέτρον ἢ ρυ. Ψαλμῶν , καὶ τὸν
 ἔκασμεν ἀφ' ἑ ἐμθώστε μοναχός τῃ μὲ τὸν
 Γολιάθ , καὶ τὸν εὐκρίστε . Καὶ φανερώσει
 πῶς ὁ Θεὸς διαλέγει τὸς ἀξίους , καὶ τὸς
 καὶ εἰ δάλλῃ τῃ καὶ τὸς δίδει δυνάμειν καὶ
 νικῶν τὸς ἐχθρὸς τῃς .

Ἡ Ἐξήγησις .

1. **Ε**Γὼ ἤμῳ μικρότερον ἀπὸ τὸς ἑπτὰ
 Α' ἀδελφίς μου , καὶ ὑπερώτερος ἀπ' αὐτὸς
 εἰς τὸ αὐτὶ τῷ Πατρὸς μου , καὶ ἐφύλαξα τῷ
 πρόβατα τῷ Πατρὸς μου .

2. Καὶ μὲ ἐφώτισεν ὁ Κύριος , καὶ ἔκανα μὲ
 τὸς χεῖράς μου ὄργανα , κιθάρας , καὶ ἄλλα
 ὄμοια , καὶ τὰ ἐφύλαξα καὶ τὰ ἐπαύθηται μὲ
 κόρδαις , καὶ ταῖς ἐπαύθη μὲ τὰ δάκτυλά μου ,
 καὶ ἔφαμα μετ' ἐκεῖνα .

3. Καὶ μὴ ἔδωκεν ὁ Κύριος καὶ ἄλλῳ
 χάριν μεγαλήτερον καὶ ἀνέλιπτον , καὶ μὲ ἔχε-
 σε Βασιλέα εἰς τὸν Λαόν τῃ , δίχως ναὶ τὸ λο-
 γιστῶν καὶ ναὶ τὸ ζητήσω ἐγὼ . Καὶ ποί-
 ῃ θέλω ἀποκοτῆσαι ναὶ νοήσαι , καὶ ναὶ ἀναφέρει
 τῷ Κυρίῳ μου πῶς τὸ πρῶτον , διὰ ἐμεῖν τὸν
 ἀνάξιον ; βέβαια ὄχι ἄλλος , παρὰ μόνου αὐτὸς
 ὁ Κύριος , αὐτὸς ὅτε ἀκούει τὰ λόγια μου .

4. Αὐτὸς εἶναι Μάρτυρας καλὸς , πῶς χωρὶς
 ναὶ τὸ λογιστῶν ἐγὼ , ἐπεμφέν ἀπὸ λόγου τῃ
 τὸν Προφῆτῳ Σαμὴλ , (α . Βατ . 15 .) καὶ
 μὲ ἐπῆρεν ἀπὸ τὰ πρόβατα τῷ Πατρὸς μου .
 καὶ μὲ ἔχεσε μὲ τὸ Ἅγιον Λαὸν ὅτε χεῖρα
 τὸς ὑπῆρέτασ τῃ .

5. Οἱ Ἀδελφοί μου ἦσαν καλοὶ καὶ μεγάλοι ,

Οὗτος ὁ Ψαλμὸς ἰδιό-
 γραφὸς τῷ Δαβὶδ εἰς ,
 καὶ ἔξωθεν τῷ αἰετῷ
 ἢ ρυ . Ψαλμῶν ὅτε
 ἐμονομάχησε πρὸς τὸν
 Γολιάθ .

Τὸ Κείμενον .

1. **Μ**ικρὸς ἤμῳ ἐν
 τοῖς ἀδελφοῖς
 μου , καὶ νεώτερος ἐν τῷ
 οἴκῳ τῷ Πατρὸς μου . ἐποί-
 μανον τὰ πρόβατα τῷ
 Πατρὸς μου .

2. Αἱ χεῖρές μου ἐποίη-
 σαν ὄργανον , καὶ οἱ δάκ-
 τυλοί μου ἤρμισαν ψαλ-
 τήλιον .

3. Καὶ τίς ἀναγγελεῖ
 τῷ Κυρίῳ μου ; αὐτὸς Κύ-
 ριος , αὐτὸς εἰσακούσεται .

4. Αὐτὸς ἔπαύθησε
 τὸν Ἄγγελον αὐτὸς , καὶ
 ἤρῃ με ἐκ τῶν προβάτων
 τῷ Πατρὸς μου . καὶ ἔχει-
 σέ με ἐν τῷ εἰλαῷ τῃς
 χεῖρέων αὐτῶ .

5. Οἱ ἀδελφοί μου καλοὶ

καὶ μεγάλοι, καὶ ἐκ ἀδόκῃσιν ἐν αὐτοῖς ὁ Κύριος.

6. Ἐξῆλθον εἰς σιναῖ-
τισιν τῷ ἀλλοφύλῳ, καὶ
ἐπικατηράσατό με ἐν τοῖς
εἰδώλοις αὐτῶ.

7. Ἐγὼ δὲ σπασάμε-
νος τὴν παράυτῃ μάχα-
ραν, ἀπεκεφάλισα αὐτὸν,
καὶ ἦρα ὄνειδος ἕξ ἡμῶν
Ἰσραὴλ.

ἀλλὰ δεὸς ἠθέλησεν ὁ Κύριος· ναὶ δώσῃ εἰς
καυεῖατος τὸ Βασιλεῖον.

6. Καὶ εἰς τὸν καιρὸν τῷ Σαῦλ ὅτῃ ἦλθαι
οἱ ἀλλοφύλοι ναὶ μὲς πολεμήσων (α. Βασ.
ιζ.) ἀγῆκα καὶ ἐσωκπαυτήθηκα μετὸν
Γολιάθ τὸν ἀλλοφύλον, καὶ ἐκτύπηθήκαμεν οἱ
δύο μὲς, καὶ μὲ ἐκταράχθη ἀπὸ μέροσ τῆς
ψαδοσεῶν τε.

7. Ἀλλ' ἐγὼ ἔχωντας τὸ θάρρος εἰς τὸν
ἀληθινόν μὲς Θεόν, καὶ εἰς τὴν μεγάλῃν τε
βοήθειαν με ἰδωκίμωστε, καθὼς με εἶχε χρη-
μεύον Βασιλέα τῷ Λαῷ τε, καὶ βαίνοντας μίαν
πέτραν εἰς τὴν σφενδόχῃ τῷ ἐκτύπησα εἰς
τὴν κεφαλῇ, καὶ ἔπεσε νεκρὸς παράυτας. καὶ
σύργωντας τὸ σπαθίον ἀπὸ παύω τε, ἔκοψα
τὴν κεφαλῇ τε· καὶ τὸν ἀφανίστα αὐτὸν, καὶ ἐλύ-
τρωτα ἀπὸ ταῖς φοβέρας τε, καὶ ὑβρυσίας τὸν Λαὸν
τῷ Θεῷ. Καὶ βλέπωντας τὸν φονάμενον τὸ φασά-
τον τῆς ἀλλοφύλων ἐτρόμαξα, καὶ τὸς ἐνίκησται οἱ
Ἐβραῖοι, καὶ τὸς ἐκαταχάλασται, καὶ ἐλδοθήρω-
σαι τὸν τόπον τε.

Ω , Δ Η Π Ρ Ω Τ Η .

Ω, δὴ Μωϋσείως ἐν τῇ Ἐξόδῳ. Κεφ. ι ε ι.
 Ἀρδῶν βυθίτας Φαραῶ Μωϋσῆς λέγει.

Τούτη εἶναι Δοξολογία τῷ Μωϋσῆι πρὸς τὸν Θεόν, καὶ τῷ ἔκαμε τῶν ἐπέρχετο πρὸς Ἐβραῖους τῶν Θάλασσαν· καὶ πρὸς Αἰγυπτίους ἐπέμπε. Τῷ ὁποίῳ ἐψάλλε καὶ ἡ Μαρία ἡ Ἀδελφήν με τὰς γυναικας. (Ἐξοδ. ι ε .) καὶ μαρτυρᾷ τῷ μεγάλῳ δυνάμει τῷ Θεῷ, ὅτῳ κάνει κάθε καιρὸν τὰ πάντα μεγάλα καὶ φοβερά ἔργα εἰς γῆν καὶ θάλασσαν· καὶ βοηθᾷ καὶ ἐλάττωσεν τὸν ἠγχιμῆσεν, καὶ αὐτισεύεται καὶ ἐξολοθρῶσει τὸν ἐχθρὸν τῶν. Καὶ μῆς παρακαλῶνὰ να λογιάζωμεν τῷ παλαιῷ θαυματουργίαν ὅτῳ ἔκαμεν εἰς τὸν Ἐβραῖους, καὶ πρὸς ἐξοκλάβωσεν ἀπὸ τῷ Φαραῶ. Καὶ τῷ Νέῳ Κάμιν ὅτῳ ἐτελείωσεν εἰς ἐμῶς τὸν Χριστιανὸν με τὸ Βάπτισμα, καὶ μῆς ἐξαγόρατε με τὸ Ἄγιον· καὶ μῆς ἐλάττωσεν με τὸν θάνατον ἀπὸ τῷ διαβόλῳ τῆς χεῖρας, καὶ ἔχιστε τῷ θάλασσαν τῆς ἀμαρτίας καὶ μῆς εὐχαλε· καὶ τὸν διάβολον καὶ τὸν δαίμονας ἐκαταπόντιστε. Καὶ διὰ τῆτο ἡ Ἐκκλησία μῆς τῷ διαβάλλει κατ' ἡμέραν· καὶ μῆς ἀναθυμίζει τὸ χεῖρος μῆς· καὶ μῆς βιάζει να τὸν δοξάζωμεν· καὶ να ἐλπίζωμεν εἰς αὐτὸν τὸν αἰώνιον Βασιλέα μῆς.

Ἡ Ἐξήγησις.

1. Ἄς ψάλλωμεν Ἀδελφοί εἰς τὸν Κύριον ὁλοίμους, διατι με δικαιοσύνην τῷ πρέπει να εἶναι δοξασιμῶς (καὶ τὰ μεγάλα θαύματα, καὶ φοβερά ἔργα ὅτῳ ἔκαμεν εἰς ἐμῶς, καὶ μῆς ἐγλύτωσε.)
2. Καὶ πρὸς ἐχθρὸν μῆς πεζὸς καὶ καβαλάρης ἐπέμπε εἰς τῶν θάλασσαν.
3. Καὶ με εὖα σῶμα ὡς φωνάζη ὁ Θεὸς ὁ Λαὸς λέγωντας· τῆτο ὁ Κύριος ὅτῳ μῆς ἐβοήθησε, καὶ μῆς ἐσκέπησε, καὶ μῆς ἐλύτρωσε.
4. Εἶναι Θεὸς ὁλονὸν τῷ Κόσμῳ, καὶ ἐμῶν, καὶ θένω τὸν δοξάζει.
5. Καὶ να τὸ διηγῆμαι πῶς εἶναι Θεὸς τῷ Πατρὸς με τῷ Ἀβραάμ, καὶ με ἐλάττωσεν (κατ' ὅσον τῷ ἔταξε Γεωργ. ι ε .) θένω τὸν ποροκινῶ, καὶ να τὸν τιμῶ πάντα καὶ τὸ χεῖρ με.

Τὸ Κείμενον.

1. Ἄς ὠμοί τῷ Κυρίῳ, εὐδοξῶς γὰρ δεδόξασαι.
2. Ἰππον καὶ ἀναβάτην ἐρρίψεν εἰς θάλασσαν.
3. Βοηθὸς καὶ σκεπασῆς ἐγενετόμοι εἰς σωτηρίαν.
4. Οὗτός με Θεὸς καὶ δοξάσω αὐτόν.
5. Θεὸς τῷ Πατρὸς με καὶ ὑψώσω αὐτόν.

6. Κύελοσ σωτείβων πολέμωσ.

7. Κύελοσ ὄνομα αὐτῶ.

8. Ἀρματα Φαραῶ, κὶ τῶ διώαμιν αὐτῶ ἐρρίφωσ εἰσ θάλασσαν.

9. Ἐπιλέκτωσ ἀναβάτωσ τεισάτωσ κατεπόντισεν ἐν ἐρουθρᾷ θάλασση.

10. Πόντω ἐκάλυφεν αὐτῶσ, κατέδυται εἰσ βυθὸν ὡσὶ λίθω.

11. Ἡ δεξιᾶσ Κυέλεσ δεδόξασαι ἐν ἰχθύ.

12. Ἡ δεξιᾶσ χεῖρ Κυέλεσ ἔφραυτεν ἐχθρῶσ.

13. Καὶ τῶ πλήθει τῆσ δόξησσ σωίτελφασ τῶσ ὑπεραντίσ.

14. Ἀπέσειλασ τὴν ὀργιλῶσ, κατέφαγεν αὐτῶσ ὡσὶ καλάμιν.

15. Καὶ διὰ πνέματοσ τῶ θυμῶσσ διέση τὸ ὕδωρ.

16. Ἐπάγη ὡσὶ τείχωσ τῶ ὕδατι,

17. Ἐπάγη κὶ τὰ κύματα ἐν μέσῳ τῆσ θάλασσησ.

18. Εἶπεω ὁ ἐχθρῶσ, διώξασ καταλήφομαι,

19. Μειλῶ σκῦλα ἑμὶ πλησῶ ψυχίμωσ.

20. Ἀνελῶ τῆ μαχαίρμωσ, κυεῖλτε ἢ χεῖρμωσ.

21. Ἀπέσειλασ τὸ πνεῦ-

6. Δικατὶ τῶτοσ ὁ Κύελοσ εἶναι ὅτῃ σωτείβει τῶσ ἐχθρῶστε εἰσ τῶσ πολέμωσ.

7. Τῶτοσ ὁ ἀληθινὸσ Κύελοσ, μὲ τὸ νᾶ κράζωμεω ἐμεῖσ τὸ ὄνομάτω.

8. Ἐξάπτωτεω εἰσ τῶν θάλασσαν τὸν Φαραῶ, κὶ ὄλατω τὰ ἀμάξια, κὶ τὸν Λαόντω, κὶ τὸν ἐπνίξε.

9. Καὶ αὐτῶσ ἐκαταπόντισεν εἰσ αὐτῶ τῶν κόκκινῶν θάλασσαν τῶσ διαλεκτῶστω καβχάρησ κὶ πολεμαίρῃσ, ὅτῃ ἐπάγεωται τρεῖσ κττῶσ τῶσ κὶ ἐπολεμῶστω.

10. Καὶ τῶσ ἐπνέπατεω μὲ τὸ πέλαγω, κὶ ἐβάληστω εἰσ τὸν βυθόντω ὡσὶ μεγάλησ πέτρασ.

11. Δίχωσ ἄλλο Κύελέμω ἢ δεξιᾶτω εἶναι δοξατμεῶσ, κὶ τιμημεῶσ μὲ τῶν μεγάλῶσ τῶσ κὶ θεῖκῶν διώαμιν.

12. Ἡ χεῖράτω Κυελέμω ἢ φοβερῆ ἐκτύπησε τῶσ ἐχθρῶσ, κὶ τῶσ ἐπλήγωσε.

13. Καὶ μὲ τὸ πλῆθω τῆσ δόξησσσ ἐτυτέλφωσ τῶσ ἀντιδίνωσσ, κὶ τῶσ ἀφάνισεσ.

14. Καὶ ἐπεμφεσ τῶν ὀργιλῶσ κὶ τῶσ ἐκατάκαυτεω σαὶ ἢ φωτίτω τὸ σαπτι, κὶ καλάμιαω εἰσ τὸ χωρῶφι.

15. Καὶ μὲ τὸν δυνατὸν αἰέμον τῶ θυμῶσσ ἐμοιράωστω τὸ νερόν.

16. Καὶ ἐσάθηστω σαὶ ὕψηλά τειχίτω τῶ νερά τῆσ θάλασσησ.

17. Καὶ ἐπῆξασ μετᾶ τῶσ τὰ κύματᾶ τῶσ (ὡσὶ τὸ πημεῶν γάλα) κὶ δεῦ ἐτρέχαστω.

18. Καὶ βλέπωντῶσ τῶν ὁ ἐχθρῶσ διαμεριμεῖλω, εἶπεω ὡσὶ τῶσ ξεδράμω νᾶ τοῦσ ἀρπάξω.

19. Νᾶ διαμοιραῶστω τὰ κέρητεσ νᾶ χορπάτω τῶν καρδίανμωσ.

20. Νᾶ κηταῶστω τῶσ ἀντιστάτωσ μὲ τὸ σαχδίμω. κὶ τῶσ λοιπῶσ νᾶ ἐξουαστῶ πάλιν ἢ διώαμῶσ μωσ.

21. Ἀλλά ἐτῶ Μεγαλοδωῶμε ὅπου τῶν

ἐχώρητες, ἔπειρες τὴν διωκίμιν σα, καὶ ἔστρεψες ἀπαύωτες τὴν θάλασσαν.

22. Καὶ ἐπλάκωθησαν ὡς βρυχάτατον μολύβι εἰς τὸ πτό τὸ πέλαγος τὸ βαθύτατον.

23. Λοιπὸν ποῖοι εἶναι ἀπὸ τῆς ψάδοθεῖς, ἢ ἀπὸ τῆς μεγάλης διωκίμιν σα ὁμοίωσαι, Κύριε τὴ Κόσμη; τίς εἶναι ὁμοίωσαι; ἠδέεαι.

24. Διατί ἐν τῷ ὅπῃ σὲ δοξάζων οἱ Ἄγγελοι καὶ οἱ Ἄγγιοι εἶσαι θαυμαστός.

25. Καὶ καίεις μὲ μεγάλην δόξαν καὶ ἕξασίαν τῆς Παντοδυναμίας σα πέποικα καὶ τότε ὑπερθαύμαστα ἔργα ὅπῃ περιελάσῃ τὸν νῦν μου καὶ ἐλάθρωτες ἡμῶς, καὶ ἐπνίξες τῆς Αἰγυπτίως καὶ ῥίπτωντάς τες ἔξω σωρῆς ἢ θάλασσαν, τῆς ἔγδυσαι ὁ Λαός σα.

26. Καὶ ξαπλώνοντας τὴν χεῖρά σα καὶ ἐργίζωντάς τω εἰς τὴν γῆν τὴν αἰοίξες, καὶ ἐκατάπει τὰ μικρά τους καὶ θεούργισα λείψανα.

27. Καὶ ὡσὰν καίεις εὖαι δίκαιοι Βασιλεῖς ὅπῃ σαὶ θανατώσῃ εἰς τὸν πόλεμον τῆς ἐχθρῆς, ἐλάθρωται τῆς ἐδικῆς καὶ φίλων σα, καὶ τῆς ὁδηγῶ καὶ τῆς φέρει εἰς τὸν τόπον τω. ἔτζι καὶ ἢ Βασιλεία σα ὡδήγησαι μὲ δικαιοσύνην τῶν τὸν Λαόν σα ὅπῃ ἐλάθρωσαι.

28. Καὶ τὸν ἐπαρηγόρησαι, καὶ τὸν ἐφύλαξες μὲ τὴν διωκίμιν σα, καὶ τὸν ἔφερες εἰς τὸν τόπον σα τὸν Ἄγγιον, καὶ τὸν ἐκαλοκάρδισαι.

29. Καὶ ἀκούοντας τὰ ὀπίσω καὶ τὰ ἐμπροσὰ ἐθῆν τῶν τὰ φρακίται θαυμάσια, θέλσαι φοβηθῆν, καὶ νὰ πιάσῃ πόνου τῆς ἐργαστωμένης τῆς Φιλιστίνης.

30. Τότε (ὡσὰν τὰ ἀκῆσαι οἱ παρῶπι τῆς Γδομαίας ὅπῃ εἶναι κοντά μου) θέλσαι τεραχθῆν, καὶ νὰ χάσῃ τὸν νῦν τω νὰ τρέχῃσιν ἀπαύω καὶ κάτω.

31. Καὶ μεθευόντάς το οἱ ἀφευτάδες τῆς Μωαβητῶν, θέλει τῆς πιάσῃ τρομάρα.

32. Καὶ χροικῶντάς το ὅλοι οἱ Χανααῖοι (ἦσαν οἱ τύποι, ὅπῃ εἶναι ἢ Γερσαλήμ, καὶ

μά σα ἐκάλυψεν αὐτὸς θάλασσαν.

22. Ἐδυσαν ὡσὲν μόλυβδος εἰς ὕδατι σφοδρῶ.

23. Τίς ὁμοίωσαι εἰς θεοῖς Κύριε; τίς ὁμοίωσαι;

24. Δεδοξασμένοι εἰς Ἄγγιοις θαυμαστός.

25. Ἐνδόξως ποιῶν τέρατα.

26. Ἐξέτεινας τὴν δεξιὰν σα, κατέπειν αὐτὸς γῆν.

27. Ὡδήγησαι τῆ δι-
καιωσίωσαι τὸν λαόν σα
τῶν, ὃν ἐλυτρώσω.

28. Παρεκάλεσαι τῆ
ἰσχύισου εἰς κατάλυμα
Ἄγγιῶσαι.

29. Ἦκυσαν ἔθνη καὶ
ὠργίσθησαν, ὡδίνες ἔλα-
βον κατοικῶντες Φιλιστίνην.

30. Τότε ἔσπασαν ἡ-
γεμόνες Ἐδώμ,

31. Καὶ ἄρχοντες Μωα-
βητῶν, ἔλαβεν αὐτὸς
τρόμοι.

32. Ἐτάκησαν πάντες οἱ
κατοικῶντες Χανααῖ.

33. Ἐπιπέτοι ἐπ' αὐτὸς φόβος καὶ τρόμος.

34. Μεγέθει βραχιούους σὺ ἀπολιθώθηται.

35. Ἔως αὐτὸ παρέλθη ὁ λαός σου Κύριε, ἕως αὐτὸ παρέλθη ὁ λαός σου, ὅπως οὐ ἐκτίσω.

36. Εἰσαγαγὼν καταφύτλσον αὐτὸς εἰς ὄρος κληρονομίας σου, εἰς ἔπιμον κατοικηπέλιόν σου.

37. Ὅτε κατεργάσω Κύριε ἀγίασμα, ὃ ἠτοίμασαν αἱ χεῖρές σου.

38. Κύριος βασιλῶν τῆς αἰῶνας, καὶ ἐπ' αἰῶνα καὶ ἔτι.

39. Ὅτε εἰσῆλθεν ἵππος Φαραῶν σὺ ἀρμασί καὶ ἀναβάταις εἰς θάλασσαν.

40. Καὶ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτὸς Κύριος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης.

41. Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

οἱ παρέκει) θέλει λιγοφυχῆσαι ἡ καρδιά σου καὶ νὰ χαθῆ τὸ αἷμά σου.

33. Τὸ ὅποιον σὲ παρακαλῶμεν Θεέ μου νὰ κάμῃς τῦρα, καὶ τότε, νὰ πίσῃ ἀπαιῶντος φόβος, καὶ τρόμος.

34. Καὶ μὲ τὴν μεγάλωσιν διώκωμεν νὰ μείνῃν παραλυτοὶ, καὶ πέτρας ἀκίνηταις, νὰ μὴ διώκονται νὰ μᾶς ἀντισταθῶσιν.

35. Ὡστε νὰ περάσῃ ὁ λαός σου Κύριε μου, ὥστε νὰ διαβῆ ὁ λαός σου τῦτος, ὅπως ἔχῃ ἄρχαῖοι εἰσες, καὶ ἀπόκτησες διὰ ἐδικόν σου.

36. Νὰ τὸς φέρῃς νὰ τοὺς φυτῶσῃς εἰς τὸν ὑψηλὸν καὶ ἀγενικὸν τόπον τῆς κληρονομίας σου, ὅπως ἔχῃς ἐτοιμασμένον διὰ κατοικίαν σου.

37. Καὶ νὰ τὸς ἀναπαύσῃς εἰς τὸν Ναόν σου τὸν Ἄγιον, ὅπως θέλει κτίσει ἡ διώκίσις σου, καὶ σὲ δοξάζῃν ἡμέραν καὶ νύκτα οἱ δούλοί σου.

38. Τότε θέλει γνωροσθῆ καλλίτερα εἰς ὅλην τὴν γῆν, πὼς ὁ Θεὸς ἦτον Βασιλεὺς αἰῶνι ἐν ὅλον τὸν Κόσμον, καὶ εἶναι καὶ θέλει εἶσαι.

39. Καθὼς ἦτον καὶ ὅταν ἐμπῆκαν οἱ καβαλᾶροι τῷ Φαραῶ μετ' ἄλογα καὶ ἀμάξιάτους εἰς τὴν θάλασσαν.

40. Καὶ τότε ὁ Κύριος ἐγύμνωσεν ἀπαιῶντος τὸ πέλαγόν τῆς θαλάσσης, καὶ τὸς ἐσκίπασε.

41. Ἀλλ' οἱ Ἐβραῖοι ἐπέρασαν στεγνοὶ ἀπὸ τὸν πάτον τῆς, καὶ ἀπὸ τῆς μέτῳ τῆς ἀβροχῆς καὶ ἀβλαβοὶ, καθὼς εἶπαμεν αὐτῶν.

Ω, Δ Η Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Α.

Ω, δὴ Μωϋσῆος ἐν τῷ Δευτερονόμιῳ. Κεφ. λβ'. ι.
 Νόμος γραφέντος αὐτῷ ὡδὴ Μωϋσῆος.

Ἔσονται καὶ νὰ ξαναγραφῆ ὁ Μωϋσῆς τὸν Νόμον εἰς τὸ Δευτερονόμιον με κοινολογίαν, Πάλιν καὶ τὸ πρόσαγμα τῷ Θεῷ τὸς ξαναλέγει τὰ κακὰ τῆς παρακοῆς τῶν.

Ο Μωϋσῆς εἰς τὴν τὸ Κεφάλαιον ζητᾷ τῷ Λαῷ νὰ ἀκροαθῆ καλὰ τὰ λεγόμενα, καὶ τῷ βαίνει Μάρτυρας τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν Γῆν ὅτι σέκονται πάντα ἐμπροσθέντες, νὰ τὸς βλέπῃ, νὰ μὴ παραβαίνῃ. Καὶ τότε τὸν καταδικάζει πὺς ἔλαβε τόσους πολλὰς καὶ μεγάλας χάριτας ἀπὸ τὸν Θεόν· καὶ αὐτὸς ἐσάφηκε (καὶ θέλει σαθῆ) παρὰ πολλὰ ἀχάρις, καὶ ἀδιάκριτος, καὶ ἀρητῶδες. Καὶ ἐρωτικώητε (καὶ θέλει ἐρωτικώηται) τὰ εἶδωλα. Καὶ ἐκαταπάτητε (καὶ θέλει καταπατεῖ) τὸν Νόμον τῷ Θεῷ ὅτι τὸν ἐλάθερατε. Καὶ τῷ ἐρωφητέτε πὺς διὰ τῶν τῶν ἀφορμῶν ἔχουσι νὰ πάθουσι πολλὰ καὶ διάφορα κακὰ εἰς τὸ ὑπερον, ἐπειδὴ δὲν θέλουσι νὰ μετανοήσῃ, καὶ νὰ παύσῃ τῶν κακογνωμίαντες. Καὶ πάλιν τὸς παρηγορᾷ πὺς ὡταὺ πάθουσι ἐκεῖνα τὰ ἄπειρα βάτανα, αὐ ταπεινώθησι καὶ νὰ κλαύσῃ τὰ κρῖματάτης με καλῶν μετανοίαν, θέλει τὸς λυπηθῆ ὁ Θεὸς διὰ τῶν ἐπιστροφίαντες καὶ τὰ δάκρυάτης νὰ τὸς ἐλάθωρησῇ, καὶ τὸς ἐχθρῶσῃ νὰ ἔξολεθρῶσῃ. Τὸ ὅποιον ἔροικᾶται καὶ διὰ ἐμᾶς τὸς ἀχάρις πρὸς περισσότερο, ὅτι ἔλαβαμεν ἀπὸ τὸν Θεωτῶν τῶν Χερσῶν τόσα μεγάλα χαρίσματα· καὶ πάλιν φανώμεθοσ τότο ἀδιάκριτος καὶ ἀχάρις, καὶ μᾶς φοβερίζει μετ' ἐκεῖνα ὅτι ἔπαθον ἐκεῖνοι, καὶ κακὰ ὅτι πάχουμεν καὶ ἡμεῖς καθημερίσιον, πὺς θέλομεν δοκιμάσῃ καὶ ἄλλα χειρότερα εἶδω, καὶ εἰς τῶν αἰώνιον κόλασιν διὰ τὸς μεγάλας παρκαοῖς καὶ ἀμωρτίας. Καὶ μᾶς παρκαίνᾳ ἡ Ἐκκλησίᾳ τῶν Μεγάλων Μ. ὅτι τῶν διαβάζουμεν αὐτῶν τῶν λυπητέρων ὡδῶν, νὰ θελήτωμεν ἀπὸ τὰ φοβεράτης λόγια νὰ διορθώσωμεν (δίχως ἄλλας ἀφορμῶν) πρὸς τῷ νὰ πέτωμεν εἰς τῶν φοβερῶν ἀπόφασιν τῆς Προφητείας ταυτης. Λοιπὸν ἄς ἐπιστρέψωμεν, καὶ ἄς ἐρωτικώησωμεν τὸν Θεόν, καὶ ἄς κάμωμεν ἀγαπῶν τὸ γλυγορῆτερον μετ' αὐτόν. Διὰ νὰ μὴ μᾶς ἔλθῃ μεγαλήτερη τιμωρία (καὶ τὸ δίκαιον, διὰ τὸ πέπτμαμάς) καὶ ὁ θᾶπτος ὁ ἐρωτικῶσ, καὶ αἰώνιῶ τῆς κολάσεως.

Ἡ Ἐξήγησις.

1. **Κ** Οἴταξε ὡ Οὐρανὸν ἐκεῖνα ὅτι ἔχου νὰ μιλήσω, καὶ ἀκροάσῃ ἡ Γῆ τὰ λόγια τῶν σομάτων μου. (διὰ νὰ εἴσῃ Μάρτυρες ἀληθινοὶ ὡς τῶν, τῶν ὡρον τῆς κρῖσεως.)

Τὸ Κείμενον.

1. **Π** Ρόσῃχε Οὐρανὸν καὶ λαλήσω, καὶ ἀκρέτω Γῆ ρήματα ἐκ στόματός μου.

2. Προσδοκάσω ὡς υἱεὶς
τὸ ἀπόφθεγμαίμα.

3. Καὶ καταβήτω ὡς
δρόσος τὰ ρήματάμα.

4. Ὡς ὄμβρος ἐπ' ἀρρω-
σιν.

5. Καὶ ὡσεί νιφετὸς ἐπὶ
χόρτον.

6. Ὅτι ὄνομα Κυρίου
ἐκάλεσα.

7. Δότε μεγαλωσύνην
τῷ Θεῷ ἡμῶν.

8. Θεὸς ἀληθινὰ τὰ
ἔργα αὐτῆ, καὶ πάντα αἰ-
δοὶ αὐτῆ κρείσσι.

9. Θεὸς πιστός, καὶ ἐκ
ἴσιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

10. Δίκαιος καὶ ὅσιος ὁ
Κύριος.

11. Ἡμάρτησαν ἐκ αὐτῶν.

12. Τέκνα μωμητά.

13. Γενεὰ σχολιά καὶ
δυσπραμευή.

14. Ταῦτα Κύριε αὐ-
ταποδίδοτε;

15. Οὗτος λαὸς μωρός,
καὶ ἐχὶ σοφός.

16. Οὐκ αὐτὸς ἔστίς σε
Πατήρ;

2. Καὶ ἐνὶ ᾧ γῆ σου κατεβαίνει ἡ διωχτὴ
βροχὴ ἀπαύσασ, ἔξισ ἀποδέξασ ὡς βροχῶν
τὸ μίλημάμα, καὶ κρατεῖτο μέσασ φυλαμί-
νον καλά.)

3. Καὶ ἄς κατέβην εἰς τῶν καρδίασ σου ὡσάν
σιγανὴ βροχὴ τὰ διηγήματαμα.

4. Καὶ ἄς σὲ ποτίσων ὡσάν ποτίζει ὁ ὄμ-
ψως τῆς βροχῆς τὸ χόρτον ὅπῃ ὀνομάζεται
ἀγκρεσος, ἢ γυν ἀγελάδα.

5. Καὶ ἄς σὲ πλακώσῃ ὡσάν ἡ σῦρα καὶ ἡ
χιονία τὰ δένδρα καὶ χορτάμα.

6. Καὶ ἐπειδὴ σᾶς ἐκράξα ἀπὸ μέρως τῷ
Κυρίῳ, σᾶς παρακαλῶ νὰ ἐπιθυμᾶσθε τὰ
λόγιαμα, νὰ μαρτυρήσετε εἰς τὸν Θεόν, πῶς
τῆς τὰ εἶπα πολλὰς φορὰς ὀλονῶν. καὶ πάλ-
ιν τῶρα εἰς τὸν καιρὸν τῷ θανάτῳ τῆς
ξαναλέγω.

7. Τιμᾶτε τὸν Θεὸν τὸν Αὐθεντήμα καὶ
τῶν μεγαλοτήτα.

8. Διὰ τὸ ὁ Θεὸς εἶναι ἀληθινός, καὶ ἀληθι-
νὰ τὰ ἔργα ὅπῃ τίσσει νὰ κάμη, καὶ ὅλα τὰ
τὰ προσάγματα εἶναι κρείσσι, καὶ ὄξέτσις ἀσ-
φαλή καὶ ἀδόλη.

9. Καὶ εἶναι Θεὸς ἐμπιστέμεος, καὶ κἄμ-
μία ἀδικία δεὸ εἶναι εἰς τῶν γνώμῳν, νὰ
κάμη ἕδεσός.

10. Διὰ τὸ εἶναι δίκαιος καὶ κατὰρὸς ὁ Κύ-
ριος, καὶ ὅλον εἰς τὸ καλὸν δοτμέος παύ-
ποτε.

11. Διατῶτο ὅτοι τῷ παρακῆσων ἕδεὸ εἶναι
ἐδικοίτε.

12. Ἐπειδὴ μὲ τῶν ἀμαρτίασ ἔγιναν τέκνα
μωλοσμευὰ τῷ διαβόλῳ.

13. Καὶ γενεὰ πονηρὴ καὶ σραβογνωμη (ὡς
τὸ ξύλον τὸ σραβοπίσραβον.)

14. Καὶ τῆς λέγω, τῆτα πρέπει νὰ αὐτῶν
ποδίδετε τῷ Κυρίῳ μας εἰς τὰ καλά ὅπου
μας κἄνει;

15. Ἀλλὰ τῆτος ὁ λαὸς εἶναι ἀγνωστος καὶ
ἔχι φρόνιμος, καὶ κακόγνωμος, καὶ ἔχι καλό-
γνωμος.

16. Καὶ τὰ εἶπα πολλὰς φορὰς δεὸ εἶναι
αὐτὸς Πατήρ σε;

17. Οπὸ σὲ ἀπόκησε μὲ τὰ μεγάλα καὶ φοβεράτα ἔργα καὶ θαυμάσια.
18. Οπὸ σὲ ἔκαμε καὶ σὲ ἔπλασεν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ; (διατί οὐκ δὲν καύεις τὸ θελήματά ;)
19. Λοιπὸν ἐθαμίθη ὁ λαὸς πῶς ἔκαμεν εἰς ταῖς παλαιαῖς ἡμέραις.
20. Καὶ βάλλετε εἰς τὸν νῦντας ὄλοιστας ὅσα καλὰ καὶ κακὰ ἔγιναν εἰς τὸς χρόνους, εἰς ταῖς ἀμετραῖς γενεαῖς ταῖς περσμεύσας.
21. Καὶ αὐτὸ δὲν τὰ ἡξάρεις, ῥώτησαι καὶ ξαναῤῥώτησαι τὸν Πατέρα σου καὶ σὲ εἶπῃ, καὶ τὸς γεροντότερός σου καὶ σὲ διηγήσῃ.
22. Νὰ μάθῃς τί ἔκαμεν ὁ Θεὸς ὁ μεγαλοδυνάμος, ὅταν ἐδιαμοίρασεν εἰς τὸς γλώσσας τὸ Ἐθνος.
23. Πῶς ἐδιασκόρησε τὸς ἀμαρτωλὸς Υἱὸς τοῦ Ἀδάμ ἀπάνω καὶ κάτω, ὡσαύτῃ ἀντιθέως καὶ ἐιδωλολάτραις. Καὶ πῶς Ἐθνος ἔξωλόφρωτε.
24. Καὶ ἔκαμε τὸς μερικὰ τὸς τόπους τῆς γῆς τὰς ἰβ. φυλάς τῶν Ἐβραίων.
25. Καὶ ἔγινε μερίδα τῆ Κυρίας καὶ Λαοῦ τῆ ἡ πηρογονία τῆ Γακαὶβ.
26. Καὶ ἐχοινομέτρησε τὸς τόπους τῆς, καὶ τὸς ἔδωκε τῆ Λαοῦ τῆ διὰ κληρονομίαν τῆς.
27. Καὶ πῶς αὐτὸς τὸν ἐκυβέρνα εἰς ὅλα τὰ χρονιάζόμενα τῆς ζωῆς τῆς, ὅταν ἦτον εἰς τῆ ἔρημον μ. χρόνους.
28. Καὶ τὸν ἐπότιζεν εἰς τῆ δῖφαι τῆς, καὶ τὸν ἐδρόσιζεν εἰς τῆ κάψαι τῆς, εἰς ἐκεῖνον τὸν αὐδρον τόπον.
29. Καὶ τὸν ἐπερικύκλωσε, καὶ τὸν ἐδιάταξε πῶς νὰ καύῃ.
30. Καὶ τὸν ἐφύλαξε καθὰς φυλάσσει ὁ αὐθροπος τῆ κὸρῆ τῆ ὀμμετῆ τῆς.
31. Καὶ ὡσαύτῃ πῶς ὁ αἰετὸς σκεπάσει τῆς φωλιαῖ τῆς, καὶ ἔχει ὅλον τὸν πόσον εἰς τὰ πελῆ τῆς, καὶ τὰ ἀσφρέφει, καὶ τὰ περιχάρεται, καὶ τὰ μεγαλύνει.

17. Ἐκτίστατό σε.
18. Καὶ ἐποίησέ σε, καὶ ἔπλασέ σε ;
19. Μνήσθητι ἡμέρας αἰῶν.
20. Σιώετε δὴ ἔτη γενεῶν γενεῶν.
21. Ἐπερώτησον τὸν Πατέρα σου, καὶ ἀναγγελεῖ σοι, τὸς παρρεσβυτήρας σου, καὶ ἔρῃσί σοι.
22. Ὅτε διεμέριζεν ὁ ὕψις Ἐθνος.
23. Ὡς διέσπειρεν ὕψις Ἀδάμ.
24. Ἐσησεν ὅλα ἔθνων καὶ ἀεθμῶν Ἀγγέλων Θεῶν.
25. Καὶ ἐγενήθη μερὶς Κυρίας λαὸς αὐτῆ Γακαὶβ.
26. Σχοίνισμα κληρονομίας αὐτῆ Ἰσραὴλ.
27. Αὐτάρκτησεν αὐτὸν ἐν τῆ ἔρημῳ.
28. Ἐν δῖφαι καύματος ἐν αὐδρῳ.
29. Ἐκύκλωσεν αὐτὸν, καὶ ἐπαίδευσεν αὐτὸν.
30. Καὶ διεφύλαξεν αὐτὸν ὡς κὸρῆ ὀφθαλμῶν.
31. Ὡς αἰετὸς σκεπάσσει ἰουσιαῖ αὐτῆ, καὶ ἐπὶ τῶς νεοσοῖς αὐτῆ ἐπεπόθησε.

32. Διείς τὰς πτέρυγας αὐτῶ ἐδέξατο αὐτὸς, καὶ αἰέλαβεν αὐτὸς ἐπὶ τῆ μεταφρέων αὐτῶ.

33. Κύριος μόνος ἤγειν αὐτὸς,

34. Καὶ ἐκ λῶ μετ' αὐτῶ Θεὸς ἀλλοτελος.

35. Ἀνεβίβασεν αὐτὸς ἐπὶ τὴν ἰχλὴ τῆς γῆς,

36. Ἐψώμισεν αὐτὸς γεννήματα ἀγρῶν.

37. Ἐθήλασε μέλι ἐκ πέτρας, καὶ ἔλαιον ἐκ σφραῖας πέτρας.

38. Βύτρουρον βοῶν, καὶ γάλα προβάτων, καὶ σίατος ἀρνῶν καὶ κελῶν, καὶ τῶν ταύρων καὶ τράγων, καὶ σίατος νεφρῶν πυρῶ.

39. Καὶ αἶμα σαφυλῆς ἔπινον οἶνον.

40. Καὶ ἔφαγεν Ἰακώβ, καὶ ἐπλήθη, καὶ ἀτελαχτίσεν ὁ ἠγαπημέου.

41. Ἐλίπαῦθη, ἐταχιώθη, ἐπλατιώθη, καὶ ἐγκαπίλιτε Θεὸν τὸν ποιησαντα αὐτὸν, καὶ ἀπίση ἀπὸ Θεῶ Σωτήρος αὐτῶ.

42. Παρώξισαί με ἐπ' ἀλλοτείοις.

32. Καὶ ἔαπλύνοντα τὰς πτέρυγας τὸ δέχεται ἀπαύω εἰς τοῖς πλαταῖς τῶ. καὶ τὰ σπκῶνει εἰς τὸς ὠμῶς τῶ, καὶ πετῶ, καὶ τὰ περιῶ ὅτῃ ββίλεται μοναχός τῶ.

33. Ἐτῆζι καὶ ὁ Κύριος ὁλομόναχός τῶ τὸς ὀδηγα καὶ τὸς ἔτυρνευ, ὡσεὶ γὰ τὸς φέρῃ εἰς τὸν τόπον ὅτῃ τὸς ἔταξε.

34. Καὶ δεῶ ἦτον μετ' αὐτῶ ἄλλος ψαδός Θεὸς ἔθνικός, γὰ τὸς βοηθῶ, γὰ νικῆσσι τῶ σα Ἐθνη, γὰ τὰ κληρονομήσσι.

35. Μόνον αὐτὸς ὅτῃ τὸς εὐγαλεν ἀπὸ τῶ Αἴγυπτον, καὶ τὸς ἀνέβασεν εἰς τῶ καλλῶ καὶ κάρτιμον γῶ τῶ Αἰμορραίων.

36. Νὰ τὸς τρέφῃ με τὸς καρπῆς τῆς γῆς ἑτηῆς, ὅτῃ ἐπήρασι ὡς τῶρα, καὶ ἐκείνης ὅτῃ θέλωσι πάρει.

37. Καὶ γὰ τίνῃσι νερόν ἀγερικόν τρεχάμεσον ἀπὸ τοῖς βρύσαις, ὅτῃ εὐγενεῶ ἀπὸ τοῖς πέτρας γλυκὺ ὡς τὸ μέλι, ἦγῶσι καλόν καὶ νόσιμον. καὶ γὰ τρώῃσι λαδί τῶ ἀλιτρωθεί.

38. Καὶ βότρουρον βοδίων, καὶ γάλα προβάτων. με παχιά ἀρνία καὶ κελῶς, καὶ μοχάσαι καὶ ρίφια με σίτινον ψωμί.

39. Καὶ γὰ τίνῃσι αἶμα σαφυλίς, ἦγῶσι κρασί κόκκινον καὶ εὐμορφον καὶ καλόν.

40. Καὶ σαῦ ἔφαγεν αὐτῆ ἡ γενεὰ τῶ Ἰακώβ, καὶ ἐχόρτατε καλά, ἐσράχη ὁ ἠγαπημένος Λαός, καὶ ἐκλότῃτε τὸν Θεὸν ὁ ἀσεβῆς ὁ ἀχάριστος.

41. (Ὡ ἀλλήμονον) σαῦ ἔφαγε καὶ ἐσράχη καὶ ἐπάχησε καὶ ἐπλήθισεν. (Ὡ ἀδικία μεγάλη) ἠθέλητε καὶ ἐχωρέθητε τὸν Θεὸν τὸν πλάσῃ τῶ. καὶ ἐμέκρυεν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ τὸν λυτρωτῆ καὶ κυβερνητῆ τῶ. (Ὡ μεγάλη πανομομία.)

42. Διατῆτο παραπενοῦται ὁ Θεὸς πρὸς αὐτὸς καὶ λίγει. πολλὰ με ἐπαρκαυδαλίσει οἱ παραβάται τῶ Νόμου εἰς τὸς ἔθνικός ψαδός Θεὸς ὅτῃ ἐπίσταται.

43. Καὶ μὲ ἑπαρκακραύασιν ἄμετρα εἰς τὸ συχαεράτους εἶδωλα .

44. Διατὶ ἐθυσίασαν τὲς δαίμονας , ἢ ὄχι ἕμεῖα τὸν Θεόντες .

45. Τὴς ψαδδαθεὺς λέγω ὅτῃ δὲ ἤδραν , μόνον ἦσαν κωνηροκαμωμεῖοι , καὶ ἀπ' αὐτὸς κωνηροφερμεῖοι .

46. Ὅτῃ δὲν τὲς ἰγνώρισαν , ἠδὲ τὲς ἀκησαν οἱ Πατέρες τὴς ὁλόπια .

47. (Ὡ' αὐόητον γενός) σέκνηται καλά αὐτὰ ὅτῃ καίεις ; τὸν Θεόν ὅτῃ ἐπλασε ἑπαραιήτες ἀτιβέσσι ; ἢ ἔξελησμένητες τῷ Θεῷ ὅτῃ σὲ φρέφει ;

48. Καὶ εἶδε Κύριος τίποιαν ἀπισίαν καὶ ἀδιατροπίαν ἢ ἐσυζήλωτε , καὶ ἑπαρκακωδικλίση ἀπὸ τὸν θυμόν , ὅτῃ τῷ αὐαφω οἱ Τίοι ἢ ἡ θυγατέρες τῷ ἀρηστοθεῖ Λαῷ .

49. Καὶ εἶπε θέλω ἀποσρέψει τὸ κωρόσωπὸν καὶ τὴν ἀγαπίωμ καπ' αὐτὸς , καὶ μὴ τὲς βλέπω , ἠδὲ καὶ τὲς βοηθῶ .

50. Καὶ θέλω τὲς δεῖξω ἢ ἐγὼ πόσα κακά ἔχων καὶ πάθων εἰς τὰ ἑστέρατους .

51. Διατὶ εἶναι εἷα γενῶ ἀκαποδογυετμεῖον καὶ ἀπισιον . αὐθρωποι ὅτῃ δὲ εἶναι τίσις εἰς αὐτὸς , ἠδὲ διάκωσις καὶ φόβῶ Θεῷ .

52. Αὐτοὶ μὲ ἐφύσκησαν τὴν καρδίαν εἰς ἐκείνης τὲς ἀφωχς ὅτῃ δὲ ἦσαν Θεοί .

53. Καὶ μὲ ἐκκαυδάλισαν εἰς τὰ διαβολικά τὴς εἶδωλα .

54. Καὶ ἐγὼ θέλω τὲς κωρδῶτες εἰς τὸ κωρῶτερον Ἐθνος τῷ Κόσμῳ , ὅτῃ δὲ εἶναι αὐθρωποι , ἀλλὰ Τύραννοι .

55. Εἰς τίποιον Ἐθνος Βάρβαρον θέλω τὲς παραῖξει , ἢ καὶ τὲς κωιδῶ , ἢ καὶ τὲς κωακαλαστω .

56. Διατὶ μεγάλη φωτία θέλει ἀνάψει ἀπὸ τὸν θυμόν κα , καὶ καὶ ξύλα ἢ πέτρας ὡς καίτω εἰς τὸν βαθύτατον ἀδῶ .

57. Να κωαφῶγῃ τὴν γῆν καὶ ὄλατις

43. Ἐν βδελύγμασιν αὐτῶν ἔξετίκρηνώμε .

44. Ἐθυσαν δαιμονίους ἢ ἢ Θεῷ .

45. Θεοῖς οἷς ἐκ ἠδέσσαν . κωνοὶ ἢ κωρόσφατοι ἦκασιν .

46. Οἷς ἐκ ἠδέσσαν οἱ Πατέρες αὐτῶν .

47. Θεὸν τὸν γεννήσαντάσε ἐγκατέλιπες ; καὶ ἐπελάθῃς Θεῷ τὸ τρέφοντίσε ;

48. Καὶ εἶδε Κύριος ἢ ἐζήλωτε , καὶ κωαρωξωθη δι ἔργῳ ἡμῶν αὐτῶν ἢ θυγατέρων .

49. Καὶ εἶπε ἀποσρέψω τὸ κωρόσωπὸν καπ' αὐτῶν .

50. Καὶ δεῖξω τί ἔσων αὐτοῖς ἐπ' ἐχάτω .

51. Ὅτι γενεὰ ἔξεσραμμεσῆ εἰσιν , ἢ οἷς ἐκ εἰσι τίσις ὦ αὐτοῖς .

52. Αὐτοὶ κωαρωξωσάμε ἐπ' ἢ Θεῷ .

53. Κωρωγισάμε ὦ τῷ εἶδῶλοισ αὐτῶν .

54. Κεγὼ κωαρωξωσω αὐτὸς ἐπ' ἐκ ἔθνε .

55. Ἐπὶ ἔθνε ἀστωίετω κωαρωγίῳ αὐτῶς .

56. Ὅτι κῶρ ἐκκίκαται ἐκ τῷ θυμόν κα , κωαρωξωσῆτω ὡς ἀδῶ κωαρωξωτάτῃ .

57. Κωαρωγῆται γῆν

ἢ τὰ γεσημάτα αὐτῆς, φλέξει Σεμέλια ὄρεων.

58. Σιωάξω εἰς αὐτὸς κακά, καὶ τὰ βέλη μου σωτηλέτω εἰς αὐτὸς.

59. Τηκόμενοι λιμῶν, ἢ βρώσει ὄρεων.

60. Καὶ ὀπιότου[Ⓞ] αἰάτος.

61. Ὀδόντας θηρίων ἔλασελῶ εἰς αὐτὸς, καὶ[Ⓜ] θυμῶ συρόντων ἐπὶ τῆς γῆς.

62. Ἐξωθεν ἀπεκνώσει αὐτὸς μαχαίρα, καὶ ἐκ τῆς[Ⓜ] τιμειῶν φάβ[Ⓞ].

63. Νεανίσκος σὺ παρθεῖν, θηλάζων καὶ[Ⓜ] κατσηκότος παρθεῖν.

64. Εἶπον, διασπερῶ αὐτὸς, παύσω δὴ ἔξ αὐθράπων τὸ μνημόστων αὐτῶν.

65. Εἰ μὴ δι' ὀργλῶ ἐχθρῶν.

66. Ἴνα μὴ μακροχορηγῶσι.

67. Καὶ ἵνα μὴ σωπιθῶνται οἱ ὑπεσαντίοι.

68. Μὴ εἴποισαν, ἢ χειρῶν ὑψηλῆ, καὶ ἐχὶ Κύελ[Ⓞ] ἐποίησε ταῦτα πάντα.

τὰ γεσημάτα. καὶ νὰ κάψῃ τὰ ὄρη ἀπὸ τὰ Σεμέλια.

58. Καὶ νὰ φέρω ἀπαύω τῆς ἀμέτρητα καὶ φριβερά κακά, καὶ νὰ ῥῆξω ὅλους μου τοὺς σαγίταις εἰς τοὺς σάρκιστες νὰ τῆς κατασφάξω.

59. Νὰ λιμάτω ἀπὸ τῶν μεγάλων πείναν, νὰ πᾶν νὰ ξεψυχῶν εἰς τοὺς θράταις, νὰ μὴ διώσεται νὰ τῆς θάπτω ἀπὸ τὸ πλῆθος, νὰ τῆς τρώγῃ τὰ ὄρεα.

60. Καὶ ἢ ἔρα, ἢ γουὸ τὸ κακόν τῆς τίλος θέλει εἶσαι ἀγιάτρων, καὶ πολυεσάκτων ἀπὸ τὰ τόσα βάτανκα ὅτι ἔχασι νὰ παθεῖν.

61. Θέλω πέμψῃ ἀπαύω τῆς ἄγρια θηρία μὲ ὀδόντια μεγάλα, νὰ τῆς σύρῃν θυμομένα, νὰ τῆς ξεσηκίξῃν κατὰ χαμαὶ εἰς τῶν γλῶ ὡς θρασίμια φοφισμεῖα.

62. Ἀπέξω νὰ τῆς ἔξολοθρῶν τὸ σασι, καὶ ἀπομέτα ἀπὸ τοὺς χώρους καὶ ἀπὸ τῆς νὰ ἀγέσῃ μέγας φόβος.

63. Νὰ τρέμῃ τὰ παλικαράκια μὲ τὰς νέους, καὶ τὰ βυζανάρικα μὲ τῆς σεκάμενος καὶ γερατμεῖος καὶ αὐγαλτες, νὰ θανατώσω εἰς τὸν ἄλλοντες.

64. Εἶπα, καὶ θέλω τὸ κάμει δίχως ἄλλο, νὰ τῆς διασκορπίσω, καὶ νὰ τῆς ἀφανίσω ἀπὸ τὸ παρόστωπον τῆς γῆς καὶ τῆς αὐθράπων.

65. Ἀμὴ αὐθρα ἢ θελα ἀφήσῃ νὰ θανατωθῶσιν εἰς τὸν θυμὸν τῆς ἐχθρῶν τῆς.

66. Ἢ νὰ μὴ πολυχορηγῶσιν εἰς τῶν σκληρίων καὶ τυραννίαν τῆς, καὶ τῆς γλυτώσω καὶ τῆς ἐλάθρῶσω, τὸ καὶ νὰ τῆς ἐλεημοσύνη μου.

67. Καὶ διὰ νὰ μὴ τὸ κρατῶσι βέβαιον οἱ ἀντιδικοί τῆς νὰ λέγῃσι, πῶς αὐτοὶ εἶναι θεοί, καὶ ὀρίζῃν νὰ κάμῃ ὅ,τι θέλῃσι.

68. Καὶ διὰ νὰ μὴ ὑπερηφανώσονται καὶ νὰ καυχῶνται, πῶς ἢ χειρῶν ἢ δυνατῆ τὰ κάμῃ ὅλα, καὶ ὅχι ὁ Κύελος τὸ Κόσμος ὅτι ἐπαρκαχῶρησε διὰ τῆς ἀμυστίας τῆς, καὶ τὰ ἐπάσασιν ταῦτα ὅλα.

69. Ἀλλὰ δὲν θέλωσι νὰ πισύσασσι τὰ λογιάμω κ' νὰ τὰ πιάσασσι. Διατί εἶναι ἘΨυθ' ὅτ' ἔχατε τὸν νῦντα, κ' δεδ' ἔχει γνῶσιν νὰ συμβυλάθῃ τὸ καλόν τε, ὑδὲ εἶναι εἰς αὐτὸς λογαργιατμὸς νὰ διορθωθῆσι πορὸ τῆ νὰ δοκιμάστων τῶ ὄργῶμω.

70. Καὶ δεδ' θέλωσι νὰ φρονιάσων κ' νὰ κατανοήστων, πῶς τῶτα ὅλα θέλωσι τὰ ἀποδεχθῆ, κ' νὰ τὰ δοκιμάστων εἰς τὸν ἐρχόμενον καιρὸν τῆς παρανομίας τως, ὡς ἀνωθευ.

71. Καὶ νὰ καταλάβησι, πῶς θέλει διωθῆ εὐας ἀπὸ τῆς ἐχθρῆς νὰ ἀποδιώξῃ χίλις ἀπὸ τῆς; Καὶ δύο ἀπ' ἐκείνης νὰ ζετρέχων ἀπὸ τῆς πολλὰς χιλιάδω;

72. Ἀνίτως κ' ὁ Θεὸς δεδ' ἤθελε τῆς πηλῆτη δίχως πληρωμῆ. κ' αὐ' δεδ' ἤθελε τῆς παραδώσῃ εἰς τῆς χεῖράς τως (διὰ τῆς ἀμειρίας τως) τῆς ὅτ' ἦταν τότεν διωκτοὶ προτήπερ κ' ἀνίκητοι;

73. Δικτὶ δεδ' εἶναι διωκτοὶ οἱ ψαυδοθεοὶ τως ἐκείνων ὡτῶν ὁ Θεὸς ὁ μεγαλοδωιάμ' ὁ ἐδικός μω, νὰ τῆς δίδωσι διώκων κ' βοήθειαν, ἀλλὰ οἱ ἐχθροὶ μω εἶναι ἀγνωστοὶ κ' τῆς πορτωκωῆσι.

74. Μόνον γίνεται ἀπὸ τῶ ἀπισίαν κ' παρανομίαν τῆς Γενδίων. Διατί εἶναι τὰ φυτά τως ἀπὸ τὰ ἀμπέλια τῆς Σοδόμων, κ' τὰ κλήματά τως ἀπὸ τῶ Γομόρραν.

75. Δικτὶ τῶ σαυ καὶ ἐκείνης κῶκωσι σαφυλία ὄλον χολλῶ γεμῆτα.

76. Καὶ ἡ ῥόγας τως εἶναι ὀλόπικρος σαυ τῶ σφάκα.

77. Καὶ τὸ κρασί τως θυμὸς βρασὺς τῆς ἀγρίων δρακόντων.

78. Καὶ λύσσα φαρμακερῆ τῆς ἀσπίδων ἀγιάτρων.

79. Ἡ τῶτα δὲν βλέπωσι πῶς τῶτα τὰ κακὰ ὅλα εἶναι μεζωμεία ἐμπορσάμω, κ' φυλαγμεία εἰς τῆς ἀποθήκασ μω, κ' σέκεται εἰς τῶ ἔκτασ μω νὰ φάστων ὅταν θέλω, κ' νὰ κάμωσι ὅτι θέλω;

80. Λοιπὸν ἐπειδὴ σέκεται εἰς τῶ χεῖ-

69. Ὅτι ἔστων ἀπολωλεκὸς βελῶν εἰς, κ' ἔκ εἶναι ὡ αὐτοῖς ἐπίσημ.

70. Οὐκ ἐφρόνηται συνιεύω, ταῦτα πάντα καταδέξασθων εἰς τὸν ἐπίοντα χρόνον.

71. Πῶς διώξεται εἰς χίλις; κ' δύο μετακινήσων μυριάδας.

72. Εἰ μὴ ὁ Θεὸς ἀπέδοτο αὐτῆ, κ' ὁ Κύριος παρέδωκεν αὐτῆ.

73. Οὐ γάρ εἰσιν οἱ θεοὶ αὐτῶν, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, οἱ δὲ ἐχθροὶ ἡμῶν αὐήτοι.

74. Ἐκ γὰρ ἀμπέλων Σοδόμων ἡ ἀμπελοσ αὐτῶν, κ' ἡ κληματῆσ αὐτῶν ἐκ Γομόρρας.

75. Ἡ σαφυλῆ αὐτῶν, σαφυλῆ χολλῆσ.

76. Βότρως πικείας αὐτῶν.

77. Θυμὸς δρακόντων ὁ οἶν' αὐτῶν.

78. Καὶ θυμὸς ἀσπίδων αὐτῶν.

79. Οὐκ ἰδὴ ταῦτα πάντα σωῆσται παρ' ἐμοὶ, κ' ἐσφραγίσαι ὡ τῶσ θησαυροῖσ μω.

80. Ἐν ἡμέρῃ ἐκδική-

σεως αὐταποδώσω .

81. Ἐν καρῶν , ὅταν σφαλῇ ὁ πῦρ αὐτῶν .

82. Ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα ἀπωλείας αὐτῶν .

83. Καὶ πόρριον ἔτοιμα ὑμῖν .

84. Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὴν λαὸν αὐτῶ .

85. Καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτῶ παρακληθήσεται .

86. Εἶδε γὰρ αὐτὸς παραλελυμένους , καὶ ἐκλελειπένους ὡς ἐπαγωγῆ καὶ παρεμύνης .

87. Καὶ εἶπε Κύριος ὁ πῦρ εἶπιν οἱ θεοὶ αὐτῶν , ἐφ' οἷς ἐπεποίθεισαν ἐπ' αὐτοῖς ;

88. Ὡν τὸ σῆμα ἦν θυσιῶν αὐτῶν ἠδίστε , καὶ ἐπίνετε τοῦ οἴνου ἦν αἰουδῶν αὐτῶν .

89. Ἀνάστηψαν , καὶ βοηθήψαν ὑμῖν . Καὶ γενηθήψαν ὑμῶν σκεπασαί .

90. Ἰδέτε , ἰδέτε , ὅτι ἐγὼ ἔμι , καὶ ἐκ ἐστὶ θεὸς πλὴν ἔμι .

ράμα , θέλωσιν γέσῃ εἰς τὴν ἡμέραν ὅτῃ θέλω κάμει τὴν ἐκδίκησιν , καὶ νὰ αὐταποδώσω τὴν παραβάτας τῶ νόμου .

81. Εἰς τὸν καρὸν ἐκείνου θέλωσιν τὸ εἰδυμῆθῃ νὰ παρεχθῆσιν , καὶ κλαῖσιν καὶ νὰ δερνῶνται πολλὰ . Τότε ὅταν χάρσιν τὴν σφάται τὰ ποδιάτης , καὶ τρέχσιν καὶ σκοπτάφην ἀπὸ τὸν φόβοντες εἰς τὸ σκότος , ἐγκρέμνῃς , καὶ λαγγαδία , καὶ βονά . καὶ κρύβονται ἀπὸ τὸν τρόμοντες .

82. Διατὶ σὸν πέτην εἰς τὴν εἰδωλολαοτρίαν , καὶ παρέβσιν τὴν ὁλισμῆμα θέλει εἶσαι συμμῆ ἡ ἡμέρα τῆ χαλασμάτης .

83. Καὶ τὰ κακὰ θέλωσιν εἶκει ἔτοιμα . καὶ δράμσιν (ὡς αἰώθειν) καὶ παύωσιν .

84. Ἀλλὰ πάλιν σὸν τὰ πάθσιν τῆτα ὅλα , μὴ ἀπελπιούσσιν , ἀλλὰ ὡς ἐπιστραφῆσιν ἀπὸ καρδίας καὶ κάμσιν ἀληθινῶν μετανοίαν . Διατὶ τότε θέλει κάμει ὁ θεὸς κρίσιν διὰ τὸν λαόντα .

85. Νὰ παρηγορήσῃ τὴν δούλους .

86. Διατὶ βλέπωντάστες παράλυτους , καὶ ἀποκαμωμένους εἰς τὴν σκλαβίαν ἀπὸ τὰ βίασσανα , καὶ κρατημένους ἀπὸ τὴν βαβδισμῆς , θέλει λυπηθῆ διὰ τὴν μετανοίαν καὶ δόκρυάτης καὶ τὴν ἀποπάρη .

87. Καὶ καὶ τὴν ἀναγελάτη καὶ τὴν εἶπῃ τῆ εἶναι οἱ ψελοδοσοίτες , ὅτῃ ἠπκίζαν ἐπ' αὐτὴν καὶ τῆ νὰ σκλαβωθῆσιν , καὶ δὲν τὴν βοηθῆσιν ;

88. Ἐκείνων ὅτῃ ἐτρώγετε τοῖς παχῆς τῆ μιανῆς θυσιῆς , καὶ ἐπίνετε τὴν σάκτιν τῆς μετὸ κρασί .

89. Παρακαλέσεται τὴν πόρα καὶ σικωθῆσῃ νὰ σῶς βοηθήσῃσι . Καὶ καὶ σῶς σκεπάσῃσι , καὶ καὶ σῶς γλυτώσῃσιν ἀπὸ τὴν ἐχθρῆσας .

90. Ἰδέτετο ἰδέτετο καὶ τῶρα μετὸ ἔργον πῶς ἐγὼ εἶμαι ἀληθινός καὶ ὁλομόναχος θεός εἰς ὅλον τὸν κόσμον , καὶ δεῦ εἶναι ἄλλος ἔξω ἀπὸ ἐμεῶς .

91. Λέγωντας πῶς ἐγὼ εἶμαι ὅτῃ θανα-
τώνω, καὶ ἀνάσειω· ὅτῃ πληγῶν καὶ ἰα-
τρώω.

92. Καὶ δεῦ εἶναι ἕδεσός καλὸς μὲ ὅσα καὶ
αὐ καὶ, γὰ φύγη ἀπὸ τὰς χεῖράς μου;

93. Διατί Σέτω εἰς τὸν Οὐρανὸν τῷ χει-
ρά μου (ἦγον εἰς τὸν ἐμαυτῶν μου) καὶ σᾶς ὁμό-
νω μὲ τῷ δεξιῶν μου.

94. Καὶ σᾶς λέγω πῶς ἐγὼ ζῶ παντοτινά,
καὶ εἶμαι ἀθάνατος καὶ ἀπλήθης.

95. Καὶ θέλω πετάξει ἔξωθεν σου ἀσρα-
πῶν τὸ σπαθί μου.

96. Νὰ κτυπήσῃ γὰ κάμη δικαιοσύνην τὸ
χέλι μου.

97. Καὶ τότε θέλω κάμει τῷ περιπεμέ-
νῳ ἐκδίκησιν εἰς τὸς ἐχθρούς μου, καὶ γὰ κά-
μω φοβερῶν ἀνταπόδοσιν εἰς ὅσας μὲ μι-
σῶσιν.

98. Καὶ γὰ κάμω ὀλοκόκκιναις ταῖς σαγίταις
μου ἀπὸ τὸ αἷματός. καὶ γὰ φάγῃ τὸ σπαθί
μου πολλὰ κρέατα.

99. Νὰ γένη ὀλόβαφον ἀπὸ τὸ αἷμα τῶν
σκοτωμένων καὶ σιλαβωμένων.

100. Καὶ ἀπὸ τὰς κεφαλὰς τῶν πολεμῶ-
νων τῶν Ἐθῶν καὶ ἀφροτάδων.

101. Εἰς ὅλον τὸ ὑπερον ἐπειδὴ ἔχει γὰ
γένῃ ἔτζι, Εὐφραυθήτε ἐστὲς οἱ Οὐρανοί,
ὅτῃ σᾶς ἐκράξα μάρτυρας αὐτά μου μετ' αὐ-
τὸν (ἦγον μετ' ἐμεῖα τὸν Μωυσῆν ὅτῃ σᾶς
μιλῶ τώρα.)

102. Καὶ ἄς προσκυνήσῃσι τὸν Θεὸν ὅλοι τε
οἱ Ἄγγελοι, καὶ οἱ Ἄγγιοι, καὶ ὁ Λαός μου.

103. Καὶ εὐφραυθήτε τὰ Ἐθῆ (ὅτῃ θέ-
λετε πισθεῖν εἰς τὸν Θεόν) μὲ τὸν Λαόν μου.

104. Καὶ δαχασατέτε, καὶ διωκόμενεθε μὲ
τῷ δυνάμειν μου ὅλοι τε οἱ δούλοι καὶ ἡγαθη-
μέοι μου.

105. Διατί ἠγάγετε πῶς τὸ αἷμα τῶν Τίῶν

91. Ἐγὼ ἀποκτεῶ, καὶ
ζῆν ποιήσω· κατὰζω κα-
γὼ ἰάσομαι.

92. Καὶ ἐκ ἔσιν ὅς ἔξε-
λεῖται ἐκ τῶν χειρῶν μου.

93. Ὅτι ἄρῶ εἰς τὸν
Οὐρανὸν τῷ χειρά μου,
καὶ ὁμῶμαι τῷ δεξιῶν μου.

94. Καὶ ἐρῶ· ζῶ ἐγὼ
εἰς τὸν αἰῶνα.

95. Ὅτι παροξυνῶ ὡς
ἀσραπῶν τῷ μάχαιρά
μου.

96. Καὶ αὐθίξεται κεί-
ματος ἡ χεῖρ μου.

97. Καὶ ἀνταποδώσω
δικίῳ τοῖς ἐχθροῖς, καὶ
στοῖς μισῶσί μου ἀνταποδώ-
σω.

98. Μεθύσω τὰ βέλη
μου ἀφ' αἵματος, καὶ ἡ μά-
χαιρά μου φάγεται κρέα.

99. Ἀφ' αἵματος τραυ-
ματιῶν καὶ αἰχμαλωσίας.

100. Ἀπὸ κεφαλῆς ἀρ-
χόντων ἔθνων.

101. Εὐφραυθήτε Οὐρα-
νοί ἅμα αὐτῷ.

102. Καὶ προσκυνησά-
τωσαν αὐτῷ πάντες Ἄγ-
γελοι Θεῶν.

103. Εὐφραυθήτε ἔθνη
μὲ τῷ λαῷ αὐτῷ.

104. Καὶ σιγασάτω-
σαν αὐτῷ πάντες οἱ Τίοι
Θεῶν.

105. Ὅτι τὸ αἷμα τῶν

Τῶν αὐτῶν ἐκδικεῖται ,
ἢ ἐκδικήσῃ .

106. Καὶ αὐταποδώσει
δίκλῳ τοῖς ἐχθροῖς , καὶ
τοῖς μισοῦσιν αὐτὸν αὐτα-
ποδώσει .

107. Καὶ ἐκκαθαρίσθῃ
Κύριε τῷ γλῶ τῷ
λαῷ αὐτοῦ .

τι ἐκδικιώνεται , ἢ θέλει κάμει ὁ Θεὸς τῷ
ἐκδίκησιν εἰς τὸν καιρόν τας .

106. Καὶ θέλει αὐταποδώσει τῷ παρεπιμέ-
νῳ παιδῶσιν μεροπλάσια εἰς τὰς ἐχθροῖς τῶ .
καὶ νὰ δώσῃ εἰς ὅσους τὸν μισοῦσι τρομερῶ
τιμωρίαν .

107. Καὶ ἔτι θέλει καθαρῖται ὁ Κύριε
τῷ γλῶ τῷ λαῷ τῷ , ἀπὸ τὰς πολέμους ἢ
ταραχαῖς τῶ ἐχθρῶν τῶ .

Ω , Δ Η Τ Ρ Ι Τ Η .

Προσέλη Ἄννης Μητρός Σαμὴλ τῷ Προφήτῃ . Κεφ. β'. 1.
Τὸν Θεὸν γεραίρει σέβρα τίκτωσα ζεῦως .

Τὸν Θεὸν δοξάζει ἡ Ἄννα ὅτῃ ἦτον ἄρῶτα σέβρα , καὶ ὕστερα
ἰγεύνησεν ἀπὸ Θεῦ θαυματουργίας .

Η Πρώτη τῶ Βασιλ. Κεφ. α'. Καὶ Δεκεμβρ. θ'. γράφει τῶς ἡ Προ-
φήτιος Ἄννα ἐπῆρεν ἄνδρα τὸν Ἐλκαναῦ , ἢ μὴ καύωντας παιδί
μετ' αὐτῷ , βλεπόντας τῷ πῶς ἦτον σέβρα ἢ ἐπῆρε τῷ ζηλιαραῦ Φεναί-
νου , ἢ ἔκαμε παιδία ; Διαπῆτο αὐτῇ καὶ τῷ σωθήσεται τῷ καιρῷ ἐκεῖ-
νη τῷ ἐκαταφρόνα πῶς ἦτον σέβρα . Καὶ ἡ Ἄννα ἐπικραίνεται διπλά .
Τὸ εἶνα διατὶ ἦτον σέβρα , ἢ τὸ ἄλλα καταφρονομένη . Λοιπὸν ἐπῆγε
εἰς τῷ Σηλωμ εἰς τῷ Ἀγίῳ Κιβωτὸν , ἢ ἐπαρακάλει τὸν Θεὸν νὰ τῷ
δώσῃ τέκνον , καὶ νὰ τῷ τὸ χάρισμα νὰ τῷ δοθῆ ὡς ζωῆς τῶ . Καὶ τῷ
ἐπόκησεν ὁ Θεὸς καὶ ἐγγαστράθη τὸν Προφήτῳ Σαμὴλ ἢ εἰς γ'. ζῶντος
τὸν ἀπόκοψε , ἢ τὸν ἐπῆγε εἰς τῷ Σηλωμ , ἢ ἀχάρισσε τῷ Θεῷ .
Καὶ πάλιν ὡς μικρὸν τὸν ἐπῆρε καὶ ἐσράφη . Καὶ ὡσαύ ἐμεγάλωστε , τῷ
ἐγύεσε καὶ τὸν ἐπαράδωκε τῷ Ἡλί τῷ Ἱερέως , ἢ ὑπηρετῶ τὸν Θεόν , ἀ-
χάριστων τῶ ἀπὸ καρδίας εἰς τὸ ποθήμεσον χάρισμα ὅτῃ τῷ ἔδωκε .
Καὶ ἡ Ζηλόφθῃ Φεναίνα διὰ τῷ ὑπερηφανείαν καὶ κακοσιωλῆτης ἔμεινε
σέβρα . Καὶ ἡ Ἄννα ἐγεύνησεν ἄλλα 5'. παιδία . Λοιπὸν ἔκαμε τῷ προ-
σελῶν τῷ πρὸς τὸν Θεόν λέγοντας . Τῶρα ἐσερεώθη ἡ καρδιά μου εἰς
τὸν Κύριόν μου , καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δυνάμις μου ὑψώθησεν ἀπ' αὐτὸν τὸν Θεόν
μου καὶ τῷ ἐπιθυμίαν μου , καὶ ἀφραῖθηκα εἰς τῷ μεγάλῳ χάριτι ὅτῃ
μὴ ἔκαμεν . Ομολογῶντας ἀκόμι πῶς εἶνα Ἄγιε Μοναχός τῶ καὶ Δι-
σκουος , καὶ Μεγαλοδύναμος εἰς ὅλα . καὶ νὰ μὴ καυχῶμαι καυεῖς καὶ νὰ πο-
λυλογῶ ἔμφορῶτα , διατὶ αὐτὸς ὀλομόναχός τῶ καίει ὅσα θέλει με-
τῷ Θεικῶ τῶ δυνάμει . Καὶ πῶς μόνον αὐτὸς εἶνα ἔξουσιος ἢς καὶ Κετῶ

ολογῶν· ἢ αὐτὸς κἀκεῖ τὸς Βασιλεῖς, ἢ τὸς διωκόμενοι, ἢ τὸς ὑψῶνοι, ὡς ΠαντοδύαμιΘ· καὶ τὸς φυλάσσει αὐτούς· μὲ τὸς τόπους ἢ τὸν Λαόν της. Ταύταις ἢ δύο γυναικίαι σημεῖαί εἰσι τῶ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἰουδαίων, ἢ τῆς Χριστιανῶν. Ὁ Ἐλκωνᾶς σημεῖαί εἰσι τὸν Θεόν. Ἡ Ἄγνα τὴν Ἐθνικὴν Ἐκκλησίαν, ἢ τὸν Λαόν ὅτε ἦτον πρῶτα ἄπιστος, ἢ ὑπερὰ ἐπίσδεισε. Καὶ ἡ Φαναῖνα τὴν Ἐβραϊκὴν Ἐκκλησίαν ὅτε ἐπίσδεισε. Καὶ καθῶς ἡ Ἄγνα ἦτον πρῶτα σείρα, ἢ ὑπερὰ ἔγινε πολυτέκνος· ἢ ἡ Φαναῖνα ἢ ἔγενετο πρῶτα, ἐσεύραθεν· Ἐτῆε ἢ ἡ Ἐθνικὴ Ἐκκλησία ὅτε ἦτον πρῶτα σείρα, ἐγέννησε πολλὰ παῖδια μὲ τὸ Ἅγιον Βάπτισμα· καὶ ἡ Ἐβραϊκὴ ἐσεύρατε, ἢ ἔχασε τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ. Διὰ τὸτο ψάλλοντός της ἢ Ἐκκλησίας κἀκεῖ νύκτα εἰς τὸν Ὀρθρον, ἀχαιριστῶ τὸν Χριστὸν ὅτε τὴν εὐχαλεῖ ἀπὸ τῶν ἀπιστίων, καὶ τὴν ἔφερεν εἰς τὴν Θεογνωσίαν. Καὶ τὸν παρακαλεῖ νὰ τὴν ἀξιώσῃ καὶ εἰς τὴν Οὐραϊόν της Βασιλείαν.

Ἡ Ἐξήγησις.

1. **Τ**ὼρα ἐσευείθη ἡ καρδιά μου ὅλη ἢ ἡ πίστευσί μου καλλίτερα εἰς ἐσεύα τὸν Κύριόν μου.

2. Καὶ ὑψώθηκεν ἡ χαρὰ ἢ ἡ καύχησίς μου ἀπὸ τῶν διωκόντων Θεέ μου.

3. Καὶ ἐμεγάλωσεν ἡ γλῶσσά μου, ἢ ἐπλάττωθη τὸ στόμα μου ἀπαύω τῆς ἐχθρῶν μου ἀπὸ τῶν χαρίων σου. καὶ ἀφραύθηκα εἰς τὴν θαυμάσιον καλοσιλίω ὅτε μὲ ἔκαμες.

4. Καὶ ὁμολογῶ πῶς δεῦ ἔναι ὑδούκας κατὰ τὸν εἶδος τῶν καλοσιλίω ὡσὰν ὁ Κύριός μου, ὑδὲ δίκαιος ὡσὰν ὁ Θεός μου· ὑδὲ Ἅγιος ἀπὸ τῶν Βασιλείων σου.

5. Διατὸτο λέγω πρὸς ὅλους τὸς ὑπερηφάνους ὅτε λογαριάζονται πῶς εἶναι δυνατοὶ ἢ μεγάλοι, ἢ τὸς φαίνεται πῶς δὲν ξεπλάττων ποτὲ ἀπὸ τῶν δόξαντων. Μὴ καυχᾶσθε, ὑδὲ νὰ μιλεῖτε ὑψηλὰ καὶ μεγάλα παράγματα διὰ λόγους εἰς τὴν μεγαλοτητίαν σας.

6. Μὴ δὲ νὰ εὐγγίτετα βλασφημία ἀπὸ τὸ στόμα σας· (ἐπιθυμῶμενοι τί ἔπαθεν ὁ πρωτόγγελος διάβολος.)

7. Διατὸ ὁ Θεός εἶναι καρδιογνώστης καὶ γνωρίζει ἀσφαλτα ἢ σιωπὰ τῶν γνώμας της ὁλογῶν, ἢ Θεός ΠαντοδύαμιΘ, ἢ ἐσευείθη

Τὸ Κείμενον.

1. **Ε**σπευείθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ.

2. Ἐψώθη κείρας μου ἐν Θεῷ μου.

3. Ἐπλάττωθη σόμα μου ἐπ' ἐχθρῶν μου, ὑψοφραύθη ἐν σωτηρίῳ σου.

4. Ὅτι ἔκ εἰσι Ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, ἢ ἔκ εἰσι δίκαιος ὡς ὁ Θεός ἡμῶν, ἢ ἔκ εἰσι Ἅγιος πλῆυσος.

5. Μὴ καυχᾶσθε, καὶ μὴ λαλεῖτε ὑψηλὰ εἰς ὑπεροχλήν.

6. Μὴ δὲ ἔξελεθῆτε μεγαλοφροσύνην ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν.

7. Ὅτι Θεός γνωστέων Κύριος, ἢ Θεός ἐπισημαίων ἐπιτηδέματα ἀπὸ τοῦ

8. Τόξον δωματῶν ἠθέλησε, καὶ οἱ ἀθευῶντες περιζώσαντο διώαμιν.

9. Πλήρης ἄρτων ἤλαττώθησαν, καὶ οἱ πενήντες παρήκαν γλιῦ.

10. Ὅτι σείρα ἔπευ ἐπτά, καὶ ἡ πολλή ἐν τέκνοις ἠθεύητε.

11. Κύριε θανάτῳ καὶ ζωογονεῖ, κατάγει εἰς ἅδου, καὶ ἀνάγει.

12. Κύριος πτωχίζει καὶ πλατίζει, ταπεινοὶ καὶ αὐνοῖ. Ἀνισὰ ἀπὸ γῆς πείητα, καὶ ἀπὸ κορείας ἐγείρει πτωχόν.

13. Τῷ καθίσαι αὐτὸν μετὰ δωμασῶν λαῦ, καὶ θρόνου δόξης κατακληρονομῶν αὐτῶν.

14. Δίδως δὲ χλιῶ τῷ δλοχόμενῳ, καὶ δλογητεσ ἐπὶ δικαίῳ.

15. Ὅτι ἐκ εἰσχυῆ δωματὸς αὐῆρ ἐν τῇ ἰχυῖ αὐτῶ.

16. Κύριος ἀθευῆ ποιήσει τὸν ἀντίδικον αὐτῶ, Κύριος Ἀγγι.

17. Μὴ καυχᾶσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτῶ,

εἰς αὐτὸς ὅλα τὰ παράγμματα καθὼς βύλεται ἐκεῖνος, καὶ ὅχι καθὼς θέλησιν ἐκεῖνοι.

8. Διὰ τῆτο, τὸ δοξάζει, ἤγην ἡ διώαμις καὶ σπέργεια τῆς δωματῶν καθὼς τὸ ἐφανέρωσεν ἡ διώαμίστε πολλὰς φορὰς) ἀχαμνησε καὶ ἐχάθηκε. καὶ οἱ ἀχαμνοὶ μετὰ τῷ διώαμίτη ἐδιωαμώθησαν.

9. Οἱ χορτασμένοι ἐπτώχισαν καὶ ἔχασαν τὰ κλῆτα καὶ τὰς τόκωστες, καὶ οἱ πενησμένοι τὰς ἐκληρονομήσαν καὶ ἐχόρτασαν.

10. Διὰ τῆτο ἡ σείρα γυναικὰ μετὰ τῷ χάρωντι διώεται νὰ γενήσῃ πολλὰ παυδία (καθὼς ἐγένηκε καὶ εἰς ἐμεῖς.) καὶ ἡ πολυτέκνη νὰ ἀσχηγήτη, νὰ μείνη σείρα (ὡσὰν πῶς καὶ ἡ Φαναων.)

11. Αὐτὸς ὁ Κύριος θεοποιεῖ τῷ ζωῷ καὶ τὸν θανάτον, καὶ θανατῶνει καὶ ἀνάσσει, κατεβάζει εἰς τὸν ἅδου, καὶ ἀνεβάζει. (ἀποκωλύτρα παρὰ ὅτῳ βαίνει ὁ Βασιλεὺς μετὰ τὸν λόγον τε εἰς τῷ φυλακῶ, καὶ ἄγανει.)

12. Ὁ Κύριος πλατύνει καὶ πτωχεύει τὰς ἀνθρώπων, χαμιλώνει καὶ ἐψώνει, ἀναστικῶν ἀπὸ τὰ χῶματα τὸν πενησμένον. καὶ ἀνεβάζει ἀπὸ τῷ κορείαν τὸν καταφρονημένον.

13. Καὶ τὸν ἀξιώνει νὰ καθίσῃ μετὰ τὰς δυνατῶν τῷ λαῦ, καύωνταῖς τὸν νὰ κληρονομήσῃ καὶ θρόνον Βασιλικόν. νὰ δοξάζεται ὡς ζῶντι. ὡς τὸν Γωσῆφ, καὶ ἄλλης.

14. Αὐτὸς εἶναι ὅτῳ δίδει τὰ ζητήματα ἐκείνων, ὅτῳ τὸν παρακαλοῖ μετὰ πᾶσαν ἀλόγῃ βειαν, καὶ τῷ τάσσει τὰς ἐπιγίμματα, καὶ ἀλογαῖ ἐκ πληθεύει τὰς χεῖρας τῆς δικαίων.

15. Καὶ τινὰς δὲν διώεται ὅσον καὶ αὐτῶ δωματὸς νὰ κάμη μετὰ τῷ διώαμίτη παρὰ μικρὸν τίποτα (χωρεῖς τῷ Θεῷ τὸ θέλημα, ἢ τῷ παραχώρησιν.)

16. Διατὶ αὐτὸς ὁ Κύριος ἀχαμνίζει τὸν ἀντίδικόν τε, ὁ μέγας ἀθευῆς ὄνον τῷ Κόσμου, ὁ ἄγγι καὶ σοφὸς καὶ Μεγαλοδιώαμι.

17. Διὰ τῆτο ἄς μὴ καυχᾶται ὁ σοφὸς εἰς τῷ σοφίαν τε. Καὶ μὴ καυχᾶται ὁ δωματῶς

εἰς τὴν διώκῃν τὴν . Καὶ μὴ καυχᾶται ὁ πλῆ-
σιος εἰς τὸν πλῆθυντον .

18. Ἀλλ' ὅποιοι θέλει νὰ καυχᾶται καὶ νὰ
χαίρῃται, εἰς τὴν μόνον ἃς εἶναι ἡ δόξα τοῦ
καὶ ὁ πόθος τοῦ, νὰ κατανοᾷ καὶ νὰ γνωρίσῃ
τὸν φοβερόν καὶ Πολυέλεον Κύριον μετὰ μεγάλῃ
ταπεινώσειν .

19. Καὶ νὰ κρίνῃ νόμιμα καὶ δίκαια (κατ'
ἐὺς καὶ τὴν τάξιν τοῦ, ἡ Γεωμετρίας, ἡ Λογί-
κῆς) εἰς πάντα τόπον, καὶ ὁφείκειον ὅπως δι-
είκεται .

20. Τὸν ὁ ἀόρατος Κύριος κατοικῶν ἀπάνω
εἰς τὸν Οὐρανόν, καὶ ἀπ' ἐκεῖ φωνάζει μετὰ
κατὰ φωνῆν .

21. Πῶς αὐτὸς εἶναι ὅπως κρίνει μετὰ δικαιο-
σιμῶν, καὶ διορθῶναι ὅλον τὸν Κόσμον ἀπὸ
ἄκρου ἕως ἄκρου .

22. Ὡς δικαιοκριτὴς καὶ μέγας ὅπως εἶναι .

23. Καὶ αὐτὸς θέλει δίδει διώκῃν τῆς Βα-
σιλείας τοῦ (ὅταν τὸ πείθονται εἰς ὅλα τοῦ τὰ
Ἄγια προσάγμετα .)

24. Καὶ θέλει ὑψῶναι τὴν Βασιλείαν τοῦ,
νὰ νικήσῃ καὶ νὰ κληρονομήσῃ τὸν ἐχθρὸν τοῦ .
καὶ νὰ μένῃ μετὰ τὸν Λαόν τοῦ ἀφοβοὶ καὶ ξέ-
γνωσταί καὶ χαρῆμοι εἰς τὸν τόπον τοῦ προ-
καυρα, καὶ αἰώνια .

καὶ μὴ καυχᾶσθαι ὁ δι-
νατός ἐν τῇ διώκει αὐ-
τῶν, καὶ μὴ καυχᾶσθαι ὁ
πλῆσιος ἐν τῇ πλείονι
αὐτῶν .

18. Ἀλλ' ἢ ἐν τῷ
καυχᾶσθαι ὁ καυχώμενος,
ἐν τῷ σωθῆναι καὶ γνω-
σκεῖν τὸν Κύριον .

19. Καὶ ποιῆν κῆμα,
καὶ δικαιοσύνην ἐν μέσῳ
τῆς γῆς .

20. Κύριος αἰεθῆ εἰς
Οὐρανόν καὶ ἐβρόντησεν .

21. Αὐτὸς κρινεῖ ἄκρου
γῆς .

22. Δίκαιος ὢν .

23. Καὶ δώσει ἰσχυρῶν
τοῖς Βασιλευσιν ἡμῶν,

24. Καὶ ὑψώσῃ κίρας
χριστῶν αὐτῶν .

Ὡ Ἐ Λ Η Ἰ Τ Ε Τ Α Ρ Τ Η .

Προσδοχὴ Ἀββακὺμ τῷ Προφήτῃ . Κεφ. γ'. ι.
Τὴν τῷ Λόγῳ κέωσιν Ἀββακὺμ φράσον .

Εἰς τὸν Σωξαρμῆ τῷ Δεκεμῷ β'. γράφει, πῶς ὁ Προφήτης Ἀββακὺμ
ἦτον ἀπὸ τῷ φυλῷ τῷ Συμεων . καὶ τῷ εἶδειεν ὁ Θεός (πρὶν
νὰ χαλάσῃ ὁ Ναβωχοδονόσορ τὴν Γερουσίαν) τὸν χαλασμόν τῆς χώρας
καὶ τῷ Ναῦ, καὶ τῷ σκλαβίῳ τῷ Λαῦ, καὶ τὸν ἐρημισμόν τῷ τόπῳ . Ὁ
ὅποιοι ἐλυτήθη, καὶ ἔκλαυτε πολλὰ εἰς τὰ κακά, ὅπως ἦκατε πῶς ἔχουσι
νὰ γενηθῇ . Καὶ ὅταν ἤλθῃ ὁ Ναβωχοδονόσορ εἰς τὴν Γερουσίαν δια-

νά τῷ πολέμῳ, ἢ νά τῷ κερτάσῃ, αὐτὸς μὲν ὁ Προφήτης τὸν καιρὸν τῷ πολέμῳ, ἔφυγεν εἰς τῷ Ὀσρακίλῳ, καὶ ἑκατοῖκα εἰς τῷ γῆν Ἰσμαήλ, ὁ δὲ λαὸς μὲ τῆς σκλάβας, ἢ μὲ τὰ κέρση ὑπῆγεν εἰς τῷ Βαβυλῶνα αἰχμηλωτός. Καὶ ὡσαύτῃ ἐμισύδσαν οἱ Χαλδαῖοι ἀπὸ τῷ Γερσαλήμ, καὶ ἐτυμμεζώχθησαν πάλιν οἱ φάγατοι τῷ Γεροσολύμων ὅτῃ ἦταν εἰς τῷ Αἴγυπτῳ, ἢ ἦλθαν ἢ ἐσάθησαν εἰς τῆς τόπωντων, ἐσράφη ἢ αὐτὸς πάλιν εἰς τὰ γονικάτῃ. Τῆτος ἄν δεικνόμενος εἰς τὴν Γερσαλήμ (ἀγκυλὰ ἢ ἡ Θεία Γραφή λέγει εἰς τῷ Ἰουδαίῳ) ἢ πηγαυόμενος τὸν καιρὸν τῷ θέρῃ διὰ νὰ φέρῃ μεσγέρεμα εἰς τὸ χωράφιόν τῃ, διὰ νὰ φάγῃσιν οἱ θρασυαῖδες, ἀρπαξεν αὐτὸν Ἄγγελος Κυρίου ἀπὸ τὴν κορυφήν, ἢ ἐφερέτον εἰς μίαν σιγμῶν ἄτω βραχάζωντάστον εἰς τῷ Βαβυλῶνα, ὅτῃ ἦτον ὁ Προφήτης Δανιὴλ εἰς τὸν Λάκκον τῷ Λεόντων, ἢ τῷ ἔδωκε ἢ ἔφαγε. καὶ πάλιν τὸν ἐσρέψε παρὰ τοῦς ὀπίσω εἰς τὰ Γεροσολύμια ὁ ἴδιος Ἄγγελος. Τῆτος ἐγγώρισε ἢ τὸν καιρὸν ὅτῃ εἶχασι νὰ ξετκλαβωθῶσιν οἱ Ἐβραῖοι ἀπὸ τῷ Βαβυλῶνα. ἢ δύο χρόνος παρὸ τῷ νὰ σφραγῶσιν ἀπέθανε. Ὁ Λόγος τῷ Ἀββυκκὶμ ἔχει γ'. Κεφ. εἰς τῷ Παλαιῶν Γραφῶν. Εἰς τὸ α'. Κεφ. παραπονᾶται εἰς τὸν Θεὸν διὰ τὸν μέγαν ἀφανισμόν τῷ Λαῷ, πῶς θέλει νὰ τὸν χαλάσῃ οἱ Χαλδαῖοι. Ὁ ὁποῖος τῷ εἶπε πῶς θέλει χαθῆν ἢ αὐτοῖς εἰς τῆς ὁ χρόνος, ὅτῃ τῆς ἐφορητάστον ὁ Γερμαίας. Ἀπένει θωμροζέται τῷ ἀμετρον ὑπομονῶν τῷ Θεῷ παρὸς τῆς ἐχθρῆς τῷ Νεῦτῃ, ὅτῃ εἶχασι νὰ κάμῃσι (μὲ μεγάλῳ ἀχορταγίῳ) ὅτῃ κακὰ ἐδιώκωνται. ἢ ξεσέεται εἰς τῷ παραχώρησιν τῷ Θεῷ, ὅτῃ ἠθέλητε νὰ τῆς δώσῃ τὸτῷ ἴχασιν νὰ ἀφανίσῃν τὸν τόπον τῃ, καὶ νὰ σκλαβώσῃν τὸν Λαόντῃ. Εἰς τὸ β'. Κεφ. διηγᾶται πῶς τῷ ἐφανέρωσεν ὁ Θεὸς τῷ ἀπόκρητιν, πῶς θέλει χαλάσει τῷ Βασιλείῳ τῷ Χαλδαίων διὰ τοῖς ἀρπαγαῖς, φόνος, ἢ ἀδικίας, ἢ εἰδωλοχτρείαις τῆς, καὶ διὰ τὸ λοιπὰ ἀμετρα κακὰ ὅτῃ ἐκαύσιν. ἢ νὰ ξετκλαβώσῃ τὸν Λαόντῃ. Εἰς τὸ γ'. Κεφ. παροράχεται ὁ Προφήτης ἢ λέγει, πῶς ἐφοβῆθη ἀπὸ τῃ κακὰ, ὅτῃ ἦκυσεν ἀπὸ τὸν Θεόν, πῶς εἶχασι νὰ πάθῃσιν οἱ Ἰουδαῖοι. Καὶ τὸν ἔχολοθρεμὸν ὅτῃ ἠθέλε νὰ κάμῃ τῷ Χαλδαίων, νὰ τῆς ξετκλαβώσῃ. Καὶ παρακαλεῖ τὸν Θεόν νὰ σκέπῃ τὸν Λαόντῃ, ἢ νὰ τὸν φυλάσῃ εἰς ἐκείνα τὸ μέγαν βίασῃ τῷ πολέμῳ, ἢ τῆς σκλαβίας. Καὶ νὰ τῷ δίδῃ ὑπομονῶν νὰ τὰ βραχάζῃ. Καὶ ἀφ' ἡ ἀναθύμησε παρὸς τὸν Θεόν τὰ παλαιὰτῃ θωμροζία ὅτῃ ἔκαμεν εἰς τῷ ἐλαθερίαν τῆς, λέγει πῶς εἶναι ἀχαρισθμενός, καὶ παρηγορημένός ἀτόσπῃ εἰς τὸν μέγαν φόβον. ἔχωντας τῷ ἐλπίδατῃ εἰς τὸν Θεόν νὰ τῆς δώσῃ τῷ ἐλαθερίαν τῆς. Τῆτο τὸ γ'. Κεφ. τὸ ἔρηγῆμεν πῆρα καὶ τὸ λυάμμεν, ἢ τῷ Ἰσορίαν. Ἀλλ' ἡ Ἐκκλησία τὸ ἀλληγορᾶ εἰς τῷ Σάρκωσιν τῷ Τῷ τῷ Θεῷ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, ὅτῃ ἦλθε ἢ ἠλάθερώσῃ τὸν ἀφθρωπεν ἀπὸ τῆς χεῖρας τῷ διαβόλῳ.

Η' Ε'ξήγησις .

1. Ω Κύριε μου ἤκουσα τὸν χαλασμὸν τῆς Γερουσαλήμ, καὶ ἐφοβήθηκα .

2. Κύριε ἐκατανόησα τὰ ἔργα σου (ἤκουσα τὰ κακὰ ὅπως ὤρατες νὰ πάθῃ ὁ Λαός σου διὰ τὰς ἀμωρϋτίας μου . Καὶ τὸν χαλασμὸν τῆς Βαβυλων[Ⓞ], ὅπως θέλει νὰ τὸν σκλαβιάσῃ) καὶ ἔξεσάθηνκα .

3. Καὶ πῶς αὐάμισα τῆς Καλδαίων καὶ Γουδαίων, εἰς τὸν καιρὸν τῆς δύο Βασιλείων Δαρείου καὶ Κύρου θέλεις φωνῆ .

4. Καὶ φθαίνοντας οἱ ὁ χρόνοι τῆς σκλαβίας τῆς, θέλεις φανερωθῆ, πῶς εἶσαι Θεὸς μεγαλωδύωμ[Ⓞ] .

5. Καὶ τελειώνοντας οἱ αὐτοὶ χρόνοι, θέλεις γνωρωθῆ φανερά Δικαιοκρίτης εἰς τὰς Καλδαίους, νὰ τὰς τιμωρήσῃς . Καὶ ἐλεημονητής, νὰ λυτρώσῃς τὰς δούλους σου . καὶ προσκυνῶ τῷ δικαίω σου ἀπόφασι .

6. Ἀλλὰ σὲ παρακαλῶ νὰ λυπηθῆς τὸν Λαόν σου, νὰ τὸν φυλάξῃς εἰς τὰς μεγάλας τῆς φόβης καὶ ταραχῆς, καὶ ἀμωρῆ κακὰ ὅπως ἔχει νὰ παθεύῃ εἰς τὸν θυμὸν τῆς ἐχθρῶν τῆς, καὶ νὰ τῷ δίδῃς μεγάλην ὑπομονὴν νὰ ὑπομεύῃ .

7. Καὶ νὰ ἐσθυμηθῆς τῷ ἐλεημοσιώλω σου νὰ τὸν ἐλᾷθερῶσῃς εἰς τὸν καιρὸν ὅπως ἀποφάσις .

8. Καὶ ἐστὶν ὁ Θεὸς ὁ μέγας (ὅπως ἔκαμες εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη τὰ μεσημβριὰ τῷ Κόσμῳ, διὰ νὰ τὰς ξεσκλαβώσῃς ἀπὸ τῷ Αἴγυπτον, ἀπειρα καὶ μεγάλα θαύματα . καὶ περισσότερα εἰς τὸ Σίναον ὄρος . Καὶ μὲν ταῦτα ἀπὸ τῷ Ἀγίω σου Κιβωτὸν ἐθαυματούργας ὡσεὶ ὅπως τὰς ἔφερες εἰς τὰ Γεροτόλμω καὶ τὰς ἐκατοίκισας) ἐστὶ ἐλέημων ὡσαύτῃ καὶ τότε, δράμε πρὸς αὐτὰς ἀπὸ τῷ μεσημβριῶν .

9. Καὶ ἐστὶν ὁ Ἅγιος φάται ἀπὸ τῷ Γερουσαλήμ τὸν τόπον σου τὸν Ἅγιον, ὅπως εἶται ἀπὸ τὰ θαύματα σκεπασμένος ὡς πολυδεδρόν ὄρ[Ⓞ] με πολλῷ ἴσκιω . καὶ τὰς λυτρώ-

Τὸ Κείμενον .

1. Κ Τελε εἰπαχῆκα τῷ ἀκολύσῃ, καὶ ἐφοβήθην .

2. Κύριε κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἔξεσάθην .

3. Ἐν μέσῳ δύο ζώων γνωρωθήσῃ .

4. Ἐν τῷ ἐγγίξεν τῷ ἐπὶ ἐπιγνωθήσῃ .

5. Ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν αὐάδειχθῆσῃ .

6. Ἐν τῷ παρεχθῆναι τῷ ψυχλιώμῳ, καὶ ὄργῃ .

7. Ἐλῆες μνησῆσῃ .

8. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαυμάω ἤξει .

9. Καὶ ὁ Ἅγι[Ⓞ] ἔξ ὄρος κατσκυκίς δασείος .

10. Ἐκάλυψεν Οὐρανὸς ἡ ἀρετὴ αὐτῶ, καὶ τῆς αἰδέσεως αὐτῶ πλήρης ἡ γῆ.

11. Καὶ φέγγος αὐτῶ ὡς φῶς ἔσαι.

12. Κέρατα ἐν χερσίν αὐτῶ.

13. Καὶ ἔθετο ἀγάπῃσιν κραταιὰ ἰχθῦς αὐτῶ.

14. Πρὸ προσώπου αὐτῶ πορεύεται λόγος.

15. Καὶ ἤξειλεται εἰς παιδείαν καὶ πόδας αὐτῶ.

16. Ἐΐση, καὶ ἑταλῶθη ἡ γῆ.

17. Ἐπέβλεψε, καὶ ἔτακῃ ἔθνη.

18. Διετείβῃ τὰ ὄρη Βίβη.

19. Ἐτάκῃσαν βουνοὶ αἰώνιοι.

20. Πορείας αἰώνιας αὐτῶν αὐτὶ κόπων εἶδον.

21. Σκλωμάτα Αἰθίοπων πτοηθήσονται, καὶ σκλωαὶ γῆς Μαδιάμ.

22. Μὴ ἐν ποταμοῖς ὀργισθῆς Κύριε.

σῆς μετὰ τὴν διωκίμην, καὶ νὰ τὴς φέρῃς μετὰ τὸν τρόπον θαυμασιώτατον μετὰ τὸ καλὸν εἰς τὸν τόπον τῆς.

10. Αὐτὸς ὁ Κύριός μου, ὅτε ἐθάμπησε τότε τὴς Οὐρανῶς, καὶ τὴς ἐπέτατε μετὰ λαμπράτη καὶ θεϊκὰ θαυμάσια, καὶ ἡ γῆ ἐγένωσεν ἀπὸ τῆς δοξολογίας τῆς.

11. Καὶ ἡ λάμψις τῶ προσώπου τῆ ἀκτινοβολία τελευτή τῆ ὡσαύτῃ ἄλλος Ἡλῖος, καὶ ἐσκοτεινιάζει τὰ μῆτια, καὶ δεῦρ ἐδωκίμην νὰ τὸν ἰδῶσι.

12. Καὶ κέρατα, ἦσαν διωκίμην παρὰ μεγάλας ἦσαν εἰς τὴς χεῖράς τῆς.

13. Ὅτε ἐφανερώνασι τὴν μεγάλῃ τῆ ἀγάπῃ εἰς τὸν Λαόν τῆς, καὶ τὴν φοβερῇ τῆ δύναμιν εἰς τὴς ἐχθρῆς τῆς.

14. Καὶ ἔμπροσθεν τῶ προσώπου τῆ ἔτρεχε μετὰ μεγάλῃ σιέργειαν ὁ θεσμός τῆς.

15. Καὶ ἔδωκε ὡσαύτῃ ὑπέρβητος ἀκολούθῃ καὶ ἡ παιδεία εἰς τὴς σταντίμην τῆς, καὶ τοὺς ἀφαιρῆ.

16. Καὶ ἐκόντης ἡ Ἁγία Κιβωτῶς (καὶ αὐτὸς εἰς αὐτῶ) ἑταλῶθη ἡ γῆ.

17. Ἐκοίταξε, καὶ ἐχάμηνταν ἀπὸ τὸν φόβον τῆς τὰ ἔθνη τὰ ἔμπροσθεν τῆς.

18. Καὶ ἐσωτερίμηνταν τὰ ὄρη (ἦσαν οἱ Βασιλείμην) ἀπὸ τῆς φοβερῆς καὶ ἀπερῶν τῆς διωκίμην.

19. Καὶ ἐχάμηνταν τὰ πολυκαίμην βουνοὶ (ἦσαν ἡ χῶρος καὶ τὰ εἰδωλάμην καὶ οἱ πρῶτοι τῆς, ὅτε ἦσαν εἰς τὸν δόξαν, καὶ μεγάλῃ φαντασίμην ἀπὸ πολλῆς χῶρος.)

20. Καὶ αὐτῆς τῆς ἀμερτίας, καὶ τῆς περρασμῆς καὶ ἀδικίας ὅτε ἐκαύασιν, εἶδασιν καὶ τῆς πορροκαίμην καὶ αἰώνιας ἐράμην τῆς θανάμην, καὶ εἰδιάμην μετὰ ἀσκόλαμην θρῆμην εἰς αὐτῆς.

21. Ἐτῆ καὶ τότε θῆλμην φοβῆθῆ οἱ ἐχθροὶ ὡσαύτῃ ὅτε ἐφοβῆθῆ καὶ οἱ τόποι τῆς Αἰθίοπων, καὶ οἱ κάτοικοι τῆς Μαδιάμ.

22. Ἀλλὰ μὴ μετὰ ὀργισθῆς Κύριε, νὰ μετὰ ἀφίμην περροσῶπρον εἰς τῆς τῆς ποταμῆς νὰ κινδωλάμην.

23. Οὐδὲ νὰ αἰάφῃ ἀπὸ τύπης τὲς ἐχθρὸς ὁ θυμός σου ἀπώσω μεις .

24. Οὐδὲ εἰς ἐκείνῳ τῷ θαλάσῳ, ἤγουν εἰς ἐκεῖνο τὸ πλῆθος τῆς ἀπίστων, μὴ ἀφίτης νὰ αἰαβράζῃ εἰς ἐμῶς διὰ τὰ κακά μεις ἢ δικαιοδικαί σου διωκτώτερα, ἀλλὰ βοηθηταί μεις νὰ μὴ μῶς πνίξῃσι .

25. Δικτὶ ἤξάρουμεν, πῶς μόνον νὰ βυλῃ-θῆς νὰ καβαλικίσῃς τὰ ἀλογά σου, (ἤγουν νὰ φθάσῃς μὲ τὲς Ἀγγέλους σου) γίνεται ἡ σωτηρία μεις .

26. Καὶ σύρνωτας τὸ δοξάσαι, καὶ κτυπώντας εἰς τὰ Βατίλαια, λέγεις Κύριέ μου τῶς ,

27. Θέλει γεμῶσαι ἡ γῆ ἀπὸ ποτάμια αἵματι τῆς φονευσῶν .

28. Καὶ θέλῃσι σὲ ἰδῆ ὅλα τὰ φεάτα τῶ πολέμου, νὰ λυῶσιν τὰ σπυροδίατῆς ἀπὸ τὸν φόβοντες .

29. Ἐπὺ εἶται ὅπῃ τὲς σκορπίεις (ὡσὼν τὰ νερά τῆς βροχῆς νὰ τρέχουσιν εἰς τὸν κικόν τῆς κυρῶν, νὰ φάγῃσιν ἀπώσω καὶ κάτω εἰς ἀρχαίς τῶν νὰ χαύνῃται .)

30. Καὶ καίεις τὸτον πλῆθος τῆς ἀπίστας νὰ φονάζῃ· καὶ νὰ πέσῃ τὸ ὕψος τῆς φαντασίας καὶ πλανήτης, κάτω .

31. Τότες ἐπὺ ὁ ἀόρατὸς Ἡ'λιὸς θέλει γνωροθῆ, καὶ νὰ ὑψωθῆ ἡ δόξα σου, καὶ νὰ σταθῆ τὸ φεγγάει (ἤγουν ὁ Λαός σου) εἰς τῷ τάξιντα, ἤγουν εἰς τῷ ὑποταγῷ καὶ διορθωσίν σου .

32. Τότε ἢ σαγίταυσσιν θέλῃσιν ἀγαίει φωταίς νὰ λάμπῃσι .

33. Καὶ νὰ ἀσράπτουσι τὰ ἄρματα σου ἤγουν νὰ φέγγῃσι παντὶ ἢ ἀσραπαῖς τῆς θαυμάτων σου .

34. Καὶ μὲ τὸν φοβερισμόν σου θέλεις ὀλιγοδέσει ταῖς χώραις, καὶ μὲ τὸν θυμόν σου θέλεις ἰξολοθράσει τὰ Ἐθνη .

35. Καὶ ὅταν θέλῃς νὰ εὔγγῃς εἰς φύλαξιν καὶ ἐλάθειαν τῷ Λαῷ σου, φθαίνοντας νὰ σώσῃς τὲς δάλασσιν .

23. Μὴ εἰς ποταμοῖς ὁ θυμός σου .

24. Ἡ' εἰς θαλάσῳ τὸ ἔρμημά σου .

25. Ὅτι ἐπιβήσῃ ἐπὶ τὲς ἴπκῃσσιν, καὶ ἡ ἰπκασία σου σωτηρία .

26. Ἐντείνων εἰτενεῖς τὸ τόξον σου, ἐπὶ σκιηπτρα, λέγει Κύριε .

27. Ποταμῶν ραγήσεται γῆ .

28. Ὀφονταίσει, καὶ ἠδινῆσῃ λαοί .

29. Σκορπιζῶν ὕδατα πορείας .

30. Ἐδωκεν ἡ ἄβυσσος φωνῷ αὐτῆς, ὕψος φαντασίας αὐτῆς .

31. Ἐπήρθη ὁ Ἡ'λιος, καὶ ἡ Σελιῶν ἴση εἰς τῆ τάξει αὐτῆς .

32. Εἰς φῶς αἰ βολίδες σου κορδύσσονται .

33. Εἰς φέγγος ἀσραπῆς ἔπλωνσιν .

34. Ἐν ἀπειλῇ ὀλιγοσεῖς γλῶ, καὶ εἰς θυμῷ καταξείεις ἔθνη .

35. Ἐξήλθεις εἰς σωτηρίαν λαῶν σου, τὸ σωταί τὸς Χεῖρῶς σου ἐλήλυθας .

36. Ἐβαλες εἰς κεφαλὰς αἰῶμων θανάτου.

37. Ἐξήγηρας δεσμὸς ἕως τραχήλου εἰς τέλος.

38. Διέκοψας ὡς ἐκείνη κεφαλὰς διωγῶν.

39. Σειοῦσονται ὡς αὐτοῖς.

40. Διανοιῆξοι χαλινοὺς αὐτῶν.

41. Ὡς ὁ ἐδῶν πτωχὸς λαῖμα.

42. Καὶ ἐπιβίβασας εἰς θάλασσαν τὸς ἵππους, παρόσθουτος ὕδατος πολλὰ.

43. Ἐφουλάξιμι, καὶ ἐπιθήσει ἡ καρδία μου, ἀπὸ φωνῆς προσδύχης ἤψαι χελίων μου.

44. Καὶ εἰσῆλθε τρόμος εἰς τὰ ὕδατα, καὶ ὡς ἐμοὶ ἐπαράχθη ἡ ἰχθὺς μου.

45. Ἀναπαύομαι ὡς ἡμέρα θλίψέως μου.

46. Τὸ ἀναβλιψάμε εἰς λαὸν παροικίας μου.

47. Διότι συκὴ ἢ καρποφορήσει, καὶ ἄν ἐσσι γεννημάτων ὡς ταῖς ἀμπέλαις.

48. Ψάσεται ἔργον ἐλαίας, καὶ τὰ πεδία ἢ

36. Βαύεις δ' αὖτις εἰς τὰς κεφαλὰς ἤψαι αἰῶμων ἐχθρῶν σου θανάτου.

37. Καὶ ἄλλως καύεις σκλάβους καὶ σιδερα εἰς τὸν λαμὸν ὡς ζωῆς τες.

38. Καὶ δίδοντας ἕξαφνα μεγάλῳ τρομῶρα ἤψαι μεγάλων, ἐπέταξες τὰς κεφαλὰς τοὺς.

39. Καὶ τὸς ἔκαμες γὰρ σειοῦσιν ἢ καρδίας τες, καὶ γὰρ ῥαγήσονται τὰ ἐπιθῆσά τες.

40. Καὶ γὰρ ξεκλειδιώσονται οἱ ἀδικοὶ τὰ χαλιναίμα τες (γὰρ τὰ ἐγάλησιν ἀπὸ τὸν λαόν σου, ὅτῃ τὸν τυρανῶσιν ἀπόλασσα καὶ ἀσπλαγχνα.)

41. Καὶ γὰρ τρώγοι τὸ φαγίτης (ὅχι ὡσαύ ἤσται πρῶτα μεγάλοι, καὶ καλομαθήμεροὶ μὲ δόξους μεγάλας, καὶ τράπεζας καὶ τῶν σιωθῆσά τες) ἀλλὰ ὡσαύ ὁ πτωχὸς ταπεινὰ καὶ ἀπόρυφα.

42. Διὰ τὸ ἐνὶ εἶται ὅτῃ ἀνεβάξεις εἰς τὸς ἀπίστους ταῖς τιμωρίας σου (ὡσαύ καβαλά ρης) καὶ παρόσθουτος ἀμειψαὺς χιλιάδες φροσάτα.

43. Τῶτα ὅλα λογιζωντάς τα ἐφοβήθη καὶ ἐτρόμαξε ἡ καρδία μου, καὶ ἔπαυτα ἀπὸ τὸν προσδύχλιμα.

44. Καὶ ἐμπήκε μεγάλη τρομῶρα μετὰ εἰς τὰ κόκαλά μου· καὶ ἐπαράχθησται τὰ μέλη μου, καὶ ἐχάθη ἡ διωκίσιμα.

45. (Καὶ αὖ τῶρα ὅτῃ τὰ ἀυάφρα εἰς τὸν προσδύχλιμα ἔπαυτα τότεν φοβερόν κακόν) μὲ τί τρόπον θέλω ἀναπαυθῆ ἔγω εἰς τῶν θλιβερωῶν ἡμέραν ἐκείνην;

46. Πάρεξ γὰρ ἀνέβω εἰς ἄλλον λαόν καὶ τόπον τῆς ξενιτείας γὰρ σαδῶ.

47. Ἐπειδὴ τῶτ· ὁ τῶτ· θέλει μείνει ἔρημος παντῶς. καὶ συκία δὲν θέλει κάμει σῦκα, καὶ εἰς τ' ἀμπέλια δὲν θέλονται γενῆ βλαστοί, ὅδε σαφύλια.

48. Καὶ θέλει χαθῆ τῆς ἐλαίας ὁ καρπὸς καὶ τὸ λάδι, καὶ οἱ κάμποι δὲν θέλονται κάμει

καρπὸν παρὰ χόρτα· ἢ νὰ ἀπομείνῃ ἔρημοι, γεμίσῃ ἀγκάθια ἢ τριβόλους.

49. Καὶ νὰ λείψῃσιν ἀπὸ ταῖς βοσκαρεῖς ἢ μαυδραῖς τὰ κροβάτια, ἢ νὰ μὴ δέξινται βόδια εἰς τὰ σπίτιχ, ἢ πάχνας ἢ κοφίνας.

50. Εἰς τῆτα ὅλα παρηγορήμα ἢ ἀγαθλιῶ εἰς τὸν αἰθεώτῳμα, ἢ θέλω χαίρεισθαι εἰς τὸν Θεὸν τὸν φυλακτῳ ἢ ἐλθερωτῳμα· (διατὶ τὰ κάνει ὅλα μὲ πολλῶν δικαιοκρυσίῳ, ἢ ἀμετρον ἐλεημοσιῳμα· διὰ μεγάλλῳμας ἀφέλειαν.)

51. Καὶ αὐτὸς ὁ Κύριος ἢ Θεός μου ὅπῃ εἶναι ἢ διώκίμῳμα, θέλει τὸ κάνει ἢ τῆτο, νὰ μὲ βάλῃ εἰς καλὸν τέλος.

52. Νὰ μὲ ἀνεβάτῃ ὑψηλά.

53. Καὶ νὰ μὴ δώσῃ χάριν νὰ νικήσω, καὶ νὰ χαρῶ, καὶ νὰ τὴ ἀχαρισῶ, ἢ νὰ τὸν ἐορτάζω μὲ πόθον ἀπὸ καρδίας μου εἰς ταῖς θαυμασιῶτα χάρις ἢ καλοσιῳμας.)

54. Μὲ ψαλμοδίας γλυκύτατας.

ποιήτῃ βρωῶσιν.

49. Ἐξέλιπον ἀπὸ βρωῶσεως κροβάτια, καὶ ἔχῃ ὑπάρξῃσι βόες ἐπὶ φάτνας.

50. Ἐγὼ δὲ εἰς τῷ Κυρίῳ ἀγαθλιότομα, χαρήτομα ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτήρι μου.

51. Κύριος ὁ Θεός μου διώκίμῳμα, ἢ τάξει τὸς πόδας μου εἰς σωτέλειαν.

52. Καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλά ἐπιβιβᾶμε.

53. Τῶ νικήταίμε.

54. Ἐν τῇ ᾠδῇ αὐτῆ.

Ω, Δ Η' Π Ε' Μ Π Τ Η.

Προσάχῃ Ἡσαΐς τῷ Προφήτῃ. Κεφ. κς'. 9.

Ἡσαΐς κροφῶρησις, Εὐχὴ τὸ πλέον.

Τούτῃ ἢ πέμπτῃ Ω, δὴ τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἀγαθλιμένη ἀπὸ τὰ κς'. Κεφ. τῷ Ἡσαΐς, ἢ εἶναι κροσάχῃ ἢ Προφητεία τῷ αὐτῷ Προφήτῃ διὰ τῷ Γερουαλήμ, ἢ λέγει πῶς θέλει δώσει εἰς αὐτῷ ὁ Θεὸς ἀνάπαυσιν μεγάλην. Καὶ πῶς εἰς ἐκεῖνον τὸν καιρὸν θέλῃσι ψάλλῃ εἰς τῷ Γερουαῖον νὰ λέγῃσι, τῆτῃ ἢ Πόλις εἶναι διωκτῃ νὰ μῶς φυλάσῃ μὲ διπλά τερχία· ἢ θέλῃσιν ἀοίξῃ ἢ πορταυτῃς, νὰ ἐμπῃσι νὰ κατοικήσῃσι μέσα οἱ καλοὶ ἢ δίκαιοι ὅπῃ φυλάσῃν τῷ καλοσιῳμα, νὰ ἔχῃσι τῷ ἐλπίδαυτῃ εἰς τὸν Θεὸν ἀωνίως. ἢ πῶς ὁ Θεὸς ὅπῃ ἐχάλασε κροσῃτέρα τῶτα τόπος ὑψηλῶς ἢ μεγάλλῃ τῷ ἐχθρῶντε, θέλει χαλάσει χώρας διωκταῖς ὡς τὰ θεμέλια· ἢ νὰ περπατῃσιν οἱ καλοὶ ἀφοβα· ἢ νὰ κροσῃτῃ τῷ σράταν τῷ δίκαιῶν, νὰ τρέχῃσιν εὐκολα εἰς τὸς Νόμῃς τῷ Θεῷ, ἢ νὰ ἐπίξῃσιν εἰς αὐτὸν. Τὰ ὅποια ἀλληγοροῦνται ἢ ἐξηγοῦνται εἰς τῷ νέῳ δόξαν τῆς Γερουαλήμ, ὅπῃ ἐμελε νὰ ἔχῃ ἀπὸ τὸν Μεσίαν

Χριστόν, νὰ φάλλῃ ἢ αὐτῆ, ἢ ὅλας ἡ Ἐκκλησίας τὸ, Χαίρε Σιών Ἀγία
 Μητήρ τῆς Ἐκκλησιᾶν Θεῶ κατοικητήριον. Καὶ νὰ αὐοίξῃ τὰς πόρτας τῆς
 νὰ εἰσεβαίνοιαι τὰ Ἐθνη, ὅπως θέλῃσι πισδέσει εἰς τὸν Χριστόν, ὁ ὁποῖος
 μὲν θαυμάσιον ἐχάλασε τὰς μεγάλας σφραγίδας τῆς ἀπίστων ἢ τὰ εἰ-
 δωλάτως, ἢ εἰδίωξε τὰς δαίμονας ἀπὸ τὸν τόπον τῆ, καὶ ἐκαδέστε τὴν
 στρατὸν τῆ δικαίων, ἢ τὴν ἴσαστε νὰ τρέχωσι εἰς αὐτὸν ἢ εἰς τὰ θε-
 λήματα τῆ. Ἀπέκει δείχων ὁ Προφήτης τὴν καθημερινῶν ἐνθύμητιν, ἢ
 τὸν πόθον τὸν μέγαλον, ὅπως ἔχει πρὸς τὸν Θεόν, νὰ σικάνεται πάντα νύ-
 κτα νὰ προσδέχεται, καὶ νὰ τὸν δοξάζῃ εἰς τὰς μεγάλας τῆ καλοτύ-
 γους, ὅπως καίει πέτοια θαυμάσια ποράγματα εἰς τὸν λαόν τῆ· ἢ φαίνεται
 πῶς παραινᾷ ἢ τὰς ἄλλας εἰς τῆτο, ἀλλὰ περιπλέον τὰς Ἐκκλησιαστικὰς,
 ὅπως τὴν ἀναγνώσει κατ' ἡμέραν. Καὶ παρκαλεῖ τὸν Θεόν νὰ τὸν ὀδη-
 γᾷ εἰς τὰ Ἀγία τῆ ποράγματα. Λέγωντας, πῶς ὁποῖος δὲν τὰ φυλάτ-
 σει, θέλει ἔξολοθρῆθῆ· ἢ πῶς θέλει κατακαύσει τὰς ἀπίστας φωτῖα θεί-
 κῆ εἰς τὸ ὑπερον· ἢ δέεται τῆ Θεῶ νὰ δώσῃ ἀνάτασιν εἰς τὸν λαόν τῆ.
 καὶ νὰ ἐλάθρωσῇ τὰς σκληρωμένους δάλας τῆ ἀπὸ τὰς ἐχθρῶς τῆς. Καὶ
 ὅτι ὁ Θεὸς θέλει ἀφανίσει τὰς ἀπίστας ἢ τὰ τέκνα τῆς, ἢ νὰ παιδέσῃ τὰς
 διωκτάς καὶ τυραννῆς, διὰ τὴν ἡ θλίψις (ὡσὰν στρατιωτῆς) μὲν φέρνει
 ὅλας ἐμπροσά τῆ, ἢ εἰς τὴν ὑπακοῶν τῆ. καὶ πῶς θέλῃσι σικωθῆ (ὅχι
 μόνον οἱ τυραννιτμοῖοι ἀπὸ τὰ βάρτανα) ἀλλὰ νὰ ἀνασῆθῃσι ἢ οἱ νε-
 κροῖ ἀπὸ τὸν τάφον νὰ χάρωνται ἐλάθροι, ἢ οἱ κακοὶ νὰ χαθῶσι κατ'
 τὰ ἔργα τῆς· εἰς τὸ ὅποιον φαίνεται, πῶς ὁ Θεὸς μὲν παρκαγγέλλει νὰ ἔχω-
 μεν ὑπομονῶν εἰς τὰς πειρασμὰς, ὡσεὶ νὰ φθάσῃ τὸ τέλος νὰ ἔσκη-
 παθῶσι τὰ καμώματα μῆς, νὰ λάβωμεν ἀπὸ τὸν Δικαιοκρίτῆ τὴν
 αὐταπόδοσιν.

Τὸ Κείμενον.

1. **Ε**κ νυκτὸς ὀρθεῖ-
 ζει τὸ Πνεῦμά
 μου πρὸς σὲ ὁ Θεός.

2. Διότι πῶς τὰ πορο-
 γάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

3. Δικαιοσύνην μάδετε
 οἱ σικωκῶντες ἐπὶ τῆς γῆς.

4. Πέπανται γὰρ ὁ
 ἀσεβῆς.

Ἡ Ἐξήγησις.

1. **Τ**ὸσον εἰς τὴν μέγαλῶν θλίψιν τῆς
 βραυώνμῆς, τότεν εἰς τὴν χαρᾶν
 μου, ξυπνᾷ ἡ ψυχῆ μου ὅπως σὲ ἐπεθυμᾷ,
 καὶ τρέχει μὲ μέγαλον πόθον ἐμπροσά σου
 Θεέ μου.

2. Παρακαλῶντάς σε, νὰ μὲ διδάξῃς τί
 ἔχω νὰ κάμω νὰ σὲ ἀρέσω, ἢ νὰ γλυτώσω
 ἀπὸ τὰ κίνδυνά μου· διὰ τὴν τὰ ποράγματα
 τὰς εἶναι ὡς τὸ πῶς τῆς ἡμέρας, ὅπως φωτίζει
 ὅλων τὴν γῆν.

3. Καὶ μὲν φωνάζω, ὡς αὐθροπιοῖ, μὲν
 δετε νὰ καίετε δικαιοσύνην, ὡσεὶ ὅπως ἀ-
 εἰσκειοθε εἰς τὴν γῆν ζωντανοῖ· (διὰ τὸ κα-
 λόντας·) ἀλλὰ ἐμεῖς δὲν θέλομεν νὰ τὰ ἀπο-
 σωμεν.

4. Διαπέτο κάδε κακὸς ἢ ἀπίστος μὴ θί-
 λωντας νὰ κάμῃ καλά ἀπὸ τὴν κακογνωμίαν

τε, ἔπαυτε τὴν καλῶν γνώμων, καὶ τρέχει εἰς τὴν κακίαν.

5. Καὶ δὲν θέλει νὰ μάθῃ καμμίαν δικαιοσύνην, καὶ καλοσύνην εἰς τὸν Κόσμον τὸν φρόσκιρον.

6. Οὐδὲ θέλει νὰ κάμῃ κατὰ τὰ ἀληθινά τε προσάγματα εἰς ὅλην τὴν ζωὴν.

7. Τὰ ὅποια ὀρίζοι νὰ ἀγάγῃ τὴν κακοσύνην τὴν ὀπαρήκοαν ἀνθρώπου, καὶ νὰ λείψῃ ἀπὸ τὰ κακά τε.

8. Διὰ τὴν νὰ μὴ ἰδῇ τὴν δυνάμιν τοῦ Θεοῦ ἀπαύωται, καὶ τὸν παιδίσθον βαρύνεται.

9. Κύριε, ὑψηλὴ καὶ μεγάλη εἶναι ἡ χεὶρὰ σου καὶ δεξιὰ ἠθέλησαν νὰ τὴν γνωρίσων μετὰ τὴν καλοσύνην.

10. Διαπύτο δοκιμάζοντάς τιν μετὰ τὴν τιμωρίαν θέλῃσιν ἐστραπῆ, καὶ νὰ λυπηθῶσι.

11. Διατὶ εἰς ὅλον τὸ ὕψερρον θέλει σὺ κολοφανῆ, νὰ περιλάβῃ ὁ θυμός σου τὸν κεφόν καὶ βάρβαρον Λαόν.

12. Καὶ τότε θέλει κατακαύσει (ὡσαύτῃ φωτὶα τὰ ξύλα) τὴν ἐχθρὸν καὶ ἐναντίους σου.

13. Κύριε καὶ Θεέ μου, παύσαι τὴν πολέμους καὶ ἀκαταστάσεις, καὶ εἰρυνώσαι καὶ ἀπάυωταί μας διατὶ ἐστὶ εἶται ὅπως μὴς διδεις ὅλα τὰ καλά ὅπως ἔχομεν.

14. Κύριε καὶ Θεέ μου Βασιλέ μου, ἀπόκτησαι πάλιν ἐλάφους τὴν σκλαβωμένους δούλους σου εἰς τὸν τόπον σου, καὶ μὴ ἀφίτης διὰ τὰς ἀμερτίας μας νὰ μὴς ἔξουσιάζωσι οἱ ἐχθροὶ σου.

15. Κύριέ μου, ἄλλον Θεὸν ἀπὸ ἐτεῶν δὲν γνωρίζομεν. Διαπύτο κράζομεν τὸ ὄνομά σου (νὰ μὴς βοηθήτης νὰ κατακόψῃς τὴν ἐχθρὸν μας.)

16. Καὶ τότε ἐκείνοι οἱ κακοὶ καὶ ἄπιστοι καὶ ψυχοκροὶ δὲν θέλῃσιν ἰδεῖν πλεονάζωσαν, ἔδὲ οἱ σφοδρότεροι ἰατροὶ δὲν θέλῃσιν διωχθῆναι νὰ τὴν ἀνάσῃσιν.

17. Διαπύτο σὲ παρηκαλῶμεν νὰ ἠθέλῃς πέμψῃ εἰς αὐτὸν τὸν θυμόν σου καὶ τὴν σωτηρίαν σου.

5. Οὐ μὴ μάθῃ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς.

6. Ἀλήθειαν ἢ μὴ ποιήσῃ.

7. Ἀρθρήτω ὁ ἀτεβής.

8. Ἴνα μὴ ἴδῃ τὴν δόξαν Κυρίου.

9. Κύριε ὑψηλός σου ὁ βραχίον, καὶ ἐκ ἠθέησαν.

10. Γνώστε δὲ ἀνθρώπων θήγονται.

11. Ζῆλον λήψεται λαὸν ἀπαύδατον.

12. Καὶ νῦν πῦρ τὸς ὑπεραντίους ἔδεται.

13. Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρυνώσαι δὸς ἡμῖν, παύσαι γὰρ ἀπέδωκας ἡμῖν.

14. Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, κτήσαι ἡμᾶς.

15. Κύριε ἐκτός σου ἄλλον ἐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν.

16. Οἱ δὲ νεκροὶ ζῶντες ἢ μὴ ἴδωσιν, ἔδὲ ἰατροὶ ἢ μὴ ἀνάσῃσιν.

17. Διὰ τὸτο ἐπήγαγες, καὶ ἀπώλεσας.

18. Καὶ ἤρας πᾶν ἄρ-
σεν αὐτῶν .

19. Πρόσθε αὐτοῖς κα-
κὰ Κύριε, πρόσθε αὐτοῖς
κακὰ τοῖς σιδοῦσι τῆς
γῆς .

20. Κύριε ἐν θλίψει
ἐμῆς ἡμεῖς .

21. Ἐν θλίψει μικρῇ
ἢ παιδείᾳ σε ἡμῶν .

22. Καὶ ὡς ἡ ὠδίνουσα
ἐγγίζει τῷ πενήνῳ .

23. Καὶ ἐπὶ τῇ ὠδίνῃ
αὐτῆς ἐκράγεν .

24. Οὕτως ἐγενήθημεν
τῷ ἀγαπητῷ σου .

25. Διὰ τὸν φόβον σε
Κύριε ἐν γαστρὶ ἐλάβο-
μεν, καὶ ὠδινήσαμεν .

26. Καὶ ἐτέκομεν πνεύ-
μα σωτηρίας .

27. Ὅ ἐποίησαμεν ἐπὶ
τῆς γῆς .

28. Οὐ πεσόμεθα .

29. Ἀλλὰ πεσῶνται οἱ
ἐνοικῶντες ἐπὶ τῆς γῆς .

30. Ἀναστήσονται οἱ
νεκροί, καὶ ἐγερθήσονται
οἱ ἐν τοῖς μνημείοις .

31. Καὶ ἀφραυθήσονται
οἱ ἐν τῇ γῇ .

18. Καὶ ἐν θανάτῳ ὅλας τὰ ἀρτενι-
κὰ παιδία, καὶ τὰς ἐκκληρίδας (καθὼς ἔκα-
μες καὶ εἰς τὰς Αἰγυπτίους.)

19. Πλήθυνα εἰς αὐτὰς τὰ κακὰ Κύριε, με-
ρίστει τὰ κακὰ εἰς αὐτὰς τὰς μεγάλας καὶ
σκληρὰς Τυρανίας τῆς γῆς .

20. Διατὶ Θεέ μου βλέπεις, πῶς ὅλοι μεις,
ὄχι μόνον εἰς τὰς μεγάλας θλίψεις σὲ ἐν-
θυμημοσθε .

21. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς μικρὰς καὶ συγκε-
ραστὰς ἀρρώστιας καὶ περασμὰς· γνωρίζο-
μεν πῶς εἶναι ἡ χεῖρά σου καὶ ἡ δεικνύουσα
ἀπαύωμους· καὶ μὲν παιδεύει διὰ τὰς ἀμαρ-
τίας μεις .

22. Καὶ τὸ καύομεν ὡσαύτῃ ἡ ἐγγαστριμένη
ὅπῃ τῆς ἐρχεται ἡ ὥρα τῆς ἐκ γενήσεως .

23. Καὶ φωνάζει δεικνύουσα εἰς τὴν γενουμένην
τῆς ἀγαπημένης καὶ τῆς βοηθήτου .

24. Ἐτὶ καὶ ἡμεῖς τρέχομεν εἰς τὰ κίνδυ-
νά μεις, καὶ φωνάζομεν ἑστέα τῷ ἀγαπημένῳ
μεις καὶ μὲν γλυτώσῃς .

25. Λοιπὸν μὲ τὸν φόβον σε Κύριε λαμβά-
νομεν μετὰ μεις τὴν ὑπακοήν, καὶ γαστρονόμη-
σομεν τὴν ταπεινώσιν .

26. (Καὶ ἐλπίζοντες εἰς ἑστέα) γενόμε-
ναι καλῶν προθυμίαν μὲ τὴν βοήθειάν σου
καὶ καύομεν τὸ πρόσχημα .

27. Τὸ ὅποσον θέλομεν καίει ἕως τὸν θάνα-
τόν μεις εἰς τὴν τὴν γῆν, (ἢ ἔξελκοντες πῶς
ἔχομεν καὶ λάβομεν καὶ τὰ ἔργα μεις εἰς
τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.)

28. Ἀλλὰ οἱ ἄπιστοι καὶ κακοὶ λέγουσιν εἰς τὸν
ἑαυτὸν τους, δὲν πάτομεν ἡμεῖς εἰς θάνατον
(καὶ ἄς καύομεν ὡς μὲν φαίνεται.)

29. Ἀλλὰ ἡμεῖς οἱ πιστοὶ βλέπομεν μετὰ
ὁμολογίαν μεις, πῶς ἀποθάνου ὅλοι ἐπὶ κατα-
κρίσιν εἰς τὴν γῆν .

30. Καὶ πάλιν θέλομεν ἀναστήθῃ οἱ νεκροί,
καὶ καὶ σικωθῆσιν οἱ ἀπεθαμμένοι ἀπὸ τῶν
μνημείων .

31. Καὶ θέλω ἀφραυθῆσθαι οἱ κακοὶ εἰς
τὸν τόπον τὸν Οὐραϊόν· διὰ τὰ κακὰ ἔργα

ὅπῃ ἐκαύσῃ ζῶντίς τις εἰς τὴν γῆν.

32. Δικτὶ ἢ ἐλεημοσιύῃ σου ὅπῃ βρέχει τὴν ζῶντι ἀπαύωμῃς (ὡσαύτῃ καίη ἢ βροχὴ εἰς τὴν ἀπαρμεύα) εἶναι ἢ ἰατρικάς.

33. Ἀλλὰ ἢ χῶρας τῆς κενῶν καὶ ἀπίστων θέλουσι πέσει νὰ χαλάσω ἀπὸ τὴν ὀργὴν σου.

34. Ἀλλ' ἐπειδὴ λιγοφυχῶμεν ὡς αὐτομόνητοι, ἀκούομεν νὰ μῖς παρηγορᾶς Θεοῦ μου εἰς τὰ βασανιάμῃς, καὶ νὰ μῖς λέγεις. Πέρον με ὑπομονῶν ὁ Δαός μου εἰς τὰ κινδυνώσῃ σου.

35. Καὶ ἔμπανει εἰς τὸ σπῆναι, καὶ κλείει τὴν πόρταν σου.

36. Καὶ κρύβου ὅσον διώεται ἀπὸ τὰ σκαυδάλα τῆς ἐχθρῶν σου ὀλίγον, καμπότον καμπότον.

37. Ὡς πε νὰ σβύτη ὁ θυμὸς τῆ Θεοῦ ὅπῃ ἀνέψαν τὰ κελμιάτῃς ἀπαύωσῃ.

32. Ἡ γὰρ δρόσος ἢ παρὰ σῆ, ἰαμα αὐτοῖς ἔσω.

33. Ἡ δὲ γῆ τῆς ἀπίστων πεσέται.

34. Βάδιζε λαός μου.

35. Ἐἴσελθε εἰς τὸ ταμείον σου, ἀπέκλεισον τὴν θύραν σου.

36. Ἀποκρύβῃθι μικρὸν ὅσον ὅσον.

37. Ἐως αὐτὴ παρέλθῃ ἢ ὀργὴ Κυρίου.

Ω' Δ Η' Ε' Κ Τ Η.

Προσδύχῃ Γωῶν τῆ Προφήτῃς.

Ἐκ Θεοῦ ἐκράυαται Γωῶν λέγων. Κεφ. β'. 3.

Ἀπὸ τὰ ἀπλάγχνα τῆ Θεοῦ ἐφώναξεν ὁ Γωῶν λέγωντας.

Π Ἐμπῶντας ὁ Θεὸς τὸν Προφῆτῃν Γωῶν νὰ ὑπάγῃ νὰ διδάξῃ τὴς Νινυώιτας νὰ μετανοήσῃ, ἐβλέπε εἰς τὸν νῦν τε πῶς αὐτὸν μετανόησεν κίβλας, ὁ Θεὸς τὴς ἐλυπάτο, καὶ ἄς εἶναι, καὶ δεῦ ἢ θελε τὴς καταποντίσει, καὶ ἢ θελε ἀρεθῆ φάσις εἰς τὰ λόγιατῃ· καὶ διὰ τῆτο ἐμπῆκεν εἰς Καράβι νὰ φύγῃ εἰς ἄλλον τόπον. καὶ ὁ Θεὸς σικῶντας μεγάλην φερῆσαν ἐκινδύωλε νὰ πηγῇ τὸ Καράβι, καὶ βαίνοντας λαχνὸς οἱ Ναύταις ἀρεθῆκεν αἰτία ὁ Γωῶν καὶ λέγωντῃς τῃς πῶς δὲν γλυτώσω παρὰ νὰ τὸν ῥῆξῃ εἰς τὴν θάλασσαν, τὸ ἐκίμῃσιν ἀπὸ τὸν φόβον τῃς κακῶς τῃς, καὶ ἔπαυσε ἢ ταραχῇ καὶ ἠσύχαται ἢ θάλασσα. Καὶ ὁ Θεὸς ἐφωρῶσαξεν εἷα μεγάλον θηρόφαρον καὶ τὸν ἐκατάπτε, καὶ ἔκαμε γ'. ἡμερόνυκτα εἰς τὴν κοιλίαν τῃς καὶ μετανόωντας, καὶ καίνοντας τὴν πορτῆν χλιπῃς πρὸς τὸν Θεὸν νὰ τὸν γλυτώσῃ, τῆσται νὰ τὸν δοξολογᾷ καὶ νὰ τὸν ἀγαπᾷ καὶ νὰ κάμῃ ὅτι τὸν ἐφωρῶσαξε. Καὶ ὁ Θεὸς με θάμῃσιν τρέπον

ἔλαμψε καὶ τὸν χεῖραθεν ἔξω τὸ ψάρι. καὶ τότε κατὰ τὸ πρὸς ἄκρον τῆ Θεῶ
 ἔγραψε τῷ Ἰσορίῳ ἐκεῖνω, καὶ τῷ κάτωθεν ποροδελῶ εἰς ἐπισημνίαν
 ἐδικλῶται, καὶ ἐδικλῶμας. Ἀπὸ τῷ ὁποῖαν μαθεύομεν πόσον εἶνα κακὸν
 ἢ παρκαλὴ εἰς τὸν αὐθροπον, καὶ πόσον δυνατὰ παιδεία ὄχι μόνον τὸς
 κακῶς, ἀλλὰ καὶ τὸς καλῶς. Καὶ ξεχωριστὰ τὸς Γερωμένους ἐκεῖνας, ὅτι δὲν
 διδάσκουσι τὸν λόγον τῆ Κυρίας κατὰ τὸ χεῖραθεν. Καὶ πῶς εἶνα χρεῖα καὶ πορο-
 δρέχη τινὰς πρὸς τὸν Θεὸν καὶ ὅλης καρδίας καὶ ἀληθινῶ μετανοίας εἰς
 τὰ κίνδυνά τα, καὶ ἀρίστη τῷ σωτηρίῳ τα. εἰ δὲ μὴ εἶνα χαίμεσθε.
 Καὶ διακρίτω διαβάζοντάς τῳ εἰς τῷ Ἐκκλησίῳ κατὰ ἑκάστῳ εἰς τὸν Ὁρ-
 θρον, ὡς ἔχωμεν τὸν νόημα καὶ καίνομεν τὸ χεῖραθεν. καὶ καὶ φυλακιστώ-
 μεσθε ἀπὸ τῷ παρκαλῶ, ὅτι βλαπτεῖ τὸν παραβάτην καὶ ἀμετανόητον
 ποροτῶρα καὶ αἰώνια. Ταύτῳ τῷ ποροδελῶ χρεῖα καὶ τῷ λέγομεν καὶ
 ἡμεῖς μὲ πάντων ἀλλάβειαν, ἐπισημνίαν τῷ ἐκκλησίῳ τῷ Γενῶ. Καὶ
 τῷ ἐδικλῶμας σωτηρίῳ, ὅτι μᾶς ἐλάτρωσθε ὁ Χεῖραθεν μὲ τῷ τριήμε-
 ρόντα Ἀνάστασιν ἀπὸ τῆ διαβολῆ τὸς χεῖρας καὶ ἀπὸ τὸν σκοτεινὸν ἄδην.
 καὶ μᾶς αἰετασθε εἰς τῷ Βασιλείῳ τα τῷ Οὐραίνῳ. καὶ καὶ ἔχωμεν εἰς
 αὐτὸν τῷ ἐπιδικῶμας καὶ μᾶς βοηθῶ, καὶ καὶ μᾶς ἐλάτρωσθε ἀπὸ τὰ κίν-
 δυνῶ, κατὰ ἑκάστη καὶ ἕως τῷ σήμερον.

Τὸ Κείμενον.

1. **Ε**βόησα ἐν θλίψει
 μου πρὸς Κύριον
 τὸν Θεόν μου, καὶ εἰσήκου-
 σέ με.

2. Ἐκ κοιλίας ἄδω κρω-
 γῆσμα, ἤκαστος φωνῆσ με.

3. Ἀπὸ καρδίας θαλάσσης,
 καὶ ποταμοὶ ἐκκλυσά με.

4. Πάντες οἱ μετεωρι-
 σμοὶσ καὶ τὰ κύματάσ
 ἐτ' ἐμὲ διήλθον.

5. Καὶ γὰρ εἶπον· ἀπώσ-
 ται καὶ ὀφθαλμῶνσ.
 ἄρα ποροδῆσω τὸ ἐπι-
 βλέψαι με πρὸς ναὸν τὸν
 Ἁγίονσ;

Ἡ Ἐξήγησις.

1. **Ε**πισημνίαν ἐγὼ ὁ δούλος σου Γενῶ
 εἰς τῷ κοιλίῳ τῷ ὀφθαλμῶ εἰς τὸ βά-
 θος τῆς θαλάσσης, ἐφώνασα εἰς ἐκεῖνω τῷ
 θλίψιν μου τῷ φοβερίῳ καὶ μεγάλῳ πρὸς ἐπέ-
 να τὸν Κύριον τὸν Θεόν μου καὶ μὲ βοηθήσθε,
 καὶ μὲ ἐπάκουσθε διὰ τῷ ἀσπλαγγνίῳ τα.

2. Καὶ ὅτι ἔλατρωσθε ὅτι ἤκαστος ἀπὸ τῷ
 κοιλίῳ τῷ ἄδω (ἤγωσι ἀπὸ τὸ θηροφάρον
 μέσθ) τῷ φωνῶμα. Καὶ ἐδέχθησ τῷ πορο-
 δελῶμα, καὶ ἐλάτρωσθε ἀπὸ τὸν θαλάσση
 τῷ ζωῶ μου.

3. Καὶ ὁμολογῶ πῶς διὰ τῷ παρκαλιῶμα
 μὲ ἐβυθίστε εἰς τὰ βάθη τῆς καρδίας τῆς
 θαλάσσης, καὶ μὲ ἐπέτασαν οἱ μεγάλοι πο-
 ταμοὶ τῷ κυκλίῳ τα.

4. Καὶ ὅλασθ ἢ αἰεμοταραχῶσ καὶ τὰ κύ-
 ματα τῷ θυμῶσ Θεῶ μου ἐπέτασαν ἀπὸ τῷ μου
 καὶ μὲ ἐκατακόντισαν.

5. Καὶ ἐγὼ ὅτι εἶπα καὶ φύγω ἀπὸ τὰ ὀμ-
 μήτιάσθ (κινδυνῶντα εἰς ἐκεῖνω τὸ τέλος-
 γῶ ἔλεγα) τάχα Κύριε μου καὶ διηθῶ καὶ
 ἰδῶ πάλιν τὸν Ναόνσ τὸν Ἁγίονσ διὰ τῷ
 ἐλεημοσιῶνσ σου;

6. Ὅτῃ μὲ ἔχει πληρωμένον τότε θάλασσαν, καὶ ἐχάθηεν ἡ ζωὴ μου, καὶ μὲ ἐκατέπειπεν ἡ ἄβυσσος ἡ μεγάλη.

7. Ὅτῃ ἐβυθίσθη ἡ κεφαλὴ μου εἰς τὰ σκίσματα τῶν ῥῖν βοιωτῶν.

8. Καὶ ἐκατέβηκα εἰς πύττω τὴν γλῶσσοῦ ὅτῃ εἶναι ἡ κλειδωνιστὴς ἀτζάκισαις καὶ αἰώνισαις, (ἦγεν εἰς τὰ σπλάγχνα τῷ ὄφρακι, ὅτῃ εἶναι ἀδύνατον ὡταῦ καταπίη κοῦρα νὰ ἰδῇ πλῆρα τὸν ἀταῖον Κόσμον.)

9. Ὅμως δὲ ἀτελείωθηκα εἰς τὴν ἀσπλαγχτίαν καὶ διωκμίνας, ἀλλὰ τρέμωντας ἔλεγα, ὡς ἀνέβη μεγαλοδύναμι ἀπὸ τῶν τῶν θανάτων ἡ ζωὴ μου, καθὼς ἔχω τὸ θάρρος μου εἰς ἐσεῖα Κύριε καὶ Θεέ μου.

10. Ναὶ σὲ παρακαλῶ ἀπαύσασά μου τὴν ὥραν ἐπέτλω, ὅτῃ λογῆμαι ξεψυχητῆρός, καὶ σὲ ἐλθῶμαι Κύριέ μου, Κύριε τῆς ζωῆς καὶ τῆ θανάτου μου.

11. Καὶ κάμε νὰ ἔλθῃ δὲὸς ἐμπροσάτω ἡ προσδχή μου εἰς τὸν Ναόν σου τὸν Ἅγιον.

12. Διατὶ τῶρα γνωρίζω πῶς οἱ ἄπιστοι καὶ ὅσοι σὲ παρακίνοσι, καὶ κρατῶσι τὴν σφαλερίαν τῆς γνώμης καὶ πλανῶ, ἐχάσασαι τὴν ἀγάπην σου καὶ ἔπεσαν εἰς τὸν θυμόν σου.

13. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐδέχθης τὴν μετανοήσά μου καὶ μὲ ἐγλύτωσες, θέλω σὲ ἀχαριστῆσαι, καὶ νὰ σὲ καύω ἐορταῖς καὶ λειτουργίαις κάθε χρόνον, νὰ δοξολογῶ καὶ νὰ διηγῶμαι τὴν ἐλεημοσύνην σου.

14. Ναὶ χωρὶς ἄλλο ὅσα σὲ ἔταξα Θεέ μου, θέλω τὰ ἀνταποδίδει εἰς τὸν καιρόν σου διὰ τῆ τὴν τὴν παραὶ μεγάλῃ καλοσύνην Κυριέ μου, ὅτῃ μὲ ἔκαμες.

6. Περιεχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς μου, ἄβυσσος ἐκύκλωσέ με ἐχάσθη.

7. Ἐδὴ ἡ κεφαλὴ μου εἰς χιτμάς ὄρων.

8. Κατέβην εἰς γλῶσσοῦ ἡ οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κατόχοι αἰώνιοι.

9. Καὶ ἀνάβηται ἐκ φθορίας ἡ ζωὴ μου πρὸς σὲ Κύριε ὁ Θεός μου.

10. Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἔξέ μου τὴν ψυχὴν μου, τῷ Κυρίῳ ἐμνήσθην.

11. Καὶ ἔλθοι πρὸς σὲ ἡ προσδχή μου πρὸς Ναόν τὸν Ἅγιόν σου.

12. Φυλασσόμενοι μάτια, καὶ ψαλῆ, ἔλαιον αὐτοῖς ἐγκατέλιπον.

13. Ἐγὼ δὲ κατὰ φωνῆς ἀνέσπεω καὶ ἔξομολογήσεως θύσσωσι.

14. Ὅσα ἠξάμην ἀποδώσω σοι εἰς Σωτηρίαν μου τῷ Κυρίῳ.

Ω, Δ Η Ε Β Δ Ο Μ Η.

Προσλήχῃ τῆς Ἀγίῳν τελῶν Παίδων.

Ἄϊνος φλόγα σβεύουσι τῆς τελῶν Παίδων. Κεφ. γ'. 2.

Ἡ Προσλήχῃ τῆς Ἀγίῳν τελῶν Παίδων σβύει τὴν φλόγα.

Ο Ναβυχοδονότορ ὁ Βασιλεὺς εἰς τὴν ἰή. χρόνος τῆς Βασιλείας τοῦ ἔστησε μίαν εἰκόνα χρυτῶν τῶ ἑαυτῶν εἰς τὴν Δειραῶν, κάμπου τῆς Βαβυλωνῶν. Καὶ ὤρετο ὅποιον δὲν τὴν προσκυνῆται νὰ τὸν ρίπτειν εἰς τὴν κἀμινον ὅτῃ αὐαψεν. Καὶ ὅλοι τῶ ὑπήκυσαν, ἔξω ἀπὸ τὴς τρεῖς Παῖδας, ὅτῃ δὲν ἠθέλησαν νὰ εἰδωλολατρήσων, καὶ τὴς ἐρήξω μέσα εἰς τὴν ἀφτίμερῶν φλόγα, καὶ ὁ Θεὸς τὴς ἐφύλαξεν ἀρραβας, καὶ τὸν ἀλαλαξῶσαν, κρῆζοντας ὅλα τὰ κτίσματα εἰς δοξολογίαν τοῦ. Καὶ ὁ Βασιλεὺς βλέπωντας τὸ θαῦμα ἐτρόμαξε, καὶ τὴς ἐκράξε καὶ ἤλθασιν ἔξω, καὶ ἐπροσκυνῆσων ἐμπροσάτης, καὶ ἐδόξατε τὸν Θεὸν ὅτῃ τὴς ἐφύλαξε. καὶ τὴς αὐέβατεν εἰς περσοτέρῶν τιμῶν ἀπὸ τὴν ὑποτίτερῶν ὅτῃ εἶχασιν. Τῆτη ἡ κἀμινον ἐσημαδῆε τὴν Σάρκωσιν τῶ Τίῳ τῶ Θεῷ εἰς τὴν κοιλίαν τῆς Παρθένου, ὅτῃ δὲν τὴν ἔκαυτεν ἡ φωτία τῆς Θεότητος. Καὶ ἀρέπει νὰ ἐσθυμῶμεσων τὸ θαυμάσιον νὰ δοξάζωμεν τὸν Δεσπότην Χριστὸν, καὶ τὴν ὑπερχίαν Θεοτόκον, καὶ νὰ ἀναδύωμεν καὶ ἡμεῖς νὰ ὁμοιάζωμεν τῆς τελῶν Παίδων, νὰ φυλάσσωμεν τῶ Θεῷ τὰ ὑποσάγματα. καὶ νὰ σέκωμεν ἀπαρκατάλυτα εἰς τὴς περκατῶν καὶ κίνδυνα (ὅσον καὶ αὐτοὶ εἶναι μεγάλα) εἰς τὴν ἐλπίδα τῶ Θεῷ, νὰ προσκυνῶμεσων μὲ ταπεινώσων, διὰ νὰ μὴ μᾶς βλάψωσιν οἱ ἐχθροὶ καὶ τὰ σκάντια, ἀλλὰ νὰ μᾶς ὠφελήτωσων πρόσκαιρα καὶ αἰώνια.

Τὸ Κείμενον.

1. **Ε**ὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῆς Πατέρων ἡμῶν.

2. Καὶ αὐετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομα σου εἰς τὴς αἰῶνας.

3. Ὅτι δίκαιον εἶ ἐπὶ πάντων, οἷς ἐποίησας ἡμῶν.

4. Καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινὰ, καὶ δίκαια αἱ ὁδοὶ σου.

5. Καὶ πᾶσαι αἱ κρίσεις σου ἀληθεῖς. καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας.

Ἡ Ἐξήγησις.

1. **Α**ὐτάμει μὲ τὴς τρεῖς Παῖδας λέγομεν Κύριε καὶ Θεὸ τῆς Πατέρων μας.

2. Καὶ νὰ εἶναι ἐπαινεμένον καὶ δοξασμένον τὸ ὄνομα σου αἰώνια.

3. Καὶ ὁμολογήσωμεν πᾶς εἶσαι δίκαιον εἰς ἐκεῖνα ὅλα ὅτῃ καίεις εἰς ἡμῶν.

4. Διατὶ δίχως ἄλλο ὅλα σου τὰ ἔργα εἶναι Ἀγία καὶ ὠφέλιμα, καὶ ἴσοι καὶ ἀγενετικοὶ οἱ Νόμοι σου καὶ τὰ καμῶμετά σου.

5. Καὶ ὅλας σου ἡ κρίσεις εἶναι καλῶν, καὶ τὰ κρισιμῶτά σου ἀγία ὅτῃ ἔκαμες εἰς ἡμῶν.

6. Εἰς ὅσα ἡ αὐτὸς ἔδωκεν ἔδωκεν εἰς τὴν σκλαβίαν μου .
7. Καὶ εἰς ἐκεῖνα ὅσα ἔκαμες εἰς τὴν Ἀγίαν πόλιν ἧς γονέων μου , ἡ ἐχάλασες τὴν Γερουσίαν μου τὴν Πικρῶν μου .
8. Διὰ τὴν ἀληθινὴν δικαιοσύνην ἡ κρίσιν τὰ ἔφερες τῶν ὅλων τὰ κακά ἀπαύωμας , διὰ τὰς πολλὰς ἡ μεγάλας αἰμαρτίας ἡ παρανομίας .
9. Διὰ τὴν ἀμαρτίαν μου , ἡ ἀγνόησεν ἀπὸ τὸν Νόμον σου , ἡ ἐμακρύνωμαι ἀπὸ τὴν χάριτος σου .
10. Καὶ σὺ ἐπαρτήσασθαι εἰς ὅλα τὰ πρηγμάτων . ἡ δὲ ἠθέλησεν νὰ ἀκώστωμαι τὰ προσάμαρτίαν σου .
11. Οὐδὲ ἐσυλλογιώσασθαι μετὰ τὸν νοῦν μου , ἡδὲ ἐκάμωμαι ὡσαύτῃ μου ἐπαρτήσασθαι .
12. Διὰ τὸ καλόν μου , ἡ διὰ τὰ μου διδῶν Κύριε μου τὰ ἀγαθὰ ὅσα μου ἔταξες .
13. Διὰ τὸ ἡ ὅλα ὅσα μου ἔκαμες , ἡ ὅσα μου ἔφερες ἀπαύωμας , μετὰ δικαίαν κρίσιν τὰ ἔκαμες .
14. Καὶ μου ἐπαρτήσασθαι εἰς τὰς χεῖρας ἧς ἀνομιῶν ἐχθρῶν μου .
15. Τῶν μιαιφῶν ἡ ἀπίστων , νὰ μου τυρανῶσι .
16. Καὶ μου ἐπιτάξωμαι εἰς εἶνα Τύραννον ἀδικόν ἡ πονηρότατον .
17. Ὅσα δὲ ἐτίθειται εἰς ὅλων τῶν γλῶσσῶν ὁμοίως .
18. Καὶ τῶρα δὲ ἠμπορῶμαι νὰ ἀνοίξωμαι τὸ στόμα μου νὰ τὰς μιλῶμαι .
19. Καὶ ἐγενήσασθαι εἰς αὐτὰς μία ἑστροπή ἡ καταφρόνησις μετὰ ὅλων τὰς δούλους σου ὅσα ἐπροσκύβωσι . (ὅσα μου λογαργιάζον ἡδὲ διὰ σκυλίαντες .)

6. Κατὰ πάντα , ἡ ἐπήγαγες ἡμῖν .
7. Καὶ ἐπὶ τῶν πόλιν τῶν ἁγίων τῶν ἧς πατέρων ἡμῶν Ἰερουσαλήμ .
8. Ὅτι ἐν ἀληθείᾳ , ἡ κείσθαι ἐπήγαγες ταῦτα πάντα ἐφ' ἡμᾶς , διὰ τὰς αἰμαρτίας ἡμῶν .
9. Ὅτι ἠμαρτήσαμεν , ἡ λιπορήσαμεν , ἀποστῆναι ἀπὸ σου .
10. Καὶ ἠμαρτήσαμεν ἐν παντί , ἡ ἧς ἐπιτολῶν σου ἐκ ἠκούσαμεν .
11. Οὐδὲ σωτηρήσασθαι , ἡδὲ ἐποίησαμεν , καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν .
12. Ἴνα εὖ ἡμῖν γενήσθαι .
13. Καὶ πάντα , ὅσα ἐποίησας ἡμῖν , ἡ πάντα ὅσα ἐπήγαγες ἡμῖν , ἐν ἀληθινῇ κείσθαι ἐποίησας .
14. Καὶ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν ἀνομιῶν .
15. Ἐχθρῶν ἀποσπῶν .
16. Καὶ βασιλεῖ ἀδίκῳ ἡ πονηροτάτῳ .
17. Παρὰ πάντων τῶν γλῶσσῶν .
18. Καὶ νῦν ἐκ ἔσθαι ἡμῖν ἀνοίξαι τὸ στόμα .
19. Αἰσχρῶν ἡ ὄνειδος ἐγενήσασθαι τοῖς δούλοις σου , ἡ τοῖς σεβομένοισι σου .

20. Μὴ δὴ παραδώσῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὀνομάσαι τὸ ἅγιον.

21. Καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν.

22. Διὰ Ἀβραάμ, τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ σὴ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δούλον σου, καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου.

23. Οἷς ἐλάλησας πληθύνῃ τὸ σπέρμα αὐτῶν, ὡς τὰ ἄστρα τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρά τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης.

24. Ὅτι Δίαποτα ἐμικρυνώθημεν παρά πάντα τὰ ἔθνη.

25. Καὶ ἐσμὲν ταπεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῆ σήμερον διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν.

26. Καὶ ἐκ ἔσιν ἐν τῷ καιρῷ τῶν ἄρχων, καὶ ποροφήτης καὶ ἠγαπημένος,

27. Οὐδὲ ὀλοκαύτως, ἔδεδε θυσία, ἔδεδε ποροφορά, ἔδεδε θυμίαμα,

28. Οὐ τόπος τῆ καρπῶσαι ἐνώπιόν σου, καὶ ἀρεῖν ἔλεος.

29. Ἀλλ' ἐν ψυχῇ σου ταπεινώσῃς ποροδεχθεῖμεν.

20. Λοιπὸν γνωρίζοντας οἱ ταλαίπωροι τὸ ἀδικόν μου, σὸ ποροσπίτωμεν. Καὶ σὲ παρακαλέμεν, μὴ μὲς παραδώσῃς εἰς τέλος ἀφανισμόν καὶ σκλαβισμόν, διὰ τὸ ὀνομάσαι τὸ ἅγιον.

21. Καὶ μὴ ξεσκίτῃς τὴν διαθήκην σου. καὶ μὴ μακρύνῃς τὴν ἐλεημοσίω σου ἀπὸ ἐμοῦ.

22. Διὰ τὸν ἠγαπημένον σου Ἀβραάμ, καὶ διὰ τὸν Ἰσαὰκ τὸν ἐλογημένον δούλον σου, καὶ διὰ τὸν ἅγιον Ἰσραὴλ τὸν φίλον σου.

23. Ὅτ' ἔτις εἶπες, πῶς θέλεις πληθύνει τὸ σπέρμα μου, ὡσὺ τὰ ἄστρα τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ ὡς τὴν ἄμμον, ὅτ' εἶναι εἰς τὸ περιγιάλι τῆς θαλάσσης.

24. Διατὶ βλέπεις ἀδραστὶ βασιλεῦ, πῶς ἐλιγνύμεν ἀπὸ ὅλα τὰ ἔθνη.

25. Καὶ ἐκαταφρονεθήκαμεν εἰς ὅλην τὴν γῆν σήμερον, μόνον διὰ τὰς ἀσεβείας καὶ κατακαμείας μου ἀμαρτίας καὶ ἀδικίας.

26. Καὶ δεὰ εἶναι εἰς τὸν καιρόν μου βασιλεῦς νὰ μὲς λυτρώσῃ, καὶ Προφήτης νὰ μεσιτάσῃ, καὶ Ἰερὸς νὰ παρακαλέσῃ.

27. Οὐδὲ λαμπάδες νὰ ἀνάψῃ, ἔδεδε θυσίαν νὰ κάμῃ, ἔδεδε χαρίσματα νὰ φέρῃ, ἔδεδε θυμιάσματα νὰ κάψῃ.

28. Οὐδὲ τόπος ποροδχῆς νὰ λειτουργήσῃ ἐμποροσάτω. νὰ σὲ παρακαλέσῃ τινὰς νὰ εὖρῃ ἐλεημοσίω, καὶ βοήθειαν εἰς τὴν ἀνάγκην τὴν μεγάλην.

29. Ἀλλ' ἐπειδὴ σὲ παρακαλέμεν μὲ ψυχῇ λυτρωσῶν, καὶ καρδίαν πορομῶν, ἀποδέξῃ τὴν δέησίν μου.

30. Ὡταν γὰ ἐφέρναμεν ἢ λαμπάδες ἢ λιβαῖα, κερῶς ἢ τούρως.

31. Καὶ ὡσανὺ γὰ ἐρχόμεσθε μὲ μύλα παχιά ἀρνία ἐμπροσάσθε γὰ τὰ ἐθυσιάζαμεν εἰς ἀχαρισίανσθε κτὲ τὸν Νόμονσθε.

32. Ἐτῆζι (αὐ ὀρέξης γὰ ἀποθαύμασθε διὰ τὴν ἀγάπηνσθε τῶρα) ὡς γεοῆν θεάρετον ἢ ἀκερβὸν θυμίασθε, τὸ καύσιμόνμεις ἐμπροσάσθε σήμερον.

33. Καὶ ὡς σὲ ἀκολυθῆτη ἡ ψυχῆμας γὰ ἀνέβη εἰς τὸς Οὐρανοῦς.

34. Ἀλλ' ἐπειδὴ δὲ ἀφίνεις καταφρονεμένους τὸς δούλουςσθε ὅτῃ ἐλπίζουμ εἰς ἑσέα, ἀλλὰ τὸς ὑπακῆεις.

35. Διὰ τῶτο ἢ ἡμεῖς τῶρα σὲ ζετρήχομεσθε σπουδακτικὰ μὲ ὄλῳμας τῶν ψυχῶν, ἢ σὲ ἀλαβόμεσθε μὲ φόβον, καὶ γυρῶμεσθε τῶν βοήθειάσθε.

36. Λοιπὸν μὴ μᾶς ἀφίστης λυπημένους ἢ καταδικασμένους.

37. Ἀλλὰ βοήθησάμεις κτὲ τῶν ἀσπλαγχνίασθε.

38. Καὶ κτὲ τὸ πλῆθος τῆς ἐλεημοσιωῆςσθε λύτρωσάμεις ὡς Παντοδύναμος κτὲ τὰ θαυμασάσθε ἔργα, ὅτῃ καίεις παντοτινά.

39. Καὶ κάμε γὰ δοξασθῆ τὸ ὄνομάσθε Θεὸ ἐ μεγαλοδύναμει εἰς ἐμᾶς, ἢ εἰς τὸ γένοςμεις, ἢ εἰς ὅλον τὸν Κόσμον.

40. Καὶ δόσαι γὰ ἐτραποῦν ὅλοι οἱ ἐχθροὶ ὅτῃ κακοθελεῖσι, καὶ βατανίζεσθε τοὺς δούλουςσθε.

41. Καὶ ὡς κατατροπικοῦσθε, ἢ ὡς ξεπέτρουσθε ἀπὸ ὄλῳτῃ τῶν δυνάμειν ἢ διαβολικῆν τυρανίασθε.

42. Καὶ ὡς κατατρεχαιοῦσθε ὅλητους ἡ δύναμεις.

43. Καὶ ὡς γνωρίσθε φανερὰ πῶς εἶσθε Κύριος ἢ Θεὸς ὀλωνῶν μοναχόςσθε.

30. Ὡς ἐν ὀλοκαυτώμασι, κερῶν ἢ τούρων.

31. Καὶ ὡς ἐν μυριάσιν ἀρνῶν πτόων.

32. Οὕτω γεοῦσθε ἡ θυσία ἡμῶν, ὡπτόωνσθε σήμερον.

33. Καὶ ἐπελείδω ὀπιδεῦσθε.

34. Ὅτι ἐκ ἔσιν αἰχμῶν τοῖς πεποιθόσθε ἐπὶ σοί.

35. Καὶ νῦν ἔξακολυθόμεν ἐν ὄλῃ καρδίᾳ, ἢ φοβόμεθάσθε, ἢ ζήτημεσθε τὸ πρόσωτόσθε.

36. Μὴ καταουχίωσθε ἡμᾶς.

37. Ἀλλὰ ποίησθε μεθ' ἡμῶν κτὲ τῶν ἐπιείκειάσθε.

38. Καὶ κτὲ τὸ πλῆθος τῶ ἐλέουςσθε. Ἐξελῶ ἡμᾶς κτὲ τὰ θαυμασάσθε.

39. Καὶ δός δόξαν τῶ ὀνοματίσθε Κύριε.

40. Καὶ ἐτραπέησθε πάντες οἱ ἐσθενύμενοι τοῖς δούλοισσθε κακά.

41. Καὶ καταουχιδεῖσθε ἀπὸ πάσης δυνασείας.

42. Καὶ ἡ ἰχὺς αὐτῶν σωτρεβείη.

43. Καὶ γνώτωσθε, ὅτι σὺ εἶ Κύριος, ὁ Θεὸς μόνος.

44. Καὶ εἰδοξ^σ ἐφ'
ὄλλω τῷ Οἰκμελίω.

45. Καὶ ἡ διίλιπον οἱ
ἐμβαλόντες αὐτὸς ὑπηρε-
ται τῷ Βασιλείω.

46. Καίοντες τῷ κά-
μινον νάφθη, καὶ πίσθη,
καὶ συμπίω, καὶ κλημα-
τίδι.

47. Καὶ διεχεῖτο ἡ
φλόξ ἐπαύω τῆς καμίνω
ἐπὶ πῆχες πεσάρκουτα
σινεία.

48. Καὶ διώδασε, καὶ
σπεύσειεν ὡς εὔρε περὶ
τῷ κάμινον τῷ Χαλ-
δαίων.

49. Οἱ δὲ Ἄγγελ^σ
Κυρίου συγκατέβη ἅμα
τοῖς περὶ τὸν Ἀζαείαν
εἰς τῷ κάμινον.

50. Καὶ Ἰετίναξε τὴν
φλόγα τῷ πυρὸς ἐκ τῆς
καμίνω.

51. Καὶ ἐποίησε τὸ μέ-
σον τῆς καμίνω, ὡς πνεύ-
μα δρόσος διασυεῖζον.

52. Καὶ ἔχ ἠψατο αἰ-
τῶν καθόλου τὸ πῦρ.

53. Οὐδὲ ἐλύπησεν,
ἠδὲ παρνώχλησεν αὐ-
τός.

54. Τότε οἱ τρεῖς ὡς
Ἰε εὐὸς σώματος ὕμνον,
καὶ ἀλόγον, καὶ εἰδοξαζον
τὸν Θεὸν ἐν τῇ καμίνω
λέγοντες.

44. Καὶ δοξασιμῶ^σ αἰώνικα εἰς ὄλον τὸν
Κόσμον.

45. (Καὶ λέγοντας τῶτα τὰ λόγια οἱ Ἄ-
γιοι) δεῦ ἐταύρασαν ἐκεῖνοι ὅτῃ τὸς ἐβάλασαν
μέσα οἱ ὑπηρεταί τῷ Βασιλείω.

46. Νὰ ἀνάφθῃ τῷ κάμινον, μὲ κατρά-
μι, καὶ πίσθη, καὶ λινοξύλα, καὶ κλήματα.

47. Καὶ Ἰεχεῖλιζεν ἡ φλόγα ἀπὸ τὴν κά-
μινον πῆχες σπαράττα σινεία.

48. Καὶ ἐκκλίεν ἡ φλόγα κάτω τεργύρω,
καὶ ἐκτάκασεν ὅσως ἦεν τεργύρω τῆς ἀπὸ
τῶν Χαλδαίων.

49. Καὶ τῶτο ἔγινε, διὰτὶ ἐκατίβη Ἄγγελος
Κυρίου εἰς ἐκεῖνος, ὅτῃ ἦσαν αὐταῖμα μὲ τὸν
Ἀζαείαν εἰς τῷ κάμινον.

50. Καὶ αὐετίναξεν ἔξω τῷ φλόγα τῆς
φωτίας ἀπὸ μέσα τῆς καμίνω.

51. Καὶ ἔκαμε τῷ μέσῳ τῆς καμίνω δρο-
σερῶ, ὡσαύ ὅταν τῷ φυσᾷ αἰεμ^σ ἦσαν
καὶ δροσερός εἰς τῷ μεγάλῳ κάψαν τῷ
Καλοκαιρίω.

52. Καὶ δὲν τοὺς ἔγγιζεν ὀλότελα ἡ φω-
τία.

53. Οὐδὲ τὸς ἐπόνεσεν, ἠδὲ τὸς ἐφόβησε
νὰ τὸς παραῆξ ταυτάσων.

54. Τότε οἱ τρεῖς ὡσαν ἀπὸ εἰς σώμα ἐψά-
λασι, καὶ ἀχαλεῖσταν, καὶ εἰδοξαζον τὸν
Θεὸν εἰς τὸ καμίνω μέσα λέγοντας.

Η' ἤν τελεῶν ὑμνησις, ἡ δὲ ἡδονὴ Νέοι.
 Η' Δοξολογία, ὅτῃ ἐψαλαν οἱ τρεῖς Παῖδες·

55. **Ε**ὐλογημέουτὸν ἡ εἶσαι Κύριε καὶ Θεὸς
 ἡν Πατέρωνμας, καὶ ἀμετρα δὲ χα-
 ρισμημέουτὸν, καὶ ἀπειρα ὑψωμέουτος πρωτωνά
 καὶ αἰώνια.

56. Καὶ ἡ εἶσαι δὲ λογημέουτον τὸ ὄνομα τῆς
 μεγάλης σου Βασιλείας τὸ Ἄγιον.

57. Καὶ ὑπερδοξασημέουτον, καὶ παρὰ πολλὰ
 ὑψηλὸν εἰς τὸν γήινον Κόσμον, καὶ εἰς τὸν Οὐ-
 βράνιον αἰώνια.

58. Εὐλογημέουτος ἡ εἶσαι εἰς τὸν Ναόν τῆς
 Ἁγίας σου Μεγαλωτικής, ἐντὺ ὅτῃ εἶσαι ἀμε-
 τρα δοξολογημέουτος, καὶ παραπολλὰ ὑπερυψω-
 μέουτος παντοτινὰ καὶ αἰώνια.

59. Δοξασημέουτὸν ἡ εἶσαι ἐντὺ, ὅτῃ βλέ-
 πεις τὰ βάθη τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης,
 ὅτῃ καθεστα εἰς τὰ Χερσβίμ· ὅτῃ εἶσαι ἀμε-
 τρα δοξολογημέουτος, καὶ παραπολλὰ ὑψηλομέουτος
 αἰώνια.

60. Δοξασημέουτος ἡ εἶσαι ἐντὺ, ὅτῃ ἀναπέ-
 σαι εἰς τὸν ὑψηλὸν Θρόνον τῆς Βασιλείας σου,
 ὅτῃ εἶσαι ἀφθαση ἡ δοξολογία σου, καὶ ἀκα-
 τανήτον τὸ ὑψος σου αἰώνια.

61. Δοξασημέουτος ἡ εἶσαι ἐντὺ, ὅτῃ κατωικᾷς
 αἰώνια ἀπάνω τῷ Οὐρανῷ (ὅτῃ δὲν φθαίνω
 ὅλα τὰ σῶματα Ἀγγελικὰ καὶ ἀφθάρωπινα ἡ
 σὲ δοξολογῆσαν πρεπέμενα.)

62. Διατὶ ἐντὺ εἶσαι παραπολλὰ ὑψηλὸς
 ἀπὸ παντοτινὰ.

63. Καὶ δὲν φθαίνει καμμία δοξολογία εἰς
 τῷ δόξαν σου.

55. **Ε**ὐλογητός εἶ Κύ-
 ριε ὁ Θεός ἡν
 Πατέρων ἡμῶν, καὶ ὑπε-
 ρύμνητος, καὶ ὑπερυψώμε-
 νος εἰς τὸς αἰῶνας.

56. Καὶ δὲ λογημέουτον
 τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου τὸ
 Ἄγιον.

57. Τὸ ὑπερύμνητον,
 καὶ ὑπερυψώμενον εἰς τὸς
 αἰῶνας.

58. Εὐλογημέουτος εἶ σὶ
 τῷ Ναῷ τῆς Ἁγίας δό-
 ξης σου, ὁ ὑπερύμνητος,
 καὶ ὑπερυψώμενος εἰς τὸς
 αἰῶνας.

59. Εὐλογημέουτος εἶ ὁ
 βλέπων Ἀβύσσους, ὁ κα-
 θήμενος ἐπὶ τῆς Χερσ-
 βίμ, ὁ ὑπερύμνητος,
 καὶ ὑπερυψώμενος εἰς τὸς
 αἰῶνας.

60. Εὐλογημέουτος εἶ ὁ
 ἐπὶ Θρόνου δόξης τῆς Βα-
 σιλείας σου, ὁ ὑπερύμνη-
 τος, καὶ ὑπερυψώμενος εἰς
 τὸς αἰῶνας.

61. Εὐλογημέουτος εἶ
 σὶ τῷ σερῶματι τῷ Οὐ-
 ρανῷ.

62. Ὁ ὑπερύμνητος.

63. Καὶ ὑπερυψώμενος
 εἰς τὸς αἰῶνας.

Ω, Δ Η' Ο Γ Δ Ο Η.

Τῷ μνησθῆναι Ἀγίων Τειῶν Παίδων.

Τὸ Κείμενον.

1. **Ε**ὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίῳ, τὸν Κύριον.

2. Ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆστε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

3. Εὐλογεῖτε Ἀγγελοὶ Κυρίῳ, Οὐρανοὶ Κυρίῳ, τὸν Κύριον.

4. Ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆστε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

5. Εὐλογεῖτε ὕδατα πάντα, τὰ ὑπεράνω τῆς Οὐρανῶν.

6. Πᾶσαι αἱ διωίμεται Κυρίῳ, τὸν Κύριον.

7. Ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆστε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

8. Εὐλογεῖτε ἩΉλιος, καὶ Σελήνη, Ἄστρα τῆς Οὐρανῶν, τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆστε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

9. Εὐλογεῖτε πᾶς ἄμβρος, καὶ δρόσος, πάντα τὰ πνεύματα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆστε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

10. Εὐλογεῖτε πῦρ, καὶ

Ἡ Ἐξήγησις.

1. **Α**λλ' ἐπεὶδὴ ἡμεῖς μοναχοὶ δὲν φθαίμεν νὰ σὲ δοξολογήσωμεν, κρᾶξομεν καὶ τὰ κτίσματά τε, καὶ λέγομεν. Εὐχαρισᾶτε ὅλα τὰ ἔργα Κυρίῳ, τὸν Κύριόν μας.

2. Δοξολογᾶτε καὶ ὑπερτιμᾶτέ τον ἀπὸ καρδίας αἰώνια.

3. Εὐχαρισᾶτε οἱ Ἀγγελοὶ Κυρίῳ, καὶ οἱ Οὐρανοὶ τῷ Κυρίῳ, τὸν Κύριόν μας.

4. Δοξολογᾶτε, καὶ ὑπερυψώνετε τον αἰώνια.

5. Εὐχαρισᾶτε τὰ νερά ὅλα τὰ ἀποποικωθῆναι τῷ Οὐρανῶν.

6. Καὶ ὅλα τὰ ἀόρατα φασάτα καὶ διωίμεται τῷ Κυρίῳ, τὸν Κύριον ὅπως σᾶς ἔκαμε.

7. Δοξολογᾶτέ τον καὶ ὑπερυψώνετε τον αἰώνια.

8. Εὐχαρισᾶτε ὁ ἩΉλιος, καὶ τὸ Φεγγάρι, καὶ τὰ Ἄστρα τῆς Οὐρανῶν, τὸν Κύριον. Δοξολογᾶτε καὶ ὑπερυψώνετε τον αἰώνια.

9. Εὐχαρισᾶτε κάθε ὄμβρος καὶ δροσία, καὶ ὅλοι οἱ αἵμοι, τὸν Κύριον. Δοξολογᾶτε καὶ ὑπερυψώνετε τον αἰώνια.

10. Εὐχαρισᾶτε ἡ φωτιά καὶ ἡ φλόγα, καὶ

ψύχα κ' ἡ κάψα , τὸν Κύριον δοξολογᾶτε ,
κ' ὑπερυψώνετε τὸν αἰώνια .

11. Εὐχαριστᾶτε δροσῆλαις , κ' κοκοτάλι , πά-
γος κ' κρυάδα , τὸν Κύριον δοξολογᾶτε , κ'
ὑπερυψώνετε τὸν αἰώνια .

12. Εὐχαριστᾶτε γῆρας κ' χιονίους , ἀσρα-
πάς κ' νεφέλα , τὸν Κύριον δοξολογᾶτε , κ'
ὑπερυψώνετε τὸν αἰώνια .

13. Εὐχαριστᾶτε τὸ φῶς κ' τὸ σκότος , νύκτες
κ' ἡμέρας , τὸν Κύριον δοξολογᾶτε , κ' ὑπερυ-
ψώνετε τὸν ἡμέρα νύκτα αἰώνια .

14. Εὐχαριστᾶτε ἡ γῆ τὰ ὄρη κ' τὰ βε-
ρὰ , κ' ὅσα φυτρώουσι εἰς ἑσῆς , τὸν Κύ-
ριον κ' δοξολογᾶτέ τον , κ' ὑπερυψώνετε τὸν
αἰώνια .

15. Εὐχαριστᾶτε ἡ βρύσαις ἡ θάλασσας κ'
οἱ ποταμοί , τὰ θηρόψακτα , κ' ὅλα ὅπ' τρί-
χουσι μέσα εἰς τὰ νερά , τὸν Κύριον δοξολο-
γᾶτέ τον , κ' ὑπερυψώνετε τὸν αἰώνια .

16. Εὐχαριστᾶτε ὅλα τὰ πετόμενα τῷ Οὐ-
ρανῷ , τὰ θηρία τὰ ἀγρία , κ' ὅλα τὰ ζῶα
τὰ ἡμέρα , τὸν Κύριον δοξολογᾶτέ τον , κ'
ὑπερυψώνετε τὸν αἰώνια .

17. Εὐχαριστᾶτέ τον οἱ αἰθριαποῖ , ἄς δ-

καῖμα , ψύχος , κ' καύ-
σων , τὸν Κύριον , ὑμνεῖ-
τε , κ' ὑπερυψῶτε αὐτὸν
εἰς τὰς αἰώνας .

11. Εὐλογεῖτε δρόσοι ,
κ' νιφετοί , πάγοι , κ' ἡ
ψύχῃ , τὸν Κύριον , υ-
μνεῖτε , κ' ὑπερυψῶτε αὐ-
τὸν εἰς τὰς αἰώνας .

12. Εὐλογεῖτε πάχυναι ,
κ' χιόνες , ἀσραπαί , κ'
νεφέλαι , τὸν Κύριον , υ-
μνεῖτε , κ' ὑπερυψῶτε αὐ-
τὸν εἰς τὰς αἰώνας .

13. Εὐλογεῖτε φῶς , κ'
σκότος , νύκτες , κ' ἡμέ-
ραι , τὸν Κύριον , ὑμνεῖτε ,
κ' ὑπερυψῶτε αὐτὸν εἰς
τὰς αἰώνας .

14. Εὐλογεῖτε ἡ γῆ ,
ὄρη , κ' βουνοί , πάντα
τὰ φυόμενα εἰς αὐτῇ , τὸν
Κύριον , ὑμνεῖτε , κ' ὑπε-
ρυψῶτε αὐτὸν εἰς τοὺς
αἰώνας .

15. Εὐλογεῖτε πηγὰί ,
θάλασσαι , κ' ποταμοί ,
κῆτη , κ' πάντα τὰ κινῶ-
μενα εἰς τοῖς ὕδασι , τὸν
Κύριον , ὑμνεῖτε , κ' ὑπε-
ρυψῶτε αὐτὸν εἰς τοὺς
αἰώνας .

16. Εὐλογεῖτε πάντα
τὰ πετινὰ τῷ Οὐρανῷ ,
τὰ θηρία , κ' πάντα τὰ
κτινῶν , τὸν Κύριον , υ-
μνεῖτε , κ' ὑπερυψῶτε αὐ-
τὸν εἰς τὰς αἰώνας .

17. Εὐλογεῖτε Τιοὶ ὄρη

αὐθρόπων, ἀλογεῖτω Ἰσραὴλ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

18. Εὐλογεῖτε Ἱερεῖς Κυρίου, δῆλοι Κυρίου τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

19. Εὐλογεῖτε πνύματα, καὶ ψυχὰς Δικαίων, ὅσοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ τοῦ Κυρίου, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

20. Εὐλογεῖτε Ἀναγνῶντας, Ἀξασίους, καὶ Μισαήλ τοῦ Κυρίου, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

21. Εὐλογεῖτε Ἀπόστολοι, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες Κυρίου, τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

22. Εὐλογῆμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον, ὑμνήμεν, καὶ ὑπερυψῆμεν εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

23. Αἰνῶμεν, ἀλογῆμεν, ᾠροῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψῶμεν αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

χαριστῶ ὁ Θεὸς ὁ Λαὸς τὸν Κύριον μετὰ δόξολογᾶτέ τον, καὶ ὑπερυψῶνέτε τον ἡμέρα νύκτα αἰῶνια.

18. Εὐχαριστᾶτε ξεχωριστὰ ἐσεῖς οἱ Ἱερεῖς τῷ Κυρίῳ, καὶ ὅλοι οἱ Ἐκκλησιαστικοὶ ὑπηρετοὶ τῷ Θεῷ, τὸν Κύριον μετὰ δόξολογᾶτέ τον καθ' ἑκαστὴν ὥραν, καὶ ὑψῶνέτε τον (καθὼς εἶναι μεγάλῳ παρά μεγάλα) αἰῶνια.

19. Εὐχαριστᾶτε καρδία, καὶ ψυχὰς τῶν Δικαίων, καὶ οἱ καλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ ἑγκαρδιακοὶ φίλοι, τὸν Κύριον· δόξολογᾶτέ τον, καὶ ὑπερυψῶνέτε τον ᾠροῦμεν καὶ αἰῶνια.

20. Εὐχαριστᾶτε Ἀναγνῶντας, Ἀξασίους, καὶ Μισαήλ, τὸν Κύριον· δόξολογᾶτέ τον, καὶ ὑπερυψῶνέτε τον παντοτινὰ καὶ ἀπόλασκα.

21. Εὐχαριστᾶτε Ἀπόστολοι, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες τῷ Χριστῷ, τὸν Κύριον δόξολογᾶτε, καὶ ὑπερυψῶνέτε τον πολλὰ καὶ μεγάλα, πρόσκαιρα καὶ αἰῶνια· (Ἀνάμμεν μετὰ τὸς Ἁγίους τρεῖς Παύδους, καὶ τὰ μεγάλα χαρίσματα ὅπως σὰς ἔδωκε, καὶ σὰς ἐτίμησε.)

22. Μετὰ τὸς αἰῶδες Ἁγίους· καὶ ἡμεῖς οἱ Χριστιανοὶ ἀλογῶμεν τὸν Πατέρα, καὶ τὸν Υἱόν, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον τῷ Κόσμῳ· δόξολογῶμεν, καὶ ὑπερυψῶμεν τον αἰῶνια· (διὰ ταῖς μεγάλας καὶ ἀπειραῖς ἰεργασίας, καὶ χάριτας ὅπως μετὰ καὶ κἀθημερῶσιν.)

23. Ναὶ ἰσόληθους τῆς καρδίας ἐπανῶμεν καὶ ἀχαριστῶμεν, καὶ ᾠροῦμεν τὸν Κύριον μετὰ Θεὸν Ἰησοῦν Χριστόν· καὶ τὸν δόξολογῶμεν, καὶ τὸν ὑπερυψῶμεν μετὰ ὅλων μετὰ τῶν ἀλάβειαν αἰῶνιως.

Ω Δ Η Ε Ν Ν Α Τ Η .

Αἰνεσις Ἀγίας Μητρὸς Παρθεύς Κόρης . Κεφ. α΄ .

Εὐχαριστία , ὅτῃ καίει πρὸς τὸν Θεὸν ἡ Ἁγία Μητέρα τῆ Χριστῆ
ἡ Παρθεύσῃ καὶ Κόρη .

Παγεύωντας μὲν τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆ Ἀγγέλιᾳ ἡ Παναγία εἰς
τῷ Ἐλισάβετ , τῷ ἐχαίρεισεν ἡ Ἐλισάβετ λέγοντάς της . Εὐλο-
γημένη σὺ εἶ γυναιξί , καὶ βλοσημεύσῃ ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου ἡ πό-
θεμοι τῶτο ἵνα ἔλθῃ ἡ Μητέρα τῆ Κυρίου καὶ πρὸς με ; Τότε ἄχαρῆσι-
σεν ἡ Παρθεύσῃ τὸν Θεόν , διὰ τῷ Σάρκωσιν τῆ Γίτῃς . καὶ τῷ σωτη-
ρίῳ τῆ Κόσμῃ . Καὶ εἶπε τὸ , Μεγαλιώει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον . Καὶ τῷ-
ρα ὅτῃ τὸ ψάλλομεν ἡμεῖς , φαίνεται καὶ ὁμιλῆ πρὸς ἡμᾶς ἡ Ἵπεραγία ἡ
καὶ δοξάζει τὸν Θεὸν εἰς τῷ χάριν ὅτῃ τῆς ἔκαμε . Καὶ ἡμεῖς πάλιν φαί-
νεται πῶς τῷ δοξάζομεν , ὡσαύτῃ ὅτῃ μὲ τὸ μένοντις διὰ καὶ γεννήτη
τὸν Χριστὸν ἐσωθήκαμεν . Καὶ διὰ τῶτο ἀρμόδια ἡ Ἐκκλησία λέγει εὐα-
σίχον ἀπὸ μέρος τῆς Παναγίας , καὶ ἄλλον ἀπὸ μέρος μας εἰς δοξολογίῳ
τῷ Θεῷ , καὶ τῆς Βασιλείῃς τῃ . Καὶ φαίνεται πῶς χαρῶμεσεν τῷ χαρῶ-
τις , καὶ αὐτῇ τῷ σωτηρίῳ μας . Διατῶτο ψάλλοσι τῷ τιμιωτέρῳ με με-
γάλῳ ἄλαθειν , καὶ ὡσαύτῃς μεταύσῃς ὡς τῷ γῶν . Εὐχαριστῶντας
αὐτῷ καὶ τὸν Τίοντις εἰς ταῖς μεγάλας χάρις , ὅτῃ καίει ὁ Θεὸς με τοῖς
μεπειταῖς εἰς ἡμᾶς τῆς ἀνάξις δούλας τῃ .

Ἡ Ἐξήγησις .

1. **Μ**εγάλον τίθον ἄχαρῆσῃ ἡ ψυ-
χή μου τὸν Κύριον , καὶ ἀναγαλλῆ ἡ
καρδίῃς εἰς τὸν Θεὸν τὸν πλάστωμα (ὅτῃ
μὲ ἔκαμε τῶτω ὑπερδούμασιν καὶ ἄξις τῷ
χάριν .)

2. Μεγαλιώωσιν , ὅπου ἐσοχάσθηκεν εἰς
ἡμεῖς τῷ ταπεινῶσιν δούλῳ , καὶ μὲ ἔκαμε
Μητέρα τῷ Γίτῃ . διὰ τὸ ὅποιον βλέπω , πῶς
ἀπὸ τῶρα καὶ ὁμῶς θέλει με καλοτιχίζει
ὅλας ἡ γενεῶς , ὅτῃ θέλει πισδῆται εἰς τὸν
Τίον καὶ Θεόν μου .

3. Προσκινῶσιν , ὅτῃ ἔκαμεν εἰς ἡμεῖς τί-
τοις παρὰ μεγάλα καὶ Ἁγία πράγματα ὁ Με-
γαλοδούμας , διὰ τὸ Ἁγίον τῆ Ὄνομα εἶναι
πολλὰ καλόν . Καὶ ἡ ἐλεημοσιώητη εἶναι πα-
τοτινὰ ἀπὸ παιδῆ ὡς παιδῆ εἰς ὅσες τὸν
ἀλαβῶνται .

Τὸ Κείμενον .

1. **Μ**εγαλιώει ἡ ψυ-
χή μου τὸν Κύ-
ριον , καὶ ἠγαλλῆσεν τὸ
Πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ
τῷ Σωτήρι μου .

2. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ
τῷ ταπεινῶσιν τῆς δού-
λης αὐτῆς . ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ
τῆ νῦν μακαρισίσι με πα-
σαι αἱ γενεαί .

3. Ὅτι ἐποίησέ μου με-
γάλα ὁ δουλῶς , καὶ
Ἁγίον τὸ Ὄνομα αὐτῶ ,
καὶ τὸ ἔλεος αὐτῶ εἰς γε-
νεαί , καὶ γενεαί τῆς φο-
βημεῖοις αὐτῶν .

4. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτῷ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

5. Καθεῖλε διωάσας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πενιούτας ἐπέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πτωχῶν πλοιοῦντας ἔλαβεν κενούς.

6. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτῷ, μνηστῆρα ἐλείους. καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτῷ ἕως αἰῶνος.

4. Δοξάζω τον, ὅτῃ ἔκαμε μεγάλα κλάμ με τῷ διωαμίντε εἰς τὸ πλάσματι, καὶ ἐδικτόρησε τὸς ὑπερηφάνους ἐχθρὸς βλεπτήτης καὶ ἀβλήπητης. Καὶ τὸς ἀφώτισε με ὅλους τοὺς πονηρίους τῆς καρδίας τῆς.

5. Δοξολογῶ τον, ὅτῃ ἔρρηξε κάτω τὸς ἀπίσους Τυράνους ἀπὸ τῶν Θρόνων τῆς, καὶ ἀνέβασε τὸς ταπεινούς. Καὶ ἐχόρησε τὸς πενησμένους ἀπὸ τῶν καλῶν. Καὶ ἐκείνους τὸς πτωχοὺς ἐδίωξε πτωχῶς καὶ καταδικασμένους.

6. Εὐχαρισῶ τον, ὅτῃ ἐβοήθησε τῷ ἡγαπημένῳ τῷ Λαῷ, ἐσθιμῶμενος νὰ κάμῃ ἐλεημοσιῶν εἰς αὐτὸν. Καθὼς ἐλάλησε τῷ Πατέρῳ μας, ἦγον τῷ Ἀβραάμ καὶ τῆς πνευνοῦσας τῆς, νὰ εἶναι μετ' αὐτῆς αἰωνίως. (τῷ τῷ ζοικῆται διὰ τὸν Δεσπότην Χριστὸν, ὅτῃ κατεβαίνει ἀπὸ τὸ σπέρμα τῷ Ἀβραάμ, καὶ ἐπίσδωσαν εἰς αὐτὸν τὰ Ἐθνη, καὶ ἐλάβασιν τῷ ἀλογίῶν τε.)

Ὁ Ζαχαρίας ἄλογεῖ Παιδὸς τόκου.
Προσάχῃ τῷ Προφῆτι Ζαχαρίῳ, τῷ Πατρὸς τῷ Προδρόμῳ.

Ὡς ἂν ἐγενήθη ὁ Προδρόμος, καὶ ἔλαβε πάλιν ὁ Ζαχαρίας ὁ Πατὴρ τῷ τῷ φωνῶντι, γεμάτος ἀπὸ Πνεύμῳ Ἁγίῳ ἐπροφήτεῖτε πρὸς τὸν Τύον, καὶ τῷ εἶπε, πῶς αὐτὸς θέλει ἰδῆ τὸν Χριστὸν, καὶ νὰ τὸν δεῖξῃ εἰς τὸν Λαόν νὰ τὸν πισδέσῃ. Καὶ εὐχαρισῶ τὸν Θεόν εἰς τῷ ἐλθῶν Δεσίῳ, ὅτῃ ἔκαμεν εἰς τὸν Κόσμον με τὴν Σάρκωσιν τῷ Τύῳ, τῷ Κυρίῳ μας Ἰησοῦ Χριστῷ, καὶ τὸν ἐλύτρωσε (καὶ τὸς Προφήτας) ἀπὸ τῷ διαβόλῳ τῶν χεῖρας. Παρακινῶντας καὶ ἡμᾶς τὸς Χριστιανούς νὰ εὐχαρισῶμεν αὐτῷ τῷ τῷ μεγάλῳ ἐλεημοσιῶν. καὶ νὰ σπυδαζώμεν ἡμέραν καὶ νύκτα εἰς τὸν πρὸς ἀγαπητῶν, καὶ τὰ μεγάλα μας χεῖρ. διὰ νὰ μᾶς βάλῃ καὶ εἰς τῷ Βασιλείῳ τῆς.

Τὸ Κείμενον.

1. ἘΤλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπισκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτῷ.

Ἡ Ἐξήγησις.

1. ΝΑ' εἶναι δοξασιμῶν ὁ Κύριος καὶ ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ, ὅτῃ ἠθέλησε καὶ ἐσοχάσθηκε καὶ ἔκαμε τῷ ἐλθῶν Δεσίῳ εἰς τὸν λαόν.

2. Καὶ ἐτίκωσεν εἰς ἐμᾶς τὴν Βαυλακίαν τὴν δούλωσεν ἐν τῷ ἔθνεϊ (ἦγον τὸν Κύριον μετὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ) οὗ κατεβαίνει ἀπὸ τὸ γένος τῆ Δαβὶδ τῆ ἡγαπημένου δούλου .

3. Καθὼς τὸ ἐπροῆτεν ἡ Βαυλακία τὴ μετὰ τὸ σῶμα τῆς Ἀγίας τῆ δούλου τῆς Προφητῶν , ἀπὸ πολλὰς καὶ διαφορὰς χρόνος . (Πῶς θέλει μᾶς δώσει Βαυλακία ἀπὸ τὸ σπέρμα τῆ Δαβὶδ ,) ἐν τῷ μᾶς λυτρώσῃ ἀπὸ τῆς ἐχθρότητας . Καὶ ἐν τῷ μᾶς ἐλευθέρωσῃ ἀπὸ τῆς χειρὸς ὀλοῶν τῆς κακοφροσύνης τῶν ἀσεβῶν .

4. Καὶ τῶρα ἐφθασεν ὁ καιρὸς ἐν τῷ μᾶς τῆς ἐλευθέρωσιν ὅπως ἐταξέ τῆς Πατέρων μας , μετὰ τὸ ἐν τῷ μᾶς πάντα τῆς Ἀγίας του συμφωνίας .

5. Καὶ ἐπλείωσεν τὸν ὄρκον , ὅπως ὡμοσε τῆ Ἀβραάμ τῆ Πατρός μας , πῶς θέλει μᾶς δώσει τὸν τόπον τῶν πατέρων , ἐν τῷ κληρονομήσωμεν , καὶ ἐν τῷ κληρονομήσωμεν ἄφρα , καὶ ἐλευθέρωσιν ἀπὸ τῆς χειρὸς τῆς ἐχθρότητας .

6. Ἐν τῷ μᾶς ἐλευθέρωσιν καὶ ἡμεῖς , καὶ ἐν τῷ μᾶς ἐλευθέρωσιν μετὰ κατὰ καρδίαν καὶ κατὰ ἔργα , καὶ ἐν τῷ μᾶς ἐλευθέρωσιν μετὰ δικαιοσύνην ἐμφορᾶς αὐτοῦ ἕως τῆς ἡμέρας τῆς ζωῆς μας .

7. Καὶ ἐν τῷ μᾶς Ἰωάννη θέλεις εἶσαι , καὶ ἐν τῷ μᾶς ὀνομάζεται Προφήτης τῆ Μεγαλοδουλίας , διὰ τὸ ἐν τῷ μᾶς παρῆναι μετὰ τὸν λόγον σου (ὡς τῶν προφητῶν) ὁμοφροσύνη , καὶ διὰ τὸ διδάσκει καὶ ἐν τῷ μᾶς τῶν σφραγίστων . (ἦγον τῶν καρδίας τῆς αὐθρότων ἐν τῷ μᾶς τῶν γνωσίστων .)

8. Καὶ ἐν τῷ μᾶς εἰδήσιν σωτηρίας εἰς τὸν λαόν σου . πῶς ἦλθε ἐν τῷ μᾶς σῶσιν . (Ἐν τῷ μᾶς ἀποδεχθῶν , καὶ ἐν τῷ μᾶς ἀποδεχθῶν ὡς Θεόν σου) διὰ τὸ ἐν τῷ μᾶς συγχωρηθῶσιν ἡ ἀμαρτίας σου . Καὶ τῶρα θέλει γένῃ διὰ τῶν πολλῶν ἀσεβῶν τῆς ἐλευθέρωσιν τῆ Θεοῦ μας .

9. Εἰς ἐμᾶς ὅπως ἐθέλησεν ἡ Οὐρανίος Ἀνατολή ἐν τῷ μᾶς ἐξήμερος (ἀπὸ τὸ ἕψοις τὸ με-

2. Καὶ ἦγενε κέρως σωτηρίας ἡμῶν , ἐν τῷ οἴκῳ Δαβὶδ τῆ πατρὸς αὐτῆς .

3. Καθὼς ἐλάλησεν διὰ τὸ σῶμα τῆς Ἀγίας , τῆς αἰῶνος Προφητῶν αὐτῆς . Σωτηρίας ἡμῶν , καὶ ἐκ χειρὸς πατέρων τῆς μισῶντων ἡμᾶς .

4. Ποιῆσαι ἐλεῶν μετὰ τῆς Πατέρων ἡμῶν , καὶ μετὰ τῶν ἀσεβῶν διαθήκης Ἀγίας αὐτῆς .

5. Ὁ ὄρκον ἐν ὡμοσε πρὸς Ἀβραάμ τὸν Πατέρα ἡμῶν , τῆ δουλίαν ἡμῶν ἀφρα , καὶ ἐκ χειρὸς τῆς ἐχθρότητας ἡμῶν ῥυθίστας .

6. Διὰ τὸ ἐν τῷ μᾶς ἐλευθέρωσιν ἐν τῷ μᾶς δικαιοσύνη , ἐν τῷ μᾶς πάντα τῆς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν .

7. Καὶ σὺ , Παιδίον , Προφήτης ἡμῶν κληθήσῃ . ἀποδοξασθῆσθαι ἐν τῷ μᾶς ὡς τῶν Κυρίων , ἐπιμαρτυρεῖται ὅπως αὐτῆς .

8. Τῆ δουλίαν γνωσίστων σωτηρίας τῆ λαῶν αὐτῆς , ἐν τῷ μᾶς ἀμαρτιῶν αὐτῶν , διὰ τὸ ἀσπλάγχνον ἐλεῶν Θεῶν ἡμῶν .

9. Ἐν οἷς ἐπὶ κέφατό ἡμᾶς ἀναλήξῃ ἕψοις ,

ἐπιφάναι τοῖς ἐν σκοτίᾳ,
καὶ σκιᾷ θανάτου καθη-
μένοις.

10. Τῷ κατὰ θεῶν τῶν
πόδας ἡμῶν, εἰς ὁδὸν εὐ-
φροσύνης.

γάλον) εἰς τὸ πρῶτόπωμα. Νὰ φαῖν ὁ
ἀκτινοφωπεροσόλιος Ἡΐλιος ὁ Τίος τῷ Θεῷ
Σαρκοφόρῳ, νὰ φέξῃ εἰς τ' ἀμματιάμας
ἐμάς ὅπως καθόμεθε εἰς τὸ σκοτός καὶ εἰς τὸν
ἴσκιον τῷ θανάτῳ.

10. Τὸ ὅποῖον κἀνεί διαὶ νὰ διορθώτῃ τοῖς
γνώμας καὶ τοῖς πόδιαμας, Καὶ νὰ μᾶς ὀδη-
γήτῃ, καὶ νὰ μᾶς διωκώτῃ νὰ τρέχωμεν
εἰς τὴν Ἀγίαν σράταν τῆς προσαγματώντῃ,
καὶ εἰς τὴν αἰώνιον ἀνάπαυσιν τῆς Βασιλείας
τῆς Ἀβελῆ.

Τέλει, καὶ τῷ Θεῷ Δόξα αἰώνι.

Εὐαγγέλιον τῆς Ἀγίας, καὶ Μεγάλῃς Κυριακῆς τῆς Πάχα.

Κ Α Τ Α Ἰ Ω Α Ἰ Ν Ν Η Ν. Κεφ. α΄.

ΕΝ ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν
ὁ Λόγος. Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. Πρῶτα δι' αὐτῶ ἐγένε-
το, καὶ χωρὶς αὐτῶ ἐγένετο ἕδε ἐν, ὃ γέγονε. Ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ
ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῆς ἀνθρώπων. Καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ
σκοτία αὐτὸ ἔκατέλαβεν. Ἐγένετο ἀνθρώπος ἀπεσταλμένος παρὰ Θεοῦ,
ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννης. Οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ
τῆς φωτός, ἵνα πάντες πισθῶσιν δι' αὐτῶ. Οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ'
ἵνα μαρτυρήτῃ περὶ τῆς φωτός. Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα
τὸ ἀνθρώπον ἐρχόμενον εἰς τὸν Κόσμον. Ἐν τῷ Κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ Κόσμος
δι' αὐτῶ ἐγένετο, καὶ ὁ Κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω. Εἰς τὰ ἴδια ἦλθε,
καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν ἔπαρέλαβον. Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτὸν, ἔδωκεν αὐτοῖς
ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πισθῶσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτῶ. Οἱ οὐκ
ἐκ αἱμάτων, ἕδε ἐκ θελήματος σαρκὸς, ἕδε ἐκ θελήματος ἀνδρὸς, ἀλλ'
ἐκ Θεοῦ ἐγενήθησαν.

Καὶ ὁ Λόγος Σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν.
Καὶ ἐθεατάμεθα τὴν δόξαν αὐτῶ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ Πατρός,
πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας. Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτῶ, καὶ κήρυκε
λέγων. Οὗτος ἦν ὃν εἶπον. Ὁ ὀπίστωμα ἐρχόμενος, ἐμπροσθεῖμα γέ-
γονε, ὅτι πρῶτός μου ἦν. Καὶ ἐν τῷ πληρωματὸς αὐτῶ ἡμεῖς πάντες
ἐλάβομεν, καὶ χάριν αὐτῷ χάριτος. Ὅτι ὁ Νόμος διὰ Μωσέως ἐδόθη,
ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο.